

Samuel presenteert

Deel 1

Het geestelijke manna van de laatste Adventistenwandel aars

**op weg naar het hemelse Kanaän.
Aankomst, woensdag 20 maart 2030.**

***“ Wie is dan een trouwe en verstandige dienaar, die
de heer over zijn dienstvolk heeft aangesteld om hun
op tijd hun voedsel te geven?
Zalig die dienaar, die zijn heer bij zijn komst zo bezig
vindt.***

***Voorwaar, Ik zeg u, Hij zal hem over al zijn bezittingen
aanstellen .***

Mattheüs 24:45-47

**Index van onderwerpen die aan het einde van het boek
worden behandeld**

Het geestelijke manna van de laatste Adventistenwandelaars

**Uitbreiding van goddelijke openbaringen ontvangen sinds de
07/03/2020**

Nieuwe boodschappen, voortdurend geïnspireerd door God

Berichten van de auteur

Zoals geschreven staat in Openbaring 2:26: " *Wie overwint **en mijn werken tot het einde toe bewaart***, hem zal Ik macht geven over de heidenvolken. " Jezus Christus deelt met zijn dienaar, zijn profeet, de kennis van zijn oordeel over alle zaken, zoals religieuze, politieke en economische onderwerpen. Want Hij verwezenlijkt zijn plannen door te handelen op al deze gebieden die de mensheid beheersen.

Tot de werken van Jezus Christus behoort de voortdurende inspiratie van zijn licht, dat net zo belangrijk is voor het geestelijke leven van zijn uitverkorenen als het manna dat elke dag aan de Hebreeëen wordt gegeven, die door God in de Sinaïwoestijn bijeen waren.

Wie ernaar zoekt, vindt in de artikelen in dit werk de garantie voor een authentieke goddelijke gedachte, die mij als getuige aanspreekt en hen verantwoordelijk stelt voor God en zijn hoogste heilige oordeel. Want het weigeren van zijn licht is de oorzaak van een breuk in de relatie tussen Hem en zijn scheepsel.

De inspiratie die in deze regels wordt onthuld, is slechts de vervulling van de belofte die Jezus aan zijn dienaren deed in Mat. 28:18-20, waar, om twijfel bij zijn gesprekspartners weg te nemen, geschreven staat: " *Jezus kwam naar hen toe en sprak aldus tot hen: Mij is gegeven alle macht in de hemel en op aarde. Ga dan heen en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, **en hun te leren zich te houden aan al wat Ik jullie geboden heb. En zie, Ik ben met jullie al de dagen, tot aan de voleinding van de wereld**.* "

Na in "Leg mij Daniël en Openbaring uit" de gedetailleerde studie, vers voor vers, van deze goddelijke profetieën te hebben gepresenteerd, presenteer ik in dit werk, volgens de goddelijke inspiratie van het moment, synthetische analyses van thema's die in deze profetieën worden behandeld, maar ook van actuele gebeurtenissen. Deze allesomvattende visie is rijk en bevordert de beheersing van het begrip dat God in de naam van Jezus Christus aanbiedt. Deze nieuwe getuigenissen hebben voor Hem evenveel waarde als de eerste en voor

zijn uitverkorenen; ze maken duidelijk en begrijpelijk wat versleuteld en ondoorgrondelijk was.

Ik voeg eraan toe dat in de moeilijke tijden die we zullen moeten doormaken, kennis van deze artikelen het verschil zal maken tussen het al dan niet verkrijgen van Christus, zijn onmisbare hulp en goddelijke steun om te overwinnen zoals Hij overwon. Want zijn uitverkorenen worden uitgenodigd om "*zijn werken te bewaren tot het einde*" van de wereld, in "*geduld en volharding*", die de ware "*heiligen*" van God kenmerken.

Let op: aangezien vertalingen in vreemde talen met behulp van automatische vertaalsoftware worden geproduceerd, is de auteur alleen verantwoordelijk voor de teksten in het Frans, de taal van de originele versie van de documenten.

2020 – Begin van tegenslagen

Naast het ideale gedrag dat Hij goedkeurt en zegent, tolereert God tijdelijk wat Hij afkeurt; maar slechts voor een relatief korte tijd. Sinds 2020 hebben we het voordeel dat Hij direct reageert op de verontwaardiging die Hij ondergaat, vooral in het christelijke Westen.

In toepassing van dit vers, geciteerd in Romeinen 2:9: "*Verdrukking en benauwdheid over iedere ziel van de mens die kwaad doet, eerst de Jood, maar ook de Griek!*" maakte de grote Schepper God, onze grote Rechter, het jaar 2020, van de lente-equinox van 2020 tot de lente-equinox van 2021, volgens zijn orde, tot een jaar gekenmerkt door een vloek die ongeëvenaard is in de menselijke geschiedenis sinds de uittocht uit Egypte. En volgens de in het vers aangegeven orde was Israël het eerste land dat, in het licht van de vermeende "pandemie" die werd toegeschreven aan het Covid-19-virus dat in China opdook, en de oorzaak van de omvang van deze vloek, het verschrikkelijke besluit nam om het hele land "op slot" te doen en zo het hele economische apparaat te blokkeren. Naar analogie van dit model hebben Italië (het eerste westerse land dat getroffen werd) en andere westerse christelijke volkeren sinds het voorjaar van 2020 dezelfde maatregel genomen, met dezelfde rampzalige economische gevolgen. De ineenstorting van de westerse wereld is te vergelijken met die veroorzaakt door een wereldoorlog.

De oorzaak van deze goddelijke vloek gaat terug tot de oorsprong van de aardse schepping en tot de meest recente schandalen, zoals het homohuwelijk, de nieuwe multiseksuele "gendertheorieën" en de steun aan de islam. Met deze reactie heeft de Schepper-God van Adam en Eva en hun nakomelingen zojuist de boodschap van Genesis 3:22 bevestigd: "*Toen zei Jahweh God: Zie, de mens is geworden als een van Ons, door de kennis van goed en kwaad. Laten we hem daarom verbieden zijn hand uit te steken en van de boom des levens te nemen, ervan te eten en eeuwig te leven.*" Ik specificeer alvast dat deze "*een van Ons*" verwijst naar Satan, de duivel.

Uitleg: Al tientallen jaren wordt een deel van de enorme winsten van de Amerikaanse financiële gigant "Google" geherinvesteerd in wetenschappelijk

onderzoek, en een van hun doelen is niets minder dan de mens "onsterfelijk" te maken. Met de opkomst van dodelijke, besmettelijke virussen geeft de Almachtige de wetenschappers op aarde het signaal dat Hij hen dit resultaat niet zal laten bereiken; de dood zal Zijn goddelijk wapen blijven en alle schuldige rebellen treffen. De enorme wetenschappelijke vooruitgang dankzij de ontwikkeling van elektronica en computers heeft de menselijke geest aanzienlijk veranderd, vooral onder jongeren die in het Westen zonder religie zijn opgegroeid. In werkelijkheid past de mensheid zich slechts aan aan het programma dat God voor haar heeft ontworpen. Door de Verenigde Staten in de Tweede Wereldoorlog de macht te geven, bereidde God de weg voor de Europese ondergang. Via zijn "internet"-netwerk heeft Amerika de bewoners van de hele aarde afhankelijk gemaakt van zijn technologie. Kapitalistische hebzucht heeft ertoe geleid dat de lokale productie is opgeofferd ten gunste van de productie die is verplaatst naar Azië, en met name, uiteindelijk, China. Het was de actie van virussen die westerse landen ertoe bracht zich te realiseren hoe afhankelijk ze zijn van Aziatische producenten en hoezeer ze in verval zijn. De volgende stap zal hun vernietiging door oorlog zijn. De leiders van westerse landen zijn vrij jong en, net als de jongeren van onze tijd, vertrouwen ze alleen op de wetenschap, die tot 2020 alle problemen kon oplossen. We kunnen daarom de ontzetting begrijpen van deze jongeren die ontdekken dat de wetenschap geen antwoord heeft om de slachtoffers van Covid-19 te genezen. Deze nieuwe, verontrustende situatie heeft hen ertoe aangezet hun bevolking te "locken", "ontgrendelen" en "opnieuw te locken", zonder te vermoeden dat het medicijn uiteindelijk erger zou zijn dan de ziekte, die bovendien in hun oordeel ruimschoots werd versterkt. Maar door dit te doen, hebben ze slechts Gods plan vervuld, dat hun vernietiging bewerkstelligde.

Afgelopen jaar werd op vrijdag 16 oktober om 17.00 uur, aan het begin van de sabbat, de geschiedenisleraar Samuel Paty onthoofd door een Tsjetsjeense immigrant, nadat de satirische krant Charlie Hebdo op school spottende en grove karikaturen van de profeet Mohammed had vertoond.

Op 6, 7 en 8 maart 2021 reisde paus Franciscus naar Irak om vervolgde oosterse "christenen" te steunen. Hij reisde naar Mosul, de verwoeste voormalige hoofdstad van het islamitische kalifaat, en noemde de moslims die hij ontmoette "broeders". Daarmee maakte hij Jezus Christus woedend, die de oorlogszuchtige islam van zijn "broeders" gebruikte om hem te straffen. Volgens God is "broederliefde" een vrucht van zijn Heilige Geest, die alleen werkzaam is ten gunste van zijn trouwe uitverkorenen; en vooral niet ten gunste van volkeren die de verzoenende dood van Jezus Christus, de basis van het Evangelie (de Blijde Boodschap) van de verlossing, ontkennen en als een christelijke leugen presenteren. Opgemerkt moet worden dat er in dezelfde dagen in verschillende steden gewelddadige botsingen plaatsvonden tussen jongeren van immigrantenafkomst en de Franse politie, wat de onverenigbaarheid van de islamitische religie met het seculiere Franse republikeinse regime bevestigde.

Woensdag 19 mei 2021

35.000 politieagenten verzamelden zich bij de Assemblee om te protesteren tegen de laksheid van het rechtssysteem. Ze zijn het slachtoffer van aanvallen van jonge drugsdealers die tevens islamisten zijn en niet langer aarzelen om op hen te schieten. De politie telt hun doden en gewonden. Het geweld wordt steeds onbeheersbaarder. De oorzaak is het onvermogen van de Republiek om menselijke immoraliteit te voorkomen. Corruptie komt voor in alle beroepen en op alle religieuze, economische, juridische en politieke gebieden. De verklaring ligt in het feit dat de Republiek posities toekent op basis van uitsluitend academische kwalificaties. De moraal van het volk wordt nooit in aanmerking genomen, en presidentskandidaten blijken achteraf leugenaars en dieven te zijn. Afgesneden van God is het niet in staat zijn problemen aan te pakken, en zijn rechtssysteem, dat uitsluitend gebaseerd is op de letter van zijn wetten, veroorzaakt het onrecht dat alleen moraliteit kan voorkomen. In de Republiek, net als in de Bijbel, "*doodt de letter, maar de geest geeft leven* ." Zoals in het begin, kan de Republiek, afgesneden van God, alleen maar geweld, vernietiging en dood voortbrengen. Wat betreft menselijke gerechtigheid kon Jezus Christus in een gelijkenis slechts het beeld van de onrechtvaardige rechter presenteren; de realiteit van 2021 vervult zijn visie en zijn oordeel over de dingen perfect.

Nieuws van 25 september 2021

De spirituele mens oordeelt over alles

De volledige tekst van 1 Korintiërs 2:15 luidt: "*De geestelijke mens echter **beoordeelt alle dingen**, maar zelf wordt hij door niemand beoordeeld.* "

Ik wil eerlijk zijn en erkennen dat dit vers in de eerste plaats gericht is op religieuze zaken, maar iemand die goddelijke wijsheid bezit om geestelijke zaken te beoordelen, kan beter dan wie dan ook de dingen van deze wereld beoordelen. De apostel Paulus bedoelde het zo, toen hij in 1 Korintiërs 6:3 zei: "*Weet u niet dat wij over engelen zullen oordelen? **Hoeveel te meer zullen wij dan over de dingen van dit leven oordelen ?*** "

Ik zal daarom het verlichte spirituele perspectief presenteren van mijn oordeel over de politieke en economische keuzes van onze Franse samenleving, omdat die de samenleving is die ik het beste ken, aangezien ik geboren ben aan het einde van de Tweede Wereldoorlog en opgegroeid ben in dit land, Frankrijk. De eerste beelden die ik kreeg, waren die van een door bombardementen verwoeste wijk. Onder de Vierde Republiek herbouwde het land zichzelf en herwon het een grote welvaart. Toen kwam de dekolonisatie en viel de Vierde Republiek uiteen door de Algerijnse Oorlog, tot het punt dat deze republiek in 1958 werd vervangen door de Vijfde, voorgesteld door generaal De Gaulle. Op democratisch vlak voorkwam de Vierde Republiek, gebaseerd op een meerderheid en evenredige vertegenwoordiging van afgevaardigden, de goedkeuring van buitensporige maatregelen. Het was een zeer nuttige bescherming. Om te worden

aangenomen, moest het project consensus bereiken en worden gesteund door de regeringspartij en ten minste een deel van de oppositie. Het principe was werkelijk een democratie waardig en gunstig voor het Franse volk. Maar toen God de tijd had aangebroken om de straf voor het Franse republikeinse regime voor te bereiden, leverde hij Frankrijk uit aan het semi-monarchale regime van de Vijfde Republiek, wat geen probleem opleverde onder het bewind van generaal De Gaulle. De man was oprecht, eerlijk, maar ook sluw en 68 jaar oud toen hij het presidentschap van het land op zich nam. Zo slaagde hij erin zijn dictatoriale regime, vermomd en gemaskeerd achter een officieel democratische organisatie, als een democratie te laten accepteren. Het volk zou elke zeven jaar van "koning" kunnen wisselen. Bovendien stond Frankrijk sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog, de tijd waarin ik geboren werd, onder druk van twee extreem tegengestelde politieke invloeden: het Amerikaanse kapitalisme en het Russische Sovjetcommunisme, wat de geografische ligging weerspiegelde die het tussen Amerika en Rusland plaatste. Generaal De Gaulle gebruikte zijn macht om Frankrijk onafhankelijk te maken van de druk van de twee tegengestelde blokken. Maar na zijn aftreden en dood plaatsten zijn opvolgers Frankrijk weer onder de verleidelijke invloed van het rijke Amerika. Zijn liberale geest, die een religieuze vorm van liberalisme aannam, won de elites van de politieke erfgenamen van generaal De Gaulle voor zich. Liberalisme is inderdaad de doctrinaire vorm van de praktijk van vrijheid. Maar God heeft ons geleerd dat ware vrijheid alleen in Hem te vinden is, in gehoorzaamheid aan Zijn wetten, dus elk ander verlangen naar vrijheid is in werkelijkheid slechts gericht op het verkrijgen, op een egoïstische, egocentrische manier, van het recht om te doen wat men wil. Vanaf dat moment, van generatie op generatie, en van presidentschap tot presidentschap, moest de vrucht van hebzucht de leiders ertoe brengen alle fouten te maken die schadelijk waren voor het hele Franse volk. Onder deze fouten noem ik allereerst die van het toestaan dat zijn moslimvijanden zich op zijn grondgebied, op de bodem van zijn metropool, vestigden. Deze fout is direct te wijten aan de religieuze minachting van zijn elites. Verlicht door God zouden zij de onmogelijkheid hebben begrepen om de christelijke religies naast elkaar te laten bestaan en "samen te leven" met de islam. Maar de vestiging van de islam was bedoeld als voorbereiding op de laatste religieuze confrontatie, die de weg zou vrijmaken voor de Derde Wereldoorlog, ditmaal een nucleaire. Frankrijks lange ervaring met het achtereenvolgens afgewezen worden door al zijn koloniën in de Maghreb had een les moeten zijn, maar net als de blinden, doven en dwazen werden de geleerde lessen genegeerd. In een bijna suïcidale zet ontzegden de Franse autoriteiten zichzelf het recht om onderzoeken en tests uit te voeren naar de werkelijke omvang van de buitenlandse immigratie, met name aanvankelijk moslims. De waarheid komt echter naar boven, aangezien Frankrijk officieel 63 miljoen inwoners heeft, maar merkwaardigerwijs 75 miljoen mensen in de gezondheidszorg onder behandeling zijn. Zouden de 12 miljoen overschotten, althans gedeeltelijk, illegale immigranten kunnen zijn die door legale immigranten worden verwelkomd? Wanneer men met gevaar wordt geconfronteerd, wordt het essentieel om de intensiteit ervan te kunnen meten; overleven vereist dat. Het risico van de vorming van een islamitische "vijfde colonne" op Frans grondgebied

bestaat en zal uiteindelijk duur worden betaald. De oorzaak van deze blindheid was de macht van de waan waarin God volkeren en hun heersende autoriteiten stort wanneer zij Zijn waarheid verachten, zoals geschreven staat in 2 Tess. 2:11-12: " *Want God heeft hun een krachtige dwaling gezonden, zodat zij de leugen geloven, opdat allen die de waarheid niet geloofden, maar behagen schepten in onrecht, veroordeeld zouden worden.* " De betrekkingen die Frankrijk met de islam aanging, waren vanaf het begin conflictueus, en de Maghreblanden werden slechts met geweld gekoloniseerd. Haat en wrok worden altijd gevonden bij het slachtoffer, niet bij de overwinnaar. En ook hier, volledig verblind, realiseerden de Fransen zich de omvang van deze wrok niet, die desalniettemin terecht was. De evangeliën en de brieven presenteren Jezus Christus alle als **de enige** universele redder die **vrijwillig** zijn aardse, vleselijke leven gaf ter verzoening voor de zonden van zijn **uitverkorenen** ; de islam, die deze vrijwillige dood ontkent, kon op **geen** enkele manier verenigbaar zijn met het christelijk geloof en zijn inspirerende God. Hij is niet de wispelturige geest die valse christelijke religies vertegenwoordigen, maar integendeel, de unieke Schepper-God die, volgens Mal. 3:6, " *niet verandert* " en de hele mensheid één enkel heilsplan aanbiedt dat **uitsluitend berust** op het **ware christelijke geloof** dat Jezus persoonlijk beoordeelt en evalueert. Als we dit goed begrijpen, kunnen we de islam analyseren zoals elke andere ideologische gedachte die aan dit principe beantwoordt: het zal altijd voor- en tegenstanders hebben, en onverschilligen of aarzelen. Deze slechte boom heeft volgens Jezus Christus twee fundamentele armen: de actieve aanhangers en de inactieve aanhangers. Om het nog duidelijker te maken, laten we zeggen dat de islam bestaat uit de actieve terroristische arm en de inactieve arm die publiekelijk of in het geheim de overwinningen van de actieve arm toejuicht. Dit is bewezen sinds, tijdens de vernietiging van de Amerikaanse Twin Towers in New York op 11 september 2001, de zegevierende "youyous" van moslimvrouwen weerklonken en hun vreugde uitten in de voorsteden en ZUP van Frankrijk. Deze vijandige reacties werden niet opgemerkt of goedgekeurd door Franse politici, met als gevolg dat de gewapende moslimvleugel zich versterkte, organiseerde en de vorm aannam van de islamitische groepering Daesh. Onverschilligheid ten opzichte van de goddelijke waarheid en de waarheid van de gebeurtenissen verklaart de islamitische agressie die God heeft gehandhaafd en aangewakkerd om zijn strafmissie tegen het ongelovige en opstandige Westen van de eindtijd te volbrengen. Frankrijk blijft symbolisch het doelwit van zijn woede, omdat het, na Griekenland en Rome, aan de oorsprong ligt van alle hedendaagse republieken. En het republikeinse regime en zijn excessen danken hun bestaan enkel aan de Schepper-God, die hen oprichtte om het monarchale regime omver te werpen, dat Hij beschuldigde en veroordeelde vanwege zijn steun aan het pauselijke rooms-katholieke geloof, sinds het begin van zijn vestiging in 538. Deze beschuldiging is te lezen in Openbaring 2:20-23, waar God de moorddadige actie van de Franse Revolutie " *grote verdrukking* " noemt: " *Maar Ik heb enkele dingen tegen u, omdat u die vrouw Izebel, die zichzelf een profetes noemt, hebt toegelaten mijn dienaren te onderwijzen en te verleiden tot ontucht en het eten van afgodenoffers. Ik heb haar tijd gegeven om zich te bekeren, en zij zal zich van haar ontucht niet bekeren. Zie,*

Ik zal haar op het bed werpen, en hen die met haar overspel plegen in grote verdrukking, als zij zich niet bekeren van hun daden. Haar kinderen zal Ik ter dood brengen, en alle gemeenten zullen weten dat Ik het ben die de harten en de gedachten doorzoek, en Ik zal ieder van u vergelden naar uw " werken. " In dit vers verwijst de " vrouw Izebel " naar de pauselijke kerk, waarvan de vervolgingen, bevolen door haar inquisitoire rechters, God ertoe aanzetten haar symbolisch te vergelijken met koningin " Izebel " , de buitenlandse vrouw die getrouwd was met de Joodse koning " Achab ", die al Gods profeten had gedood ten tijde van de profeet Elia volgens 1 Koningen 18 en 19. Een ander aspect van hun gelijkenis betreft de beschuldiging van de slachtoffers door valse getuigen, omdat de getuigenissen van de katholieke priesters, even afgesneden van God als " *de priesters van Astarte en de Baäls van Izebel* " uit het oude verbond, geen waarde voor hem hadden. De getuigenissen in de boeken Koningen en Kronieken leverden het bewijs van het onvermogen van aardse vorsten om gerechtigheid aanvaardbaar te maken voor God. Aan het einde van elke regering accentueert de Geest door zijn oordeel te openbaren in de volgende bewoordingen: " *Hij deed volkomen kwaad, zoals zijn vader vóór hem had gedaan .*" En na dit type regering deed het republikeinse regime nog meer " *kwaad* "; en wel om de volgende redenen.

Het principe van de Franse democratie kent dezelfde waarde toe aan de stem van elke Franse burger. De waarde van burgers is echter niet uniform, omdat deze varieert tussen de twee uitersten van zeer intelligent en volkomen krankzinnig. Tussen deze twee uitersten bestaat de gehele bevolking dus uit intelligente wezens en anderen die minder intelligent, of zelfs bijna dom, zijn. Intelligente wezens analyseren de voorstellen van de kandidaten die zich kandidaat stellen voor presidents- of parlamentsverkiezingen. En in deze mix van intelligente en domme stemmen ligt het verkregen gemiddelde noodzakelijkerwijs onder het noodzakelijke en onmisbare intelligentieniveau. De meerderheid van de kiezers is in werkelijkheid niet in staat de voorstellen en de kwesties die bij de verkiezingen op het spel staan, te analyseren. Bijgevolg is dit aan iedereen toegekende stemrecht dodelijk en veroordeelt het het regime op min of meer lange termijn tot mislukking, crisis, ondergang en rampspoed voor iedereen, wat leidt tot dodelijke confrontaties. Welke kans heeft dit egalitaire principe om wetten aan te nemen die gunstig en rechtvaardig zijn voor iedereen? Geen enkele, want bovendien legt de gekozen leider zijn karakter, zijn aard en zijn wil op. Als de mens perfect was, zou dat ideaal zijn, maar helaas is hij vaker wel dan niet egoïstisch en ambitieus uit trots, en alle opvolgers van generaal De Gaulle hebben dit gemeen: ze hebben allemaal de Franse belangen op lange termijn opgeofferd ten gunste van de korte termijn, dat wil zeggen de duur van hun persoonlijke mandaat. Dit wordt duidelijk wanneer we zien hoe de socialistische president François Mitterrand Chinese en Aziatische importen begunstigde om de Fransen de indruk te geven van koopkracht, reëel in de nabije toekomst, maar destructief voor de werkgelegenheid op de lange termijn van de Franse economie. Bovendien is de creatie van een verenigd Europa uitsluitend gebaseerd op de regels van zijn handel. Verblind door humanistische waarden lieten de leiders Frankrijk en zijn bevolking de prijs betalen voor deze constructie. Zijn banen werden verplaatst en

getransporteerd naar Europese landen met een lage levensstandaard, achtereenvolgens Portugal, Polen, Roemenië en Bulgarije. Dat Europa uiteindelijk 27 landen had, komt doordat het kapitalisme dat het drijft steeds armere landen aantrekt om hen uit te buiten. Tegelijkertijd is Frankrijk volledig afhankelijk geworden van China, dat nu het alleenrecht heeft op de productie van allerlei producten. De ondergang heeft dus meerdere oorzaken, maar vooral die van de vloek van de levende God die in Jezus Christus op aarde kwam.

De Franse democratie heeft deze bijzonderheid: haar grondwet baseert haar stemmen op twee stemrondes. Dit onthult het perverse karakter van de Fransen. Daartegenover staat het goddelijke principe in Matteüs 5:37: "*Laat uw ja ja zijn en uw nee nee, en al het andere komt van de boze.*" Het is daarom "*aan de boze*" dat we de tweede stemronde moeten toeschrijven die de verkiezingsuitslag verdraait. Oorspronkelijk, onder de Derde^{en} Vierde^{Republiek}, maakte de stemming in één stemronde het mogelijk om de kandidaat te selecteren die als eerste over de streep kwam, ongeacht het aantal behaalde stemmen. Maar in de Vijfde^{Republiek} geeft de tweede stemronde de stem de mogelijkheid om, naast steun, ook haat en afwijzing van nationalistische kandidaten te uiten; zo wordt de zelfmoordstem die de natie zal vernietigen, opgelegd. Ik voeg er deze vraag aan toe: hoe kunnen we een intelligent persoon kiezen als de kiezer grotendeels dom is? Dit oordeel wordt door God bevestigd, aangezien zijn uitverkorenen een "*kleine kudde*" vormen die **alleen** van hem **ware intelligentie ontvangt**, heel anders dan het onderwijs van afgestudeerden. Maar dit alles is in overeenstemming met de wil van God. Want God wil dat **het volk de leiders krijgt die het verdient.**

Technologische vooruitgang in de informatietechnologie en de ontwikkeling van het internetsysteem spelen ook een belangrijke rol in de transformatie van westerse economieën. Veel gespecialiseerde beroepen zijn dankzij computers haalbaar geworden voor gewone mensen. Het economische evenwicht van mensen is echter afhankelijk van volledige werkgelegenheid en de evenwichtige bevrediging van vraag en aanbod. Door verschillende economische sectoren één voor één te vernietigen, verwoesten de excessen van het internet de economieën van landen door een fatale onevenwichtigheid in de werkgelegenheid.

De toegenomen rol van het internetsysteem in de afgelopen tijd brengt met zich mee dat zowel intelligente als dwaze mensen hun gedachten en meningen over vele onderwerpen kenbaar kunnen maken. Omdat de meerderheid van de mensen niet in staat is om goed en kwaad, positief en negatief, te onderscheiden, worden kwade gedachten krachtig verspreid en gedeeld door grote menigten, waardoor landen zich gewonnen geven aan het kwaad en niet in staat zijn de verspreiding ervan te voorkomen. Ideologieën, alle utopisch, botsen op het internet voordat ze fysiek, op de grond en in de lucht botsen. We mogen niet wachten of hopen op een remedie of oplossing om deze problemen op te lossen, die zich voordoen op het door de levende God gekozen moment om een grote brand voor te bereiden, die volgens Openbaring 9:13 de "*zesde*" waarschuwendende straf van zijn grote toorn zal vormen, vóór zijn wederkomst die aan zijn uitverkorenen wordt geopenbaard in het voorjaar van 2030, het uur waarop de "*zevende bazuin*" uit Openbaring 11:15 zal klinken. Hij zal terugkeren en een

einde maken aan het bestaan van de rebellen en aan al hun utopische dromen, onder de hemelse naam van Jezus Christus, Michaël en de Almachtige JaHWéH.

Weten hoe je moet luisteren om te begrijpen

In Frankrijk worden de presidentsverkiezingen voorbereid met het oog op de verkiezing van het staatshoofd dat in april 2022 gekozen zal worden. De debatten en uitwisselingen tussen journalisten en politieke experts maken het mogelijk om degenen onder hen te identificeren die opvallen door hun luistervaardigheid. Deze ervaring is zeer leerzaam, omdat ditzelfde gedrag ook betrekking heeft op het religieuze onderwerp. In de verkiezingscampagne die gaande is, trekt één man, een "onruststoker", een al lang rechtse politieke polemist en journalist, de aandacht van de media vanwege het percentage van 17 tot 18% van de schattingen die de opiniepeilingen hem geven. Deze man is officieel niet uitgeroepen tot presidentskandidaat, maar hij maakt gebruik van de publicatie van zijn boek, waarin hij zijn beoordeling van de situatie in Frankrijk presenteert, die hij als "nachtmerrieachtig" beschouwt, en is ervan overtuigd dat een toekomstige binnenlandse burgeroorlog het onvermijdelijke gevolg zal zijn van de groeiende moslimbevolking die zich in Frankrijk vestigt. Deze positie wordt logischerwijs bestreden door iedereen die zich georiënteerd voelt in het humanistische gedachtegoed en de universalistische geest die bijna alle mediajournalisten vertegenwoordigt. De Bijbelse profetieën van Daniël 11:40-45 en Openbaring 9:13 bevestigen de dreiging van dit conflict. Ik kan daarom alleen maar een zekere wijsheid en menselijke intelligentie herkennen in de ideeën die deze man verspreidt. Eric Zemmour wordt zo als een baken in deze verkiezingscampagne geprojecteerd en de meningen die over hem en zijn woorden worden geuit, zijn buitengewoon onthullend. Ik wijs op degenen die zijn uitleg negeren omdat ze doof blijven voor alle verduidelijkingen die hij in de loop der tijd aanbrengt in zijn betwiste en verkeerd begrepen uitspraken. Als robots zonder menselijke intelligentie herhalen ze onvermoeibaar beschuldigingen die het partijdige rechtssysteem, gunstig voor het humanistische kamp, had gesteund en bevestigd. De vooringenomenheid wordt in al zijn betekenis onthuld. Ze houden vast aan hun standpunt en luisteren niet langer naar de stem van de rede. Dit gedrag is terug te vinden bij de meerderheid van de journalisten die in de publieke en private media werken. Sommigen die van " *aangename fabels* " houden (2 Tim. 4:3-4), bekritisieren hem, ook al zijn de gevolgen van bedrog dodelijk, omdat hij zijn oplossingen of een optimistische en boeiende boodschap niet presenteert om de publieke steun voor hem te vergaren. Maar gelukkig zijn er anderen, een paar in getal, die zich onderscheiden door te laten zien dat ze in staat zijn de uitspraken van de polemist correct en eerlijk te analyseren.

Mensen gedragen zich op dezelfde manier in de burgerlijke en religieuze sfeer, en daarom onthult hun gedrag bij een burgerlijke verkiezing wie ze werkelijk zijn. En ik merk op dat Eric Zemmour in zijn toespraak de verzaking van Franse heersers aan het model van assimilatie van de buitenlander dat Frankrijk verwelkomt, aan de kaak stelt. Subtiel wijst hij erop dat de keuze om een buitenlandse voornaam te behouden of af te zweren, een teken is dat valse

aanhankelijkheid aan het Franse volk of ware aanhankelijkheid onthult. Dit verwijt is des te meer gerechtvaardigd omdat deze fout voor het eerst in de religieuze sfeer werd toegepast. Want wat afvallige religies niet hebben begrepen, is dat Jezus Christus al degenen die hij redt en werkelijk zal redden, "assimileert" in zijn model en zijn normen. Wanneer hij zijn apostelen roept en aanspreekt, begint hij met het veranderen van hun namen en geeft hij hen vervolgens instructies: Simon wordt Petrus; Saulus wordt Paulus, maar deze naamsverandering kan de noodzaak van een grote verandering onthullen, aangezien de eerste Simon zich zal bekeren nadat hij Jezus drie keer heeft verloochend. En wat de tweede betreft, Saulus, was hij de ijverige leider van de vervolgers van de eerste christenen. In tegenstelling tot de anderen verandert Johannes zijn naam niet, wat een natuur onthult die werkelijk uit God geboren is vanaf de geboorte, zoals zijn naam zegt: God heeft gegeven. Voor God en zijn intelligente uitverkorenen is assimilatie de noodzakelijke norm en komt overeen met het idee van de doop, waaruit de gedoopte tevoorschijn komt als een nieuwe mens, die niet langer zichzelf toebehoort, omdat hij nu Christus toebehoort die hem verlost heeft. De valse religie heeft van het christendom een eenvoudig etiket gemaakt dat op het voorhoofd wordt geplakt van de valsgedoopten die, logischerwijs, slaven van de duivel zijn en hem zullen blijven dienen, in een bedrieglijke hoop op christelijke verlossing. Hetzelfde geldt voor het model van assimilatie van buitenlandse immigranten, dat is verlaten, en de immigrant leeft samen met de autochtone Fransen, maar wil zich niet met hem assimileren omdat hij zijn hele oorspronkelijke erfgoed wil behouden. Dus, net als in het religieuze domein, bestaat ook in het burgerlijke domein het goede graan naast het kaf, en deze cohabitatie creëert problemen van agressie en weigering om zich te onderwerpen aan de nationale autoriteiten; dit agressieve gedrag is slechts de voorbode van veel ernstiger confrontaties. Voor God, sinds Clovis, de eerste koning van de Franken, vormt het Franse model de maatschappij van zonde, waarvan hij het burgerlijke en religieuze gedrag aan de kaak stelt. Tot aan zijn dreigende ondergang zal Frankrijk deze onthullende rol voor hem hebben vervuld. Daarom moeten de verwijten van Eric Zemmour gehoord en gehoord worden, zoals het geval is met het profetische woord volgens Openbaring 1:3: "*Gelukkig hij die voorleest en zij die horen de woorden van de profetie, en die zich houden aan wat daarin geschreven staat! Want de tijd is nabij.*" Dit vers toont de verbinding tussen de opeenvolgende fasen die de ziel leiden naar de door God gezegende praktijk. Alles begint met het lezen van "*gezegend is hij die leest*" of met het begrijpen door een individu. De tweede fase is die van de overdracht: "*zij die horen*" of de menigte die de overgedragen boodschap begrijpt. En de derde, "*en die vasthouden*", duidt de mogelijkheid aan om de norm van de overgedragen boodschap in concrete praktijk te brengen.

Daarom benadrukt het zijn voordeel, omdat de spirituele mens zelfs in een burgerlijke electorale situatie spirituele boodschappen ontvangt. Want het leven is een geheel dat het burgerlijke en het religieuze omvat, en door zijn gedrag reproduceert de mens zijn diepste natuur op beide vlakken in gelijke mate.

Sinds zijn opstanding heeft Jezus Christus zijn uitverkorenen geselecteerd, die vergeleken kunnen worden met menigten mensen die zich voorbereiden om te

emigreren naar een vreemd land, het koninkrijk der hemelen. Nu eist de Heer en Koning van dit land een kledingvoorschrift dat Hij verplicht heeft gesteld; Hij noemt het: "*het bruiloftskleed*". Met deze uitdrukking vat God de maatstaf van Zijn karakter samen, geopenbaard in Jezus Christus en vóór Hem, dat wat geopenbaard is door Zijn werken die verricht zijn sinds de schepping van de aardse wereld. Want de God van Rechtvaardigheid en Liefde presenteerde Zich aan de God van Liefde en Rechtvaardigheid. Valse christenen zien God alleen in het aspect van liefde vanwege de zwakheid die Jezus Christus in menselijk vlees droeg. Ze hebben niet begrepen dat de machtige Michaël tijdens zijn tijd op aarde **vrijwillig afstand had gedaan** van zijn goddelijke almacht. Toch had Jezus op elk moment zijn goddelijke verschijning kunnen hernemen, precies zoals die was, glorieus en verschrikkelijk, de Hebreëen angst aanjagend vanaf de top van de berg Sinaï, veranderd in een brandende, rokende oven.

Ik prijs en dank de Heer Jezus Christus, die mij in staat stelt goddelijke lessen te herkennen in deze context van verkiezing, omdat assimilatie de basis vormt van de Bijbelse leer, zoals die tot uitdrukking komt in Genesis, waar God in Genesis 2:24 tegen de mens zegt: "*Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en zij zullen één vlees zijn*". Om zijn nieuwe verbintenis met zijn vrouw te laten slagen, moet de man afstand doen van zijn status als zoon om de echtgenoot van zijn vrouw te worden; en tegelijkertijd moeten zijn ouders ermee instemmen hun bevoorrechte status als ouders te verliezen, om de transformatie en aanpassing van hun zoon aan zijn nieuwe situatie te bevorderen. Geboren in een heidense sfeer in Ur der Chaldeeën, werd Abram uitgenodigd om het huis van zijn aardse vader te verlaten om zich te assimileren met de hemelse levensstandaard die hij van God zou ontvangen. U kunt dus begrijpen dat God geïnteresseerd is in alle aspecten van het menselijk bestaan. Niet hij, maar de atheïstische mensheid, heeft ervoor gekozen om burgerlijke en religieuze onderwerpen te scheiden. Want God is de eigenaar van beide, als hun Schepper. En als zodanig oordeelt hij goddelijk over beide. Er is daarom geen reden om burgerlijk gedrag anders te beoordelen dan religieus gedrag. En de noodzaak tot assimilatie blijkt uit dit door Jezus Christus geopenbaarde principe: "*Niemand kan (ik specificeer: correct, tot het punt van voldoening) twee heren dienen*"; twee vrouwen, twee nationaliteiten, twee tegengestelde religieuze of politieke gezindten.

Laten we deze lessen nu toepassen op fatsoenlijk gedrag.

Het gaat er nog niet om de opmerkingen van Eric Zemmour goed of af te keuren, maar om te begrijpen wat de mens, anders dan wijzelf, ons wil vertellen. Wie het begrijpt, kan zich vervolgens voor of tegen opstellen, maar ook hier moet de intelligente mens het onderscheid maken tussen de mogelijke verklaring en wat degene die luistert wenst. Het leven geeft de mens niet wat hij wenst, maar de wereldoorlog, ongewenst, zal desalniettemin onvermijdelijk zijn, omdat God die zo heeft geprogrammeerd dat die vóór 2030 plaatsvindt.

In zijn toespraak wijst Eric Zemmour op het gevaar van de Islam. Hij heeft gelijk, want deze religie ontstond **pas aan het einde van de 6de eeuw . om de zonden van de valse pauselijke katholieke christelijke religie te bestraffen** , die van haar kant in 538 van dezelfde 6de eeuw werd gesticht . Vreedzame moslims

verdedigen het idee dat de islam een religie van liefde is; wat de oorlogszuchtige acties van haar stichter Mohammed tegenspreken. De enige religie die op liefde is gebaseerd, is die waarvan Jezus Christus de basis is. Uit liefde voor zijn uitverkorenen gaf hij zijn leven en vergoot hij zijn bloed, zoals in Johannes 10:17-18 staat: "*De Vader heeft mij lief, omdat ik mijn leven geef om het weer terug te nemen. Niemand neemt het mij af, maar ik geef het uit mijzelf; ik heb de macht het af te geven en ik heb de macht het weer terug te nemen: dit is het gebod dat ik van mijn Vader heb ontvangen.*" Zijn opstanding, zichtbaar gemaakt na de derde dag, leverde hiervan het bewijs. **Alleen** het christelijk geloof heeft betekenis, omdat het een goddelijk plan vervult dat in de Heilige Bijbel is voorspeld. Daarmee heeft **de ware en enige** Schepper God zich aan de mensheid bekendgemaakt via de geschriften van Mozes, de Hebreeuwse vader van het Joodse volk, 3500 jaar voor onze tijd.

Humanisten begrijpen niet waarom Eric Zemmour het gevaar van de islam aan de kaak stelt, omdat zij de islam alleen zien vanuit het vreedzame aspect dat de meerderheid van de Franse moslims aan de dag legt. Het gedrag van moslims is identiek aan dat van westerse christenen. Bovendien is in Frankrijk ongeloof de meerderheid geworden, en het valse geloof van de rest vormt, bij vreedzame moslims, een overweldigend humanistisch gedachtegoed dat alleen maar in vrede wil leven, naast elkaar. Helaas voor hen is de Schepper-God springlevend en actief in zijn almacht, en zijn plan voor degenen die Hem negeren of verachten, dringt zich onvermijdelijk aan iedereen op. Om onderscheid te maken tussen vreedzame en oorlogszuchtige islam, noemen humanisten de oorlogszuchtige islam recentelijk "islamisme". Ik voeg daarom aan de stellige en overtuigende beweringen van Eric Zemmour een argument toe dat de vreedzame islam een gevaar voor de Fransen maakt. De aanwezigheid van vreedzame moslims in Frankrijk maakt de interventie van "islamisten" noodzakelijk, aangezien zij het ongelovige gedrag van hun islamitische geloofsgenoten moeten "rechtzetten". Voor een "islamist" is de vreedzame moslim de eerste die bekeerd wordt. Wat de ongelovigen betreft, zij beschouwen hen als "honden" en behandelen hen als zodanig. Dus waar een moslim ook is, moet de islamist daarheen gaan en de ongelovige bekeren. Dit bevalt de humanisten niet, maar degenen die zij "islamisten" noemen, zijn in werkelijkheid de oprechte en gehoorzame dienaren, aangezien zij slechts de oorlogszuchtige richtlijnen willen gehoorzamen die Mohammed heeft geleerd en in praktijk gebracht. Het probleem is daarom het bestaan van de Koran en zijn agressieve leringen. Als moslims geweld en religieuze intolerantie veroordelen, dan demonstreren ze tegen de Koran, die deze dingen aanmoedigt en gebiedt. Laten ze ook het verbod op godsdienstverandering veroordelen dat de islam verdedigt, zelfs binnen een vrij land met als motto's "vrijheid, gelijkheid, broederschap"; een prachtig motto dat in feite slechts een prachtig utopisch motto blijft. Deze vele tegenstrijdigheden liggen aan de basis van het mislukken van de assimilatie van de religie van de Koran en van de botsingen die alleen maar kunnen toenemen. En agressie vindt alleen plaats met de instemming en de wil van de Schepper-God, die het openlijk claimt door deze woorden te inspireren die in Amos 3:6 worden geciteerd: "*Wordt er in een stad een trompet geblazen, zonder dat de mensen bang zijn? **Komt er onheil in een***

stad, zonder dat Jahweh de auteur is? " Geestelijk oordeel stelt me in staat soortgelijke situaties te identificeren in de ontvouwing van de geschiedenis die in de Bijbel wordt onthuld. Wat Frankrijk, Europa en de hele wereld op het punt staan te ervaren, is slechts de ultieme toepassing van de strafmaatregelen die georganiseerd zijn door de Schepper-God, de grote Rechter van de mensheid en de hemelse engelen. Na de zondvloed, die in 1656 kwam na de zonde van Adam en Eva, sloeg God Egypte om te bevrijden en de natie Israël te vormen. Tussen 605 en 586 riep Hij het Chaldeeuwse volk op om Israëls ontrouw te bestraffen. Vervolgens, in 70 n.Chr., riep Hij de Romeinen op om de natie Israël te straffen en te vernietigen vanwege haar verwerping van de Messias Jezus. In onze tijd, na nazi-Duitsland en de moorddadige acties van zijn woedende "Führer", Adolf Hitler, wordt het islamisme op zijn beurt de zweep en de sabel van de straf, een uiting van goddelijke woede. De islam is niet de religie van de verlossing, maar die van de straf; de sabel prijkt op haar vlaggen. Verlossing is uitsluitend verbonden met Christus Jezus en zijn aardse verzoenende bediening, en het is Hij die, zich verraden en veracht voelend, de fanatieke islamitische religieuze woede tegen het Westen afvuurt en, nadien, de wraakzuchtige, wrokkige en opportunistische Russische woede. Want door de geschiedenis heen en tot voor kort hebben de leiders van Frankrijk en hun Europese bondgenoten lastige keuzes gemaakt ten opzichte van machtige en overbewapende potentiële vijanden.

Terugkerend naar de huidige verkiezingen, weet ik niet of Eric Zemmour zich uiteindelijk zal inzetten voor de presidentsverkiezingen. Maar zijn rol is, voor God, al die van klokkenluider, omdat de mensheid, bedreigd met de dood, gewaarschuwd moest worden; de individuele intelligentie van ieder wordt uitgenodigd om zijn vrucht van intelligentie voort te brengen. En deze woorden, geciteerd in Daniël 12:10, krijgen dan hun volle betekenis: "*Velen zullen gereinigd, wit gemaakt en gelouterd worden; de goddelozen zullen goddeloos handelen, en geen van de goddelozen zal het begrijpen, maar de verstandigen zullen het begrijpen.*"

De verkiezing van de polemist is niet langer het onderwerp, want nu is de teerling geworpen. Begrijp hieruit dat de bestaande situatie onomkeerbaar is, aangezien de gevreesde schade al is aangericht. Wat is die schade? Het is de onmogelijkheid om in Frankrijk een meerderheid te vormen die zich inzet voor de verdediging ervan. Want gedurende de 40 jaar van blindheid van politieke leiders heeft de grote vervanging aangekondigd door Eric Zemmour al plaatsgevonden. Frankrijk bestaat vandaag de dag uit een mengeling van mensen met een **dubbele nationaliteit** uit Italië, Spanje, Portugal, Duitsland, Engeland, enz. die deze gedachte delen uit de mond van de huidige minister van Justitie Dupont-Moretti, tussen de twee rondes van de verkiezingen van 2017: "Hoe verwacht u dat ik, die **een dubbele nationaliteit heb**, op het Front National stem? (nu Rassemblement National)." De gelegitimeerde dubbele nationaliteit keert zich dus tegen degenen die haar hebben gelegaliseerd. Ze negeerden de wijsheid van de vleesgeworden God, Jezus Christus, die in Matteüs 6:24 verklaarde: "*Niemand kan twee heren dienen. Want óf hij zal de ene haten en de andere liefhebben, óf hij zal zich aan de ene hechten en de andere verachten. Je kunt niet God dienen én de mammon.*"; net zo min als de ware God en Allah van de islam, die vóór Mohammed de

maangod, de heidense Astarte uit de Bijbel, aanwees. Het werkelijke gevaar is dus niet alleen de islam, maar ook de ontvangst van buitenlanders uit Europa en de wereld die, genationaliseerd door hun stem, het onmogelijk maken om de Franse nationale belangen te verdedigen. We bevinden ons in Frankrijk in deze paradoxale situatie waarin de meest Franse van de Fransen, degene die zich bekommert om het voortbestaan van Frankrijk, deze Eric Zemmour is die beweert van Berberse afkomst te zijn.

Dit andere vers uit de Bijbel, geciteerd in Jer. 17:5, onthult een reëel kwaad van onze eeuw, dat wordt aangestuurd door de gedachten van intellectuelen: "*Zo zegt Jahweh: Vervloekt is de mens die op een mens vertrouwt, die vlees tot zijn arm stelt en wiens hart zich van Jahweh afkeert!*" » In media-uitwisselingen verwijzen gesprekspartners vaak naar schrijvers die traditioneel beroemd zijn geworden door de republikeinse keuzes die in de loop van de Franse geschiedenis zijn gemaakt. En juist in Frankrijk heeft het republikeinse regime, door de verovering van de vrijheid, de vermenigvuldiging van uitingen van de diverse betekenissen van gedachten bevorderd. We verwijzen naar de schrijvers die 'Verlichting' worden genoemd, waarvan de eerste de Geneefse Voltaire was. Maar wat de gedachte en mening van een mens ook is, het blijft slechts zijn eigen concept van een model. Waarom moet de gedachte van een mens een gemeenschappelijke gedachte worden die als model wordt opgelegd? Omdat het gebrek aan intelligentie dat de overgrote meerderheid van de mensen deelt, betekent dat deze volksmassa moet worden geleid en onderwezen. De mens weet niet langer hoe hij zelf moet reflecteren en oordelen, en hij vindt in de groep de kracht die eenheid schept. In deze visie op het menselijk leven is de mensheid het ware 'recht van de mens' uit het oog verloren; het recht dat God, individueel, 'aan mensen' geeft; het recht om zelf te beslissen, goed te keuren of zich te verzetten, op basis van een strikt persoonlijke analyse van de bestudeerde onderwerpen. Deze persoonlijke mening moet een keuze maken tussen de dingen die zich aan onze overweging voordoen en wat de mens op zijn pad aantreft? Menselijke gedachten en goddelijke gedachten, **uitsluitend geopenbaard** door de Bijbel. Zonder de Bijbel kunnen alle dingen door de mens worden gelegitimeerd, maar deze legitimatie verdwijnt wanneer de maatstaf van goed en kwaad **duidelijk** door God wordt aangegeven en gedefinieerd. Zo krijgt dit vers uit Jer. 17:5 zijn volle betekenis. God "*vervloekt de mens*" die de gedachten van menselijke schrijvers als voorbeeld neemt en zo de goddelijke maatstaf veracht die in de Bijbel staat geschreven, het woord van God geschreven op boekrollen die boeken zijn geworden.

De generatie die het regime van de Vierde ^{Republiek meemaakte}, verdwijnt en wordt vervangen door de generaties die geboren zijn na de aankomst van Noord-Afrikaanse arbeiders in Frankrijk, dat wil zeggen na 1976, de datum waarop de gezinshereniging legaal werd. Deze generatie groeide op met als model de cultuur afkomstig uit de multi-etnische samenleving van de VS, samengesteld uit gewetenloze avonturiers uit alle volkeren der aarde. Want daar is dit maatschappijmodel van het type Babel geboren en ontwikkeld. Deze nieuwe ervaring wordt gekenmerkt door een mate van geweld en moorden van de hoogste orde en door pijnlijke demonstraties van de onrechtvaardigheden ervan. Merk op

dat God zelf dit model veroordeelde, door de mensen die door verschillende talen verenigd waren, te scheiden in de tijd van het historische Babel na de zondvloed. Bovendien, om dit door God veroordeelde maatschappijmodel te installeren, hebben de Amerikaanse pioniers, die uit Europa en de rest van de wereld kwamen, de oorspronkelijke bewoner bijna uitgeroeid om hem te vervangen. Het is dan ook in het Amerikaanse voorbeeld dat het moderne Europa zijn model heeft gevonden dat, nu op eigen grondgebied, deze praktijk van het vervangen van bevolkingen, het vervangen van arbeiders, het vervangen van familiebedrijven door ondernemingen bevordert die aandeelhouders over de hele wereld verrijken, ten koste van de lokale natie en haar arbeiders. De oprichting van het Verenigde Europa is op zichzelf een imitatie van het Amerikaanse model: de Verenigde Staten. Deze VS bevinden zich in een proces van wereldwijde verovering en de eerste van hun verovering is Europa, dat zijn model van vrije en onafhankelijke naties heeft verlaten en de normen van de Amerikaanse cultuur, haar muzikale modes, haar woorden en uitdrukkingen heeft overgenomen. Frans, voorheen de taal van de diplomatie, is vervangen door Engels. Merk op dat dit succes, voor God, de bouw van een Toren van Babel betekent, waarvan Engels de nieuwe internationale taal is. Opnieuw, en ditmaal ondanks vreemde talen, komen mensen samen met als doel te ontsnappen aan de door God gestelde levensstandaard. Maar wat de opstandige mens niet heeft voorzien, is het uiteindelijke gevolg van deze cohabitatie van tegengestelde culturen en religies. De grote bijeenkomst draagt, door een simpele consequentie, haar toekomstige straf in zich. De agressie van de oorlogszuchtige islam binnen westerse samenlevingen zelf bevestigt dit, en ze vormen slechts de sombere voorbode van een massale vernietiging die wordt voorbereid in de door God gewenste en voorspelde strafvervulling. Zo zal de Schepper-God deze laatste vorm van de Toren van Babel straffen, en zijn straf zal ditmaal definitieve gevolgen hebben, omdat ze dodelijk zijn. Dit is echter slechts het eerste deel van deze straf, die ingrijpt om een einde te maken aan de tijd der naties. De komende Derde Nucleaire Wereldoorlog zal inderdaad een einde maken aan de nationale systemen die we nu kennen. De aangekondigde planetaire vernietiging zal slechts " *overlevenden* " achterlaten, verspreid over de aarde. Niet in staat de oude naties weer op te richten, zullen deze overlevenden zich desalniettemin hergroeperen, op wereldschaal, onder leiding van de VS, en zo een nieuwe staat vormen, een nieuwe ster, die de rest van de wereld vertegenwoordigt als zijn met sterren bezaaide banier. Deze overlevenden zullen voor een deel de uitverkorenen van Christus zijn en voor de rest rebellen, die in Openbaring 9:21 als volgt worden beschreven: " *De overige mensen, die niet door deze plagen werden gedood, bekeerden zich niet van de werken van hun handen. Zij aanbaden de demonen niet en de gouden, zilveren, koperen, stenen en houten afgoden, die niet kunnen zien, noch horen, noch lopen. Zij bekeerden zich niet van hun moorden, noch van hun toverijen, noch van hun hoererij, noch van hun diefstallen.* "

Als ik dit lees, kan ik de conclusie trekken dat de dreigende oorlogsvernietiging niet komt om de mens te veranderen; het enige doel ervan is daarom om de opstandige mensheid een plechtige laatste waarschuwing van God te geven aan de opstandige mens; wat het symbool van de " *zesde bazuin* " in

Apok. 9:13 rechtvaardigt. Ik maak van deze gelegenheid gebruik om eraan te herinneren dat, als teken van de opstandige houding, de rooms-katholieke zondag ' die sinds 7 maart 321 is geërfd van Constantijn I, de oorzaak is van de opeenvolgende straffen die worden gesymboliseerd door de vijf voorafgaande " *bazuinen* " . De waarschuwing suggereert de komst van een nog grotere straf: de laatste. Deze zal komen met de vervulling van de " *zevende bazuin* " , die, symboliserend de wederkomst van Christus, deze keer de mens van de aardbodem zal wegvagen. Want terwijl Hij zijn uitverkorenen voor een tijdelijk verblijf van duizend jaar naar zijn hemelse koninkrijk brengt, zal de overwinnende Christus God de verwoeste aarde in diezelfde tijd tot een gevangenis voor de duivel maken, geïsoleerd te midden van de ruïnes die zijn slechtheid heeft veroorzaakt.

In 2020, getransformeerd door technologische vooruitgang, is de mensheid overal ter wereld vergelijkbaar. De rol van de media is overheersend geworden. Overal worden mensen, bij thuiskomst, blootgesteld aan de reclamesalvo's die elke 20 tot 25 minuten terugkeren op particuliere tv- of radiozenders. Deze hersenspoeling wordt opgelegd om de aangeboden programma's te financieren en sommige van deze zenders, gespecialiseerd in nieuws, organiseren debatten waar trotse wezens, die begerig zijn naar bekendheid, hun oordeel komen uiten over de verschillende feiten in het nieuws. Dit soort programma's stuurt de luisteraar naar antwoorden die hun eigen antwoorden vervangen. Alles wordt in het werk gesteld om de mens los te rukken van zijn persoonlijke meningen. Ik merk op dat de geuite meningen fundamenteel verbonden zijn met de oriëntatie van de politieke keuze van individuen. Ook kunnen we begrijpen hoe deze debatten zonder echte interesse zijn, en dat de enige reden voor hun bestaan de trots van sommigen en de hebzucht van anderen is.

Verkiezingstijden wekken **alleen maar** valse hoop op in de harten en geesten van mensen, omdat perfectie niet menselijk of aards is, aangezien God de aarde en haar bewoners vervloekte na de zonde van Adam en Eva. Ik heb het voordeel boven velen dat ik Gods plan heb begrepen, dat de plannen van opstandige wezens veroordeelde, en samen met mij nodig ik u uit om uzelf te bevrijden van valse, menselijke, aardse hoop. God heeft het zelf verordend, Hij zal het laatste woord hebben en Zijn uitverkorenen zullen over de lichamen van de rebellen lopen die tot " *stof* " zijn geworden.

Vóór die tijd openbaarde de menselijke onvolmaaktheid zich in haar extreme kenmerken, of het nu ging om extremisme; dat van rechts en dat van links, of van conservatieven en vernieuwers, liberalen en socialisten, rijk en arm, of minder rijk. In de oosterse landen waar het zich ontwikkelde, ontbrak het communisme alleen aan de goddelijke Geest van Jezus Christus om het te laten lijken op de eerste Kerk, bestaande uit zijn apostelen en discipelen. Maar het volmaakte model, geliefd en goedgekeurd door God, gaat nog verder in zelfverloochening, aangezien de meester zich tot dienaar van allen en van zijn dienaren moet maken; in zaken van gelijkheid wordt het republikeinse concept verslagen en krijgt het de vorm van typisch onrecht. Goddelijke wijsheid leert ons een smalle lijn te bewandelen die zich bevindt te midden van deze extremistische keuzes. De wijze mens behoudt van rechts en links de dingen die rechtvaardig zijn onder de blik van de levende God. En deze keuze, die gekenmerkt wordt door

haar beperktheid, neemt de kenmerken aan van het smalle religieuze pad dat Jezus in de Bijbel leerde aan hen die Hem willen volgen. Goed en recht zijn niet te vinden in extremistische standpunten, maar het kwaad, zoals gedefinieerd door God, is in beide te vinden. En aangezien, zonder de Geest van God, "*de letter doodt*", moet de uitverkorene zich in zijn oordelen laten leiden door de Geest, die de goddelijke Geest van Christus Jezus is. In Thessalonicenzen 5:19-22 zegt de Geest ons: "*Doof de Geest niet uit. Veracht de profetieën niet, maar toets alles; behoud het goede; vermijd elke vorm van kwaad.* Maar maak je geen illusies, zonder de hulp van Jezus Christus is het onmogelijk om deze dingen in praktijk te brengen, zoals Hij zei in Johannes 15:5: "*Ik ben de wijnstok, jullie zijn de ranken. Wie in Mij blijft en Ik in hem, draagt veel vrucht, **want zonder Mij kun je niets doen.***" Dit betekent dat met Hem de grens van het onmogelijke verdwijnt en alles wat God goed acht, mogelijk wordt voor een mens, want "*bij God is niets onmogelijk*", aldus Lucas 1:37; God, die hem in Jezus Christus zijn onmisbare hulp biedt.

" Degenen in wie Jezus niet woont " schitteren met de glans van hun onintelligentie, die voortkomt uit hun onwetendheid over het religieuze onderwerp. Ik zag hiervan een schitterend bewijs op de radio. Een vreedzame moslim protesteerde tegen zijn gehechtheid aan de strijdbare islam, omdat hij beweerde geworteld te zijn in de Koran. Noch de gastheer, noch zijn gast, een filosoof, konden het antwoord vinden dat hem had moeten worden gegeven. Het was afschuwelijk, want het antwoord was eenvoudig. Ze moesten de jonge moslim er simpelweg op wijzen dat het oordeel over de Koran berust op het historische getuigenis van de werken van de auteur: Mohammed en zijn bekeringszwaard; dat slechts voorafging aan het zwaard van bekerings dat Karel de Grote tot eer van het Romeinse pausdom had verricht. Waar is dan die religie van liefde die deze jongeman aan de Koran toeschrijft? Niet in de tekst, noch in de auteur, zoals de geschiedenis getuigt. Dit voorbeeld benadrukt het gevolg van de minachting voor het religieuze onderwerp door de oorspronkelijke Franse bevolking, die geleidelijk werd gewonnen door agnosticisme en atheïsme. Want waar God niet meer bestaat, verliest het woord religie zijn betekenis. En wanneer ze geconfronteerd worden met de terugkeer van religie, worden atheïstische intellectuelen plotseling stom als een riet. Voor hen was religie dit "opium van het volk" geworden en blijft het dat, waaraan volgens hen sommige mensen verslaafd zijn geraakt. En ongelovigen steunen hen, net zoals zij het gebruik van echte drugs steunen en legitimeren, die in vreedstijd meer doden dan religie. Sterker nog, men kan het alleen maar betreuren, maar de officiële representatie van religie is altijd al misbruikt en misleidend geweest. Ten eerste verloor de joodse religie, de bron en het basismodel, haar goddelijke accreditatie ten gunste van het ontluikende apostolische christendom. Op bevel van de Romeinse keizer Constantijn I ^{bracht} de afschaffing van de sabbat op 7 maart 321 God ertoe om in 538 dit christelijk geloof te onderwerpen aan de strenge en despotische heerschappij van de Romeinse pausen, waarvan de duivelse aard werd onthuld door de door God vanaf 1170 tot stand gebrachte Reformatie en bevestigd door de Bijbelse profetieën van Daniël en Openbaring. In 1863 veroordeelde het Zevendedagsadventisme de vloek van de Romeinse zondag en daarmee ook die

van de protestanten die deze vieren als een erfenis van de Rooms-Katholieke Kerk; deze vloek is het gevolg van de inwerkingtreding van het decreet uit Daniël 8:14 in het voorjaar van 1843. Maar daarmee is het nog niet gedaan, want tussen 1991 en 1994, beproefd door de profetische inzichten die toen beschikbaar waren, en zoals in dit werk wordt uitgelegd, werd de Zevendedagsadventistenkerk "*uitgebraakt*" door Jezus Christus. Vervolgens meten we het belang van de profetische openbaring, door God bereid om zijn uitverkorenen te verlichten tot aan het einde der tijden. Zonder deze openbaring wordt het **onmogelijk** om positief te reageren op zijn specifieke eisen en verwachtingen in elk tijdperk. Ik wil hier ook de verzen in herinnering roepen die de Geest tot al zijn dienaren richtte; die van het eerste en laatste tijdperk van het christelijk leven, in 2 Petrus 1:19-21: "*En wij achten het profetische woord des te **vaster, en u doet er goed aan daarop acht te slaan** als op een licht dat schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten. Weet dit allereerst: geen profetie van de Schrift is een eigenmachtige uitleg, want de profetie is nooit voortgekomen uit de wil van een mens, maar heilige mensen van God hebben gesproken, gedreven door de Heilige Geest.*"

"*Profetie is voor gelovigen*", zei Paulus in 1 Korintiërs 14:22. Het is daarom voor een zeer kleine minderheid, verspreid onder de menselijke menigte. In het Westen accepteren mensen die ongelovig zijn geworden of ongelovig zijn geworden, religie zolang deze mensen niet vervolgt. Zo blijven door God vervloekte religies gelegitimeerd door mensen die niet begrijpen dat de goddelijke vloek komt over gelovigen en religies die Hem schaden **door Zijn wetten te overtreden**. En door te beweren Zijn volgelingen te zijn in deze ongehoorzaamheid, verdraaien ze Zijn volmaakt rechtvaardige, liefdevolle natuur en schrijven ze Hem hun voorbeeld van onrechtvaardigheid toe. Vervolgelingen uit het verleden of de toekomst zijn gevolgen, niet de oorzaak, van de goddelijke vloek. Ook kunnen we begrijpen dat, hoewel ze niet langer vervolgt, de Pauselijke Rooms-Katholieke Kerk sinds haar oprichting in 538 in haar door God vervloekte status is gebleven. Merk op dat deze afgodische kerk er niet vrijwillig voor heeft gekozen om te stoppen met vervolgen. De stopzetting van de vervolgelingen werd haar sinds 1792 opgelegd door de Franse Revolutionairen. Sindsdien zijn de verschillende berouwbetuigingen en openbare verzoeken om vergeving van de laatste pausen waardeloos voor God en hebben ze geen ander doel dan de westerse mensheid, die louter "humanistisch" is geworden, te verleiden en te bedriegen. Merk ook op dat haar oecumenische alliantie haar verzoent met haar vijanden en religieuze tegenstanders uit het verleden: de protestanten. Maar deze bedrieglijke en bedrieglijke officiële verzoening heeft slechts tot doel hen te onderdrukken, te onderwerpen en haar persoonlijke prestige te verhogen. Bovendien is deze samenkomst pas mogelijk geworden sinds 1843, de datum waarop het protestantse geloof op zijn beurt door God werd verworpen en veroordeeld. En na de protestanten, op hun beurt, sloten de Zevendedagsadventisten zich in 1995 aan bij de afvallige oecumenische bijeenkomst, waarmee ze hun overgave aan Jezus Christus bevestigden, na de geloofsbeproeving die de Geest tussen 1991 en 1994 in Valence-sur-Rhône, Frankrijk, had opgewekt. Er is dus een tijd om **vrijwillig** de ware vrucht van

bekering voort te brengen; na deze gunstige tijd is het te laat om **collectief aanspraak te maken** op de genade van God; **individueel** zal het aanbod pas ophouden met het einde van de tijd van collectieve en individuele genade. Zo zal het ware christelijke geloof, van de apostelen tot aan de glorieuze wederkomst van Christus, nooit hebben opgehouden deze " *smalle weg* " te zijn, die " *weinigen vinden* ", door Jezus Christus aangeboden aan zijn Uitverkorenen, verlost door zijn bloed, zodat zij Hem na en achter Hem aan zullen volgen.

In de loop van haar veroveringen van menselijke zielen, na religies, koninkrijken, naties, volkeren en mensen tegen elkaar te hebben opgezet, leidde de zonde van trots en egoïsme uiteindelijk tot het opzetten van vrouwelijke bondgenootschappen tegen mannelijke mensen. Niemand kan ontkennen dat vrouwen onrechtvaardig geweld hebben geleden van de dominante mannelijke mensheid, die vrouwen opdrong met haar superieure fysieke kracht, haar wil en haar ideeën. Maar was het, erkennend dat deze fout aan mannen toe te schrijven was, nodig om daar nog een vrouwelijke rebellie aan toe te voegen, waarvan de vrucht het principe van het samenleven van man en vrouw brak? Aan wie zou deze rebellie dan moeten worden toegeschreven? Aan vrouwen die vrij zijn van alle plichten jegens God. Zodat dit vrouwelijke protest slechts de laatste vrucht is die door de menselijke zonde is geschapen. En de gevolgen ervan zijn verwoestend, omdat ze voor God de noodzaak markeren om de verlenging van het leven op aarde te stoppen. Het menselijk paar is door God geschapen voor dit enige doel, dat de voortplanting van de soort vormt, zesduizend jaar of bijna vóór onze tijd.

De gemaakte fouten worden pas na verloop van tijd duidelijk, wat de gevolgen ervan helpt ontwikkelen. De situatie van 1962 is dus niet langer die van 2021. De Algerijnse strijders, of "harkis", De terughoudendheid waarmee de Fransen, die alleen de nadelen van de Algerijnse Oorlog zagen, werden ontvangen, leverde aanvankelijk geen onmiddellijke problemen op. Velen van hen verlangden er slechts naar geassimileerd te worden en erkend te worden als zonen van Frankrijk, gevestigd in Algerije sinds 1830. Niemand had echter opgemerkt dat in Algerije religie het christelijk geloof en het islamitische geloof al zonder vermenging naast elkaar liet bestaan, de een aan de ene kant, de ander aan de andere kant. De plattelandsbevolking ervoer de Franse aanwezigheid als een onrechtmatige bezetting gedurende 128 jaar ten tijde van het begin van de vijandelijkheden onder leiding van de FLN-groep; het Front de Libération Nationale. De werkelijke fout van de Fransen jegens Frankrijk was dat ze na 1962, de datum van de overeenkomsten die Frankrijk en het FLN in Evian tekenden, Algerijnse staatsburgers verwelkomden die nog steeds vol haat jegens Frankrijk zaten en die uitsluitend emigreerden vanwege het economische falen van de nieuwe staat, het vrije en onafhankelijke Algerije. Het gevolg werd in 1995 zichtbaar met de aanslagen van de GIA, de Algerijnse Islamitische Groep, op Franse bodem. Sindsdien lagen roepingen die de heilige oorlog en de jihad bevorderden, aan de basis van de groeperingen Al-Qaida en Daesh. Door zijn desinteresse en minachting voor het religieuze subject werd Frankrijk de bakermat van de moslimontwaking die in Iran werd aangewakkerd door ayatollah Khomeini, die deze op Franse bodem had voorbereid vanuit Neauphle-le-Château,

waar hij woonde. Frankrijk is daarom nog steeds deze universele, revolutionaire broedplaats, trouw aan zijn imago en zijn revolutionaire ervaring die het in 1792 tot een nationaal atheïsme leidde. Voor Frankrijk is de tijd gekomen om de prijs voor zijn beoordelingsfouten zeer duur te betalen. De glimp van helderheid van een intelligente minderheid lijkt mij niet in staat om steun te verwerven van de onwetende massa. En dit verklaart waarom Frankrijk het droevige lot zal ondergaan dat God voor het land heeft voorbereid en dat Hij voorspelt door zijn hoofdstad Parijs in Openbaring 11:8 aan te duiden met de symbolische naam "Sodom". In de Bijbel wordt het verschrikkelijke einde ervan beschreven: God zal het land treffen met een regen van brandende zwavelstenen.

De blinde en domme aanvaarding van de dubbele nationaliteit door de Republiek, afgesneden van God, plaatst de leider van Frankrijk in een onoplosbare situatie. Hij moet nu een toespraak houden tegen de staatsislam die zich tegen Frankrijk keert, terwijl vertegenwoordigers van deze oorspronkelijke vijand burgers zijn geworden, erkend door hun aanwezigheid op eigen grondgebied. De Franse president krijgt de volgende vraag voorgelegd: hoe te reageren op een oorlogsdreiging voordat deze is verklaard en daadwerkelijk is aangegaan? En die vraag wordt gesteld aan een man die humanisme voorstaat. Pacifisme kan alleen veranderen wanneer de situatie hem daartoe dwingt. Het is dan dat de "humanistische" mens transformeert in een bloeddorstig wild beest dat de agressor slag voor slag terugbetaalt.

In het dierenleven weet zelfs het kleinste insect een bedreiging te herkennen die hem het leven zal kosten; dit gebeurt in naam van zijn instinct tot zelfbehoud. Ik merk op dat dit instinct tot zelfbehoud bij de mens niet meer werkt; de mens is blinder en onbewuster geworden dan een insect. Omdat hij het gevaar dat hem bedreigt niet meer kan herkennen, kan hij er alleen maar aan toegeven.

Man en vrouw

Minachting voor de goddelijke orde met betrekking tot deze kwestie is verantwoordelijk voor de grote afwijkingen die in deze verkiezingsperiode zijn waargenomen. Want, van de Engelse "suffragettes" van de jaren 1900 tot 2021, en binnenkort 2022 in deze maand oktober, vlak voor de Joodse feestdag van de "Grote Verzoendag", is feminisme een politieke en sociale protestbeweging geworden. In zijn extreme uitingsvorm en in hetzelfde tijdperk probeert het lang gecontroleerde denken van de LGBT-bonden, in zijn nieuwe vorm van mentale perversie, de mannelijke dominantie te vertrappen, te overtreffen en het tijdperk van genderkeuze te vestigen. De Grote Oorlog en de massale verwoesting die ermee gepaard ging, zullen snel een einde maken aan deze excessen, maar we zijn getuige van de demonstratie van de vrucht van de onverzadigbare vrijheid die God de moderne mens bood, de langste periode van universele vrede in de hele menselijke geschiedenis.

Voor degenen die solliciteren naar een plaats bij Jezus Christus, in zijn koninkrijk, in eerste instantie het hemelse, is een terugkeer naar de door God voorgeschreven Bijbelse fundamenteën essentieel. Ik moet u er ook aan herinneren dat God eerst de mens schiep in zijn "mannelijke" versie van de mens. Vervolgens

schiep Hij, met een dubbel doel, profetisch en vruchtbaar, de man tot een vrouw, om hem een " *helper* " te geven. Deze term " *helper* " plaatst haar al op de tweede plaats. Nadat Eva Gods bevel om niet van de enige verboden boom te eten, had overtreden, en Adam, uit liefde voor Eva, er op zijn beurt van at, sprak God zijn oordeel uit en sprak Hij deze woorden in Genesis 3:16: "En tot de vrouw zei Hij: *Ik zal de pijn van uw zwangerschap zeer vermeederen, en met pijn zult u kinderen baren, en uw begeerte zal uitgaan naar uw man, en hij zal over u heersen* . " Deze vrouwelijke status is in steen gebeiteld voor de eeuwigheid van de menselijke soort op aarde. Maar voordat u schreeuwt tegen deze minderwaardige status, o vrouw, luister naar de betekenis die God aan deze overheerser geeft. Want de verkondigde status heeft alleen betekenis voor hen die ertoe behoren, dat wil zeggen, wezens die wedergeboren zijn naar het voorbeeld van Jezus Christus. Daarom heeft Paulus, geïnspireerd door de Geest, dit onderwerp uitgewerkt in Efeze 5:32, en vergelijkt hij de man met Jezus Christus, en de vrouw met de Kerk, de Uitverkorene van zijn hart.

" *Vrouwen, wees uw eigen man onderdanig, zoals aan de Heer.* "

" *Want de man is het hoofd van de vrouw, zoals ook Christus het Hoofd is van de gemeente, zijn lichaam, en Hij is de Redder ervan.* »

" *En zoals de gemeente zich aan Christus onderwerpt, zo moeten vrouwen zich in alles aan hun man onderwerpen.* "

" *Mannen, heb uw vrouw lief, zoals ook Christus de gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar heeft overgegeven.* "

" *om haar te heiligen met het bad met water, haar reinigende met het Woord,* "

" *om het Hem te presenteren in heerlijkheid, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar heilig en onberispelijk.* »

" *Dus mannen moeten hun vrouw liefhebben als hun eigen lichaam. Wie zijn vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief.* "

" *Want niemand heeft ooit zijn eigen vlees gehaat, maar hij voedt en koestert het, zoals Christus de gemeente doet,* »

" *omdat wij leden zijn van zijn lichaam .* "

" *Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen tot één vlees zijn.* »

" *Dit is een groot mysterie; ik zeg dit in verband met Christus en de Kerk.* »

" *Ten slotte moet ieder van jullie zijn vrouw liefhebben als zichzelf, en de vrouw moet respect hebben voor haar man.* "

Degene die in Genesis sprak met al Zijn goddelijke kracht, plaatste Zijn verklaringen in het denken van de apostel Paulus om ons te onthullen wat de heerschappij die aan de man gegeven is, inhoudt. Maar ik herhaal, dit is een goddelijk ideaal dat aan de mensheid wordt aangeboden. Want om dit magnifieke project te volbrengen en te laten slagen, zijn een man naar het beeld van Jezus Christus en een vrouw naar dat van Zijn Uitverkorene nodig. De liefde die wordt opgeroepen, is die welke liefheeft tot de dood; de opoffering van iemands leven voor de geliefde.

Hoe zit het met aardse echtparen? De redenen die tot een huwelijk leiden zijn talrijk, en zelfs als liefde een rol speelt, moet die nog steeds gelijk verdeeld zijn. Veel mensen storten zich in het huwelijk uit angst om alleen te zijn; zoals oude vrijgezellen of oude vrijsters. Anderen vertrouwen op zeer aardse belangen: geld, zaken, roem. Om al deze redenen, en die ik vergeet, is een succesvol huwelijk een product dat net zo schaars is geworden als goud of olie. Wat kan een kind van God doen in het geval van een mislukte samenleving? De partner die zich slecht gedraagt, handelt onder Gods ogen, man of vrouw, zal verantwoording moeten afleggen aan zijn Schepper. Paulus vergeet dit risico niet, want hij zegt in 1 Korintiërs 7:28: "*Als u trouwt, hebt u niet gezondigd; en als een maagd trouwt, heeft zij niet gezondigd; **maar deze mensen zullen beproevingen in het vlees hebben** , en ik zou u daarvoor willen behoeden.*" Volgens Paulus is het probleem niet nieuw, maar zo oud als de wereld. God heeft echter voorrang op alles, en op dit punt van overheersing komt Hij op de eerste plaats. Elk schepsel heeft als prioriteit de plicht om de Schepper God te behagen. De tegenstand, zelfs de onderdrukking die wordt opgelegd door een gewelddadige echtgenoot, is de vervolgingen van een religieus of antireligieus regime waard. Waar geloof zal altijd het doelwit zijn van aanvallen van de duivel en demonen die de gedaante aannemen van een echtgenoot, een rechter, een christelijke priester of iets anders. Ware aardse vrede bestaat alleen voor de celibataire (de ideale keuze volgens Paulus) die verborgen leeft, genegeerd door iedereen. Het is de situatie waarin het schepsel zich bevindt die het ontstaan van problemen begunstigt of afkeurt. Maar de plicht om God te gehoorzamen wordt in alle soorten situaties opgelegd en wanneer het aan deze plicht heeft voldaan, hoeft het schepsel alleen nog maar te vertrouwen op zijn God, die alles ziet, alles hoort en alles registreert.

Deze overweging brengt me terug naar de woorden uit het koninklijk gebed dat Jezus Christus ons leerde: "*... uw wil geschiede op aarde en in de hemel* ." Je kunt God dus vragen wat je wilt, maar vergeet niet dat alleen zijn wil zal geschieden, wat je Hem ook gevraagd hebt. In zijn gebed in Getsemane had Jezus God gevraagd de beker die Hij moest drinken weg te nemen, maar Hij zei onmiddellijk: "*Maar niet mijn wil, maar uw wil* ." Net zoals Jezus, om zijn Uitverkorenen te redden, de door de Vader aangeboden beker moest drinken, moeten sommige Uitverkorenen de beproevingen van een slechte echtgenoot of echtgenote doorstaan, want slechtheid is niet geslachtelijk bepaald.

In de goddeloze wereld valt de erkende vrijheid die vrouwen hebben verworven de mannelijke agressor aan, die vaak misbruik maakte van zijn superieure fysieke kracht om zijn vrouw te mishandelen. Deze weerzinwekkende en vaak diep onrechtvaardige daden krijgen vandaag de dag de verdiende reactie. In het huwelijk, net als in de religie, legt de sterkste zijn wet op aan de zwakste, en dit is wat mensen het beeld van "*beesten*" geeft dat God hen toeschrijft in zijn Bijbelse profetieën. In onze tijd van voorbereiding op het einde der tijden brengen de twee door God voorgestelde paden, via de keuze van het goede, mensen voort naar het beeld van Christus en, via het pad van het kwaad, "*beesten*" naar het beeld van de duivel. En het lot van elk wordt al in de kindertijd bepaald door de leer die goddeloze samenlevingen hun jonge kinderen meegeven. Dit bracht mij ertoe u deze overweging voor te stellen, die betrekking heeft op alle kinderen die

sinds 2018 geboren zijn. Volgens God bereikt een kind de volwassenheid wanneer het 12 jaar oud is. Dit is de leeftijd waarop hij, als volwassene, volgens God, verantwoordelijk wordt voor zijn keuzes en daden; het is de leeftijd die nodig is om het kwaad af te wijzen en het goede te kiezen. Bij de wederkomst van Christus, in het voorjaar van 2030, zal het kind dat in 2018 geboren wordt echter geen 12 jaar oud zijn, maar slechts 11 levensjaren, dat wil zeggen, niet genoeg om de keuze voor het goede te maken en gered te worden als de Uitverkorene. Zouden de kinderen die nu al geboren worden, sinds 2018, niet de nutteloze generatie zijn die geofferd wordt? Het belang van deze datum, het voorjaar van 2018, komt voort uit Gods keuze, omdat Hij het is die soeverein heeft besloten om mij sinds dat moment een ononderbroken stroom van licht te geven; het voorjaar van 2018, dat wil zeggen 12 jaar vóór het voorjaar van 2030.

God en wetenschap

Op maandag 4 oktober, als gast op de nieuwszender C-News, schokte polemist EZ de media door transgenderinterventies die in de VS op 3- of 4-jarige kinderen werden uitgevoerd, te vergelijken met de experimenten die nazi-arts Josef Mengele uitvoerde in vernietigingskampen tijdens de Tweede Wereldoorlog. EZ bekritiseerde de minister van Onderwijs omdat hij dit soort samenleving in Frankrijk wilde bevorderen, naar aanleiding van een richtlijn gericht aan Franse leraren die dit idee leek te ondersteunen. Voor één keer was het de man van Republikeins rechts die het afschuwelijke spook van het nazisme aanhaalde. Heeft hij ongelijk?

Ik geloof dat hij een onderwerp aankaart dat stof tot nadenken geeft en ons ver zal brengen.

Men zou zelfs kunnen stellen dat wetenschap toegepast op gezondheid ertoe heeft geleid dat God zijn goddelijke prerogatieven is ontnomen, die samengevat kunnen worden als de macht om te baren en de dood te veroorzaken. Maar vanaf het begin behoort een derde macht uitsluitend aan God toe: de macht om zijn schepselen te genezen. En voor zijn uitverkorenen blijft hij vandaag de dag nog steeds de enige en exclusieve geneesheer van zieke lichamen en geesten.

Tegenwoordig worden kinderen verwekt in wetenschappelijke reageerbuisjes of door draagmoeders, zodat elke vrouw, onvruchtbaar of niet, een kind kan krijgen. Wat kan God, die ervoor zorgt dat vrouwen onvruchtbaar of niet geboren worden, van zo'n situatie denken?

Duizenden jaren lang was het gebruik van natuurlijke planten de enige geneeswijze die de mensheid beoefende. Chirurgen hebben altijd het vlees van wonden, veroorzaakt door scherpe wapens, gehecht. De littekens en kneuzingen getuigden van de moed van de strijders. Maar de wetenschap had het niet beter kunnen doen.

Dit is wat God zegt over dode lichamen in Numeri 19:11-13 (de volledige lezing tot en met vers 22 wordt aanbevolen): "*Iedereen die een lijk aanraakt, welk menselijk lichaam dan ook, zal zeven dagen onrein zijn. Hij moet zich op de derde dag en op de zevende dag met water reinigen en zal rein zijn; maar als hij*

zich op de derde dag en op de zevende dag niet reinigt, is hij niet rein. Iedereen die het lijk van een overleden persoon aanraakt en zich niet reinigt, verontreinigt de tabernakel van Jahweh ; die persoon zal uit Israël worden uitgeroeid. Omdat het reinigingswater niet op hem is gesprengd, is hij onrein, en zijn onreinheid blijft op hem. "

" **De tabernakel van Jahweh** " is, individueel, het lichaam van het schepsel, en collectief, het verzamelde volk. De lichamen van de doden verontreinigen beide tabernakels.

Deze voorschriften werden voor Israël voor eeuwig voorgeschreven, zoals vers 21 aangeeft: " *Het zal voor hen een eeuwige verordening zijn. Wie het reinigingswater besprenkelt, moet zijn kleren wassen, en wie het reinigingswater aanraakt, is onrein tot de avond. "* Deze hygiënische voorzorgsmaatregelen werden al bevolen door de grote God de Geneesheer, omdat hij besmetting met de microben, gifstoffen en dodelijke bacteriën die het dode lichaam in grote hoeveelheden produceert, wilde voorkomen. De oplossing was het wassen van de kleren en het lichaam van iedereen die een dood lichaam aanraakte of naderde. Het ontbindingsproces vereist dat het dode lichaam zo snel mogelijk wordt begraven om de levenden te beschermen. In de natuur schiep God gespecialiseerde gevleugelde of getande diersoorten om het rottende vlees van dode dieren te verwijderen. Maar dode menselijke lichamen moeten verdwijnen volgens de door God vastgestelde regels, door menselijk handelen, meestal door begravenis of crematie. En als dit niet mogelijk is, zorgen schoonmaakdieren in de zee en op het land ervoor dat ze verdwijnen.

Rond de 13e eeuw begonnen de eerste chirurgen-artsen het menselijk lichaam te bestuderen, en ontleding van lijken stelden Ambroise Paré in staat om in 1562 een werk te publiceren getiteld: "Universele Anatomie van het Menselijk Lichaam". Deze kennis werd verkregen door een goddelijk verbod te overtreden. Maar wie maalde erom? Niemand, en integendeel, de mensheid heeft zich tot aan onze eindtijd op deze kennis gebaseerd om onderzoek en alle vooruitgang in de geneeskunde te legitimeren. En de ongelovige of ongelovige mensheid negeert de denkstandaard van de Almachtige God, die onveranderlijk is. Daarom doodden artsen, in weerwil van de door God gegeven leer, de patiënten die ze wilden genezen. We herinneren ons hun remedies: aderlating, die de patiënt verlamt, en arseen, dat hem vergiftigt. En bovenal, een gebrek aan basishygië sloot elke mogelijkheid tot genezing uit. Ten eerste werden Louis Pasteur en de Duitse arts Robert Koch zich bewust van microbiële kwaad en de noodzaak voor artsen om hun handen vaak en grondig te wassen. Er waren dus iets minder sterfgevallen, dankzij deze puur gezondheidsgerelateerde actie, die God al had aangeleerd. Maar parallel aan deze vooruitgang introduceerden fysische en chemische kennis chemie in de samenstelling van medicijnen, met onomkeerbare gevolgen voor de natuurlijke beschermende immuniteit van het menselijk lichaam. Chemie wordt een medicijn waarvan de gewinning de helse cyclus van afhankelijkheid van het product creëert. Wanneer de natuurlijke werking van het lichaam wordt vervangen door een chemisch hulpmiddel, geeft de natuur haar strijd voorgoed op. En chemie is alle sectoren binnengedrongen – landbouw, voeding en geneeskunde – die het lichaam van de moderne mens opbouwen.

Naast dit Fysieke en chemische degeneratie, daar komt nog bij wat te wijten is aan seksuele mentale perversies. En om het helemaal af te maken, tekenen van morele decadentie, komen uit de VS de "roekeloze" ideeën volgens EZ, van de "transgender" legitimiteit die daar haar autoriteit opbouwt. In naam van de vrijheid is in de VS alles toegestaan, is alles mogelijk. En het Amerikaanse model wordt geëxporteerd naar alle westerse landen. We hebben gezien dat de wetenschap de door God gestelde verboden overtreedt; laten we zeggen dat ze die negeert. Is de moderne wetenschap, die zichzelf geen grenzen oplegt, anders dan Jozef Mengele van nazi-Duitsland? De VS hebben de "eindoplossing" nog niet verordend, maar ze zullen dat wel doen; het is slechts een kwestie van "timing" van het door God gestelde programma. Aan het einde van de Tweede Wereldoorlog namen de VS nazi-Duitse wetenschappers in dienst om hun kennis in eigen voordeel te gebruiken. De vrucht van deze onbegrensde, dominante geest, gevonden in Adolf Hitlers Duitsland, is nu terug te vinden in het denken van het moderne Amerika. En haar wetenschap verlegt alle morele grenzen, zoals Joseph Mengele wist te doen, gebruikmakend van de context van de vernietigingskampen waar hij menselijke proefkonijnen, dood of levend, aantrof om de grenzen van het mogelijke te testen. De twee vergeleken zaken zijn nog niet even gruwelijk, maar de aanpak is hetzelfde: we verleggen de grenzen van het mogelijke; hoe ver? Hoe ver kan de wetenschap ons brengen, onder het humanistische mom van de weg naar de hel, bedekt met goede bedoelingen?

God is noch doof noch blind, en de verschillende moderne ziekten, kanker, aids, Alzheimer, Covid, zijn de straffen van de arrogante en despotische wetenschap. Als het waar is dat wetenschappers spuiten en reageerbuisjes manipuleren, en nu ook genomen, dan is het God die leven en effectiviteit geeft aan de tumoren en virussen die verschijnen. " *Komt er onheil over een stad zonder dat Jahweh de oorzaak ervan is ?*" (Amos 3:6). " Ja, zo zegt de Heer Jahweh : *Hoewel Ik mijn vier vreselijke straffen tegen Jeruzalem zend : het zwaard , de hongersnood , de wilde dieren en de pest , om er mens en dier uit te roeien* " (Ezechiël 14:21).

De verenigbaarheid van de Republiek met religies

De eisen van de moslimreligie, die sinds 1962 in Europees Frankrijk is gevestigd, veroorzaken wrijving met het republikeinse regime. Waarom ontstaan er alleen bij deze religie problemen? Om de nieuwe problemen te begrijpen, moeten we eerst begrijpen waarom eerdere religies deze problemen niet hebben veroorzaakt. De Republiek is een jong regime, gebouwd op de verpletterende nederlaag van het gecombineerde regime van rooms-katholiek papisme en de monarchie sinds 1792. Aanvankelijk, na een schone lei, namen de revolutionairen een kalender aan die het katholieke erfgoed uitdaagde. Dertigdaagse maanden, bestaande uit drie tiendaagse weken, vervingen de zevendaagse week die van het jodendom was geërfd. Maar de revolutionaire kalender werd verlaten en opeenvolgende republieken werden gebouwd op de tijd van de katholieke kalender. Dit verklaart de perfecte compatibiliteit van het katholicisme met het republikeinse regime, aangezien het de Republiek was die zich door haar kalender

aanpaste aan de religieuze norm van goddelijke oorsprong. Zonder dat iemand eronder leed, steeg de zondag in 1981 van de eerste naar de zevende plaats op de weekdag. Maar deze verandering had geen gevolgen, noch voor katholieken, noch voor protestanten, noch voor agnostische republikeinen; noch voor de "zonen Gods" voor wie de zondag de eerste dag in hun gedachten blijft, en de sabbat ook de zevende dag blijft die door God geheiligd is sinds de grondlegging der wereld. Toen Napoleon I zijn Concordaatregime ^{instelde}, werd de katholieke tijdsnorm erkend als de officiële norm. Het katholicisme was bevoegd om zijn religieuze bediening te beoefenen, en alleen het katholicisme. De burgerlijke macht stelde zijn grenzen. Het protestantisme was zeer zwak en bestond bijna niet in Frankrijk, waar het onderworpen was aan dezelfde rechten en beperkingen als het katholieke geloof. De tijdsindeling werd opgelegd en geaccepteerd door alle religieuze groeperingen. De joodse minderheden sloten zich aan bij deze groep, vrij om hun religieuze tijd naar eigen goeddunken in te delen. Individueel en in gemeenschappen konden ze elke zevende dag "sabbat" vieren, en niemand belette hen dat. Dus waarom werkt wat zo goed werkte bij alle monotheïstische christelijke en joodse religies niet bij de islam? Er is maar één reden: omdat God anders heeft bepaald.

De islam toonde zijn vermogen om zich 33 jaar lang aan te sluiten bij de Franse Republiek, tussen 1962 en 1995, de datum van de eerste Algerijnse jihadistische aanval op haar grondgebied. Gedurende deze periode van 33 jaar bleef de islam een religie die in besloten kring werd beoefend en geen enkel probleem opleverde. Maar deze religie, door God geschapen om te betwisten, was niet bedoeld om stil te blijven, en op het moment dat Hij dat wilde, kwam ze uit haar stilte tevoorschijn en begon ze haar agressieve veroveringsprogramma door haar provocerende gebaren te vermenigvuldigen. Plotseling verschenen er moslimvrouwen met de hoofddoeken, de chador en de boerka van het Pakistaanse moslimextremisme, in een tijd waarin hun aantal aanzienlijk was toegenomen. Elke waarnemer kan de verschijning herkennen van een val die zich om het Franse volk sluit, een doelwit van de Schepper God sinds het begin der tijden, en nog meer sinds hun aanvaarding van de republikeinse ideologie. Getraumatiseerd door het racisme van het nazi-Duitse regime, streefde het republikeinse Frankrijk ernaar de mensheid te overtuigen van haar volmaakte humanisme. Uit angst om als een racistisch land te worden gezien, waren de leiders niet in staat de wreedheden van immigrantenjongeren van Noord-Afrikaanse afkomst rechtvaardig te bestraffen. Gebrek aan discipline werd zo aangemoedigd en uitgebreid dat delen van Frankrijk werden getransformeerd tot ongecontroleerde, en tot op de dag van vandaag oncontroleerbare, zones; dit omdat verrijking door illegale drugshandel werd toegevoegd aan de nationale en religieuze oppositie. Met dergelijke belangen op het spel, veranderden criminele jongeren van buitenlandse afkomst in sektarische groepen die er niet langer voor terugdeinsden om op de politie te schieten. De nationale politiebureaus die in deze gebieden waren opgezet, werden aangevallen en in brand gestoken. En ook hier, uit angst om als racist te worden beschouwd, gaven de leiders er de voorkeur aan het beheer van deze aan de Republiek verloren gebieden op te geven.

Bij gebrek aan kennis van Gods plan hebben seculiere leiders geen lering kunnen trekken uit de slechte ervaringen met de cohabitatie van het republikeinse Frankrijk met moslimlanden. En na deze plotselinge, opeenvolgende mislukkingen van de cohabitatie met Tunesië, Marokko en Algerije, verwelkomden de politieke leiders, in ongelooflijke blindheid, toegegeven aan de specifieke belangen van hun partijleden, de islam op Franse bodem, zonder zich zorgen te maken over de risico's die daarmee gepaard gingen. Het verleden heeft ons geleerd wat de toekomst zal zijn. Het wapen van de straf zal opnieuw, en voor de laatste keer, onvermijdelijk en verschrikkelijk effectief zijn. Het pacifisme van het Franse volk bereidt hen slecht voor op een massale oorlogszuchtige agressie, vooral wanneer de vijand zich al in groten getale op hun grondgebied bevindt, in een echte cohabitatie en al in een rechtstreekse confrontatie. Maar het extreme gevaar schuilt in de externe interventie van de meest oorlogszuchtige, haatdragende en wrokkige moslimvolkeren, omdat zij al lang door Frankrijk vernederd zijn. Het ergste werd voorspeld in Daniël 1:1-14. 11:40, waar God de toevoeging van agressie van het machtige Rusland, "*de koning van het noorden*", aan de aanvallen van moslims, "*de koning van het zuiden*", voorspelt. Dus wat kunnen we zeggen? Wie leeft, zal het zien, want de vervulling moet spoedig plaatsvinden, tussen 2022 en ruim vóór 2030.

Ik herinner u eraan dat beweren dat de islam een religie van liefde is, neerkomt op het opnieuw aan het kruis hangen van Jezus, op het ontnemen van het voordeel van het lijden dat zijn vrijwillige dood hem heeft gebracht. En hoe dan ook, aangezien hem alle macht op aarde en in de hemel is gegeven, zal elke aanval op zijn werk voor zijn aangezicht worden vergolden.

De Fatima-val

Het jaar 1917 werd gekenmerkt door verschijningen van de "Maagd" in Fatima, Portugal. Ze verscheen aan drie zeer jonge herders, in de leeftijd van 7 tot 10 jaar. Vandaag, in oktober 2021, zal dit oude zaad vrucht dragen, want in bioscopen, dat effectieve propaganda-instrument, zal een film worden vertoond die de feiten vertelt. De uitverkorenen worden beschermd tegen dit soort verleiding, maar dat geldt niet voor de ongeschoolde en onwetende massa. Sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog in 1945 tot op de dag van vandaag is het geloof afgenomen en is tegelijkertijd de materiële welvaart toegenomen, maar door de crisis veroorzaakt door de wereldhandel verliest de mensheid haar houvast en haar zekerheden. Een grote menigte loopt daarom het risico gevoelig te worden voor de wonderen die door katholieke autoriteiten worden bevestigd en erkend. Tijdens verschillende ontmoetingen, telkens op de 13e van de maand, heeft de "Maagd" haar geheim gedeeld. De belangrijkste boodschappen kunnen als volgt worden samengevat: de hel is een realiteit die in een visioen aan kinderen wordt getoond; God wil dat het Onbevleete Hart van Maria het voorwerp van devotie van iedereen is; de Kerk moet de communistische landen bekeren en

zal nog steeds martelaren hebben. Maar uiteindelijk zal ze, met Maria, zegevieren. In 1917 greep het communisme de macht in Rusland. Om het succes van deze boodschap te verklaren, is er een wonder dat tegelijkertijd door 17.000 mensen werd waargenomen. Ik vat de feiten samen: Twee donderslagen, een bliksemflits en een wolk daalde neer op de grond en bleef steken in de top van een boom, die naar één kant boog. Toen danste de zon, naderde en groeide, trok zich terug en werd kleiner; dit gebeurde meerdere keren. Die dag was Maria niet zichtbaar, de visionaire kinderen werden vastgehouden. Het lijkt geen twijfel dat dit getuigenis, hernieuwd in film, een onmiskenbaar effect zal hebben. De leegte in de geest van de mensen moet worden opgevuld.

Ik heb gemerkt dat deze verleiding erg lijkt op de verleiding van Eva door de slang. Telkens benoemt de duivel ware dingen, maar hij verdraait ze. De hel is inderdaad voorspeld, maar niet onder deze naam, en bovenal, de hel is er niet, maar hij zal er zijn. Wat de aanbidding van de "Maagd" betreft, alleen kennis van de Bijbel beschermt ons ertegen, en voor onwetenden is wat zichtbaar is noodzakelijkerwijs waar. De waarheid is veel subtieler, want schijn bedriegt. Satan gebruikt kinderen omdat katholieken hen onschuldig achten. In de rechtszaak tegen Outreau beschuldigden kinderen echter collectief mensen ten onrechte van pedofilie; zijn de kinderen dan onschuldig? De feiten bewijzen het: hun geest is manipuleerbaar door de duivel en zijn demonen, net als die van volwassenen die niet door Jezus Christus worden beschermd.

Volgens God ontvangen degenen die Zijn waarheid niet liefhebben, de kracht van waanideeën, waardoor ze in leugens geloven. Deze verleidelijke mystificaties worden daarom door de duivel uitgevoerd, maar met Gods toestemming. De film "Fatima" zal daarom menigten ongelovigen verleiden om hen een volledig schuldgevoel te bezorgen, voordat de dood hen treft.

In de week van 17 tot en met 23 oktober 2021, vervloekt door God, is het republikeinse Frankrijk het slachtoffer van zijn keuzes en beoordelingsfouten. In steeds gespannener en vijandiger wordende relaties heeft de Algerijnse president zijn in Frankrijk wonende burgers er zojuist aan herinnerd dat het hun plicht is om daar te werken en de belangen van Algerije te verdedigen. Zo keert de verdediging van het principe van de dubbele nationaliteit zich tegen Frankrijk, dat het heeft aangenomen en verdedigd. De aanwezigheid en organisatie van een "vijfde colonne" op Franse bodem krijgt zo een levende en reële vorm. Jezus had gelijk toen hij zijn heiligen waarschuwde door hen te zeggen: "*Niemand kan twee heren dienen...*" Frankrijk is misleid door het volgzame en verzoenende gedrag van de valse christelijke religie, die het geloof in Christus al eeuwenlang verraadt. De islam herinnert hem eraan dat God groot is en voorrang heeft boven alles, met zijn wreedheid van de gedwongen en gedwongen nationale religie die de katholieke religie kenmerkte, toen deze de steun genoot van de gewapende vleugel van de monarchie of de dictator aan de macht. De geboorte van de profeet Mohammed aan het einde van de 6e eeuw, na de vestiging van het pauselijke regime in 538, had voor God als doel oorlog te voeren tegen het valse christelijke geloof dat hij schuldig acht. En dit zal worden bevestigd in de grote confrontatie

van de " zesde bazuin " van de Apocalyps, oftewel de dreigende "Derde Wereldoorlog".

In het verleden, na zijn afzetting, nam koning Saul zijn toevlucht tot de voorspellingen van een ziener, iets wat God hem verbood. Ze kon echter alleen waarheden verkondigen die door God zelf waren ingegeven, hoewel haar werk duivels was. Zoals in dit voorbeeld vinden we in de 16^{eeuw} de profeet Nostradamus, afkomstig uit een Joodse familie die een nieuwe naam kreeg om te ontsnappen aan de Jodenhaat van die tijd. Deze profeet werd door koningin-moeder Catharina de Medici gewaardeerd om zijn talenten als alchemist en astroloog. Onder zijn "Centurieën", de naam die gegeven is aan de hoofdstukken van vele profetische kwatrijnen die hij door inspiratie ontving en op schrift stelde, vinden we dit 18e^{kwatrijn} uit de 1e^{eeuw} : " Door de onenigheid van de Gallische Onachtzaamheid zal de doorgang naar Mohammed geopend worden, en zal het land en de zee Senoise, de Phocaeïsche haven, met bloed doordrenkt, bedekt worden met zeilen en schepen. " Het kan niet beter gezegd worden. De profeet geeft de Fransen, de oude Galliërs, de schuld van een geest van onenigheid en nalatig gedrag die de vestiging van de islam in Frankrijk zal bevorderen. Hij roept een massale invasie van deze religie op, die in boten aankomt die de haven van Marseille bedekken en deze zuidelijke regio van het land met bloed besmeuren. Deze profetie bevestigt die van Daniël 11:40-45, waar de islam wordt aangeduid als " koning van het zuiden ". In 2021 neemt de ontwikkeling van informatiemedia de vorm aan van meerdere "nieuwskanalen" waarop, tussen reclameblokken door, programma's worden uitgezonden die bestaan uit politici of essayisten met tegengestelde meningen. in een lus. De woorden van de profeet worden zo bevestigd; het is een onophoudelijke stroom van tegenstrijdige woorden die tot niets leiden; de inertie van Frankrijk, gevangen tussen tegenstrijdige belangen, is dus waarneembaar en dus aantoonbaar. De gevolgen zullen daarom rampzalig en dodelijk zijn en de Fransen zullen te laat beseffen dat "regeren is voorzien", zoals een oud gezegde leert.

Frankrijk verandert door de situaties waarmee het geconfronteerd wordt. In 2017 schiep de verkiezing van zijn jonge president, als gevolg van de afwijzing van het Front National, gedemoniseerd door de bevolking die geconditioneerd was door de politieke elite, een precedent waarvan niemand de gevolgen opmerkte. Tot dan toe vertegenwoordigden de gekozen kandidaten politieke partijen die gesteund werden door talrijke aanhangers. Voor het eerst had de jonge gekozen president geen officiële partij achter zich, en pas nadat hij verkozen en overwinnaar was, rekruteerde hij zijn wetgevende vergadering. Als gevolg daarvan maakten degenen die zich bij hem aansloten gebruik van zijn overwinning om toe te treden tot het winnende politieke kamp. Tot dan toe werden afgevaardigden gekozen op basis van hun politieke en economische keuzes. In dit nieuwe geval is dat niet het geval; persoonlijke ambitie was de enige drijfveer voor zijn toewijding. De president genoot dus volgzame steun, bereid om zijn leider tot op de letter te gehoorzamen; wat een vertegenwoordiging van "godillot"-afgevaardigden wordt genoemd, die het geaccentueerde dirigisme

van dit nieuwe presidentschap, jong, ambitieus en onervaren zoals de kandidaat zelf had beweerd en erkend, zou begunstigen.

Door de technologische vooruitgang van de VS te omarmen, trappen de volkeren der aarde in de valkuilen die deze verleidelijke wonderkinderen vormen. Het internet en de sociale netwerken die het aanvankelijk als briljante uitvindingen beschouwden, lijken nu instrumenten die contact, indoctrinatie en de hergroepering van mensen in vele vormen bevorderen die zich verzetten tegen elke vorm van autoriteit. En nu ze de hele organisatie van landen op deze technische middelen hebben gebaseerd, worden nationale autoriteiten geconfronteerd met onoplosbare problemen. Rebellen van alle soorten vinden in het internet het ideale instrument voor propaganda en desinformatie; genoeg om de meest veeleisende anarchisten tevreden te stellen. De voorspelde vloek van de VS wordt hiermee bevestigd en verspreidt zich via de sociale netwerken van het internet over de hele wereld. Deze voorbeelden bevestigen ook de uitzonderlijke ontwikkeling van het "opstandige" gedrag van jongeren in het laatste tijdperk, een "opstandig" karakter dat ze van hun ouders hebben geërfd, zoals de apostel Paulus aankondigde aan zijn jonge broeder in Christus, Timotheüs genaamd: 2 Tim.1:1-2: "Weet dit ook, dat er **in de laatste dagen** zware tijden zullen komen. Want **de mensen zullen...** Zelfzuchtigen, geldzuchtigen, pochers, hoogmoedigen, lasteraars, ongehoorzaam aan hun ouders, ondankbaar, onheilig, liefdeloos, ontrouw, kwaadsprekers, onmatig, wreed, verachters van het goede, verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers van genot dan liefhebbers van God, die een schijn van godsvrucht hebben, maar de kracht ervan verloochenen. Keer u van zulke mensen af.

Een televisiedocumentaire brengt mij ertoe u te waarschuwen voor de pogingen van wetenschappers om het Bijbelse getuigenis, dat wil zeggen het geloof in de verklaringen van de levende God zoals die in de Heilige Schrift worden overgeleverd, te vernietigen. De gepresenteerde documentaire wilde verklaringen geven over de zondvloed ten tijde van Noach. Aan het einde van de betoogvoering kondigde een vrouwelijke antropologe trots aan dat haar demonstratie het onderwerp van de zondvloed had ontmystificeerd. Ik was getuige van een complete heroverweging van het door God geopenbaarde Bijbelse verslag. Volgens de documentairemakers zou het verslag van de zondvloed zijn oorsprong vinden in de ontdekking van het spijkerschriftgetuigenis, gegraveerd op kleitabletten, ten tijde van Gilgamesj, een personage dat na de zondvloed leefde. Bovendien wordt de bedekking van de hoogste bergen die in de Bijbel worden geopenbaard ontkend, omdat deze ongelovigen het fysiek onmogelijk achten; de zondvloed is niets meer dan een overstroming van het Zwarte Zeegebied. Dit is het resultaat wanneer goddeloze mensen zich vastklampen aan Bijbelse onderwerpen waarin de oneindige almacht van de Schepper-God, voor wie niets onmogelijk is, werkzaam is, terwijl ze niet in zijn bestaan geloven. Ik maak van deze gelegenheid gebruik om te zeggen dat de ontdekking van het getuigenis van Gilgamesj verre van nutteloos is, maar juist de vervulling van de zondvloed in de Bijbel versterkt en bevestigt. Het geeft ons daarom goede redenen om te geloven in de goddelijke inspiratie die rond 1500 v.Chr. aan Mozes werd geopenbaard.

Gezondheid van mannen

Ik bespreek hier een bij uitstek religieus onderwerp, omdat de eerste uitspraken die God na zijn schepping van de mens deed, betrekking hadden op zijn dieet. U moet begrijpen dat de gezondheid van de mens in de eerste plaats afhangt van de kwaliteit van alles wat zijn lichaam via zijn mond binnenkomt. Het is geen toeval dat de mond het uitstoten van klanken, die van zijn taal, en het binnendringen van zijn voedsel mogelijk maakt. Op spiritueel niveau zijn deze twee dingen nauw met elkaar verbonden. Door het woord van God als voedsel te beschouwen, zal de mens spreken zoals God. En dit goddelijke woord vormt de perfectie van aanvaardbare leer. Om een benadering van deze perfectie te reproduceren, moet de mens leren de beschikbare leringen te filteren en alleen datgene toe te laten wat goed en juist is, vastgesteld door het oordeel van God. Hetzelfde geldt voor zijn gezondheid. Uit alle voedselkeuzes die hem ter beschikking staan, moet hij verantwoord filteren en alleen die behouden die, in zijn lichaam en gedurende zijn hele leven, de positieve effecten van goed en juist zullen hebben. Volmaakt goed werd gevestigd in Eden, maar een andere standaard van goed en juist werd vastgesteld na de zondvloed en geopenbaard aan Mozes, die deze presenteert en verder ontwikkelt in Lev. 11. Ondanks de Joodse "kosjere" standaard (vlees gewassen in water om bloed te verwijderen), werd de consumptie van zuiver vlees toegestaan.

Helaas, wat zien we vandaag? De rampzalige gevolgen van een mensheid die zich door eigen keuzes heeft geëmancipeerd en van God heeft afgescheiden. Vanaf begin 2020 was de straf van Covid-19 de reactie op de groeiende en overheersende goddeloosheid. En het is leerzaam om op te merken dat deze eerste collectieve straf gericht was op de mensheid, die weigert de door haar voorgeschreven voedingsvoorschriften na te leven, vanaf de grondlegging van de wereld, voor het geluk en de gezondheid van het eerste mensenpaar, Adam en Eva. Gebaseerd op een echte geneeskundige praktijk uit de apostolische tijd, beschrijft Jezus Christus in Openbaring 22:2 "**de genezing**" van de zonde van de uitverkorenen die Hij redt: "*In het midden van de straat van de stad en aan weerszijden van de rivier stond een boom des levens, die twaalf vruchten droeg, elke maand zijn vrucht gaf en waarvan de bladeren werden gebruikt voor **de genezing** van de volken.*" Volgens dit vers zijn de talloze variëteiten aan bladeren, planten, groenten en fruit van bomen en struiken de medicijnen die God de mens heeft gegeven om hem te genezen en te voeden. Gods glorie rust op de perfectie van zijn aardse schepping, waar mens en natuur van elkaar afhankelijk zijn. Nog een veelzeggend beeld: de natuur is de tak waarop de mens zit. Als de mens de natuur verzwakt, is hij het dus die valt en de prijs betaalt. En hier lijkt de wetenschap schadelijk en dodelijk, ondanks haar toeschrijving aan vooruitgang. Er is inderdaad vooruitgang, maar die is van het kwaad. Merk op dat God Adam geen microscoop gaf na zijn schepping. Het geluk en de goede gezondheid van de mens waren niet afhankelijk van zijn ontdekking van het onmetelijk kleine, onzichtbaar voor het blote menselijke oog, maar uitsluitend van zijn respect voor

de regels die God had gesteld, die over planten zei: " *Dit zal jullie voedsel zijn* ." Toen het voor God tijd werd om zich voor te bereiden op het uitsterven van de menselijke aanwezigheid op aarde, na zesduizend jaar, druisten twee eeuwen van heroplevingen en wetenschappelijke overheersing in tegen zijn goddelijke normen. Van de in totaal zesduizend jaar bevoordeelden slechts twee eeuwen de dood ten koste van het leven. Onze hedendaagse normaliteit is de abnormaliteit van de goddelijke orde. De moderne geneeskunde ontstond in de tijd van Louis Pasteur, de eerste mens die zich verzette tegen goddelijke wetten met een wetenschappelijke behandelmethode die het virus van de ziekte vernietigt en de patiënt geneest. Merk op dat ziekte en vloek dezelfde wortel hebben, en daarom was God er trots op dat gedurende de veertig jaar van het verblijf van de Hebreeënen in de woestijn, onder zijn heerschappij, niemand ziek was geworden. Aan de andere kant waren opstandige mannen gedood en uit het volk geëlimineerd door zijn vernietigende oordeel over zonde en zondaars. Gedurende deze veertig jaar was het exclusieve voedsel van de mensen het manna, speciaal door God geschapen om degenen te voeden die van Hem afhankelijk waren. Met het water uit de bronnen die Hij in de woestijn had laten opkomen, kon het manna, dat smaakte als een honingkoek, hen niet ziek maken. Nu is de afwezigheid van ziekte het eerste voordeel in het menselijk leven en het doel is niet onbereikbaar, aangezien alles afhangt van zijn keuzes. Er is geen keuze die onbelangrijk is, want de menselijke keuze van vandaag bereidt zijn toekomstige bestemming voor. In Openbaring 10:8-10 profeteert de Geest van de goddelijke Christus een gevolg van de keuze: de liefde voor zijn profetische waarheid, aangenaam om te ontvangen, want door de smaak van honing maakt het profetische licht de uitverkorene tot een doelwit, gehaat en verafschuw door de laatste rebellen die hem zullen willen doden. Voor hem zal op die dag de smaak van honing van het begin de vorm aannemen van "pijnen" " *in de ingewanden* ", zozeer zal de beproeving hem in " *bitterheid* " storten. Maar is het niet beter te lijden voor onze verbondenheid met de Schepper-God, dan te lijden doordat hij door hem als zijn vijand wordt getroffen? Alle keuzes zijn vrij en zullen hun onvermijdelijke gevolgen hebben. In ons huidige leven zijn de positieve keuzes van het begin omgedraaid. Het leven in steden was bevorderlijk voor de verbetering van netheid, sanitaire voorzieningen en zaken die ziekten voorkwamen, en als gevolg daarvan is de ouderdom toegenomen. Maar paradoxaal genoeg is deze winst verloren gegaan door gewinning aan chemische medicijnen, en door de enorme menselijke concentraties in grote en middelgrote steden, waar water van goede kwaliteit schaars wordt en allerlei vormen van vervuiling zich concentreren. Dit alles maakt de plattelandsbewoner tot een bevoorrecht mens, ondanks de ongunstige en dodelijke omgeving die wordt veroorzaakt door pesticiden en kunstmest die door lokale boeren en boomkwekers worden gebruikt.

Chemie doodt, chemische medicijnen die beweren te genezen, doden ook de lichamen van de menselijke geest. Het gevolg van deze moordpartijen is de dood van het immuunsysteem waarmee ieder mens vanaf de geboorte is begiftigd, behalve in uitzonderlijke, toevallige gevallen die de norm te boven gaan. Deze immuunverdediging was het wapen dat God aan zijn aardse schepselen had gegeven; iets dat zijn liefde voor hen openbaart. Daarom, aangezien de door Jezus

Christus verlost ziel Hem toebehoort, lichaam en geest, hele ziel, heb ik ervoor gekozen om te getuigen van mijn liefde voor God door het dieet te volgen dat Hij zijn aardse kinderen vanaf de grondlegging van de wereld heeft voorgeschreven. Aan deze norm dank ik een goede gezondheid, 55 kilogram voor 1,68 meter, een norm die ik heb aangehouden vanaf mijn dertigste tot mijn huidige 77e jaar. Ik heb geleerd mijn maaltijden te beperken (één hoofdmaaltijd per dag) en zo de slankheid en flexibiliteit te behouden die welzijn en activiteit bevorderen. Het resultaat getuigt aldus van de weldaad van de verordeningen van de God van liefde, die zijn uitverkorenen alleen wil leiden naar het hoogste geluk voor de eeuwigheid, dat uitsluitend door Jezus Christus wordt verkregen. Aangezien God vóór Abraham al melk dronk, weiger ik mezelf dit kostbare product, dat ik zeer waardeer vanwege de smaak en voedingswaarde, niet, ongeacht de mening van deskundigen.

Tegenover deze benadering, tegenover deze persoonlijke keuze, staat de mensheid verleid door de duivelse " *slang* ", die hem, na het tegen Eva gezegd te hebben, opnieuw vertelt: " *Je zult als God zijn .* " Op zijn beurt, ter ere van de " *slang* ", symbool van de moderne geneeskunde, die de grenzen steeds verder verlegt, wil de wetenschappelijk onderzoeker leven scheppen en de dood vernietigen, maar hij vindt, zonder het te weten, voor zich de Almachtige God die zijn ontdekkingen tegen hem keert, zoals dit Covid-19-virus, geboren in een Chinees laboratorium, in het land waar officieel de " *draak* " wordt aanbeden die Jezus in Openbaring 12:9 identificeert met de " *duivel* ". Opnieuw wordt het voorrecht bevestigd: " *de geestelijke mens beoordeelt alles en wordt door niemand beoordeeld .* " De natuur heeft het recht en de mogelijkheid om per ongeluk uitzonderlijke, abnormale kruisingen te creëren waarvan de effecten oplossen in de levende massa. Maar de creatie van nieuwe moleculen, industrieel gereproduceerd door toegepaste natuurkunde en scheikunde, heeft onomkeerbare gevolgen. De natuur wordt aangevallen in de lucht, in het water en in de diepten van de aarde, waardoor het voedsel van de mens vergiftigd wordt; ze wordt onderworpen aan de heerschappij van de opstandige en goddeloze mens. Ook zij wacht op de dag van haar bevrijding, die nooit meer zal komen, tot de vernieuwing die God geschapen heeft aan de dageraad van een eeuwig achtste millennium. Bij monde van Paulus had God in Romeinen 8:20-21 gezegd: " *Want de schepping is aan de zinloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar door hem die haar daaraan onderworpen heeft, in de hoop dat zij zelf bevrijd zal worden van de slavernij van de verdorvenheid en zal delen in de glorieuze vrijheid van de kinderen van God* ".

In de wanhopige situatie waarin wij ons bevinden, vraagt God van zijn uitverkorenen niet het onmogelijke, maar alleen de wijze keuze van wat nog mogelijk is.

Geloof, de vrucht van gezond verstand

Zoals het ons voorkomt, vormt het menselijk wezen een uitdrukking van perfectie. Perfectie wordt echter niet bereikt zonder de wil van een intelligentie. De proporties van het menselijk lichaam bieden het, naast een aangenaam

uiterlijk, meerdere handelingsmogelijkheden die de mens in staat stellen objecten aan te raken, vast te pakken en te knijpen, geluiden te horen, geuren te ruiken en aroma's te proeven; allemaal dingen die intelligente mentale constructies vereisen. We hebben bewijs van goddelijke perfectie vertegenwoordigd in zijn menselijke schepselen. Wanneer de mens een nieuw schepsel wil uitvinden, kan hij alleen vervormingen creëren van bestaande dingen die al bestaan omdat God ze geschapen heeft. En al deze dingen, bedacht door de menselijke geest, nemen monsterlijke vormen aan. In de verbeelding van de Grieken vinden we de "Cyclops" op het eiland Kreta van de dichter Homerus. Zijn reus is begiftigd met slechts één oog, midden op zijn voorhoofd. Maar de Schepper-God maakte deze fout niet toen hij het leven op aarde schiep. Zijn schepselen zijn allemaal uitgerust met twee ogen, omdat dit de essentiële voorwaarde is om de situatie in de ruimte te beheersen. Eén oog stelt ons niet in staat afstanden correct in te schatten. Op dezelfde manier nemen de uitvinders van de wereld van moderne fictie het bestaande leven en vervormen het simpelweg door de oren, ogen en alle andere onderdelen van bestaande dingen te overdrijven. Met de schepping van de eerste mens schiep God ongetwijfeld een waar meesterwerk dat hem al onze aanbidding in woord en daad oplevert.

De Franse verkiezingen van 2022 en de goddelijke vloek

In de week van 13 tot en met 20 november 2021 was ik er bijna zeker van dat de huidige jonge president bij de volgende verkiezingen herkozen zou worden; en wel om de volgende redenen: in 2017 kozen de Fransen de president die God hun had opgelegd, wat een gunstige situatie creëerde. Daartoe werd de verwachte winnaar uitgesloten van de race. Door tegen het "Front National" te stemmen, dat decennialang als een duivelse vogelverschrikker werd gepresenteerd, kozen de Fransen onvrijwillig de jongeman zonder ervaring, die al bekendstond als arrogant en ambitieus. Wetende dat de goddelijke vloek de oorzaak is van de overwinning van deze gekozen jongeman, heeft God geen reden om hem van de macht te ontheffen. Door de onhandigheid van het misleide jonge staatshoofd moet de goddelijke vloek het land naar de ondergang en gedeeltelijke vernietiging leiden, wat zijn interne en externe vijanden zullen bewerkstelligen in de dreigende context van de "zesde bazuin" of "Derde Wereldoorlog". Het is te laat voor Frankrijk om van opties te veranderen. De president streeft naar Europese overheersing, wat hem ertoe aanzet etnische vermenging tussen Frankrijk en andere Europese landen te steunen en aan te moedigen. Bovendien, lijdend onder de gevolgen van de "Tweede Wereldoorlog", cultiveren de Fransen een meervoudig schuldgevoel. Steun aan het Vichy-regime, dat collaboreerde met Duitsland, is de eerste. De tweede is het koloniale verleden van Frankrijk. Wroeging en spijt hebben de patriottische geest van het volk gedood. De angst om als racist te worden beschouwd, drijft de Fransen ertoe zonder klagen de ellende van de hele wereld te accepteren. En om het nog erger te maken, uiten de gesteunde minderheden nu eisen op meerdere gebieden, waardoor de Franse cultuur en al haar normen worden aangevallen door ideeën uit de VS of Canada. Frankrijk en zijn traditionele waarden brokkelen samen af. De "Babel"-geest

brengt verwarring en scheiding voort, zelfs binnen de steeds feller verdeelde bevolking van Frankrijk.

Ik herinner mij het pad dat de goddelijke vloek volgde, die in eerste instantie de Joden van het oude verbond betrof, zoals het goddelijke oordeel dat door de apostel Paulus werd uitgesproken, bewees: in Romeinen 11: " *de takken afgesneden (of weggesneden) van de stam* "; in Rom. 2:9: " *Verdrukking en benauwdheid over iedere ziel van de mens, die het kwade doet, eerst van de Jood, maar ook van de Griek!*" Dit oordeel wordt later bevestigd door Jezus Christus, die de Joden in Openbaring 2:9 en 3:9 " *synagoge van Satan* " noemt. Dit goddelijke oordeel over zijn volk maakt duidelijk dat het niet voldoende is de exclusieve bewaarder te zijn van het heilige geschreven woord van God om zijn goedkeuring te behouden. Integendeel, hun profetische geschriften hebben de komst van de Messias Jezus aan de Joden getuigd en aangekondigd, maar het geschreven woord van God keert zich tegen hen en veroordeelt hun Joodse natie; zij oordelen hen en doden hen; dingen die letterlijk door de Romeinen in het jaar 70 tot stand zijn gebracht. In de christelijke jaartelling, na het afschaffen van de sabbat, vervangen door "zondag", door Constantijn I ^{die als "dag van de zon" werd ingesteld}, wordt de vloek vanaf 538 belichaamd door de rooms-katholieke religie, die, militair gesteund door Frankrijk, lange tijd zal domineren op het Europese continent. De vervolgingen tegen de hervormers van de 16^{eeuw} zullen deze laatste dwingen in ballingschap te gaan naar gastvrijere landen, en onder deze landen zullen de nieuw ontdekte of herontdekte Amerikaanse land. De Franse koning Lodewijk XVI biedt zijn steun aan de Amerikaanse staatsburgers die in opstand zijn gekomen tegen de Engelse overheerser. De VS verkrijgt als eerste vrijheid en aangezien de meerderheid protestants is, hecht dit land tot op de dag van vandaag grote waarde aan de Bijbel in zijn grondwet. De Amerikaanse vrijheid wordt gevolgd door de vrijheid van het Franse revolutionaire regime, opgelegd aan alle Franse burgers. Vrijheid breidt zich uit naar andere volkeren door de militaire overwinningen van keizer Napoleon I. Religie wordt vrij door haar "Concordaat", maar op dat moment betreft het alleen de christelijke en joodse religies, die al sterk verzwakt waren door het atheïstische vrije denken dat de menselijke geest veroverde. In 1843, in de VS, vanwege de inwerkingtreding van het decreet van Daniël 8:14, veroordeelt het oordeel van God het protestantse geloof en de vrucht van de vloek neemt de vorm aan van de opvang van de katholieke Hispanic bevolking. Zoals moderne films uit de Amerikaanse cinema zullen getuigen, zullen katholieke priesters protestantse dominees en predikanten vervangen. De verzoening van de twee vijandige religies werd aldus bevestigd, en Amerika draagt dan het aspect dat God het in zijn ogen zal geven. profetische rol van " *het beest dat oprijst uit de aarde* " in Openbaring 13:11: " *een beest gelijk een lam met twee horens* "; " *Twee horens* " dat wil zeggen, het protestantse geloof en het katholieke geloof. De joodse vloek is duidelijk onthuld door de geschiedenis, de profetie roept alleen de protestantse en katholieke vloeken op en onthult deze, die door de menselijke massa's worden genegeerd. Aangezien de twee christelijke religies getroffen zijn door de vloek van God, is het atheïsme het eerste dat de vrijgekomen religieuze leegte opvult. De situatie verslechtert recentelijk door de intrede van de islamitische religie. Deze ontwikkelde zich namelijk in volledige

vrijheid in de landen van het Midden-Oosten, afgescheiden van de westerse wereld. Het bijzondere kenmerk ervan is dat het geen religieuze leider heeft en zijn macht berust op de exclusieve afhankelijkheid en erfelijke verplichtingen van zijn leden. De islam is een opvatting van religie waarbij het leven van de mens volledig onder religieuze heerschappij staat, zonder onderscheid tussen profaan en heilig; wat bovendien overeenkomt met het model dat Jezus Christus en zijn apostelen hebben gegeven. Dit is wat God vraagt wanneer Hij tot de Hebreeënen zegt: Christenen in Deu.6:5, 11:1, 30:6 en Mat.22:37, Mar.12:30 en Lucas10:27: " *Hij antwoordde en zeide: Gij zult de Heere, uw God, liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel en met geheel uw kracht en met geheel uw verstand, en uw naaste als uzelf.* Het probleem met de islam is dat de liefde die God eist, gebaseerd is op de erkenning van zijn vrijwillige sterfelijke offer, volbracht in de menselijke en goddelijke persoon Jezus Christus; iets waar de islam zich niet aan houdt. De botsing tussen twee beschavingen, de hyperreligieuze islam en het vals-christelijke en duidelijk agnostische Westen, zal leiden, en leidt al, tot moorddadige oorlogszuchtige agressie, georkestreerd door de grote Schepper God, die zo de verlaten christelijke ijver en de ontrouw van valse westerse christenen bestraft. Religie zal de volkeren van de wereld aldus in vreselijke conflicten leiden, want het is door religie dat het oordeel van God, dat hen allen veroordeelt, wordt uitgevoerd. Als voorloper, door concurrerende religies, de Servisch-orthodoxe, het Kroatische katholicisme en de Bosnische islam, herinnerde de "Balkanoorlog" West- en Oost-Europa aan hun vreselijke en tragische lot.

In het goddelijke plan van de laatste geloofsbeproeving zullen de VS de hoofdrol spelen; die van de universele heerser die zijn wil oplegt, naar eigen inzicht, ten goede van allen. In de Apocalyps verschijnt deze Amerikaanse entiteit alleen in Openbaring 13:11 onder het beeld van " *het Lam met de twee horens* ", dat, als symbool van het verenigde protestantse en katholieke geloof, samen " *het beest dat uit de aarde opkomt* " zal vormen. De VS werd vanaf 1776 gebouwd op een gebied dat tot de 16de eeuw onbekend was voor de mens. Dit rechtvaardigt dat het niet als natie wordt genoemd in het boek Daniël, waarvan we de specifieke bijzonderheid moeten begrijpen. In dit boek is het volk waarnaar verwezen wordt het Israël van het Oude Verbond, het volk van Daniël. En in het bijzonder geeft Daniël 8 ons geografische details die consistent zijn met de situaties van de entiteiten die door de profetie worden beoogd, en dit altijd in relatie tot het Midden-Oosten waar Israël zich bevindt. Dit is de reden waarom Rusland in Daniël 11:40 verschijnt als de " *koning van het noorden* ", het " *noorden* " in relatie tot Israël. Evenzo wordt de islam van Arabië " *koning van het zuiden* " genoemd, wat nog steeds overeenkomt met de positie van Israël. En omdat ten tijde van de profeet Daniël het bestaan van het Amerikaanse continent werd genegeerd, noemt God het niet als " *koning* ", het bestaan ervan wordt geheim gehouden, maar Hij profeteert een strafmaatregel met kernwapens tegen Rusland, waarvan de " *koning* " en overheersing zullen ophouden te bestaan, vernietigd op de bergen van Israël, nadat hij in grote woede vooral West-Europa, dat door de profetie werd binnengevallen en als doelwit werd gekozen, met bloed had besmeurd. In feite is Amerika, voor God en de historische waarheid, slechts een late uitloper van de "

tien horens " of " koningen " van Europa die zich bezighielden met de zondagsviering, geërfd van Constantijn I. En dit geldt ook voor het grote grondgebied van Australië en dat van Zuid-Amerika. Want in Daniël 8 profeteert God inderdaad een overheersing vanuit het westen van Israël; dat van Rome. Het religieuze referentiepunt verplaatst zich dus van het Midden-Oosten naar het Westen. En vanuit dit "christelijke" Westen zullen volkeren de twee Amerikaanse continenten beginnen te bevolken; inclusief het noordelijke continent, dat al de hele aarde domineert en commercieel en cultureel alle volkeren koloniseert die verleid en uitgebuit zijn, maar zich vrijwillig tot dit levensmodel hebben bekeerd.

Week van 28/11 tot 04/12/2021

De huidige gebeurtenissen draaien om twee hoofdthema's die de media en de oudere Fransen terroriseren. Het gaat om het covidvirus en het virus dat nationalisme heet. Want, afgaande op de haatdragende reacties van de media en degenen die ze al meer dan vijftig jaar manipuleren, lijken deze zaken de twee doelwitten van hun woede te zijn. Eric Zemmour durfde het risico van een "grote vervanging" aan te kaarten, en zijn enige fout is dat hij niet beweert dat deze "vervanging" al heeft plaatsgevonden. Hij is er zeker van dat deze nog versterkt kan worden in een burgeroorlog of de komende wereldoorlog, maar het essentiële is al bereikt. De vervanging is die van de ideeën en normen van het burgerlijke en politieke publieke denken. Laten we de contrasterende situaties van het begin en het huidige tijdperk van de Vijfde ^{Republiek vergelijken}.

In 1958, ten tijde van generaal De Gaulle, bestond het bevrijde Frankrijk voornamelijk uit twee politieke partijen: de Republikeinse Katholieke rechtervleugel, die het staatshoofd steunde, en daartegenover een sterke vertegenwoordiging van Franse arbeiders, verenigd onder de auspiciën van de Communistische Partij van Russische en Sovjet-inspiratie. De nationalistische geest heerste in beide kampen, en het programma van bevrijding van de binnenvallende VS werd door iedereen gesteund. Men moet dus in deze tijd hebben geleefd om de verandering te zien, de authentieke omkering van deze waarden ten opzichte van die welke vandaag de dag door de meerderheid worden gesteund. In 2021 wordt de nationale geest gedemoniseerd, omdat de mensen die vandaag de dag leven, in Frankrijk en in Europa, nooit een context van oorlog in eigen land hebben meegemaakt. Begunstigd door God, bracht de lange vrede een project van universeel begrip voort dat zijn oorsprong vindt in het ontwerp van de bouw van de "*Toren van Babel*", geboren in het denken van Koning Nimrod. Voor de menselijke opinie is deze levensopvatting, die gericht is op het vestigen van vrede Veilig zijn tussen mensen is nobel en onaantastbaar. Voor het kind van God is het net zo waardevol, aangezien het het model is dat God eeuwig zal aanbieden aan zijn uitverkoren overwinnaars. Dit is waar de Bijbel waardevol lijkt, om te begrijpen wat we beleven en wat het verschil maakt in het uiteindelijke visioen van de twee kampen, volgens wat Salomo, deze goddelijke wijsheid belichaamd in de mens, verklaart in Prediker 1:9-10: "*Wat geweest is, zal zijn, en wat gedaan is, zal gedaan worden. Er is niets nieuws onder de zon.*" Als er iets is waarvan mensen zeggen: '*Kijk, dit is nieuw!*', dan bestaat dat

al sinds de eeuwen vóór ons ." Na Nimrod is deze poging om universele vrede te vestigen door de geschiedenis heen hernieuwd. Het was de drijfveer voor de veroveringen van de grote heersers uit de geschiedenis, en onder hen moeten we het resultaat opmerken dat werd behaald door de grote Chaldeeuwse koning Nebukadnezar, wiens koninkrijk vrede verkreeg omdat hij persoonlijk onderworpen was aan en bekeerd tot de ware God, de schepper van ons hele aardse universum. Wat ongelovige of ongelovige agnosten negeren, is dat het verkrijgen van vrede, zo kostbaar en door iedereen begeerd, onmogelijk is en alleen verkregen kan worden door de goede wil van God. Nu, in Jezus Christus, kondigde hij geen vrede aan, maar " *het zwaard* " en " *oorlogen* " in eeuwige opeenvolging; Mat. 10:34: " *Denk niet dat ik gekomen ben om vrede op aarde te brengen; ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard* » ; Mat.24:6: « *Jullie zullen horen van oorlogen en geruchten van oorlogen : zorg ervoor dat jullie niet verontrust zijn, want die dingen moeten gebeuren. Maar het einde is er nog niet* ». Zo zal alleen God erin slagen een context van leven en eeuwige universele vrede te scheppen, want om dit resultaat te bereiken zal hij vooraf de zeldzame schepselen die voldoen aan de normen die de mogelijkheid van deze vrede bepalen, exclusief gewonnen door Jezus Christus, de enige universele Redder, hebben geselecteerd, gesorteerd en behouden onder de vertegenwoordigers van de menselijke soort. We moeten ons daarom niet vergissen over de betekenis van de 76 jaar vrede die tot nu toe aan West-Europa is gegeven, sinds het einde van de « Tweede Wereldoorlog ». De metamorfose van de menselijke geest die in deze periode is verkregen, brengt de demonstratie die God verwachtte. Noch oorlog, noch vrede hebben opstandige mensen toegestaan om gedeeld geluk en duurzame vrede te vestigen. De gecreëerde illusies maken plaats voor de realiteit: raciale, etnische of religieuze verschillen bevorderen geen welvaart of vrede, maar eerder tegenstelling en oorlog. Immigratie wordt een vloek naarmate ze in de loop der tijd toeneemt. Het is allemaal een kwestie van proportie. Wanneer minderheid gelijkheid wordt, ontstaan er nieuwe eisen die zich opdringen, en die ondraaglijke problemen creëren voor de Fransen van bloed die eerst van hun nationale privileges willen genieten; dit onthult de vloek van de republikeinse keuze die, zelfs aan haar vijanden, nationaliteit verleent door geboorte op Franse bodem of haar overzeese gebiedsdelen; wanneer die niet wordt verleend om simpele redenen van zelfgenoegzaamheid, persoonlijk of niet, door politieke leiders. Het resultaat is explosief; een ruzie, sterker dan de andere, zal de kampen vol wederzijdse haat doen ontbranden. Een burgeroorlog zal Europa kwetsbaar maken en openstellen voor de Russische invasie die door God wordt voorspeld in Daniël 11:40. Een profetie van de obscure Nostradamus luidt: "Romeinse paus, pas op voor de nadering van de stad die door twee rivieren wordt bevoeid; uw bloed zal daar spuwen, u en de uwen, wanneer de roos bloeit." Zo zal de huidige paus van Rome, die in Italië door de oorlogszuchtige islam wordt aangevallen, binnenkort zijn toevlucht en bescherming zoeken in Frankrijk, in Lyon; een stad die wordt bewaterd door de Rhône en de Saône. De profeet wijst op twee grote waterwegen die er precies hetzelfde uitzien. In deze stad, Lyon, gewijd aan de Mariaverering, wordt een massaslachting van katholieke christenen (= de uwe) en de paus aangekondigd "wanneer de roos bloeit". Deze roos werd

door de socialistische president François Mitterrand als politiek symbool beschouwd. in 1981. Het vertegenwoordigt daarom de passage van Frankrijk onder het centrumlinkse filosofische gedachtegoed van het socialisme, gevormd en uitgebreid ten nadele van de communistische partij. De historische opvolgingen van Franse regeringen hebben dit sociale karakter behouden, of ze nu rechts of links waren. De roos is daarom nog steeds, in 2021, actief, omdat ze steun verleent aan de moslimimmigraties die haar ondergang voorbereiden. De roos is het bloemensymbool van deze liefde die het blinde humanisme kenmerkt dat God van plan is te vernietigen. Maar heeft Jezus zelf niet gezegd: "*Heb je vijanden lief!*" Ja, hij heeft dit gezegd, maar zijn woorden zijn alleen gericht tot zijn trouwe gekozen vertegenwoordigers; niet tot ongelovige en opstandige humanisten. En laten we niet vergeten dat deze opdracht van Jezus bedoeld is om de schuld van hun vijanden te versterken, door nog meer bundels hout op hun hoofd te leggen, voor de dag waarop God hen zal oordelen en uitroeien. Het doel dat deze gemartelde liefde nastreeft, is daarom niet liefde, maar goddelijke gerechtigheid.

Ik ga langzaam richting de leeftijd waarop ik tachtig word. En zo ver ik kan terugkijken, vanaf mijn kindertijd, herinner ik me hoe opgewonden ik was bij de gedachte aan broederlijke vriendschap die de harten van alle mensen zou moeten verenigen. Mijn ziel trilde bij het horen van de woorden van dit lied dat de titel van een film werd, de woorden die luidden: "**Als alle jongens ter wereld** goede vrienden zouden worden en hand in hand zouden lopen, zou het geluk voor morgen zijn." Zo leerde ik van Jezus Christus dat alleen in hem deze magnifieke, universele droom zal worden vervuld. Want op de huidige aarde van zonde staat God het niet toe. En om dat te voorkomen, werken de duivel en zijn handlangers effectief. Ze inspireren mensen met haatdragende gedachten die hen ertoe brengen die van anderen verkeerd te interpreteren. In mijn humanistische geest heb ik me altijd vriendelijk gedragen tegenover vreemden aan wie ik spontaan diensten kon bewijzen. Tegelijkertijd ontdekte ik hoe gemakkelijk ze zich omdraaiden en hoe gemakkelijk hun haat jegens hun gastland weer oplaaide. Om hun gemoedstoestand te begrijpen, moeten we beseffen dat ze zich in hun natuurlijke trots vernederd voelen dat ze naar het gekoloniseerde land zijn teruggekeerd om daar te floreren. En deze trots leidt ertoe dat ze nog meer westerlingen verachten die onderworpen zijn aan de compromissen die hun langdurige republikeinse regime hen oplegt. Want hoe moorddadig en strijdlustig de Franse Republiek in haar beginjaren ook was, uiteindelijk lijkt ze zwak en verachtelijk. Deze zeer reële zwakte stelt haar bovendien bloot aan de minachting van haar vijanden en Europese concurrenten die profiteren en zich verrijken aan haar ondergang. Ik was lange tijd het slachtoffer van onaangename gebeurtenissen die ik ten onrechte toeschreef aan een Algerijnse immigrant die in mijn gebouw kwam wonen. In besloten kring verborg hij niet dat hij een sterke haat voelde jegens Frankrijk en de Fransen. Pas in 2021 stelde de installatie van videocamera's mij in staat de werkelijke dader van de gepleegde en waargenomen wandaden te ontdekken. Ik had hem buiten elke verdenking geplaatst, vanwege zijn domme maar openlijk vriendelijke gedrag. Zo ontdekte ik dat deze buurman, een echte Fransman, ernstig dyspeptisch en gedeeltelijk kreupel, wiens geluiden uit zijn mond ik

nauwelijks kan verstaan, in werkelijkheid, tegenover mij, in de eerste plaats een leugenaar, een dief, een huichelaar en een brandstichter was. Deze verstandelijk gehandicapten worden door psychiaters beoordeeld als geschikt om tussen normale mensen te leven. In werkelijkheid zijn het weerloze wezens, niet in staat weerstand te bieden aan de ingevingen van de demonen die via hen slechte daden verrichten. In zijn tijd zou Jezus tegen deze zwakzinnige mensen hebben gezegd: "Demon, hoe heet je?" Tegenwoordig probeert de menswetenschap, door middel van drugs, hun gewelddadige reactie te verminderen wanneer dit het geval is, en wanneer dit niet het geval is, blijven de demonen in alle rust handelen. Dit voorbeeld toont de schadelijkheid aan van puur wetenschappelijk oordeel, dat door zijn blindheid bijdraagt aan het verergeren van het kwaad dat de wereldwijde mensheid treft, gelovige, ongelovige of ongelovige. Terecht verklaarde Paulus in Efeze 6:12: "***Want wij hebben de strijd niet tegen vlees en bloed , maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de heersers van de duisternis van deze eeuw, tegen de geestelijke boosheid in de hemelse gewesten .***" Beschermd door hun onzichtbaarheid, stelt alleen de analyse van een verlicht geloof ons in staat hen te identificeren als de ware daders van de begane wandaden. Frankrijk heeft alleen de gevolgen van immigratie moeten dragen vanwege de politieke en economische keuzes van zijn opeenvolgende presidentiële leiders. Ze hebben hun land geruïneerd door het over te leveren aan buitenlandse concurrentie; aanvankelijk, Europees, en vervolgens, om het af te maken, door de verplaatsingen ten gunste van China. Het is in deze context van verval dat de buitenlandse aanwezigheid een ondraaglijke last is geworden en de zondebok voor de waargenomen armoede. En de islamistische zaak hoefde zich slechts in een ongunstige situatie te begeven om haar eisen aan Frankrijk en de wereldwijde westerse christelijke wereld te rechtvaardigen.

In de zeer zware naoorlogse context die zal volgen op de komende Derde Wereldoorlog, zullen de overlevenden van de rebellen denken dat ze eindelijk de voorwaarden kunnen scheppen voor een universele regering, die het mogelijk zal maken te verkrijgen wat Babel niet heeft kunnen behouden. De grote vervanging, gevreesd en aangekondigd door Eric Zemmour, de officiële kandidaat voor de presidentsverkiezingen van 2022, is al door God aangekondigd en geprofeteerd in Openbaring 18:2-3, in de volgende bewoordingen: "*En hij riep met luide stem: De grote Babylon is gevallen, is gevallen! En is geworden een woonplaats van demonen, een schuilplaats voor alle onreine geesten en een kooi voor alle onreine en hatelijke vogels . " Omdat alle volkeren gedronken hebben van de wijn van de toorn van haar hoererij, en de koningen der aarde hoererij met haar hebben bedreven, en de kooplieden der aarde rijk zijn geworden door de overvloed van haar weelde ."* Het multicult-aspect van Frankrijk en Europese landen wordt onderstreept door de term "***onrein***", die tweemaal wordt aangehaald. Na de zoektocht naar raciale zuiverheid door Hitlers naziregering, nam heel Europa, katholiek en protestants, het tegenovergestelde standpunt in ten opzichte van deze veroordeelde aanpak door een gastvrij beleid te voeren dat leidde tot de ramp die zich vandaag manifesteert. Als economische concurrentie ernstige financiële gevolgen kan hebben, is de andere concurrentie, religieuze, nog schadelijker. Want het brengt God ertoe persoonlijk in te grijpen in de

geschiedenis en het menselijk leven om de schuldigen te straffen. De dodelijke virussen en de naderende wereldoorlog zijn de pijnlijke, concrete, zichtbare uitingen hiervan. En de ware wetenschappers en hun aanhang, bestaande uit talloze propagandistische papegaaien, zijn de nieuwe priesters geworden van ontkerstende westerse samenlevingen en volkeren, ernstig verzacht, decadent en onderdanig, hoewel ze rebels blijven tegenover de profane of religieuze waarheid. De dictaten De wetenschappelijke gemeenschap heeft de religieuze voorschriften van de rooms-katholieke monarchie vervangen om het ongeluk van de betrokken volkeren te verlengen. Deze nieuwe voorschriften worden bevorderd door de toenemende macht van de leiders van de grote hedendaagse naties. Dit wordt onthuld in Openbaring 9:17, in een symbolische boodschap: " *En zo zag ik in het visioen de paarden en **degenen die erop zaten** , met borstplaten van vuur, hyacint en zwavel . **De koppen van de paarden waren als leeuwenkoppen** ; en uit hun monden kwam vuur, rook en zwavel .*" Overal op aarde, in de landen die ze bezitten, wordt de beslissing om kernwapens te gebruiken aan één persoon toevertrouwd. En deze situatie, met haar afschuwelijke destructieve gevolgen, verdient het om benadrukt en onthuld te worden door de God die de levens schiep die massaal verwoest zullen worden door deze angstaanjagende moderne middelen. In het aangehaalde vers duidt het woord " *hoofd* " volgens Jesaja 9:14 de " *magistraat* " aan, of, in Openbaring 9, de staatshoofden of presidenten van landen. En het woord " *leeuw* " schrijft hun de macht toe, volgens Rechters 14:18, in dit geval kernenergie, gesuggereerd door de termen " *vuur, rook en zwavel* ". Dit wordt bevestigd en ondersteund in het volgende vers. God schrijft de beslissing om het atoomwapen te gebruiken toe aan de woorden, of " **monden** " van de magistraten: " *Door deze drie plagen, **door het vuur, door de rook en door de zwavel, die Uit hun mond kwam een derde van de mensheid om het leven** .*" Door kernwapens " *plagen* " te noemen, onthult God zijn verantwoordelijkheid voor de destructieve daden en presenteert ze als gevolgen van zijn goddelijk oordeel dat alle mensen op aarde betreft, waar ze ook zijn en welke religies ze ook belijden. Zijn unieke reddingsplan, gebaseerd op Jezus Christus, die ze verachten, verwerpen of onderschatten, veroordeelt hen allen tot lijden en uiteindelijk eensgezind sterven. Omdat hun ontrouw echter de oorzaak van de verlossing die God in Jezus Christus aanbiedt, juist heeft geschaad, zullen valse christenen, die als ernstiger schuldig worden beschouwd, een harder lot ondergaan, volgens Openbaring 19:20-21, waar ze worden aangeduid met de symbolen van het katholieke " *beest* " en de protestantse " *valse profeet* ". Het verschil dat in vers 21 wordt onthuld met andere niet-christelijke volkeren zal duidelijk worden ten tijde van hun uiteindelijke vernietiging voor hun definitieve uitroeiing in de " *poel van vuur* " die de " *tweede dood* " geeft, volgens Openbaring 20:14. Maar dit, niet vóór het einde van de het "zevende millennium", dat in het voorjaar van 2030 begint.

Als Satan Satan uitdrijft

Hoe verrassend het ook mag lijken, dit soort daden is een realiteit. Iedereen moet zich eerst deze vraag stellen en beantwoorden: waarom zou Satan

zichzelf dit soort list ontzeggen, hij die niets meer te verliezen heeft, terwijl hij het eeuwige leven dat hij van nature erfde als de eerste hemelse engel die door God geschapen is, al verloren heeft? Heeft God hem in de voorkamer van de beloofde dood niet de mogelijkheid gegeven om te handelen zoals hij wil tot de glorieuze wederkomst van Jezus Christus?

Om u ervan te overtuigen dat Satan Satan inderdaad uitdrijft, volgen hier argumenten gebaseerd op logische gevolgtrekkingen die nodig zijn na kennisname van de profetische boodschap genaamd " *Apocalyps van Jezus Christus* " of "Openbaring van Jezus Christus". Want het is in Daniël en Openbaring dat God in Jezus het ware oordeel openbaart dat Hij uitspreekt over de Rooms-Katholieke Kerk en haar opeenvolgende pausen. Nooit onder haar ware identiteit, maar door middel van symbolen, door God vervloekt vanaf haar begin in 538 tot haar einde in 2030, verschijnt de Rooms-Katholieke Kerk daar als het belangrijkste doelwit van zijn straffen en veroordelingen. Thuis is Satan thuis. In Openbaring 13:3 geeft hij, Satan, die onder het beeld van de " *draak* " uit Openbaring 12:3 de Romeinse arena's met christelijk bloed had besmeurd door zijn handlangers, de keizers van Rome, aan de zogenaamde Roomse en pauselijke "christelijke" kerk, ik citeer: " *zijn gezag, zijn macht en zijn troon* ." De bekering van Rome tot het pauselijk christendom leidt ertoe dat Rome terugkeert naar een nieuwe vorm van overheersing, deze keer uitsluitend op religieus vlak. Hierdoor is deze opvolging een soort duivelse, bedrieglijke estafette.

Vanaf dat moment moet de valstrik door de mensheid genegeerd worden. Ook de kerk zal, schijnbaar, moeten lijken te strijden tegen de duivel, de vijand die door Jezus Christus verslagen is. Zo richt de organisatie van de duivel deze inquisitoire rechtbanken op, die geacht worden te strijden tegen de duivel en zijn handlangers. De doelwitten zijn officieel de tovenaars en heksen die occulte wetenschappen beoefenen, die er juist van beschuldigd worden omgang te hebben met de duivel. Maar buiten deze gerechtvaardigde doelwitten vervolgt de kerk de ware dienaren van God in Christus, en wel in naam van ketterij, die alles kenmerkt wat in strijd is met de norm van de officiële rooms-katholieke leer, zoals die door de paus van dat moment wordt gedefinieerd.

Menselijke menigten worden zo misleid; deze demonenjachten verhullen zijn duivelse identiteit. Schijnbaar breidt het de daden van Jezus uit, die zelf demonen uitdreef tijdens zijn aardse bediening. En vandaag, net als in zijn tijd, zijn degenen die profiteren van zijn bevrijdingen door de exorcistpriesters zijn eerste en effectieve getuigen. Zij hebben de verandering die hun nieuwe staat verklaart, in hun vlees en geest waargenomen en gevoeld. Het is daarom moeilijk voor deze mensen om te accepteren dat ze door de duivel zelf of een van zijn demonen van de duivel of zijn demonen zijn verlost. Net als de " *slang* " in Eden is de exorcistpriester slechts een bemiddelend instrument, dat wil zeggen een medium, dat aanspraak maakt op een door Jezus Christus gegeven macht. Het is gemakkelijk te begrijpen dat Jezus geen macht kan geven aan een vertegenwoordiger van de vijandige kerk, tot wie zijn boodschappen altijd in de derde persoon worden gericht, omdat hij deze nooit in de tweede persoon enkelvoud aanspreekt; de formule "jij" wordt alleen gebruikt om zijn ware dienaren aan te spreken; zelfs als hun erkenning door hem slechts voorlopig is. Dit

komt voor in Openbaring 3:1, waar dit "jij" betrekking heeft op het protestantse geloof dat door Jezus in 1843 werd veroordeeld. In het voorgaande tijdperk, Thyatira genaamd, heeft de boodschap van "jij" ook betrekking op de protestanten van de 16^e eeuw, wier zegen slechts voorlopig was in afwachting van een "nieuwe" "last" die de voltooiing van de Reformatie aanduidt met het herstel van de sabbat, die door God geheiligd is sinds zijn schepping van onze wereld. Zijn eis uit 1843 zal die van Sardis rechtvaardigen, waar hij tegen hem zegt: " *Je gaat door voor levend en je bent dood* ." In de 16^e eeuw waren de ware dienaren van Jezus Christus het doelwit van haat door de katholieke bonden die de " valse profetes " dienden , symbolisch " *Izebel* " genoemd, vergeleken met de koningin der Joden, de buitenlandse Fenicische vrouw die Baäls aanbad en die door koning Achab tot vrouw was genomen. Zij had ook haar moorddadige haat geuit op de ware profeten van Jahweh en 400 van hen laten doden. Deze zaken worden in dit boek gedetailleerd uitgelegd, dus ik zal hier simpelweg herhalen hoe Jezus weigert zich rechtstreeks tot deze katholieke religieuze denominatie of tot een van haar vertegenwoordigers te richten. De zaak van het katholicisme, dat vanaf 1843 aan het licht kwam, " *de De " duisternis* " die voor " *licht* " wordt aangezien, zal intenser worden, ditmaal met betrekking tot het protestantse geloof in al zijn vormen en denominaties. In de VS, na 1843, verschijnen de vruchten van de goddelijke vloek: de interne burgeroorlog die "afscheiding" wordt genoemd; de intensieve beoefening van occultisme en spiritualisme. En wederom, net als onder de katholieken vóór hen, in de protestantse kerken, verkondigen de predikanten die door de Geest van de levende God in de steek zijn gelaten: "Satan drijft Satan nog steeds uit."

De les van de geopenbaarde geschiedenis is dat niet zomaar iedereen Satan kan uitdrijven, maar alleen zij die dat kunnen, afhankelijk van of God hem als zijn kind belijdt en hem deze macht verleent. Maar om dit te laten gebeuren, moet de exorcist zelf door God " *waardig* " worden bevonden voor een dergelijke handeling. En in Openbaring worden alleen de "eerste Adventisten", gesorteerd en geselecteerd door de toets van 1843, erkend als " *waardig om met Jezus in het wit gekleed te wandelen* ", volgens Openbaring 3:4. Helaas voor hen eindigde het verhaal daar niet, want dezelfde vloek sloeg toe, ditmaal officieel Adventisme, en sinds 1994 hebben hun gebeden zich aangesloten bij die van de andere gevallen die eraan voorafgingen. Sindsdien is Satan door niemand echt verdreven, wat de uitbreiding van zijn machtige, kwade invloed over alle volken der aarde rechtvaardigt, inclusief het vals christelijke Westen, aangezien, volgens Jezus Christus, zijn " *troon* " zich in Rome bevindt volgens Openbaring 2:13: " *Ik weet waar u woont, Ik weet dat daar de troon van Satan is. U houdt vast aan mijn naam en u hebt mijn geloof niet verloochend, zelfs niet in de dagen van Antipas, mijn getrouwe getuige, die bij u gedood werd, waar Satan woont* ." Het gebruik van het informele "tu" in deze boodschap is gerechtvaardigd omdat Jezus zijn trouwe discipelen in Rome heeft gevonden sinds Paulus en Petrus daarheen kwamen om het Evangelie van de verlossing te brengen. Maar in 538, de datum die aan deze boodschap is gekoppeld, wordt het nieuwe rooms-katholicisme aangewezen en veroordeeld als de drager van de " *leer van Bileam* " in vers 14, dat volgt: " *Maar Ik heb een paar dingen tegen u, omdat u daar mensen hebt die*

de **leer van Bileam aanhangen** , die Balak leerde een struikelblok voor de kinderen van Israël te leggen, om afgodenoffers te eten en hoererij te bedrijven. " Om haar beter van haar dienaren te onderscheiden, zegt hij in vers 15 over haar: " *Zo hebt u ook mensen die de leer van de Nicolaïeten aanhangen .* " Het is daarom onder de naam "leer van de Nicolaïeten" dat Jezus het ontluikende pauselijke regime aanduidt. De naam Nicolaïeten is gebaseerd op de Griekse woorden Nike en Laos, die "overwinnend volk" betekenen, wat duidelijk duidt op de heerschappij van de laatste overwinnende Romeinse keizers vóór de val en ineenstorting van het rijk. In 538 ^{is Vigilius} ¹ een intrigerende figuur die misbruik maakt van een intieme relatie met Theodora, de prostituee die getrouwd was met Justinianus I ' om als eerste plaats te nemen op " *de troon van Satan* " in het Lateraans Paleis in Rome. Dit keizerlijk paar, dat de vloek in het christelijk geloof vestigt, lijkt merkwaardig veel op het paar dat eveneens door God vervloekt was, Izebel en Achab van het Oude Verbond. En het is niet voor niets dat de naam "Izebel" verwijst naar de vervolgende Roomse kerk van de 16e ^{eeuw} in de boodschap genaamd Thyatira, wat "bronstige varkens en de dood met lijden" betekent, oftewel het uur van het hoogtepunt van de "gruwel der verwoesting" die geprofeteerd wordt in Daniël 9:27: "... *de verwoester zal de meest afschuwelijke dingen doen, totdat vernietiging en dat wat is bepaald op de verwoester vallen .* » ; Vaak, omdat de letterlijke vertaling een boodschap biedt die ze niet begrijpen, transformeren en verdraaien Bijbelvertalers de oorspronkelijke Hebreeuwse tekst. Dit is het geval met dit verkeerd vertaalde vers, waarvan de letterlijke vertaling is: « **En op één vleugel zullen gruwelen van verwoesting zijn en zelfs een uitroeiing (of volledige vernietiging) en het zal worden verbroken** , [volgens] *dat wat is verordend, op het verwoeste [land]* ». Dit woord « vleugel » werd verkeerd begrepen en daarom verwijderd door Louis Segond in zijn vertaling. Nu zijn vleugels symbolisch voor het hemelse karakter en daarom van religie. Met dit "vleugel"-symbool duidt de Geest het katholieke geloof aan dat Frankrijk en Europa domineert, dat zelf georganiseerd is op het Verdrag van Rome, ondertekend in 1957 en bekrachtigd in 2004. Er wordt dan ook aangekondigd dat de verleiding van het pauselijke rooms-katholicisme, tijdelijk dodelijk gewond door de Franse revolutionairen tussen 1792 en 1798, genezen zou worden door het Concordaat van Napoleon I. ^{Het} zou zo zijn fatale verleiding verlengen tot de machtige, glorieuze wederkomst van Jezus Christus, die het zou ontmaskeren en vernietigen, evenals al zijn partizanen en rebellenaanhangers, allen vals christelijk.

Het is duidelijk dat haar gedrag ten opzichte van haar religieuze concurrenten volledig is veranderd, ze niet langer vervolgt en ze niet langer wordt gesteund door de Franse royalistische gewapende vleugel, waardoor haar ware aard nog moeilijker te ontdekken is. Een bedrieglijke humanistische liefde kenmerkt haar, maar de fout van deze liefde is juist dat ze die alleen met mensen deelt, terwijl alleen de liefde die God in Christus toont, het ware geloof kenmerkt. In zijn geboden, geciteerd in Matteüs 22:37-38, wordt de liefde voor God als een prioriteit aangemerkt: " *Jezus antwoordde hem: **U zult de Heer, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en grootste gebod** .* " Vervolgens voegt hij eraan toe: " *En het tweede is*

hieraan gelijk: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf ." En dit verwijt aan de Joden van zijn tijd betreft vandaag de dag, sinds 1843, alle religies die de zondagsrust van het rooms-katholieke erfgoed eren en religieus beoefenen, zoals die sinds 7 maart 321 werd ^{aangenomen door keizer Constantijn I} in het hele Romeinse Rijk. Deze zondag is sinds 1843 het teken geworden van de onvrijwillige aanbidding van de duivel. De uitverkorenen van Jezus kunnen alleen maar waarderen dat de identificatie van de door God vervloekte christen zo gemakkelijk en eenvoudig is geworden. Maar pas op, een puur traditionele praktijk van de ware sabbat is niet voldoende om gezegend en gered te worden door het offer van Jezus Christus. In de harten van mensen ontdekt en identificeert God de ware liefde voor zijn waarheid en zijn persoon, in gedachten en daden; dit zijn de enige criteria die een geroepene tot zijn uitverkorene maken. We lezen in Mattheüs 15:3: "*En Hij zei tot hen: Waarom overtreedt ook u het gebod van God vanwege uw overlevering?*" » Want de verwijten die Jezus aanhaalt, behouden hun waarde tot aan het einde van de wereld. Dit is ook de reden waarom het getuigenis van het oude Joodse verbond is geschreven. Het werd schriftelijk vastgelegd om te voorkomen dat christenen van het nieuwe verbond dezelfde fouten en zonden zouden begaan. Helaas! Dit verwijt aangaande alle religieuze organisaties op aarde, deze andere verklaring van Jezus, geciteerd in Lucas 18:7-8, kan vandaag de dag al op tragische wijze worden waargenomen: "*Zal God dan geen recht doen aan zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen, hoewel Hij hen verdraagt? Ik zeg jullie: Hij zal hen spoedig recht doen. Maar wanneer de Mensenzoon komt, zal Hij dan geloof vinden op aarde?*" » Deze door Jezus gestelde vraag, die op zijn minst verontrustend is, zou bij elke lezer van zijn woorden voorzichtigheid en wantrouwen moeten aanmoedigen en hem of haar op zijn minst laten begrijpen dat de grote religieuze organisaties Hem niet vertegenwoordigen, in tegenstelling tot hun vermeende pretenties. Degenen die werkelijk uitverkoren zijn, blijven in de anonimiteit verborgen. Alleen in een soort geheimhouding bereikt Gods boodschap van de waarheid de menselijke geesten die Hij daarvoor waardig acht.

In werkelijkheid is de enige manier om Satan uit te drijven, hem ongelijk te bewijzen door in te stemmen met onderwerping aan de Schepper God en zijn wetten, die door Jezus Christus volmaakt worden geëerd voor alle mensen. Alleen in dit geval kan Hij, Jezus, die ons zijn hulp aanbiedt, als een exorcist-hogepriester Satan en zijn demonen uit ons leven verdrijven, en wel op strikt individuele wijze en op voorwaarde dat we niet speculeren over de verkregen genade. Want een terugkeer naar de zonde kan het verkrijgen van vergeving nog moeilijker en uiteindelijk onmogelijk maken.

Om echter overtuigd te worden door deze afgeleide lessen die elkaar opvolgen, is het absoluut noodzakelijk om God deelgenoot te maken van zijn oordeel, geopenbaard door Jezus Christus. Hier lijken de profetieën onvermijdelijk en onmisbaar, zodat de geroepene zich aanpast aan de eisen van God van zijn tijd, om in Jezus Christus de status van uitverkorene te verkrijgen die zijn redding garandeert. Alleen gehoorzaamheid aan goddelijke wetten en principes, beleefd in een kritische geest, in de vrees om God, die onze daden en gedachten beoordeelt, te mishagen, brengt in onze geest het getuigenis dat Hij ons

aanvaardt en bereid is ons te zegenen; wat bevestigd wordt door dit vers uit Romeinen 14:22: " *Dit geloof dat u hebt, moet u voor uzelf houden voor God. Gelukkig is hij die zichzelf niet veroordeelt in wat hij goedkeurt!* " We mogen onszelf ook niet bedriegen door onszelf al te zelfgenoegzaam te beoordelen. Want Jezus is barmhartig, veeleisend, maar nooit zelfgenoegzaam.

Jezus Christus kandidaat voor de verkiezing van de heerser van de universele harten

Zijn programma

Het kan in één enkel vers worden samengevat: " *Geef aan God wat van God is, en aan de keizer wat van de keizer is .*" Aangepast aan de realiteit van onze tijd wordt deze tekst: "en aan Rome wat van Rome is." Vanaf dat moment hoeven we alleen nog maar de lange lijst op te sommen van dingen die we Hem verschuldigd zijn.

1- Het verlaten van de wekelijkse sabbatrust van de ware " *zevende dag* " die door God geheiligd is voor de rust van God en de mens; dit sinds de schepping van de wereld. In de opsomming van de feesten van Jahweh, in Leviticus 23, komt de viering van de wekelijkse sabbat op de eerste plaats tussen de andere feesten die hun vervulling vonden in de eerste komst van Christus. Dit is niet het geval met de sabbat, waarvan de geprofeteerde vervulling pas in 2030 zal plaatsvinden, bij de intrede van het zevende millennium die de geheiligde wekelijkse sabbat aankondigt. Het verlaten ervan door christenen, om te gehoorzamen aan de dagverandering die werd opgelegd door een decreet van de Romeinse keizer Constantijn van 7 maart 321, is de eerste zonde waaruit vele andere zonden tegen de goddelijke wet zullen voortvloeien. Het is als zodanig de basis van alle vormen van Gods vloek die Openbaring 8 en 9 presenteren onder de symbolische naam " *bazuinen* ". Er zullen er " *zeven* " zijn en de " *zevende* " zal tot stand worden gebracht door de glorieuze tussenkomst van Jezus Christus.

2- De invoering van de zondag . Oorspronkelijk "Dag van de Onoverwonnen Zon" genoemd door de heidenen van het Romeinse Rijk, werd deze door de valse keizerlijke bekeerling Constantijn I ^{de} Grote opgelegd bij decreet van 7 maart 321. In verwarring inspireerde de duivel hem met het idee dat zijn zonnegod en Jezus Christus, de nieuwe "God" van de christenen, één en dezelfde goddelijke persoon waren. Hij staat daarom aan de basis van deze nieuwe christelijke leer die Openbaring 2:13 " *leer van de Nicolaïeten* " noemt, of, na vertaling: " christelijke leer van het overwinnende Romeinse volk ". In directe en absolute tegenstelling tot de sabbat zal het " **zegel van de levende God** ", de Romeinse zondag, voorheen de dag van de Zon, later omgedoopt tot "Dag des Heren", om de satanische valstrik beter te verleiden en te verbergen, door God worden gepresenteerd met de onthullende titel " **merkteken van het beest** ", in Openbaring 13:16; 14:9-10; 16:2; 19:20; 20:4. Door deze overtreding van Gods vierde gebod te aanvaarden, maakte het christelijk geloof zich schuldig aan zonde tegen Hem, en deze handeling verbrak het nieuwe verbond, gevestigd op de verlossing van zonden, bewerkstelligd door Jezus Christus. Deze zonde, begaan tegen de Bijbeltekst, droeg het karakter van vrijwillige zonde, die de weldaad van

de goddelijke genade, aangeboden in het nieuwe verbond, tenietdoet. Deze ernstige overtreding zal worden gevolgd door "zeven" geleidelijke straffen, die Openbaring 8 en 9 " *bazuinen* " *noemen* . De "eerste zes" hebben een waarschuwendende rol, " *de zevende* " zal een einde maken aan het menselijk leven op aarde. Het feit dat de naam "Dag van de Zon" wordt veranderd in "Dag des Heren" vormt op zichzelf een extra arrogante heiligschennis tegen de Heer Jezus Christus. Opgemerkt dient te worden dat deze naamswijziging alleen plaatsvond in landen van Latijns-Europa, waaronder Italië, waar de pausen zetelen. De toekenning van de door zonnegodsdienst ontheiligde dag aan de Heer Jezus Christus is daarom een puur Romeins initiatief. Maar in 1981 leidde het Franse agnosticisme er in Europa toe dat het idee werd om deze Romeinse "dag des Heren" als de " *zevende dag* " van onze week te beschouwen, werd omarmd. Zo ontstond een nieuwe aanval op de door de Schepper vastgestelde kalendervolgorde.

3- De verandering in de tekst van Gods Tien Geboden . In Daniël 7:25 had God het als volgt voorspeld: " *Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, en de heiligen van de Allerhoogste te gronde richten, en hij zal erop uit zijn tijden en wetten te veranderen; en de heiligen zullen in zijn hand worden overgeleverd voor een tijd, tijden en een halve tijd .* " De volksmassa was ongeschoold en de religieuze lectuur was uitsluitend die van priesters en werd alleen in het Latijn, de Romeinse taal, gelezen. De mensen bezochten daarom verleidelijke magie- en betoveringssessies, waarvan ze de betekenis niet begrepen. Ze herinnerden zich alleen de namen van Bijbelse figuren: Maria, Jozef, Jezus, Sint-Pieter, door Rome voorgesteld als de stichter van de Rooms-Katholieke Kerk, Sint-Paulus, Sint-Jacobus en een groot aantal andere echte of fictieve heiligen. Ook werd, onder het voorwendsel om het memoriseren te vergemakkelijken, de tekst van de Tien Geboden van God in Exodus 20 herwerkt door de Romeinse Curie en haar pauselijke leider. In deze versie werd het tweede gebod van God verwijderd, zodat de kudde en de priesters, zonder tegenstand en in volledige rechtmatigheid, het eerste gebod van God konden overtreden door zich neer te werpen voor de afgoden die door het episcopaat en de Heilige Stoel heilig waren verklaard. Om zijn arrogante misdaad te verhullen, splitste de goddeloze Romein het gebod betreffende overspel op, waardoor zijn opvatting van de Tien Geboden van God een schijnbare benadering kreeg van het bestrijden van alleen de zonde van het vlees. Het was echter al aan de zonde van het vlees, de seksuele daad, dat het de notie van erfzonde koppelde; dit was slechts een extra leugen, want de erfzonde was een zonde tegen de Geest, met als oorzaak de keuze voor ongehoorzaamheid van Eva en Adam; beiden waren eerder door God naar behoren gewaarschuwd voor de gevolgen van hun ongehoorzaamheid.

Als de zondag daarentegen uit Rome komt, is het aanbod van een rustdag, dat God oorspronkelijk exclusief aan de " *zevende dag* " heeft verbonden en vastgesteld, uniek goddelijk. Het is aan Gods goedheid dat we een wekelijkse rustdag te danken hebben, die door alle werkers zeer gewaardeerd wordt. En de paradox is dat God de duivel toestond deze gewaardeerde rust tot een onderwerp van vloek en een test van het menselijk geloof te maken. Daarom is de keuze heel eenvoudig: geef God de eer van het eren van zijn sabbat, die de ware verlossing

van het vlees voorspelt, en laat de zondag over aan de rebellen, die Hij al heeft geoordeeld en veroordeeld in afwachting van hun volledige vernietiging.

4- De Mariaverering . Eenmaal van God afgesneden, worden menselijke geesten door God aan de duivel overgeleverd. Vanaf dat moment, verleid door spiritistische visioenen, presenteerden de hemelse demonen zich aan hen als gezanten van God. De list werkte goed en om deze mystificatie te bekronen, liet de duivel iedereen Plato's Griekse dogma over de onsterfelijkheid van de ziel overnemen, waardoor de verschijning van de doden logisch en acceptabel zou worden gemaakt. En wie verschijnt er? Maria, de draagmoeder van het kind Jezus. In vroegere culturen van andere etnische groepen was dit personage al alomtegenwoordig onder de namen "Semiramis, Isis, Astarte, Diana, Artemisia, Tanit, Venus en Aphrodite", die allemaal verwijzen naar de heidense godin van de vruchtbaarheid: de vrouw die baart en haar kind in haar armen houdt. De demonen kunnen nog steeds lachen om menselijke domheid als ze zien dat het telkens lukt.

Voor de mens is het onderwerp echter niet iets om om te lachen, maar om over te huilen. Want geloven in deze door de duivel gesimuleerde sofismen is een daad van afgoderij die door God met de dood bestraft wordt. Verwerp en negeer ook elke boodschapper die wordt tegengesproken door deze boodschap uit Jesaja 8:20: " *Terug naar de wet en naar de getuigenis! Als iemand niet zo spreekt, zal er geen dageraad voor het volk zijn .*" Deze tekst is als volgt te vertalen: De door God goedgekeurde waarheid wordt alleen in de Bijbel van A tot Z voorgesteld. In de wet, die zijn exclusieve getuigenis is tot aan het einde van de wereld. En zij die dit puur christelijke pad niet volgen, zullen niet profiteren van de verlossing die Christus zijn uitverkorenen zal brengen. Ik herinner eraan dat ten tijde van Jesaja de wet verwijst naar de eerste vijf boeken van de Bijbel, geschreven door Mozes in opdracht van God. Wat het getuigenis betreft, het betreft de twee tafelen met de wet van de tien geboden, waarvan de oorspronkelijke tekst door God publiekelijk werd verkondigd aan het verzamelde Joodse volk en vervolgens werd gedictieerd aan Mozes toen hij het boek Exodus schreef.

5- De betoveringen van katholieke missen . Katholieke missen, die in hun dogma's een hoge heiligheid genieten, worden door Jezus Christus veroordeeld met de term "betoveringen" in Openbaring 18:23-24: " Het licht van de lamp zal niet in u schijnen en de stem van de bruidegom en de bruid zal niet in u gehoord worden, omdat uw kooplieden de groten der aarde waren, omdat alle volken door **uw betoveringen werden misleid .** " **en omdat in haar het bloed werd gevonden van profeten en heiligen en van allen die op aarde werden gedood** Tijdens de Tweede Wereldoorlog, in Kroatië, illustreerde een figuur genaamd Pavelic de boodschap van dit vers. Deze rooms-katholieke priester, hoofd van een Servisch gevangenkamp, zette persoonlijk zijn hand in het werk, tot het punt dat hij, na orthodoxe Serviërs doodgemarteld te hebben, verscheen om de katholieke mis te vieren in een soutane, rood gekleurd met het bloed van zijn slachtoffers. Maar dit is slechts een late bevestiging van de daden die God de katholieke Kerk toeschrijft, van Daniël tot Openbaring, en die dit vers uit Openbaring 18:24 in herinnering roept en samenvat. Katholieke missen brengen zondaars niet dichterbij God, maar verwijderen hen ervan. Ze zijn niet alleen nutteloos, ze zijn ook

schadelijk, omdat ze de duivel verheerlijken, zijn ware inspirator. In deze goddeloosheid saboteert hij de verlossende daad van Christus door er een magisch karakter aan te geven dat in elke mis wordt vernieuwd, overeenkomstig wat zijn dogma van de "transsubstantiatie" leert. In werkelijkheid heeft de zondaar geen priesters of menselijke tussenpersonen nodig, aangezien zijn oprechte gebed direct kan worden ontvangen door Christus, de hemelse leerstellige voorspraak tussen de zondaar en God. Als zijn berouw oprecht is, is het voor hem voldoende om voor God, in werken, de vruchten voort te brengen die bij zijn berouw passen. Ongehoorzaamheid wordt vervangen door gehoorzaamheid; onwetendheid door kennis van zijn goddelijke Bijbelse openbaring.

6- Katholieke religieuze feestdagen: Kerstmis, Pasen, Pinksteren, Hemelvaart van Maria en Allerzielen.

Het naleven van religieuze of burgerlijke feestdagen is belangrijk omdat het de tijd is waarop gelijkgestemden samenkomen om te vieren en in feestelijke vreugde hun volledige trouw aan het te vieren onderwerp te bevestigen. God observeert dit menselijk gedrag; hij beoordeelt en veroordeelt het. Feestdagen zijn het lokaas waarmee de overheersers de steun van de massa proberen te verwerven. Ze bieden hun wat ze verlangen.

- a- Kerstmis staat voor de geboorte van God, maar oorspronkelijk was 24 december gewijd aan de heidense god Tammuz, vertegenwoordigd door de zonneschijf, die later onder de naam Re onder de Egyptenaren werd aanbeden. Onder het voorwendsel de geboorte van Christus te vieren, verheerlijken de misleide volkeren deze heidense zonnegod, naast de eer die ze hem sinds 7 maart 321 elke zondag bewijzen. God vraagt mensen in werkelijkheid niet om de geboorte van Jezus Christus te vieren, omdat Hij geen verzoek in die richting heeft gedaan. Hij eist van de uitverkorenen dat zij zijn verzoenende dood en de reden voor zijn aanvaarding van de gemartelde dood erkennen, om van hen een ware bekering te verkrijgen die concrete vleselijke en geestelijke veranderingen teweegbrengt.
- b- Pasen. Het ware Pascha van Gods plan vond zijn vervulling op 3 april 30 n.Chr. Sindsdien is het feest achterhaald en nutteloos geworden. Geloof in Christus, het ware geloof, dat de door God verwachte vrucht draagt, is voldoende om de boodschap van Pascha en de "Grote Verzoendag" te dragen. Beide feesten zijn vervuld ten tijde van Jezus Christus' dood.
- c- Pinksteren. Dit feest werd stipt gevierd en de vervulling ervan was gepland voor 40 dagen na de dood van Christus. De jaarlijkse verlenging ervan is onterecht.
- d- De Tenhemelopneming. Dit puur en exclusief rooms-katholieke feest viert de hemelvaart van de onbevleete maagd, net zoals moslims de hemelvaart van Mohammed vieren op zijn paard vanaf de esplanade van Jeruzalem. Leugens zijn hardnekkig en worden ondersteund door de menigten die het bloed van Christus niet zal redden. De eerbewijzen aan de Maagd Maria zijn ongerechtvaardigd. Aanbidding is uitsluitend

voorbehouden aan God. We bidden en werpen ons neer voor Jezus Christus, wiens goddelijkheid is bevestigd en bevestigd door de getuigen van zijn opstanding. Maar de aanbidding van enig ander schepsel, zelfs een engel, wordt veroordeeld door het tweede van Gods Tien Geboden. Maria, uitsluitend als mens geboren, is van haar kant de erfgenaam van de erfzonde; het toeschrijven van onbevleete witheid aan haar is daarom ongerechtvaardigd. Zoals de engel Gabriël achtereenvolgens aan zijn nicht en aan Maria zelf verklaarde, volgens Lucas 1:25-28-30, werd hun " *een genade* " verleend; Voor Elisabeth was het de geboorte van Johannes, de voorloper en verkondiger van Christus, en voor Maria de draagmoeder van de Christus Gods. Bovendien is in de katholieke religie de hemelse hiërarchie omgekeerd; de primaire rol is gegeven aan de moeder en de secundaire rol aan het kind Jezus, haar zoon. De slachtoffers van deze gebeurtenissen zullen onaangenaam verrast zijn wanneer, in al zijn goddelijke glorie, de Almachtige God verschijnt in het gezicht van Christus, die zo lang veracht en gefrustreerd was. Hij die verklaarde: "Mij is gegeven alle macht in de hemel en op aarde." Waar is Maria's rol? De ware Maria kende haar man Jozef volgens de Bijbel, volgens Matteüs 1:25: " *Maar hij kende haar niet voordat zij een zoon gebaard had, en hij noemde hem Jezus* ." Na Jezus baarde Maria Jozefs zonen, volgens Matteüs 12:47: " *Iemand zei tegen haar: 'Kijk, uw moeder en uw broers zijn buiten en willen u spreken* .' " Maria was dus na deze geboorten geen maagd meer.

- e- De Dag van de Doden . Deze vloeit rechtstreeks voort uit de aanvaarding van het dogma van de onsterfelijkheid van de ziel en de gevolgen ervan zijn enorm. Het maakt mensen bezorgd over de blik van de overledene en om hen niet te beledigen, moeten ze hen eren door bloemen op hun graven te leggen, die zo goed mogelijk versierd moeten worden, rekening houdend met ieders middelen. En dit dogma is zeer gunstig voor de " *kooplieden der aarde* " die Jezus Christus noemt in zijn laatste oproep, in Openbaring 18:11, vóór de straf van " *Babylon de Grote* ", de katholieke Kerk die hij illustreert met het beeld van een " *prostitutee* ". Voor mensen maakt het dogma van de onsterfelijkheid hen tot slaven en slachtoffers van een stijging van de kosten van levensonderhoud die volkomen ijdel en nutteloos is. In werkelijkheid weten de doden niets en wordt hun herinnering vergeten, volgens wat God door de mond van koning Salomo heeft geleerd en wat iedereen kan lezen in Prediker 9:5-6. Dit is niet Salomo's menselijke mening, maar een authentieke uitspraak, geïnspireerd door God: " *Want de levenden weten dat zij zullen sterven, maar de doden weten helemaal niets en zij hebben geen loon te verwachten, omdat hun herinnering vergeten is. En hun liefde, hun haat en hun afgunst zijn reeds vergaan; zij zullen geen deel meer hebben aan iets dat onder de zon gebeurt* ." .

7- Het katholieke geloof en de zonde . Het minste wat ervan gezegd kan worden, is dat zijn visie op dit onderwerp zeer onnauwkeurig en zeer persoonlijk is. Zijn concept van de verlossing van zonden met geld ontnemt elke band met het authentieke christelijke geloof. De verkoop van "zijn aflaten" door de monnik Tetzl opende de geest van de monnik-leraar Maarten Luther. Hij was de eerste overtuigde katholiek die de diabolische aard van de Rooms-katholieke pauselijke organisatie ontdekte en aan de kaak stelde. Maar daarmee is de kous niet af, want volgens deze organisatie kan zonde door de schuldige worden verzoend door middel van lijfstraffen die de zondaar zichzelf oplegt. Waarom kwam Jezus in dit geval vrijwillig zijn leven geven? De wet veranderde, zoals we eerder hebben gezien, de maatstaf van verzoening veranderde... wat blijft er over van het geloof van de apostelen? Niets, behalve hun namen, uitgebuit voor de afgodische handeling die door God werd veroordeeld. De zonden die zij de "zeven hoofdzonden" noemt, hebben niets van kapitaal belang in de ogen van God, die alleen ongehoorzaamheid aan zijn voorschriften kastijdt en bestraft. En zoals we ook hebben gezien, brandmerkt zij de zonde van het vlees, die God veroordeelt vanwege de zonden die tegen zijn Geest zijn begaan. Door een Bijbelvers uit te buiten, heeft ze misbruik gemaakt van het principe van de belijdenis van zonden aan zijn priesters door zondaars. Wie op deze manier belijdt, plaatst zich onder de geestelijke afhankelijkheid van de priester en de kerk, die zo kennis vergaren van zijn zwakheden. Deze overheersing over zielen verklaart de volgzaamheid van de verleide en bedrogen slachtoffers. Wat zegt de Bijbel eigenlijk over dit onderwerp in Jakobus 5:6: " *Belijd elkaar uw zonden en bid voor elkaar, opdat u genezing mag ontvangen. Het krachtige, vurige gebed van een rechtvaardige vermag veel .*" In deze tekst gaat het niet om het belijden van zonden aan een geestelijke, maar om het op gelijke wijze belijden van christenen, van leerling tot leerling. De beste manier om geschillen te voorkomen, die vaak het gevolg zijn van misverstanden, is namelijk de meningsverschillen op te lossen door de geuite grieven duidelijk te benoemen; dit van mens tot mens. In het oude verbond werd de belijdenis rechtstreeks aan God gericht, zoals Ezra 10:11 zegt: " *Belijd daarom uw schuld aan de Heer, de God van uw vaders, en doe wat Hij wil. Houd u afzijdig van de volken van het land en van de vrouwen van buiten .*"

De VS

De onderwerpen die ik zojuist heb behandeld, hadden betrekking op Rome , maar in onze eindtijd lijdt de mensheid onder de schadelijke invloed van gedachten die vanuit de VS en Canada naar Europa komen . En ook hier is het gepast om "aan God te geven wat Hem toekomt, en aan de nieuwe Amerikaanse keizer wat van Hem komt." Want in deze "nieuwe wereld" waar de president zich officieel verbindt met zijn hand op de Bijbel, bevoordeelt zijn grondwet de vrijheid, opgericht als een godin in de baai van New York. Individuele vrijheid heeft voorrang boven de Bijbelse wet, tot het punt dat wetenschap als religie wordt erkend; dit wordt bewezen door het bestaan van de machtige "Scientology". Het is ook uit de VS dat de norm van multi-etnische samenlevingen kwam, waarvan de eerste vorm de poging was die koning Nimrod lanceerde door zijn

"Toren van Babel" te bouwen. God suggereert de link tussen beide door New York te karakteriseren als de stad waar de eerste moderne "Toren van Babel", de "Wolkenkrabbers", verrezen. Deze naam zelf onthult de goddelijke gedachte, en die van de duivel die de mens aanzet om God te irriteren of te krabben. En de invloed van deze "nieuwe wereld" is overal op aarde zichtbaar, en overal is de uitdaging, of het verzet, het oprichten van de hoogste toren, zelfs in het islamitische Midden-Oosten en Azië. De culturele overheersing van de VS staat niet langer ter discussie en de werken van dit land bestaan steeds meer uit het saboteren van de religieuze en burgerlijke waarden die door de Schepper God zijn vastgesteld; dit alles in naam van de onaantastbare vrijheid van mensenrechten van Franse oorsprong, evenals het standbeeld genaamd "Liberty". Het lijkt geen twijfel dat Frankrijk, door dit standbeeld aan de VS te schenken, inderdaad het stokje heeft doorgegeven aan de VS om de strijd te hervatten tegen het standbeeld dat Voltaire "de beruchte" noemde, dat Christus en zijn religie aanduidde. Erkend moet worden dat de schijn die het katholieke geloof hem had gegeven, hem niet volledig ongelijk gaf. Maar het ware geloof lag in de norm die in de Bijbel staat geschreven, en daar had Voltaire geen legitimiteit om zijn antireligieuze keuze te rechtvaardigen. Want de ware Christus en zijn ware discipelen zijn niets anders dan liefde en dienstbaarheid aan hun naaste; zij hebben niets van het "beruchte" in alle tijden en tijdperken van de christelijke jaartelling.

Modern nieuws laat ons zien hoe de wetenschap die in de VS is ontwikkeld hen verrijkt en hun overwicht over alle volkeren der aarde opbouwt. Ze heeft in verdacht korte tijd een nieuw soort "messenger-RNA"-vaccin voorgesteld, dat voor miljarden dollars aan rijke westerse landen is verkocht. Het toekomstige "*beest der aarde*" "plukt" zijn slachtoffers voordat het hen overheerst, wanneer de komende oorlog hen heeft verslagen en geruïneerd. Onze wereldleiders zijn vergeten dat Amerika werd bevolkt door hebzuchtige avonturiers die van over de hele wereld kwamen voor het goud van Californië en de Rocky Mountains, dat ze het spel "Liar's Poker" hebben uitgevonden en dat vóór "Scrabble" hun favoriete familiespel "Monopoly" was. Sindsdien heeft deze nieuwe "*troon van Satan*" aanleiding gegeven tot afschuwelijke gedachten die erop gericht zijn al haar grondbeginselen uit de eeuwenoude traditionele Europese cultuur te wissen. Het krijgt de naam "Wokisme". In deze nieuwe libertarische gedachte is de man niet langer een man en de vrouw niet langer een vrouw; Het binaire seksuele aspect, door God in het leven geroepen, wordt betwist en moet verdwijnen. Dankzij de transformaties die de scalpels van de chirurgische wetenschap uitvoeren, wordt de keuze van geslacht individueel. Aan bisexualiteit wordt transseksualiteit toegevoegd. Na de religieuze keuzes die in de supermarktschappen worden gepresenteerd, is het de keuze van seksuele verbondenheid die profiteert van dit commerciële aanbod. Sinds de legalisering van homoseksualiteit wordt de mensheid meegesleurd in een waanzinnige stroom van eisen, de ene nog gekker en controversiëler dan de andere. Deze culturele onrust zet menselijke geesten tegen elkaar op en voedt de oorzaken die de mensheid scheiden en tot burgerlijke en religieuze conflicten leiden. Want voor de VS heeft "wokisme" alle rechten die aan religieuze toewijding zijn toegekend; het is immers de mens die individueel beslist wat religieus is en niet. We dachten dat we alles hadden gezien, maar nee,

er waren nog ondenkbare verrassingen te ontdekken. Maar "zoon of dochter van God", toekomstige asexuele hemelse engel, verheug u, want de verspreiding van pervers denken bevestigt de dreiging van de voorspelde nucleaire straf. Het zal de toevlucht van leugen en verdorvenheid treffen die zich vanuit het Westen over de aarde verspreidt. Zoals God tegen de profeet Habakuk zei: " *De profetie zal niet liegen, ze zal vervuld worden, ze zal zeker vervuld worden* ", dat wil zeggen, met absolute zekerheid.

Natuur en wetenschap

Deze twee onderwerpen staan fundamenteel tegenover elkaar, omdat de natuur goddelijk is, terwijl de wetenschap menselijk is. De natuur is onderworpen aan en afhankelijk van de levende God; ze evolueert en verandert voortdurend. De wetenschap daarentegen berust op vaste en nog steeds beperkte fundamenteën, en haar evolutie verloopt traag en aarzelt om zichzelf in twijfel te trekken.

Aan de basis van onze degeneratie en onze vatbaarheid voor ziekten ligt het verlaten van het dieet dat God aan het eerste mensenpaar voorschreef: veganisme, voor hen en alle dieren. We kunnen de perfecte complementariteit van het dierenleven opmerken, dat zuurstof uit de lucht haalt en koolstofdioxide afgeeft, essentieel voor de voeding van planten, die op hun beurt de zuurstof produceren die nodig is voor het leven van mens en dier. In deze permanente uitwisseling kon het leven op aarde worden verlengd. Bij ziekte probeerde de mens zijn eigen functioneren te begrijpen om zo snel mogelijk remedies te vinden om zichzelf te genezen. En in de moderne tijd zijn medicijnen ontwikkeld, aanvankelijk door combinaties van natuurlijke producten, vervolgens door moleculen die zijn opgebouwd door chemische processen met meer of minder frequente en meer of minder ernstige bijwerkingen. De Schepper-God verdient het om meer verheerlijkt te worden dan wetenschappers, omdat het oneerlijk is voor de mens, zijn schepsel, om te dwepen met zijn eigen technische creaties, terwijl levende wezens zelf buitengewone, bezielde machines vertegenwoordigen. God heeft zijn schepselen van nature begiftigd met complexe en efficiënte immuunsystemen. De mens heeft hem nog niet geëvenaard en zal hem nooit evenaren. Maar natuurlijke immuniteit is in werkelijkheid extreem kwetsbaar en kan zeer gemakkelijk worden vernietigd. Onze hersenen functioneren vanaf de geboorte als een computer, ze zijn geprogrammeerd om functies uit te voeren met een zeer hoge precisie. Neem bijvoorbeeld het oog, dat is geprogrammeerd om zich aan te passen aan waar het naar kijkt met de best mogelijke focus en, tenzij er een afwijking is door erfelijke aanleg, slaagt het zolang waar het naar kijkt gedefinieerd wordt door stabiele en precieze lijnen. Maar wat gebeurt er als het oog naar een wazig beeld met onnauwkeurige lijnen kijkt? Het probeert tevergeefs zijn focus te bereiken, maar als dat niet lukt, geeft het de strijd op en raakt de hersenfunctie van het oog gedeprogrammeerd. Dan neemt ons oog zijn toevlucht tot een corrigerende lens, ontwikkeld door de opticien. De focus van het oog gaat dan definitief verloren, de oogspieren ontspannen en reageren niet meer op de noodzakelijke handelingen. De correctie van de lenzen zal na verloop van tijd toenemen en de natuurlijke focus gaat definitief verloren. Hetzelfde principe geldt voor het gehoor. Het gebruik van hoortoestellen sluit elke mogelijkheid uit om het natuurlijke, normale gehoor terug te krijgen. De deprogrammering van de normale functies van de hersenen vindt telkens plaats wanneer de mens een abnormale situatie oplegt waaraan hij zich niet kan aanpassen. Ben ik afgedwaald van het religieuze onderwerp? Helemaal niet, want begrip van deze dingen betekent begrip van het leven dat God geschapen heeft. Weten hoe kwetsbaar het is, is noodzakelijk om de verlenging ervan te bevorderen. Ons leven is een geschenk van God, onze ware hemelse Vader, en Hij is gevoelig voor hoe we Hem, Zijn

geschenk, behandelen. Het geluk dat afhangt van een goede gezondheid komt voort uit dit besef. Respect voor ons fysieke lichaam is een waarachtig werk van geloof. Paulus zegt over ons lichaam dat het de "*tempel van de Heilige Geest*" is. Is het u opgevallen welke heiligheid de Joden toeschreven aan de "heilige tempel" in Jeruzalem? Diezelfde heiligheid kenmerkte het lichaam van Christus en dat van zijn discipelen, geheiligd door zijn bloed. De huidige medische ontwikkelingen onthullen echter een gevaarlijke paradox. Maskers die neus en mond bedekken, worden al lang door de medische autoriteiten opgelegd om de verspreiding van het Covid-19-virus tegen te gaan. Het dragen van een masker vermindert de kwaliteit van de ademhaling en bevordert de inademing van kooldioxide. De zuurstof die nodig is om het bloed in de longen te zuiveren, is daardoor verminderd. Is dit geen paradox in de strijd tegen een ziekte die het ademhalingsvermogen van getroffen patiënten aantast? Men moet inderdaad zeer geduldig zijn om zulke tegenstrijdige richtlijnen te verdragen. En het ergste moet nog gevreesd worden, want het laboratoriumvaccin van Pfizer kwam uit de VS, na DDT dat de Europese bodem vergiftigde aan het einde van de Tweede Wereldoorlog, evenals de genetisch gemodificeerde zaden van Monsanto-producties, die niets minder dan een monopolie op de verkoop van voedingszaden nastreven en zelfs de omwonenden van hun klanten aanklaagden omdat Monsanto-zaden overwoekerden en op hun aangrenzende gronden groeiden. Dit land verdient de uitdrukking "*kooplieden der aarde*" waarmee God het in Openbaring 18:11 aanduidt. Het zou ons daarom niet moeten verbazen dat God zijn heerschappij voorspelt van de laatste universele coalitie die zich zal verzetten tegen zijn geheiligde sabbat. Hebzucht en geldzucht zijn de wortels van alle kwaad. Bij zijn glorieuze wederkomst zal Jezus het vernietigen.

Wat de wetenschap niet in aanmerking neemt, is dat, hoewel schijnbaar gelijksoortig en vergelijkbaar, de samenstelling van mensen verschillend is, omdat elk wezen werkelijk uniek is. In de tijd waarin we leven, handelt de medische wetenschap niet op het individuele geval, maar op het algemene geval van een groot aantal mensen die in werkelijkheid allemaal verschillend zijn door hun genetische erfgoed. En afhankelijk van dit erfelijke genoom kan wat de één kan genezen, de ander doden. De wetenschap verkeert in moeilijkheden omdat ze achterloopt op de scheppingen van de Schepper-God, die voortdurend, door menselijk handelen of door daden die direct door hem veroorzaakt worden, virussen, catastrofes en allerlei natuurlijke of bovennatuurlijke verschijnselen kan voortbrengen. Laten we daarom stellen dat haar strijd vanaf het begin verloren is. Het beeld is dat van de botsing tussen de aardewerken pot en de ijzeren pot. In laboratoria streven onderzoekers ernaar om, door vallen en opstaan, het element en de geneeswijze te ontdekken, zonder rekening te houden met de effecten van individuele conditionering. Zelfs in de natuur vinden we kruiden en planten die genezen of doden, afhankelijk van de gebruikte verhoudingen. In lichte doses bevordert lindethee de slaap, maar in hoge doses wekt het de slaap op en verhindert het de slaap. De natuur leert ons de moeilijkheid van de medische praktijk. Als christen, luisterend naar God, merk ik op dat de mensheid het al ongeveer 5800 jaar zonder natuur- en scheikunde heeft gedaan. Mensen hebben op aarde geleefd in min of meer gezonde omstandigheden, gekoppeld aan min of

meer schadelijke en destructieve voedingskeuzes, en ze hebben de gevolgen geaccepteerd, waardoor ze soms jonger dan normaal stierven. Maar gedurende deze 5800 jaar heeft de natuur niet onder hun handen geleden. De moderne wetenschap is verschenen als een duivelse vergiftigde kelk, en haar gif heeft zich over de hele aarde verspreid. We moeten eerlijk zijn en de aangerichte schade erkennen. Het heeft gevolgen die voor het eerst de verlenging van het leven op aarde ter discussie stellen. Rechtvaardigt deze simpele observatie geen berouw of spijt dat ze de wetenschap heeft toegestaan welzijn en leven in gevaar te brengen? Verre van beschuldigd te worden, domineert de wetenschap religieus de gedachten van politieke leiders en legt ze haar visie op. Sinds 2020 in het nieuws, ligt het aan de basis van de volledige verlamming van Europese en westerse landen. Want de beslissingen ervan worden door de staatshoofden zelf nageleefd. De vloek van het verlaten van God en zijn normen heeft een zeer hoge prijs, en dit is slechts het voorspel, de aanbetsing op de rekening die nog betaald moet worden.

Tegelijkertijd zijn er rond 1843 twee veranderingen met enorme gevolgen waarneembaar. Enerzijds stelde een geloofsbeproeving, gebaseerd op interesse in Gods profetische woord, het protestants-christelijke geloof in de VS op de proef. Anderzijds, na het roemloze, zelfs rampzalige, resultaat dat God had waargenomen, begonnen diezelfde VS en Europa met de ontwikkeling van industriële natuur- en scheikunde. In Frankrijk zien we de eerste stoomwagen; in Engeland verschijnen de eerste stoomtreinen, rails die christelijke en gekoloniseerde landen doorkruisen. Vervolgens is het de beurt aan olie om benzinemotoren aan te drijven. In de VS worden grote aantallen olieboortorens gebouwd in vijandige gebieden die lange tijd verlaten waren gebleven. Aan het einde van de Tweede Wereldoorlog zal de ontwikkeling van de eerste Amerikaanse atoombom worden gevolgd door meer dan 2000 explosies voor tests tot op heden. Moeten we de oorzaak van de opwarming van de aarde ergens anders zoeken? Wat stelt de koolstofdioxide-uitstoot van moderne motorvoertuigen in vergelijking daarmee voor, wetende dat koolstofdioxide het voedsel van de plantenwereld is? Man, je oogst vandaag wat de menselijke wetenschap generaties lang, in onbewustheid en onachtzaamheid, heeft gezaaid. Het onderwerp atoomproeven trok pas de aandacht van het grote publiek toen deze proeven plaatsvonden in de buurt van menselijke nederzettingen. In de loop der tijd werden deze proeven uitgevoerd in woestijnen of ondergrondse gebieden, of zelfs in het hart van de zeeën. Bovendien onderschatte de mensheid de ernstige gevolgen ervan, omdat de aarde een gesloten vat is, immens, maar toch beperkt. Ik ontdekte op internet een video die in versnelde animatie de opeenvolging van 2100 atoombomproeven van verschillende sterktes presenteert. Het is indrukwekkend en zeer onthullend over de gevolgen voor de atmosfeer van de aarde en voor de bodem van bestraalde gebieden, die al millennia onbewoonbaar zijn. De Russische Tsarenbom vernietigt alle dieren en planten in een ring van vuur met een diameter van 500 kilometer, en zal worden gebruikt in de Derde Wereldoorlog, die vóór 2030 plaatsvindt. Maakt God zich vandaag de dag nog druk om de toestand van zijn planeet? Nee, want hij kende zijn einde al vanaf het begin. Het is verbonden met het lot van de mens en bestond alleen om hem na

6000 jaar naar de vernietiging van zijn soort te voeren. Om deze berusting van God in een vernietiging die hij zelf geprogrammeerd heeft te begrijpen, moet u weten dat tussen 533, de datum van Justinianus' decreet dat het Romeinse pauselijke regime instelde, en 538, de datum van zijn daadwerkelijke installatie in Rome, in 535 en 536, twee enorme vulkanen achtereenvolgens hun stof en giftige gassen de atmosfeer in spuugden, elk aan de tegenovergestelde uiteinden van het spectrum; één in Midden-Amerika, de andere in Indonesië. Stof verspreidde zich over de hele aarde, op beide halfronden, en het keizerlijke koninkrijk van keizer Justinianus, voortdurend gehuld in duisternis, werd getroffen door hongersnood en pest, waarbij duizenden mensen omkwamen. Dit was Gods manier om de tijd te markeren voor de installatie van het duistere pauselijke regime. Hij probeerde zijn planeet niet te sparen. In onze moderne tijd gebruikt de mens al lang de zee en het land om zijn afval te recyclen. Maar door plastic te creëren, via zijn wetenschap, gaf hij vissen en schaaldieren voedsel dat ze niet assimileren en dat hen doodt. Bedenk dan dat dit alleen maar het einde van de wereld in 2030 bevestigt. Want de opeenhoping van fouten en de schade die een nucleaire oorlog zal veroorzaken, laten geen kans op overleving op lange termijn voor de menselijke soort, oorspronkelijk geschapen naar het beeld van God. Vóór deze vernietiging zal het probleem van schoon water, drinkbaar zonder ziekte te veroorzaken, ontstaan. Omdat het gebruik van pesticiden en chemische meststoffen sinds hun eerste productie in de VS landbouwgrond en grondwaterpeil heeft vervuild, tot het punt dat drinkwater schaars begint te worden. Maar de wetenschap is niet de enige schuldige, want de groei van de stedelijke bevolking bereikt nu niveaus die een kettingreactie van problemen veroorzaken. Toen ze op het platteland woonden, concentreerden mensen hun afval niet en haalden ze allemaal hun eigen voedsel uit de aarde. En de natuur leed niet onder hun aanwezigheid. De bodem herstelde zich jaar na jaar op natuurlijke wijze. Het opgeven van deze levenswijze markeerde het begin van een vicieuze cirkel die er uiteindelijk toe zou leiden dat het onmogelijk werd om op aarde te overleven.

Valse vroomheid

Zoals deze uitdrukking aangeeft, is deze vroomheid gebaseerd op een "valse" opvatting van liefde. De betrokkenen ervaren eenzijdige liefde. Hun bevrediging is op zichzelf gericht; deze mensen hebben God lief en het idee dat ze van God hebben, en dat is genoeg voor hen. Deze opvatting van liefde is vals, omdat liefde wordt opgebouwd door een ontmoeting die tot doel heeft een gemeenschappelijk genoegen uit te wisselen en te delen. Voor een gelovige is het belangrijk en onmisbaar om zich zorgen te maken over hoe God hen beoordeelt, om zichzelf niet te misleiden over de aard van hun al dan niet bestaande relatie met God. Jezus zei tegen zijn trouwe discipelen: "*Mijn vrede geef Ik u* ." Dit is geen wonderbaarlijke vrede, maar simpelweg het natuurlijke gevolg van de rust van de zielen van de uitverkorenen, rust die verkregen wordt wanneer hun geweten hen niet of niet langer schuldig doet voelen. En deze rust is daarom de natuurlijke vrucht van gehoorzaamheid aan de verordeningen van het heilsplan dat

God in Jezus Christus heeft bepaald en volbracht. Dan moeten de woorden van de Bijbel correct vertaald worden. In tegenstelling tot wat sommige vertalingen zeggen, zei Paulus niet: " *Alles wat geen overtuiging is* , is zonde", maar: " *Alles wat geen geloof is* , is zonde ". " *Overtuiging* " kan verwijzen naar iets vals; integendeel, " *geloof* " verwijst naar het geschreven woord van God, dat niet vals kan zijn, met name in de oorspronkelijke " *Hebreeuwse en Griekse* " teksten. U kunt dus begrijpen dat ware vroomheid en valse vroomheid van elkaar worden geïdentificeerd en onderscheiden door de opvatting die elk menselijk wezen aan de Bijbelse Schrift geeft.

Onder inspiratie van demonen kan het religieuze aspect verschillende vormen aannemen, afhankelijk van hun uitvindingen; vormen die het universele religieuze leven overal op aarde openbaart. Daarom heeft God in zijn wijsheid een uniek pad gegraveerd om de berouwvolle zondaar naar zijn aanbod van verlossing te leiden, dat uitsluitend berust op de dood van zijn Christus. Om dit middel aan de mensen te kunnen aanbieden tot aan het einde van de wereld, liet Hij zijn plan in de Bijbel opschrijven. Daarom berust verlossing op de ware kennis van deze heilige Schrift, van de eerste woorden, geschreven door Mozes in opdracht van God, tot de laatste, geschreven door de apostel Johannes, wiens geest door God werd gevangengenomen om hem de visioenen van zijn Openbaring, Openbaring genaamd, te presenteren.

De mens moet leren zijn eigen gedachten te wantrouwen, want hij is niet in staat onderscheid te maken tussen gedachten die van hemzelf komen, die van God of een van zijn engelen, en die van duivelse demonen. Ons brein is "gehackt", en in deze situatie bieden alleen de Bijbel en zijn leringen ons een goddelijke garantie. Zo zien we bijvoorbeeld vanaf het begin van zijn aardse bediening hoe Jezus de verleidingen van de duivel afweert door de Schrift aan te halen. Dit voorbeeld wordt ons gegeven zodat we hem kunnen navolgen en begrijpen dat ware vroomheid alleen gebaseerd kan zijn op volmaakte overeenstemming met de normen van heiligheid die door de hele Bijbel zijn vastgesteld en geopenbaard. Denk aan dit aanmoedigingssymbool dat het protestantse geloof in de 16^{ee} eeuw ^{kenmerkte} : "Sola scriptura", een Latijnse formule die "alleen de Schrift" betekent. Het heeft in de loop der tijd al zijn waarde behouden en maakt nog steeds, in de uiteindelijke verwachting van de glorieuze wederkomst van Jezus Christus, het verschil tussen ware en valse vroomheid.

Homoseksualiteit

Dit onderwerp vereist veel aandacht. In lijn met het vorige thema is kennis over het "hacken" van onze hersenen essentieel. Degenen die deze kennis missen, schrijven alles wat ze voelen toe aan de natuur en haar werking, en normaliseren die logischerwijs. Ik lees in Spreuken 29:18: " *Waar geen visioen is, gaat het volk te gronde; gelukkig is hij die de wet houdt!* " Zonder geloof en de openbaring ervan kan de moderne westerse mens zich niet voorstellen dat wat er in hem gebeurt, veroorzaakt kan worden door een entiteit die hem vreemd is. Net als Thomas: als ze niet zien, geloven ze niet. En daarin schuilt het probleem: de gedachten en gevoelens van onze hersenen zijn niet zichtbaar. Maar het gevoel

blijft individueel onmiskenbaar. Net zoals moorddadige gedachten door demonen worden ingegeven bij moordenaars, komen er ook aansporingen voor om te geloven dat je een vrouw bent voor een man of andersom, een man voor een vrouw, die homoseksualiteit en allerlei nog afschuwelijkere perversiteiten verklaren. De term " *gruwel* " is verleden tijd. Het is de wet die God in de Bijbel geeft aan de praktijken die Hij oordeelt en veroordeelt. In het Oude Verbond werd het goddelijke vonnis voltrokken door de mensen die de mensen die schuldig waren aan deze " *gruwelen* " doodstenigden. In het nieuwe verbond nam Jezus persoonlijk de verantwoordelijkheid op zich voor de verdiende vergelding voor de zonden die tegen God waren begaan. " *Mij komt de wraak toe, Mij komt de vergelding toe* ", zei Hij. Toch is Gods oordeel over deze dingen niet veranderd, en Zijn veroordeling van gruwelen gaat door tot het einde der tijden, aangezien Hij in Openbaring 21:27 verklaart: " **Niets onreins zal er binnenkomen , noch iemand die gruwelen of leugens doet ; alleen zij die geschreven staan in het boek des levens van het Lam zullen er binnengaan.** "

In onwetendheid kan elk aards wezen misleid worden door onzichtbare demonen, maar dit excuus houdt op te bestaan, omdat Gods verboden geopenbaard en ter kennis van de mens gebracht worden door de geschriften van zijn Heilige Bijbel. Daarom vormen homoseksualiteit en de daarmee gepaard gaande perversies ziekten van de menselijke ziel die de Almachtige Jezus Christus kan genezen, wanneer het slachtoffer bereid is zich te bekeren en al zijn voorschriften te gehoorzamen. Voor hem is het een kwestie van een volledige verandering van meester. De mens is ofwel afhankelijk van God, ofwel van de duivel of zijn demonen. Hij heeft alleen de keuze tussen vrijheid in gehoorzaamheid aan God of slavernij in onderwerping aan demonen met de dood als zijn lot.

In het nieuwe verbond herinnert alleen deze tekst van Paulus, uit Romeinen 1:26 tot 32, aan de veroordeling van seksuele afwijkingen door God: " *Daarom heeft God hen overgegeven aan schandelijke hartstochten, want ook hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang vervangen door de tegennatuurlijke, en evenzo hebben de mannen de natuurlijke omgang met de vrouw opgegeven en zijn in wellust voor elkaar ontbrand, **mannen plegen schandelijke handelingen met mannen** en ontvangen zo in zichzelf de verdiende straf voor hun dwaling. En omdat het hun niet behaagde God te kennen, heeft God hen overgegeven aan een verwerpelijk denken om te doen wat niet betaamt. Zij zijn vervuld van allerlei onrechtvaardigheid, boosheid, hebzucht en slechtheid, vol afgunst, moord, twistziek zijn, bedrog en slechtheid. roddelaars, lasteraars, goddelozen, arrogant, hoogmoedig, pochers, uitvinders van kwade dingen, ongehoorzaam aan hun ouders, zonder verstand, zonder geloof, zonder natuurlijke liefde, zonder barmhartigheid. En wetende dat Gods oordeel, dat zij die zulke dingen doen de dood verdienen, niet alleen hetzelfde doen, **maar ook welgevallig zijn aan hen die ze doen.*** Het toppunt van deze " *gruweldaden* " wordt vandaag de dag bereikt doordat homoseksuelen, wier status door menselijke wetten is gelegaliseerd, publiekelijk de door Jezus Christus aangeboden verlossing aanroepen. Moderne menselijke samenlevingen, die deze dingen hebben veroordeeld en ze vandaag de dag legaliseren en " *goedkeuren* ", roepen de rechtvaardige toorn van God over

zich af. Goedkeuring brengt daarom ernstige en vreselijke gevolgen met zich mee, zelfs voor hen die ze zelf niet beoefenen. Allen zullen spoedig de norm van zijn rechtvaardige toorn ervaren. Maar dit soort "*gruweldaden*" is niet het hoofddoel van het goddelijke oordeel dat in zijn Apocalyps wordt geopenbaard, waarin de term "*gruwel*" verwijst naar de valse christelijke religies die, door de praktijk van de zondag, de verheerlijking van de heidense dag, gewijd aan de glorie van de zonnegod, rechtvaardigen. Dit soort afgodische gruweldaden wordt in Openbaring 21:27 gekoppeld aan de term "*leugen*" of, het absolute tegendeel van de "*waarheid*", die de normen van haar wetten en de unieke vorm van haar reddingsplan aanduidt.

God en plezier

Dit punt is het vermelden waard: genot werd door God geschapen om handelingen aan te moedigen die noodzakelijk waren in zijn plan voor het leven op aarde. In de seksuele daad stimuleert genot de voortplanting van soorten. Dit geldt voor mens en dier. Smaakplezier bestaat om de voeding en voortplanting van onze levende cellen te bevorderen. Het begrip genot stelt mensen in staat dieren te trainen die het uitvoeren van een handeling koppelen aan het genot dat wordt verkregen in de vorm van het aanbieden van lekker eten. God handelt op dezelfde manier met zijn uitverkorenen, tot wie Hij in Jezus verklaarde, in Matteüs 7:7: "*Vraag, en u zal gegeven worden; zoek, en u zult vinden; klop, en de deur zal voor u opengedaan worden.*" "*Zoeken*" is een inspanning, en "*vinden*" is de beloning. Deze wet van genot, die op alle gebieden van toepassing is, toont het bestaan van de Schepper-God, vervuld van liefde voor zijn schepselen. Het toeval alleen kan zich niet bezighouden met het bieden van genot aan wezens die op aarde leven. Ze verdienen het daarom om genoemd te worden: aardse schepselen van de levende God, en als zodanig zijn ze Hem op zijn minst respect, eer en glorie verschuldigd. De aanbidding en liefde voor zijn persoon blijven de aanvulling die alleen zijn uitverkorenen brengen. Net als Daniël, volgens Daniël 10:12, worden degenen die "*proberen de mysteries te begrijpen*" die in de vorm van goddelijke openbaringen worden voorgesteld, beloond door antwoorden van God te verkrijgen. De beloning voor de inspanning van studie is kennis die onze persoonlijkheid transformeert. Wat geldt voor fysiek voedsel, geldt evenzeer voor geestelijk voedsel. Daarom lezen we in Mattheüs 4:4: "*Jezus antwoordde: Er staat geschreven: De mens zal niet leven van brood alleen, maar van elk woord dat uit de mond van God komt.*" "

Maar genot is verbonden met een strikt persoonlijke, individuele waardering. Het genot van de een is niet noodzakelijkerwijs het genot van de ander. Bovendien moet begrepen worden dat het door God gerechtvaardigde genot alleen te vinden is in de levensstandaard die Hij goedkeurt. Het genot van de uitverkorenen is niet dat van de gevallenen. Het leven biedt onschuldige genoegens, maar andere vormen van genot, voortgekomen uit perversie, worden door God verboden en veroordeeld. Dit zijn de vormen van genot die demonen

begunstigen en aanmoedigen in de geest van opstandige mensen; de meest talrijke, in groten getale vertegenwoordigd.

Frankrijk verdeeld en gefragmenteerd

Deze situatie, die eind 2021 werd onderkend en opgemerkt, had voorkomen kunnen worden als de leiders hadden geweten hoe ze hun voordeel konden doen met de historische lessen die in de Bijbel staan.

De eerste les van Gods getuigenis onthult de vloek van onverenigbare menselijke mengsels. Genesis 6 vertelt hoe de huwelijken die mensen uit het gelovige kamp, de "zonen van God", verenigden met de "dochters van de mensen", het afgodische, ontrouwe kamp, resulteerden in de verspreiding van het kwaad en, als straf, volledige vernietiging door het water van de zondvloed.

De tweede les voert ons naar de tijd dat Jakobs familie, oftewel Israël, zich in Egypte vestigde met Jozef, die de grootvizier van de farao was geworden. Ongeveer twee eeuwen later, verzameld in Gosen in het vruchtbare Nijlgebied, begonnen de Hebreeën in aantal toe te nemen; meer dan een miljoen mannen, plus vrouwen en kinderen. Deze groei baarde de nieuwe farao, wiens voorzichtigheid we moeten prijzen, terecht zorgen. Deze groei kon elk moment een interne oorlog in zijn land Egypte ontketenen. Deze farao zou opstandig blijken te zijn tegen God, maar hij was niet dom. Hij bekommerde zich om de belangen van zijn volk. De vreedzame samenwoning van de Hebreeën en de Egyptenaren had zijn grenzen bereikt en nam de vorm aan van een vreselijke vloek voor het gastvrije Egyptische volk.

Kort daarna, na de tien afschrikwekkende plagen van God, zou het volk veertig jaar in de woestijn rondzwerven. Aan het einde daarvan ondernam Israël de verovering van Kanaän, het land van de reuzen, de Amorieten, wier ongerechtigheid een hoogtepunt had bereikt, 400 jaar na de aankondiging die God aan Abraham deed in Genesis 15:16: "*In het vierde geslacht zullen zij hierheen terugkeren, want de ongerechtigheid van de Amorieten is nog niet vol.*" En daar, om blijvende rust te verzekeren voor Israël, zijn volk, ondernam God de uitroeiing van de inwoners van het land vóór de opmars van de Hebreeën. Hij zond horzels en giftige vliegen tegen de reuzen, die hun bevolking decimeerden. Gods bevel aan Israël was om hun vijanden nooit te laten overleven. Hoe verschrikkelijk dit bevel ook mag lijken voor gevoelige en humanistische zielen, het komt voort uit de absolute goddelijke wijsheid van de grote Schepper. Het laten leven van een vijand zou zeker de weg vrijmaken voor vijandigheid onder zijn nakomelingen. En God wilde zijn volk behoeden voor deze tragische situatie. Israël was ongehoorzaam aan dit goddelijke gebod en leed uiteindelijk onder de pijnlijke gevolgen. Na de zonde van de mensen vóór de zondvloed kunt u begrijpen waarom God verdere menselijke vermenging probeerde te voorkomen om zijn volk Israël te beschermen tegen de afgodische religieuze praktijken van andere, volledig heidense volkeren.

Gods waarschuwing was nutteloos; huwelijken met buitenlanders brachten Gods toorn over een Israël dat uiteindelijk wegzonk in afvalligheid en afgoderij. En de laatste les vinden we in Jeruzalem na de terugkeer van het Hebreeuwse volk

van de deportatie naar Babylon in Chaldea, in een handeling die wordt toegeschreven aan de priester Ezra; in Ezra 9:1: " *Nadat dit voltooid was, kwamen de leiders naar mij toe en zeiden: Het volk van Israël, de priesters en de Levieten hebben zich niet afgescheiden van de bevolking van deze landen, **maar zij imiteren hun gruweldaden** , die van de Kanaänieten, de Hethieten, de Perizzieten, de Jebusieten, de Ammonieten, de Moabieten, de Egyptenaren en de Amorieten. **Want zij hebben van hun dochters voor zichzelf en voor hun zonen genomen en het heilige geslacht vermengd met de bevolking van deze landen** ; en de leiders en de magistraten waren de eersten die deze zonde begingen .*" Om Gods goedkeuring terug te winnen, werd een besluit genomen; Ezra 10:3: " *Laten we nu een verbond sluiten met onze God om al deze vrouwen en hun kinderen weg te sturen, overeenkomstig het advies van mijn heer en van hen die beven voor de geboden van onze God. En laat het gebeuren volgens de wet.* " En het gebeurde; Ezra 10:17: " *Op de eerste dag van de eerste maand maakten ze een einde aan alle mannen die buitenlandse vrouwen hadden genomen .*"

In zijn tijd onthulde de profeet Bileam aan koning Balak hoe hij, door de dochters van zijn volk uit te huwelijken aan de zonen van Israël, hen kon bederven en hen van Gods steun kon beroven. Tijdens het christelijke tijdperk werd deze actie op grotere en meer spirituele schaal herhaald. God neemt Bileams actie symbolisch over om de intrede van het heidendom in de christelijke religie te illustreren in Openbaring 2:14: " *Maar Ik heb enkele dingen tegen u, omdat u daar mensen hebt die de leer van Bileam aanhangen, die Balak leerde de zonen van Israël een struikelblok te leggen, zodat zij afgodenoffers zouden eten en hoererij zouden bedrijven.* " De plaats in kwestie is Rome, " *waar de troon van Satan staat* ", zoals het voorgaande vers 13 specificiert; dit dateert uit het jaar 538. Het gebruik van de bekende aanspreekvorm door de Geest wordt gerechtvaardigd door het feit dat er in Rome nog steeds ware dienaren van Jezus Christus zijn. Na Jeruzalem werd Rome de plaats van waaruit het Westen gekerstend in plaats van geëvangeliiseerd werd. Omdat de actie werd geleid door het volk van " *de leer van Bileam* " en het de Rooms-Katholieke godsdienst was die zich verspreidde en niet het ware Christelijke geloof.

Natuurlijk is Frankrijk niet Israël, maar God geeft zijn lessen door via de ervaringen van dit Hebreeuwse volk. Zo biedt hij ze aan iedere intelligente man aan, zodat hij er zijn voordeel mee kan doen, ongeacht zijn volk of geboortegrond.

Het is onmogelijk om niet te beseffen hoe schadelijk het is voor mensen om geen goede relatie met God te hebben. Want de uiteindelijke gevolgen zijn dood en verderf.

De les die we zojuist hebben gezien, is gebaseerd op de gevaren van etnische vermenging, en dit geldt vooral voor twee landen: de VS en Frankrijk. Frankrijk onderscheidt zich door het grondrecht, dat automatisch de Franse nationaliteit verleent aan elk kind dat op zijn grondgebied en overzeese bezittingen geboren wordt. Het tragische lot van deze natie was gebaseerd op bijna suïcidale beslissingen: het verwelkomen van zijn vijanden, maar ook het verbod op het bijhouden van statistieken over de bevolkingssamenstelling. Het probleem dat farao voor zijn Egypte vreesde, zal Frankrijk treffen en tot zijn moorddadige ondergang leiden. In Openbaring 11:8 is de naam " *Egypte* ", die

symbolisch aan zijn hoofdstad Parijs wordt gegeven, dan ook terecht. Kijkend naar zijn geschiedenis, is dit land getroffen door kettingvloeken. Sinds Clovis, de eerste koning van Frankrijk die door Rome werd verleid, de aanhanger van zijn pausen werd; vervolgens, in de 16^e eeuw, toonde Parijs zijn gehechtheid aan het katholicisme door zich te verzetten tegen het protestants-gereformeerde geloof. Na de Revolutie en de Republiek werd het een koloniale macht. En dit was waar zijn uiteindelijke ongeluk werd voorbereid. Het verloor uiteindelijk zijn Aziatische koloniën en die van de Maghreb. De dekolonisatie markeerde het begin van zijn neergang, maar globalisme en de media brachten Afrikaanse en Noord-Afrikaanse bevolkingsgroepen ertoe te emigreren naar het open en gastvrije Frankrijk, om te profiteren van zijn regime van vrijheid en zijn sociale vrijgevigheid. Maar onder deze nieuwkomers bevinden zich moslims vol wrok jegens de voormalige kolonisator, en de confrontatie die Frankrijk uit hun land verdreef, zal zich deze keer herhalen, op het land Frankrijk dat God hun zal overgeven. Zo zal het Europa van de " *tien horens* " uit Daniël 7:7-24 gestraft worden met een Derde Wereldoorlog naar het beeld van Juda, dat driemaal door God werd getroffen, door koning Nebukadnezar, volgens 2 Kronieken 36:5-21.

Het naast elkaar bestaan van verschillende monotheïstische religies binnen hetzelfde land creëert problemen vanwege de frustratie over de compromissen die nodig zijn om te voldoen aan de normen die in dit gastland zijn vastgesteld. Alleen al de wekelijkse rustdag zorgt voor moeilijkheden bij het organiseren van werk, wetende dat de rustdag van christenen de eerste dag is, die van moslims de zesde, en die van joden en gekozen christenen de zevende. Vroeg of laat eist de moslim respect voor zijn rustdag, de zesde; de jood doet hetzelfde om te gehoorzamen aan het dwingende bevel van zijn God; het land waar de eerste dag de norm is, weigert deze eisen en het is een botsing en religieuze confrontatie. Want onderwerping aan een norm die in strijd is met die van de beoefende religie, roept een gevoel van frustratie op bij de ontevreden volgeling. Sterker nog, de vrede die tot onze tijd werd bereikt, was gebaseerd op het gebrek aan bewustzijn van deze frustratie. Religie was niet de primaire zorg van immigranten uit de Maghreb; het waren werk en geld om te overleven die hen dwongen de Middellandse Zee over te steken om zich in Frankrijk te vestigen. Maar tegenwoordig voelen moslims, die zich in grotere getale hebben gevestigd en generationaliseerd, zich steeds gefrustreerder en worden hun eisen steeds dringender.

Onder de bevolkingsgroepen die Frankrijk verwelkomt, bevinden zich zwarte mensen die de adventistische kerken van Parijs en Lyon vullen. Zwarte mensen hebben zich beter verzet tegen de invloed van de seculiere, atheïstische stroming onder blanke westerlingen. Zwarte mensen, vaak animistisch van oorsprong, zijn zich altijd bewust geweest van het bestaan van ontlichaamde geesten en hebben relaties met hen onderhouden die gekenmerkt werden door zichtbare manifestaties; bovendien is het bovennatuurlijke voor hen natuurlijk, in tegenstelling tot sceptische of ongeloovige blanken. De toegang tot de God van de waarheid wordt hen daardoor gemakkelijker gemaakt.

Kerstmis

Deze zogenaamde christelijke feestdag wordt gekenmerkt door criteria die hem alleen maar gehaat kunnen maken door de God van de waarheid. Gezien de opeenstapeling van leugens en afgoderij kunt u begrijpen dat ik niet overdrijf met dit oordeel.

Merk allereerst op dat dit feest niet door Gods wil werd georganiseerd; de Bijbel geeft geen precieze datum voor de geboorte van Jezus, de Christus van God. De reden voor deze stilte is dat God belang hecht aan de dood van Jezus, niet aan zijn geboorte. Door dit feest te organiseren, dat zogenaamd de geboorte van Jezus viert, consolideert en rechtvaardigt de katholieke religie haar voorstelling van Christus in de staat van een baby, gedragen in de armen van Maria, zijn moeder, die zelf het object is van de voornaamste aanbidding.

De door Rome gekozen datum, 25 december, was oorspronkelijk die van de geboorte van de menselijke god Tammuz, zoon van de menselijke godin Semiramis, echtgenote van de koning van Babel, de beroemde Nimrod, eveneens een zeer menselijke god. Tammuz werd voorgesteld door de afbeelding van een zonnescijf. Het woord "Kerstmis" komt van het Latijnse "dies natalis", wat geboortedag betekent; die van deze heidense Tammuz. Bij de Romeinen was deze periode gewijd aan de Saturnalia, feesten gekenmerkt door orgiastische gebruiken. Om de volkeren die graag feestvierden en hun viering wilden behouden, te plezieren, veranderde het katholicisme zijn motief. Zo verving de geboorte van Jezus die van Tammuz of die van de Saturnalia. De zonnescijf was de schakel tussen Tammuz en Jezus, aangezien Christus voor het pauselijke Rome de zonnegod is die op 25 december gevierd en aanbeden werd en de eerste dag van de week van de goddelijke orde plotseling, door menselijk besluit, de "**zevende dag**" werd. » sinds 1981, in het Larousse-woordenboek; deze nieuwe norm is opgelegd door het ISO 8601-besluit van de Internationale Organisatie voor Standaardisatie.

De Verenigde Staten, handelslieden en "*kooplieden der aarde*" in Openbaring 18:11, creëerden het mythische personage van de Kerstman. Ze gaven hem zijn uiterlijk en zijn kleuren, wit en rood, die al kenmerkend waren voor hun frisdrank "Coca-Cola". De Verenigde Staten gaven deze feestdag zijn uiterlijk en zijn commerciële doel door het principe van het aanbieden van geschenken aan kinderen te vernieuwen, zoals de heidenen dat deden met Tammuz. Zo is de feestdag die ouders en kinderen in alle westerse landen betovert niets meer dan een verzameling afschuwelijke daden die alleen maar de God van de waarheid, Jezus Christus, boos kunnen maken. Wetende dit, zouden zijn uitverkorenen er goed aan doen zich er niet aan te laten deelnemen.

De Bijbel getuigt van de "*heerlijke vrijheid van de kinderen Gods*". We moeten ons niet vergissen in de betekenis van dit woord "*vrijheid*", want het heeft alleen betekenis voor God en zijn uitverkorenen, in tegenstelling tot "*de slavernij van de zonde*". Het schepsel gehoorzaamt God of de duivel, duidelijk en nauwkeurig. Gehoorzaamheid aan God bestaat uit het toepassen van de normen van zijn wetten, en gehoorzaamheid aan de duivel bestaat uit ongehoorzaamheid aan God en het aangaan van een conflict met hem. Als de Bijbel desondanks de schijn van deze "*vrijheid van de kinderen Gods*" benadrukt, komt dat doordat in

Jezus Christus, afgezien van de wekelijkse viering van de geheiligde sabbat, alle andere religieuze feesten van het oude verbond verdwijnen. Het religieuze leven wordt zo tot het uiterste vereenvoudigd en de "uitverkorenen van Christus" genieten een concrete en zeer reële vrijheid. Er is geen aardse bemiddelaar nodig; het voortdurende leven van elk wordt een vorm van aanbidding, en de te volgen norm staat geschreven in de Bijbel, die volgens Openbaring 11:3 de " *twee getuigen* " van de levende God vormt. En bovenal biedt de relatie die men met God onderhoudt, de hulp en het advies van Jezus Christus, die Hij in de Heilige Geest brengt aan hen die Hem werkelijk toebehoren; en dit tot aan het einde van de wereld, overeenkomstig Zijn belofte, die Hij getrouw zal houden en waarmaken.

Net als het valse Kerstmis bestaat het herhaalde gebruik van de naam "zondag" uit het rechtvaardigen van het karakter ervan als "dag des Heren", terwijl het in feite slechts de "duivelsdag" is, en sterker sinds 1981, toen het de standaard van de " **zevende dag** " van onze weken werd toegekend. Als "eerste dag" kon de naam "dag des Heren" historisch gerechtvaardigd worden als de dag waarop Jezus levend verscheen en opstond aan zijn discipelen. Maar deze opstanding rechtvaardigde niet dat er een wekelijkse rust werd gevierd ten koste van de door God geheiligde "sabbat". Om te getuigen van onze gehechtheid aan de door God gegrondveste waarheid, hebben we, samen met mijn broeders en zusters in Christus, de Romeinse "zondag" omgedoopt tot "Soldi", wat hem in overeenstemming brengt met de Engelse naam "Sunday" en de Duitse naam "Sonntag". Door deze dag "Soldi" te noemen, kan de nieuwsgierigheid van de gesprekspartners worden gewekt en de gelegenheid worden geboden voor een heilzame uitleg. Opgemerkt moet worden dat de naam "Dag des Heren", dat wil zeggen "zondag", vertaald uit het Latijnse "Dies Domenica", alleen is ingevoerd in Frankrijk, "de oudste dochter" en historische gewapende aanhanger van de katholieke kerk, in Spanje, Portugal en Italië, waar het de naam "Domenica" draagt, wat "Heer" betekent; in Italië, waar de Pauselijke Heilige Stoel is gevestigd, " *de troon van Satan* ", zelf de inspiratiebron. Het toppunt van arrogantie van het katholicisme is dat in het Italiaans het woord "Sabato" **de heilige sabbat van God aanduidt. die Rome op de zesde plaats van de dagen van de week plaatst** . In de Franse standaard blijft deze handeling onopgemerkt, omdat het woord "sabbat" en de wortel ervan vervangen zijn door de naam "Samedi", waarbij de vervanging van de "b" door de "m" de naam "Sabbat" negeert. Onder deze obscure naam "Samedi" kan het verward worden met het Engelse "Saturday", dat de glorie van de Romeinse god "Saturnus" viert.

De uitverkorenen van Christus, God van de waarheid, moeten daarom, met kennis, deze door de duivel vastgestelde normen heroverwegen en hun relatie met God opbouwen door, in hun gedachten en getuigenis, zijn tijdsnorm en die van zijn weekkalender over te nemen, waarin de eerste dag van de week een profane dag is en zelfs ontheiligd, dat wil zeggen bezoedeld, door het Romeinse heidendom, net als de andere dagen van de week, alle gewijd aan de Romeinse astrale godheden. Volgens God begint de week daarom met de "Soldi", of "valse zondag", en eindigt op de zevende dag, met "de sabbat geheiligd", door zijn opperste gezag, voor rust, vanaf het begin van zijn schepping van de wereld; de

eeuwige rust van het zevende millennium, geprofeteerd aan het einde van elke week en die alleen de "uitverkorenen van Christus Jezus" zullen binnengaan in de komende lente van 2030; de datum die gekenmerkt zal worden door zijn glorieuze wederkomst.

Ik kan me de oorspronkelijke vorm van de week herinneren, die door God geschapen en ingesteld was: Dag één, dag twee, dag drie, dag vier, dag vijf, dag zes en dag zeven, geheiligd voor rust en sabbat genoemd.

Als slachtoffer van een opeenstapeling van wandaden verklaarde God de oorlog aan de opstandige mensheid. Begin 2020 kondigde president Emmanuel Macron het Franse volk op serieuze toon aan en hamerde erop: "We zijn in oorlog." Hij gaf de schuld van de agressie aan het coronavirus dat in China was opgedoken. Maar hij begreep niet dat deze actie was geïnitieerd door Jezus Christus, de almachtige God. Nu is het essentieel om dit te begrijpen: met deze straf zegt Jezus tegen de mensen: "Vrede op aarde is voorbij, definitief voorbij." En wanneer hij de mensen ertoe aanzet een dodelijk virus te creëren, is dat omdat hij de dood wil bewerkstelligen in de gelederen van het rebellenkamp. Ook moet men begrijpen dat, ongeacht de technische effectiviteit van de medicijnen en vaccins die door de menselijke wetenschap zijn ontwikkeld, deze menselijke middelen worden gebruikt om de effecten van een goddelijke straf te verhinderen en te verminderen. Daarom vermenigvuldigt God de vormen van zijn aanvallen op de schuldigen, zoals aangegeven in dit vers uit Ezechiël. 14:21-22-23: *“ Want zo zegt de Heere HEERE: Alhoewel Ik Mijn vier verschrikkelijke straffen tegen Jeruzalem zend, het zwaard, de hongersnood, de wilde dieren en de pest, om er mens en dier uit te roeien,... Niettemin zal er een overblijfsel zijn dat zal ontkomen, dat eruit zal voortkomen, zonen en dochters. Zie, zij zullen tot u komen; u zult hun wegen en hun daden zien, en u zult getroost worden vanwege het onheil dat Ik over Jeruzalem breng, vanwege alles wat Ik erover breng. Zij zullen u troosten, wanneer u hun wegen en hun daden ziet; en u zult weten dat het niet voor niets is dat Ik alles doe wat Ik er doe, zegt de Heer, JaHWeH ».* Merk op dat God in deze angstaanjagende boodschap, die een uitroeiing aankondigt, zijn reddingsplan in herinnering roept, namelijk de mensen te selecteren en te behouden die Hem het meest trouw zijn gebleven. Na "Jeruzalem", in zijn tijd, in het jaar 70, is het vandaag de beurt aan de ontrouwe westerse christelijke volkeren om het doelwit te worden van de geduchte wapens die God gebruikt. Hij zal zijn verschrikkelijke plan tot het einde uitvoeren en de middelen inzetten om het te volbrengen. Op wereldschaal zullen de bewoners van de aarde uiteindelijk worden uitgeroeid. Na virussen, hongersnood en burgeroorlog zal een universele kernoorlog het aantal overlevenden verder doen afnemen. Vervolgens zullen de laatste overlevenden, in de context van de "zeven laatste plagen van Gods toorn", beschreven in Openbaring 16, worden onderworpen aan de laatste geloofstest, waarbij de "sabbat" wordt geplaatst tegenover de "Dag van de Zon", de valse Romeinse "zondag". De doodsb bedreiging die Christus' uitverkorenen zal treffen, zal zich keren tegen degenen die de sabbat instellen, wanneer de God die redt, ingrijpt om degenen te redden die Hem in volmaakte trouw liefhebben.

Op weg naar de hemel

Ik werd in 1980 gedoopt en bereikte daarmee in 2020 mijn 40-jarig dienstbetoon aan Jezus Christus. Er kwam echter een constante stroom van licht in de vorm van inspiratie om mijn kennis over de betekenis van de gebeurtenissen te voeden. In de Bijbel kenmerkte deze periode van 40 jaar met name de ervaring van Mozes. Hij vluchtte op 40-jarige leeftijd uit Egypte en keerde 40 jaar later terug om de ballingschap van zijn Hebreeuwse volk te leiden. In 2020 kwam een einde aan een tijd van beproefd geloof, want na decennia van vrede en welvaart die de dominante westerse christelijke volkeren hadden gekregen, ondernam God actie, op een manier die herkenbaar was voor zijn uitverkorenen. De economische blokkade, veroorzaakt door de overschatte effecten van het Covid-19-coronavirus, vormt een zichtbaar bewijs van deze gedragsverandering van de grote Schepper-God, beledigd, afgewezen en door bijna alle mensen veracht. Een historisch detail dat het vermelden waard is, is dat het Covid-19-virus in China opdook zes dagen nadat de leiders hadden besloten de Bijbel te wijzigen en citaten te verwijderen die niet overeenkwamen "met de visie van de Chinese Communistische Partij en haar leider". Een dergelijke aanval op het heilige geschreven Woord van God kon niet onbeantwoord blijven. Covid-19 heeft die aanval tot uiting gebracht.

Na de uittocht uit Egypte wachtte het Hebreeuwse volk een lange **mars** door de woestijn. Ook voor ons is sinds 2020 **een laatste mars** begonnen in een menselijke relationele context die steeds verder verslechtert en steeds verder zal verslechteren. De tijd is aangebroken voor verdeeldheid, op een manier die analoog is aan wat God zei en deed, volgens Zacharia 11:14: "*Toen brak Ik mijn tweede staf, de Eenheid, om de broederschap tussen Juda en Israël te verbreken.*" De verwijzing naar "*Juda en Israël*" is niet exclusief, want deze twee namen dienen ter ondersteuning van de boodschappen die God tot zijn dienaren richt tot aan het einde van de wereld. Deze "*tweede*" "*staf*" onthult de uiteindelijke consequentie van Gods oordeel over de volken: de scheiding of onenigheid van volken, wat leidt tot moorddadige, oorlogszuchtige agressie. Deze "*staf*" wordt voorafgegaan door het breken van een eerste "*staf*" genaamd "*Genade*", volgens Zacharia 11: "*Ik nam mijn staf, Genade, en brak hem, om mijn verbond te breken dat ik met alle volken had gesloten.*" Dit vers onthult dat God vanaf het begin van zijn creationistische project zijn rol als Messias had bedacht, die zijn uitverkorenen zou redden door het principe van "*Genade*", aangeboden en voorgesteld aan "*alle volken*". Maar slachtoffer van universele menselijke onverschilligheid en minachting, die hem, net als de Joodse geestelijkheid, de waarde geeft van "*dertig sjekel zilver*" zoals genoemd in vers 12, breekt God in zijn project uiteindelijk deze "*staf*", en maakt zo een einde aan zijn aanbod van "*Genade*". Zacharia 11:12: "*Ik zei tegen hen: Als het u behaagt, geef mij dan mijn loon; zo niet, geef het dan niet.*" En zij wogen mij als loon dertig zilverlingen af. "Afgezien van de toepassing ervan op de eindtijd, wordt het principe van de opeenvolging van het breken van de staven "*genade en eenheid*" individueel vervuld voor de slachtoffers die sterven in de tijden die gekenmerkt worden door "*de trompetten*" en de "*plagen van God*". In een update voor sabbat 18 december 2021 heb ik het belang uitgelegd van het woord "laatste" in de uitdrukking "**de**

zeven laatste plagen van de toorn van God ". Omdat deze verduidelijking suggereert dat er andere plagen zullen uitstorten in de tijd voorafgaand aan het collectieve einde van de beproevingstijd. En ik herinner u eraan dat gedurende meer dan 70 jaar van vrede en welvaart goddelijke " *plagen* " de mensheid voortdurend hebben getroffen in de vorm van min of meer geneesbare moderne ziekten: kanker, aids, Alzheimer en andere; waaraan de dood van slachtoffers van roken, alcohol en chemische of natuurlijke drugs die de jeugd decimeren, verkeersongevallen, slachtoffers van overstromingen, sneeuwverschuivingen, branden, seismische en vulkanische rampen, tsunami's, om nog maar te zwijgen van cyclonen en tornado's die met name Amerika treffen, enz.; allemaal zaken die het gevolg zijn van het niet naleven van de normen die in goddelijke wetten zijn vastgelegd. We herinneren ons hoe God, om te voldoen aan de vraag naar vlees van het Hebreeuwse volk, in de woestijn kwartels bracht. Ze aten er zoveel en zo overmatig dat duizenden stierven. Slechte eetgewoonten die niet voldoen aan de door God vastgestelde normen veroorzaken vandaag de dag nog steeds dood en ziekte. Wereldwijd toegepast, kunnen deze dodelijke voedselnormen worden beschouwd als straffende " *plagen* " ontworpen door de ene Schepper God; ziekte is het onvermijdelijke gevolg van overtredingen van de natuurwetten die in zijn aardse schepping zijn vastgelegd.

In anonimiteit en afzondering zijn de uitverkorenen van Jezus Christus sinds 2020 bezig met de laatste stap, op de weg naar de hemel die voor hen in het voorjaar van 2030 opengaat. En al deze geschriften die ik in dit werk presenteer en verzamel, vormen concreet deze onmisbare geestelijke voeding om de geestelijke mens te vormen en op te bouwen die al zijn uitverkorenen moeten worden. Het doel van deze geestelijke voeding is het begrijpen van Gods oordeel om het goed te keuren en met Hem te delen. Het is in wederzijdse goedkeuring en waardering dat de gemeenschap tussen God en zijn uitverkorenen wordt opgebouwd; dit door de exclusieve middelen van " *Genade* ", verkregen door actief geloof, gebaseerd op de naam en de verdiensten van Jezus Christus alleen.

Dit punt is essentieel om te onthouden. De ware uitverkorenen van Jezus Christus worden niet getroffen door Gods plagen, en hun bescherming berust op hun gehoorzaamheid aan zijn wetten. God heeft zich ertoe verbonden het verschil te laten zien in de behandeling van zijn uitverkorenen en die van opstandige wezens. Maar logischerwijs, wanneer de zon oververhit raakt, voelen zijn blootgestelde uitverkorenen de brandwonden, net als de rebellen. De behandeling van de uitverkorenen wordt wezenlijk onderscheiden door de voeding van hun geest, wanneer de voedingskeuzes van het fysieke lichaam door God zijn goedgekeurd. Het leven is een onlosmakelijk geheel, God heeft het fysieke lichaam geschapen, de geest die daarin tot leven komt, en het plantaardige voedsel, het ideaal van Genesis, dat de fysieke cellen bouwt waaruit het lichaam bestaat. Respect voor deze principes beschermt de uitverkorenen tegen ziekte, omdat hun natuurlijke immuniteit wordt versterkt. In waar geloof bespot men God niet door zijn wetten te overtreden en zijn hulp en bijstand in te roepen, zoals valse religieuzen doen. Het pad dat Jezus Christus bewandelt, is dat van de waarheid, altijd logisch, eenvoudig en rechtvaardig. Aan het einde van dit door Jezus gezegende pad, na het doorstaan van de laatste aardse beproevingen, zal

onze **wandeling** eindigen in het hemelse koninkrijk van God, waar Hij een plaats voor ons heeft bereid volgens Johannes 14:1-4: " *Laat uw hart niet verontrust zijn. Geloof in God en geloof in Mij. In het huis van mijn Vader zijn vele woningen. Anders zou Ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u te bereiden. En wanneer Ik heengegaan ben en een plaats voor u bereid heb, kom Ik terug en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben. Waar Ik heenga, weet u de weg .*" Echt waar!

De fasen van heiliging

Deze tekst, door Paulus geciteerd in Hebreeën 12:14, laat het heilzame aspect van zijn belang zien: " *Streef naar vrede met allen en naar de heiligheid, zonder welke niemand de Heere zal zien .*"

Wat is heiliging? Paulus vertelt ons in 1 Thess. 4:17: " *Want God heeft ons niet geroepen tot onreinheid, maar tot heiligheid .*" " *Heiliging* " is het absolute tegenovergestelde van " *onreinheid* ", vandaar **zuiverheid** .

heiliging vat op zichzelf het goddelijke reddingsprogramma samen dat zich over verschillende fasen uitstrekt. Maar om de betekenis en het doel ervan te begrijpen, moeten we al rekening houden met de eerste betekenis die God eraan geeft in Genesis 2:3, waar deze **heiliging** wordt gekoppeld aan de " **zevende dag** " van zijn schepping: " *God zegende de zevende dag en heiligde die , omdat Hij daarop rustte van al zijn werk, dat Hij geschapen had toen Hij die maakte. " Dit vers is fundamenteel, omdat we op deze goddelijke verklaring de door God geheiligde sabbat en het getal "7" kunnen verbinden , dat numeriek zijn " heiliging " in al zijn openbaring zal aanduiden. Zo wordt de geheiligde sabbat " het zegel van de levende God " in Openbaring 7:2, dat wil zeggen, het teken van zijn goddelijke persoonlijkheid. Tot vandaag, vanaf de "soldi"-ochtend van 19 december 2021, had ik er, vanuit een overgeërfde interpretatie, de betekenis van het getal van de volheid aan toegeschreven. Deze term komt echter niet voor in deze tekst van Genesis, in tegenstelling tot het werkwoord " **geheiligd** ". Ook al kan deze volheid als een secundaire betekenis worden beschouwd, de betekenis van **heiliging** heeft er voorrang op. Daarom heb ik deze wijziging onmiddellijk in dit hele werk aangebracht. En ik moet dit in al mijn documenten doen, omdat de goddelijke boodschap aanzienlijk is veranderd en verrijkt. De analyse van Daniël 8:14 wordt helder, uiterst logisch en gemakkelijk te begrijpen. De juiste vertaling, die de Geest van Christus mij deed ontdekken en herstellen, luidt: " *Tot 23.00 uur 's avonds en 's morgens en heiligheid gerechtvaardigd zullen zijn .*" De tijd van de inwerkingtreding van dit profetische decreet is het voorjaar van 1843. In die tijd wordt het christelijk geloof in Europa voornamelijk vertegenwoordigd door het rooms-katholieke geloof, waarvan de " *dodelijke wond* " (Openbaring 13:3), gedragen door het Franse revolutionaire atheïsme, vervolgens werd " *genezen* " door het concordaat van Napoleon Bonaparte. In zijn nieuwe nederige en onderdanige vorm hervat het katholieke geloof zijn zaligverklaringen, die de heiligverklaring van zijn "heiligen" vermenigvuldigen, die het aan zijn volgelingen ter aanbidding aanbiedt. Voor de ware God is deze handeling afgodisch en daarom afschuwelijk. Daarom verkondigt God, in de wens om "de*

zaken recht te zetten", dat wil zeggen de norm van ware heiligheid te herstellen, dit profetische decreet uit Daniël 8:14, waarin de woorden "**gerechtigheid en heiligheid**" voorkomen. De mogelijkheid om "*de gerechtigheid*" van Christus en de status van "*heilige*" toe te schrijven, komt alleen Hem toe. Zijn boodschap komt daarom **de pauselijke "arrogantie"** aan de kaak te stellen die in Daniël 7:8-20 en Openbaring 13:5 wordt aangeklaagd. Zo heeft de goddelijke Christus sinds het voorjaar van 1843 zijn opperste gezag hervat, dat hij gedurende eeuwen van duisternis aan de Roomse pauselijke religieuze macht had overgelaten. Maar deze herstelling verschijnt alleen aan zijn uitverkorenen, die hij individueel verlicht overeenkomstig hun liefde voor zijn waarheid. Het herstel van al zijn waarheden wordt dan gerealiseerd in het geheim van hun hart en ziel. De wereld is zich totaal niet bewust van het bestaan van deze schakels die de dialoog met de allerhoogste God herstellen. De valse heiligheid, die eerst aan de pausen werd opgelegd, misleidt de menigte. Want niet iedereen die beweert heilig te zijn, is heilig, maar alleen hij die Jezus Christus, de grote goddelijke Rechter, als zodanig aanwijst omdat Hij hem deze status waardig acht. Om aan deze norm te voldoen, moet allereerst **de praktijk van de sabbat, het goddelijke beeld en zegel van heiliging**, worden aangenomen en getrouw in acht worden genomen door de ware christelijke uitverkorenen. Het is deze aanname die Jezus ertoe brengt om, in het bijzonder, in 1873 het geloof van **de Zevende-dags Adventisten te zegenen** in de boodschap gericht aan "*Filadelfia*", de Uitverkorene van die tijd, gekenmerkt door een ware "broederliefde", aangeduid door deze Griekse naam in Openbaring 3:7; en deze getallen betekenen: 3 = volmaaktheid; 7 = heiliging.

In 1 Korintiërs 1:30 worden de woorden "**rechtvaardigheid en heiliging**" samengevoegd en alleen aan de Christus van God toegeschreven: "*Uit Hem nu bent u in Christus Jezus, die ons van God is geworden wijsheid, rechtvaardigheid, heiliging en verlossing.*" Alleen Hij kan daarom "*zijn rechtvaardigheid*" en "*zijn heiliging*", dat wil zeggen zijn reinheid, aan zijn uitverkorenen toeschrijven en hen daarvan laten profiteren. En het is nog steeds Hij, Jezus, die deze dingen toeschrijft onder het beeld van de Heilige "**Geest**", volgens 2 Tessalonicenzen 2:13: "*Maar wij behoren God altijd voor u te danken, broeders, geliefden van de Heer, omdat God u van het begin af heeft uitgekozen tot zaligheid, in de heiliging van de Geest en het geloof in de waarheid.*"

Een eerste definitie bestaat uit het zeggen dat **de Heiliging** kenmerkt de volmaakte **zuiverheid** van de Geest, God zelf, wat bevestigd wordt in 1 Petrus 1:16: "*Wees heilig, want Ik ben heilig.*" Voor zijn schepselen, misvormd door de zonde, zal **heiliging** bestaan uit het herstellen en reproduceren van het beeld van God in de geest van hun aardse lichaam. Want in het begin, in zijn staat van volmaakte onschuld en zuiverheid, werd Adam (de mens) geschapen naar het beeld van God, volgens Genesis 1:26-27: "*En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, als Onze gelijkenis, en laten zij heerschappij hebben over de vissen van de zee, over de vogels in de lucht, over het vee, over de hele aarde en over al het kruipend gedierte dat op de aarde kruipt. En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen.*"

Heiliging is in feite een door God ontworpen proces om van een berouwvolle zondaar een uitverkorene, een " *getrouwe en waarachtige getuige* " te verkrijgen. Deze uitleg is gebaseerd op het begrijpen van de betekenis die God geeft aan de beschrijvingen waarmee Hij Zichzelf presenteert in de zeven opeenvolgende tijdperken, die worden opgeroepen door de namen van de " *zeven gemeenten* " in Openbaring 2 en 3. De andere nieuwe ontwikkeling die ik in deze nieuwe boodschap in de naam van Jezus Christus naar voren breng, is te begrijpen dat deze verschillende beschrijvingen de maatstaf onthullen van de dienaar die elk tijdperk tot Zijn eer moet voortbrengen. Dit werd al gedeeltelijk begrepen, maar vandaag de dag is dit principe onmisbaar en een prioriteit om het goddelijke plan van heiliging te begrijpen dat eeuwige verlossing verkrijgt. Aan het begin van deze paragraaf onthult en duidt de uitdrukking " *getrouwe en waarachtige getuige* " de dienaar aan die Jezus komt afzonderen, dus heiligen, in de tijd die " *Laodicea* " wordt genoemd. Deze tijd duidt, onder het jaartal 1994, de tijd aan waarin het geloof van het officiële institutionele Adventisme op de proef wordt gesteld. Jezus stelde deze datum vast waarop Hij zijn liefde voor de waarheid, geopenbaard door het profetische woord, wilde testen, omdat Zijn oorspronkelijke heiliging door dit soort beproevingen werd verkregen in de tijd van de adventistische pioniers. Was het nog steeds de moeite waard om door Hem gezegend te worden? In Zijn boodschap profeteerde God wat er op die datum daadwerkelijk werd vervuld. Omdat Hij het volk en hun leiders decennialang lauw en formalistisch vond, " **braakte** " Hij hen na 1994 uit. Maar in Zijn boodschap kondigde Hij aan dat Zijn genade en steun individueel bewaard zouden blijven door hen die, getuigend van liefde voor Zijn waarheid en Zijn profetische boodschap, voor Hem en Zijn zaak Zijn " *getrouwe en waarachtige getuigen* " zouden worden. Het is in deze hoedanigheid dat ik, sinds 1994, in dissidentie, bevrijd van institutionele voogdij na een officiële schrapping uit het tableau in 1991, het geestelijke voedsel ontvang en doorgeef dat Hij trouw en genereus blijft aanbieden aan Zijn uitverkorenen; degenen die Hij liefheeft. Het bewijs is onweerlegbaar: dit voedsel dat ik ontvang en aanbied, is het laatste " *getuigenis van Jezus* ", dat nog steeds en altijd " *de geest van de profetie* " is, volgens Openbaring 19:10. Dit voedsel komt in mij, en de institutionele kerk ontvangt niet alleen niets meer van Jezus, maar beledigt Hem zelfs door een verbond te sluiten met hen die door zijn profetieën als zijn vijanden worden aangewezen: de dienaren van een vals christendom, gebruikt door de duivel om verleide zielen te misleiden en te verliezen.

De opeenvolgende fasen van **heiliging** worden ons onthuld in de montage van zijn Apocalyps. Deze fasen zijn achtereenvolgens die van selectie en zuivering. In historische toepassing wordt die van selectie opgeroepen in Openbaring 3: **1** , door het tijdperk dat " *Sardis* " wordt genoemd. Wat doet Jezus in deze tijd? Hij vertelt ons in deze bewoordingen: " *Schrijf aan de engel van de gemeente in Sardis: Dit zegt **Hij die de zeven Geesten Gods en de zeven sterren heeft** : Ik ken uw werken. Ik weet dat u levend wordt geacht, maar dood bent.* " Door de primaire betekenis van **heiliging toe te passen op het getal " zeven "** , vertelt Jezus ons dat Hij in dit tijdperk, dat " *Sardis* " wordt genoemd, dat wil zeggen van de lente van 1843 tot de herfst van 1844, komt om door zijn goddelijke Geest zijn boodschappers te heiligen, die in de tijd zijn eeuwige

Uitverkorene vormen en bouwen, die op de lange termijn eeuwig zal worden. Maar logischerwijs onthult de test winnaars en verliezers, tot wie Jezus, zijn heiliging intrekend, zegt: "*Ik ken uw werken. Ik weet dat u als levend beschouwd wordt, en u bent dood.*" Hij is het, de grote en enige Rechter, die dit zegt. De betwisting van zijn oordeel zal volkomen zinloos en zonder enig effect zijn. De tests van de liefde voor de waarheid, gebaseerd op de verwachting van de wederkomst van Jezus Christus in 1843 en 1844, hebben definitieve gevolgen gehad, gedefinieerd door nieuwe normen van gehoorzaamheid aan de verlaten goddelijke wetten, waaronder allereerst de rest van de sabbat van de "*zevende dag*", waarvan de aanvaarding de tweede fase van de heiliging vormt; een tweede fase die die van de reiniging van de zonde is. Het opgeven van de "soldi" ten gunste van de "sabbat" is daarom die van deze reiniging, zonder welke het programma van de heiliging wordt onderbroken. Het is daarom van cruciaal belang de progressieve aard van het heiligingswerk te begrijpen, omdat de betrokken christenen, geselecteerd vanwege hun liefde voor de aankondiging van de wederkomst van Christus, traditioneel de katholieke en protestantse eredienst van de "soldi", de "Dag van de Onoverwonnen Zon", van Constantijn I, beoefenden. ^{Uit} deze selectie moesten zij individueel van deze zonde worden gezuiverd door afstand te doen van deze eredienst ten gunste van de sabbatdienst, waartoe het licht van de Geest hen tussen 1844 en 1863 zou leiden. Dit, om te voldoen aan de vereisten van het decreet van Daniël 8:14, waar het correct vertaald is, verklaart God plechtig en dwingend, in overeenstemming met zijn opperste gezag: "*Tot 23.00 uur 's avonds en 's morgens en heiligheid zullen gerechtvaardigd zijn.*" Deze boodschap kondigde daarom de noodzaak aan van een heiligingswerk dat noodzakelijk was geworden door het verlaten van de sabbat sinds 7 maart 321, de datum waarop keizer Constantijn deze had laten verlaten en vervangen door zijn verontreinigde heidense "Dag van de Onoverwonnen Zon". Volgens Daniël 8:14 moest "*heiligheid*" in 1843, het jaar van het einde van de veronderstelde 2300 jaar, "*gerechtvaardigd*" worden. Dit betekent dat voor de discipelen van Christus, de meest vredelievende protestanten, deze eerder verkregen rechtvaardigheid in twijfel werd getrokken en vanaf die datum, 1843, heroverd moest worden. Deze vermelding van rechtvaardiging herinnert aan het belang van het oordeel dat God velt over iedere kandidaat die wil profiteren van zijn aanbod van verlossing. En deze rechtvaardiging is het antwoord dat Jezus Christus geeft op de reinigingspogingen die door de geroepene worden getoond. Want na de rechtvaardigheid van Christus, die aan de berouwvolle zondaar wordt toegerekend, komt de strijd van het geloof, die voor hem bestaat uit het verkrijgen van de geschonken rechtvaardigheid, dat wil zeggen het volledig opgeven van de praktijk van de zonde, om te lijken op Jezus Christus, die God presenteert als het volmaakte voorbeeld ter navolging. Laten we daarom de nauw met elkaar verbonden associatie van reiniging en rechtvaardiging behouden: zonder reiniging geen rechtvaardiging. Ik blijf bij dit punt: de waarde die aan het geloof van ieder mens wordt toegekend, komt alleen Christus toe, en alleen Hij. Maar door zijn openbaring gaf hij zijn discipelen de mogelijkheid om te begrijpen wat hij van hen verwacht; en daarom ook de mogelijkheid om te weten wanneer zij werkelijk de vruchten van zijn gerechtigheid plukken.

Met de boodschap van " *Filadelfia* ", zoals gepresenteerd in Openbaring 3: 7 , kwamen de gezuiverde uitverkorenen tussen 1863 en 1873 bijeen in een strikt Amerikaanse institutionele vorm, waar ze, officieel gezegend en in een universele missie geplaatst, de fase van een **eerste heiliging ingingen** die vers " 7 " van Openbaring 3 bevestigt. Ik herinner me dat deze datum, 1873, werd vastgesteld in Daniël 12:12. Daar spreekt Jezus een zaligspreking uit tot de christenen die nog steeds op zijn wederkomst zullen wachten, op deze datum die voortvloeit uit de berekening die hij voorstelt te maken van deze profetische duur van " *1335 dagen* ". Beginnend in 538, de datum van de historische instelling van het Romeinse pauselijke regime dat *een einde maakte aan het eeuwige* priesterschap van Jezus Christus, eindigde deze periode 1335 jaar later, in 1873, de datum waarop de sabbat al was aangenomen als teken van hun heiliging door Jezus.

In 1873 heiligde en zegende God het Zevendedagsadventisme, een uitdrukking die de twee onafscheidelijke waarheden van de wederkomst van Jezus Christus en de geheiligde sabbat samenvat, die de winst van zijn overwinning op de zonde profeteert. Maar dit was slechts de eerste fase van de adventistische geschiedenis; die van " *zijn begin, zijn aanvang, zijn Alfa* ", zoals Jezus sterk suggereert in Openbaring 1:8 waar hij zegt: " ***Ik ben de Alfa en de Omega*** , zegt de Heere God, Die is, en Die was, en Die komt, de Almachtige ." Dit is de reden waarom Jezus in Openbaring 3:14 , onder de naam " *Laodicea* ", waarvan de precieze betekenis "geoordeelde mensen" is, de laatste fase oproept, de " *omega* "-fase van de " *vijf maanden* " of 150 jaar van institutionele activiteiten geprogrammeerd in Openbaring 9:5-10. Wat betekent het getal 14 in dit vers, als het niet een verdubbeling is van het getal "7"? Deze verdubbeling sluit in de laatste " *omega* "-fase de goedkeuringsperiode van 150 jaar af die Jezus in zijn Apocalyps voorspelde. Het einde van deze goddelijke goedkeuring werd gerechtvaardigd door een blijk van gebrek aan liefde voor de profetische waarheid toen ik, geïnspireerd door God, hem tussen 1982 en 1991 de mogelijkheid van de wederkomst van Jezus Christus in 1994 presenteerde, de datum die werd bereikt aan het einde van de 150 jaar, oftewel de " *vijf maanden* ", zoals geprofeteerd in Openbaring 9:5-10.

De geschiedenis van het adventisme eindigde niet in 1994, want na die datum ontving ik, de verachte en in 1991 officieel door de instelling verstoten adventist, uit de hemel de uitleg die mij in staat stelde te begrijpen waarom Jezus in 1994 niet was teruggekeerd. Opnieuw, maar voor de laatste keer, had Jezus zojuist een valse aankondiging gedaan om het adventistische geloof op de proef te stellen in zijn eerste historische Franse bolwerk, de stad Valence in de Drôme (26). Deze ervaring diende als voorbeeld van de situatie van het universele adventisme. Overal op aarde waar hij vertegenwoordigd is, zag Jezus alleen formalisme en traditie, hij die boven alles " *kokende ijver* " en liefde voor zijn persoon eist. Na verloop van tijd werd deze wijdverbreide afvalligheid in 1995 bevestigd door de vereniging van het institutionele adventisme met de traditionele waarnemers van de bezoedelde Romeinse "soldi". Het officiële adventisme is toegetreten tot de oecumenische alliantie.

Deze analyse heeft zojuist betekenis gegeven aan de getallen 1; 7; 14. **1 = selectie** ; **7 = eerste heiliging** ; **14 = tweede heiliging** . En we moeten aan deze

getallen het getal **21 toevoegen**, dat, **3 maal 7**, **de perfectie van de heiliging aangeeft**, die vervolgens de status van **verheerlijking verkrijgt**. De context van hoofdstuk 21 van de Apocalyps is immers die van de installatie van de uitverkorenen die hemels geworden zijn, op de nieuwe aarde, wedergeboren en verheerlijkt door Jezus Christus, onze grote en almachtige Schepper-God; de uitdrukking van de "Almachtige God". Het is niet voor niets dat hij wordt aangeduid als de "driemaal heilige" God vanwege dit vers uit Jesaja 6:3: "*En zij riepen elkaar toe en zeiden: **Heilig, heilig, heilig is Jahweh der heerscharen! De hele aarde is vol van zijn heerlijkheid!***" Het beeld en de boodschap ervan worden opgenomen in Openbaring 4:8: "*De vier levende wezens hadden elk zes vleugels en waren rondom en van binnen vol ogen. Zij hielden dag en nacht niet op te zeggen: **Heilig, heilig, heilig is de Heere God, de Almachtige, Die was en Die is en Die komt!***" Deze drievoudige heiligheid zal God uiteindelijk delen met zijn uitverkorenen, gesorteerd en geselecteerd door zijn oordeel, rechtvaardig, volmaakt en onfeilbaar. Want het getal "3" symboliseert volmaaktheid, wat het populaire gezegde bevestigt: nooit twee zonder drie. En dit wordt meerdere malen bevestigd in de vervulling van het door God geprofeteerde programma: 3 opeenvolgende deportaties naar Babylon, 3 koninklijke decreten om terug te keren; 3 keer 2000 jaar voor de tijd van aardse zonde; 3 goddelijke rollen om zondaars te redden, waarbij God achtereenvolgens Vader, Zoon en Heilige Geest was; en 3 opeenvolgende Adventistische ervaringen in 1843-1844, in 1873 en in 1994 tot 2030, het jaar waarin de aardse beproeving ten einde kwam.

De getallen 1, 7, 14 en 21 hebben nu een spirituele betekenis voor u, die in oplopende volgorde staat: de selectie en zuivering die rechtvaardiging verkrijgen; de eerste heiliging; de tweede heiliging; en de derde heiliging of verheerlijking. Deze heiliging vormt de basis voor de organisatie van het eerste Pascha in de menselijke geschiedenis, zoals dat plaatsvond ter bevrijding van het Hebreeuwse volk dat door de Egyptenaren tot slaaf was gemaakt. Laten we daarom terugkeren naar deze context en de vorm waarin God de Hebreëen de organisatie van dit Pascha aankondigt, dat het uur aanduidt waarop God "voorbijgaat" om te oordelen tussen zijn volk en zijn vijanden. Deze goddelijke overgang zal volledig worden voltooid door de aardse incarnatie van onze Redder, Jezus Christus. Wie zijn zijn vijanden en wie zijn zijn volk? Het antwoord is eenvoudig en duidelijk. Zijn volk luistert naar Hem en gehoorzaamt Hem; zijn vijanden luisteren niet naar Hem en zijn Hem ongehoorzaam. Sommige mensen blijven tussen deze twee opties hangen, zonder zich ergens toe te kunnen binden. Ze reduceren hiermee de gehele goddelijkheid van Jezus Christus, die de God van het oude verbond, die Hijzelf reeds in persoon was, niet kan tegenspreken.

We lezen in Exodus 12:1-2: "*Jahweh zei tegen Mozes en Aäron in het land Egypte: **'Deze maand zal voor u het begin van de maanden zijn ; het zal voor u de eerste van de maanden van het jaar zijn .'***" Het is essentieel en heilzaam om te begrijpen dat dit " u " niet beperkt is tot de Hebreëen van deze uittocht uit Egypte. Dit " u " heeft betrekking op alle uitverkorenen van het oude verbond, en op het nieuwe verbond dat sinds 1843 ten einde loopt door het werk van de Zevendedagsadventisten, voortgezet door de laatste dissidente vertegenwoordigers ervan, na 1994. De uitverkorenen van de eindtijd hebben des

te meer reden om zich van harte aan dit idee te houden, aangezien dit vers hun een verduidelijking geeft die het tijdstip van de ware wederkomst van Jezus Christus zal bepalen. Op het moment van de lente-equinox, die op een eeuwigdurende manier in de natuur is vastgelegd, verklaart God aan Mozes dat de lente het begin markeert van de maanden van het jaar van zijn kalender en zijn programma. En hij dringt aan, herhalend: "*Het zal voor u de eerste van de maanden van het jaar zijn.*" God koos daarom de lentedag om de tijd van zijn aardse reddingsproject te beginnen en te eindigen. Deze keuze van God is een prioriteit omdat het zijn visie en zijn tijdsorde betreft. En deze keuze is in overeenstemming met de orde die Hij ten tijde van zijn schepping van onze aardse wereld heeft vastgesteld. Want vóór de zonde van Adam en Eva draaide de aarde, zonder kanteling, om haar verticale as en daardoor hadden de dagen en nachten hetzelfde aantal uren: 12 uur nacht gevolgd door 12 uur dag; wat overeenkomt met de norm van de huidige lente-equinox. Op de dag van de erfzonde stond de aarde kanteling en begon de tijd van 6000 jaar met een lente, gevolgd door de eerste zomer, vervolgens door de eerste herfst en de eerste winter. De cyclus die was begonnen, zou 6000 keer worden herhaald. Daarom kan Jezus Christus pas in het vroege voorjaar van 2030 terugkeren. We kunnen zijn terugkeer vaststellen en dateren op woensdag 20 maart 2030.

Laten we terugkeren naar de tekst van Exodus 12; dit keer naar vers 3, waarin God de organisatie van het eerste Pascha inleidt: "*Spreek tot de hele vergadering van Israël en zeg: Op de **tiende dag van deze maand** zullen zij een lam voor elk gezin en een lam voor elk huis nemen.*" Dit feest is gebaseerd op het heiligingsproces dat we hebben gezien. Deze fase is de eerste, die van de selectie.

Vervolgens lezen we in vers 4: "*Het moet een lam zonder gebrek zijn, een mannelijk dier van één jaar oud; u mag een lam of een bokje nemen.*" Deze goddelijke eis van reinheid is gerechtvaardigd omdat het gekozen lam of bokje de volmaaktheid van Jezus Christus symboliseert, het Lam Gods zonder gebrek of zonde. In deze eis vinden we de criteria voor het selectieproces van heiliging.

Vers 5: "*Gij zult het houden **tot de veertiende dag van deze maand** ; en de hele vergadering van Israël zal het offeren tussen de twee avonden.*" Deze handeling voltooit de reinigingsfase van de begonnen heiliging. God verbindt het met het getal 14, dat, zoals we hebben gezien, de dubbele heiliging aanduidt. De leer die dit eerste Pascha met zich meebrengt, zal betrekking hebben op twee opeenvolgende geheiligde verbonden. Bovendien, geplaatst tussen het getal 7 en het getal 21, profeteert dit Pascha, gekoppeld aan het getal 14, zijn vervulling in Christus, die zal komen tussen de schepping, waar de geheiligde sabbat gekoppeld is aan het getal 7, en het einde van de wereld, dat gedefinieerd kan worden als het uur van de perfectie van de heiliging of die van de verheerlijking, vertegenwoordigd door het getal 21. Om een vraag te beantwoorden die mij gesteld werd over deze keuze van God om zijn eerste Pascha op de 14^e ^{dag te maken} in plaats van op de 7^e ' verschijnt het antwoord in deze studie: deze keuze wordt geleid door spirituele redenen die God ertoe brachten aan het getal 7 de betekenis van de heiliging van de sabbat toe te schrijven. Daarom kan dit getal niet tegelijkertijd een andere betekenis hebben. Maar de nauwe relatie tussen de 7 van de sabbat en de 14 van Pascha bestaat; de sabbat profeteert de eeuwige rust die

door het Lam van de 14e is verkregen. Deze getallen getuigen op subtiële wijze van de onafscheidelijke aard van Christus en de sabbat. Specifiek sinds 1843 is deze band bevestigd door Jezus Christus, door zijn eis dat zijn uitverkorenen de sabbat moesten houden. Bovendien heeft de scheiding van de sabbat en Jezus Christus in het christelijke tijdperk vreselijke gevolgen gehad en zal dit blijven doen, die tot uiting komen in de vorm van de " eerste zes bazuinen " van de Apocalyps, dat wil zeggen opeenvolgende moorddadige vloeken. De getallen blijven spreken, want wanneer we de 7 en de 14 optellen, verkrijgen we het getal 21 van de volmaaktheid van de heiliging; wat zich vertaalt in de volgende boodschap: gehoorzaamheid aan de sabbat (7) gecombineerd met de genade verkregen door de dood (14) van Christus, zijn Pascha, biedt de betrokken uitverkorenen de status van de volmaaktheid van de heiliging die Jezus zal verheerlijken (21) ten tijde van zijn wederkomst.

In het oorspronkelijke Joodse Pesach roept Exodus 12:7 de fase van heiliging op door het bloed van het lam op de deurposten van de huizen te sprenkelen: " *Zij zullen een deel van zijn bloed nemen en het op de twee deurposten en op de bovendorpel strijken van de huizen waar zij het zullen eten .*" God biedt de Hebreeën de mogelijkheid om individueel de mogelijkheid te manifesteren om zijn bescherming te verkrijgen. De keuze hangt af van elk schepsel, dat vrij is om de gegeven opdracht al dan niet te gehoorzamen. Het is door de vrijwillige reactie van ieder mens dat de fase van heiliging mogelijk zal worden of niet. Dit is het specifieke kenmerk van heiliging: het berust op de individuele keuze van mensen die tot het einde der tijden vrij zijn om die te zoeken en te verkrijgen. Iedereen die de deurposten van zijn huis niet besprenkelde, zou niet beschermd zijn op het moment dat de goddelijke dood op het punt stond te komen en de eerstgeborenen van de ongehoorzame Hebreeën of Egyptenaren te doden. In deze les vat God het reddingsplan samen dat voor de hele mensheid is bedacht, waarvoor twee keuzes, twee paden, worden geplaatst: gehoorzaamheid en leven, of ongehoorzaamheid en dood. Daarom gaat de voorwaarde voor verzoening met God, zelfs in Jezus Christus, noodzakelijkerwijs via gehoorzaamheid en het voortbrengen van de vrucht van bekering, dat wil zeggen de gedragsverandering van mannen en vrouwen die van zijn reddende genade willen profiteren.

De betekenis van Pesach wordt onthuld in vers 12 en 13: " *Deze nacht zal Ik door het land Egypte trekken en alle eerstgeborenen in het land Egypte doden, zowel mens als dier, en aan alle goden van Egypte zal Ik oordelen voltrekken. Ik ben Jahweh.*" *Het bloed zal voor u een teken zijn aan de huizen waarin u woont. Wanneer Ik het bloed zie, zal Ik u voorbijgaan .* *Er zal geen plaag meer op u komen die u zal vernietigen, wanneer Ik het land Egypte sla.* In deze uitleg past God het principe van rechtvaardiging door geloof toe. Waar Hij het teken van gehoorzaamheid ziet, zal Hij de zegen van de eeuwige gerechtigheid van het onbevleete Lam Jezus Christus aanbieden. Maar waar het teken van gehoorzaamheid, de daad van geloof, ontbreekt, zal Hij die Zichzelf op een dag zal aanbieden als de " *eerstgeborene* " van het verlossingsplan, de " *eerstgeborenen* " van de opstandige families doden. En de eerste slachtoffers waren de Egyptische families ten tijde van het eerste Pesach.

In Exodus 12:18 staat het getal 21: "*In de eerste maand, op de veertiende dag van de maand, 's avonds, zult u ongezuurde broden eten tot de eenentwintigste dag, 's avonds .*" In het plan van de historische verlossing vertegenwoordigt dit feest van ongezuurde broden de heiliging van de uitverkorenen vanaf de dood van Christus (nummer 14) tot de eindtijd, wanneer de uitverkorenen de volmaaktheid van de heiliging zullen bereiken (nummer 21). Brood rijst door een proces van fermentatie, een beeld van verontreiniging en zonde. Het verbod op gezuurd brood symboliseerde daarom het verbod op deze verontreiniging en zonde in het leven van de gelovige Hebreeën en de ware heiligen van Jezus Christus.

In Daniël 9:27 wordt de tijd van het ware Pascha gekenmerkt door "*een verbond van één week met velen*". Deze week wordt geteld in jaren en dagen. In jaren begint het met de doop van Jezus in de herfst van 26 en eindigt het met de dood van de diaken Stefanus in de herfst van 33, een handeling die door God werd ontvangen als een definitieve nationale verwerping van de Messias Jezus door het Hebreeuwse volk. Jezus, die zich aan het volk presenteerde dat de Romeinse procurator Pontius Pilatus om zijn dood door kruisiging vroeg en die ook kreeg. Halverwege de week, op 3 april 30, maakte Jezus met zijn verzoenende dood een einde aan "*het offer en de offergave*" van dieren die Hem tot op de dag van vandaag symboliseerden. Deze woensdag, 3 april 2013, werd het Pascha van de dood (nummer 14) van de Messias vervuld, waarmee de lente van dit jaar 30 de basis vormde voor het begin van de laatste 2000 jaar die leiden tot het einde van de 6000 omwentelingen van de aarde om de zon, die door God zijn geprogrammeerd om zijn uitverkorenen in Christus te selecteren en uiteindelijk te behouden.

Gerekend in werkelijke dagen, begon deze "*week*" uit Dan. 9:27 op de 10^e dag van de eerste maand en eindigde op de 17^e dag. In het werkelijke midden van deze week, dat wil zeggen woensdag 3, 30 en 14 april van dezelfde eerste maand, offerde Jezus zijn leven en stierf voor de verlossing van de zonden van zijn uitverkorenen alleen; zij die hij waardig acht om te profiteren van zijn aanbod van genade en die hij rechtvaardigt door hen te bedekken met zijn volmaakte persoonlijke gerechtigheid. In deze leer verschijnen de getallen 10, 14 en 17, met een betekenis die al voor de 10 en de 14 werd gezien. Maar het getal 17 brengt een boodschap die consistent is met de betreffende situatie. Het getal 17 symboliseert het oordeel in Openb. 17. In deze week oordeelde God de zonde en verzoende hij ervoor voor zijn uitverkorenen. Op 6 april 30, de 17^e dag van de maand, de sabbat, eindigde de geprofeteerde week. De volgende dag, op de ochtend van "soldi" 7 april, verscheen de opgestane Jezus aan zijn uitverkorenen. Deze opstanding versterkte de schuld van het ongelovige Hebreeuwse volk, maar er werd uitstel verleend tot de herfst van 33, zoals de vorige les duidelijk maakte. We hebben zojuist het nut gezien van de getallen 10, 14, 17 en 21, die allemaal lessen bevatten, maar die geen prioriteit hebben bij het samenstellen van de kalender van de door God bepaalde tijdsvolgorde. Dit is uitsluitend gebaseerd op zijn uitspraak in Exodus 12:2, die we aan het begin van deze studie zagen: "***Deze maand zal voor u het begin van de maanden zijn ; het zal voor u de eerste van de maanden van het jaar zijn .***" Zo zullen, in de continuïteit van het

adventistische werk, voortgaand met de inspanningen om de door Christus vereiste heiliging en rechtvaardiging te behouden, de laatste uitverkorenen veranderd en verheerlijkt worden om op woensdag 20 maart 2030 de hemelse heiligheid van het koninkrijk van God binnen te treden.

Paulus en de geprofeteerde rust

Deze overweging is gebaseerd op dit vers uit Hebreeën 3:11: " *Daarom heb ik in mijn toorn gezworen: 'Zij zullen mijn rust niet binnengaan!'* " Geleid door de Geest begreep Paulus dat de rust in kwestie de rust betrof die verkregen werd door de vrede van Christus. Deze redenering was noodzakelijk omdat degenen die door de goddelijke vervloeking getroffen werden, de kerkvaders, de sabbatrust kenden en deze min of meer getrouw in acht namen. Het was duidelijk dat God doelde op een geestelijke rust die de uitverkorenen christenen vinden in de vergeving die zij in Jezus Christus verkrijgen. De logica van deze redenering was onbetwistbaar en het was waarschijnlijk dat het een Jood zou overtuigen zich tot het geloof in Christus te bekeren.

In zijn tijd, zo'n 4000 jaar na Adam, openbaarde God hem echter niet de profetische aard van onze zevendaagse weken. Hij zag daarom het verband niet tussen de wekelijkse sabbat en Christus' overwinning op de zonde. Deze kennis is ons late voorrecht, omdat het vóór onze tijd een reden tot ontmoediging voor zijn dienaren zou zijn geweest. God wilde altijd dat zijn dienaren hoopten op de wederkomst van Christus in hun tijd.

Hebreeën 4:1: " *Laten wij er daarom op letten dat, terwijl er nog een belofte is om tot zijn rust in te gaan, iemand van u de indruk wekt daarvan achter te blijven.* "

Tweeduizend jaar na de tijd van Paulus heeft dit vers nog steeds zijn waarde behouden, temeer daar de tijd die men heeft om gebruik te maken van het aanbod van de Heer, nu werkelijk kort is.

De hemelse " duizend jaar " verloren in Milaan

Het was in feite in de Italiaanse stad Milaan dat het verraad van het christelijk geloof plaatsvond, wat ertoe leidde dat het de straffen van de " *zeven bazuinen* " van de Apocalyps onderging. Deze boodschap betreft het " *Smyrna* " -tijdperk, waarin de uitverkorenen van Christus gedurende " *tien jaar* " onder de verschrikkelijke vervolgingen van keizer Diocletianus voor het laatst moedig en zelfverloochenend getuigden van hun gehechtheid aan de zuivere waarheid van de leer van de verlossing in Christus. Door te wijzen op deze verschrikkelijke beproeving, vestigt de Geest van Christus onze aandacht op de historische omstandigheden die er een einde aan maakten.

Na " *tien jaar* " waarin Diocletianus zijn macht deelde met één, en vervolgens met twee andere keizers, en zo het regime van de "tetrarchie" creëerde, bevocht Constantijn I ' de zoon van één van hen, hen en versloeg hen. Ter gelegenheid van zijn overwinning maakte hij in Milaan, bij decreet gedateerd 313, officieel een einde aan de christenvervolging in het hele Romeinse Rijk. Zo

vinden we in de geschiedenis de aanwezigheid van deze laatste vervolging van "tien jaar", tussen 303 en 313. In zijn boodschap "Smyrna" wijt Jezus deze vervolging aan de duivel, Satan, en bevestigt daarmee zijn gehechtheid aan de Romeinse keizers, de werkelijke bewerkers van de feiten. De verkregen vrede werd gewaardeerd door de arme, gemartelde bevolking, maar deze vrede zou al snel tragische gevolgen hebben voor het christelijk geloof.

In 321, acht jaar later, op 7 maart, vaardigde dezelfde keizer Constantijn I vanuit zijn stad Milaan een nieuw decreet^{uit} waarin de wekelijkse rustdag op de eerste dag verplicht werd gesteld. Wat gebeurde er tussen deze twee data? De duivel wees de keizer erop hoe schadelijk en nadelig individuele keuzes van de rustdag waren voor de welvaart van het rijk. Christenen rustten op de zevende dag voor de sabbat die door God voor dit doel was geheiligd, en aanbidders van de heidense Romeinse astrale god vereerden de Romeinse "Sol Invictus", oftewel de dag van de "Onoverwonnen Zon", de eerste dag van de goddelijke week die door de heidense keizer zelf werd gevierd. Dit probleem duikt door de tijd heen steeds weer op, en de beperkingen van de heersers egaliseren deze verschillen door één nationale rustdag aan te nemen, religieus of niet. In de religieuze geschiedenis bleef dit feit onopgemerkt, omdat het einde van de vervolgingen leidde tot een toename van valse bekeringen tot het christelijk geloof. En toen het aantal valse christenen de meerderheid bereikte, werd de Constantijnse norm het dominante model dat werd opgelegd.

^{gaf} Justinianus I bij keizerlijk decreet de eerste regerende paus, de intrigerende Vigilius, de heerschappij van het universele christendom, en tevens bisschop van Rome. De bisschop van Rome, rechtmatig gekozen door het volk, werd bij deze gelegenheid verbannen en vervangen. Maar ik herinner u eraan dat de titel bisschop slechts een erkenning was van ware religieuze kennis en inzicht, wat hem niet de macht van een leider gaf. Met Vigilius veranderde de norm en werd degene die in Rome zetelde de leider van de andere bisschoppen en gelovigen van het rijk. Zo werd na verloop van tijd het valse rooms-christelijke geloof de norm, waardoor een valse legitimiteit werd verleend aan de dag van de "Onoverwonnen Zon", die sindsdien is omgedoopt tot de dag van de "Heer", of, in het Latijn, dies "Domenica" en in het Frans "zondag".

De onrechtmatigheid van de Romeinse "zondag" wordt zichtbaar door de traditie dat de Joden, verspreid over de hele wereld, de sabbat altijd en onder alle omstandigheden in acht namen en onderhouden.

Begrijpt u waarom God, in het licht van deze religieuze usurpatie, zijn straffen aan schuldige mensen heeft vermenigvuldigd? Wat de geschiedenis niet heeft opgemerkt, onderstreept en onthult Jezus in zijn profetieën van Daniël en Openbaring. Want de huidige christelijke religieuze normaliteit is niets meer dan onwaarheid voor God. En de mensheid blijft de prijs betalen, vooral sinds 2020, toen de toorn van de Allerhoogste de regio "Milaan" trof; de plek waar het decreet van 7 maart 321 werd geschreven, waardoor velen van hen die geroepen zijn, het recht verloren om "de doden te oordelen" gedurende "duizend jaar", in het koninkrijk van God, waar men alleen binnen kan komen via de weg van de waarheid die Jezus Christus heeft geleerd. Op 14 maart 2020 trof de goddelijke plaag, Covid-19 genaamd, de stad Bergamo, ten noordoosten van Milaan, waarbij

de religieuze gemeenschappen van de kloosters in de regio werden uitgeroeid en alleen al in dit gebied 6000 doden vielen. De inwoners van de regio hebben zich afgevraagd waarom hen zo'n tragedie is overkomen. Het antwoord ligt in de data: 14 maart 2020 was Gods reactie op de wandaden van 7 maart 321. En voor de betrokken inwoners is het tijd om deze wijze raad van God, doorgegeven door Salomo in Prediker 7:14, toe te passen: "*Wees blij in de dag van voorspoed, en **bedenk in de dag van tegenspoed** : God heeft beide gemaakt, zodat niemand iets te weten komt over wat na Hem komt .*" Deze aangemoedigde overdenking zou de slachtoffers moeten doen beseffen dat God van zijn kant zich niet neerlegt bij het accepteren van de wandaden die hem worden aangedaan. En op het door Hem gekozen moment reageert Hij en uit Hij zijn rechtvaardige woede. Hoewel dodelijk, vormen de gevolgen van Zijn plagen waardevolle waarschuwingssignalen die Hij richt tot zondaars, maar ook tot Zijn uitverkorenen zelf. Met de plaag van Covid-19 geeft God het signaal voor Zijn intrede. Deze komt voort uit een stilte die de westerse mens in staat heeft gesteld het bestaan ervan te vergeten. Zo wordt het "ontwaken" ervan gekenmerkt door krachtige effecten. Maar hoewel dodelijk, is de Covid-19-plaag niet bedoeld om de mensheid uit te roeien. Bovenal bevestigt het aan gekozen functionarissen de nadering van de gebeurtenissen die voor de "*eindtijd*" zijn voorspeld. En waardevolle lessen komen voort uit deze ervaring van een wereldwijde epidemie. Doodsbang voor het dodelijke risico beschuldigen mensen elkaar, en degenen die zich om verschillende persoonlijke redenen weigeren te laten vaccineren, worden verantwoordelijk gehouden. Twee volkomen logische standpunten staan onlosmakelijk met elkaar tegenover elkaar. En laten we opmerken dat deze tegenstelling die is van religieus geloof versus seculiere, atheïstische, humanistische gezondheidswetenschap. God nodigt ons uit om in dit gedrag precies de reacties te zien die de laatste rebellen zullen hebben op de trouwe sabbathhouders, die weerspanning zijn en zich verzetten tegen de gehoorzaamheid van de Romeinse rust van de "eerste dag" die wereldwijd is opgelegd aan de overlevenden van het laatste aardse nucleaire conflict. Individueel belang zal moeten wijken voor collectief belang. En in deze laatste context zullen de weerspanningen met de dood worden gestraft. Maar bij zijn glorieuze wederkomst zal Jezus de dood keren tegen degenen die hem wilden geven. In waarheid! En daar, in 2030, zullen, bij gebrek aan grafdelvers, de lichamen van de laatste doden niet begraven worden, maar achtergelaten worden als voedsel voor de vogels in de lucht, de roofvogels, waaronder zich in Europa de zwarte wouwen bevinden. Deze term "Milaan" krijgt daar een derde "macabere" rol toebedeeld, die in schril contrast staat met de "duizend jaren" van het oordeel, die vanaf het voorjaar van 2030 het deel uitmaken van de uitverkorenen die wisten te ontsnappen aan de dodelijke gevolgen van het decreet dat in 321 in "Milaan" werd ondertekend door de ten onrechte bekeerde keizer Constantijn I ' die door allen die God te klein acht om zijn eeuwigheid binnen te gaan, de Grote wordt genoemd.

"De werken van Hercules"

Met deze uitdrukking verwijs ik naar de enorme moeilijkheid waarmee God in onze moderne tijd te maken heeft om het hart van de mens terug te winnen. Ze zijn zijn bestaan vergeten en vertrouwen alleen nog op hun zicht; ze leven prima zonder Hem. Het is waar dat elk probleem oorzaken kan hebben, en er zijn specialisten die die kunnen verklaren. Sterker nog, de mensheid bevindt zich met Kerstmis 2021 in dezelfde staat als de mensen van vóór de zondvloed vlak voor de zondvloed. Al in 1992 kwamen acht mensen opdagen voor een tweede conferentie die ik in een hotel gaf over het onderwerp "De Openbaring van het Zevende Uur". Sterker nog, slechts acht mensen gingen aan boord van Noachs reddende ark. De verkondiging van het goddelijke licht dat de profetieën duidelijk kwam uitleggen, interesseerde niemand meer, noch binnen noch buiten de Adventkerk. Sindsdien is dit licht alleen maar toegenomen, en tegelijkertijd is ook de ongerechtigheid in de wereld toegenomen. Zodanig dat alle oude waarden in twijfel worden getrokken. Onder de psychologische druk van virale aanvallen is het Franse volk, zo trots op zijn mensenrechten, volgzaam en manipuleerbaar geworden en gehoorzaamt het de nieuwe plichten die hun door hun leiders zijn opgelegd. Maar ook hier is een verklaring: van het oude Frankrijk rest alleen nog de bodem, zelf verontreinigd door het overmatig gebruik van kunstmest en pesticiden. Veel te laat worden er biologische pogingen ondernomen, maar net als verloren tijd kunnen de gemaakte fouten nooit meer worden goedgeemaakt. Er is een kloof ontstaan tussen westerse volkeren van christelijke afkomst en de Schepper. Om de dialoog en de relatie te vernieuwen, hoeven we alleen maar nauwlettend in Hem te zijn, want Hij verwacht maar één ding van de zondaar: dat hij Hem zoekt. God laat zich vinden door allen die Hem zoeken. Maar wat zien we? Na twee opeenvolgende jaren in angst voor ziekte en dood te hebben geleefd, horen we geen kreten van pijn die tot God opstijgen; alle hoop is gevestigd op de medische wetenschap. De kerken schrijven deze virale plagen die mensen over de hele wereld treffen, niet toe aan de Almachtige, die ze geacht worden te vertegenwoordigen. En dit bewijst dat het kwaad veel zwakker is dan de verblinde leiders zich voorstellen. Als miljoenen mannen, vrouwen en kinderen plotseling zouden sterven, zou de hemel overspoeld worden met gebeden en smeekbeden. Het kwaad is dus niet echt groot genoeg om sluimerend of afwezig geloof te doen ontwaken.

De fenomenale traagheid van het gedrag van mensen verklaart waarom God ervoor zorgde dat het herstel van christelijke dogmatische waarheden, die na de lange, duistere heerschappij van het valse, pauselijke katholieke christendom herbouwd moesten worden, zich over meerdere eeuwen uitstrekte. Eeuwenlang vond er in de westerse wereld een "hersenspoeling" van de mens plaats. Bovendien kon de expliciete weergave van de Bijbelse waarheid pas na verloop van tijd weer tot leven komen. De Bijbel was duur en zeldzaam. De massa had er geen toegang toe. En het werk van de Reformatie was afhankelijk van rijke en ontwikkelde mensen. Het geval van Petrus Waldus in 1170 bevestigt dit. Los daarvan was kennis in handen van deze rijke, mogelijk hebzuchtige, wrede en corrupte mensen zoals Johannes Calvijn. Het gewone volk moest genoeg nemen met de kruimels van wat ze hoorden. Vanaf het begin, na de daden van de monnik Maarten Luther, betrof de essentiële boodschap verlossing door genade, in

tegenstelling tot verlossing door nutteloze werken, zoals onderwezen door de pauselijke kerk. Een vergelijking van de geschriften van de "Tien Geboden van God", de Bijbel, en de verkorte vorm die katholieke priesters leerden, onthulde de onderdrukking van het tweede gebod door Rome. Het schrijft het verbod voor om te aanbidden en zich voor schepselen neer te werpen; deze vorm van aanbidding is alleen God en Hem alleen verschuldigd. Deze twee waarheden vormden de basis van het gereformeerde geloof. Maar de traagheid die ontstond door de eeuwenoude praktijk van de Romeinse rustdag, verhinderde de hervormers de overtreding van de goddelijke sabbat en, bovenal, het belang ervan te ontdekken. Ze negeerden dus dat deze overtreding van de door God geheiligde dag de oorzaak was van de religieuze verharding die hen tot de dood toe deed lijden. Voor ongeschoolde en onwetende mensen lijken de dagen die op elkaar volgen allemaal op elkaar, en het was slechts op basis van een traditioneel gebruik dat de Romeinse zondag als "Dag des Heren" werd gevierd. En het moet worden opgemerkt dat ongeschooldheid en onwetendheid de hedendaagse wereld niet kenmerken. Toch reageren mensen in deze ontwikkelde maatschappij met dezelfde onverschilligheid, maar met een toegenomen schuldgevoel. Men moet werkelijk door God geïnspireerd zijn om het belang van de sabbat te ontdekken. Voordat ik een 'adventist' werd, een praktiserend ongedoopte protestant, en nadat ik de Bijbel volledig had gelezen, was ik verbaasd dat de christelijke religie de joodse sabbat niet als wekelijkse rustdag had behouden. Deze verbazing vormde de basis van mijn ware bekering tot Jezus Christus. De ontmoeting met adventisten leidde me naar de sabbat en de doop. De oorzaak van verbazing verdween zo dankzij het adventistische licht. De studie van de profetieën en de antwoorden die God in Christus mij gaf, kwalificeerde me voor de actie die ik vandaag voor Hem onderneem. Een terechte verbazing ligt aan de basis van deze spirituele metamorfose. Er is maar heel weinig nodig, wat Jezus geloof noemt en wat Hij illustreert met een mosterdzaadje, om ons hele leven te laten profiteren van het volle licht ervan, de vrucht van zijn reddende genade. In de 16^{eeuw} was liefde voor Christus, die voor onze zonden stierf, voldoende om zijn genade te verkrijgen. In die tijd eiste Jezus geen andere "last", zoals hij zegt in Openbaring 2:24: "*Aan u allen die in Thyatira zijn, die deze leer niet hebben en die de diepten van de satan, zoals zij die noemen, niet hebben gekend, zeg ik u: Ik leg u geen andere last op.*" We moesten Hem meer liefhebben dan ons eigen leven en weten hoe we het kamp van de duivel, zijn vijand, en het onze konden identificeren. Deze goddelijke eisen gelden nog steeds in onze eindtijd, maar we hebben niet langer het excuus van onwetendheid; sinds 1843, en vooral sinds 2018, zijn verklaringen voor al zijn openbaringen en de situaties in de huidige wereld beschikbaar en perfect uitgelegd.

HOE HEET JE?

Rechters 13:17-18: "*En Manoach zei tegen de engel van Jahweh: **Wat is uw naam** ? Wanneer uw woord uitkomt, zullen wij u verheerlijken.*" En de engel

van Jahweh zei tegen hem: "Waarom vraagt u naar mijn naam? Het is wonderbaar."

De vader van de toekomstige Simson kreeg niets meer, maar het antwoord op deze vraag werd Mozes gegeven door de God die aan hem verscheen in de vorm van een brandende struik die brandde maar niet verteerd werd. Deze ervaring wordt verteld in Exodus 3. Ik heb dit onderwerp vaak bestudeerd, maar de Geest van de Heer liet me vandaag, vrijdag 31 december 2021, een zeer belangrijk aspect van dit verhaal ontdekken. Dit nieuwe licht is gebaseerd op de numerieke waarde van de naam van God, die de mens volgens zijn volgorde moest aanduiden met het tetragrammaton "יהוה", bestaande uit vier letters van het Hebreeuwse alfabet, van rechts naar links, achtereenvolgens de "yod", waarvan de numerieke waarde 10 is omdat hij de 10^e plaats in dit alfabet inneemt; dan komt een eerste "Hij", waarvan de waarde 5 is om dezelfde redenen en die het symbolische getal van de mens is; dan de "waw", waarvan de waarde 6 is en het symbolische getal van de engel of de duivel; en de naam eindigt met een tweede "Hey", wat het totale aantal van deze vier letters op 26 brengt; dat wil zeggen $10 + 5 + 6 + 5$. Ik specificeer, 26 is het aantal letters van het Franse alfabet, het is ook het nummer van het Franse departement waar God mij heeft laten geboren worden en wonen. Maar het is ook in de stad waar ik woon dat Hij zijn eerste Adventkerk na Zwitserland stichtte om zijn licht te verspreiden.

Wanneer Hij schept, beperkt de grote scheppende God zich niet tot de materie die Hij uit het niets tevoorschijn tovert. Hij staat ook, op onbegrensde wijze, aan de oorsprong van de wiskundige wetenschappen die vandaag de dag specialisten fascineren die zonder aarzelen verklaren dat al het leven geanalyseerd en opgebouwd is op wiskundige formules. Ik ben geen specialist in deze wetenschap, maar ik keur ze volledig goed. Ik betreur het alleen dat ze deze wetenschap niet toeschrijven aan haar briljante uitvinder, de allerhoogste God. Mijn benadering van getallen is puur spiritueel en het is door de studie van Zijn "Openbaring" dat ik de boodschappen heb kunnen ontdekken die verborgen zitten in getallen en figuren. God heeft "Zijn Openbaring" geconstrueerd en Hij presenteert die aan Zijn uitverkorenen. Het begrip ervan is gebaseerd op dat van de beelden, letters en getallen waaruit ze bestaat. Dit zijn drie complementaire denkrichtingen die samen een harmonieuze perfectie vormen die uniek goddelijk is en een driedimensionaal concept.

In deze eindejaarscontext onder mensen van Romeinse traditie, projecteren televisies op het kleine scherm films die het publiek van kinderen en volwassenen boeien. En in deze context, zoals elk jaar, is de film van de "Tien Geboden", opgenomen met een enorm budget dat sinds de eerste vertoning ruimschoots is terugverdiend, opnieuw aan onze verbaasde blikken voorgelegd. Want het was niet de bedoeling om de waarheid te verheerlijken die de aanleiding vormde voor de creatie ervan. De Amerikaanse producenten begrepen het belang van het ten koste van geld uitbuiten van dit verhaal, waarin het bovennatuurlijke constant aanwezig is; cinema die het mogelijk maakt om, door middel van behendige trucs, adembenemende en indrukwekkende scènes te reproduceren, zoals de splijting van de Rode Zee voor het Hebreeuwse volk dat in het nauw gedreven is aan de oever van deze zee. De film laat u genieten, maar ik nodig degenen die hem

bekijken uit om de gepresenteerde vorm snel te vergeten en in de Bijbel het tekstuele verslag te vinden van de werkelijke voltooiing van deze buitengewone ervaring. Sinds Adam en Eva en na Noach heeft God zich nooit zo vaak gemanifesteerd naast één man, Mozes, met zoveel kracht, effecten en resultaten die de mensheid het getuigenis van zijn werkelijkheid geven. Ik kom op dit onderwerp terug, maar eerst kom ik terug op deze naam van God die Mozes zal ontdekken zonder hem te hoeven vragen: "Wat is uw naam?" Om Mozes' gedrag te begrijpen, moeten we uit de Bijbeltekst opmaken dat hij in zijn geest de tegengestelde invloed van twee culturen ervoer, die van Egypte en die van de Hebreëen, waartoe hij altijd al wist te behoren, in tegenstelling tot het scenario van de film. Zijn afkomst is niet geheimzinnig: de dochter van de farao neemt contact op met Mirjam, Mozes' oudere zus, zodra hij wordt ontdekt in zijn mandje op de Nijl. Sterker nog, ze stemt ermee in het kind aan zijn echte moeder toe te vertrouwen, zodat zij hem de borst kan geven en kan opvoeden. Mozes wist dus altijd dat hij Hebreër was en dat de Hebreëen " *zijn broers* " waren. Toen hij echter opgroeide, gaf de ware moeder Mozes, volgens het pact dat ze met de Egyptische adoptiemoeder had gesloten, terug aan de dochter van de farao. Zij hield hem en voedde hem op " *als een zoon* "; dat wil zeggen, met alle liefde en zelfverloochening die ze had getoond door hem tijdelijk aan zijn ware familie toe te vertrouwen. Juist omdat hij zijn persoonlijke afkomst kende, ging hij op veertigjarige leeftijd een Egyptenaar vermoorden die een van " *zijn Hebreeuwse broers* " wilde vermoorden. Mozes werd zo verscheurd tussen zijn gevoelens van liefde voor zijn twee onverzoenlijke banden: een Egyptische moeder die zijn liefde waard was en een moeder van Hebreuws bloed dat door haar aderen stroomde, net zo waardig zijn liefde. En juist het vergieten van bloed verplichtte hem om de oorsprong van zijn eigen bloed voorrang te geven. In zijn opvoeding ontving Mozes Hebreërs en Egyptenaren. Al deze tegenstrijdige overtuigingen moesten worden gesorteerd en geselecteerd. Ook Mozes, die zijn toevlucht zocht in Midian, ontdekt op de Sinaï, nadat hij de kudden van zijn schoonvader Jetro, de Midianiet en afstammeling van Abrahams laatste huwelijk, had bewaakt, op de Sinaï God die zich manifesteert in de gedaante van een vlammende struik. Ik maak van deze gelegenheid gebruik om de nek om te draaien van een publieke leugen die deze Sinaï in het zuiden van het Egyptische schiereiland plaatst, terwijl de echte Sinaï zich nabij Midian bevindt, ten oosten van de oostelijke arm van de Rode Zee, in Arabië, in een werkelijk bergachtige woestijn. Dit wordt bevestigd door Galaten 4:25: " *Want Hagar **is de berg Sinaï in Arabië**, en zij komt overeen met het huidige Jeruzalem, dat met haar kinderen in slavernij is .*" Belangrijk detail: de misdaad die Mozes beging, werd ontdekt en door de farao aan hem toegeschreven. Het was dan ook om aan deze Egyptische woede te ontkomen dat hij uit Egypte vluchtte. Deze daad bracht hem ertoe te vertrouwen op zijn Hebreeuwse afkomst en bereidde hem zo voor op een ware ontmoeting met de God van zijn vaders. In gedachten stelde Mozes zichzelf vele vragen over deze onzichtbare en verwarrende God. De vraag "Wat is je naam?" vat al zijn onuitgesproken mentale vragen samen. Vervolgens krijgt ze verschillende betekenissen. In Egypte vereerde het volk van zijn adoptiemoeder vele godheden, zo niet ineffectief, dan toch onzichtbaar. Maar de God van zijn broers was net zo

onzichtbaar. Bovendien sprak het vertrouwen op hem, terwijl zijn kinderen werden overgeleverd aan de slavernij van wrede en moorddadige slavernij, niet in zijn voordeel. De vragen die hij zichzelf stelde, waren die van een man die op zoek was naar begrip, zo verontrustend was de religieuze situatie. "Hoe kan de ware God zijn volk overleveren aan Egyptische haat?"

Geef in je antwoorden aan hoe God laat zien dat hij de geheime gedachten van levende wezens, of het nu engelen of mensen zijn, kent en onderzoekt.

Vanaf het eerste mondelinge contact stelt God Mozes, die Hij bij naam noemt, gerust en stelt Hij Zich aan hem voor volgens Zijn formule: "*God van zijn vaderen, van Abraham, van Isaak en van Jakob* ." Zijn geloof wordt zo gelegitimeerd. Direct na deze presentatie roept God de lijdenssituatie van zijn tot slaaf gemaakte volk in herinnering. Exodus 3:7: "*Jahweh zei: Ik heb het lijden van mijn volk in Egypte gezien, en Ik heb het geschreeuw van hun onderdrukkers gehoord, want Ik ken hun pijn*." Mozes kan nog steeds gerustgesteld worden; Gods nalatigheid tot dan toe had daarom betekenis. En een doel, dat het volgende vers onthult: "*Ik ben neergedaald om hen te verlossen uit de hand van de Egyptenaren, en om hen uit dat land te leiden naar een goed en ruim land, naar een land vloeiende van melk en honing, naar de woonplaatsen van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Perizzieten, de Hevieten en de Jebusieten*." Als laatste in deze lijst noemt God de Jebusieten. De stad Jebus werd onder koning David de hoofdstad van het Hebreeuwse volk, Jeruzalem genaamd. Het gebied zou tot aan zijn regering een Jebusitische enclave blijven.

Gods plan wordt zo duidelijk aan Mozes geopenbaard, die vervolgens verneemt dat Hijzelf zijn volk zal leiden op hun tocht naar goddelijke vrijheid.

Het volgende vers luidt: "*Mozes zei tegen God: Ik zal naar de Israëlieten gaan en hun zeggen: De God van uw voorouders heeft mij naar u toe gezonden. Maar als zij mij vragen **hoe Hij heet**, wat zal ik hun dan zeggen?*" Dit vers doet ons beseffen dat Jakobs familie sinds hun vestiging in Egypte bovenal een stamkarakter had behouden en dat deze aard de Hebreeën die tot slavernij waren gedwongen, nog meer kenmerkte. Een slaaf heeft geen andere rechten dan gehoorzaamheid aan zijn meesters om te overleven. In deze context is collectieve religieuze toewijding niet langer mogelijk en zal het tot slaaf gemaakte volk alles opnieuw moeten leren; alles wat Abraham als getuigenis voor zijn nakomelingen heeft nagelaten en wat God daaraan zal toevoegen. Mozes zelf heeft de naam van de God van zijn voorouders niet ontvangen en zijn intellectuele vorming brengt hem ertoe te vragen "onder welke naam" hij die aan zijn Hebreeuwse broeders zal moeten verkondigen. Tot nu toe heeft God Zichzelf nooit bij naam genoemd. Zijn antwoord komt in vers 14: "*God zei tegen Mozes: 'Ik ben die Ik ben.'*" En hij voegde eraan toe: "*Zo zult u tot de kinderen van Israël zeggen: 'Hij die 'IK BEN' wordt genoemd, heeft mij tot u gezonden.*" In feite is Gods antwoord, om overeen te komen met de Hebreeuwse tekst, nog telegrafischer: "Ik ben die Ik ben." Maar zelfs deze traditionele vertaling geeft Gods werkelijke reactie niet nauwkeurig weer. Merk allereerst op dat deze uitdrukking een zekere irritatie bij God suggereert wanneer dit onderwerp ter sprake komt. Door zichzelf een naam te geven, stemt God ermee in om vergeleken te worden met andere godheden die door de duivel en mensen zijn bedacht, godheden die buiten hem niet bestaan.

Het is gebaseerd op de waarde van getallen. De naam van God die mensen kunnen uitspreken, en die begint met de "yod", had het hele getal 26 als waarde. Maar de naam die alleen God kan uitspreken, en die begint met een "aleph" waarvan de numerieke waarde "1" is, heeft het hele getal $1 + 5 + 6 + 5$, oftewel 17, het symbolische getal van het oordeel in zijn Apocalyps. Dit betekent dat achter het getal 26 dat aan hem wordt toegeschreven wanneer zijn naam door mensen wordt aangeroepen, het getal 17 schuilgaat waarmee God zichzelf aanduidt en zijn karakter als de grote universele Rechter bevestigt. God houdt immers niet op te oordelen; zijn bestaan is een toneel van permanent collectief en individueel oordeel over al zijn schepselen. Hij heeft deze waarheid in zijn heilige naam gegrift. En deze naam, die door mensen onuitspreekbaar is, is dat om verschillende redenen, waaronder de onverenigbaarheid van de grammaticale regels van het Hebreeuws met onze talen van Grieks-Latijnse oorsprong. In de tijden van Hebreeuwse vervoegingen bestaat de "tegenwoordige" tijd niet. De vervoeging ervan is gebaseerd op de belangrijkste binaire verdeling van voltooid en onvoltooid, dat wil zeggen, verleden tijd en toekomst. Maar door zijn openbaring in het Grieks te brengen, kan God zijn naam aanroepen met behulp van de drie tijden van verleden, heden en toekomst die in deze taal worden voorgesteld. Zo openbaart de grote goddelijke Rechter zijn naam, door op een manier te zeggen die is aangepast aan onze Franse taal van Grieks-Latijnse oorsprong, in Openbaring 1:4: " *Johannes aan de zeven gemeenten die in Asia zijn: genade en vrede zij u van **Hem die is, die was en die komt** , en van de zeven Geesten die voor zijn troon zijn .* " " **Hij die is, die was en die komt** ", de formule wordt herhaald in Openbaring 1:8: " *Ik ben de Alfa en de Omega, zegt de Heere God, **Hij die is, die was en die komt** , de Almachtige.* " De uitspreekbare maar onvertaalbare naam is zo vertaald en goed vertaald. Wat de onuitspreekbare naam betreft, deelt u vandaag met mij het verborgen geheim ervan: God is de enige " **Rechter** " die mensen moeten vrezen en leren liefhebben. Want het hele project dat Hij in gang heeft gezet, is erop gericht te " **oordelen** " tussen opstandige

zondaars en getrouwe uitverkorenen, om uiteindelijk te verkrijgen wat Hij wilde verkrijgen: liefde die vrijelijk wordt ervaren door Zijn getrouwe uitverkorenen. De grote, eeuwige reis zal dan zonder enige schaduw van een probleem kunnen worden voortgezet. Hij zal ophouden te oordelen en te veroordelen.

En aangezien de heilige naam zonder "yod", maar met de "Aleph", God openbaart als de "Opperrechter", is het niet verwonderlijk dat het boek Daniël, een naam die "God is mijn **Rechter**" betekent, geschreven werd ter voorbereiding op de ontdekking van het goddelijke "**oordeel**", dat gedetailleerd geopenbaard wordt in zijn Apocalyps, zijn allerheiligste "Openbaring". Want in deze "Openbaring" onthult God de sleutels tot al zijn codes, gebaseerd op beelden, woorden en getallen. Het onderwerp van elk hoofdstuk is in harmonie met het getal dat het draagt, overeenkomstig de betekenis ervan in Gods cijfercode. Het eerste dat verschijnt, is natuurlijk het getal 7, dat goddelijke heiliging aanduidt, en bij uitbreiding de religieuze verbinding die ermee gelegd is, of niet. Zo vinden we, tegenover het kamp van de goddelijke "7", het Romeinse kamp en zijn "7 hoofden" uit Openbaring 12:3, 13:1 en 17:3. Zo wordt in Openbaring 13 de ware heiliging tijdelijk vervangen door de valse heiliging van het Romeinse pauselijke regime tussen 538 en 1798 en voor allen die God overlevert aan zijn duisternis, tot 2030.

In naam van God, JaHWéH, vatten de opeenvolging van de laatste drie letters, bewaard in de twee vormen van de heilige naam, de letters HWH, of 5 + 6 + 5, het door God bedachte programma samen, omdat het thema van Apocalyps 5 betrekking heeft op "Jezus Christus, de Zoon des mensen". Tussen de twee "5" die hem betreffen, symboliseert het getal 6 van de letter "waw" de schijnbare tijdelijke overwinning van de duivel, die al lange tijd de aardse volken domineert. Maar voorbestemd voor nederlaag en dood, is de duivel al verslagen en zal hij uiteindelijk verslagen worden door Jezus Christus. Dit is wat wordt aangekondigd door de laatste "5", waarmee de heilige naam van God eindigt. Nadat alle noodzakelijke demonstraties zijn gegeven, zal de aangekondigde goddelijke overwinning voltooid zijn.

In het Hebreeuws is de letter "aleph" de eerste letter van het alfabet en het eerste woord dat met deze letter wordt gevormd, is "ab", wat vader betekent. Het getal 1 dat dit kenmerkt, symboliseert daarom de volmaakte eenheid van de Schepper, de Geest van de Vader van alle levensvormen. Zonder enige verrassing voor hem ontstonden de problemen pas door de schepping van het vrije leven van zijn schepselen. Maar de oplossing voor het probleem van de vrijheid was ook al klaar en geprogrammeerd; het zou een naam hebben: Jezus Christus. En de opeenvolging van de getallen 1 + 5 + 6 + 5 verkondigt de komst naar de aarde van de Vader (1) die vertrok "als een overwinnaar". (5) *en om* (5) de duivel (6) en zijn zonden *te overwinnen*. Echt waar!

De Weg, de Waarheid en het Leven

Jezus liet ons deze beroemde uitspraak na, die bekend is bij talloze christenen, in Johannes 14:6: "*Jezus zei tegen hem: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand komt tot de Vader dan door mij.*"" In dit vers vat Jezus voor

ons het hele heilsplan samen dat Hij bedacht als Vader, schepper van al het leven. Hij baseert het op drie fasen, die achtereenvolgens zijn: 1 - **het middel** ; 2 - **de norm** ; 3 - **het einddoel** .

Is het pad het hoofddoel? Nee, maar het blijft **het essentiële middel** voor iedereen die het einddoel wil bereiken, namelijk het eeuwige leven.

Is waarheid het doel? Nee, net zomin als de weg, maar het is onmisbaar voor iedereen die het uiteindelijke doel van het eeuwige leven wil bereiken om de **waarheid** te begrijpen. Het begrijpen van dit woord waarheid wordt daarom heilzaam. Zonder in details te treden die de zaken tot groot genoegen van de duivel compliceren, moet u begrijpen dat waarheid de maatstaf is die God aan het leven in al zijn aspecten geeft. Waarheid is zijn opvatting van de voorwaarden die de mogelijkheid van gedeeld geluk bieden. En wie zijn levensopvattingen ter discussie stelt, maakt zichzelf tot een zondaar en ongeschikt om eeuwig onder zijn blik te leven. Door zo te handelen, diskwalificeerde de eerste tegenover God zichzelf om eeuwig in zijn aanwezigheid te leven. Jezus zei ook in Johannes 8:32: " *U zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken.* " Hij bedoelde dat zondaars met zijn hulp, door gehoorzaam te zijn aan de goddelijke wet, in gehoorzaamheid aan God bevrijding zouden vinden van de slavernij van de " **zonde** ", die volgens 1 Johannes 3:4 " *de overtreding van de wet* " is. Daarom moet de betekenis van dit woord vrijheid goed begrepen worden, want voor God bestaat ware vrijheid alleen in gehoorzaamheid aan zijn levensopvattingen. Er is geen derde weg voor de mens die erfelijk zondaar is. Volgens Deuteronomium 30:19 heeft God hem twee unieke wegen voorgelegd, waarvan de ene de enige is die tot het leven leidt, en de andere, de onrechtvaardige, die op vele manieren tot verderf en eeuwige dood leidt, dat wil zeggen definitief; het hele wezen, lichaam en geest, wordt definitief vernietigd.

In deze drievoudige associatie van " *weg* ", " *waarheid* " en " *leven* " vinden we de drie fasen van Gods heiligingsplan. De heiliging van de geroepenen door **het** bloed dat Jezus vergoten heeft, zijn heiliging door de **maatstaf** van gehoorzaamheid aan de door God goedgekeurde wetten en beginselen, en ten slotte, als laatste **loon** of **beloning** , de heiliging door de verheerlijking van de geroepenen die, na de status van uitverkorenen te hebben bereikt, het eeuwige leven kunnen binnengaan.

Rechtvaardiging door geloof vergeten

Jezus Christus zelf maakte deze deels verontrustende opmerkingen in Lucas 18:7-8: " *Zal God dan geen recht doen aan zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen, hoewel Hij hen verdraagt? Ik zeg u: Hij zal hen spoedig recht doen. Maar wanneer de Mensenzoon komt, zal Hij dan geloof vinden op aarde?* " »

Ik twijfel er niet aan dat Jezus bij zijn komst geloof op aarde zal vinden, en wel omdat hij in vers 7 het onrecht profeteert dat zijn laatste uitverkorenen zal vervolgen. De vraag die echter rijst, is: in welke kwaliteit en in welke kwantiteit? Want het is met geloof zoals met de wijn die de aarde voortbrengt: veel wijngaarden en wijnbouwers, maar van welke kwaliteit? Goede wijnen zijn

schaars en duur, en waar geloof is net zo schaars en daarom zeer gewaardeerd door Jezus Christus, de Almachtige God, de Voleinder ervan. Ik kom hier terug op een onderwerp dat al vaak is aangesneden, namelijk " **rechtvaardiging door geloof** ", en om het nog begrijpelijker te maken, geef ik er een parallelle definitie aan: "rechtvaardiging door wijsheid", de religieuze vorm van intelligentie; Dit is volkomen terecht, aangezien God in Daniël 12:3 verklaart: " *En **de wijzen** zullen stralen als de glans van het uitspansel, en zij die vele gerechtigheid hebben geleerd, als de sterren, voor eeuwig en altijd .* " Want het blijkt dat iedereen in het woord "geloof" alles plaatst wat zijn of haar persoonlijke overtuiging vormt. En dat is precies wat vals geloof kenmerkt, daarbij geholpen door slechte vertalingen van de oorspronkelijke Griekse teksten van de Bijbel. Romeinen 14:23 is een voorbeeld uit de Louis Segond-vertaling: " *Maar wie twijfelt over wat hij eet, is veroordeeld, omdat hij niet handelt vanuit overtuiging. Alles wat niet voortkomt uit overtuiging, is zonde.* " De juiste vertaling wordt ons in de JNDarby-vertaling als volgt aangeboden: " *Maar wie twijfelt, als hij eet, is veroordeeld, omdat hij niet handelt vanuit een geloofsprincipe. Alles wat niet voortkomt uit het geloofsprincipe, is zonde.* " Geloof is een principe dat door God uniek is gedefinieerd om zijn persoonlijke goddelijke overtuigingen uit te drukken over wat het ideale gedrag van zijn schepselen zou moeten zijn. En in het geval van dit vers schrijft geloof voor wat eetbaar is en wat niet, in Leviticus 11, maar het ideaal werd al door God voorgeschreven vanaf de grondlegging van de wereld, in Genesis 1:29: " *En God zei: Zie, Ik heb u alle zaaddragende planten op de hele aarde gegeven, en alle bomen waaraan zaaddragende bomen groeien; het zal u tot voedsel dienen.* " » ; Ik kan niet onder woorden brengen hoeveel mijn keuze om deze opdracht te gehoorzamen mij met vreugde en voldoening vervult. En mijn fysieke en mentale gezondheid zijn de eerste begunstigden. Waar geloof omvat alle waarden die God goedkeurt en zegent. Maar om dat te doen, moet een mens het leren kennen, en om dit doel te bereiken, mag men zich niet vergissen over de middelen. Want onder de noemer Heilige Schrift worden verschillende keuzes aangeboden: die van de verschillende versies van de Bijbel en die van de Koran. De keuze van intelligentie, die van waar geloof, valt ten gunste van de Bijbel van de Joden, die God schiep door hem in de loop der tijd te laten opschrijven om er de bewaarplaats van zijn orakels van te maken. Het bewijs voor deze keuze is te vinden in de Bijbelverhalen zelf. De Bijbelse " *twee getuigen* ", de oude en de nieuwe, getuigen van elkaar. Zij staan historisch gezien aan de oorsprong van het geloof in de ene God. Het gaat er dus niet om "in" te geloven, maar om "in" deze God te geloven die als enige onsterfelijkheid bezit; wat betekent geloven in de waarheid die gedragen en belichaamd wordt in de goddelijk-menselijke persoon van Jezus Christus. Want het geloof "in" zijn bestaan is slechts het gevolg van de ware intelligentie die aan de mens is gegeven, verheven boven de dieren, de dieren die, van hun kant, van God alleen het instinct tot zelfbehoud hebben ontvangen waar de mens ook baat bij heeft. De ontwikkeling van zijn intelligentie kan hem echter, volgens zijn morele karakter, paradoxaal genoeg, het voordeel van dit instinct tot zelfbehoud ontnemen. De keuze van de duivel en de koppigheid van zijn opstand tegen God hebben dit bewezen. In tegenstelling tot dieren redeneert de mens, berekent hij, leidt hij af en trekt hij lessen uit

ervaringen. En al zijn intellectuele vermogens zouden hem normaal gesproken tot het inzicht moeten brengen dat intelligentie niet kan bestaan zonder een intelligent wezen dat haar geschapen heeft. Kan toeval goede smaak scheppen? Was hij geïnteresseerd in het aanbieden van aangename geuren aan de menselijke neus? De denker Pascal zei het, met behulp van het beeld van een schilderij, dat noodzakelijkerwijs voortkomt uit het werk van een schilder. Naast deze eenvoudige en logische redenering kunnen menselijke en duivelse gedachten een groot aantal filosofische concepten bedenken die even onjuist en leugenachtig als schadelijk zijn.

De verontrustende aankondiging van Jezus wordt vandaag volledig bevestigd. En het opmerkelijke is dat al het nieuwste licht dat uit de hemel wordt ontvangen, terechtkomt in de geest van een man die leeft te midden van een land waar atheïsme heerst: het republikeinse Frankrijk, van God afgeleid door de geschriften van zijn rebelse meesterdenkers, zijn humanistische "lichten". Zodat de nieuwste waarheden, hersteld of vernieuwd, die Jezus Christus ons biedt, floreren in een spirituele woestijn, waarin naast elkaar twee longvormige departementen de symbolische religieuze getallen "07" en "26" dragen. Beide profiteren van de bewatering van de Rhône, die er van noord naar zuid tussen stroomt. De regio brengt de vruchten voort van haar vele boomgaarden, en op de plaats van het hart ligt de stad Valence, het eerste historische Franse Adventistenbolwerk, waar ik op 36-jarige leeftijd de doop ontving door volledige onderdompeling. Heiligheid vind je alleen waar God die plaatst, en het was zijn keuze om paus Pius VI in 1799 als gevangene in deze stad te laten sterven, om de profetie in Openbaring 13:3 te vervullen: "*En ik zag een van zijn koppen als het ware doodgeslagen , en zijn dodelijke wond genas , en de hele wereld verwonderde zich over het beest.* " En het was opnieuw zijn keuze om de toekomstige Franse keizer Napoleon I daar te laten verblijven ' tijdens zijn opleiding tot artillerieofficier; Napoleon I ' "*de adelaar*" uit Openb. 8:13: "*En ik zag en hoorde een adelaar vliegen boven het midden van de hemel , die met luide stem zei: Wee, wee, wee hun die op de aarde wonen, vanwege de andere stemmen van de bazuin van de drie engelen die op het punt staan te bazuinen!*" Wie kan zeggen dat het getal "26", het getal van de naam van God "YaHWéH" (JHWH = 10 + 5 + 6 + 5) uitgesproken door de mens en het getal van het departement Drôme, in zijn ogen niets voorstelt? Maar helaas, om "*het beest dat uit de zee oprijst*" in Openbaring 13:1 neer te halen , "*beest*" dat de coalitie van het Romeinse pausdom met de Franse monarchie aanduidt, haar belangrijkste gewapende steun sinds haar eerste koning Clovis I ' riep God het "*beest dat uit de afgrond oprijst*" aan, in Openbaring 11:7; wat de Franse Revolutie en haar bloedige atheïsme van de "Terreur"-jaren 1793-1794 aanduidt. Zoals Openbaring 13:4 had voorspeld, zou "*de dodelijke wond*" van "*het beest*" "*genezen*" worden , en het katholieke geloof, dit valse christelijke geloof, kon zich des te gemakkelijker ontwikkelen en zijn volgelingen vermenigvuldigen omdat het hen in hun wieg inschrijft en hen onmiddellijk na hun geboorte als "baby's" doopt. Ik dank God dat Hij mij deze ervaring, beoefend in het valse katholieke geloof en het valse protestantse geloof, heeft bespaard. Want veel schepselen raken gevangen door deze doop, ook al Het was niet gekozen, een echte waarde. Ik herinner hen

eraan dat alleen zij die geloven en gedoopt zijn, gered zullen worden. En geloof is een zaak van volwassenen en een vrucht van wijsheid, zoals Daniël leerde; de "baby" is daarom niet gekwalificeerd om het te demonstreren. Bovendien, door het de vrucht van een volwassen keuze te maken, maakt God de doop tot een keuze die de gedoopte verbindt en kracht geeft. Want zich aan God toevertrouwen is niet zonder risico, en ik herinner u eraan, na Jezus en Jakobus, dat gelovigen "*strenger geoordeeld*" zullen worden dan ongelovigen. Mat. 23:14: "*Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars! Want u eet de huizen van de weduwen op en bidt lang voor de schijn; daarom **zult u strenger geoordeeld worden***". Jac. 3:1: "*Broeders, laat niet velen van u leraar worden, want u weet dat **wij strenger geoordeeld zullen worden***".

Zo is, in een woestijn van irreligiositeit, sinds 2018 de ijverige islam de atheïstische norm van het Franse volk aan het opschudden. Het door Napoleon ondertekende concordaat had de moeilijkheden die uit dit nieuwe scenario voortvloeiden niet voorzien. Ten tijde van Napoleon streefde het concordaat immers naar het vaststellen van republikeinse regels die alleen aanvaardbaar en geschikt waren voor de katholieke en protestantse religies, die in Frankrijk nauwelijks vertegenwoordigd waren. Een onvoorziene botsing, zoals die van de Titanic in 1912 tegen een ijsberg, heeft het fanatieke geloof van de islam tegenover het atheïsme geplaatst. Deze twee extreme representaties, beide afgesneden van de grote Schepper-God Jezus Christus, bereidt de grote Rechter der universums de vernietiging voor van menigten zielen wier leven het niet waard is verlengd te worden. De nutteloze "*aarden vaten*" zullen genadeloos "*gebroken*" worden. Maar te midden van dit bloedbad zal hij de integriteit weten te bewaren van de "*vaten van eer*" die hem toebehoren, omdat ze hem dierbaar zijn en zijn glorie vertegenwoordigen. En de glorie van God is het ware geloof van zijn uitverkorenen, dat wil zeggen, hun volmaakte aanpassing aan het ideale model van zijn goddelijk en menselijk concept.

Niemand kan zeggen hoe hoog God, individueel, in zijn oordeel de hoogte van zijn eisen stelt, maar we worden allemaal geconfronteerd met zijn Bijbelse getuigenis, waarin we allemaal kunnen ontdekken wat in zijn ogen aangenaam, goed en volmaakt is. Wie zal zijn ijver inzetten om de kampioen van de gehoorzaamheid te worden en de "lieveling" van de goddelijke Meester van trouw in de liefde? Dit is de strijd van het geloof, het ware geloof, waarin de apostelen van Christus zich hebben ingezet en ons zijn voorgegaan tot op deze dag, 3 januari 2022.

"Rechtvaardiging door geloof", of "rechtvaardiging door wijsheid", identificeert de doelwitten van de goddelijke plagen. Dit zijn allen die de leringen van de Bijbel verachten of ten onrechte uitbuiten, die worden vertegenwoordigd door de "*twee getuigen*" van het oude en het nieuwe verbond, zoals aangegeven in Openbaring 11:3; de twee hebben op complementaire wijze de profetische boodschap opgebouwd die aan de gezegende uitverkorenen van Jezus Christus wordt gebracht, de laatste Zevendedagsadventisten die ijverig en trouw zijn gebleken en die zijn glorieuze wederkomst in het voorjaar van 2030 verwachten.

“TOT TRANEN BURGERS!”

De tijd van zorgeloos plezier en gelach is voorbij. Feesten en weelderige feesten behoorden tot het verleden. En om deze verandering teweeg te brengen, hoefde de grote Schepper God alleen maar de verleidingen van de nieuwe slangen genaamd "wetenschap" en "cultuur" te benutten om de ongelovige en ondankbare of ongelovige samenleving, verleid door haar wonderen en bekwaamheid, te straffen. In het Westen, gedomineerd door een koud en cynisch kapitalisme, hield het plezier van ongebreidelde consumptie de gedachten van de mensen bezig. Maar nu, sinds begin 2020, is alles veranderd. Na de dodelijke ziekte "aids" heeft de verschijning van het besmettelijke coronavirus, Covid-19, een einde gemaakt aan de gebruikelijke levensstandaard, die tot dan toe bestond uit uitstapjes en warme, vriendschappelijke of romantische ontmoetingen. Afstand nemen is nu opgelegd en na de gevolgen van meervoudig overspel en talloze echtscheidingen als gevolg van egoïsme, barst de gezinseenheid van de mens in stukken die zich van elkaar verwijderen als de explosie van een ster in de kosmos. In Frankrijk kon een dergelijke verandering echter alleen worden bewerkstelligd door de komst van een jonge president, geboren onder de Vijfde Republiek, en dit detail heeft grote gevolgen. In 1958 werd de aanname van deze door generaal De Gaulle voorgestelde grondwet door de gehele politieke oppositie van die tijd bestempeld als een verkapte dictatuur. Het was inderdaad een dictatuur, goed georganiseerd, waarbij het dictaat werd verkregen door de steun van een wetgevende meerderheid in dienst van de nieuwgekozen prins. Ondanks het verzet van de ware republikeinen van de Vierde Republiek werd de grondwet van de Vijfde Republiek aangenomen. Lange tijd, in de tijd van zijn welvaart, had Frankrijk er geen last van. Het vormde geen probleem, maar terwijl de gedachten van het Franse volk verzonken waren in diverse vormen van consumptie, hebben opeenvolgende presidenten het land in beslissingen en richtingen geleid die op de lange termijn rampzalig zijn. En dit betreft onze tijd, waarin de noodzaak om overeenstemming te bereiken met andere Europese landen de Franse president de mogelijkheid ontnemt om maatregelen te nemen ten gunste van zijn land. In een verenigd Europa, dat openstaat voor talloze bronnen van immigratie, slaan de problemen van de wereld wortel en vergroten ze de last voor volkeren die al geruïneerd zijn door de vernietiging van banen door intra- en extra-Europese offshoring. En in deze context, waarin alle volkeren bevoorraad worden door China, waar het ook vandaan komt, veroorzaakt het Covid-19-virus onvoorziene bijwerkingen: verdeeldheid tussen degenen die zich laten vaccineren en degenen die dat niet willen. Alsof de religieuze en politieke kwesties nog niet genoeg waren, zorgt het vaccin nu opnieuw voor verdeeldheid in de Franse samenleving. Het was echt nodig!

Iedereen vindt redenen om zijn standpunt te rechtvaardigen. De meerderheid, die ik "de schapen" noem, negeert dit vers uit de Bijbel, geciteerd in Jer. 17:5: "*Zo zegt de HEERE: Vervloekt is de mens die op een mens vertrouwt, die vlees tot zijn arm stelt en wiens hart zich van de HEERE afkeert!*" Ze zijn allemaal overtuigd door de argumenten van wetenschappers en gezondheidswetenschappers. Toch hebben ze ongelijk, omdat ze geen rekening houden met het bestaan van God en zich in alle opzichten vergissen over de ware

waarden van het leven. Ik weet uit ervaring dat ik met de grootste wilskracht en alle nodige voorzichtigheid vaak dingen heb vernietigd die ik wilde herstellen. Ditzelfde risico geldt voor de menselijke gezondheid. En het injecteren van moleculen in het lichaam die het niet zelf aanmaakt, is verre van onschadelijk en kan op de lange termijn vergiftigende effecten hebben. Slachtoffers van de pesterijen die door wetenschappelijk en politiek bestuur worden opgelegd, geven de gevaccineerden de schuld van hun vrijheidsberoving aan degenen die zich niet laten vaccineren. Ze vergeten dat de situatie wordt gecreëerd door de beslissingen van de machthebbers. Maar omdat ze niet in staat of niet bereid zijn dit politieke gezondheidsdictaat te bekritisieren, en omdat ze de autoriteiten niet willen tegenspreken, richten ze hun wrok liever op degenen die hun mening niet delen. Schapen zijn ook lafaards en bovendien gemakkelijk te manipuleren.

Vanuit het andere perspectief, dat van degenen die zelf analyseren en nadenken, wordt het probleem anders bekeken. Het vaccin dient nu alleen om het recht op een vrijer leven te verkrijgen. Het beschermt niet 100% tegen Covid, het voorkomt besmetting niet, maar het vermindert wel het risico op gevallen die verergerd worden door de morbiditeit van de leeftijd en ziekten die veroorzaakt worden door slechte gewoonten die in het moderne leven zijn ontstaan (tabak, alcohol, drugs, enz.). Ondanks dat 90% van de mensen gevaccineerd is, worden niet-gevaccineerde mensen opgenomen in ziekenhuizen en sterven daar. Deze situatie doet me denken aan de methode die in de biologische landbouw wordt toegepast. Op een volledig ingezaaid perceel wordt het overgrote deel van het oppervlak zeer licht behandeld met biologische insecticiden, en een klein deel van het geheel wordt helemaal niet behandeld; het wordt overgelaten aan de insecten. En het principe werkt perfect, want tussen het licht behandelde en het onbehandelde gebied vergissen de insecten zich niet. Ze verlaten het behandelde gebied en haasten zich om zich te verzadigen in het onbehandelde gebied. Onze Covid-19 doet hetzelfde. Het dringt het ongevaccineerde lichaam binnen en vindt zelden de natuurlijke immuunafweer die het kan neutraliseren. De huidige mensheid leeft immers onder de chemische wet die de VS van 1945 tot vandaag heeft ingevoerd. Voorlopig trekt het ongevaccineerde lichaam het aan, maar deze aantrekkingskracht kan worden versterkt door de geleidelijke aanpassing aan de antilichamen die bij gevaccineerde mensen worden aangemaakt. Dit principe is waargenomen bij antibiotica, waarvan de effectiviteit is verzwakt en in sommige gevallen zelfs geen effect meer heeft. In een humanistische koppigheid gelooft president Macron dat het vaccineren van al zijn mensen het leven van het virus kan beëindigen. Zonder mij te vergissen, bevestig ik dat dit een illusie is, en wel om verschillende redenen. Ervan uitgaande dat alle mensen gevaccineerd zijn, wat doet Covid dan? Het muteert en past zich aan de antilichamen aan die het bestrijden, en hervat de strijd in een nieuwe, nog agressievere en besmettelijkere vorm. In deze oorlog die tegen hem wordt gevoerd, wordt de jonge president onderworpen aan de vernietigende kracht van de grote Schepper, die als enige in staat is een einde te maken aan zijn huidige plaag. Maar nu ik zijn plan ken, weet ik dat hij niet van plan is dat te doen. Want al, in de anonimiteit van zijn onzichtbaarheid, bereidt hij de volgende straffen voor. De meerderheid van de mensheid kan het idee niet accepteren dat ze een fase van progressieve

vernietiging van alle menselijke levens over de hele aarde is ingegaan. Covid-19, en het lage sterftecijfer ervan, is slechts het teken van het begin van deze geprogrammeerde universele slachting. Waar zijn de mensenrechten? Waar zijn de kreten tegen de door God georganiseerde genocide? Beseft u hoezeer onze tijd lijkt op deze confrontatie tussen farao en zijn magiërs, en Mozes, Aäron en de Almachtige God?

Van degenen die het vaccin weigeren, vertrouwen velen op hun fysieke gezondheid, zich er niet van bewust dat het God is die het virus gebruikt dat de economische, sociale en politieke situatie van de hele mensheid doodt en verstoort. Het blijkt dat noch natuurlijke immuniteit, noch de beste fysieke conditie, noch vaccins bescherming bieden tegen Gods oordeel. De dood zal iedereen treffen die niet werkelijk beschermd wordt door het verzoenende bloed van Jezus Christus. Na de tijd van het lachen komt nu de tijd van de tranen, en overall op aarde rouwen nabestaanden om hun doden die plotseling verdwenen zijn. In de tijd van de farao deden Egyptische families hetzelfde, en op hun beurt rouwden de Hebreeën om hun doden die 40 jaar lang tijdens de pelgrimstocht door de woestijn vielen, en elke keer strafte God hen voor hun zonden. Het is hier dat ik moet terugkeren naar dit criterium, dat zo fundamenteel is om te begrijpen wat we meemaken. Al onze leiders zijn jong en groeiden op in de Vijfde ^{Republiek}, waaraan geen van de politici die elkaar hebben opgevolgd ooit twijfels heeft gehad. Deze dictatuur, vermomd als democratie, werd en wordt nog steeds beschouwd als een voorbeeld van democratie, enkel en alleen omdat onze opeenvolgende monarchen het volk het recht hebben gegeven om van hun vrijheid te genieten, in plezier en losbandigheid. In dit klimaat van zorgeloosheid konden de rijken nog rijker worden en konden de armen hun geluk beproeven bij de loterij en de PMU. De "Macroniaanse" jeugd (quasi-anagram = mijn domheid) is daarom niet in staat macht anders te beschouwen dan in haar absolute vorm, die van deze Vijfde ^{Republiek}. Voor God is het getal 5 dat van de mens. Het markeert het hoogtepunt van deze humanistische regering van het republikeinse Frankrijk en heeft, in de algemene onverschilligheid, het Franse volk geplaatst in de omstandigheden van het oude royalistische regime of die van het keizerrijk, autoritair, maar open en gastvrij. President Chirac bedacht de uitdrukking "single thought". Dit was het geval gedurende ongeveer 70 jaar na de Tweede Wereldoorlog. Het volk, verbrijzeld door nazi-Duitsland, bleef op alle vlakken, politiek en economisch, onderdanig en volgzaam tot onze laatste dagen, toen het jonge staatshoofd geconfronteerd werd met onophoudelijke en onoplosbare problemen die hem prikkelbaar en steeds agressiever maakten; vandaag meer dan gisteren, maar minder dan morgen, totdat hij zelf gebroken en vernietigd is, wanneer God het nodig acht. En evenzo, voor het volk van Frankrijk en dat van de wereld, moet het ergste nog komen. De tranen zijn nog niet uitgevloeid. "Op tranen, burgers!" Want het trotse gedrag van de heersende jeugd maakt het onmogelijk om de beslissingen die ze hebben genomen in twijfel te trekken. Zolang ze zich niet bewust worden van de actie die God leidt, kunnen ze alleen redeneren op basis van hun wetenschappelijke grondslagen en kennis. De tegenstelling tussen gevaccineerden en ongevaccineerden heeft daarom een religieuze oorzaak die door beide kampen wordt genegeerd. De Schepper geeft zo

een reden voor zijn verdeeldheid zaaiende en verscheurende werk. Volkeren voor wie " *licht slechts duisternis is en duisternis hun licht* ", worden blootgesteld aan een verkeerde diagnose als gevolg van hun totale blindheid, veroorzaakt door hun goddeloosheid en hun minachting voor God en zijn machtige openbaringen .

We lezen in Amos 3:6: " *Wordt er in een stad op de trompet geblazen, zonder dat de mensen bang zijn? Is er kwaad in een stad, zonder dat de HEER het doet?* Dit vers duidt op twee dingen die dubbel betrekking hebben op onze huidige gebeurtenissen. De eerste betreft de " *bazuin* " die binnenkort voor de "zesde" keer zal klinken in het project dat God in zijn Apocalyps heeft geopenbaard, in Openbaring 9:13. Deze zal dit keer niet "in een stad" klinken, maar over heel Europa en over de hele aarde. Deze explosie van woede van de universeel verachte gekruisigde Christus wordt geïllustreerd door de " *vier horens van het gouden altaar dat voor God staat* ". Als reactie op deze minachting laat Hij de kwade engelen, de demonen, los, die volgens Openbaring 7:1 tot 3 sinds 1798, en opnieuw in 1843, gevangen worden gehouden. Want het moet begrepen worden: God richt zich op godsdienstoorlogen, die niet de hoofdoorzaak van de eerste twee wereldoorlogen zijn. Voor de derde zegt de tekst: " *en zei tot de zesde engel die de bazuin had: Bevrijd de vier engelen die gebonden zijn in de grote rivier de Eufraat.* " Deze bevrijding is echter, en voor de derde keer, nog steeds zeer gedeeltelijk, omdat de drie wereldoorlogen elkaar opvolgen met een steeds grotere vernietigende kracht. Dit komt omdat het allemaal **waarschuwingen zijn** die God richt tot aardse zondaars vóór hun uitroeiing, die pas zal komen na het einde van de genadetijd. Het aantal slachtoffers wordt daarom teruggebracht tot het " *derde* " deel van de mensheid: " *En de vier engelen die voorbereid waren voor het uur, de dag, de maand en het jaar, werden vrijgelaten om een derde deel van de mensheid te doden.* " Het tweede deel van het vers in Amos 3:6 luidt: " *Gebeurt er ongeluk in een stad zonder dat Jahweh het doet?* God is niet verplicht zelf de leiding te nemen, want het is voldoende dat Hij de boze engelen loslaat om de schade te berokkenen aan de mensen op wie Zijn woede zich richt. Maar onthoud met mij dat Hij volledig de verantwoordelijkheid opeist voor het kwaad dat toeslaat volgens Zijn gerechtigheid, de mensen die zondigen tegen Zijn wetten, Zijn verordeningen en het getuigenis van Zijn liefde, getoond en verheerlijkt in Jezus Christus.

zesde bazuin " zal treffen , zijn de kleine verwoestingen als gevolg van Covid-19 onbeduidend. Het luidt echter de verandering in het gedrag van de Almachtige God in, wiens verschrikkelijke verwoestingen geleidelijk zullen toenemen tot de definitieve uitroeiing die aan zijn uitverkorenen wordt aangekondigd in het voorjaar van 2030. Begrijp dit goed: noch mens noch demonen hebben de macht om leven te scheppen. Maar met behulp van demonen heeft de menselijke wetenschap geleerd hoe het leven veranderingen kan ondergaan, door in te grijpen in het genoom van de levenden. Moderne tovenaarsleerlingen pasten deze praktijk toe op voedselgewassen voordat ze deze op mensen toepasten. Het succes dat ze met planten behaalden, moedigde hen aan om verder te gaan, en in een krankzinnige waanzin produceerden ze in hun laboratoria het monster dat hen vandaag de dag doodt. Zijn degenen die verantwoordelijk zijn voor deze plaag het best geplaatst om de mensheid ervan te

verlossen? Het antwoord lijkt ja te zijn, gezien de keuzes van de blinde en doodsbanghe heersers van de hele planeet. Maar God en zijn uitverkorenen hebben een heel andere mening. En die mening zal uiteindelijk de doorslag geven en aan alle anderen worden opgelegd.

Laten we geen moment twifelen aan de oprechte overtuiging die de jonge presidentiële garde drijft en motiveert, want daarin schuilt het probleem. Zoals het spreekwoord luidt: "De weg naar de hel is geplaveid met goede bedoelingen", en de geschiedenis moet ons leren dat president François Mitterrand, gedreven door de beste en meest sociaal gemotiveerde motieven, om het leven van de armen te verbeteren, de toekomst van Frankrijk opofferde om een acuut probleem op te lossen. Nadat hij de textielsector had opgegeven ten gunste van Azië, offerde hij ook de staalindustrie in het oosten op, waardoor Frankrijk zijn onafhankelijkheid verloor en enorme werkloosheid ontstond in het noorden en het hele oosten van het land. Iedereen kan een fout maken, maar wanneer degene die een fout maakt een staatshoofd is met bijna absolute macht, zijn de gevolgen voor de bevolking verschrikkelijk en onomkeerbaar. Dit is de reden waarom de selectie van staatshoofden die aan de macht komen, gekozen door God, zijn gekozen vertegenwoordigers verlicht over de toekomst die hij projecteert op de volkeren der aarde, en in het bijzonder op die van het ontrouwe christelijke Westen, zijn belangrijkste doelwit, dat hij symbolisch aanduidt met de naam " *Eufrat* ", omdat het gebukt gaat onder de vloek van zijn rooms-katholieke erfgoed, dat hij naar hetzelfde beeld " *Babylon de Grote* " noemt, de officiële instelling die erfgenaam is van Constantijn I^{de} Grote, gesticht in het jaar 538. Maar zonder de gewapende steun van de koningen van Frankrijk en zijn stad Parijs, die God symbolisch " *Sodom en Egypte* " noemt in Openbaring 11:7, zou deze overheersing niet tot in onze dagen hebben voortgeduurd. Dit is de reden waarom Rome, Parijs en Europa de bevoorrechte doelwitten zijn geworden van de toorn van de Almachtige Schepper, overeenkomstig de chronologische route van de voortgang van Covid-19. Maar andere naties, christelijk of niet, zijn niet minder schuldig en delen Covid-19 al met hen en zullen hun deel hebben aan de komende vernietiging.

Een digitale onthulling met onverwachte implicaties

We hebben het bewijs dat God in wat Hij bouwt weinig ruimte laat voor toeval; de hele Bijbel berust op numerieke cijfers, onthuld en aangetoond door de Russische wiskundige Yvan Panin. In mijn inspiratie van vandaag, 7 januari 2022, leidde de Geest mij naar een beter begrip van de gebeurtenissen in Genesis; dit door te vertrouwen op de gecodeerde code die onthuld wordt in de nummers van de hoofdstukken die de Apocalyps vormen (volledige uitleg in " **Leg Daniël en Openbaring aan mij uit** " pagina's 156-157). Door dus de datum 1656, die tot dan toe als het jaar van de watervloed werd aangehouden, met één eenheid te reduceren, verkrijgen we de datum 1655, waarvan het totale getal 17 is, dat wil zeggen het symbolische getal van het goddelijk oordeel. En de zondvloed was inderdaad het eerste grote oordeel dat God in de hele menselijke geschiedenis volvoerde. Maar deze reductie met één jaar op de data die geconstrueerd zijn door de genealogieën die in Genesis worden aangehaald, brengt andere onthullingen

met zich mee over het verloop van het vroege leven van Adam en Eva. Deze reductie met één jaar impliceert de volgende feiten. Adam en Eva leefden een heel jaar, dat wil zeggen 12 maanden, in hun staat van onschuld en volmaakte reinheid. Gedurende dit jaar droeg en beviel Eva van haar eerste zoon, Kaïn, en ze beviel van hem **zonder al te veel pijn**. Dit verklaart de betekenis van de woorden die God in Genesis 3:16 tot haar richt, na haar zonde: " *Tot de vrouw zei Hij: **Ik zal de pijn van uw zwangerschap zeer vermeerderen**; met pijn zult u kinderen baren* , en uw begeerte zal uitgaan naar uw man, en hij zal over u heersen. " Pas na de zonde, ditmaal in pijn, beviel Eva van Abel, en hij was zelf een erfgenaam van de zonde, net als Christus, door zijn verlossende wil, en zijn discipelen. In dit geval is Kaïn als het eerste tegenovergestelde door God geschapen, de eerste volmaakte engel die " *Ster*" of " *Morgenster* " wordt genoemd in Jesaja 14:12: " *Hoe ben je uit de hemel gevallen, morgenster, dochter van de dageraad? Jij die de volken vertrapt, bent ter aarde neergeveld.* " Deze "Martin"-versie getuigt van deze naam " *Morgenster* ". Door deze te vergelijken met de "zon" van ons systeem, getuigt God dat de schepping van deze eerste engel hem vreugde had gebracht. Ik wil benadrukken dat alleen de Martin- en Jerusalem-versies de naam van de Hebreeuwse tekst respecteren. De andere hebben de vorm "Bright Star" aangenomen, wat de duivel in de katholieke en protestantse traditie de naam "Lucifer" gaf.

Kaïn is daarom profetisch het beeld van de duivel die zijn broer, Jezus, afgebeeld door Abel, zal doden. En na hem zal zijn moorddadige haat gericht zijn tegen zijn geestelijke erfgenamen, dat wil zeggen alle uitverkorenen van Jezus Christus. In zijn leer zei Jezus over de duivel in Johannes 8:44: " *Hij is een leugenaar en een moordenaar van den beginne* ": " *Jullie zijn van jullie vader de duivel, en jullie willen de begeerten van jullie vader doen. **Hij was een moordenaar van den beginne** , en hij blijft niet in de waarheid, omdat er geen waarheid in hem is. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij uit eigen ziel; want **hij is een leugenaar en de vader van de leugen** .* " Nu, de eerste moord in de menselijke geschiedenis werd gepleegd door Kaïn; wat zijn beeld van de duivel bevestigt. En vanwege deze profetische rol die de duivel afbeeldt, kunnen we beter begrijpen waarom God, nadat hij zijn broer Abel had gedood, een teken aan Kaïn geeft, zodat niemand hem zou doden. Het beeld van de duivel gaat zo ver, want in feite werd de duivel ook niet geacht te sterven vóór het einde van de wereld. Net als Kaïn geniet hij speciale bescherming omdat hij een onthullende rol in zich draagt die hem tot leider maakt van het kamp dat in opstand kwam tegen Gods gezag. Net zoals de verlenging van het leven van de duivel de hergroepering van demonen en mensen mogelijk maakte die zich bij hem aansloten door hem te imiteren, zo bracht het overleven van Kaïn imitaties voort zoals die van Lamech, de verfoeilijke spotter, geciteerd in Genesis 4:23: " *Lamech zei tegen zijn vrouwen : Ada en Zilla, luister naar mijn stem! **Jullie, vrouwen van Lamech** , luister naar mijn woord! Ik heb een man gedood om mijn verwondingen, en een jongeman om mijn kneuzingen.* " Want na deze misdaden te hebben opgeschept en God openlijk te hebben bespot, voegt hij er in vers 24 aan toe: " *Geef Kaïn zevenvoudig recht, en Lamech zevenenzeventigvoudig.* " Lamech was niet alleen een misdadiger, hij was ook een hoereerder en overspeler, omdat

hij twee vrouwen had genomen, wat in strijd was met het gebod van God in Gen. 2:24: " Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten , en zij zullen tot één vlees zijn. "

In dit hoofdstuk 4 van Genesis, waar het getal 4 de betekenis heeft van het symbool van universaliteit, projecteert God in beeld de voortgang van het kwaad op aarde, dat vorm krijgt in Kaïn en zal eindigen ten tijde van de wederkomst in heerlijkheid van Jezus Christus, door zijn confrontatie met een menigte volkeren die de criteria van de eerste "Lamech" zullen vormen. In zijn beschrijving vinden we al het beeld van de mensen die in onze tijd leven. Zelfs al dragen ze niet de naam "Lamech", we vinden in hen dezelfde goddeloosheid, dezelfde minachting voor goddelijke glorie en dezelfde voorliefde voor sarcasme en spot. Daaraan moet worden toegevoegd dat, voor God, de laatste rebellen schuldig zullen zijn aan het beramen van de uitroeiing van de laatste uitverkorenen. De rebellen zullen hen uiteindelijk tot de dood hebben veroordeeld vanwege hun weigering van de rooms-katholieke zondag en hun koppigheid in het trouw in acht nemen van de door God geheiligde sabbatrust; wat hun band met de "Lamech" die de twee mannen vermoordde, verder bevestigt. In Genesis 4 profeteert God verder over de toekomst van de mensheid.

In deze nieuwe kijk op het begin van het aardse leven lijkt het erop dat de erfzonde, eerst door Eva en vervolgens door Adam, werd begaan na een jaar van volmaakt leven. En met de volbrachte zonde begon de periode van 6000 jaar, die in Gods plan voor zonde was gereserveerd. Een jaar na de schepping van Adam en Eva, kantelde de aarde om haar as en werd ze onderworpen aan de veranderingen van de vier seizoenen, waarin de processen van leven en dood zich voortdurend afwisselen.

De vermindering van één jaar, ten opzichte van de tot dan toe vastgestelde berekeningen, heeft ook betrekking op het jaar 1948 dat aan de geboorte van Abraham werd toegeschreven. Met één jaar ingekort, wordt het 1947, en dit keer bedraagt het totaal van het jaar 21, oftewel 3 maal 7, wat de volmaaktheid van de heiliging aangeeft. Dit getal sluit beter aan bij de goddelijke symboliek om de geboorte te markeren van de stichter van de verbonden tussen God en zijn schepselen. Want in zijn symbolische beeld, in Romeinen 11, " *de wortel van de tamme olijfboom* ", beschreven door de apostel Paulus, is hij het, Abraham, de vader van ware gelovigen, aan wie God werkelijk zijn gerechtigheid in Christus " *toerekent* " volgens Genesis 15:6: " *Abram geloofde in Jahweh, die het hem als gerechtigheid toerekende .* "

Deze vermindering van één jaar op de berekeningen in Genesis heeft geen invloed op de uiteindelijke datum van lente 2030, die het begin blijft van het 2001e ^{jaar} sinds de dood van Christus tijdens het Pascha van het jaar 30. De uitleg is zeer eenvoudig te begrijpen. De berekeningen van de genealogieën van Genesis zijn oplopend van vorm en geven ons de mogelijkheid om data te creëren door numerieke gegevens te verzamelen. De constructie is logisch en volkomen zeker, maar deze constructie kan niet worden voortgezet tot het einde van de wereld vanwege het ontbreken van Bijbelse numerieke gegevens. In de tegenovergestelde richting, die het begin van het jaar 4001 markeert, wordt de dood van Christus vastgesteld op basis van onze valse kalender in zijn jaar 30 en is het niet mogelijk

om deze valse kalender te gebruiken om de verbinding met de oplopende berekening in Genesis vast te stellen. In deze valse berekening, gebaseerd op de valse datum van de geboorte van Jezus Christus, zijn oplopende en aflopende data gepresenteerd, maar geen van beide houdt rekening met de werkelijke tijd die God sinds de erfzonde heeft geteld. Ook zijn dood in Christus op 3 april 30, die stevig verankerd is in onze valse kalender, vormt het keerpunt van het laatste derde deel van de zesduizend jaar die gereserveerd zijn voor de zonde en de selectie van de uitverkorenen die God vindt onder de zondaars over de hele aarde.

De wet van de Grote Rechter

Het is duidelijk dat elk oordeel gebaseerd moet zijn op wetteksten die, om gelegitimeerd te worden, bekend en erkend moeten zijn door de mensen die aan het oordeel worden blootgesteld. De mens heeft dit goed begrepen en om niet aan dit criterium ten prooi te vallen, heeft hij bepaald dat niemand onwetend mag zijn van de wet. In onze westerse beschavingen hebben burgerlijke wetten voorrang op religieuze wetten; en na hun afvalligheid accepteerden de grote Europese christelijke instellingen dit voldongen feit en keurden ze de seculiere heerschappij goed die door Napoleon I^{en} de leiders die na hem kwamen, werd opgelegd. Zoals iedereen kan begrijpen, is het stellen van de wet van de Schepper-God onder menselijke wetten een zelfmoordkeuze of een onbewuste keuze van ongelovigen. De geschiedenis van vroeger getuigt ervan dat Frankrijk het revolutionaire atheïsme heeft geërfd dat nog steeds grotendeels de geesten van zijn bevolking domineert. Zijn onverschilligheid, zelfs zijn minachting voor religie en zijn ervaring, heeft vele volkeren op aarde besmet. Atheïsme kan echter alleen geschikt zijn voor mensen die weigeren na te denken en verontrustende vragen willen negeren. Nadat ik de tegenovergestelde keuze had gemaakt, verlangde en kreeg ik van God alle antwoorden op de verschillende vragen die mij werden gesteld. Ook in dit artikel zal ik de opeenvolgende stappen presenteren die het mogelijk maken dat een leeg vat door de Geest van God met heilige olie wordt gevuld. Maar deze goddelijke handeling is gebaseerd op concrete feiten, in tegenstelling tot de valse heidense religies waarin de goden willekeurig hun beslissingen oplegden, doorgegeven door tovenaarsmediums die geïnspireerd waren door de duivel en zijn aanverwante demonen.

De ware God onderscheidt zich doordat Hij zichzelf niet toestaat zijn wetten en principes te overtreden. Hij maakt nooit uitzonderingen voor wie dan ook. Onder zijn gezag wordt de wet systematisch toegepast. Maar, zoals hierboven gezien, moet deze eerst gepubliceerd worden om toegepast te worden. Dit is de rol van de Heilige Bijbel, die van Genesis tot Openbaring de goddelijke wet vormt. Religies doen er verkeerd aan de goddelijke wet te reduceren tot de tien geboden. Want hoe kostbaar en belangrijk ze ook werkelijk zijn, ze vertegenwoordigen de goddelijke wet niet op zichzelf. Jezus zei duidelijk tegen de duivel in Matteüs 4:4: "*Er staat geschreven: De mens zal niet leven van brood alleen , maar van elk woord dat uit de mond van God komt .*" Dit was Zijn antwoord aan de duivel die hem aanzette om brood te scheppen. En dit goddelijke

" woord " staat aan de oorsprong van alle heilige geschriften van het Oude en Nieuwe Verbond. De numerieke cijfers die ze bevatten, getuigen uitsluitend van deze ultrahoge heiligheid. De eerste vijf boeken, Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium, werden door Mozes geschreven in opdracht van God, in de tent der samenkomst. Ze zijn daarom, als geen ander, "**woorden uit de mond van God**". En de numerieke code die ze heiligt, is onfalsifieerbaar. De omstandigheden waaronder de andere boeken werden geschreven, zijn verschillend, maar, aanwezig of afwezig, de inspirerende Geest van God ligt aan de basis ervan, omdat ze ook geheiligd zijn door zijn numerieke code. Om te begrijpen dat de Schriften van het nieuwe verbond even waardevol zijn als die van het oude, zei Jezus in Johannes 12:48: "*Wie Mij verwerpt en mijn woorden niet aanneemt, heeft iemand die hem oordeelt; **het woord dat Ik gesproken heb, die zal hem oordelen op de laatste dag*** ." Zo werd de goddelijke wet uitgebreid via de evangeliën en de verschillende brieven van de Bijbelschrijvers Paulus, Petrus, Jakobus, Judas en Johannes. En in hun oorspronkelijke Griekse versies is de goddelijke numerieke code nog steeds aanwezig.

In al deze teksten heeft God gesproken, heeft Hij zijn oordeel uitgesproken, het enige wat de mens nog rest is zich gehoorzaam te tonen om Hem te behagen. In 1 Korintiërs 4:9 zei Paulus: "*Want het komt mij voor dat God ons ten laatste tot apostelen heeft gemaakt, in zekere zin ter dood veroordeeld, omdat **wij een schouwspel zijn geworden voor de wereld, voor engelen en voor mensen***." "Wat doen deze menigten onzichtbare ogen die ons gadeslaan? Ze beoordelen onze werken en ons getuigenis. En ze vormen getuigen voor God, die ons observeert en zelf oordeelt gedurende ons hele leven op aarde. En elke keer dat dit mogelijk wordt, ontstaat er een relatie tussen het schepsel en zijn Schepper. Ook hier is het de wet die de voorwaarde voor deze mogelijkheid stelt, en in de twee opeenvolgende verbonden is de gemeenschappelijke band gehoorzaamheid. Dit hangt af van het licht dat de mens ontvangt. We kennen de vorm niet waarin God zijn wet aan de mensen vóór de zondvloed presenteerde, maar de maatstaf van "*goed en kwaad*" was bekend, aangezien Gods oordeel voor het eerst de trouw van zijn dienaar Henoeh opmerkte; een trouw die zich over driehonderd jaar uitstrekte. God kon niet weerstaan en nam deze trouwe vriend levend tot zich. In het oude verbond zijn de goddelijke wetten duidelijk vastgelegd. Wie ze overtreedt, wordt schuldig en verdient de tweede dood. Maar reeds kan de toekomstige verzoenende dood van Christus de zondaar ten goede komen, door het aanbieden van een dierenoffer dat deze dood, die voor de zondaar werd gebracht, anticipeert en voorspelt, of profeteert. de zonden van de uitverkorenen. In het nieuwe verbond is het dierenoffer vervangen door de vrijwillige dood van Christus en wordt de vergeving van zonden rechtstreeks verkregen door het gebed van de gedoopte zondaar; op voorwaarde dat deze oprecht berouw toont en berouw toont voor zijn fout tegen de goddelijke wet. We zien dat de middelen om vergeving te verkrijgen in de loop van de tijd evolueren, maar de behoefte aan vergeving is constant, omdat de wet van beschuldiging voortdurend actief is. Haar rol zal niet ophouden vóór het collectieve en individuele einde van de genadetijd, die, met een beetje, voorafgaat aan het moment van de glorieuze wederkomst van Jezus Christus.

Iedereen die van deze ene God hoort en zijn gehoorzaamheid wil aanvaarden, zal door zijn Geest naar hem toe geleid worden. Wat zijn afkomst, ras of overgeërfde religie ook is, God kan hem afkeren van een verschrikkelijk lot. En als hij dat niet doet, is dat omdat het betreffende schepsel het niet waardig is. Zijn onfeilbare oordeel detecteert de intensiteit van menselijke oprechtheid, zodat het onmogelijk is hem te misleiden. Zonder acht te slaan op deze macht, die alleen God toebehoort, oordelen mensen hem onrechtvaardig, zonder te beseffen dat het voor hem onmogelijk is onrecht te bedrijven; rechtvaardigheid is de maatstaf van zijn goddelijke natuur.

Om zijn uitverkorenen te onderwijzen en zijn norm te vormen in hun leven, leidt God hen naar zijn geschreven woord, zijn heilige Bijbel. Heilig omdat hijzelf heilig is in de volmaaktheid van die norm. Hoewel velen de woorden van Jezus Christus horen en leren dat de verlossing door hem komt, begrijpen weinigen de noodzaak om de hele Bijbel te lezen, van Genesis tot Openbaring. Het gevolg voor hen is dat ze niet begrijpen wie God werkelijk is. Het idee dat ze van hem hebben, is onjuist omdat het onvolledig is. Ik moet daarom wijzen op de manier waarop de eerste christenen van heidense oorsprong werden onderwezen door de eerste Joodse discipelen van Jezus Christus. De les wordt ons gegeven in Handelingen 15. Er werd een concilie bijeengeroepen in Jeruzalem vanwege de besnijdenisrite, die sommigen als verplicht voor de verlossing beschouwden. Laten we alvast opmerken dat de trend van die tijd niet minimalistisch was. En dat voor deze mensen de sabbat de norm was die werd onderwezen, aangezien deze door geen van de deelnemers aan deze vergadering ter discussie werd gesteld. Dat gezegd hebbende, de getuigenissen van Paulus overtuigen ons van de nutteloosheid van deze besnijdenis. Het meest interessante is echter te vinden in het verslag van Jakobus, in de verzen 13 tot en met 21, dat als volgt luidt:

Vers 13: “ *En toen zij opgehouden waren met spreken, antwoordde Jakobus en zei: Mannen broeders, luister naar mij!* ”

Waar is Petrus, de stichter van de Kerk van Christus volgens de Rooms-Katholieke Kerk? Deze pauselijke leugen is hier duidelijk zichtbaar, aangezien Petrus door Paulus in Galaten 2:11-14 wordt beschuldigd van bedrog en hypocrisie, en in dit hoofdstuk is het de apostel Jakobus die de uitkomst van de conciliebesprekingen presenteert.

Vers 14: “ *Simon vertelde hoe God eerst naar de volken had gekeken om uit hen een volk voor zijn naam te kiezen.* ”

De keuze viel op Ur der Chaldeeën, waar Abram woonde.

Vers 15: “ ***En hiermee stemmen de woorden van de profeten overeen, zoals geschreven staat:*** ”

Het geloof van de vroege christenen was gebaseerd op het Woord van God, dat van begin tot eind consistent blijft. De zin “ ***er staat geschreven*** ”, die Jezus gebruikte om de verleidingen van de duivel te weerstaan, blijft door de tijd heen de norm en basis van waar geloof, dat wil zeggen van goddelijke waarheid.

Vers 16: “ *Daarna zal Ik terugkomen en de tent van David, die ingestort is, herbouwen; de puinhopen ervan herstellen en hem weer opbouwen.* ”

God profeteert de twee opeenvolgende mislukkingen van het heilige oude verbond. De eerste leidde Israël tot deportatie naar Babylon, naar Chaldea,

vanwaar hij Abram had gehaald. De tweede plaatste Israël onder de heerschappij van de Romeinse bezetting. Het is daarom in Christus dat God de ruïnes zal herstellen en zijn Israël zal herstellen, dat voortaan geestelijk zal zijn; de natie werd in 70 door de Romeinen verwoest, in overeenstemming met de goddelijke profetische aankondiging van Daniël 9:26.

Vers 17: “ ***Opdat het overige deel van de mensheid de HEERE zal zoeken , en al de volken over welke mijn Naam is uitgeroepen, zegt de HEERE, Die deze dingen doet .*** ”

Met de genade van Christus kunnen andere mensen toetreden tot het nieuwe verbond dat God heeft voorgesteld. Dit vers spreekt over " ***volken over wie zijn naam wordt aangeroepen*** ". In het Midden-Oosten, rond Israël, had het geloof in de ene God zich al verspreid, zoals het voorbeeld van de Samaritanen die Hem aanbaden op de berg Gerizim bewijst. Naburige volken waren ook onderworpen aan de religieuze invloed van dit eerste volk, geleid door de ene God. Maar omgekeerd bevorderden nauwe banden ook de overname van heidense rituelen door sommige Joden.

Vers 18: “ *En voor wie zij van alle eeuwigheid bekend zijn .* ”

Dit vers gaat over de " *dingen* " die God doet. Hij is degene die " *ze van alle eeuwigheid kent* ". Hij plande ze, profeteerde ze en bracht ze tot vervulling.

Vers 19: “ *Daarom is het mijn oordeel dat niemand het hen die zich uit de heidenen tot God bekeren, moeilijk moet maken.* ”

Aangezien de bekering van de heidenen door God als gepland werd erkend, hoeft de besnijdenisrite, die de Joden een specifiek teken gaf van verbondenheid met de Schepper, niet te worden opgelegd aan de rest van de mensheid, die, indien gewenst, Gods verbond kan aangaan. Paulus versterkt dit idee door in Galaten 3:28-29 te zeggen: " *Er is geen Jood noch Griek, er is geen slaaf noch vrije, er is geen man noch vrouw , want u bent allen één in Christus Jezus.*" *En als u van Christus bent, dan bent u Abrahams nageslacht en overeenkomstig de belofte erfgenamen .*

Vers 20: “ *Maar laat hun geschreven worden dat zij zich moeten onthouden van hetgeen door afgoden bezoedeld is, van hoererie, van het verstikte en van bloed .* ”

De keuze van deze drie criteria is verstandig, omdat God in de geschiedenis van Israël deze drie soorten zonden streng bestrafte. De verontreiniging van " *afgoden* " doet denken aan het gouden kalf dat Aäron bouwde, de " *onreinheid* " die volgde op deze afgodische gruwel en de consumptie van " *gewurgde dieren en bloed* " maakt het voedsel onverteerbaar en maakt het tot een langzaam vergif dat de dood bevordert van degenen die het consumeren.

Vers 21: " *Want Mozes heeft van oudsher in iedere stad mensen gehad die hem predikten, en hij werd elke sabbat in de synagogen voorgelezen .*"

Dit vers biedt de belangrijkste verduidelijking. Het bevestigt de noodzaak om Mozes te bestuderen, zelfs voor een bekeerling van heidense afkomst. En Mozes bestuderen betekent de Bijbel vanaf het begin beginnen, met het boek Genesis. Bovendien bevestigt dit vers de eeuwige legitimiteit van Gods heilige sabbat, aangezien de eerste heidense bekeerlingen werden uitgenodigd om de

Schrift van Mozes te ontdekken in de synagogen, waar deze elke sabbat werd gelezen.

Ik wil u vragen te beseffen hoe gelukkig u bent dat de Heilige Bijbel zo gemakkelijk voor u beschikbaar is, dit goddelijke woord waar de eerste bekeerde heidenen in Joodse synagogen naar kwamen "pikken". Je zou je kunnen afvragen hoe ze door bepaalde Joden, jaloers op hun voorrecht, werden ontvangen. Maar ze hadden geen keus; de boekrollen waarop het goddelijke woord geschreven stond, lagen er gewoon. En volgens Matteüs 15:27 was het net als "*hondjes die de kruimels van het brood aten die van de tafel vielen*" dat deze eerste ijverige christenen hun geloof en hun onverzadigbare verlangen naar begrip moesten voeden.

In onze tijd van wijdverbreide afvalligheid is er geestelijk voedsel beschikbaar, maar het wordt verwaarloosd en de volle schalen worden niet meer leeggegeten. Mensen voeden zich met nutteloze dingen en verspillen het geduld dat God hun schenkt. Deze observatie zou u moeten helpen de intense toorn te begrijpen die binnenkort over deze ondankbare en domme wereld zal komen.

Volgend op de instructies van Jakobus, leidt de Geest van de levende God je naar het eerste boek van Mozes: Genesis. In het begin is het een pagina zo zwart als inkt en de duisternis van het niets. Want vóór Hij de aarde schiep, is onze dimensie dit niets van totale duisternis die alleen de blinden kennen. En vanuit dit niets, als een tovenaars, voor de bewonderende blik van zijn engelen, presenteert God een schouwspel van onbeschrijfelijke glorie. Op zijn bevel, in deze duisternis, beveelt God de verschijning van de aarde en verschijnt deze in de vorm van een enorme waterbal.

Het eerste hoofdstuk van Genesis is een monoloog van de Schepper. Niemand anders spreekt. Door zijn woorden construeert God de wet die Hij aan de materie, aan dieren, zal geven en opleggen, en die Hij aan de mens presenteert als regels voor hun leven. Hij spreekt de eerste woorden uit die zijn heilige wet schrijven, bedoeld om hen in twee kampen te **verdelen**: de uitverkorenen die eeuwig zullen leven en de gevallen die niet in staat zullen zijn geweest om te profiteren van het aanbod van genade en uiteindelijk voorgoed zullen verdwijnen in het niets waaruit God hen heeft getrokken en geschapen.

God de Vader, Leraar van geestelijke pasgeborenen

Het ideaal dat God verlangt, is perfectie, omdat Hijzelf perfect is in alles wat Hem aanspreekt en beoordeelt; perfect in liefde en perfect in rechtvaardigheid. In zijn ogen lijken wij, zijn schepselen, ongeacht onze leeftijd, slechts "baby's" die alles nog moeten leren. Daarom is zijn Bijbelse openbaring gebaseerd op de pedagogische basis van het leven van een "baby".

Vanaf het moment van de conceptie, naarmate zijn geboorte nadert, kent de "baby" de betekenis niet van de woorden die hij uit de baarmoeder van zijn moeder hoort, maar hij maakt al wel onderscheid tussen de zachte stem en de harde stem. Als kind openen zijn ogen zich en ontdekt hij de beelden van het leven, en onmiddellijk komen de vragen die zich aan hem opdringen: "Waar ben

ik? Wat is de betekenis van wat ik zie?". Daarom antwoordt God in Genesis 1 aan de volwassen "baby's", die antwoorden bij Hem zoeken: "Jullie zijn op de aarde die Ik in zes dagen geschapen heb; en jullie zijn een afstammeling van mijn mens, geschapen op de zesde dag." Het is op deze manier van informatie dat God de wedergeboorte van zijn uitverkorenen wilde bouwen, die, net als baby's, van Hem alle verklaringen nodig hebben die betekenis geven aan het bestaan van aangenaam goed en kwaad dat lijden veroorzaakt. In een recente studie heb ik aangetoond hoe de naam van God, uitgesproken door Hemzelf, numeriek de betekenis van Rechter droeg. Nu, in Genesis 1, beoordeelt God zijn eigen werken naarmate de dagen verstrijken. Zijn eerste oordeel betreft, in vers 4, "*het licht*", dat Hij "*goed*" acht in vergelijking met de "*duisternis*" die eraan voorafgaat. Hij drukt zijn oordeel verder uit in de verzen 10, 12, 18, 21, 25 en 31, in de volgende bewoordingen: "*God zag dat het goed was* ." Hij formuleert dit oordeel vanaf het moment dat Hij "*de aarde, het droge*", **scheidde** van "*de zee*", de grote wateren. Doorheen zijn openbaring in Genesis 1 onthult God zijn zorg voor zuiverheid door **scheidingen aan te brengen** tussen de elementen en de geschapen levende soorten. Vermengingen tussen soorten zijn verboden en worden door Hem als "*onrein*" beoordeeld. Wat deze **scheiding** "*goed*" maakt, onthult Zijn toekomstige oordeel over het protestantse geloof, de symbolische "*aarde*", **gescheiden** van zijn doodsvijand, het katholieke geloof, de symbolische "*zee*". Beide zijn echter bestemd om, chronologisch gezien, achtereenvolgens twee agressieve "*beesten*" te vertegenwoordigen die de door God aan de mens aangeboden gewetensvrijheid niet respecteren. Zij vormen de twee thema's van Openbaring 13. In het begin van haar bestaan genoot de protestantse "*aarde*" tot 1843 Gods zegen, wat nooit het geval was voor de katholieke "*zee*", die God nooit als de zijne erkende. Het "*goede*" oordeel dat God uitspreekt, is gebaseerd op het feit dat het droge de mens zal voortbrengen voor wie de aardse schepping is gemaakt. Op deze derde dag, het getal van de volmaaktheid, deze eerste schakel met de toekomstige Adam, maakt de "*aarde*" tot de kamer en de wieg waarin het volmaakte schepsel, de mens, boven alle dieren zal worden geschapen, omdat hij "*geschapen is naar Gods beeld*".

Het derde '*goede*' oordeel dat God in vers 12 uitspreekt, heeft betrekking op de schepping van plantaardig voedsel, dat ook volkomen geschikt voedsel voor de mens zal zijn.

Het vierde "*goede*" oordeel betreft, in vers 18, de schepping van de lichtende sterren op de vierde dag. God geniet, door deze schepping, van de toekomstige waardering van warmte en zonlicht door de mens. Hij weet van tevoren hoezeer hij dit zal waarderen wanneer, na de zonde, de winterkou hem overvalt. En hij maakt gebruik van de schepping van deze sterren om ze tot symbolen te maken die waardevolle boodschappen dragen. De wetenschap heeft eindelijk haar strijd tegen het katholieke religieuze obscurantisme gewonnen door te bewijzen dat de aarde om de zon draait, in tegenstelling tot wat de duistere, duivelse, leugenachtige, vervolgende en moorddadige Roomse pauselijke kerk leerde. En deze waarheid illustreert het principe dat God, net als de zon, in het centrum van alle dingen staat, omringd door zijn schepselen, zoals de zon omringd wordt door de vijf belangrijkste planeten die eromheen draaien in banen

die in ons zonnestelsel sterk verschillen van de namen die aan de dagen van de Romeinse week worden gegeven. Naar het beeld van het kwaad en de duisternis schiep God ook de " *maan* ", die, gezien vanaf de aarde, dezelfde grootte aanneemt als de zonnecirkel. Deze valse gelijkheid voorspelt de schijnbare macht van het kamp van het kwaad dat 6000 jaar lang God en het goede zal bestrijden, gedurende welke dagen na de nachten zullen volgen. De wetenschap stelt ons vandaag de dag in staat de ware relatie tussen de tegengestelde krachten te ontdekken; de " *zon* ", het symbolische beeld van God, is in werkelijkheid brandend, verterend en 400 keer groter dan de " *maan* ", het symbolische beeld van zijn religieuze vijanden, die Jezus " *machten van de duisternis* " noemde en aanklaagde, waarover de duivel soeverein heerst. De " *maan* " draait niet om zijn eigen as, en wanneer de gelegenheid zich voordoet, zoals in het geval van een zonsverduistering, gaat ze zelfs zo ver dat ze de " *zon* " maskeert en bedekt voor het zicht van de mens die op de " *aarde* " leeft. Dit is precies wat de duivel probeert te doen via zijn aardse religieuze vertegenwoordigers. Valse religies proberen de goddelijke waarheid te verbergen voor zondaars, zodat de stralen van hun licht hen niet bereiken en zij ten onder gaan aan geestelijke bloedarmoede. Maar ze zijn zich er niet van bewust dat ze geactiveerd worden door demonen en de duivel, tegen wie ze allemaal ten onrechte beweren te vechten. En deze verblindende roes vervult Jezus' woorden uit Matteüs 6:23: " *Maar als uw oog slecht is, zal uw hele lichaam vol duisternis zijn. Als dan het licht dat in u is, duisternis is, hoe groot is die duisternis dan!*" » Talloze verleide en bedrogen mensen verwarren het valse licht, voorgesteld door de duivel, met een authentiek goddelijk licht. Onwetend over de intensiteit van het ware goddelijke licht, stellen ze zich tevreden met de religieuze leer die hun is gegeven. En als de liefde voor de waarheid hen niet wakker schudt, zullen ze ten onder gaan in hun onbewuste onwetendheid. Het beeld is veelzeggend: " *de maan* " verbergt voor de mensen, die op aarde leven, de achterkant van haar aspect, omdat ze, niet draaiend om haar as, altijd haarzelfde gezicht aan de mensen laat zien. De entiteiten waaraan God haar zal verbinden, hebben daarom, religieus gezien, een mysterieuze, duivelse aard die ze voor de mens verbergen. Door dit maansymbool te volgen, ontdekken de uitverkorenen het goddelijk oordeel en de identiteit van hun gemeenschappelijke vijanden. In Openbaring 6:12 symboliseert " *de hele maan* " de duivelse coalitie tussen het pausdom en de Franse monarchie: " *En ik zag, toen het volk het zesde zegel opende, en er kwam een grote aardbeving, en de zon werd zwart als een haren zak, en **de hele maan werd als bloed**.* " Dit is ook het geval in Openbaring 8:12: " *En de vierde engel blies de bazuin, en een derde deel van de zon werd getroffen, **en een derde deel van de maan**, en een derde deel van de sterren, zodat een derde deel ervan verduisterd werd, en de dag over een derde deel niet licht werd, en van de nacht evenmin.* " Deze twee daden die " *het bloed* " van Gods vijanden vergoten, zijn die van de twee opeenvolgende "terreurdaden" die door de Franse revolutionairen werden gepleegd, in 1793 en 1794, van de ene zomer op de andere. De uitverkorenen weten dat het christelijk geloof een uniek en exclusief pad is. Daarom is het symbool van de " *hele maan* " verbonden aan het valse christelijk geloof en niet aan de islam, die gesymboliseerd wordt door de

"halve maan", waarvan zij de onwettigheid logisch en duidelijk begrijpen en erkennen.

Onder de sterren bevinden zich ook de "sterren", die zonnen of planeten voorstellen. Sommige fonkelen, andere niet, en ze verschillen allemaal in uiterlijk en lichtsterkte. Ze zijn naar het beeld van Christus' uitverkorenen, eveneens belast met de rol van "licht geven aan de aarde" volgens Genesis 1:15, en overeenkomstig hun individuele aanleg die God aan ieder van hen heeft gegeven. De uitverkorenen zijn allemaal verschillend, maar complementair, net als de "sterren", schijnen ze te midden van de omringende duisternis die het leven van de volken domineert. En God bevestigt deze symboliek in Daniël 12:3: "En de verstandigen zullen stralen als de glans van de hemel, en zij die velen tot gerechtigheid brengen, zullen stralen als de sterren, voor eeuwig en altijd"; en in Openbaring 12:1: "En er verscheen een groot teken aan de hemel: een vrouw, bekleed met de zon, en de maan was onder haar voeten en **op haar hoofd een kroon van twaalf sterren**." De "kroon" bevestigt Christus' overwinnende Uitverkorene. Maar wees voorzichtig, "eens gered" betekent niet altijd gered. Het oordeel van God, de eeuwige Rechter van onze werken, laat degenen die geroepen zijn en niet volharden in zijn waarheid, over aan de duivel. Het voorbeeld wordt gegeven in Openbaring 12:4: "**Zijn staart sleepte een derde van de sterren des hemels mee en wierp die op de aarde**. En de draak stond voor een vrouw, die op het punt stond te baren, om haar kind te verslinden zodra zij gebaard had." Dit "kind" duidt op de wedergeboorte die degenen die door Christus geroepen zijn tot zijn ware uitverkorenen maakt. Dit resultaat, dat Jezus en zijn offer verheerlijkt, is het voornaamste doelwit van de duivel, die de overwinning van de uitverkorenen probeert te voorkomen. En in dit vers profeteert God dat een derde van de christenen door de duivel zal worden "weggetrokken" om zijn uiteindelijke verlies te delen. De Geest richt zich op de gevolgen van de afschaffing van de sabbat, bevolen door keizer Constantijn I ' sinds 7 maart 321. De daaruit voortvloeiende vloek nam de vorm aan van de vestiging van het pausdom in 538. Het pausdom belichaamt de symbolische "staart" van de draak, die de duivel aanduidt die handelt onder het gezag van de Romeinse keizers. Hier wordt de "staart", die "de profeet die leugens onderwijst" in Jesaja 9:14 aanduidt, gekoppeld aan de keizerlijke duivelse "draak", zoals Openbaring 13:2 bevestigt: "Het beest dat ik zag, leek op een luipaard, en zijn poten waren als die van een beer, en zijn muil was als de muil van een leeuw. **En de draak gaf hem zijn kracht, zijn troon en grote macht.**" » De vervloekte historische opvolging van het Romeinse Rijk en het pauselijk regime wordt hiermee bevestigd.

Verdergaand in de scheppingsdagen verklaart God op de vijfde dag opnieuw "goed" wat Hij schept. Vissen en alle zeedieren, evenals de vogels in de lucht, worden geschapen en beïnvloed. Ook hier verschijnt Gods wijsheid in deze schepping van verschillende maar complementaire soorten, want zij vormen de schakels in een keten die hen met elkaar verbindt, elk met een specifieke rol te vervullen in de tijd van aardse zonde. Deze keten zal voedzaam zijn, maar ook functioneel, omdat sommige van deze soorten verantwoordelijk zullen zijn voor het reinigen van de zee en het water van de onzuiverheden die alle levende wezens produceren. Al diegenen die God de mens als voedsel zal ontzeggen,

spelen een rol in deze rol van het reinigen van filters. Schelpdieren, schaaldieren en weekdieren zijn deze reinigingsmiddelen waarvan de consumptie het menselijk leven in gevaar brengt. En dankzij hun actieve complementariteit zullen de zeeën omgevingen vol dieren- en plantenleven blijven tot het einde der tijden, wanneer de mens, door zijn bevolkingsdichtheid en chemisch-technologische excessen, het voortbestaan van de zeefauna in gevaar zal brengen; iets dat nu al wordt voorbereid en zich vandaag al manifesteert. Korallen verliezen hun kleur en verdwijnen in de diepten van de zee.

Op deze zelfde vijfde ^{dag} oordeelt God het nog steeds " *goed* " dat Hij dieren op aarde heeft geschapen die net zo complementair zijn als die van de zeeën. Sommige, zoals varkens, wilde zwijnen, kikkers en roofvogels, zijn ook schoonmakers die verantwoordelijk zijn voor het recyclen van het afval van andere soorten. Met alle reden zal God de consumptie ervan door de mens, die een zondaar is geworden, verbieden. Uit de ontelbare verscheidenheid aan deze diersoorten zal God er enkele kiezen die een symbolische boodschap zullen dragen, zoals de volgzzaamheid van het lam, symbool van gerechtigheid, de stank van de geit, die symbool wordt voor zonde, de slavernij van de os, de kracht van de leeuw, de kracht van de beer, de snelheid van de luipaard, een ander symbool van zonde, gesymboliseerd door zijn vlekken. Al deze symbolen zullen door God worden gebruikt in zijn profetische boodschappen in Daniël 7 en 8 en Openbaring 13:2.

Ten slotte, op de zesde ^{dag}, nadat de mens en de vrouw waren geschapen en hun dieet en dat van de dieren was voorgeschreven, komt Gods oordeel naar boven om ditmaal te bepalen wat " *zeer goed* " was. Dit is het hele werk dat volgens Genesis 1:31 was volbracht: " *God zag alles wat Hij gemaakt had, en zie, het was zeer goed . Toen was het avond geweest en het was morgen geweest. Het was de zesde dag .* "

Zo legde God zijn geestelijke pasgeborene stap voor stap uit waar hij is en wat hem zal vergezellen in zijn leven op aarde. Deze uitleg is voldoende om te leven, maar ze geeft geen antwoord op een andere vraag: "Waarom en met welk doel hebt u mij geschapen?"

God zal zijn antwoord geven in Genesis 2, door in dit hoofdstuk 2 de boodschap van de **heiliging** van de " *zevende dag* " terzijde te schuiven. Vers 1: " *Zo werden de hemel en de aarde voltooid, en al hun heer .* " Met dit vers bevestigt God de voltooiing van het materiële deel van zijn schepping, dat betrekking had op de eerste zes dagen. Door levende wezens aan te duiden met het woord " *heer* ", herinnert God zich zijn heerschappij als een militaire leider die hen aanstuurt en leidt. Vers 2 zegt vervolgens: " *Op de zevende dag voltooide God het werk dat Hij gemaakt had; en Hij rustte op de zevende dag van al het werk dat Hij gemaakt had.* " Deze dubbele herhaling benadrukt een waarde waaraan God al zijn glorie hecht. De schepping is " *het werk dat Hij gemaakt heeft* ", en Hij zal niet toestaan dat deze glorieuze handeling, de vrucht van zijn scheppende kracht, Hem permanent wordt ontnomen. De " *rust* " die God in acht nam, was werkelijk en volmaakt op dit moment van zijn aardse schepping. Maar het zou niet lang duren, hooguit een jaar, voordat Eva en Adam op hun beurt tegen Hem zondigden. En deze rust was relatief ten opzichte van deze ene aardse schepping die God schiep

om het probleem van de universele zonde op te lossen, die eerder door de duivel en zijn engelachtige aanhangers werd beoefend; de zonde die God verhinderde een ware en authentieke, volmaakte "rust" te ervaren. De "rust" van het moment was daarom tijdelijk en in werkelijkheid tamelijk onvolmaakt. Daarom roept God, door "de zevende dag te heiligen", profetisch de volmaakte "rust" op die Hij voor Zichzelf en zijn uitverkorenen zal verkrijgen wanneer hun selectie eindigt aan het einde van de 6000 jaar, voorafgebeeld door de eerste zes dagen van de door God ingestelde week. Aan het begin van het zevende millennium zal Hij terugkeren in de verheerlijkte Christus om een einde te maken aan de opstand van de engelen en de mensen. Zij zullen allen worden uitgeroeid en alleen de duivel zal hen overleven gedurende het zevende millennium, geïsoleerd op de aarde, veranderd in een woestijn; de aarde werd zijn gevangenis voor "duizend jaar", volgens Openbaring 20:2-3.

Gen. 2:3: " **En God zegende de zevende dag en heiligde die** , omdat Hij daarop gerust had van al Zijn werk, dat Hij scheppende en makend had . "

Deze leer is het sleutelvers van het hele project dat God gepland heeft. God herinnert ons eraan dat Hij "de **zevende dag zegende en heiligde**" vanwege "het werk dat Hij schiep door het te maken". Om deze welverdiende, volmaakte "rust" te verkrijgen, zal Hij persoonlijk de wettelijke middelen moeten construeren die Hem in staat zullen stellen de universele opstand te elimineren; dit zal " **Zijn werk**" zijn. Een "werk" dat gebaseerd zal zijn op Zijn "verzoening van de zonde" en Zijn demonstratie van volmaakte gehoorzaamheid in een vlees identiek aan dat van Zijn schepselen; dingen die Daniël 9:24 leert. Tijdens Zijn aardse bediening, dag in dag uit, tot aan Zijn dood aan het kruis, "werkte" Jezus Christus eraan om de zonde te overwinnen, haar te veroordelen en definitief te laten verdwijnen in het eeuwige leven, geprogrammeerd om Zijn geliefde uitverkorenen te verwelkomen. We begrijpen beter waarom God in dit vers zo sterk de nadruk legt op "het werk dat Hij doet", omdat het werk dat Zijn uitverkorenen zal verlossen bijzonder afschuwelijk en moeilijk te verdragen zal zijn. En het is alleen door deze plicht te vervullen tot aan zijn dood dat hij de overwinning zal behalen, die de ware, uiteindelijke geestelijke "rust" zal brengen van de Geest van God en van zijn uitverkorenen, verlost door zijn bloed.

Voor God hebben woorden een specifieke betekenis. Die van "heiliging" is een teken van eeuwig leven voor de uitverkorenen die door Hem zijn uitgekozen, de enige Rechter, het enige verzoenende Slachtoffer, de enige Voorspraak van zijn uitverkorenen; maar ook de enige Uitroeier van degenen die het goddelijk geluk in de weg staan.

Op de "zevende dag" van zijn schepping verbond God aan zijn "heiliging van de zevende dag" "de werken" die hij in Christus zou volbrengen, omdat het deze overwinnende "werken" tegen de zonde zijn die de eeuwige "rust" mogelijk zullen maken, die elk weekend, 6000 jaar lang, door zijn getrouwe uitverkorenen geheiligd en geprofeteerd is. Merk daarom op dat het vierde van de tien geboden van God er alleen op gericht is "de heiliging van de zevende dag" te herinneren, die sinds zijn schepping van de wereld is ingesteld. De sabbat werd niet alleen ingesteld voor de Joden van het Oude Verbond, die nog niet bestonden, maar voor alle uitverkorenen die gedurende de 6000 jaar die voor dit doel waren

geprogrammeerd, van Adam tot de laatste uitverkorenen van de Adventisten, in de laatste uren van de mensheid, waren geselecteerd.

Covid-19 en zonde

Deze titel zou die van een fabel van Jean Lafontaine kunnen zijn, maar dat is het niet. Net als de fabels van deze beroemde Franse verhalenverteller is deze titel echter een morele les die de grote Schepper-God de mensheid de afgelopen tien jaar heeft geleerd, waarvan de aftelling in het voorjaar van 2020 is begonnen.

Hier is de uitleg: Covid is een ziekte die in extreme gevallen de dood tot gevolg heeft voor degenen die erdoor getroffen worden. Het eerste gemeenschappelijke punt dat we kunnen onderscheiden tussen zonde en Covid is de dood, aangezien er in Romeinen 6:23 staat: "***Want het loon van de zonde is de dood*** , maar de genadegave van God is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Heer. "

Tweede gemeenschappelijke punt: de heilige dragers. Mensen die dit virus dragen, voelen er geen effect van en door schouder aan schouder te staan met hun medemensen, besmetten ze elkaar en dragen ze onbewust dit stille, onzichtbare virus over. Zonde wordt op haar beurt ook overgedragen door besmetting, door de invloed die sommigen op anderen hebben. Dit geldt ook, laten we opmerken, voor de waarheid van het koninkrijk der hemelen, maar Jezus waarschuwde zijn uitverkorenen voor "*het zuurdeeg van de Farizeeën* "; "*een zuurdeeg van huichelarij* " volgens Lucas 12:1; de zonde die "*het hele deeg laat zitten* " volgens Paulus in 1 Korintiërs 5:6: "*Uw roem is verkeerd. Weet u niet dat een beetje zuurdeeg het hele deeg laat doordringen?* " Wat betekent dat het de hele mensheid besmet. Het voorbeeld van Kaïns zonde, dat leidt tot die van Lamech, bevestigt in Genesis 4 deze besmetting en deze erfelijke overdracht.

De derde overeenkomst is subtieler, maar daarom niet minder overduidelijk. Zonde en Covid hebben betrekking op de menselijke adem. We weten dat degenen die aan Covid sterven, sterven omdat ze niet meer kunnen ademen; ze sterven dus door verstikking. En de wetenschap probeert, waar mogelijk, dit gebrek te compenseren door kunstmatige beademingsapparatuur te gebruiken. Het recht om te ademen was het eerste dat God de mens gaf, zodat ze levende wezens konden worden. Ademhalen is daarom een onderwerp waarover God soeverein heerst, en deze tekst uit Genesis 2:7 bevestigt dit: "*En Jahweh God vormde de mens uit het stof van de aardbodem **en blies de levensadem in zijn neusgaten*** , en zo werd de mens een levend wezen ."

In Psalm 39:5 herinnert God ons via David aan deze belangrijke waarheid: "*Zie, U hebt mijn dagen als een handbreedte gemaakt, en mijn leven is als niets in Uw ogen. **Voorwaar, ieder die staat, is slechts een ademtocht** .*" - **Pauze** . De instructie om te "***pauzeren*** " na deze woorden nodigt ons uit om over dit onderwerp na te denken.

En in deze overweging moeten we beseffen dat de hele schepping is gemaakt volgens een pedagogisch model dat een les leert. Het onthult de oorzaak van het bestaan van het aardse systeem; zijn gehele aardse en hemelse dimensie. Het doel dat God zichzelf stelt, is het oplossen van het probleem van de "*zonde* ",

geschapen door het principe van vrijheid dat aan zijn schepselen is gegeven. De hemelse dimensie van het koninkrijk van God is besmet door " *zonde* " en al zijn scheppingen moesten ervan " *gezuiverd* " worden. En dit **zuiveringsproject** heeft God geschreven in zijn schepping van de mens, waarin de **zuivering** van het bloed dat in hem circuleert, plaatsvindt door de ademhaling van zijn longen. Ons leven is afhankelijk van deze **zuivering** , die met elke ademhaling wordt uitgevoerd, gebaseerd op twee opeenvolgende fundamentele cycli die voortdurend op een onophoudelijke manier worden herhaald: de aanzuiging van zuurstof uit de lucht die het bloed zuivert, gevolgd door de uitstoting van koolstofdioxide die de verontreiniging met zich meebrengt. Op de lange termijn, na de overwinning van Christus op de " *zonde* ", zal het eeuwige leven van alle overlevenden, engelen en mensen, volmaakt zuiver zijn en daarom vrij van alle " *zonde* ". We moeten daarom het fundamentele belang benadrukken van deze **zuivering** , die van begin tot eind centraal staat in zijn universele levensplan. U kunt dus de rechtvaardige eis van Jezus Christus begrijpen dat zijn uitverkorenen breken met de praktijk van " *zonde* ", aangezien hij zijn volmaakte leven gaf als " *verzoening* " voor degenen die hij werkelijk redt, omdat zij positief reageren op zijn eis. Dus, of mensen zich er nu van bewust zijn of niet, zegt God tot hen met elke ademtucht: "Wees rein! Verwerp het kwaad! Wees rein! Verwerp het kwaad! Wees rein! Verwerp het kwaad." Tijdens zijn aardse bediening vermenigvuldigde Jezus de mogelijkheden om deze waarheid te onderwijzen. Tot de zieken die Hij op wonderbaarlijke wijze genas, zei Hij, volgens Matteüs 8:2-3: " *Ik wil het, word rein .* " En zie, er kwam een melaatse, die Hem aanbad en zei: "Heer, als U wilt, kunt U mij reinigen." Jezus strekte Zijn hand uit, raakte Hem aan en zei: " ***Ik wil het, word rein .*** " ***En onmiddellijk werd zijn melaatsheid gereinigd.*** " Melaatsheid " is een symbool van onreinheid, maar het is niet uniek. Alle ziekten zijn het gevolg van zonde, hetzij door erfelijkheid, hetzij als gevolg van het overtreden van de goede levensprincipes die door God zijn vastgelegd. Want ziekte spreekt: het kwaad heeft gesproken. En het kwaad kwalificeert zonde, die zich manifesteert in de vorm van "comorbiditeiten", zoals zorgverleners ze noemen.

Door zijn eerste plaag te richten tegen de ademhaling van mannen en vrouwen, waarbij mannen zich meer zorgen maken omdat ze over vrouwen " *heersen* " en als zodanig de verantwoordelijkheid voor de zonde op zich nemen, geeft God Covid het karakter van een laatste straf die andere, belangrijkere straffen voorafgaat, maar die, in extreme tegenstelling tot, omgekeerd zijn aan het principe van de schepping van de wereld.

Van begin tot eind richt de Covid-ziekte zich op de menselijke ademhaling. Ten eerste konden dodelijke slachtoffers niet meer ademen, maar ten tweede worden andere mensen gedwongen een masker te dragen dat de kwaliteit van hun ademhaling vermindert. Want volgens gezondheidsautoriteiten is het ideale masker het meest luchtdicht en waterdicht. Het probleem is dat het individu, door zichzelf tegen de buitenwereld te beschermen, de zuivering van zijn eigen bloed verzwakt. Het ideale masker mag daarom niet aan het gezicht plakken, zodat de neus de uitgeademde koolstofdioxide vrij kan uitstoten en de inademing van zuurstofrijke lucht mogelijk wordt. Met deze plaag bevestigt God ons dat zijn doelwit dit keer inderdaad het hele menselijke leven is; dat van de

afschuwelijke samenlevingen die het niveau van immoraliteit en goddeloosheid van de antediluviaanse mensen uit Noachs tijd hebben bereikt.

Te oordelen naar de oprechte ontzetting van de meest oprechte virologen, die toegeven dat ze de werking van dit virus, dat alleen maar zijn aard en gedrag verandert, niet begrijpen, is de Schepper-God wel degelijk in actie gekomen, Hij die alles wat leeft controleert, schept en laat sterven of leven. We worden gewaarschuwd voor de gevolgen van het gebrek aan geloof; de massa zal deze uitleg negeren, die ook onaanvaardbaar is voor politici vol trots en arrogantie. Het is daarom voldoende voor Jezus Christus, onze almachtige God, om de mensen te laten handelen, overgegeven aan hun opzettelijke blindheid, zodat ze, in de overtuiging dat ze hun kwalen kunnen genezen, ze tot het ergste verergeren. Dit is wat God doet wanneer Hij in Psalm 7:15 tot 17 (of 14 tot 16) zegt dat Hij " *het kwaad van de goddeloze op zijn eigen hoofd laat neerkomen* ": " *Zie, **de goddeloze smeedt onheil, beraamt onrecht en brengt niets voort. Hij opent een kuil en graaft die, en valt in de kuil die hij gegraven heeft. Zijn ongerechtigheid keert terug op zijn eigen hoofd** , en zijn geweld daalt neer op zijn voorhoofd* . " Zo wordt de straf voor de zonde uitgedrukt door het intrekken van de adem die God de mens gaf om te leven. En de goddelijke openbaringen in Daniël en Openbaring hebben mij in staat gesteld aan te tonen dat deze bestrafte zonde de overtreding van haar sabbat betreft die de hele aarde, buiten het nationale Israël zonder Christus, overtreedt door in plaats daarvan de eerste dag te eren die onder haar heidense naam "dag van de onoverwinnelijke zon" is aangenomen in opdracht van keizer Constantijn I^{de} Grote. Deze menselijke grootheid durfde de praktijk van de sabbat, die door God geheilgd was sinds zijn schepping van de wereld, te verlaten. Laat dus iedereen die deze boodschap leest begrijpen dat deze eerste straf van Covid slechts de eerste is in een reeks die zal eindigen met de volledige uitroeiing van de mensheid op aarde. "Covid en zonde" herinneren ons aan de relatie die God suggereert tussen de " *alfa* "-tijd en de " *omega* "-tijd , " *het begin en het einde* ", die Hij aanhaalt in de proloog van Zijn Openbaring in Openbaring 1:8: " *Ik ben de Alfa en de Omega, zegt de Heere God, Die is en Die was en Die komt, de Almachtige* . " Hij benadrukt dit nog sterker in de epiloog, in Openbaring 22:13: " *Ik ben de Alfa en de Omega, de Eerste en de Laatste, het Begin en het Einde* ." In de " *Alfa* "-tijd geeft God de levensadem, in de " *Omega* "-tijd neemt Hij die terug. Dit komt doordat in de " *Alfa* "-tijd de zonde en de dood de mens treffen, totdat in de " *Omega* "-tijd de zonden, afgezien van de uitverkorenen, de hele mensheid aangaan. Op dit ondraaglijke niveau treft God haar collectief met de dood om haar te vernietigen.

Ademhalen, een vitale functie van de mens, wordt paradoxaal genoeg met onverschilligheid behandeld door de zondige mensheid. Hoe kan de mens de vrijwillige vervuiling van zijn longen rechtvaardigen vanwege zijn gewoonte om te roken, tabak, cannabis of andere drugs, zoals het nog dodelijker opium? Het menselijk lichaam is een fragiel omhulsel waarin een menselijke geest leeft die God verantwoordelijk houdt voor al zijn daden. Daarom roept God aan het einde van de menselijke geschiedenis de menselijke geesten ter verantwoording die massaal door het kwaad zijn verdorven, zoals Hij al bij vele gelegenheden heeft gedaan, maar reeds door het wereldwijde leven te veroordelen met de universele

vernietiging door de watervloed ten tijde van Noach, het jaar 1656 na de zonde van Eva en Adam. In deze datum duidt de numerieke code van de goddelijke gematria het getal 17 van het goddelijk oordeel aan. En ik herinner u eraan dat er sinds 7 maart 321 17 eeuwen zijn verstreken sinds de lente van 2020 in Gods kalender, toen de goddelijke plaag Covid-19 verscheen, gecreëerd in menselijke laboratoria in China, vanwaar het zich verspreidde en de hele schuldige mensheid trof. China is officieel het volk dat de " draak " aanbidt, wat in Openbaring 12:9 " *de duivel* " aanduidt: " *En de grote draak werd neergeworpen, de oude slang, die Duivel en Satan genoemd wordt, die de hele wereld verleidt; hij werd op de aarde neergeworpen, en zijn engelen werden met hem neergeworpen* . " De duivel is de eerste zondaar en het eerste schepsel dat door God is opgewekt. Het is zo dat China, door een keuze van onze Schepper, oorspronkelijk in Genesis 10:17, de naam " *Sin* " draagt en in de Engelse taal, die qua kracht, autoriteit en commerciële macht de laatste mensheid van de zonde domineert, betekent dit woord " *sin* " precies " *zonde* ". Als gevolg hiervan is de straf voor " *zonde* " uit het typische land van " *zonde* " gekomen , waar de " *draak* ", " *de duivel* ", wordt aanbeden. Maar het laatste menselijke woord zal in de VS blijven, de krachtige uitdrukking van deze Engelse taal. Zij zullen de ultieme schuld van " *zonde* " belichamen door te proberen de laatste menselijke overlevenden de rest van de eerste dag, die van Rome is geërfd, op te leggen. Zo zal zichtbaar de vrucht van de protestantse afvalligheid, waarin dit land sinds 1843 is vervallen, verschijnen en de rol belichamen van de laatste opstandige farao in de menselijke geschiedenis. Hij zal op zijn beurt de wet van de almachtige Schepper-God ondergaan, die hem en Rome de " *zeven laatste plagen van zijn toorn* " zal opleggen, waarvan de eerste, merkwaardig genoeg, " *een pijnlijke, pijnlijke en dodelijke* " is, volgens Openbaring 16:2: " *De eerste ging heen en goot zijn schaal uit over de aarde, en de mensen die het merkteken van het beest hadden en zijn beeld aanbaden, werden pijnlijk en pijnlijk getroffen.* " » ; en de laatste, de zevende, **eindigt** met een regen van hagelstenen van één talent (ongeveer 42 kg) volgens Openbaring 16:21: « *En een grote hagel , een talent zwaar , viel uit de hemel op de mensen; en de mensen lasterden God vanwege de plaag van de hagel, want de plaag was zeer groot.* ». De progressieve aard van de destructieve actie die door God wordt ondernomen, blijkt duidelijk uit de vergelijking van het onzichtbare en actieve Covid-19-virus of niet, met de " *kwaadaardige pijnlijke zweer* ", zichtbaar en werkelijk dodelijk in de context van het einde van de tijd van genade en het einde van de wereld. Het laatste woord van dit hoofdstuk 16 gewijd aan het thema van de " *zeven laatste plagen van de toorn van God* " is het bijvoeglijk naamwoord " *groot* ". Hij alleen vertegenwoordigt God, de grootste en machtigste die uiteindelijk het laatste woord heeft, over al zijn vijanden, en in het bijzonder over degenen die hem hebben getart in naam van een veronderstelde menselijke "grootheid"; De katholieke "zondag", voorheen de dag van de zon, was een dag die in 321 werd toegekend aan Constantijn I " *de Grote* " en aan Justinianus I " *de Grote* ", die in 538 door Vigilius I het pauselijke regime van Rome vestigde . De leiders claimen op " *onbeschaamde* " wijze (Daniël 8:23: " *Aan het einde van hun heerschappij, wanneer de zondaars verteerd zijn, zal er een onbeschaamde en sluwe koning opstaan* ") de titel " *allerheiligste vader* " (Mat. 23:9: " *En noem*

niemand op aarde uw vader, want één is uw Vader, namelijk die in de hemel "). Italianen, die hier goed in zijn, noemen dit religieuze regime "de Sacramentsmaffia". De "allerheiligste vader" is dus in werkelijkheid de "allerheiligste peetvader" van een religieuze maffia. En het is niet het voorbeeld van paus Alexander VI Borgia (16^{eeuw}), een beruchte moordenaar, die deze bewering zal ontkennen.

In deze laatste geloofstest zal de oorspronkelijke heiliging van de sabbat voor de laatste keer de mensen scheiden, om hen te heiligen en de uitverkorenen te laten overleven en de gevallen aanhangers van de Romeinse zondag, "*het merkteken van het beest*", naar de dood te leiden; dat wil zeggen, "*het merkteken*" van het menselijke gezag dat is geërfd van Constantijn I^{en} van paus Vigilius I^{en} zijn opvolgers tot aan de laatste paus in functie.

De wet van vergelding

Het woord talion komt van het Latijnse woord "talis" dat "dergelijk" betekent, vandaar de betekenis van wederkerigheid.

De wet van vergelding is in het nieuwe verbond niet verdwenen omdat Christus' woorden verkeerd werden begrepen. God houdt zich aan deze wet en is niet van plan zich ervan te ontdoen, want op basis van dit principe kan hij al zijn vijanden legaal vernietigen en uitroeien. Deze wet moet van toepassing zijn gedurende de zevenduizend jaar die gereserveerd zijn voor de behandeling van de universele zonde.

Zo kunnen we begrijpen dat de verlossing van de uitverkorenen gebaseerd is op het principe van de wet van vergelding: "*je zult leven voor leven geven, Oog om oog, tand om tand...*" In het begin was het aardse leven zo volmaakt dat het eeuwig kon duren. In hun oorspronkelijke zuiverheid genoten Adam en Eva van deze mogelijkheid om eeuwig te leven, omdat ze in deze staat van zuiverheid beiden "*naar Gods beeld*" waren. Het is de verschijning van de zonde die de situatie van de hele schepping verandert, waarin de mens zijn "*beeld van God*" verliest. Nadat de mens een zondaar is geworden, onderwerpt God hem aan de Wet van Vergelding, die van toepassing is op dieren en andere mensen. In het Oude Verbond profeteert de offerwet de vergeving van Christus, zonder de zonde weg te nemen die nog steeds praktisch op het hoofd van de schuldige zondaar drukt. In het Oude Verbond blijft de zondaar een zondaar, ondanks de religieuze rituelen die door God zijn georganiseerd. De mens kan in deze situatie *het "beeld van God"* niet terugkrijgen en zijn status is nauwelijks hoger dan die van een dier. Wanneer hij moordt, verdient hij de dood die is voorzien in het zesde^{gebod} van de Tien Geboden, dat zegt: "*Gij zult niet moorden* ." Als hij per ongeluk doodt, moet hij de benadeelde compenseren door hem een bedrag terug te geven dat gelijk is aan het verlies van zijn eigendom, volgens het principe van de wet van vergelding: *leven voor leven, oog om oog, tand om tand, ...* ". Hier is de exacte tekst geciteerd in Exodus 21:23 tot 25: "*Maar als er een ongeluk gebeurt, zult u geven leven voor leven, oog voor oog, tand voor tand, hand voor hand, voet voor voet, brandwond voor brandwond, wond voor wond, blauwe plek voor blauwe plek* .

Laten we eens kijken naar deze wet van vergelding, onder de status van goddelijke genade, gebracht door Jezus Christus. God is de beledigde omdat de zondige mens Hem ongehoorzaam is. De wet van vergelding machtigt Hem om de schuldige ter dood te brengen, aangezien het loon van de zonde de dood is. Behalve dat God de mens de mogelijkheid biedt om zichzelf in zijn plaats te stellen, zijn straf in zijn plaats te ondergaan. Zo biedt Hij het leven van zijn enige Zoon, Jezus Christus genaamd. En aan wie zal deze dood worden toegerekend? Aan hen die er baat bij zullen hebben: zijn uitverkorenen. De uitverkorene is daarom de ware moordenaar van Jezus Christus, omdat zijn zonde deze verzoenende dood eiste. In dit proces verliest God zijn eerstgeboren Zoon, geofferd, maar geestelijk gedood door zijn uitverkorenen. Deze dood vereist herstel en vervanging van de verdwenen Zoon. Het is dan dat de uitverkorene, begunstigde en schuldig aan deze dood, zichzelf aan God aanbiedt om het verlies van zijn oudste Zoon te compenseren. Deze benadering ontnemt de geredde uitverkorenen hun wettelijke rechten die ze aan de dierlijke mens hebben gegeven en maakt hen vrijwillig tot slaaf, onderworpen aan de wil van degene die hen verlost. Het is dan ook in deze verzaking aan hun menselijke rechten dat de uitverkorenen in zichzelf "*het beeld van God*" vinden, dat ze sinds de zonde van Adam en Eva verloren hebben. Het is interessant om op te merken dat in Exodus 21 de status van de vrijwillige slaaf vóór de norm van de wet van vergelding wordt genoemd. We hebben zojuist de link gezien die deze twee onderwerpen verbindt.

Christus' leer was daarom bedoeld om te leren dat de vergeven zondaar, door onder de status van zijn genade te komen, niet langer het recht zou hebben om de beginselen van de wet van vergelding toe te passen, in tegenstelling tot andere mensen die in hun zonden bleven. Maar voor God geldt dit verbod ook niet, en het is in naam van deze wet dat zijn uitverkorenen de goddelozen zullen oordelen, die gestorven zijn, tijdens het zevende millennium, in het koninkrijk van God. Want de wet van vergelding vertegenwoordigt een beginsel van rechtvaardigheid dat niet kan verdwijnen, omdat het gegrift is in het karakter van de schepper, wetgever, verlosser, wederverwekker, rechtvaardig en goed in volmaaktheid.

In de duisternis die hen verblindt, dachten mensen, gescheiden van God, dat ze zich "goeder" konden tonen dan Hij door de doodstraf tegen mensen af te zweren. Zo zagen ze af van het betrachten van ware gerechtigheid, omdat de komst van Christus Hem er niet van weerhield de dood van de schuldigen te eisen. De overtreding van zijn wet zal tot aan het einde van de wereld "*zonde veroorzaken, waarvan het loon de dood is*", aldus Romeinen 6:23. En de enige manier om aan deze veroordeling te ontsnappen, is door de genade van Christus binnen te gaan. Maar daar, om de dood te vermijden, eist God een volledige verandering van leven; de zonde moet per se verdwijnen, iets wat menselijke wetten noch eisen, noch verkrijgen. De overlevende, opstandige moordenaar kan daarom vrijelijk terugkeren naar zijn goddeloosheid tot zijn volgende veroordeling door menselijke rechters. Het gevolg van deze valse gerechtigheid is dat ze de groei van het kwaad bevordert in plaats van het te verminderen. Daarom toont God, door zijn veroordeling van de zonde die hij met de dood bestraft, al

zijn wijsheid, die de oude Fransen specifiek zijn "wijsheid" noemden, uniek goddelijk. Hij biedt de uitverkorenen de belofte van eeuwig geluk dat Hij hun werkelijk kan bieden, omdat Hij wijs de omstandigheden heeft gecreëerd die dit geluk mogelijk maken. En om deze omstandigheden te creëren, zal Zijn project zijn gebouwd tijdens de zeventuizend jaar die door onze zevendaagse weken zijn geprofeteerd. Door het achtste ^{millennium in te gaan}, bij de vernieuwing van alle dingen, op de nieuwe aarde, zullen de uitverkorenen unaniem deze goddelijke gedachte delen, zoals geciteerd door Koning Salomo in Prediker 7:8: " *Beter is het einde van iets dan het begin ervan; beter is een geduldige geest dan een hoogmoedige geest.* "

Kortom, de Wet van Vergelding profeteert het verlossingsplan dat de uitverkorenen ertoe brengt afstand te doen van hun menselijke dierenrechten ten gunste van God, die de zorg voor hen op zich neemt en zichzelf in hun plaats stelt om hen gerechtigheid te bewijzen, zoals geschreven staat in Deuteronomium 32:35: " *Mij komt de wraak toe en de vergelding, wanneer hun voet wankelt. Want de dag van hun onheil is nabij, en wat hun te wachten staat, zal niet lang meer duren.* " En in Hebreëen 10:30: " *Want wij kennen Hem die gezegd heeft: Mij komt de wraak toe en Mij komt de vergelding toe! En wederom: De Heer zal Zijn volk oordelen.* "

De vrijwillige slaaf heeft inderdaad geen rechten, maar hij heeft de plicht zijn Meester in alles te gehoorzamen. En Jezus zei dit duidelijk tegen degenen die Hem willen volgen, en Hij specificeerde voor ieder van hen: " *Laat hij zichzelf verloochenen.* " Het volledige vers staat in Mattheüs 16:24: " *Toen zei Jezus tegen zijn discipelen: Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.* "

Enkele nuttige details

De geschiedenis van het Oude Verbond werd geschreven om Gods dienaren van het Nieuwe Verbond in Christus in staat te stellen de betekenis te ontcijferen van de beelden, symbolen en numerieke tijdsduren die de Geest gebruikt om zijn profetieën te coderen met betrekking tot, in de christelijke jaartelling, de bijzonder donkere periode tussen 538 en 1798. Zijn aanklacht tegen de duivelse aard van de machtigste aardse macht, gebaseerd op de coalitie van het pauselijke religieuze regime en de Franse monarchie, die het sinds Clovis I, ^{de} eerste koning, met wapens en koninklijk gezag heeft gesteund, vereiste het gebruik van een codering die deze beschuldiging verhult. Aangezien de belangrijkste sleutels in dit Oude Verbond liggen, moet de ontcijferaar de stijl en wijze van de goddelijke uitingen die in deze oude en nieuwe teksten worden geopenbaard, lezen en zich erdoor laten doordringen. Het is echter belangrijk te begrijpen dat de belangrijkste spirituele sleutels voor de mens verborgen zijn gebleven door fouten gemaakt door de vertalers van deze Heilige Schrift. Maar God weet van deze fouten en net zoals Hij in de 16de eeuw de onthulling van de Bijbel mogelijk maakte om het protestants-gereformeerde geloof te verlichten, liet Hij mij in 1991 veel fouten ontdekken in vertalingen van het boek Daniël.

En God gaf het profetische jaar de vorm van 12 maanden van 30 dagen. Deze standaard is niet consistent met de nauwkeurigheid van de zonnetijd, die een onnauwkeurige 365 dagen bedraagt. Maar we moeten er rekening mee houden dat Israël deze maankalender van 12 maanden van 30 dagen gebruikte. Toen de situatie zich voordeed, voegden de Hebreëen een 13e ^{maand toe} om het verschil in zonnetijd te compenseren. Het 360-dagenjaar is daarom een formaat dat de Joden al kenden. En aangezien het christendom de uitbreiding is van dit oude verbond, zijn de goddelijke codes die in beide verbonden worden gebruikt dezelfde. God geeft zo al zijn geschreven openbaringen een perfecte, logische en coherente, uniforme standaard. De echte valkuilen die de duivel voor mensen zet, zullen rusten op publiekelijk en wijdverbreid verkondigde religieuze leugens.

Profetie en geschiedenis zijn twee kanten van dezelfde medaille. Profetie kondigt geschiedenis aan door middel van beelden en symbolen, en in ruil daarvoor bevestigt de geschiedenis, door de vervulling ervan die door meerdere opeenvolgende historici, door deze min of meer anonieme getuigen, wordt opgemerkt, de interpretatie die aan de profetie wordt gegeven. De twee bronnen van religieuze en burgerlijke getuigenissen overlappen elkaar en bevestigen elkaar perfect wanneer het werk van de interpretatie door God wordt geleid. En dit wordt alleen mogelijk als de sleutels tot interpretatie goed worden ontleend aan de Bijbelse tekst, die van begin tot eind is geïnspireerd door de ene scheppende God die ons bezocht in de gedaante van Christus, gedoopt onder de naam Jezus.

De sleutel tot de code die zegt dat " *één profetische dag* gelijk is aan *één jaar* " is te vinden in Numeri 14:34 en Ezechiël 4:5-6. In Numeri 14:34 lezen we: " *Zoals u het land veertig dagen hebt verkend, zo zult u uw ongerechtigheden veertig jaar dragen, **een jaar voor elke dag** ; en u zult weten hoe het is om zonder mijn aanwezigheid te zijn.* " Dit voorbeeld onthult en bevestigt Gods keuze voor deze code, waaraan Hij deze belangrijke boodschap koppelt: " *en u zult weten hoe het is om zonder mijn aanwezigheid te zijn.* " Dit betekent dat de rol van profetische boodschappen de enige schakel met God blijft wanneer Hij zich terugtrekt en zwijgt. Dit was het geval voor Israël toen ze naar Babylon werden gedeporteerd, en het was opnieuw wat hen overkwam na hun verwerping van de Messias Jezus. Maar in het christelijke tijdperk had de afschaffing van de sabbat op 7 maart 321 dezelfde gevolgen voor ontrouwe christenen. God plaatste hen vervolgens onder de tirannieke heerschappij van het despotische en wrede pauselijke regime dat vanaf 538 was gevestigd. En dit voor een periode van "1260" dagjaren, die eindigde in 1798. De maanstandaard van deze periode wordt dus gebruikt om een aantal echte zonnejaren aan te duiden. Om u te overtuigen van de waarde van de twee verkregen uiterste data, namelijk 538 en 1798, is het voldoende te weten dat in 538 een burgerlijke macht, die van de Byzantijnse keizer Justinianus I ' **de eerste paus** installeerde die de titel van universeel hoofd van de christelijke Kerk droeg, en dat aan de andere kant, in 1798, een andere burgerlijke macht, ditmaal een republikeinse en Franse, genaamd "Directorium", haar militaire vertegenwoordiger, generaal Berthier, naar Rome stuurde om paus Pius VI van zijn pauselijke zetel **te ontheffen** . De officier leidde hem vervolgens naar de gevangenis van de Citadel in Valence in de Drôme (26), waar hij in 1799 aan een ziekte stierf. In deze stad bevindt zich haar historische Franse

Adventistische bolwerk, waar God mij in 1980 liet dopen. De synthese van de leringen van hoofdstukken 7 en 8 van het boek Daniël onthult waarom christenen aldus aan het Romeinse despotisme werden overgeleverd. God zegt in Daniël: 8:12: " *Het leger werd overgeleverd met het dagelijks ~~offer~~ vanwege de zonde ; en de hoorn wierp de waarheid ter aarde, en was voorspoedig in wat hij zich ten doel stelde.* " Het christelijke geestelijke " *leger* " werd in 538 " overgeleverd " aan het Romeinse papisme, de " *zonde* " die door God werd toegerekend en veroordeeld, moet vóór die datum 538 zijn beoefend. Deze redenering leidt ons naar de datum van 7 maart 321, waarop de sabbatrust, die door God dubbel was geheiligd, vanaf de schepping en in het vierde van zijn tien geboden, werd overtreden op bevel van keizer Constantijn I. ^{Door} deze dingen te onthullen, deelt God met ons de kennis van zijn oordeel over een menselijke handeling, onrechtvaardig, schandalig en minachtend voor zijn rechtmatige glorie. Zo laat Hij degenen die Hij liefheeft de oorzaak van zijn voortdurende toorn identificeren, die in de christelijke jaartelling sinds 321 de vorm aanneemt van de " *zeven opeenvolgende bazuinen*" van de Apocalyps.

De sleutel tot alle tegenslagen die op deze verfoeilijke misdaad zullen volgen, ligt in het verlaten van de sabbat, die oorspronkelijk door God geheiligd en ingesteld is. Pas onlangs is mij de reden onthuld voor het belang dat God eraan hecht. Voor de meeste mensen is de wekelijkse rustdag simpelweg een kwestie van menselijke keuze. Maar omdat het nieuwe verbond het oude Joodse goddelijke verbond voortzet, kunnen de christelijke volgelingen dit standpunt niet delen. Ware volgelingen van Jezus Christus weten dat hun geloof gebaseerd is op de verklaringen die overal in de Bijbel worden geopenbaard, zoals Jezus duidelijk maakte in Johannes 4:22: " *Jullie aanbidden wat jullie niet kennen; wij aanbidden wat we kennen, want de redding is uit de Joden .* " Het is dan alleen aan hen om hun werken in overeenstemming te brengen met de dingen die God leert en heiligt door zijn woord. Heiligheid is in de sabbat en in Jezus Christus; de sabbat profeteert slechts de grote eeuwige rust waarin alleen zijn uitverkorenen, door de toets der waarheid, uiteindelijk zullen binnengaan.

Maria, het lokaas voor afgodendienaars

Ik heb de valkuil die de verschijningen van de Maagd Maria vormen al eerder aangekaart, maar vandaag wil ik mijn argumenten verder onderbouwen.

De naam Maria, vertaald uit het Hebreeuwse Myriam, betekent al: bitterheid; een heel programma van door God opgelegde vloeken. Voor Maria zelf zegt de engel in haar aankondiging, in Lucas 2:35: " *een* " *Het zwaard zal uw ziel doorboren* ", aldus profeterend over de gevolgen van de dood van Jezus, haar gekruisigde zoon. Maar de vloek van de verwerping van de zoon van Maria zal ook de oorzaak zijn van een definitieve vloek over het valse nationale Israël dat God in het jaar 70 door de Romeinen had vernietigd. De derde vloek zal zijn voor de afgodische rooms-katholieke religie die in de val zal lopen van Satan, die aan zijn volgelingen verschijnt onder het aspect en de naam van de "Maagd Maria". Terwijl ze wacht op haar opstanding, in het stof der aarde, heeft de ware Maria niets te maken met deze religieuze zwendel die in haar naam wordt gepleegd.

Voor de katholieke kerk is Jezus de zoon van Maria. Deze historische waarheid werd erkend door de Byzantijnse Roomse Kerk, die de afgodische Mariaverering aannam tijdens het Concilie van Efeze in 431, dat wil zeggen tussen 321 en 538. Efeze is de vermoedelijke plaats waar het graf van de "Maagd Maria" zich bevindt, wat daarmee in tegenspraak is met het valse dogma van de Tenhemelopneming (hemelvaart van de Maagd Maria), dat in 1954 door paus Pius XII werd aangenomen. De waarlijk uitverkorenen hebben opgemerkt welke afstand Jezus bij verschillende gelegenheden bereid was te nemen tussen zijn goddelijke persoon en zijn aangenomen aardse familie. De gelovige Joden, die Jezus zelf als hun koning verwelkomden, benoemden hem tot "*zoon van David*". En dit is de enige reden voor de goddelijke keuze van Maria, nog maagd, en Jozef, met wie zij zou trouwen. Beiden waren afstammelingen van koning David, aan wie God zijn plan had geopenbaard dat in Jezus Christus vervuld zou worden. De maagdelijkheid van de ware Maria was niet bedoeld om een wonder te verrichten dat eigenlijk alleen aan Maria zelf bekend zou zijn. Voor de naasten van de uitverkoren familie was de geboorte van Jezus slechts een geboorte, die van een Joods kind, te midden van andere. Maar voor God en zijn uitverkorenen onthult dit detail de vervulling van een plan van wereldwijde verlossing. Als maagd kan Maria alleen een kind baren dat door God is verwekt, zonder de minste genetische band met zijn moeder, erfgenaam van de zonde van Eva en Adam, net als al hun menselijke nakomelingen. Om de fout van de eerste Adam goed te maken, moet Jezus, die volgens 1 Korintiërs 15:45 de titel "*nieuwe of laatste Adam*" draagt, de aardse beproeving ondergaan met dezelfde zuiverheid die de eerste Adam vóór zijn zonde kenmerkte. Zo behield Jezus deze volmaakte zuiverheid vanaf zijn conceptie tot aan zijn dood. Zijn zeer reële strijd was die van de Schepper-God, vastbesloten om de zonde te overwinnen ten koste van groot lijden, zoals Hij zelf in zijn Bijbel had voorspeld. Hij vocht en won uiteindelijk, en weerstond de onophoudelijke verleiding om zijn reddingsplan, dat hij had ontwikkeld om zijn uitverkorenen te redden, op te geven. Er was geen gebrek aan redenen om ontmoedigd te zijn; de afvalligheid van het volk was immens, de mannen spotten en hoonden net als vandaag de dag, en bovendien begrepen zijn uitverkoren apostelen zelf zijn leer niet. Gelukkig voor ons, arme zondaars, was zijn vastberadenheid om te winnen het sterkst, en overwon hij zonde, dood en de duivel, zijn eerste tegenstander.

Vanaf zijn twaalfde, toen hij volwassen werd, markeerde Jezus de afstand tussen hemzelf en zijn aardse adoptiefamilie. Nadat Jezus drie dagen alleen in de tempel in Jeruzalem was gebleven, maakte Maria hem verwijten, waarmee ze haar bezorgdheid voor hem aangaf. Jezus' antwoord "*zette de zaken recht*", want hij antwoordde: "*Weet je dan niet dat ik bezig moet zijn met de dingen van mijn Vader?*" In feite is het goddelijke antwoord scherp, maar wel terecht, want deze menselijke familie is alleen nuttig om de Heiland, gerechtvaardigde en geheiligde mensen, een menselijke maatstaf te geven, zonder welke hij wettelijk gezien niemand kon redden. Deze schijnbare hardheid was nodig om de goddelijkheid van Jezus te bevestigen, die, afgezien van deze ervaring, een voorbeeldig kind was, gehoorzaam en liefdevol jegens zijn aardse "ouders". Gedurende de drie jaar en zes maanden van zijn bediening wilde Jezus nog steeds zijn goddelijke afstand

tot Maria, zijn adoptiemoeder, en zijn broers benadrukken. Dit punt is belangrijk, want het staat geschreven in Mattheüs 12:46 tot 48:

Vers 46: “ *Terwijl Jezus nog tot de menigte sprak, zie, zijn moeder en zijn broers stonden buiten en probeerden Hem te spreken.* ”

Het betreft hier inderdaad haar aardse familie en bovendien bevestigt dit vers, door de verwijzing naar " haar broers ", het einde van Maria's maagdelijkheid na de geboorte van Jezus.

Vers 47: “ *Iemand zei tegen hem: ‘Kijk, uw moeder en uw broers zijn buiten, en ze willen met u spreken.* ’”

Vers 48: “ *Maar Jezus antwoordde hem die tot Hem zeide: Wie is Mijn moeder? En wie zijn Mijn broeders?* ”

Met deze vraag verbreekt en ontdoet Jezus zich van al zijn aardse familiebanden. Daarmee onthult hij zijn ware goddelijke natuur, de drager van een heilsplan dat hij aan de hele mensheid, verspreid over de aarde, zal voorleggen.

Vers 49: “ *En Hij strekte Zijn hand uit naar Zijn discipelen en zei: Zie, Mijn moeder en Mijn broers.* ”

Dit gebaar van Jezus voorkomt elk misverstand over het verhaal. Hij vergelijkt zijn aardse familie duidelijk met zijn geestelijke familie, zijn discipelen.

Vers 50: “ *Want al wie de wil doet van mijn Vader, die in de hemel is, die is mijn broeder en zuster en moeder .* ”

De les is hard voor zijn aardse familie, maar Jezus is niet sentimenteel; zijn woorden onderwijzen de principes van leven en dood. Hij geeft de weg van het leven aan en definieert deze door te zeggen: " *wie de wil doet van mijn Vader die in de hemel is .* " En wat zeker is en door de hele Bijbel wordt aangetoond, is dat de afgodische keuze om de bedrieglijke en verleidende Maagd Maria te aanbidden, door God krachtig wordt veroordeeld in het tweede van zijn Tien Geboden, dat, hoewel door Rome in de katholieke leer tussen 321 en 538 onderdrukt, in alle versies van de Heilige Bijbel geschreven bleef. Iedereen kan zo de oorzaken begrijpen van zijn godsdienstoorlogen die hij in het verleden tegen Gods Bijbel en zijn trouwe aanhangers heeft gevoerd, in tijden die hem gunstig gezind waren; die waarin de wereldlijke macht van de Franse monarchie en buitenlandse koningen hem steunden. Want het is belangrijk om dit detail niet te onderschatten: zijn despotische macht werd hem ontnomen door burgerlijk militair geweld en hij heeft nooit, noch in die tijd, noch tot in de onze, enige bereidheid getoond om zijn misdadige wreedheden jegens God en zijn menselijke dienaren te betreuren. Dan moeten de middelen die Jezus aangaf om de spirituele aard van religieuze entiteiten te identificeren en te beoordelen, worden toegepast. Hij zei in Mattheüs 7:

Vers 15: " *Pas op voor valse profeten. Ze komen in schaapskleren naar jullie toe, maar van binnen zijn ze roofzuchtige wolven.* "

De " valse profeten " hebben in Jesaja 9:13-14-15 twee symbolen: " *de staart* " en, in bijzondere gevallen, " *het riet* ": " *Daarom zal Jahweh uit Israël de kop en de staart , de palmtak en het riet uitrukken , op één dag. De oudste en de magistraat zijn het hoofd, en de profeet die leugens onderwijst, is de staart . Degenen die dit volk leiden , leiden hen op een dwaalspoor, en degenen die zich*

laten leiden, gaan verloren. " " *In schaapskieren* " voegen ze zich bij de Uitverkorene van Christus en nemen, alleen in uiterlijk, het uiterlijk aan van christelijke religieuze mensen. Dit om te fungeren als " *verscheurende wolven* " , waarbij de " *wolf* " het roofdier is dat " *de schapen* " *doodt en verslindt* . In dit parabolische beeld kondigt Jezus de valse christelijke bekeringen aan van agenten die onbewust de duivel dienen. Want het is voldoende dat hij niet in de liefde voor de waarheid is, dat God hen laat vallen onder de heerschappij van Satan en zijn opstandige engelachtige demonen. Jezus vat de toekomstige pauselijke heerschappij over het universele christendom samen, die aardse koningen zullen herkennen, door te zeggen: " *Wie dit volk leidt, leidt hen op een dwaalspoor, en wie zich laat leiden, gaat verloren*. Dit goddelijke oordeel betrof al de Joodse geestelijkheid van zijn tijd, maar het principe moest worden gereproduceerd in het christelijk geloof dat hij kwam bouwen en waarvan hij de " *belangrijkste hoeksteen* " van het fundament was. Historisch gezien weten we dat de duivel aan het begin van zijn strijd tegen het christelijk geloof handelde door het te vervolgen, **in een openlijke oorlog** , dit tijdens de tijd van de keizerlijke overheersing van Rome, wat Openbaring 12:3 symboliseert met het beeld van de " ***draak*** ". Maar toen veranderde de duivel van tactiek en paste die van " ***sluwheid*** " toe die Daniël 8:25 aan Rome toeschrijft: " *Vanwege zijn voorspoed en het succes van zijn **listen** zal hij hoogmoedig van hart zijn, hij zal velen die in vrede leefden, vernietigen, en hij zal opstaan tegen de vorst der vorsten, maar hij zal gebroken worden zonder enige inspanning van handen*. De strategie van " *sluwheid* " slaagt onder het beeld van " *de staart* " , dat van de " *draak* " uit Openbaring 12:3. En de symbolen van " *sluwheid* " zijn verbonden met de " *draak, de oude slang* " " *sluwheid* " uit Gen. 3:1, wat volgens Openbaring 12:9 de " *duivel en Satan* " is. De Kerk van Christus binnendringen om haar van binnenuit te vernietigen bestaat uit het reproduceren van de tactiek die de Grieken in staat stelde de vijandelijke stad Troje in te nemen. De Trojanen zelf hadden het paard dat door het Griekse leger na zijn vertrek op het strand was achtergelaten, in hun stad gebracht, terwijl deze bewoond werd door Griekse soldaten. Deze boodschap wordt dubbel bevestigd in Openbaring 2:12 door de naam " *Pergamum* " , die de plaats van het historische Troje aanduidt en waarvan de betekenis de " *overspelige* " daad aanduidt die ook de oorzaak was van de oorlog tussen de Grieken en de Trojanen. En achter het beeld van deze historische verwijzingen wijst God zijn vijand van het christelijke tijdperk aan, het katholieke pauselijke Rome en zijn geestelijkheid bestaande uit kardinalen, bisschoppen, priesters, monniken en "goede zusters" of, volgens Jezus Christus, de verschillende schijnbare vormen van de " *verslindende wolven* " van de duivel, waarvan de leiders achtereenvolgens waren geïnstalleerd in het Lateraans Paleis en vervolgens in de Sint-Pieter in Rome, in Vaticaanstad.

Vers 16: " *Aan hun vruchten zult u hen herkennen. Plukt men soms druiven van doornstruiken, of vijgen van distels?* "

De " *vruchten* " zijn voor bomen wat werken zijn voor mensen. Jezus duidt de " *vruchten* " aan als " *druiven* " die de vruchten zijn van de " *wijngaard* " die onderhouden wordt door God, de " *Heer van de wijngaard* " , volgens Mattheüs 20:8: " *Toen het avond werd, zei **de eigenaar van de wijngaard** tot zijn rentmeester: Roep de arbeiders en betaal hun het loon, te beginnen bij de laatsten*

en tot de eersten ."; en Mattheüs 21:40: " Wanneer **de eigenaar van de wijngaard** komt, wat zal hij dan met die pachters doen? " De goede werken die door de ware dienaren van God worden verricht, zijn te danken aan de handeling die Hij in hen verricht. En net als die welke Jezus in zijn bediening toonde, worden deze goddelijke werken gekenmerkt door zachtmoedigheid en goedheid, maar ook door een grote, vurige trouw aan alle aspecten van zijn waarheid, die zijn wil uitdrukt en samenvat, zoals vers 21 van deze studie zal oproepen. De " *doornen en distelen* " werden door God geschapen vanwege de erfzonde, volgens Genesis 3:17-18: "En tot Adam zei Hij: Omdat je naar je vrouw hebt geluisterd en van de boom hebt gegeten, waarvan Ik je geboden had: Je mag er niet van eten, **is de aardbodem om jouwentwil vervloekt** ; met smart zul je ervan eten zolang je leeft; **doornen en distels zal hij je voortbrengen** , en je zult eten van het gewas van het veld. " De zonde bracht grote veranderingen in de schepping teweeg. Vóór de zonde bracht de aarde niets schadelijks voort, niet het minste gif. De laatste zin, " en je zult eten van het gewas van het veld ", onthult de veranderde status van de mens. Geschapen naar het beeld van God, wordt hij de dierlijke mens in de staat waarin koning Nebukadnezar, verdoofd door God, zich zal bevinden, volgens Daniël 3:17-18. 4:25: " Zij zullen u van onder de mensen verdrijven, en uw woonplaats zal bij de dieren des velds zijn , **en u zult gras te eten krijgen als de runderen** ; u zult nat worden van de dauw des hemels, en er zullen zeven tijden over u voorbijgaan, totdat u beseft dat de Allerhoogste heerst over het koningschap der mensen en het geeft aan wie Hij wil. " Deze straf werd veroorzaakt door de trots die kenmerkend is voor " *doornen, distels en opstandige schorpioenen* ", allemaal symbolen van de " *vruchten* " die de dienaren van de duivel voortbrengen.

Vers 17: " *Elke goede boom brengt goede vruchten voort, maar een slechte boom brengt slechte vruchten voort.* "

Jezus nodigt ons uit om dit volkomen logische principe toe te passen om de geestelijke aard te beoordelen van degenen die beweren zijn volgelingen te zijn.

Vers 18: " *Een goede boom kan geen slechte vruchten dragen, en een slechte boom kan geen goede vruchten dragen.* "

De " *vruchten* ", dat wil zeggen de werken die door de mens of een religieuze instelling worden verricht, onthullen zijn ware aard, zonder de mogelijkheid van fouten. Want de " *vruchten* " die God verkrijgt, worden duidelijk vastgesteld in de openbaringen van zijn goddelijke wetten, geschreven in de Heilige Bijbel. Ieder mens zal gedwongen worden dit feit te erkennen wanneer hij geconfronteerd wordt met Gods oordeel. Maar de huidige misleiding van de duivel berust op de interpretatie die mensen geven aan wat God als "goed" beschouwt. Als bekwame psycholoog biedt de duivel opstandige mensen de definitie van het woord "goed" aan die zij liefhebben en verkiezen boven de definitie die God hem in zijn Bijbel geeft. En wat zij waarderen, betreft "de vriendschap tussen volkeren die oorlogen vermijdt die destructief zijn voor goederen en mensen". Voor velen valt "goed" binnen de normen die door het universele humanisme zijn vastgesteld. Daarom verdedigt de katholieke religie, in haar nieuwste gedaante als een bedrieglijke " *slang* ", deze humanistische waarden

en toont daarmee totale minachting voor de norm van Bijbelse waarheid die God in zijn Heilige Bijbel heeft vastgesteld. Om deze verwarring te voorkomen, betekent het door Jezus aangegeven principe dat waar zijn heilige sabbat en zijn voortdurende openbaringen zijn, zich het kamp van zijn ware uitverkoren heiligen bevindt. Maar aan de andere kant, waar de Romeinse zondag achtereenvolgens is geërfd van keizer Constantijn Iⁱⁿ 321 en van paus Vigilius in 538, bevindt zich het kamp van de duivel, zijn vijand, en dat van zijn uitverkorenen. De "goede vrucht" is gehoorzaamheid aan de wil van God; de "slechte vrucht" is ongehoorzaamheid aan deze goddelijke wil, geopenbaard en opgeschreven in zijn heilige Bijbel.

Vers 19: “ *Elke boom die geen goede vrucht draagt, wordt omgehakt en in het vuur geworpen.* ”

De verleiding van opstandige mensen door de duivel duurt slechts een tijdje. Want bij zijn terugkeer in heerlijkheid zal Jezus zijn uitverkorenen redden, die hij zal ontrukken aan de dood die het opstandige kamp hen zou toebrengen. De religieuze mystificatie zal zo abrupt ten einde komen voor het duivelse kamp, dat de almachtige God Jezus Christus met zijn adem vernietigt. Maar deze vernietiging is niet de laatste, want het goddelijke plan bestaat erin hen aan het einde van het " zevende " millennium op te wekken voor het laatste oordeel. Ze zullen dan levend in de "poel des vuurs " worden geworpen om daar te worden vernietigd in een tijd die voor ieder van hen is bepaald door het oordeel dat " duizend jaar " door Christus en zijn uitverkorenen zal worden voltrokken .

Vers 20: “ *Zo zult u hen dan aan hun vruchten herkennen.* ”

De boodschap van Christus is eenvoudig en scherp. Zijn ware dienaren zullen zich identificeren aan de werken die ze verrichten. En de dienaren van de duivel zullen dat ook doen, ondanks al hun pretenties en beweringen God te dienen.

Tot nu toe hebben we ons geconcentreerd op de kwade vruchten die de Joodse geestelijkheid en het pauselijke rooms-katholieke geloof voortbrachten. Maar vanaf 1843, vanwege het decreet van Daniël 8:14 dat op die datum van kracht werd, viel de goddelijke vloek over alle protestantse religieuze groeperingen. En voor ons, die in de laatste jaren van de ervaring van aardse zonde leven, neemt deze universele vloek verschillende vormen aan. De volgende verzen zullen de duivelse aard bevestigen van bepaalde valse volgelingen van Christus, katholieken of protestanten, en zelfs, meest recent sinds 1994, Zevendedagsadventisten.

Vers 21: “ *Niet iedereen die tegen mij zegt: ‘Heer, Heer’, zal het koninkrijk der hemelen binnengaan, maar alleen wie de wil doet van mijn Vader, die in de hemelen is.* ”

Door hun toe te schrijven dat ze Hem aanroepen met de woorden " Heer, Heer !", verwijst Jezus naar vele mensen die beweren gered te zijn door Zijn verlossing en Hem te dienen. De dubbele herhaling van het woord " Heer " suggereert dat deze dienst wordt samengevat door deze ene religieuze vorm. Jezus wordt erkend als " Heer ", maar de werken van gehoorzaamheid aan de " wil van de Vader " worden genegeerd en ontbreken. Door de noodzaak te benadrukken om de " wil van de Vader " te doen, bevestigt Jezus het nut van de Bijbel, waarin deze goddelijke " wil " op een exclusieve en onfalsifieerbare manier wordt

geopenbaard, van Genesis tot Openbaring in de oorspronkelijke Hebreeuwse en Griekse vertaling. Tussen de geredden en de verlorenen zal de Bijbel daarom het verschil maken. En in onze latere jaren zal het begrijpen van de gecodeerde profetische boodschappen van deze Bijbel " *de weg " die Jezus " eng " noemde, verder beperken .*

Vers 22: " *Velen zullen op die dag tegen mij zeggen: 'Heer, Heer, hebben wij niet in uw naam geprofeteerd? Hebben wij niet in uw naam demonen uitgedreven? En in uw naam veel krachten gedaan?' "*

Deze verbaasde dienaren zullen echter, zo zeggen zij, ' *geprofeteerd hebben, demonen uitgedreven en veel wonderen verricht, bij uw naam , die van Jezus.*

Vers 23: " *Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit **gekend** ; gaat weg van Mij, u die de ongerechtigheid werkt. "*

Ik benadruk hier het belang van het woord " **nooit** " in Jezus' antwoord, wat ons tot deze legitieme vraag leidt: Maar wie verrichtte dan de wonderen en al deze dingen? De duivel en zijn demonen, die daartoe in staat zijn en alles kunnen doen met Gods toestemming. Wat Jezus hier " *ongerechtigheid* " noemt, bestaat uit het minachten en verdraaien van Gods wil, duidelijk gedefinieerd in Zijn Heilige Bijbel en Zijn profetieën, voorbereid voor onze tijd, en Zijn laatste geloofstest.

Wat deze profetieën betreft, bewonder ik de wijsheid van God, deze goddelijke wijsheid die verheven is boven alles wat we intelligentie noemen. Want hij construeerde zijn gecodeerde openbaringen door ze een voldoende vaag aspect te geven, zodat ieder mens ze kon interpreteren op een manier die hem of haar persoonlijk paste, overeenkomstig zijn of haar religieuze voorkeur. Zo kon hij zijn profetieën, bedoeld om zijn laatste dienaren te verlichten, beschermen in een context van gunstige godsdienstvrijheid. Een te voor de hand liggende en te duidelijke boodschap zou door valse religies tenietgedaan zijn. De pure en simpele onderdrukking, door het rooms-pausdom, van het tweede van de tien geboden van God, dat de afgodische eredienst veroordeelde, leverde hiervan een exemplarisch bewijs. En door haar vaagheid en schijnbare aanpassingen stelde de profetie de Rooms-Katholieke Kerk in staat zichzelf de rol van "de Uitverkorene" toe te bedelen. Door, aan wie het maar wil horen, haar boodschap te bevestigen: "Buiten de kerk is er geen verlossing", presenteert ze zichzelf als de enige door God gezegende vergadering. In de Apocalyps vindt ze in Openbaring 12:1 de gelegenheid om zichzelf de hoofdrol te geven door aan de " *vrouw met de twaalf sterren op haar hoofd* " het beeld te geven van de Maagd Maria, die ze dient en aanbidt. God maakte het zelfs gemakkelijker door te verwijzen naar het mannelijke kind dat ze ter wereld bracht door het met pijn te baren; Maria en haar Zoon Jezus worden dus schijnbaar door God aangeropen ten behoeve van het katholieke geloof. Maar schijn bedriegt, want in zijn profetische code geeft God aan de vrouw haar betekenis van " *Bruid van Christus* ", zoals al voorspeld in Genesis 2:18 door de vrouw die uit de man is gevormd, met de volgende woorden: " *Jahweh God heeft gezegd: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal hem een helper maken die bij hem past. "* Volgens Gods plan moet de vrouw, zijn Uitverkorene, gelijkvormig zijn aan Christus, aan wie zij haar hulp zal

aanbieden om de gehoorzaamheid aan de geopenbaarde goddelijke wil te verheerlijken. In dit gedrag is de vrouw werkelijk de Uitverkorene van Christus en deze overwinnende vrouw die Openbaring 12:1 ons presenteert. En het kind dat ter wereld zal komen in barensweeën, duidt op de vrucht van gehoorzaamheid die de uitverkorenen dragen in hun wedergeboorte in Christus. Want de leer van Jezus is formeel: verzoening met God vindt alleen plaats via de wedergeboorte die achtereenvolgens en gezamenlijk wordt verkregen door het water en de Geest van God, volgens Johannes 3:3-5: " *Jezus antwoordde hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Als iemand niet wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien...* Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Tenzij iemand geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk Gods niet binnengaan. " *Water* " duidt op de doop van bekering, die betekenis geeft aan de christelijke toewijding en de dood van de oude, zondige mens symboliseert. " *De Geest* " duidt vervolgens de goddelijke handeling aan die zal worden volbracht in het leven van de nieuwe bekeerling. En het is daar dat de vruchten die door de gedoopten worden voortgebracht, alle bekeerlingen van de christelijke religie in haar vele vormen in twee kampen zullen verdelen. De " *vruchten* " die door de " *Geest* " worden voortgebracht, zullen gehoorzaamheid aan de " *wil van de Vader* " zijn, en die van de duivel zullen leiden tot gehoorzaamheid aan de pauselijke " *allerheiligste vader*", en via hem aan keizer Constantijn I ' en aan het hoofd van de hele opstand, aan de duivel zelf, in eigen persoon.

De doop is misleidend geworden, omdat weinig gedoopten zich bekommeren om het analyseren van hun werken, om overeenstemming te vinden met die van de Geest van de levende God. Daardoor wordt de werking van de goddelijke Geest onderschat en krijgt deze een puur theoretische waarde. In dit geval blijft dan alleen de waterdoop over, en zelfs deze is door vals geloof gedevalueerd door de volledige onderdompeling van het lichaam van de gedoopte te vervangen door het besprenkelen van enkele druppels water op zijn hoofd. Zo is de hele bekeringsceremonie nutteloos en dood.

Het ontroerende beeld van een vrouw die haar kind in haar armen draagt, is strikt humanistisch en gebaseerd op de gevoeligheid, of in dit geval preciezer, op de sentimentaliteit van mensen die goddelijke principes niet respecteren. Want het moet worden opgemerkt dat God in Jezus Christus, in een vlees dat identiek is aan het onze, noch sentimentaliteit noch ongehoorzaamheid aan zijn goddelijke principes toonde. Hij was gevoelig voor het menselijk lijden en verlichtte het vaak door wonderen te verrichten, maar zijn gehoorzaamheid aan zijn wetten bleef onveranderlijk, tot aan zijn kruisiging, die noodzakelijk werd om de zonden te verzoenen die zijn uitverkorenen hadden beleden.

De aanbidding van de "Maagd Maria" getuigt tegen de Katholieke Kerk dat zij slechts christelijk is in haar bewering dat zij dat is. Zij is in werkelijkheid slechts de erfgenaam van Constantijn I ' de afgodische keizer die de zonde gesticht heeft vanwege zijn verwarring tussen Christus en de Zon, zijn schepsel. Er is gesuggereerd dat zij zich laat tot het christendom bekeerde. Dit was des te gemakkelijker omdat hij er zelf de afgodische vorm van zijn heidense oorsprong aan had gegeven, aangezien hij samen met zijn moeder een aanbidder was van "Sol Invictus", de Onoverwonnen Zonnegod. De rest van de door God geheiligde

zevende dag was het voornaamste slachtoffer van de oorlog tussen Jezus Christus en Satan. Als reactie op het verlaten van zijn heilige sabbat reageerde God en Hij heeft en zal nog steeds represailles uitlokken die duidelijker zijn dan de zeldzame verschijningen van de valse "Maagd Maria". Maar de mensheid heeft de goddelijke straffen niet herkend en massa's mensen worden verleid door de boodschappen en verschijningen van de "Maagd". Met dit gedrag toont deze menselijkheid de rechtvaardigheid van het oordeel dat door Jezus Christus is geopenbaard. Hij gaf de weg die naar verlossing leidt het aanzien van een " *smalle poort* ", omdat deze door de Bijbelse goddelijke vereisten gaat, en dat van afgoderij die leidt tot de eeuwige dood, die het aanzien aanneemt van een " *brede poort en een brede weg* ". Matteüs 7:13: " *Ga door de nauwe poort naar binnen. Want wijd is de poort en breed is de weg die naar het verderf leidt, en velen zijn er die daardoor naar binnen gaan.* "

Het is aan mij om u uit te leggen waarom zoveel mensen zich laten verleiden door het beeld van de Maagd Maria. De verklaring komt voort uit de maatstaf die God aan zijn schepping van het leven op aarde gaf. Hij begiftigde de man met een fysieke kracht die superieur is aan die van de vrouw en hij kan haar daardoor fysiek domineren. Maar in ruil daarvoor is hij gefascineerd en wordt hij psychisch door de vrouw gedomineerd, omdat zijn nakomelingen van haar afhankelijk zijn. En dit principe geldt voor alle mensen, ongeacht hun religie, ras, volk of stam, of ze nu door God verlicht zijn of niet. Het is gemakkelijk te begrijpen dat, gescheiden van God, man en vrouw ertoe gedreven zullen worden om de onderdanen die ze het meest liefhebben te vergoddelijken. De man zal kracht vergoddelijken en ook het beeld van de vrouw die het kind draagt dat hem een erfgenaam, een afstammeling, schenkt en natuurlijk zal het mannelijke kind, erfgenaam van kracht, door de man bevoordeeld worden. Deze prioriteit voor het mannelijke kind leidde ertoe dat koning Hendrik VIII van Engeland twee van zijn zes vrouwen liet onthoofden, omdat God hem geen mannelijke erfgenaam kon schenken om zijn troonopvolging veilig te stellen, op één kind na (Edward VI), die stierf op 15-jarige leeftijd. Hendrik VIII was zich er niet van bewust dat het probleem bij hem lag en niet bij zijn vrouwen. Uit haat jegens Maarten Luther stierf deze vervloekte stichter van de Anglicaanse religie uiteindelijk zonder deze genoegdoening van God te hebben ontvangen. Maar overal op aarde veroorzaakte de afwezigheid van de mannelijke erfgenaam tragedies. De tweede fase van de vergoddelijking van de barendende vrouw dateert uit de tijd van de Toren van Babel, nadat de watervloed de goddeloze levens op aarde had vernietigd. Aanvankelijk verspreidden de overlevenden zich en hergroepeerden zich in families, vervolgens in stammen, totdat Nimrod, de koning van een stam, een revolutionair idee lanceerde. Gebaseerd op het principe dat eenheid kracht is, overtuigde hij de mensen ervan zich op één plek te verzamelen; hun gemeenschappelijke taal bevorderde de oplossing van relationele problemen. God reageerde toen deze bijeenkomst de vorm aannam van een uitdaging gebaseerd op het oprichten van een toren om de hemel te bereiken. In die tijd genoten koning Nimrod, zijn vrouw Semiramis en hun zoon Tammuz een hoog aanzien, erkend en verheerlijkt door alle inwoners van Babel. Net zoals de Romeinse dictator Julius Caesar vergoddelijkt wilde worden vanwege de quasi-aanbidding van een groot aantal

Romeinen, zo ontstond dezelfde afgodische gedachte ook onder de aanbidders van koning Nimrod en zijn familieleden. Door in te grijpen en hen te scheiden door verschillende, dus vreemde, talen, verspreidde God deze bevolkingsgroepen over de aarde, maar zij namen hun afgodische praktijken van aanbidding van valse goden met zich mee, waaronder Nimrod, Semiramis en Tammuz de belangrijkste waren. Semiramis en Tammuz werden voorgesteld door de afbeelding van een vrouw die haar zoon in haar armen droeg en zij was de godin van de vruchtbaarheid, het onderwerp van de belangrijkste genegenheid van mensenparen. Kracht en vruchtbaarheid zijn overal op aarde gebleven, onderwerpen die onder verschillende namen werden vergoddelijkt, afhankelijk van de volkeren en hun stam- of nationale taal. Sinds Babel heeft deze heidense cultus zich over de hele aarde verspreid, tot in het noorden van het Afrikaanse continent, waar de heidense stad Carthago (het huidige Tunis), de voortdurende vijand van de Romeinen, met macht regeerde. Voordat ze zich tot de islam bekeerden, waren de volkeren van Noord-Afrika, net als die van het hele Europese continent, aanbidders van de goden die van Babel waren geërfd. In de loop der tijd bevorderden de overeenkomsten tussen deze goden assimilaties en kon de aanbidding van kracht en vruchtbaarheid onder meerdere namen voortduren. Deze heidense erfenis zal ons in staat stellen te begrijpen hoe de cultus van de Maagd Maria de vals-christelijke Europese volkeren en de moslimvolkeren heeft verleid. Want christenen en moslims vinden in de Maagd Maria het beeld van vruchtbaarheid dat hen door de tijd heen heeft verleid. Aan het einde van de zesde eeuw na Christus erkende de profeet Mohammed de ene God als de basis van monotheïstische religies, via de leer van het rooms-katholicisme, dat God sinds 7 maart 321 had veroordeeld. Door God aangesteld om het katholieke geloof te straffen, scheidde Mohammed zich af van de Byzantijnse christelijke invloed en stichtte met het zwaard zijn religie, de islam, een naam die onderwerping betekent. De volgende vraag is: onderworpenheid, ja, maar aan wie? Kennis van het goddelijk plan biedt het antwoord dat iedereen kan vinden.

Het religieuze syncretisme van heidense godheden ligt daarom aan de basis van religieuze verwarring en vermenging. Bij de Grieken wordt goddelijke kracht toegeschreven aan de god der goden, die zij Zeus noemen, en die de Romeinen Jupiter noemen.

Citaat gevonden op internet over vruchtbaarheidsgodinnen: In de Griekse religie, in de archaïsche en klassieke periode, is het Demeter die bij uitstek de godin van Moeder Aarde vertegenwoordigt, maar ook Isis in Egypte, Cybele die in Klein-Azië werd verruild voor Diana, Astarte in Syrië, Astarte in Fenicië, Tanit in Carthago. Onder al deze namen vinden we de exacte weergave van de "Maagd Maria" die haar kind Jezus draagt.

In de Bijbel openbaart God zijn veroordeling van deze afgodische culten, en deze veroordeling is van toepassing op de verering van de Maagd Maria, die slechts de christelijke vorm is van deze oude vruchtbaarheidsgoden; de vorm die is aangepast aan aanhangers van het katholieke geloof, maar ook aan die van de islam. In heidense religies staat de god van het kwaad niet tegenover de God van het goede, zoals de Bijbel leert. Valse religie brengt slechts de waarden die de

mens zelf aanhangt over in een verzonnen goddelijk leven. Daarom aanbidden allen de god van de kracht en de god van de vruchtbaarheid boven alle anderen.

In werkelijkheid behoren kracht en vruchtbaarheid toe aan de ene Schepper God, Vader van al wat leeft. Maar als schepper van het leven door zijn woord alleen, is zijn rol niet die van moeder. Want deze term moeder werd door hem bedacht, voor de enige tijd van de 6000 jaar van de voortplanting van menselijke wezens die op aarde werden uitgenodigd om contact te maken met de ene ware God. En zijn onbegrensde goddelijke scheppingskracht liet hem geboren worden in de schoot van een jonge maagd die als draagmoeder werd gebruikt. Het kind Jezus dat door haar werd verwekt, behoorde niet toe aan Maria en zij vergiste zich niet toen zij zelf meende dat God haar een " *genade* " had geschonken, dat wil zeggen de eer om uitverkoren te zijn; de reden voor deze keuze was uitsluitend haar afstamming van koning David, zodat de goddelijke schriftelijke beloften aan deze koning zouden worden vervuld en geëerd.

Nederigheid is onze kracht en onze redding

De grote Schepper-God verklaarde in Jakobus 4:6 en 1 Petrus 5:5 dat Hij " *de hoogmoedigen weerstaat en de nederigen genade geeft* ". Nederigheid begint wanneer de mens beseft hoe groot zijn zwakheid is. Zolang hij zich niet bewust wordt van het bestaan van de Schepper-God, met zijn onbeperkte macht en autoriteit, kan hij niet beseffen hoe zwak hij is in zijn menselijke natuur. Maar alles verandert wanneer hij het bewijs krijgt van zijn levende werkelijkheid. Zelfs dan moet dit besef sterk en dominant zijn in zijn analyse van het leven. Nederigheid brengt de mens ertoe te begrijpen dat hij slechts een aarden vat is dat God moet vullen; dit vereist van hem een volgzaamheid zoals de os, op wiens nek God zijn juk legt om hem een taak toe te vertrouwen. Deze gemoedstoestand wordt niet verheerlijkt door de goddeloze wereld, maar juist omdat haar opvattingen over de waarden van het leven absoluut in strijd zijn met de zijne. Ogenschijnlijk extreem zwak, worden Gods uitverkorenen sterk gemaakt door zijn goddelijke kracht, naarmate Hij hun alles geeft wat hen ontbreekt. Om de duivel en zijn menselijke handlangers te weerstaan, is de kracht van Jezus Christus nodig. De bewijzen van zijn overwinning liggen nu achter ons. Niemand heeft het recht eraan te twijfelen, want de martelaren van het ware geloof gaven hun leven om u daarvan te overtuigen door getrouw het voorbeeld te volgen van de grote Meester van het geloof, Christus de Verlosser. Het vergde buitengewone karaktersterkte om zijn missie te volbrengen. En ondanks de bedrieglijke schijn, verheerlijkte en heiligde hij zijn naam voor eeuwig door zijn leven te geven aan de dood. In de veronderstelling dat ze hem straffen, verhieven de opstandige Joden en de Romeinen hem tot de hoogste heerlijkheid. Om het beeld te moderniseren: de uitverkorene is een levende "brievenbus" waarin de Geest van Christus van tijd tot tijd zijn liefdesbrieven deponeert, die zijn waarschuwingen voor gevaren vormen, en zijn licht dat zijn geheimen verlicht die in zijn Bijbelse woord worden onthuld.

Om zijn uitverkorenen te illustreren, koos Jezus ervoor om kinderen als voorbeeld te geven. Niet de opstandige kinderen van onze tijd, die de vruchten

zijn van de besmette en eindeloos zondige republikeinse geest, maar wijze, gehoorzame en zeer aandachtige kinderen, omdat ze op zoek zijn naar het best mogelijke voorbeeld. De vaders van het humanisme stellen teleur, en al heel vroeg merken en beoordelen hun kinderen hun egoïsme en slechtheid, die ze van de duivel hebben geërfd, maar ze zijn zich daar nog niet van bewust. Het kind stelt veel vragen omdat het nog alles moet leren; het wil antwoorden vinden op zijn vragen. Jezus Christus, onze Schepper, verwacht niets minder van degenen die hij wil en kan redden. De hele Bijbel bevat nog genoeg mysterie om onze tijd te vullen tot de terugkeer ervan in het voorjaar van 2030, en omdat het idee bij me opkwam, nam Jezus Christus me op mijn woord en brengt hij me elke week studieonderwerpen waarop hij zijn antwoorden geeft die zijn licht versterken.

Alleen hemelse wezens zien het, maar in een tijd waarin de van God afgesneden wereld gekweld wordt door de dodelijke risico's van het coronavirus en internationale spanningen die angst voor oorlog oproepen, voeden zijn geliefden zich, in de vrede van Christus' redding, gulzig met zijn hemelse geestelijke leer. En deze bron, bron van levend water, zal niet opdrogen. Hij kan desalniettemin worden onderbroken, maar alleen wanneer hij niet langer wordt gewaardeerd. Maar zolang hij gewaardeerd wordt door degene die hem ontvangt, kan hij voortduren. Het voorbeeld is te goed om er niet van te getuigen. Aan het einde van de sabbat van 22 januari 2022, terwijl we ons voorbereidden om Gods heilige dag met gebed af te sluiten, bracht een laatste gesprek met Joël, mijn broeder in Christus, over de spanningen in de betrekkingen tussen de westerse wereld en Rusland, mij ertoe de profetie uit Daniël 11:40-45 te noemen, die de algemene strategie van de verwachte Derde Wereldoorlog beschrijft. Toen kreeg ik een briljant idee, waardoor mijn interpretatie, zoals gepresenteerd in Daniël 11 in het document "Leg Daniël en de Openbaring aan mij uit", bewezen en onbetwistbaar werd. Ik vat het onderwerp hier samen om de betekenis van dit pareltje te begrijpen. Daniël 11 beschrijft twee belangrijke "*koningen*", namelijk de "*koning van het noorden*" en de "*koning van het zuiden*". In het eerste deel van het hoofdstuk verwijzen deze twee "*koningen*" naar de oude Egyptische Lagidische en Syrische Seleucidische dynastieën. Vanaf vers 21 richt God zich op de Seleucidische "*koning van het noorden*", Antiochus IV, de Jodenvervolger in 168 v.Chr. Vanaf vers 36 neemt hij als doelwit en context het christelijke tijdperk en het vervolgende papisme van de christenen, het object van zijn belangrijkste aanklachten in Daniël 7:7 en 8:10 tot en met 12. Deze contextverandering verplicht ons de rollen te herverdelen, dat wil zeggen de identiteiten van de nieuwe "*koningen van het noorden en het zuiden*" die tot het einde van het hoofdstuk worden aangehaald, opnieuw te interpreteren. In vers 40 ensceneert de Geest militaire agressies die niet twee, maar drie "*koningen*" betreffen die hij aanwijst: vanaf vers 36 het pauselijk-katholieke Europa, georganiseerd onder auspiciën van het Verdrag van Rome, het doelwit van God, slachtoffer van de laatste aanvallen, vervolgens de nieuwe "*koning van het zuiden*", dat wil zeggen de strijdende islam die sinds 632 uit Mekka is gekomen, en de nieuwe "*koning van het noorden*", het huidige orthodoxe Rusland. Na deze noodzakelijke herinnering volgt hier de samenstelling van de nieuwe parel van de sabbat van 22 januari 2022. De profetie presenteert, door het deze keer duidelijk te benoemen, "

Egypte ", dat sinds de Camp David-akkoorden in 1979 in het westerse kamp is opgenomen. Het wordt getroffen door de nieuwe, strijdlustige islamistische " *koning van het zuiden* ", *verbonden met de nieuwe* Russische " *koning van het noorden* ". Hoewel het zelf aan het begin van Daniël 11 als " *koning van het zuiden* " werd beschouwd, wordt " *Egypte* " in het laatste wereldconflict getroffen door deze nieuwe " *koning van het zuiden* ", die in de eerste plaats het christelijke, pauselijke Europa treft. **Het bewijs van de contextverandering is hiermee aangetoond** . " *Egypte* " kan niet " *de koning van het zuiden* " zijn die het christelijke Westen treft, aangezien het een bondgenoot van het Westen is geworden en zelf beroofd wordt door " *de Libiërs en de Ethiopiërs* ", moslims die opduiken na de plundering van de Russische " *koning van het noorden* ".

Goddelijke profetie is een onneembare vesting; men kan er alleen binnengaan door uitgenodigd en geleid te worden door de Geest van God. Kleine menselijke adem, je bent niet in staat iets anders te zien dan wat God je laat zien. Hij legt zijn hand en een sluier verblindt ons verstand. Het voorbeeld dat ik zojuist gaf, laat zien dat Hij de sluier optilt wanneer Hij dat wil en nodig acht. Het begrijpen van goddelijke openbaringen is altijd uiterst eenvoudig en logisch, maar zelfs onder deze gunstige omstandigheden nemen menselijke intelligenties de eenvoudigste subtiliteiten ervan niet waar. Het besef hiervan brengt de mens tot ware nederigheid en de aanvaarding van de erkenning dat zijn rol werkelijk die van een eenvoudige "brievenbus" is die zich in Jezus Christus ter beschikking stelt van God. In deze nederigheid en in de blik van waardering voor zijn openbaringen wordt het hem echter zo dierbaar dat Hij, om het te rechtvaardigen, zijn leven offerde om zijn zonden te verlossen. En zo zal Hij hem bij zijn wederkomst in heerlijkheid het eeuwige leven kunnen aanbieden, overeenkomstig de volmaakte rechtvaardigheid van zijn reddingsplan. De "brievenbus" of " **onnutte dienaar** " zal dan een engel worden die de zichtbare Christus zal zien en rechtstreeks met hem zal spreken. Want volgens Lucas 17:10 is er geen eer voor degene die gehoorzaamt en dus alleen zijn plicht doet, overeenkomstig wat Jezus zei: " *Zo ook jullie, wanneer jullie alles gedaan hebben wat jullie bevolen is, zeg dan: Wij zijn **onnutte dienaren** , wij hebben gedaan wat we moesten doen.* "

Nederigheid wordt gekweekt en moet beschermd worden, omdat de trots die ervoor in de plaats kan komen, kan opduiken in situaties van succes en bewondering van de mensen om hen heen. Omdat ze veracht en genegeerd worden, kunnen Christus' uitverkorenen gemakkelijk een nederige houding behouden, maar bij het minste succes is het gevaar van trots reëel. Daarom is het essentieel dat ze nederig blijven tegenover degenen die ze onderwijzen. Want God waakt over en houdt toezicht op de schijn van trots, die de duivel en zijn demonen hun definitieve doodvonnis oplevert. En omdat ze er een hoge prijs voor betalen, weten de engelen van het kwaad hoe effectief trots is in het verlies van een menselijke ziel, en ze doen er alles aan om de trotse neiging in hun geest te verergeren. Want dit is nog een reden om nederigheid te rechtvaardigen. In tegenstelling tot wat ze geloven, zijn trotse mensen gemanipuleerde wezens. Misschien slagen ze erin zich niet door mensen te laten manipuleren, hoewel ik dat betwijfel, maar ze worden zeker gemanipuleerd door de onzichtbare geesten van God of Satan en zijn engelachtige broeders. Als we ons brein vergelijken met

een computer, zijn we slachtoffers van spirituele "hackers". Van een afstand worden we gemanipuleerd, hetzij door God ten behoeve van ons welzijn en leven, hetzij door demonen, ten behoeve van ons kwaad en de dood die daarmee gepaard gaat, vanuit dit aardse leven op alle leeftijden, en in het ergste geval bij het Laatste Oordeel, voor eeuwig. Hoogmoed verschijnt in het innerlijk, waar het geleidelijk groeit als een slechte plant gezaaid door demonen, of, simpelweg, als een vrucht van de volledige vrijheid die God ons heeft gegeven. De mens kan van God verkrijgen dat Hij zijn intelligentie verlicht, maar ook, in het geval van de hoogmoedige, dat Hij hem geestelijk blind maakt. Reeds wanneer hij zich van God afsnijdt, ontnemt de mens zichzelf het voordeel de werkelijke oorzaken te kunnen identificeren van de gebeurtenissen die zich in zijn tijd of in anderen afspelen; oorzaken die verborgen zijn omdat ze geestelijk zijn. Dit is een minimale natuurlijke blindheid die op zichzelf al fataal is. Maar de blindheid van de geest kan extreme vormen aannemen, zoals het zien van vijanden in je beste vrienden; in een gevecht kun je tegen je eigen kamp vechten, in de overtuiging dat je met vijanden te maken hebt. Op deze manier gaf God de overwinning aan zijn Hebreeuwse volk, dat zijn Israël was geworden. Zijn vijanden doodden elkaar zonder dat Israël behoefde in te grijpen. Laten we dus in zo'n menselijke situatie echt **nederig zijn** !

Beroofd van deze kostbare nederigheid vertrouwt de mensheid, afgesneden van God, op haar wetenschappers, haar grote mannen, haar geleerden, die er prat op gaan het leven te kunnen verklaren. Ze heeft specialisten op al haar verschillende vakgebieden en onderwerpen, naar wie ze verwijst. Allen hebben, zo geloven ze, geprofiteerd van de vooruitgang van wetenschap en kennis. Maar ze negeren dat deze technologische groei slechts het gevolg is van een wijdverbreide vloek die de hele mensheid trof in 1843, een datum geconstrueerd door de 'Adventistische' profetie van Daniël 8:14. De adventistische processen van 1843 en 1844, die voornamelijk in de VS plaatsvonden, tekenden dit land, dat alleen maar in macht is toegenomen en waaraan we de huidige technologische groei te danken hebben. Op hun beurt volgden de spoorwegen, de oliewinning en de auto met een verbrandingsmotor, de gloeilamp van Edison, de bioscoop, de burgerluchtvaart en de militaire luchtvaart, de atoombom, ruimteraketten, de computer, het internet en onze huidige ultra-HD 'smartphone'. Het is niet deze "*kennis*" waar God over spreekt in Daniël 12:4, omdat deze technische "*kennis*" de mens alleen maar in staat stelt de vernietigende machines te bouwen die hem zullen vernietigen. Integendeel, om het leven van zijn uitverkorenen te bevorderen, biedt God "*kennis*" aan van zijn project, zoals onthuld door zijn profetieën: "*Jij, Daniël, houd deze woorden geheim en verzegel het boek tot de tijd van het einde. Dan zullen velen het lezen en zal de kennis toenemen.*"

In dit vers zien we duidelijk Gods bedoeling om het christelijk geloof te laten stagneren tot de "*tijd van het einde*". We bevinden ons nu in deze "*tijd van het einde*" en, zoals God aan Daniël profeteerde, is de "*kennis*" sinds 1843 werkelijk enorm "*toegenomen*", en zelfs nog meer tussen 1980 en 1994, en op een onverwachte manier sinds 2018. Het enige wat nog rest, is dat deze kennis wordt gedeeld door de uitverkorenen die verspreid zijn over de volkeren over de

hele aarde; en van alle mensen zijn zij de meest **nederige**, naar het voorbeeld van de Meester, Jezus de Messias.

Er bestaat ook een valse, bedrieglijke religieuze nederigheid, gebaseerd op het feit dat mensen erkennen dat God bestaat. Maar deze nederigheid is vals omdat ze zijn bestaan negeren door zich niet te onderwerpen aan zijn wil, die ze niet nodig hebben. De uitverkorenen die ware nederigheid bezitten, begaan deze onlogische gedragsfout niet. Als God bestaat, aangezien hij ook de Almachtige is, is het essentieel om te weten hoe hij mensen en hun daden beoordeelt. In deze kennis wordt de rol die hij aan feiten toekent onthuld en begrepen. Want het menselijk brein onderscheidt en analyseert gebeurtenissen met grote precisie, de wetenschap helpt het daarbij, maar meer kan het niet doen. We hebben gezien hoe de belangrijkste rol van de levende God is om voortdurend zijn schepselen en hun werken te beoordelen. Het is daarom essentieel om de betekenis te begrijpen die hij geeft aan de nieuwsberichten die zich dag in dag uit voordoen. Mensen en families worden beroofd door ongelukken die voortdurend de hele schuldige en zondige mensheid treffen. Deze ongelukken kunnen worden veroorzaakt door het gebrek aan voorzichtigheid van de slachtoffers, maar wat zeker is, is dat al degenen die op een andere manier dan door ouderdom sterven, sterven omdat God hen niet heeft beschermd. En als Hij dat niet heeft gedaan, komt dat doordat deze mensen zich niet vernederden voor Zijn glorieuze werkelijkheid. Onder hen wilden gelovigen negeren wat Hij dacht en wat Zijn oordeel was. God is de God van de levenden, niet van de doden, en daarom moeten we Hem leren kennen terwijl we leven. In Daniël en Openbaring openbaart God vooral aan zijn meest nederige dienaren de betekenis die Hij gaf aan de grote drama's die de geschiedenis van het christelijke tijdperk kenmerkten. Openbaring vat ze samen met de " *zeven bazuinen* " en de " *zeven laatste plagen* ", die de rechtvaardige " *toorn van God* " uitdrukken. Zo onderscheidt de uitverkorene, wat betreft de " *eerste bazuin* ", waar seculiere historici slechts melding hebben gemaakt van barbaarse invasies die tussen 321 en 538 in het huidige Europa vuur en bloed zaaiden, een eerste oordeel, uitgesproken door de beledigde Schepper-God in 321, door het verlaten van zijn geheiligde sabbat. En de zes andere " *bazuinen* " en de " *zeven laatste plagen* " komen achtereenvolgens om dezelfde zonde te straffen. Openbaring 15:4 bevestigt hun betekenis van goddelijke " *oordelen* " door over de " *zeven laatste plagen* " te zeggen: " *Wie zou niet vrezen, Heer, en uw naam verheerlijken? Want U alleen bent heilig. En alle volken zullen komen en voor U aanbidden, omdat uw oordelen openbaar zijn gemaakt.* " » In dit vers is de zin " *Want U alleen bent heilig* " gericht tegen de valse religieuze heiligheid van de rooms-katholieke, pauselijke en protestantse religies, die door hun " *oordelen* " worden getroffen en getroffen. De afwezigheid van " *de vrees* " " *Gods* " staat ter discussie, en dit is te wijten aan trots en valse, opstandige menselijke **nederigheid**. Inderdaad, sinds 1843, na de donkere eeuwen van het pauselijke bewind, nodigt de boodschap van de eerste engel in Openbaring 14:7 de uitverkorenen uit om zich van valse religie te onderscheiden door een **nederige houding** die leidt tot " *de vrees voor God* ": " *En hij zei met luide stem: Vrees God en geef Hem eer, want het uur van zijn oordeel is gekomen; en aanbid Hem die de hemel en de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.* " Degene die de geroepen

uitnodigt om Hem te " vrezen ", wordt Jezus Christus genoemd, de Almachtige God, de Schepper van al wat leeft en bestaat, zichtbaar of onzichtbaar. Het ware oordeel van God is angstaanjagend en het tegendeel van de opvattingen die de mens welgevallig zijn, omdat het de mensheid slechts in twee kampen verdeelt: dat van zijn **nederige** uitverkorenen, die door het bloed van Jezus gered worden, en de rest van de mensheid, die hij vernietigt en uiteindelijk definitief zal uitroeien, vanwege de trots of valse **nederigheid** van rijk en arm, allen opstandig en koppig, zoals de Egyptische farao die zijn hart verhardde tot aan de dood die God hem gaf in de wateren van de Rode Zee.

Maar de waardering voor nederigheid en trots kan alleen worden waargenomen door een persoonlijk oordeel, en de enige mening die telt, is natuurlijk die van de grote universele Rechter. Het is te vrezen dat men bij het oordelen over zichzelf te veel zelfgenoegzaamheid toont. Laten we daarom niet vergeten dat God noch toegeeflijk noch zelfgenoegzaam is, maar rechtvaardig, veeleisend maar vol mededogen voor hen die zich werkelijk inspannen om Hem te behagen.

Jezus geeft ons een voorbeeld van nederigheid dat in acht moet worden genomen door iedereen die Hem wil volgen op Zijn pad van de waarheid. Vanuit menselijk perspectief is dit pad erg druk, omdat er zo veel mensen zijn die het betreden. En als ze zo talrijk zijn, komt dat doordat de christelijke norm die ze hanteren niet in overeenstemming is met de door God gezegende regels van nederigheid. Veel valse christenen onderscheiden zich door hun felle vastberadenheid om iets te doen voor Jezus Christus of voor God. Deze mensen concurreren in ijver, tevergeefs, omdat het trots is die hen drijft. Het is om dit soort valse dienaren aan de kaak te stellen dat Jezus specificeert in Lucas 14:8-11: "(8) Wanneer iemand je uitnodigt voor een bruiloft, neem dan niet de eerste plaats in, want anders zal de uitgenodigde belangrijker zijn dan jij, (9) en degene die jullie beiden heeft uitgenodigd, zal komen en tegen je zeggen: 'Maak plaats voor deze persoon.' Dan zou je je schamen om te gaan. Neem de minste plaats in. (10) Maar wanneer u uitgenodigd wordt, ga dan op de minste plaats zitten, zodat wanneer degene die u uitgenodigd heeft, tegen u kan zeggen: 'Vriend, ga hogerop.' Dan zult u eer hebben in de ogen van allen die met u aan tafel zitten. (11) Want ieder die zichzelf verhoogt, zal vernederd worden, en ieder die zichzelf vernedert, zal verhoogd worden .

Met deze simpele uitspraak kan Jezus Christus de burgerlijke en religieuze wereld, die van Hem is afgesneden, veroordelen. Sterker nog, in deze gelijkenis onthult Jezus ons de basis van zijn oordeel: de nederigheid die het eeuwige leven met God en zijn heilige engelen mogelijk maakt. Het voorbeeld van de "bruiloft" duidt op " *het huwelijksmaal van het Lam* "; de gast is de uitverkorene, verlost door zijn bloed; degene die uitnodigt is de God Jezus Christus. God profeteert dat valse ijver ontmaskerd en vernederd zal worden.

Koning Nebukadnezar richtte in zijn ervaring ook een boodschap van nederigheid tot de uitverkorenen. Nadat hij " *zeven jaar* " door God verdoofd was vanwege zijn " *trots* ", gebroken en vernederd, werd hij zich bewust van zijn onwaardigheid. Hij eiste zelf niet zijn terugkeer naar de Chaldeeuwse troon, want hij vertelt ons in Daniël 4:36-37: " *In die tijd keerde mijn verstand tot mij terug;*

de glorie van mijn koninkrijk, mijn majesteit en mijn pracht werden mij teruggegeven; mijn raadsheren en mijn edelen vroegen mij terug ; ik werd in mijn koninkrijk hersteld en mijn macht nam alleen maar toe. Nu prijs, verhoog en eer ik, Nebukadnezar, de Koning van de hemel, wiens werken waarachtig zijn en wiens wegen recht zijn, en wie in hoogmoed wandelen, kan hij vernederen .

Als mensen meer aandacht zouden besteden aan de boodschap die Jezus Christus bracht, in woord en daad, zouden velen begrijpen dat de normen van het hemelse leven niet geschikt voor hen zijn: ze verheerlijken hoogmoed en verachten nederigheid; ongeluk voor hen, want God verheerlijkt nederigheid en vernietigt hoogmoed. Zijn hele plan wordt samengevat door dit doel: mensen sorteren, de hoogmoedigen verwerpen en de nederigen heiligen voor de eeuwigheid. Iedereen kan zo de wijsheid bewonderen van de grote Schepper-God, die weet dat na deze sortering eeuwig geluk mogelijk en verkrijgbaar zal zijn.

Dodelijke mengsels

Op 30-jarige leeftijd, getroffen door werkloosheid, in de greep van grote nood en verlies van professionele activiteit, wendde ik me tot de Bijbel, die ik in zijn geheel van begin tot eind las, van Genesis 1 tot Openbaring 22. Deze lezing liet me ontdekken dat God over alles wat ik graag bereikt wilde zien en wat ik goed noemde, een heel andere mening had en het slecht noemde. Vóór deze Bijbellesing was ik humanist en wilde ik de grenzen die tussen mensen waren gevestigd, zien verdwijnen; deze raciale en nationale grenzen die broederlijke relaties scheiden en verhinderen. Maar vanuit Genesis 1 ontdekte ik dat de ware God in zijn scheppingswerk ernaar streeft om normen voor **scheiding vast te stellen en te bepalen** . Ik had het volledig mis en Hij had volledig gelijk. En de mensheid draagt voortdurend de gevolgen van het niet in aanmerking nemen van Zijn wijze en volmaakte oordeel. Want rekening houden met Zijn mening is vertrouwen op Hem die **nooit kan** dwalen in Zijn oordeel over dingen en levens. Door deze dingen op te schrijven, besef ik hoe gezegend Israël was dat het sinds hun uittocht uit Egypte door God werd geleid en geleid. De heilige wolk vergezelde hen tijdens hun reizen door de Arabische woestijn, maar deze wolk beschermde alleen hun sterfelijke lichamen; het kostbaarste was alleen voor Mozes, met wie de Geest van God in de tent der samenkomst sprak. Ja, het is niet nodig God te zien om in Hem te geloven, want de wijsheid die in al haar Bijbelse openbaringen tot uiting komt, getuigt van zijn levende werkelijkheid.

In deze boodschap zal ik nogmaals getuigen van het belang van deze eerste goddelijke verklaring, die het onderwerp is van Genesis 1, een boek dat ik persoonlijk de naam "**scheiding**" zou hebben gegeven, omdat het het thema van het hele boek is. Om het belang te begrijpen dat God aan deze **scheiding hecht** , moeten we in gedachten houden dat zijn eerste schepselen, de engelen, een onsterfelijk leven erfden, omdat ze het fundamentele doel weerspiegelen dat God voor de eeuwigheid wil bereiken. Het recht om te leven en te sterven komt alleen de Schepper toe en Hij kan dit toepassen op engelen en mensen; wat Hij te zijner tijd zal doen. De volledige vrijheid die aan zijn schepselen wordt gegeven, maakt alles mogelijk: zowel goed als kwaad. God wist dit al voordat Hij zijn eerste vrije evenknie, zijn eerste engel, schiep. En het vooruitzicht op het scheppen van

opstandige levens deed Hem zijn project niet opgeven. Welnu, er zullen rebellen en gelovigen zijn, dus Hij hoeft alleen de schepselen te sorteren en te selecteren die zich kunnen aanpassen aan zijn levensopvatting. En dit programma betreft engelen en mensen. Door dit te beseffen, brengt God ons in geest in zijn spirituele wereld; hij maakt ons bewust van het bestaan van een andere realiteit die voor ons blijft, de aardse, volledig onzichtbaar voor onze ogen; maar niet voor onze geest. Alles wat hij heeft gedaan, doet en zal doen, is gebaseerd op zijn opperste intelligentie. Hij heeft zijn hele programma, dat tot doel heeft het kwaad en zijn aanhangers wettelijk te vernietigen, overwogen, geanalyseerd, samengesteld en gerealiseerd om zijn gelovigen een volmaakt eeuwig leven van voortdurende vrede en geluk te bieden. Onder deze spirituele blik wordt de dood, die de opstandige mensheid vandaag en te allen tijde angst aanjaagt, de noodzakelijke, onmisbare bondgenoot voor de uitverkorenen om het vredige en eeuwige leven te verkrijgen dat God hun wil bieden. De dood is daarom meer dan nuttig, hij is, zeg ik, onmisbaar. Hij brengt de definitieve " **scheiding** " teweeg, omdat de overledenen nooit meer de kans zullen krijgen hun lot te veranderen. Mensen sterven ofwel in Christus, voor het eeuwige leven, ofwel sterven ze als duivels, voor hun definitieve vernietiging aan het einde van het goddelijke programma. De keuze is puur binair, zoals de twee paden die God voor de voetstappen van de mens plaatst, maar ook voor de hemelse engelen. En de dood van de zegevierende Christus heeft voor deze hemelse engelen al tragische gevolgen gehad voor de goddelozen die hun plaats in de hemel verloren hebben, maar wonderbaarlijke gevolgen voor de goeden die bevrijd zijn van hun kwade invloeden; dit is de hele leer van Openbaring 12:9-12. Deze eerste hemelse zuivering zal te zijner tijd gevolgd worden door een laatste aardse zuivering. Dan zal het door God bedachte reddingsplan volmaakt voltooid zijn. Voor God en zijn uitverkorenen van hemelse of aardse afkomst zal geestelijke rust mogelijk zijn geworden.

Dit is de oorzaak van al deze scheidingen die Hij in Genesis 1 beveelt; het uiteindelijke doel is de **scheiding van " goed en kwaad "**, zoals geleerd in dit vers, geciteerd in Jesaja 7:15, waar over Christus gezegd wordt: " *Hij zal kwark en honing eten, totdat hij het kwade weet te verwerpen en het goede te kiezen.* " Wat voor Christus gold, geldt voor alle mensen; engelen en mensen hebben allemaal moeten kiezen tussen goed en kwaad. En omdat Hij de vermenging van goed en kwaad in Zijn schepselen veroordeelt, toont God Zijn zorg om deze twee levensopties te scheiden. In Genesis **scheidt Hij eerst** de plaatsen van het hemelse leven van die van het aardse leven. Zo stelt Hij de grenzen die de mens zullen beletten het engelachtige hemelse leven te zien. De aarde moet gescheiden worden van de hemel en haar bewoners. Vervolgens, in onze aardse schepping, neemt het kwaad de naam duisternis aan en komt het overeen met de nacht. Het wordt zo **gescheiden** van het goede, dat wordt vertegenwoordigd door het daglicht. Reeds in deze handelingen openbaart God dat de gehele vorm die Hij aan Zijn schepping geeft een spirituele boodschap overbrengt die Zijn doel voorspelt om goed van kwaad te scheiden. De geschapen aardse dimensie krijgt zo haar betekenis als een slagveld, aangeboden als demonstratie aan de engelen en de wereld, want daar zal een oorlog tussen God en Satan plaatsvinden. Genesis 1 leert ons dat wat God scheidt, niet herenigd mag worden, op straffe van de eeuwige dood. De hemel en

de atmosfeer werden aan vogels gegeven, niet aan mensen, maar gedreven door zonde wilden opstandige mensen het vermogen om te vliegen veroveren. Ze slaagden erin, maar tegen welke prijs? Die van economische slavernij, die hen leidde tot vervuilende en dodelijke energieafhankelijkheid voor hun soort en alle soorten die op land en in zee leven. Want toeristenvliegtuigen verbruiken enorme hoeveelheden kerosine, vervoerd op gigantische tankers die op zee uitmonden en soms zinken, waardoor er aanzienlijke olielozingen ontstaan op de stranden waar mannen, vrouwen en hun kinderen leven. De door God ingestelde scheiding is overtreden en draagt nu haar dodelijke gevolgen. Nieuwe "Icarussen" worden gedood tijdens vluchten met hightech vliegende vleugels of geavanceerde parachutes. Men overtreedt de door God vastgestelde regels niet ongestraft. Deze risico's zijn niet verenigbaar met de extreme voorzichtigheid waartoe Jezus ons aanspoort. Ze blijven daarom de vruchten van een opstandige mensheid. In het verlengde van zijn boodschap van **scheiding** wilde God dit principe logischerwijs toepassen om zijn Hebreeuwse volk te beschermen; wat hem ertoe bracht hen te verbieden met heidense buitenlanders te trouwen. Hun geluk hing ervan af, want door het huwelijk brengt de buitenlander zijn cultuur, zijn religie, zijn hele levensstandaard in het door God geheiligde Israël. En net zoals zuurdesem het hele brooddeeg doet rijzen, brengt zijn aanwezigheid in het Israël van God het leven van het hele volk in levensgevaar; iets wat hij wil vermijden voor degenen die hij liefheeft.

Sinds de dood van Christus en het aanbod van zijn genade aan het hele aardse universum hebben christenen ten onrechte gedacht dat deze **scheiding** van etnische groepen voorbij was. Want onwetendheid of minachting voor dit principe draagt nog steeds zijn ongelukkige gevolgen voor alle moderne naties die de ervaring van "Babel" hernieuwen. En het moet worden opgemerkt dat de hereniging van degenen die God door talen **heeft gescheiden**, wordt bevorderd door de lange periode van vrede die God Europa heeft geschonken sinds 1945, het jaar waarin de Tweede Wereldoorlog eindigde. Hoe langer deze vrede duurt, hoe ernstiger de gevolgen ervan zijn en zullen zijn. En afgaande op de vruchten die zijn voortgebracht, is het door God uitgesproken oordeel volledig gerechtvaardigd. Onze wereld is precies geworden wat God zijn nationale Israël wilde laten vermijden: een plaats van losbandigheid, genotzucht, valse liefde, haat, diefstal en moord, waaraan de concurrerende religieuze verdeeldheid wordt toegevoegd die de antikolonialistische oorlogen en de "Bosnische" oorlog op de Balkan rechtvaardigde. Want mensen, afgesneden van God, blijven de religieuze oorzaken van deze samenlevingen negeren, die onmogelijk zijn gemaakt omdat ze niet door mensen worden geaccepteerd. En als de vrucht van deze samenlevingen zo ondraaglijk voor hen is, komt dat door de vloek die God verbindt aan de overtreding van zijn scheidingen. Sinds Babel zouden de verschillende talen die door God geschapen zijn, volkeren **scheiden**, maar vandaag de dag is de hele aarde een klein dorp geworden waar informatie in realtime circuleert. Maar de meest ontwikkelde technologie onttrekt het menselijk leven niet aan de macht van de onsterfelijke God. En de hereniging van hen die God had **gescheiden**, zal opnieuw tot gevolg hebben dat de aarde en haar bewoners in brand staan. Wat mij ertoe brengt te zeggen: Te veel omhelzingen, te veel branden. Het doel van het

nieuwe verbond was om het goede nieuws van verlossing te verspreiden naar alle volkeren van de aarde, maar niet om de volkeren die God door talen had **gescheiden , te herenigen** . Daarom is de tragische ervaring die de wereld nu gaat meemaken, en die ze al in milde vorm meemaakt met de besmetting van het coronavirus, volledig te wijten aan haar minachting voor de eeuwige les die God de mensheid wilde geven door de ervaring van de " *Toren van Babel* ". De minachting die God ten deel viel, was al te vinden in de persoon van de duivel, die de betekenis van het werkwoord "sterven" negeerde. Hij geloofde dat hij de God die hem geschapen had, kon verslaan tot aan de dood van Christus, die zonder zonde bleef. Nadat hij de dood van talloze mensen had veroorzaakt, leerde hij van Christus dat zijn beurt om te sterven door God was geprogrammeerd. De schaamteloze onwetendheid over goddelijke lessen zal dus gevolgen hebben voor alle engelen en opstandige mensen.

In zijn tijd maakte koning Hizkia de fout zijn Chaldeeuwse bezoekers de rijkdommen van zijn tempel te laten zien. Na hem keerden ze terug om deze dingen en het hele volk in beslag te nemen. De westerse wereld maakt op haar beurt dezelfde fout. Via televisie en internet wordt de weelde van het westerse leven tentoongesteld aan de afgunstige blik van volkeren die nog steeds in armoede en ellende leven. Hoe kunnen we in dit geval hun verlangen om ook te komen genieten van dit weelderige leven niet begrijpen? Het gevolg van deze moderne technologie is dat er immigratiegolven ontstaan die het evenwicht in het sociale beheer van de volkeren van dit rijke en ontwikkelde Westen verstoren. Maar ongeacht de omvang van deze rijkdom, worden de kosten die de nieuwkomers met zich meebrengen, gefinancierd ten koste van de oorspronkelijke bewoners. Het is dan dat ongesubsidieerde immigratie op haar beurt een oorzaak wordt van conflicten en botsingen tussen degenen die dit soort verwelcoming goedkeuren en degenen die zich ertegen verzetten. De " vakbondsstaf " is gebroken en de **etnische en religieuze mix wordt dodelijk** . Wat het betreft, ziet het republikeinse Frankrijk zijn motto vernietigd: vrijheid, gelijkheid, broederschap. Er blijft niets over dan de onderwerping van de slaaf aan zijn meester, sociale ongelijkheid en tegenspoed die degenen die niet dezelfde ideeën delen, ertoe aanzet elkaar te confronteren. Maar ook de andere naties die naar dit model zijn gebouwd, zijn gedoemd dezelfde pijnlijke ervaringen te ondergaan. En uiteindelijk zal het spreekwoord bevestigd worden: de rede van de sterkste is altijd de beste. En deze "sterkste" is de scheppende God die de vloek organiseert voor degenen die hij niet kan zegenen.

De door God teweeggebrachte **scheiding** is bedoeld om gehoorzaam geloof te selecteren, want gehoorzaamheid is de uitdrukking van het vertrouwen dat de uitverkorene stelt in de God die zijn leven ordent en organiseert. De dood van Christus gaf christenen nog een reden om Hem trouw en gehoorzaam te zijn, en in geen geval het recht om Zijn verordeningen en geboden te minachten.

De gedachte van de Heer werd mij geopenbaard op de ochtend van maandag 31 januari 2022. Het geopenbaarde onderwerp betreft nog steeds de "dodelijke mix". In Genesis 1 volgt de scheppingsvolgorde die aan elke dag verbonden is een logica die gebaseerd is op de gedachte " *duisternis en licht* ", wat de boodschap " *dood en leven* " vertaalt. We kunnen dus opmerken dat God het

plantenleven op de derde dag schept voordat Hij het zon- en maanlicht op de vierde dag schept. Dit licht zal betrekking hebben op het dierenleven dat op de vijfde dag wordt geschapen. Spiritueel gezien is de dierlijke status waardeloos voor God, aangezien Hij dieren alleen schept om gedomineerd te worden door de mens, die Hij dit keer " *naar zijn beeld* " zal scheppen op de zesde dag. Gen.1:26: " *En God zei: Laten Wij mensen maken **naar Ons beeld** , als Onze gelijkenis; en laten zij heerschappij hebben over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over het vee, en over de gehele aarde, **en over al het kruipend gedierte dat op de aarde kruipt** .* " Ik specificeer dat God " *naar Ons beeld* " zegt omdat Hij bij Zijn aardse schepping wordt bijgestaan door Zijn engelen, die reeds " *Zijn beeld* " met Hem delen. Hij zegt dus " *Laten Wij maken* " omdat Hij hen associeert met Zijn werk. Deze meervoudsvorm wordt daarom niet gerechtvaardigd door een heilige drie-eenheid, maar simpelweg door een associatie van de God Geest Liefde met Zijn geliefde trouwe engelen. Merk op dat God in dit vers de mens de macht geeft om *de reptielen die over de aarde kruipen te "heersen"* , zoals " *de slang* " , die desondanks heerschappij over hem zal nemen, wanneer Hij zich door Hem zal laten " *heersen* " door God ongehoorzaam te zijn, op Zijn duivelse advies.

Op de " *vijfde dag* " schept God het zeeleven. Nu is het getal " *vijf* " symbolisch het getal van de mens. Het leven dat in " *de zee* " geschapen is, zal zo symbool worden voor het dier dat de mens zal worden, wanneer hij na de zonde zijn gelijkenis met " *het beeld van God* " heeft verloren, totdat hij zijn naaktheid bedekt met een kleed van huid dat het goddelijke aanbod van de genade van Jezus Christus profeteert.

Op de " *zesde dag* " schiep God de mens " *naar zijn beeld* " op het droge land dat uit de zee was verrezen. Het getal " *zes* " is het getal van de engel, hetzij de hemelse, hetzij de aardse boodschapper. Hier duidt het de norm van het hemelse leven aan die uiteindelijk zal worden bereikt door Christus' verlostte, op aarde uitgekozen mensen. De woorden die God spreekt, bevestigen dit idee, aangezien Hij, sprekend tot zijn engelen, zegt: " *Laten wij mensen maken naar ons beeld* ." De mens, geschapen " *naar Gods beeld* " , is daarom ook naar het beeld van de hemelse engel. Jezus bevestigde ook deze engelachtige norm, die gereserveerd is voor zijn uitverkorenen, door in Matteüs 22:30 te zeggen: " *Want in de opstanding trouwen zij niet en worden zij niet ten huwelijk gegeven, **maar zijn gelijk aan de engelen Gods in de hemel** .* " In zijn oorspronkelijke zuiverheid was Adam dus gelijk aan de engelen van God, behalve dat hij hen niet mocht zien; God had deze beperking voor de mens gesteld. In tegenstelling tot de zee is de aarde de drager van leven, geschapen naar Gods beeld. En dit bereidt de rol voor die deze twee tegenstrijdige woorden zullen krijgen in de profetie van de Apocalyps die God aan de apostel Johannes zal geven. Ik specificeer: voor " *de zee* " , het leven van de dierlijke mens, en voor " *de aarde* " , het leven van de mens geschapen naar Gods beeld, dat wil zeggen het beeld dat Jezus Christus komt herbouwen in zijn uitverkorenen die Hij redt van de doodstraf van de zonde. Degenen die Hij redt, moeten de doop ondergaan, waarvan het profetische model door de Hebreeuwse priesters werd beoefend. Voordat ze de tempel binnengingen, moesten ze gewassen worden in het grote waterbekken dat de " *zee* " wordt

genoemd. Bij de doop symboliseert de onderdompeling van het hele lichaam de dood van de dierlijke mens die herboren wordt in Christus, naar het beeld van God. De " zee " krijgt zo duidelijk de betekenis van de dood.

Bijgevolg symboliseert de zee de dood en de aarde het leven. De dierlijke mens leeft echter ook op de aarde, die dus leven en dood na de zonde draagt. In de profetie zal de door God vervloekte aarde dus de drager zijn van deze twee kenmerken: dood en leven. Ter bevestiging zal het aardoppervlak woestijnen (beelden van de dood) en weelderige bossen (beelden van leven) bevatten. Maar dit is niet het geval met de " zee ", die alleen het leven symboliseert van de dierlijke mens, die slechts bestemd is om te sterven. In Genesis 2:9 worden " *leven en dood* " aangeduid met " *twee bomen* ": " *En uit de aardbodem liet Jahweh God allerlei bomen opschieten, aangenaam om te zien en goed om van te eten, en **de boom des levens** in het midden van de tuin, en **de boom der kennis van goed en kwaad** .* " In dit vers wordt het woord " *dood* " vervangen door " *de kennis van goed en kwaad* "; een uitdrukking die perfect geschikt is om de dubbelzinnige " *aarde* " te definiëren die " *leven en dood* " draagt .

Wetende dat kennen voor God ervaren betekent, karakteriseert deze uitdrukking bijzonder goed het protestantse geloof, dat vanaf het begin deels door God gezegend en deels vervloekt was. De gezegenden leden goddeloosheid zoals het Lam Gods, en de vervloekten keerden met wapens, slag na slag, terug naar de rooms-katholieke pauselijke bonden die hen aanvielen. De eersten getuigden van een " *levend* " geloof, de laatsten van een " *dood* " geloof. De boodschappen van " *leven en dood* " zijn fundamenteel in Openbaring. God geeft ons hiervan het bewijs in Openbaring 3:1: " *Schrijf aan de engel van de gemeente in Sardis: Dit zegt Hij die de zeven Geesten van God en de zeven sterren heeft: Ik ken uw werken, dat **u levend genoemd wordt en dat u dood bent** .* " God rechtvaardigt deze boodschap door aan het protestantisme, dat tussen 1831 en 1844 werd ervaren, een " *kennis van goed en kwaad* " toe te schrijven . Gezegend zij hij, " *levend* ", vóór 1843, na die datum is hij door God vervloekt en is zijn geestelijke staat die van de " *dood* ". Deze verandering in de geestelijke status van het protestantse geloof, veroorzaakt door de inwerkingtreding van het goddelijke besluit van Daniël 8:14, resulteert erin dat de symbolen " *zee* " en " *aarde* " de betekenis van " *dood* " delen. Vanaf 1843 wordt " *het levende geloof* " gedragen door de weinige uitverkorenen die door Jezus Christus zijn geselecteerd tijdens de twee adventistische processen van 1843 en 1844, en aanvankelijk alleen in de VS. In andere landen zullen uitverkorenen worden geselecteerd, maar pas na 1873, in overeenstemming met de parallelle aankondigingen in Daniël 12:12 en Openbaring 3:7. Zo zal dit levende Adventistische geloof, naast de symbolen van " *zee en land* ", worden vertegenwoordigd door " *het overblijfsel van de vrouw* " in Openbaring 12:17: " *En de draak werd toornig op de vrouw, en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben.* "

Sinds 1843 is " *de draak* " of " *de duivel* " boos op het levende adventistische geloof, dat gekenmerkt wordt door twee onafscheidelijke en onmisbare criteria: " *zij die de geboden van God onderhouden en die het getuigenis van Jezus hebben* ". Sinds 1995 is het institutionele adventisme echter

niet langer de bewaarplaats van het " *getuigenis van Jezus* ". De geloofstoets van 1994, gebaseerd op de boodschap van de " *vijfde bazuin* ", werd het fataal. Ik schrijf elke week in dit boek over het laatste " *getuigenis van Jezus* " en geef aanvullende uitleg over de onderwerpen die het belicht. En juist deze veroordeling van het officiële adventisme door Christus wordt bevestigd door de onnatuurlijke verbondenheid met het kamp van het " *dode geloof* ", dat " *als levend wordt beschouwd* ", juist sinds 1995. Zo komen we weer terecht bij het thema van dit artikel, dat gaat over de "dodelijke mix". Ten slotte heeft het officiële adventisme deze "dodelijke mix" begaan, en sinds 1843 heeft ook het dode protestantse geloof dit gedaan, door een verbond te sluiten met de vijand van God, het pauselijke rooms-katholieke geloof. Een bevestiging hiervan vinden we in Openbaring 13:11-18, in de beschrijving van " *het beest dat opstijgt uit de aarde* " dat heerschappij ontvangt in de aanwezigheid van " *het beest dat opstijgt uit de zee* ". Als getuigenis van deze profetie werden de VS in 2022 overwegend katholiek; zodat zij, na zich te hebben gevormd onder het symbool van het " *Lam* " Jezus Christus, hun tijd op aarde zullen beëindigen en in de laatste dagen zullen spreken als de duivelse rooms-katholieke " *draak* ". Het bevel om de laatst uitverkorenen te doden of te doden , een handeling die in Openbaring 13:15 wordt voorspeld, is een logisch gevolg van vals christendom. Het bevel bestaat uit een " *dood* " protestantisme en een " *dood* " katholicisme. Het is een natuurlijke en logische vrucht van vals christendom: " *En hem werd macht gegeven om aan het beeld van het beest een geest te geven, zodat het beeld van het beest ook zou spreken, en maken dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden* . "

Deze laatste "dodelijke mix" van de menselijke geschiedenis staat haaks op de zorg en het belang dat God hecht aan de **scheidingen** die in het hele boek Genesis worden onthuld. En van begin tot eind **scheidt God** degenen die het " *leven* " beërven van hen die de " *dood* " beërven , de uiteindelijke uitkomst van de " *twee wegen* " die Hij de mens heeft voorgelegd. Het belang van Gods voorgenomen **scheiding** wordt verder aangetoond in dit vers uit Hebreeëën 4:12, over Zijn geschreven Woord: " *Want het woord van God is levend en krachtig en scherper dan enig tweesnijdend zwaard, en het dringt door tot op het scheiden van ziel en geest , van gewrichten en merg, en het oordeelt de overleggingen en gedachten van het hart ."* Jezus zei ook in Mattheüs 25:32: " *Voor Hem zullen al de volken bijeengebracht worden, en Hij zal ze van elkaar scheiden, zoals een herder de schapen van de bokken scheidt ; de trouwe " schapen " om het " leven " en de opstandige "bokken " om de " dood "* .

Het leven geeft alle 'redenen' om in God te geloven

Rede en geloof

Het bewijs voor het bestaan van God is zo talrijk dat ik vrees dat ik er maar een paar kan noemen. Want voor ieder mens is het leven een soort wonder; vanaf zijn geboorte tot aan zijn dood wordt hij terecht aan de zin van zijn leven getwijfeld. Daarom vertrouwden de volkeren van heidense naties op godheden

wier culten werden voortgezet door traditionele religieuze erfenissen. Traditie is goed wanneer ze de instandhouding van ware religie mogelijk maakt, maar ze wordt dodelijk wanneer ze bestaat uit het in stand houden van valse religies.

In West-Europa domineerde traditie de menselijke geest in de gedaante van "rede", opgericht als een religieuze totem door Maximilien Robespierre, het hoofd van het Comité van Openbare Veiligheid dat tijdens de Franse Revolutie werd opgericht na de onthoofding van koning Lodewijk XVI. Zijn voornaam, Maximilien, maakt hem tot een soort paus "Maximus", en zijn naam weerspiegelt het pauselijke aspect van het dragen van de "mantel van Sint-Pieter". Onder zijn leiding beleefde Frankrijk een volledig jaar van "Terreur" tussen 27 juli 1793 en 27 juli 1794. "Eén jaar", op de dag af, voorspelde de atheïstische norm "maxi duizendste" van een nieuw "millennium", "maximus", wat groot, zeer groot betekent. De levensduur van deze "antichrist", die stierf op 28 juli 1794, op 35-jarige leeftijd, is identiek aan die van Jezus Christus. Een belangrijk detail is dat zijn profane mond het doelwit was van God, aangezien deze in de "maximilaire" werd getroffen door een kogel afgevuurd door gendarme "Merda". De "tiran" stierf guillotined in de greep van ondraaglijke pijn. Zijn sinistere aardse ambt eindigde op de 9e van de "Thermidor" volgens de revolutionaire kalender die toen van kracht was en die duurde tot 1806. Deze gelijkenissen met Christus en de paus leren ons dat zijn daad een straf was, georganiseerd door God, de grote Rechter van mensen en engelen. Deze profetie over de naam en voornaam van deze leider van de cultus van de "rede" is vervuld, aangezien deze "rede" vandaag de dag nog steeds de menselijke geest domineert in heel Europa en haar uitlopers in de VS en Australië. De "rede" is sterk geholpen door technologische ontwikkeling, die tegelijkertijd ook het menselijk denken heeft veroverd en veroverd. In Jezus Christus had God deze verwoestingen voorspeld als gevolg van de opmars van de westerse beschaving. Hij zei in Mattheüs 24:24: *"Want er zullen valse Christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen om, indien mogelijk, ook de uitverkorenen te misleiden."* Maar eerlijk gezegd doelde Jezus in dit vers alleen op geestelijke daden die te wijten waren aan valse Christussen en valse profeten. En wel om een eenvoudige reden: voor God is wetenschappelijke vooruitgang geen geldig excuus om ongeloof in Hem te rechtvaardigen. Want ongeacht het bereikte niveau, wetenschappelijke kennis zal niet in staat zijn te bewijzen dat God niet bestaat. En omgekeerd, voor degenen die ze van Hem willen verkrijgen, zijn de bewijzen van Zijn bestaan overvloedig.

Omdat mensen "rede" boven religie stellen, zou deze rede "redelijke" gedachten moeten voortbrengen. Dit is echter niet het geval; "redelijkheid" verdwijnt wanneer het moet worden toegepast op de religie van de ware God. Iedereen kan de hoeveelheid moeite zien die ongelovigen steken in het wetenschappelijk zoeken naar verklaringen voor talloze dingen. Ze graven de aarde om en graven open om bewijs uit het verleden te vinden. Ze doorkruisen oceanen en zeeën om sporen van een beschaving of een uitgestorven diersoort te ontdekken. Ze sturen zelfs raketten de ruimte in, in de hoop sporen van leven te vinden op de maan, op Mars en, indien mogelijk, elders. En degenen die in staat zijn tot dergelijke pogingen om antwoorden te vinden, verwaarlozen de

antwoorden die God voor hen heeft voorbereid in de openbaringen van zijn Heilige Bijbel. Ze begrijpen niet dat hun ijver een oorzaak wordt van grotere schuld jegens Hem. "Rede" zou intelligentie moeten voortbrengen, maar kunnen zij intelligent worden genoemd die geen prioriteit geven aan de eeuwige bestemming van hun eigen leven? Hun rede is net zo dood als hun geloof, want de dood is in hen gekomen; Het is geaccepteerd als de norm van het menselijk leven, en men heeft zich bij dit principe neergelegd.

Toch stierf tweeduizend jaar geleden, in 2030, een man aan een kruis en drie dagen later verscheen hij levend aan zijn trouwe getuigen; dit om hen te leren dat de dood overwonnen is door Hem die eeuwig leven schenkt. Jezus Christus kwam om het menselijk denken te reconstrueren en er de betekenis van eeuwigheid aan te geven. Het voordeel van de uitverkorenen is enorm, omdat de dood zijn onherstelbare karakter, dat door de ongelovigen werd aanvaard, heeft verloren. En door onze blik in de Bijbel te werpen, leren we hoe de dood na de zonde verscheen; hij heeft daarom een toevallige oorzaak en een eeuwige, en dus niet eeuwige, duur. Onze kijk op het leven en de betekenis ervan is daardoor veranderd, volledig veranderd; we gaan zo met onze hele ziel "van de dood naar het leven". Het besef van de realiteit van God " **scheidt** " ons van de ongelovigen, omdat we er nu van overtuigd zijn dat de dood, onder alle omstandigheden, alleen toeslaat waar God het toelaat. Deze christelijke gedachte bracht de apostel Paulus ertoe de eerste, zogenaamde natuurlijke dood te vergelijken met slapen. " *Zij die slapen* ", zegt hij in 1 Thess. 4:13 en Dan. 12:2 zeggen over de doden dat zij " *zullen ontwaken* " voor de eerste of tweede opstanding, volgens Openbaring 20. Wij die in God geloven, weten, net als ongelovigen, dat de fysieke lichamen van de doden ontbinden; die van de uitverkorenen, net als die van ongelovigen en atheïstische ongelovigen. Maar wat de Bijbel en Jezus Christus ons hebben geleerd, is dat God Geest is en dat het ware eeuwige leven ook geest is. Jezus Christus verklaarde dit via de apostel Paulus in 1 Kor. 15:50: " *Dit zeg ik echter, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk van God niet kunnen beërven en de vergankelijkheid de onvergankelijkheid niet* . " Maar wat is " *het vlees* "? Dit is slechts de tijdelijke vorm van het omhulsel waarin, op onze aarde, de menselijke geest wordt geboren en wordt opgebouwd door de ervaringen van het leven. Van twee op aarde geboren baby's, tweelingen of niet, zal de een eeuwig kunnen leven door zijn levende geloof, de ander niet vanwege zijn ongeloof. In 1 Korintiërs 15:29 specificeert Paulus verder: " *Wat zullen anders zij doen die zich voor de doden laten dopen? Als de doden helemaal niet opstaan, waarom laten ze zich dan voor hen dopen?* " Ondanks de unanimité in de keuze van de vertalers, specificeer ik dat de vorm " *voor de doden* " de betekenis heeft: " *wegens de doden* "; net zoals de regenjas of de paraplu gemaakt zijn "voor" de regen, maar niet "ten behoeve ervan", dat wil zeggen "wegens" en "tegen" de regen. In de Griekse tekst is het woord dat met " *voor* " vertaald is, "boven" en heeft het de dubbele betekenis van " *voor* " en " *wegens* ". Alleen het gezonde verstand leidt de keuze, ofwel verlicht de Geest van de Heer Jezus het verstand van de vertaler, ofwel niet. Jammer voor de "mormonen" die in deze valkuil traptten, maar de intelligentie van de Heer wil dat de doop zijn betekenis krijgt "wegens de dood" en niet "ten behoeve ervan". Dit punt is zeer belangrijk, omdat het moment van de

doop precies voor een uitverkorene zijn overgang markeert " *van de dood naar het leven* ". In het verlengde van het vorige onderwerp gaat hij over van het voedsel van de boom van de " *dood* " van " *de kennis van goed en kwaad* " naar de vrucht van het enige " *goede* ", volkomen zuivere en heilige van de " *boom des levens* " Jezus Christus. Geloof in de opstanding der doden is fundamenteel een basis van waar geloof. Het is dit geloof dat het afschuwelijke spook van de "dood" vernietigt en dat alleen de uitverkorenen ten goede komt die door Jezus Christus, de levende hemelse God, zijn uitgekozen. Wie dorst naar het begrijpen van de ware betekenis die God aan de dingen geeft, vindt in Hem de antwoorden op al zijn vragen. Daarom is het pijnlijk om te zien hoe mensen zich uitputten in ijdel en onvruchtbaar onderzoek dat hen geen macht geeft om de eeuwigheid te verwerven. God heeft ongelovigen lang toegestaan hun hoop te vestigen op de vooruitgang van de wetenschap, maar nu Hij bijna 8 jaar vóór Zijn grote en definitieve glorieuze wederkomst is aangekomen, legt Hij hun zijn straffen op, met als voornaamste doel hen voor de laatste keer tot bekering op te roepen. Een bekering die terecht is, aangezien zij zich schuldig hebben gemaakt aan verfoeilijke minachting jegens Hem. Bovendien, door te weigeren Zijn verklaringen te geloven, maken zij de God van de waarheid tot de auteur van de " *leugen* " die Hij toeschrijft aan de " *duivel* " en zijn kamp. Bekering is daarom noodzakelijk en blijft individueel nog steeds mogelijk. Individueel alleen, want collectief is het al te laat; sinds 1843 worden rebellengroepen gevormd en versterkt, en sinds 1994 voor het officiële rebellen-adventisme. De levende God blijft levend en actief met Zijn enige uitverkorenen die, naast dagelijks brood, het geestelijke voedsel ontvangen dat " voortvloeit " uit Zijn heilige profetische woord, geschreven in Zijn heilige Bijbel. Jezus zei tegen Zijn apostelen: " *Zie, Ik heb jullie alles van tevoren verteld* ." Ik getuig van de authenticiteit van zijn woorden, omdat al het nieuwe licht dat ik van hem ontvang deze teksten in de Heilige Bijbel verlicht. De geschiedenis van het geloof staat daar volledig beschreven, opgebouwd uit talloze getuigenissen die betrekking hebben op de 6000 jaar van de goddelijke selectie van de aardse uitverkorenen. Christus' woorden hadden alleen betrekking op het geestelijke leven, omdat de norm daarvan in de loop der tijd evolueert, volgens zijn geprofeteerde programma, maar het blijft in zijn ogen het enige onderwerp dat zijn interesse verdient, ondanks de beschavingsvooruitgang die in de eindtijd is verschenen. Wat betreft de vooruitgang zijn de volkeren van de "rede" er alleen in geslaagd vooruitgang te boeken door overdaad op alle gebieden, en de onderdanige mensheid betaalt daar nu al de prijs voor en zal dat blijven doen. Een overdaad aan asepsis heeft paradoxaal genoeg twee tegengestelde gevolgen: het leven wordt verlengd, maar het wordt ook kwetsbaarder en valt ten prooi aan ziekten waarbij de rol van het immuunsysteem essentieel is. Net zoals een leger dat in rust wordt gehouden zijn gevechtsvermogen verliest, moet de natuurlijke immuniteit voortdurend het hoofd bieden aan virale en bacteriële agressors. Na in technologische slavernij te zijn gevallen, is de mensheid slachtoffer van de digitale slavernij die haar manier van leven beheerst. Gezond verstand vinden we in onze levende God Jezus Christus. Maar waarom zou God degenen beschermen die Hem verachten? Zijn extreme mededogen reikt niet zo ver, en Hij blijft de volmaakte Rechter " *die ieder*

vergelde naar zijn werk ", zoals Hij aankondigde in Openbaring 22:12: " *Zie, Ik kom spoedig, en mijn loon is bij Mij om ieder te vergelden naar zijn werk.* " En omdat Hij hun harten en gedachten doorzoekt, kan Jezus Christus zich niet vergissen in Zijn oordeel over mensen. Voor Zijn oordeel verbrokkelen valse aanspraken op Zijn gerechtigheid.

Hier volgt een opsomming van bepaalde realiteiten die het bestaan bewijzen van een God die zichzelf, overeenkomstig zijn wil, zichtbaar of onzichtbaar maakt, die zegent of vervloekt, overeenkomstig de maatstaf die hij heeft vastgesteld voor zijn verkiezing van uitverkorenen op aarde.

Hoe belangrijk de Bijbel en zijn geschriften ook zijn, ze komen niet op de eerste plaats, omdat de mens als bewijs actie eist. Daarom staan onbetwistbare historische feiten zoals het bestaan van het Joodse volk, Israël, bovenaan deze lijst. Het bestaan van het Joodse volk is zo belangrijk dat God hen gebruikt om de aandacht van de mens te vestigen op hun goddelijke persoon. Daartoe maakte Hij het gevallen nationale Israël, vanwege de verwerping van Christus, tot een onderwerp van vloek voor alle volkeren der aarde. Deze vloek werd gebouwd na de terugkeer van de Joden naar hun nationale bodem in 1947, na de dood van 6 miljoen Joden in de crematoria van de kampen van nazi-Duitsland. Ze hadden tegen Pilatus gezegd over de Christus, Jezus van Nazareth genaamd: " *Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen.* " God had hen geïnspireerd met de woorden van deze aankondiging van hun voortdurende toekomstige vloek, inclusief de "Shoah", de "Endlösung" die door Adolf Hitler, de nazileider, werd verordend als een laatste waarschuwing van God aan de ongelovige christelijke of Joodse volkeren die over de hele aarde verspreid zijn. Na deze les schonk God de westerse mensheid een lange periode van vrede, gunstig voor handel en de materiële verrijking van de VS, Europa en haar wereldwijde uitlopers. Dit alles in een latente context van internationale terroristische dreigingen, achtereenvolgens Palestijns, vervolgens islamitisch en zogenaamd "islamitisch". Want het onrecht dat de moslim-Palestijnen hebben geleden, heeft de woede van de moslimvolkeren tegen de voormalige westerse "kruisvaarders" aangewakkerd en opnieuw aangewakkerd. Het is daarom een ware kreet, zelfs een gehuil, die God uitsprekt door middel van deze vruchten van vloeken die het Joodse volk verschuldigd zijn vanwege hun terugkeer naar hun historische nationale grondgebied. Mensen die beweren te vertrouwen op "rede" zouden de link moeten begrijpen die de vloek die de hele aarde lijdt, verbindt met het Joodse volk, de auteur en verantwoordelijke voor de oorzaak ervan. Maar in de religieuze sfeer, net als in de seculiere sfeer, belemmert de rede het geleverde bewijs. Waarheden circuleren, maar ze worden nooit versterkt. In onze laatste dagen lijkt het er steeds meer op dat de standaard van één gedachte zich verzet tegen elke vorm van twijfel. Elke heroverweging van een onderwerp wordt door de politieke, economische, gezondheids- en natuurlijk religieuze elites geïnterpreteerd als een onaanvaardbare stap terug. Paradoxaal genoeg getuigt dit internationale gedrag van leiders er bovendien van dat God hen voorbereidt op zijn straffen, die progressief zullen zijn en zullen duren tot de uitroeiing van de mensheid op aarde, bij de wederkomst van Christus, Redder en Wreker. Maar dit bewijs ligt natuurlijk

alleen binnen het bereik van zijn uitverkorenen, verlicht door zijn onfeilbare profetische woord.

Teruggaand in de tijd, van de vrucht tot de stam en de wortel, hebben we het historische getuigenis van bijna 2000 jaar christelijk geloof. Hoewel deze periode vreselijk getekend is door een duistere kant, getuigt ze van het werk en bestaan van Jezus Christus. Maar los van dit getuigenis verwacht de "rede" geen bewijs, net zomin als in de tijd van de wet der verdachten tijdens de Franse Revolutie. Iedereen die het standpunt van nationale leiders tegenspreekt, wordt verdacht, en de ongeschoolde en ongelovige volksmassa's geven zich over, geneutraliseerd door angst. We komen aan bij de laatste fase van de verharding van het hart van de Egyptische farao, die God op het punt stond ter dood te brengen, omdat God hem voor de Chaldeeuwse koning Belsassar ook had gewogen en hem op de weegschaal van zijn gerechtigheid te licht had bevonden.

Vóór Jezus Christus vinden we de uittocht uit Egypte en de vorming, door God, van het Joodse nationale Israël. Dag na dag werden de ervaringen van dit volk schriftelijk vastgelegd; dit zou door elk zogenaamd "redelijk" verstand als bewijs van het bestaan van de bevrijdende God moeten worden beschouwd. Dit schriftelijke getuigenis onthult een streven naar superieure intelligentie, waarvan het Joodse volk het eerste blijk gaf. De continuïteit die gedurende ongeveer 15 eeuwen in het schrijven van deze geschriften werd waargenomen, onderscheidt de ervaring van dit volk verder van die van andere aardse volken. Eén detail is het vermelden waard: God dwong zijn volk om te getuigen van de straffen die Hij hun oplegde. Geen enkel ander volk heeft dit gedaan, want afgesneden van God zijn volken overgeleverd aan menselijke trots, die hen ertoe aanzet een glorieus beeld van hun ervaring te behouden. Bewijs van dit gedrag werd geleverd in Egypte, waar de naam, en alle herinnering aan Jozefs gezegende heerschappij als grootvizier, door de farao, die vijandig stond tegenover het Hebreeuwse volk, uit het Egyptische cultuurhistorische archief werd gewist. En gedurende de eeuwen van de christelijke jaartelling werden de getuigenissen van vorsten vaak verfraaid ten gunste van de betrokkenen. De Bijbel daarentegen getuigt van een waarheid die zowel zegen als vloek bevestigt, wat hem waardig maakt voor het geloof van werkelijk "redelijke" uitverkorenen.

De schoonheid van de schepping getuigt van de zorg voor goede smaak die zich uit in zichtbare dingen. Bloemen, hun verschijning en hun aangename geuren, getuigen verder van de heerlijkheid van de Schepper. In het bijzonder de lente, een beeld van de tijd van het zondeloze Eden, geeft de natuur haar weelderige aspect van bloemen, planten en dierenleven en -activiteit. Deze dingen zijn gemaakt om gewaardeerd te worden door een schepsel dat voor deze waardering is aangepast. De menselijke intelligentie is slechts het gevolg van die van de God die haar schiep. En het is op dit niveau van reflectie dat de dierlijke mens zich onderscheidt van de spirituele mens. De dierlijke mens ziet dingen, maar hij verbindt ze niet met de Schepper. Zijn intelligentieniveau weigert dit bewijs, door gebrek aan intelligentie, of door de vrije keuze van een opstandige wil, omdat hij noch God noch Meester wil gehoorzamen, en dit met name in Frankrijk, sinds mei 1968, waar deze uitdrukking als slogan werd overgenomen

door de jongeren die in opstand waren gekomen tegen het oude maatschappijmodel.

De Bijbel getuigt nog steeds van talloze dingen, waaronder het verslag van de zondvloed die slechts 4337 jaar geleden over onze aarde plaatsvond. Dit is niet veel, aangezien we weten dat er binnen deze 4337 jaar zo'n 2000 jaar van de christelijke jaartelling liggen. De drie perioden van 2000 jaar werden dus gekenmerkt door deze drie opeenvolgende ervaringen: de zondvloed, de vorming van Israël, de christelijke ervaring; en elke fase draagt een goddelijke les met zich mee; de eerste twee leren dood en leven. De derde komt in Christus, die door geloof in zijn vrijwillige offer de doden van de levenden scheidt.

Het is duidelijk dat het gepresenteerde bewijs vandaag, in 2022, geen effect meer heeft op de menselijke geest. De 76 jaar vrede sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog, dat wil zeggen sinds 1945, hebben de menselijke hersenen weggespoeld. De machtsovername door de Amerikaanse en Europese jeugd heeft een opstandige samenleving voortgebracht die bestemd is om de standaard van Sodom en Gomorra te bereiken. In het Westen wordt religieus denken net zo verworpen als Lots pogingen om het slechte gedrag van de inwoners van Sodom te veranderen. In de loop van deze 76 jaar, van generatie op generatie, is de opstandige tendens versterkt en versterkt. Leven zonder God vormt geen probleem meer voor mensen die geboren zijn in dit klimaat dat gedomineerd wordt door atheïsme. Hun leven is vol, gevuld met talloze activiteiten die hun projecten en hoop motiveren. Kortom, geboren zonder God, voelen ze geen behoefte aan hem. Vervuld van trots en arrogantie vanwege hun hoge technologische en wetenschappelijke kennis, verachten ze de religieuze geest, die ze beschouwen als een "dinosaurius" uit vervlogen tijden. Geconfronteerd met dit soort geest kunnen de uitverkorenen niets meer doen; elke demonstratie van de waarheid wordt nutteloos en ijdel. Daarom zullen de uitverkorenen van de eindtijd nooit een menigte zijn die niemand kan tellen, zoals God aan Abraham verkondigde, maar ze zullen altijd die "kleine kudde" zijn, dierbaar en kostbaar voor het hart van de trouwe, levende God.

En voor degenen die nog steeds geloven dat de rede de mensheid kan beschermen, herinner ik eraan dat God de macht heeft om haar te onderwerpen aan een macht van blindheid of misleiding, zoals 2 Thess. 2:10-12 leert: "*En met allerlei verleiding van ongerechtigheid voor hen die verloren gaan, omdat zij de liefde voor de waarheid niet ~~aanvaard hebben~~, waardoor zij gered zouden kunnen worden. Daarom zendt God hun een krachtige dwaling, zodat zij de leugen geloven, opdat allen veroordeeld worden die de waarheid niet geloofd hebben, maar een welbehagen hebben gehad in de ongerechtigheid.*"

De redding van de mens heeft een prijs

Dit onderwerp van overdenking zal ons helpen begrijpen waarom de weg die naar het eeuwige leven leidt, volgens Jezus, "*nauw en smal*" is en weinig bewandeld. Om het begrip van zijn heilsplan te compliceren, liet God het bouwen op een opeenvolging van twee verbonden tussen Hem en de mens. We moeten dus begrijpen dat zonder aanvaarding van het nieuwe verbond in Christus, het joodse

geloof van het oude verbond als een onvoltooide symfonie is. Later, in het christelijke tijdperk, zal dit ook het geval zijn met het protestantse geloof dat, door de herstelling van de sabbat en van alle door God herstelde waarheid niet te aanvaarden, ook een onvoltooide symfonie bleef, nadat de data van de lente van 1843 en de herfst van 1844 voorbij waren; dit omdat het goddelijke besluit, aangehaald in Daniël 8:14, van kracht werd met al zijn gevolgen, goed voor de uitverkorenen en verschrikkelijk voor de gevallenen: treffend vertaald: "*En hij zei tot mij: Tot de avond en de morgen, 2300, en zal gerechtvaardigd worden, heiligheid .*" Het verschrikkelijke aspect bestaat uit het in twijfel trekken van de voorwaarden voor het aanbod van goddelijke "*gerechtigheid*" aan de zondaar, aan het einde van de genoemde periode, dat wil zeggen, 1843.

Hij zei tegen mij: Daniël, wees niet bang , want vanaf de eerste dag dat je je hart erop zette om te begrijpen en je voor je God te vernederen , werden je woorden gehoord, en het is vanwege je woorden dat ik kom. " Door zo'n vers te lezen, leren mensen wat God van hen verwacht. God is natuurlijk onzichtbaar, maar hij is niet stom, noch doof, noch blind. Zijn bedoeling is om aan zijn uitverkorenen te onthullen wie Hij is, en dit alleen met betrekking tot zijn karakter, aangezien Hij de onzichtbare Geest blijft. Merk op wat de reden om Hem te "**vrezen**" wegneemt: "*Want vanaf de eerste dag dat je je hart erop zette om te begrijpen en je voor je God te vernederen .*" Dit vers helpt ons te begrijpen waarom God in 1843 de boodschap van de eerste engel uit Openbaring 14:7 tot de mens richtte: "*En hij zei met luide stem: Vrees God en geef Hem eer, want de ure van zijn oordeel is gekomen; en aanbid Hem die de hemel en de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.*" Paradoxaal genoeg spoort God zijn uitverkorenen aan om Hem te "**vrezen**", zodat zij, net als Daniël, door de herstelling van de vereiste waarheden geen reden meer hebben om Hem te "**vrezen**". De boodschap die door deze eerste engel werd verkondigd, wordt in 1843 uitgesproken, precies op het moment dat het besluit van Daniël 8:14 de uitverkorenen verplicht om Daniëls gedrag te evenaren. De tijd wordt dan onder het teken van profetie geplaatst en het verschil tussen de uitverkorenen en de gevallenen berust op dit eeuwige criterium: "*Want vanaf de eerste dag dat u uw hart erop zette om te begrijpen en u te vernederen voor uw God .*" De noodzaak tot herstel van de sabbatpraktijk is zichtbaar in de aankondiging van de engel die tot de christenen, erfgenamen van de rooms-katholieke zondag, zei: "*en aanbid Hem die de hemel en de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.*"; "*Hij die gemaakt heeft*" is de Schepper-God uit Genesis 2:1-2: "*En op de zevende dag voltooide God het werk dat Hij gemaakt had , en Hij rustte op de zevende dag van al het werk dat Hij gemaakt had . En God zegende de zevende dag en heiligde die, omdat Hij daarop rustte van al het werk dat Hij geschapen en gemaakt had .*" En de tekst van het vierde^{van} de tien geboden van God herinnert mensen aan deze plicht die Hij van hen eist na de donkere eeuwen van het Romeinse christendom. We lezen in Exodus 20:11: "*Want in zes dagen heeft de Heer de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag. Daarom zegende de Heer de sabbat en heiligde die.*" Door Daniëls gedrag te reproduceren, dat God sinds 1843 heeft goedgekeurd en gezegend, worden alle waarlijk uitverkorenen onderscheiden van de gevallenen die niet aan

deze karakternorm voldoen. En wie zijn deze gevallen? In Openbaring 14:8, in de boodschap van de tweede engel, geeft God het antwoord door te wijzen op "Babylon de Grote ", waarvan Hij zegt dat het " gevallen " is. Deze naam verwijst naar de pauselijke Rooms-Katholieke Kerk, maar wanneer " viel " die? Niet in 1843, maar in de 16^{eeuw}, toen ze ervoor koos de boodschap van de protestantse Reformatie te bestrijden. En in dit gedrag van trots en minachting voor de goddelijke waarheid is zij het voorbeeld van het absolute tegendeel van de nederige Daniël. Door de volledige goedkeuring van God te herwinnen, hebben zijn gehoorzame en intelligente uitverkorenen niets meer van Hem te vrezen, omdat Hij hen liefheeft en beschermt. Door dit gedrag herwinnen de uitverkorenen het beeld van God dat ze door de erfzonde verloren hebben. De dood, die zijn loon was, en de vrees voor God werden door God zelf betaald in Jezus Christus: de schuld is vereffend, maar iemand moest het absoluut doen, in naam van het principe dat de goddelijke wet voorschrijft en waaraan Paulus ons herinnert in Romeinen 6:23: " *Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Heer.* " Wat betekent deze " *genadegave van God* "? Het is heel belangrijk om op te merken dat het aanbod van verlossing een goddelijk initiatief is dat onafhankelijk blijft van de reacties van mensen erop. Door aan het kruis te sterven, stelt Jezus menselijke zondaars de keuze voor om een verbond met Hem te sluiten door het vergoten bloed dat de schuld vereffent die verschuldigd is aan de beledigde goddelijke gerechtigheid. Het aanbod wordt dus aan de zondaar gepresenteerd, maar dit aanbod is niet onvoorwaardelijk. En hierin worden Jezus' woorden in Openbaring 3:18 gerechtvaardigd: " *Ik raad u aan van Mij te kopen goud, gelouterd in het vuur, opdat u rijk zult worden; en witte kleren, opdat u bekleed zult worden en de schande van uw naaktheid niet zichtbaar wordt; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat u kunt zien.* " Redding die als " gratis " wordt gepresenteerd, is daarom in werkelijkheid "betaald". Maar niet met geld, de prijs die betaald moet worden is: de gedragsverandering van de geroepene die, door zich te conformeren aan de goddelijke eisen, de status van de uitverkorene zal verkrijgen die God niet langer hoeft te vrezen, maar die Hem alleen maar elke dag meer hoeft lief te hebben tot zijn laatste ademtocht, of zijn opname, levend, in de hemel, ten tijde van de wederkomst van Christus, dat wil zeggen, in het voorjaar van 2030. Jezus specificeert vervolgens in Openbaring 3:19: " *Allen die Ik liefheb, bestraf en tuchtig Ik. Wees daarom ijverig en bekeer u.* " Deze ijver en de vrucht van bekering bestaan erin het beeld van Daniël 10:12 te reproduceren: " *Wees niet bang, Daniël, want vanaf de eerste dag dat je je hart erop zette om te begrijpen en je te verootmoedigen voor je God, werden je woorden gehoord, en het is vanwege je woorden dat Ik kom.* "

Door te zeggen: " *Ik bestraf en tuchtig allen die ik liefheb* ", bevestigt Jezus zijn vroegere verbondenheid met het adventistische geloof sinds 1843 en 1873, waar de periode van "Filadelfia" specifiek betrekking op heeft. Maar juist omdat deze officiële instelling van hem is, oordeelt hij dat zijn gedrag in de loop der tijd koud en formalistisch is geworden in "Laodicea", een religie die door de geest van de traditie wordt overgedragen, zoals het geval was met de oude Joodse verbondenheid en het protestantisme tussen de 16^{eeuw} en 1843.

De prijs van de verlossing is zo'n belangrijk onderwerp dat het alle valse religies op hun authenticiteit test. En zonder de juiste interpretatie ervan zijn ze allemaal als een onvoltooide symfonie, of als de leugenachtige verhalen die ouders hun kinderen leren. Alle valse religies beloven hun volgelingen het "paradijs", of Gods "Eden". En deze volgelingen zullen vreselijk teleurgesteld zijn, omdat ze niet hebben begrepen dat de toegang tot het "paradijs" een prijs met zich meebrengt die geen mens had kunnen betalen, omdat de zonde door de hele menselijke geschiedenis heen door iedereen wordt geërfd. Wat kan een Jood uit het Oude Verbond God aanbieden om het "paradijs" te verkrijgen, aangezien Jezus stierf en zijn leven gaf als zoenoffer? Zonder het bloed van Christus kan het alleen dierenoffers aanbieden, waarover Hebreeën 10:4 specifiek zegt: "*Want het is onmogelijk dat het bloed van stieren en bokken zonden wegneemt.*"; daarom geen toegang tot het "paradijs" zonder het menselijk bloed van de goddelijke Christus. Op zijn beurt heeft het katholieke geloof 16 eeuwen lang de betekenis van de prijs van de verlossing verdraaid. In de 16^e eeuw verkocht het "paradijs" voor geld; wat de monnik Maarten Luther in staat stelde de duivelse aard ervan te ontdekken. Het deed zelfs het vrije aanbod van God verdwijnen door zijn volgelingen te bevelen zichzelf te straffen met lijfstraffen die even ongerechtvaardigd als nutteloos waren, geselingen, knielen... enz. Het aanbod van genade werd zo onderdrukt. Toen kwam het protestantse geloof, dat het principe van genade en dat van de enige autoriteit van de Bijbel, het heilige woord van God, herstelde. In de praktijk was dit gereformeerde geloof echter slechts half gereformeerd, vandaar de gelijkenis met de onvoltooide symfonie. Want hoewel protestanten katholieke leugens veroordeelden, eerden ze nog steeds de valse rustdag die door de Romeinse keizer Constantijn I was ingesteld ^{sinds} 7 maart 321. Door de herinvoering van de ware sabbat op de ware zevende dag, de zaterdag, te eisen, wordt de deur naar het "paradijs" gesloten voor protestanten die niet gehoorzamen aan deze goddelijke eis die hij in Daniël 8:14 heeft verordend. Ten slotte is het officiële adventisme aan de beurt, waaraan Jezus de prijs van de verlossing herinnert. Gezien de enorme prijs die Hij persoonlijk betaalde om toegang te verlenen tot zijn "paradijs", heeft Hij het recht om van adventisten die van zijn aanbod willen profiteren, de prijs te eisen die al zijn ware uitverkorenen te allen tijde betaald hebben; deze prijs is het gedrag dat we in Daniël aantreffen: "*Want vanaf de eerste dag dat u uw hart erop gezet hebt om inzicht te verkrijgen en u te verootmoedigen voor uw God.*" Dit was de volledige betekenis die God wilde geven aan de geloofstest van 1994; een geloofstest gebaseerd op de blijk van interesse in het profetische woord dat aan adventisten de wederkomst van Christus in 1994 aankondigde; dit volgens de geïnspireerde interpretatie die Jezus Christus mij gaf om deze test te organiseren. Het geloof, dat in 1843 en 1844 door de valse aankondigingen van William Miller werd getest en geselecteerd, bleek niet te stroken met de getuigenissen van zijn grondleggers. Het officiële en institutionele adventistische geloof ziet de deur naar het "paradijs" voor zichzelf en zijn leden dichtvallen. Hun geloof is een onvoltooide symfonie, onthuld door desinteresse en ongelooft; een gedrag dat de verlossing onwaardig is. Ten slotte komt de islam aan de beurt, die eveneens beweert zich in Gods "paradijs" te bevinden. Ook hier geldt dat, wanneer de prijs voor de verlossing die God geeft

niet wordt erkend, de deur naar het "paradijs" gesloten en ontoegankelijk blijft. In de islam is God niets meer dan een despotische, willekeurige en tirannieke koning van het universum. De betekenis die aan zonde wordt gegeven, is onnauwkeurig, aangezien de Bijbelse wet wordt vervangen door geloof in de Koran, die niet de Tien Geboden van God presenteert en uitsluitend betrekking heeft op het geloof in zijn krijgsheer, Mohammed. Maar het islamitische geloof vormt nu al alleen een gevaar voor ongelovige christenen die er waarde aan hechten in Gods ogen. Omdat de islam niet gebaseerd is op de vrijwillige dood van de Messias Jezus, weten de ware uitverkorenen dat moslims geen toegang hebben tot verlossing. Met de islam worden de verschillende aspecten van religies die beweren de enige God te zijn, die zich echter alleen via het Joodse volk heeft geopenbaard, afgesloten.

De prijs van de verlossing rust op de verschijning van de Messias, die de naam "Jezus" ontvangt, een naam die betekent: Jahweh redt. Deze naam geeft al zijn betekenis aan het nieuwe verbond dat God zal sluiten op het bloed van de gekruisigde Christus. Inderdaad, tot aan zijn verschijning kenden de Hebreeën God alleen bij zijn naam Jahweh, waarmee Hij zijn eeuwige bestaan bevestigt. Maar zonder Jezus Christus, wiens naam de aankondiging van verlossing in zich draagt, was de relatie met God onvolledig en slechts voorlopig. Het is daarom door de erkenning van de Messias Jezus Christus dat het voorlopige Joodse geloof kan worden verlengd en de goedkeuring en zegeningen kan ontvangen die verbonden zijn aan het geloof in de Messias die God in Daniël 9:24-27 heeft aangekondigd.

Kortom, joden, katholieken, orthodoxen, anglicanen, protestanten, adventisten en moslims zijn allemaal verloren omdat ze zich vergissen in de "prijs van de verlossing", zowel de prijs die God in Christus betaalde als de prijs die de uitverkorenen moeten betalen om Zijn genade te verkrijgen. Het is dit gedeelde gedrag dat hen allen het beeld geeft van een "onvoltooide symfonie". En dit verwijt van de onvolledigheid van de waarheidsnorm wordt bevestigd in Openbaring 6:13 door het symbool van de "onrijpe **vijgen** " uit dit vers: "en de sterren van de hemel vielen op de aarde, zoals een vijgenboom zijn **onrijpe vijgen afwerpt wanneer hij door een sterke wind wordt geschud** "; " **onrijp** ", dat wil zeggen, voordat hij de rijpheid van zijn rijping bereikt. En zich vergissen in de prijs van de verlossing is zeer ernstig, omdat het de Schepper-God berooft van de weldaad van een krachtige liefdesbetuiging die Hij richt tot al zijn schepselen die in de hemel en op aarde leven; zowel de hemelse engelen als de aardse mensen. Zonder gevolgen voor de hemelse wezens, wier deelgenootschap en oordeel door Jezus na zijn opstanding werden uitgevoerd, resulteert het verlies van de demonstratie van Gods liefde op aarde in de voortzetting van ongelooft, wat slecht onderwezen mensen naar de eeuwige, dat wil zeggen definitieve, dood leidt. Nu impliceert de term verbond de vermelding van clausules en wederzijdse plichten van de contracterende partijen. Zoals in het huwelijk de echtgenoten verbintenissen van wederzijdse trouw aangaan, zo moeten in het verbond dat met God in Christus is gesloten, de verbintenissen trouw worden nagekomen en geëerd. En ook hier, in geval van overtreding van de clausules, scheidt echtscheiding de gescheiden echtgenoten voor altijd. En God doet hetzelfde met

mensen die aanspraak maken op zijn verlossing en geen rekening houden met de clausules die hij in Jezus Christus heeft vastgelegd.

De Romeinse Goddelijke Lessen

In zijn profetische openbaring gaf God Rome een leidende rol. De reden voor deze alomtegenwoordigheid van Rome ligt in de rol die het zou spelen in zijn plan om de macht van het Joodse volk te verkleinen en te verpletteren tijdens de aardse bediening van Jezus Christus. Zonder de Romeinse bezetting van Jeruzalem en heel Judea had Jezus' bediening immers niet in volledige vrijheid kunnen plaatsvinden. Gedurende de drie jaar en zes maanden van zijn openbare optreden werden de Joodse geestelijken genuelkorfd en verhinderd hem kwaad te doen. Maar toen de tijd aanbrak om het laatste "Pesach" en de laatste "Verzoendag" te vervullen, werd de Romeinse beschermheer de beul en voerde hij de straf uit voor de zonde, die door God was veroordeeld. In deze andere rol deed Rome alleen wat God haar gaf.

In Openbaring 17:10 vertelt de engel Johannes over de *"zeven koppen van het beest"*: *"Het zijn ook zeven koningen: vijf zijn gevallen, één is er, de andere is nog niet gekomen, en wanneer hij komt, moet hij een korte tijd blijven."* Deze *"zeven koningen"* vertegenwoordigen zeven opeenvolgende vormen van bestuur die Rome in de loop van haar geschiedenis heeft meegemaakt. Ik herinner me dat volgens Jesaja 9:14: *"het hoofd de magistraat of de oudste is en de staart de profeet die leugens verkondigt."* In het geval van het heidense Rome werden *"het hoofd en de staart"* vertegenwoordigd door één persoon die het volk leidde. De zeven Romeinse besturen waren achtereenvolgens de monarchie, de republiek, het consulaat, de dictatuur, het driemanschap, het keizerrijk en de tetrarchie (vier met elkaar verbonden keizerlijke hoofden). Na deze verschillende vormen van bestuur te hebben ervaren, heeft het Romeinse model al bewezen dat het probleem van volkeren niet ligt in de vorm van hun bestuur, maar uitsluitend in hun scheiding van de opperste Schepper God. Want geen van de geteste modellen leverde het door het Romeinse volk gewenste resultaat op. Dit is normaal, want het is de mens die problematisch is wanneer hij van God gescheiden is. Geen van de aangenomen regimes slaagde erin bloedige botsingen tussen vijandige partizanen te vermijden. En toen God het ontluikende christelijke geloof op de proef wilde stellen, deed hij opnieuw een beroep op Rome en zijn meest wrede en krankzinnige keizerlijke vertegenwoordiger, Nero. Een blik op dit verleden van Rome voerspelt de historische bestemming van het Franse volk. Toen het Franse volk, moe van de wrede en onrechtvaardige afpersingen van de monarchen en de rooms-katholieke geestelijkheid, de revolutie inging, geloofde het definitief verlost te zijn van een bloeddorstig monster. Maar vanaf 1793 brachten een ziedende context en het risico dat de monarchie weer zou opkomen de revolutionairen ertoe genocide te plegen op de aristocratische klasse. Het bloedige monster was niet langer de monarchie en haar rooms-katholicisme, maar de revolutionaire actie zelf. In haar hele geschiedenis had de Parijse rivier de Seine

nog nooit zoveel menselijk bloed ontvangen. Vervolgens bood Parijs toeschouwers vanaf aarde en lucht een 'scène' van systematische slachting.

De getuigenissen van historici zijn zeer nuttig, maar omdat ze de feiten niet door een spiritueel prisma kunnen beoordelen, hebben hun verklaringen weinig betekenis. Om zijn doelen te bereiken, manipuleert God mensen van klein tot groot, en deze kleine stroompjes vormen uiteindelijk grote rivieren, vervolgens grote stromen, die uiteindelijk in zee uitmonden. Voordat de republiek zich definitief vestigde, kende ze terugvallen en korte terugkeer naar monarchie en keizerrijk, allemaal gekenmerkt door het vergieten van menselijk bloed. En kijkend naar de geschiedenis van Frankrijk, zien we dat de opeenvolging van regimes die Rome kende, lang na 1789 plaatsvond; de eerste republiek volgde de monarchie op. Toen nam een dictator genaamd Maximilien Robespierre, onlangs genoemd in een artikel, een jaar lang, op de dag af, de macht over in het bloedige Frankrijk. Nadat Robespierre was guillotineerd, vertrouwde het Republikeinse Directoire de macht toe aan een jonge Corsicaanse consul, Napoleon Bonaparte. Tegen zijn Corsicaanse volk, dat kort daarvoor aan Frankrijk was overgedragen, koos hij de kant van Frankrijk en verdiende zijn strepen als artillerieofficier in de strijd. Hij verspeelde daarmee het "goede deel" waarover hij spoedig als keizer, als absolute meester, zou heersen. Zo bleven alleen het driemanschap en de tetrarchie Romeins exclusief eigendom. Maar dit is niet het essentiële punt, dat voor Rome net als voor Frankrijk de zoektocht naar een ideaal bestuur betreft; dat nooit tot het gewenste resultaat leidt.

Hoewel in het christelijke tijdperk de ervaringen van Franse regeringen een hoofdrol speelden in de betrekkingen met het pauselijke Rome, heeft Frankrijk desondanks niets anders meegemaakt dan Rome, behalve dat de overgang naar een republiek gekenmerkt werd door een systematische afwijzing van alle vormen van religie. Rome had dit niet gedaan, en de republiek heeft de afgodische culten in al hun vormen die het Romeinse volk beoefende, niet kunnen voorkomen. In Frankrijk is de geest van het atheïsme een ware noviteit. Maar merk wel op dat dit nationale atheïsme pas opdook nadat het apostolische geloof, toonbeeld van perfectie, vervolgens het valse katholieke geloof en het ware en valse protestantse geloof, de een na de ander, hun historische getuigenis hadden afgelegd. Na het getuigenis van het atheïstische Frankrijk is de cyclus rond. Nadat alle lessen waren gegeven, bood God de mensheid een lange periode van religieuze vrede aan, waarvan we vandaag de dag nog steeds profiteren. Deze lange periode van vrede was even noodzakelijk als de drie jaar en zes maanden van de bediening van Jezus Christus. Het was bedoeld om de opbouw van de boodschap van de Zevendedagsadventisten en de verkondiging ervan over de hele aarde te bevorderen. Zo heeft het adventisme zich, in religieuze vrede, verspreid naar alle landen waar het mogelijk was, ook al wordt het door maar heel weinig mensen vertegenwoordigd. Op zijn beurt werd het officiële adventisme in 1994 door Jezus Christus uitgebraakt, maar nadat ik door de organisatie was verbannen, ontving ik vervolgens de door Jezus Christus geschonken adventistische verlichting en in de religieuze vrede die voortduurde, componeerde ik liederen, schreef ik geschriften en verklaringen, en dat blijf ik in dit artikel doen. Ik weet echter dat nu, gedurende de acht jaar die ons scheiden van de wederkomst van

Jezus Christus, de vrede zal ophouden en de ondergang over de aarde zal komen en in de dood massa's onverlichte mensen zal wegnemen, omdat God de liefde voor zijn waarheid niet in hen zal hebben gevonden. Hun onverschilligheid jegens zijn waarheid zal hen er zelfs toe hebben gebracht de vestiging van de islam, de religie die concurreert met het exclusieve christelijke geloof, in hun land te begunstigen. Daarom zal God hen overleveren aan de wreedheden die door fanatieke moslims worden begaan. En aangezien deze straf niet voldoende zal zijn, zal hij een beroep doen op het machtige orthodoxe Rusland, zijn tanks, schepen, onderzeeërs, supersonische vliegtuigen en hypersonische raketten met kernkoppen (de nieuwste innovatie), in overeenstemming met zijn profetie in Daniël 11:40-45. De wereld zal ontdekken wat "de toorn van God" betekent. De dood van het " *derde deel van de mensen* " in dit conflict, volgens Openbaring 9:15, zal slechts de laatste waarschuwing zijn vóór de uiteindelijke uitroeiing die Jezus Christus bij zijn glorieuze wederkomst zal uitvoeren; dit nadat hij de laatste rebellen heeft onderworpen aan de kwellingen van zijn " *zeven laatste plagen* ", zoals beschreven in Openbaring 16.

In Openbaring 17 zegt de Geest over de " *zeven koningen* " van Rome: " *Dit zijn zeven koningen: vijf zijn gevallen, één is er, de andere is nog niet gekomen, en wanneer hij komt, moet hij een korte tijd blijven.* " " *Vijf zijn gevallen* ": de monarchie, de republiek, het consulaat, de dictatuur en het driemanschap (Crassus, Pompeius, Caesar); " *één bestaat* ": het keizerrijk, aangezien keizer Octavius Augustus werd genoemd. Tijdens zijn regering werd Jezus geboren, volgens Lucas 2:1: " *In die tijd ging er een bevel uit van keizer Augustus, waarin een volkstelling van heel de aarde werd bevolen .* " De zevende koning duidt de tetrarchie aan die gevormd werd door de vereniging van vier keizers, en meer precies van twee voornaamste keizers, Diocletianus en Maxentius, met wie twee andere keizers, Constantius Chlorus en Galerius, verbonden waren. God zegt over deze regering van vier dat ze " *een korte tijd moet blijven* ". Het blijkt dat de lengte van deze tijd wordt onthuld in Openbaring 2:10 en dat de duur ervan " *tien profetische dagen* " of tien echte jaren is. Deze " *tien jaren* " verdienen het om door de Geest te worden benadrukt, omdat het de laatste gruwelijke vervolgingen waren die het heidense keizerlijke Rome de christenen in het rijk aandeed. Maar de godsdienstvrede zou een vloek met blijvende gevolgen vormen tot de glorieuze wederkomst van Jezus Christus, want deze vrede, verkregen in 313, vanaf 321, stelde Constantijn Iⁱⁿ staat de valse christenen, die talrijk waren geworden in het rijk, te dwingen de ware sabbat, die door God geheiligd was, te verlaten. Door de vrede aan te gaan, viel het christelijk geloof dus in de goddelijke vloek en rechtvaardigde zo de opeenvolgende straffen van de " *zeven bazuinen* ", beschreven in Openbaring 8, 9 en 11:15. In ons huidige tijdperk hebben we gezien hoe de mentaliteit van de westerse samenleving zich in een paar jaar vrede volledig heeft veranderd: ze veroordeelt wat ze rechtvaardigde en rechtvaardigt wat ze veroordeelde. De fout van Constantijn zal dus door God gestraft moeten worden, deze keer eerst door de " *zesde bazuin* ", dan, na het einde van de genadetijd, door de " *zeven laatste plagen* " en de " *zevende bazuin* ", die de schuldige en opstandige mensheid in het voorjaar van 2030 zullen uitroeien.

De profetie specificeert over " *het beest* " in Openbaring 17:11: " *En het beest dat was en niet is, is zelf de achtste koning, en het is uit de zeven, en het gaat ten verderve.* " Om dit mysterie rond " *het beest dat uit de zee oprijst* " aan het begin van hoofdstuk 13 te begrijpen, neemt God hier opnieuw de religieuze norm van het heidense Rome als referentie, gedefinieerd door zijn " *zeven koningen* ", of zeven regeringen. Het achtste regime dat Rome ervaart, is zijn pauselijke bestuur; een bestuur dat onder het opperste gezag staat van de Romeinse paus, die "Opperste Paus" wordt genoemd, of, in het Latijn, "Pontifex Maximus". En deze titel heeft altijd bestaan in de geschiedenis van het heidense Rome, van de monarchie tot de tetrarchie. De religieuze entiteit van " *het beest* " is dus terug te vinden in de heidense geschiedenis van Rome, maar het pausdom alleen vormt niet " *het beest* ". Want " *het beest* " wordt voortgebracht door de coalitie van religieuze machten en die van de bevolking van het rijk, die het steunt en beschermt via zijn koninklijke leiders en hun legers. Nu, sinds Daniël 7:7, heeft God " *het beest* " aan ons geïllustreerd en zijn dubbele samenstelling onthuld: zijn Romeinse identiteit in Daniël 8:9, waar het heidense Rome wordt aangeduid met het symbool van de " *kleine hoorn* " en de bevolking die het steunt, afgebeeld door de " *tien horens* ", die het heidense Rome domineerde tot de tweede verschijning van de " *kleine hoorn* ", ditmaal de pauselijke Romeinse in 538, in Daniël 7:8. Volgens de gegevens in Daniël 7:24 waren de " *tien horens* " die het pauselijke regime van de achtste koning ondersteunden, al aanwezig in het vierde beest, dat het Romeinse Rijk in Daniël 7:7 aanduidt. Het is daarom door te verwijzen naar de beelden en gegevens die in Daniël 7 worden genoemd, dat God zijn raadsel uit Openbaring 17:11 ontrafelt. Hier vinden we een prachtige goddelijke demonstratie van de complementaire rol die God toekent aan de profetieën van Daniël en Openbaring.

In Openbaring 17:11 wordt het voorgestelde raadsel " *het beest was en is niet* " geanalyseerd in de context die in Openbaring 17:3 wordt gedefinieerd: " *Hij voerde mij weg in de geest naar de woestijn* . En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, vol namen van godslastering, met zeven koppen en tien horens. " Deze context is die van een geloofsbeproeving, gesymboliseerd door het woord " *woestijn* ". Deze historische context is die van de eindtijd waarin " *het beest* " zijn heerschappij verloor, aangezien we de afwezigheid van diademen of kronen op de Romeinse " *zeven koppen* " en de " *tien horens* " van de westerse volkeren opmerken. De historische context presenteert het in afwachting van zijn uiteindelijke straf, die, onder de symbolische naam van de " *wijnoogst* " uit Openbaring 14:18 tot 20, de religieuze leiders zal treffen die de mensheid hebben misleid met hun valse leringen. De sleutel tot deze interpretatie wordt gegeven in Openbaring 18:6, waar God de slachtoffers van demonische bedriegers vertelt: " *Betaal terug zoals zij betaald heeft, en verdubbel haar naar haar daden. Geef haar het dubbele in de beker waarmee zij heeft uitgegoten.* " Deze uiteindelijke straf wordt vervuld na de glorieuze komst van Jezus Christus. Het is Zijn wederkomst die de slachtoffers van valse leer in staat stelt de ware spirituele aard van hun religieuze leraren te ontdekken, en zo richt hun rechtvaardige woede zich op de schuldigen, zoals geprofeteerd in Openbaring 16:19: " *En de grote stad viel in drieën, en de steden van de heidenvolken stortten in. En het grote Babylon*

werd voor God in herinnering gebracht om haar de beker met de wijn van de hevigheid van Zijn toorn te geven ."

In de coalitie die " *het Beest* " vormt, draagt het volk een grote schuld jegens God. En in dit opzicht moeten we de voortdurende steun van de Parijse bevolking aan het katholieke geloof in herinnering roepen, hun weigering om de protestantse koning Hendrik IV, die steeds weer gedwongen werd de Franse troon te bestijgen, te bekeren tot het rooms-katholieke geloof van de Parijzenaars. Laten we ook hun steun toevoegen aan de katholieke bonden van de hertog van Guise om de protestanten af te slachten op de dag van de sinistere Saint-Barthélemy, in 1572. Daarom zullen de adellijke en rijke families, verbonden met de toenmalige monarchie, het slachtoffer worden van de guillotine van de Parijse revolutionairen. Om deze taak, zoals voorspeld in Openbaring 2:22-23, te volbrengen, keerde God de gewone mensen van Parijs tegen de aristocratische, **katholieke klasse**, zoals hun koning Lodewijk XVI en zijn vrouw, die volgens God alleen stierven omdat zij deze katholieke godsdienst hadden geërfd, die Hij in dit vers en in Openbaring 17 vergelijkt met een " *prostituee* ": "Zie, Ik werp haar op het ziekbed en **hen die overspel met haar plegen** , breng Ik in grote verdrukking , als zij zich niet bekeren **van haar werken** ." Ik zal haar kinderen ter dood brengen; en alle gemeenten zullen weten dat Ik het ben die de nieren en harten doorzoek, en Ik zal ieder van u belonen **naar uw werken** . " In het oorspronkelijke Grieks staat er inderdaad " *haar werken* " en niet " *hun werken* ". In het licht van deze verzen vervulde de genocide die door de guillotine van de revolutionairen werd uitgevoerd een goddelijke wil, aangezien God zegt: " **Ik zal haar kinderen ter dood brengen** ." De uitdrukking " *sterven ter dood* " sluit elke symbolische interpretatie van het woord " *dood* " in de genoemde strafmaatregel uit. En het is door middel hiervan dat God *het beest* " *dodelijk verwondt* ", wiens " *dodelijke wond* " zou " *genezen* " worden volgens Openbaring 13:3: " *En ik zag een van zijn koppen als dodelijk gewond, en zijn dodelijke wond werd genezen* . En de hele wereld was vol bewondering achter het beest aan ."

"In dit vers profeteert God, door de houding die wordt toegeschreven aan " *de aarde* ", de bewonderende steun die het gevallen en ontrouwe protestantse geloof het rooms-katholieke geloof zal brengen, nadat God het in 1843 in de steek heeft gelaten.

Voor God en zijn uitverkorenen verving Frankrijk in het christelijke tijdperk het heidense Romeinse volk, en zijn alliantie en steun voor de zaak van het pauselijke katholicisme zorgde ervoor dat het " *beest* " vorm kreeg en met " *arrogantie* " de volkeren der aarde domineerde, die zich vaak met geweld en doodsb bedreiging tot het katholieke geloof bekeerden. Drie beroemde illustere figuren begaan deze misdaden tijdens hun regering: Karel de Grote, Filips de Schone en Frans I. ^{De} eerste bekeerde Germania met het zwaard en de tweede verbrandde de Tempeliers en hun leider Jacques de Molay op de brandstapel. De derde, Frans I ' opende de vijandelijkheden tegen het hervormde geloof, de eerste protestanten. Sinds zijn eerste koning, Clovis, heeft het de reproductie van het model dat het heidense Rome had ervaren mogelijk gemaakt. Zo kan God zeggen dat " *het beest één van de zeven koningen is* ", terwijl het in christelijke vorm verscheen, na de " *zeven* " Romeinse regeringen.

Het vers uit Openbaring 17:7 helpt ons beter te begrijpen wat het " beest " is: " *En de engel zei tegen mij: 'Waarom verbaast u zich? Ik zal u het mysterie vertellen van de vrouw en van het beest dat haar draagt, het beest met de zeven koppen en de tien horens.* " De Geest scheidt " de vrouw " af, wat verwijst naar Rome als stad. Dit wordt bevestigd in vers 18: " *En de vrouw die u zag, is die grote stad die heerst over de koningen der aarde.* " In het verleden had hij Jeruzalem al vergeleken met een prostituee vanwege haar ontrouw aan hem. Bijvoorbeeld in Jesaja 1:21: " De trouwe stad is een hoer geworden ! Ze was vol van recht en gerechtigheid woonde in haar, maar nu zijn er moordenaars! " De stad Rome wordt naar westerse overheersing gedreven door de steun van " het beest ", dat zelf gevormd wordt door een associatie van de monarchie, en haar tien koninkrijken, gesymboliseerd door de " tien horens ", met de rooms-katholieke religie, die zelf verbeeld wordt door de " zeven koppen ". Voor even, vertrouwend op de betekenis die God eraan geeft in Gen. 2:2, geef ik aan het getal " zeven " de betekenis van " **heiliging** ", en de uitdrukking " zeven koppen " betekent ook: heilige magistratuur, aangezien het woord " kop " in Jesaja 9:14 " *de magistraat of de oudste* " symboliseert . En onder deze term is een interpretatiefout niet langer mogelijk; het duidt duidelijk op de zogenaamde "heilige magistratuur" van het pauselijke regime dat altijd in Rome heeft gezeten, zo niet tijdelijk in Avignon in Frankrijk; Aanvankelijk in Rome, in het Lateraans Paleis, daarna in Vaticaanstad, in de Sint-Pietersbasiliek in Rome. Pauselijke identificatie is gebaseerd op de identificatie van de geografische locatie waar deze stad zich bevindt, namelijk Rome in Italië. God vestigt onze aandacht ook op symbolen die de identificatie van deze stad mogelijk maken; het detail in vers 9 is doorslaggevend: " *Hier is de intelligentie die wijsheid heeft. **De zeven koppen zijn zeven bergen, waarop de vrouw zit** .* " Dit zijn geen zeven hoge bergen, maar zeven kleine heuvels waarop de stad Rome gebouwd is. Ze kregen namen: het Capitool, de Palatijn, de Caelius, de Aventijn, de Viminal, de Esquilijn en de Quirinaal. Achter deze namen schuilt de profetie van alle heidense, Romeinse en vervolgens pauselijke pretenties.

Het Capitool: komt van het Latijnse "caput" wat "hoofd" betekent.

De Palatijn: betekent: het paleis, het gewelf.

De Caelianus betekent: de hemel. Daar staat het Lateraans Paleis waar de pausen voor het Vaticaan zetelden. Naast het paleis staat de grootste Egyptische obelisk, naar aanleiding van de wens van Constantijn I^{de} Grote. De verering van de god "Onoverwonnen Zon" wordt zo bevestigd en onlosmakelijk verbonden met de pauselijke eredienst.

De Aventijn: betekent: Groet; van het Latijnse "ave". Rome zal deze "ave" richten aan Maria, de nieuwe Astarte van het christelijke tijdperk.

De Viminal: betekent: die wijn produceert... *van losbandigheid of hoererij* , volgens Openbaring 17:2: " *Met haar hebben de koningen der aarde hoererij bedreven, en de bewoners der aarde zijn dronken geworden van de wijn van haar hoererij.* "; maar ook 2:20-21: " *Maar Ik heb enkele dingen tegen u, dat u hebt toegelaten dat die vrouw Izebel, die zichzelf een profetes noemt, mijn dienaren leerde en verleidde om **hoererij te bedrijven** en dingen te eten die aan afgoden geofferd waren. Ik heb haar tijd gegeven om zich te bekeren, **en zij zal geen***

berouw tonen van haar hoererij. " Het is door dit gedrag van weigering om zich te bekeren dat " *Babylon de Grote viel* " volgens Openbaring 14:8 en 18:2, tussen 1170 en de 16^{eeuw}, dat wil zeggen, van het getuigenis van Pierre Waldo (of Pierre Vaudés) tot dat van Maarten Luther, de katholieke leraar, officiële stichter van de protestantse Reformatie.

De Esquiliijn: betekent: dat wat op tafels wordt geserveerd. Een teken van rijkdom en weelde, maar ook een toespeling op de tafel van de Heer die het pausdom beweert te bedienen.

De Quirinaal: zo heet een piek of lans. Het is het wapen waarmee de Zwitserse Garde van het Vaticaan is uitgerust. Tot het verlies van de monarchale steun en het Franse volk, zou het pauselijke regime zich met pieken en lansen opleggen en de ware dienaren van de levende God zonder gewetensbezwaren doden. Net zoals Jeruzalem destijds de profeten doodde die God naar haar zond. Uiteindelijk werd God in Christus op dezelfde manier behandeld.

Op de top van deze " *zeven heuvels* " bouwde het Romeinse heidendom zijn tempels, die de stad Rome al hadden ontheilgd. Maar onder zijn pauselijke heerschappij werden deze namen " *godslasteringen* " voor God, zoals hij zegt in Openbaring 17:3 en 13:1-5-6.

In tegenstelling tot de mening van mensen die misleid waren door haar schijnbare bekering tot het christendom, bleef Rome, omwille van God, in haar heidense spirituele status. Dit is de boodschap die uit Daniël naar voren komt, waar hetzelfde symbool " *kleine hoorn* " het veroverende, republikeinse, heidense Rome aanduidt in Daniël 8:9, en het pauselijke Rome in Daniël 7:8. De twee statussen worden geïdentificeerd afhankelijk van of de " *kleine hoorn* " handelt in een context vóór of ná de " *tien hoorns* " van het Romeinse Rijk die hun koninkrijk in bezit namen, dat wil zeggen vanaf 395, in onze jaartelling, het begin van de val van het Romeinse Rijk, wat tevens het begin is van de vorming van onafhankelijke " *tien koninkrijken* " in West-Europa. Deze mijlpaal is zo belangrijk dat hij voorkomt in Daniël 7:24 en Openbaring 17:12: " *De tien horens die u zag, zijn tien koningen, die nog geen koningschap hebben ontvangen, maar die voor één uur macht als koningen ontvangen met het beest.* " Ik verduidelijk dit vers op belangrijke wijze. God spreekt tot Johannes en het is pas in zijn tijd dat de " *tien horens* " hun koningschap nog niet hadden ontvangen. Vervolgens richt het tweede deel van het vers zich op de tijd van het einde der tijden, vastgelegd in Openbaring 17:3, waar volgens Openbaring 16:13-17, in de context van de zesde ^{van} de " *zeven laatste plagen van God* ", de westerse volkeren hun verschrikkelijke lot tegemoet treden door zich voor de laatste keer te onderwerpen aan het teken van pauselijk gezag, de verplichte zondag, tot het definitieve doodsvonnis, dat gericht zal zijn op de uitverkorenen die trouw zijn gebleven aan de door God geheiligde sabbat, sinds de zevende dag van zijn schepping van de aarde en al haar aardse en hemelse dimensies. Maar Openbaring 13:11 plaatst al deze laatste vervolging onder het gezag van het Amerikaanse protestantisme, gevallen maar verzoend en verbonden door een verbond met het rooms-katholieke geloof. De misleiding is nu duidelijk aangetoond en alleen die menselijke zielen die de goddelijke waarheid vervat in de profetische openbaringen ervan verachten, zullen gevangen blijven in deze ogenschijnlijk bedrieglijke verleiding.

Deze laatste situatie plaatst de overlevenden van de Derde Wereldoorlog in dezelfde situatie waarin Eva en vervolgens Adam geconfronteerd werden met de verleidelijke woorden van de slang, bewoond, geïnspireerd en gebruikt als medium door de duivel. Net als in Genesis in Gods Eden zal de keuze voor de " *twee bomen* ", " *de boom des levens* ", een beeld van gehoorzaamheid in Christus, en " *de boom der kennis van goed en kwaad* ", een beeld van de opstandige ongehoorzaamheid van de duivel, eeuwige en definitieve gevolgen hebben van leven of dood.

In de ultieme geestelijke strijd op aarde die in Openbaring 16:16 " *Armageddon* " wordt genoemd, een Hebreeuws woord dat "kostbare berg" betekent, zal gehoorzaamheid aan de sabbat " *de boom des levens* " vertegenwoordigen. En gehoorzaamheid aan de zondag, die vanaf het begin onrein was omdat deze gewijd was aan de heidense zonnegod, zal " *de boom der kennis van goed en kwaad* " vertegenwoordigen, waarvan de vrucht tot de eeuwige dood leidt.

Zo zal, tot de wederkomst van Christus, die de religieuze situatie van de mensheid zal verhelderen, de vloek die de katholieke godsdienst brengt, zijn dodelijke vruchten dragen over de hele opstandige christelijke mensheid. Deze zal hen niet verlaten, totdat zij vernietigd worden door de adem van de Schepper-God, die vele namen draagt, maar vooral die van " *Jezus Christus* ", die zich openbaart als de exclusieve Redder van berouwvolle en berouwvolle zondaars. Sinds zijn overwinning op de duivel en de zonde is Hij ook de enige drager van het universele oordeel over mensen en hemelse engelen. Ere zij zijn naam! Waarlijk!

Waren ze wijs geweest en door God geïnspireerd, dan hadden de leiders van de aardse volkeren kunnen profiteren van de getuigenissen van de ervaringen van de stad Rome. Ze zouden niet zijn begonnen aan dit waanzinnige avontuur van de eenwording van Europa, dat op de lange termijn tot mislukken gedoemd was. Want ze zouden hebben geleerd hoe Rome zijn eenheid verloor na de invasie door de volkeren die het had veroverd. Etnische vermenging is een explosieve bom waarvan de ontploffing weliswaar wordt uitgesteld, maar zeker niet wordt vermeden; de Almachtige God Jezus Christus ziet erop toe en neemt het op zich om de explosie te veroorzaken op het moment dat Hij dat wil.

Ik vestig nu uw aandacht op de naam " *het grote Babylon* ", waarmee de Geest de stad Rome aanduidt, omdat hij haar naam niet duidelijk kan noemen. Volgens Openbaring 17:5 verbergt deze naam " *een geheimenis* ": " ***Op haar voorhoofd stond een naam geschreven, een geheimenis: het grote Babylon , de moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde.*** " We kunnen al opmerken dat deze naam " ***op haar voorhoofd*** " geschreven staat, wat het centrum van haar wil en daarmee het teken van haar persoonlijkheid aangeeft. Ter vergelijking: in Openbaring 14:1 dragen zijn uitverkorenen in Christus' kamp " *op hun voorhoofden de naam van Jezus en de naam van zijn Vader* ": " *Ik zag, en zie, het Lam stond op de berg Sion en met Hem honderdvierenveertigduizend mensen, die zijn naam en de naam van zijn Vader op hun voorhoofd geschreven hadden.* " De naam van Jezus is verbonden met die van zijn Vader, omdat de herstelling van goddelijke waarheden sinds 1843 de uitverkoren Zevendedagsadventisten tot de

enige christenen maakt die werkelijk voldoen aan het criterium dat in Openbaring 14:12 wordt gedefinieerd: "*Hier is het geduld van de heiligen: hier zijn zij die de geboden van God en het geloof in Jezus in acht nemen.*" Zonder de naleving van de sabbatpraktijk, die sinds 1843 vereist is, kan deze definitie niet van toepassing zijn. De werken die door geloof worden voortgebracht, heiligen dus concreet de ware, laatste uitverkorenen van Jezus Christus tot zijn laatste, goddelijk verheerlijkte wederkomst.

Waarom is de naam "*Babylon de Grote*" mysterieus? De reden is eenvoudig te begrijpen: de stad die deze naam droeg in de Chaldeeën van koning Nebukadnezar bestaat niet meer. Toen Johannes zijn visioen van God ontving, was de stad al volledig verwoest en op de plek waar ze was geweest, waren slechts ruïnes en hopen stenen overgebleven. Dit betekent dat de naam "*Babylon de Grote*" door God aan Rome wordt toegeschreven om een symbolische reden. Petrus had vanuit Rome al een vergelijking getrokken tussen de grote Romeinse stad en het "*Babylon*" uit de oudheid, zoals blijkt uit dit vers in 1 Petrus 5:13: "*De gemeente van de uitverkorenen die te **Babylon is**, groet u, en ook Marcus, mijn zoon.*"

De tweede vraag die zich dan voordoet is: waarom wordt Rome deze naam gegeven? Het antwoord is nog steeds heel eenvoudig: omdat het keizerlijke Rome die van de stad van koning Nebukadnezar krachtig reproduceert. In de tijd van Johannes trok Rome talloze families aan die naar deze hoofdstad kwamen op zoek naar welvaart en een deel van de enorme rijkdom. Ook in onze huidige tijd trekken grote hoofdsteden om dezelfde redenen bevolkingen aan. We kunnen daarom zeggen dat in onze tijd de "*Babylons*" zich vermenigvuldigen. Maar in de tijd van Johannes domineerde Rome, als enige, trots zijn hele Romeinse rijk, dat heel het huidige Europa besloeg behalve Duitsland, evenals West-Azië en heel Noord-Afrika. De naam "*Babylon*" werd door koning Nebukadnezar gekozen vóór zijn bekering en zijn erkenning van de glorie van de God van Daniël. Juist omdat hij in openbare woorden zijn dominante trots en schepper van deze ongelooflijk mooie stad uitdrukte, werd hij "*zeven jaar*" door God verdoofd, aldus Daniël 4; Een belangrijk detail om op te merken: God profeteerde de koning zijn toekomstige straf in een visioen, een jaar voordat zijn mond zijn trots uitsprak. De naam "*Babylon*" is daarom in het bijzonder verbonden met dit vers uit Daniël 4:30: "*De koning sprak en zei: Is dit niet het grote Babylon, dat ik gebouwd heb voor het koninkrijk door de kracht van mijn macht en tot eer van mijn majesteit?*" De Romeinse keizers waren er ook allemaal op gebrand hun hoofdstad, *hun koninklijke residentie, te verfraaien. door de kracht van hun macht en ter ere van hun pracht.*" En Nebukadnezars naamkeuze werd gerechtvaardigd door de naam van de stad die "*Babel*" heette, waar koning Nimrod in zijn tijd, na de verwoestende watervloed, een hoge "*toren*" bouwde. Als profetisch type van onze hoofdsteden had "*Babel*" het specifieke kenmerk dat het de eerste verzamelplaats was van de mensheid na de zondvloed. En de naam "*Babel*", wat verwarring betekent, draagt de aankondiging in zich van het mislukken van deze eensgezinde bijeenkomsten van de mensheid. God zorgt ervoor dat het uiteindelijke resultaat verwarring is, hetzij door het ontstaan van

talen, in het geval van het eerste " *Babel* ", hetzij door de botsingen van burgeroorlogen, zoals het geval was met de Romeinse hoofdstad na 395.

Als de naam " *Babylon de Grote* " verwijst naar de stad Rome zelf, verwijst de rest van de naam, geschreven " *op haar voorhoofd* ", " ***de moeder van de hoeren en de gruwelen der aarde*** ", daarentegen naar de pauselijke katholieke religieuze instelling die daar haar dominante zetel vestigde. Laten we desalniettemin vaststellen dat het heidense Rome van alle tijden aan deze criteria moet voldoen, en dit is inderdaad het idee dat God ons wil laten delen, want voor Hem bleef Rome in zijn twee fasen, eerst heidens en dan christelijk, een continuïteit van afschuwelijke heidense religieuze praktijken. Om overtuigd te worden van deze rechtvaardige goddelijke visie, volstaat het de werken die in beide aspecten zijn geproduceerd te vergelijken. In beide gevallen is er sprake van geweld, vervolging, de terdoodveroordeling van de tegenstander aan wie het pausdom en zijn tribunaal van de inquisitie de naam "ketter" geven. Ketterij bestaat in het tegenspreken van de woorden en oordelen van God? Nee! Niet die van God, maar die van de paus en zijn religieuze geestelijkheid, die de rechtvaardige Jezus Christus niet deelt en die hij altijd heeft veroordeeld, sinds zijn invoering van de rust van de eerste dag, gewijd aan de glorie van de Romeinse "onoverwonnen zon", opgelegd door Constantijn I ^{op} 7 maart 321; slechts 8 jaar na het decreet van godsdienstvrede dat hij in 313 in Milaan ondertekende. Daarom betrof de "zonde" die in Daniël 8:12 aangehaald werd en aan Rome werd toegeschreven, al het verlaten van de sabbat van de zevende dag ten gunste van de zonnerust van de eerste dag. Deze ontrouw was de oorzaak van de vestiging van het pauselijke regime dat vanaf 538 in Rome werd gevestigd. We kunnen het gedrag van de verlossende Schepper-God gemakkelijk begrijpen. Omdat zijn heiligen er de voorkeur aan geven Rome te gehoorzamen in plaats van hem, levert hij hen, om hen te straffen, over aan het wrede en vervolgende pauselijke regime, dat juist vanaf 538 is gevestigd. In Daniël 7:25 en Openbaring 11:2-3, 12:6-14 en 13:5 kondigt hij in profetische zin, jaar, maand en dag, de periode van 1260 jaar aan waarin de pauselijke tirannieke macht over hen zal heersen. Aan het einde van deze periode, in 1798, verliest het pausdom zijn officiële gezag. Paus Pius VI wordt gevangen gehouden in Valence in de Drôme, waar hij het jaar daarop, in 1799, nog steeds gevangen blijft. De katholieke vloek zal echter voortduren, maar de overheersing en steun van zijn "dag van de zon" komen onder het gezag van het protestantse Amerika, dat zich op traditionele wijze ontwikkelt en zo verbonden blijft met zijn "valse" "dag des Heren", geërfd van het pauselijke katholicisme. Sinds 1843 door God verlaten, zal dit protestantisme, dat " *levend wordt geacht en dood is* ", volgens het rechtvaardige oordeel van Christus, zoals geopenbaard in Openbaring 3:1, de universele regering domineren die gevormd wordt door de overlevenden van de Derde Wereldoorlog. Onder de laatste plagen van God zullen zij uiteindelijk besluiten de christenen die trouw bleven aan Gods geheiligde sabbat uit te roeien, maar Jezus wacht tot dit moment om namens de zijnen in te grijpen tegen de laatste rebellen. Zo zullen de moorddadige rechters de lijken worden die op aarde worden achtergelaten voor de laatste roofvogels. Zij zullen voedsel hebben voor " *duizend jaar* ", gedurende welke de aarde woest zal zijn en van alle menselijk leven

berooft. De uitverkorenen die trouw bleven aan Gods geheiligde sabbat, zullen van hun kant de sabbatrust van het zevende millennium ingaan om te leven in de hemelse veiligheid van Gods koninkrijk. Daar zullen zij werken om de goddeloze doden te oordelen en een vonnis uitspreken over elk onderzocht geval. De tijd van lijden die tijdens " *de tweede dood* " wordt ondergaan, zal dus voor ieder mens strikt individueel worden vastgesteld. Tegelijkertijd zal " *de duivel, Satan* ", gevangen worden gehouden op aarde tot het einde van de " *duizend jaar* ", wanneer hij, samen met alle opgestane rebellen, zal omkomen in het vuur van " *de tweede dood* " van het laatste oordeel, zoals vermeld in Openbaring 20:11 tot 15. De rol en de vruchten van Rome zullen zo verdwijnen, voor eeuwig vernietigd. Rome zal getrouw zijn bestemming hebben vervuld, voorspeld door zijn stichters Romulus en Remus, de voormalige moordenaar van laatstgenoemde, naar het beeld van de duivelse Kaïn die zijn broer Abel doodde. De traditie schrijft hen toe dat ze gezoogd zijn door een "wolvijn", in haar aspect van " *verscheurende wolf* ", heeft Rome haar naam nog steeds eer aangedaan. Laten we ook specificeren dat het Latijnse woord "lupa", vertaald als "wolvijn", ook een " *prostituee* " aanduidt.

De goddelijke Romeinse lessen kunnen het lot van de mensheid vandaag nog steeds veranderen, maar de tijd dringt en er zijn nog acht jaar, of preciezer zeven jaar vóór het einde van de periode van collectieve en individuele genade, beschikbaar om hun keuze te bepalen. En deze tijd is nog korter voor hen die zullen sterven in de komende Wereldoorlog; zoals God zijn uitverkorenen heeft laten weten in Daniël 11:40-45 en Openbaring 9:15. Echt waar!

De zeven dodelijke leugens

Hier neem ik de tegenovergestelde visie op de beroemde, van het katholicisme overgenomen dogma-uitdrukking "de zeven hoofdzonden", of, volgens Rome: hoogmoed, vraatzucht, luiheid, wellust, gierigheid, woede en afgunst. Als het waar is dat deze karaktergebreken verwerpelijk zijn en door God zelf veroordeeld worden, is het niet gerechtvaardigd om ze als hoofdzonden te presenteren. De term "hoofdzonden" verzwakt de andere soorten zonden die God als hoogste prioriteit heeft gegeven. En volgens Jezus Christus is de hoofdzonde in zijn prioriteit godslastering, of liegen, tegen de Heilige Geest van God. Om het belang ervan volledig te begrijpen, moet je al weten wat deze zonde inhoudt: het gaat erom het werk van Jezus Christus aan de duivel toe te schrijven. Met deze uitleg wordt alles begrijpelijk. Aangezien de verzoenende dood van Jezus Christus aan aardse zondaars wordt aangeboden als het enige middel om aan de eeuwige dood te ontsnappen en het eeuwige leven van God te verkrijgen, komt het toeschrijven van dit principe aan de duivel neer op het wegnemen van de enige deur naar verlossing die God biedt. De mens die deze zonde begaat, berooft zichzelf van elke mogelijkheid om gered te worden van de rechtvaardige goddelijke veroordeling die op hem drukt.

Hoe zit het dan met de andere zonden? Laten we alvast stellen dat, volgens God en de tafelen van deze tien geboden, door zijn vinger gegraveerd op stenen tafelen, om hun prioriteit boven alle andere verordeningen aan te geven, het aantal hoofdzonden tien is, en niet zeven, zoals de Romeinse traditie leert. Want zonde is

het gevolg van de overtreding van deze tien prioritaire geboden, daarom zijn ze terecht "hoofdzonden", een woord afgeleid van het Latijnse "caput", wat "hoofd" betekent. En het verbinden van de tien geboden van God met het menselijk "hoofd" is een realiteit, omdat in het hoofd van de mens zijn hersenen zitten, de steun van zijn gedachten en zijn persoonlijke wil. Jakobus vergeleek de goddelijke wet, op zeer goddelijke wijze, met een spiegel, in Jakobus 1:23: "*Want als iemand een hoorder van het woord is en geen dader, dan is hij als een mens die zijn natuurlijk gelaat in een spiegel bekijkt.*" Deze wet van de tien geboden definieert de norm van het eeuwige leven in zijn nog aardse fase. Want in de eeuwigheid zullen er geen vader of moeder meer zijn om te eren. Deze wet stelt een volmaakte norm waaraan geen aards mens ooit heeft voldaan sinds de erfzonde van Eva en Adam. Het was noodzakelijk te wachten op de komst van God naar de aarde in Jezus Christus om aan deze eis te voldoen. Daarom heeft het offer van zijn leven, volmaakt rechtvaardig, om te betalen voor de zonden van zijn enige getrouwe uitverkorenen, volmaakte kracht. De zonden van de uitverkorenen worden daarom door Jezus Christus verzoend, maar die van andere mensen blijven op hun hoofd rusten, en zonder zijn genade te verkrijgen, is de eeuwige dood, dat wil zeggen definitieve vernietiging, voor hen weggelegd.

Aanvankelijk veroordeelt de wet de zondaar die haar overtreedt ter dood, en zonder berouw en de vrucht van berouw blijft de wet daarbij. In het geval van de uitverkorenen gebeuren de zaken anders. Net als de vorige ontdekt de uitverkorene zijn veroordeling door God, maar hij ziet in de goddelijke wet een volmaakte vorm waaraan hij zich wil conformeren. God, die hem onderzoekt, kent zijn verlangen, en in Jezus Christus neemt Hij de leiding over hem om hem te helpen veranderen, zodat hij zoveel mogelijk op zijn voorbeeld gaat lijken: de mensgeworden God, Jezus.

De Wet van de Tien Geboden leidt ons daarom tot Jezus Christus, maar met het doel om van Hem de onmisbare hulp te verkrijgen om de volmaakte norm van de wet te bereiken. En deze onmisbare hulp, onder de hemel en op de aarde, is alleen beschikbaar in Jezus Christus.

Op het eerste gezicht lijkt de wet onze menselijke mogelijkheden te boven te gaan. Maar omdat de uitverkorene in Christus de status van slaaf aanneemt, wordt de wet haalbaar. Want door te gehoorzamen aan Jezus' gebod om "*zichzelf te verloochenen*", verdwijnt de mogelijkheid om tegen deze wet te zondigen. Sterker nog, wie geestelijk sterft, ervaart geen persoonlijk egoïstisch verlangen meer. Hij kan zo de laatste "zes" geboden, die betrekking hebben op zijn plichten jegens zijn naaste, eren, en meer nog, de eerste vier. Want wat betreft plichten jegens God, geleid door de liefde die hij voor Hem voelt, heeft de uitverkorene in zijn ziel niet de minste behoefte om Hem ongehoorzaam te zijn en Hem te laten lijden.

Als ik deze uitdrukking van de "zeven hoofdzonden" vandaag de dag veroordeel, komt dat doordat ze de westerse mensheid is binnengedrongen. Ze is de geesten binnengedrongen en verhindert zondaars de Tien Geboden te zien waarmee God hen tot de dood veroordeelt, niet één, maar twee keer. De rooms-katholieke religie, die aan de oorsprong van dit dogma ligt, vestigt de aandacht op haar "zeven hoofdzonden" om haar eigen aanvallen op de door God

geformuleerde tekst van de Tien Geboden te negeren. De aanvallen van de duivel richten zich op het hoofdelement van de goddelijke heiliging. Na het afschaffen van de sabbat van 7 maart 321, in de katholieke versie, beveelt het vierde goddelijke gebod, dat het derde werd, de rest van de "zondag" en om de tien geboden aan te passen aan de standaard van haar praktijk, het "tweede gebod", dat haar cultus van gesneden beelden verbiedt en veroordeelt, heeft ze eenvoudigweg en op een " *onbeschaamde en arrogante* " manier, zoals God die in Daniël 7:8 en Apokalyps 13:5 aan de kaak stelt, **onderdrukt** . Maar om zijn misdaad te verbergen, stelde hij het gebod "het werk van het vlees" in, om hen het getal "tien" te laten behouden. Maar wie maakt zich druk om de veranderingen die door een menselijke autoriteit in de goddelijke wet worden aangebracht? Alleen de uitverkorenen van Christus.

Om dit onderwerp af te sluiten, wil ik u eraan herinneren dat het bloed van Christus effectief is in het wegwassen van alle vormen van zonde, op voorwaarde dat de schuldige berouw heeft en zijn oprechtheid toont door een verandering van gedrag die God " *de vrucht van bekering* " noemt. Het is deze door God vereiste " *vrucht van bekering* " die de christelijke redding ontdoet van het "etiket" dat het valse christendom haar heeft gegeven, waar het zich ook op aarde manifesteert.

Dodelijke vredes en verraad

BELANGRIJK - BELANGRIJK - BELANGRIJK

Ik ben hier om een onderwerp aan te snijden dat om zeer serieuze overwegingen met consequenties vraagt.

In alle landen, vooral in oorlogstijd, wordt verraad bestraft met de dood. Voor de hemelse regering geldt dit des te meer en wordt het systematisch toegepast. Ten eerste verraadde Judas Iskariot, een van de twaalf apostelen die door Jezus Christus waren ingehuurd, Hem door Hem op dinsdagavond 3 april 30 over te leveren aan de tempelwachters. Judas wilde Jezus simpelweg dwingen de macht te grijpen en als Koning der Joden te regeren. Aan het begin van de paasweek hadden de Joden Hem verwelkomd en Hem in deze hoedanigheid eer gegeven. Het probleem was dat niemand in die tijd een juist begrip had van de rol van de geprofeteerde en verwachte Messias. Alleen God had deze kennis. Overmand door hevig berouw en geen uitweg ziend voor zijn hoop, die door de feiten werd tegengesproken, besloot Judas zichzelf op te hangen. Na Jezus' aardse bediening was hij de eerste verrader en aanvaardde hij de dood die zijn verraad verdiende.

Na Judas werd Jezus het slachtoffer van een nationaal verraad door bijna het hele Joodse volk. Caesar werd verkozen boven Jezus, en de moordlustige rover Barabbas boven de zachtmoedige en goddelijke Messias. In 70 n.Chr. kreeg nationaal verraad zijn goddelijke straf door de Romeinse legers, zoals Daniël 9:26 had voorspeld.

In het jaar 321, op 7 maart, verraadde het christelijk geloof in het Westen Jezus Christus door keizer Constantijn te gehoorzamen, ten koste van de

Schepper-God die in het vlees van Jezus Christus was geïncarneerd. Dit verraad werd al bestraft met de eerste vijf bazuinen, zoals geopenbaard in Openbaring 8 en 9. Al deze straffen brengen de dood over de mensheid, de straf van verraders.

Ten tijde van de protestantse reformatie was verraad aan Christus in wezen gebaseerd op onwetendheid over de tijd. De meest getrouwen behielden het geloof tot aan de gevangenis, de galeien of de dood. God hield rekening met deze periode van onwetendheid, omdat religieuze duisternis het gehele christelijke Westen domineerde van 321 tot de 12^e en 16^e eeuw, achtereenvolgens gekenmerkt door twee verkondigers van goddelijk licht, Petrus Waldus en Maarten Luther. De meeste andere protestanten van deze reformatie, met name de hugenoten in de Cevennen, reageerden enigszins zoals Judas, en hun vleselijke geest dreef hen ertoe de wapens op te nemen en het kamp van het kwaad met zijn eigen wapens te bestrijden. Ze verzuimden simpelweg de instructies van Jezus Christus op te volgen, die zijn apostelen verbood de wapens te gebruiken die hij hun had gevraagd mee te nemen; en dat op het uur van zijn arrestatie. Hoewel zeer ijverig en moedig, voldeden degenen die zo handelden niet aan de geloofsnorm die Jezus Christus hen had geleerd. Nu de tijd van de dragonnades van Lodewijk XIV voorbij was, de vervolgingen waren verzwakt en het protestantse geloof uit Frankrijk en alle door het katholieke geloof gedomineerde landen was verdreven, had de pauselijke rooms-katholieke religie geen concurrentie meer. Het was toen dat God de Franse Revolutie van 1789 in het leven riep om deze religie en haar monarchale aanhang te kastijden, die doof en opstandig bleven voor de uitnodigingen tot berouw die de boodschap van het gereformeerde geloof vertegenwoordigde. Laat dit goed begrepen worden. De katholieke religie werd door God in het leven geroepen om de verlating van de sabbat van 7 maart 321 te straffen. Eeuwen van duisternis volgden elkaar op tot de tijd van de boodschappen van de Reformatie. En deze boodschappen bieden de erfgenamen van het katholieke geloof de mogelijkheid om zich werkelijk tot de ware christelijke religie te bekeren, zo niet in de perfectie van 1844, dan toch op de protestantse grondslagen die verlossing door genade en de Bijbel de fundamentele plaats in hun geloofsbelijdenis geven.

Er volgt nog een verraad, het verraad van de Adventisten. Maar laten we het belang van de contextverandering onder ogen zien. De eerdere verraadacties vonden plaats in een tijd van permanente godsdienstoorlogen, die min of meer heviger waren geworden. En door een tijd van godsdienstvrede te betreden die gevestigd is onder alle westerse christelijke volken, zoals onthuld in Openbaring 7:1, zal de rol van vrede het karakter krijgen van een vloek voor het geloof in het algemeen. Na de geloofsbeproevingen die in de VS zijn doorgemaakt, is de kleine, geselecteerde Adventistengroep vervuld van ijver voor de sabbat, die geleidelijk werd overgenomen tot 1873, toen Jezus zijn werk van universele bekering tot het Zevendedagsadventistengeloof begon. Zolang de boodschap wordt gebracht zonder te worden afgezwakt, worden bekeringen verkregen. Want ik benadruk hier een belangrijke boodschap. Met welk doel redt Jezus ons? Of, nog duidelijker, wat verwacht Jezus van degenen die Hij redt? Velen hebben het misschien nog niet begrepen, maar de geredde uitverkorenen worden een soldaat van Christus. Een soldaat van een bijzondere soort, aangezien zijn uitrusting

bestaat uit de helm van verlossing, het borstpantser van gerechtigheid, de gordel van de waarheid, het zwaard van de Geest, en als schoenen de ijver van het evangelie. Maar net als alle soldaten zijn Christus' soldaten ingezet om de vijand van God te bestrijden met de wapenrusting van God. De gordel van de waarheid suggereert het vermogen om de goddelijke waarheid publiekelijk te presenteren. Een man-tegen-man gevecht met de vijand is verdediging en zodra de gelegenheid zich voordoet, aanval. Passiviteit in de strijd is voor niemand nuttig. Hetzelfde geldt voor de strijd die Jezus voert tegen het aardse kamp van de duivel. Iedereen die zijn roep in genade hoort en beantwoordt, moet ervan overtuigd zijn dat, hoe zwak ze ook mogen zijn, de mannen en vrouwen die door Jezus gered zijn, zich onder zijn heerschappij moeten stellen en beschikbaar moeten zijn om door hem gebruikt te worden naar zijn behoeften op dat moment. Deze vereisten werden gerespecteerd door de grondleggers van het Adventisme. Maar in korte tijd raakte de adventistische instelling gebureaucratiseerd, verzwakte de ijver voor de waarheid door de opeenvolging van religieus erfgoed, en al tijdens haar leven hekelde de boodschapper van de Heer, Ellen Gould-White, de afvalligheid van de Kerk. Laten we eens analyseren wat er gebeurde. De grondleggers werden gekozen na de beproeving van hun geloof, maar de erfgenamen begonnen aan het werk zonder dat hun geloof door God op de proef werd gesteld. Het hele werk viel dus onder de heerschappij van mensen die niet bekeerd waren, maar er simpelweg van overtuigd waren dat de religie van hun vader de beste was. Liefde voor de waarheid staat hier niet ter discussie; de reactie is gebaseerd op duidelijk bewijs, en daarom gerechtvaardigd. De vrucht die God verkreeg is minimaal, zoals de lauwheid van Laodicea. En op dit niveau van geloof is de mogelijkheid van verraad zeer nabij. Waar de ijver voor de waarheid niet kookt, dient verraad zich onvermijdelijk aan. Hier komt de belangstelling voor vrede tussen mensen in het spel. En deze vrede wordt des te meer gewaardeerd omdat God die in alle westerse christelijke volken heeft gevestigd. Vrede bevordert internationale betrekkingen, wat handel en internationaal reizen bevordert, en de officiële kerk van Christus ontsnapt niet aan deze verleidelijke en aangename aantrekkingskracht. Vrede wordt plotseling het doel van het christelijk geloof. Het verraad is op dat moment compleet, want van zijn kant zei Jezus, de Redder van zijn uitverkorenen: "*Denk niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar een zwaard.*" Hij beseft dan de kloof tussen deze woorden van Christus en deze vredesopvatting van het officiële geloof. De instelling is van de weg afgeweken en afgeweken; ze bevindt zich op de brede weg die door de vrede naar de eeuwige verdoemenis leidt. Want op het pad van de waarheid, dat door Jezus is uitgestippeld, vechten zijn ware uitverkorenen met het zwaard van de Geest tegen de leugens die door valse Christussen worden verspreid en tegen de verschillende aspecten van vals geloof.

Om deze neiging tot verraad concreet te verklaren, moeten we dit begrijpen: aanvankelijk verkondigt het adventisme de verwachting van Christus' wederkomst, maar stelt geen datum meer vast; het leert gehoorzaamheid aan de sabbat en hekelt de duivelse oorsprong van de zondag. Deze actie werpt vruchten af, omdat het degenen die deze boodschappen horen goede en heilzame redenen geeft om in te gaan op de uitnodigingen, die erin bestaan het religieuze erfgoed

dat door de traditie is overgedragen, in twijfel te trekken. In een tweede fase neemt de belangstelling voor vrede de overhand. Wat doen we dan? We onderwijzen nog steeds de sabbat, maar we vermijden kritiek te leveren op de tegengestelde keuze van de tegengestelde religie. Het is voorbij; Christus is verraden, er zullen slechts enkele vluchtige, episodische en werkelijk gedeeltelijke bekeringen zijn. De gesprekspartner hoort niet langer de boodschap die hem ertoe dwong zijn geërfde religieuze positie in twijfel te trekken.

Wie u ook bent en wat uw zwakheid ook is, bedenk daarom dat bekering tot de goddelijke sabbat van de ware "zevende dag", die "**zaterdag**" is, alleen van uw naaste wordt verkregen als u de presentatie ervan als "*zegel van de levende God*" vergezelt met het tegenovergestelde, "*het merkteken van het beest*", dat u kunt toeschrijven aan de "**zondag**" van het pauselijke katholicisme, geërfd van keizer Constantijn I ' onder de naam "Onoverwonnen Zon"; een daad die de eerste dag van de week heeft bezoedeld en hem permanent onwaardig heeft gemaakt om enige vorm van aanbidding aan de Schepper God te schenken. De dood die God aan de rest van de eerste dag toekent, rechtvaardigt de noodzaak van deze precieze identificatie volledig. Dit goddelijk oordeel is te lang door de mens genegeerd. We hebben nog maar een paar jaar om hen deze heilzame waarheden te laten ontdekken, want de oorlog die Jezus Christus voert zal niet eindigen tot zijn terugkeer, met zijn totale overwinning op al zijn vijanden. Maar in deze oorlog zijn wij zijn soldaten. Wij, zijn discipelen, geroepen om van Hem de uitverkiezing te verkrijgen die in waarde ver boven de oorlogskruisen of de kruisen van het Legioen van Eer der mensen verheven is. Onze beloning zal veel groter en eeuwig zijn.

Een nuttige herinnering: in zijn Apocalyps berispt en veroordeelt Jezus de "lafaards". We hebben zojuist gezien hoezeer zij geïnteresseerd zijn in vrede.

God geeft goed en kwaad

Dit onderwerp van studie is in onze tijd om twee redenen noodzakelijk: enerzijds zijn geloof en interesse in ware religie zeldzaam geworden, en anderzijds is het Aziatische religieuze denken doorgedrongen tot de geesten van een groot aantal westerlingen. Voor de Chinezen staat het leven tegenover goed en kwaad, "Ying" en "Yang", twee concepten die in absolute termen tegenover elkaar staan, maar even krachtig zijn. Zonder goddelijke inspiratie blijft deze gedachte desalniettemin logisch, aangezien alles op aarde zijn absolute tegendeel vóór zich heeft. En veel heidense religies reproduceren dit model, waarbij goden elkaar confronteren en bestrijden en zo de gebreken van menselijke karakters reproduceren.

In tegenstelling tot dit model leert de religie van de ene God, geopenbaard door de levenservaring van het Hebreeuwse volk, ons dat alles, al het leven en alle levensvormen, zijn bestaan te danken heeft aan deze ene God, onbegrensd in alle denkbare domeinen. Tegenover deze "Almachtige" "Ying" staat geen "Almachtige" "Yang", omdat beide in hem zijn. We leven echter nog steeds in een context waarin het kwaad nog steeds een reden van bestaan heeft. Voordat het probleem van het kwaad volledig is opgelost door de vernietiging en uitroeiing

van alle vijanden van God, omdat zij ervoor hebben gekozen het pad van het kwaad te volgen, brengt de Schepper-God, als de grote universele rechter, kwaad toe aan ongehoorzame mensen door de voorwaarden voor bestraffing op aarde te organiseren. Niemand kan hem zijn wil opleggen en het kamp van de hemelse of aardse "Yang" kan hem niet beletten zijn straffen uit te voeren. Zo beschermt het geloof in de ware God, dankzij de Bijbel, die op zijn dictaat en onder zijn inspiratie is geschreven, ware gelovigen tegen heidense leugens en de charlatanisme die hen uitbuit. Want in de heidense opvatting proberen mensen door geld te betalen gunst te verwerven bij vijandige en goddeloze goden. De ware God kan echter niet gekocht worden, want Hij heeft geen behoefte die Hij niet zelf kan bevredigen. Niet alleen is Hij niet gekocht, maar Hij is ook degene die de zielen van Zijn uitverkorenen verlost. En om hen te verkrijgen, kwam Hij naar de aarde om in hun plaats voor hun zonden te boeten, in pijn en langzame doodstrijd. Zo werd Hij gekruisigd aan de voet van de berg Golgotha. En ik herinner mij dit omdat het voor Hem het onderwerp van Zijn glorie is, Hij gaf vrijwillig Zijn leven als een offer van verzoening. Hij wilde Zijn apostelen waarschuwen door hen in Amos 3:6 te vertellen: "*Wordt er een trompet geblazen in een stad, zonder dat de mensen bang zijn? Gebeurt er onheil in een stad, zonder dat Jahweh het veroorzaakt?*" Deze vraag is in feite Gods bevestigende antwoord, gesproken door de profeet Amos.

Zulke zelfverloochening gaf Jezus Christus alle macht in de hemel en op aarde, zoals Matteüs 28:18 zegt: "*Jezus kwam naar hen toe en sprak tot hen, zeggende: 'Mij is gegeven alle macht in de hemel en op aarde.'*" Na zijn opstanding ligt het in de aard van de Almachtige God, verhuld door een menselijke verschijning, dat Hij deze dingen aldus aan zijn geliefde apostelen en discipelen verkondigde. De volmaakte goddelijkheid van Christus moet niet langer worden aangetoond, maar moet worden bevestigd aan al zijn jaloerse en goddeloze tegenstanders. De ware gelovige vindt bewijs omdat hij het zoekt waar God het heeft geplaatst: in zijn heilige Bijbel en alleen daarin. Want wat zijn menselijke getuigenissen waard in vergelijking met die welke God in zijn heilige geschreven woord, de Bijbel, heeft verzameld, anders dan alleen de Bijbel? Want alle andere religieuze geschriften moeten verenigbaar zijn met zijn goddelijke gedicteerde of geïnspireerde verklaringen. God heeft ze georganiseerd om de maatstaf te vormen voor al zijn openbaringen tot aan de glorieuze wederkomst van Christus. Daarom zijn al mijn studies in dit werk, en in andere reeds gepubliceerde werken, gebaseerd op sleutels die door de Bijbel worden gegeven.

In Jezus Christus heeft God weliswaar zijn grote liefde geopenbaard voor zijn uitverkorenen en al zijn schepselen, die Hij nog op allerlei manieren zal roepen tot aan de tijd van het einde der genade, die nadert en in het voorjaar van 2022 nog zeven jaar voor ons ligt. Maar deze overvloed aan liefde mag ons niet ontnemen dat Jezus Christus ook in staat is de egoïstische, opstandige, wrede en moordlustige mensheid streng en genadeloos te straffen, omdat Hijzelf het absolute tegendeel is van deze karaktercriteria. Deze gebreken worden op aarde alleen bij mensen aangetroffen, en God acht hen des te verantwoordelijker omdat Hij hen het vermogen tot intelligentie heeft gegeven. Meestal doden dieren voor voedsel, maar de mens kan doden voor het plezier dat hij daaraan ontleent. Zijn

slechtheid bouwt zijn ongeluk en het lijden dat ze veroorzaken. Voor de God van de liefde is het aanschouwen van deze dingen een pijnlijke zaak die Hij verdraagt in afwachting van het gezegende uur waarop het kwaad door Hem zal worden vernietigd. Deze tijd komt dichterbij, maar voor ons liggen nog "zeven jaar" van verschrikkelijke gebeurtenissen die met de regelmaat van de klok in uren, dagen, maanden en jaren voorbij moeten gaan.

Wanneer hij straft, kan God dat rechtstreeks zelf doen, en zelfs als hij engelen zendt, is hij degene die toeslaat. Want de bron van alle macht is in hem alleen; of het nu gaat om scheppen of vernietigen. Alles wat leeft en bestaat, blijft onder zijn permanente controle. Niets ontsnapt hem, en zijn goddelijke geheugen is onbegrensd. Het is uitsluitend uit liefde voor hen die hem trouw blijven dat God zijn daden met hen deelt: hemelse engelen en aardse boodschappers zijn slechts "*nutteloze dienaren*" aan wie hij daden toevertrouwt om te worden volbracht, omdat hij alles in zijn eentje zou kunnen doen. Nu zijn er twee soorten kwaad: die welke de vrucht zijn van de goddeloosheid van de duivel en die welke de goede en rechtvaardige God toebrengt aan de ontrouwen en hen die hem verachten. God beheerst de natuur, en geen vulkaan barst uit zonder Gods toestemming. Op de schaal van de planeet en de kleinste plaats bestuurt hij de winden, creëert hij stormen, verwoestende tornado's en verslindende cyclonen die indrukwekkende krachten in werking stellen waarover de mens niet kan handelen. Maar naast deze directe persoonlijke daden onderwerpt God de opstandige mensheid ook aan de vloeken die de duivel haar voortdurend toebrengt. Satan en zijn demonen worden zo de helpers die in zijn plaats het kwaad verspreiden. Maar hun slechte daden, geïnspireerd door de slechte mensen die ze in daden omzetten, zijn te danken aan de beslissing van de opperste Schepper-God, die daarom goed blijft, de enige beweerde auteur die "*goed en kwaad*" geeft.

God en je naaste liefhebben: liefde als koppel

Deze nieuwe studie onderzoekt de verschillende situaties en menselijke gevolgen van liefde voor God.

In Zijn goddelijke wijsheid vond God de woorden die het opgeworpen probleem perfect omschrijven, door Jezus Christus, in Mattheüs 22:36-40: "***Meester, wat is het grootste gebod in de Wet? Jezus antwoordde en zei tot hem: Gij zult de Heer, uw God, liefhebben met geheel uw hart, met geheel uw ziel en met geheel uw verstand. Dit is het eerste en het grootste gebod . En het tweede is daaraan gelijk : Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt de gehele Wet en de Profeten.***"

Deze perfecte goddelijke definitie van liefde zal desalniettemin problemen opleveren bij de toepassing ervan in verschillende situaties. In dit ideale beeld ontbreekt één entiteit wiens schadelijke rol veel zal veranderen: die van de duivel of zijn rebelse collega's. Voor een alleenstaande zoals ik verschijnen er drie entiteiten: God, de duivel en de mens. Zijn spirituele situatie hangt uitsluitend af van zijn eigen keuze: hij luistert naar God of naar de duivel. Als hij God liefheeft, luistert hij, volgens Jezus' gebod, niet langer naar de duivel en let hij erop zijn

voorstellen niet te gehoorzamen. Het probleem is dan gemakkelijk op te lossen. Maar in het geval van een echtpaar zijn het niet langer drie, maar vier entiteiten die in actie komen: God, de duivel, de man en de vrouw.

In het beste geval, uiterst zeldzaam, bevinden beide partners zich op hetzelfde spirituele niveau; beiden hebben God boven alles lief, en in deze overeenkomst zijn liefde en begrip perfect. Maar, zoals ik al aangaf, is dit geval zeer, zeer zeldzaam en Jezus deelt deze gedachte ook, aangezien hij zelf in Lucas 17:34 verklaarde: " *Ik zeg u: in die nacht zullen er twee **in één bed liggen**, de een zal meegenomen en de ander achtergelaten worden.* " Het is interessant om op te merken dat de scheiding tussen de uitverkorene en de gevallen mens pas voltooid zal zijn na de wederkomst van de glorieuze Christus. Dit betekent dat ze, voor zover mogelijk, samen kunnen en moeten blijven tijdens hun verblijf op aarde. Maar ik zeg: voor zover mogelijk, want er zijn gevallen waarin dit onmogelijk is.

Het op één na meest voorkomende geval is wanneer beide partners de duivel dienen zonder het te weten of te willen, en dus onbewust. Paradoxaal genoeg kan het leven van het echtpaar ook hier een ogenschijnlijk succesvolle vorm aannemen. Harmonie is mogelijk omdat de twee partners, verenigd in wederzijdse liefde of verenigd in geaccepteerd egoïsme, het met elkaar eens kunnen zijn. Problemen als gevolg van dit egoïsme kunnen desalniettemin ontstaan, maar zonder ernst, omdat de demonen het succes van dit soort partners zullen proberen te bevorderen, om God beter te dwarsbomen. En in het ergste geval kunnen meningsverschillen leiden tot moord. Omdat dit mogelijk is voor een relatie die niet door God wordt beschermd. Het oordeel dat God heeft geopenbaard, stelt me in staat om als voorbeeld het echtpaar te noemen dat door de traditie wordt gevormd door een protestantse partner met een katholieke of joodse, orthodoxe, islamitische of adventistische partner. Onder voorbehoud van dezelfde spirituele status en zonder fanatieke religieuze toewijding, blijft de harmonie van het echtpaar mogelijk en vreedzaam.

Het derde geval is het paar dat gevormd wordt door een gekozen partner en een agnostische partner. Voor de gekozen partner is het voordeel van de agnostische partner dat hij zich niet aan een specifiek idee bindt. Hij is daarom transformeerbaar. Het is echter noodzakelijk dat dit agnosticisme niet de vorm aanneemt van een militant atheïsme, wat dan zou overeenkomen met de vierde situatie die in deze studie wordt genoemd. Ook hier blijft de overeenkomst mogelijk zonder fanatisme van de twee partners, maar de samenleving tussen twee tegengestelde geesten, zoals die van God en die van de duivel, zal de zaken bemoeilijken. Ik herinner er echter aan dat de mens alle mogelijkheden heeft om de duivel te weerstaan en hem te verwerpen, zoals geschreven staat in Jac. 4:7: " *Onderwerp u daarom aan God; verzet u tegen de duivel, en hij zal van u wegvlugten.* " De agnost gelooft echter niet in het bestaan van de duivel, net zomin als in dat van God. Het zal daarom moeilijk en zelfs onmogelijk zijn om hem te weerstaan zonder de hulp van God. Alles zal dus afhangen van de geestelijke partner, die zich bewust is van de situatie. Hij hoeft dus niets te veranderen en zijn aandacht en liefdesbetuigingen voor zijn niet-spirituele partner te vergroten. Verre van hem zijn liefde voor deze onzichtbare God te verwijten, waardeert de ongelovige partner juist zijn nieuwe religieuze toewijding. En in

deze waardering kunnen zijn beschikbare hart en geest gewonnen worden door de liefde van God. Maar zelfs als dit niet het geval is, kan het echtpaar overleven en samenleven tot de wederkomst van Christus, wanneer God hen definitief zal scheiden.

Het vierde geval is dat van het echtpaar dat gevormd wordt door een gekozen partner en een spiritueel toegewijde gevallen partner. In dit type echtpaar is de confrontatie tussen God en de duivel permanent. In deze persoonlijke strijd zal de haat die de partner, die onderworpen is aan de status van de duivel, inboezemt, elke toenadering tussen de echtgenoten onmogelijk maken. In dit geval zullen de inspanningen van de uitverkorenen ijdel en nutteloos zijn. We hebben hier de vorm van de relaties die Jezus Christus aankondigde in Mattheüs 10:34-35-36: "*Denk niet dat Ik gekomen ben om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar een zwaard. Want Ik ben gekomen om een man met zijn vader te laten twisten, en een dochter met haar moeder, en een schoondochter met haar schoonmoeder; en iemands vijanden zullen zijn eigen huisgenoten zijn.*" En Hij voegt na deze woorden in vers 37 toe: "*Wie vader of moeder meer liefheeft dan Mij, is Mij niet waard, en wie zoon of dochter meer liefheeft dan Mij, is Mij niet waard.*"

We moeten opmerken dat Jezus Christus in zijn woorden de vrouw niet noemt. En de reden dat hij haar niet noemt, is dat God het echtpaar tot "*één vlees*" heeft gemaakt, dat moet vechten voor hun redding. Samen moeten de twee echtgenoten weerstand bieden en verenigd blijven tegen de verschillende externe tegenslagen die de vader, de moeder en de kinderen zelf vertegenwoordigen, omdat zij individuen met een eigen recht zijn, die, bovenal voor hun twee ouders, schepselen zijn die door God geschapen zijn door het beginsel van het vlees. In de tijd van Jezus was het echtpaar gebaseerd op de overheersing van de man, de man, en de vrouw had geen recht om deze autoriteit, die door God en zijn volk was gelegitimeerd, te betwisten. Daarom, aangezien de vrouw de plicht had haar man te volgen, werd de religieuze keuze van laatstgenoemde aan zijn vrouw opgelegd. Bij een Joods echtpaar maakte het geloof in Christus het samenleven met de onbekeerde partner niet onmogelijk. Ik herinner u eraan dat de relatie met de levende God Jezus Christus van spirituele aard is. Deze wordt door de bekeerde partner ervaren in het geheim van zijn of haar hart, of preciezer gezegd, in zijn of haar intieme gedachten. De eerste christenen hielden zich aan de sabbat en de joodse religieuze principes die ze van hun voorouders hadden geërfd. Hun enige verschil was dat ze de rituelen met betrekking tot "*offer* en *offergaven*" niet langer beoefenden; dit in overeenstemming met het goddelijke plan dat verbonden is aan het nieuwe verbond in Christus, zoals geopenbaard in Daniël 9:27: "***Hij zal een sterk verbond sluiten met velen, één week lang, en een halve week lang zal hij slachtoffer en offergave doen ophouden*** ; de verwoesten zullen de meest gruwelijke dingen doen, totdat de verwoesting en hetgeen vaststaat, op de verwoesten neerkomen."

We zien dat, afgezien van deze bijzonderheid, de verbintenis van het echtpaar, gevormd door een bekeerling tot Christus en een niet-bekeerde, niet-fanatieke Jood, hen in staat zou kunnen stellen samen te leven. Liefde voor God staat niet in contrast met de aardse en vleselijke liefde van echtgenoten, verenigd

in een wederzijdse **trouw** , die als enige het ware huwelijk vormt. God verheft en verheft dit principe van trouw boven alles; we begrijpen dan dat Hij de scheiding van een echtpaar niet gemakkelijk rechtvaardigt, terwijl Zijn activiteit sinds Genesis juist bestaat in het scheiden van de geschapen dingen. De status van het echtpaar is die van " *het vormen van slechts één vlees* ", daarom in principe onscheidbaar. En wanneer dit gebeurt, mag de scheiding niet voortkomen uit de keuze van de geestelijke echtgenoot die verenigd is met God, maar van degene die onbewust onderworpen is aan de duivel. Hij moet de eerste zijn die moe wordt van een conflictueus samenleven. Want het echtpaar heeft de roeping om samen te leven in een wederzijdse liefde. In het moderne leven heeft de wettigheid van de huwelijks gelijkheid het leven voor echtparen nog problematischer gemaakt. Nu ze niet langer gedwongen wordt de keuzes van haar man te volgen, komt de vrouw met hem in conflict. De kans om samen te blijven tot Christus' wederkomst is kleiner geworden, bijna tot het punt van verdwijning. Want de tegenstelling tussen twee individuen is onoplosbaar; daarom is het getal "twee" in de goddelijke symboliek het symbool van onvolmaaktheid. Het ideale echtpaar wordt geleid door een " *hoofd* " dat zelf naar het beeld van " *Christus* " moet zijn, volgens Efeziërs 5:23: " *Want de man is het hoofd van de vrouw, zoals Christus het hoofd is van de gemeente, zijn lichaam, en waarvan hij de Redder is.* " Dit vers onderstreept de immense verantwoordelijkheid van de man, omdat zijn dominantie van hem een tegenhanger vereist: hij moet zich tegenover zijn vrouw gedragen zoals Christus zich tegenover de Kerk, zijn Uitverkorene, gedraagt. En als hij niet aan deze eis voldoet, heeft de onderwerping van zijn vrouw aan hem geen enkele betekenis meer onder Gods oordeel.

God eist naar zijn oordeel altijd meer van degenen die door hem verlicht zijn. Zijn superieure kennis maakt hem des te verantwoordelijker tegenover degenen die zijn kennis niet bezitten. Daarom zou de verlichte partner in het geval van een religieus conflicterende verbintenis alleen moeten besluiten hun lichamen te scheiden wanneer zij daartoe gedwongen en beperkt worden door de situatie die is ontstaan door de keuze van de onverlichte partner. De uitverkorenen van Jezus Christus zouden hun liefde voor God niet moeten contrasteren met de aardse liefde die aan hun partner is toegewijd. Deze twee soorten liefde zijn perfect verenigbaar en complementair, want zoals de hemel zijn eisen stelt, zo heeft het vleselijke leven ook zijn eigen eisen. En omdat ze hun oorsprong hebben in dezelfde Schepper-God, zijn deze twee liefdes even legitiem. Dit betekent dat geestelijke plichten geen afbreuk mogen doen aan vleselijke plichten en vice versa.

Vanaf het begin, in Genesis 2:24, profeteerde God over de noodzaak voor echtparen om zich af te zonderen en zich van hun ouders te scheiden: " *Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, **en zij zullen één vlees zijn**.* " Op aarde was dit door God gekozen model bedoeld om de bescherming van het gevormde echtpaar te bevorderen. Maar in werkelijkheid profeteerde God, door deze dingen te zeggen, het plan van zijn verbond in Christus met zijn " *Bruid* ", gevormd door de vergadering van zijn uitverkorenen, verlost uit het leven op aarde. Helaas zal dit volmaakte ideaal in de menselijke toepassing slechts zelden worden bereikt. De grote uitverkorenen uit de Bijbel,

zoals Noach, Abraham, Isaak, Mozes en Job, lijken in hun leven als echtpaar succesvol te zijn geweest, weliswaar begunstigd door het patriarchale leven van hun tijd. Maar het behaalde succes was vooral te danken aan het feit dat hun vrouwen door God voor hen waren uitgekozen, nog voordat ze hen ontmoetten. Dit was de reden voor hun zeldzame successen en het geval van Isaak en Rebekka is bijzonder veelzeggend.

Geconfronteerd met diverse tegenslagen zal het voortbestaan van het echtpaar afhangen van de liefde die twee mensen samenbrengt. En op dit punt moet het, waar mogelijk, alle wapens inzetten die het tot zijn beschikking heeft, en in het bijzonder die van het vleselijke genot dat de echtgenoten elkaar schenken. Paulus onderwees hierover in 1 Korintiërs 7:1-7. In vers 1 schetst hij het ideale geval van waarachtig celibaat door te zeggen: "*Wat betreft de dingen waarover u mij geschreven hebt, acht ik het goed dat een man geen vrouw aanraakt.*" Maar hij verduidelijkt het en zegt: "*Maar om ontucht te vermijden, moet ieder zijn eigen vrouw hebben en moet iedere vrouw haar eigen man hebben.*" God kan dit idee alleen maar goedkeuren en daarom polygamie afkeuren. En Paulus specificeert verder: "*Laat een man zijn vrouw geven wat haar toekomst, en laat de vrouw hetzelfde doen met haar man.*" » Vervolgens rechtvaardigt hij zijn woorden: "*De vrouw heeft geen macht over haar eigen lichaam, maar de man wel; en evenzo heeft de man geen macht over zijn eigen lichaam, maar de vrouw wel.*" Hier geef ik een verdere uitleg: eenzaam genot is verboden omdat het Gods reddingsplan verstoort: De Uitverkorene, de "*Bruid*" van Christus, moet haar genot alleen in haar "*Man*", Jezus Christus, vinden. Door dit vleselijke principe te overtreden, verdraaien mensen Gods plan, iets wat ze streng bestraffen, naar het voorbeeld van Mozes die tweemaal op de rots bij Horeb sloeg, terwijl hij, toen hij de dood van Christus profeteerde, die slechts één keer had moeten slaan. Door de reden voor Gods eisen te begrijpen, vindt de Uitverkorene een motivatie om er rekening mee te houden. Voor de Schepper-God zijn geestelijk leven en vleselijk leven één. Wat Hij op een geestelijke manier eist, wordt ook in zijn aardse, vleselijke vorm geëist. Paulus zegt vervolgens in vers 5: "*Ontneem elkaar niet, tenzij u met elkaar een tijdlang in gebed bent, en kom daarna weer samen, opdat Satan u niet verzoekt door uw gebrek aan zelfbeheersing.*" Maar hij verduidelijkt: "*Ik zeg dit neerbuigend, niet als een bevel.*" Dit is geen bevel, maar een wijs en verlicht advies. Want het argument heeft gewicht, omdat de fysieke en psychische behoeften die niet in het echtpaar worden bevredigd, door iemand buiten het echtpaar zullen worden gezocht, in overspel dat door God wordt veroordeeld. De vleselijke relaties van het echtpaar zijn niet alleen bedoeld voor de voortplanting. Ze zijn ook nuttig om de band te versterken die de twee echtgenoten verenigt.

In het licht van deze leringen kunnen we begrijpen dat degenen die door Christus geroepen zijn, uit ijver voor God, ernstige gedragsfouten maken door, uit eigen vrije wil, de vleselijke behoeften van hun partner te frustreren. Getrouwde mannen en vrouwen zijn niet bedoeld om zich als alleenstaanden te gedragen. God verlangt dit niet van een aardse partner. En het enige wat Hij van zijn getrouwde partners verlangt, is hun trouw aan hun partner. God heeft gezegd dat Hij overspel verafschuwt en het vleselijk en geestelijk veroordeelt. Dus, zonder het zelf te plegen, moedigt de getrouwde persoon die zijn partner frustreert, een

mogelijk toekomstig overspel aan. God kan daarom alleen maar de frustratie afkeuren die dit overspel uitlokt. Zoals Paulus leerde, moet de onthouding van het echtpaar in onderling overleg door beide partners worden besloten; nooit door slechts één van hen.

Dit gezegd hebbende, is het menselijk leven onderhevig aan grote zwakheid en begaan zowel de uitverkorenen als de gevallenen allemaal fouten. Deze fouten die door de uitverkorenen worden begaan, worden vergeven in Christus, die hun zonden droeg en verzoende. Maar verlossing staat hier niet langer ter discussie; wat daarna komt, is de zorg om zo goed mogelijk te slagen in onze levensreis op aarde om deze God, die we met heel ons hart liefhebben, te verheerlijken. En dit nobele en vrome verlangen kan alleen worden bereikt door te begrijpen " *wat goed en welgevallig is voor God* ", zoals geleerd in Efeziërs 5:10, 1 Timoteüs 2:3 en opnieuw in 1 Johannes 3:22: " *En wat wij ook bidden, ontvangen wij van Hem, omdat wij Zijn geboden in acht nemen en **doen wat Hem welgevallig is.*** " Paulus vat dit onderwerp zeer goed samen wanneer hij in Romeinen 12:1-2 zegt: " *Ik vermaan u dan, broeders, door de barmhartigheden Gods, **dat u uw lichamen stelt tot een levend, heilig en welgevallig offer aan God : dit is uw redelijke eredienst.*** " *En wordt niet gelijkvormig aan deze wereld, maar wordt veranderd door de vernieuwing van uw denken, opdat u kunt onderscheiden wat de goede, welgevallige en volmaakte wil van God is .* "

Meer dan wie ook wordt Christus' uitverkorene van nature gedreven tot egoïstische keuzes, aangezien zijn redding afhangt van zijn onafhankelijkheid van denken. Van daaruit, tot het met vastberadenheid opleggen van zijn keuzes aan de partner die ze in de vorm van wreedheid ondergaat, is er slechts één stap die gemakkelijk te overbruggen is. En dit soort gedrag is het gevolg van een gebrek aan respect voor de partner. Wat ontbreekt in dit soort koppels is kennis van het karakter van de partner. Koppels worden gevormd door fysieke aantrekkingskracht, waarbij passie de hoofdrol speelt. Het mag niet worden genegeerd dat deze gevoelde passie uitsluitend te wijten kan zijn aan de duivel, een absolute meester in deze materie, omdat hij macht heeft over alle menselijke geesten die niet door God worden beschermd. Ik heb het zelf ervaren. Nadat de verbintenis van het koppel is aangegaan, trekt Satan de geïnspireerde passie in en blijven er slechts twee partners over die beseffen dat ze elkaar niet kennen. De verrassing is groot en kan leiden tot snelle scheidingen. De mislukking als gevolg van deze onwetendheid verklaart waarom God, onwillig om deze mislukking te ondergaan, in Christus zijn uitverkorenen gedurende hun hele leven op aarde op de proef stelt. Aan het einde van deze beproeving bereikt de wederzijdse kennis van God en zijn uitverkorene de vereiste perfectie. Aan de hand van dit voorbeeld, dat zich al op aarde afspeelt, kunt u begrijpen hoe de diepgaande kennis van echtgenoten doorslaggevend is voor het voortbestaan van hun echtpaar. Dit wordt onderschat, maar het echtpaar dat verenigd is, zal beproevingen moeten doorstaan die hun veerkracht op de proef stellen. Daarom is een diepgaande kennis van de toekomstige partner essentieel en noodzakelijk. Maar deze wijsheid wordt alleen in God gevonden, en echtparen die gevormd worden wanneer ze onvoldoende verlicht zijn, lijden onder de gevolgen van hun gebrek aan voorbereiding. En het resultaat is publiekelijk zichtbaar in de moderne samenleving. Echtparen worden

gevormd, gaan uit elkaar, beledigen elkaar en scheuren elkaar soms uiteen. Mensen hertrouwen een tweede, zelfs een derde, en zelfs vaker, maar het door God gewenste ideaal van trouw is over de hele wereld verdwenen. Want bovendien heeft deze trouw geen waarde behalve in Hem, die, in waar geloof in Jezus Christus, net zo zeldzaam is als geslaagde huwelijken.

De vereiste kennis is vergelijkbaar met seksuele penetratie, aangezien dit de betekenis is die God geeft aan het werkwoord " *kennen* " in Genesis 4:1: " *Adam had **gemeenschap met** Eva, zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde Kaïn. En zij zei: 'Ik heb een man geformeerd met de hulp van Jahweh.'*" Deze betekenis die God geeft aan het werkwoord " **kennen** " is daarom verbonden met het idee van de ervaring die tot doel heeft één te worden. Als de seksuele daad deze fysiek realiseert, waarbij het paar in de daad " *één vlees* " vormt, is het de uiteindelijke relatie van de uitverkorene met Christus, die de spirituele toepassing is die juist door de vleselijke daad werd voorspeld. Het orgasme dat met deze seksuele daad gepaard gaat, getuigt zelf van de staat van extase waarin de uitverkorene zich zal bevinden in de aanwezigheid van de God van zijn verlossing aan het begin van het zevende millennium. Maar in plaats van een kort en kort moment te duren zoals op aarde het geval is, zal deze staat van extase worden verlengd in de aanwezigheid van de heilige God. En als deze aanwezigheid eeuwig is, zal de extase dat ook zijn. Ik kan met zekerheid over deze extase getuigen, want ik heb die ervaren tijdens een goddelijk visioen in het voorjaar van 1975. In tegenstelling tot de droom, beleefde ik het visioen in een staat van ontwakning van al onze zintuigen, en in mijn geval speelden zicht en gehoor de hoofdrol. De extase nam toe op hetzelfde moment dat een aanhoudend geluid, vergelijkbaar met het geluid van het orgel, mijn hele lichaam in beslag nam, dat in trilling leek te raken. Het visioen wordt dus ervaren als het echte leven, behalve dat de context en de beelden waaruit het bestaat, door God in onze geest, dat wil zeggen in onze hersenen, worden gekozen en geconstrueerd; in het visioen neemt God de volledige controle over onze hersenen, die vervolgens worden losgekoppeld van onze fysieke, vleselijke organen.

In Johannes 17:19-23 bad Jezus om deze volmaakte eenheid voor zijn uitverkorenen, apostelen en discipelen, die zijn bloed, dat op het punt stond vergoten te worden, zou verlossen: " *En voor hen **heilig Ik** Mijzelf, opdat ook zij **geheiligd mogen worden** door de waarheid. De heerlijkheid die Gij Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, **opdat zij één mogen zijn.**" **zoals wij één zijn**, **dat zij allen één mogen zijn**, **zoals U, Vader, in Mij bent en Ik in U**, **dat ook zij één mogen zijn in Ons**, opdat de wereld mag geloven dat U Mij gezonden hebt. De heerlijkheid die U Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij **één mogen zijn**, **zoals Wij één zijn**, **Ik in hen en U in Mij, opdat zij tot volmaaktheid gebracht mogen worden in één**, en opdat de wereld mag weten dat U Mij gezonden hebt en hen liefgehad hebt, zoals U Mij liefgehad hebt. Deze term " **één** " wordt "zeven" keer aangehaald in deze vier verzen. God verbindt de gedachte aan eenheid met het getal "zeven", waarvan de symbolische betekenis heiliging is, precies, aangehaald in vers 19. Deze eenheid duidt de fusie aan van de geesten van de uitverkorenen in de Geest van God. Aangezien het werkelijke leven een leven van geesten is, heeft God in het aardse leven het beeld geplaatst van de*

situatie van de menselijke geest, die door de zonde van Adam en Eva gescheiden werd van de Geest van God. In Jezus Christus, gekruisigd om te boeten voor de zonden van de uitverkorenen, wordt de verzoening van deze verlorene uitverkorenen met God bereikt en volbracht. De eenheid waarvoor Jezus bad, wordt volledig gerealiseerd en volbracht. En deze eenheid realiseert concreet het doel van heiliging. De seksuele daad die dit project voorspelde, is spiritueel veel groter dan mensen zich kunnen voorstellen.

Ik hoop van harte dat dit getuigenis, beleefd in mijn vlees en geest, de uitverkorene die het leest, zal bemoedigen.

Als het kind verschijnt

De liefde binnen een koppel ondergaat transformaties na de geboorte van een kind. De twee blikken die elkaar kruisten, richten zich op een derde entiteit: het kind. In de meeste gevallen komt de man gefrustreerd uit de ervaring, omdat de aandacht van zijn vrouw nu primair op het kind gericht is. En veel overdreven bezitterige moeders verzwakken onbedoeld hun relatie met hun man. Een spirituele kijk op het leven kan dit probleem vermijden. Beide ouders hoeven zich er simpelweg van bewust te zijn dat het kind dat ter wereld is gebracht, slechts voor een klein deel aan hen toebehoort; de ware, prioritaire eigenaar van dit nieuwe leven is de Schepper. Ouders zijn slechts de fysieke instrumenten waarmee hij op aarde nieuwe toekomstige existentie tot stand brengt, kandidaten voor de eeuwigheid die in Jezus Christus worden aangeboden. We hebben net gezien dat Jezus, *de spirituele "Bruidegom"*, zei: " *Wie zijn kinderen meer liefheeft dan mij, is mij niet waardig.* " De aardse partner, verstoken van liefde en aandacht door de moeder van het ongeboren kind, heeft het recht om dezelfde opmerkingen te maken. Voor het koppel heeft het kind geen prioriteit. Deze huidige prioriteit is het gevolg van de perversie van de moderne geest. In de oudheid had sterfte een grote invloed op geboorten en ouders gingen ervan uit dat het ergste zou gebeuren. De band met hun kind werd daardoor op natuurlijke wijze minder.

In Openbaring 12 gebruikt God de symboliek van het " *kind* " dat Jezus Christus was om de " *wedergeboorte* " te illustreren die zijn uitverkorenen moeten ervaren terwijl ze op aarde zijn. Een wedergeboorte geboren " *uit water en Geest* ". In dit beeld " *gaat het kind de hemel binnen* ", en deze intrede in het koninkrijk van God zal pas aan het einde van de wereld plaatsvinden, bij de glorieuze wederkomst van Jezus Christus. In deze symboliek wordt " *het kind* " gepresenteerd als het uiteindelijke doel dat bereikt moet worden. Maar wat symbolisch waar is, geldt niet op fysiek niveau. Het kind mag op geen enkele manier de doodsklok luiden voor de liefde van het echtpaar. Met of zonder kind, verenigd in liefde en trouw, verheerlijkt het echtpaar God, en het trouwe, onvruchtbare echtpaar verheerlijkt Hem evenzeer als het paar dat zich wil voortplanten. Voortplanting en onvruchtbaarheid worden bepaald door de Schepper-God, ook al werpen wetenschappelijke verklaringen in onze tijd licht op de oorzaak van deze onvruchtbaarheid. Rachel, Jakobs uitverkoren vrouw, was onvruchtbaar, en God stond haar desondanks toe twee zonen te baren. Door te begrijpen en rekening te houden met het feit dat alle aspecten van het leven georganiseerd zijn volgens de goede wil van de almachtige Schepper, kunnen we

problemen en veel onnodig mentaal lijden vermijden. Het beeld dat in Openbaring 12 wordt gegeven, onthult het ware reddingsplan van de levende God. Het leven van Christus is volmaakt van geboorte tot dood; Hij heeft nooit gezondigd. Dit leven, aangeboden ter verzoening van de zonden van alleen de verlore uitverkorenen, komt uit de hemel, waar het de naam droeg van "*Michaël, een van de voornaamste vorsten*", zoals de engel Gabriël tegen Daniël zei. Jezus' dood was niet het enige doel van Zijn komst naar de aarde. Want Gods belangrijkste doel is transformatie te bewerkstelligen, dat wil zeggen de ware bekering die een zondaar tot uitverkorene maakt. Deze uitverkiezing wordt bereikt wanneer het model dat in Jezus werd gepresenteerd, wordt gereproduceerd in het leven van de discipel die tot uitverkiezing werd geroepen. Rekening houden met deze goddelijke eis is alleen voorbehouden aan ware heiligheid. Dus, als Hij deze norm van heiliging niet nastreeft, "*zal niemand de Heer zien*", zoals de apostel Paulus terecht zei in Hebreeënen 12:14. Want alleen de geheiligde uitverkorenen ontwikkelen, door hun bekering, in zichzelf "*het kind*" dat God "*tot zijn troon zal verheffen*" naar het beeld van Openbaring 12, en dit "*kind*" moet het karakter en de volledige volmaaktheid van Christus reproduceren. Is dit onmogelijk? Helemaal niet. Jezus bevestigde dat zijn uitverkorenen zijn werken zouden doen en navolgen en dat ze zelfs "*grotere werken*" zouden doen. Jezus leerde en liet ons zien dat het hart, gewonnen door de liefde van God, niet langer tegen Hem kan zondigen, omdat het niet langer in staat is degene die het liefheeft te schaden "*met heel zijn hart, met heel zijn ziel, met heel zijn kracht en met heel zijn verstand*", dat wil zeggen, volgens de maatstaf die Hij heeft gesteld. In deze geestesgesteldheid veroordeelt de wet van de Tien Geboden niet langer, maar rechtvaardigt ze.

In deze symbolische illustratie herhaalt God simpelweg de profetische betekenis die Hij gaf aan "*de vrouw*" en "*het kind*" van zijn aardse schepping. Het is een unieke, experimentele schepping, geschapen naar het beeld van zijn reddingsplan. En het is altijd nuttig om te onthouden dat de aardse dimensie is geschapen om de duivel en alle hemelse en aardse rebellen de kans te geven de gevolgen van hun slechtheid te onthullen, namelijk lijden, zorgen, angst, ziekte en dood. Op aarde wordt de liefde als echtpaar geconfronteerd met deze mentale en fysieke aanvallen. En het is werkelijk wenselijk dat de uitverkoren partner die als echtpaar leeft, zich realiseert dat ze slechts één vlees vormen met hun partner van het andere geslacht, die beschermd moet worden tegen deze zichtbare of onzichtbare tegenspoed; deze partner moet nog steeds overtuigd worden.

Nadat ze slachtoffer van de "*zonde*" was geworden, werd "*de vrouw*" door God veroordeeld om "*de weeën van haar bevalling te zien toenemen*". Dit "*lijden*" zou door de geschiedenis van de christelijke kerk heen het symbolische beeld worden van de vervolgingen die de uitverkorenen van Christus te verduren kregen door de valse christelijke religie, onder duivelse inspiratie, en haar seculiere burgerlijke arm. Daarom verklaart Jezus, geïnspireerd door de Geest van de Vader, in Johannes 16:21-23: "*Een vrouw heeft droefheid als ze weeën heeft, omdat haar uur gekomen is; maar wanneer ze het kind gebaard heeft, denkt ze niet meer aan de pijn, vanwege de vreugde dat een mens ter wereld is gekomen.*" Na dit beeld te hebben gepresenteerd, geeft hij zijn uitleg in het volgende vers: "

Zo hebt ook u nu droefheid, maar Ik zal u weerzien, en uw hart zal zich verheugen, en uw vreugde zal niemand u afnemen." » Jezus vergelijkt dus « *het lijden en de droefheid* » van het aardse leven met « *het geluk, de volmaakte vreugde* » die zijn uitverkorenen zullen verkrijgen door het eeuwige hemelse leven binnen te gaan. Ook, omdat zijn uitverkorenen in deze context zoals hij zijn geworden, kan hij dan tegen hen zeggen: « **Op die dag zult u mij niets meer vragen** . Voorwaar, voorwaar, ik zeg u, wat u de Vader ook vraagt, hij zal het u in mijn naam geven . » Sinds Jezus deze woorden sprak, hebben talloze christenen de Vader, in « **zijn naam** », om allerlei dingen gevraagd die God hun niet noodzakelijkerwijs geeft. De reden wordt ons gegeven in Mat. 7:21 waar Jezus zegt: « *Niet iedereen die tegen mij zegt: 'Heer, Heer,' zal het koninkrijk der hemelen binnengaan, maar alleen hij die de wil doet van mijn Vader, die in de hemel is* . En nadat deze valse christenen hebben beweerd dat hun werken feitelijk aan de duivel te danken zijn, hebben ze " *geprofeteerd, demonen uitgedreven, wonderen verricht* ", alles wat ze zeggen te hebben gedaan in " **zijn naam** ", specificeert hij de oorzaak van zijn negatieve oordeel: " *Dan zal ik hun bekennen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die ongerechtigheid werkt* ." " *Ongerechtigheid* " is het absolute tegenovergestelde van billijkheid, wat duidt op een rechtvaardig oordeel. Jezus verwijt deze valse christenen daarom dat ze het aanbod van goddelijke redding verkeerd hebben beoordeeld en er slechts een verkeerde interpretatie aan hebben overgehouden. Om het nog duidelijker te maken, laten we zeggen dat ze de praktijk van de zonde niet hebben opgegeven, terwijl ze de genade claimen die wordt aangeboden in " **zijn naam** ", Jezus, de enige " **naam** " die redt onder alle hemelen, volgens Handelingen 4:12: " *Ook is er in niemand anders de redding, want er is onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven waardoor wij gered moeten worden* . "

Dit laatste Bijbelcitaat kon de link bevestigen die de verlossing, die God in de naam van Jezus Christus heeft voorgesteld, verbindt met de omstandigheden waarin de uitverkorenen zich, naar het beeld van *het "kind"* van zijn wedergeboorte in de waarheid van Christus en in zijn karakter, moeten bevinden om te kunnen voldoen aan de rechtvaardige eis van God, Schepper, Verlosser en Herschepper; deze nieuwe staat is die van " **heiliging** ", waarin de zondaar niet langer zondigt uit liefde voor God in Christus. En om het niet bereiken van deze heiliging te rechtvaardigen, heeft de mens geen excuus, want juist in God de Schepper, in Jezus Christus, heeft God de zonden van zijn uitverkorenen verlost en, in de rol van de Heilige Geest, stelt Jezus Christus zijn uitverkorenen al zijn hulp ter beschikking, gebaseerd op zijn aardse ervaring.

Goddelijke wegen en menselijke wegen

God verklaarde in Jesaja 55:3-11: " *Neig uw oor en kom tot Mij; luister, en uw ziel zal leven. Ik zal een eeuwig verbond met u sluiten* , om Mijn goedertierenheid jegens **David te bevestigen** ." Zie, Ik heb hem aangesteld tot een getuige voor de volken, tot een leider en heerser over de volken .

God richt deze boodschap tot zijn dienaren van het "eeuwig verbond " geleid door de " Zoon van David ", die de naam " Jezus " zou ontvangen, vanwege zijn wonderbaarlijke geboorte in de lijn van David, die betrekking had op Jozef en Maria, zijn officiële ouders, naar het vlees, zoals bevestigd wordt door Lucas 2:4: " Ook Jozef ging op weg van Galilea, uit de stad Nazareth, naar Judea, naar de stad van David, die Bethlehem heet, **omdat hij uit het huis en het geslacht van David was** . "

Zie , u zult volken roepen die u niet kent, en volken die u niet kennen, zullen naar u toe snellen, omwille van de HEERE, uw God, de Heilige van Israël, die u verheerlijkt .

Het aanbod van verlossing aan de volkeren verspreid over de aarde was door God voorspeld en zou pas na de dood en opstanding van Jezus Christus in vervulling gaan. Maar het goddelijke aanbod moest door bepaalde volkeren worden aanvaard en ontvangen, terwijl de anderen hun eeuwenoude heidense religieuze erfgoed behielden. Bovendien zijn helaas alle christelijke volkeren die deze religie aanhangen, overtuigd door leugens en religieus formalisme, waardoor geloof slechts op individuele basis wordt aangeboden.

Zoek de HEER terwijl Hij te vinden is; roep Hem aan terwijl Hij nabij is. Laat de goddeloze zijn weg verlaten en de onrechtvaardige zijn gedachten; laat hij terugkeren tot de HEER, dan zal Hij zich over hem ontfermen; en tot onze God, want Hij zal vergeven .

Nu de meest verschrikkelijke gebeurtenissen de mensheid te wachten staan, krijgt dit soort boodschappen een goddelijke relevantie. In dit vers bevestigt de evocatie van de God die " vergeeft " het idee dat het gericht is tot de begunstigden van Christus' gerechtigheid, wier vrijwillige dood de " vergeving " van zonden heeft verkregen, zoals voorspeld door het feest van "Jom Kippoer" of "Grote Verzoendag", en ik specificeer verder dat deze begunstigden uitsluitend door Hem verlost, uitverkoren en gekozen zijn.

Want **mijn gedachten zijn niet jullie gedachten, en jullie wegen zijn niet mijn wegen** , zegt JaHWéH. Zoals de hemel hoger is dan de aarde, **zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten** .

Dit vers roept het onderwerp van deze studie op: "Goddelijke wegen en menselijke wegen."

" Zoals de regen en de sneeuw uit de hemel neerdalen en daarheen niet terugkeren zonder **de** aarde te bevochtigen en haar te laten **ontkiemen** , zodat zij zaad geven **aan** de zaaier en **brood** aan de eter, zo is het **woord** dat uit mijn mond komt. Het keert niet leeg tot mij terug, maar het zal volbrengen wat ik **wil en** wat ik wil. "

Gods wegen worden , volgens de woorden in dit vers, al tot hun voltooiing geleid. Vooral omdat geen andere macht of wil dan de zijne dit kan verhinderen. In de gepresenteerde beelden vergelijkt God de passage op aarde van de Messias Jezus met de werken die tot stand zijn gebracht door " de regen en de sneeuw ", zodat Jezus is: **de kiem, het zaad, het brood en het Woord van God** . Dit vers bereidt de gelijkenissen voor die Jezus tijdens zijn aardse bediening zal onderwijzen. Hij zal getuigen door het volmaakte leven te presenteren en vervolgens sterven om verzoening te doen voor de zonden. Door deze twee

dingen heeft Hij het goddelijke aanbod van verlossing in werking gesteld en zal Hij zo het reddende doel van Gods project bereiken. Daarom kon Hij aan het kruis zeggen: " *Alles is volbracht* "; in overeenstemming met de " *wil* " van de almachtige Schepper God. Zijn eerste komst naar de aarde heeft al zijn gevolgen gedragen.

We horen mensen vaak zeggen: "Gods wegen zijn ondoorgrondelijk." En deze gedachte troost degenen die van deze situatie overtuigd zijn. Twee verzen " *lijken* " deze gedachte te rechtvaardigen: Psalm 139:17: " *Hoe ondoorgrondelijk zijn uw gedachten, o God! Hoe talrijk zijn ze!* " Het tweede is Spreuken 25:2-3: " *Het is de eer van God iets te verbergen, maar de eer van koningen is iets te doorgronden. De hemel is hoog en de aarde is diep, en de harten van koningen zijn ondoorgrondelijk.* "

Als het tweede vers dingen aanduidt die werkelijk ondoorgrondelijk zijn, specificeert het eerste vers, dat betrekking heeft op de gedachten van God, dat ze ' *schijnbaar ondoorgrondelijk zijn* '. *ondoorgrondelijk* ." Op het eerste gezicht is iemand die geen relatie met Hem aangaat onwetend van Zijn gedachten. Maar dit is niet het geval voor iemand die Zijn verbond is aangegaan. De zogenaamde " *ondoorgrondelijke* " gedachten worden begrijpelijk. Want de ware relatie met God komt tot uiting in het delen van iemands gedachten met Zijn dienaren, zoals geschreven staat in Amos 3:7: " *Want de Heer, JaHWeH, doet niets zonder Zijn geheim te openbaren aan Zijn dienaren, de profeten* ." In het licht van dit vers lijkt het duidelijk dat Gods gedachte, geopenbaard aan Zijn dienaren, de profeten, niet " *ondoorgrondelijk* " is. Echter, alleen dat wat geopenbaard wordt, blijft " *ondoorgrondelijk* " volgens Deut. 29:29: " *De verborgen dingen behoren JaHWeH, onze God, toe; maar de geopenbaarde dingen behoren ons en onze kinderen toe voor eeuwig, opdat wij al de woorden van deze wet zouden onderhouden.* "

Nu ik duidelijke uitleg van God heb gekregen over de profetische lichten die ons begrip van Gods oordeel zouden verlichten, kan ik u een heel eenvoudige manier aanbieden om te weten te komen wat God over een bepaald onderwerp denkt. U hoeft alleen maar te luisteren naar de mening van Zijn vijanden over de kwestie; in de regel zal Gods mening precies het tegenovergestelde zijn, diametraal tegenovergesteld.

God is tegen alles wat zij goedkeuren; daarom is het systeem heel eenvoudig toe te passen. Het is daarom absoluut noodzakelijk om deze vijanden van God te identificeren. En dit is precies wat Hij ons voorhoudt in zijn profetieën van Daniël en Openbaring, en in vele andere Bijbelboeken die profetieën citeren.

Wat is een profetie? Het is de verwachte openbaring van Gods oordeel over handelingen of entiteiten die zich door de eeuwen heen in de menselijke geschiedenis hebben voorgedaan. Wanneer de bestudeerde context wordt geïdentificeerd, wordt de geheime gedachte van Gods oordeel aan ons onthuld, over de betrokken entiteiten, in het beoogde tijdperk.

Aan de basis van de profetieën over de eindtijd staat het boek Daniël, een naam die precies betekent: "Mijn Rechter is God". Sinds dit eerste boek heeft God de openbaring van zijn oordeel over Rome in al zijn geschiedenis en zijn valse

bekering tot het christelijk geloof opgebouwd. Gods favoriete vijand is daarom geïdentificeerd: het katholieke geloof. En sinds 1843 is zijn tweede favoriete vijand het protestantse geloof, dat zijn erfenis van de Romeinse zondag legitimeert, bezoedeld door haar toewijding aan de "goddelijke" "Zon" van de Romeinse heidenen en anderen. We weten dat God, om een vloek op te heffen, de verzaking van de zonde en de vrucht van berouw vereist. Door dus niet aan deze eis te voldoen, weten we dat de Joodse religie voor Jezus een " *synagoge van Satan* " is, volgens Openbaring 2:9: " *Ik ken uw verdrukking en armoede (hoewel u rijk bent), en de laster van hen die zeggen dat ze Joden zijn en het niet zijn, maar een synagoge van Satan .* " Dit oordeel over Christus wordt duidelijk geopenbaard, want ten tijde van Johannes wordt de nationale verwerping van de Christus, Jezus van Nazareth genaamd, officieel erkend. De symbolen die het mysterie begunstigen, zullen door God worden gebruikt om de verraders van de christelijke religie aan te duiden, omdat de goddelijke vloeken die hen aangaan zich zullen uitstrekken over ongeveer 1700 jaar geschiedenis, die begint in het noodlottige vervloekte jaar 321. Merk op dat deze getallen het begin van een race lijken te bepalen, in feite het begin van een voortdurende, pijnlijke geloofsbeproeving. Gedurende deze tijd treffen zeven moorddadige vloeken de schuldige mensheid. Openbaring 8, 9 en 11 presenteren ze onder het beeld van " *zeven bazuinen* ", wat hun rol als opeenvolgende waarschuwingen onthult. uitgelokt door de wil van de beledigde God.

Nu we de lente van 2022 naderen, dat wil zeggen 8 jaar vóór de glorieuze wederkomst van Christus en ongeveer 7 jaar vóór het einde van de beproevingstijd, hebben de religieuze organisaties die getroffen zijn door de vloek van God, zich nog steeds niet bekeerd en daarom behouden ze een spirituele status die door God vervloekt is.

Het nieuws van 24 februari 2022 werd gekenmerkt door de aanval op Oekraïens grondgebied door Russische troepen. Hoewel waarnemers van deze gebeurtenissen alleen het onderwerp en het nationalistische motief voor de confrontatie noemen, presenteer ik mijn analyse van het onderwerp door op te merken dat de twee strijdende partijen, vooral aan de basis, tegenover elkaar staan door traditionele religieuze keuzes die al eeuwenlang worden geërfd. De haat die deze twee kampen tegen elkaar opzet, is in feite het gevolg van een eeuwenoude tegenstelling tussen het katholieke geloof en het orthodoxe geloof. Maar aan het Oekraïense kamp moeten we het joodse geloof toevoegen, aangezien de nieuwe president van Oekraïne sinds 2019 Volodymyr Zelensky van het joodse geloof is. Volgens het oordeel van Jezus Christus, zoals geopenbaard in Openbaring 2:10 en 3:9, is " *de synagoge van Satan* " betrokken bij het conflict en leidt hij het katholieke en joodse kamp. Ik heb al de vloek onthuld die de terugkeer van Joden naar Palestina sinds 1947 voor de wereld in petto heeft. Het belangrijkste element van het geschil is de katholiciteit van Oekraïne en zijn Joods-zijn, dat door de Russen slecht wordt geaccepteerd. Beide componenten zijn in opstand gekomen tegen de orthodox-Russische overheersing. Dit is een algemeenheid, want er bestaan allerlei bijzondere gevallen, waaronder de keuzes van agnosten. Lange tijd bestond dit Oekraïense land in het oosten uit Russische staatsburgers en in het westen uit mensen die zich aan het katholieke Polen hadden verbonden. Na sinds

het einde van de Tweede Wereldoorlog onder Russische laars te hebben gestaan, sloot Polen zich na zijn onafhankelijkheid aan bij het West-Europese kamp en gaf het een prestigieuze paus, Johannes Paulus II, wiens burgerlijke naam Karol Wojtyła was. En veel Poolse Joden die in Polen door de "nazi's" werden vervolgd, vonden hun toevlucht in West-Oekraïne. Dit Polen was het "Trojaanse paard" dat de Europeanen in hun bondgenootschap brachten. Polen, heropgericht tussen de eerste twee wereldoorlogen, was verantwoordelijk voor de Duitse aanval op het land omdat het de Duitsers die op zijn grondgebied woonden slecht behandelde; Dit markeerde het begin van de Tweede Wereldoorlog. Zoals bij alle conflictueuze samenlevingen, bevorderen lange periodes van vrede de vermenging van de drie religieuze richtingen en hun verspreiding over het grondgebied. Maar op de door God gekozen dag barst het geschil los en onttaardt de situatie en wordt conflictueus tot het punt van een gevecht om de tegenstander te doden. De overwinnaar is van plan het grondgebied in zijn geheel te beheersen. De wijsheid om het compromis te accepteren en het land in twee zones te verdelen, wordt fanatiek verworpen door het Pools-Oekraïense kamp. Bovendien, omdat Rusland geen keus had, greep het met al zijn militaire macht in om de zaak van de Russisch-sprekende Oekraïners te steunen.

De wortel van de problemen ligt in het expansionisme van de Verenigde Staten, de organisatoren van het kamp van de NAVO (Noord-Atlantische Verdragsorganisatie). Na de oorlog van 1939-1945 accepteerden Russen, Amerikanen en hun bondgenoten de voorwaarden die Sovjet-Rusland, onder leiding van Stalin, had voorgesteld. Het Duitse grondgebied van de verslagenen werd verdeeld en vormde de grens tussen het Oostblok en het Westblok. De strijd tussen deze twee blokken was constant. De Verenigde Staten vochten om landen van Rusland af te pakken. Ze bereikten hun doel door de economische en politieke ondergang van de USSR te bevorderen, en gingen zelfs zo ver dat ze weigerden graan te verkopen aan een geruïneerd en uitgehongerd Rusland. Gebruikmakend van deze ondergang en een verandering in het Russische beleid, herwonnen de Baltische staten en Polen, en hun haat jegens Rusland, hun onafhankelijkheid, en andere landen volgden, waaronder Roemenië. Onder de historische naam "Balkanoorlog" brak Joegoslavië, een Russische bondgenoot, verenigd door dictator Tito, na zijn dood uit in een nationalistische oorlog tussen orthodoxe Serviërs, het islamitische Bosnië en het rooms-katholieke Kroatië. En ook hier werd de reden voor Servische woede jegens de Albanezen die Servische burgers in Kosovo mishandelden (zoals de Polen de Duitsers mishandelden) niet erkend door het westerse kamp van de VS en Europa. De Amerikaanse luchtmacht liet duizenden bommen regenen op het Servische kamp en dwong de deling van Kosovo af, een gebied dat de Serviërs dierbaar was omdat het de geboorteplaats van hun volk was. Onrechtmatig werd Kosovo hen afgenomen en aan Albanese immigranten gegeven. De Serviërs waren bondgenoten van de Russen, die destijds verzwakt waren. In deze ervaring koos Europa partij en veroordeelde Servië. Haar rechtbanken arresteerden de Servische leider Slobodan Milosevic, en hij stierf in de gevangenis, verdacht van vergiftiging. Al deze wreedheden begaan door de VS en Europa zijn vastgelegd door Rusland, dat niet in staat is zijn bondgenoten te verdedigen. Maar wraak is een gerecht dat koud opgediend moet worden, zoals

het gezegde luidt, en de huidige zeer machtige leider van het huidige machtige en sterke Rusland heeft aan al deze onrechtvaardigheden een bittere herinnering en een wrok overgehouden die zich na verloop van tijd ontwikkelt tot diepe haat jegens het Westen. Deze haat wordt gevoed door zijn oordeel over het type samenleving dat het Westen vertegenwoordigt, dat zich heeft bevrijd van alle religieuze taboes en opschept over al zijn morele en seksuele excessen. Dit persoonlijke oordeel over Vladimir Poetin zal een belangrijke rol spelen wanneer hij de invasie van westerse landen moet inzetten en het zwak gewapende verzet dat zich tegen hem zal verzetten, moet verpletteren. De ervaring van Oekraïne, wiens naam grens betekent, zal het West-Europese kamp een illustratie geven van het lot dat hem is toebedeeld. Deze naam "grens" voorspelt de rol van dit gebied, waarvan de wens om zich aan te sluiten bij het NAVO-kamp de overschrijding van de grens van wat voor de Russen draaglijk is, vormt. De onverzadigbare honger van het NAVO-kamp zal worden bestraft en verpletterd door de Russische legers. De grens zal worden heroverd en de Russen zullen overstromen en heel West-Europa, en zelfs Israël, binnenvallen. Dit wordt voorspeld in Daniël 11:40-45, waar Rusland wordt aangeduid als "*koning van het noorden*" en de moslimstrijdkrachten als "*koning van het zuiden*". Het binnengevallen gebied is Europa, het doelwit van de profetie vanwege zijn Romeinse, pauselijke afkomst. In Openbaring 18:24 zegt God over Rome, "*de Grote Babylon*" genoemd: "... en omdat in haar het bloed gevonden is van profeten en heiligen en van allen die op aarde gedood zijn." God rekent Rome de verantwoordelijkheid toe voor de bloedbaden die het westerse leven hebben gebloed. En het is zeer leerzaam om te beseffen welke rol Rome speelt in de oorlog die het huidige katholieke en atheïstische Europa, geboren onder twee "Verdragen van Rome", voert tegen Rusland, dat weer zuiver orthodox is geworden, maar niet langer communistisch. Onder de duivelse impuls van de visioenen van de Maagd Maria worden katholieken ertoe aangezet de orthodoxe volkeren van het Oosten te bekeren. En de rol van dit pauselijke rooms-katholieke geloof is fundamenteel bij het verklaren van de initiatieven van het westerse kamp, zoals het geval was in de Balkanoorlog, toen de VS en Europa de kant kozen van het Kroatische pauselijke rooms-katholieke kamp tegen het orthodoxe Servië. Ware heiligheid bestaat niet méér in de orthodoxie dan in het katholicisme of protestantisme, en evenmin méér dan in de islam. De gepleegde onrechtvaardigheden stellen God echter in staat zijn vernietigende toorn over de schuldigen te laten neerkomen. Deze goddelijke toorn zal op dit moment vormen aannemen die de mensheid nog nooit eerder heeft gezien, zoals de Russische leider zojuist heeft aangegeven. Verschrikkelijke vernietigende wapens zijn ontwikkeld om, zonder dat de gebruikers het weten, het vernietigende plan van de Schepper-God te volbrengen, die leven of dood schenkt volgens zijn volmaakte en onkreukbare gerechtigheid.

Op de schaal van christelijke religieuze schuld vinden we aan de basis het verlaten van de sabbat en de invoering van de Rooms-katholieke zondag in het rooms-katholieke geloof vanaf 321 tot 1843 en later, ook in het orthodoxe geloof, de erfgenaam van de katholieke zondag, maar ook in het protestantse geloof dat sinds die datum, 1843, naar de Verenigde Staten is geëmigreerd en daar ook de zondag heeft bewaard.

Onbewust van Gods oordeel, hebben de Europese autoriteiten zich unaniem gecommitteerd aan het verlenen van hulp en bijstand aan het katholieke Oekraïense kamp. Gewend aan hun arrogante economische overheersing, nemen deze volkeren initiatieven die het Russische volk en hun leider terecht kunnen accepteren als een oorlogsverbintenis, rekening houdend, zoals God doet, met daden en niet met woorden. In ongelooflijke onbewustheid vermenigvuldigen ze hun vijandige maatregelen, gericht op de ondergang van Rusland, door wapens te leveren aan de Oekraïense vijand. Zo bereiden ze een Russische woede voor, des te sterker omdat God die aanwakkert om hen te treffen, zoals Daniël 11:40-45 en Ezechiël 38 bewijzen en onthullen. Als deze zo agressieve mensen wisten welk plan God heeft voorbereid, zouden ze doodsbang zijn bij de ontdekking van het lot dat ze voor zichzelf hebben voorbereid. In de profetie van Ezechiël 38 wordt het huidige Rusland " *Gog* " genoemd en God plaatst een van zijn steden, " *Togarma* ", " *in het uiterste noorden* ", wat zijn naam als " *koning van het noorden* " in Daniël 11:40 bevestigt. In Ezechiël 38:4 vinden we deze uitspraak van God: " ***Ik zal u uittrekken en haken in uw kaken slaan ; Ik zal u uittrekken, u en uw hele leger , paarden en ruiters, allen prachtig uitgedost, een grote compagnie met schilden en rondellen, allen zwaarden hanterend.*** " Hoewel de beschreven wapens anachronistisch zijn, blijft het oorlogsprincipe hetzelfde; kogels van machinegeweren vervangen zwaarden en tanks vervangen schilden. Het is opmerkelijk dat er staat in de uitdrukking " *Ik zal u uittrekken en haken in uw kaken slaan .* " Deze goddelijke beperking contrasteert met het idee dat huidige westerse waarnemers aan de Russische leider toeschrijven. De noodzaak om door God gedwongen te worden oorlog te voeren, beschrijft een Russische leider die vrede en rust voor zijn volk bevordert. En deze verduidelijking bevestigt dat V. Poetin zich gedwongen zag om met geweld te handelen, door de fanatieke vastberadenheid van het Oekraïense kamp om zich volledig te bevrijden van hun politieke voogdij. V. Poetin kan het verlies van "zijn grens", erkend door het westerse kamp sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog, niet accepteren. De feiten bevestigen echter de oorzaak van deze beperking. Oekraïne kwam in 2014 in opstand tegen Rusland door illegaal zijn Russische president omver te werpen, die legaal en legitiem gekozen was door het gehele Oekraïense volk. Voor en na deze actie werden verschillende presidentschappen omvergeworpen vanwege corruptie. En de uiteindelijke beslissing om zich aan te sluiten bij het NAVO-kamp was de te vergaande maatregel, die V. Poetin losrukte van zijn vreedzame bestuur van zijn land. Dialoog tussen het Westen en het Oosten is onmogelijk omdat de mentaliteit zo verschillend is. Het Westen, voor wie alleen geld en vrijheid tellen ten koste van de publieke onveiligheid, kan de zeer conservatieve Russische geest, die respect toont voor oude menselijke waarden die prioriteit geven aan veiligheid en orde, waarden die absoluut tegengesteld zijn aan die van de westerse samenleving, niet begrijpen. Merk op dat God, om de meest schuldigen te straffen, de minst schuldigen oproept. Op dezelfde manier riep God de heidense koning Nebukadnezar op om de ontrouw van zijn volk Israël te straffen, dat in totale afvalligheid verviel. En evenzo zal het immorele Europa getroffen worden door het deugdzame en zeer morele Rusland. Democratieën betalen in onzekerheid de prijs van de vrijheid die ze verlenen aan alle stromingen

van burgerlijk en religieus denken. De laksheid van dit soort samenlevingen bevordert de ontwikkeling van het kwaad. En de vrijheid die aan iedereen wordt geboden, stelt de rijken in staat om van deze vrijheid gebruik te maken om zichzelf nog verder te verrijken, door middel van corruptie en politieke spelletjes. In Frankrijk heeft deze laksheid zo'n niveau bereikt dat de mogelijkheid om samen te leven in gevaar komt. Etnische en religieuze vermenging heeft een explosieve situatie gecreëerd, zozeer zelfs dat de deelname aan de Derde Wereldoorlog een einde zal maken aan een situatie die ondraaglijk is geworden. Op dit niveau lost oorlog alle problemen op en herinnert het de mens aan ware spirituele waarden. Want het is aangetoond dat alleen de deelname aan de Tweede Wereldoorlog het geweten van bepaalde Europeanen, die verlost kunnen worden door de God van de waarheid, zal kunnen doen ontwaken. Het onrecht dat Rusland heeft geleden, heeft egoïstische, trotse en opstandige West-Europeanen koud gelaten. Ze hebben daarmee dezelfde onverschilligheid voor burgerlijke en religieuze zaken getoond en laten zien dat het kwaad diep en diepgeworteld in hun ziel zit.

Het einde van het experiment zal eerst dit Rusland elimineren, dat God als eerste zal gebruiken om het katholieke, atheïstische, libertijnse en libertarische Europa te verpletteren door zijn overheersing. Het zou blijkbaar niet als eerste kernwapens moeten gebruiken. Zijn conventionele militaire macht stelt het in staat een zwak, ongewapend Europa te verpletteren. Maar op het hoogtepunt van zijn overheersing over heel Europa, "van de Atlantische Oceaan tot de Oeral", volgens zijn oude plan, zal de nucleaire aanval op zijn grondgebied door de VS de situatie van de oorlog veranderen. Maar in de wanhoopssituatie zullen vreselijke massamoorden op bevolkingsgroepen en legers de mensheid *met een symbolische "derde"* reduceren, wat in werkelijkheid gemakkelijk veel meer slachtoffers kan maken. Mensen hebben genegeerd dat het gebruik van kernwapens niet afhangt van een menselijke beslissing, maar van een goddelijke. Daarom zal dit kernwapen worden gebruikt wanneer God zich wil voorbereiden op de uitsterving van de mensheid op aarde.

De laatste geloofstest zal de overlevenden van een verschrikkelijk bloedbad betreffen. En volgens Openbaring 9:20-21 zal hun morele toestand identiek zijn aan die van de rebellen van vóór de zondvloed, wier natuur volledig door het kwaad werd overgenomen: "*De overige mensen, die niet door deze plagen werden gedood, bekeerden zich niet van de werken van hun handen, zodat zij de demonen niet zouden aanbidden en de gouden, zilveren, koperen, stenen en houten afgoden, die niet kunnen zien, noch horen, noch lopen. Ook bekeerden zij zich niet van hun moorden, noch van hun toverijen, noch van hun hoererij, noch van hun diefstallen.*" Tegelijkertijd zullen de uitverkorenen van Christus die in leven blijven, daarentegen de aard en het gedrag van Jezus Christus en zijn apostelen moeten belichamen. "De wegen van God" die geopenbaard worden, kondigen een doodsb bedreiging aan tegen de laatste sabbatvierders. Deze laatste aanval op Gods sabbat onthult de identiteit van de belangrijkste aanstichter en aanstichter, verborgen in de onzichtbaarheid van zijn hemelse engelachtige natuur: Satan, degene die Eva aanzette om van de door God verboden boom te eten. Daarom is God van plan om Satan, in een laatste geloofstest, een definitieve, meesterlijke nederlaag toe te brengen. Goddelijke glorie zal schitteren door de

trouw van zijn laatst uitverkorenen. Veroordeeld tot de dood als ze weigeren hun sabbatviering te verlaten om de Romeinse zondag te eren, zullen ze Eva's zonde moeten goedmaken. En om hen te helpen standvastig te blijven in het aangezicht van dit doodvonnis, zal individueel geloof het verschil maken, want de profetie heeft Jezus' tussenkomst ten behoeve van hen onthuld, vóór de doodstraf. Zo zullen de laatst uitverkorenen authentieke getuigen zijn van het geloof dat gesteld is in de goddelijke profetische openbaring, gegeven in de naam van Jezus Christus. Het verlichte en geïnspireerde advies van de apostel Petrus zal daarom van kapitaal belang worden: 2 Petrus 1:19: *“ En wij hebben het profetische woord, dat des te vaster is geworden, en u doet wel, dat u daarop acht geeft als op een licht dat schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten. Weet dit allereerst, dat geen enkele profetie van de Schrift een eigenmachtige uitleg toelaat. Want profetie is nooit voortgekomen uit de wil van een mens, maar heilige mensen van Godswege hebben gesproken, gedreven door de Heilige Geest .*

De goddelijke wegen voorspellen de overwinning van God en zijn laatste uitverkorenen, en op aarde worden de laatste vertegenwoordigers van de opstandige mensheid vernietigd door zich bezig te houden met bloedige afrekeningen. De leugen van de leraren wordt vervolgens goedgemaakt door de massamoord op de religieuze verleiders, door hun vele slachtoffers die nu weten dat hun redding definitief verloren is.

Ik heb in de reacties van het Westen na het conflict tussen Rusland en het Poolse Oekraïne een gedrag opgemerkt dat getuigt van Gods blindheid. De unanieme reactie om Rusland te straffen met financiële en economische sancties en wapenleveringen was inderdaad gerechtvaardigd om Rusland te verzwakken, in de hoop dat het Russische volk, slachtoffer van deze verarming, in opstand zou komen tegen hun leider. Maar verrassend genoeg heeft op menselijk vlak niemand, noch onder politici, noch onder journalisten, de gedachte geopperd dat de gevolgen van deze sancties tot tegengestelde effecten zouden kunnen leiden. De Russen die slachtoffer zijn van de westerse sancties, kunnen daarin een reden vinden om zich achter hun nationale leider te scharen en in haat een wraakzucht voor te bereiden die hen ertoe zal brengen dit Westen binnen te vallen, om de daders van deze sancties, die hen allen te gronde hebben gericht, te straffen.

Omdat ik uit de profetieën weet welk doel God nastreeft, kan ik het raamwerk van de feiten en de rollen van de betrokken entiteiten analyseren.

Het doel is de vernietiging van het arrogante, ongelovige Europa. **Het middel** daartoe is de Russische woede. **De oorzaak** van deze Russische woede is de nationalistische onverzettelijkheid van de Pools-Oekraïense regering, die haar oostelijke grondgebied, de Donbass, heeft aangevallen, dat in handen is van pro-Russische Oekraïners. Deze hergroepering van pro-Russen vond plaats na de illegale omverwerping van de Russische president van Oekraïne. De reden voor de Oekraïense burgeroorlog is religieus: het katholieke Poolse Westen tegen het orthodox-Russische Oosten. **En uiteindelijk werd de Russische invasie van Europa** gemotiveerd door haar steun aan en vooringenomenheid jegens Oekraïne.

Ik heb ook een parameter opgemerkt die verklaart waarom de betreffende gebeurtenis uitgroeide tot een catastrofe. Het gaat om de jeugd en daarmee de

onervarenheid van regeringsfunctionarissen. Ik merk vooral op hoe wisselend hun oordeel is. Om hen te verleiden, volstaat het te zeggen dat men zich bij Europa wil aansluiten. Europa heeft er al velen verwelkomd, en haar kosmopolitische karakter, net als dat van de VS, heeft haar al meer problemen dan oplossingen gebracht. Maar ik benadruk in het bijzonder dat Europa, waar compromissen de regel zijn, deze Oekraïense "democratie" van harte wil verwelkomen, die strijdt en haar exclusieve heerschappij over het gehele Oekraïense grondgebied wil opleggen aan haar pro-Russische landgenoten en broeders. Dit geldt des te meer omdat het Rusland van V. Poetin op dezelfde manier reageert en de bakermat van haar bevolking, Kiev, wil terugwinnen. Maar dit is het normale, onlogische gedrag van een Europa dat wordt beoordeeld en aangevallen door God en zijn grote toorn. Voor degenen die verbaasd zijn dat mensen in een burgeroorlog terecht komen, herinner ik eraan dat Frankrijk dit soort dingen al meerdere keren heeft meegemaakt. En vergeet de broederoorlog in de VS, de "Amerikaanse Burgeroorlog", niet.

In de "*tijd van het einde*" die in Daniël 11:40 wordt genoemd, worden alle monotheïstische religies getroffen door Gods vloek. Maar de mate van schuld neemt met de tijd toe, omdat het bewijs van Gods vloek degenen die het getuigenis van de geschiedenis vóór hen negeren, zich nog schuldiger doet voelen. Zo verwierp het jodendom de Messias Jezus; na hem verdraaide het katholieke geloof Gods geboden en maakte het het christelijk geloof tot een louter "etiket" dat volgens het "de poorten" van de hemel opent. Vanaf het begin veroordeelde het ware protestantse geloof deze katholieke zonden, maar met het verstrijken van de tijd heeft het zichzelf getransformeerd tot een "etiket", dat de zonden van het katholicisme reproduceert, en daardoor is zijn schuld nog groter geworden. Vervolgens is er het geval van het Zevendedagsadventisme, dat de katholieke en protestantse voorbeelden achter zich heeft en waarmee het in 1995 officieel een broederschap is aangegaan. Na de leringen die Jezus Christus aan zijn pioniers over het katholieke geloof heeft geopenbaard, is zijn zaak nog verwerpelijker door de Heilige Openbarende God.

De confrontatie tussen Rusland en Oekraïne zou niet hebben bestaan als de voormalige Oostbloklanden, bevrijd door de economische en politieke ineenstorting van Rusland, hun hoop niet hadden gevestigd op actieve militaire steun van de Verenigde Staten. Deze Verenigde Staten hebben Europa, dat na de Tweede Wereldoorlog in stukken was gescheurd, naar eigen inzicht vormgegeven en er, vanuit Duitsland, het strategische territorium van hun strijd tegen Sovjet-Rusland van gemaakt. Voeg daarbij het materialistische succes van het NAVO-kamp, en men kan de wens begrijpen van de volkeren die aan het verarmde Rusland gehecht zijn om zich bij dit verleidelijke en materieel benijdenswaardige kamp aan te sluiten. Maar deze volkeren vergisten zich door hun hoop te vestigen op de gewapende bescherming van de Verenigde Staten. Niemand onder degenen die niet door God verlicht waren door de profetie van Daniël 11:40-45 had kunnen weten dat de Verenigde Staten zouden weigeren militair rechtstreeks de strijd aan te gaan met Rusland. En in onze huidige situatie, sinds president Trump, is deze militaire terugtrekking van de Verenigde Staten bewezen. De VS laat Europa,

deze "papieren tijger", de gevolgen van de toetreding tot de NAVO dragen. En zo haalt Europa de woede over zich heen van een machtig Rusland, vastbesloten om de glorieuze Sovjetoverheersing van vroeger te herwinnen. Maar wat de wereld negeert, is dat dit conflict acht jaar voor het einde der tijden begint, en dat om die reden het gebruik van kernwapens door God is voorzien. Het is juist de beschieting van Rusland door de VS, die tijdelijk op de achtergrond bleef, die dit Rusland, de "*koning van het noorden*" uit Daniël 11:44, ertoe aanzet om "*menigten uit te roeien*", en op zijn beurt "*menigten*" die tot dat moment overheersten: "*Uit het oosten en uit het noorden zullen berichten tot hem komen, en hij zal in grote woede uittrekken om menigten te vernietigen en uit te roeien.*" "En het zijn deze uitroeiingen die de dood zullen veroorzaken van het symbolische "*derde*" deel van de mensheid, in dit conflict dat "*200 miljoen*" strijders zal mobiliseren, volgens de leringen gegeven in de "*zesde bazuin*" van Openbaring 9:11-21. "

Rusland heeft de aanwezigheid van "nazi"-groeperingen in het Oekraïense kamp opgemerkt. Het is niet het enige land dat ze heeft opgemerkt, want ten tijde van de volksputsch die de Oekraïense Russische president in 2014 ten val bracht, veroordeelden alle Europese media-waarnemers ook deze "nazi"-aanwezigheid. Maar wat is "nazisme"? Europeanen hebben het in verband gebracht met de wens om de Joden uit te roeien, zich baserend op de historische gegevens van juli 1942, precies een "9 Av" waar de Joden bang voor waren, omdat die al door meerdere vloeken was getekend. Maar voordat ze kozen voor de "eindoplossing", die in feite gericht was op de uitroeiing van de Joden, was de "nazi"-ideologie het nationaalsocialisme. Deze twee woorden zijn verleidelijk, maar in de context van "nazisme" worden ze gekenmerkt door het meest extreme extremisme dat geen compromissen accepteert en iedereen doodt die het standpunt van de partij niet deelt. In Duitsland openbaarde het nazisme, de partij van Adolf Hitler, zich in de "Nacht van de Lange Messen", toen de reeds "SS"- "nazi's" de falanxen van de minder fanatieke "SA" doodden. Is er geen zekere gelijkenis met de felle en vernietigende strijd in West-Oekraïne tegen de Oekraïners in de Donbass, die sinds 2014 dagelijks wordt gebombardeerd?

De ware definitie van 'nazisme' moet daarom opnieuw worden overwogen.

De Vereniging van Monsters

Deze maatschappij van monsters is de nieuwste vrucht van de "nieuwe wereld". Ze werd mogelijk gemaakt door de combinatie van twee parameters: tijd en wetenschap. Een lange periode van vrede sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog heeft zowel de groei van de vrijheidsdrang als de technologische vooruitgang in wetenschap en geneeskunde bevorderd.

Het is paradoxaal, maar het is zeer veelzeggend voor hun spirituele staat, voor de VS, en dus, vanuit het verre Westen, dat er afschuwelijke en monsterlijke gedachten zijn ontstaan. Het paradoxale aspect schuilt in het feit dat de president van de VS zijn hand op de Bijbel legt wanneer hij een eed aflegt om zijn land te

dienen. En toch worden in dit zeer religieuze land de rechten van onaantastbare vrijheid zo geprivilegieerd dat iedereen het recht heeft om allerlei gedachten te uiten en te onderwijzen die afschuwelijk zijn voor de Schepper God. In onze laatste dagen worden echter ideeën gelanceerd op internetnetwerken die geen grenzen of beperkingen respecteren. De gekste en meest demonische ideeën bereiken zo massa's mensen, beïnvloed en bekeerd. Ik vrees al lang terecht de gevolgen van de ontwikkeling van dit propagandawapen dat de VS de wereld aanbiedt. Onze moderne samenlevingen reproduceren de zonden van de antediluviaanse mens, die van Sodom en Gomorra, maar voegen daar die van ons libertaire tijdperk aan toe. Atheïsme, of eenvoudiger gezegd de breuk die is ontstaan tussen God en ontrouwe christenen, leidt tot een vraagteken bij de dingen die God geschapen en geheilgd heeft sinds zijn schepping van de wereld. Zo getuigt God op de zesde ^{dag} dat hij de man geschapen heeft en dat hij uit een van zijn ribben zijn vrouwelijke versie, de vrouw, gevormd heeft. De mens is daarom fysiek en psychologisch een man of een vrouw. De mogelijkheid is dus binair. Maar in onze tijd heeft de wetenschap de middelen verkregen om de seksuele aard te veranderen door middel van hormonale behandelingen en deze chemische methoden bevorderen fysieke veranderingen in het menselijk lichaam. Tegelijkertijd hebben demonen in bepaalde menselijke hersenen, die niet door God beschermd worden, de gedachte aangewakkerd dat hun ware seksualiteit niet is wat hun fysieke verschijning laat zien. Van daaruit ontstond de gedachte aan de mogelijkheid om je geslacht te kiezen. Vóór deze extreme vorm brachten afwijkingen, veroorzaakt door dezelfde demonen, mensen ertoe hun uiterlijk te veranderen. Deze zogenaamde "travestieten" namen de rol aan van het tegenovergestelde geslacht. Maar met de chirurgische wetenschap kregen ze nieuwe mogelijkheden. Zo kan met behulp van hormonen een volledige fysieke verandering worden bereikt. Deze fysieke veranderingen hebben echter geen invloed op de geest van het aldus veranderde wezen. Want in werkelijkheid blijft die fundamenteel zoals hij was bij de geboorte. En als de demonen zich terugtrekken of hun drijfveer veranderen, kan de "getransformeerde" menselijke marionet in een geestestoestand terecht komen die al zijn oriëntatie verliest. Het monster is geboren.

Om de aantrekkingskracht van deze mentale nieuwigheden beter te begrijpen, moeten we ons realiseren wat de gevolgen zijn van de bijna-domesticering van de menselijke geest, via audiovisuele technologie en virtuele relaties die tot stand zijn gekomen via internetnetwerken. De belangrijkste boosdoener van onze mentale drama's is de informatietechnologie, die achtereenvolgens na elektriciteit en elektronica is ontstaan. Voor de menselijke geest is de dubbele slavernij van deze invasieve informatietechnologie en die van de constante inspiratie voor de hoogontwikkelde verbeelding van onzichtbare hemelse demonen, tragisch en onherstelbaar. Waar kan het denken van Gods schepselen ophouden? Ik heb het antwoord niet, maar de door Hem gestelde tijd, nu beperkt tot acht jaar, zal er zeker een einde aan maken.

Van de “eindoplossing” naar de “eindoplossing”

Tot op heden, 16 maart 2022, werd de term "eindoplossing" door alle historici gebruikt om te verwijzen naar de poging van Duitse "nazi's" om alle Joden in Europa uit te roeien, beginnend in 1942. Maar in dit document zal ik een secundaire profetische boodschap aan deze term toevoegen.

Overal ter wereld zoeken mensen naar de oorzaken van de conflicten die zich ontwikkelen, maar ze zoeken naar menselijke oorzaken. De analyses die ik presenteer, drukken het oordeel uit van de levende God, de schepper van alles wat bestaat. Ook moet men begrijpen dat de oorzaken van onze huidige tragedies in het verleden liggen, ver van onze tijd. De Bijbel laat ons ontdekken wat God dacht gedurende de 6000 jaar die voorspeld waren voor de aardse zonde. De profetieën van Daniël en Openbaring werpen aanvullend licht op Gods oordeel gedurende ongeveer 26 eeuwen, van 605 v.Chr. tot de wederkomst van Christus in het voorjaar van 2030. Terwijl mensen aardse, vleselijke verklaringen onderzoeken en vasthouden, presenteert God ons zijn standpunt, dat geestelijke oorzaken onthult. Tussen deze twee opvattingen verbreedt de afgrond zich. De mensheid is nooit opgehouden in tegenspoed te boeten voor de minachting die zij heeft getoond jegens Gods soevereine, geopenbaarde wil. Maar het leven van mensen is beperkt, in tegenstelling tot dat van de eeuwige God, en mensen sterven en volgen elkaar op. De zeventig of tachtig jaar van hun korte leven zijn op zichzelf niet voldoende om de toorn van God te begrijpen. De een na de ander erft de goddelijke vloek, en hun zonen, erfgenamen, reproduceren de fouten van hun vaders. Het is daarom in het verleden, toen God zijn wetten, verordeningen, geboden en profetische aankondigingen sprak en schreef, dat zijn uitverkorenen vandaag de dag de motieven van zijn eeuwigdurende oordeel kunnen ontdekken. Dit is het geval met de "Endlösung" die de Joden in 1942 trof. En door deze actie bewerkstelligde God op krachtige wijze het antwoord dat Hij wilde geven op de woorden van de opstandige Joden, aangewakkerd door de Joodse geestelijkheid, vol haat jegens Jezus Christus, vastbesloten om Hem gekruisigd te zien sterven in plaats van de moordlustige Zeloof Barabbas. Volgens Matteüs 27:25 riepen ze Pontius Pilatus, de Romeinse procurator, toe: " *Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen!* " Door de eeuwen heen zijn "vaders" vervolgd, en hun kinderen na hen. Ze werden dus verhoord, zelfs boven hun verwachtingen. In 1942 werden de kinderen van die tijd, samen met hun ouders, getroffen door dezelfde goddelijke woede die was aangewakkerd door de historische verontwaardiging van hun vaders en door de verharding van hun zonen door de eeuwen heen.

Deze gebeurtenis die de westerse samenlevingen heeft geschokt, zal zich inderdaad herhalen bij de wederkomst van Christus, aangezien volgens Openbaring 13:15 een poging wordt geprofeteerd om de laatst uitverkorenen die trouw bleven aan de goddelijke sabbat uit te roeien: " *En hem werd macht gegeven om aan het beeld van het beest leven te geven, zodat het beeld van het beest zou spreken en zou maken dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden,*

gedood zouden worden. " Dit betekent dat de overlevenden van de rebellen die deze tweede "eindoplossing" organiseren, in dezelfde geestesgesteldheid zullen verkeren als de Duitse "nazi's" van 1942. Een derde boodschap wordt overgebracht door deze uitdrukking "eindoplossing". Het onthult een plan dat is voorbereid door God, die straffen voorspelde voor de overtreders van zijn verbonden. Dit plan komt naar voren in dit vers uit Romeinen 2:9: "*Verdrukking en benauwdheid over iedere ziel van de mens die het kwade doet, **eerst van de Jood** , maar ook van de Griek.*" ! » In dit vers duiden de woorden "**Jood**" en "**Griek**" de twee opeenvolgende verbonden aan: het oude, gesloten met het Hebreeuwse volk, en het nieuwe, waartoe de heidense "**Griek**" of van welke andere oorsprong dan ook, gemachtigd is toe te treden door zijn erkenning van het zoenoffer dat door Jezus Christus is volbracht. Omdat hij zijn door God gezonden Messias niet heeft erkend, heeft "**de Jood**" de voortdurende "*verdrukkingen*" geleden die God heeft toegebracht, door diverse menselijke vervolgingen. Door de "**Joden**" in 1942 tot het voornaamste doelwit van zijn toorn te maken, wilde God de hele mensheid een plechtige en zeer ernstige waarschuwing richten, omdat de valschristelijke "**Griek**" zich voor zijn ontrouw aan hem zal moeten verantwoorden. Dit is de betekenis die we moeten geven aan de "Derde Wereldoorlog" of "*zesde bazuin*" uit Openbaring 9:13, die we sinds 24 februari 2022 in het nieuws hebben zien ontfouwen, te beginnen met de confrontatie tussen Rusland en Oekraïne. Want in dit laatste conflict zal kernwapens de nazicrematoria vervangen. De massale vijandigheid die de sancties tegen Rusland met zich meebrengen, zal niet worden vergeten, en we vinden in dit zinloze gedrag de motivatie die Rusland er binnenkort toe zal brengen heel Europa tijdelijk onder zijn heerschappij te brengen.

In Frankrijk reageert de jonge, ambitieuze maar onervaren president als een man van eer die zijn buurman te hulp schiet die hij onder vuur ziet liggen. Deze reacties worden gerechtvaardigd door de overschatting van de waarde die Europa hecht aan het woord democratie. Deze term, van Griekse oorsprong, betekent "stadstaat" waarvan de organisatie afhangt van de keuze van haar inwoners. Afhankelijk van de door het volk gekozen vormen, kan democratie dus zeer verschillende vormen aannemen. Daarom vinden we achter dit woord organisaties waar bevoegdheden worden gedelegeerd aan de leiding van een politiebureau, zoals het geval is bij Verenigd Europa. De keuzes van het volk worden genegeerd en de genomen beslissingen worden overgenomen en erkend door lokale gekozen functionarissen die dienen als alibi voor de term "democratie". Aan de basis van deze bijeenkomst ligt de persoonlijke keuze van nationale leiders die hun beslissing aan het Europese volk oplegden. In deze democratieën doet de mening van het volk er niet meer toe, omdat economische en financiële belangen op het spel staan. Omdat de economisch gunstige situatie voor hen gunstig was, voelden de EU-leiders een gevoel van kracht en superioriteit, en verachtten ze Rusland, het falen en de ondergang ervan in 1992. Sindsdien heeft Rusland vele vernederingen geleden, zelfs toen het in de Balkanoorlog zijn bondgenoot Servië gebombardeerd zag worden door Amerikaanse vliegtuigen en bevochten door Franse en Britse troepen. In die tijd kon het triomfantelijke Westen zijn wetten opleggen volgens het principe dat de

overwinning aan de sterkste geeft: "de reden van de sterkste is altijd de beste", zegt de fabel van Jean de la Fontaine.

In februari 2022, na herstel, herbouwde Rusland zijn kracht en militaire macht. En op zijn beurt laat het het Westen zien dat het van hun gedrag heeft geleerd. Al deze gebeurtenissen waren erop gericht om tot de huidige situatie te leiden. Daarom vormt Oekraïnes poging om de banden met Rusland te verbreken de oorzaak die God voorstelt met de actie van " *het slaan van een haak in de kaken* " van de Russische leider in Ezechiël 38:4: " *Ik zal je trainen en een haak in je kaken slaan; Ik zal je uitleiden, jij en je hele leger, paarden en ruiters, allemaal prachtig gekleed, een grote compagnie met schild en rondel, allemaal met zwaarden.* " En de vijandige reacties die zich manifesteren door maatregelen en sancties die ruïneus zijn voor Rusland, zullen de Russische woede opwekken bij alle volkeren van de Europese leiders die unaniem deze sancties hebben genomen, behalve recentelijk de leider van Hongarije.

Is het lot van Europa zo benijdenswaardig? Tot begin 2020 kon het economische succes het aantrekkelijk maken, maar na de economische blokkade die twee jaar duurde vanwege de genomen beslissingen om de Covid-19-viruspandemie te bestrijden, verkeerde Europa niet meer in dezelfde staat. Bovendien maskeerde deze tijdelijk opgelegde blokkade een ware ondergang van Frankrijk, slachtoffer van zijn offshoring en import uit China, dat zijn enige leverancier werd. Het was ook in de Chinese stad Wuhan dat het Covid-19-virus officieel voor het eerst opdook; China, het land van de " *draak* ", of de duivel volgens Openbaring 12:9: " *En de grote draak werd neergeworpen , de oude slang, die Duivel en Satan genoemd wordt , die de hele wereld verleidt; hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen.* "

Europeanen konden zich verenigen en profiteerden van een lange periode van vrede die God hen had geschonken. Maar wat deden ze met deze vreedstijd? Ze probeerden opnieuw samen te komen om sterker te staan, zoals de inwoners van Babel onder koning Nimrod in hun tijd hadden gedaan. En het resultaat was hetzelfde: deze unie bracht een voortdurende vrucht van onrecht voort tegen de volkeren en vijanden van Europa. Omdat God mensen niet langer door taal kon scheiden, leverde God de schuldigen uit aan oorlog en dood, waardoor hun bloed vermengd werd.

De uiteindelijke "eindoplossing" zal twee betekenissen en resultaten hebben. Als de uitroeiing waartoe de rebellen besluiten gericht is op de uitverkoren gelovigen van de goddelijke sabbat, dan zal Gods "eindoplossing" bestaan uit de uitroeiing van alle aardse en hemelse rebellen, met uitzondering van Satan, die alleen op de verwoeste aarde zal achterblijven gedurende de " *duizend jaar* " van het zevende millennium.

De door de Duitse nazi's georganiseerde genocide op de Joden werd uitgevoerd om de mensheid te waarschuwen voor het lot dat God voor hen in petto heeft op de dag van zijn rechtvaardige toorn.

De Endlösung heeft menselijke sympathie en medeleven gewekt voor het Joodse volk, dat gezien wordt als martelaren, slachtoffers van menselijke moorddadige waanzin. Dit gedrag, veroorzaakt door hun onbewustheid en

spirituele onwetendheid, verbergt voor hun ogen de goddelijke dreiging die hen persoonlijk aangaat.

Om de feiten van de laatste dagen te begrijpen, moeten we leren van de ervaringen van "nazi"-Duitsland van 1930 tot 1944. In dit voorbeeld zien we hoe *"een beetje zuurdeeg het hele deeg zuur maakt"*, zoals Paulus leerde in 1 Korintiërs 5:6 en Galaten 5:9, volgens Matteüs 16:6: *"Jezus zei tegen hen: 'Pas op voor het zuurdeeg van de Farizeeën en Sadduceeën.'"* Jezus vergeleek *"zuurdeeg"* met de gedachten die het volk misleiden. Een kleine minderheid kan op deze manier een heel volk misleiden en uiteindelijk domineren, en dit is wat er in Duitsland in 1930 gebeurde. Het succes van de nazipartij onder de bevolking werd achtereenvolgens bereikt door gunstige sociale maatregelen, economisch succes, het herstel van Duitsland en oorlogsoverwinningen. En deze drie oorzaken maakten de VS ook succesvol in de Tweede Wereldoorlog. Europa bewonderde en benijdde hen en wilde hen uiteindelijk imiteren. Maar toen greep God in en blokkeerde de droom in zijn beginfase en ontwikkeling. Sinds president Trump trekken de Verenigde Staten zich terug uit Europa en laten ze het alleen achter met de problemen van de Russisch-Oekraïense confrontatie. Zo zal Europa, dat binnenkort door Russische troepen zal worden vernietigd, geruïneerd en verwoest uit zijn problemen tevoorschijn komen. Na de eliminatie van Rusland en zijn troepen door Amerikaanse kernwapens zal de weg voor hen openliggen en zullen zij het universele regime domineren dat gevormd wordt door alle overlevenden op aarde. De uiteindelijke rol van de Verenigde Staten in de ultieme "Endlösung" nodigt ons uit om bijzondere aandacht te besteden aan dit machtige land. De Amerikaanse macht is niet teer en veel minder humaan dan die van Europa. Waar haar financiële belangen op het spel staan, is ze hardvochtig, scherp, oorlogszuchtig en moorddadig. Geld is haar god en commercieel succes haar godin. Deze godheden zijn minder zichtbaar dan zijn grandioze godin van de "Vrijheid" die oprijst in de baai van New York. Wanneer Amerika een militaire confrontatie wil vermijden, beroept het zich op het boycotbeginsel, en de Russische president heeft zojuist een vergelijking getrokken tussen westerse sancties en de nazipogroms tegen de Joden. Het is waar dat de haat van de nazi's tegen de Joden vóór 1942 bestond uit het ontnemen van hun rechten als burgers. Ook zij werden verhinderd *om te kopen en te verkopen*, zoals de laatste "nazi's" zullen doen jegens de laatste uitverkorenen van Jezus Christus, die trouw bleef aan de door God geheiligde sabbat, volgens Openbaring 13:17: *"en dat niemand mocht kopen of verkopen, behalve hij die het merkteken, de naam van het beest of het getal van zijn naam had."* Deze vrucht van goddeloosheid is het uiteindelijke resultaat van de geestelijke val van het protestantse geloof, dat zich in het voorjaar van 1843, onder Gods vloek, aansloot bij de rooms-katholieke godsdienst. De orde van de "jezuïeten" stond model voor de "SS"-afdelingen van het "nazikamp" van Adolf Hitler, een groep die werd opgericht op instigatie van de Duitse ambassadeur (in het Vaticaan) en minister van Buitenlandse Zaken Von Papen (wat "van de paus" betekent). Het is dan ook niet verwonderlijk dat op het lemmet van hun "lange messen" de Duitse woorden "Gott mit uns" gegraveerd staan, wat betekent: God met ons. En het is daarom deze alliantie van twee door God veroordeelde religies die het "nazimodel" van Duitsland in 1930 en 1942 zal

reproducen. De universele overheersing van de VS werd voorbereid tussen 1945 en onze tijd en zij konden profiteren van lange jaren van vrede om het "globalistische" beheer van de economie te bevorderen. Geknecht door de door de VS gecreëerde "internettechnologie", zijn landen economisch en politiek afhankelijk geworden van Amerikaanse oordelen. En deze commerciële overheersing stelt hen in staat alle volkeren die ervan afhankelijk zijn te onderwerpen aan hun boycots en sancties van verboden. Ze heerst daarom al over de hele westerse wereld, en de rest zal eraan onderworpen worden door de nucleaire vernietiging van de Derde Wereldoorlog.

Uitverkoren door Jezus Christus, staat u op het punt de ervaring van de profeten Jeremia, Daniël en Ezechiël te herbeleven, tijdgenoten van de straf voor de zonden van het Hebreeuws-Joodse Israël. De nieuwe Nebukadnezar heet Vladimir Poetin en hij is een Rus. Net als de Chaldeeuwse koning uit Jeremia's tijd heeft God hem gezonden om de westerse goddeloosheid te vernietigen, verenigd door de aanbidding en verering van de "libertarische" samenleving die oorspronkelijk door de VS en Frankrijk was voortgebracht. Het conflict tussen Rusland en Oekraïne heeft slechts één oorzaak: de aanbidding van dit model, dat door God is veroordeeld door de nieuwe Oekraïense president, Volodymyr Zelensky. Het is deze fascinatie voor het westerse samenlevingsmodel dat hem ertoe bracht zich erbij aan te sluiten. De blindheid van westerse geesten is echter zo groot dat ze opscheppen over waarden die God veroordeelt, zoals deze "gay pride", die Gods woede beter aantrekt dan jam vliegen aantrekt. Maar om straffend op te treden, wachtte God op de tijd die hij daarvoor had vastgesteld, namelijk zeven jaar vóór het einde van de periode van collectieve en individuele genade. Overtuigd dat ze de beste maatschappij hadden gesticht, raakten westerlingen ontstoken in trots en arrogantie en verachten ze mensen die hun maatschappelijke opvattingen niet delen. Het is echter uit de mond van hun tegenstanders dat God zijn verwijten laat horen. Via de mond van moslims veroordeelt hij goddeloosheid en ontrouw en noemt hen "ongelovigen". Via de mond van de Russische president en zijn volk veroordeelt hij hun maatschappij, die hij "decadent" noemt; Decadentie is de vrucht van de perversie van de zintuigen en de geest, die resulteert in seksuele en psychische afwijkingen van de moraal. De progressieve verdorvenheid, die zich al manifesteerde onder de Franse Revolutionairen tussen 1789 en 1798, en die het huidige Frankrijk heeft geërfd tot het punt dat God zijn hoofdstad, Parijs, symbolisch "*Sodom en Egypte*" noemde in Openbaring 11:8; de uiting van zonde en menselijke rebellie tegen God en zijn waarden. Door een subtiel vergelijkingsspel verbindt God in zijn Apocalyps de Franse Revolutie met de "*zesde bazuin*" of Derde Wereldoorlog. Wat betekent deze verbinding? Het onthult aan de ware uitverkorenen dat de gemeenschappelijke werking van deze feiten is om christelijke goddeloosheid te straffen, katholiek in de eerste plaats en multireligieus in de tweede, omdat alle vormen van de monotheïstische religie daar vertegenwoordigd zijn en er voornamelijk bij betrokken zijn en worden aangepakt. In 1917 werd de orthodoxe religie ook het doelwit van de bolsjewistische revolutie en haar atheïsme. Al deze gebeurtenissen hadden een specifieke betekenis en rol voor God, die zijn ware uitverkorenen moeten kennen en met hem moeten delen. Het voorrecht om deze

dingen te begrijpen is immens en vormt een bewijs van dankbaarheid van Jezus Christus. Zo verdient zijn profetische openbaring de naam "*getuigenis van Jezus*", zoals geciteerd in Openbaring 1:9, 12:17 en 19:10. De schuld van alle christelijke kerken ligt in hun desinteresse in dit profetische woord, dat sinds 1831 werd voorgesteld, de datum van de eerste adventistische aankondiging door de profeet William Miller in de VS. Sindsdien hebben opeenvolgende goddelijke openbaringen ware christenen ertoe gebracht de praktijk van de sabbat, die door God geheiligd is sinds de zevende dag van zijn aardse schepping, te herstellen. Minachting voor het profetische woord heeft er daarom toe geleid dat alle christelijke religies God zijn legitieme recht ontnemen om geëerd te worden door de gehoorzaamheid van zijn schepselen. Nadat hij hen als mislukte vaten heeft beoordeeld en veroordeeld, zal de meesterpottenbakker hen breken en vernietigen. Hoewel het uit religieuze overlevering, of traditioneel, de sabbatrust op de juiste dag, zaterdag, in ere houdt, viel het adventistische geloof tussen 1873 en definitief in 1995 onder Gods oordeel vanwege dezelfde desinteresse in goddelijke profetische openbaringen. Sterker nog, de alliantie met het katholieke en protestantse kamp sinds 1995 getuigt tegen het geloof van minachting voor het goddelijk oordeel dat het zijn veroordeling van de Romeinse zondag, die deze twee christelijke groeperingen en de orthodoxen traditioneel eren, openbaarde. Maar de overtreding van de heilige goddelijke sabbat is slechts het topje van de ijsberg van de zonde van deze religies, want zoals Jakobus 2:10 leert: "*De overtreding van één gebod maakt iemand schuldig aan alle*": "*Want wie de hele wet houdt, maar op één punt zondigt, is schuldig aan alle.*" Weinig mensen beseffen het, maar inderdaad, de overtreding van de sabbat van het vierde gebod schept de overtreding van het eerste gebod: "*Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.*" Ongehoorzaamheid aan God is nu het gevolg van gehoorzaamheid aan de duivel, de vorst der duisternis, Satan. Het spreekt voor zich dat in dit geval ook het derde gebod overtreden zal worden: "*Gij zult de naam van Jahweh, uw God, niet ijdel gebruiken; want Jahweh zal niet onschuldig houden wie zijn naam ijdel gebruikt.*" De laatste zes geboden, waaraan gehoorzaamheid wordt verkregen door de directe hulp van de Geest van Jezus Christus, zullen evenmin gerespecteerd worden als de vorige. Het katholicisme en de orthodoxie onderscheiden zich door hun gemeenschappelijke overtreding van het tweede gebod, omdat hun afgoderij hen ertoe aanzet om door mensen gesneden of beschilderde beelden te aanbidden, in strijd met Gods verbod daartoe: "*Gij zult u geen gesneden beeld maken, noch enige afbeelding van iets dat boven in de hemel, noch van iets dat beneden op de aarde, noch van iets dat in de wateren onder de aarde is.*" » Deze overtreding is des te ernstiger omdat hetzelfde gebod de gevolgen van de overtreding ervan specificiert en profeteert: "*Benader u voor hen niet, noch dien zij hen, want Ik, Jahweh, uw God, ben een naijverig God, Die de ongerechtigheid der vaders bezoekt aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die Mij haten.*" Maar voor zijn getrouwe uitverkorenen profeteert God zijn eeuwige zegeningen: "*en Die barmhartigheid bewijst aan duizenden van hen die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden.*"

In deze tijd laat God zijn licht op zijn hoogtepunt schijnen voor zijn uitverkorenen, en voor degenen die hij heeft veroordeeld, wordt hij gekenmerkt en omhuld door maximale duisternis. Zo ontvangt ieder van Hem al naar wat hij verdient.

In een levendige en lovende toespraak zei de president van Oekraïne tegen de Amerikaanse president Joe Biden, en ik citeer: "Ik zou willen dat u de wereld domineert om vrede af te dwingen." Net als het hele westerse kamp is Joe Biden erg gevoelig voor vleierij, en ik parafraseer de fabel van de kraai en de vos van de briljante en subtiële Jean de la Fontaine, en vertaal de situatie als volgt: "Bij deze woorden, zonder enige vreugde, opent Joe Biden zijn beurs en laat" een miljard dollar vallen, aangeboden aan de Oekraïense leider om zijn verzet tegen Rusland te ondersteunen. Jean de la Fontaine eindigde zijn fabel met de woorden: "Elke vleier leeft ten koste van degene die naar hem luistert." Daarom moet de gevleide gever wel heel rijk zijn. Amerika is niet het typische voorbeeld van vrijgevigheid, en wanneer het zich vrijgevig toont, is het in de hoop enorme winst te maken met zijn gebaar. We weten echter dat het wordt gedreven door een chronische haat jegens Rusland, zijn machtige concurrent in het Oosten. Het doel is om een monopolie te verkrijgen op de economische overheersing van de aarde. Het heeft van de naties al verkregen dat alle aardse valuta's na het loslaten van de gouden standaard aan zijn dollar worden gekoppeld. Sterker nog, de Derde Wereldoorlog zal het in staat stellen Rusland te vernietigen en zijn doel te bereiken. Joe Biden is, na John Kennedy, ook katholiek en daarom kan hij alleen maar het Poolse kamp, eveneens katholiek, en het opstandige Oekraïne, grotendeels katholiek in het westen, begunstigen. Zo bevinden de katholieke naties zich onder de Amerikaanse vlag van de NAVO-troepen, met orthodox Rusland als hun gemeenschappelijke tegenstander. Vleierij verleidt het pauselijke regime in de profetie van Daniël 11:39: " *Hij zal met een vreemde god optreden tegen de versterkte plaatsen, en degenen die hem erkennen met eer vervullen, hij zal hen tot heersers over velen maken, hij zal hun land als beloning uitdelen.* " Dit is een typisch gedrag van het door God vervloekte kamp, wat de aanwezigheid van hoogmoed onthult, deze zonde die aan de duivel zelf wordt toegerekend, sinds zijn val.

De oorzaak van de oorlog die op gang is gebracht, is geestelijk en door God gewild als straf voor het verlaten van de sabbat sinds 7 maart 321. Het is gemakkelijk te begrijpen waarom God in Daniël 12:10 verklaarde: " *Velen zullen gereinigd, wit gemaakt en gelouterd worden; de goddelozen zullen goddeloos handelen en **geen van de goddelozen zal het verstaan** , maar zij die inzicht hebben, zullen het verstaan .* " De goddelijke Geest bevestigde dit principe door in Openbaring 17:8 te zeggen: " *Het beest dat u zag, was en is niet. Het zal opstijgen uit de afgrond en ten onder gaan. En zij die op de aarde wonen, wier namen niet geschreven zijn in het boek des levens vanaf de grondlegging van de wereld, zullen zich verwonderen als zij **het beest zien** ; want het was en is niet, en het zal terugkomen.* " In het nieuws zijn we getuige van deze " *verbijstering* " van journalisten, politici, ongelovige en ongelovige mensen, evenals van alle geestelijken, voor wie een oorlog in Europa onmogelijk was geworden. Ik verduidelijk dat ik, door goddelijke inspiratie, al sinds 1982 op dit conflict wacht,

de datum waarop ik de boodschap die door de Apocalyps van Jezus Christus werd geopenbaard, voor het eerst begreep. Wat de mensheid ook denkt, de grote Schepper en Wetgever God stelt uiteindelijk het begin in van zijn "Endlösung", waarin reeds massa's burgers en militairen zijn omgekomen en nog zullen omkomen door zijn "vier verschrikkelijke straffen", zoals genoemd in Ezechiël 14:21: "Ja, zo zegt de Heer JaHWeH: Ik zend **mijn vier verschrikkelijke straffen tegen Jeruzalem**: het zwaard, de hongersnood, de wilde dieren en de pest, **om er mens en dier uit te roeien**", totdat de aarde woest, verwoest en zonder levende menselijke bewoners is. Nadat ze engelen zijn geworden, zullen de laatste levende mensen "duizend jaar" bezig zijn met het "oordeel over de doden", in het hemelse koninkrijk van God, met Jezus Christus, in overeenstemming met de aankondiging van Openbaring 11:18: "De volken zijn toornig geworden, en uw toorn is gekomen, **en de tijd is gekomen om de doden te oordelen** en om uw dienstknechten, de profeten, te belonen, de heiligen en hen die uw naam vrezen, de kleinen en de groten, en om te verderven hen die de aarde verderven." "

Na dit oordeel zal de tijd van het Laatste Oordeel aanbreken, de ultieme "eindoplossing", waarin de meest schuldigen, de vervolgers, Joden, "christenen", katholieken, orthodoxen, protestanten of rebellerende Adventisten, definitief vernietigd en uitgeroeid zullen worden, nadat zij zijn opgewekt om "de tweede dood" te ondergaan in de "poel van vuur", afhankelijk van het uiterlijk van de aarde die bedekt is met het ondergrondse vuur.

EXCLUSIEF

Ik zag op een nieuwszender deze toespraak van V. Poetin, die me hielp te begrijpen en uit te leggen waarom hij westerse samenlevingen verbindt met de 'nazi-ideologie'. Ik herinner me dat mensen zich op alle mediaplatforms afvragen waarom Vladimir Poetin een 'nazi'-Oekraïne veroordeelt en daarom de noodzaak voor hem om dit land te 'denazificeren'.

Nazi = superieur ras – V. Poetins toespraak over de Russische oligarchen die zich in weelde en rijkdom in het Westen vestigen. De oligarchen danken hun rijkdom aan hem, ze danken hem alles: "Ik veroordeel hen die een villa in Miami of aan de Franse Rivièra hebben, die niet zonder foie gras, oesters of zogenaamde gendervrijheden kunnen. Dat is absoluut niet het probleem. Het probleem is dat deze mensen **mentaal** daar zijn en niet hier, bij ons volk, bij Rusland. **Volgens hen is het een teken van het behoren tot een hogere kaste, tot een hoger ras.**" V. Poetin vergelijkt de westerse arrogantie met die van de Duitse "nazi's" van 1933. En de feiten geven hem gelijk, want een van de doelen van de "nazi"-ideologie was het vormen van "een superieur menselijk ras", genaamd Aisch. Hij vond in de kapitalistische expansie van de VS deze geestesgesteldheid die degenen die deze opvatting van het bestaan niet delen, verplettert en veracht. Vervolgens merkte hij op hoe Europese landen, zich beschermd voelend door de militaire macht van de VS via het NAVO-pact, zich arrogant en oneerlijk hebben getoond tegenover Rusland en zijn oostelijke bondgenoten, en met name Servië, dat gebombardeerd werd tijdens de Balkanoorlog. Hij zag hoe de landen van het Warschaupact een verzwakt Rusland verlieten om zich bij het westerse kamp aan te sluiten. Ten slotte merkte hij de omverwerping van de Russische president van Oekraïne in 2014 op, en sindsdien de onophoudelijke bombardementen op pro-

Russische Oekraïners, geconcentreerd in de Donbass-regio, door het Oekraïense leger; dit in een kennelijke wens om hen te dwingen of uit te roeien. Hij vergelijkt deze destructieve agressie met die welke Adolf Hitler's "nazi's" aan de macht bracht na de Nacht van de "Lange Messen", toen zij de leiders van de "SA" doodden, zoals ik hierboven uitlegde. Voor Vladimir Poetin, net als voor God, wordt de boom beoordeeld op zijn vruchten. En hoewel het een westerling niet zou opvallen dat zijn land zich zou gedragen als de "nazi's", is dat niet het geval in het kamp dat dag en nacht met dit onrecht te kampen heeft. Deze toespraak van V. Poetin werd mij door God gegeven als een onthullende "parel". En deze laatste televisiedocumentaire bevestigt mijn eerdere analyses en verklaringen. Voor elke intelligente man is het nazisme bovenal een geestesgesteldheid die zich manifesteert in werken. En westerse kapitalistische samenlevingen hebben bewezen dat het menselijk leven weinig waarde heeft wanneer financiële belangen op het spel staan. Ik voeg daaraan toe dat het gebruik van chirurgische en medische wetenschap om het seksuele geslacht van mensen te transformeren, kan worden gezien als een verlengstuk van de experimenten uitgevoerd door de nazi-arts Joseph Mengélé, die misbruik maakte van de lichamen van gevangenen in de nazi-vernietigingskampen om afschuwelijke en wrede experimenten uit te voeren.

Net zoals de meerderheid van het Duitse volk geen nazi's waren, maar de machtsovername door het nazisme steunden, steunde in het Westen de meerderheid van de zeer humanistische bevolking onrechtvaardige, cynische en onverzettelijke machten op de Balkan en de behandeling van Libië. De beslissingen die de Europese Commissie aan Europese landen neemt en oplegt, zijn van dit type. Het tribunaal in Den Haag heeft zichzelf het recht toegekend om de daden van oosterse leiders die de westerse normen niet erkennen, te beoordelen en te veroordelen. Daarom zal de grote hemelse Rechter de onrechtvaardige rechters overleveren aan hun slachtoffers. Westerse arrogantie zal worden gestraft met de invasie van het wraakzuchtige Rusland, maar ook met de bloedbaden die worden aangericht door de voormalige gekoloniseerde bevolking van Afrikaanse bodem en de Oosterlingen. Arrogant West-Europa, dat God tot wanhoop drijft, zal voor zijn vijanden op de knieën worden gebracht, verwoest en geruïneerd. De verandering in de situatie zal komen met de nucleaire interventie van de VS tegen Rusland. En de overlevenden zullen de nieuwste nazi-normen moeten accepteren, die zijn voorgesteld en opgelegd door de huidige overwinnaars: de Verenigde Staten.

Om te ontsnappen aan de overheersende invloed van de VS, loste generaal De Gaulle zijn oorlogsschuld af en stopte hij de installatie van Amerikaanse militaire kampen in heel Frankrijk. Maar hij trapte in de val die het verslagen Duitsland vertegenwoordigt en nog steeds vertegenwoordigt. De Amerikaanse aanwezigheid daar bleef bestaan en de invloed ervan nam alleen maar toe totdat het de Europese Unie financieel domineerde. In zijn Europese verbintenis verloor Frankrijk zijn onafhankelijkheid van de VS door zijn plaats in het NAVO-bondgenootschap te heroveren. Het is dan ook begrijpelijk dat een verenigd Europa een beeld is van de Amerikaanse samenleving, dat door de VS wordt bepleit in hun streven naar wereldmacht.

INFORMATIE – DESINFORMATIE

Twee dagen na de uitzending van V. Poetins toespraak over de Russische oligarchen, toonde dezelfde nieuwszender die deze toespraak had teruggehaald, deze keer in de vorm van een scrollende regel. En tot mijn verbazing vond ik de vorige toespraak terug, behalve dat de laatste zin, "volgens hen is het een teken van het behoren tot een hogere kaste, een hoger ras", was verwijderd. De journalist citeerde deze toespraak om de nationalistische geest van de Russische president te benadrukken, maar dat was nodig om zijn beschuldiging van nazisme, die hij toeschrijft aan het Europese kamp van de NAVO, voor de kijkers verborgen te houden.

De situatie van de oorlog tussen Rusland en Oekraïne heeft al gevolgen die me in staat stellen de profetie van Daniël 11:40-45 te bevestigen. De belangrijkste consequentie van de reeks sancties tegen Rusland, maar ook van de economische blokkade van Oekraïne, een belangrijke exporteur van tarwe naar vele landen, waaronder Egypte, zal een wereldwijde voedselcrisis veroorzaken die bijzonder dramatisch zal zijn voor minder ontwikkelde landen. De hongersnood zal deze Afrikaanse bevolkingsgroepen ertoe aanzetten in opstand te komen en immigratiegolven naar Europa te veroorzaken. Honger, gevoegd bij de burgerlijke en religieuze haat van moslims tegen het voormalige koloniale Europa, zal vorm en motivatie geven aan de agressie van de "*koning van het zuiden*" die in Daniël 11:40 wordt genoemd. De Oekraïense opstand zal in werkelijkheid slechts het aanwakkeren van de haat zijn geweest die Rusland ertoe zal brengen West-Europa op het juiste moment binnen te vallen. Maar het is nu al mogelijk te begrijpen dat, in tegenstelling tot wat lange tijd werd gepresenteerd als troost voor Frankrijks economische ondergang en het verlies van onafhankelijkheid, namelijk "de vorming van Europa om oorlog tussen haar naties te voorkomen", de komende ondergang zal zijn veroorzaakt door de toelating van Polen tot Europa. Zoals ik al zei, is religieuze tegenstand het wapen dat God gebruikt om de ontrouw van het christelijke Europa te straffen. Polen, dat sinds 1945 onder Russische bezetting was gebleven, verkreeg in 1990 de onafhankelijkheid, met een verlangen naar wraak tegen Rusland. Dit Poolse volk vestigde zich aan beide zijden van de Oekraïense grens. En net zoals West-Duitsland Oost-Duitsland heroverde ten tijde van de ineenstorting van het Sovjetkamp, wilde het Europese rooms-katholieke Polen het Oekraïense deel van zijn bevolking terugbrengen naar het Westen. Deze strategische situatie is des te gerechtvaardigder omdat volkeren traditioneel gedefinieerd en verenigd worden door religie, geërfd en overgedragen van vader op zoon. Frankrijk is uit deze situatie gekomen door zijn seculiere, republikeinse karakter aan te nemen, maar het is een uitzondering, en deze keuze heeft zijn definitieve vloek voorbereid, aangezien er zich op zijn grondgebied vele potentieel tegengestelde en vijandige religies hebben ontwikkeld. Op een onderliggende manier hebben de katholieke en protestantse Verenigde Staten, waarvan de huidige leider zelf katholiek is, het Poolse katholicisme uitgebuit om hun invloedssferen te ontworstelen aan orthodox Rusland. Waar de paus een religieuze motivatie vindt, vinden de Verenigde Staten als economisch en politiek

wereldleider een politieke motivatie. En voor God is zijn motivatie de collectieve straf van een mensheid bestaande uit volkeren die onderworpen zijn aan alle winden van religieuze doctrines, de een nog schuldiger dan de ander.

De namen van de grote figuren die een belangrijke rol spelen in het bepalen van het lot van de wereld, bevatten zeer leerzame, verborgen boodschappen. De Russische en Oekraïense presidenten hebben respectievelijk dezelfde voornaam in het Russisch en Pools, Vladimir en Volodymyr, wat "vorst van de wereld" betekent. Het blijkt dat achter deze twee Russische en Poolse volkeren een eeuwenoude strijd schuilgaat tussen het Russisch-orthodoxe geloof en het Poolse rooms-katholieke geloof. Ze hebben lang gestreden om het christelijk geloof op aarde te vertegenwoordigen en zo de wereld religieus te domineren. Beiden, getroffen door Gods vloek, worden geleid door Satan, "*de vorst van deze wereld*", volgens Jezus Christus. De Poolse naam van de president van Oekraïne, "Zelensky", betekent dan weer niet dat hij een fanatieke skiër is, maar het bijvoeglijk naamwoord "*groen*", de kleur van "*dood*" in Openbaring 6:8: "*En ik zag, en zie, een groen paard.*" *En zijn naam die daarop zat, was Dood, en Hades volgde hem. En hun werd macht gegeven over het vierde deel van de aarde om te doden met het zwaard, met de honger, met de dood en door de wilde dieren van de aarde.*

Hieruit kunnen we opmaken dat deze moedige man, tot op het randje van roekeloosheid, door God als lokaas wordt gebruikt om, door zijn overduidelijke verleiding, de westerse autoriteiten in zijn oorlog te lokken. Het is al lang geleden dat De sancties tegen Rusland hebben deze bedrijven tot medestrijders van de Oekraïense tegenstander gemaakt. Maar uit angst voor de mogelijke toekomstige gevolgen, onbewust van de profetieën in Daniël 11:40-45, doen deze autoriteiten alsof ze geloven in wenselijke toekomstige afspraken met Rusland. We zijn dus getuige van de ontwikkeling van een dramatische internationale situatie waarvan het uiteindelijke gevolg de vernietiging van naties en, grotendeels, van hun bevolking zal zijn.

Zoek op aarde geen door God gezegend volk; er is er geen, of niet meer. Maar je kunt onder alle bestaande volken wel sommigen vinden die minder vervloekt zijn, maar toch vervloekt.

WETEN HOE TE LUISTEREN

De kwaliteit van ons begrip hangt af van goed luisteren. In een toespraak onthoudt de wijze man alleen de woorden die hij hoort, zonder de boodschap te extrapoleren of te overinterpretieren. De actualiteit laat me deze les bevestigen. Met betrekking tot de oorlog tussen Rusland en Oekraïne deed een Russische generaal een laconieke uitspraak en kondigde hij een terugtrekking aan van Russische troepen uit de regio Kiev, de hoofdstad van Oekraïne. De mediawereld greep deze boodschap aan en binnen enkele dagen werd het verrassend genoeg een belofte van V. Poetin om deze regio met rust te laten. Volgens de Russische generaal werd er echter geen vredesboodschap gepresenteerd, en ik zou zeggen dat deze laconieke boodschap juist een terugtrekking van troepen op de grond onthulde, wat de vrees voor massaal gebruik van luchtbombardementen had

kunnen doen ontstaan. De Russen bombarderen immers niet de plaatsen waar hun eigen strijders gestationeerd zijn. Zoals men inderdaad had kunnen vrezen, werden enkele dagen later de intensieve luchtbombardementen hervat. En op de media wordt V. Poetin ervan beschuldigd een leugenaar te zijn, de man die zijn beloftes nooit nakomt. Maar wanneer heeft V. Poetin deze belofte gedaan? Nooit, want deze belofte is uitsluitend ontstaan in de hoofden van de journalisten en specialisten die hen in hun optimistische inspiratie begeleiden. Ze willen allemaal zo graag dat deze oorlog voorbij is dat hun optimisme de overhand krijgt op de woorden en de verkondigde woorden die gehoord worden. Daarmee tonen de informanten zich onwaardig voor hun beroep, omdat de menigte die naar hen luistert verkeerd geïnformeerd is in plaats van geïnformeerd. Ik heb al gezegd dat V. Poetin naar mijn mening en op basis van het bewijsmateriaal zijn strategie aanpast aan het gedrag van het vijandelijke kamp. Gedwongen door het felle verzet van de Oekraïners stuit het Russische kamp op sluipschutters die zich verschuilen in de vloeren van vervallen en uitgeholde gebouwen, die op instorten staan. Op deze manier wordt de verovering van steden zeer moeilijk en gaat ten koste van te veel dode soldaten. Tijdens de Balkanoorlog waren de VS tevreden met het bombarderen van "Belgrado", de Servische hoofdstad, vanaf een hoogte van tienduizend meter, zonder gevaar voor hun bommenwerpers en hun bemanningen. En tijdens de Tweede Wereldoorlog slaagden de Russen er zelf in om te voorkomen dat Duitse troepen Stalingrad innamen. Tussen de muren en de ruïnes kostte de opmars van de troepen mensenlevens en het Duitse leger beleefde daar de eerste nederlagen. Met zo'n historische ervaring moet het Russische leger deze moeilijkheid hebben voorzien en dit bewijst dat dit Russische kamp zich in de escalatie liet meeslepen en op de grond de effectieve weerstand van de Oekraïners in de steden herontdekte. Bovendien is het gebruik van het telescopisch vizier, ooit voorbehouden aan sluipschutters, wijdverbreid op moderne repeteerwapens. Het gevolg is een vreselijk dodelijke effectiviteit voor beide partijen.

Het is algemeen bekend dat een mens, gescheiden van God, alleen hoort wat hij wil horen. Omdat hij zijn oordeel baseert op zijn persoonlijke gevoelens. Bovendien prevaleert dit persoonlijke oordeel boven de gehoorde woorden. In het denken van deze man krijgen woorden een pejoratieve interpretatie die de gehoorde woorden in diskrediet brengt. Ik zie journalisten hun haat jegens V. Poetin uiten, en hun mening is stevast dezelfde. En de menigte luisteraars en kijkers wordt voortdurend gevoed met deze westerse haat. Deze buitensporige haat leidt tot de rechtvaardiging van sancties die binnenkort door een wraakzuchtig Rusland zullen worden bestraft.

"Slecht luisteren" verdraait de overgebrachte boodschappen, zowel burgerlijk als religieus. Het is dan ook niet verwonderlijk dat degenen die hiervoor verantwoordelijk zijn, tegelijkertijd niet in staat zijn de goddelijke religieuze vereisten, zoals die authenticiteit door de Geest van God in Zijn Heilige Bijbel zijn geformuleerd, helder te begrijpen.

De fouten van het Westen

In lijn met de vorige les: wie niet kan luisteren, kan zichzelf niet met strengheid en eerlijkheid beoordelen. Zo ontkennen ze, na het horen van de verwijten die V. Poetin heeft geformuleerd over het type westerse samenleving dat hij voor God " **decadente** " noemt, en die haar mentale transformaties en de omverwerping van haar eeuwenoude seculiere waarden hardnekkig veroordeelt, dit bewijs en keren ze zijn woorden tegen hem, waarbij ze hem zelfs waanzin toeschrijven. Niemand kan echter betwisten dat homoseksualiteit, die lange tijd als schandelijk en veroordeeld werd beschouwd, de laatste jaren gelegaliseerd, gelegitimeerd en strafrechtelijk verboden is. Laten we luisteren naar wat God over dit onderwerp heeft verklaard.

De eerste les vinden we terug in de ervaring van de verwoesting van " *Sodom en Gomorra* ", na het bezoek van twee engelen die " *Lot* ", de neef van " *Abraham* ", zijn huis binnenleidde. De goddeloze inwoners, die homoseksualiteit en wreedheid praktiseerden, wilden de twee bezoekers aan hun afschuwelijke seksuele praktijken onderwerpen. Om aan de woedende menigte te ontsnappen, sloegen de twee engelen hen blind. Ze zagen het vuur niet dat uit de hemel viel in stenen van brandende zwavel die hen verteerden, samen met de twee goddeloze steden in de welvarende vallei. We vinden dit verslag in Genesis 19:1-29.

De tweede goddelijke boodschap wordt aan de Hebreeën, het volk van God, gegeven in Leviticus 20:13: " *Wanneer een man gemeenschap heeft met een man zoals met een vrouw, hebben beiden iets afschuwelijks gedaan; zij zullen zeker ter dood gebracht worden; hun bloed zal op hen komen.* " Maar dit geval is slechts één verbod onder de andere die in Leviticus 20:1 tot en met 27 worden genoemd. En ik specificeer dat al deze verordeningen hun waarde behouden in het nieuwe verbond. Bijgevolg wordt het Westen door God schuldig bevonden aan het beoefenen van vele gruwelen die Hij met de dood bestraft. De sterfelijkheid die de mensheid in onze tijd treft, door virussen, ziekten, hongersnoden of door oorlogen, vervult daarom haar rechtvaardige vonnis. In het oude verbond nam dit oordeel al de vorm aan die beschreven wordt in Ezechiël 9:4 tot en met 7:

De *HEER* zei tegen hem: *'Ga door de stad, door de stad Jeruzalem, en teken een merkteken op de voorhoofden van de mannen die zuchten en klagen over al de gruweldaden die in de stad bedreven worden.'* En tegen de anderen, die ik hoorde, zei hij: *'Ga door de stad, achter hem aan, en sla toe. Ontzie hen niet en heb geen medelijden.'* Dood en vernietig de oude mannen, de jonge mannen, de maagden, de kinderen en de vrouwen; maar nader niemand die het merkteken draagt; en begin bij mijn heiligdom! Ze begonnen bij de oudsten die buiten het huis waren. Hij zei tegen hen: *"Verontreinig het huis en vul de voorhoven met doden! Ga naar buiten!"* Ze gingen naar buiten en sloegen de stad neer. »

Verzen 8 tot en met 10 onthullen Gods gedachte die deze moorddadige woede rechtvaardigt, die alleen door Gods heiligheid verschilt van die van koning Herodes, die opdracht gaf tot de massamoord op de kinderen van Bethlehem. De voltooiing van deze vernietiging in -586 werd in +70 gevolgd door die van de Romeinen, met dezelfde moorddadige en destructieve vastberadenheid voor de stad Jeruzalem, haar inwoners en hun heilige tempel, wat de profetie van Daniël 9:26 bevestigt.

Verzen 8 tot en met 10

Terwijl zij sloegen, terwijl ik er nog was, viel ik op mijn gezicht en schreeuwde: 'Ach, Heer YaHweh, zult U al wat er van Israël is overgebleven, vernietigen door Uw grimmigheid over Jeruzalem uit te storten?' Hij antwoordde mij: De ongerechtigheid van het huis van Israël en Juda is groot en buitengewoon; het land is vol bloedvergieten, en de stad is vol onrecht, omdat zij zeggen: De HEERE heeft het land verlaten, en de HEERE ziet het niet. Dan zal Ik geen genade en geen genade hebben; Ik zal hun daden op hun eigen hoofd doen neerkomen. »

Door te stellen dat de ongerechtigheid van Israël " buitensporig " is, bevestigt God dat Zijn geduld beperkt is en Zijn aanbod van vergeving beperkt.

Hoe schadelijk en angstaanjagend is de onzichtbaarheid van de levende God in al zijn gevolgen. Het populaire gezegde luidt: "Als de kat van huis is, spelen de muizen." Menselijke muizen worden misleid door hun ogen, want hoewel onzichtbaar, is de grote "Kat" er wel degelijk, en daarom dansen ze onder zijn blik. Hij die nooit slaapt, maar permanent over al zijn scheppingen waakt, wist zelfs van tevoren de hoge mate van goddeloosheid en gruweldaden die de laatste mensheid zouden kenmerken, en hij was daardoor in staat zijn laatste straffen te voorspellen. Na de twee eerder genoemde straffen zal die van de " zesde bazuin " met dezelfde woede en versterkte vernietigende kracht worden voltrokken.

Vervolgens vinden we de veroordeling van de afschuwelijke homoseksualiteit in de woorden van Paulus, de getrouwe getuige van Jezus Christus, in Romeinen 1:24-32.

Daarom **heeft God hen overgegeven** aan de begeerten van hun eigen hart, aan onreinheid, om hun eigen lichamen onderling te onteren. die de waarheid van God hebben ingeruild voor de leugen en het schepsel hebben vereerd en gediend in plaats van de Schepper, die te prijzen is tot in eeuwigheid. Amen! Daarom heeft God hen overgegeven aan schandelijke hartstochten: want zelfs hun vrouwen hebben het natuurlijke gebruik verruild voor dat wat tegen de natuur is. **En evenzo hebben de mannen het natuurlijke gebruik van de vrouw opgegeven en zijn in hun wellust voor elkaar ontbrand, mannen met mannen die het onbetamelijke doen en het verdiende loon voor hun dwaling in zichzelf ontvangen.** En omdat ze God niet in hun bezit wilden hebben, heeft God hen overgegeven aan een verwerpelijk hart, **om te doen wat niet betaamt**, vervuld van alle onrechtvaardigheid, boosheid, hebzucht, kwaadaardigheid; vol afgunst, moord, twistziekheid, bedrog, kwaadaardigheid; roddelaars, lasteraars, goddelozen, arrogant, hoogmoedig, pochers, uitvinders van slechte dingen, ongehoorzaam aan hun ouders, zonder verstand, zonder geloof, zonder natuurlijke genegenheid, zonder barmhartigheid. En **hoewel ze weten het oordeel van God, die degenen die zulke dingen doen, de doodstraf schuldig verklaart, en niet alleen dezelfde dingen doet, maar ook degenen die zulke dingen doen, goedkeurt.** »

Vanaf het begin van dit citaat verwijst het woord onreinheid naar deze seksuele afwijkingen, en we vinden het terug in de dingen die Jakobus, de broer van Jezus, in naam van de "twaalf apostelen" voorschrijft aan de nieuwe

bekeerlingen uit het heidendom. Deze leer vinden we terug in Handelingen 15:19-21.

" *Daarom ben ik van mening dat er geen moeilijkheden mogen worden gecreëerd voor heidenen die zich tot God bekeren.* " De genoemde " *moeilijkheden* " hadden betrekking op de praktijk van de " *besnijdenis* " van het vlees, die daarom niet wordt opgelegd aan nieuwe christenen van heidense afkomst.

" *maar laat hun geschreven worden dat zij zich onthouden van verontreinigingen door afgoden, **van ontucht** , van het verstikte en van bloed.* " " **De ontucht** " die in dit vers wordt aangehaald, verwijst naar **de "onreinheid"** uit Paulus' eerdere opmerkingen. Merk op dat Jakobus ook het verbod aanhaalt om " *het verstikte en **bloed**" te eten.* "dingen die verordeningen van het oude verbond zijn en die worden gepresenteerd in het boek Leviticus, het derde boek geschreven door Mozes. Met deze naam wordt de link gelegd met het vers dat volgt, en deze link bevestigt de continuïteit van het goddelijke verbond, dat voor het oude geen verschil kent behalve zijn fundament op dierlijk bloed en voor het nieuwe, zijn fundament op het menselijk bloed van Jezus Christus.

" *Want Mozes heeft in elke stad al generaties lang mensen die hem prediken, omdat hij elke sabbat in de synagogen wordt voorgelezen.* "

Dit toont aan dat de voorwaarden van het verbond tussen God en zijn uitverkorenen eeuwigdurend zijn van begin tot eind. Behalve dat twee derde van de zesduizend jaar van de tijd van het voorstel tot verlossing, het vrijwillig door Jezus Christus vergoten menselijk bloed de dierenoffers die Hem symboliseerden tot aan Hem, geldig maakte. Door zijn aardse bediening werd de symboliek van de oude ritens begrijpelijk en leerde de mensheid dat haar Schepper haar de mogelijkheid biedt om te profiteren van zijn verlossing, aangeboden door zijn "genade". Als de term "genade" daarentegen plotseling in Christus verschijnt, is de toepassing ervan eeuwigdurend geweest van Adam tot aan de laatste uitverkorene die gered werd bij de wederkomst van Christus, maar vóór het einde van de tijd van "genade" die daaraan voorafgaat.

Verlossing door genade is ten onrechte gecontrasteerd met de verlossing die onder het oude verbond werd aangeboden. Gods plan is aldus verdraaid en de zonde is hersteld, de drager en oorzaak van de vloeken die haar straffen. Er is geen gebod in de Bijbel dat uit de mond van God kwam dat men mag verachten. God spreekt tot zijn uitverkorenen, wezens begiftigd met intelligentie, die alles analyseren en behouden wat goed en rechtvaardig is. De wetten van de profetische feesten hielden op met de vervulling van wat zij profeteerden; en het bloed van Jezus verving het dierlijke bloed, maar al het andere behoudt zijn waarde en blijft het waard om nageleefd en gerespecteerd te worden door het in praktijk te brengen. Het is op deze manier dat zijn laatste uitverkorenen, door de ware standaard van het geloof te herstellen, hun hemelse Vader verheerlijken, in Jezus Christus die wederkeert.

De verleiding van de vrijheid

Deze verleiding van de vrijheid ligt aan de basis van het huidige conflict tussen Oekraïne en Rusland. En de werkelijke schuldige voor deze situatie is dit oude land, Frankrijk. De aantrekkingskracht van de vrijheid heeft zich in de loop der tijd ontwikkeld, sinds de revolutionaire ervaringen tussen 1789 en 1798, maar ook in de loop van de geschiedenis tot op heden. En het cruciale punt van de vestiging van deze republikeinse vrijheid was om Frankrijk ertoe te brengen zich te bevrijden van gehoorzaamheid aan God, zijn verordeningen en zijn voorschriften. Dit onderwerp is zo belangrijk dat God het profeteerde in Openbaring 11:10: "*En om hen zullen zij blij zijn en zich verheugen, en zullen zij elkaar geschenken sturen, omdat deze twee profeten hen die op de aarde wonen, gekweld hebben.*" » De "*twee profeten*" zijn de Bijbelse geschriften van de twee opeenvolgende verbonden waarin God zijn oordelen over de mensheid openbaart. De profetie roept de autodafes op, waarbij deze religieuze geschriften in stapels werden verbrand op de Place de la Liberté, nu de Place de la Concorde in Parijs. Onze hele westerse samenleving is gebouwd op de "*vreugde en blijdschap*" die in dit vers worden genoemd. En God kan des te vertoornder zijn, omdat deze vreugde gebaseerd is op zijn uitsluiting. De toegang tot volledige vrijheid heeft deze moderne naties tot zonderegimes gemaakt, die God veroordeelt tot de doodstraf. In de loop der tijd heeft God de structuur van het lot van de volkeren geweven. Frankrijk evolueerde van republiek tot de vijfde, ^{waar} de nationale president quasi-monarchale macht herwon. Maar op moreel vlak is het steeds verder afgegleden. In de laatste jaren van onze tijd heeft het zijn invloed verloren en wordt het ingehaald en beïnvloed door de waanzinnige ideeën die opduiken in de VS en Canada; twee andere belangrijke zonderegimes voor Jahweh.

In Oekraïne, dat onafhankelijk is geworden, heeft het model van westerse vrijheid dat in Frankrijk opdook, bij de half-Poolse, half-Russische bevolking de wens gewekt om zich te verheugen door Frankrijk te imiteren, dat religieuze taboes heeft verworpen en de grenzen van zijn eigen wetten heeft bepaald. Zo leren we dat Oekraïne sinds 2014, onder zijn opeenvolgende regeringen, gelukkige dagen heeft beleefd; een geluk dat door God wordt afgekeurd. En Gods oordeel negerend, reproduceert de jonge president Zelensky voor onze ogen deze honger naar een westers leven, vrij van al zijn taboes. De geschiedenis herhaalt zich slechts, ter bevestiging van deze verklaring van koning Salomo, geciteerd in Prediker 1:9: "*Wat geweest is, zal zijn, en wat gedaan is, zal gedaan worden. Er is niets nieuws onder de zon.*"

In Europa gaat de tegenstelling tussen Oost en West eeuwen terug en is voornamelijk gebaseerd op hun religieuze scheiding; het Oosten heeft de Romeinse pauselijke overheersing al sinds de 11e ^{eeuw} afgewezen. In het Oude Verbond bleef de scheiding der volkeren het strafwapen dat God gebruikte tegen zijn verbondsvolk wanneer zij ontrouw bleken. De Filistijnen speelden deze rol voor God ten tijde van de Rechters en de koningen van Israël en Juda. Onder Daniël werd deze rol gegeven aan de Chaldeeuwse koning Nebukadnezar. Vervolgens, in de tijd van Christus, werd deze toevertrouwd aan de Romeinen. En in onze eindtijd wordt de strafrol gegeven aan het machtige Rusland. Dit Russische volk had zich ook kunnen laten verleiden door de westerse vrijheid, en in werkelijkheid zouden vooral jongeren deze keuze maken. Maar God plaatste

het volk onder leiding van een autoritair man, en Rusland vond in Vladimir Poetin de president die de "vader des volks" was die Jozef Stalin in zijn tijd was. God legde in deze man, die van oorsprong corrupt was, net als de meerderheid van de mensheid die van hem gescheiden was, zijn oordeel over de westerse samenleving en de wens om ertegen te vechten. Aanvankelijk stelde hij zich ten doel zijn Rusland te beschermen, maar ook heel Rusland, omdat hij nooit het idee accepteerde om de Russische gebieden die hun onafhankelijkheid hadden verworven ten tijde van de val van het Sovjetregime definitief te verliezen. Met grote onachtzaamheid vermenigvuldigde West-Europa arrogant zijn vernederingen voor het mislukte Rusland. Dit voorbeeld zal uw begrip verduidelijken: tijdens een bezoek aan Frankrijk werd een hoge functionaris van het Russische regime, Vladimir Zjirinovski, die bijzonder agressief was tegenover het Westen, door journalisten met eieren bekogeld. En aan Russische zijde wordt dit soort nieuwsberichten niet vergeten. Hetzelfde geldt voor de Amerikaanse bombardementen op zijn Servische bondgenoot in de Balkanoorlog; een onderwerp dat al eerder aan bod kwam. Rusland heeft dus meerdere redenen om zijn eer te willen wreken, vertrapt en veracht door het Westen, dat arrogant is geworden omdat het overmoedig is geworden in de bescherming van met name het Amerikaanse kernschild.

In feite zijn de Europeanen in de val getrapt die God voor hen heeft gezet. In plaats van het vuur te doven dat door het Oekraïense verzet was aangestoken, hebben ze er olie op gegooit door te besluiten de Russische financiële en economische belangen aan te vallen; ditmaal aangewakkerd door Joe Biden, de leider van de VS. Terwijl Rusland tevreden had kunnen zijn met het heroveren van zijn voormalige grondgebied, geeft zijn wrok jegens het Westen dat het nu vervolgt, het redenen om het rechtstreeks te bestrijden. En het is door deze aardse oorzaken dat God zijn spirituele doel bereikt, zijn oordeel, dat parallel en complementair wordt voorspeld, waardoor het pauselijke Europa en Israël de twee doelwitten van zijn toorn worden, in Daniël 11:40-45; Ezechiël 38 en 39; Zacharia 14:2; en Openbaring 9:13-21. Het is belangrijk te begrijpen dat God, om mensen te verdelen en hen tot strijd aan te zetten, scheidingen maakt vanwege religieuze opties, maar ook vanwege die welke voortvloeien uit alle opvattingen die de menselijke geest kan geven over een maatschappij. Overal ter wereld worden deze mentale verdeeldheden bevestigd door de oprichting van politieke partijen, waarvan de twee absolute tegenpolen precies het Engelse kapitalisme van de VS en het communisme waren, geboren tijdens de Oktoberrevolutie van 1917 in het orthodoxe en tsaristische Rusland. Met V. Poetin is Rusland niet langer communistisch, maar is het sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog de door de VS gehaatte concurrent gebleven. In 1945, om nazi-Duitsland te verslaan, toen de VS de Russische troepen op het punt zagen Berlijn te bereiken, begonnen ze aan een race om tegelijk met hen Berlijn te bereiken. En al tijdens de Akkoorden van Jalta in 1945 verkondigde de Amerikaanse generaal George Smith Patton in grove bewoordingen, die ik hier niet zal herhalen, de noodzaak om communistisch Rusland te bestrijden en zijn marxistisch-collectivistische ideologie, die hij haatte, te vernietigen. Maar naast deze oorzaken van scheiding gebruikt God de generatiewisseling, omdat arrogante en onervaren jongeren die aan de macht

komen de fouten uit het verleden naar believen herhaalbaar maken en vervolgens extreem agressieve acties autoriseren.

Zonde en waar geloof opnieuw gedefinieerd

De Bijbelse verwijzing in 1 Johannes 3:4 geeft de volgende definitie van zonde: " *Want zonde is de overtreding van de wet .*" En " *de wet* " verwijst naar alle leringen in de hele Bijbel. Deze definitie is waar, maar ze is niet langer geschikt voor de redenerende geesten van onze hoog intellectuele tijd. Daarom zal ik haar herdefiniëren, rekening houdend met het grote eeuwige plan dat God voor zijn uitverkorenen heeft voorbereid. Zonde vat alles samen wat mens of engel van God scheidt. En wat zijn schepselen van hem scheidt, is te vinden in de vrije opvatting van de levensstandaard die ieder goedkeurt, dat wil zeggen, in de wil van elk van zijn schepselen. Zodat zonde uiteindelijk bestaat uit het niet goedkeuren van de keuzes die God maakt.

Ik ontmoette ooit iemand die mijn profetische uitleg leek te waarderen en die krachtig getuigde van haar geloof in de wederkomst van Christus voor het jaar 1994, zoals ik haar had gegeven. Ondanks dit getuigenis tot eer van God accepteerde ze mijn aankondiging van de derde wereldoorlog, gesymboliseerd door de " *zesde bazuin* " uit Openbaring 9, echter niet. Als gevolg daarvan verliet ze, toen de datum van 1994 voorbij was, het adventistische geloof. Deze ervaring laat zien hoe God mensen niet het recht geeft om in zijn openbaringen te onderscheiden wat we wel en niet leuk vinden. Deze scheiding leidt tot een onvermijdelijke breuk, want elk redelijk denkend verstand kan het begrijpen: God zal geen opstandige geest in zijn eeuwigheid brengen, nadat hij 6000 jaar lang de zonde en de gevolgen ervan op aarde heeft verdragen, om hem definitief uit te schakelen.

Deze absolute goedkeuring van goddelijke werken en wetten verklaart waarom het aantal uitverkorenen in de Bijbel wordt weergegeven door een " *kleine kudde* ", " *een overblijfsel* " volgens Openbaring 12:17.

Een dergelijke goddelijke eis is logisch onbegrijpelijk voor moderne westerse geesten, gevoed door democratisch-republikeinse gedachten. Voor de doorsnee westerse mens wordt de wet aangenomen door een stemming die onderworpen is aan de meerderheidsregel. Er is niets vergelijkbaars in de vorm van goddelijk leven waar God de norm bepaalt voor het goede, dat wil zeggen wat Hij goedkeurt en zegent, en die voor het kwade, dat wil zeggen wat Hij afkeurt en veroordeelt tot de dood of het niet overleven. Een populaire zanger heeft terecht opgemerkt dat men geen overeenkomst met God kan sluiten zoals men dat wel met de duivel kan. Het is daarom met volledige kennis van zaken dat Hij Hem verwerpt en zijn standpunt wordt gedeeld door allen die de Bijbel lezen, of beweren volgelingen ervan te zijn, of beweren volgelingen van God zelf te zijn, zonder rekening te houden met de openbaring van Zijn plannen.

Het is ook niet zonder reden dat God openbaart wat Hij doet aan zijn ware uitverkorenen, omdat Zijn openbaringen exclusief voor hen zijn gereserveerd. Door Zijn plannen te ontdekken, keuren Zijn uitverkorenen ze goed en waarderen ze. Omgekeerd zullen degenen die niet bij Hem horen, ze niet leuk vinden en zich

zo diskwalificeren voor de eeuwigheid die Hij in Jezus Christus aanbiedt. De toestemming om Zijn mysteries, geopenbaard op een gecodeerde manier, te begrijpen, vormt de mooiste schat die een mens kan verkrijgen tijdens zijn aardse leven. En Ik ga u een goede reden geven om uzelf met geloof, dat wil zeggen, met volmaakt vertrouwen, over te geven aan onze God, Schepper van alle vormen van leven en dingen. Deze reden is onstuitbaar en onbetwistbaar: **Hij is volmaakt**. Nu is volmaaktheid per definitie niet volmaakt te maken, Hij vertegenwoordigt de hoogste graad op alle gebieden; volmaakt in liefde, volmaakt in rechtvaardigheid, volmaakt in straffen en volmaakt in beloningen. Het enige obstakel voor deze volmaaktheid is menselijke onvolmaaktheid, die de natuurlijke, vleselijke mens ertoe brengt lief te hebben wat God kwaad noemt. In zo'n geval rest de mens niets anders dan zijn onvolkomenheid met eeuwige, hemelse waarden te accepteren, en als zodanig moet hij het lot aanvaarden van de dood in zijn ontevredenheid. Want er zal in de eeuwigheid geen plaats zijn voor een tegenpartij. Daarom oordeelt God, bij zijn selectie, ieder van zijn uitverkorenen met volmaakte rechtvaardigheid; Hij maakt voor niemand een uitzondering en is niet schuldig aan enige favoritisme. Met zulke rechtvaardigheid kan Hij alleen degenen die hartstochtelijk de ware gerechtigheid liefhebben, de Zijne, met gerechtigheid verzadigen.

De huidige oorlog tussen Rusland en Oekraïne brengt ons ertoe een positie in te nemen onder het toezien van de Opperste Rechter, die tevens de Bevelhebber is van de menselijke slachtpartijen die daarmee gepaard gaan. Om deze verschrikkelijke dingen echter goed te keuren, moet men Gods oordeel en de schuld die Hij de twee belangrijkste strijdende partijen toeschrijft, goedkeuren en delen. Het is op dit niveau dat je Zijn veroordeling van de katholieke en orthodoxe religies die bij deze gevechten betrokken zijn, moet begrijpen. Er is geen rechtvaardige reden voor mensen die God onrechtvaardig acht. Zoals ik eerder heb uitgelegd, heeft de huidige oorlog, voor God, als enig doel om de West-Europese volkeren bij de actie te betrekken. Door de kant van het Oekraïense kamp tegen Rusland te kiezen, positioneren zij zich als vijanden van laatstgenoemde. Sterker nog, de huidige oorlog dwingt mensen zich te positioneren in afwachting van de grote Europese en wereldwijde confrontatie die God voorspelde door Daniël in Dan. 11:40-45 en door Johannes in Openbaring 9:13-21. We zijn getuige van de vorming en hergroepering van de twee belangrijkste strijdende kampen. Deze twee uiterst nuttige en belangrijke verwijzingen geven deze oorlog het motief van de straf voor het verlaten van de sabbat, die sinds 7 maart 321 vervangen is door de Romeinse zondag. We zullen echter moeten afwachten hoe ver dit conflict zal reiken om de zeer hoge schuld te ontdekken die de goddelijke Heer Jezus Christus toekent aan deze overtreding van zijn heilige sabbat. Want Hij profeteerde de hemelse rust van het zevende millennium, gewonnen voor zijn uitverkorenen en door zijn enige overwinning die Hij behaalde over zonde en dood, door zijn aardse incarnatie. De overtreding van de sabbat vormt een aanval op de bittere en pijnlijke strijd die Hij tijdens zijn aardse bediening voerde om zijn uitverkorenen te redden; het strijden tegen de sabbat is als het strijden tegen de beloning van zijn reddende strijd, waaruit Hij als overwinnaar tevoorschijn kwam. Dit is de boodschap die Hij zijn uitverkorenen

overbrengt door middel van de symbolische beelden van dit vers uit Openbaring 9:13, waar staat: " *En de zesde engel blies de bazuin. En ik hoorde een stem uit de vier horens van het gouden altaar dat voor God staat .* " Deze " *stem* " komt van de universele (vier) macht (hoorns) van het kruis, gesymboliseerd door " *het altaar* "; het is daarom de " *stem* " van Jezus Christus. De toorn van de goddelijke Christus wordt aan ons geopenbaard door de vreselijke opdracht die zijn mond uitdrukt in de volgende verzen 14 en 15: " *En tot de zesde engel, die de bazuin had, zeggende: Laat de vier engelen los die gebonden zijn in de grote rivier de Eufraat.* " *En de vier engelen werden losgelaten, die gereed waren om op het uur, de dag, de maand en het jaar* **het derde deel van de mensheid te doden**. In vers 14 verwijst " *de grote rivier de Eufraat* " naar Europa, waar vandaag de dag oorlog uitbreekt. Het is al nodig om de gelijkenis tussen de woorden Eufraat en Europa op te merken, waarvan de eerste twee klinkers overeenkomen met het acroniem "EU", dat aan de westkant het huidige Verenigde Europa aanduidt. Denk niet dat u dit detail aan toeval kunt toeschrijven; het is slechts een subtiële toespeling bedacht door de inventieve en creatieve geest van de Almachtige God. Maar naast deze toespeling duidt deze naam "Eufraat" ook op een Europa dat religieus gedomineerd wordt door het rooms-katholieke pauselijke regime, gesymboliseerd door " *de hoer* ", " **het grote Babylon** ", die aan deze " *rivier* " zit, aangeduid met " *de vele wateren* " in Openbaring 17:1: " *Toen kwam een van de zeven engelen die de zeven schalen hadden, en sprak met mij, zeggende: 'Kom, ik zal u het oordeel tonen over de grote hoer, die aan de vele wateren zit.* " " Haar naam wordt onthuld in vers 5: " *En op haar voorhoofd was een naam geschreven, Geheimenis: het grote Babylon , de moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde.* "

Deze vergelijking met koning Nebukadnezars Chaldeeuwse stad " *Babylon* " onthult de bestraffende rol die God aan het pauselijke Rome toewees nadat Hij diezelfde rol aan koning Nebukadnezar had gegeven. Zijn optreden kwam neer op het in drie fasen bestraffen van het schuldige Joodse Israël, dat door God was veroordeeld in de boodschappen van de profeet Jeremia. Ten tijde van Christus vervulde het keizerlijke Rome ook deze bestraffende rol, en daarna werd deze rol aan Rome gegeven, in zijn pauselijke katholiek-christelijke aspect. In Daniël 8:12 bevestigt God deze verlating van het christelijk geloof, dat ontrouw was geworden aan de wrede pauselijke overheersing, vanwege het verlaten van de sabbat van 7 maart 321; het moment waarop het gezag van keizer Constantijn werd gehoorzaamd ten koste van de grote Schepper God, de insteller van de zaterdagse sabbat, de enige ware " *zevende dag* " die Hij sinds het begin van zijn aardse schepping voor de rust van God en de mens had geheiligd. Duidelijker gezegd, gehoorzaamheid aan het keizerlijke Rome leidde het christelijk geloof tot onderwerping aan de onrechtvaardige en vervolgende orde van het pauselijke Rome tussen 538 en 1798, overeenkomstig de tijd die voorspeld werd in Daniël 7:25 en Openbaring 12:6-14; 11:5; 13:2-3. Zo werd dit vers uit Daniël 8:12 vervuld: " **De legermacht werd gegeven met het dagelijks offer vanwege de zonde ; de hoorn wierp de waarheid ter aarde en was voorspoedig in wat hij wilde doen.** " Sinds 1798 heeft het pauselijke Rome het vermogen verloren om zijn tegenstanders en concurrenten te vervolgen, aangezien het voornamelijk de steun van de Franse monarchie heeft verloren. Maar ondanks dat alles zijn zijn

leugenachtige en afgodische dogma's gebleven wat ze waren toen het werd gesteund door de wereldlijke, burgerlijke macht van koningen. Wat God eens vervloekt, blijft voor altijd vervloekt. En sinds 1843 heeft zijn veroordeling zich uitgebreid tot het protestantse geloof door de inwerkingtreding van zijn decreet, geciteerd en geopenbaard in Daniël 8:14, naar behoren gerectificeerd: "*En hij zei tot mij: 's Avonds morgens tweeduizend driehonderd; dan zal de heiligheid gerechtvaardigd worden.*" Het feit dat een overgrote meerderheid van de christelijke mensheid zich hiervan niet bewust is, weerhoudt God er niet van zijn oordeel op hen toe te passen. Daarom is het religieuze aspect van de westerse wereld bijzonder misleidend geworden en gaan massa's mensen elke zondag tevergeefs naar kerken of tempels. Omdat alleen de duivel hun aanbidding waardeert, omdat God niet langer naar hen luistert. Als hij nu niet langer naar hen luistert, zal hij hun gebeden waarschijnlijk niet verhoren en zal iedereen het kunnen zien. Terwijl zij allen bidden voor vrede, levert God hen over aan de verschrikkelijkste oorlog in de menselijke geschiedenis. Gezien de houding en de geestelijke situatie waarin zij zich bevinden, kunnen zij de voltooiing van zijn destructieve plan niet goedkeuren. En we zien concreet het gevolg van het negeren van de openbaringen van zijn profetieën en daarmee de onmogelijkheid om zijn rechtvaardige oordeel goed te keuren. Neem dus niet het risico om de Bijbel, waarmee Jezus Christus u oordeelt, te doorzoeken naar de voorschriften en meningen van God die u passen, terwijl u de wetten en meningen verwerpt die dat niet doen. De Bijbel is een geheel, of je het nu wilt of niet, en de schijnbare tegenstrijdigheden die erin te vinden zijn, komen altijd voort uit de zwakte van ons begrip. Want God heeft de subtiliteit uitgevonden vóór de mens en zonder zijn Geest wordt ze volledig genegeerd en verkeerd begrepen door het menselijk verstand. Daarom verbindt God in zijn uitingen altijd "*wijsheid*" met het woord "*intelligentie*", dat op zijn beurt de natuurlijke en normale mens kenmerkt in relatie tot het dier.

De Romeinse Zondag werd omarmd door alle christelijke volkeren die samen het huidige Verenigd Europa vormen, maar elk van deze volkeren bracht zijn eigen specifieke problemen met zich mee. De Wereldoorlog die zou uitbreken na de Russisch-Oekraïense Oorlog zou het directe gevolg zijn van deze gezamenlijke ervaringen. Zo veranderen de religieuze scheidingen tussen volkeren in vreselijke vloeken wanneer ze samenkomen binnen dezelfde organisatie en wanneer God het wil. De Russisch-Oekraïense Oorlog vindt zijn oorsprong in de toetreding tot Europa van volkeren die lange tijd, tussen 1945 en 1990, onder de voogdij van de Russische Sovjet-Unie bleven. Tijdens de overheersing van het atheïstische communisme werden de religieuze gebruiken van deze gedomineerde landen onderdrukt. Ook na de val van het Sovjetregime herwonnen deze landen en hun religie volledige onafhankelijkheid, maar ze wilden binnen het Verenigd Europa toetreden tot de NAVO en haar bescherming door het Amerikaanse kernschild. Door toe te treden tot het Verenigd Europa brachten ze hun wrok jegens het overheersende Rusland, waaraan ze tegen hun wil onderworpen waren, achter een grens die lange tijd "het IJzeren Gordijn" werd genoemd. Haat jegens Rusland is een deel van hun karakter geworden, en deze hardvochtigheid vervult deels het beeld van de "reus" "*met voeten van leem en*

ijzer " in Daniël 2. Vandaag de dag sleept dit " *ijzer* " binnen het verenigde Europa heel Europa mee in een oorlogsescalatie door de sancties die Rusland ruïneren krachtig te steunen. In het nieuws van de eerste week van april is de rol van "Tsjechië" en "Slowakije" exemplarisch. Deze voormalige Oostbloklanden namen het persoonlijke initiatief om, de eerste, hun oorlogstanks aan Oekraïne te schenken, de tweede een hightech wapen: het S-300 luchtafweersysteem, en zo alle Europese volkeren met hun individuele acties te betrekken. Engeland verklaart hetzelfde te willen doen en we zijn getuige van een geleidelijke verdwijning van de angst voor het Russische volk. Deze fout zal fataal zijn voor heel Europa, dat de VS voor een periode die alleen God kent aan de Russen zal overlaten, maar de wederkomst van Christus, gepland voor het voorjaar van 2030, stelt grenzen. De geest van de overgeërfde traditie is van toepassing op religies en blijft de oorzaak van de straffen die God oplegt. Het was fataal voor het Joodse volk en zal net zo fataal zijn voor het valse christelijke geloof, dat vanaf 7 maart 321 getekend is door de vloek van de Romeinse zondag, de eerste dag van de week volgens God, die keizer Constantijn I ' en niet God, had gewijd aan de wekelijkse rustdag die "zondag" werd genoemd. De scheidingen die na deze datum werden aangebracht, brachten de christelijke religieuze richtingen voort, katholiek, orthodox, anglicaans en protestants, maar ze zijn allemaal erfgenamen van dezelfde vloek. Het papisme bad tot God voor de bekering tot het katholicisme van het machtige Sovjet-Rusland, maar het einde van het Sovjetregime deed het orthodoxe geloof, dat zich terdege bewust is van de Romeinse pogingen om het te vernietigen en te vervangen, alleen maar herleven. Als gevolg daarvan voedt het vandaag de dag in V. Poetins Rusland een haat jegens het katholieke geloof, waartegen het al vocht tijdens zijn overheersing van Polen. Religieuze leugens kenmerken al deze religies, die God tegen elkaar opzet, omdat alleen zijn waarheid de mensheid kan verenigen. Maar net als in de tijd van de zondvloed, doen menselijke geesten dag en nacht kwaad. Ook, zijn belofte nakomend om hen niet opnieuw te verdrinken in het water van de zondvloed, levert hij hen gedeeltelijk (*een derde van de mensen* volgens Openbaring 9:15) uit aan de ondergang door de Grote Oorlog die nu begint en die pas echt zijn volle kracht zal krijgen nadat de moslimbevolking hen in een situatie van interne oorlog heeft gebracht. Want de wijze leert van het verleden, zoals geschreven staat in Prediker 1:9: " *Wat geweest is, zal zijn, en wat gedaan is, zal gedaan worden. Er is niets nieuws onder de zon.* " En het gezegde bevestigt: "Dezelfde oorzaken genereren altijd dezelfde gevolgen." De zeer pijnlijke ervaring van de kolonisatie van moslimlanden heeft aangetoond dat het onmogelijk is om de christelijke en islamitische religies duurzaam naast elkaar te laten bestaan. Als dienaar van God kan ik alleen maar instemmen met de verdiende straf voor volkeren die zich ontrouw tonen en zich niet bekommeren om de heilige en unieke goddelijke openbaring die aan alle mensen verspreid over de aarde wordt aangeboden, zodat zij individueel gered kunnen worden. Om de studie van dit thema af te ronden, stel ik dit vers uit Prediker 9:18 voor, dat bijzonder toepasselijk is voor onze huidige situatie: " **Wijsheid is beter dan oorlogstuig; maar één zondaar maakt veel goeds kapot.** "Wie wapens levert aan het opstandige Oekraïne, is daarom net zo goed een opstandige " **zondaar** " als wie het aanvalt.

En om Bijbelse authenticiteit te geven aan deze leer over de goedkeuring van goddelijke werken door de uitverkorenen, presenteert ik u dit vers uit Openbaring 15:3: " *En zij zingen het lied van Mozes, de dienaar van God, en het lied van het Lam, zeggende: **Groot en wonderbaar zijn uw werken, Heere God, Almachtige! Rechtvaardig en waarachtig zijn uw wegen, o Koning der volken!***" »

Maar om dit thema met betrekking tot de door God opgelegde straffen te temperen en te presenteren, moet ik erop wijzen dat deze straffen, tot het einde van de tijd van collectieve en individuele genade, gerechtvaardigd worden door de genade van onze Schepper. Net zoals het lijden van een ziek lichaam bedoeld is om de patiënt aan te moedigen het geopenbaarde probleem te verhelpen, nodigen de door God opgelegde straffen zondaars uit tot berouw, zodat ze door hun gedrag te veranderen God welgevallig worden en hun leven op aarde, en daarna in de eeuwige hemel, kunnen verlengen, mits hun voorbereiding voldoet aan de door God vereiste norm. Natuurlijk betreft dit aanbod de overlevenden, aangezien de doodstraf, veroorzaakt door ziekte of oorlog, een definitief karakter krijgt voor degenen die door deze dood worden getroffen. Maar God, die de God van de levenden is en niet van de doden, wordt het nooit moe zijn vergeving aan te bieden, zelfs in onze tijd, getroffen door virussen, oorlog en spoedig hongersnood, veroorzaakt door de wereldwijde economische wanorde veroorzaakt door de westerse sancties tegen Rusland.

Ter attentie van hen die ten onrechte denken dat hun onwetendheid over de goddelijke wetten en hun ongehoorzaamheid hun schuld verzachten, heeft God in zijn wet geschreven, in Lev. 5:17: " *Wanneer iemand zondigt door, **zonder het te weten**, iets te doen tegen een van de geboden van Jahweh, dingen die niet gedaan mogen worden, **zal hij schuldig zijn en zal hem ongerechtigheid ten laste worden gelegd.***" Het is op dit principe dat, volgens Dan. 8:14, sinds het voorjaar van 1843, de overtreding van de zevendedagssabbat wordt toegerekend aan alle christenen die de Romeinse zondag van de eerste dag vierten; dit **ondanks hun onwetendheid** over de toepassing van dit decreet, dat zo'n 25 eeuwen vóór de vastgestelde datum werd afgekondigd. Want voor goddelijke wetten en menselijke wetten "wordt niemand geacht onwetend te zijn van de wet", zoals voorgeschreven door het republikeinse regime van onze Franse democratie.

Na de herdefiniëring van zonde is het gemakkelijk te begrijpen wat waar geloof is, aangezien het de toepassing van gedrag is die het absolute tegenovergestelde is van zonde. Maar wees voorzichtig! Het woord " *geloof* " wordt te vaak gebruikt. Buiten de ware religie is het gebruik ervan onterecht en schadelijk. Omdat dit woord uitsluitend de toepassing aanduidt van de norm die God in de heilige geschriften van zijn Bijbel heeft vastgelegd. In de Bijbelvertaling van Hugues Oltramare, overgenomen door Louis Segond, werd het woord " *geloof* " ten onrechte vervangen door het woord overtuiging in deze boodschap van de apostel Paulus in Romeinen 14:23: " *Maar wie twijfelt over wat hij eet, is veroordeeld, omdat hij niet handelt vanuit de ~~overtuiging~~ van het geloof. Alles wat niet voortkomt uit de ~~overtuiging~~ van het geloof, is zonde.*" » Aldus gecorrigeerd, herwint deze boodschap van Paulus zijn authenticiteit omdat hij elders, over " *geloof* ", in Romeinen 10:17 zegt : " *Zo komt het geloof dus voort*

uit het horen, en het horen door het woord van Christus." De term " *geloof* " is daarom bedoeld voor een beperkt gebruik om alleen deze norm van " *goed en kwaad* " te definiëren, zoals die in de Bijbel en alleen daarin wordt geopenbaard. Buiten deze strikte toepassing, voor vals " *geloof* " of valse religie, moet het woord "geloof" worden gebruikt. Bovendien is voor seculiere toepassingen zoals sportieve of avontuurlijke uitdagingen het woord "overtuiging" perfect geschikt. De apostel Jakobus vertelt ons in Jakobus 2:17 over " *geloof* " dat het "levend of dood " kan zijn; "levend" wanneer het voldoet aan Gods geopenbaarde verwachting en " *dood* " wanneer dat niet het geval is. Levend geloof is gebouwd op **de wederkerigheid** van liefde die met God wordt gedeeld, uitsluitend in Jezus Christus. Dit punt is essentieel, omdat velen hun verlossing zullen verliezen omdat ze God niet de liefde hebben teruggegeven die ze van Hem hebben ontvangen. " *Geloof* " vereist gevoeligheid, maar in geen geval sentimentaliteit. God en zijn waarheid liefhebben is uitsluitend en eenvoudig gebaseerd op een gehoorzame houding. Vanuit deze relatie met God hoeven we geen paranormale sensaties te verwachten, want de " *vrede* " die Jezus Christus schenkt, creëert simpelweg een vredige sereniteit in onze geest die wordt opgebouwd door het gevoel van een vervulde plicht. Deze wordt daarom alleen verkregen wanneer deze plicht werkelijk is vervuld. " *Woorden* " zijn bedrieglijk, dus verwacht God van zijn uitverkorenen concrete, bewezen " *werken* ", zoals Johannes, " *de apostel die Jezus liefhad* ", ons in het bijzonder vertelt in 1 Johannes 3:18: " ***Kinderen, laten wij liefhebben niet met het woord of met de tong, maar met de daad en in waarheid.*** "

OVERTUIGEN met alle legitieme middelen

In deze vierde week, sinds het voorjaar van 2022, woedt de Russisch-Oekraïense oorlog in een gevaarlijke escalatie die de dramatische, door God voorspelde uitkomst alleen maar bevestigt. Joe Bidens Amerika raakt er nog meer bij betrokken door Oekraïne te voorzien van zware artillerie. Oekraïne heeft zojuist het Russische vlaggenschip "Moskva" of "Moskou" tot zinken gebracht; dit op 14 april, de dag waarop de beroemde "Titanic" in 1912 zonk na een aanvaring met een ijsberg. De "Moskou" was een zeer geavanceerd schip, uitgerust met raketwerpers van groot kaliber. Het bewijs is geleverd dat het gebruik van drones en raketten die precies op hun doelen gericht zijn, de oorlogsomstandigheden aanzienlijk verandert. Bovendien bevestigt de verkiezing van de jonge president Macron en de voorzitter van de Nationale Rally, Marine le Pen, na de eerste stemronde op 10 april in Frankrijk, dat het inderdaad God is die de winnaars kiest. Hij legt de Fransen hetzelfde scenario op als in 2017, en ik geloof dat de uitslag van de tweede ronde ervoor zal zorgen dat de jonge, ambitieuze en onervaren president in zijn schadelijke rol blijft zitten, die destructief is voor de hele natie.

De Geest van God heeft mijn aandacht gevestigd op een nieuw spiritueel onderwerp. Het gaat over het reflecteren op **de middelen om te overtuigen** . We zullen zien dat we onszelf ten onrechte van sommige van deze middelen beroven. Als ijverige dienaar presenteer ik, net als anderen, de goddelijke waarheid door verzen uit de Bijbel te citeren die als zodanig onweerlegbaar zijn. Echter,

geconfronteerd met dit werkelijk onweerlegbare bewijs, raken mensen geblokkeerd en weigeren ze onze verklaringen. Ook denken we, geconfronteerd met dit gedrag, dat deze persoon, die zo ongevoelig is voor de waarheid, verloren is voor God. Deze overhaaste redenering is niet te rechtvaardigen, omdat ze gebaseerd is op onze grote onwetendheid over de mechanismen van het leven. Ook moeten we in onze reflectie parameters betrekken waarover we geen controle hebben, omdat alleen God ze kent en beheerst. Het leven van mensen wordt georganiseerd door ketens van reacties die worden veroorzaakt door handelingen, net zoals in mechanica tandwielen en hefbomen dienen als overbrengers van bevelen en handelingen. Toegepast op menselijke relaties, organiseert dit principe overeenkomsten en meningsverschillen. Tussen twee woordenwisselingen speelt de karaktereigenschap van de twee gesprekspartners een hoofdrol. En zonder het al "trots" te noemen, kan trots een tijdelijk obstakel vormen. Alle normale mensen tonen trots wanneer ze slagen in hun project. Trots is het directe gevolg van gewetensbezwaren. Wie ernaar streeft God rechtvaardig te dienen, is er van nature trots op Hem te dienen. In iets hogere mate wordt trots schadelijk als ware nederigheid dit niet compenseert. Zo zal iemand, door de waarheid te horen, kunnen weigeren wat van een ander tot hem komt, en dit des te meer als hij minachting voelt voor degene die tot hem spreekt. Dit soort gedrag is wijdverbreid en vanuit menselijk perspectief lijkt de situatie onoplosbaar. Juist dan kan de strategie van list slagen waar directe verbale confrontatie faalt.

List heeft een slechte reputatie sinds God het toeschreef aan de "*slang*" van Eden, die zelf door de duivel werd gebruikt. Maar wat juist verwerpelijk was aan list in Eden, was Satans enige doel: de door God geschapen mensheid vernietigen. God zei zelfs over de "*slang*" dat hij "*de sluwste van alle dieren*" was, maar in dit opzicht had hij een Meester: God zelf. Want we moeten beseffen dat zijn hele voorbereide strijd om Satan en de zonde te verslaan gebaseerd was op de strategie van list. De duivel raakte gevangen in de val die God voor hem en voor hem had gezet. Deze val is onze aardse dimensie en ons menselijk leven. Zeker van zijn bestaan en van zijn toekomstige overwinning in Christus, profeteerde God het vanaf het begin: "*Het zaad van de mens zal de kop van de slang vermorzelen.*" In zijn natuurlijke slechtheid dreef Satan mensen tot moord, wreedheid en allerlei geweld. God van zijn kant verborg voor de duivel en voor de mensen de listige strategie waarmee hij hem zou verslaan. 4000 jaar na de zondeval nam zijn goddelijke sluwheid een verheven vorm aan in het offer van zijn menselijk leven in Christus voor de verzoening van de zonden van zijn uitverkorenen, uitsluitend die van zijn uitverkorenen die gered waren door zijn volmaakt onschuldige en rechtvaardige bloed.

Goddelijke sluwheid draagt de naam "wijsheid", wat duidt op haar zeer hoge wijsheid. Sluwheid is een vrucht van wijsheid, en God bouwde zijn reddingsplan op deze twee woorden: wijsheid en sluwheid. Goddelijke sluwheid is gebaseerd op mentale berekening die het resultaat van een handeling voorspelt. Het typische voorbeeld van deze strategie vinden we in de ervaring van koning Salomo, die, de reactie van de echte moeder van het betwiste kind voorziend, niet aarzelde om te bevelen dat het lichaam van het kind in tweeën werd gesneden. De echte moeder verkoos in dit geval haar kind liever af te staan dan het te laten

sterven. Naar dit voorbeeld aan de mensen, handelt God op dezelfde manier door in Jezus te incarneren. Alleen wordt het kind dit keer gedood, maar zijn onrechtvaardige dood zal de meest ondenkbare verklaring krijgen: hij gaf zijn leven voor zijn uitverkorenen. Het resultaat, vooraf door God berekend, wordt dan duidelijk: de zielen van de uitverkorenen ontdekken de immense liefde van hun Schepper-God en willen Hem op hun beurt toebehoren en dienen. Door Zijn liefde te tonen, verkrijgt God wat de duivel niet kan bereiken met zijn geweld en slechtheid.

God gebruikt opnieuw list en bedrog in de strategie van valse verwachtingen van Christus' wederkomst, die Hij achtereenvolgens organiseert in het voorjaar van 1843, het najaar van 1844 en 1994. In elk van deze ervaringen was God erop gericht de mens ertoe te brengen de diepe en verborgen aard van hun geloof publiekelijk te onthullen. Zijn list en bedrogstrategie heeft dus het dubbele effect dat ze degenen die zijn redding waardig zijn en degenen die dat niet zijn, in het zonnetje zet.

Het natuurlijke leven biedt ons voorbeelden zoals de sluwheid van de "koekoek" die zijn ei in het nest van een andere soort legt om het door een ander vogelras te laten uitbroeden en voeden. Deze aanpak leert ons een les die we graag willen toepassen. De trotse mens verzet zich immers tegen de ideeën die hem worden voorgelegd; de oplossing is daarom hem ertoe te brengen deze ideeën zich eigen te maken, alsof ze van hem komen, op eigen initiatief. In deze aanpak hebben we de medewerking van God nodig, omdat zijn tussenkomst hier onmisbaar is. Alleen Hij kan op het niveau van het menselijk bewustzijn werken en slagen wanneer dat nog mogelijk is. Voor iemand die resoluut weigert God of zelfs mensen te moeten gehoorzamen, is de kans op succes nihil of bijna nihil. Maar voor hen die de Heer liefhebben en Hem dienen op een manier die niet voldoet aan de door Hem gestelde norm, stellen tijd en omstandigheden ons in staat de hoop op volledig succes te behouden.

Naast Bijbelverzen zijn er historische getuigenissen die zeer effectief kunnen zijn om enigszins weerbarstige gelovigen te overtuigen. Neem bijvoorbeeld iemand die een aanhanger is van het katholieke geloof en hem laat ontdekken dat de zondag sinds 7 maart 321 in opdracht van keizer Constantijn I, ^{bekend} als "de Grote", de rustdag is geworden, en dat kan een gelukkig resultaat opleveren. Want nadat deze kennis in de geest van deze persoon is doorgedrongen, zal God zijn geweten hierover kwellen. En afhankelijk van de diepe aard van de betrokkene zal hij vrede zoeken met God of zich opsluiten in zijn absolute weigering. Eén ding is zeker: Gods dienaren moeten positief hopen tegen alle hoop in en geduldig zijn, wetende dat wat vandaag wordt verworpen, morgen misschien wel wordt aanvaard. Want God beschikt nog steeds over vele wapens en middelen die zijn menselijke dienaren niet beheersen.

Terugkijkend zie ik de gevolgen van onze menselijke beperkingen. De kwaliteit van menselijke relaties moet worden gekoesterd en geprioriteerd, wetende dat genegenheid een fundamentele rol speelt in de reacties en het gedrag van mensen. Zoals God in Christus heeft laten zien, kan liefde beter overtuigen dan de hardheid van koude woorden. Ieder mens kan, afhankelijk van zijn eigen omstandigheden, een methode vinden om zijn naaste ervan te overtuigen dat hij

inderdaad de beslisser is; een brochure die open en bloot ligt, een boek dat opengeslagen ligt, zijn middelen die mensen de kans geven om alleen te staan voor hun geweten, onder het oordeel van God.

Jezus Christus zelf paste dit principe toe tijdens zijn aardse bediening. Alleen in het bijzonder werd Jezus herkend door de apostel Petrus, een van zijn twaalf apostelen. En Hij deed dat met deze woorden: "*Simon Petrus antwoordde: U bent de Christus, de Zoon van de levende God.*" Vervolgens verbood Hij zijn apostelen te zeggen dat Hij de "Christus" was, volgens Lucas 9:21: "*Jezus gebod hun met klem dat ze het aan niemand zouden vertellen.*" en Marcus 8:30: "*Jezus gebod hun met klem dat ze dit aan niemand over Hem zouden vertellen.*" Maar Hij beval de mensen die Hij genezen had, in de tempel te gaan getuigen van hun wonderbaarlijke genezing, volgens Matteüs 1:44: "*En Hij zei tegen Hem: Zie erop toe dat u aan niemand iets zegt, maar ga heen en laat u aan de priester zien en offer voor uw reiniging wat Mozes heeft voorgeschreven, als een getuigenis voor hen.*" De keuze werd dus aan hen die deze getuigenissen hoorden overgelaten om zelf de logische conclusies te trekken die hun werden opgelegd. Volgens het principe dat in Mattheüs 25:29 wordt aangehaald: "... *Want wie heeft, zal gegeven worden en hij zal overvloed hebben; maar wie niet heeft, zelfs wat hij heeft, zal hem afgenomen worden.*" Jezus geeft zijn uitverkorene, die Hijzelf had uitgekozen, het voorrecht om zijn authentieke messiasschap te bevestigen door de Heilige Geest van God. Selectie door geloof vereiste stilte over zijn rol als Messias. Voor de hogepriester, tot aan de nederigste en armste Hebreëer, mochten alleen de werken van Jezus getuigen. Daarom maakten de ongelovigen de onwetende en agressieve keuze van ongelovigen en handelden de gelovigen als gelovigen, door de mond van Jezus de goddelijke woorden van de Schepper-God te ontvangen.

Ter voorbereiding op de vervulling van de profetieën over de eindtijd heeft God Frankrijk overgeleverd aan het bestuur van een jonge president, zelfverzekerd, cynisch en hooghartig. Hij alleen belichaamt het resultaat van de opeenstapeling van diploma's die door mensen zijn uitgereikt. Deze grote redenaar heeft de gave zijn fouten als kwaliteiten te presenteren en zijn opeenvolgende mislukkingen als successen, zijn lange monologen ondersteund door de media als "grote debatten". Hij vertegenwoordigt dan ook een model van de verleidelijke leider en slaagt er zo in een groot aantal mannen en vrouwen van buitenlandse afkomst, en met name van dubbele of zelfs drievoudige nationaliteiten, te verleiden, evenals de rijke elite van het land. Er is terecht over hem gezegd dat hij "de president van de rijken" is, een logische omschrijving voor een voormalig dienaar van de rijkste bankiers.

De ervaring van Rome heeft laten zien en getuigt hoe de evolutie van het regeringstype verloopt. Na de republiek en de dictatoriale consuls, onderwerpen de rijksten het volk uiteindelijk aan het imperialisme, en het is niet voor niets dat Rome, na de mensheid haar lessen te hebben geleerd, overging naar het keizerlijke regime sinds Octavianus Caesar Augustus, vlak voor de komst van Jezus Christus. Na deze lessen zou Rome nog een laatste rol spelen, nog schadelijker en schadelijker voor de hele mensheid, maar vooral voor de westerse volkeren. Deze nieuwe vorm van verleiding en overheersing zou religieus en vals christelijk zijn,

en werd tot stand gebracht door het pauselijke regime van Rome, gevestigd onder despotische en wrede heerschappij tussen 538 en 1798, in overeenstemming met de profetische aankondigingen aangehaald in Daniël 7:25 en Openbaring 11, 12 en 13 in de vormen " *een tijd van tijden en een halve tijd, tweeënveertig maanden, duizend tweehonderdzestig dagen* " van profetische waarde, vastgelegd door God in Ezechiël. 4:5-6 en Numeri 14:34. Het principe geeft de geprofeteerde " *dag* " de waarde van een echt " *jaar* ".

Theatrale democratie

De stelling dat de ontwikkeling van de mensheid wordt opgevat als een grote "hypocrisie" op wereldwijde schaal, is een waarheid die al wordt gesuggereerd door de titel "De Grote Strijd" die de adventistische boodschapper van God, Ellen Gould-White, aan haar beroemde werk gaf.

Moderne democratieën zijn allemaal gebaseerd op het oorspronkelijke Griekse model van de stad Athene. Ik herinner u eraan dat dit woord democratie is gebaseerd op twee Griekse wortels: "Demos", wat **stad betekent** , en "cratos", wat **staat betekent** . De oorsprong van democratie ligt in de onafhankelijkheidsverklaring van een stad genaamd Athene, een stad die destijds bestond uit verschillende steden, waaronder Sparta, die tegen de stad vochten. We kunnen dus al vaststellen dat democratie is ontstaan door een oorlog uit te lokken. We moeten opmerken dat dit woord democratie, dat volgens wat er gezegd wordt de regering " van het volk door het volk " vertegenwoordigt, vandaag de dag vaak wordt verraden. De Griekse term "laos", wat "volk" betekent, komt echter helemaal niet voor in het woord democratie. Ten tweede moeten we opmerken dat onze moderne democratieën worden vertegenwoordigd door naties en niet door steden. Dit woord is het alibi geworden van een enorme oplichterij die vooral westerse volkeren van christelijke afkomst in de val lokt.

In ons Franse republikeinse systeem is alles erop gericht om elke burger te laten geloven dat hij de bestuursvorm van zijn land kiest. De media spelen met name in op dit systeem, omdat de regels en vormen van het democratische spel hen, net als de politici zelf, voornamelijk bezighouden en interesseren. Het verkiezingspel zet hen in de schijnwerpers en geeft hen een bestaansreden en een onmisbaarheid, terwijl dat niet het geval is.

Het moderne leven maakt steeds meer plaats voor commerciële bedrijven die opiniepeilingen organiseren. De gepresenteerde resultaten zijn steeds nauwkeuriger en zouden gemakkelijk de stembusgang kunnen vervangen die de natie met grote kosten heeft georganiseerd. Sterker nog, het principe van steekproeven, gebruikt in een experiment, werd door God zelf uitgevonden, lang voordat de mensheid het ontdekte. En de toepassing van dit principe verklaart waarom adventisten, verspreid over de hele wereld, de dingen negeerden die tussen 1980 en 1994 in Frankrijk, in het zuiden en met name in Valence-sur-

Rhône, tot stand kwamen. In de geschiedenis van het oude verbond, vanaf de tijd van koning David, nam de stad Jeruzalem, het oude Jebus, een dominante rol in boven alle andere steden. Onder Salomo bouwde God daar zijn tempel, ter vervanging van de oude tabernakel. De stad werd toen geheiligd en zou dat blijven tot aan de aardse bediening van Christus. Alleen de stad Jeruzalem werd een voorbeeld voor het hele Joodse volk. De geloofstoetsing raakt haar meer dan welke andere aardse plaats ook. De veroordeling van de verwerping van Christus in Jeruzalem zal op zichzelf al voldoende zijn voor God om zijn oordeel over het hele Joodse volk te laten gelden. Dit is reeds de toepassing van de steekproef van een minderheid die aan een experiment wordt onderworpen, omdat deze representatief is voor het hele betrokken volk.

Tussen 1980 en 1994 wekte dezelfde Schepper-God in de Zevendedagsadventistenkerk van Valence-sur-Rhône de hoop op de wederkomst van Christus in het jaar 1994. Aan de oorsprong van deze verwachting lag de onthulling door God van de geheimen die verborgen lagen in de profetische openbaringen van de boeken Daniël en Openbaring, die tot die datum in het jaar 1980 slechts gedeeltelijk door de organisatie waren begrepen. Na mijn doop op 14 juni 1980, geleid door de Geest, begon ik aan een diepgaande studie van de Apocalyps van Jezus Christus door te zoeken naar de betekenis van de symbolen in de Bijbel. Onder Gods onzichtbare leiding kreeg de boodschap vorm; de profetie werd ontcijferd in overeenstemming met de historische data, bevestigd door de geprofeteerde tijdsduur. Destijds leek de datum 1994 mij het einde van religieuze aardse ervaringen te markeren. De argumenten vóór deze interpretatie bestonden en waren zo talrijk dat God de lokale adventistische organisatie en de zuidelijke regio van Frankrijk kon veroordelen, die Hem officieel verwierpen door mij in november 1991 te schrappen; dat wil zeggen, drie jaar vóór de waarneming van de niet-terugkeer van Jezus. Trouw aan Zijn principe bracht God Zijn licht in de oudste adventistische gemeenschap die in Frankrijk was ontstaan. Daarom waren er destijds, uitzonderlijk, ongeveer 150 adventistische leden in dit kleine stadje van minder dan 70.000 inwoners. Net als Jeruzalem in die tijd diende Valence God als een voorbeeld van het adventistische volk wereldwijd, en de geloofstest die daar plaatsvond, had gevolgen die God toepast op het wereldwijde internationale adventisme. Het eerste gevolg van Zijn rechtvaardige oordeel is de toetreding van het officiële adventisme tot de oecumenische alliantie, waar het zich aansloot bij de katholieke en protestantse religies van West-Europa die al door God waren veroordeeld; het katholicisme sinds zijn oprichting, en het protestantse geloof sinds 1843, de datum waarop het decreet van Daniël van kracht werd. 8:14: " *Tot de avond en morgen, 2300, en de heiligheid zal gerechtvaardigd worden .*" Voor het protestantse geloof, dat tussen 1831 en 1844 op de proef werd gesteld, markeerde 1843 het einde van zijn rechtvaardiging door Jezus Christus. In 1994 betrof dezelfde goddelijke uitspraak het adventistische geloof van de officiële instelling.

Het voorbeeld weerspiegelt de aard en het karakter van de wereldwijde samenleving die het vertegenwoordigt. Daarom hoefde God tussen 1980 en 1994 niet het hele adventistische volk aan de test van profetisch geloof te onderwerpen. Overal kenmerken dezelfde slaperigheid, hetzelfde gebrek aan liefde en ijver voor

de geopenbaarde goddelijke waarheid de erfgenamen van het oorspronkelijke adventisme. De adventistische religie is formalistisch geworden en degenen die haar vertegenwoordigen, hebben weinig interesse in het begrijpen van de door God gepresenteerde profetieën; dit wordt geïllustreerd in Openbaring 3:15 met de uitdrukking " *noch koud noch heet, maar lauw* ", wat Hem ertoe brengt het *uit te spugen* op deze datum in 1994, die hun werd gepresenteerd als een val waarin ze gevangen zaten.

In ons huidige verkiezingslandschap vermenigvuldigen kandidaten hun pogingen **tevergeefs** om de resultaten van de peilingen te veranderen. Want serieuze peilingen vertegenwoordigen de hele bevolking, en geen enkel woord kan daar verandering in brengen. Individueel kiest of wijst elke kiezer kandidaten af op basis van onveranderlijke gegevens, gebaseerd op voorkeuren en affiniteiten. Maar de democratische illusie wordt nog duidelijker wanneer we weten dat God persoonlijk ingrijpt in de selectie en verkiezing van de winnende kandidaat. Deze tekst uit Daniël 10:13 onthult het fundamentele belang van de rol van onzichtbare acteurs in deze menselijke taferelen: " *De vorst van het koninkrijk Perzië heeft mij eenentwintig dagen tegengehouden; maar zie, Michaël, een van de voornaamste vorsten, kwam mij te hulp, en ik bleef daar bij de koningen van Perzië.* " Zo verzetten God en de duivel zich in onze menselijke politieke strijd tegen hun invloed, en natuurlijk wint God de strijd. Maar hij verzet zich niet systematisch tegen de duivel aan wie hij de zielen overlevert die hij veroordeelt. En in het geval van vervloekte landen begunstigt God de overwinning van de leider die het kwaadst is voor zijn natie. Nu worden alle landen op aarde zonder uitzondering getroffen door zijn vloek. Daarom werken God en de duivel samen tegen de wereldwijde menselijke rebellie. En alle wereldleiders begunstigen, door hun keuzes en beslissingen, de oorlogszuchtige confrontatie die de grote Schepper God wenst en verordend, maar die genegeerd en veracht wordt. De zaken nemen vorm aan en we horen al van sommigen dat de Derde Wereldoorlog al is begonnen in Oekraïne, omdat de VS daarachter tegen Rusland vecht. Bovendien, wanneer conventionele wapens Rusland in staat hebben gesteld heel het verwoeste en verpletterde West-Europa te domineren, zullen de VS de eersten zijn die atoomwapens op het grondgebied van Rusland afvuren. Het is dan dat hun leider, " *de koning van het noorden* " uit Daniël 11:44, dit vreselijke nieuws zal ontvangen: " *Er zullen berichten uit het oosten en uit het noorden komen die hem angst aanjagen, en hij zal in grote woede uitrukken om menigten te vernietigen en uit te roeien.* "

Deze leiders, die genieten van de eer die hun volk hen toebedeelt, kunnen zich niet voorstellen dat ze in werkelijkheid niets meer zijn dan marionetten die door God en Satan worden gemanipuleerd. Volksverkiezingen wekken hoop op die nooit zal worden vervuld, omdat God heeft besloten het volk van alle succes te beroven. De ruïnes van Oekraïne zullen niet worden hersteld en zullen slechts voorafgaan aan die welke binnenkort alle naties ter wereld zullen kenmerken, die op verschillende plaatsen door monsterlijke nucleaire vernietiging worden getroffen.

Wat is de waarde van menselijke keuze als die niet door God is goedgekeurd? In het westerse kamp hebben mensen vrijheid tot de

beschermheilige en het kenmerk van hun soort samenleving gemaakt. Deze hang naar vrijheid is gebaseerd op de bevrijding van morele waarden die zich nooit hadden kunnen voorstellen. In haar excessen en extravagaties valt de westerse samenleving alle door God vastgestelde normen aan; haar besluit om ze massaal aan de vernietiging over te leveren, kan dus worden verklaard en vindt een Bijbelse rechtvaardiging.

Ik heb dit onderwerp al aangesneden, maar ik wil u eraan herinneren dat de volledige vertegenwoordiging van een bevolking niet systematisch gunstig kan zijn voor een menselijke samenleving. Jezus Christus herinnerde ons eraan dat er op aarde altijd, tot aan het einde der tijden, arme en rijke mensen zullen zijn, wier belangen zo diametraal tegenover elkaar staan als dag en nacht; wat burgeroorlogen of internationale oorlogen rechtvaardigt. In West-Europa werden uiteindelijk normen aangenomen en opgelegd, die ertoe leidden dat achtereenvolgens gekozen regeringen in wezen dezelfde maatregelen toepasten. Als gevolg hiervan verdwijnt de belangstelling voor verkiezingen en neemt het aantal onthoudingen alleen maar toe in de loop der tijd. Ware gelovigen vinden in God een reden om geen belang meer te hechten aan deze ervaringen, wetende dat Hij alles leidt. Want goddelijke macht wordt opgelegd aan alle vormen van bestuur van volkeren, van monarchie tot republiek, christelijk, islamitisch of atheïstisch.

Verkiezingen zijn daarom niets meer dan een bedrieglijke , **theatrale manier** voor mensen om te geloven dat ze hun lot in handen hebben of kunnen hebben. Ze zijn daarom in werkelijkheid slechts het gevolg van hun scheiding van de Schepper en Wetgever God, voor wie ze totale minachting tonen tot het punt dat ze niet in Zijn bestaan geloven. Hoewel ze een bijna onzichtbare minderheid vormen, zal het kamp van Gods uitverkorenen echter als overwinnaars uit de strijd komen over al hun vijanden, en God zal het laatste woord tegen hen hebben.

Het onvermogen van de mens om een regeringsvorm te creëren die iedereen tevreden kan stellen, is gebaseerd op het feit dat massa's mensen stemmen zonder enige specifieke kennis van het politieke onderwerp en economische kwesties. Sommigen stemmen alleen op basis van het fysieke uiterlijk van de kandidaat, anderen op hun mentale verschijning of hun diploma's. De som van al deze verkiezingsuitingen kan alleen maar ongunstig zijn voor het hele land. Het begrijpen van deze onmogelijkheid en deze menselijke beperking stelt ons in staat al onze hoop te vestigen op de glorieuze komst van de grote, heersende God, wiens reddende naam Jezus Christus is. Dit is des te noodzakelijker omdat de voorbereidende fasen van de Derde Wereldoorlog op donderdag 24 februari 2022 in Oekraïne begonnen. De agressieve reacties van westerse volkeren zullen spoedig de voltooiing van het conflict mogelijk maken dat beschreven wordt in Daniël 11:40-45. De strategie van deze oorlog begint met een confrontatie van de oorlogszuchtige islam tegen het agnostische of vals-christelijke Westen. Het moment zal dan gunstig zijn voor de wraakzuchtige interventie van Rusland, vernederd en economisch bestreden door West-Europa, gegroepeerd onder het acroniem EU, dat samen met de VS sancties tegen het land neemt en wapens aanbiedt aan zijn tegenstander, Oekraïne. De Europese volkeren, vol trots gebouwd op 75 jaar vrede en industrieel en commercieel succes, worden

bruut geconfronteerd met een situatie die ze niet langer mogelijk achtten. Dit gedrag is een direct gevolg van hun desinteresse in God en zijn geprofeteerde boodschappen. In tegenstelling tot hen wacht ik al sinds 1982 op de vervulling van dit conflict, waarin een zware dreiging van confrontatie tussen Europa en Rusland werd opgeroepen en gevoeld door allen die destijds leefden. Mijn ontdekking van het conflict uit Daniël 11:40-45 viel samen met de aankondiging gebaseerd op de profetieën van Michel Nostradamus, volgens een interpretatie voorgesteld door de heer Jean de Fontbrune. De tijd en de beproevingen van het geloof zijn voorbijgegaan en de tijd is gekomen dat dit angstaanjagende drama zich vervult in overeenstemming met Gods geopenbaarde wens.

In het directe nieuws van deze week, 5 van Gods vastgestelde tijd, heeft Rusland zojuist met succes een superraket van 200 ton gelanceerd met tien kernbommen, met een kracht die tweeduizend keer groter is dan die welke de VS in Hiroshima tegen Japan hebben gebruikt. De raket vliegt met een snelheid van 7 km per seconde en kan tijdens de vlucht van baan veranderen. Vanuit Moskou zou hij Parijs in 6 minuten bereiken. Hij raakt zijn doel met een nauwkeurigheid van 10 meter. Rusland zal echter niet het eerste zijn dat dit vreselijke wapen, genaamd "Sarmat 28", maar toepasselijk "Satan 2" genoemd, inzet. Het zal dit pas doen nadat het door de VS met kernwapens is aangevallen. Maar deze aankondiging voorspelt de toekomst die voor de bewoners van de hele aarde is weggelegd.

Naarmate de posities van de landen steeds verder worden verankerd, zal de geplande dodelijke confrontatie ongetwijfeld tot bloei komen. Russische dreigementen worden steeds concreter op radio en televisie. Voor sommige Russen is de Derde Wereldoorlog al begonnen, waarin de westerse norm tegenover de oosterse norm van Rusland en het Oostblok staat. Vooral het katholieke en protestantse geloof botst met de orthodoxe en islamitische religies, die zich verenigen tegen de gemeenschappelijke westerse vijand. Maar ondanks deze dreigementen geloven veel westerlingen niet in het gebruik ervan, ervan overtuigd dat geen enkel volk deze wapens kan gebruiken zonder het risico te lopen zelf door dezelfde wapens getroffen te worden. Deze redenering is echter gebrekkig omdat ze het bestaan van God en zijn vernietigende oordeel, aangekondigd en geprogrammeerd als een geprofeteerde zekerheid, negeert.

En om dit onderwerp af te ronden, moeten we beseffen dat de "grote omwenteling" die kandidaat Eric Zemmour aan de kaak stelde, al meer dan vijftig jaar lang tot stand is gebracht door de onophoudelijke opvang van vluchtelingen van alle afkomsten, waardoor de nationalistische zaak in Frankrijk niet langer grotendeels houdbaar is. Dit verklaart de onmogelijkheid voor zijn nationalistische partij, achtereenvolgens "Front National" en "Rally National", om via legale verkiezingen de overwinning te behalen.

God organiseert de grote vervanging

Deze grote omwenteling is niet alleen de oorzaak van de problemen die Frankrijk doormaakt, maar is ook het middel dat God gebruikt om het land te verzwakken.

Mijn analyse van het onderwerp wordt bevestigd: het pro-Europese kamp heeft de presidentsverkiezingen gewonnen; de jonge president Emmanuel Macron is herkozen als president van het Franse volk. Maar zijn overwinning is kleiner dan de vorige. Hij merkte dit feit op en zegevierde iets bescheidener, zichtbaar in een poging om kiezers gerust te stellen die teleurgesteld waren door zijn herverkiezing. Van teleurstelling is voor mij geen sprake, aangezien ik zeker was van deze uitslag. Ik merk echter iets onterechts op aan de cijfers van de peilingen. Hoe kunnen ze met dezelfde methoden de dag vóór de verkiezingen ongeveer 46% aan het nationalistische kamp toeschrijven, en slechts 41,5% direct erna, vóór de officiële cijfers werden gepubliceerd? Zou er geen sprake kunnen zijn geweest van een bewuste overschatting ten gunste van het handhaven van het risico om stemmen op de aftredende president aan te moedigen? Democratie bevordert zoveel corrupte acties in vrijheid, en waarom niet, verkiezingsfraude die al in de VS wordt gepleegd... Wat de oorzaken ook zijn, de huidige situatie is zoals God het bedoeld heeft. En volgens zijn lugubere plan verander je geen team dat verliest... Frankrijk en haar bevolking.

De grote verandering wordt door God georganiseerd, en het is niet de eerste keer dat Hij deze methode gebruikt. Alles wordt verklaard door de ervaring van de Hebreeën in Egypte. We vinden in deze Egyptische ervaring een verhelderende factor: God begunstigt de vruchtbaarheid van de vrouwen van het Hebreeuwse volk, volgens Exodus 1:7: "*De kinderen van Israël waren vruchtbaar en vermenigvuldigden zich, ze namen in aantal toe en werden steeds machtiger. En het land werd met hen vervuld.*" Voor Frankrijk speelde deze factor ook een fundamentele rol. Terwijl de immigrantenfamilies uit de Maghreb zich sinds de gezinsherenigingswet van 1976 vermenigvuldigden, bood de wetenschap de vrouwen in Frankrijk tegelijkertijd de anticonceptiepil aan, waardoor het geboortecijfer van de autochtone Fransen alleen maar daalde en tegelijkertijd dat van de immigranten toenam. Zo bereidde God, net als in Egypte, voor Frankrijk een ernstig vervangingsprobleem voor vanwege de vruchtbaarheid. We lezen opnieuw in Exodus 1:8: "*Er kwam een nieuwe koning over Egypte, die Jozef niet gekend had.*" Hier is opnieuw de uitleg van de problemen waarmee de Hebreeën te maken kregen: de wisseling van de machthebber, dat wil zeggen de vervanging van het bestuur en daarmee de komst van een jonge, onervaren farao, die de door God gezegende regering van Jozef niet persoonlijk had ervaren en gewaardeerd. Dit vers parafraserend zeg ik vandaag: "Er kwam een president over Frankrijk die de glorie van het onafhankelijke Frankrijk van generaal De Gaulle niet had gekend." Omdat de verklaring voor de overwinning van het pro-Europese kamp gebaseerd is op deze onervarenheid uit het verleden. De jongeren die sinds 2017 aan de macht zijn gekomen, zijn geboren onder het Europese regime, dat wil zeggen onder het symbool "*Eufraat*" dat God hun geeft in Openbaring 9:14: "*en zeggen tot de zesde engel die de bazuin had: Laat de vier engelen los die gebonden zijn in de grote rivier de Eufraat.*" Dit symbool vormt dus een aanvulling op dat van de "*tien horens*" zonder "*diademen*", noch op "*de horens*", noch op de Romeinse "*zeven koppen*" in Openbaring 17:3. Nu we ons precies in de laatste dagen bevinden - jaren van ons aardse verblijf - vinden we in 2 Timoteüs 3 een gedetailleerde beschrijving van het oordeel dat God over deze

laatste menselijke generatie uitspreekt, door het verlichte geestelijke oordeel van de apostel Paulus, zijn trouwe dienaar en getuige.

2 Timoteüs 3:1 Weet dit wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen.

2 Timoteüs 3:2 Want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldzuchtig, pochers, hoogmoedig, lasteraars, ongehoorzaam aan hun ouders, ondankbaar, onheilig,

2 Timoteüs 3:3 liefdeloos, verraderlijk, kwaadsprekers, onbeheerst, wreed, afkerig van het goede,

2 Timoteüs 3:4 verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers van genot dan liefhebbers van God,

2 Timoteüs 3:5 die een schijn van godsvrucht hebben, maar de kracht daarvan verloochenen. Keer u van zulke mensen af.

2 Timoteüs 3:6 En onder dezen zijn er die zich in de huizen insluipen en dwaze vrouwen gevangen nemen, die met zonden beladen zijn en door allerlei begeerten gedreven worden,

2 Timoteüs 3:7 Wij leren altijd en kunnen nooit tot kennis van de waarheid komen.

2 Timoteüs 3:8 Zoals Jannes en Jambres Mozes tegenstonden, zo staan ook dezen de waarheid tegen, omdat zij verdorven gedachten hebben en het geloof verwerpelijk zijn.

2 Timoteüs 3:9 Maar zij zullen niet verder gaan, want hun dwaasheid zal voor allen openbaar worden, zoals die van deze twee mannen .

2 Timoteüs 3:12 En allen die godvruchtig willen leven in Christus Jezus, zullen vervolgd worden.

2 Timoteüs 3:13 Maar slechte mensen en bedriegers zullen van kwaad tot erger komen; zij verleiden en worden verleid .

Deze generatie verscheen in mei 1968 en lanceerde haar slogans: "Noch God, noch meester"; "het is verboden te verbieden". Volgende generaties werden opgevoed met deze mentaliteit, dus het is niet verwonderlijk dat ze " *steeds verder in het kwaad zijn gegaan* ", zoals God had geprofeteerd. Maar nu is de tijd gekomen voor de laatste waarschuwing, de straf, vóór de volledige uitroeiing van de mensheid op aarde door de zonde.

De grote vervanging waar kandidaat Eric Zemmour het eerst over sprak, betreft dus niet alleen de opvang van buitenlandse immigranten; ze wordt vooral gerealiseerd door de vervanging van ouderen door jongeren. En om dit feit te bevestigen, heeft God de dood van ouderen in de Covid-19-epidemie begunstigd, waardoor deze vervanging nog intensiever werd.

Over het algemeen ben ik tot het inzicht gekomen dat mensen niet van verandering houden, omdat die het onbekende en de bijbehorende risico's vertegenwoordigt. Dit geldt zowel op religieus als op burgerlijk vlak. Mensen zoeken bovenal de zekerheid die ze hechten aan wat ze beheersen, omdat ze het kennen, omdat ze het hebben meegemaakt. Elke verandering vertegenwoordigt een gevaar in hun ogen. Dus worden ze van nature conservatief en steunen ze, tegen hun werkelijke belang in, de vals geruststellende onbeweeglijkheid. Welke adventistische dienaar van Christus heeft deze zin niet gehoord: "Ik ben als katholiek geboren en ik zal als katholiek sterven"? Mogen ze gerustgesteld zijn!

Hun gebeden zullen verhoord worden; ze zullen als katholieken sterven, met de schuld van hun zonden en die van het pauselijke Rome dat ze steunden.

Een andere reden verklaart de steun van jongeren voor het pro-Europese denken. Ze werden geboren als Europeanen en kregen Europa voorgeschoteld als de oorzaak van de vrede die in hun territoria werd gevestigd. De hersenspoeling die ze ondergingen, maakte hen vijandig tegenover de nationalistische ideeën die, volgens diezelfde leraren, de oorzaak waren van de Europese oorlogen. De verlichte dienaar van God weet dat dit niet het geval is. Oorlogen zijn het gevolg van Gods vloek; ze zijn uitsluitend het gevolg van de minachting die Hem wordt betoond. Dit werd bewezen tijdens het leven van koning Salomo. Israëls leven werd gekenmerkt door vrede en overvloedige welvaart, en dit dankzij de wijze Salomo's keuze van wijsheid toen God hem verschillende mogelijke keuzes voorlegde, waaronder die van rijkdom, die hij verwierp. Dit voorwendsel van vredesgezindheid heeft voor deze jongeren de schadelijke rol van de EU (Verenigd Europa) of EU (Europese Unie) verborgen gehouden, waarvan de niet-gekozen commissarissen hun tijd besteden aan het vernietigen van naties, het voortdurend beperken van hun handelingsvrijheid, het verzwakken van rijke landen om hen beter te verrijken, door hen uit te buiten, de armste; de laatsten die binnenkomen. Jongeren kennen Frankrijk, de vierde ^{wereldmacht}, niet; ze kennen alleen de macht die het Verenigd Europa qua koopkracht naar de 15e ^{plaats} van de 42 Europese landen heeft geleid. Ze kennen ook niet de volledige werkgelegenheid van het onafhankelijke Frankrijk, maar slechts de 10% werkloosheid die is ontstaan door de door Europa aangemoedigde delokalisaties, achtereenvolgens naar het oosten, Japan, Korea en China, maar ook binnen Europa zelf en naar bevoorrechte bevriende landen zoals Marokko. In werkelijkheid zijn de Fransen verraden door hun politieke elites, die hun land hebben overgeleverd aan de beslissingen van pro-Europese Europese technocraten. Binnen dit Europa worden dezelfde regels opgelegd vanuit Brussel en Den Haag. Als gevolg daarvan leiden wisselingen in linkse en rechtse regeringen tot de immobiliteit van een "enkele gedachte" die president Jacques Chirac tijdens zijn presidentschap naar voren bracht. Hierdoor neemt de interesse in interne verkiezingen af en de enige partij die vooruitgang boekt is de onthoudingspartij, die bestaat uit utopische anarchisten en misschien ook uit scherpzinnige mensen die eerder dan anderen de democratische zwendelpraktijken van de Vijfde Republiek inzagen, die aan Europa werden overgedragen.

Het leven van de "goddelozen" is gebaseerd op valse verklaringen, maar de menselijke geest moet verklaringen vinden om zijn problemen te rechtvaardigen. In de laatste beproeving, wanneer de rebellen getroffen worden door de laatste plagen van God, zal de geest van de duivel hen ervan overtuigen dat degenen die verantwoordelijk zijn voor hun lijden, degenen zijn die onterecht de Joodse sabbat vieren en eren. Deze gedachte, ondersteund en bevestigd door de vertegenwoordigers van de door God veroordeelde christelijke religies, zal de menselijke massa die de Derde Wereldoorlog heeft overleefd, de vervolging van de "laatste uitverkorenen" van Jezus Christus goedkeuren; dit tot het punt dat ze terecht ter dood veroordeeld worden.

De duivel had de ramp die de Tweede Wereldoorlog had veroorzaakt al behendig uitgebuit. Als reactie daarop groeide de haat tegen nationalistisch gedachtegoed en in mei 1968 ontstond een universalistisch gedachtegoed. De jeugd van destijds had de Amerikaanse jeugd in het vizier, overlopend van enthousiasme en uitbundigheid. De VS waren aanvankelijk voorstander van jeugdigheid, omdat hun voorliefde voor moderne, agressieve muziek de handel bevorderde door de verkoop van massaal geperste vinylplaten. De Amerikaanse cultuur voedde zo de Europese jeugd, die haar als voorbeeld nam. En in de VS is er de stad "New York", die, bestaande uit immigranten uit alle landen van de wereld, in het bijzonder het "Babel"-model vertegenwoordigde, dat in de laatste dagen was vernieuwd. En deze "Babel" bevorderde de ontwikkeling van afgoderij door jonge mensen zangers te geven, moderne afgoden, maar niet minder schadelijk dan de oude afgoden van de heidense volkeren uit de oudheid of uit het huidige Verre Oosten.

In religie, net als in het burgerlijke subject, is het zeer moeilijk om de menselijke geest los te rukken van de gedachten die hij voedt. Er bestaan echter uitzonderingen, gelukkig voor de goddelijke zaak, en zelfs in het seculiere subject onderscheiden jongeren zich door de lessen uit het verleden te waarderen. Maar zij vormen een minderheid en het grootste deel van de kudde gedraagt zich als schapen, terwijl ze naar de slachtbank worden geleid. Maar het nieuws over de openlijke oorlog in Oekraïne biedt de meest scherpzinnige de mogelijkheid om te beseffen dat ze al lange tijd voorgelogen zijn, door vrede te koppelen aan de vorming van een verenigd Europa. Want de militaire steun aan het oorlogszuchtige Oekraïne, dat het samen met de VS bewapent tegen Rusland, getuigt ervan dat het hypocriet een oorlog op eigen grondgebied aanmoedigt en begunstigt. En deze actie zal ertoe leiden dat het steeds meer betrokken raakt, totdat het doelwit en prooi wordt van het Russische volk, aan wie God het zal overleveren om gestraft te worden.

De vrede die God de Europeanen tussen 1945 en 2022 bood, was niet de vrucht van een goddelijke zegen, noch van de totstandkoming van Europese overeenkomsten, maar een "vergiftigd" geschenk van de grote goddelijke Rechter. Want in deze vrede, waarin mannen en etniciteiten zich vermengden en een ondraaglijke samenlevingsvorm voor het einde voorbereidden, zozeer scheiden gewoonten en religies uiteindelijk de menselijke geesten. En om deze tegenstellingen te versterken, zagen we het islamitische geloof ontwaken en in zijn gebruiken aan vrouwen het dragen van de sluier opleggen, die was geërfd van de gewoonten van oosterse volkeren, en aan mannen het dragen van de djellaba, de boerús van de traditionele islam; dit om zich duidelijker te onderscheiden, om de autochtone Fransen er arrogant aan te herinneren dat de islam nu net zo Frans is als zij.

Dus de jonge president wordt opnieuw in zijn functie benoemd, maar wat kan hij anders doen dan de verschrikkelijke werken volbrengen die God Zelf in hem opwekt?

Een nieuwe termijn van vijf jaar, maar de laatste, begint, maar zal niet worden afgerond, want gaandeweg zal de tragedie van de Russische interventie een einde maken aan de termijn. Frankrijk bereidt zich voor op de laatste twee of

drie jaar van haar bestaan. En na de Russische verpletterende nederlaag zal de tijd aanbreken voor de laatste universele regering die God zal organiseren voor de geloofstest van de laatste overlevenden op aarde. Deze zal eindigen in het voorjaar van 2030, met de glorieuze wederkomst van onze goddelijke Redder Jezus Christus. Waarlijk!

Gods grote plan wordt voltooid en we kunnen de volgorde van de constructieve fasen ervan al volgen. In 1843, door de adventistische geloofstest uit te lokken, herinnerde God de mensen aan de norm van volmaakt geloof, die de terugkeer vereist van de sabbat, die betrekking heeft op de ware zevende dag, zaterdag en niet zondag. Vervolgens, in 1914 en 1939, kwamen twee wereldoorlogen die de haat tegen het nationalisme voorbereidden die het Westen er in 2022 toe bracht zich tegen Rusland te verzetten. Deze haat is echter blind, want paradoxaal genoeg wordt deze oppositie tegen Rusland, dat als "nationalistisch" wordt beschouwd, gerechtvaardigd door de steun die aan de "nationalistische" zaak van Oekraïne wordt gegeven. Het is waar dat Oekraïne religieus orthodox is, terwijl Oekraïne gemanipuleerd wordt door het katholieke, Romeinse Polen, net als het Europa van het Verdrag van Rome. De reden voor de steun aan Oekraïne lijkt dus duidelijk de westerse wens van de VS en Europa te zijn om het model van hun samenleving te intensiveren, met het oog op de triomf ervan over alle volkeren der aarde. Alleen ziet Rusland dat anders en heeft het de doelstellingen van het westerse denken duidelijk begrepen; dit rechtvaardigt zijn gewapende, agressieve ontwaking.

Ik herinner me dat dit plan van God slechts datgene hernieuwt wat er voor het Joodse volk van het oude verbond tot stand is gebracht, tussen 605 en 586. Drie opeenvolgende deportaties resulteerden in de vernietiging van de natie Israël. Tegen het einde van de christelijke jaartelling moeten drie wereldoorlogen tot hetzelfde resultaat en dezelfde oorzaak leiden, voor het verenigde Europa en Oost-Europa: de zonde begaan tegen God.

Ik heb twee onthullende symbolen opgemerkt die de twee opeenvolgende overwinningen van de jonge president Emmanuel Macron vergezelden. Op de avond van het begin van zijn eerste ambtstermijn koos hij het Louvre om zich aan het Franse volk voor te stellen; wat een verwijzing naar een vijfjarige ambtstermijn met een monarchistisch aspect suggereerde. Op de avond van zijn tweede presidentschap viel zijn keuze op het "Veld van Mars", aangezien Mars de Griekse god van de oorlog was. Deze tweede ambtstermijn van vijf jaar zal hem tot een krijgsheer maken, en niet zomaar een, aangezien hij de situatie van de Derde Wereldoorlog zal moeten beheersen, die zijn sancties tegen Rusland met de VS en andere Europese landen zullen hebben ontketend. Zijn presidentiële overwinning lijkt dus spiritueel rechtvaardig, aangezien het normaal is dat degene die de oorlog begint, vervolgens de gevolgen draagt die hijzelf en de mensen die hem steunden, dragen.

In het nieuws van begin deze week, de zesde lente van 2022, intensiveren de diplomatieke ontmoetingen in een poging de brand in Oekraïne te blussen. De secretaris-generaal van de VN spreekt met de Russische en Oekraïense leiders. Maar kan het vuur dat God heeft aangestoken, worden geblust?

Deze maandag, 26 april 2022, is een gedenkwaardige dag. In Duitsland vond een bijeenkomst van 30 lidstaten plaats in aanwezigheid van de NAVO-chef. Aan het einde van de bijeenkomst werd besloten Oekraïne te voorzien van alle benodigde wapens om Rusland permanent te " **verzwakken** ". De primitieve angst voor de reacties van Rusland verdwijnt. Duitsland zelf zal ongeveer dertig aanvalstanks leveren, en de andere landen zullen diverse andere uitrusting leveren, waaronder krachtige kanonnen genaamd "Caesar", aangeboden door Frankrijk. Op dezelfde dag dreigde Rusland met een Derde Wereldoorlog. Ik citeer een gehoorde getuigenis: "De Derde Wereldoorlog is begonnen in Oekraïne." Ik merk daarom op dat NAVO-landen zichzelf verzwakken door hun wapens aan Oekraïne te geven in het vooruitzicht van een directe confrontatie met Rusland. Zo verzwakt de NAVO zichzelf door Rusland te willen verzwakken, en haar initiatieven zullen uiteindelijk averechts werken op deze landen. Europa zal daardoor nog gemakkelijker toegankelijk zijn voor zijn moslim- en Russische indringers.

In het westerse kamp baseren we ons op de tot nu toe gehanteerde regel, die stelt dat de schuld van de "medestrijdende partij" begint met het sturen van soldaten naar het conflict. Het Larousse-woordenboek geeft de volgende definitie: "wordt gezegd van een land dat tegelijkertijd met een ander land in oorlog is tegen een gemeenschappelijke vijand." Wat onze tijdgenoten misleidt, is de uitdrukking "dat in oorlog is", want tot deze laatste oorlog was deelname aan de oorlog gebaseerd op een officiële verklaring. Dit is nu vervangen door openbare mediaverklaringen. De verkoop van militaire wapens heeft altijd bestaan, maar was min of meer verborgen. Integendeel, in het geval van Oekraïne, met media-informatie die de kwestie aanwakkert, kondigen NAVO-landen officieel aan welke soorten wapens ze zullen leveren en al aan Oekraïne leveren. Geen van hen lijkt de Russische dreigementen nu serieus te nemen, omdat ze zich allemaal niet bewust zijn van het verschrikkelijke plan dat God voor hen heeft bedacht. Maar deze escalatie van woorden en daden zal leiden tot de ergste confrontatie in de menselijke geschiedenis; Want voor V. Poetin begint de status van medestrijder met de officiële steun aan Oekraïne, en de westerse volkeren zullen dit tot hun schade ondervinden. Oekraïne en Rusland zijn slechts de ontstekers van deze " *zesde bazuin* " van de Apocalyps van Jezus Christus, of voor de leken, de "Derde Wereldoorlog", bovendien de laatste, vóór de totale vernietiging die plaatsvindt voor de glorieuze wederkomst van Christus, wanneer de " *zevende bazuin* " zal klinken, dat wil zeggen in het voorjaar van 2030.

Maar op dinsdag 27 april heeft Rusland zojuist sancties opgelegd aan Polen en Bulgarije, waardoor hun levering van Russisch gas werd stopgezet. Het gesanctioneerde land legt vandaag sancties op, en ondanks de opschepperige reacties van de Europese Commissie zal dit besluit een fatale klap betekenen voor de bedrijven die hun productie naar deze twee landen hebben verplaatst, maar vooral voor Bulgarije, waarvan de gasvoorziening voor 75% afhankelijk is van Russisch gas. Als reactie hierop zullen alle West-Europese landen de prijzen zien stijgen. Het is dan dat ontevreden en geïrriteerde mensen hun elites de schuld zullen geven van de sancties tegen Rusland. Deze irritatie zal ook zichtbaar zijn in de Maghreb en Afrikaanse landen, waar hongersnoden de bevolking zullen

treffen. Want "een derde" van de productie van tarwe en andere granen, evenals zonnebloemolie, werd voorheen door Oekraïne geproduceerd. De "**hongersnood**" is een van Gods "*vier verschrikkelijke straffen*", aldus Ezechiël. 14:20: "*Want zo zegt de Heere HEERE: Ik zend Mijn vier vreselijke straffen tegen Jeruzalem: het zwaard, de **hongersnood**, de wilde dieren en de pest, om er mens en dier uit te roeien,*" en Openbaring 6:5-6: "*En toen Hij het derde zegel geopend had, hoorde ik het derde dier zeggen: Kom en zie! En ik zag, en zie, een zwart paard, en die erop zat, had een weegschaal in zijn hand. En ik hoorde een stem te midden van de vier dieren zeggen: Een maat tarwe voor een penning en drie maten gerst voor een penning; maar breng geen schade toe aan de olie en de wijn.*" "

De oorlog in Oekraïne heeft de woede van de VS ontketend en de tijdelijke terugtrekking wordt vervangen door een internationale verbintenis; dit omdat de hogere belangen van het land in het geding zijn. Het is niet voor niets dat God dit land en zijn bondgenoten met de uitdrukking "*de **kooplieden** der aarde*" aanduidt als opvolgers van de "**kooplieden**" die door het katholieke geloof zijn verrijkt, in Openbaring 18:3: "*... omdat alle volken gedronken hebben van de wijn van de toorn van haar hoererij, en de koningen der aarde hoererij met haar hebben bedreven, en de **kooplieden** der aarde rijk zijn geworden door de overvloed van haar lekkernijen.*" En om dit oordeel te bevestigen, liet God in 2001 in New York de extremistische islam de twee torens van het "World Trade Center" of "het World Trade Center" aanvallen. Rusland heeft het aangedurfd het project van het kapitalistische imperialisme te breken, dat ernaar streeft zijn marktrechtprincipe wereldwijd te laten invoeren. Dit project kan zich alleen ontwikkelen door grenzen te slechten of door nieuwe leden, zoals Polen, de Baltische Staten, Tsjechië, Roemenië (al lid), en sinds 2013 de nieuwe kandidaat Oekraïne, aan zijn clan, de NAVO, toe te voegen. Maar handel functioneert alleen goed in een context van vrede. En de ontketende oorlog kan Rusland, Europa, de VS zelf en de rest van de wereld alleen maar ruïneren, volledig gedestabiliseerd. Daarom treden de VS, met hun rijkdom op het spel, opnieuw op als interventionist in deze oorlog in Oekraïne. En met elke escalatie wordt de status van medestrijder van de Oekraïners sterker en duidelijker voor de Europese landen die het openlijk steunen en bijstaan, in woord en daad; dit ondanks de Russische dreigementen, die ook steeds concreter worden.

De langdurige aanvaarding van de quasi-monarchale regels van de Vijfde Republiek, die Frankrijk sinds 1958 regeert, is gebaseerd op het trauma dat de Tweede Wereldoorlog heeft veroorzaakt. Deze periode die de Fransen doormaakten, liet tegenstrijdige gedachten achter in de geesten van de vrijheidsliefde en de bitterheid van berusting en onderwerping aan nazi-Duitsland. Na deze pijnlijke ervaring kon het Franse volk alles accepteren, en de onoplosbare Algerijnse Oorlog bevorderde de verkiezing van generaal De Gaulle en zijn nationale grondwet van de Vijfde Republiek. Maar vandaag de dag bestaan deze trauma's niet meer onder jongeren, omdat de meerderheid van de huidige leiders allemaal na deze Tweede Wereldoorlog is geboren, en de laatsten binnen de gevestigde Europese norm. Als gevolg hiervan wordt het autoritaire monarchistische regime slecht ondersteund en worden de perverse aspecten van deze Vijfde Republiek steeds duidelijker. Verkiezingen dienen nu alleen nog maar om

de meest gehate presidentskandidaten of parlamentskandidaten te elimineren. Het kiesstelsel met twee ronden kan als volgt worden samengevat: in de eerste ronde kiest men, in de tweede ronde elimineert men. De kiezer bevindt zich aldus onder het gezag van een leider die hij verafschuwt of zelfs haat. En de beslissingen van deze gehate figuur leggen de hele natie vast. Het overlevingsinstinct van de meest scherpzinnige drijft hen ertoe om dringende wijzigingen in deze Grondwet te eisen. Deze werd vanaf het begin veroordeeld als een dictatuur, en in onze tijd openbaart ze zich inderdaad als een republikeinse vorm van dictatuur. Wanneer de dreigende gevolgen van de sancties tegen Rusland de levensstandaard van de Fransen ernstig aantasten, kunnen we onrust en irritatie verwachten, zelfs volksoptstanden. En het is duidelijk dat de belangrijkste factor in deze veranderende reactie de **vervanging** van menselijke generaties is.

De vorige plaag van God, Covid-19, heeft westerse volken, waaronder Frankrijk, al van hun vrijheid beroofd. Maar de sancties tegen Rusland zullen hun koopkracht in gevaar brengen, voordat ze de verwoestingen van de oorlog in hun land zullen zien.

Ik moet dit feit benadrukken. De Derde Wereldoorlog kan niet worden vergeleken met de oorlogen die eraan voorafgingen. Het verschil tussen beide is enorm, omdat het, in tegenstelling tot de andere, het voorwerp is van een goddelijke profetie, geopenbaard in Openbaring 9:13-21, onder het symbolische teken van de " zesde bazuin ", die God laat klinken. Ook moet worden begrepen dat in deze oorlog de burger evenzeer Gods doelwit is als het leger, en dit principe wordt al bevestigd in de oorlog die op Oekraïense bodem wordt ontketend. Aan het einde van een lange vrede, dankzij zijn lange geduld, roept God eerst de christelijke volkeren ter verantwoording. Maar andere volkeren zullen op hun beurt in vernietigende botsingen worden meegesleurd; " *de vrouw, de oude man en het kind* " zullen niet aan deze verwoestingen ontkomen, zoals God leerde in Ezechiël 9:5-6-7, met het voorbeeld dat tegen Israël werd toegepast in 586: " *En Hij zei in mijn bijzijn tot de anderen: Ga hem achterna, de stad in, en sla toe; laat uw oog niet ontzien en wees niet genadig!*" ***Dood en vernietig de oude mannen, de jonge mannen, de maagden, de kinderen en de vrouwen ; maar nader niemand die het merkteken draagt; en begin bij mijn heiligdom! Ze begonnen bij de oudsten die buiten het huis waren. Hij zei tegen hen: "Verontreinig het huis en vul de voorhoven met doden! ... Ga naar buiten!" Ze gingen naar buiten en sloegen de stad neer.***

De " zesde bazuin " en de " zesde " van de " zeven laatste plagen van God ": " Armageddon "

Deze twee opeenvolgende conflicten vertonen in de loop van de tijd veel overeenkomsten die tot verwarring kunnen leiden. Ik herinner er dan ook aan dat de eerste, de " zesde bazuin ", de Derde Wereldoorlog aanduidt die net is begonnen op Oekraïense bodem en die de landen voor de laatste keer tegen elkaar opzet. De tweede, " *de "zesde van de zeven laatste plagen van God "*, die erop volgt, duidt op de strijd die de laatste rebellen tegen Jezus Christus en zijn laatste

uitverkoren heiligen voeren. Aan het begin, vóór de glorieuze terugkeer van de Messias, geven de rebellen de sabbatvierders de schuld van de goddelijke plagen die hen treffen, en ze zijn zich er niet van bewust dat ze de ware dienaren van Jezus Christus vervolgen. Ze zullen hun oordeelsfout pas ontdekken ten tijde van zijn glorieuze terugkeer, universeel hemels en daarom, als zodanig, onnavolgbaar, wanneer ze getroffen worden door zijn goddelijke toorn, volgens Openbaring 6:15-17: " *De koningen der aarde, de groten, de hoofdlieden, de rijken, de machtigen, iedere slaaf en iedere vrije verborgen zich in de grotten en de rotsen der bergen, en zeiden tot de bergen en de rotsen: Valt op ons en verbergt ons voor het aangezicht van Hem, Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam ; want de grote dag van zijn toorn is gekomen, en wie zal bestaan?*" 'In werkelijkheid zullen ze zich niet hoeven af te vragen: ' *wie zal er opstaan?*' ? ", omdat ze meteen het antwoord zullen hebben, als ze zien dat Jezus juist de mensen redde en naar de hemel bracht die ze vervolgden en voorbereidden om te vernietigen door ze ter dood te brengen, volgens Openbaring 13:15: " *En hem werd macht gegeven om aan het beeld van het beest een geest te geven, zodat het beeld van het beest ook zou spreken, en maken dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden .*" Deze vraag, " *en wie kan er nu nog staan ?*" ? ", is alleen van belang om het mysterie van de profetie te begrijpen en God gaf zijn antwoord in Apo. 7, waar hij de symbolische " *144.000* " aanduidt, verzegeld door het " *zegel van de levende God* ", dat wil zeggen zijn goedkeuring voor de ware liefde voor zijn waarheid, die concreet gemanifesteerd wordt door de praktijk van de ware sabbat, het actieve " *zegel* " van God, op zaterdag, en de liefde voor zijn profetische openbaringen, dat wil zeggen zijn geestelijke " *zegel* ". Ik gebruik deze definitie om u eraan te herinneren dat " *de zesde bazuin* ", die nu plaatsvindt sinds 24 februari 2022, een goddelijk oordeel vormt dat de overtreding van de door God voorgeschreven sabbat bestraft sinds de lente van 1843, dat wil zeggen aan het einde van de duur van de " *2300 dagen* "-jaren van het besluit van Dan. 8:14, waarin God zegt, in ware en goede vertaling: " *Tot avond-morgen 2300, en heiligheid zal gerechtvaardigd zijn* ". Sinds die datum, 1843, hebben westerse landen zich ontwikkeld onder Gods vloek, en hun heerschappij en welvaart, mogen niet worden verward met goddelijke zegeningen. Integendeel, dit nageslacht is de onthechting van God gaan aanmoedigen, tot het punt dat het Westen wordt gekenmerkt door de liefde voor rijkdom en welzijn. Aldus tevreden, voelen de mensenmassa's niet langer de behoefte aan de reddende God, en verliezen ze het zicht op zijn rechtvaardige veroordeling van hun zonden, en ontwikkelen ze zich zoals andere diersoorten die op aarde leven: zonder een schuldig geweten en zonder plichten jegens Hem en hun naaste.

de verwarring tussen " *de zesde bazuin* " en " *de zesde van de zeven laatste plagen van God* " die voorafgaat aan de wederkomst van Christus, de wreker en rechtgever, hebben weggenomen, moeten we de vele overeenkomsten tussen deze twee handelingen, voorspeld in de Apocalyps van Jezus Christus, onderkennen en opmerken. Voor God is de belangrijkste reden om zijn uitverkorenen te laten inzien dat de betrokkenen bij beide gebeurtenissen, oftewel de protagonisten, dezelfde zijn. De tweede reden is dat de oorzaak ook dezelfde is: God straft het

verzaken van de ware sabbat. De overeenkomst betreft uiteraard ook de strategie achter de beschreven handelingen.

Ik neem als basis deze beschrijving van de " zesde plaag ", geciteerd in Openbaring 16:13-14: " *En ik zag drie onreine geesten, gelijk kikvorsen, uit de bek van de draak, uit de bek van het beest en uit de mond van de valse profeet komen. Want het zijn geesten van demonen, die wonderen doen en uitgaan naar de koningen der gehele aarde, om hen te verzamelen voor de oorlog van die grote dag des Heren, de Almachtige God .* " Deze " zesde plaag " beschrijft een " samenkomst " die werd uitgevoerd om een geestelijke reden die " *de draak* " of de duivel, " *het beest* " of de katholieke godsdienst, en " *de valse profeet* " of de protestantse godsdienst, die sinds 1843 door God is veroordeeld, associeert met "de draak" of de duivel. Het beeld is daarom dat van een grote universele consultatie, die tot doel heeft de eerbewijzen die aan de sabbat worden gegeven, die moet ophouden en verdwijnen, evenals de getrouwe vieringen ervan, definitief uit te sluiten en uit te roeien, door de oplegging van de door het rebellenkamp geëiste Romeinse zondag.

Dit algemene aspect van consultatie vinden we terug in onze huidige gebeurtenissen, in het westerse kamp, waar de VS, in de rol van de duivel, de NAVO-landen verenigt voor hun strijd. Het doel van deze bijeenkomst is de vernietiging van Rusland, deze ondraaglijke concurrent van het Amerikaanse regime. Uiteindelijk zal de vernietiging van Rusland hun de universele, aardse overheersing bieden waarnaar ze streven. Deze strijd zal daarom ook voor hen de "grote dag" van hun universele overwinning zijn. De consultatie wordt voornamelijk gepropageerd door het jonge Oekraïense staatshoofd, Volodymyr Zelensky, wiens oproepen breed worden uitgezonden en ondersteund door televisiestations die gespecialiseerd zijn in continu nieuws. Hij spreekt Europese leiders toe en lokt schuldgevoelens uit om hen mee te slepen in zijn oorlog tegen Rusland, net zoals de duivel, via zijn demonen, zijn plannen tegen gekozen functionarissen zal inspireren in de hoofden van de laatste rebellen.

Maar achter dit conflict, waarbij menselijke machten tegen elkaar strijden, schuilt de geestelijke oorzaak van de minachting voor de sabbat, deze " **grote dag** " **die God heeft geheilgd** sinds Hij de aardse wereld schiep.

Er is nog een typisch Amerikaans punt dat in beide situaties voorkomt. We vinden het in de context van de " *zeven laatste plagen van God* " in de handelingen die worden toegeschreven aan " *het beest dat uit de aarde opstijgt* ", in Openbaring 13:15-17: " *En het werd hem gegeven om aan het beeld van het beest een geest te geven, zodat het beeld van het beest ook zou spreken, en zou maken dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden. En het zorgt ervoor dat allen, klein en groot, rijk en arm, vrij en slaaf, een merkteken ontvangen op hun rechterhand of op hun voorhoofd, en dat niemand kon kopen of verkopen, tenzij hij het merkteken, de naam van het beest of het getal van zijn naam had.* " Dit laatste vers onthult de authentieke kenmerken van deze nieuwe Amerikaanse wereld, waarvoor handel een fundamenteel wapen is, aangezien het al dan niet de welvaart bevordert die haar enige waarde is. Beter dan alle andere landen ontdekte Amerika, na "het goud van de Rockies", dat handel kan worden gebruikt als afschrikmiddel om landen te

dwingen tot haar tirannieke economische overheersing. Eerst slachtte het de echte indianen af, vervolgens stelde het, dankzij de overwinning in de Tweede Wereldoorlog, haar handelsregels vast door de dollar, haar nationale munteenheid, al in te voeren als internationale monetaire standaard in plaats van de gouden standaard. Later organiseerde het de wereldhandel door de WTO-groep op te richten. Tijdens de oorlog in Irak voerde het een handelsboycot uit tegen Irak, haar vijand. Het paste een handelsembargo toe op Sovjet-Rusland en droeg zo bij aan de ondergang ervan. Op het moment dat het dat koos, autoriseerde het de toetreding van China tot de WTO, om ten eerste te profiteren van de verplaatsing van haar productie naar dit land, waar het zich verrijkte met het werk van een uitgebuite beroepsbevolking met een status vergelijkbaar met die van slaven. Daarachter, Europees Andere landen, met name de Engelsen en de Duitsers, handelden op dezelfde manier. De enorme winsten die werden gemaakt, destabiliseerden de economische situatie in Europa volledig, en Frankrijk ging ten onder en verloor zijn positie als vierde ^{wereldmacht}. Qua koopkracht staat het nu op de 15e ^{plaats} van de 42 Europese landen.

Momenteel is het nog steeds via de handelsboycot dat het zijn oorlog tegen Rusland, zijn ervvijand, is begonnen. En aangezien deze maatregel in deze context ineffectief lijkt, bewapent het Oekraïne steeds meer, terwijl het er juist voor vecht. De levens van zijn soldaten worden niet langer bedreigd; Oekraïners sterven in hun plaats, voor de glorie en de gehoopte verrijking van zijn liberale en libertair-kapitalistische regime, maar bovenal voor zijn onverzadigbare hebzucht. Daarom heeft Rusland zojuist een ondubbelzinnige boodschap aan de wereld gestuurd. Op woensdag 27 april ontmoette VN-president Antonio Guterres Vladimir Poetin en op donderdag 28 april reisde hij naar Kiev om de jonge president van Oekraïne te ontmoeten. Op de avond van dit bezoek aan Kiev werden twee Russische raketten op de stad afgevuurd, terwijl de VN-chef er nog op bezoek was. Eén raket werd onderschept door de Oekraïense verdediging, maar de tweede explodeerde, scheurde een gebouw open en verspreidde het vuur naar een ander gebouw; dit gebouw bevond zich op 3 km afstand van de plek waar het hoofd van de VN stond. Vladimir Poetin stuurt hiermee een boodschap van minachting en haat uit voor deze organisatie waar hij vetorecht heeft. Hij neemt daarmee het voortouw in de strijd tegen de landen die vijandig staan tegenover het Westen en ondergeschikt zijn aan de VS, die zich diezelfde dag, op verzoek van president Joe Biden, voorbereiden om 33 miljard dollar vrij te maken om Oekraïne te helpen Rusland te verslaan. Ze zullen zware wapens leveren en openlijk aanzetten tot verlenging van het conflict.

Tot slot merkte ik in mediaberichten op hoe zelfvertrouwen zichzelf voedt. Voor iedereen die wil luisteren, Oekraïners, en vooral Oekraïense vrouwen die in de Franse media spreken, zijn ervan overtuigd dat ze Rusland kunnen verslaan. Door deze overtuiging zijn de VS ervan overtuigd dat Oekraïne kan winnen. En op hun beurt, door het zelfvertrouwen van de VS te zien, versterken de Oekraïners hun overtuiging dat ze Rusland kunnen verslaan. Dit principe is een illusie, en al die mensen die "in de Kerstman geloven" zouden er veel beter aan doen in God te geloven; want alleen hij is betrouwbaar, en in tegenstelling tot degenen die op het vlees vertrouwen, zullen degenen die op hem vertrouwen niet teleurgesteld

worden. De VS beschuldigen V. Poetin van "verdorvenheid". Wat een lef! Zij die in naam van de vrijheid mentale verdorvenheid en seksuele perversies legitimeren en legaliseren. V. Poetin van zijn kant bestrijdt en veroordeelt deze afwijkende praktijken van de westerse samenleving, die hij als "decadent" beschouwt. Ze beschuldigen hem ook van "wreedheid", omdat ze vergeten dat hun napalmbommen de bossen van Korea en Vietnam in brand staken en daarmee burgers en militairen vernietigden. Ze vergaten ook hun bombardementen op Servië tijdens de Balkanoorlog, waarbij ze de doden die ze op de grond sneuvelen niet filmde of telden. Ten tweede zijn veel mensen verbaasd over de moeilijkheden die Rusland ondervindt bij het verslaan van Oekraïense strijders. Drie dingen moeten we beseffen. Ten eerste is er sinds de Tweede Wereldoorlog geen confrontatie meer geweest tussen twee legers die met dezelfde conventionele wapens zijn uitgerust. Ten tweede is er het gebruik van nieuwe, geavanceerde, uiterst precieze wapens die gepantserde aanvalstanks zelf, evenals schepen en vliegtuigen, extreem kwetsbaar maken. En hier is de derde reden: gedurende de acht jaar van de Donbass-oorlog groeven Oekraïense troepen loopgraven en ondergrondse schuilplaatsen die de verdediging, de bescherming van Oekraïense soldaten en de vernietiging van de vijand die voor hen opdook in open terrein mogelijk maakten. Deze situatie is vergelijkbaar met de loopgravenoorlog van 1914-1918, toen een militaire overwinning voor beide partijen onmogelijk leek. De Duitsers waren de eersten die het beu werden, wat het Franse kamp en zijn bondgenoten in het voordeel bracht. Maar welke partij in Oekraïne zou het beu worden om te vechten? Ze zijn net zo vastbesloten om elkaar te verslaan als de ander, en dat is niet verwonderlijk, want met dit gedrag bevestigt Oekraïne zijn Russische oorsprong. Aan het begin van deze oorlog, zo moet men ook begrijpen, voelde de Russische leider een afkeer van de vernietiging van zijn broedervolk en zijn prachtige en voedzame land. Hij hoopte op een gemakkelijkere overwinning gebaseerd op een simpele militaire dreiging, maar God, de Almachtige Schepper, had een ander plan.

Aan de andere kant weerspiegelt het gedrag van westerse landen, die vrijwel unaniem sancties tegen Rusland opleggen en zijn tegenstander van effectieve wapens voorzien, perfect de opstandige geest die tot een zeer hoog niveau is getild en die door God voor de laatste dagen is voorspeld. In dit verband moet worden opgemerkt dat alle landen die een tijdlang onder dictatuur bleven, zich bij hun intrede in de vrijheid wettelden in vuiligheid, perversie en immoraliteit. Het voorbeeld van Spanje is typerend voor dit gedrag. Na de dood van generaal Franco, zijn dictator, bevrijdde het zich van alle taboes en overtroffen de seksuele zeden van zijn inwoners het niveau van andere Europese landen. Oekraïnes ontdekking van de westerse vrijheid had hetzelfde resultaat. Ook dit recht om te leven zoals men wil, veranderde in nationalistische oorlogszucht zodra Rusland het wilde beletten zich aan te sluiten bij het Europese kamp en de militaire alliantie NAVO.

Het christendom is Joods of het is het niet

Ja, het christendom is Joods of het is het niet. Deze korte zin alleen al vat de oorzaak samen van de vloeken die nu alle officiële aspecten van de christelijke religie treffen. De geschiedenis van dit christendom is een opeenvolging van transformaties met dodelijke gevolgen. Daarom moet dit onderwerp goed begrepen worden door alle uitverkorenen van Jezus Christus. Want het niet begrijpen van deze dingen maakt de geroepene tot een gevallene, gevangen in de duivel.

In Johannes 4:20-22 helpt het gesprek tussen Jezus en de Samaritaanse vrouw ons de prioriteit te begrijpen die God aan de Joodse religie geeft in zijn reddingsplan: *‘ Onze vaders hebben op deze berg aanbeden; en u zegt dat in Jeruzalem de plaats is waar men moet aanbidden. Jezus zei tegen haar: "Vrouw, geloof me, er komt een tijd dat **jullie de Vader niet op deze berg en ook niet in Jeruzalem zullen aanbidden** . Jullie aanbidden wat jullie niet kennen; wij aanbidden wat we kennen, want de redding komt uit de Joden . "*

Het getuigenis van de Bijbel bevestigt Gods keuze om koning Salomo een huis voor Zichzelf te laten bouwen in Jeruzalem. Maar afgezien van deze plaats heeft geen enkele andere aardse plaats de roeping om het te vervangen. Nu zijn er vele kandidaten in monotheïstische religies; achtereenvolgens Rome, Mekka, Constantinopel en Moskou. En al deze steden zijn onwettig wanneer ze de zetel claimen van de vertegenwoordiging van de Schepper-God. Hij koos Jeruzalem en daarna niets anders, nergens op het hele aardoppervlak. Toen Hij zei: "**Want de redding komt van de Joden**" ", legde Jezus een fundamentele doctrinaire basis vast. Want vandaag de dag bevinden al deze religieuze steden en hun religies zich in dezelfde situatie als de Samaritaanse vrouw, tegen wie hij zei: "*Jullie aanbidden wat jullie niet kennen; Wij aanbidden wat we weten* ." Met dit werkwoord 'weten' suggereert God experimentele kennis, die alleen gerealiseerd wordt in een verbond dat door God zelf en door mensen is aanvaard. Als God het niet heeft georganiseerd en aanvaard, is het slechts een ijdele menselijke claim die niemand tot verlossing leidt. Valse religies maken misbruik van Gods onzichtbaarheid om te beweren Hem te dienen, terwijl ze Hem allemaal verraden. Want het is op een zeer duidelijke manier dat God zijn standaard van waarheid heeft geconstrueerd en geopenbaard die tot eeuwige verlossing leidt. Daartoe sloot Hij een verbond met Abraham en al zijn nakomelingen; wat niet betekent dat het voldoende was om Joods te zijn om gered te worden. Maar het is niettemin door de hele lijn van zijn nakomelingen dat de hoop op verlossing van generatie op generatie is doorgegeven. Na de opeenvolgende getuigenissen die gepresenteerd worden in de levens van de patriarchen Isaak en Jakob, is het met laatstgenoemde, Jakob die Israël wordt, na 's nachts tegen Jahweh te hebben gevochten en weerstand te hebben geboden, dat de grote demonstratie van het heilige verbond zal worden gerealiseerd. De uittocht uit Egypte wordt door God gekozen om de authenticiteit van zijn verbond met Mozes, de Hebreër die tijdelijk prins van Egypte werd. De kennis die Jezus opriep, werd vervolgens opgebouwd door een unieke aardse ervaring: God op aarde te midden van zijn volk. En dit voorrecht kwam hem vaak duur te staan, omdat God volmaakt zuiver en heilig is en de mens volmaakt onzuiver en bezoedeld. Waar God werkelijk gevonden wordt, wordt

zonde dus streng gestraft. Maar zonde wordt gedefinieerd als de overtreding van de gehele goddelijke wet, die is vastgelegd in de vijf boeken die Mozes schreef onder Gods bevel. Deze schriftuurlijke basis is fundamenteel en elke religieuze aanspraak op de ene God moet worden onderzocht en verenigbaar en in overeenstemming worden bevonden met deze unieke norm die God aan mensen heeft gegeven, verspreid over de gehele aardbodem.

De erkenning van de wet van Mozes vormt daarom het eerste niveau van de ware religie die de Schepper God wil eren. Deze noodzaak vormt de eerste zeef die alle valse beweringen van de religies die God heidens noemt, ondanks hun pretenties, zal verwijderen.

Door Mozes het verhaal van de mensheid te vertellen vanaf het begin, met Adam en Eva als eerste vertegenwoordigers, probeert God zijn nieuwsgierigheid niet te bevredigen. Hij presenteert hem de fundamenteën van zijn project en onthult hem, zonder dat hij het begrijpt, hoe zijn reddingsproject zal eindigen. En de gelukkige afloop van dit project zal voor hem en zijn uitverkorenen zijn, de verkrijging van ware rust voor geesten die bevrijd zijn van zonde, omdat zijn uitverkorenen door zijn onfeilbare oordeel zullen zijn uitgekozen en geheiligd. En deze eeuwige rust werd aangekondigd door de rust van de zevende dag die Hij heiligde, volgens Gen. 2:3: "*God zegende de zevende dag en heiligde die, omdat Hij daarop rustte van al Zijn werk, dat Hij geschapen en gemaakt had.*" Maar natuurlijk zou deze rust door God zelf verdiend moeten worden, ten koste van verschrikkelijk lijden in het vlees van Jezus Christus. Maar het was te vroeg om Jezus Christus, wiens bediening en reddingsactie gedurende het Oude Verbond alleen in de vorm van symbolische ritën zouden worden gepresenteerd, te noemen. Jezus zelf werd voornamelijk gesymboliseerd door het beeld van het paaslam, de jonge ram die God aan Abraham had gegeven zodat hij geofferd kon worden in plaats van zijn zoon Isaak, geboren uit zijn wettige vrouw Sara. De islam beweert dat deze zoon Ismaël was, maar de Bijbel ontkent dit, en iedereen kan begrijpen dat de wettige zoon Isaak voorrang had op de zoon van de Egyptische dienaress Hagar. Tussen de twee voorgestelde verhalen geeft de logica de voorkeur aan datgene dat Mozes schreef in opdracht van God nadat hij zijn volk uit de slavernij van Egypte had bevrijd, een symbolisch beeld van de slavernij van de zonde.

De sabbat is voor de Joden hét teken van hun verbondenheid met God, wat wordt bevestigd door Ezechiël 20:12-20. We kunnen dus begrijpen dat ze er bijzonder aan gehecht zijn: "*Ik heb hun ook mijn sabbatten gegeven als een teken tussen Mij en hen, zodat zij zouden weten dat Ik Jahweh ben, die hen heiligt. ... / ... Heilig mijn sabbatten, en laat ze een teken zijn tussen Mij en u, zodat zij zouden weten dat Ik Jahweh ben, uw God.*" In Gods plan had de sabbat echter alleen waarde in het perspectief van de overwinning die later door Jezus Christus werd behaald. Daarom was de goddelijke zegen die erfelijk aan het Joodse volk werd toegeschreven afhankelijk van hun erkenning van zijn bediening, zoals die op meerdere manieren in de Heilige Schrift werd geprofeteerd, in profetische talen, maar ook en vooral in de symboliek van hun feesten en religieuze ritën. Gods religieuze plan is intelligent en coherent. Deze intelligentie en consistentie kunnen alleen tot uiting komen in de Bijbelse Schrift, die terecht wordt genoemd: het

woord van God. Door te weigeren Jezus Christus te erkennen als de door God gezonden Messias, ontdeden de Joden hun sabbatviering van haar profetische betekenis, die hun beloning aankondigde voor het geloof dat ze toonden. Maar ze zondigden juist tegen God, door gebrek aan geloof, door Hem te weigeren te erkennen, en volgens het principe dat Jezus leerde in Mattheüs 25:29: "... *Want wie heeft, hem zal gegeven worden en hij zal overvloed hebben; maar wie niet heeft, hem zal ook wat hij heeft, afgenomen worden .*" Zo zagen de Joden Gods zegen weggenomen en had zelfs hun trouwe sabbatviering geen waarde meer voor hen.

Dit is waar u zich dit moet realiseren. De Joden vielen niet vanwege de sabbat, maar vanwege hun verwerping van Christus, dus de sabbat is op geen enkele manier verantwoordelijk voor hun verlies. Hij blijft, voor hen die geen gebrek aan geloof hebben, het teken van datgene wat God toebehoort, zoals Ezechiël 20:12-20 bevestigt. En in zijn reddingsplan verandert God zijn religieuze norm niet; het voorbeeld van de uitverkorenen blijft de getrouwe en oplettende Jood, gehoorzaam aan zijn voorschriften, wetten, verordeningen en geboden; alles wat Abraham als eerste in acht nam om hem te zegenen, volgens Genesis 26:5. De voltooiing van de verlossing van de zonden van de uitverkorenen, door Jezus Christus, bood God echter de mogelijkheid om het voorstel tot verlossing uit te breiden tot alle mensen die op aarde leven. Het is inderdaad een voorstel en geen oplegging. Verlossing wordt door God voorgesteld onder precieze, onvermijdelijke voorwaarden. Het doel van de verlossing is de uitroeiing van de zonde in het leven van de begunstigde van deze verlossing. Want, zoals u kunt begrijpen, werd de verlossing door Jezus betaald ten koste van afschuwelijk lijden dat de volledige overgave van het verlorene vereist. Ware verlossing is het tegenovergestelde van vals geloof, gereduceerd tot het principe van etiquette. Het staat geschreven in Matteüs 16:24: " *Toen zei Jezus tot zijn discipelen: Als iemand achter Mij aan wil komen, **moet hij zichzelf verloochenen** , zijn kruis opnemen en Mij volgen.* " Zelfverloochening is geen etiket, het is de vrucht van een innerlijke en uiterlijke strijd, verkregen door de geest van opoffering, de verzaking van alles wat een obstakel vormt op het geheiligde pad van de goddelijke waarheid, waarop Jezus, als voorbeeld, als eerste liep.

Onder het valse voorwendsel van de de-judaïsering van het christelijk geloof, liet keizer Constantijn I ' bekend als "de Grote", de praktijk van de ware, door God geheiligde sabbat varen en verving deze door de rest van de eerste dag van de goddelijke orde die zijn Romeinse religie wijdde aan de heidense god de "onoverwonnen zon", in het Latijn "SOL INVICTUS". Er was geen reden voor God om de christelijke religie te de-judaïseren, aangezien alle leringen, gebaseerd op 16 eeuwen Joodse geschiedenis, van 1500 tot het jaar 30, de Joodse norm presenteerden als de door God vereiste norm. Het werkelijke resultaat van deze doctrinaire transformatie is dat het christelijk geloof Romeins en heidens is geworden, dat wil zeggen, het tegenovergestelde van de door God vereiste bekering. In het Oude Verbond had hij de overtredingen van zijn wekelijkse sabbat streng veroordeeld en hij verweet de Joden dit herhaaldelijk. In het nieuwe verbond, bekrachtigd door het Joodse getuigenis dat hem voorging, voerde hij strafmaatregelen in om gelovigen te waarschuwen dat zijn vloek zwaar op hen

drukte. De Bijbel was echter nog niet bij iedereen bekend. Hij werd in het geheim bewaard en gereproduceerd door de monniken van het katholicisme. De mensheid onderging daarom straffen waarvan ze de werkelijke oorzaak niet kon begrijpen. Deze meervoudige straffen zouden pas in de laatste dagen een verklaring krijgen, wanneer de teksten van de profetieën van Daniël en Openbaring duidelijk zouden worden uitgelegd. Het is ons voorrecht vandaag, nu God mij de genade schenkt, om al deze kostbare openbaringen voor Hem en voor u te presenteren. In zijn Apocalyps noemde hij deze straffen " *bazuinen* " die dienden om christenen te waarschuwen en de aandacht te vestigen op de vloek van het verlaten van hun heilige sabbat. In Daniël 2:1-23 In 8:12 presenteert hij zijn overtreding, of " *zonde* ", als " *de oorzaak* " van de verlating van het christelijk geloof aan het bedrieglijke en vervolgende pauselijke regime van Rome: " *Het leger werd overgeleverd met het dagelijkse offer-vanwege de zonde ; de hoorn wierp de waarheid neer en was voorspoedig in zijn inspanningen.* " In dit initiatief demonstreert God zijn volmaakte, coherente logica die zijn volmaakte gerechtigheid bewonderenswaardig maakt. Aangezien christenen er de voorkeur aan gaven de keizer van Rome in 321 te gehoorzamen, moesten zij worden overgeleverd aan het pauselijke Rome, gesticht in 538. God wilde hen zegenen en zijn vrede schenken; het zal een vloek voor hen zijn en zal hen in zijn naam vervolgen.

Opgemerkt moet worden dat God in Daniël de rol van de protestantse reformatie niet onthult. In dit boek presenteert hij slechts de twee belangrijkste fasen van het christelijk geloof, puur en authentiek tot 7 maart 321, en vervolgens bezoedeld door de zonde tot het voorjaar van 1843, wanneer zijn decreet, aangehaald in Daniël 8:14, van kracht wordt. Deze datum is profetisch door God vastgesteld om het mysterie omtrent de Rooms-Katholieke Kerk op te lossen en haar vreselijke schuld aan de kaak te stellen in het lijden van gekastijde christenen. Op deze datum wordt de vloek van de zondag, de "dag van de zon", onthuld; de de-judaïsering die Constantijn ondernam, werpt licht op de oorzaak van de straffen van de " *zeven bazuinen* " die in de Apocalyps worden genoemd. Tegelijkertijd werpt de vloek van de zondag licht op het lot dat trouwe of ontrouwe protestanten ondergingen, omdat de erkende leer onvolmaakt was. En deze onvolmaaktheid, die bewaard is gebleven en is overgeërfd van de katholieke godsdienst, werd gesuggereerd in deze uitdrukking van dit vers uit Openbaring 2:25-26: " *Maar aan u allen die in Thyatira zijn, die deze leer niet hebben en die de diepten van de Satan, zoals zij die noemen, niet hebben gekend, zeg Ik u: **Ik leg u geen andere last op; alleen**, wat je hebt, houd daaraan vast totdat ik kom.* " In duidelijke taal vertaalt dit vers een uitzonderlijke situatie vanwege een tijd van onwetendheid. Want God maakt geen uitzondering voor iemand in het bijzonder, omdat zijn vereiste voor alle mensen hetzelfde is. Maar hier gaat het niet om een uitzondering van individuele gunst, het is een collectieve uitzondering, uitgedrukt door het bijwoord " **alleen** ". Het gebrek aan licht over de ware sabbat rechtvaardigt deze collectieve uitzondering die de meest getrouwe protestanten in de 16e ' 17e ^{en} 18e eeuw ten goede komt . Goed wetende welke gemoedstoestand het protestantse geloof zal tonen ten aanzien van zijn sabbatseis die in 1843 werd toegepast, vergelijkt God het met een " *last* ". En ik moet zeggen dat ik, die Hem liefheb en waardeer, deze " *last* " zoet en licht vind. Want de sabbat is *een last*

voor sommigen, de rebellen, en hemelse vleugels voor anderen, de getrouwe uitverkorenen.

Het christelijk geloof is dus óf Joods óf het is het niet, en deze leer wordt bevestigd door de apostel Paulus in Romeinen 2:28-29: ‘ **Niet hij is een Jood die het in het openbaar is** , en de besnijdenis is niet wat uiterlijk in het vlees is. ’ **Maar een Jood is iemand die innerlijk Jood is** ; en de besnijdenis is die van het hart, naar de geest en niet naar de letter. De lof van deze Jood komt niet van mensen, maar van God. "Onbesneden, ik claim dit Joods-zijn volledig. En u moet begrijpen dat God alleen Joden van dit soort zal redden, conform dit model dat de apostel Paulus beschreef. De uitverkorenen kunnen van elke afkomst komen, maar in God zijn ze onderworpen aan dezelfde eisen en profiteren ze van dezelfde goddelijke zegeningen. De kleur van de huid is niet belangrijk, want onder deze huid stroomt rood bloed dat het Adam-type kenmerkt, aangezien deze Hebreeuwse naam als wortel het woord "Edom" heeft, wat rood betekent. Wat de innerlijke geest betreft, die heeft geen kleur en die van de mannen, van de vrouwen, die God selecteert, is vergelijkbaar en in overeenstemming met de gedachte die in Jezus gevonden wordt; wat Jezus symboliseerde met *het "bruiloftskleed"* in zijn gelijkenis.

In 2022 gaat het praten over gehoorzaamheid in tegen de heersende menselijke gedachtegang. Maar dit is vooral het geval in de westerse samenleving, die haar vrijheid koestert, omdat andere volkeren, niet-christenen, gevoelig en onderdanig zijn gebleven aan religieuze plichten. Hun bekering tot het ware christelijke geloof is mogelijk zonder automatisch en algemeen te zijn. Maar men moet begrijpen dat alleen de kwaliteit van de ziel het onderscheid maakt tussen de geredden en de verlorenen. De verdeling in meerdere religies is tijdelijk, en God zal uit alle volkeren der aarde, na hen te hebben bekeerd tot zijn maatstaf van de waarheid van Christus, allen die Hem liefhebben om wie Hij is en wat Hij heeft gedaan om hun redding te verdienen, nemen. Religieus erfgoed is waardeloos. Geloof dat God welgevallig is, is gebaseerd op de kennis die wordt verkregen door het bestuderen van zijn heilsplan, zoals dat in de hele Bijbel wordt geopenbaard. Het belicht de betekenis van 6000 jaar menselijk leven op aarde. En in deze Bijbel vinden de uitverkorenen van de laatste dagen kostbare profetische teksten waarin God de vorm onthult en onthult van de valstrikken die onder het mom van valse religies zijn opgezet. Wanneer het goddelijke plan volledig begrepen en beheerst wordt, is een fundamenteel belangrijk onderdeel van de verlossing bereikt. Het is het intellectuele deel van deze verlossing dat, nadien, trouw aan God vereist, elke dag, en tot de laatste dag.

Paulus heeft ons opnieuw een beeld gegeven van de status van de christen van heidense oorsprong, dat wil zeggen de meerderheid van de uitverkorenen. In Romeinen 11 vergelijkt hij de Joden van ras met de geestelijke Joden van aanneming in Christus, door het beeld van twee soorten olijftakken: de ware olijfboom voor de Jood van ras, en de wilde olijfboom voor de christen van heidense oorsprong. Twee belangrijke boodschappen moeten behouden blijven: de eerste is het enten van de takken van de wilde olijfboom op de stam en de wortel van de ware olijfboom; wat bevestigt dat het inderdaad de heiden is die moet **judaïseren** en niet andersom. De tweede waarschuwt de bekeerde heiden

tegen opscheppen, zichzelf het recht gevend om tegen God te zondigen. In de verzen 20 tot en met 22 is Paulus precies en spreekt hij over de ongelovige Joden: " *Dit is waar: Zij zijn weggevaagd om ongelooft, maar u staat door het geloof. **Wees niet hoogmoedig, maar vrees**; want als God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, zal Hij u ook niet sparen.*" Overweeg daarom de goedheid en de strengheid van God: strengheid voor hen die gevallen zijn, maar Gods goedheid voor u, als u in zijn goedheid blijft; **anders zult ook u uitgeroeid worden** . » Nu blijkt dat zowel het protestantse geloof als het katholieke geloof daarvoor zichzelf trots verheerlijkten en beweerden van God te komen, terwijl hun leerstellingen gekenmerkt werden door " *de zonde* " van de rest van de eerste dag, de "dag van de zon", aangenomen in 321. Ook hebben sinds 2020 goddelijke straffen elkaar getroffen en opgevolgd, na Covid-19, in het nieuws en sinds 24 februari 2022 heeft de mensheid, die " **niet gespaard mag blijven** ", in toenemende mate de opeenvolgende fasen van de Derde Wereldoorlog opgebouwd, die, onder de noemer " *zesde bazuin* ", de zesde keer zullen vormen dat de goddelijke vloek de christelijke volkeren treft, die de heilige sabbat van de zevende dag overtreden, door God geheiligd sinds de eerste week van zijn aardse schepping.

Elke Bijbellezer kan zien dat de praktijk van de sabbat een door God vastgestelde waarde is in de leer van zijn waarheid die het Joodse volk van het Oude Verbond moest eren. Evenzo wordt de hedendaagse mensheid gedwongen vast te stellen dat de meest representatieve christelijke kerken, zoals katholieken, orthodoxen en protestanten, deze praktijk hebben verlaten. Deze verdwijning van de ware, oorspronkelijke sabbat kan niet duurzaam worden aanvaard door de grote Schepper en Wetgever God. Het besluit van Daniël 8:14, dat van tevoren door God was voorbereid, heeft de historische tijd bepaald voor de noodzaak van de terugkeer naar deze praktijk. Geconfronteerd met al deze gegevens, bestaat de laatste geloofstest erin individueel te getuigen van het belang dat wij hechten aan deze voorziene orde, geschreven door de profeet Daniël, die deze leer in de 6e^{eeuw} v.Chr. via een visioen van God ontving.

De leer van het christelijk geloof beschouwt de Bijbel als het woord van God. Het is voor God en de mens het enige middel om Zijn gedachten, Zijn oordeel en Zijn plannen bekend te maken. Voor Zijn uitverkorenen behoudt het gebod dat God bijna zesduizend jaar geleden gaf met betrekking tot de sabbat, of dat van de herinvoering ervan, geschreven in de zesde eeuw voor Christus, al zijn waarde en eist gehoorzaamheid van Zijn schepsel. Wat vindt u hiervan?

De status van het protestantisme is in de loop der tijd veranderd, te beginnen in het voorjaar van 1843, toen God het aan de geloofstest onderwierp, die betrekking heeft op de liefde voor profetische openbaringen. Daarom zal ik alle teksten uit Daniël en Openbaring die hierop betrekking hebben, opsommen en samenvatten en beschrijven om deze verandering in de geestelijke status te benadrukken.

In Daniël worden de vreedzame, gelovige, gemartelde protestanten, vervolgd door de katholieke monarchieën, zonder uitzondering aangeduid als " *de heiligen* ". Het bloed van Christus rechtvaardigt en " *heiligt* " hen tot het voorjaar van 1843. Aangezien het protestantisme in de 16e^{eeuw} ontstond¹, zullen alleen de teksten over deze periode en de daaropvolgende perioden bewaard blijven.

Dan.7:21: " En ik zag diezelfde hoorn oorlog voeren **tegen de heiligen** en hen overwinnen. " Het pausdom vervolgt de protestanten.

Daniël 7:25: " Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, en hij zal **de heiligen** des Allerhoogsten te gronde richten, en hij zal er op uit zijn tijden en wetten te veranderen, en **de heiligen** zullen in zijn hand overgegeven worden voor een tijd, tijden en een halve tijd ." Het pausdom regeerde 1260 jaar over de katholieken, daarna over de protestanten.

Dan. 8:13: " Ik hoorde **een heilige** spreken , en een andere **heilige** zei tot hem die sprak: Hoelang zal het visioen duren over het dagelijks offer en over de verwoestende zonde? Hoelang zullen ~~het heiligdom~~ en het leger vertreden worden? "

Dan.8:14: " ~~En Hij zeide tot mij: Tweeduizend driehonderd dagen; daarna zal het heiligdom in rechte staat hersteld worden.~~ " ; " En hij zei tot mij tot de avond en de morgen, tweeduizend driehonderd en **heiligheid zal gerechtvaardigd worden** Dit is de letterlijke vertaling van de Hebreeuwse tekst die God voor het eerst aan mij openbaarde, ergens vóór 1991. Ik verklaar dat deze nauwkeurig en betrouwbaar is.

Dan. 8:24: " Zijn kracht zal groot zijn, maar niet door eigen kracht; hij zal verwoesting aanrichten en het zal hem gelukken, hij zal de machtigen en **het heilige volk te gronde richten** . "

Dan.11:33: " En de wijzen onder hen zullen er velen onderwijzen, maar sommigen zullen voor een tijd vallen door het zwaard en door vlam, door gevangenschap en door roof. "

Dan. 11:34 : " **En als zij vallen, zullen zij een weinig geholpen worden , en velen zullen zich bij hen aansluiten in de huichelarij** . " Wie zijn deze " heilige " " **huichelaars** "? De protestanten die waar geloof en politieke toewijding verwarpen en de wapens opnamen voor de revolutionairen van 1789 om hun leven te verdedigen. Deze beschuldiging van hypocrisie zal betrekking hebben op het geloof dat gevestigd is door Johannes Calvijn, de koude en wrede Geneefse wiens leer zich zal verspreiden naar de nieuwe wereld van de VS. Dit oordeel van God, dat " *hypocrisie* " aan de kaak stelt, wordt gerechtvaardigd door het niet respecteren van dit vers: " *Want wie zijn leven wil behouden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest om Mijnentwil, zal het vinden* . " Dit principe is zo belangrijk dat het in drie evangeliën wordt aangehaald: Mat. 16:25; Mark. 8:35; Luk. 9:24. En het verbod op het vechten met wapens werd door Jezus aan zijn apostelen geleerd ten tijde van zijn arrestatie in de hof van Gethsemane, volgens Mat. 26:51-52: " *En zie, een van hen die bij Jezus waren, strekte zijn hand uit, trok zijn zwaard, trof de dienaar van de hogepriester en sloeg hem zijn oor af. Toen zei Jezus tegen hem: ' Steek je zwaard terug op zijn plaats, want allen die naar het zwaard grijpen, zullen door het zwaard omkomen . '* » ; zie ook Johannes 18:10-11. Het was door het gebruik van deze wapens, verboden door de " *huichelachtige* " en ongehoorzame christenen, dat de waarlijk uitverkorenen ten tijde van de dragonnades van Lodewijk XIV " **een beetje geholpen** " werden, zoals dit vers specificiert. God waardeerde dus de gewapende strijd van de Hugenoten en de Camisarden in de Cevennen bij Anduze niet, net zo min als de protestantse vertegenwoordiging die werd vermoord tijdens het bloedbad op Sint-

Bartholomeus in 1572, terwijl het gevallen protestantisme hen tot zijn helden maakte.

Dan.11:35: " **En sommigen van de wijzen zullen afvallen, om gelouterd en gereinigd en wit gemaakt te worden** , tot de tijd van het einde, want die zal nog komen op de vastgestelde tijd. "

Openbaring 2:19: De zogenaamde " Thyatira "-periode van de 16e ' 17e ^{en} 18e ^{eeuw} : " Ik weet dat uw werken, uw liefde, uw geloof, uw trouwe dienst, **uw standvastigheid** en uw laatste werken meer zijn dan de eerste. " Het ware, vreedzame protestantse geloof, dat het martelaarschap aanvaardt en zich zonder klagen onderwerpt aan de katholieke vervolging, is gezegend door Jezus Christus. Een subtiel detail is in dit vers te vermelden: het woord " **standvastigheid** ", want Marie Durand, een voorbeeldige, vreedzame getuige van het ware geloof in die tijd, zat, net als enkele anderen, 38 jaar lang opgesloten op de top van de "Toren van Konstanz" in Aigues-Mortes (Eaux Mortes), gelegen in Zuid-Frankrijk aan de oevers van het Rhônekanaal. In Saint-Jean du Gard bewaart en presenteert "het museum van het geloof" een steen waarop zij het woord "weerstand" had gegraveerd. Na 38 jaar vreedzaam verzet werd ze bevrijd en behield ze haar leven. Gehoorzaamheid aan Christus wordt daarom rijkelijk beloond. In Openbaring 13:10 herinnert de Geest aan dit door Jezus Christus ingestelde principe: " *Wie in gevangenschap voert, zal zelf in gevangenschap gaan; wie met het zwaard doodt, moet zelf met het zwaard gedood worden. Hier komt het geduld en het geloof van de heiligen om de hoek kijken.* "

Dit vers verdient uitleg. In zijn vervolgende optreden voert het monarchale katholieke geloof de heiligen van Jezus in gevangenschap en doodt anderen met het zwaard. Gods gerechtigheid zal hen op hun beurt bevrijden om gevangengenomen en gedood te worden door de guillotine van de Franse revolutionairen; het geval van koning Lodewijk XVI. De guillotine speelt de rol van " *het zwaard dat Gods verbond wrekt* ", als derde straf, in Lev. 26:25: " *Ik zal een zwaard over u brengen dat mijn verbond zal wreken; wanneer u zich in uw steden verzamelt, zal Ik de pest onder u zenden en u zult in de handen van de vijand worden overgeleverd.* " »

Openbaring 2:24: "Maar Ik zeg **u, zovelen als er in Thyatira zijn** , **die deze leer niet hebben** en de diepten des Satans, zoals **zij die noemen** , niet hebben gekend, Ik leg u geen andere last op dan wat in de diepten des Satans is. " Gelovige protestanten veroordelen de leugens van het katholicisme, die zij " *de diepten des Satans* " noemen. Opgemerkt moet worden dat in de geschiedenis van het christelijke tijdperk het katholieke geloof pas in de 12e ^{eeuw} door Peter Waldo en vervolgens in de 14e ^{eeuw} door John Wycliffe als " *satanisch* " werd veroordeeld . Maar het nam pas in de 16e ^{eeuw} een officiële, georganiseerde vorm aan met de posters van Maarten Luther op de deuren van de Dom van Augsburg in 1517. Aan deze publieke veroordeling dankt het protestantse werk zijn naam. God zinspeelt hier subtiel op zijn toekomstige sabbatseis vanaf het voorjaar van 1843; de sabbat die het gevallen protestantse geloof, door God als " *hypocriet* " beoordeeld volgens Daniël 11:34, zal beschouwen als een " *last* " die het weigert te dragen.

Openbaring 3:2: De periode die symbolisch " *Sardis* " wordt genoemd, omvat de twee Amerikaanse Adventistische ervaringen die plaatsvonden in het

voorjaar van 1843 en het najaar van 1844. Het profetische geloof van de " heiligen " wordt twee keer op de proef gesteld: " *Schrijf aan de engel van de gemeente in Sardis: Dit zegt Hij, Die de zeven Geesten Gods heeft en de zeven sterren: Ik ken uw werken, namelijk dat u levend lijkt, en u bent dood.* "

Openbaring 3:2: " *Wees waakzaam en versterk het overige, dat dreigt te sterven, want Ik heb uw werken niet volmaakt bevonden voor mijn God.* " Jezus verwijst hier naar de werken die vereist werden door de Vader, God, in wiens naam Hij zijn verzoenende dood onderging. Met deze term " werken " in het meervoud hekelt hij de desinteresse in zijn profetische openbaringen, in zijn wederkomst aangekondigd voor 1843 en 1844, en in de zevendedagssabbat, die het protestantse geloof heeft veracht door de rooms-katholieke zondagspraktijk over te nemen. Hier moeten we letten op Christus' eis van " **volmaakte werken** " die werd veroorzaakt door de verandering die werd teweeggebracht door de inwerkingtreding van het decreet van Daniël 8:14; dit staat in logische tegenstelling tot de eerdere boodschap uit de 16e tot de 18e eeuw: " *Ik leg u geen andere last op .* " In het " Sardijnse " tijdperk werd de " last " van de sabbat vereist als " *gerechtvaardigde heiligheid* ", aldus Daniël 8:14.

Openbaring 6:9: Onder het thema van de " zegels " worden de vervolgde " heiligen " aangeduid met het " vijfde zegel " : " *Toen het Lam het vijfde zegel opende, zag ik onder het altaar de zielen van hen die geslacht waren om het woord van God en om het getuigenis dat zij hadden afgelegd.* " De vermelding van het woord " *getuigenis* ", in het Grieks " *marturia* ", bevestigt hun dood als martelaren van het geloof.

Openbaring 6:10: " *En zij riepen met luide stem, zeggende: Hoe lang, o heilige en waarachtige Heerser, oordeelt en wrekt Gij ons bloed niet aan hen die op de aarde wonen?* " Deze heiligen aanvaardden de dood in afwachting van de " *wraak* " van God, die in Deuteronomium 32:35 zei: " *Mij komt de wraak en de vergelding toe .* "

Openbaring 6:11: " *Aan ieder van hen werd een wit gewaad gegeven, en hun werd gezegd dat zij nog een korte tijd moesten rusten, totdat hun mededienstknachten en hun broeders, die evenals zij gedood zouden worden, voltallig zouden zijn.* " Deze martelaren van het geloof kenmerken de eerste christenen die genoemd worden in de zogenaamde " *Smyrna* " -periode , die verwijst naar de " *tien dagen* " van vervolging door keizer Diocletianus en de keizerlijke tetrarchie tussen 303 en 313. Na deze verschrikkelijke vervolging door het keizerlijke Rome profeteert de Geest het toekomstige martelaarschap dat door het pauselijke Rome aan de protestantse " *heiligen* " zal worden opgelegd.

Openbaring 6:13: " *En de sterren des hemels vielen op de aarde, zoals een vijgenboom zijn onrijpe vijgen afwerpt, wanneer hij door een harde wind geschud wordt .* " Dit beeld roept het gevallen protestantse geloof op, omdat het, ondanks goddelijke profetische openbaringen, de in 1843 opgelegde verandering niet gehoorzaamde. Zo bleef de vrucht van de vijgenboom, naar het beeld van de vijgenboom, " **groen** ", zonder het door God vereiste rijpingsproces te bereiken, sinds die allerheiligste datum van de lente van 1843, die Hij soeverein had vastgesteld. De betreffende periode 1843 wordt geïdentificeerd, omdat deze volgt op het symbolische beeld dat de handelingen van de Franse Revolutie aanduidt,

geïllustreerd door de symbolen van de "zon zwart als een zak" en de "bloedmaan". Deze symbolen hebben, in volgorde, betrekking op de dood van de Bijbel, de goddelijke "twee getuigen" uit Openbaring 11:3; en de executies van de schuldigen, monarchisten en katholieke priesters, uitgevoerd door de guillotine van de revolutionairen, ter vervulling van de boodschap geciteerd in Openbaring 2:22-23: "Zie, Ik werp haar op het ziekbed, en hen die overspel met haar plegen, in grote verdrukking, als zij zich niet bekeren van haar werken. Ik zal haar kinderen door de dood ombrengen, en alle gemeenten zullen weten dat Ik het ben die de harten en de nieren doorzoek, en Ik zal ieder van u vergelden overeenkomstig uw daden." De status van gevallen protestanten zal collectief niet veranderen tot de glorieuze wederkomst van de goddelijke Christus. Zij zullen zich dan gedragen overeenkomstig de beschrijving in het volgende vers.

Openbaring 6:16-17: "En zij zeiden tot de bergen en de rotsen: Val op ons en verberg ons voor het aangezicht van Hem, Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam. Want de grote dag van Zijn toorn is gekomen, en wie zal bestaan? De oorzaak van deze verschrikking wordt gegeven in Psalm 50:6: "En de hemelen zullen Zijn gerechtigheid verkondigen, want God is Rechter." Openbaring 11:19 bevestigt dit door te specificeren: "En de tempel van God in de hemel werd geopend, en de ark van Zijn verbond werd in Zijn tempel gezien. En er kwamen bliksemstralen, stemmen, donderslagen, een aardbeving en zware hagel." En in deze ark staat het sabbatsgebod, door Gods vinger gegraveerd op stenen tafelen. Hun aanval op de sabbat en de naleving ervan veroordeelt hen zonder beroep. Het antwoord op de vraag "wie kan bestaan" wordt gegeven in de structuur van het boek, in het komende hoofdstuk 7: Alleen de "heiligen die verzegeld zijn" door de sabbat en de liefde voor de profetische waarheid zullen kunnen bestaan. De "zegel" "God" wordt geplaatst op "de hand" of handeling en op "het voorhoofd" of de mentale geest. Ze getuigen op complementaire wijze van goddelijke goedkeuring en ontvangen geestelijk "het zegel van de levende God".

Na deze gedeeltelijke evocaties wijdt de Geest het gehele thema van de "vijfde bazuin" uit Openbaring 9:1 aan 12 om het protestantisme te illustreren dat sinds de lente van 1843 is gevallen. Vers 11 onthult het "destructieve" gebruik van de Bijbel: "En zij hadden over zich als koning de engel van de afgrond, wiens naam in het Hebreeuws Abaddon was en in het Grieks Apollyon." De genoemde volgorde is consistent met die van de Bijbelse opbouw: 1e 'de' "Hebreeuwse" tekst, 2e 'de' "Griekse" tekst. De woorden "Abaddon" en "Apollyon" betekenen beide Vernietiger; deze naam kenmerkt het Bijbelse gebruik van de "duivel", "de engel" die "duizend jaar" gevangen zal worden gehouden in "de afgrond", dat wil zeggen, de verlaten aarde zonder menselijke bewoners, in Openbaring 20:3. Hij inspireert en spoort mensen aan tot ongehoorzaamheid, waardoor de door God voorgestelde mogelijkheid tot verlossing 'vernietigd' wordt.

Dit zijn allemaal openbaringen die God aan zijn uitverkorenen doet, zodat zij zijn oordeel over het protestantse geloof kennen en zo geen verbond sluiten met de vijanden van God. Achtereenvolgens Joden, Katholieken, Orthodoxen, Protestanten en tenslotte sinds 1994 de Adventisten zijn sinds 1995 juist toegetreten tot het oecumenisch verbond van de vijanden van Jezus Christus.

De door God gezegende norm is die van het Adventisme, dat trouw blijft aan de eerste goddelijke openbaringen die het christelijk geloof duidelijk in twee tegenovergestelde kampen verdeelden: het kamp dat trouw is aan de goddelijke sabbat en dat van de afgodendienaars die de Romeinse heidense zondag eren. Deze twee keuzes staan net zo tegenover elkaar als de goddelijke zegen en de vloek, dag en nacht, licht en duisternis, leven en dood. En tussen deze twee keuzes moet u kiezen volgens Gods uitnodiging in Deuteronomium 30:19: "*Ik roep heden de hemel en de aarde tot getuigen tegen u, dat ik u het leven en de dood, de zegen en de vloek heb voorgehouden. Kies het leven, opdat u en uw nakomelingen mogen leven.*" "

Het **Joodse karakter** van het ware geloof wordt bevestigd door het beeld van de "*twalf stammen*", een symbool waarmee hij de enige ware uitverkoren Zevende-dags Adventisten voorstelt, gezegend van het voorjaar van 1843 tot de wederkomst van Christus in het voorjaar van 2030. Ik wijs erop dat het verlaten van de praktijk van de ware sabbat de deur naar christelijke genade voor de Joden van het ras sinds 7 maart 321 heeft gesloten. Omgekeerd heeft de herinvoering ervan sinds het voorjaar van 1843 hun bekering en hun toetreding tot het Zevende-dags Adventistengeloof bevorderd. Deze leer wordt in Openbaring 3:9 als volgt geopenbaard: "*Zie, Ik zal u een van hen maken die tot de synagoge van Satan behoren, van hen die zeggen dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen; zie, Ik zal maken dat zij komen en aanbidden voor uw voeten, en erkennen dat Ik u heb liefgehad.*" "

Rollen delen

Het is niet eenvoudig om de werken van God duidelijk te onderscheiden van die van de duivel. Wat gemakkelijker is, is om aan de Schepper-God de wil toe te schrijven om zondaars te redden en aan de duivel de meest extreme pogingen om hen te vernietigen. Als Schepper van al het leven en alle dingen, kent God in zijn daden geen andere grenzen dan die welke hij zichzelf oplegt uit respect voor de regel van volmaakte gerechtigheid. In het kamp van de duivel is de grens die welke God oplegt. Daarom moeten we het principe goed begrijpen op basis waarvan God de duivel toestaat vrij te handelen zonder hem te beperken. De duivel kan handelen en vervolgen tot het punt dat hij individueel alle schepselen doodt die niet beschermd worden door het bloed van Jezus Christus. Dit verklaart onopzettelijke sterfgevallen en moordpartijen, en slechts gedeeltelijk sterfgevallen door ziekte. God van zijn kant behoudt zich het recht voor om deze sterfgevallen te beperken, omdat het leven volgens zijn plan is georganiseerd, op zo'n manier dat de duivel slechts een pion is die hij gebruikt overeenkomstig zijn opperste wil. De ervaring van "Job" werpt veel licht op de situatie en presenteert ons de ontmoeting tussen God en Satan met betrekking tot Job, die een trouwe aanbieder van God vertegenwoordigt. Hoewel Almachtig, verloor God zijn goddelijke rechten over zijn menselijke schepselen sinds de zonde van Adam en Eva; zij gaven er de voorkeur aan de leugenachtige woorden van de duivelse "slang" te geloven, en sindsdien is het de duivel die de heersende vorst op aarde is

geworden. Gods doel is daarom om aan de duivel en zijn heerschappij een paar schepselen te ontrukken die zijn uitverkorenen zullen vertegenwoordigen. Maar om dit mogelijk te maken, moet de uitverkorene zelf het concrete bewijs leveren van zijn verlangen om God toe te behoren. Dit is de demonstratie die God aan de duivel zal geven. Daartoe zal Job in zijn vlees worden geslagen om hem ertoe te brengen God verantwoordelijk te stellen en zo ver te gaan hem te vervloeken. Maar dit doel is slechts het doel dat de duivel nastreeft, omdat God de diepten van Jobs hart kent en zeker is van zijn waarheid: Job is onvoorwaardelijk voor hem. God bereidt zich dus voor om de duivel een verpletterende nederlaag toe te brengen. Maar om dit doel te bereiken, zal de arme "Job", ondanks zijn immense rijkdom, op aarde alles moeten opgeven: zijn rijkdom en zijn kinderen. En als klap op de vuurpijl zal een kwaadardige zweer zijn vlees verslinden en hem vreselijk laten lijden. Ik gebruik dit thema om eraan te herinneren dat in dit verhaal over Job, tijdens zijn tussenkomst, zijn vrouw hem uitnodigt om God te zegenen en zijn dagen te beëindigen, en niet om Hem te vervloeken. De vertaalfout is te wijten aan een perverse transformatie van het Hebreeuwse werkwoord "barek", dat zegenen betekent, maar na verloop van tijd zijn extreme tegenpool is geworden, namelijk vervloeken in de Hebreeuwse vorm "berek". Bovendien laat het antwoord dat Job haar geeft duidelijk zien dat ze hem pas adviseert zijn leven te beëindigen nadat ze God heeft geprezen voor een vervuld leven tot dan toe. In zijn antwoord reageert hij alleen op de suggestie om zelfmoord te plegen en zegt in Job 2:10: "*Maar Job antwoordde haar: 'Je spreekt als een dwaas. Wat! Wij ontvangen het goede van God, en zouden we niet ook het kwade ontvangen? In dit alles heeft Job niet met zijn lippen gezondigd.'*" Merk op dat de uitnodiging om God te vervloeken zijn vrouw niet tot een dwaze vrouw, maar tot een goddeloze vrouw zou hebben gemaakt. Job weet niet dat de duivel mensen kwaad doet, en in zijn onwetendheid kent hij alleen God, aan wie hij de macht toeschrijft om goed en kwaad te doen. Hierin heeft hij gelijk, en de Bijbel bevestigt dit standpunt door in Amos 3:6 te zeggen: "*Wordt er een trompet geblazen in een stad, zonder dat de mensen bang zijn?*" *Gebeurt er ongeluk in een stad zonder dat Jahweh de oorzaak ervan is?* » In zijn logica dacht Job echter dat God alleen degenen kon schaden die Hem verachten en ongehoorzaam zijn. Zich er niet van bewust dat hij het onderwerp was van een geloofsbelijdenis in het duel tussen God en de duivel, kon hij alleen maar geplaagd worden door zijn onbegrip. Maar zelfs zonder antwoord koos hij ervoor om rechttop te blijven en behield hij zijn liefde voor zijn grote Schepper God. Job was niet de enige die dacht dat God alleen degenen slaat die het verdienen vanwege hun zonden. Daarom blijven de gesprekken tussen Job en zijn bezoekers er een van wederzijds onbegrip. Voor zijn vrienden die met zijn lijden meeleven, moet Job fouten hebben die hem schuldig hebben gemaakt voor God, anders zou Hij hem niet zo slaan. En toch vergissen ze zich over hem. Het was moeilijk voor hen te begrijpen dat een dienaar met Gods toestemming geslagen kon worden, juist omdat hij "*rechtvaardig en onberispelijk*" was volgens Gods eigen oordeel. Na verloop van tijd kwam de dood van de rechtvaardige Jezus Christus dit principe in de praktijk brengen, en na hem dat van zijn trouwe discipelen en apostelen. Maar de les die Jobs ervaring ons gaf, maakte het Joodse volk bijzonder schuldig aan het niet

begrijpen waarom de rechtvaardige en volmaakte Jezus gekruisigd moest sterven. Vóór hem had Jobs ervaring bewezen dat de rechtvaardigen geslagen kunnen worden tot eer van God. En merk op dat de Joden op hun beurt reageerden zoals Jobs metgezellen, en God had het voorspeld toen Hij in Jesaja 53:5 zei: "*Maar Hij werd verwond om onze overtredingen, Hij werd verbrijzeld om onze ongerechtigheden; de tuchtiging die ons de vrede aanbracht, was op Hem, en door Zijn striemen zijn wij genezen.*" » Het geval van Jezus is niettemin enigszins anders dan dat van Job, want Jezus sterft niet alleen om volmaakte trouw aan God te tonen, maar ook om te sterven in de plaats van zijn verlostes volgelingen uit het verleden, zoals de gelovige Joden en degenen van de toekomst die christenen zullen worden genoemd, of ze nu van Joodse of heidense afkomst zijn. Na de dood en opstanding van Christus de Verlosser zal Jobs ervaring op christenen worden toegepast, maar deze keer zal God hun dood goedkeuren, omdat na de opstanding van Jezus de dood de ware dienaren van de levende God niet langer zou moeten afschrikken. Hij werd niet teleurgesteld in zijn verwachting, want in groten getale gaven zijn verlostes mensen moedig hun leven in de Romeinse arena, voordat de toorn van God over Jeruzalem en zijn ongelovige inwoners kwam in het jaar 70.

In de rolverdeling construeert God zijn historische project en treedt de duivel in zijn rol om het te vervullen. Het grote geprofeteerde project is het exclusieve werk van God. Daarom wordt dit project geconstrueerd met een diepzinnige intelligentie die bewondering wekt bij degenen die het ontdekken. Hoewel God bijna universeel door mensen wordt genegeerd, blijft hij de mensheid leiden, die de fasen van zijn project uitvoert. Zelfs opstandige en ongelovige mensen nemen deel aan de verwezenlijking van zijn plannen. Hij die, volgens de Apocalyps, als overwinnaar en om te veroveren op weg ging, geniet reeds van zijn uiteindelijke overwinning. Net als een schaakkampioen mag hij pionnen offeren, maar hij zal zijn partij beëindigen met een schaakmat opgelegd aan het kamp van de duivel. Elke week, de zevende dag, geheiligd als rustdag, zaterdag, profeteert de uitkomst van deze geplande overwinning. Zijn trouwe dienaren vinden profetieën en de sleutels tot hun uitleg overal in de Bijbel. De eindtijd die ons bezighoudt, is voornamelijk het thema van de profetieën van Daniël en Openbaring. Maar voor hen die het geloof en de Bijbel verachten, brengt God zijn profetieën naar hun domein. Om deze benadering te begrijpen, moeten we kijken naar de voorbeelden van koning Saul, die alleen van een ziener de waarheid verkrijgt die God hem wil laten horen; een ander voorbeeld is dat van de corrupte profeet Bileam, die de heidense koning Barak alleen de boodschappen overbrengt die God hem wil geven. En in de 16^{eeuw} na Christus, te midden van de diepe duisternis die de geesten beheerste, ontving de profeet Michel Nostradamus visioenen die hij doorgaf in de vorm van kwatrijnen en andere, waaronder grote gebeurtenissen die zichtbaar werden voltrokken. De andere zullen in de loop van de tijd worden vervuld, en sommige van deze aankondigingen betreffen acties voor onze laatste dagen.

Ik herinner me in dit verband dat de interpretatie van de heer Jean de Fontbrune in 1982 de Derde Wereldoorlog aankondigde voor het jaar 1983. De beschrijving van de strategie achter zijn daden was vergelijkbaar met die in Daniël

11:40-45, zoals ik die in mijn analyse presenteerde. Deze twee profetieën kondigden hetzelfde gebeurtenis aan, het gevolg was opgelegd, dezelfde geest lag aan de basis ervan, en in dit geval was het de Geest van de Schepper.

Voor de meeste mensen gaan de werken van God en de werken van de duivel niet samen: God doet goed en de duivel doet kwaad. Dit "snelle" oordeel negeert de werkelijkheid, die niet zo eenvoudig is. Doet profeteren kwaad of goed? Het doel van profeteren is om de vrees voor God bij de mens aan te wakkeren. Doet dit kwaad of goed? In zijn gelijkenissen leerde Jezus ons dat hij kwam om het verloren schaap te zoeken. Waar is dit schaap, onder de goede mensen of onder de slechte? Als het "verloren" wordt genoemd, is het daarom onder de slechte mensen, de zondaars, de tollenaars, en sommigen onder hen zijn de toekomstige uitverkorenen van Christus, de Verlosser.

Het is dus in een stijl die sterk afwijkt van die van de Bijbel dat God de toekomst liet voorspellen door deze verre van voorbeeldige man, Michel Nostradamus. Hij maakte liefdeselixers, afrodiserende preparaten die hem door de toenmalige adel gewaardeerd maakten. Bovendien wist hij als astroloog de vriendschap en bewondering te winnen van koningin-moeder Catharina de' Medici, een fervent aanhanger van de astrologie en het katholieke geloof, zoals haar Italiaanse afkomst rechtvaardigt. Terwijl de Bijbel vanuit het koninklijk hof werd bestreden, werden de gedetailleerde gebeurtenissen uit de menselijke geschiedenis ontwikkeld, opgeschreven en voor de ogen van de mensen geplaatst. Ongeveer duizend kwatrijnen, moeilijk te interpreteren, zouden mensen in de loop der tijd fascineren. Maar ik ben er nu van overtuigd dat deze profetieën betrekking hebben op daden die tijdens de Derde Wereldoorlog zouden worden vervuld, op verschillende plaatsen in Frankrijk en Europa. Frankrijk, dat Nostradamus in Frankrijk in Saint-Rémy-de-Provence ontving, is een bijzonder doelwit van deze duizend aankondigingen. De huidige gebeurtenissen hebben ons eraan herinnerd dat Frankrijk nu de enige echte Europese militaire macht is, maar toch zeer zwak vergeleken met het potentieel van zijn vijand, Rusland. Aan deze zwakte kunnen we toevoegen dat het te maken zal krijgen met een Russische aanval in het noorden en de invasies van moslims en Afrikaanse barbaren in het zuiden. En deze oorlogsstrategie wordt volledig bevestigd in Daniël 11:40-45. Ik heb opgemerkt dat mensen die de interesse in Nostradamus' profetieën bekritisieren, op dezelfde manier de profetieën van Daniël 11:40-45, die God in zijn Bijbel heeft gegeven, verachten. Ik kan dus zeggen dat hun kritiek gelijk staat aan hun spirituele onwetendheid, zelfs ongeloof.

Wat mij betreft, hebben de profetieën die Jean de Fontbrune in 1982 interpreteerde mij een dienst bewezen door mijn interpretatie van Daniël 11:40-45 te bevestigen. De interpretatie was weliswaar goed en rechtvaardig, maar de voorspelde tijd voor de vervulling ervan was nog niet gekomen en is dat nog steeds; maar elke dag die voorbijgaat, bereidt deze vervulling voor. Het was voor mij inderdaad zeer nuttig om de aankondiging van een confrontatie met de islam te horen, die breed werd verwelkomd en op Franse bodem werd gevestigd. Het boek Michel Nostradamus werd in 1982 een "bestseller" en velen raakten ervan overtuigd dat het gevreesde drama, dat voor 1983 werd aangekondigd, op handen was. Naarmate de situatie verslechterde, dacht ik deze vervulling in 1993 te zien,

wat de komst van Christus in 1994 logisch maakte, aangezien deze datum het jaar 2000 van de ware geboorte van Christus aangaf. En tenslotte heeft God dit verschrikkelijke drama gepland voor de jaren 2022 tot 2029, en zijn glorieuze wederkomst voor het voorjaar van 2030.

De Bijbel onthult Gods geestelijke oordeel, en zijn profetieën van Daniël en Openbaring belichten dit oordeel door religieuze verdeeldheid op te roepen. Daniël 11:40-45 beschrijft duidelijk het Europese katholieke geloof, het islamitische geloof en het orthodoxe geloof. Nostradamus' profetieën daarentegen behouden een burgerlijk aspect, roepen daden op, maar vellen geen waardeoordelen. De drie religies komen weliswaar voor in bepaalde kwatrijnen van zijn aankondigingen, maar ze worden aangeduid met obscure namen en woorden. Nostradamus voorspelt talloze bloedbaden en verwoestingen op gemakkelijk te identificeren plaatsen. De dood van Hendrik II, gedood in een steekspel te paard, was al vóór de gebeurtenissen voorspeld door Michel Nostradamus. Deze aankondiging bezorgde hem grote roem. En door deze man herinnerde God ons er simpelweg aan dat hij bestond en al een plan had bedacht voor de geschiedenis van de mensheid. Met deze daad kwam hij de ongelovige man uitdagen die blindelings een geërfde, vervolgende religieuze traditie volgde. Zijn demonstratie van het aankondigen van de toekomst was er uiteindelijk op gericht de gevoelige ziel naar zijn Bijbel te leiden, aangezien hij daarin al zijn spirituele openbaringen legde. De Mensenvisser wierp dus een net uit in onrein water in een poging te redden wat er te redden viel. De gelijkenis tussen Nostradamus en Bileam is inderdaad verontrustend, maar Bileam was officieel een Hebreeuwse profeet van God; wat niet het geval was met Nostradamus. Maar beiden bleken niet in staat leugens te vertellen aan hun gesprekspartners. En wat hem betreft, kondigde Nostradamus de goddelijke straffen aan die de katholieke vorsten na verloop van tijd zouden treffen. Rond 1555 kondigde hij, namens God, in een kwatrijn de Bartholomeusnacht aan die in 1572 zou plaatsvinden. Zijn rol was om aan de erfgenamen van de katholieke opstand de tragedies aan te kondigen die hen tot in onze tijd zouden treffen. Maar hij presenteerde deze tragedies slechts op een beleefde manier, zonder ook maar het minste oordeel te vellen. Zijn burgerlijke rol was dus complementair aan de Bijbel, die het spirituele oordeel van de gedachte van de Schepper-God onthult. Maar Nostradamus voorspelt van zijn kant een veelheid aan daden die de Bijbel niet presenteert. God lijkt ook te zeggen tegen zijn getrouwe uitverkorenen die deze toekomstprofetieën serieus nemen: Hier eindigt de rol van de Bijbel en voor de details van de daden vindt u die in de kwatrijnen van Nostradamus. Want de Bijbel en de profetieën van Nostradamus onthullen de toekomst die alleen God kent, voorspelt en tot stand brengt.

Wat is dan de profetische rol van de duivel? Die is beperkt, omdat de duivel zich alleen kan onderwerpen aan Gods grote plan. Hij treedt op als leider van het kwaadaardige kamp, maar kan niets meer doen dan wat God hem toestaat. Hij kan de individuele toekomst voorspellen van mensen die God niet beschermt, en dit verklaart de proliferatie van "waarzeggers", mediums die de toekomst aankondigen, en Afrikaanse maraboes, die allemaal min of meer in staat zijn toekomstige ervaringen aan te kondigen die demonen kunnen organiseren en

teweegbrengen. Want we moeten beseffen hoezeer hun steeds langere levens hun kennis en beheersing van de organisatie van menselijke levens bevorderen. Zolang God hen niet tegenwerkt, kunnen ze handelen en voorspellingen doen. Mensen raken geboeid en worden afhankelijk van deze aankondiging van de toekomst, maar ze raken vaak verward over het genre en schrijven puur demonische daden toe aan goddelijke macht. Sinds de magiërs van de farao vóór Mozes optraden, botsten de zwarte magie van de duivel en Gods witte magie altijd met elkaar, en helaas voor hen verwarren velen ze. Over het algemeen zijn magische handelingen duivels van aard, omdat God zelden zijn magie gebruikt. In tegenstelling tot de duivel probeert hij zijn schepselen niet te verleiden en hecht hij zich alleen aan degenen die hem met liefde en dankbaarheid voor zijn offer in Christus zoeken.

Katholieken lezen nu ook de Bijbel, en wanneer ze de profetische teksten lezen, geven de duivel en de geestelijkheid hun interpretaties. Voor katholieken is " *het beest* " Rusland. Toen het Sovjet en atheïstisch was, werd de beschuldiging gemakkelijk geaccepteerd, maar het is niet langer atheïstisch en heeft zelfs een ijver voor zijn orthodoxe religie herwonnen. Door de visioenen die hij gaf terwijl hij verscheen in de gedaante van "de Maagd", wekte Satan interesse in het mysterie van de profetieën die naar Portugal, in "Fatima", werden gebracht. De derde boodschap eiste dat Sovjet-Rusland zich bekeerde tot de verering van "de Maagd" en tot het katholicisme. Nu bekeerd en orthodox, heeft de derde boodschap geen bestaansrecht meer. Maar orthodox Rusland concurreert met het katholieke Rome, dus vermenigvuldigt de Romeinse haat zijn intriges om het te verzwakken, en in de huidige gebeurtenissen steunen de protestantse en kapitalistische Verenigde Staten het in zijn strijd. Het pausdom voelde zich verontwaardigd over de concurrentie van dit oosterse christelijke geloof, dat een eigen paus had, die de naam paus aannam. Oorspronkelijk zetelde de paus in Constantinopel, dat wedijverde met Rome, maar later werd de orthodoxe zetel in Moskou gevestigd. Zo richtte de Roomse haat zich op deze Russische hoofdstad.

Kent de duivel het door God voorspelde plan? Als hij aan het begin van zijn opstand tegen God kon geloven dat hij de overwinning kon behalen en zijn ideeën kon laten zegevieren, nam zijn nederlaag voor Jezus Christus hem daarentegen, in een pijnlijk uur voor Jezus, al zijn illusies en hoop af. Bovendien wordt er een nauwkeurigheid over hem onthuld en volgens Openbaring 12:12 "weet hij ***dat hij nog maar weinig tijd heeft*** " om tegen Gods reddende plan in te handelen: " *Verheug u daarom, hemelen en u die daarin woont! **Wee de aarde en de zee!** Want de duivel is naar beneden gekomen, in grote woede, omdat hij weet dat hij nog maar weinig tijd heeft.* " Zijn woede is het gevolg van zijn veroordeling tot de dood door God, die hem in Jezus Christus versloeg. En zijn woede is gericht op " *de aarde en de zee* ", wat zowel de planeet waarop we leven aanduidt, maar ook, als spiritueel symbool, het protestantse geloof en het katholieke geloof, die zich als agressieve " *beesten* " gedragen tegenover de ware uitverkorenen van Jezus Christus, elk op hun eigen tijd. De duivel zag Christus ingrijpen aan het einde van de eerste 4000 jaar van de aardgeschiedenis. Hij kon toen de betekenis vatten die God wilde geven aan de zevendaagse week, een symbolische eenheid van de zeventuizend jaar wereldwijde tijd. De sabbat

profeteerde zijn nederlaag en de uiteindelijke rust die God en zijn uitverkorenen zouden verkrijgen; hij had daarom nog maar twee millennia over om zijn wraak te oefenen op God en zijn uitverkorenen. En toen Johannes de Openbaring der Openbaringen ontving, was Satan de eerste die deze kon ontcijferen, maar hij won er niets mee door zijn ontdekking met de mensheid te delen. Hij gaf er de voorkeur aan hen in hun illusies te laten en hen te laten geloven dat De eeuwigheid lag voor hen. Niettemin, wetende dat hem tweeduizend jaar de tijd was gegeven om te handelen, was hij in staat zijn oorlogsplannen te organiseren op basis van de verspreiding van verleidelijke leugens met dubbel dodelijke gevolgen. De barbaarse volkeren waarvan wij deel uitmaakten, hechtten weinig belang aan onderwijs, in tegenstelling tot het Hebreeuwse volk, wiens kinderen al heel vroeg leerden lezen en schrijven. Dit onderwijs stelde hen in staat goddelijke en menselijke bevelen te herkennen. In het Westen maakten onwetendheid en het onvermogen om authentieke Bijbelse geschriften te lezen het de duivel gemakkelijk om de leugenachtige indoctrinatie te verspreiden die vanuit Rome werd verspreid na Constantijn I, ^{bekend} als de Grote (de grote valstrik, de grote leugenaar). De vrijheid van geweten en eredienst, die hij verleende bij zijn decreet van Milaan, afgekondigd in 313, bevorderde valse christelijke bekeringen en de protestdebatten die daarop volgden. De leer van de waarheid verdronk zo in een vloedgolf van libertaire gedachten waarvan de bisschop van Rome zich tot bewaker had gemaakt. Zo ontstond het rooms-katholieke geloof, dat pauselijk zou worden en door de monarchie zou worden opgelegd bij het decreet van Justinianus, ondertekend in 533, maar pas in 538 uitgevoerd; tot die tijd was Rome bezet door de Ostrogoten. In 538 verdreef generaal Belisarius hen en kon de sluwe Vigilius zijn pauselijke dienst betreden. Een door de duivel geïnspireerde profetie, bekend als de "profetieën van Sint Malachias", kondigde de opvolging van 120 pausen aan op de zetel van Rome. Dit is een voorbeeld van het vermogen van de duivel, die ook, via valse katholieke heiligen en de "Maagd", die Maria, de moeder van Jezus, zou zijn, zijn profetieën kan overdragen aan degenen die onder zijn sterfelijke heerschappij blijven.

De voorrechten van waar geloof

Ze zijn heel talrijk en komen in werkelijkheid allemaal voort uit één ding: het profiteren van de intelligentie die God ons schenkt.

In het leven van gekozen functionarissen is het eerste voorrecht de wetenschap dat het dagelijks leven verschrikkelijk misleidend is. Om dit bedrog beter te begrijpen, moet je beseffen hoezeer moderne westerse samenlevingen op het nieuws zijn afgestemd: menselijke relaties zijn voornamelijk gebaseerd op de media, internet, televisie en radio. In al deze media worden voortdurend de meningen van experts verspreid. En de moderne mens moet een weg vinden door een veelheid aan tegenstrijdige meningen die elkaar tegenspreken. Naarmate de keuze steeds moeilijker wordt, zelfs voor de meest simpele zielen, schieten de gedachten van deze mensen van het ene idee naar het andere zonder zich te kunnen vestigen.

De uitverkorenen van Christus trappen niet in de valkuil van illusies die gebouwd zijn op bondgenootschappen die even bedrieglijk en hypocriet als fragiel en tijdelijk zijn. Met alle mediamacht worden overeenkomsten en verdragen ondertekend door politieke agenten. Vervolgens worden deze verbintenissen, dankzij een wisseling van leider, in twijfel getrokken en verlaten. En wanneer we de geschiedenis van de mensheid observeren, beseffen we dat deze gebouwd is op voortdurende kritiek op overeenkomsten en verdragen. De uitverkorenen zijn niet verbaasd over deze dingen, omdat ze weten dat de aarde door God geschapen is om de duivel een domein te bieden waarin hij gemachtigd is om tegen God en zijn getrouwen te strijden. De vrede die politieke leiders nastreven, is altijd illusoir en ijdel. Want de aard van de aarde is oorlog tussen mensen, tussen engelen, en tussen God en Satan. In de huidige gebeurtenissen is de oorlog in Oekraïne een dramatisch voorbeeld van het onbegrip van de gebeurtenis. Mensen weten hoe ze de keten van gebeurtenissen moeten verklaren die dit land in oorlog heeft gebracht. Maar hun verklaringen missen de belangrijkste parameter: God. Want onder zijn oordeel liggen de ware oorzaken van oorlogen. En de storm die is begonnen, is bijzonder formidabel omdat het de laatste is. Massa's mannen, vrouwen, ouderen en kinderen zullen omkomen en verdwijnen in deze verwoestende storm. Maar door God en zijn plan te negeren, vergissen mensen zich in hun redenering, die in werkelijkheid slechts gebaseerd is op valse hoop. Hebben we niet "Morgen zal het beter zijn" gezongen op onze radio? En deze boodschap illustreert de ongelooflijke gehechtheid aan hoop, die, volgens het gezegde, "ons in leven houdt". Hoop bestaat ook onder de uitverkorenen, maar in tegenstelling tot de menigte die van God is afgesneden, is hun hoop niet illusoir, omdat de God op wie zij hun hoop vestigen de Almachtige God is die zijn plan kan verwezenlijken en de glorieuze overwinning kan behalen die hij voorspelde. Door God en zijn dreigende verwoestende plan te negeren, onderschatten commentatoren de dreiging van de Russen die kernwapens gebruiken. Gezien de lange periode van vrede die is verstreken sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog, willen ze zichzelf ervan overtuigen dat niemand op aarde gek genoeg is om dit wapen te gebruiken, wat zou leiden tot de vernietiging van het leven op aarde, vanwege de vergeldingsmaatregelen tegen landen die over dit wapen beschikken. Ze zijn tot de overtuiging gekomen dat het bestaan van dit atoomwapen slechts een afschrikwekkend doel heeft. Daarom worden Russische dreigementen niet serieus genomen, en Europese en Amerikaanse leiders worden aangemoedigd en gaan over tot een escalatie van fatale acties. Het is waar dat Russische dreigementen in de eerste plaats afschrikkend werken, omdat Rusland nog steeds waarde hecht aan het leven en de gebieden wil beschermen die, gegroepeerd onder zijn heerschappij, het rijk en machtig hebben gemaakt. Zo was de regio Oekraïne, zijn "graanschuur". Het wil daarom niet verdwijnen. En toch zal het verdwijnen, omdat de Verenigde Staten niet dezelfde scrupules en terughoudendheid zullen hebben. Iedereen die Russische dreigementen veracht, is zich er niet van bewust dat het werkelijke gevaar voor landen Amerika is. Door hun huidige gedrag te analyseren, kunnen we al begrijpen waarom ze, wanneer de tijd rijp is, niet zullen aarzelen om Russisch grondgebied te verglazen, zelfs als dat betekent dat sommige Amerikaanse steden ook door de Russische reactie

zullen worden vernietigd. En ook de hoofdsteden van Europa zullen getroffen worden door Rusland, dat militair op de vlucht is geslagen. De Amerikanen willen inderdaad niet langer vechten. Ze hebben lessen geleerd uit hun internationale interventies, waarbij ze veel soldaten verloren; het is voorbij, ze willen hun soldaten niet langer blootstellen. Sterker nog, de oorlog in Oekraïne geeft hen gelijk, want op de grond heeft de soldaat steeds minder overlevingskansen. Moderne, uiterst precieze wapens en het gebruik van killer drones verklaren het waargenomen resultaat: de tank, hoewel zwaar gepantserd, is kwetsbaar en geen enkel gevechtsvliegtuig is veilig, noch te land, noch in de lucht, noch op zee of onder water. Geavanceerde westerse wapens bewijzen hun effectiviteit in Oekraïne tegen de Russische legers. Maar pas op, deze wapens ruïneren landen, want ze zijn verschrikkelijk duur. Echte oorlog krijgt het aspect van een videogame. Wat beide partijen gemeen hebben, is computertechnologie. Raketten vliegen de lucht in en raken hun doel, maar wie wint uiteindelijk? Degene die kan blijven vechten tegen degene die zijn aanvals- of verdedigingsraketten heeft uitgeput. Ik denk aan hoe de Amerikaanse commandant tijdens de Tweede Wereldoorlog, tijdens het Ardennenoffensief, besloot zijn kleine "Sherman"-tanks op te offeren om de Duitse tanks zo lang mogelijk op het slagveld tegen te houden. Deze beslissing bleek de moeite waard, want nadat hun brandstof op was, lieten de Duitse bemanningen hun krachtige "Tiger"-tanks achter en gingen te voet op weg naar Duitsland. Zo viel de laatste Duitse pantserverdediging; de weg naar Berlijn lag open voor de Amerikanen en hun bondgenoten.

Deze enorme consumptie van moderne vernietigingswapens leidt mij tot een beter begrip van de rol van deze oorlog in Oekraïne, die niet voorkomt in de profetie van Daniël 11:40-45. Het doel ervan is de hulpbronnen van de Europese landen uit te putten en hen de mogelijkheid te ontnemen zich effectief te verdedigen wanneer Rusland hen binnenvalt, zoals Daniël 11:40 profeteert: "*In de tijd van het einde zal de koning van het Zuiden tegen hem opstoten. **En de koning van het Noorden zal op hem afstormen als een wervelwind**, met wagens en ruiters, en met vele schepen; hij zal het land in trekken, zich verspreiden als een stortvloed en overstromen.*" In deze fase van het conflict zullen de Russische legers van de "*koning van het Noorden*" de zwakke weerstand die zich tegen hem zal verzetten, verpletteren. En deze zwakke weerstand vindt zijn verklaring in de algemene verarming van de EU-landen na de wijdverbreide economische destabilisatie veroorzaakt door de sancties tegen Rusland. Deze beslissingen, verdedigd door de Europese Commissie, zullen de getroffen Europese bevolkingen duur komen te staan.

Op dit moment bestaat er nog steeds onzekerheid over de "*koning van het zuiden*", die ik identificeer met de wraakzuchtige en oorlogszuchtige islam. Is de actie tegen hem in dit vers al voltooid, of zal die vóór de Russische invasie plaatsvinden? De ondergang van Europeanen door de ramp in Oekraïne zou de verklaring kunnen zijn voor de moslimaanvallen. Want eenmaal geruïneerd, zal Europa zijn prestige verliezen en zullen zijn natuurlijke vijanden het niet langer vrezen. Het was al kwetsbaar vanwege zijn humanistische waarden en gemakkelijke ontvangst, maar zal dat des te meer zijn na een ruïne. En achter Al Qaida en Daesh zal een algemene moslimmobilisatie Zuid-Europa kunnen

bestrijden, namelijk het Pauselijke Italië, het zeer katholieke Spanje en Portugal, en Frankrijk, "de oudste dochter van de Kerk", het doelwit van religieuze haat.

De voorrechten van de uitverkorenen van Jezus Christus hebben ook betrekking op het oordeel dat wordt geveld over alles wat de mensheid "vooruitgang" noemt. Etymologisch gezien boekt de mensheid alleen maar vooruitgang, maar gaat het om vooruitgang in de richting van het goede of het kwade? Is vooruitgang zo positief als wordt beweerd? De verlichte uitverkorene kan duidelijk stellen dat mensen vooruitgang boeken naar een niveau van immoraliteit dat nog nooit eerder is bereikt. Maar hoe zit het met de technische vooruitgang waar wij in het Westen zo afhankelijk van zijn geworden? Ik zal uitleggen hoe deze technische vooruitgang onze ogen, onze oren, ons lichaam en onze geest doodt.

Vooruitgang doodt onze ogen

Staren naar een televisie- of computerscherm vermindert de fysieke inspanning van de oogspieren. De hersenen laten hun oorspronkelijke programmering los zodra de focus wordt vervangen door corrigerende lenzen die door opticiëns worden vervaardigd. Vooruitgang is ook de publicatie van talloze boeken en romans, waarvan het lezen ook de fixatie van de blik aanmoedigt, maar het gevaar is kleiner dan bij een computerbeeld, omdat in tegenstelling tot televisie het boek een precies beeld is, terwijl televisie een kunstmatig geconstrueerd onnauwkeurig beeld creëert dat volledig in strijd is met het natuurlijke principe van het leven. Onze hersenen kunnen zich alleen aanpassen aan de natuurlijke beelden van het leven en werken van nature in zeer hoge resolutie, zolang ze niet worden beschadigd en aangevallen door kunstmatige virtuele beelden. Vroeger was beeldbuis televisie bijzonder destructief voor onze ogen; de volledig wazige beelden die werden uitgezonden, maakten onze hersenen gek omdat ze tevergeefs probeerden scherp te stellen. Maar onzichtbaar en veel gevaarlijker waren de stralen die door deze deeltjeskanonnen werden geprojecteerd. Te midden van de vrede werden onze ogen gebombardeerd door projectielen die ons netvlies vernielden.

Vooruitgang maakt onze oren kapot

De natuurlijke geluiden van het leven in het verleden waren helemaal niet agressief. Het grootste gevaar was zich op een plek bevinden waar buskruit ontplofte, wat het geval was voor schutters. Zich bewust van het risico, wisten ze hoe ze hun oren moesten beschermen. Bliksem kon een mens ook doof maken, maar deze gevallen waren uitzonderlijk. Met de ontwikkeling van elektriciteit kwam het tijdperk van de elektronica en de mogelijkheid om het vermogen van geluid te versterken. Eerst werden buizen gebruikt, die sterk opwarmden en het geluid met natuurlijke compressie reproduceerden. Daarna kwam de tijd van de transistor, heel klein en energiezuinig. En radio's, bandrecorders en vervolgens videorecorders ontwikkelden zich in de zogenaamde "analoge" technologie. Deze behield een planering die de verkregen geluidsdynamiek beperkte. Zeer hoge uitgangsvermogens, gereproduceerd door krachtige luidsprekers, konden echter al geleidelijk een persoon doof maken die te dicht bij een luidspreker stond in disco's of openbare dansavonden. De tragedie vond plaats met de wijdverbreide verspreiding van digitale technologie, die het voor- en nadeel heeft dat ze

uiteindelijk de exacte dynamiek van het opgenomen geluid reproduceert. Wat ik bedoel is dat uitzendingen die volgens het digitale principe worden gemaakt, ruiskanonnen zijn. Het geluid is niet langer gecomprimeerd en de dynamiek reproduceert de hoogste pieken van het geluidsspectrum. Bij televisie-uitzendingen vallen geluidspieken ons trommelvlies aan, zonder dat we het effect voelen. Het gaat niet om de algehele kracht van het geluid, maar om pieken die ons gehoor aanvallen, omdat het geluid niet langer gecomprimeerd is. Om beter te begrijpen wat ik zeg, kunt u luisteren naar het geluid van oude films en het vergelijken met de effecten van moderne digitale geluiden. In oude films was het geluid hoorbaar en regelmatig, maar dat is niet langer het geval; met digitaal gaan we van een nauwelijks hoorbaar gefluister naar een scherpe punt die het oor aanvalt. Het visuele bewijs van wat ik zeg, is te vinden in de constante toename van het gebruik van hoortoestellen, die tegen goud- of platinaprijzen worden verkocht, op een oneerlijke, hebzuchtige en schandalige manier. Maar net als de trein gaat de vooruitgang vooruit, en als je niet meedoet, blijf je alleen achter op het perron. Specialisten zijn zich bewust van het probleem dat hoofdtelefoons veroorzaken en hebben daarom de impedantiestandaard van de transducer aangepast. De standaard van 8 Ohm interne spoelweerstand is vervangen door de standaard van 32 Ohm, wat het geluidsvermogen van de hoofdtelefoon vermindert. Het probleem zat echter slechts gedeeltelijk in het vermogen; de echt agressieve factor was de onbeperkte dynamiek.

Onze westerse samenlevingen worden nu gedwongen hun toevlucht te nemen tot elektronische apparaten, omdat Europese staten hun nationale diensten hebben gebaseerd op het gebruik van internet, mobiele telefoons en computers. Deze keuze zorgt ervoor dat westerse mensen worden blootgesteld aan visuele en hoorhulpmiddelen om specialisten te verrijken.

Vooruitgang is dodelijk voor ons lichaam

Stedelijk werk heeft plattelandswerk vervangen. Het sedentaire karakter van banen bevordert obesitas, omdat lichamen niet langer bewegen, zich bevinden in gesloten omgevingen of onder airconditioning, in schadelijke houdingen, zittend of staand, wat het menselijk lichaam niet langer de fysieke beweging in de buitenlucht biedt die de oude manier van leven de mens bood. Bovendien verwaarlozen mensen, onder tijdsdruk, de kwaliteit van hun voeding. De sandwich heeft de volledige maaltijd vervangen. Deze wordt meer geslikt dan geconsumeerd, en de menselijke gezondheid betaalt de prijs. Vooruitgang betekent ook stedelijke concentratie en het daaruit voortvloeiende stressvolle leven. In steden gaat deze concentratie gepaard met onzekerheid, en worden fysieke lichamen zelf aangevallen. Paradoxaal genoeg zijn fysieke lichamen ook het slachtoffer van het misbruik van allerlei soorten drugs die door wetenschappelijke laboratoria worden ontwikkeld. Want in het Westen is het gebruik van medicijnen misbruik: we nemen één drug om te slapen, een andere om wakker te worden, en overdag volgen kopjes zwarte koffie elkaar op om met professionele stress om te gaan. Vooruitgang doodt lichamen door de veranderingen die in voedsel worden aangebracht. De industrie verfijnt ze en maakt ze minder verteerbaar voor het lichaam. Volkoren tarwe wordt vervangen

door fijn meel, en volkoren rijst verliest zijn omhulsel. Chemie vergiftigt de aarde, waarvan de vruchten door de mens zullen worden opgegeten.

Vooruitgang doodt onze geest

Een oud gezegde luidt: "Een gezonde geest huist in een gezond lichaam." Dus hoe kan de geest gezond zijn als het lichaam bezoedeld en aangevallen wordt, zoals ik net al zei? Wanneer het fysieke lichaam mishandeld wordt, functioneert de menselijke geest niet meer naar behoren. De mentale invloed van de media, die het menselijk denken binnendringt, verandert het in een robot, niet in staat om zelfstandig te denken omdat de media het overladen met verklaringen. De manier waarop de moderne mens een slaaf is geworden van zijn mobiele telefoon of computer, is een voorbeeld van zijn robotisering. En ook hier, in dit misbruik, vindt hij stress die het denkvermogen absorbeert en vernietigt; waardoor de mens prioriteit geeft aan zijn onmiddellijke behoeften en geen tijd meer kan besteden aan meditatie en reflectie over de betekenis die hij aan zijn leven moet geven. Urgentie krijgt voorrang en alles versnelt, inclusief de stroom van zijn woorden. De menselijke geest dwaalt af, springt van de ene situatie naar de andere, altijd gehaast, en ik moet hier getuigen dat ik mijn spirituele zegen te danken heb aan mijn zoektocht naar God, die werd bevorderd door een context van professionele werkloosheid. Deze door de situatie opgelegde stop was voor mij in hoge mate gunstig. Maar het westerse leven moedigt werkloosheid niet aan en dat is logisch, want het stadsleven heeft zijn prijs, en de te betalen kosten blijven hetzelfde bij werkloosheid, net als bij een professionele activiteit. De waarden die westerlingen verdedigen, staan lijnrecht tegenover de waarden die God aanmoedigt. Professioneel succes is voor ongelovigen het doel om te bereiken om te slagen in het leven. Maar door zich alleen op dit doel te richten, negeren mensen het aanbod van eeuwig leven dat God in Jezus Christus presenteert. Vooruitgang leidt tot verrijking en het typische model van deze norm is Amerikaans. Het wordt "de Amerikaanse droom" genoemd en bestaat uit het vergaren van een fortuin, en sommigen zijn zo goed geslaagd in deze "droom" dat zij alleen al meer rijkdom bezitten dan hele naties. Zulke overdaad signaleert de dreiging van een groot goddelijk oordeel. Want deze geldbedragen worden gebruikt om mensen steeds meer tot slaaf te maken van consumptiegoederen. Geld koopt alles: bezittingen, liefde en zelfs de dood van vijanden.

We danken ook aan de vooruitgang wat we de ziekten van de beschaving noemen. Ze zijn allemaal te danken aan menselijke uitvindingen, doordat de mens door middel van chemische wetenschap in staat is gebleken de moleculen van nieuwe materialen te vormen, verkregen uit componenten afkomstig van aardolie. Kunststoffen werden geboren en overspoelden het beschaafde leven. De ziekten van de beschaving zijn verraderlijk en lang genegeerd. Omdat hun schadelijkheid pas na een lange periode van blootstelling aan het licht komt. Zo waren huishoudelijke gebruiksvoorwerpen, gevormd uit het zeer gewaardeerde gesmolten aluminium, na de Tweede Wereldoorlog de oorzaak van diverse vormen van kanker. Hetzelfde geldt voor het misbruik van asbest, en degenen die het produceerden, de werknemers, waren de eersten die de hoge prijs betaalden. Dit geldt ook voor blootstelling aan lood, wat de ziekte loodvergiftiging veroorzaakt. Onze schepper heeft ons de moleculen van deze schadelijke

materialen niet gegeven. En vandaag de dag worden we gedwongen te erkennen dat de enige gezonde materialen hout, steen, terracotta en zelfs door de mens roestvrij staal zijn.

In het verleden, vóór de technologische ontwikkeling, doodde armoede veel mensen door voedselgebrek, overwerk en vermoeidheid, of door gebrek aan verwarming en blootstelling aan extreme luchtvochtigheid. Maar deze oorzaken leidden tot een snelle dood. De ontwikkeling van technologie heeft deze oorzaken vervangen door langzame en progressieve ziekten die op korte termijn niet te detecteren zijn. Maar binnen enkele generaties hebben ze een chronische vorm aangenomen die individuen via erfelijkheid overdragen. Het menselijk genoom wordt dus voor velen aangevallen, getransformeerd en misvormd. Kinderen worden steeds vroeger geboren met een visuele beperking en moeten een bril dragen, en dit is weer vooruitgang. Kinderen die geboren worden, erven de gebreken van hun ouders en hebben niet langer het recht op de perfecte gezondheid waar onschuldige mensen recht op hadden vóór de aanpassingen die de menselijke wetenschap teweegbracht. Paradoxaal genoeg lijdt de beschaving onder de ziekten die voortkomen uit haar excessen in aseptische zorg. Schoonmaakmiddelen die bescherming zouden moeten bieden, veroorzaken langzame ziekten door hun geur en hun kunstmatige chemische samenstelling die ondraaglijk is voor de cellen van het menselijk lichaam. De cellen van onze huid worden van nature beschermd en onderhouden door het natuurlijke fenomeen dat haar gesmeerd houdt. En deze natuurlijke smering is essentieel om het soepel te houden. Maar stadswater zit vol met nitraten en agressieve kalkresten. God heeft de mens deze stoffen, die niet in bergbronnen voorkomen, niet gegeven. Water is het slachtoffer van de ziekten van de beschaving en ons menselijk lichaam bestaat voor 75% uit water; dit laat zien hoe ernstig, geavanceerd en onomkeerbaar het kwaad is dat de mens teistert! Het water dat leven zou moeten geven, is vergiftigd tot aan de grondwaterspiegel, en de gifstoffen zijn door de mens geproduceerd, niet door God.

Vergelijk en begrijp wat de mensheid heeft verloren. Vóór de beschaving en het stadsleven voorzag iedereen in zijn waterbehoefte door het gratis te verkrijgen door een put op zijn eigendom te graven. Tegenwoordig moet er voor water worden betaald, en wel tegen een steeds hogere prijs, terwijl de kwaliteit ervan met de dag achteruitgaat. Op het platteland voedde het bewerkte land lokale gezinnen, nog steeds gratis. Tegenwoordig wordt industrieel bewerkt voedsel, chemisch behandeld, tegen steeds hogere prijzen verkocht, vanwege de opeenstapeling van tussenpersonen die zich op de markt tussen producent en consument begeven. Deze tussenpersonen slaan het voedsel op waarmee ze speculeren, omdat ze het vasthouden in afwachting van de beste prijs. Deze twee voorbeelden laten zien hoe de beschaving de mensheid heeft afgesneden van haar aardse wortels. Het eenvoudige en natuurlijke leven, georganiseerd in contact met de door God geschapen natuur, is verlaten door de mens, die in dit proces zelf zijn band met God, zijn schepper, heeft verbroken, wiens woord een onmisbaar spiritueel voedsel is om het leven op te bouwen en in stand te houden. Zijn afloop is daarom fataal, hij heeft de keuze gemaakt om te sterven.

Nazi's! Of Nieuwe Romeinen?

Onder de huidige overlevenden zijn ware ooggetuigen van de Tweede Wereldoorlog zeldzaam geworden. En ikzelf ben geboren aan het einde van die oorlog en heb er daarom geen levende herinneringen aan. De Geest van God heeft me echter wel interesse gewekt in de lessen van de geschiedenis, gezien de profetische bediening die ik sinds 1980 voor hem en zijn uitverkorenen vervul. Wie kan er tegenwoordig, afgezien van professionele historici, zeggen wat het nazisme was? Jongeren hebben over dit onderwerp alleen wat het publieke gerucht hen al lang en constant voorhoudt: nazisme is de haat tegen de Joden, die zij van de aarde wilden uitroeien. Wat de Joden de "Shoah" noemen. Maar deze definitie is verre van volledig, ook al is ze gerechtvaardigd. Want de anti-Joodse nazi-ideologie werd geboren in de geest van Adolf Hitler en dit was haar specifieke karakter in de jaren dertig, aan het einde van de 20^{ee} eeuw. Ten eerste moeten we er rekening mee houden dat het Joodse volk door God vervloekt was en de Bijbel bevestigt dit, zoals Paulus zegt in Galaten. 3:10: "*Want allen die uit de werken van de wet zijn, zijn onder de vloek, want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die zich niet houdt aan alles wat geschreven staat in het boek van de wet om het te doen.*" Paulus veroordeelt hiermee degenen die zo gehecht zijn aan de werken van de wet dat ze weigeren in Christus te geloven. Daarom riepen ze in het uur van hun weigering publiekelijk: "*Zijn bloed kome over ons en over onze kinderen!*" volgens Mattheüs 27:25. Is het dan verwonderlijk dat God hen op hun woord gelooft om de laatste generaties van de mensheid een strenge les te leren? Want deze nazigedachte en haat jegens de Joden werd door God in Hitler ingegeven, net zoals hij de Filistijnen tegen Israël opriep ten tijde van de Rechters, koning Nebukadnezar in 605, 597 en 586, en de Romeinen in het jaar 70. De bestraffing van ongelovige en opstandige Joden is een goddelijk voorrecht en geen menselijke macht kan dit verhinderen wanneer God het wil volbrengen. Het maakt niet uit welke menselijke instrumenten hij met deze rol van gerechtigheid belast, want wat we bij deze bestraffingen in gedachten moeten houden, is de toepassing van Gods rechtvaardige oordeel. In de voorbeelden die ik zojuist heb gegeven, kunnen we al een verband leggen tussen Hitlers nazisme en de troepen van het Romeinse imperialisme, aangezien de geschiedenis getuigt dat beide in hun tijd de Joden troffen.

De gelijkenis houdt daar niet op. In zowel deze Duitse als Amerikaanse entiteiten vinden we het symbolische keizerlijke embleem, vertegenwoordigd door de "adelaar". Beide hadden het plan om de andere volkeren op aarde met geweld te dwingen hun regels en levensstandaarden over te nemen. En op dit niveau van vergelijking kunnen we aan deze twee entiteiten het keizerlijke republikeinse regime van Napoleon I toevoegen ' dat Frankrijk met bloed oplegde aan de Europese volkeren. En het is niet voor niets dat Adolf Hitler dit bewonderde. Al deze imperiale regimes legden hun wetten en hun macht op omdat ze er diep van overtuigd waren dat ze de standaard van de ideale menselijke samenleving hanteerden. En hier ligt de ware basis van het "nazi"-denken. Dit, tot het punt dat de standaard van de perfecte man in raciale termen

werd gedefinieerd: voor Hitler was hij Arisch, moest hij blond zijn, blauwe ogen hebben, en de vorm van zijn schedel was ook vastgesteld door nazi-wetenschappers. Deze standaard was dus al voor Hitler gedefinieerd, " **een superieure kaste, een superieur ras** ", volgens de woorden van V. Poetin; Woorden waarmee hij de huidige westerse samenleving definieert, in de boodschap gericht aan de Russische oligarchen die in het Westen gevestigd zijn. Lang afgescheiden van deze westerse samenleving, observeerde en beoordeelde V. Poetin deze met een kritische blik die Europeanen ontberen. Ik zie op de mediaplatforms het bewijs van wat V. Poetin aan de kaak stelt: trots, arrogantie, minachting, en bovenal een gevaarlijke en schuldige onwetendheid jegens de mensen die het slachtoffer zullen worden van mensen die hen bedrogen hebben, in een poging hen gerust te stellen over de Russische dreigingen. Want een peiling toont aan dat 72% van de Fransen de Russische nucleaire dreigingen en de gevolgen van een Derde Wereldoorlog vreest en serieus neemt. In tegenstelling tot 72% van de gewone bevolking getuigen generaals en gespecialiseerde journalisten dat ze deze mogelijkheden betwijfelen. Deze situatie doet denken aan die van 1914 en 1939, tijden waarin militaire leiders, vol vertrouwen in hun macht, uitrusting en effectiviteit, dachten dat ze Duitsland binnen enkele dagen of weken konden verslaan. En de geschiedenis bevestigt dat ze ernaast zaten door hun eigen kracht te overschatten en vooral door die van de vijand te onderschatten. Dat is precies wat ze in 2022 ook weer doen met Rusland.

De huidige gebeurtenissen bewijzen eens te meer hoezeer trots de menselijke intelligentie en het inzicht kan verblinden. En aangezien de nazi's en de Romeinen dezelfde ideeën en gedragingen deelden, kunnen we het arrogante en veroverende Westen beschouwen als een nieuwe vorm van historisch " **Romeins** " imperialisme. Maar onder dit beeld spelen de Amerikaanse burgers van de VS een fundamenteel dominante rol. Want het nieuwe Europa van de Europese Unie is op hun beeld gebouwd. En Amerika heeft al lang geen geheim meer gemaakt van zijn ambities en zijn plan om de wereld te regeren. De overwinning in de Tweede Wereldoorlog verhief het boven alle volkeren. De Tweede Wereldoorlog liet de Amerikanen beseffen hoe machtig ze waren. En aanvankelijk zette Amerika zijn strijders, de GI's, in om zijn invloed in Aziatische landen veilig te stellen, vervolgens in het Oosten, achtereenvolgens in Irak en Afghanistan. Machtig in de lucht, ter zee en te land, leed het desondanks tegenslagen en trok het zich uiteindelijk terug. Maar sindsdien zijn andere landen, meest recent China, in belang toegenomen en concurreren ze met het. Rusland, de lang gehate tegenstander, is ook uit zijn val opgestaan en is daarmee ook de concurrentie aangegaan. De Amerikaanse overheersing is bovenal economisch; ze is alleen geïnteresseerd in de markt en de winst die ze kan opleveren. Ze valt geen enkel land militair binnen om zich daar te koloniseren en te vestigen. En het is dit vreedzame gedrag dat ertoe heeft geleid dat volkeren het gevaar dat het voor hen vertegenwoordigde en nog steeds vertegenwoordigt, niet opmerken. Want net als het oude, veroverende keizerlijke Rome, trekt het de volkeren van de NAVO mee in de oorlog tegen zijn ervijand, Rusland. Maar waarom is het zijn vijand geworden? Vanwege hun diametraal tegengestelde economische opvattingen. Kapitalisme, dat de mens verrijkt door uitbuiting, voor de VS, en communisme,

dat deze praktijk verbiedt, voor een Rusland in Sovjetstijl. Sinds het Sovjettijdperk is Rusland officieel niet langer communistisch, maar zijn nationale bestuur heeft er aspecten van behouden.

Om de oorzaak van Ruslands gewapende aanval op Oekraïne te begrijpen, moeten we alles in ogenschouw nemen wat de NAVO sinds de deling van Jalta van Rusland heeft afgenomen. Na verloop van tijd dreigde de grens tussen West en Oost, die door Berlijn liep, op het niveau van Wit-Rusland en Rusland te komen te liggen. Rusland accepteerde dat Oost-Duitsland, Polen, de Baltische Staten, Tsjechië, Slowakije, Roemenië en zelfs Oekraïne onafhankelijk zouden blijven en zich niet bij de NAVO zouden aansluiten. Uiteraard wordt deze angst voor de NAVO in het Westen verkeerd begrepen, aangezien de samenleving als een ideaalmodel wordt beschouwd. Het Westen kan geen objectiviteit tonen en is niet in staat tot gezonde zelfkritiek. De vergelijking met de republikeinse en imperialistische Romeinse samenleving helpt ons te begrijpen wat we in het Westen meemaken. Het Romeinse volk stuurde hun legioenen, die met de overweldigende macht van hun legers onderwerping oplegden aan volkeren die voorheen vrij en onafhankelijk waren. In de 77 jaar sinds de deling van Jalta hebben Amerika en zijn Europese bondgenoten dezelfde militaire druk uitgeoefend om wereldwijd macht en invloed te verwerven. Achter zijn eigen grenzen heeft Poetin deze feiten opgemerkt en gehekelde aan wat hij beschouwt als een nieuw historisch aspect van het Duitse nazimodel. De nazi-SS-brigades leken sterk op de Romeinse legioenen, en sindsdien op de legers van Amerikaanse soldaten. IJzeren discipline was de kracht van iedereen. In het geval van de Romeinse legioenen werden degenen die zich tijdens de strijd als lafaards gedroegen, genadeloos van grote hoogte in het niets geworpen. Poetin heeft uit de geschiedenis geleerd welke keuzes Polen en Frankrijk maakten om met nazi-Duitsland te collaboreren vóór de Duitse nederlaag in 1945. Hij is ook niet vergeten hoe Oekraïne samen met de Duitse legers tegen Rusland vocht.

Dus hoe zag dit neonazistische Romeinse imperialisme eruit? We vinden het terug in de Europese koloniale veroveringen, met name de Engelse. Frankrijk deed hetzelfde toen het Noord- en Centraal-Afrika koloniseerde, evenals de Aziatische landen Cambodja en Vietnam; allemaal veroverd met geweld, net als de Romeinen.

9 mei 1945, 9 mei 1950 en 9 mei 2022

Deze datum, 9 mei 2022, zal waarschijnlijk onze aardse geschiedenis markeren. Ten eerste merk ik op dat deze datum de 77e ^{verjaardag} herdenkt van de verpletterende nederlaag van de Duitse nazi's door Rusland. Deze herdenking zal echter plaatsvinden in een context waarin Rusland opnieuw betrokken is bij een militaire operatie gericht op de denazificatie van Oekraïne, ditmaal. Maar V. Poetin heeft net ontdekt, door de steun aan Oekraïne, dat de Europese Unie zich in dit conflict tegen hem positioneert. Hij heeft daarom het recht om te overwegen dat deze EU ook een nazizaak vormt. Vergist hij zich in dit oordeel? Om deze

vraag te beantwoorden, moeten we een werkelijk objectief standpunt innemen, zonder vooringenomenheid. Wat de zaken niet begrijpelijker maakt, is dat Europa en Oekraïne niet publiekelijk en openlijk nazistische ideologie aanhangen zoals de Duitse Hitler-nazi's deden. Integendeel, het westerse kamp heeft dit Duitse nationalistische nazisme voortdurend veroordeeld en, tot op de dag van vandaag, de genocide op de Joden veroordeeld. Hoe zit het met Oekraïne? De vrijheid die het in 1995 innam, bevorderde de vorming van de groepen die op deze bijeenkomst te vinden waren, waaronder de zelfverklaarde neonazistische groep van het Azovbataljon. Oekraïne is niet volledig nazistisch, maar een groep die nazistisch gedachtegoed bewondert, is er officieel vertegenwoordigd, en aanvankelijk schaadde deze zelfverklaarde nazi-aanwezigheid de Oekraïense zaak in haar betrekkingen met Europa. In 2014 bracht de Oekraïense zaak de door het volk gekozen pro-Russische president ten val met de hulp van de nazigroep. Merkwaardig genoeg werd deze brute en onrechtmatige omverwerping vervolgens gesteund door de Europese Commissie, en de Europese landen keurden deze nationale putsch goed. Zoals bij elke revolutie kent Oekraïne voor- en tegenstanders: katholieke Oekraïners van Poolse afkomst en Oekraïners van Russische afkomst verzetten zich tegen de pro-Russische Oekraïners van het omvergeworpen kamp. Laatstgenoemden trekken zich terug naar de Donbass, waar de oorlog begint, om zich te verzetten tegen het andere kamp, dat vastbesloten is niet langer deel uit te maken van de Russische alliantie. Na acht jaar onafgebroken oorlog tegen de pro-Russen in de Donbass, uit de jonge president zijn wens om zich bij het Europese kamp aan te sluiten en zijn militaire verdediging van het NAVO-verdrag. In het Russische kamp wordt deze verklaring ontvangen als een scheidingsbrief. En de scheiding zal, met een vrij Oekraïne, de vertegenwoordiging van de NAVO-troepen in de nabijheid van Rusland brengen, dat wil zeggen op het niveau van de Donbass. Nu de veiligheidssluis die Oekraïne voor Rusland was, verdwijnt, voelt Rusland zich in gevaar; het volgende doelwit van de NAVO-veroveringen zal dit keer Rusland zelf zijn. V. Poetin reageerde daarop, bereid om alles te doen om te voorkomen dat Oekraïne zich bij de NAVO zou aansluiten, en de enige optie die hem restte was een gewapende confrontatie.

Ik keer nu terug naar deze groepering van Europa met Oekraïne, die onder andere verdedigd wordt door een zelfverklaarde nazigroep. Het is voor Poetin moeilijk om geen ideologische assimilatie in deze groepering op te merken. Hier komen de details van het verhaal volledig tot hun recht. In 1944, na de Duitse nederlaag, profiteerden een groot aantal oorlogsmisdadigers uit nazi-Duitsland van de hulp van de gezondheidsorganisatie van het Rode Kruis om uit Duitsland geëxfiltreerd te worden en hun toevlucht te vinden in Zuid-Amerika, Chili en Argentinië. Het Rode Kruis was een puur katholieke organisatie die in dienst stond van de toenmalige paus. De Duitse nazi's waren allemaal vrome katholieken, loyaal aan de kerk van de paus en georganiseerd volgens de normen van de rooms-katholieke jezuïeten. In het Europa dat zich na 1945 herbouwde, namen de nazi's politieke posities over en al in 1944 verwelkomden de Verenigde Staten de briljante geesten van de Duitse nazi's. Is het nazisme dan echt gestorven in 1945? Had het juist niet geprofitteerd van de macht van de Verenigde Staten om uit zijn as te herrijzen als een "feniks", de naam van een Amerikaanse stad? Ik

denk dat mijn vragen eigenlijk bevestigende antwoorden zijn. Maar zolang het de zaak van de Joden steunt, zal niemand het als zodanig identificeren.

Het toeval wil dat de datum van 9 mei 1950 de datum werd van het feest van de Schepping van Europa, na de verklaring van Robert Schuman, die besloot de productie van staal en steenkool te verenigen in een gemeenschappelijke alliantie. Dit besluit werd in 1985 behouden als de datum van de oprichting van de Europese Unie tijdens een bijeenkomst in Milaan. Een naam die moeilijk te vergeten is, aangezien daar de verdragen van Constantijn I de Grote werden afgekondigd ' in 313, degene die vrede en godsdienstvrijheid schenkt, en in 321, degene die de invoering van de eerste dag en het afschaffen van de door God geheiligde zevende dag beveelt.

Deze datum, 9 mei, heeft waarde voor beide potentieel tegenover elkaar staande kampen. Wat zal er op deze specifieke datum gebeuren? Een officiële oorlogsverklaring aan de NAVO of, in bescheidener termen, aan de EU? Ik kijk uit naar de antwoorden in het nieuws. Maar logischerwijs zou het pauselijke rooms-katholieke Europa zich vooral zorgen moeten maken, aangezien in Daniël 11:40 de " *koning* " achtereenvolgens wordt aangevallen door de " *koning van het zuiden* " en de " *koning van het noorden* ". De Russische leider zou zijn volk al kunnen wijzen op de landen die, door hun trouw aan de zaak van Oekraïne, dat hij "nazi" noemt, en hun deelname aan de vernietiging van de Russische legers door hem hun wapens te geven, gedoemd zijn om door zijn toorn gestraft en getroffen te worden.

De legitimiteit van de twee vijandige landen is niet de belangrijkste oorzaak van het voortdurende conflict. De werkelijke oorzaak wordt niet opgemerkt door media-observatoren en politici, omdat die spiritueel van aard is: Oekraïne ligt op de grens waar het katholieke geloof, aan de westerse kant, en het orthodoxe geloof, aan de oostkant, tegenover elkaar staan. Voor God is Oekraïne slechts de steunpilaar van een voorwendsel voor een geschil waarvan het uiteindelijke doel is om het katholieke Europa te treffen en het orthodoxe Rusland te vernietigen. Door de geschiedenis heen heeft Oekraïne zich onder Poolse en vervolgens onder Russische overheersing bevonden, waardoor het voortdurend tussen de twee kampen werd verscheurd. In de geschiedenis van Israël ten tijde van rechter Simson lag een raadsel dat Simson aan de Filistijnen had voorgelegd, aan de basis van de oorlog waarmee God hen uit het Hebreeuwse land verdreef.

In de Bijbel, in het boek Daniël, openbaart God aan zijn dienaren zijn veroordeling van het rooms-katholieke geloof, maar in Ezechiël 38-39 onthult Hij ook zijn plan om Rusland, aangeduid met de naam " *Gog* ", te gebruiken om Israël, "het *mooiste van de landen* ", te treffen, volgens Daniël 11:41. Deze profetie wordt vervuld " *in de tijd van het einde* " (vers 40), wanneer Rusland beweert zijn orthodoxe christendom te zijn, helaas voor hem net zo vervloekt als het pauselijke Rome, waarvan hij de wekelijkse rust van de eerste dag erfde, ingesteld door Constantijn I^{de} Grote. Opnieuw had God de katholieke en orthodoxe keuzen gescheiden om ze met elkaar te confronteren ten tijde van de laatste waarschuwendende kastijding, die komt om de minachting van zijn heilige sabbat van de zevende dag te straffen. Dit wordt geprofeteerd onder het symbolische beeld van de " *zesde bazuin* " in Openbaring 9: 13-21.

De eindtijd

Deze uitdrukking is van grote betekenis voor de laatste dienaren van Jezus. In die tijd verlicht de profetie hen over Gods geprofeteerde plan, en profiteren zij van de historische vooruitgang om de betekenis van de gebeurtenissen die zij meemaakten beter te interpreteren. Wetende dat de ervaringen van het oude en nieuwe verbond op een vergelijkbare manier tot stand kwamen, lijkt het mij logisch om te veronderstellen dat "de tijd van het einde" van het oude verbond begon met de straf van de drie opeenvolgende deportaties naar Babylon; dat wil zeggen in -605, in -597 en in -586. Daarna zette de geschiedenis van het Joodse volk zich meer dan zes eeuwen voort ter voorbereiding op de verwelcoming die de Messias werd toegezegd in Daniël 9:24-27.

Voor de nieuwe alliantie begint *de 'eindtijd'* dus in 1914 met de Eerste Wereldoorlog, die in 1918 eindigde, gevolgd werd door de Tweede in 1939 en officieel eindigde op 8 of 9 mei 1945.

In deze datum, 1914, wordt West-Europa duidelijk als doelwit van Gods toorn geïdentificeerd. Want de Eerste Wereldoorlog breekt uit op haar grondgebied. De vervloekte vrucht van het rooms-katholicisme ligt aan de basis van de hoogmoed van de Europese hoven en daarmee van het gedrag van de Duitse keizer Willem II. Een moordaanslag vormt de basis voor een kettingreactie van de betrokken landen. En op dit moment zijn de twee landen Frankrijk en Duitsland die tegenover elkaar staan beiden voorstander van het rooms-katholieke geloof; West-Europa is, boven alle andere continenten, de zetel van haar pauselijke vertegenwoordiger, gevestigd in Italië, Vaticaanstad. Verslagen op 11 november 1918 door Frankrijk en zijn Engelse en Amerikaanse bondgenoten, wil Duitsland wraak. En in 1939, krachtig bewapend, laait het conflict weer op met acties die niet worden gesteund door Frankrijk en zijn bondgenoten die het de oorlog verklaren. De superioriteit van het Duitse materieel zou het conflict rekken tot 1944, toen het lot van Duitsland veranderde. Rusland en de Amerikanen veroverden Berlijn, waar Adolf Hitler, de "Führer", zelfmoord had gepleegd. Frankrijk, dat vanaf het begin van het conflict verslagen was, aanvaardde het regime van collaboratie met nazi-Duitsland en nam deel aan de uitroeiing van de Joden. Dit werd bekritiseerd. Maar nadat hij zijn toevlucht had gezocht in Engeland, vertegenwoordigde generaal De Gaulle de andere kant van Frankrijk; de kant die weigerde zich bij de nederlaag neer te leggen en de strijd wilde voortzetten. Deze Tweede Wereldoorlog bracht echter een fatale slag toe aan zijn gezag. Het koloniale Frankrijk verloor al zijn aanzien onder de gekoloniseerde volkeren. Zo zouden de Aziatische, Afrikaanse en Maghrebijnse koloniën één voor één in protest gaan, en sommige zouden zich met geweld bevrijden. Frankrijk werd niet langer gevreesd; het kon bevochten en overwinnen. Dit gevolg van de Tweede Wereldoorlog ligt aan de basis van de agressiviteit van de "koning

van het Zuiden ", zoals genoemd in Daniël 11:40. De Bijbel citeert nergens anders in deze context van de "eindtijd " de naam " koning van het zuiden ", maar het "zuiden" wordt hier duidelijk aangeduid als de tijd van Europa en Israël, het Afrikaanse continent. De pauselijke " koning " uit vers 36 is een religieuze koning, het katholicisme, en de " koning van het zuiden " is dat ook, en duidt op de islam; religie van de door Frankrijk gekoloniseerde Noord-Afrikaanse landen.

Daniël 11:40: De voorbereiding op de Derde Wereldoorlog

Een nieuw inzicht in dit onderwerp brengt mij ertoe de interpretaties die ik tot nu toe heb gegeven, te corrigeren.

Vers 40: “ *En in de tijd van het einde zal de koning van het Zuiden tegen hem stoten. En de koning van het Noorden zal op hem aanstormen met wagens en met ruiters en met vele schepen. Hij zal het land in komen en zal het overspoelen als een beek en het overspoelen .”*

In de " tijd van het einde ", in 1945, eindigde de Tweede Wereldoorlog. Nazi-Duitsland werd verslagen en de twee overwinnende kampen, het Russische en het Amerikaanse, verdeelden Europa langs de Berlijnse lijn. Russische steun stelde Frankrijk in staat zich aan de zijde van de overwinnaars te scharen. Het akkoord werd getekend in Jalta op de Russische Krim. Vanaf die datum was een gewond Europa verdeeld in twee openlijk vijandige kampen. De economie stond op het spel: Amerikaans kapitalisme versus Russisch communisme, en Europese landen werden onder een van deze twee economische en politieke opvattingen geplaatst. Maar ook religie stond op het spel: Amerikaans protestantisme en katholicisme versus Russisch-orthodoxie. Het was toen dat de koloniale landen, waaronder Frankrijk, een tijdlang verpletterd door Duitsland, hun prestige verloren en de gekoloniseerde landen de een na de ander in opstand kwamen. Ter compensatie voor het leed dat de Joden hadden geleden, organiseerde Amerika, dat er een groot aantal in zijn land heeft, bij stemming de terugkeer van de Joden naar hun historische grondgebied, dat na hun vertrek Palestina werd. Europa kent vrede, of bijna, maar oorlog zet de Joodse staat nu op tegen de Palestijnen. Het is op dit moment in de geschiedenis dat " *de koning van het zuiden* " uit dit vers opstaat. De voorspelde botsingen tegen het christelijke Westen zullen zich eerst voordoen in de vorm van kapingen van westerse toeristenvliegtuigen. Palestina, van de islamitische religie, vecht met piraterij en valt de westerse toeristenindustrie aan. Deze botsingen zullen vervolgens worden verlengd door de strijd van de gekoloniseerde Nationale Bevrijdingsfronten; Indochina, Afrika, en vooral de Maghreb van de "islamitische" religie, waardoor het een partner is geworden van het kamp van de " *koning van het zuiden* ". Deze botsing baart Frankrijk vooral zorgen, dat er niet in is geslaagd zijn relatie met de islam effectief te verbeteren. Maar met de Akkoorden van Évian heeft het nieuwe relationele problemen voor later voorbereid, door de ontwikkeling van deze religie op zijn Europese grondgebied te bevorderen. Zijn seculiere positie

verhinderde het om het gevaar te begrijpen dat de islam vormt voor een christelijk land, zelfs in zijn seculiere agnostische vorm.

De Geest vat de belangrijkste fasen van de Derde Wereldoorlog samen, omdat het populaire gezegde "nooit twee zonder drie" ook een principe is dat God toepast, allereerst met betrekking tot de Joden, in -605, -597 en -586, de data van de drie opeenvolgende deportaties van het volk naar Babylon. Voor God moeten de straffen voor de zonden van het oude en het nieuwe verbond dezelfde zijn en de organisatie van deze straffen identiek. Sinds vers 36 richt de Geest zich voornamelijk op de pauselijke entiteit van Rome, die al in hoofdstukken 7 en 8 aan de kaak is gesteld. Het doelwit van zijn woede en de genoemde aanvallen is daarom Italië, waar het pausdom zijn Vaticaanse staat heeft. In Openbaring 18:24 verklaart God hierover: " *en omdat in haar het bloed gevonden is van profeten en heiligen en van allen die op aarde gedood zijn.* " Daarom neemt het de belangrijkste plaats in ten tijde van de straf. Hoewel het gericht is op de Europese katholieke religie, moet er rekening mee worden gehouden dat de profetie aan de Joden is gegeven; dat was Daniël zelf. Dit geldt des te meer omdat bij deze laatste straf ook de herstelde Joodse staat betrokken is. De details " *zuiden* " en " *noorden* " moeten dus vanuit deze Joodse staat worden geïdentificeerd. En wie vinden we in het zuiden van Israël? Arabië en Mekka, de plaats waar de islam ontstond. Wie vinden we in het noorden van Israël? Het immense grondgebied van het Russische land. Deze gegevens hebben ons in staat gesteld de drie " *koningen* " te identificeren die in dit vers worden afgebeeld. En de Geest identificeert hen aan de hand van hun religieuze identiteit: in volgorde van presentatie: het rooms-katholicisme, de Arabische islam en de Russisch-orthodoxie. Dit vers 40 geeft een samenvatting van de acties die leidden tot de voltooiing van deze Derde Wereldoorlog, of " *zesde bazuin* " uit Openbaring 9:13 tot 21. De spanning tussen het Westen en de wraakzuchtige strijder Islam is niet opgehouden, maar sinds 24 februari 2022 is een begin gemaakt met de agressie van Rusland met zijn interventie tegen Oekraïne.

De eerste interventie van 2014 brengt een belangrijke boodschap, aangezien Rusland aanvankelijk de Krim annexeerde; een actie die verwijst naar het Verdrag van Jalta, dat na 1945 door het door de Amerikanen gedomineerde westerse kamp werd mishandeld. De opeenvolgende opmars van de NAVO naar Russisch grondgebied is de reden dat Rusland zich in de oorlog mengde, omdat het zich steeds meer bedreigd voelde door deze veroverende NAVO. Amerika's machtshonger, zoals geopenbaard in Openbaring 13:11-18, bewijst niet dat het ongelijk heeft. Bij de verdeling van Jalta nam Rusland Polen en de katholieke Oekraïners uit het Westen, die aan de zijde van de nazi-Duitse legers hadden gevochten, onder zijn heerschappij. Deze twee landen werden aldus door Rusland uitgebuit en van echte autonomie beroofd. Daardoor behielden ze haat en wrok. Daarom wilde Polen, dat door de val van de Sovjet-Unie van deze voogdij was bevrijd, zich onmiddellijk aansluiten bij het NAVO-kamp en plaatste het zich onder Amerikaanse bescherming. Door zich bij de NAVO aan te sluiten, moedigde zijn gedrag Oekraïne aan hetzelfde te willen doen. Maar Rusland kon niet accepteren dat zijn grondgebied een directe grens met de NAVO zou worden.

In vers 40 spreekt de profetie over het moment waarop " *de koning van het noorden* ", orthodox Rusland, openlijk Europese landen zal aanvallen; dit zal het gevolg zijn van de unanieme, of bijna unanieme, sancties die door de leiders van Europa en haar nationale leiders zijn genomen. En we moeten er rekening mee houden dat Europa is gebouwd op de Verdragen van "Rome", waardoor de EU-landen de rooms-katholieke schuld delen met het pauselijke regime. Elke aanval op Europa is dus ook een aanval op het Italiaanse en rooms-katholieke geloof. De Russische agressie tegen Europa ligt nog in het verschiet, maar is niet ver weg, want de levering van krachtige wapens aan Oekraïners doodt Russische soldaten en vernietigt hun bewapening. Zelfs als Rusland een tijdelijke militaire tegenslag ondervindt, zal het, bedreigd met ondergang, de leveranciers binnenkort rechtstreeks aanvallen. Pas dan gaat het tweede deel van het vers in vervulling: " *En de koning van het Noorden zal op hem afkomen als een storm, met wagens en ruiters en met vele schepen; hij zal het land binnenrukken, en zich verspreiden als een stroom, en hem overspoelen .*" Rusland begint dan aan een grote herovering die betrekking heeft op Israël en Egypte.

Vers 41: " Hij zal **het Sieraadland** binnentrekken , en velen zullen vernietigd worden; maar Edom, Moab en de voornaamsten van de kinderen van Ammon zullen uit zijn hand gered worden. "

Na de agressie tegen West-Europa te hebben aangekaart, kondigt de Geest een Russische interventie aan tegen Israël, " **het mooiste land ter wereld** ". De alliantie van de Amerikanen met de Joden rechtvaardigt de logica van deze agressie. Hun alliantie met het Westen en Israël wordt in twijfel getrokken door " *Edom, Moab en de leider van de Ammonieten* ", die het huidige Jordanië vertegenwoordigen, Israël's islamitische buurland, en die door de Russen worden gespaard.

Vers 42: " *Hij zal zijn hand uitstrekken tegen de landen, en het land Egypte zal niet ontkomen.* "

Dat " *Egypte* " door Rusland werd binnengevallen, strookt met de alliantie die het land in 1979 met Israël sloot. Deze opportunistische keuze wordt gesuggereerd door het feit dat God het een poging toeschrijft om te " *ontsnappen* " aan de woede van de dominante westerse mogendheden in die tijd, door zich bij hun kamp aan te sluiten.

Vers 43: " *Hij zal macht hebben over de schatten van goud en zilver en over al de kostbaarheden van Egypte; de Libiërs en de Ethiopiërs zullen hem volgen .*"

Deze aan de Russen toegeschreven plundering is gerechtvaardigd sinds de Russische aanval op Oekraïne. De sterke weerstand die de Oekraïners ertegen bieden, vernietigt hun militaire uitrusting, schepen, tanks, vliegtuigen en de strijders zelf. Bovendien hebben de economische sancties die het westerse kamp sinds het begin van dit conflict heeft opgelegd, hun rijkdom verminderd met het uitgesproken doel hen te ruïneren. De plundering van de rijkdom van het westerse kamp zal daarom hun reactie zijn om de geleden verliezen te compenseren. Ik wijs er vandaag alleen op hoe belangrijk deze verduidelijking is: " *de Libiërs en Ethiopiërs zullen volgen .*" De " *Libiërs* " zijn de moslimvolkeren van Noord-Afrika, terwijl de " *Ethiopiërs* " de zwarte bevolking van de rest van Afrika

vertegenwoordigen, waarvan de overgrote meerderheid nu ook moslim is. De verduidelijking "*zal volgen*" stelt ons in staat de chronologische volgorde van de voorspelde acties te reconstrueren. De moslimvolkeren voeren pas oorlog na de Russische aanval op de Europese landen en Israël. Logisch en terecht maken ze gebruik van de chaos in de zuidelijke EU-landen, die gedwongen zijn twee gelijktijdige agressies te bestrijden. Bij deze aanval op islamitisch Afrika is Frankrijk, een voormalig koloniaal land, een specifiek doelwit voor de volkeren die het koloniseerde. De zuidelijke regio's zullen worden geplunderd en de bevolking zal gedeeltelijk worden afgeslacht op verschillende plaatsen die door Michel Nostradamus zijn voorspeld. Zoals vers 40 stelt, valt de Russische "*koning van het noorden*" heel Europa binnen en plundert. In overeenstemming met zijn huidige besluit grijpt Amerika aanvankelijk niet in om deze invasie te voorkomen en staat het Rusland toe zich te verspreiden over de landen van de Europese landen. Tot nu toe gebruiken de strijdende partijen alleen conventionele wapens. En de verslagen landen worden aan plundering onderworpen. Rusland is uitgerust met krachtige, angstaanjagende kernwapens, maar wil deze niet gebruiken, wetende dat het gebruik ervan zou leiden tot genocide op aarde. Maar in het Amerikaanse kamp bestaan dergelijke gewetensbezwaren niet en om de eeuwige Russische vijand te vernietigen, zullen ze eerst zijn land atomiseren.

Vers 44: "*Geruchten uit het oosten en uit het noorden zullen hem doen schrikken, en in grote grimmigheid zal hij uittrekken om velen te vernietigen en volledig te vernietigen.*"

Voor Europa, dat door de Russen is binnengevallen, ligt Rusland ten oosten ervan, en voor Israël ten noorden ervan. Zo verneemt de Russische indringer dat Rusland zojuist een vreselijke tragedie heeft getroffen op zijn grondgebied, wat door deze windrichtingen subtiel wordt aangegeven. Nu Rusland is versplinterd, raken de Russische strijders in een waanzinnige moorddadige razernij. Het gaat niet langer om plunderen, maar om "*het vernietigen en uitroeien van menigten*", en om dit te doen, gebruiken ze op hun beurt hun angstaanjagende nucleaire potentieel tegen de Amerikanen en de Europese landen. Zo wordt de dood van het "*derde deel van de mensheid*", zoals geprofeteerd en bevolen door Jezus Christus, in de boodschap van de "*zesde bazuin*" in Openbaring 9:13-14, vervuld: "*En de vier engelen, die gereed waren voor het uur en de dag en de maand en het jaar, werden losgelaten om het derde deel van de mensheid te doden.*" Vers 16 van dit thema specificeert verder de betrokkenheid van 200 miljoen strijders in deze ultieme universele oorlog. We lezen: "*Het aantal ruiters van het leger was twee maal tienduizend. Ik hoorde hun aantal.*" De bevelen tot nucleaire vernietiging, bevolen door de leiders van staten, naties en volken, worden voorspeld door deze uitdrukking in vers 18: "*Een derde van de mensheid werd gedood door deze drie plagen, door het vuur, door de rook en door de zwavel, die uit hun monden kwamen.*" Religieuze conflicten worden aangeduid met het woord "*rook*", dat gebeden symboliseert in Openbaring 8:4: "*De rook van de wierook steeg op, met de gebeden van de heiligen, uit de hand van de engel voor God.*" Het einde van de westerse hoofdsteden is daarom nabij, op handen. In het bijzonder, getroffen door de toorn van God die het in Openbaring

11:7 " Sodom en Egypte " noemde, zal Parijs worden getroffen en verwoest door Russisch nucleair vuur.

Vers 45: " *Hij zal de tenten van zijn paleis tussen de zeeën opslaan, op de berg van glorie en heiligheid. Dan zal hij aan zijn einde komen, en er zal niemand zijn die hem helpt.* "

Deze keer vinden we in Ezechiël 38:22 de bevestiging van deze vernietiging van de Russische troepen op de bodem van Israël: " *Ik zal het oordeel aan hem voltrekken met pest en met bloed, met stortregen en met hagelstenen; Ik zal **vuur en zwavel laten regenen.** " op hem en op zijn troepen , en op de vele volkeren die met hem zullen zijn . ' Aldus werden de Russische troepen door de Amerikaanse legers en de Europese overlevenden naar Israël achtervolgd, en werden daar vernietigd, samen met de moslimvolkeren die hen hadden gesteund.*

Hier eindigt de openbaring die God in Daniël 11 geeft: Rusland wordt vernietigd. Maar na deze gebeurtenis begint Daniël 12:1 met de woorden: " *In die tijd zal Michaël opstaan, de grote vorst die de kinderen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk bestond tot op die tijd. In die tijd zal uw volk verlost worden, ieder die in het boek geschreven wordt bevonden.* " Nu, tussen de tijd van deze glorieuze wederkomst en de vernietiging van Rusland die eraan voorafging, organiseert God op aarde de laatste geloofstest, die bedoeld is om voor het laatst de uitverkorenen van de gevallen te scheiden. Op dat moment zullen de uitverkorenen allemaal "Adventisten" zijn geworden in de zin dat ze de wederkomst van Christus in het voorjaar van 2030 verwachten, maar ze moeten ook getuigen dat ze "zevendagedsmensen" zijn. Daartoe moet hun geloof op de proef worden gesteld en aangetoond door de sabbat te eren, ook en vooral wanneer ze met de dood worden bedreigd vanwege deze gehoorzaamheid aan God. Deze beproeving is door God voorspeld en geopenbaard in Openbaring 3:10, met de volgende woorden: " *Omdat u het woord van Mijn geduld bewaard hebt, zal ook Ik u bewaren voor het uur van de verzoeking, dat over de hele wereld komen zal, om hen te verzoeken, die op de aarde wonen.* "

De geprofeteerde " *eindtijd* " betreft " *de tijd der volken* " die verwoest worden door opeenvolgende goddelijke aanvallen, dodelijke virussen, hongersnoden als gevolg van economische blokkades veroorzaakt door oorlogen, en door de wapens van deze oorlogen. Zoals Jezus verklaarde, definieert " *het horen van oorlogen en geruchten van oorlogen* " niet het einde van de wereld, maar slechts " *het einde van de tijd der volken* ". Dit " *einde der volken* " wordt daarom veroorzaakt door een aanzienlijke afname van het menselijk leven op aarde. Vreselijk gedecimeerd zullen de volkeren alle vormen van macht en organisatie hebben verloren. Daarom worden de overlevenden van dit laatste atoomconflict door de situatie gedwongen afstand te doen van hun nationale identiteit en een universele alliantie te vormen onder leiding van Amerika, die sterk is gebleven.

Amerika zal eindelijk zijn universele dominantiedroom verwezenlijken, en zijn regime van het " *beest dat uit de aarde opkomt* ", geciteerd in Openbaring 13:11, zal voor een zeer korte tijd in werking treden: " *En ik zag een ander beest opkomen uit de aarde, dat twee horens had als die van een Lam, en dat sprak als*

een draak. " De wet die de Romeinse zondagsrust verplicht stelt, de uitverkoren gelovigen van de goddelijke sabbat zullen worden vervolgd en slachtoffer worden van de typisch Amerikaanse commerciële boycot, volgens vers 17; merk op dat dit gedrag al wordt toegepast tegen Rusland en de Russen door het westerse kamp, waaronder het zogenaamde democratische en republikeinse Frankrijk; sinds 24 februari 2022: " *en dat niemand **kon kopen of verkopen** , tenzij hij het merkteken, de naam van het beest of het getal van zijn naam had.* " dit voordat ze ter dood werden veroordeeld, volgens vers 15: " *En hem werd macht gegeven om aan het beeld van het beest een geest te geven, zodat het beeld van het beest ook zou spreken, en maken dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, **gedood zouden worden** .*" Openbaring 9:20-21 beschrijft de standaard voor de overlevenden van de aardse genocide: " *De overige mensen, die niet gedood werden door deze plagen, bekeerden zich niet van de werken van hun handen, zodat zij de demonen niet zouden aanbidden en de gouden, zilveren, koperen, stenen en houten afgoden, die niet kunnen zien, noch horen, noch lopen; **en zij bekeerden zich niet van hun moorden** , noch van hun toverijen, noch van hun hoererij, noch van hun diefstallen.* "

De glorieuze wederkomst van Christus zal een einde maken aan de valse hoop en de valse analyses van het religieuze subject. De uitverkorenen worden opgenomen in de hemel, de gevallenen worden op aarde uitgeroeid, terwijl ze elkaar afslachten en de verantwoordelijkheid voor het gemeenschappelijke verlies afwijzen.

Nu ik deze uitleg heb afgerond, moet ik nog een laatste idee toevoegen.

Zonder de waarde van het jaartal 1945 in twijfel te trekken, kan de " *tijd van het einde* " al in het voorjaar van 1843 zijn begonnen, vanwege de drie religies die in Daniël 11:40 worden genoemd. De twee christelijke religies waren schuldig aan zeer ernstige fouten, want deze zonden worden toegerekend aan de dienst van Jezus Christus, en zij lijdten straf in verband met deze fouten. Alles lijkt te berusten op dit principe van goddelijke gerechtigheid van de wet van vergelding, dat God wijzigt in de toepassing ervan op het pauselijke Rome in Openbaring 18:6: " *Vergeld haar zoals zij betaald heeft, en geef haar het dubbele naar haar werken. In de beker, waarin zij heeft ingeschonken, geef haar het dubbele.* " Het is niet langer oog om oog, tand om tand, maar twee ogen om oog en twee tanden om tand. In zijn volmaakte gerechtigheid zorgt God ervoor dat straffen worden toegepast volgens het principe van wederkerigheid.

Ten eerste nam Frankrijk, dat later de grondlegger van de Europese Unie werd, vanaf 1830 gebieden in bezit die door moslims werden bewoond; na deze actie voorspelt de Geest de reactie van het gekoloniseerde volk: agressie jegens de voormalige kolonisator en massamoorden totdat de vereiste onafhankelijkheid is verkregen: " *de koning van het Zuiden komt in botsing met hem* ." Want kolonisatie is een soort "gevangenschap " van een heel volk om zich zijn grondgebied toe te eigenen. Ik herinner me dat toen God zijn volk Israël, het land Kanaän, wilde geven om toekomstige problemen te voorkomen, hij ervoor zorgde dat al zijn inwoners ter dood werden gebracht en de uitroeiing organiseerde, door horzelsteken en zwaaraanvallen, door de Joodse legers. Er mocht geen inwoner meer in leven zijn die deze genocide kon wreken. Maar de hardheid die voor deze

situatie nodig is, doet de al te humanistische menselijke geest huiveren van afschuw.

Evenzo heeft Europa binnen de NAVO met succes de tijdelijke verzwakking van Sovjet-Rusland uitgebuit om zijn markt uit te breiden en Rusland te ruïneren. Deze slechte actie heeft, als reactie, de gewapende reactie van een heroplevend Rusland opgeleverd. Met al zijn strijdkrachten " *zal de koning van het Noorden op hem neerdalen*". *en zal het overspoelen als een storm* ."

Rusland wilde op zijn beurt zijn overwinning op de nazi's aangrijpen om de Poolse en Oekraïense volkeren te onderwerpen. En in ruil daarvoor, als reactie, leed het onder de woede van de wraakzuchtige haat van deze landen... en van Amerika, dat als laatste gestraft en door God zelf uitgeroeid zou worden.

Een derde reden maakt de lente van 1843 tot het begin van de " *tijd van het einde* ", ook spiritueel, aangezien deze datum door God is gekozen om de waarheden die door de Rooms-Katholieke Kerk zijn verdraaid, te herstellen. Daniël 8:14 bouwt dit op, maar Daniël 12:11-12 benadrukt het belang ervan. En volgens Openbaring 3:2 eist God in deze tijd " *volmaakte* " geloofsdaden; dit is in overeenstemming met een vereiste die aan de " *tijd van het einde* " verbonden is.

Een vierde rechtvaardiging is gebaseerd op de duidelijke opkomst van de technologische ontwikkeling, die tot het einde van de wereld vervuiling zal veroorzaken en daarmee ook de ondergang van de mensheid voorbereidt.

De gelijkenis van de "verloren zoon"...omgekeerd

Deze parabel van de "verloren zoon", zoals Jezus Christus die leerde, is in het Westen zo bekend dat het een veelgebruikte symbolische uitdrukking is geworden. Ik kom daarom terug op deze parabel, waarvan het begin perfect de situatie beschrijft die Rusland en Oekraïne zojuist hebben getroffen, die verwikkeld waren in een broederoorlog vanwege de wens tot emancipatie van deze jonge republiek in de oostelijke landen.

De oorspronkelijke gelijkenis staat in Lucas 15:11-32, maar verrassend genoeg komt het woord "verloren zoon" daar niet voor.

Vers 11: " *En hij zei: Een zeker mens had twee zonen.* "

Vers 12: " *De jongste zoon zei tegen zijn vader: 'Vader, geef mij het deel van de erfenis dat mij toekomt.'* En de vader verdeelde zijn bezittingen onder hen. "

Vers 13: " *Enkele dagen later pakte de jongste zoon alles bij elkaar en vertrok naar een ver land, waar hij zijn bezittingen in losbandigheid verkwistte.* »

Hier eindigt de vergelijking met de oorspronkelijke gelijkenis, want deze gelijkenis, die Jezus Christus gaf, wilde de goddelijke zegen van " *bekering* " onderwijzen, zoals vers 10 aangeeft: " *Zo zeg Ik u ook: er is vreugde voor de*

*engelen van God over één zondaar **die zich bekeert** ."* De Oekraïense zoon van onze werkelijkheid ontdekte echter de vreugde van totale vrijheid, het vergeten van religieuze taboes, dat wil zeggen het libertaire leven dat zich al had ontwikkeld in de samenlevingen van de westerse wereld. Hij raakte zo gehecht aan deze vrijheid dat hij, in tegenstelling tot de zoon van de echte gelijkenis, zich keerde tegen zijn vader, Rusland, waarin Oekraïne een zeer belangrijke bevoorrechte rol speelde.

Het huidige leven toont amorele samenlevingen met verharde harten die werkelijk niet meer in staat zijn tot berouw. En deze situatie reproduceert die van vlak voor de watervloed die God in de tijd van Noach veroorzaakte. In de onrust die voortkomt uit de voortdurende ergernissen van virale aanvallen en onwinbare conflicten, neemt het westerse denken zeer verontrustende fascistische trekken aan. Maar waarom zouden we ons verbazen? Leiden dezelfde oorzaken uiteindelijk niet tot dezelfde gevolgen? En dit is des te gemakkelijker omdat leiders in de loop der tijd worden vervangen door jonge mannen en vrouwen die niet getekend zijn door de pijnlijke ervaringen uit het verleden. In het westerse rebellenkamp vinden we nu alleen nog maar jongeren van rond de dertig, allemaal geboren in een tijd van welvarende vrede. En allemaal, verstoken van Gods wijsheid, gedragen ze zich arrogant en als dictators, en dringen ze hun gevaarlijke meningen op aan hun volk. Elke dag, voor onze ogen en met grote media-aandacht, zien we het meest verschrikkelijke conflict in de hele geschiedenis van de mensheid zich organiseren. Voor de ouderen, waartoe ik behoor, werd het onmogelijk geacht, maar dat was zonder rekening te houden met de vernieuwing van de heersende generaties. En de laatste generaties vormen de ergste, binnen de norm. De minachting die de grote, onzichtbare Schepper God ten deel valt, kost de mensheid uiteindelijk de prijs van haar progressieve, maar desalniettemin voorspelde en zekere vernietiging.

Als we de oorzaak van de breuk van het Oekraïense volk met Rusland kennen, kunnen we begrijpen wat God onze westerse samenlevingen verwijt voor het steunen van de Oekraïense keuze. De jonge president Zelensky had publiekelijk aan de volkeren van de EU verklaard: "Wij zijn zoals jullie." En deze kreet uit zijn hart is, helaas, de bevestiging en uiting van een ware goddelijke veroordeling. Want deze keuzes bevestigen de goede zin van deze leer uit Spreuken 29:18: " *Waar geen visioen is, gaat het volk te gronde; gelukkig is hij die de wet houdt!* " In dit vers staat er " *openbaring* of *visioen* ". Ik denk dat het over het algemeen verkeerd wordt begrepen, omdat de goddelijke auteur "visioen" en "de wet" tegenover elkaar stelt. In dit geval verwijst " *visioen* " naar de visuele goddelijke leiding zoals die was toen God met Mozes sprak. Wat God zegt, is dat zelfs zonder zijn zichtbare aanwezigheid het volk gezegend zal zijn als het gehoorzaam is aan zijn wetten. Dit vers verheerlijkt daarom het geloof van degene die de goddelijke wet in alle tijden gehoorzaamt. Het stelt ons in staat de oorzaak te begrijpen van de opmars van corruptie en morele perversies in onze westerse samenlevingen, die door de volkeren der aarde als "christelijk" worden beschouwd, maar door God ten onrechte als "christelijk" worden beoordeeld. In Europa werd het christelijk geloof niet gevoed door de waarheid van Jezus Christus, wiens werk werd verhinderd door de zichtbare aanwezigheid van een

pauselijke aardse leider vanaf 538. Vandaag de dag kan iedereen zien dat " *het volk geen beperkingen kent* " in de hele EU, maar alleen op moreel vlak, omdat de individuele vrijheid van haar inwoners in werkelijkheid alleen maar wordt ingeperkt om te voldoen aan financiële, economische en politieke eisen. De quasi-oplegging van het "internet"-systeem, waarmee betalingen voor aankopen worden gedaan, vervangt geleidelijk het gebruik van bankbiljetten. Zo neemt de Amerikaanse economische leiding de absolute controle over het onderwerp over en kan zij al dan niet " *kopen en verkopen* " toestaan, naar eigen goeddunken en oordeel. Reeds, op verzoek van de VS, leggen de Europese banken hun klanten de ondergetekende verklaring van een individueel belastingcertificaat op. Bij weigering worden de betalingen niet meer verricht. De uitvinding van het communicatienetwerk "internet", oorspronkelijk voor militaire doeleinden, werd door Amerika gebruikt als een net dat alle aardbewoners ving. Nu, onder deze afhankelijkheid, kan het van hen alles verkrijgen wat het wil. Maar vandaag de dag betreft deze afhankelijkheid alleen de bevolking van de EU, omdat de VS nog niet de hele planeet Aarde domineert. En we zijn getuige van de scheiding en hergroepering van de kampen waartegen de Wereldoorlog zich binnenkort met geweld en verschrikkelijke gevolgen zal verzetten. De consument is al slaaf geworden van de financiële instellingen en kan zich er niet langer tegen verzetten. Het nieuwe Atlantis organiseert zijn principes en wetten; wij gehoorzamen of wij sterven.

Zo werd de Oekraïense "verloren zoon" van 2022 op zijn beurt verleid door de Amerikaanse vrijheidsnorm, na de Europeanen, die voor het eerst na de Tweede Wereldoorlog werden verleid. In de baai van New York bevestigt de aanwezigheid van het gelijknamige standbeeld, "Liberty", zijn bestemming en roeping. De een na de ander komen allen die op elkaar lijken uiteindelijk samen, niet ten goede, maar ten kwade, voor de ergste, laatste confrontatie die hun aantal met een symbolische " *derde* " moet verminderen, aldus Openbaring 9:15.

In Frankrijk achtte God het bij de presidentsverkiezingen passend om de natie onder het presidentschap te plaatsen van de jonge Emmanuel Macron, die tegen de Franse keuze **in voor de tweede keer was gekozen**, omdat de tegengestelde keuze **voor de tweede keer** het nog meer gehate "Front National" betrof, inmiddels omgedoopt tot "Réseau National". Aan het einde van deze dag, 16 mei 2022, zorgde de zogenaamd arrogante, trotse en ambitieuze jongeman, die in elke man "een weerbarstige Galliër" ziet, ervoor zich niet te laten overheersen door ditmaal een vrouw uit de meest trouwe en onvoorwaardelijke leden van zijn partij, "La République en Marche", als premier te kiezen. Met deze politieke partij is de mensheid weliswaar op weg, maar niet naar het gehoopte succes en geluk.

Maar aangezien de titel van dit artikel de gelijkenis van de "verloren zoon" is, laten we die gebruiken om de prachtige lessen die Jezus Christus ons gaf te benadrukken. Laten we daarom onze studie van vers 14 en verder voortzetten.

Vers 14: " *Toen hij alles uitgegeven had, ontstond er een grote hongersnood in dat land, en hij begon gebrek te lijden.* "

Vers 15: " *Hij ging heen en werkte voor een van de bewoners van het land, en deze stuurde hem naar zijn velden om varkens te hoeden.* "

Vers 16: “ *Hij verlangde ernaar verzadigd te worden met de merels die de varkens aten, maar niemand gaf ze hem.* ”

Vers 17: “ *Toen kwam hij tot zichzelf en zei: Hoeveel dagloners van mijn vader hebben brood in overvloed, en ik verga hier van honger!* ”

In dit voorbeeld van Jezus Christus is de weerspiegeling van de verloren zoon enigszins opportunistisch. Daarom moeten we aan het " *brood* " toeschrijven dat het geen puur geestelijke betekenis heeft, gezien het feit dat " *de mens moet leven van elk woord dat uit de mond van God komt* ".

Vers 18: “ *Ik zal opstaan en naar mijn vader gaan en tot hem zeggen: Vader, **ik heb gezondigd tegen de hemel en voor u**.* ”

De zonde die tegen de Vader wordt begaan, is in de eerste plaats een zonde die tegen de Hemel wordt begaan.

Vers 19: “ *Ik ben niet langer waard uw zoon genoemd te worden; behandel mij als een van uw dagloners.* ”

God geeft ons een voorbeeld van oprecht berouw. De zoon erkent niet alleen zijn schuld, maar ook de legitimiteit van het verlies van zijn rechten als zoon.

Vers 20: “ *En hij stond op en ging naar zijn vader. Terwijl hij nog ver weg was, zag zijn vader hem en was met hem bewogen; hij snelde naar hem toe, viel hem om de hals en kuste hem.* ”

In dit Vaderlijke gedrag openbaart God zijn eigen houding ten opzichte van de berouwvolle zondaar. Zijn liefde is even sterk en groot als zijn gerechtigheid. En zijn lankmoedigheid jegens zondaars getuigt van zijn uitzonderlijke mededogen.

Vers 21: “ *De zoon zei tegen hem: ‘Vader, ik heb gezondigd tegen de hemel en tegen u, en ik ben niet meer waard uw zoon genoemd te worden.’* ”

Vers 22: “ *Maar de vader zei tegen zijn slaven: Haal snel het beste gewaad tevoorschijn en trek het hem aan, en geef hem een ring aan zijn hand en schoenen aan zijn voeten.* ”

Voor de verloren zoon is de verrassing groot, want zijn vader richt zich niet tot hem met de verwijten die hij zichzelf had toegebracht. In plaats van hem te verwijten, eert hij hem meer dan een zoon die trouw en waardig is gebleven.

Vers 23: “ *Breng het gemeste kalf en slacht het. Laten we eten en vrolijk zijn.* ”

De organisatie van een feestmaal vindt haar verklaring in deze twee werkwoorden "laten we eten en vrolijk zijn". De les komt aan het einde van het verhaal tot uiting, maar al dit werkwoord "laten we ons verheugen" getuigt van de vreugde die de hemelse Vader voelde; een vreugde die werd veroorzaakt door het berouw van deze zoon die verloren leek te zijn.

Vers 24: “ *Want deze, mijn zoon, was dood en is weer levend geworden; hij was verloren en is gevonden.* ” En zij begonnen zich te verheugen.

Het principe wordt bevestigd: het vinden van wat verloren is gegaan, brengt nog meer vreugde dan wat lang bewaard is gebleven. Dit leert ons dat een genezen blessure meer geluk kan brengen dan een gezonde blessure.

Vers 25: “ *De oudste zoon was op het land. Toen hij bij het huis aankwam, hoorde hij muziek en dans.* ”

Vers 26: *"Hij riep een van de dienaren en vroeg hem wat er aan de hand was."*

Vers 27: *" Toen zei de dienaar tegen hem: 'Uw broer is thuisgekomen, en omdat hij hem gezond heeft aangetroffen, heeft uw vader het gemeste kalf geslacht. '"*

Vers 28: *" Hij werd boos en wilde niet naar binnen gaan. Zijn vader kwam naar buiten en smeekte hem om naar binnen te gaan. "*

Vers 29: *" Maar hij zei tegen zijn vader: Zie, ik dien u al zoveel jaren en heb uw gebod nooit overtreden; toch hebt u mij nooit een bokje gegeven, zodat ik mij met mijn vrienden zou verheugen. "*

Vers 30: *" En toen uw zoon kwam, die uw bezittingen verkwistte met hoeren, was het voor hem dat u het gemeste kalf slachtte! "*

Vers 31: *" Mijn zoon, " zei zijn vader tegen hem, "jij bent altijd bij mij, en al het mijne is van jou. "*

Vers 32: *" Maar wij moesten blij zijn en juichen, omdat deze broeder van u dood was en weer levend is geworden, verloren was en gevonden is. "*

In deze gelijkenis zijn het gedrag en de redenering van de zoon die trouw bleef in het huis van zijn vader niet abnormaal, en hij kan alleen maar verbaasd zijn dat er zoveel eer wordt gegeven aan degene die zich onwaardig had gedragen. In deze les laat God ons zien hoe zwaar liefde weegt in zijn oordeel over mensen. Deze les was bijzonder geschikt om de harten van Joden te openen, gevormd door de letter van de wet. Het Oude Verbond functioneerde alleen onder de heerschappij van gerechtigheid, gebaseerd op goddelijke verordeningen; liefde en mededogen kwamen daar niet voor. Deze gelijkenis bereidde de harten van de Joden voor op de demonstratie van Gods onmetelijke liefde voor zijn schepselen, wier zwakheid en natuurlijke aantrekkingskracht tot zonde Hij goed kent. In Jezus Christus zal God in staat zijn vergeving en eer te schenken aan alle oprecht berouwvolle zondaars; dit in overeenstemming met de leer van deze gelijkenis.

In de rol van de trouwe zoon verwijst God naar de Joden van het oude verbond, die sinds de uittocht uit Egypte door de wet werden onderwezen. Hun status als eerstgeboren zoon geeft hen voorrang boven alle andere mannen, tot aan Jezus Christus. Daarom verscheen de Messias in Jeruzalem, waar ze Hem hoorden spreken en getuigen, maar Hem uiteindelijk op verzoek van de Joodse geestelijkheid lieten kruisigen. In deze scène zal de verontwaardiging van de eerstgeboren zoon de Joden van het oude verbond kenmerken, die haat zullen voelen jegens de uitverkorenen van het nieuwe verbond, gekozen uit de heidenen. Want voor deze Joden is deze eis van de heidenen om hun God te dienen ondraaglijk en onaanvaardbaar. Wat de gelijkenis niet zegt, is dat dit misverstand over het goddelijke mededogen, dat in Jezus Christus tot stand is gekomen, hen het verlies van het eeuwige leven zal kosten, dat hun gehoorzaamheid hen zou moeten brengen. Maar de boodschap werd desondanks gegeven, en Jezus liet die profeteren door de mond van de Joden aan wie Hij zijn gelijkenis van de *" heer van de wijngaard en de wijnbouwers "* vertelde, zoals geschreven staat in Mattheüs 1:1-14. 21:41: *" Zij antwoordden hem: Hij zal die ellendige mensen op een rampzalige manier ombrengen en de wijngaard aan andere wijnbouwers verhuren, die hem de opbrengst ervan zullen geven in de oogsttijd. "*

Vrijheid, gelijkheid, broederschap... de republikeinse mythe

Vandaag neem ik als soldaat van Christus de wapens op tegen deze mythe van de republikeinse utopie, die het tegengif zou zijn voor het ware geloof.

Het is misleidend omdat het valse hoop wekt. Het creëert de illusie van het beeld van geluk, dus ik kom hier om te ontmantelen en aan te tonen hoe het een regelrechte oplichterij is die een meerderheid van de hele mensheid verleidt.

Het is waar dat deze drie eigenschappen, wanneer ze op deze manier samenkomen, een droom kunnen zijn. En als het resultaat bereikt zou worden, zou de mens groot geluk bereiken. Helaas, zoals alle ideologieën die door zondige mensen bedacht zijn, brengt deze alleen het tegenovergestelde voort van wat ze beweerde te bieden. Vrijheid verandert in ketenen; gelijkheid in afgrondelijke verschillen; en broederschap in voortdurende strijd.

Vrijheid.

Doordat diversiteit veel problemen met samenleven creëert, wordt vrijheid steeds beperkter. Vrijheid is bovendien een bedrieglijke illusie, want de Bijbel zegt ons in 2 Petrus 2:19: "*Ze beloven hun vrijheid, terwijl ze zelf slaven zijn van de verdorvenheid, want wat hen overmeestert, is een slaaf van wat hen overmeestert.*" En in dit opzicht is ieder mens, door zijn zonde van God gescheiden, een slaaf van zijn zonde. De vrijheid die hij gebruikt om te zondigen, verhuult een vreselijke goddelijke veroordeling; daarom is deze vrijheid werkelijk bedrieglijk. Maar de onberouwvolle zondaar is tevreden met deze voorwaarde en gebruikt egoïstisch zijn vrijheid om die van zijn naaste voor eigen gewin uit te buiten. En deze uitbuiting vormt een oplichterij voor de slachtoffers van het systeem. Vrijheid wordt nog steeds sterk beperkt door de omstandigheden van het moderne economische leven. Voedsel wordt alleen met geld verkregen, net als kleding en onderdak, dat dak dat essentieel is om een minimum aan bescherming op aarde te vinden. De groei van steden ten koste van het platteland heeft het probleem verergerd. Het bewerken van het land voedde veel mensen die vandaag de dag uitsluitend afhankelijk zijn van een salaris en grote voorraden om in hun dringende behoeften te voorzien. Vrijheid is nog steeds een illusie in de zin dat ieder mens zijn geërfde natuur gehoorzaamt. Iedereen draagt genen mee die hij van zijn voorouders heeft geërfd, en de blondine met blauwe ogen zal nooit de brunette met zwarte ogen zijn. En hierin schuilt het probleem van schoonheidscriteria, dat van smaken en kleuren waar iedereen zijn eigen opvattingen over heeft, dingen die niet ter discussie staan. Als ze echter niet ter discussie staan, kunnen ze gemakkelijk leiden tot ruzies en dodelijke conflicten.

Wettigheid

De natuur brengt ons vanaf onze geboorte fysieke en psychologische ongelijkheid. Maar de republikeinse ideologie laat het natuurlijk aan de wetenschap en de chirurgische geneeskunde over om deze problemen op te lossen. Ze beweert mensen gelijke rechten te bieden en streeft ernaar de kloof tussen rijk

en arm, gezond en ziek te dichten. Laten we deze inspanningen prijzen omdat ze verdedigbaar zijn, maar wat is, afgezien van een ideaal principe, het resultaat? De rijken bevorderen hun verrijking, en de armen slepen altijd hun onafscheidelijke armoede met zich mee. Hier merk ik een eerste onverenigbaarheid op tussen de woorden "vrijheid" en "gelijkheid", omdat juist door de vrijheid gelijkheid onmogelijk wordt gemaakt. Jezus gaf de mens geen valse illusies, want hij zei zelf in Mattheüs 26:11: " *Want de armen zijn altijd bij jullie, maar Mij hebben jullie niet altijd.* " Evenzo profeteert de Geest de laatste dagen in Openbaring 13:16: " *En Hij zorgde ervoor dat allen, klein en groot, **rijk en arm**, **vrij en slaaf**, een merkteken kregen op hun rechterhand of op hun voorhoofd.* " *Let in* dit vers op de aanwezigheid van " **vrijen** " **en** " slaven " voor deze laatste dagen van de menselijke aardse geschiedenis, die betrekking hebben op onze tijd en de acht jaar die nog moeten worden vervuld. Het is duidelijk dat gelijkheid voor iedereen een mythe zal blijven, en dit des te meer naarmate de verdorvenheid van menselijke harten alleen maar toeneemt naarmate de tijd verstrijkt.

Gelijkheid van rechten is nog steeds een fata morgana in de republikeinse woestijn, omdat iedereen kan zien dat de rijken macht kopen, de zeer dure, efficiënte advocaat en de instemming van corrupte rechters. Is het niet ook niet voor niets dat Jezus in Lucas 6:24 verklaarde: " *Maar wee u, rijken, want u hebt uw troost!* " En Jac. 5:1 bevestigt dit: " *En nu, u, rijken! Ween en klaag over de tegenslagen die u zullen overkomen.* " Gelijkheid in rechtvaardigheid wordt dus niet bereikt, maar de republiek biedt gelijke kansen aan iedereen, zegt ze. Maar zijn hersenen gelijk om dezelfde dingen met dezelfde middelen te bereiken? Nee, duidelijk niet. En het probleem met de republiek is dat ze ervoor heeft gekozen om, uit alle mogelijke en nuttige activiteiten, de hoogst opgeleide mensen te bevoorstellen. Het diploma maakt het verschil en de rijkdom, die op zichzelf macht koopt. Zo sluit de vicieuze cirkel zich en ontstaat binnen de republikeinse democratie een superieure heersende maatschappij, bestaande uit rijke en hoogopgeleide mensen. In de loop der jaren reproduceert deze situatie de bevoorrechte maatschappij die de republikeinse democratie wilde vernietigen. In Frankrijk reproduceerde de Vijfde ^{Republiek} een bevoorrechte maatschappij, georganiseerd volgens een principe dat sterk leek op dat van de oude monarchie. Maar de maatstaf voor toegang tot de macht is nu kennis, een diploma behaald aan de nationale opleidingsinstituten. Zo duwen politici hun kinderen op dit politieke pad, en van vader op zoon neemt de nieuwe staatsadel beurtelings het roer van de macht over.

De jonge Octavianus, neef van dictator Caesar, begreep, net als zijn oom, hoe belangrijk het was om de steun van het volk, het Romeinse plebs, te verwerven. Om de steun van het volk te verwerven, is de methode echter hetzelfde gebleven: het is noodzakelijk om hen de mogelijkheid te bieden om plezier te maken, zich te vermaken en de grenzen van individuele en collectieve pleziertjes te verleggen. De rust en de lange vrede van 77 jaar die tot onze tijd hebben geheerst, werden op dezelfde manier bereikt. Het is door de consumptie van gecreëerde en voortdurend vernieuwde producten dat westerse samenlevingen vreedzaam en volgzaam zijn geworden, zoals de heersende klassen dat wensen. Terwijl de armen zich verdoven voor televisiezenders en in sportstadions,

organiseren en creëren deze heersende klassen hun individuele en collectieve verrijking. Sinds 1976 heeft de opvang van bevolkingsgroepen van Afrikaanse afkomst, zowel in Noord- als Zuid-Amerika, mensen van totale ongelijkheid samen laten wonen. De aspiraties van sommigen worden niet gedeeld door anderen, maar allen delen de wens om zichzelf te verrijken. Want wanneer ze in direct contact komen met de rijken, ontdekken de armen de omvang van hun armoede, en zijn sommigen bereid alles te doen om de felbegeerde rijkdom te verkrijgen. Zo effent ongelijkheid de weg voor de botsingen tussen ongelijke mensen in de Franse Republiek.

De broederschap

Het is moeilijk, zo niet onmogelijk, om dit derde republikeinse doel te bereiken, alleen al vanwege het falen van de twee eerder bestudeerde kwaliteiten. De broederschap waar de Republiek over spreekt, is die van de wereldwijde mensheid. Nu is het goed om te onthouden dat vanaf de eerste kinderen van Adam en Eva, de oudste Kaïn zijn jongere broer Abel uit jaloezie doodde. En dit getuigenis alleen al zegt dat de droom van universele broederschap eeuwig een onrealistische mythe zal blijven. Het woord broederschap herinnert ons eraan dat we broeders zijn, maar broeders maken ruzie, zelfs als ze elkaar niet altijd doden. En wanneer er, naast raciale afkomst, religieuze verschillen bijkomen, verdwijnt de mogelijkheid van de gehoopte broederlijke verstandhouding volledig. Wat sommigen heilig achten, beschouwen anderen als profaan en ongegrond. En wanneer het heilige wordt aangevallen door de ongelovige, wordt de ontheiliging de oorzaak van dodelijke oorlogszuchtige botsingen. De ongelovige kan de verontwaardiging die de gelovige voelt, niet begrijpen. Etnische vermenging bestaat uit het vermengen van zeer explosieve producten. Jezus Christus zei in Matteüs 28:19-20: "*Ga dan heen en maak alle volken tot mijn discipelen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, en hun te leren zich te houden aan alles wat Ik jullie geboden heb. En zie, Ik ben met jullie al de dagen, tot aan de voleinding der wereld.*" De opdracht was inderdaad om "*alle volken tot mijn discipelen te maken*", maar niet om hen tot slaaf te maken of te koloniseren. De eerste missionarissen brachten zo het Evangelie van de verlossing, maar na hen kwamen legers om de volkeren die tot dan toe vrij waren gebleven, onrechtmatig te onderwerpen. Kolonisatie verving de missionarissen en vrije volkeren werden onderworpen aan de slavernij van de westerse economische omstandigheden. Zelfs na het einde van de kolonisatie bleven deze volkeren slaven van hun nieuwe Afrikaanse staatshoofden, die egoïstisch de rijkdommen die door de voormalige kolonisten waren uitgebuit, voor zichzelf hielden. Als gevolg hiervan konden deze landen, onderworpen aan economische wetten, zichzelf niet verrijken of hun bevolking zelfs maar laten delen in de producten van hun land. De *négritude* werd pijnlijk getekend door het toppunt van ongelijkheid: slavernij. Rijen geketende zwarten werden door moslimslavenhandelaren vanuit Niger naar hun landen geleid. Later deden de Portugezen, en later andere Europese volkeren, hetzelfde en leidden *colonnes* zwarte slaven naar de pieren van Afrikaanse havens, waaronder Ouidah in Benin, waar ze, als vee, in de ruimen van schepen werden geladen die Brazilië van arbeiders voorzagen om de

suikerrietvelden te exploiteren en later om katoen te plukken in het zuiden van de Verenigde Staten van Noord-Amerika. Zwarte mensen zijn dus getekend door twee verschillende ervaringen, afhankelijk van of ze tot slaaf werden gemaakt in het Westen of in hun land bleven onder kolonisatie. Maar in onze moderne tijd heeft het bewustzijn, aangewakkerd door media-acties, de mix van deze twee ervaringen gecreëerd en trekken zwarte mensen er een identieke les uit: het kwaad is door blanken gebracht. Het zijn al deze onrechtvaardigheden, begaan voor God en mensen, die Jezus Christus in onze eindtijd uitbuit om haat en oorlog uit te lokken. En ze hebben allemaal als oorzaak een flagrante uitbuiting van **de natuurlijke ongelijkheid** die de mensheid kenmerkt, volgens de wil van God, sinds het begin van haar geschiedenis. Zozeer zelfs dat uiteindelijk het republikeinse motto, vrijheid, gelijkheid, broederschap, van toepassing is op een maatschappij van slaven, ongelijkheid, onvriendelijkheid en tegenstanders. Het ergste is dat, met de eenheid die kracht maakt, deze kracht de vorm aanneemt van een autoritaire heersende maatschappij die dicht bij het fascisme staat. Het recht op individueel denken en individuele mening wordt vandaag de dag bevochten en nagestreefd door republikeinse wetten. En net zoals het vermogen om tegenstand te tolereren zal verzwakken door de toeslaan van Gods gesels in de laatste dagen, neemt het vermogen om individuele meningen te accepteren af door de conflicten en bedreigingen die de volkeren van de NAVO sinds 24 februari 2022 hebben getroffen. Het fascisme is terug en heeft nog een paar goede dagen voor de boeg. Het lijkt erop dat broederschap alleen wordt erkend door degenen die de normen van dit nieuwe collectieve Amerikaanse en Europese fascisme accepteren en legitimeren; de meester en zijn dienaar.

In de handen van de Almachtige God

Ongeacht onze spirituele status, wij mensen zijn allemaal in de handen van de Almachtige God. Of we nu door Hem gezegend zijn of vervloekt door Zijn volmaakt rechtvaardige en eerlijke oordeel, we kunnen niet anders dan de vervulling van Zijn onvermijdelijke en onverwoestbare, opperste wil ondergaan. En deze situatie geldt ook voor alle hemelse engelen, de goeden die trouw bleven, en de goddelozen die Satan volgden in zijn opstand tegen de ene en soevereine Schepper-God.

Lange tijd, tot in onze moderne tijd, werd het bestaan van God gemakkelijk erkend door normale mensen; zelfs zozeer dat ze, geïnspireerd door demonen, valse goden dienden of ze zelf verzonnen, omdat het leven getuigt van zoveel intelligentie in zijn visuele aspecten en zijn werking dat de mens, getuige-ontvanger en begunstigde van deze dingen, wist dat hij zelf niet de auteur van deze schepping was; bijgevolg moesten verborgen intelligenties, machtiger dan hij, aan de oorsprong van deze constructies liggen. Ook moet worden opgemerkt dat ze, ondanks hun onwetendheid over de ware schepper-God, meer intelligentie vertoonden dan de huidige agnostische of atheïstische mens, die zich tevreden stelt met het toeschrijven van uiterst complexe constructies aan toeval en aan wat zij "de natuur" noemen. Na te hebben vastgesteld dat de hoogte van de aarde met

het verstrijken van de tijd toeneemt, concluderen ze dat het mogelijk is om de aarde een bestaan van miljoenen of miljarden jaren te geven. Dus stel ik deze vraag: waar kwamen de aardlagen en gesteenten vandaan die de brandende kern van de aarde bedekken? En hoe werd deze kern gevormd? Hoe hoog was de grond bij het ontstaan van de Aarde?

Gelukkig voor ons, die waar geloof hebben, hoeven we niet van mensen te verwachten dat ze de antwoorden op deze legitieme vragen geven. De moderne mens heeft fictie uitgevonden, een term die duidt op datgene wat vals is en uitsluitend door de mens is verzonnen. Maar met al hun verbeeldingskracht zijn ze ver verwijderd gebleven van de werkelijkheid; want de menselijke verbeelding is beperkt, terwijl het door God geschapen leven in zijn huidige vorm slechts voorlopig beperkt is. Bovenal is God waarlijk onbegrensd, en Hij hoeft alleen maar te bevelen om leven of materie te scheppen. En na het einde van de aardse geschiedenis, wanneer het zevende hemelse millennium ten einde loopt, bij de vernieuwing van alle dingen, zullen de door Jezus Christus verlore uitverkorenen met verwondering getuige zijn van de kracht van hun Schepper-God, die plotseling, op zijn bevel, de oude chaotische aarde zal transformeren tot een eeuwige, idyllische Hof van Eden.

Het is waar dat met de tijd en slecht weer, regenval en hevige stormen massa's aarde en modder met zich meevoeren die verlaten of bewoonde plaatsen bedekken. En je moet begrijpen dat de mens, geconfronteerd met dergelijke plagen, het opgaf en zich aanpaste aan de nieuwe situatie die werd opgelegd door de heersende kracht van natuurverschijnselen. Tegenwoordig beschikt de moderne mens over krachtige machines zoals bulldozers die geduldig een hele berg kunnen wegrukken. Dit was vroeger niet het geval, en modderstromen veranderden het uiterlijk van het terrein permanent. De bedekking van enkele meters heeft dus een natuurlijke verklaring, maar de meerdere lagen van de aarde niet. En de pretentieuze, valse theorieën van wetenschappers die aan de aarde een bestaan van miljarden jaren toeschrijven, leken de mens alleen maar af te leiden van de angst voor de Schepper-God, geopenbaard door de Bijbel zelf, geschreven door de getuigen van het Joodse Hebreeuwse volk.

Stel jezelf de volgende vraag: waarom gebruiken deze wetenschappers hun intelligentie niet om de verontrustende en verbazingwekkende getuigenissen in de Bijbel te begrijpen? Toch zijn er dingen in deze openbaringen die een uitdaging vormen; en nu al, het bestaan van dit Joodse volk? Hun intelligentie is daarom selectief, en alleen hun individuele en collectieve wil staat op het spel: ze kiezen de wetenschap boven God.

Ik heb sinds mijn geboorte de tegenovergestelde keuze gemaakt, omdat ik het geluk had door God gezegend te zijn en geboren te zijn in een religieuze sfeer dankzij de ijver van mijn oom en tante van vaderskant, die zich aan de Darbyistische protestantse gehoorzaamheid hielden. Ik heb mijn hele leven nooit aan het bestaan van God getwijfeld, hoewel ik lange tijd onwetend was over de ware vorm van zijn leerstellige waarheid. Ik wist dat de bron van zijn openbaring de Bijbel was en niets anders dan de Bijbel. Ook heb ik, wanneer God het nodig vond, na bittere aardse ervaringen, als volwassene de hele Bijbel gelezen en bestudeerd, dit woord van de levende God, geschreven voor zijn uitverkorenen.

Toen ik me tot het adventistische geloof wendde, ontdekte ik de antwoorden op de inconsistenties die ik in het valse christelijke geloof had opgemerkt. De rol van de sabbat was doorslaggevend en de grondslagen van de profetische uitleg overtuigden me volledig. Ook ben ik nu ontsteld om in deze wereld zoveel misleide intelligentie te zien, afgeleid van de levende God en in dienst gesteld van Satan en zijn demonen. Tegelijkertijd beoordeel en waardeer ik elke dag, en steeds meer, de hoogte van mijn voorrecht, wat me ertoe brengt de verborgen gedachte, hoewel geopenbaard, van de verlossende Schepper-God te begrijpen. Het is waar! Jezus redt zijn uitverkorenen door het bloed dat vergoten werd aan het kruis, waaraan Hij Zichzelf vrijwillig als zoenoffer offerde, en deze daad is de enige basis voor de door God voorgestelde verlossing. Maar waarom toonde Hij zoveel vrijgevigheid en mededogen? Wie kan zeggen dat Hij dit deed zodat degene die Hij redt, opzettelijk zou kunnen blijven zondigen tegen Gods geboden en verordeningen? Natuurlijk heeft niemand die arrogante lef, en toch is dit precies wat vals geloof, zonder iets te zeggen, legitimeert en legaliseert door zijn werken. Zijn schuld heeft dus betrekking op de getuigenissen van het nieuwe verbond, want het is Paulus die verklaart in Romeinen 6:1-2-12-15: "*Wat zullen wij dan zeggen? Zullen wij in de zonde blijven, opdat de genade overvloedig zal zijn? Verre zij het! Hoe zullen wij, aan de zonde afgestorven, daarin nog leven? .../ ... Laat de zonde dan niet heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat u aan zijn begeerten zou gehoorzamen. .../...Wat dan? Zullen wij zondigen, omdat wij niet onder de wet zijn, maar onder de genade? Verre zij het!*" » En in vers 23 geeft Paulus ons een goede reden om niet langer opzettelijk te zondigen: "*Want het loon dat de zonde geeft, is de dood, maar de genadegave van God is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Heer.*" En deze "dood" zal des te meer verdiend zijn door de ongehoorzame rebellen, omdat zij, door aanspraak te maken op zijn rechtvaardigheid en zijn verlossing, Jezus Christus zelf, volgens Galaten 2:17, tot "dienaar van de zonde" maken, dat wil zeggen, ze begaan zo de ergste belediging die Hem kan worden aangedaan: "*Maar als wij door Christus gerechtvaardigd willen worden, zouden wij dan zelf ook zondaars bevonden worden? Zou Christus dan een dienaar van de zonde zijn? **Verre van dat!***"

Het is zeer interessant om op te merken dat dit onderwerp van "**zonde**", waartegen Paulus de uitverkorenen van Christus waarschuwt, voornamelijk voorkomt in de brief die hij aan de Romeinen richt. Want ons huidige christelijke Westen is de afstammeling van deze volkeren, die onderworpen zijn aan de Romeinen, die vandaag de dag de Europese Unie en haar Engelse uitlopers, de VS en Australië, vormen, maar ook aan het orthodoxe geloof van de oosterse landen. In feite veroordelen deze waarschuwingen van Paulus ze allemaal, omdat ze allemaal de verfoeilijke valse "dag des Heren" vereren die op de eerste dag kwam ter vervanging van de zevende, door God geheiligd sinds zijn schepping van de wereld; zijn heilige sabbat. Is de goddelijke toorn die over deze opstandige volkeren komt niet op die manier gerechtvaardigd?

Sinds de eerste dag van zijn schepping door God is de mens, aanvankelijk gevormd uit klei door de handen van de Schepper, in zijn handen geweest. Voordat God hem de verschijning van vlees en beenderen gaf, vormde Hij hem aanvankelijk zoals de pottenbakker een aarden vat op een schijf vormt. Alleen al

deze openbaring stelt de grenzen van de status van de mens voor de God die alles schept, alles bouwt en het plan van de dingen ontwerpt dat Hij in hun tijd zal verwezenlijken. Ik moet hier getuigen van hoezeer de diepgaande studie van zijn Bijbelse profetieën mijn geloof heeft gevoed en mij ware rust voor de ziel heeft doen ontdekken. Want het geheim van ware rust ligt in het verkrijgen van antwoorden op de betekenis van de dingen en gebeurtenissen die we dag in dag uit in ons hedendaagse leven zien plaatsvinden. Terwijl geleerden antwoorden zoeken in hun tijd, vinden Christus' uitverkorenen die antwoorden die hen effectief verlichten in de studie van vervlogen tijden; dingen die in profetieën worden geopenbaard en die de volgeling van vals geloof koud en onverschillig laten. Dit vat het christelijk geloof in zijn eenvoudigste vorm samen, door het antwoord te herhalen dat in deze Bijbelverzen uit Handelingen 16:30-31 wordt geciteerd: "*Hij bracht hen naar buiten en zei: 'Heren, wat moet ik doen om gered te worden?'*" *Paulus en Silas antwoordden: 'Geloof in de Heer Jezus, en u zult gered worden, u en uw huisgenoten . '*" Maar om dit korte antwoord te begrijpen, moeten we goed letten op de verzen die volgen, en al op vers 32: "***En zij spraken het woord van de Heer tot hem en tot allen die in zijn huis waren.***" Voor dit heidense gezin dat in Filippi, Macedonië, woonde, was de bekering echt en oprecht, en ze hoefden alleen maar "*het woord van de Heer*" te horen om waardig te worden bevonden voor de doop die daarna werd toegediend. Maar deze bekering maakte hen tot nieuwe mensen, wier leven zou worden veranderd en getransformeerd door de goddelijke waarden waaraan ze voortaan zouden gehoorzamen. "*Het woord van de Heer*" deed hen de geboden en verboden ontdekken die God hen had geleerd. Dit was de voorwaarde voor de verlossing van Christus die aan hen kon worden toegeschreven. En dat is altijd zo geweest, zelfs tot in onze tijd.

Het profetische woord geeft rust aan de ziel omdat het ons de zekerheid biedt dat, ondanks de bedrieglijke schijn, de hele wereld deze klei blijft die God vormt om te redden of te vernietigen. In zijn profetieën heeft Hij niet opgehouden zijn uiteindelijke overwinning op al zijn vijanden te verkondigen, met name in Jesaja 45:23: "*Ik zweer bij Mijzelf, uit mijn mond komt waarheid en mijn woord zal niet worden herroepen: voor Mij zal elke knie zich buigen, elke tong zal bij Mij zweren.*" Paulus pakt dit vers uit Romeinen 14:11 op. Maar God stelt zich niet tevreden met het verkondigen van zijn overwinning, want om ook zijn uitverkorenen te laten zegevieren, openbaart Hij hun in zijn profetische openbaringen in een samengesteld portret, door middel van symbolen, de identiteit van zijn en hun vijanden. En om als overwinnaar uit de strijd van het geloof te komen, is deze voorwaarde onmisbaar. Wie kan in principe de onbekende vijand verslaan? Niemand, noch op aarde noch in de hemel.

Daarom is het kennen van de volledige geschiedenis van het christelijk geloof vandaag de dag essentieel om de wereldwijde religieuze situatie te begrijpen. Voordat ik tot het adventisme toetrad, had ik een protestantse predikant om documenten gevraagd die de geschiedenis van het christelijk geloof beschreven. Zo leerde ik de geschiedenis van de strijd tussen katholieken en protestanten kennen. Vervolgens ontdekte ik via het adventisme het decreet van Daniël 8:14, en zo kon ik begrijpen dat het protestantse geloof op zijn beurt door God was afgewezen sinds het voorjaar van 1843. Het profetische woord verlichtte

me, vormde me en gaf mijn geloof onverwachte zekerheden. In deze ervaring begrijp ik de rechtvaardiging van deze verzen uit 1 Korintiërs 2:14-16: " Maar de **natuurlijke** mens aanvaardt niet wat van de Geest van God is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het geestelijk beoordeeld wordt." ***Maar de geestelijke mens beoordeelt alle dingen en wordt door niemand beoordeeld . Want wie kent de gedachten van de Heer, zodat hij Hem zou kunnen onderrichten? Maar wij hebben de gezindheid van Christus .***

Bij de progressieve opbouw van zijn profetieën liet God wijselijk iedereen de basis van deze constructie interpreteren. De symbolen zijn gemakkelijk te identificeren door de uitleg die de profeet Daniël helder formuleerde. Dit geldt voor de opeenvolging van dominante heidense rijken in Daniël 2, Daniël 7 en Daniël 8. Maar de onthullingen over de christelijke tijd vereisen veel meer subtiliteit van zijn kant. Het geheim van het uitzonderlijke begrip van deze mysteries dat mij werd gegeven, ligt in de synthetische analyse die ik maakte door de volledig ontcijferde leringen te vergelijken die, in elk hoofdstuk, betrekking hadden op dezelfde periodes die onder verschillende symbolen werden geprofeteerd. Door de voorheen afzonderlijke leringen samen te voegen, ontstonden met deze methode de samengestelde portretten, gebaseerd op de complementariteit van de verspreide details. Zo kon de Romeinse identificatie van de " *kleine hoorn* " uit Daniël 7 en die uit Daniël 8 op een overtuigende en verwarrende manier voor het pauselijke rooms-katholieke geloof worden verkregen. Het aanvankelijke mysterieuze aspect van deze profetische constructie was om het katholieke geloof zijn kwade werk te laten doen zonder te worden verward door een al te precieze en onweerlegbare identificatie. Bovendien koos de goddelijke Geest de periode van godsdienstvrede die volgde op de Franse Revolutie om de geesten van zijn uitverkorenen te richten op de studie van deze gespecialiseerde profetieën over de christelijke tijd tot aan de " *tijd van het einde* ". En zijn eerste menselijke instrument was de Amerikaan William Miller. De constructie van het boek Apocalyps, wat duidelijk Openbaring betekent, is gebaseerd op de fundamenteën die zijn vastgelegd in het boek Daniël. Omdat deze Apocalyps nog meer details over de gehele christelijke tijd onthult, zijn de goddelijke subtiliteiten nog talrijker, waardoor het boek ogenschijnlijk onbegrijpelijk is; wat op die manier de slecht geïnspireerde en kwaadwillende nieuwsgierigen op een voordelige manier weghoudt en ontmoedigt.

Mijn geest is vandaag gegrepen door dit beeld van de Schepper-God die alles in zijn handen houdt. En hij blijft onophoudelijk de gebeurtenissen in het menselijk leven vormgeven en ze de vorm geven die hij in zijn profetieën voorspelde. Deze profetieën onthullen slechts het essentiële, omdat zijn uitverkorenen in de loop van de tijd onvoorspelbare gebeurtenissen ontdekken. Ze worden echter nog steeds gevormd door de Almachtige God, die over hun vervulling beslist. Ik woon in Frankrijk, in dit land dat vandaag de dag nog steeds het beste kan bieden wat God het in Valence-sur-Rhône bracht in de vorm van zijn ontcijferde profetische openbaringen, en het ergste, de LGBT-arrogantie van seksuele perverselingen die God en religie verachten, of die in hun meest verfoeilijke en afschuwelijke vormen beoefenen. Dit is de uiteindelijke vrucht van de erfenis van het nationale atheïsme en de vrijdenkers van de vijf opeenvolgende

republieken. En logischerwijs is de laatste vorm de meest excessieve en de meest verharde. Mijn grijze en witte haar getuigt van een voortdurende aandachtige ervaring van de Franse geschiedenis tussen het einde van de Tweede Wereldoorlog en onze tijd. De opening van mijn geest door de profetieën heeft me in staat gesteld beter te begrijpen hoe God de tragedies heeft voorbereid die we vandaag de dag meemaken. Want Gods ontwerpen zijn door de eeuwen heen en wereldwijd over zeven millennia tot stand gekomen. Ook wie de geschiedenis van het verleden veracht, heeft geen kans om te begrijpen wat er in zijn tijd tot stand komt. De voorbereiding van het te modelleren en te draaien vat, gebaseerd op het beeld van de pottenbakker, begint met het verzamelen van klei uit de natuur. Deze wordt vervolgens bewerkt, zacht gemaakt en op de draaischijf geplaatst. Op dezelfde manier waren de agressies van de christelijke kruistochten tegen de in Jeruzalem gevestigde moslims nodig om een blijvende haat van de islam tegen het opstandige christendom te ontwikkelen. En deze haat, opnieuw aangewakkerd en versterkt, neemt de vorm aan van de agressies van fundamentalistische, strijdlustige moslims tegen westerse christelijke landen en tegen heidense Aziatische landen. Religie is het ultieme wapen dat God hanteert in de door Hem gekozen tijden om de opstandige mensheid te straffen. Religieus fanatisme is veel gevaarlijker dan de territoriale overheersing die de eerste twee wereldoorlogen kenmerkte. Daarom zal dit religieuze fanatisme een hoofdrol spelen in deze Derde Wereldoorlog, die in Oekraïne begint en verschrikkelijk verwoestend en verwoestend zal zijn voor militairen en burgers. In dit Oekraïense conflict nemen de vier door God verworpen religies al deel aan de strijd. Het Amerikaanse protestantisme, geassocieerd met het rooms-katholieke, Europese, Poolse en Oekraïense katholicisme, om nog maar te zwijgen van de Joden, verzet zich tegen het orthodoxe Rusland, bijgestaan door islamitische Tsjetsjenen. En in de komende uitbreiding van dit conflict zullen religieuze bondgenoten hun geloofsgenoten steunen, wat leidt tot talloze lokale conflicten elders dan in Oekraïne. Maar de monotheïstische religie zal niet de enige zijn die bij deze oorlog betrokken is. In het oosten zal het hindoeïstische India het opnemen tegen het islamitische Pakistan, en China zal vechten tegen Japan en India. De visie op deze toekomst is gemakkelijk te bepalen, want elk van deze landen heeft sinds de Tweede Wereldoorlog zijn potentiële erfvijand geïdentificeerd. En om de uiteindelijke vernietiging te bespoedigen die voorafgaat aan het einde van de wereld en die daarop voorbereidt, wekt God alle oude haatgevoelens en wrok op die tijdelijk sluimerend aanwezig waren.

U kunt dus begrijpen dat, aangezien alles in Gods handen is, het lot van zijn vijanden hopeloos is. Maar diezelfde goddelijke handen beschermen zijn uitverkorenen dag na dag, tot het uur van hun opname in zijn hemelse koninkrijk, waar Jezus, overeenkomstig zijn belofte, een plaats voor hen heeft bereid voor een tijdelijke periode van " *duizend jaar* ". Dan zal de eeuwigheid worden geleefd op de wedergeboren aarde, de " *nieuwe aarde* ".

Hij die het leven van zijn schepselen vormgeeft, heeft ervoor gekozen onzichtbaar te blijven. En hierin openbaart hij zijn uitzonderlijke en unieke wijsheid, die de ouden wijsheid noemden. Gods doel is inderdaad om de uitverkorenen te selecteren die hem in de eeuwigheid vergezellen. Deze selectie

vereist een beproeving van elk van deze uitverkorenen. Daarom laat God zijn schepselen in eerste instantie ronddwalen en zonden begaan, omdat hij hun reactie en het resultaat van hun ervaring afwacht. Door te zondigen, ontlennen de uitverkorenen een lijden dat hen tot zondevrees aanzet en hen aanzet tot goed gedrag; het pad van bekering. Degenen daarentegen die de verlossing niet waardig zijn, vinden voldoening in het beoefenen van de zonde. Vervolgens nemen ze de zonde aan, die de norm van hun leven wordt. In de staat van lijden die ze aan de zonde te danken hebben, zijn de uitverkorenen rijp voor bekering. God kan zich dan in hun leven presenteren en hen helpen zijn reddende waarheden te ontdekken. Je kunt erop wijzen dat Jezus in zijn leer in gelijkenissen de nadruk legde op het principe van de gevolgen van Gods vergeving. De berouwvolle zondaar is het volmaakte voorbeeld van de uitverkorene die door de Almachtige geliefd wordt. En Jezus vatte deze leer samen door in Lucas 7:47, over de overspelige vrouw, te zeggen: "**Daarom zeg Ik u: Haar zonden, die talrijk zijn, zijn vergeven, want zij heeft veel liefgehad. Maar wie weinig vergeven wordt, heeft weinig lief.**" En Hij maakte het duidelijk: "**Maar wie weinig vergeven wordt, heeft weinig lief.**" En deze nauwkeurigheid onthult de oorzaak van zijn onzichtbaarheid, want als God zichtbaar was, zouden weinigen Hem durven uitdagen en tegenspreken zoals Satan, die God aan het begin van zijn bestaan zag en diende, durfde te doen. God had zesduizend jaar nodig om de engelen en mensen te selecteren die zijn eeuwigheid waardig waren. En zesduizend jaar om dit resultaat te bereiken is, zelfs voor Hem, al een zeer lange tijd. Want om een paar miljoen zielen te redden, moest Hij de ondraaglijke, schuldige eisen verdragen van miljarden anderen die elkaar op aarde opvolgden of in de hemel actief waren. Gods geduld is even groot als de eeuwigheid, dat wil zeggen: enorm, maar niet oneindig.

Ik heb daar een antwoord gegeven op deze vaak gestelde vraag: "Waarom verbergt God zich, als hij bestaat?" En ik neem dit beeld over dat zijn antwoord samenvat: "**Want als de kat van huis is, spelen de muizen.**" En gerustgesteld door zijn onzichtbaarheid, **hebben de menselijke muizen inderdaad op vele manieren gedanst, zich naar believen wentelend in de zonden van vlees en geest**, zodat God nu kan besluiten hen de dood te geven door, naar het Joodse volk in het jaar 70, de straf op hen toe te passen die wordt genoemd in Ezechiël 14:21: "*Ja, zo zegt de Heer, JaHWéH: Ik zend mijn vier vreselijke straffen tegen Jeruzalem: het zwaard, de hongersnood, de wilde dieren en de pest, om er mens en dier uit te roeien ...*".

De Meesterpottenbakker vormt erevaten, maar ook vaten die voor de ondergang zijn gemaakt. Beide hebben een rol te vervullen. Om naties naar hun ondergang te leiden; de laatste tijd heeft hij vele jonge mannen en vrouwen aan de macht gebracht die de bevolking enorm verleiden en behagen. Deze zijn zich niet bewust van het gevaar dat deze keuze met zich meebrengt, want hoewel ze ogenschijnlijk intelligent en goed opgeleid zijn, beladen met diploma's en opgeleid op middelbare scholen, hebben ze allemaal hun jeugd en het belangrijkste genegeerde nadeel ervan gemeen. En wat ik met kracht en nadruk benadruk, is van cruciaal belang: jongeren zijn onervaren, waardoor alles mogelijk lijkt, inclusief het onmogelijke. Want alleen levenservaring vormt de

mens het vermogen om het mogelijke van het onmogelijke te onderscheiden. Het is vanwege dit principe dat God in de Bijbel " *wit haar als een erekrans* " presenteert, op voorwaarde dat dit " *haar* " " *wit is geworden* " door te wandelen op " *het pad der gerechtigheid* " dat Jezus Christus heeft uitgestippeld volgens Spreuken 16:31: " *Wit haar is een erekrans; het is op het pad der gerechtigheid dat het gevonden wordt.* " En we moeten deze les uit Job 32:7-9 begrijpen: " *Ik zei bij mezelf: de dagen zullen spreken, de veelheid van jaren zal wijsheid leren. Maar in werkelijkheid is het in de mens de geest, de adem van de Almachtige, die intelligentie geeft; **het is niet de ouderdom die wijsheid geeft, het is niet de ouderdom die iemand in staat stelt tot oordelen**.* " Deze door God geïnspireerde mening bevestigend, zien we ook oude mannen met wit haar verleid worden door een arrogante en onhandige jongeman aan wie alle fouten en slechte keuzes vergeven worden. Deze grijze haren missen duidelijk goddelijke wijsheid, omdat ze degenen steunen die hun gezamenlijke ondergang voorbereiden. Maar hier moet ik een verklaring geven voor degenen die het goddelijk onrecht zien dat God sommigen intelligentie geeft en anderen niet. God handelt volgens deze woorden van Jezus Christus: " *Want wie heeft, zal gegeven worden wat hij heeft, en wie niet heeft, zal ontnomen worden wat hij heeft.* " Wat gegeven is, is de intelligentie van wijsheid. Mensen zijn vanaf hun geboorte dragers van dezelfde keuzemogelijkheden, maar het is hun vrije wil die hun keuze bepaalt op basis van hun persoonlijkheid. Zo kan iemand die al wijsheid in zich heeft, zien dat die wijsheid door God is toegenomen. Aan de andere kant zal God iemand die wijsheid veracht, zijn intelligentie verminderen en hem alle vormen van wijsheid ontnemen. En door deze toevoeging of terugtrekking van wijsheid en intelligentie laat God zien dat Hij zijn schepselen vormt zoals de pottenbakker klei vormt op zijn draaischijf.

De "Slap Head"

Deze uitdrukking verwijst naar het ongehoorzame kind dat zijn ouders tot waanzin drijft en tot waanzin drijft. Ze weten niet meer wat ze moeten doen, omdat ze alles al geprobeerd hebben: zachtheid, berispingen en uiteindelijk fysieke correctie. En het kind richt zijn rebelse blik op zijn ouders en zegt: "Niet eens bang!" De ouders vragen zich af: "Hoe zijn we hier gekomen?" Maar er komt geen antwoord, en ze hebben het gevoel dat ze een volkomen ongevoelige en ontembare duivel op de wereld hebben gezet. Dit is de ervaring van duizenden, zo niet miljoenen, stellen die voornamelijk in het Westen wonen. En de oorzaak van dit probleem is te vinden in een reeks gebeurtenissen die zich sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog hebben voorgedaan. Ik heb dit al eerder gezegd, maar het begin van deze drift vond plaats in de VS. Hier ontstond jeugdigheid in een sfeer van rassensrijd waar clans uit de blanke, zwarte en Latijns-Amerikaanse gemeenschap, en met name Puerto Ricanen, met elkaar vochten. Dit stedelijke geweld nam de vorm aan van films die de Europese jeugd verleidden als "de woede van het leven". Op zijn beurt zag Europa zijn jeugd gewelddadig worden. Het kostuum, gemodelleerd naar het Amerikaanse model, was het zwarte leren

jasje, laarzen aan de voeten; jeans als broek, en de met studs bezette riem om ze omhoog te houden. De meest gewelddadige toevoegingen voor gevechten waren de fietsketting, de metalen boksbeugel en het onmisbare stiletto met automatische opening. Het is moeilijk te geloven dat deze jeugd uit de jaren 60 (1960) net was ontsnapt aan de ramp van de Tweede Wereldoorlog met zijn 60 miljoen doden. Maar het mentale aspect van deze jeugd was profetisch, omdat het het beeld van de eindtijd uitbeeldde, waarin dit geweld voorafgaat aan en de ontwikkeling van de Derde Wereldoorlog bevordert. Dit geweld uit de jaren 60 ontwikkelde zich parallel met de muziek van Rock 'n Roll (Swing and Roll), een brute binaire versie van de jazzstijl, gecreëerd door zwarten. Het succes van deze nieuwigheden was natuurlijk te danken aan intense demonische activiteit, maar ook aan de uitvindingen van dit instrument dat ik goed ken, de gitaar, geëlektrificeerd en versterkt met steeds krachtigere versterkers. Het ritme en de sonische kracht vormden een explosieve cocktail die het publiek in zijn greep hield en hen in individuele en collectieve trance deed raken. Het gebruik van drugs versterkte en bevorderde de effecten, en zo ontstond een nieuw kwaad uit de nieuwe wereld dat zich over heel Europa verspreidde.

Generaal De Gaulle, tot president gekozen in 1958, stuitte in Frankrijk in 1968 op een opstand van jonge studenten. Onder de jongeren ontstond een verlangen naar totale, bijna anarchistische vrijheid en ze begonnen een revolutie. Ze trokken de straatstenen van de straten en wierpen barricades op. Ze verzetten zich hevig tegen de CRS (Republican Security Forces), de beschermers van de orde en de staat, door hun slogans te verkondigen en te tonen: "Het is verboden te verbieden", "Noch God, noch meester". In de jaren zestig profiteerden jongeren van de ontwikkeling van de radio. Particuliere radiostations zonden hun muziek en debatten uit, verspreidden hun ideeën en zo werd de kloof tussen deze jongeren en hun ouderen steeds groter; men sprak toen van "het kwaad van de jongeren", "de nieuwe golf", en ouders, steeds meer in beslag genomen door professionele beslommingen, gaven het op en lieten zich overspoelen en domineren door deze aanzwellende golf. Jongeren profiteerden van het feit dat zij, meer dan hun ouders, werden aangetrokken door de nieuwe ontwikkelingen die door de technologie werden teweeggebracht. En omdat het systeem profiteerde van deze nieuwe, zeer loyale klanten, werd jeugdigheid steeds belangrijker.

In de jaren zestig gebeurde er iets fundamenteels: de protestgeest. Tot dan toe waren jongeren gehecht gebleven aan hun familie, maar toen begonnen ze alle traditioneel geërfde familiewaarden ter discussie te stellen. Jongeren zochten alleen nog het gezelschap van andere jongeren, en de kloof met hun familie werd steeds groter, tot grote wanhoop van hun ouders. In Frankrijk waren de koloniale oorlogen een strijd tussen jongeren die steeds vijandiger stonden tegenover het proces. In hun verlangen naar vrijheid was kolonisatie ondenkbaar. Ook na de oorlog in Algerije verwelkomden jonge Fransen jonge Algerijnse immigranten, vervolgens Tunesiërs en Marokkanen. De "kom niet aan mijn vriend"-generatie ontwikkelde zich onder de presidentschappen van Giscard d'Estaing en François Mitterrand. Want één essentieel aspect ging gepaard met deze verovering van de jeugd: de afwijzing van God en alle religie.

In deze normverandering speelden psychiaters van allerlei slag een uiterst belangrijke, versterkende rol, omdat de wetenschap en haar afgestudeerden toen al gezaghebbend waren. En ze vonden niets beters te doen dan de eisen van de jeugd te rechtvaardigen. Ze waren het in alle opzichten met hen eens. Een van hen, van Noord-Afrikaanse afkomst, rechtvaardigde hun gewelddadigheid door te zeggen dat het een teken van goede gezondheid was... Maar anderen vielen het recht van ouders aan om ongehoorzame kinderen vleselijk te disciplineren en verkregen zelfs een verbod bij wet. Vanuit een samenleving zonder God is dit niets verrassends, maar het tegenspreken van goddelijk advies kon op de lange termijn alleen maar een onhandelbare situatie opleveren. God van zijn kant verklaart in Spreuken 22:15: "*Dwaasheid is vastgeklonken in het hart van een kind; de roede van bestraffing zal die ver van hem wegdrijven.*", in Spreuken 23:13: "*Onthoud de bestraffing niet aan een kind; als je hem met de roede slaat, zal hij niet sterven.*" en in Spreuken 23:13: "*Onthoud de bestraffing niet aan een kind; als je hem met de roede slaat, zal hij niet sterven.*" en in Spreuken 23:14: "*Weiger de bestraffing niet aan een kind; als je hem met de roede slaat, zal hij niet sterven.*" 29:15: "*De roede en de bestraffing geven wijsheid, maar een kind dat aan zichzelf wordt overgelaten, maakt zijn moeder te schande.*"

Vandaag, 24 mei 2022, worden de rebellerende kinderen van 1968 van de macht verdreven en vervangen door een nieuwe generatie die nog rebelser is dan zichzelf. De twee belangrijkste politieke partijen die, onder verschillende namen, het huidige Frankrijk vormden, werden uiteindelijk door de volksstemming verworpen. Maar het volk vond geen ideale vervanger, met de keuze tussen twee kandidaten die door de helft van het land gehaat werden. Het probleem ligt in feite niet zozeer bij de leiders, maar bij het volk zelf, want het is verdeeld in meerdere stromingen van burgerlijk en religieus denken, universalistisch en pro-Europees of nationalistisch. Daardoor kan geen enkele meerderheid erin slagen de natie te verenigen. Puur politieke keuzes worden vervangen door veel agressievere en onverenigbare ideologische keuzes. In zijn geopenbaarde oordeel over Israël, voordat hij Jeruzalem aan de vernietiging overleverde door koning Nebukadnezar, nam God een beeld van een staf die hij "*verbintenis*" noemde en Hij zegt hierover in Zacharia 11:14 dat Hij deze brak: "*Toen heb Ik ook mijn tweede staf, de verbintenis, verbroken, om de broederschap tussen Juda en Israël te verbreken.*" Dezelfde vloek treft het Franse volk vandaag de dag nog steeds en de Gallische onenigheid getuigt hiervan.

In 2022 is "de klapkop" overal, van het presidentschap tot de besluiteloze en eeuwig ontevreden kiezer. Het is de logische ontwikkeling van de mensheid die dicteert dat een onbehandelde ziekte uiteindelijk het hele lichaam aantast, wat deze trieste constatering verklaart. Helaas voor de mensheid verbiedt de wet "klappen", en een kiezer wilde president Macron er een geven, wat hem duur kwam te staan. Toch voelden velen een heimelijke voldoening, want arrogantie bevordert geen steun of waardering. En hoe kon hij de stok niet ontvangen, terwijl zijn opvatting van het werkwoord regeren bestaat uit, ik citeer zijn woorden gericht aan zijn tegenstanders, "weerbarstige Galliërs": "Ik ga ze kwaad maken." De politiek is de laatste tijd enorm veranderd, en de dialogen zijn hardvochtig en brutaal, en zelfs smerig. Communicatie op sociale media heeft daar iets mee te

maken. Want het is op het "net" dat, in anonimiteit, verleidelijke en leugenachtige contacten tot stand zijn gekomen. Oplichters zijn er dol op, en eenzame zielen komen erheen om hun zielsverwant te zoeken. Maar woorden worden tentoongesteld en verspreid met alle goede en slechte gevolgen die ze kunnen hebben. Na de normen van het leven is ook de meningsuiting bevrijd. En het ergste gevolg werd op 7 januari 2015 veroorzaakt door de cartoonisten van "Charlie Hebdo", wiens heiligschennende humor niet werd getolereerd door de fundamentalistische moslimstrijders. Na dit bloedbad, in een poging om beelden te rechtvaardigen, waarvan er één, op zijn zachtst gezegd, scabrous was, liet geschiedenisleraar Samuel Paty zich op straat onthoofden, zodra hij de universiteit waar hij les gaf had verlaten. Hieruit valt een les te leren, namelijk die van het gezegde: "Spreken is zilver, maar zwijgen is goud." Maar gezegden en spreekwoorden leren alleen de wijzen, niet de "slapheads". De verdedigers van de islam hebben bewezen en zullen opnieuw bewijzen dat de hoofden van hun vijanden niet geslagen worden... ze rollen. En hieruit moet het kind van de Heer Jezus Christus begrijpen dat, bij gebrek aan berouw van de kant van de westerse zondaars, Hij het is, de belichaming van liefde en gerechtigheid, die de daden en slachtingen beveelt die door deze oorlogszuchtige aanbidders van Mohammed worden uitgevoerd.

De grote God die scheidingen maakt, maakt gebruik van scheidingen, en de oorzaken ervan zijn zo talrijk dat het hem niet aan keuzes ontbreekt om de hele aarde nog een paar jaar bewoond te laten worden.

Het Amerikaanse nieuws van 24 mei 2022 biedt ons een typisch voorbeeld van zijn versie van de "klap in het gezicht". Op 18-jarige leeftijd betrad Salvador Ramos, bewapend en opgejaagd door de politie, een school en doodde 19 kinderen en twee volwassenen. En opnieuw roept deze gebeurtenis in Uvalde, Texas, de vraag op of mensen wapens mogen bezitten. Dit feit voert ons terug naar de oorsprong van de nederzetting van blanke Europeanen in vijandige gebieden, bevolkt door de ware en authentieke "Amerikanen", die ten onrechte Indianen werden genoemd. Deze binnenvallende bevolking, voornamelijk uit Europa, bestond uit gewetenloze mensen, hebzuchtig naar rijkdom, en anderen kwamen simpelweg op zoek naar een voedsaam land. Vanaf het begin werd dit land gekenmerkt door geweld. De steeds talrijker wordende blanken decimeerden de "roodhuiden" en de bandieten beroofden reizigers, die na hun misdaden verdwenen in het immense "Verre Westen". De uitvinding van het vuurwapen heeft het doden gemakkelijker gemaakt. Schieten van een afstand is gemakkelijker dan een gevecht van dichtbij. Amerika heeft wetten en rechtbanken ingesteld, en de volksmaatschappij is daardoor enigszins gespaard gebleven. Maar dit land verdient zijn naam echt, omdat het "bitterheid" in zich draagt. Het verbreekt alle wereldrecords op het gebied van onveiligheid en statistieken van gruwelijke moorden. Wapenbezit de schuld geven is de gemakkelijkste manier, maar de censoren hebben geen andere keus. Sterker nog, ze zijn zich er allemaal niet van bewust dat hun land sinds de lente van 1843 op een specifieke manier door Gods vloek is getroffen. Jonge kindermoordenaars worden beschouwd als slachtoffers van psychische en geestesziekten; terwijl ze in feite slechts de vruchten zijn van mensen die bezeten zijn door demonen en die God geleidelijk

aan bevrijdt. Psychiaters blijven het bestaan van hemelse geesten die van God gescheiden zijn negeren, en als dat niet lukt, schrijven ze de waargenomen handelingen toe aan ziekten. Het probleem is niet het wapen, maar eerder de "slapkop" die het bezit en gebruikt om zoveel mogelijk schade aan te richten. Deze wens om mensen kwaad te doen zit echter in de hoofden van de hatelijke demonen die Satan als hun leider hebben. Zoals Openbaring 12:12 aangeeft, weten ze sinds de overwinning van Jezus Christus dat ze "nog maar *een korte tijd* " hebben en uiteindelijk tot de dood veroordeeld zijn. Deze vrucht, die lijden en verdriet veroorzaakt, getuigt van hoe schadelijk minachting voor God en zijn waarden is. Maar de verlichte uitverkorenen laten zich niet misleiden door de interpretaties van de goddelozen. Want de profetie heeft hen gewaarschuwd voor het verschrikkelijke en kwade lot van de verleidelijke VS. De komende vernietiging van het machtige Rusland en zijn bondgenoten zal het in staat stellen om, tegen God en zijn getrouwe uitverkorenen, zijn laatste universele geestelijke strijd te voeren, die Openbaring 16:16 " *Armageddon* " noemt. Het zal dit doen onder de titel " *het beest dat uit de aarde opkomt* ", zoals geciteerd en uitgewerkt in Openbaring 13:11-18.

Dus, omdat hij niet op het juiste moment de verdiende "klappen" of "roedeslagen" heeft ontvangen, eindigt de "slaphead", een Amerikaans en zeldzamer Europees model, zijn leven als een afschuwelijke kinder- en volwassenenmoordenaar. Maar andere versies van "slapheads" bestaan in alle landen ter wereld. Zij zijn de vruchten van de universele goddelijke vloek, bewapend of onbewapend. In landen waar de toegang tot vuurwapens verboden of moeilijk gemaakt is, vervangt het mes hen. En ook daar sterven mensen, vanwege de slechtheid en gewelddadigheid die over de aarde verspreid zijn.

Het is de Amerikaanse technologie, die haar kennis over de hele wereld verspreidt, die de enorme ontwikkeling van videogames mogelijk maakt. Mensen van alle leeftijden brengen uren door in deze games waarin ze virtuele gevechten aangaan. Het doel is om de menselijke tegenstanders te "doden" en "op te blazen". Deze games nemen de geest van deze spelers zo in beslag dat ze uiteindelijk een verwarring tussen de werkelijkheid en het virtuele in hen creëren... Gevaar... Gevaar... Gevaar... voor deze spelers en voor de hele menselijke samenleving. Want dit Amerika is door alle westerse landen als voorbeeld genomen en we vinden daar dezelfde waarden van succes, uitdaging, vechten en de smaak voor gokken terug. Bedenk dat in Texas en overal in het "Wilde Westen" veel mannen stierven, simpelweg om een schutter uit te dagen die bekendstond om zijn snelheid. Tegenwoordig worden de rechtszaken voortgezet in de rechtbanken, en ze verzetten zich tegen machtige financiële belangen. Gewapende rechtszaken blijven een specialiteit van de gewone man, die altijd vecht om een andere gemeenschap te bestrijden. Sterker nog, de tijd is verstreken, auto's hebben paarden vervangen, maar in de Verenigde Staten is er niets veranderd; de menselijke mentaliteit is hetzelfde gebleven.

Ontken het bestaan van God ten koste van alles

Om haar imago van ideale, tolerante samenleving te behouden, vervolgt de Republiek geen religies. Officieel mag elke Europeaan vrijelijk de religie belijden die hij van zijn oorsprong heeft geërfd. De Republiek maakt geen onderscheid tussen monotheïstische en polytheïstische religies. Frankrijk wordt strikt seculier bestuurd. De voorkeur gaat echter uit naar agnosticisme en atheïsme. Deze schijnbare tolerantie verbergt in werkelijkheid een felle strijd die gericht is op de vernietiging van het geloof in God. Geautoriseerde religieuze uitzendingen presenteren slechts de getuigenissen van de vijf belangrijkste religieuze overtuigingen: voorop, op de ochtend van de valse "dag des Heren", het rooms-katholieke geloof, het protestantse geloof, het orthodoxe geloof en het joodse geloof, en de nieuwste aanwinst, de islam. Zo hebben ze elke "zondagochtend" even de tijd om hun propaganda te promoten. Maar de rest van de tijd wordt besteed aan de tumultueuze redeneringen van de goddelozen, de politiek en de media. In Frankrijk wordt er veel gepraat, in werkelijkheid voor niets, maar deze discussies wekken bij sommigen de illusie van hun nut; De ambitieuzen en de trotsen worden geleid en geëerd. Met uitzondering van moslims spreken bijna alle mensen van Franse christelijke afkomst niet over God, noch denken ze aan Hem. En er wordt alles aan gedaan om ervoor te zorgen dat dat zo blijft.

Het voorbeeld van de "Balkanoorlogen" illustreert dit feit treffend. In voormalig Joegoslavië, na de dood van maarschalk Tito, die het land had verenigd, zorgden conflicten voor een scheiding tussen de etnische groepen waaruit het bestond. Er was orthodox Servië, katholiek Kroatië en islamitisch Bosnië. Ondanks deze verschillende religies wilden politieke en mediacommentatoren echter niets horen over religieuze conflicten. Oude, strikt religieuze haatgevoelens, die de katholieke Kroatische Ustasha (soldaten) er al toe hadden aangezet om tijdens de Tweede Wereldoorlog tegen de orthodoxe Serviërs te vechten, laaiden weer op nadat ze als Joegoslaven vreedzaam hadden samengeleefd. Maar nee! Voor politici en journalisten was het probleem niet religieus. Zo'n ontkenning van het vanzelfsprekende heeft noodzakelijkerwijs een rechtvaardiging. En ja! Er is inderdaad een verklaring die ik hier presenteer: secularisme kan alleen werken als de mensen seculier blijven. En om hen seculier te houden, moet hen ervan weerhouden worden in het bestaan van God te geloven. Het erkennen van de religieuze aard van een oorlog kan echter een blik op de onzichtbare God aanmoedigen, omdat voor Hem het doel van oorlogen juist is om de mens in nood te storten, zodat hij bij tegenslag begint na te denken over de oorzaken van de tragedies die hem overkomen. Er staat geschreven in Prediker 7:14: "*Verheug u in goede tijden, denk na in slechte tijden.*" God weet heel goed dat wanneer de grond onder zijn voeten wegzakt, mensen plotseling in het bestaan van God gaan geloven, en vaak, zelfs tevergeefs, in hun wanhopige situatie, roepen ze hem aan. Daarom vreest de Republiek het religieuze onderwerp aan te moeten snijden. En het is niet alleen in het geval van oorlogen dat ze zo handelt. Ze doet hetzelfde voor elke terroristische aanslag gepleegd door de strijdbare islam. Vroege commentatoren suggereren, waar mogelijk, de daden van een onevenwichtig individu, een gek of een fanaticus. Religieuze verantwoordelijkheid wordt daarom vaak verworpen. In Toulouse werd om dezelfde reden een aanval op de AZF-fabriek, door een besluit van de president en

de regering, doorgegeven door de lokale prefect, geïnterpreteerd als een ongeluk dat aan de fabrieksleiding werd toegeschreven. Dit ondanks de getuigenis van de RG, de Algemene Inlichtingendienst, die later door president Sarkozy werd ontbonden. Het ondersteunen van het secularisme vereist voortdurende staatsleugens en desinformatie in de media.

De openlijke oorlog in Oekraïne is een ander voorbeeld. De media zien voornamelijk alleen de botsing tussen het Oekraïense en Russische nationalisme. Getuigen bevestigden echter dat de twee strijdende partijen verschillende religieuze gebruiken hadden. Maar zij presenteerden deze religieuze keuzes niet als de belangrijkste oorzaken van de botsing. En dat is jammer, want religieuze keuzes zijn de oorzaak van de belemmering van de eenheid. In het geval van Oekraïne is het inderdaad een religieuze keuze die verklaart waarom Oekraïense Russen zich verzetten tegen de Russen in Moskou. Zij scheidden zich af en erkenden paus Kirill van Moskou niet langer als hun spirituele leider; de oorzaak van de tegenspoed is dus fundamenteel religieus. Bovendien zijn er in West-Oekraïne Oekraïners met een katholiek geloof, verwant aan het aangrenzende katholieke Polen, en zijn er ook Joodse gemeenschappen verspreid over Oekraïne.

Om religieuze conflicten te overleven, is het secularisme gedwongen de bevolking voor te liegen. Maar niet alles is een leugen, want het is gemakkelijk om menselijke gedachten te richten op niet-religieuze elementen, zoals het karakter van de Russische president, die door God wordt gemanipuleerd, zoals onthuld in Ezechiël 38.

Op de televisiesets die gespecialiseerd zijn in continu nieuws hoor ik alleen maar desinformatie. Voormalige generaals geven hun commentaar, maar hun oude ervaringen worden volledig overschaduwde door de situatie in deze hedendaagse oorlog. Kleine "drones" bevorderen de vernietiging van schepen, helikopters, tanks en kanonnen, zozeer zelfs dat het beeld dat we schetsen dat van David met zijn slinger is, die de Filistijnse reus Goliath met één enkele steen doodde. Behalve dat er in deze oorlog noch David noch Goliath is, maar twee landen die vastbesloten zijn de tegenstander te verslaan, en God zegent de een niet meer dan de ander, en hoewel God door de commentatoren wordt genegeerd, is Hij het die de oorzaken van deze confrontatie heeft geconstrueerd. Maar ik herinner u eraan dat zijn destructieve project gericht is op Europa, deze oude vijand die het katholicisme heeft geëerd, een leugenachtige religie die haar profeten en uitverkorenen heeft vervolgd: zoals voorheen de schuldige en opstandige Joodse natie in haar tijd had gedaan.

De ogen van mensen zijn een valstrik voor hen, en de onzichtbare goddelijke zaak wordt ernstig benadeeld. Toch zal God deze situatie niet veranderen, want voor Hem is er geen sprake van rebellen te "dwingen" zijn bestaan te erkennen. Wat eenvoudig gezond verstand zou moeten scheppen, is voor Hem voldoende. Of hij nu in God gelooft of niet, het maakt Hem weinig uit; de dwaas sterft net als de valse gelovige. In Gods ogen tellen alleen zijn uitverkorenen, verlost door waar geloof. De gevoelens en oordelen van degenen die Hem verachten, vallen uiteindelijk op hun eigen hoofd terug.

Deze uitleg helpt je beter te begrijpen waarom Republikeinse politici religie zoveel mogelijk vermijden, en dat zullen ze tot hun laatste adem blijven doen. Voor hen geldt: hoe minder we over God praten, hoe beter secularisme is.

Deze “tijd”-factor die alles verandert

Tijd vormt een probleem voor de mensheid, omdat het progressieve gevolgen met zich meebrengt die zo langzaam groeien dat ze onopgemerkt blijven. Wetenschappers zijn zich echter terdege bewust van dit principe, al sinds ze experimenteerden met een kikker die in een bad werd ondergedompeld dat geleidelijk werd verhit tot het kookpunt: de kikker sterft zonder te reageren op de hitte, omdat hij geleidelijk toeneemt. Zoals het uiteindelijke lot van deze kikker aantoonde, heeft dit principe dodelijke gevolgen. In de economie weten mensen hoe ze berekeningen moeten maken met betrekking tot tijdsprojecties. Helaas voor hen is deze voorzorgsmaatregel zinloos vanwege de plotselinge veranderingen die crises en oorlogen teweegbrengen. Het wereldnieuws getuigt dagelijks van de omwentelingen die de plannen voor vrede en welvaart van volkeren, koninkrijken en naties in twijfel trekken.

Goud wordt een veilige haven genoemd vanwege de stabiliteit die het biedt aan wereldwijde economen. De keuze voor " *goud* " was des te toepasselijker omdat het voor God symbool staat voor " *geloof, gezuiverd door beproeving* " in 1 Petrus 1:7: " *zodat **de beproeving van Uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud (hoewel het door vuur beproefd wordt)**, moet lof, glorie en eer brengen bij de openbaring van Jezus Christus.* De Amerikaanse dollar die hem verving, is, in tegenstelling tot goud, de belofte van instabiliteit. En deze vervanging vormt een onthullend teken van de spirituele status van Amerika, die zijn dollar, de nieuwe Mammon, in de plaats stelt van het ware geloof dat hij niet langer voortbrengt. En het vormt de belofte van instabiliteit, simpelweg omdat zijn werkelijke waarde afhangt van de goede gezondheid van de Amerikaanse economie. Wanneer de welvaart van dit land afneemt, is zijn dollar overgewaardeerd. En dan is er slechts paniek op de aandelenmarkt nodig om alle monetaire waarden te laten instorten en te beginnen fluctueren. Amerika ontleent zijn rijkdom aan de exploitatie van zijn ondergrond, zijn grote bedrijven en wereldwijde financiële investeringen, waaronder de beroemde "pensioenfondsen" die, uitgeleend tegen woekerrentes, de pensionering van Amerikaanse arbeiders en werknemers financieren, de pensionering van al zijn werknemers. Zo veroorzaken veranderingen in omstandigheden na verloop van tijd crises en valutaschommelingen door de dollar zelf. Maar Omdat het de monetaire standaard is, wordt het beschermd en blijft het onaangetaast; ondanks de nadelen.

Ter vergelijking: het geloof in Christus, de ware, is een zekere waarde die niet fluctueert in de tijd. Hij die het waardeert, is eeuwig en heeft de waarde ervan vastgesteld sinds de grondlegging van de wereld; de boeken van de Bijbel getuigen hiervan. Het rooms-katholieke geloof, gesticht in 538 en gebaseerd op de doctrinaire basis die werd opgelegd door de heidense Romeinse keizer Constantijn I ' heeft voor God nooit enige waarde gehad en de grote en lange geschiedenis van deze eerste vorm van het christelijk geloof, die Frankrijk aanging, was daarom

voor God slechts een lange, bedrieglijke encensering onder leiding van de duivel. Zijn werk werd vergemakkelijkt door de onbeschikbaarheid van bijbelse geschriften, bewaard door schriftgeleerden in kloosters. Na de katholieke kerk is het protestantse geloof het typische beeld van een voorlopige monetaire waarde waarvan de juiste waardering ophield te bestaan vanaf 1843, de datum waarop de volmaakte doctrinaire eis van God de waarde ervan, die toen alleen het adventistische geloof betrof, wegnam. Dit korte en snelle tijdsoverzicht getuigt dus dat het geloof, zuiver en volmaakt in de tijd van de apostelen, met de tijd geleidelijk zijn waarde verloor om het vervolgens gedeeltelijk en in 1843 volledig terug te vinden. Maar de aldus genoteerde observatie laat zien dat het aantal ware uitverkorenen van Jezus Christus door de geschiedenis heen de norm is van een klein "overblijfsel".

In de geschiedenis van Frankrijk sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog heeft de tijdsfactor opnieuw ernstige gevolgen gehad. De geschiedenis van de Vijfde ^{Republiek} is die van onze "kikker", dit onreine, groene dier, waaraan de satirische politieke comedyshow "Bébête Show" de Franse president François Mitterrand had gekoppeld. Het was in feite de machtsovername van deze socialistische president in 1981 die een enorme verandering in Frankrijk teweegbracht. Hij stelde een humanistische standaard in met de afbeelding van "de roos", dit bloemensymbool van de liefde. Hij speelde daarmee in op de wensen en eisen van de jeugd, die bruisend was geworden. Een oude "wijze man" gaf zo macht en gezag aan jonge "gekken". Hij had geen idee waar deze aanpak het hele land naartoe zou leiden. Want jeugdigheid verslindt de uitgestoken hand, vervolgens de arm en zelfs het hele lichaam, en vervolgens verslindt ze zichzelf.

De tijd speelt Frankrijk al sinds 1976 parten, toen het de gezinshereniging van zijn immigranten, voornamelijk uit Algerije, Tunesië en Marokko, goedkeurde. In 1976 was deze immigratie, een kleine minderheid, het koude water waarin onze Franse "kikker" terechtkwam. Maar deze minderheid zou groeien en toenemen tot ze een veeleisend onderdeel van het Franse volk werd. Hier bereikt de vergelijking met de "kikker" zijn definitieve vorm, want het koude water is kokend geworden en het brandt en doodt de Franse "kikker". Tussen het begin en het einde van de immigratie die aan ons jaar 2022 verbonden is, zijn 66 jaar verstreken, waarin frequente botsingen het mogelijk maakten de uiteindelijke situatie te voorspellen.

De Socialistische Partij wilde een perfect, onberispelijk humanisme belichamen, omdat het Franse koloniale verleden op het geweten drukte. Om deze fout goed te maken, toonde ze daarom grote toegeeflijkheid jegens de wandaden van de burgers van deze immigratie. Ze was zelf voorstander van de strijd tegen rassenhaat, totdat deze strijd zich omkeerde en van kant wisselde. Maar wanneer de laatste vruchten verschijnen, is het al te laat. Te laat voor trotse leiders om hun fouten te erkennen, te laat om SOS Racisme de rechten te ontnemen die het had gekregen. Want ontegenzeggelijk wilde het socialisme, losgemaakt van God, de liefde van buitenlanders winnen door onrecht te bedrijven. Want de toegeeflijkheid jegens hen toonde slechts een zwakte die hen aanzette tot nog meer. Het juiste gedrag jegens buitenlanders is om op hen de wetten toe te passen die de inheemse burgers van het land straffen en belonen, niet meer en niet

minder. En de eerste tekenen van rebellie en wangedrag hadden streng en op een bekende manier bestraft moeten worden, om een afschrikwekkend voorbeeld te stellen aan alle buitenlanders die op Franse bodem werden verwelkomd.

De les die we hieruit moeten trekken is deze: de minderheidsislam is discreet en volgzaam, maar wanneer ze de meerderheid wordt, verandert ze en wordt ze agressief, veeleisend en restrictief, en eist ze uiteindelijk de toepassing van de "sharia", de regels die in de Koran en het traditionele erfgoed zijn vastgelegd. In Europa is de praktijk van religieuze proselitisme verboden, en tot nu toe hebben valse christenen dit verbod gerespecteerd. Maar de islam, net als het christelijk geloof, heeft de roeping om proselieten te maken en ongelovigen te bekeren tot de religie van Mohammed, en ze hebben al bewezen dat de beslissingen van ongelovigen geen effect op hen hebben. Daarom wordt de gewonnen strijd van het secularisme tegen christenen in twijfel getrokken door de islam, die veel minder volgzaam en veel strijdlustiger is.

Deze ervaring die ons land doormaakt, veroordeelt het leven zonder God en verheerlijkt de glorie van Zijn volmaakte gerechtigheid. Want God verandert Zijn oordeel niet. Hij past het niet aan de geoordeelde persoon aan. Dezelfde wet, dezelfde regels, worden aan iedereen opgelegd, zowel de uitverkorenen als de gevallenen.

Op de Franse televisiezenders TF1 en LCI werd een exclusief interview met de Russische minister Sergej Lavrov vertoond. Hij verwoordde alles wat Rusland heeft geleerd van het gedrag van het westerse NAVO-kamp sinds 1945. Hij hekelde de voortdurende en opeenvolgende schendingen van de destijds gesloten overeenkomsten. Ik ben geen Rus, maar ik heb zelf dezelfde schendingen en arrogante ondernemingen opgemerkt die door het westerse kamp onder Amerikaanse invloed zijn uitgevoerd. Ik heb ze, elk op hun eigen moment, waargenomen en veroordeeld. Ik hoorde de Russische vertegenwoordiger alleen feiten noemen die door de geschiedenis zijn bevestigd. Zo is het aanvankelijk koude Russische water in de loop van de tijd heet geworden, bijna kokend. Maar de daders van deze misdaden, hoewel ze soms gedeeltelijk de historische waarheid bekennen, beschuldigen Rusland desondanks van leugens. Ze laten zo zien hoe een onoverbrugbare kloof is ontstaan tussen hen en de betekenis van de waarheid. En het gezegde wordt opnieuw bevestigd: "Wie zijn hond wil doden, beschuldigt hem van hondsdelheid." Als goede en dwaze humanisten geloven ze dat het hun plicht is om de zwaksten te steunen tegen de sterksten, de armen tegen de rijken, maar zelfs in deze benadering zijn ze volkomen inconsistent, omdat ze, wat Oekraïne betreft, alle nationalistische en andere waarden steunen, die ze veroordelen en waartegen ze in Frankrijk en in Europese landen strijden. Worden de armen in Europa en de VS, dit bolwerk van kapitalisme en wereldhandel, verdedigd tegen de rijken? Volgens deze mensen chanteert V. Poetin, maar wat zijn de Europese en Amerikaanse sancties en de wapenleveringen aan de Oekraïners, anders dan economische en militaire chantage tegen Rusland? De armen hebben niet per se gelijk tegenover de rijken en God kan een rijke rechtvaardigen en een arme veroordelen als hij dat verdient. Rechtvaardigheid, ware gerechtigheid, is niet gebaseerd op postulaten of vooropgezette ideeën. Ze veroordeelt slechte daden en rechtvaardigt goede. De omwentelingen die ontstaan

door tumultueuze nationalistische ontwakingen zijn vaak de oorzaak geweest van vreselijke oorlogen. Ons Europa is op vergelijkbare elementen gebouwd, en ons Frankrijk heeft daarin een zeer belangrijke rol gespeeld. Maar de eenwording van Frankrijk is een zeer oppervlakkige prestatie. Het huidige Frankrijk is het product van een samenvoeging van oorspronkelijk onafhankelijke regio's. Hoe kunnen we, volgens Macrons formule, "tegelijktijd" de steun voor het Oekraïense nationalisme en de afwijzing van nationalisme door de Corsicanen rechtvaardigen?

De goddeloze heeft zelf de netten uitgezet waarin hij uiteindelijk gevangen raakt. Dit is het gevolg van onrechtvaardig gedrag dat, in de wens rechtvaardiger te zijn dan God, verzinkt in de tegenstrijdigheid en verwarring waarvan " *Babel* " de profetische voorloper was.

Nu deze waarheden gezegd zijn, laten we deze aansporing van Jezus Christus niet vergeten, die ons in Romeinen 12:18, bij monde van Paulus, vertelt: " *Leef zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, in vrede met alle mensen.* " We kunnen dwazen niet dwingen ons lief te hebben en goed te keuren wat wij goedkeuren. Laten we daarom ons voordeel doen met het wijze advies van koning Salomo, inclusief dat in Spreuken 23:9: " *Spreek niet in de oren van een dwaas, want hij zal de wijsheid van uw woorden verachten.* " En er staan ook deze twee schijnbaar tegenstrijdige verzen in Spreuken 26:4-5: " *Antwoord een dwaas niet naar zijn dwaasheid, opdat u zelf niet als hem wordt. Antwoord een dwaas naar zijn dwaasheid, opdat hij niet wijs is in eigen ogen.* " "In feite zegt de Geest ons dat we moeten getuigen van de waarheid, maar niet dat we onnodig moeten aandringen bij degenen die onze mening niet delen. De waarheid wordt niet aan dwazen opgedrongen, en onze kennis van het goddelijke plan is ons niet gegeven om de geestelijke situatie die door de volken der aarde is ontstaan, te veranderen. De goddeloze ongelovigen en ongelovigen hebben zelf, door hun goddeloosheid, de dramatische situatie gecreëerd die hen vandaag en tot het voorjaar van 2030 in verschillende vormen achtervolgt.

De tijdsfactor houdt nog steeds veel onaangename verrassingen in petto voor de volkeren der aarde. En in Frankrijk, afgelopen zaterdag 28 mei, voltrok zich in de heidense tempel van het Stade de France in Saint-Denis een vreselijk fiasco voor Frankrijk. Door het gebruik van gedrukte, nagemaakte tickets werd de houders van authentieke tickets de wedstrijd van het seizoen ontnomen. Dit probleem onderstreept de extreme hebzucht die de ontwikkeling van het voetbal in West-Europa kenmerkt. De verduistering en fraude in kwestie zijn het gevolg van de prijs die bij de verkoop van tickets werd bereikt, van € 70 tot € 690 per plaats, maar die op gespecialiseerde beurzen en op de zwarte markt voor maximaal € 5.000 werd doorverkocht. De fraude in kwestie legt een onrechtvaardigheid bloot die voorheen onopgemerkt was gebleven. Maar hoe schandalig is dit toppunt van buitensporige weelde voor degenen over de hele wereld die vechten om zichzelf te voeden om te overleven! Dit is de vrucht van een afgoderij die deze hele samenleving voor God veroordeelt. In de ontstane opschudding en wanorde greep de veiligheidspolitie in en zo werd het ergste voorkomen. Maar misbruik makend van de situatie, vielen schurken of uitschot de Engelse aanhangers aan en beroofden hen. En deze actie laat zien hoe ver

hebzucht de mensheid kan brengen, namelijk tot plundering. Dit, gedreven door ongetemde en ontembare buitenlandse immigratie en buitenlandse bezoekers, vindt plaats vlak na de verkiezing van president Macron. Maar vlak voor de parlementsverkiezingen bevestigen deze plunderingen de risico's die door de nationalistische partijen van rechts in Frankrijk worden aangeklaagd. We zijn dus getuige van een nieuwe graad van verheffing in de uiting van haat die immigranten uit heel Afrika jegens Frankrijk voelen. En deze haat zal met het verstrijken van de tijd alleen maar toenemen. Frankrijk heeft zich aldus met schaamte bedekt voor televisiekijkers over de hele wereld; een diskrediet gebracht door zijn jonge president die tijdelijk aan het hoofd van Europa is geplaatst.

De tijdsfactor wordt heel verschillend bekeken, afhankelijk van of er al dan niet geloof aanwezig is in de mens die het analyseert. Voor de mens zonder geloof is wat het verleden heeft opgebouwd een prestatie. En het geeft deze prestatie de mogelijkheid om in de toekomst voort te zetten. Het is door dit principe dat westerse volkeren, begunstigden van 77 jaar vrede, dachten dat ze een niveau van cultuur en ervaring hadden bereikt dat de verlenging van deze vrede kon garanderen. Maar integendeel, de gelovige weet dat vrede slechts tijdelijk kan zijn, wanneer ze heerst over een samenleving die God afkeurt en veroordeelt. Maar om dit goddelijke oordeel te begrijpen, is het nog steeds noodzakelijk het te ontdekken door de studie van de Bijbelse openbaringen. Bovendien stelt de van God geërfde wijsheid de verlichte mens in staat te zeggen: Tot nu toe heerste er vrede. Maar daarna, hoe lang het ook mag duren, zullen de winden van de toorn van de menselijke oorlogen opnieuw waaien en dit zijn slechts de aardse, zichtbare aspecten van de toorn van de hemelse en onzichtbare Almachtige God, dat wil zeggen, de concrete bewijzen van zijn vloek.

Wat geweest is, zal zijn

De titel van dit artikel is ontleend aan Prediker 1:9: "*Wat geweest is, zal zijn, en wat gedaan is, zal gedaan worden; er is niets nieuws onder de zon.*" Dit alleen al rechtvaardigt het belang van onze lezing van de Bijbel, die voor ware gelovigen het woord van God is, geschreven door mensen, onder dictaat of inspiratie. In deze Bijbelse openbaring wilde God het begrip van zijn getrouwe uitverkorenen bevorderen door de historische feiten zo te ordenen dat ze, in hun vervulling, op een duidelijke manier dezelfde verschijnselen reproduceren voor de twee bondgenootschappen die Hij achtereenvolgens met zijn dienaren heeft gesloten. Deze benadering heeft een dubbel belang. Het eerste is dat bewezen wordt dat de volbrachte feiten niet het product zijn van toeval, maar van een goddelijk geconstrueerde intelligentie. Het tweede is dat de getrouwe uitverkorenen van Christus, door de ervaring van het oude verbond te lezen, de betekenis van de boodschappen die door analoge beelden worden overgebracht

met betrekking tot feiten die in het nieuwe verbond tot stand zijn gekomen, duidelijk kunnen begrijpen.

Om deze uitleg te verifiëren, kunt u, net als ik, de overeenkomsten in het lot van de twee allianties opmerken.

Beide allianties beginnen hun ervaring in nationale eenheid of religieuze eenheid; de twaalf stammen van Israël voor het oude; de twaalf Joodse apostelen van Jezus Christus voor het nieuwe. In de loop van hun geschiedenis ontstaat een religieus schisma; de tien stammen van Israël scheiden zich af van de stammen van Juda en de Levieten ten tijde van Rehabeam, de zoon van koning Salomo. In de nieuwe alliantie, in het valse, ontrouwe christendom, vanaf de twaalfde eeuw ' scheidt het gereformeerde geloof zich af van het rooms-katholieke geloof. En in beide allianties zijn deze scheidingen niet bevorderlijk voor de goddelijke waarheid, noch voor de tien stammen van Israël die ervoor kiezen zich af te scheiden, noch voor het protestantse geloof. Ik weet dat het op deze manier presenteren van de religieuze geschiedenis verrassend kan zijn, maar deze verbazing is uitsluitend gebaseerd op de onwetendheid over het oordeel dat God heeft gevelde over dit protestantisme, dat hij meestal als "hypocriet" beschouwt. Want in dit tijdperk schitteren de waarlijk uitverkorenen niet met glorieuze oorlogsdaden; Zij aanvaardden eenvoudigweg, zonder hun naam aan het nageslacht na te laten, het lot van de martelaren dat God hun voorstelt. En dit verklaart waarom de mensheid uit de geschiedenis alleen de religieuze groeperingen overhoudt die het verst van Jezus Christus af staan: het rooms-katholieke geloof en het calvinistisch protestantisme; en dit alleen in het westelijke deel van Europa dat in Daniël en Openbaring wordt aangeduid met het symbool van de " *tien horens* ". Aan de rand van deze twee religies, in het Oosten, wordt de orthodoxie, die zich van het katholicisme heeft afgescheiden en de vervloekte "zondag" van Constantijn I met zich mee heeft gebracht ' logischerwijs ook getroffen door de vloek van God sinds 1843, de datum waarop de herstelling van de heilige sabbat profetisch werd geëist door het verwachte goddelijke besluit van Daniël 8:14.

Na het begin en de scheiding wordt het einde van de twee bondgenootschappen bereikt door drie opeenvolgende strafoorlogen; drie deportaties naar Babylon voor de oude alliantie, in 605 v.Chr., 597 v.Chr. en 586 v.Chr.; drie opeenvolgende wereldoorlogen voor het rooms-katholieke Europa van de nieuwe alliantie, in 1914, 1939 en 2022. Ik herinner u eraan dat de huidige oorlog in Oekraïne als enig doel heeft om de landen van de EU, die nog steeds het doelwit zijn van de toorn van Jezus Christus, bij dit conflict te betrekken. Er zijn geen Bijbelse profetieën die specifiek de eerste twee wereldoorlogen aankondigen. Maar juist hier verlicht de aankondiging van de drie deportaties naar Babylon van de oude alliantie ons en laat ons de rol begrijpen die de eerste twee wereldoorlogen spelen in Gods plan. Net als bij het Oude Verbond waarschuwden ze zijn uitverkorenen voor de " *eindtijd* ", voor zijn voorbereiding op een Derde Wereldoorlog, waarvan de vernietigende rol zo belangrijk is dat God die op verschillende manieren profeteert, in Daniël 11:40 tot 45, Openbaring 9:13 tot 21, en Ezechiël 38 en 39. Deze drievoudige opeenvolging van wereldoorlogen bevestigt de symbolische betekenis van het getal "drie", dat voor God en zijn verlichte uitverkorenen volmaaktheid aanduidt. De identificatie van de Derde

Wereldoorlog is gebaseerd op een parallel tussen de leringen van Leviticus 26 en het thema van de " *zeven bazuinen* " uit Openbaring 8 en 9. In beide verbonden legt God **opeenvolgende straffen op** om de minachting te bestraffen die wordt getoond jegens " *zijn inzettingen en geboden* ", aldus Lev. 26:14-15-16: " ***Maar als u niet naar mij luistert en al deze geboden niet doet, als u mijn inzettingen veracht en als uw ziel een afkeer heeft van mijn bepalingen , zodat u niet al mijn geboden doet en mijn verbond verbreekt , Dit is wat Ik u zal aandoen . Ik zal angst, tering en koorts over u brengen, die uw ogen zullen doen kwijnen en uw ziel zullen doen sidderen; en u zult tevergeefs uw zaad zaaien, en uw vijanden zullen het verslinden.*** ", wat in het nieuws betrekking heeft op de Oekraïense tarwe die door de Russen gestolen is. In Leviticus 26 volgen de straffen elkaar op tot het einde van het hoofdstuk. En hetzelfde geldt voor de " *zeven bazuinen* " in Openbaring; dezelfde goddelijke reactie op ontrouwe gelovigen in beide verbonden. God bevestigt zo zijn verklaring in Maleachi 3:6: " *Want Ik ben Jahweh, **Ik verander niet**; en u, kinderen van Jakob, wordt niet verteerd.* "

Een andere les die God zijn dienaren in de laatste tijd leert: de ervaringen van de twee verbonden zijn gebouwd op identieke vormen, zeer vergelijkbaar, omdat de maatstaf voor verlossing ook dezelfde is; altijd gebaseerd op volmaakte gehoorzaamheid aan Gods wil; dezelfde gezondheidswetten, dezelfde morele wetten en dezelfde geboden, vóór Christus en ná Hem; alleen de religieuze feesten die in Christus vervuld zijn, houden op en verdwijnen. En al deze openbaringen, die op elkaar gemodelleerd zijn, hebben slechts één doel voor God: zijn uitverkorenen en alle mensen die deze term waardig zijn, ervan overtuigen dat Hij inderdaad de organisator is van het leven en de beproevingen ervan; die van de laatste dagen zijn bijzonder zwaar en verschrikkelijk, voor mens, dier en de hele natuur.

De laatste drie wereldoorlogen delen, net als de drie deportaties van het oude Israël, de rebelse en wrede mentaliteit van hun tijdgenoten. Deze mentaliteit werd in de Tweede Wereldoorlog met name geïdentificeerd met het woord "nazi", maar deze term jaagt alleen degenen angst aan die permanent getekend waren door deze oorlog die zich op Europa concentreerde. Besef dat voor de nieuwe generatie die aan de macht is onder de volkeren van vandaag, "nazi" slechts de fantasie is die hun vaders terroriseerde, de oeroude angst voor "papa". Door de vernieuwing van het volk worden de ervaringen uit het verleden ijdel en nietig. En de nieuwe leiders staan klaar om de fouten en vergissingen uit het verleden te herhalen. Vandaag de dag verdedigt de Oekraïense jeugd fel het recht op hun wrede en genadeloze, oorlogszuchtige nationalisme, net zoals bijna het hele Duitse volk de oorlogen van hun "Führer" steunde. En in Frankrijk en andere Europese landen, met uitzondering van Hongarije, wordt dezelfde steun gegeven aan de Oekraïense zaak. De SS-regimenten worden vervangen door de Azov-groep, die toezicht houdt op het officiële Oekraïense leger, net zoals Adolf Hitlers SS toezicht hield op de officieren van de Wehrmacht, het reguliere Duitse leger. Maar wees niet verbaasd dat mannen zich in alle grote oorlogen onderscheiden door angstaanjagend extremistisch gedrag. Het was hetzelfde in alle dramatische tijdperken. Bedreigd door de invasie van de legers van koning Nebukadnezar, vervolgden de Joden degenen die, net als Jeremia, als defaitistisch en daarom

schadelijk voor de hele natie werden beschouwd, tot de dood. Met dezelfde vastberadenheid en om dezelfde redenen vermoordden de gewapende nazigroepen in de Nacht van de Lange Messen de leiders van de SA-groepen, die te vreedzaam en immoreel werden geacht. En bij nader inzien zijn deze openlijk extremistische gedragingen te verkiezen, omdat ze niet tot verwarring leiden. Jezus zelf accepteert geen halve maatregelen, aangezien hij in Openbaring 3:15-16 van Adventisten der Laatste Dagen vraagt om " *koud of heet* " te zijn. Maar onze journalisten en politici identificeren dit extremistische nationalisme niet met nazisme, omdat het de Joodse zaak niet publiekelijk aan de kaak stelt; en nazi-identificatie wordt nog moeilijker gemaakt door het feit dat de Oekraïense president zelf Joods is. Bovendien wordt nazisme door de jongeren die aan de macht zijn gekomen, genegeerd en vertegenwoordigt het niets anders dan de herinnering aan een voorbijgeen en achterhaalde oorlogstijd. Het nieuwe nazisme heeft daarom een mooie toekomst, aangezien het wordt gelegitimeerd door de zogenaamde democratische volkeren. Nazisme was en is opnieuw, wat het Bijbelvers bevestigt: " *Wat geweest is, zal zijn* ."

De jonge Oekraïense natie laat ons alle gevolgen van de generatievernieuwing zien. Ze wilde zich bevrijden van de strenge leefregels van Rusland, dat zeer conservatief was en bovendien weer religieus was geworden. En tijdens haar onafhankelijkheid ervoer ze, net als Frankrijk in haar revolutionaire tijdperk, de moeilijkheden om mensen te verzoenen en samen te laten leven, elk met hun eigen opvatting van vrijheid. En onder haar jongeren waren er, zoals overal, mensen die het geweld, de kracht en de macht bewonderden die de Duitse nazi-groeperingen in 1939 kenmerkten. Maar het heeft geen zin om zo ver terug te kijken, want het is diezelfde voorliefde voor het plezier van domineren en het rechtmatig kunnen doden en de keel van hun vijanden doorsnijden die aan de basis ligt van de bekering tot de radicale extremistische islam onder jonge blanke westerlingen. En het was in Frankrijk dat de kiem van de Daesh-groep werd gevormd, waarvan de bekendste daders Fransen waren. Telkens wanneer ze onafhankelijk worden, ontdekken volkeren dezelfde gevolgen van vrijheid en reproduceren ze op hun beurt de gewelddadige ervaringen die andere volkeren al vóór hen hadden meegemaakt. En het moet worden opgemerkt dat de ervaringen van anderen nooit als voorbeeld worden genomen. Bij zijn intrede in het leven herinterpreteert ieder mens zijn eigen ervaring, en wat geldt voor de verachte Bijbel, geldt net zo goed voor de ervaringen van anderen. Dit verklaart waarom Frankrijk, ondanks zijn lange ervaring van vrijheid, geen uitzondering is en ook lijdt onder de gevolgen van de heropleving van zijn jonge bevolking. Laten we ons er terdege van bewust zijn dat alles wat nieuw is, een risico of gevaar met zich meebrengt, omdat nieuwigheid nog steeds het onbekende is. En dit verklaart waarom mensen, naarmate we ouder worden, zeer conservatief worden. En deze angst voor nieuwigheid is ongetwijfeld de reden die het voortbestaan van de mensheid tot aan onze dood verklaart. Nu de politieke macht in handen is gevallen van ambitieuze, trotse en onervaren jongeren, zijn in landen waar etnische en religieuze vermenging de norm is, menselijke botsingen opnieuw onmogelijk, maar onvermijdelijk geworden. De sympathie van Europeanen voor Oekraïne is gebaseerd op het feit dat het land slachtoffer is van een Russische militaire aanval.

Maar waar deze Europeanen zich niet van bewust zijn, is dat er in dit jonge, bevrijde Oekraïne dingen gebeuren die deze Europeanen zouden schokken. Er circuleren echter video- en fotogetuigenissen op internet die middeleeuwse praktijken van openbare bestraffingen tonen die werden toegepast op tegenstanders of leden die onvoldoende ijverig werden geacht voor de zaak van Oekraïne. Een ooggetuige veroordeelde zelfs typisch nazistische praktijken tegen gevangengenomen Russische soldaten. Maar het is de oorlog die deze ontwikkeling van absolute haat en de bijbehorende wrede wreedheden bevordert. Om menselijk geweld aan te moedigen, biedt de duivel in de schappen van zijn supermarkt talloze keuzes of motieven; religieuze doelen, meerdere ideologische doelen, waaronder die van extremistisch nationalisme, vaak gelegitimeerd maar hoe dodelijk. Er is ook die van de anarchisten die "noch God noch meester" willen, maar volledige vrijheid eisen voor iedereen.

Afgesneden van God leeft de dierlijke mensheid volgens de dierenwet, die de sterkste rede geeft. De zwakken zijn daarom verplicht zich te onderwerpen aan hun overwinnaar, of te sterven, of zich te ver van de tegenstander te vestigen. Jean de la Fontaine, een tijdgenoot van Lodewijk XIV, was zich hiervan terdege bewust en schreef: "De rede van de sterkste is altijd de beste"; en toegepast op God, "de sterkste", kan dit motto alleen door al zijn ware uitverkorenen worden onderschreven. In de tussenpositie bevinden zich de besluitelozen, de aarzelenden, de verontrusten en de hypocrieten, die niet in staat zijn een duidelijk standpunt in te nemen over verschillende onderwerpen. Onder hen openbaren zich enorme, onsamenhangende oordelen, die hun diepe gedachten verhullen onder humanistische schijn. In werkelijkheid zijn het lafaards die de consequenties van hun meningen niet volledig aanvaarden.

Als we wat dieper ingaan op de openbaringen van de Bijbel, vinden we andere overeenkomsten tussen de twee verbonden. Met name de naam van de "vrouw Izebel", wier oorspronkelijke model de heidense echtgenote van koning Achab was. Door het verslag over haar te lezen in 1 Koningen 16:31 en 2 Koningen 9:37, kunnen we begrijpen hoe zij het symbool werd van de rooms-katholieke pauselijke kerk in het christelijke tijdperk. Beide "Izebels" hebben een duivelse strijd gemeen tegen de ware dienaren van God, die ze proberen te vernietigen. En het is deze vervolging die de eerste protestanten in staat stelde zijn vals-christelijke en in feite heidense Romeinse leer "de diepten van Satan" te noemen. Bovendien, aangezien de naam "Izebel" betekent "waar Bel (of Baäl) is", beschuldigt God de pauselijke kerk er subtiel van een aanbieder van de duivel te zijn, aangeduid met de naam "Baäl" of "Bel". Door deze logische link kan hij het ook de naam "Babylon de Grote" geven, aangezien het, als een nieuwe "Babel", aanstichter van religieuze verwarring, "de trots en arrogantie" manifesteert die werden bestraft door koning Nebukadnezar, bouwer en verfraaiër van de oude stad die deze naam droeg. Maar door het "Babylon de Grote" te noemen, veroordeelt God ook de katholieke religie als een heidense macht, omdat dit het geval was met de oude stad gebouwd door koning Nebukadnezar, die later de enige was die zich bekeerde tot de God van Daniël. Door zijn volgelingen de

mogelijkheid te bieden meerdere "heiligen" te aanbidden, krijgt de katholieke religie een aspect dat vergelijkbaar is met heidense polytheïstische religies.

Een ander gereproduceerd beeld betreft het adventisme, dat vanaf 1843 werd gesticht, maar pas in 1863 in de VS werd geïnstitutionaliseerd. In Openbaring 7 geeft God het aspect van " *twalf stammen* ", die, wat betreft christenen van heidense oorsprong van het nieuwe verbond gebaseerd op de twaalf apostelen, geen echte vleselijke band hebben met de twaalf oorspronkelijke Joodse stammen. Maar door dit beeld te nemen, vertelt God ons dat Hij na 1843 in Zijn uitverkoren adventisten, gesorteerd en geselecteerd door twee opeenvolgende geloofsbeproevingen, in het voorjaar van 1843 en in het najaar van 1844, het geestelijke Israël vindt dat Zijn liefde eiste. Zo eiste God, na de totale katholieke ongehoorzaamheid en de gedeeltelijke protestantse ongehoorzaamheid, in Daniël 8:14 het herstel van al Zijn leerstellige waarheden en de adventistische generaties, die door Hem waardig werden bevonden, ontvingen en herstelden in de loop der tijd al deze herdachte waarheden. Want God heeft zijn uitverkorenen, die zijn persoon, zijn verlossing en zijn wetten zeer liefhebben, zeer lief. En zijn eeuwige plan is alleen om deze immense liefde te delen met hen die Hem liefhebben. Maar deze liefde is niet alleen theoretisch en spiritueel, want ze is logischerwijs zeer veeleisend en staat in direct verband met de uitzonderlijke vorm die zijn eigen liefdesbetuiging heeft aangenomen. Zijn incarnatie in Jezus Christus vereist een buitengewoon vermogen tot zelfverloochening. Daarom verloopt de erkenning van zijn uitverkorenen via de doopceremonie, waarin de zondige mens geacht wordt te sterven, in Christus te worden opgewekt en in de status van slaaf voor Hem te leven. God getuigt dat Hij zijn Uitverkorene vindt in het Adventistisch geloof, door het feit dat Hij aan deze laatste instelling, gesticht in 1863 in de VS, de naam "Zevendedagsadventist" geeft. We vinden in deze naam het woord "Adventist", wat de toets van de verwachting van de wederkomst van Christus bevestigt, die aan de basis ligt van zijn uitverkiezing; een verwachting of Latijns "adventus", tweemaal geprofeteerd, in 1843 en 1844. Vervolgens bevestigt de tweede oorzaak van de heiliging, de vermelding van de " *zevende dag* ", het herstel van de heilige goddelijke sabbat, ingesteld aan het einde van de eerste week van de aardse schepping door de Schepper, de Almachtige. De belediging, die de rust van de eerste dag inhield, opgelegd door de heidense Romeinse keizer Constantijn I "de Grote" sinds 7 maart 321, werd aldus in de herfst van 1844 weggenomen, maar alleen in het kamp van de "Adventisten", die zich in 1863 officieel zouden hergroeperen onder de institutionele naam van de "Zevendedagsadventisten". Een andere door God gekozen uitdrukking presenteert deze standaard van hersteld geloof in de volgende bewoordingen in Openbaring 14:12: " *Hier is de volharding der heiligen: hier zijn zij, die de geboden Gods en het geloof in Jezus bewaren.* " » Geconfronteerd met deze definitie is bedrog onmogelijk, omdat de eer die aan de Romeinse "zondag" wordt gegeven een overtreding vormt van het vierde gebod met betrekking tot de sabbat van de zevende dag. Daarom voldoen degenen die deze zondag eren niet aan dit door God gestelde criterium. En wanneer hij zegt " *die de geboden van God onderhouden* ", verwijst hij naar respect voor de tien; niet voor de negen, of voor de acht. De herinvoering van de sabbat, die vanaf 1843 vereist was, was juist

bedoeld om dit respect te verkrijgen voor dit gebod, dat nog steeds overtreden werd door gevallen katholieke, orthodoxe en protestantse christenen. Maar het ergste voor hen is dat sinds 1843 deze ene overtreding de aanspraak op de andere negen geboden van God ijdel en nutteloos maakt. Dit is wat Jakobus ons leert wanneer hij in Jac. 2:10 zegt: " *Want wie de hele wet onderhoudt, maar op één punt zondigt, is schuldig aan alle geboden.* " Deze uitspraak vereist uitleg. Iedereen die het gebod van de ware zevendedagsrust overtreedt, kan niet beweren God te eren en Hem exclusief te gehoorzamen, zoals het eerste gebod vereist, door tegen de mens te zeggen: " *Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.* ." Inderdaad, als de ware Schepper-God respect eist voor de zevendedagsrust, dan wordt gehoorzaamheid aan de eerstedagsrust daarom gedaan ten behoeve van een andere god dan Hijzelf, in dit geval Satan, de leider van het rebellenkamp. En na de overtreding van het eerste gebod is het respect voor de tien gebod dat instort en verliest de aanspraak op gehoorzaamheid alle legitimiteit. Want door zijn laatste kerk te symboliseren met het symbool van de " *twalf stammen* ", kan iedereen begrijpen dat de plichten van dit laatste geestelijke Israël niet onderdoen voor die van het eerste. Sinds God in Christus voor zonden is gestorven, zijn Zijn eisen aan vergeven zondaars niet afgenomen, maar juist toegenomen, zoals Matteüs 5:21-22 zegt: " ***Jullie hebben gehoord dat er tegen de mensen van vroeger gezegd is : 'Gij zult niet doden.'*** *Wie doodt, zal schuldig bevonden worden aan het oordeel. Maar Ik zeg jullie: ieder die boos is op zijn broeder, zal schuldig bevonden worden aan het oordeel. Wie tegen zijn broeder zegt: 'Raka!', zal schuldig bevonden worden aan de Raad. Wie tegen hem zegt: 'Dwaas!', zal schuldig bevonden worden aan het hellevuur.* "

Het principe " *wat geweest is, is wat zal zijn* " betreft ook de opkomst van dominante heersers, getekend door een passie voor theater en toneel. Deze mensen transformeren tot despoten die tot grote wreedheid in staat zijn; zoals Nero, Messalina's zoon, die ze aan de macht bracht door keizer Claudius en zijn rechtmatige erfgenaam Britannicus te vergiften. Het gevaar van deze theatersmaak schuilt in het feit dat deze figuren geen onderscheid meer maken tussen het normale leven en het toneel. Ze spelen constant een rol en zijn er alleen nog maar op uit om de mensen om hen heen te verleiden en te behagen. Kunstenaars zijn perfectionisten die zich gedwongen voelen om in alles wat ze doen tot het uiterste te gaan. En deze dwingende behoefte maakte Nero tot die sinistere en beroemde bloeddorstige, moedermoordende slager, zijn moeder waardig. Na hem vinden we in de geschiedenis, in Frankrijk, het kind dat op vijfjarige leeftijd koning werd, niet minder sinister: Lodewijk XIV. We vinden in hem alles wat Nero kenmerkte, minus de waanzin. Maar zijn verlangen om de mensen om hem heen te behagen en te verleiden was hetzelfde. Hij speelde zijn leven, dat zijn toneel werd. En zijn duivelse trots bracht hem ertoe zichzelf te vergelijken met de "zon", het symbool van God voor de mensen die hij redt. Bijgevolg plaatste God zijn lange regering onder uitzonderlijk koude, donkere, winterse omstandigheden die getuigen van zijn verontwaardiging en woede, want hij vervolgde de Bijbel en zijn verdedigers meer dan welke andere koning van Frankrijk ook; hij ging zelfs zo ver dat hij het strafkorps van "Draken" oprichtte om protestanten te verjagen naar de afgelegen bergen en het platteland van het

land. Zodra hij stierf, keerde de tijd terug naar zijn normale verschijning. En veel later, bij het openen van zijn kist, leek zijn lichaam in goede staat, maar egaal zwart; het toppunt van ironie voor de "zonnekoning". En deze zwarte kleur verbindt hem met de sinistere Nero, wiens oorspronkelijke naam, "Nero", zwart betekent in het Latijn en Italiaans. Deze twee figuren vervolgden de dienaren van de God van de waarheid, terwijl ze zelf in dienst stonden van de duistere leugen die door de duivel was gevestigd. In onze moderne tijd, in de VS, maakte president Ronald Reagan eveneens de overstap van het artistieke toneel naar het presidentschap van het land. Ook hij stond bekend om zijn autoritaire karakter en zijn haat jegens Rusland, destijds Sovjet. Dan komen we bij onze tijd, waarin de jonge president Volodymyr Zelensky net in Oekraïne is verschenen. Ook hij is van het toneel naar de macht gegaan. En in ons tijdperk van grote en publieke informatie werd deze machtsoverneming voorafgegaan door een presidentiële rol in een televisiedrama genaamd "Servant of the People". Een klein, belangrijk profetisch detail om op te merken: aan het einde van deze serie schiet de president al zijn politieke medewerkers neer met twee machinepistolen. Net als Nero en Lodewijk XIV speelt de jonge president, die graag wil behagen en verleiden, zijn rol in het leven zoals hij dat op het toneel deed, al "hardline" wat betreft losbandigheid. Om de nationale vrijheid van zijn land te verdedigen, transformeerde hij zichzelf tot krijgsheer, en zijn duivelse verleiding werkt zo goed dat bijna alle NAVO-staatshoofden zich laten verleiden door zijn moed en zijn onophoudelijke toespraken en oproepen. Hij zal niet van zijn rol afwijken en die tot het einde, dat wil zeggen tot zijn dood, behouden. Zijn artistieke aard eist het en dwingt hem ertoe. En opnieuw lokt de kunstenaar, door zijn autoriteit en verleiding, de dood uit van duizenden soldaten en burgers, en de verwoesting van zijn land, verpletterd door Russische bommen en raketten. In Frankrijk is sinds 2017 Emmanuel Macron, een jongeman gepassioneerd door het artistieke leven die theaterlessen volgde, president van Frankrijk geworden, nadat hij zichzelf vóór zijn verkiezing, en in zijn eigen woorden, "zijn onervarenheid en onvolwassenheid" had "opgeëist". Paradoxaal genoeg leidde zijn autoritaire en autocratische machtsopvatting tot een crisis die de vijandige en veeleisende demonstraties van de "gele hesjes" uitlokte. Dit vest had oorspronkelijk de functie om de zichtbaarheid te bevorderen van gestrande automobilisten en bestuurders van tweewielers. Dit deel van de Fransen, slachtoffer van de economische keuzes van de leiders, werd inderdaad "aan de kant van de weg" achtergelaten en hun "gele hesjes" maakten hen bekend bij het hele volk. Na deze problemen trok God ten strijde tegen de naties der aarde en onderwierp hen aan de angst voor de pandemische ziekte door wat niets meer was dan een wereldwijde epidemie als gevolg van het Covid-19-virus. De economie werd zo twee jaar lang geblokkeerd, op besluit van de jonge, paniekerige "onvolwassen" president. En nauwelijks uit deze rampzalige crisis brak het conflict tussen Oekraïne en Rusland uit. Tegelijkertijd nam onze jonge president het roulende voorzitterschap van de EU op zich. En onder zijn gezag en het besluit van de Europese Commissie nam Europa de zaak op zich en koos de kant van Oekraïne tegen Rusland, door zijn vijand te voorzien van wapens die Russische militairen en burgers doden. Omdat dit conflict begon als een burgeroorlog, waarbij de macht overging in handen van

het Oekraïens-katholieke kamp in West-Oekraïne, beïnvloed door zijn banden met het rooms-katholieke Polen, dat traditioneel vijandig staat tegenover de Russisch-orthodoxe religie. Voortdurend aangewakkerd door de wapens die de VS en de Europeanen genereus, maar niet onverschillig, aanbieden, wint het conflict aan dodelijke intensiteit, en de afschuwelijke aanblik van het verwoeste Oekraïne schetst slechts de toekomstige aanblik van heel Europa, verwoest en vernietigd door Rusland, woedend over deze militaire hulp en de economische sancties die ertegen zijn ingesteld. Ja, kunstenaars, mensen in de entertainmentindustrie, zijn inderdaad vreselijk gevaarlijke mensen aan wie politieke macht nooit had mogen worden toevertrouwd. Ze zijn van nature begaafd in het verleiden van menigten, die gehypnotiseerde en gemanipuleerde toeschouwers worden, en ze hebben een formidabele beheersing van de kunst van het spreken en het publieke debat. Maar in tegenstelling tot wat ze denken en beweren, hebben ze alleen een schadelijke invloed op hun volk en leiden ze hen naar de ondergang. In de onbijbelse parabel van "de koets en de vlieg" belichamen ze perfect de rol die de vlieg speelt. Terwijl de paarden worstelen om een zwaar beladen koets een heuvel op te trekken, worden ze lastiggevalen en gestoken door een vlieg. Eenmaal boven op de heuvel horen de paarden, uitgeput van de inspanning, de schadelijke, lastigvallende vlieg zeggen: "Gelukkig was ik daar." Dit zijn de lessen uit de geschiedenis die de zondige mensheid niet heeft geleerd, niet heeft willen leren, noch heeft willen volgen. Ze wordt er daarom toe gebracht dezelfde verwoestende drama's opnieuw te beleven, en al, dag na dag, is in Oekraïne de tragische finale "escalatie" aan de gang en begonnen. En toch heeft God in zijn Bijbel geschreven: "*Wat geweest is, zal zijn* ." Ook zijn uitverkorenen die in zijn woord geloven, zijn niet verbaasd, noch verrast, door de terugkeer van de moordende monsters. Zij zijn de getuigen van de God die hen verlicht en niets doet zonder zijn dienaren, de profeten, te waarschuwen, zoals Amos 3:7 leert: "*Want de Heer, JaHWeH, doet niets zonder zijn geheim te openbaren aan zijn dienaren, de profeten.* " En aldus gewaarschuwd, kan niets hen verleiden, volgens Mattheüs 24:24: "*Want er zullen valse Christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zodanig dat zij, als het mogelijk was , ook de uitverkorenen zouden verleiden* ."

Liefde, volgens God

Wanneer liefde het tot haar plicht maakt om ook volkomen rechtvaardig te zijn, neemt de situatie een ingewikkelde vorm aan die alleen goddelijke wijsheid kan oplossen.

Wanneer mensen proberen aan deze voorwaarde te voldoen, stuiten ze op een natuurlijk probleem, namelijk hun partijdigheid. Immers, elk schepsel heeft een persoonlijke kijk op alles wat hen partijdig maakt. Psychologen bespreken de objectiviteit en subjectiviteit van mensen, maar absolute, reële objectiviteit bestaat niet, omdat onze meningen geconditioneerd worden door onze volledig vrije, individuele natuur. Daarom worden degenen die geloven geconditioneerd door dit criterium. En ze zijn dan niet in staat de redenering van degenen die geen geloof

hebben te rechtvaardigen. Het is dit fundamentele criterium dat ons, onder Gods blik, maakt als zaden die in de aarde zijn gezaaid, waarvan sommige zullen ontkiemen en een goede plant voortbrengen, en andere zullen verdrogen en nooit ontkiemen, of een ziekelijke, nietige plant zullen voortbrengen. Onze menselijke natuur, volledig subjectief, brengt ons ertoe om een van de twee keuzes te bevoordelen ten koste van de andere, zodra ze volledig tegengesteld lijken te zijn; dit is wat liefde en rechtvaardigheid kenmerkt. Maar we moeten nog steeds begrijpen wat het woord gerechtigheid betekent, want in tegenstelling tot het woord liefde heeft het woord gerechtigheid twee betekenissen, aangezien de toepassing ervan bestaat uit straffen of vergeven. In het menselijk denken wordt het woord gerechtigheid alleen gevoeld in de zin van straf; datgene wat de dief of de moordenaar voor de rechter brengt om naar de gevangenis te worden gebracht. Deze opvatting alleen maskeert het andere, zeer positieve aspect van gerechtigheid, dat God in staat stelt zijn gehoorzame uitverkorenen te eren en te zegenen. De individuele persoonlijkheid van elk schepsel maakt collectief menselijk bestuur onmogelijk. Menselijke leiders zijn te onvolmaakt om de menselijke massa, bestaande uit zeer verschillende mensen, tevreden te kunnen stellen. En deze onmogelijkheid vertaalt zich in voortdurende politieke bevraging; protest is de norm van de opstandige en grillige menselijke natuur. Volmaakte eenheid is daarom alleen mogelijk na een selectie en sortering van menselijke zielen, waarin God degenen zal behouden die Hij moreel conform heeft bevonden aan zijn ideaalmodel dat Hij in de persoon van Jezus Christus heeft gepresenteerd. Zonder deze conformiteit is het eeuwige leven niet mogelijk.

In Openbaring 3:19 zegt Jezus Christus, "*de trouwe Getuige* "; "*Allen die Ik liefheb, bestraf en tuchtig Ik. Wees daarom ijverig en bekeer u.*" Jezus geeft de hele mensheid een les die moderne filosofen en psychiaters tegensprekt. Volgens zijn goddelijke opvatting bestaat liefde uit het tuchtigen van de schuldigen. Maar niet allen worden uit liefde getuchtigd, en God zelf maakt een heel duidelijk onderscheid tussen hen die Hem liefhebben en hen die Hem niet genoeg liefhebben. In dit vers richt Hij zich tot christenen die gedoopt zijn in Zijn laatste instelling in de menselijke geschiedenis: de Zevendedagsadventisten. Mensen treden om verschillende redenen tot deze kerk toe: erfelijkheid, toevallige gebeurtenissen, of een persoonlijke overtuiging na het bestuderen van het onderwerp. En zelfs in het laatste geval zal de studie zeer verschillende vruchten dragen, afhankelijk van de individuele aard van de aanvrager; de studie kan oppervlakkig zijn of juist extreem diepgaand. Daarom zijn Christus' vermanende woorden tot allen gericht, maar zullen ze alleen effect hebben op zijn ware uitverkorenen. Want om van deze vermaning te profiteren, moet men weten waaruit de verwijten die de goddelijke Jezus Christus aan de kaak stelt, eigenlijk bestaan. Toen ik lid was van deze officiële kerk, hoorde en zag ik een man wenen in zijn prediking en gebed. Hij sprak over het gebrek aan liefde dat Jezus zijn laatste instelling verwijt. Maar hij vergiste zich in deze afwezige liefde, omdat hij die interpreteerde als broederliefde, terwijl God er de betekenis van waarheidsliefde aan geeft. En de permanente overdracht van profetische interpretaties, overgeleverd door de theorieën die de pioniers van het werk ontwikkelden, zonder dat hun fouten gecorrigeerd werden, vormt vandaag de dag

nog steeds de verklaring en rechtvaardiging. Na verloop van tijd wachtte God op een geestelijke opleving die niet kwam, en zo vond mijn bediening haar bestaansreden. Toen ik de kerk binnentrad, bestudeerde ik de profetieën voor Jezus Christus, zijn uitverkorenen en mijzelf. Er werd mij licht gegeven en de profetie sprak helder en verstaanbaar. Ondanks deze helderheid werd de aankondiging van Christus' wederkomst in 1994, samen met de hele boodschap, verworpen; volgens het seculiere beeld: "het kind ging met het badwater weg." En dit gebrek aan wijsheid, dat bestond uit het sorteren vóór het weggooien, werd hem fataal. Want deze openbaring, die ik sinds 1982 van Christus ontvang, vertegenwoordigde de hedendaagse vorm van zijn onmetelijke liefde. En de verbondenheid van de gevallen vrouw met de eerder gevallen heeft sinds 1995 haar "braken" door de ene Redder en Heer alleen maar bevestigd.

Goddelijke liefde is onvergelijkbaar omdat ze boven alles staat en de oorsprong is van alles. Laten we eens kijken wat het de Schepper-God kostte om te plannen zijn behoefte aan liefde te bevredigen. Van eeuwigheid af leefde hij alleen en kon hij alles wat hij wilde visueel scheppen, zoals de mens dat tegenwoordig gedeeltelijk virtueel op een computerscherm kan doen; echter, met veel moeite, in tegenstelling tot God, die onmiddellijk en zonder vermoeidheid verkrijgt wat hij schept. In zijn essentie van liefde was God niet langer tevreden met zijn statische creaties; hij voelde de behoefte aan een wederliefde die de dingen niet beantwoorden. Eenzaamheid, wanneer die volledig is, lijkt uiteindelijk op een gevangenis, en God kon het niet langer verdragen. Het was toen dat zijn onbegrensde Geest zijn plan bedacht om vrije levens voor hem te scheppen. Maar door de wederliefde van sommige van deze vrije levens toe te staan, zou deze vrijheid het nadeel hebben dat ze ook onverschilligheid, zelfs vijandigheid, van vele anderen toelaat. En dit gevolg verklaart al de oorzaken van het samenleven van goede en slechte mensen. Goed en kwaad zouden gedurende een tijd naast elkaar bestaan, waarvan we de totale waarde niet kennen. Maar gedurende die tijd zou God bewezen uitverkorenen kunnen selecteren uit de hemelse engelen en vervolgens, na hen, uit de aardse wezens. Zo gaf God het leven aan de eerste engel, wiens oorspronkelijke volmaaktheid Hij prijst in Ezechiël 28:12: "*Mensenzoon, hef een klaaglied aan over de koning van Tyrus! Zeg tegen hem: Zo zegt de Heer JaHWeH: U hebt het zegel van volmaaktheid gezet, U was vol wijsheid, volmaakt van schoonheid.*" God vergelijkt zijn eerste engel met de koning van Tyrus, van wie Hij een soortgelijk tegenbeeld maakt. Laten we deze precisie opmerken: "*U hebt het zegel van volmaaktheid gezet, U was vol wijsheid, volmaakt van schoonheid.*" Hoe had het ook anders gekund? In dit prototype van het schepsel plaatste God al zijn liefde, schiep Hij hem volmaakt en het is alleen door persoonlijke, volledig vrije keuze dat deze volmaakte engel later de vijand van God werd, de duivel, zijn tegenstander genaamd Satan. Deze fase wordt ook door God geprofeteerd, die vervolgens in vers 15 zegt: "*U was volmaakt in uw wegen, vanaf de dag dat u geschapen werd, totdat er onrecht in u gevonden werd.*" De ongerechtigheid die Satan dus vond, zat in de totale vrijheid die hij genoot, net als al Gods schepselen na hem. En het is daarom van groot belang voor God dat, wanneer ongelovigen of kandidaten voor verlossing ons vragen: Waarom bestaat het kwaad? We kunnen antwoorden: "Omdat God al zijn schepselen

volledige vrijheid heeft gegeven. Dit is de voorwaarde voor de keuze tussen goed en kwaad door ieder van hen om mogelijk en zichtbaar te worden gemaakt." Ik herinner me dat de normen voor goed en kwaad uitsluitend door God worden gedefinieerd en aan aardbewoners worden geopenbaard door zijn heilige Bijbel en zijn twee verbonden of twee getuigenissen.

Gezien Zijn volmaakt onbegrensde goddelijke natuur voorzag God alle toekomstige ontwikkelingen van het vrije leven dat Hij schiep. Hij wist, zelfs voordat Hij Hem schiep, dat Zijn eerste volmaakte engel zou eindigen als een duivel. En dat de uiteindelijke dood Hem daarom zou worden opgelegd. Maar Hij bewaarde deze kennis in Zichzelf en gedroeg Zich jegens Hem overeenkomstig Zijn gedrag op dat moment; de tekenen van Zijn liefde voor Hem vermenigvuldigend ten tijde van Zijn volmaaktheid. Maar de ervaring van de duivel bevestigt het principe van Gods oordeel over zondaars, zoals geopenbaard in Ezechiël 18:24 (vlak voordat het geval van Satan in Ezechiël 19:15 wordt besproken): "*Als een rechtvaardige zich afkeert van zijn gerechtigheid en onrecht begaat, en al de gruwelen van de goddelozen doet, zal hij dan leven? **Al zijn gerechtigheden zullen vergeten worden** , omdat hij onrecht en zonde heeft begaan; **daarom zal hij sterven** ."* » Gods gerechtigheid is daarom op dezelfde manier van toepassing op engelen als op mensen. En het is juist om de situatie die voor de duivel gold, te verduidelijken dat deze uitleg ons wordt gegeven.

Een ander vers onthult een goddelijk principe in 1 Petrus 4:17: "*Want het is de tijd dat **het oordeel begint bij het huis van God** . En als het eerst bij ons begint, wat zal dan het einde zijn van hen die het evangelie van God niet gehoorzamen?*" Op de schaal van zijn hele schepping van vrij leven is het eerste "*huis van God*" engelachtig en hemels. Het is daarom dit huis dat als eerste geoordeeld zal worden. God houdt zijn verlossingswerk geheim, dat volledig onbekend blijft voor zijn engelen. Ook worden de clans in volledige vrijheid gevormd, omdat hemelse engelen de geschillen goedkeuren die door de verleider, de leider van de engelen, worden opgeworpen. Nadat de kampen zijn gevestigd, schept God de aardse dimensie en daar schept hij de mens en zijn vervloekte nakomelingen vanwege de zonde van ongehoorzaamheid, die voortvloeit uit de geloofsbeproeving gebaseerd op het verbod om te eten van de vrucht van de boom van de kennis van goed en kwaad; zelf een symbolisch beeld en historische ondersteuning voor de persoon van de opstandige duivel. Deze keer stelt God, door de zevendaagse week in te stellen, de tijdslimiet vast die leidt tot het einde van de wereldwijde beproeving, dat wil zeggen aan het einde van zevenduizend jaar. Door de aarde en haar bewoners, mannen en vrouwen, te scheppen, zal God op meerdere symbolische manieren zijn toekomstige menselijke incarnatie en zijn verlossing van zonden, verkregen door het offer aan de verzoenende dood van zijn volmaakt rechtvaardige leven, openbaren. Maar deze boodschap wordt genegeerd door engelen en mensen. Deze laatsten zien in de goddelijke rituelen alleen dingen die worden geëist door de verschrikkelijke en autoritaire God, aan wie het de voorkeur verdient te gehoorzamen. Maar anderen begeven zich op de weg van de duivel en kiezen ervoor hem ongehoorzaam te zijn. Gedurende de eerste twee millennia profeteert en bevestigt de hele mensheid de natuurlijke, opstandige aard van Gods schepsel. Dus, door op zijn beurt het oordeel over deze rebellen te

profeteren, liet God de hele mensheid in 1655, sinds Adams zonde, in de wateren van de zondvloed omkomen. Maar overeenkomstig Zijn algehele plan werd *een 'overblijfsel'*, uitgekozen vanwege hun gehoorzame geloof, gespaard en gered in de ark die door Noach en zijn zonen werd gebouwd.

Dit voorbeeld van de zondvloed getuigt van Gods waarden van liefde en rechtvaardigheid. Dit is niet zijn eerste demonstratie, maar deze krijgt een officieel en universeel karakter, wat onomstotelijk bewezen wordt door zeefossielen, die zelfs op de hoogste bergen nog steeds op het droge worden gevonden.

Na deze universele les komt de tweede, nog belangrijkere, aan het einde van het jaar 4000 na Adams zonde. Het is het uur waarop God zijn hand openbaart tegen zijn vijand, de duivel. Hij komt in Christus om de uitdaging aan te gaan en te bewijzen dat volmaakte gehoorzaamheid de zondaar met waar geloof redt. God heeft niets meer te bewijzen aan de duivel, wiens verharding Hij al sinds zijn schepping kent. Maar zijn overwinning, verkregen door zijn aanvaarding van de dood, stelt hem in staat berouwvolle zondaars te redden, omdat aan de eis van de dood voor overtreding van de wet is voldaan door zijn vrijwillige dood. Om talloze mensenlevens te redden, was een normaal mensenleven niet voldoende geweest. Maar de gekruisigde Christus was niet zomaar een mens; hij was ook God, de Almachtige Schepper in wie alle leven gevormd en beziel is.

De dood van Jezus Christus laat op sublieme wijze zien hoe God erin slaagt de eisen van zijn gerechtigheid te respecteren en tegelijkertijd de onvoorstelbare kracht van zijn liefde te tonen. Maar waar voor gelovigen een nieuw verbond begint, begint het oordeel daarentegen voor de opstandige engelen en Satan, hun leider, met hun verdrijving uit de hemel, het eerste "*huis van God*"; dit in afwachting van de nu onvermijdelijke dood. Ze worden naar de aarde geworpen en verliezen daardoor de mogelijkheid om in contact te komen met de engelen die in het koninkrijk der hemelen bleven vanwege hun vrije keuze om God trouw te blijven. Het spreekt voor zich dat, beperkt tot de aarde van de mensen en wetende dat ze tot de dood veroordeeld zijn, hun gedrag en daden van goddeloosheid zullen toenemen en een nog groter niveau van afschuw zullen bereiken dan vóór de overwinning van Jezus Christus. Er is niets ergers dan degenen die ter dood veroordeeld zijn en de bevoegdheid hebben om vrij te handelen. Deze leer wordt onthuld in Openbaring 12:7-12: "*En er ontstond oorlog in de hemel. Michaël en zijn engelen voerden oorlog tegen de draak. En de draak en zijn engelen voerden oorlog, maar zij konden geen standhouden, en hun plaats werd niet meer in de hemel gevonden. En de grote draak werd neergeworpen, de oude slang, die duivel en satan genoemd wordt, die de hele wereld verleidt; hij werd neergeworpen op de aarde, en zijn engelen werden met hem neergeworpen. En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is gekomen de zaligheid, de kracht en het koninkrijk van onze God, en de macht van Zijn Christus, want de aanklager van onze broeders is neergeworpen, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God. En zij hebben hem overwonnen door het bloed van het Lam en door het woord van hun getuigenis, en zij hebben hun leven niet liefgehad tot in de dood. Daarom **verheugt u, hemelen en u die daarin woont**. Wee de aarde en de zee! **Want de duivel is naar beneden gekomen, in grote***

toorn, omdat hij weet dat hij nog maar weinig tijd heeft. Dit is de situatie die voor de hele mensheid geldt na de overwinning van Jezus Christus. Deze vrijheid zal echter onder de controle en de beperkingen blijven die God heeft opgelegd, zoals blijkt uit Openbaring 7:3: " *Breng geen schade toe aan de aarde, noch aan de zee, noch aan de bomen, totdat wij de dienaren van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben.* "

Zo werd *het hemelse "huis van God"* eerst geoordeeld en eindigde de tijd van genade die aan de engelen werd verleend. Dat van de mensen zal pas in 2029 eindigen, vóór de wederkomst van Christus die gepland staat voor het voorjaar van 2030, waarin de eerste zesduizend van de zeventuizend jaar van het goddelijke project zullen eindigen. Terecht kan Jezus Christus, die opnieuw " *Michaël* " is geworden voor zijn trouwe engelen, hun vreugde en blijdschap aanmoedigen. Voor hen is het risico om verloren te gaan voorbij. De overwinning van Christus had dus enorme gevolgen voor hen, maar zijn verzoenende dood rechtvaardigde hun selectie nooit. Het is uitsluitend door hun vrije keuze dat ze ervoor kozen trouw te blijven aan de God met wie ze, in tegenstelling tot mensen, zonder mysterie of onzichtbaarheid schouder aan schouder stonden. Op aarde speelt het geloof in Christus de hoofdrol bij de selectie van de uitverkorenen, vanwege deze onzichtbaarheid van de Schepper. Wie kan verklaren waarom sommige mensen lichtgelovig zijn en anderen alleen geloven wat ze zien, zoals de apostel Thomas? Dezelfde gegevens die aan deze twee soorten mensen worden voorgelegd, leiden tot verschillende resultaten; wat bewijst dat de actieve factor inderdaad de vrije, individuele aard van ieder van hen is. En aan deze twee gevallen wordt dat van de duivel en zijn demonen toegevoegd, die God zagen en desondanks het pad van de opstand kozen. Vanuit dit perspectief bezien, hoe mooi en wijs lijkt de door God geschonken vrijheid ons! Vóór de moderne wetenschappers schiep God het principe van ervaring en observatie. En in zijn geval hadden de zaken eenvoudiger gekund, aangezien God, wetende welke vruchten zijn schepselen zouden dragen, ervoor had kunnen kiezen om alleen zijn toekomstige uitverkorenen te scheppen met een puur engelachtige natuur. Maar deze keuze zou een willekeurige vorm hebben aangenomen, die niet in overeenstemming was met zijn liefde. Omdat hij op geen enkele manier als zodanig wilde verschijnen, nam hij de sterfelijke consequentie van zijn keuze op zich. En door ermee in te stemmen te sterven om zijn uitverkorenen te redden, gaf hij zichzelf het legitieme recht om door de dood de opstandige, gevallen engelachtige en menselijke wezens uit te schakelen. Het is om de steun en goedkeuring van deze engelen te verkrijgen dat God al zijn schepselen dwingt om de aard van hun individuele persoonlijkheid concreet te onthullen. Elke ziel is uniek en verdient dezelfde kansen als anderen om gered te worden. Het is nog steeds noodzakelijk dat het goed religieus onderricht heeft ontvangen en ervoor heeft gekozen God te gehoorzamen. En als dat niet het geval is, is de zaak vanaf het begin verloren, of bijna.

Op de aarde, nu bewoond door kwade engelen, begint het nieuwe verbond in een tijd van vervolging, eerst door de opstandige Joden, vervolgens door de Romeinen, die zij al hadden opgeroepen om hun Messias te kruisigen. Aan zijn trouwe martelaren, zijn getuigen, die met de stok geslagen zijn, biedt Jezus

Christus de "wortel" aan van de verwachting van zijn glorieuze wederkomst. Zij hebben geen weet van het tijdstip waarop zijn wederkomst zal plaatsvinden, maar ze hopen allemaal dat deze zal plaatsvinden terwijl zij nog leven. Dit soort precisie wordt bewaard voor de uitverkorenen van de "*eindtijd*". Na de verschrikkelijke vervolgingen die Nero, de mensgeworden duivel, keizer van de Romeinen, aan de uitverkoren christenen aan het einde van de eerste eeuw oplegde, presenteert Jezus in een visioen aan de apostel Johannes zijn profetische Openbaring, bekend als de Apocalyps. De Engelsen noemen het "Revelation", dat wil zeggen, naar de vertaling, maar de Latijnse volkeren hebben de obscure oorspronkelijke Griekse vorm "Apocalypse" behouden. Deze twee keuzes duiden op twee historische spirituele ervaringen. In Gods plan zal de belangstelling voor en de studie van deze profetie eerst in de protestantse en Engelstalige Verenigde Staten worden vervuld. Tot hen zal de Openbaring van Jezus Christus vanaf 1816 beginnen te spreken, vanuit het perspectief van het adventistische geloof; William Miller was de eerste boodschapper. In de Latijns-Europese landen die gekenmerkt werden door het rooms-katholieke geloof, bleef de Openbaring van Jezus Christus slechts de "Apocalyps" over, een gevreesde gebeurtenis vanwege de aankondigingen van catastrofes. Deze twee menselijke opvattingen getuigen dus van een goddelijk oordeel dat de ene goedkeurt en de andere veroordeelt. Ook hier weer een verschil dat Gods liefde en zijn gerechtigheid betreft.

In deze uiterst belangrijke "Openbaring" presenteert Jezus in zijn proloog het thema van zijn glorieuze wederkomst: de "wortel" wordt opnieuw voor een eeuwigdurende periode gepresenteerd. En we zouden niet verbaasd moeten zijn, want de interesse en het verlangen om deze wederkomst te ervaren, is een constant bewijs van de liefde van de mens voor God Jezus Christus. Het wachten op deze glorieuze wederkomst en het binnengaan in de eeuwige vrede is de hoop van alle waarlijk uitverkorenen. En zij die de waarde van dit onderwerp onderschatten, maken hun geloof ijdel, omdat Jezus de dood aanvaardde juist om deze glorieuze wederkomst aan te bieden aan hen die Hem werkelijk liefhebben. Gedurende het christelijke tijdperk, aan het einde van de Bijbel, presenteerde dit boek, zelfs onontcijferd, deze "wortel" die aan het ware geloof wordt aangeboden, zo zeldzaam als het goud van Ofir. Maar sinds 1843 zijn de openbaringen ervan alleen maar toegenomen; omdat ik hem sinds 1983, en in dissidentie sinds 1991, volledig heb ontcijferd en aan de adventistische bellers die ik heb mogen ontmoeten, heb aangeboden, heb ik hem ook beschikbaar gesteld op internetsites. En omdat ik het onderwerp ken, kan ik het u presenteren als een concrete vorm van de liefde en rechtvaardigheid van de ene Allerhoogste God; een bewijs van de liefde die Hij aanbiedt en ontvangt. Alleen de liefde voor de waarheid concretiseert de liefde die Hij voelt voor de Redder en Heer Jezus Christus. Wie deze goddelijke "Openbaring" veracht, bemint God alleen in woorden, en daarmee is Hij niet tevreden.

Tuchting kan verschillende betekenissen hebben. Als het van een ongelovige komt, kan het worden veroorzaakt door de wens om een irritatie te wreken en slechts de vrucht zijn van woede. Aan het einde van de wereld en tijdens zijn waarschuwendende tuchtigingen, gesymboliseerd door de eerste zes "*bazuinen*" uit Openbaring 8 en 9, uit God ook zijn goddelijke toorn tegen

opstandige volken. Maar wanneer Hij in Openbaring 3:16 zegt: " *Wie Ik liefheb, bestraf en tuchtig Ik* ", neemt zijn tuchting de vorm aan van een getuigenis van zijn liefde, dat wil zeggen, een bewijs van zijn interesse in de persoon die getuchtigd wordt. Dit is de enige positieve vorm van tuchting, die niet alleen woede is, maar bovenal de uiting van een verlangen naar een gedragsverandering van de gekastijde. Uitverkoren en intelligente kinderen leren onderscheid te maken tussen de reactie die voortkomt uit woede en die welke voortkomt uit louter gerechtvaardigde verontwaardiging. De straffen die door zorgzame en liefhebbende ouders worden opgelegd, worden geaccepteerd en goedgekeurd door de kinderen die ze ondergaan. En als ze die als kind niet begrijpen, begrijpen ze die wel naarmate ze ouder worden. Vergeleken met de liefde van God, die vrij is van alle kwaad, is de menselijke liefde helaas vaak vol kwaadaardigheid, en nog erger: het opleggen van straffen blijft te vaak een boze reactie. Daarom hebben mensen veel te leren en te ontvangen van de volmaakte, almachtige en onzichtbare God, die echter alleen voor onze ogen onzichtbaar is; want ons verstand is heel goed in staat Hem te bevatten en gedachten met Hem te delen, vooral omdat Hij ze al vóór ons kent; dit terwijl we wachten op Zijn komst, wanneer we Hem met onze ogen zullen zien, zoals Hij is, in al Zijn macht en goddelijke glorie.

God is zo liefdevol dat het toebrengen van lijden Hem zeer onaangenaam is, en daarom wordt dit soort handelen toevertrouwd aan gewetenloze en ongeremde schepselen: de slechte engelen. Het schaden van mens en natuur is hun enige plezier. Ze blijken dus zeer nuttig te zijn voor God en maken het leven van hen die Hem verachten zeer onaangenaam. En dit nut rechtvaardigt hun voortbestaan tot de wederkomst van Christus in het voorjaar van 2030. Ze zullen dan kunnen sterven en verdwijnen met de andere menselijke rebellen, in afwachting van het laatste oordeel. Maar de leider van de rebellerende engelen zal niet sterven bij de wederkomst van Christus. God heeft voor hem een leven van absolute eenzaamheid op de verlaten aarde gereserveerd voor " *duizend jaar* ". De hele tijd waarin de uitverkorenen in de hemel de opstandige engelen en mensen zullen oordelen die veroordeeld zijn tot de " *tweede dood* ", volgens Openbaring 20:2 tot 4: " *En hij greep de draak, de oude slang, die de duivel en de satan is, en bond hem voor duizend jaar.* " *En hij wierp hem in de afgrond* , en sloot hem op en verzegelde die boven hem, opdat hij de **volken niet meer zou verleiden** , totdat de duizend jaren voleindigd zouden zijn; en daarna moest hij voor een korte tijd worden losgelaten. En ik zag tronen, en **hun, die daarop zaten, werd het oordeel gegeven** . En ik zag de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die noch het beest, noch zijn beeld hadden aanbeden, en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand ontvangen hadden. En zij werden levend en **regeerden met Christus, duizend jaren** . In dit vers duiden de " **volken** " de uitverkorenen aan die door Jezus Christus zijn verlost, en met de naam " **afgrond** " duidt God de verwoeste aarde aan, beroofd van alle leven, die weer net zo chaotisch is geworden als vóór de schepping van het aardse leven, overeenkomstig Gen. 1:2: " *De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag over de diepte , en de Geest van God zweefde over de wateren.* "

Gods volmaakte liefde zal uiteindelijk worden bevestigd door een even volmaakte gerechtigheid. Bewijs van de goede engelen zal aan de heilige rechters worden voorgelegd, en de goddelozen zullen allen volmaakt worden geoordeeld, waarbij God Zelf het onderzoek van elke zaak zal leiden en begeleiden. Er zal geen procedurele fout of technische tekortkoming in dit oordeel zitten; het oordeel zal zeker en goddelijk rechtvaardig zijn. De wettelijke grondslagen voor dit oordeel worden allemaal beschreven en geschreven in de Heilige Bijbel, het geschreven woord van de levende God. Daarom verklaarde Jezus in Johannes 12:48: "*Wie Mij verwerpt en mijn woorden niet aanneemt, heeft iemand die hem oordeelt; **het woord dat Ik heb gesproken, die zal hem oordelen op de laatste dag.***" "

Waarheid: een strikt goddelijke norm

Er is veel gezegd en geschreven over "*de waarheid*", maar het onderwerp is zo uitgebreid dat het nog niet is uitgeput. Om dat te kunnen doen, moet men God zijn, wiens Geest onbegrensd is, en in dit geval is de betekenis die Hij aan het woord "*waarheid*" geeft dat waarschijnlijk ook. Maar voor onze kleine, aardse, vleeselijke menselijke geest is het belangrijk te begrijpen wat binnen ons bereik is gebleven. We herinneren ons deze vraag van de Romeinse procurator Pontius Pilatus en zijn korte gesprek met Jezus, die hij op het punt stond te laten kruisigen.

Voor Pontius Pilatus begon het allemaal toen de boze Joden hem de zaak van Jezus Christus voorlegden, volgens Johannes 18:28: "*Ze brachten Jezus van Kajafas naar de rechtszaal. Het was ochtend. Zelf gingen ze de rechtszaal niet binnen, **om niet verontreinigd te worden en het Pascha te eten.***" De inspirerende geest van dit verhaal toont hier de hypocrisie van deze Joodse religieuze geestelijkheid. Volgens de letter van de wet verontreinigen ze zichzelf niet, maar door de rechtvaardige uit te leveren alsof hij schuldig is, doen ze erger dan de wet overtreden en onthullen ze de duistere gevoelens van hun ziel. Hier begint het eerste contact tussen Pontius Pilatus, de Romeinse procurator die door de keizer van Rome in Jeruzalem was geplaatst, en Jezus Christus. Johannes 18:29: "*Pilatus ging naar buiten en vroeg: Welke beschuldiging brengt u tegen deze man in?*" » Heidens, zeker, maar Pilatus vertegenwoordigt de ontwikkelde beschaving van die tijd en elke zaak van een misdadiger moet worden berecht en verdedigd door een advocaat. Het antwoord van de Joden staat in het volgende vers 30: "*Zij antwoordden hem: Als hij geen **misdadiger was**, zouden wij hem niet aan u hebben overgeleverd.*" Sinds de komst van de Romeinen hadden de Joden niet langer het recht om gearresteerde misdadigers te stenigen, en dit verklaart vers 30: "*Toen zei Pilatus tegen hen: **Neem hem zelf mee en oordeel hem volgens uw wet.***" De Joden zeiden tegen hem: "*Het is ons niet geoorloofd iemand ter dood te brengen.*" Dit vers onthult de afschuwelijke slechtheid van de opstandige Joden, omdat steniging te mild leek voor degene die ze met al hun kracht haatten. Wat ze naar Pilatus kwamen om te eisen, was kruisiging, wat alleen de Romeinen in het hele rijk legaal toepasten. Deze zaak is zeer interessant om op te merken, omdat

deze Joden in vers 28 laten zien dat ze zich " *verontreinigen* ". De fout waarvan zij Jezus beschuldigen, is een religieuze fout die, volgens de Joodse wet, bestraft kan worden met de dood door steniging door het Joodse volk. Dit beroep op de Romeinse procurator is daarom noch legaal, noch gelegitimeerd door de geschreven goddelijke wet. De oorzaak ervan is daarom uitsluitend de hypocriete slechtheid van mensen die religie gebruiken, niet ter ere van God, maar om hun verlangen om menselijke wezens te overheersen te bevredigen door misbruik te maken van hun religieuze titel. De Joden presenteren ons hier het model dat het pauselijke katholieke Rome zal reproduceren tijdens "1260" jaar van despotische vervolging, tussen 538 en 1798. Vers 31: " *Opdat het woord van Jezus in vervulling zou gaan dat Hij gesproken had, **waarin Hij aangaf welke dood Hij zou sterven** .* " » Deze verduidelijking bevestigt het feit dat Jezus, als Hij een bedrieger was geweest, volgens de interpretatie van de wet de dood door steniging verdiende. Maar God misbruikt de opstandige Joodse goddeloosheid om zichzelf op te dringen als de verlossende Messias, de meest afschuwelijke vorm van dood in die tijd: kruisiging, waarbij het lichaam van de gemartelde man, opgehangen aan drie spijkers, langzaam doodbloedt en geleidelijk stikt in een langzame en pijnlijke doodstrijd. Dankzij de onthullingen die Ron Wyatt in 1982 deed, weten we dat de plaats van deze kruisiging uitkeek over de Ark des Verbonds, verborgen in een ondergrondse grot een paar meter onder het kruis. Een scheur in de grond, veroorzaakt door de aardbeving, liet zijn bloed op het verzoendeksel van de Ark vallen. Zo werd de symboliek van de rite van de "Grote Verzoendag" die dit beval letterlijk vervuld. Om zijn oordeel over de zonde te openbaren, legde God zichzelf de meest afschuwelijke dood op. Dit was het middel dat Hij vond om zijn uitverkorenen te leren de zonde te haten zoals Hij zichzelf haat.

Johannes 18:33-34: " *Pilatus ging opnieuw het pretorium binnen, riep Jezus en vroeg Hem: 'Bent U de Koning der Joden?' Jezus antwoordde: 'Zegt U dat uit uzelf of hebben anderen U over Mij verteld?'* Hier moeten we bedenken dat Jezus aan het begin van de week glorieus werd verwelkomd door de menigte Joden die Hem 'Koning der Joden' uitriepen. Een week daarvoor had Jezus Lazarus uit de dood opgewekt, en de menigte dacht dat hun aangekondigde Messias onder hen was en verheerlijkte Hem als 'Koning der Joden'. En Jezus had hen niet tegengesproken. Johannes 12:12: " *De volgende dag hoorde een grote menigte die naar het feest was gekomen, dat Jezus naar Jeruzalem kwam, en ze namen takken van palmbomen en gingen Hem tegemoet, roepend: 'Hosanna!' Gezegend is hij die komt in de naam van de Heer , **de koning van Israël !** ' » Deze menigte zag in Jezus een nieuwe koning David die de Romeinen uit het land Israël zou verdrijven. En het lijden dat ze door de Romeinse bezetter moesten doorstaan, rechtvaardigde hun enthousiasme en vreugde. Zo werd de Messias, aangekondigd in Daniël 9:24-27, aan het einde van de drieënhalve jaar van zijn aardse bediening kortstondig herkend door een deel van het Joodse volk. Maar deze erkenning viel niet in de smaak bij de religieuze leiders, van wie het volk zich moest afkeren. Zo vonden ze in de wet, geschreven door Mozes onder Gods bevel, de middelen om hem van godslastering, dat wil zeggen van liegen, te beschuldigen, omdat hij beweerde " *de koning der Joden* " te zijn, terwijl hij slechts een eenvoudig menselijk voorkomen had. Er waren inderdaad vele*

wonderen ten gunste van hem, maar ze kozen ervoor die toe te schrijven aan de macht van de duivel, die ze " *Bel-Zebul* " noemden. En daar was hun zaak onherstelbaar, hun veroordeling door God was definitief. Jezus zegt daarom tegen Pilatus in Johannes 18:34: " *Zegt u dit over uzelf, of hebben anderen u over mij verteld?* Merk op hoe Jezus Pilatus antwoordt met een vraag die zijn antwoord bevat. Als rechter die belast is met het oordeel over Jezus, zijn de wijdverspreide getuigenissen over hem inderdaad van groot belang, en hij heeft de plicht daarmee rekening te houden. Deze goddelijke wijsheid is bewonderenswaardig en de machtige procurator is verontrust en verontrust door deze goddelijke tactiek, aangezien de vraag die Jezus stelt subtiel een beschuldiging tegen hem is, tegen zijn gebrek aan integriteit en zijn oppervlakkige benadering. Als het volk hem als koning beschouwt, is het het volk dat Pilatus moet ondervragen en niet Jezus. De situatie irriteert hem, maar de man die voor hem staat, toont zo'n mysterieuze intelligentie dat de harde en onbuigzame Pilatus interesse in hem toont, zoals het volgende vers 35 bewijst: " *Pilatus antwoordde: Ben ik een Jood?*" *Uw volk en de hogepriesters hebben u aan mij overgeleverd: wat hebt u gedaan?* Jezus had kunnen antwoorden: "Ik heb genezen, ik heb verzorgd, ik heb liefgehad, ik heb doden opgewekt, en nu zal ik mijn uitverkorenen redden." Maar in plaats daarvan zei hij hem dit Verbazingwekkende waarheid: " *Mijn koninkrijk is niet van deze wereld,*" *antwoordde Jezus. "Als mijn koninkrijk van deze wereld was, zouden mijn dienaren voor mij gestreden hebben, zodat ik niet aan de Joden zou worden overgeleverd; maar nu is mijn koninkrijk niet van hier.* Door te zeggen " *mijn koninkrijk is niet van deze wereld* ", bevestigt Jezus zijn koningschap, maar verwijdt hij alle aardse vormen ervan, en begint er een onmogelijke dialoog tussen de mens van vlees en de hemelse God, Geest en Schepper van alle levensvormen. In het getuigenis van zijn leven toonde Jezus aan dat hij de vormen veroordeelt die aan de verschillende aardse koninkschappen zijn gegeven, die vanaf hun oorsprong zijn gebouwd op een heidens, duivels model dat de Joden benijdden en de aanwezigheid van God wilden vervangen. In zijn uitleg specificeert Jezus: " *Mijn koninkrijk is niet van hier beneden .*" En deze verduidelijking, " *nu* ", bevat de aankondiging van een christelijk koninkrijk dat ooit op deze aarde zal worden gevestigd, " *van hier beneden* ". God is inderdaad van plan zich te vestigen op de wedergeboren en verheerlijkte aarde, volgens Openbaring 21:3: " *En ik hoorde een luide stem vanaf de troon zeggen: Zie, de tent van God is bij de mensen en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn.* '" en Openbaring 22. Maar zonder de verzoenende dood van de Messias zal niets mogelijk zijn. Daarom roept Jezus zijn zeer machtige engelen niet op om hem uit Romeinse handen te bevrijden. Voor hem is de tijd nog niet gekomen om een aards koninkrijk op te eisen dat tijdelijk wordt bestuurd door de duivel, " *de vorst van deze wereld* ". Daarom noemt Jezus in zijn eigen woorden zijn uitverkorenen " *burgers van het koninkrijk der hemelen* ", niet "van de aarde". De "koningen der aarde" hadden niets van hem te vrezen ten tijde van zijn arrestatie, maar te zijner tijd zal de situatie veranderen en zal hij hen oordelen en vernietigen op de daarvoor vastgestelde dagen. Johannes 18:36: " *Pilatus zei tegen hem: 'Bent u dan een koning?'* Jezus antwoordde: *'U zegt dat ik een koning ben. Daartoe ben ik geboren en in de wereld gekomen om van de*

waarheid te getuigen. Iedereen die van de waarheid is, luistert naar mijn stem ." Jezus toont groot respect voor de Romeinse Pilatus omdat hij geen Jood is. Het idee van een unieke Geestelijke God is hem vreemd en Jezus spreekt openhartig met hem over werkelijke hemelse zaken die overeenkomen met de waarheid van de situatie van het universele hemelse en aardse leven. Deze waarheid die hij met hem deelt, is de kans op zijn leven of de oorzaak van zijn eeuwige dood. Pilatus had moeten proberen de betekenis van Jezus' woorden dieper te begrijpen, vooral omdat hij geen motief in hem vond dat hem de dood verdiende, zoals diefstal of moord. Het volgende vers onthult de oppervlakkige aard ervan. Johannes 18:38: "*Pilatus zei tegen hem: 'Wat is waarheid?' Nadat hij dit gezegd had, ging hij weer naar buiten naar de Joden en zei tegen hen: 'Ik vind geen schuld in hem.* Pilatus maakt hier de grootste fout van zijn leven. Na de vraag: '*Wat is waarheid?*' had hij een antwoord van Jezus moeten verwachten, maar nee, zijn eigen antwoord is voldoende voor hem, en het onderwerp laat hem in verwarring achter omdat hij er geen precieze betekenis aan kan geven. We zullen terugkeren naar deze '**waarheid**' waarvan Jezus '**getuigde**', volgens zijn eigen woorden.

Dit is het einde van de eerste woordenwisseling tussen Pilatus en Jezus. En Pilatus, gewend aan het genadeloos doden van de vijanden van Rome, ziet Jezus niet als zo'n vijand. Zelfs als hij ziet dat de beschuldigingen tegen hem overduidelijk ongegrond zijn, probeert hij zijn leven te redden. En dit is waar de opstandige Joden culminerend in hun ongerechtigheid; hun schande bereikt een hoogtepunt van afschuw. Johannes 18:39-40: "*Maar aangezien het uw gewoonte is dat ik met Pesach iemand voor u vrijlaat, wilt u dan dat ik de koning van de Joden voor u vrijlaat?" Toen riepen allen opnieuw: Niet deze man, maar Barabbas. Barabbas was een rover.* Merk op dat Pilatus Jezus "Koning der Joden" noemt. Wat de Romeinse macht betreft, begreep Pilatus dat deze geestelijke titel geen gevaar vormde voor Rome en zijn rijk. Onder goddelijke inspiratie zal hij deze uitdrukking ook behouden om hem zelfs aan zijn kruis te benoemen, waar deze titel op een bord zal staan in de drie talen van die tijd en plaats: Hebreeuws, Grieks en Latijn. Het zal ook in deze drie talen zijn dat later het goddelijke getuigenis in de naam van Jezus Christus zal worden onderwezen. De menselijke geest moest verduisterd worden om er de voorkeur aan te geven een moorddadige bandiet te redden in plaats van de zachtmoedige en behulpzame Jezus. Maar paradoxaal genoeg zijn het juist deze excessen die het krachtigste getuigenis vormen ten gunste van de authenticiteit van zijn goddelijke bediening. Bedenk dat het een volmaakte man was, onberispelijk, omdat goddelijk, die aldus werd veroordeeld en verkozen boven een moordenaar om de dood van de kruisiging te ondergaan; wat het een uniek geval maakt in de hele geschiedenis van het aardse leven. Zo'n uitbarsting van volkshaat zonder reden zal zich nooit meer voordoen, behalve tegen Christus' uitverkorenen, zondaars. vergeven door zijn bloed.

Johannes 19:1: "*Toen nam Pilatus Jezus mee en liet Hem geselen.*" Pilatus gaf toe aan het verzoek van het volk, maar hij dacht nog steeds hun woede jegens Jezus te kunnen bedaren door Hem te onderwerpen aan een zweep, waarvan de drie leren riemen botten of ijzeren stukken aan de uiteinden hadden die het vlees van het slachtoffer verscheurden. Deze praktijk maakte een groot

aantal zweepslagen mogelijk, en het lichaam van Christus, afgebeeld op de Lijkwade van Turijn, getuigt van de 120 bloedige slagen veroorzaakt door de metalen uiteinden van de gebruikte zweep. Pilatus maakte hier zijn eerste fout, omdat zijn hoge positie hem alle legitimiteit gaf om het onschuldige leven van Jezus te beschermen. Maar omdat hij geen geloof had, vreesde hij de woede van het volk meer dan die van de ware God, met wie hij had gesproken zonder Hem te begrijpen. Als Romeins procurator moest hij zich verantwoorden tegenover de machtige Romeinse keizer in wiens handen zijn leven lag. Uit angst dat hij verantwoordelijk zou worden gehouden voor de georganiseerde onrust en opstand in Israël, koos hij ervoor om als reactie op de Joden hun geleidelijk de dood van de goddelijke Messias te schenken.

Johannes 19:2: " *De soldaten vlochten een doornenkroon en zetten die op zijn hoofd, en ze trokken hem een purperen mantel aan. En toen ze bij hem kwamen, zeiden ze: "Zijn ruwe en wrede mannen, gewend aan bloedvergieten, vermoedden niet dat hun daden door God zelf gewild en geïnspireerd waren. Want door deze "doornenkroon" op zijn hoofd te plaatsen, verdiende en verdiende Jezus zijn titel als Koning der Joden, en de purperen mantel waarmee ze hem kleedden had een zeer belangrijke spirituele betekenis: hij ontving door deze purperen mantel de zonden van zijn uitverkorenen, uit het verleden en de toekomst, en vervulde zo letterlijk en symbolisch wat de rite van de "Grote Verzoendag" voorspelde, door het leggen van zonden op de kop van de bok die was uitgekozen om zonden de woestijn in te dragen, waar hij zou omkomen. " Purper " en " karmozijnrood " zijn de symbolische kleuren van "zonde", volgens Jesaja 1:18: " Kom nu, en laten we samen rechtspreken," zegt Jahweh. "Al waren uw zonden als scharlaken, ze zullen wit worden als sneeuw; **al waren ze rood als karmozijn** , ze zullen worden als witte wol. " Hetzelfde geldt voor " **scharlaken** " volgens Openbaring 17:4: " De vrouw was gekleed in purper en **scharlaken** , en versierd met goud, edelstenen en parels. In haar hand had ze een gouden beker, vol gruwelen en de onreinheid van haar hoererij. " De rode kleur is die van menselijk bloed, dat vergoten moet worden om de zonde te verzoenen; daarom is zonde symbolisch verbonden met deze rode kleur. Zo claimt een vlag die deze rode kleur bevat onbewust de verbinding van het volk waartoe ze behoort met zonde. En iedereen kan vandaag de dag opmerken dat dit rood in een groot aantal landen op aarde voorkomt.*

Niets bleef onze Redder bespaard, zoals Johannes 19:3 getuigt: " *Ze riepen: 'Gegroet, Koning der Joden!'* En ze sloegen Hem met hun handen. " Deze vleselijke mensen, zonder enige band met de ware God of kennis van Zijn wetten, vonden in Jezus een onderwerp van wreed vermaak. Om deze gratuite slechtheid te begrijpen, moeten we de inzet van de strijd waarin Jezus verwickeld is, beseffen. Hij wordt blootgesteld aan alles wat Hem ertoe zou kunnen brengen af te zien van het doorzetten van het verzoeningsproject dat Hij op dit moment belichaamt op de aarde van zonde. De duivel hoopt nog steeds dat Jezus zal zeggen: 'Het is te moeilijk, Ik stop ermee, en Ik grijp mijn goddelijke kracht aan om uit deze vreselijke en ondraaglijke situatie te komen.' Maar Jezus verdraagt het schijnbare onrecht dat Hem treft en verzet zich zonder iets te zeggen. Hij weet dat, als drager van de zonde, het geweld dat Hem overweldigt de zonde bestraft, maar

niet Zijn volmaakte gerechtigheid die Hem in staat zal stellen zichzelf na Zijn kruisiging op te wekken. Hij moet volharden om, door deze verzoening die Hij in hun plaats ondergaat, het leven te redden van zijn uitverkorenen die Hem tot in de eeuwigheid zullen vergezellen. En door dit verhaal te volgen, kunt u begrijpen dat het christelijk geloof zich op geen enkele manier laat beperken tot een simpel etiket, en waarom Jezus zijn uitverkorenen vraagt zichzelf te verloochenen en goddelijk gehoorzaam te worden.

Johannes 19:4: " *Pilatus ging weer naar buiten en zei tegen de Joden: 'Zie, ik heb hem naar buiten gebracht, zodat u weet dat ik geen schuld in hem vind. '*" Op dit punt hoopt Pilatus nog steeds dat de straf met de zweep voldoende zal zijn om de woede van de verzamelde Joodse menigte te kalmeren. Maar hij maakt van dit moment gebruik om zijn eigen oordeel over Jezus duidelijk te uiten: " *Ik vind geen schuld in hem .*" Hij getuigt daarmee van de volmaakte onschuld van degene wiens dood zo onterecht wordt geëist. Deze officiële erkenning door de Romeinse procurator legt daarom alle verantwoordelijkheid voor het komende onrecht bij het Joodse volk en hun religieuze leiders. Door echter te getuigen van Jezus' onschuld, zal Pilatus een zonde van onrecht op zich nemen door de kruisiging van de Messias te aanvaarden. Hoewel kleiner dan die van de Joden, zal de zonde van onrecht aan de procurator worden toegerekend, zoals Jezus hem in vers 11 zal suggereren.

Johannes 19:5: " *Jezus kwam naar buiten, met de doornenkroon en de purperen mantel op. En Pilatus zei tegen hen: 'Zie, de mens! '*" Deze scène is van groot belang. De Messias die verschijnt, is bedekt met bloed, zijn gezicht is bevuurd door de doornen van de kroon die in zijn hoofd gedrukt zijn, en hij kan nauwelijks staan. Pilatus presenteert hun Messias aan het Joodse volk op een manier die Jesaja 53 met grote precisie beschrijft:

Jesaja 53:1: " *Wie heeft onze prediking geloofd? Wie heeft de arm van Jahweh herkend? "*

Jesaja 53:2: " *Hij schoot op voor zijn aangezicht als een tere plant, als een scheut uit dorre aarde; **hij had geen schoonheid, geen aanblik die onze aandacht trok, en zijn gedaante was ons niet welgevallig.** "*

Jesaja 53:3: " *Hij was veracht en verlaten door de mensen, een man van smarten en vertrouwd met ziekte; en als iemand voor wie men zijn gelaat verbergt, hebben wij hem veracht en niet geacht ."*

Jesaja 53:4: " *Voorwaar, onze ziekten heeft Hij op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen; nochtans hielden wij Hem voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt. "*

Aan de vooravond van het Joodse Pesach werd het lot van de natie bepaald. Op die dag werd het ongeloof van de natie door God ontmaskerd, want, gewaarschuwd door de beschrijving in Jesaja 53, maakten de natie en haar religieuze geestelijken zich schuldig aan een vreselijke minachting voor het profetische woord. En Israël was het eerste slachtoffer van deze profetische minachting, die later, in 1843, opnieuw werd vastgesteld voor het protestantse geloof dat voornamelijk in de VS gevestigd was.

De presentatie van Jezus aan de menigte vormt een cruciaal moment in het reddingsplan dat God heeft voorbereid. De wonden, die zijn bloed reeds doen

vloeien, zijn reeds de tekenen van de straf voor de zonden die Hij draagt in de plaats van zijn uitverkorenen. Jezus wordt aldus gepresenteerd aan het geloof van mensen, of ze nu aanwezig zijn of afwezig. De betekenis van zijn wonden wordt duidelijk aangegeven in Jesaja 53:4: " *Toch heeft Hij onze ziekten op Zich genomen, en onze smarten gedragen; nochtans hebben wij Hem geacht geplaagd te zijn, door God geslagen en verdrukt.* " Als deze tekst niet had bestaan, zou Israël vergeven zijn voor zijn fout, zoals ook in dit vers wordt geprofeteerd. Maar dit is niet het geval, en dit vers getuigt tegen het Joodse volk, want het bestaat en geeft door God gegeven uitleg over de missie die voor de Joodse Messias is voorbereid.

Jesaja 53:6: " *Wij dwaalden allen als schapen, ieder wendde zich naar zijn eigen weg; maar Jahweh heeft de ongerechtigheid van ons allen op hem doen neerkomen.* " Jesaja toont ons de Messias in het beeld van " *het Lam dat de zonde van de wereld wegneemt* ", maar ook de " *Goede Herder* " die " *zijn leven geeft voor zijn schapen* ", aldus Johannes 10:14-15: " *Ik ken mijn schapen en zij kennen Mij, zoals de Vader Mij kent en Ik de Vader ken, **en Ik geef mijn leven voor mijn schapen.*** " Maar de volgende verzen completeren dit project: Vers 16: " *En nog andere schapen heb Ik, die niet van deze stal zijn; die moet Ik leiden, en zij zullen naar Mijn stem luisteren, en het zal één kudde zijn, één herder.* " Dit vers bewijst dat de verlossing aan de heidense volken zou worden aangeboden en dit werd bereikt door de voorwaarden die waren gesteld door het nieuwe verbond, gebaseerd op het verzoenende bloed van de Messias of Christus, genaamd Jezus; een naam die betekent: Jahweh redt. Let op de implicatie van de kwalificatie: " *Ik moet hen leiden.* " Het bewijst dat Gods plan is om de heidenen tot het Joodse Israël te brengen; en niet andersom. In vers 17 en 18 staat verder: " *De Vader heeft mij lief, omdat ik mijn leven afleg om het opnieuw te nemen.*" *Niemand neemt het mij af, maar ik leg het uit mijzelf af. **Ik heb de macht om het af te leggen en ik heb de macht om het weer op te nemen**, zoals ik het van mijn Vader heb ontvangen.* De schijn bedriegt verschrikkelijk; wie had gedacht dat deze gekneusde en misvormde man in zich " *de macht had om zijn leven af te leggen en het weer op te nemen* ?" Een Bijbellezer die Gods plan kende, en aangezien zo iemand niet bestond, was het Jezus zelf die deze dingen na zijn opstanding aan zijn discipelen en apostelen uitlegde.

Op het moment van deze presentatie van Jezus, stelt Pilatus hem voor met de woorden: " *Zie de mens!* " Het is een plechtig moment; in zijn beklagenswaardige verschijning draagt en vertegenwoordigt Jezus het lot van de mensheid, die haar eeuwigheid waardig wordt geacht. Hij bereidt zich voor om zijn leven te geven in extreme pijn, om te boeten voor de schuld van Adam en Eva; de zonde die hen het recht op eeuwig leven deed verliezen. En de unieke waarde van zijn persoonlijke leven, vrij van alle zonde, dat wil zeggen, volkomen rechtvaardig, geeft hem de mogelijkheid om niet één ziel te redden, maar de menigte zielen van zijn uitverkorenen. Het leven dat door deze verlossing wordt verkregen, betreft de twee opeenvolgende levens, het aardse leven en het hemelse leven, dat eeuwig zal duren. Geestelijk gezien is de mens die aan de Joodse menigte wordt gepresenteerd de nieuwe Adam die komt om te slagen waar Adam en Eva faalden. De oorzaak van hun falen was ongehoorzaamheid aan Gods

verbod om " *te eten van de vrucht van de boom van de kennis van goed en kwaad* ". Deze keer kent de concurrent zijn vijand, aan wie hij altijd weerstand heeft weten te bieden. Vanaf zijn geboorte wist Jezus dat hij gekomen was om de duivel en zijn menselijke en engelachtige instrumenten te bestrijden. Aan het begin van zijn bediening, toen hij in een visioen werd beproefd, gaf hij niet toe, hij bood weerstand en won zijn strijd zegevierend. De strijd die hij nu moet winnen is veel zwaarder; de dood die hem wacht is de meest ondraaglijke in termen van pijn. Maar sinds de avond ervoor, in de hof van Getsemane, heeft hij eindelijk zijn beslissing genomen en zal hij tot het einde gaan om zijn uitverkorenen te redden. Laten we nog eens kijken naar deze beschrijving van Christus die aan de Joodse menigte werd gepresenteerd: " *Jezus kwam naar buiten, met de doornenkroon en de purperen mantel om. En Pilatus zei tot hen: 'Zie, de mens!'* " De purperen mantel is niet zijn eigen vlees; het is slechts een kleed over zijn schouders geworpen dat hem de verschijning van een koning geeft, maar tegelijkertijd symboliseert het alle zonden van zijn uitverkorenen die aan hem beleden zijn. In dit opzicht vertegenwoordigt Jezus het absolute tegendeel van wat het koningschap vertegenwoordigt in het leven van zondaars. En het meest verbazingwekkende voor het aardse denken is dat Jezus zich vrijwillig overgaf voor deze vernedering en degradatie van zijn persoon. Welke aardse koning zou bereid zijn hetzelfde te doen? Gedurende zijn hele bediening streefde Jezus ernaar zijn uitverkorenen de hemelse waarden te laten ontdekken. Uiteindelijk, de avond vóór die dag, waste hij de voeten van zijn apostelen en brak daarmee alle morele waarden omver die op aarde heersten onder opstandige mensen die van God gescheiden waren. Door de mond van Pilatus wijst God de Christus, gehoorzaam tot de dood, aan om Hem te presenteren als het volmaakte voorbeeld van de mens, overeenkomstig zijn hart en al zijn waarden.

De tweede uitwisseling

Johannes 19:7-8: " *De Joden antwoordden Hem: Wij hebben een wet, en volgens onze wet moet Hij sterven, omdat Hij Zichzelf de Zoon van God heeft gemaakt .* " Toen Pilatus dit hoorde, *nam zijn angst toe* . Deze angst wordt verklaard door het feit dat Jezus zijn titel van " *koning der Joden* " al heeft bevestigd en Pilatus bovendien verneemt dat hij beweert de " *Zoon van God* " te zijn. In tegenstelling tot de Joden, die slechts in één Schepper geloven, is Pontius Pilatus een heiden, gewend aan de rituelen gewijd aan talloze godheden die heidense volkeren dienen en vrezen. Alleen al de gedachte dat een van deze godheden op zijn pad zou verschijnen, was genoeg om hem "bang" te maken. Want in deze kwestie stonden de ongelovigen aan de Joodse kant, niet aan de Romeinse kant. Deze Romeinen waren simpelweg niet Joods onderwezen en hun religiositeit bestond uit het dienen van gespecialiseerde godheden, zoals Bacchus, de god van de wijn, of Aesculapius, de slangengod; Allerlei eigenschappen en gebreken werden vergoddelijkt en de tegenstelling die men bij de mens waarnam, vond zijn oorsprong in de onzichtbare goden. Voor deze heidenen waren de godenbeelden immers slechts visuele hulpmiddelen die de ware, verborgen godheden voorstelden.

In paniek is het dit keer Pilatus die Jezus ondervraagt. Johannes 19:9: "*Hij ging het pretorium weer binnen en vroeg aan Jezus: ' **Waar komt U vandaan?**' Maar Jezus gaf hem geen antwoord.* " Pilatus' bezorgdheid blijkt duidelijk uit de vraag die hij aan Jezus stelt: "***Waar komt U vandaan** ?*", niet: 'Wie bent U?' Hij verwachtte een antwoord als: 'Van de Olympus, waar ik onder de goden heb gewoond,' maar Jezus zwijgt en geeft geen antwoord. Gerustgesteld door deze stilte maakt Pilatus' irritatie plaats voor angst, en we lezen in Johannes 19:10: "*Pilatus zei tegen hem: 'Spreekt U niet tot mij? Weet U dan niet dat ik de macht heb om U te kruisigen en de macht om U vrij te laten?'"* » Dit zijn de woorden die Pontius Pilatus voor God zullen veroordelen, aangezien hij erkent de volledige bevoegdheid te hebben om "*Hem te kruisigen of vrij te laten*". Deze woorden zouden elke normale man angst aanjagen. En geconfronteerd met deze dreiging had Pilatus bij degenen die hen hoorden altijd gedrag van angst gezien, of juist, zeldzamer, van arrogantie. Maar Jezus brengt hem van zijn stuk, omdat hij noch met angst noch met arrogantie reageert en hem met zijn kalme en vredige stem de waarheid vertelt: Johannes 19:11: "*Jezus antwoordde: Je zou geen enkele macht over mij hebben, **als die je niet van boven gegeven was** . Daarom heeft wie mij aan je overlevert, de **grootste** zonde.* " Zijn antwoord is niet arrogant, maar gewoon logisch. Bovendien laat Jezus, door te verwijzen naar "***de macht die van boven gegeven is*** ", zien dat ook hij gelooft in de onzichtbare goddelijke macht; iets wat de heidense aanbidders van valse goden deelt. Maar Jezus' woorden bevestigen Pilatus' veroordeling, aangezien ook hij "*een zonde*" begaat door een onschuldige man ter dood te brengen. De schuld van de Joden die deze dood organiseerden en eisten, is echter veel groter; hun zonde is veel "*groter*". De zonde is veel "*groter*" en deze fout zal worden betaald met de dood van het Joodse volk, de dood van haar bevolking en de verspreiding van haar overlevenden over de gehele bewoonde aarde van het jaar 70 tot 1948.

Geïntregerd door Jezus' nobele en vreedzame gedrag, ziet Pilatus in zijn antwoorden enkel wijsheid en een verontrustende en ontwapenende logica van de waarheid. Voor het eerst in zijn leven ziet hij met eigen ogen een volkomen onschuldige man die de Joden hem vragen te kruisigen. En Johannes 19:12 getuigt van zijn oordeel: "*Vanaf dat moment wilde Pilatus hem vrijlaten. Maar de Joden schreeuwden: 'Als u hem vrijlaat, bent u geen vriend van de keizer. Wie zichzelf tot koning uitroept, verzet zich tegen de keizer.'*" De angst voor deze Romeinse keizer zal Pilatus er definitief toe brengen het verzoek van de Joden in alle opzichten te gehoorzamen, en Jezus zal naar de voet van de berg Golgotha worden gebracht om daar gekruisigd te worden.

Uit deze zeer belangrijke dialoog tussen Jezus en Pilatus moeten we de extreme openhartigheid van beide sprekers onthouden. En in een tijd waarin hij tot de Joden sprak in vaak verkeerd begrepen gelijkenissen, drukte Jezus zich in volkomen heldere taal uit in zijn woorden aan Pilatus. Dit terwijl hij wist dat zijn uitleg niets zou veranderen aan zijn sterfelijke bestemming, die hij had aanvaard. En zijn karakter, oprecht en oprecht, kenmerkt wederom zijn uitzonderlijke goddelijke persoonlijkheid. Hij blijft openhartig en oprecht in elke situatie en getuigt zo dat hij waarlijk de zichtbare uitdrukking van de goddelijke waarheid is.

Het is tijd om terug te keren naar deze uitspraak van Jezus tegen Pilatus: "*Ik ben geboren en naar de aarde gekomen om te getuigen van de waarheid* ." De Bijbel gebruikt dit woord "*waarheid* " vaak, altijd in verband met God zelf, zijn wet, zijn geboden, en hier in de vorm van de vervulling van zijn heilsplan. Dit woord verdient het om absoluut tegenover de leugen te staan die de duivel en zijn waarden, zijn plannen en zijn bedrog kenmerkt. Maar om de werkelijke betekenis van dit woord te begrijpen, moeten we de werking van Gods Geest ontdekken, waarin het woord leugen volledig is uitgesloten. Zijn gedachte en zijn woord zijn creatief, en wat deze gedachte of dit woord creëert, is in perfecte overeenstemming met wat het bedoeld was. God tolereert geen inconsistentie omdat Hij van nature uniek consistent is. Daarom moeten Zijn plannen, voor Zijn aangezicht, worden uitgevoerd in perfecte overeenstemming met wat ze in Zijn gedachten bedoeld waren. Deze verdraaiing van Zijn plan werd officieel en publiekelijk duur betaald door Mozes, die door God werd veroordeeld om het land Kanaän niet binnen te gaan. Dit komt doordat Hij tweemaal op de rots Horeb sloeg, terwijl de tweede keer de opdracht van God eenvoudigweg was om tot Hem te spreken om het kostbare water te verkrijgen, zonder welk alle vlees sterft door uitdroging. Voor God, de waarheid, heeft deze vereiste, en omdat Zijn uitverkorenen dit begrijpen, zorgen zij ervoor dit principe te respecteren. God waardeert ons respect voor details, wanneer dit respect alleen maar tot doel heeft Hem te behagen. Zijn uitverkorenen bereiden zich voor om de eeuwigheid in Zijn gezelschap te leven, en deze voorbereiding bestaat uit het weten wat Hem behaagt, wat Hem vreugde en geluk brengt. En van begin tot eind getuigt de Bijbel dat God de liefde van Zijn uitverkorenen identificeert met hun gehoorzaamheid. Hij is deze goddelijke Vader aan wie Zijn kinderen rechtmatig en logisch moeten gehoorzamen zonder Zijn verwachtingen te verdraaien of te verraden. De waarheid vereist dat Gods kinderen zich gedragen zoals Gods kinderen zouden moeten, in alle logica van hun goddelijke Vader. God verklaarde: "*Hoezeer mijn wegen ook in strijd zijn met uw wegen ...*" Gods oorsprong is volmaakte zuiverheid, maar de mensen die Hij op aarde verlost, worden geboren als zondaars en zijn daarom verontreinigd door de zonde. We kunnen ons dan bewust worden van de enorme transformaties die onze aardse natuur moet ondergaan. En deze transformatie van onze slechte natuur wordt bemoeilijkt door het feit dat we leven in een verfoeilijke collectieve atmosfeer, getekend door zonde. De mensheid verlangt altijd naar meer vrijheid en brengt meer kwaad en lijden voort. De officiële christelijke religies bevinden zich in de situatie van Pontius Pilatus, die niet wist dat hij met God sprak. Zonder gehoorzaamheid en de wens om Hem te gehoorzamen, is het christelijk geloof niet meer waard dan het ergste van het Romeinse of andere heidendom, en bovendien maakt deze basis van kennis het des te schuldiger. Sinds mensenheugenis rust het ware geloof op een individuele band, verweven met deze openbarende God, die zeer veeleisend is in naam van zijn volmaaktheid. Zijn eeuwige project berust volledig op de verwezenlijking van deze volmaaktheid. De kandidaat voor het eeuwige leven, die de eisen ervan kent, moet zich eraan aanpassen of er afstand van doen.

In zijn openbaring symboliseert God " *de waarheid* " die zijn uitverkorenen van hemelse en aardse oorsprong ervaren met het beeld van een " *zee van glas, helder als kristal* " in Openbaring 4:6. Beter dan welke woorden ook onthult dit beeld de schakel die " *waarheid en volmaakte zuiverheid* " verbindt, twee onafscheidelijke eigenschappen voor God. In Johannes 13 geeft Jezus ons, onder de naam " *liefde* " of " *charisma* ", een beschrijving van de eigenschappen van " *de waarheid* " die volgens God wordt geleefd. En deze eigenschappen bepalen de mogelijkheid van collectief geluk, waarvan alleen de uitverkorenen zullen profiteren, omdat Jezus hen met hun medewerking naar zijn beeld, dat van zijn goddelijke karakter, zal hebben getransformeerd.

God is Geest en een onbegrensde denkende geest. In tegenstelling tot Hem is de mens afhankelijk van zijn ogen en zijn vijf zintuigen; de gedachten van andere mensen worden geheim en mysterieus gehouden, omdat ze niet zichtbaar zijn voor het menselijk oog. Maar als dit onmogelijk is voor mensen, dan is het dat niet voor God, voor wie kennis begint op het niveau van het denken en zelfs voordat het gevormd is in de geest van zijn schepselen. Het is deze situatie die Jezus ertoe brengt ons te leren dat zonde begint vanaf het verschijnen van het idee ervan in hun geest. In Matteüs 5:27-28 geeft Jezus ons dit voorbeeld: " *Jullie hebben gehoord dat er gezegd is: 'Gij zult geen overspel plegen.' Maar Ik zeg jullie: ieder die naar een vrouw kijkt om haar te begeren, heeft in zijn hart al overspel met haar gepleegd.* " Dit zal mannen misschien verbazen, maar voor God zijn de gedachten van zijn schepselen al een uitdrukking van hun leven. Daarom maakt Hij, in tegenstelling tot de menselijke praktijk, geen onderscheid tussen de kwade gedachte die in de geest wordt gevormd en de daadwerkelijke verwezenlijking ervan, dat wil zeggen, de overgang naar handelen. Jezus onthulde dit idee en spoort zijn uitverkorenen aan hun gedachten te zuiveren. De waarheid volgens God betreft veel meer de zuiverheid van gedachten dan de zuiverheid van het vlees, waaraan mensen het grootste belang hechten. Maar in Matteüs 15:20 leerde Jezus het tegenovergestelde, door zijn apostelen te rechtvaardigen die hun handen niet wassen voor het eten, zoals de huichelachtige Farizeeën hen verweten, omdat zij zelf verontreinigd waren door de woorden die uit hun hart kwamen. De zuiverheid die voor God telt, is een geheel, zowel vleselijk als geestelijk. In zijn verwijten verwijst Jezus naar het feit dat hij de vaat uitwendig wast, maar de inwendige toestand verwaarloost. Dit is wederom een gevolg van de zuiverheid van de waarheid die in praktijk wordt gebracht. Voor God is de geestelijke toestand evenveel waard als de lichamelijke toestand, en de zorg daarvoor omvat het respecteren van de voedings- en gezondheidsregels die Hij door Mozes had opgeschreven. Het in praktijk brengen van deze dingen vormt nog steeds een vorm van geleefde waarheid die door God wordt vereist, en zo kan men begrijpen dat Zijn opvatting van waarheid alle aspecten van het leven omvat. Vrij geschapen, neemt het leven van zijn schepselen gemakkelijk vrijheden met deze goddelijke norm van waarheid, want het vrije leven begeeft zich op paden die gevaarlijk zijn voor de ziel en geniet niet de zekerheid van een geforceerd pad zoals de rails van een trein. Daarom nodigt Jezus zijn uitverkorenen uit om waakzaam en voorzichtig te zijn, want de weg is glad en het is gemakkelijk en eenvoudig om van de weg af te glijden.

De waarheid volgens God ligt ook in zijn keuze voor de scheiding van de soorten. Vanaf het begin van zijn schepping schiep God de diersoorten voordat hij de mens naar zijn beeld schiep. Diersoorten kennen geen pervers gedrag; ze planten zich voort binnen hun soort en doen geen kwaad. Perversie is een strikt menselijk gebrek, omdat het het gevolg is van de menselijke intelligentie, die pervers wordt zodra ze kwade gedachten voortbrengt, onnatuurlijk en in strijd met de door God vastgestelde regels. Seksuele afwijkingen veranderen de geleefde waarheid in een geleefde leugen; volgens het beeld is de trein van de rails gelopen die haar veiligheid garandeerden. De ziel, slachtoffer van deze vrucht, geschapen door vrijheid, wordt een dwalende ster die beweegt zonder te weten waar hij heen gaat. Jezus kwam om zielen te redden uit de verschillende valkuilen die de individuele vrijheid van de mens zet. Hij presenteerde ons de goddelijke norm van zijn waarheid, en sinds die dag worden degenen die zijn roep horen en beantwoorden "wedergeboren in de waarheid", maar in een uitverkoren status als slaaf van God. Deze zeer spirituele uiting betekent dat zij zichzelf als dood beschouwen voor de normen van een leven in zonde en, samen met God, hun leven herbouwen op de goddelijke waarden die door Jezus Christus zijn geopenbaard. Maar deze waarden zijn niet nieuw; de teksten van het Oude Verbond hebben ze al tot uitdrukking gebracht door de letter van de Bijbel, de letter van de wet, geschreven door Mozes. Wat deze schriftelijke getuigenissen misten, was een perfect model voor hun toepassing; en Jezus kwam om dit te belichamen. Zo nam " *de waarheid* " een concrete, zichtbare menselijke vorm aan en werd ook effectief in het veroveren van de harten van de door God geselecteerde uitverkorenen, door de unieke naam van Jezus en zijn bloed, vergoten op Golgotha. Jezus zelf vatte dit principe samen door over zichzelf te zeggen: " *Ik ben de weg, de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij* ." Deze leer ging eraan vooraf, aangezien in het Oude Verbond de goddelijke waarheid al werd onderwezen, en de persoon van de gekruisigde Christus ook profetisch aanwezig was in de gedaante van het lam dat dagelijks, en tweemaal per dag gedurende 24 uur, 's avonds en 's morgens, als brandoffer werd aangeboden. Dit offer was "eeuwigdurend" en zou niet ophouden totdat het werd vervangen door Jezus Christus, wiens dood het ultieme " *eeuwige* " offer volbracht. In hem veroordeelde God de zonde, en na hem werden dierenoffers volkomen nutteloos. De voortzetting ervan vormde niets meer dan een bewijs van de weigering om het door God bedachte en uitgevoerde reddingsplan te erkennen. Na Jezus Christus werd het offeren van dierenoffers een reden tot veroordeling door God en zijn vloek trof aldus het hele opstandige Joodse volk, dat in 70 door Romeinse troepen werd vernietigd, in overeenstemming met de profetische aankondiging in Daniël 1:1-14. 9:26: " *En na tweeënzestig weken zal een Gezalfde worden uitgeroeid, en hij zal ~~geen opvolger hebben~~. **Het volk van een heerser die zal komen, zal de stad en het heiligdom verwoesten. heiligheid** , en het einde ervan zal komen als een vloed; het is bepaald dat de verwoestingen zullen duren tot het einde van de oorlog* .

De minachting voor Gods " *waarheid* " is altijd duur betaald door volkeren, zelfs in onze tijd, waar een collectieve straf net is begonnen, te beginnen in Oekraïne. Vanaf dat moment bevindt het ontrouwe christelijke Westen zich in

de situatie van het Joodse volk, in de context van hun progressieve vernietiging onder leiding van koning Nebukadnezar, de V. Poetin van die tijd.

Jeremia 8:14-15: " *Waarom blijven wij stilzitten? Verzamel u, en laten we de versterkte steden binnengaan en daar vernietigd worden! **Want de HEERE, onze God, heeft ons bestemd om te sterven** ; Hij heeft ons galwater laten drinken, omdat wij tegen de HEERE gezondigd hebben . Wij zochten naar vrede, maar er is niets goeds; naar een tijd van genezing, maar nu verschrikking. ! »*

Dit thema van waarheid is enorm en de breuk met God heeft immense gevolgen. Terwijl God zuiverheid, transparantie en een oprecht en oprecht karakter verheerlijkt, ontwikkelen bevolkingsgroepen die van Hem gescheiden zijn karakters die daar volledig tegenover staan. Mensen zijn vals, sluw en bedrieglijk geworden; ze doen zich voor als iemand anders dan zichzelf en leven hun leven als een rol om het bewonderde model van die tijd te evenaren. Het gevolg van deze wijdverbreide, fundamentele onwaarheid is de toename van echtscheidingen en breuken tussen stellen die samenwonen zonder officieel getrouwd te zijn. De reden is simpel: ze trouwen of wonen samen met iemand tot ze ontdekken dat die persoon niet meer dezelfde is. Dit is het onvermijdelijke gevolg van het spelen van je leven als een rol, in plaats van simpelweg je ware aard en persoonlijkheid te accepteren. De teleurstelling die je ervaart, leidt tot heftige reacties. Moderne menselijke relaties, gebaseerd op het gebruik van "internet"-netwerken, hebben deze maskerade die de persoonlijkheid verbergt enorm bevorderd. En te vaak, teleurgesteld in hun relaties, trekken mensen zich terug in een communicatieve bitterheid. Dan moeten ze beseffen dat deze verfoeilijke vrucht van hun samenleving uitsluitend te wijten is aan hun minachting voor de God van de waarheid, die een bodemloze bron van wijsheid vormt en als enige de regels kent die geluk bevorderen. In de Bijbel hadden alle mensen die God liefhad deze natuurlijke rechtschapenheid en eenvoud die hen beminnelijk maken. Zei Jezus niet: " *Zalig de reinen van hart, want zij zullen God zien* "? En hier moet ik eraan herinneren dat de zuiverheid die God verheerlijkt, ten eerste moreel en ten tweede vleselijk is. Ik corrigeer hier de orde die het valse katholieke geloof leert, dat christenen nooit heeft opgehouden te misleiden door de aandacht te vestigen op de zonde van het vlees. Oorspronkelijk begon het in de menselijke geest het idee te verspreiden dat de erfzonde van seksuele aard was, geïllustreerd door de nu populaire uitdrukking "de appel bijten". En ik herinner u eraan dat deze benadering werd bevestigd door de verdubbeling van de vleselijke zonde in de getransformeerde versie van de tien geboden van God. Dit, aangezien de pure en simpele onderdrukking van het tweede gebod het dwong er een te bedenken, ter vervanging ervan. Zo werd het onderwerp seksualiteit tot de vleselijke zonde bij uitstek gemaakt. U moet echter begrijpen dat de praktijk van het knielen voor valse heiligen, die hemelse geesten zijn geworden en in werkelijkheid slechts slechte engelen zijn, een zonde van vlees en geest vormt; aangezien het een afgodische, fysieke en mentale houding betreft die door God wordt veroordeeld in dit tweede gebod, dat niet is verdwenen in de geschriften van de Bijbel en in Gods gedachten; Ex. 20:4 tot 6: " *U mag geen gesneden beeld maken, noch enige afbeelding van wat boven in de hemel is, noch van wat*

beneden op de aarde is, noch van wat in de wateren onder de aarde is. U mag u voor die niet buigen, noch hen dienen, want Ik, de HEERE, uw God, ben een naijverig God, Die de ongerechtigheid van de vadersen bezoek aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die Mij haten, en die barmhartigheid bewijst aan duizenden van hen die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden." Het is moeilijk te geloven dat mensen een tekst die oorspronkelijk door de vinger van God op stenen tafelen geschreven was, zouden durven verwijderen, maar dat is precies wat de pauselijke macht deed. Deze misleiding verandert echter niets en God rekent de zonde en de daarmee gepaard gaande dood toe aan de overtreders van zijn geboden. Dan moeten we beseffen dat de treurige toestand van onze westerse samenlevingen te wijten is aan de valse leringen van onze valse christelijke religies, die voor de mensen een valse schijn van heiligheid aannamen, die Jezus Christus met grote nadruk aan de kaak stelt in zijn Openbaring. In Openbaring 9:1-11, waar Jezus het thema van de "vijfde bazuin" presenteert, dat betrekking heeft op het protestantse geloof dat sinds het voorjaar van 1843 verworpen en aan de duivel overgeleverd is, zien we dat de term "**als**" 9 keer in 11 verzen wordt gebruikt; Voorbeeldvers 8: "*Ze hadden haar **als** vrouwenhaar en hun tanden waren **als** leeuwentanden.*" Ontcijferd zegt deze boodschap: "Ze hadden een uiterlijke schijn (haar) van kerken (vrouwen), maar waren, paradoxaal genoeg, fel (tanden) en sterk (leeuwen)." Deze nadruk veroordeelt een valse, bedrieglijke schijn die Jezus duidelijk uitdrukt in Openbaring 3:2, door te zeggen: "*Jullie doen je voor levend en jullie zijn dood.*" Maar het moet ook worden opgemerkt dat in Openbaring 8:8 de pauselijke instelling in 538 van de "tweede bazuin" ook de term "**als**" omvat: "*En de tweede engel blies de bazuin. En iets **dat leek op** een grote berg, brandend van vuur, werd in de zee geworpen; en het derde deel van de zee werd bloed.*" En de vermelding van deze term "**als**" is des te gerechtvaardigder omdat het pauselijke rooms-katholieke geloof de eerste vorm was van de bedrieglijke en valse usurpatie van de Uitverkorene, de Kerk of Vergadering van Christus, in de hele geschiedenis van het christendom. Ten slotte moeten we niet vergeten dat deze vrucht van bedrieglijke leugen pas in de betreffende instelling verschijnt nadat deze door Christus is afgewezen en aan de duivel is overgeleverd. Ik moet u er ook aan herinneren dat dit treurige lot de officiële instelling van het geloof van de "Zevendedagsadventisten" het laatst heeft getroffen sinds het jaar 1994, bepaald door de profetische "vijf maanden" of 150 jaar uit Openbaring 9:5-10. Na zich in 1995 te hebben aangesloten bij de door God vervloekte oecumenische alliantie, vertoont zij op haar beurt deze valse schijn die door Jezus Christus, de God van Waarheid en transparantie, aan de kaak is gesteld.

Mijn commentaar op het nieuws van 15 juni 2022

De trucs van de Franse Scapin

De presidentsverkiezingen hebben E. Macron voor vijf jaar aan het roer van Frankrijk hersteld. In dit land, profetisch vervloekt door God vanwege zijn hang naar buitensporige vrijheid, is de menselijke keuze slechts de uiterlijke

weerspiegeling van een goddelijke wil die iedereen kan waarnemen, aangezien E. Macron twee keer achter elkaar **bij verstek werd verkozen**, tegen het Front National, vertegenwoordigd door Marine Le Pen. Voor deze arrogante, carrièregerichte en aanmatigende jongeman maakt het weinig uit hoeveel Fransen hem steunen; alleen het resultaat telt, hij is gekozen. Hij had zijn oneerlijke aard al onthuld door te bewijzen dat hij zich weinig aantrok van de ongelijkheid van de maatregel die hij aan bedrijven voorstelde. Volgens zijn woorden zouden degenen "die het konden" honderd euro aan steun moeten geven aan hun arme werknemers, ten tijde van de "gele hesjes" die het slachtoffer waren van de economische crisis. Jammer voor degenen die het niet kregen. We hebben hier een mooi voorbeeld van het gebrek aan eerlijkheid in deze persoon. Hij geloofde zelfs, tijdens zijn eerste ambtstermijn, dat de stemmen die op hem waren uitgebracht, waarbij Marine Le Pen werd afgewezen, gunstig voor hem waren. En eenmaal herkozen, dacht hij dat alles een uitgemaakte zaak was. En nu, tijdens de parlementsverkiezingen, ontdekt hij dat een groot aantal Fransen zijn LREM-partij geen absolute meerderheid wil geven. Tot nu toe is hij erin geslaagd de mening van het volk te misleiden en te manipuleren door televisiesessies te organiseren die hem altijd gunstig gezind zijn, zoals de schijnvertoning van zijn "grote debatten" of beter gezegd "grote monologen". Zo slim als een aap of Satan, vermijdt hij ongemakkelijke situaties en probeert hij de aandacht van het Franse volk af te leiden, zoals blijkt uit de voldongen feiten deze week tussen de twee ronden van onze parlementsverkiezingen. De mening van het gepeilde publiek, die een vijandige houding aan de dag legde, heeft de jonge president ontdekt dat een aanzienlijke meerderheid van de bevolking hem niet mag, hem zelfs haat. Dus wat doet hij? Hij ontvluchtte de onaangename situatie en organiseerde een reis naar Roemenië om Franse soldaten te ontmoeten die in dat land gestationeerd zijn, op een NAVO-basis. In militaire termen paste hij een afleidingsstrategie toe, en wetende dat alle media hun aandacht op hem richtten, gebruikte hij die om de Fransen ervan te overtuigen dat hun gedeeltelijk verloren steun als kriegsheer noodzakelijk was. Simpel gezegd, hij "vermeed" de Fransen en ging bij buitenlanders de aanbidding en eretekens zoeken die hij zo bewonderde. Beslissingsmacht is bedwelmend, en "eetlust komt met eten", zoals het populaire gezegde luidt. Want juist om deze respectvolle en onderdanige eerbied te verkrijgen, wilde hij president van de Fransen worden; hoewel hij zelf "zijn onervarenheid en onvolwassenheid" erkende en erkende. Het resultaat dat hij met zijn vaardigheden behaalde, getuigt van zijn woorden. Gedurende de twee jaar van de Covid-19-virusaanval blokkeerde hij de economische werking van het volgzame en onderdanige Frankrijk, dat hij ruïneerde, door zich te verschuilen achter de beslissingen van een gezondheidsjunta. Toen de oorlog in Oekraïne uitbrak, nadat de Russische reus erdoor in beroering was gebracht, koos hij volgens zijn beroemde "tegelijkertijd"-principe openlijk de kant van Oekraïne, waarmee hij het standpunt van de Europese Commissie volgde. Omdat bijna alle landen dit voorbeeld volgden, werden wapens verstrekt om Russen te doden. Maar dit weerhield hem er niet van te geloven dat hij "tegelijkertijd" zijn neutraliteit kon beschermen door telefonisch met de Russische leider te spreken. In deze algemene blindheid, die vooral voortkomt uit een door God opgelegde

waanmacht, moeten we vaststellen dat Frankrijk en zijn Europese "partners", of liever "concurrenten", door hun tegenstander te bewapenen, erin geslaagd zijn het machtige Rusland tot hun doodsvijand te maken. De zeer nabije toekomst zal dit vreselijke visioen van de reeds door God voorspelde zaken bevestigen. Dit geldt des te meer omdat iedereen vandaag de dag al de verzwakking van de Oekraïense strijdkrachten en de langzame maar reële veroveringsopmars van de Russische strijdkrachten kan zien.

Het leven biedt elke dag verrassende verrassingen. Ik leerde dat paus Franciscus in een openbare verklaring, toen hij werd ondervraagd over de oorlog in Oekraïne, de schuld verdeelde tussen de NAVO en Rusland. Deze verbazingwekkend accurate analyse wordt ongetwijfeld verklaard door het feit dat deze paus van Zuid-Amerikaanse afkomst is; hij is geen paus van Europese, of beter gezegd, Italiaanse afkomst zoals de meeste van zijn voorgangers. Maar wat moet worden opgemerkt, is dat de paus het standpunt van Polen niet deelt, dat zeer katholiek is en onvoorwaardelijk zijn Oekraïense "Siamese tweelingbroer" steunt. Hij is er echter nog lang niet van overtuigd en erkent dat de oorzaak van het escalerende drama de straf is voor zijn "zondagse" rust, die hij op de eerste dag van de week betracht volgens de door God vastgestelde tijdsvolgorde. Dit ten koste van zijn ware sabbat, zoals voorgeschreven door zijn vierde gebod. Maar zijn evenwichtige oordeel bewijst zijn persoonlijke intelligentie; wat hem nog schuldiger maakt voor God.

Ik hoor in de media voortdurend journalisten, politici en zogenaamde "specialisten", ook wel "consultants" genoemd, onvermoeibaar herhalen dat Frankrijk en Europa niet in oorlog zijn met Rusland. Wat een afschuwelijke hypocrisie! Deze mensen weten dat wanneer onze kanonnen, onze tanks, al onze wapens Russische soldaten doden, we deelnemen aan de oorlog, maar we moeten de bevolking geruststellen om hun goedkeuring te behouden. En het beste bewijs is dat deze gewapende steun erop gericht is Rusland, te machtig om vernietigd te worden, te dwingen zich over te geven omdat het het niet kan vernietigen. En de vastberadenheid om de strijd ertegen voort te zetten, wordt ingegeven door de angst om er ooit door vernietigd te worden.

Het ongeloof en de arrogantie van de consumptiemaatschappij die in het Westen is ontstaan, hebben geleid tot een gevolg dat nu pas duidelijk wordt. Frankrijk, dat er al lang van overtuigd was dat de oprichting van de EU het risico op een grote oorlog in Europa had geëlimineerd, maakte een einde aan de algemene militaire dienstplicht en alle Franse politieke en militaire leiders waren ervan overtuigd dat conventionele wapens niet langer zouden worden gebruikt, behalve bij kleinschalige operaties in gebieden buiten Europa. Het gevolg van deze bedrieglijke illusie is dat Europa en de VS vandaag de dag niet meer over voldoende van dit soort uitrusting beschikken. Hoewel Rusland door God voor dit doel was voorbereid, heeft het een arsenaal van duizenden oude wapens en nieuwe, effectievere en nog verschrikkelijker wapens vervaardigd. Daarom is de overwinning op de Europese landen zeker en reeds door God voorspeld. Het is duidelijk dat de westerse mogendheden dit hebben onderschat, en deze fout zal hen fataal worden.

We horen niet wat elke individuele Europeaan of Fransman denkt. Maar er beginnen meningsverschillen over de oorlog in Oekraïne te ontstaan. Op de mediaplatforms verschijnen de een na de ander mensen die slachtoffer zijn van het principe "Eendracht maakt macht". Maar wat Europa betreft, zijn haar kracht en macht een illusie. Het geldt dat de westerse wereld rijk maakt, is niet effectief tegen bommen en kogels. En nu al vertoont ons hele Europa de verschijning van die "*kolos met voeten van leem en ijzer*", die God aan de profeet Daniël gaf om de ware zwakte van de rijke westerse wereld van onze tijd te voorspellen, die acht jaar voorafgaat aan wat "het einde van de wereld" genoemd zou moeten worden.

Deze "*voeten*", deels bestaande uit "*klei*" en deels uit "*ijzer*", voorspellen tegengestelde binaire kenmerken die we terugvinden in de politieke samenstelling van westerse landen. Het meest typische voorbeeld hiervan is dat van de VS, waar de politiek verdeeld is tussen het "harde" kamp van de Republikeinen en het "zachte", of meer sociale, kamp van de Democraten. In Frankrijk staat hetzelfde fenomeen tegenover rechts en links en dit kenmerkt vrijwel alle westerse democratieën. De heerschappij van de meerderheid geldt, maar wanneer de twee kampen vrijwel gelijk zijn, zoals in de VS het geval is, wordt de heerschappij moeilijker te accepteren en wordt de democratie zelf bedreigd; het risico op gewelddadige botsingen neemt gevaarlijk toe. (Dit wordt bevestigd door de intrekking van de federale wet die abortus in de VS toestaat, gedateerd 24 juni 2022.)

Het blijkt dat Europa verdeeld raakt door Oekraïne, gesteund door het katholieke Polen, wiens symbool "*ijzer*" is, en het vredeskamp, vertegenwoordigd door Italië en Duitsland, is in dit geval het symbool "*klei*" waardig. Waar moeten we het Frankrijk van E. Macron plaatsen? Volgens zijn verleidelijke "kameleon"-principe, dat hem onclassificeerbaar maakt, bevindt het Frankrijk van meneer "tegelijkertijd" zich in beide kampen. Sinds ik naar zijn toespraken ben gaan luisteren, is me zijn vermogen opgevallen om iedereen te vertellen wat ze willen horen. Hij praat, praat, verzint en zegt van alles, maar alles gaat voorbij en uiteindelijk slaagt hij erin zijn gesprekspartners te verleiden, maar niet allemaal. In ieder geval weet hij de confrontatie met zijn meest competente tegenstanders te vermijden. Sterker nog, hij gedraagt zich niet alleen als een "kameleon", hij is ook zo ongrijpbaar als een "paling". Het nieuws van 15 juni geeft ons een goed voorbeeld van deze omschrijving. In zijn officiële toespraak in Roemenië, waarin hij het probleem van Oekraïne aankaartte, ziet president Macron slechts twee mogelijkheden: Oekraïne steunen met wapenleveranties tot aan de overwinning, en ten tweede een diplomatieke overeenkomst met Rusland sluiten. Ongelooflijk genoeg sluit deze jongeman een derde mogelijkheid uit: dat Rusland de overwinning behaalt op Oekraïne in dit conflict. En iedereen, inclusief Rusland, is er nog onwetender van dat het ook heel Europa moet verslaan en verpletteren, inclusief het Frankrijk van E. Macron. Zijn voornaam "Emmanuel", wat "God met ons" betekent, is nog nooit zo verkeerd begrepen, want het is overduidelijk dat God niet met hem is. Maar de presidentiële titel en het respect dat hij van de verblinde Fransen krijgt, maken hem alles mogelijk. U begrijpt vast wel waarom ik hem, toen hij aan de macht kwam, de naam "Doodgraver" van Frankrijk gaf; de laatste nationale leider in de geschiedenis van zo'n 1600 jaar, die

dus ten einde zal komen, ten tijde van het door God voorspelde " *einde der volkeren* ". Zijn binaire visie is vervloekt en hij negeert het feit dat voor God en zijn uitverkorenen het getal twee symbool staat voor onvolmaaktheid en het getal drie voor perfectie.

Decennia lang na de Tweede Wereldoorlog was Europa verdeeld in twee kampen, en in het oosten trok Sovjet-Rusland zich terug en sloot zich op achter zijn "IJzeren Gordijn". Polen, dat er lang door werd uitgebuit en gedomineerd, koesterde een haat jegens het land die vandaag de dag weer opduikt in de oorlog in Oekraïne. Zijn symbolische " *ijzeren* " imago en zijn huidige hardvochtigheid vinden hun oorsprong in de tijd dat het zich achter dit "IJzeren Gordijn" bevond. De uitbreiding van de EU zal Europeanen dus laten betalen voor het lidmaatschap van de voormalige, door de Russen veroverde landen. Want door zich bij Europa aan te sluiten, brachten ze hun haat tegen Rusland en hun wraakzucht mee. De komende tijd zal echter uiteindelijk de harde lijn die jonge Oekraïners verdedigden, rechtvaardigen. Want op de lange termijn zullen de VS Rusland vernietigen door een nucleaire aanval op hun grondgebied. En inderdaad hebben deze Oekraïners wederom gelijk als ze Europese landen beschuldigen van het herhalen van de "München"-fout van de Tweede Wereldoorlog, want opnieuw bevorderen de angst en lafheid van de rijke westerse landen de expansie van de nieuwe veroveraar: dit keer Rusland. Deze angst is deze keer echter niet ongegrond, omdat ze wordt ingegeven door de Russische dreiging die voortvloeit uit het bezit van vreselijke kernwapens. En het toppunt ervan is dat het eerst door kernwapens vernietigd zal worden. Maar is het in feite echt angst en lafheid? Nou, nee, want de werkelijke oorzaak is dat naties niet verenigd zijn, ondanks hun bewering dat ze dat wel zijn (VN). In feite is het God die hen heeft gescheiden door talen en individuele persoonlijke belangen. En het zijn juist deze specifieke belangen die spontane collectieve betrokkenheid onmogelijk maken, ondanks eerdere allianties en overeenkomsten. Opgemerkt moet worden dat dit de laatste keer is dat de scheiding van naties hun gezamenlijke deelname aan oorlog verhindert, omdat de oorlog die begint hen allemaal zal vernietigen. Hierna zal de tijd aanbreken voor de laatste universele regering, gevormd door de overlevenden van de nucleaire oorlog.

Sinds 1958 staat Frankrijk onder het bewind van de Vijfde ^{Republiek}. En dit regime heeft zijn vernietiging voorbereid. Het instrument van deze vernietiging was de oprichting van de Europese Unie. Want de ene na de andere Franse president heeft prioriteit gegeven aan de betrekkingen met zijn Europese collega's, en heeft verzuimd de belangen van het Franse volk te beschermen. Frankrijk heeft zo met zijn economische en financiële ondergang betaald voor zijn universalistische humanistische ideologische ijver. Het wilde "alle ellende van de wereld" verwelkomen en deelt vandaag de dag uiteindelijk in die ellende, die alleen maar kan toenemen. Het heeft weinig of geen industrie, is afhankelijk van Chinese en Aziatische import en is financieel geruïneerd, terend op zijn kolossale schulden. Bovendien is het onvoldoende bewapend en daardoor zeer kwetsbaar voor aanvallen van zijn vijanden, veel talrijker dan het wilde, of pretendeerde te geloven.

De oorlog in Oekraïne vormt een uitdaging voor alle naties ter wereld en hun leiders, en ieder kan hier zijn eigen antwoord op geven. Maar wederom heeft God de zaken zo georganiseerd dat de situatie onoplosbaar lijkt, net zoals die welke Hij creëerde door de Joden in 1948 terug te brengen naar Palestina. Maar met als voorbeeld de leer van God, gegeven aan de profeet Jeremia, die zei: "*Laat je leven je buit zijn*" en die het volk aanspoorde zich niet te verzetten tegen veroveraar Nebukadnezar, heb ik persoonlijk slechts deze vraag voor het Oekraïense volk: Was het verlangen naar onafhankelijkheid van Rusland de prijs waard die het Oekraïense volk al betaald heeft; een ramp van vernietiging, dood en lijden die nog verder zal toenemen? En eenvoudiger gezegd, is de vrijheid het waard om er opnieuw voor te sterven? Een ja-antwoord is het plaatsen ervan op het niveau van martelaarschap voor Christus; wat Hem niet zou behagen. Hoe lang zal het nog duren voordat al deze zogenaamd "intelligente" leiders toegeven dat Rusland onverslaanbaar is met conventionele wapens, die het in grotere hoeveelheden bezit dan enig ander volk op aarde? Wat zijn vastberadenheid om te winnen betreft, die is van hetzelfde niveau als die van Oekraïne. We zullen daarom getuige zijn van een behoorlijke hoeveelheid politieke en militaire stellingname tot de onvermijdelijke wereldwijde confrontatie. En wat Frankrijk en zijn lot betreft, breng ik hulde en eer aan Jezus Christus, de inspiratie achter de naam die E. Macron aan zijn presidentiële politieke partij gaf: "La République En Marche"; hij vertelde hem simpelweg niet dat het op weg was naar "*de afgrond*", dat wil zeggen, de ontmenselijking van zijn land en uiteindelijk van de hele aarde. En degenen die zich verheugen in de veroordeling van oorlogsmisdaden zullen tot hun schade en schande leren dat alleen de rechtvaardigheid van de overwinnaar zegeviert.

In feite is het probleem met onze generatie in het Westen dat ze niet langer in staat is zich neer te leggen bij een grote, onoplosbare moeilijkheid. Dit is het resultaat van 77 jaar vrede en de verovering van egoïstische vrijheden door zogenaamde "liberale" samenlevingen, gebouwd naar Amerikaans model. Het rebelse kind, de "slapkop" die geen vrijheden meer krijgt, wordt grillig en koppig. Maar de aarden pot breekt uiteindelijk wanneer hij tegen een ijzeren pot botst.

Dierensymbolen werden ooit toegeschreven aan de belangrijkste landen van de westerse wereld, al door Michel Nostradamus. Voor Frankrijk de haan; voor Duitsland de wolf; voor Engeland de leeuw; voor Amerika de adelaar; maar bovenal, voor Rusland, de beer. Nu is het onwaarschijnlijk dat deze beer door een van de andere dieren verslagen wordt, zelfs niet door een groepsaanval.

In het laatste nieuws, afgelopen donderdag 16 juni, reisden de staatshoofden van Frankrijk, Duitsland, Italië en Roemenië naar Kiev om president Zelensky te ontmoeten. Er werden beloften gedaan die onmogelijk nagekomen konden worden, waardoor de oorlog en de valse hoop op een Oekraïense overwinning weer oplaaiden. Want Europa's tijd dringt en zijn vernietiger is nog steeds vol kracht en macht, omdat God het heeft voorbereid op dit vernietigende werk. In een zeer vijandige en dreigende boodschap gericht aan de leiders en Europeanen die hij, in zijn eigen woorden, als "gedegeneerd" beschouwt, besloot de voormalige Russische president Medvedev (vertaling: Beer) zijn toespraak met de woorden: "de klok tikt..."; God had het niet beter

kunnen verwoorden, maar in feite is Hij het die spreekt en deze waarschuwing inspireert. Er zullen nieuwe wapenleveringen aan Oekraïne komen en de ijdele belofte van een geaccepteerde en gesteunde Europese kandidatuur... enzovoort.

Gods verordeningen: waar en onwaar

De ware verordeningen van God kwamen uit zijn mond toen hij ze dicteerde aan Mozes de Hebreëer. Na hem werden al zijn openbaringen geïnspireerd aan zijn dienaren, de profeten, en God zelf organiseerde hun verzameling in zijn heilige Bijbel, waarvan het eerste verbond oorspronkelijk in het Hebreeuws was geschreven en het tweede of nieuwe verbond in het Grieks.

In tegenstelling tot wat vals geloof in daden aantoonde, moeten al Gods verordeningen in overweging worden genomen. Zelfs wanneer ze achterhaald zijn door de normen die zijn vastgesteld door de universele context van het nieuwe verbond. Het ontdekken van het hele project, geschreven door Gods wil, is geen tijdverspilling, maar het voeden van het geloof. Geloof wordt inderdaad gevoed door zekerheid, niet door twijfel. En deze zekerheid wordt opgebouwd door kennis van het religieuze onderwerp. Alleen hierdoor kunnen de uitverkorenen zich onderscheiden van de geroepenen, die volgens Jezus zeer talrijk zijn, maar tevergeefs. Zonder een diepere studie van de twee verbonden, nemen het oude en het nieuwe verbond de schijn aan van twee **concurrerende religies**. Maar naar Gods oordeel is deze visie op de dingen vals, omdat het nieuwe het oude is komen vervangen, dat daardoor alle legitimiteit heeft verloren en niemand meer op zichzelf kan redden. Maar in een andere betekenis krijgen de bediening van Jezus Christus en de verlossing die hij kwam aanbieden en tot stand brengen, pas betekenis in de aankondigingen van dit project in de symbolische vormen die het aannam in het oude verbond.

Het Evangelie leert dat Jezus Christus de Redder is, maar waarvan en waarom? Het Nieuwe Verbond zegt dat het zonde is, maar wat is zonde? 1 Johannes 3:4 geeft het volgende antwoord: "*Want zonde is de overtreding van de wet.*" Welnu, maar wat is de wet? Voor de Joden zijn het de vijf heilige teksten, geschreven door Mozes, en de boeken van de profeten, de historische boeken, de Psalmen en het boek Spreuken, geschreven door Salomo. Helaas voor deze mensen hield Gods wet daar niet op, want na deze teksten eist God respect en naleving van alles wat in het Nieuwe Verbond staat. En onder deze teksten bevindt zich in Marcus 16:16 dit vers, waar Jezus zegt: "*Wie gelooft en zich laat dopen, zal behouden worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden.*" Voor een reeds goed onderwezen Jood, zoals de door Jezus uitgekozen apostelen, bestond "geloven" eenvoudigweg in het erkennen in de dood van Jezus Christus de volmaakte vervulling van het "*eeuwigdurende offer*" of "*eeuwigdurend brandoffer*", waarbij, als voorafbeelding van "*het Lam dat de zonden van de wereld wegneemt*", een "*lam*" eeuwigdurend werd geofferd, elke dag, 's avonds en 's morgens, dat wil zeggen bij zonsondergang en zonsopgang. Door deze rite liet God zien dat de later door Jezus verkregen gerechtigheid eeuwigdurend kwam om alleen zijn uitverkorenen redding te bieden. Ik blijf bij dit punt, omdat vals

geloof, als een aangename fabel, talloze mensen heeft misleid die denken dat ze behouden zullen worden, omdat hun herders en priesters hun dat hebben verteld. Talloze mensen vertrouwen op de doop om gered te worden. Maar ze hebben niet goed gelezen wat de tekst zegt en hebben niet begrepen wat God bedoelt met "*hij die gelooft*". Ik zal proberen zo duidelijk mogelijk te zijn, want voor God bestaat "*geloven*" in gehoorzamen. Maar gehoorzamen aan de gehele geschreven goddelijke wet, zowel het oude als het nieuwe verbond. Dit betekent dat men, om "*degene te zijn die zal geloven*", deze gehele geschreven wet moet hebben gelezen en begrepen. De mysteries verborgen in de door God verordende rituelen gaven de norm van het oude verbond een beeld dat leek op "*nacht*" en zijn "*duisternis*". En toen Jezus Christus zijn bediening begon, begon de dageraad van een zonnige dag aan te breken. Toen stierf Jezus Christus gekruisigd, nadat hij zichzelf als offer had aangeboden, en drie dagen en drie nachten later, nadat hij zichzelf had opgewekt, verscheen hij aan zijn discipelen. De volle "*dag*" brak aan omdat de Almachtige geestelijke "*zon*" hun uitlegde hoe zijn dood noodzakelijk was om hen te redden, omdat alleen die de macht had om alle zonden van Gods ware uitverkorenen, geselecteerd sinds Adam en Eva, te bekrachtigen. De "*nacht*" van het oude verbond werd dus opgevolgd door de zonnige "*dag*" van het nieuwe. Dit goddelijke verlossingsplan werd geschreven vanaf de eerste 24-urige dag van de schepping, in zijn aspect van opvolging; eerst "*nacht*"; ten tweede "*dag*". Deze symbolische dag bestrijkt de 6000 jaar van Gods verlossingsplan, gebaseerd op de verhouding van 2/3 nacht en 1/3 dag, overeenkomstig de duur van 4000 jaar die leidt tot Christus en de grondslag van zijn nieuwe verbond. Maar deze verhouding is die van een dag midden in de winter, die de dode tijd wordt genoemd. Op deze manier worden de 6000 jaar van de selectie van de uitverkorenen in Gods plan volledig geplaatst onder het teken van de dood, en daarom verbonden met de tijd van de zonde die de oorzaak ervan was. Aan het begin van zijn evangelie spreekt Johannes over "*het licht dat in de duisternis komt*", dat wil zeggen, de heilsstandaard van het nieuwe verbond die het oude verbond komt verlichten met zijn "*duistere*" riten. Deze "*nacht*" was begonnen met de zonde die Adam en Eva begingen toen ze ontdekten dat ze naakt waren. En in de geestelijke nacht die toen over de mensheid viel, werd een sprankje hoop aan de zondige beker gegeven toen God het eerste dierenleven offerde om zijn huid tot kleding te maken om hun naaktheid te bedekken; dit was het eerste teken dat de mens kreeg van het aanbod van verlossing dat in Christus zou komen. Na deze zeer symbolische ervaring volgde een tweede, even belangrijke ervaring, in de begindagen van de schepping, met Gods mysterieuze voorkeur voor het offer van Abel; dat van zijn broer Kaïn, die door God veracht was. De reden voor deze voorkeur wordt pas onthuld wanneer Abram, op Gods bevel, instemt met het offeren van zijn enige wettige zoon. Op het laatste moment wordt zijn zoon Isaak vervangen door een jonge ram die God aan Abram geeft om te worden geofferd. Het is deze handeling die Gods voorkeur voor het dierenoffer van Abel belicht, omdat dit offer, waarbij dierlijk bloed werd vergoten, de dood van Christus, "*het Lam Gods*", voorspelde, en dus drievoudig werd voorgeschaduwd door de opeenvolgende ervaringen van Adam en Eva, en vervolgens van Abel en Abram, wier twee namen, zonder mogelijke samenloop,

beginnen met het Hebreeuwse "ab", wat vader betekent. Abel betekent: Vader is God; en Abram: vader van een volk. Nadat God zijn geloof en gehoorzaamheid op de proef heeft gesteld, zal Hij zijn naam veranderen in Abraham: vader van een menigte. Het mysterie van deze drie ervaringen zal daarom worden ontwikkeld, maar niet verduidelijkt, in de leer van het Oude Verbond. Alleen de aardse ervaring die Jezus Christus volbracht, gaf de verklaring en de betekenis van deze oude dingen. De vruchten van de aarde die Kaïn aanbood, symboliseerden niets voor God; niets anders dan de vrucht van het werk op aarde. Integendeel, het geofferde dier dat Abel offerde, symboliseerde het reddingsplan dat God al in Christus had gepland te volbrengen, op het door Hem gekozen tijdstip. Kortom, het aanbod van verlossing dat Jezus Christus bracht, was zelf het beeld van een zonnige **winterdag**, omdat de bediening van de dood na Hem voortduurt, voor de bewoners van de aarde, tot aan Zijn glorieuze wederkomst. Deze dood verklaart onze behoefte aan slaap. Sommigen hebben slaap "kleine dood" genoemd. En zij waren terecht geïnspireerd, want de behoefte aan slaap wordt veroorzaakt door de vermoeidheid die na de zonde is ontstaan. En het was God zelf die "dood" vergeleek met slapen toen Hij via zijn engel Gabriël tegen Daniël zei in Daniël 12:2: " *En velen van **hen die slapen in het stof van de aarde**, zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven, anderen tot smaad en eeuwige afschuw.*" » Vervolgens, voortbordurend op deze gedachte, schreef de apostel Paulus op zijn beurt in 1 Thess. 4:13: " *Wij willen niet, broeders, dat u onwetend bent over **hen die slapen**, opdat u niet treurt zoals de anderen die geen hoop hebben.*" Maar de vergelijking van "dood" met slaap heeft zijn grens, omdat de dode ziel, beroofd van haar bewustzijn omdat ze tot het niets is teruggekeerd, niet langer de mogelijkheid heeft om te dromen. " *De herinnering eraan is vergeten*", zegt Salomo in Prediker 9:5-6: " *Want de levenden weten dat ze zullen sterven; maar de doden weten niets, en hun loon is er ook niet meer, want de herinnering aan hen is vergeten. En hun liefde, hun haat en hun afgunst zijn reeds vergaan; ze zullen geen deel meer hebben aan iets wat onder de zon gebeurt.*" "Als de westerse mensheid deze laatste waarheid in acht zou nemen, zouden we niet langer mensen dom en ijdel zien praten tegen hun doden die tot stof zijn vergaan voor de graven op de begraafplaatsen; en ze zouden hen geen bloemen, kransen of weelderige marmeren bedekkingen meer brengen. Wat de kruisen betreft die op deze graven zijn geplaatst, die vormen slechts het bewijs van een valse aanspraak op verlossing die Jezus op de dag van het "laatste oordeel" zal tegenspreken door hen wakker te maken om de "tweede dood" te ondergaan, het ultieme loon van de zonde, waarvan zij de dragers zijn gebleven.

Geloof is niet gebaseerd op dat van een ander persoon, behalve in het "etiket"-aspect dat het doodt. Wat God met het woord "**geloof**" bedoelt, is een volledige, integrale toewijding van de ziel van zijn uitverkorenen, bestaande uit een lichaam van vlees en een denkende geest. Het lichaam en de geest behoren beide toe aan de Schepper God en hebben beide hun specifieke voeding nodig. En het is nog steeds God die in beide heeft voorzien. In tegenstelling tot vals geloof gelooft waar geloof dat " *de mens niet van brood alleen zal leven, maar van elk woord dat uit de mond van God komt*" (Matteüs 4:4). U hoort het goed! " **Van elk woord**", dat wil zeggen, alles wat in de Bijbel staat, het Oude en het Nieuwe

Verbond, waaraan de boodschappers moeten worden toegevoegd die Hij blijft verlichten en inspireren om ze te gebruiken tot het einde der tijden. En sinds 1994 is dit werk dat u leest er een van. Mijn geschriften werden tussen 1843 en 1994 voorafgegaan door de geschriften van Ellen G. White. Beide profiteerden van dezelfde openbarende inspiratie van onze goddelijke Heer Jezus Christus.

Ik was 36 jaar oud toen ik eindelijk in het geloof van de Zevendedagsadventisten een reden vond om me te laten dopen in de naam van Jezus Christus. Ik was, tot eer van God, als kind niet gedoopt en ik had er nooit eerder voor gekozen om dat te doen, omdat het geloof dat de christenen in mijn tijd aan de dag legden mij ver beneden het niveau leek dat God het recht had te eisen van degenen die hij redt. Zijn eigen offer stond zo ver boven alles. Een kleine, noodzakelijke verduidelijking: ik bestudeerde de Apocalyps al voordat ik de Adventkerk binnentrad, maar ik begreep de boodschappen ervan niet. Door kennis te maken met de sabbatseis, werd alles duidelijk; de slechte vrucht had zijn verklaring: minachting voor zijn wet. Een bevriende zangeres die me al had laten kennismaken met het vegetarisme, bekeerde zich eerst tot het adventisme en introduceerde me ermee via het baanbrekende boek van Ellen Gould White: "The Great Controversy". Deze spirituele voeding gaf me de basis, en mijn verlangen om te begrijpen zette me er vervolgens toe aan om de Apocalyps en het boek Daniël veel dieper te bestuderen, omdat, merkwaardig genoeg, de gebeurtenissen in deze volgorde plaatsvonden. En vandaag begrijp ik de betekenis ervan: het licht is de Apocalyps, en Daniël was nog steeds grotendeels duisternis. In 1982 werden de twee boeken ontcijferd en de boodschap van de " *vijfde bazuin* " uit Openbaring 9 stelde de datum 1994 voor. Dit werd verkregen door de " *vijf maanden* " te nemen die in Openbaring 9:5-10 werden geprofeteerd, wat neerkwam op 150 werkelijke jaren toegevoegd aan de datum 1844 (destijds; 1843 na correctie). Deze toevoeging was logisch, aangezien de indeling van de thema's van de Apocalyps gebaseerd is op deze datum die in Daniël 8:14 is geconstrueerd. In dit thema van de " *bazuinen* " scheidt de datum 1843, zoals die nu is gedefinieerd, Openbaring 8 van Openbaring 9; en deze twee hoofdstukken bestrijken in samenhang de gehele christelijke jaartelling, vanaf het jaar 321, toen de " *zonde* ", *geciteerd in Daniël 8:12*, werd ingesteld door keizer Constantijn I. In Openbaring 10:6-7 staat geschreven: "... *en gezworen bij Hem, Die leeft in alle eeuwigheid, Die de hemel geschapen heeft en al wat daarin is, en de aarde en al wat daarin is, en de zee en al wat daarin is, dat er geen tijd meer zal zijn ; maar in de dagen van de stem van de zevende engel, wanneer hij zal bazuinen, zal het geheimenis van God voleindigd worden, zoals Hij aan zijn dienaren, de profeten, verkondigd heeft.* " Met dergelijke gegevens en Gods bevestiging **dat er "geen tijd meer zal zijn"**, was het gemakkelijk voor de Heer om mij ervan te overtuigen dat de genoemde "150 jaar" een wachttijd vormden voor de ware wederkomst van Jezus Christus. En dit argument verhulde in mijn gedachten de precisie die het echter niet mogelijk maakte om 1994 te verbinden met de wederkomst van Christus. Het was dus gedeeltelijk verblind door God dat ik, volgens zijn wil, aan iedereen die het wilde horen, vertelde dat Jezus zich voorbereidde op zijn wederkomst in 1994. Dit was de reden voor mijn straling vanuit de officiële Kerk van Valence-sur-Rhône, in Frankrijk, in het najaar van 1991. De datum 1994 was

echter officieel gepresenteerd aan de organisatie die zich plotseling verantwoordelijk, en vervolgens schuldig, voelde voor haar minachtende afwijzing van een authentiek goddelijk licht. Nadat deze weigering tot 1994 had geduurd, viel het oordeel van God over haar; niet vanwege haar weigering om in de wederkomst van Christus te geloven, hoewel... maar vooral omdat ze de datum had veracht waarop God profetisch was gekomen om haar te testen en die zo de datum van haar afwijzing werd, volgens Apo. 3:16, over het "uitbraken" door Jezus Christus: "*Daarom, omdat u lauw bent en noch koud noch warm, zal Ik u uit mijn mond spuwen.*" Merk op dat men alleen uitbraakt wat al in zichzelf aanwezig is; wat de opvolging van de adventistische identiteit sinds het begin van hoofdstuk 3 bevestigt: In "*Sardis*": "*enkele mannen die hun kleren niet bezoedeld hebben*"; vervolgens "*Filadelfia*", vervolgens "*Laodicea*". Merk ook op dat Christus' verklaring geen voorwaardelijke vorm aanneemt, maar een bevestigende vorm; die voortvloeit uit een observatie van een situatie die niet zal veranderen, waardoor de veroordeling vast en definitief is.

Tussen 1982 en 1991 ondervond ik de koelheid die Jezus in dit vers aan de kaak stelde, en ik ontmoette toen slechts weinigen die deze boodschap aanvaardden. In 1991 voegden zich drie broers bij mij, we organiseerden conferenties, en ook daar verscheen de ongelovige wereld van Noach aan mij in zijn trieste realiteit; in het jaar 1992 vijf conferenties om de sublieme uitleg van goddelijke profetieën en vijf verontrustende mislukkingen te tonen. Toen 1994 naderde, en de Derde Wereldoorlog of "*zesde bazuin*" niet vervuld was, begreep ik dat Jezus niet in 1994 zou komen. En toen de datum verstreken was, liet de Geest mij het goddelijke doel van deze "dwaling" van interpretatie begrijpen. Uit puur respect voor de waarheid moet begrepen worden dat deze interpretatie geen "dwaling" was, aangezien God haar precies op dat moment in die vorm wenste. Sterker nog, 150 jaar na William Miller droeg en verkondigde ik namens God de wederkomst van Jezus Christus, om dezelfde reden als hij vóór mij had gedaan. Zijn prediking had het mogelijk gemaakt het geloof van de verschillende protestantse kerken van zijn tijd te onderzoeken en te toetsen. Na hem, tussen 1982 en 1991, had mijn prediking als doel, het adventistische geloof, prioriteit om het licht van Christus te ontvangen, en die ervaring vond plaats in het oudste adventistische bolwerk van Frankrijk; in de allereerste officiële kerk die in dit land werd gesticht. In de loop der tijd werden, ondanks de onenigheid, voortdurend verbeteringen aangebracht aan deze laatste adventistische boodschap. Maar het was in het voorjaar van 2018 dat de Heer mij verlichtte om mij de verklaring te geven die de aankondiging van zijn ware wederkomst in het voorjaar van 2030 rechtvaardigt. Sinds die datum is het een schat die ik graag met enkele broeders en zusters deel. Wat hopeloos leek om te weten, is gebeurd, op het door de Almachtige gekozen tijdstip in de naam van Jezus Christus. Maar het is niet voor niets dat Hij ons deze goddelijke gave heeft geschonken. Hij zag in ons gedrag de vrucht van waar geloof, gevoed door de studie van al Zijn heilige Bijbel en Zijn mysterieuze en buitengewone profetieën. In mijn gedachten heeft God, ondanks zijn onzichtbaarheid, een echte consistentie in mij, die je niet kunt aanraken, maar je alleen kunt voorstellen. Onze relatie is gebaseerd op dit principe: ik denk en Hij denkt en stuurt mijn gedachten zoals het roer een schip

bestuurt. De ideeën komen van Jahweh (het getal van zijn naam is 26), zoals al zijn verklaringen onverklaard bleven sinds de tijd van Daniël, dat wil zeggen de 6e eeuw voor Christus, dat wil zeggen 26 eeuwen voor onze tijd en in het departement Drôme, waarvan het getal 26 is.

Wat betreft de voeding van het lichaam, definieerde en bepaalde God zijn keuze van wat eetbaar is in Leviticus 11: wat rein is, is eetbaar, wat onrein is niet. Maar dit dieet dat aan de Joden werd voorgesteld, werd om twee redenen gerechtvaardigd. De eerste is dat God sinds het einde van de zondvloed de mens heeft toegestaan om dierlijk vlees te eten als het als rein wordt beschouwd. De tweede is dat deze toestemming werd gegeven om de Joden onder andere toe te staan vlees te eten van dieren die, geofferd, het toekomstige fysieke en geestelijke "lichaam" van de Messias Jezus symboliseerden. Lammeren en rammen symboliseerden zo symbolisch het principe van het Heilig Avondmaal van het nieuwe verbond; iets dat door Jezus was geboden. Het brood, symbool van zijn lichaam, en het druivensap, symbool van zijn bloed, worden sinds de vooravond van Pesach, toen Christus het instelde, in plechtige samenkomsten door ware christenen geconsumeerd. Maar alleen Adventisten laten deze geestelijke maaltijd voorafgaan door de voetwassing, die Gods eis van volmaakte nederigheid in herinnering roept, die Hij alleen zal vinden in het karakter en de natuur van zijn uitverkorenen, maar niet in alle geroepenen. Valse voorwendselen bestaan, maar God oordeelt gedachten en harten. Volgens het principe is het lichaam gemaakt van datgene waarmee het zich voedt. Het eten van het lichaam van Christus betekent daarom symbolisch dat de persoonlijkheid van Jezus in ons moet worden geschreven om in ons bestaan te verschijnen. Onze persoonlijkheid en ons karakter **moeten** in overeenstemming zijn met die van Hem. Deze verborgen lessen zullen uiteraard alleen nuttig zijn voor de waarlijk geroepen gelovigen, die door God waardig worden bevonden voor de uiteindelijke verkiezing; die pas aan het einde zal blijken, bij de afsluiting van de laatste universele geloofstest. Want om de verlossing waardig te zijn, moet de zondige dierlijke mens, die ieder mens erfelijk is vanaf zijn geboorte, in zichzelf het beeld van Gods karakter herbouwen en herontdekken; iets wat onmogelijk is zonder de hulp van Jezus Christus.

Sinds 1843 heeft God echter zijn eisen aan zijn uitverkorenen geïntensiveerd. De meest intelligente mensen onderscheiden wat goed en wenselijk is, zelfs wanneer God het niet als een bevel oplegt. Het lezen van de hele Bijbel begint nu in Genesis 1 en 2. En daar zien we dat de mens, na door God geschapen te zijn, uitsluitend veganistisch voedsel mocht eten dat de natuur hem royaal aanbood, zonder moeite te worden. Dit soort dieet was daarom ideaal ontworpen voor man, vrouw en hun nakomelingen. Omdat Gods ideaal de kwaliteit van het hele leven, lichaam en geest bevordert, wordt deze voedingskeuze een authentieke geloofsdaad, en wees ervan verzekerd dat God zich niet vergist. Het eren van wat Hij "goed" heeft verklaard, kan alleen door Hem gewaardeerd en gezegend worden. En als het lichaam ideale voeding ontvangt, dan zal de geest, zo kostbaar voor het onderscheiden van goddelijk licht, er zelf de eerste begunstigde van zijn. Ik heb de enige verplichtingen genoemd die God als geloofscriterium oplegt aan de uitverkorenen van het nieuwe verbond. In Jezus Christus zijn de rituelen, na de doop door volledige onderdompeling van het

lichaam, beperkt tot de rest van de zaterdagse sabbat en de willekeurige overgangsrite van de Heilige Communie. Christus bevrijdde zijn discipelen werkelijk van de lasten van de rituelen van het Oude Verbond en gaf hun toegang tot ware vrijheid.

Na dit voorbeeld van waar geloof, dat God duidelijk en concreet heeft gezegend, wil ik ingaan op het valse geloof, dat valse voorschriften leert die aan de Schepper God worden toegeschreven.

Het spreekt voor zich dat dit valse geloof volledig door God vervloekt is. Maar begrijp wat deze vloek inhoudt. Mensen wenen over hun zonden en vragen God in vurige gebeden om vergeving. Het is ontroerend, nietwaar! Maar deze zelfde mensen weigeren uitleg te horen die precies de zonden identificeert die God hen toerekent. Kan men zich iets vreselijks voorstellen, voor iemand die Gods redding verwacht, dan zijn toorn in hun plaats te ontvangen? De gedachte gered te worden is aangenaam voor iedereen die gelooft in het bestaan van een goddelijk oordeel. En vals geloof heeft lange tijd vals geluk gebracht aan talloze ongeschoolde maar goedgelovige mensen. De Romeinse curie heeft hiervan geprofiteerd en doet dat nog steeds. In onze jaartelling werd het christelijk geloof eerst vervolgd in de tijd van de apostelen door het heidense keizerlijke Rome, vervolgens opnieuw vervolgd, ditmaal door het katholieke pauselijke Rome, totdat het zelf werd getroffen door de bloeddorstige Franse Revolutionairen en hun atheïsme in 1793-1794. Deze gebeurtenissen voeren ons naar het voorjaar van 1843. In die tijd sloot het valse katholieke geloof zich aan bij het valse protestantse geloof en groeide het kamp van het valse geloof alleen maar in kracht en macht; hun leerstellingen werden definitief door God veroordeeld, omdat ze, op de proef gesteld door de aankondiging van de wederkomst van Christus in 1843 en 1844, beiden de profeet, zijn boodschap en God die hem had aangesteld, hadden veracht. De in de westerse wereld gevestigde en erkende gewetensvrijheid zou echter de vermenging van het valse christelijke geloof met het atheïsme van de revolutionaire vrijdenkers bevorderen. In 1994 sloot het beproefde en "*uitgebraakte*" officiële adventisme zich op zijn beurt bij hen aan, en tegelijkertijd veranderde de westerse samenleving haar moraal en waarden; vrije seksualiteit werd opgeëist na de minirevolutie van mei 1968 in Frankrijk. In scène gezet en in theaters werd homoseksualiteit belachelijk gemaakt en geleidelijk aan de geaccepteerde norm. In 2013 werd het homohuwelijk gelegaliseerd en beschermd door de Franse wet, in navolging van veel andere westerse landen. Tussen 2013 en 2022 lokte de bescherming van LHBT'ers (lesbisch, homoseksueel, biseksueel en transgender) door westerlingen minachting uit bij het Russische volk en zijn leider, V. Poetin. Het Westen, dat nu als "gedegenerend" en verdorven wordt beschouwd, lijkt steeds meer op de stad Sodom, verwoest door vuur uit de hemel, dat neerdaalde in de vorm van brandende zwavelstenen, volgens het Bijbelse getuigenis in Genesis 19:24 en 28: "*En Jahweh liet zwavel en vuur over Sodom en Gomorra regenen, van Jahweh uit de hemel... Hij keek naar Sodom en Gomorra en naar de hele vlakte, en zie, er **steeg een rook op uit de aarde, als de rook van een oven.***" Deze vetgedrukte uitdrukking wordt door God gebruikt aan

het begin van het thema van de " *vijfde bazuin* " in Openbaring 9. God heeft hier verschillende redenen voor. Dit vuur uit de hemel komt om de totaal verdorven mensheid te vernietigen, en dit niveau van verdorvenheid vinden we aan het einde van de wereld in het Westen, vanwege de opeenvolgende verwerpingen van God door de protestantse en katholieke religies, die sinds 1843 aan de duivel zijn overgeleverd, wat dus opnieuw wordt bevestigd als de basis voor het begin van de " *vijfde bazuin* ". En op deze manier wordt het jaartal 1994 bevestigd en gelegitimeerd: het afschuwelijke kamp ontvangt het ontrouwe, door God verworpen, Adventisme om zijn vreselijke lot te delen.

Welke vrucht, anders dan die van Sodom, had vals geloof kunnen voortbrengen? Dezelfde zonden impliceren dezelfde straf in Gods oordeel. En precies, Amerika was het eerste land dat, door de beheersing van kernwapens, in 1945, en tegen Japan, de vernietigende gevolgen van het door God geworpen " *vuur uit de hemel* " reproduceerde. Nu is dit Amerika de nationale entiteit die het doelwit is van het protestantse geloof in de " *vijfde bazuin* ". De goddelijke boodschap wordt duidelijk: op zijn beurt zal het lijden onder het vuur uit de hemel, zoals Openbaring 20:9 leert: " *En zij gingen op over de aardbodem en omsingelden de legerplaats van de heiligen en de geliefde stad. Maar vuur daalde neer uit de hemel en verslond hen.* " En het zal op zijn beurt de gedaante aannemen van de vallei waar de twee goddeloze steden Sodom en Gomorra stonden. In dit geval zal het geen " *vuur als een oven* " zijn, maar, volgens de universele maatstaf van handelen, een " *vuur als een grote oven* ". Bedenk: de versoepeling van de moraal en de veranderingen ten gunste van morele perversiteit, geassocieerd met economisch egoïsme, vormen de meest duidelijke bewijzen van de diabolische aard van volkeren die uit het christelijk geloof geboren zijn. Uiteindelijk kopiëren en overtreffen ze de immoraliteit van volkeren die heidens zijn gebleven. In zijn Apocalyps onderstreept Jezus Christus de opvolging van de " *vijfde bazuin* ", die dus na de Franse Revolutie komt, en het atheïsme van de " *vierde bazuin* ". Zo suggereert hij de invloed van het atheïsme op het Amerikaanse protestantse geloof, dat in 1843 werd verworpen. Hij bevestigde en voorspelde zo de verfoeilijke vermenging van formalistisch religieus geloof en ongeloof die nu zijn laatste rampzalige vruchten voor het geloof draagt, en die erin te vinden is, onder het label van de vrijmetselarij, die, net als de oecumenische alliantie die het katholicisme daarna vormde, verschillende en persoonlijke religieuze standpunten in één alliantie samenbrengt; een bedrijfsvriendelijke religieuze supermarkt. En om dit te bevestigen, zijn de symbolen van de Vrijmetselarij terug te vinden op de Dollar, de Amerikaanse munteenheid.

Vals geloof of valse monotheïstische religie houdt geen rekening met de wensen die God in zijn **enige** heilige boek, de Bijbel, heeft uitgesproken, maar verzint in plaats daarvan rituelen die nuttig zijn om te identificeren. Valse religies onderscheiden zich door hun religieuze feesten. Het feest brengt volgelingen samen en verheugt zich. De broederlijke banden die tussen egoïstische mensen zijn ontstaan, worden zo bij deze ene gelegenheid versterkt. Want zodra het feest voorbij is, keert iedereen terug naar zijn slechte persoonlijke leven en zonden. In de monotheïstische religie worden alle volgelingen aangemoedigd om tot de ene

God te bidden. Maar afgaande op de verschillen die hen kenmerken en scheiden, lijkt deze ene God niet zo uniek te zijn als deze "goddeloze" mensen beweren. Want "ongerechtigheid" is precies de fout die Jezus Christus ontrouwe christenen verwijt en zal verwijten bij zijn glorieuze wederkomst, zoals Hij zelf leerde in Matteüs 7:23: "Dan zal Ik hun onheilig zeggen: 'Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die ongerechtigheid beoefent.'" En wat is "ongerechtigheid"? Jezus geeft ons het voorbeeld van de onrechtvaardige rechter die recht geeft aan de mens die recht zoekt, niet omdat hij het verdient vanwege zijn onschuld, maar om zich snel te ontdoen van een onaangename last, een professionele plicht die slecht onderbouwd en als pijnlijk ervaren wordt. Sterker nog, hij geeft hem recht om van hem af te komen, zodat zijn aanhoudende verzoeken kunnen ophouden. Het is duidelijk dat deze rechter zijn ambt niet waardig is, en de priesters en herders die God, zijn wetten, zijn normen en al zijn waarden verraden, zijn hun ambt even onwaardig als deze slechte rechter. Wanneer zij de goddelijke wet overtreden door ongehoorzaam te zijn aan de geboden, begaan zij "ongerechtigheid", wat bestaat uit het beoefenen van zonde, na het niet begrijpen van het verzoek dat God verlangt. Het voorwendsel dat gebruikt wordt om ongehoorzaamheid te legitimeren, is meestal de oorzaak van overgeërfde traditionele praktijken. Maar God veroordeelde het Joodse geloof omdat het in de eerste plaats de traditionele rituelen verkoos boven de maatstaf van hun prestaties in Christus. Ze zijn daarom onvergeeflijk. Hoe hoger opgeleid mensen zijn, hoe begaafder ze zijn in het ingewikkeld maken van wat eenvoudig is. In dienst van nationale legers vereist orde te allen tijde gehoorzaamheid, en niemand durft dit principe in twijfel te trekken. Maar door misbruik te maken van Gods onzichtbaarheid, staan valse religies zich alle vormen van minachting voor Hem toe. De tot Hem gerichte gebeden blijven zo ongehoord en worden nooit verhoord. Maar door te luisteren proberen de demonen antwoorden te verkrijgen die de leugenachtige religie versterken en legitimeren; want ook vals geloof heeft voeding nodig; en bij gebrek aan goddelijk licht vervangen wonderbaarlijke antwoorden die. En zo vervangen de antwoorden van de duivel en zijn demonen Gods antwoord. Mensen misleiden is hun enige activiteit en het is juist door zich zo te gedragen jegens de ongelovigen dat God hen heeft toegestaan te overleven tot zijn glorieuze komst.

Ik richt me hier op de praktijk van het vasten, waaraan vals geloof grote waarde hecht. Ik wijs er allereerst op dat God deze rite alleen aan zijn Hebreeuwse volk heeft opgedragen en dat hij nooit andere mensen heeft opgedragen te vasten. De praktijk van het vasten ontleent haar logica aan het menselijk denken. De mens kan de Schepper God de intensiteit van een verzoek bewijzen door te stellen dat hij in staat is zichzelf, indien nodig, tot de dood toe van voedsel te onthouden... Luister naar wat God van vasten vindt; Jesaja 58:3: "Wat baat het ons te vasten, als U het niet ziet? Om onze ziel te verootmoedigen, als U er geen acht op slaat? **Zie, op de dag van uw vasten geeft u toe aan uw eigen begeerten en behandelt u hardvochtig al uw dagloners.** 4: **Zie, u vast om te twisten en te twisten, om goddeloos met de vuist te slaan**; u vast niet naar deze dag, zodat uw stem in de hoogte gehoord kan worden. 5 Is dit het vasten dat Ik verkoos, een dag voor een mens om zijn ziel te verootmoedigen? Om het hoofd te

buigen als een bies en neer te liggen in zak en as, zult u dit een vasten noemen, een dag die Jahweh welgevallig is? 6 Dit is het vasten dat Ik verkoos : Maak de banden van goddeloosheid los, ontbind de banden van de slavernij, laat de verdrukten vrij en laat elk juk gebroken worden. 7 Deel uw brood met de hongerigen en breng de daklozen in uw huis. Als u iemand naakt ziet, bedek hem en keer u niet om Weg van uw naaste. 8 Dan zal uw licht doorbreken als de morgenstond, en uw genezing zal snel intreden; uw gerechtigheid zal voor u uit gaan en de heerlijkheid van Jahweh zal u volgen. Op zijn uur zal Jezus Christus de norm van dit vasten volmaakt vervullen. Hij zal dan worden nagevolgd door zijn meest trouwe discipelen. Men moet echter oppassen voor een letterlijke interpretatie van deze tekst, want God spreekt hier niet over behoeftige mensen met duidelijk opstandig gedrag, die daarom hun lot verdienen. Bovendien duidt naaktheid, in zeer spirituele symbolische taal, op de afwezigheid van Christus' genade, en voedsel heeft betrekking op de Bijbelse waarheid.

Wat God ons hier vertelt, is dat vasten een pluspunt is, dat de behagende uitverkorenen kunnen beoefenen, om God te laten zien dat de voeding van zijn geest superieur is aan die welke zijn lichaam nodig heeft. Het spreekt voor zich dat religieus vasten buiten dit geval geen enkele betekenis meer heeft. God kan het alleen goedkeuren als degene die het doet Hem al eert door zijn gehoorzaamheid en liefde. En buiten dit geval is vasten niets meer dan het alibi van een bedrieglijke en valse religieuze houding. In dit andere geval vasten ontrouwe gelovigen tevergeefs, zoals God in Jesaja 58 de " *slechte en twistzieke* " Joden toeschrijft. En dit is wat de westerse mens, christen of niet, is geworden. Op gezondheidsgebied heeft vasten echter een helende werking, omdat het rust bevordert voor de spijsverteringsorganen en zo dieetfouten herstelt door ernstige ziekten te vermijden die moeilijk of zelfs onmogelijk te behandelen zijn.

Het katholieke geloof heeft zijn religieuze feestdagen gebaseerd op de data van de feestdagen van zijn oude heidense Romeinse religie. Het eren ervan verzoent de zondaar dus niet met de Schepper-God, die eerst beledigd werd door zijn zondagsrust, die hij erfde van de heidense keizer Constantijn I ' sinds 7 maart 321. Zijn aanbidding van de valse "Maagd" geeft aanleiding tot nieuwe feestdagen en het zijn al deze rituelen die hem kunstmatig een belangrijk universeel religieus prestige verlenen. Laten we opmerken dat God in zijn Apocalyps zijn missen vergelijkt met " **betoveringen** ", in Openbaring 18:23: " *Het licht van de lamp zal niet in u schijnen en de stem van de bruidegom en de bruid zal niet in u gehoord worden, want uw kooplieden waren de groten der aarde , omdat alle volken door uw betoveringen werden misleid .* "

Om dit thema van verordeningen af te sluiten, vestig ik uw aandacht op dit punt. Bewonder de superioriteit van de Schepper-God, die wist hoe hij wetteksten moest opstellen die hun waarde en effectiviteit eeuwig behouden. Voor zijn aangezicht creëren de afgevaardigden van onze republieken voortdurend nieuwe wetten, waarbij ze oude teksten intrekken en vervangen door teksten die passen bij de nieuwe presidentiële meerderheid. Zij geloven dat wetteksten alle problemen kunnen oplossen en zij zijn de enigen die daarin blijven geloven; de enigen, voor God, want wat Hem betreft, heeft Hij het nooit geloofd, en Hij heeft het bewezen door te verklaren in 2 Korintiërs. 3:6, door de mond van Paulus: " *Hij*

*heeft ons ook bekwaam gemaakt om dienaren te zijn van een nieuw verbond, **niet van de letter** , maar van de Geest ; **want de letter doodt** , maar de Geest maakt levend . **Als nu de bediening van de dood, gegraveerd met letters op stenen, heerlijkheid had** , zodat de kinderen van Israël het gezicht van Mozes niet konden aanschouwen vanwege de heerlijkheid van zijn aangezicht, hoewel de heerlijkheid vergankelijk was, hoeveel heerlijker zal de bediening van de Geest zijn !*

God vertelt ons dat de letter doodt. En over welke letter heeft Hij het? Die welke de tekst vormen van Zijn Tien Geboden, oorspronkelijk gegraveerd door Zijn goddelijke vinger op stenen tafelen die Hij zelf aan Mozes gaf. Je moet de context begrijpen van het oude verbond, waaronder de dood heerst. Net als de heidenen erfde de Hebreëer de erfzonde, waardoor hij de dood verdiende. In Zijn verbond presenteert God de Hebreëen Zijn wet, waarvan elk gebod een doodvonnis is, omdat de normale mens het heeft overtreden en het opnieuw zal overtreden, zelfs nadat hij ervan heeft vernomen. Dit punt is essentieel om de dringende noodzaak van een Redder te begrijpen, omdat de ontmoeting van de mens met God hem doet ontdekken dat hij geboren is om te sterven. En deze onmisbare Redder zal komen in Jezus Christus, maar Hij is al aanwezig in het oude verbond door het Lam van het " *eeuwigdurende offer* ", zoals ik al zei. Als de dood zich openbaart, wordt de mogelijkheid van vergeving door de grote goddelijke Rechter ook al aangeboden aan de berouwvolle zondaar, die gebroken is omdat hij zijn God heeft onteerd. Alles is gepland om vergeving te verkrijgen, zonder dat hij het weet, in naam van de gerechtigheid van Christus die in Jezus zal komen. Hij moet een dierlijk leven als offer aanbieden, en als hij arm is, een minder kostbaar offer; een volmaakt onschuldig dierlijk leven, net zoals het volmaakte leven, zonder enige zonde, van Jezus Christus. U kunt dus begrijpen dat alle rituelen van het oude verbond alleen waarde hadden in het perspectief van de dood van Jezus, de basis van het nieuwe verbond. Ook, heel logisch, verdwijnen al deze oude religieuze rituelen na de dood van Jezus, verlaten, zo niet vergeten. Daarom heeft het bloed van Christus alle zondaars gered die Hij als zijn uitverkorenen erkende, sinds Adam en Eva.

Nadat ze in de steek waren gelaten en aan de Romeinen waren overgeleverd, beseften de Joden dat God hen niet langer verlichtte; dus besloten ze hun problemen zelf op te lossen. En het belangrijkste probleem dat moest worden opgelost, was niet langer zondigen tegen de goddelijke wet. Zo schreven vooraanstaande rabbijnen en schriftgeleerden het boek van de Talmoed; een werk waarin ze probeerden alle mogelijkheden voor het overtreden van de wet op te sommen en absurde situaties voorzagen. Zo moest bijvoorbeeld, om het aantal stappen dat op de sabbat gezet mocht worden te vergroten, de reis worden gemaakt met de voeten in een teil water... Ik stop hier. We hebben hier een gevolg van hun verwerping van Christus, waardoor ze de wijze inspiratie van de goddelijke Geest, gegeven in de naam van deze ene Christus, werd ontnomen. Want om al zijn problemen op te lossen, moest de mens de oplossingen vinden in de Geest van wijsheid van de Schepper-God, die klaar stond om alleen zijn geliefde uitverkorenen te leiden, te leiden en te inspireren. Het is een zekerheid: deze wet van de Talmoed is inderdaad 100% menselijk en brengt God oneer. Dit rechtvaardigt deze verwijten die in Ezechiël 22:26 en 36:22 worden aangehaald: "

*Haar priesters overtreden mijn wet en ontheiligen mijn heiligdommen; zij maken geen onderscheid tussen het heilige en het onheiligde; zij maken het onderscheid tussen het onreine en het reine niet bekend; zij verbergen hun ogen voor mijn sabbatten, en Ik word in het midden van hen ontheilgd." .../... Zeg daarom tot het huis van Israël: Zo zegt de Heer JaHWéH: Ik doe dit niet om uwentwil, huis van Israël, **maar ter wille van mijn heilige Naam, die u ontheilgd hebt onder de heidenvolken waarheen u** gegaan bent .*

Hier wijs ik op de grootste fout van het dogma van het rooms-katholicisme. Te midden van het nieuwe verbond heeft het rituelen herschapen die zijn overgenomen uit het oude verbond, waardoor de aanspraak om God te dienen in naam van Jezus Christus tenietgedaan is. Als voorbeeld geef ik dit geval. Het kind, of de volwassene, komt zijn zonden belijden aan de priester die hem in de biechtstoel ontvangt. Als straf eist hij van hem het "Ave" en "Pater Noster" (Onze Vader). Alleen al de gedachte aan straf maakt de verzoenende dood van Christus overbodig. Bovendien zijn sommige van deze straffen lichamelijk en pijnlijk, en daarom nog minder legitiem. Evenzo vernieuwt en beoefent het katholieke principe van de biecht ook de rituelen van het oude verbond; terwijl sinds Jezus Christus de biecht en vergeving van zonden uitsluitend aan Hem toebehoort, omdat alleen Hij de macht heeft om zonden te vergeven. Geen mens is rechtvaardig en volmaakt genoeg om vergeving te schenken in naam van God. Door zijn overwinning op zonde en dood heeft Jezus dit exclusieve recht verdiend, omdat Hij God is. Aanhangers van het catholicisme negeerden lange tijd de leringen van de Bijbelse evangeliën, waardoor ze gemakkelijke slachtoffers werden die zich aan het vermeende gezag van priesters en pausen moesten onderwerpen. Bovendien nam de priester, door zonden te belijden, gezag over de beledene over. Bekentenissen van schandelijke daden plaatsten hem onder de afhankelijkheid van priesters en alle Roomse geestelijken. God uitte deze beschuldiging tegen de Rooms-Katholieke Kerk als eerste, zeggende in Openbaring 13:6: "*En zij opende haar mond tot lasteringen tegen God , om Zijn Naam te lasteren, en Zijn tent en hen die in de hemel wonen.* "; "*lasteren* ", dat wil zeggen, liegen door "*Zijn tent* " te beledigen. Waar is de leugen? In het feit dat God een einde heeft gemaakt aan wat Hij heeft gedaan. Waar is de belediging? Door aan God het vaderschap toe te schrijven van Zijn afgodische culten, die Zijn tweede gebod in het bijzonder veroordeelt; maar in feite worden ze allemaal overtreden. Wat betreft "*zij die in de hemel wonen* ", zijn er alleen zijn engelen in de hemel, dicht bij God, die trouw zijn gebleven, en onder hen de oude Henoch, Mozes, Elia, en sinds de dood van Christus een paar anonieme heiligen, maar dat is alles. Want al de andere discipelen en apostelen die werkelijk in de Heer zijn gestorven, slapen en wachten, in het niets, om door Jezus Christus te worden opgewekt bij zijn glorieuze wederkomst; zoals Maria, de zuster van Lazarus, zo duidelijk had uitgedrukt. Daarom vormt de aanbidding van de heiligen die door de heiligverklaring wordt verkondigd, voor God een enorme leugen, en wederom een belediging, vanwege de afgodische Romeinse normen die vereist zijn voor heiligverklaring; onder hen moordenaars, ware monsters.

Het katholieke initiatief om de religieuze rituelen van de Joodse geestelijkheid op aarde te herstellen, vormde zowel een schande tegen God als een

verleidelijke valstrik, angstaanjagend effectief in het vangen van oppervlakkige en afgodische mannen. Het is niet voor niets dat God in het jaar 70, na 40 symbolische jaren van de geloofsbeproeving die de Joden van het Oude Verbond hadden ondergaan om het nieuwe verbond te sluiten, dat zelf in het jaar 30 was ingesteld door de dood en opstanding van Christus, de Romeinen de stad en haar ontrouwe en achterhaalde heiligheid liet verwoesten; ontrouw, voor zover het de geestelijkheid betrof, en achterhaald wat de Tempel en haar religieuze rituelen betrof. Deze rituelen moesten op aarde ophouden omdat hun profetische rol was vervuld. De blik en de relatie met God richtten zich nu op de goddelijke heerser en overwinnaar die weer hemels was geworden: Jezus Christus, de enige hemelse voorspraak, de enige die in staat en waardig is de zonden van zijn uitverkorenen te vergeven, die hij zelf selecteert en kiest op basis van zijn unieke goddelijk oordeel.

Onderwijs maakt mensen niet slimmer; het maakt ze alleen maar beter opgeleid; maar beter opgeleid door wat? Alleen door dingen die nuttig zijn voor professionele taken in het seculiere leven. Want op religieus niveau is de mens niet geëvolueerd; hij is zelfs sterk achteruitgegaan. In 2022 is hij dezelfde als in de tijd van Noach. Ik herinner u eraan dat deze ervaring van de zondvloed een getuigenis van God is, zodat degenen die in dit Bijbelverhaal geloven, ook geloven in zijn plan voor de wereldwijde vernietiging van de mensheid in de laatste dagen. Daarom laat de mens zich, net als in de tijd van Noach, nog steeds verleiden door bedrieglijke fabels van duivelse heidense inspiratie. Zijn geloof in de onsterfelijkheid van de ziel maakt hem een gemakkelijk slachtoffer voor demonische geesten die beperkt zijn tot onze aarde en onze aardse dimensie. Ze verschijnen als "heiligen" en vervolgens als "maagden" en verleiden gelovigen zonder Bijbelse kennis. De oude valkuilen van het oude heidendom werken nog steeds even goed bij de ontwikkelde mannen van onze tijd. Onderwijs heeft dus niets veranderd. Ja, in onze tijd zijn er nog meer ongelovige atheïsten. Maar hoe lang nog? Totdat verwoestende tragedies de blik van de menselijke geest weer op de hemel richten. Maar ook hier zullen degenen die niet de liefde voor de waarheid in zich hebben om door Jezus Christus gered te worden, verleid worden door formidabele satanische listen en zich aansluiten bij de vele kampen van vals geloof.

Godelijke vloek bewezen

Zijn bewijzen zijn talrijk, maar de mensheid los van God kan ze niet als zodanig identificeren, omdat zijn analyses van het leven louter burgerlijk en profaan blijven. Religieuze vormen bestaan nog steeds, maar ze zijn nutteloos, aangezien Gods oordeel zelfs door christelijke instellingen wordt genegeerd; de christelijke weg is de enige die geacht wordt de goddelijke orakels te kunnen openbaren. En zo is het inderdaad, maar de stem die in zijn naam spreekt, staat in de dissidentie van het Zevendedagsadventisme, genegeerd en veracht door de meerderheid van degenen die zijn bestaan en zijn boodschappen ontdekken. En aangezien ik het voorrecht heb ze te kennen en te delen met een embryo van

Christus' Uitverkorene, zal ik ze hier citeren, te beginnen met de recente bewijzen die zijn ontleend aan de actuele gebeurtenissen in ons Franse leven.

Sinds 1958 namen de Fransen de grondwet van de Vijfde ^{Republiek} aan vanwege de moeilijkheden die de Vierde Republiek ondervond ^{bij} het oplossen van het probleem van de kolonisatie van Algerije door Frankrijk. Er woedde al acht jaar een oorlog tussen het Algerijnse FLN en het reguliere Franse leger. Na ongeveer 130 jaar kolonisatie was de assimilatie en versmelting van de twee landen nog steeds niet voltooid en wat de Franse autoriteiten zich niet realiseerden, was dat dit simpelweg onmogelijk was; dit vanwege hun traditioneel geërfde islamitische religie, die het tot een soort nationaliteit maakt die haar religieuze praktijk wil beschermen. Deze mislukking voorspelde slechts wat we vandaag de dag zien, na de ontvangst van moslims op Europees Frankrijk. De hereniging van twee door God vervloekte samenlevingen heeft als vrucht: oorlog, deze zichtbare vrucht van zijn goddelijke vloek. Maar de vloek van de Vijfde ^{Republiek} stopt niet bij deze oorlog. De Grondwet van de Vierde ^{Republiek} had namelijk het voordeel ten opzichte van de Vijfde ^{dat ze} de beslissingsmacht van de uitvoerende macht beperkte. Om de steun van afgevaardigden te verwerven, moesten voorgestelde maatregelen en wetten redelijk zijn en de consensus van een meerderheid van stemmen verkrijgen. In de Vijfde ^{Republiek} komt het Franse volk bijeen, eerst om de zeven jaar en vervolgens om de vijf jaar sinds Jacques Chirac, om hun president te kiezen. Ze zitten niet alleen voor; nu besturen ze en handhaven ze hun persoonlijke beslissingen via een presidentiële meerderheid van "godillot"-afgevaardigden die uitsluitend voor dit doel bestaan. Dit zorgt ervoor dat het democratisch-republikeinse aspect aanwezig en zichtbaar is. Tussen 1958 en 2017 maakte het gebruik van artikel 49-3 het mogelijk om een maatregel zo vaak als nodig aan te nemen. Sinds 2017 is dit recht slechts eenmaal per jaar verleend. Het gevolg van deze Vijfde ^{Grondwet} is dat Frankrijk uitsluitend is aangewezen op de beslissingen van acht opeenvolgende presidenten. Acht mannen zijn verantwoordelijk voor de neergang en de economische en politieke ramp die dit land vandaag de dag te zien geeft, ondanks de steun van "rechtse" en "linkse" politieke groeperingen. De oorzaak van deze ramp is het najagen van rijkdom tegen elke prijs, en om die te verkrijgen, kregen internationale betrekkingen prioriteit om de handel te bevorderen. Helaas veranderde de handel geleidelijk, en Frankrijk exporteerde steeds minder en importeerde steeds meer, totdat het volledig afhankelijk werd van Chinese en Aziatische import. Ook zijn energie wordt volledig geïmporteerd, meest recent Russisch gas, en al langere tijd Algerijns gas. Rechts van zijn kant heeft geprobeerd mensen te laten geloven dat het nieuw is door de naam meerdere keren te veranderen, iets wat de vorige president en het voormalige Front National ook deden. Maar het veranderen van de naam van de pot verandert niets aan de inhoud, die altijd hetzelfde blijft.

In 2017 en 2022 gaf God zijn gekozen vertegenwoordigers de gelegenheid om het bewijs te leveren van zijn vloek, die Frankrijk al sinds zijn ontstaan teistert. Op deze twee data bevond de jonge president Emmanuel Macron zich in de tweede ronde van de presidentsverkiezingen, tegenover Marine Le Pen, kandidaat van het FN (Front National), dat inmiddels de RN (Réseau National) was geworden. Hetzelfde scenario, vijf jaar na elkaar; er valt hier nog steeds iets

op te merken. Iets wat mensen ertoe zou moeten aanzetten om deze, volgens hen, merkwaardige toevalligheid in twijfel te trekken. Maar ik weet heel goed dat toeval niet de oorzaak is, en dat alleen de goddelijke vloek deze feiten rechtvaardigt. Wat is er in feite aan de hand? Tussen 1958 en 2022 merkten sommige Fransen, die geleidelijk in aantal toenamen, dat presidentswisselingen en hun politieke wisselingen hun lot niet veranderden. Bovendien plaatste de oprichting van de Europese Unie hen onder haar richtlijnen, die hoger waren dan die van hun land. De partijen van "rechts en links", die al lange tijd nationalistisch gedachtegoed en hun officiële partij demoniseerden, grepen achtereenvolgens de macht en bleven onderworpen aan de beslissingen van EU-commissarissen en -afgevaardigden. Aangezien elke verandering onmogelijk leek en nog steeds lijkt, waarom zouden we dan stemmen? Daarom besloot 52% van de kiezers voor de presidentsverkiezingen van 2022, en vervolgens 54% voor de parlementsverkiezingen van afgevaardigden, het stemrecht te "zappen" en zich van stemming te onthouden. Frankrijk wordt zo in de steek gelaten en overgeleverd aan de politieke haaien die "tegelijkertijd" hun verlangen verkondigen om Frankrijk te verrijken en het over te leveren aan de Europese en wereldwijde concurrentie die het vernietigt. De constante stijging van het onthoudingspercentage heeft ook een andere oorzaak. Het verdwijnen van religieuze waarden doet mensen, waaronder Frankrijk, geloven dat de tijd voor universele vrede is aangebroken en dat dankzij internationale overeenkomsten het ergste niet langer te vrezen is. Het is waar dat de "Derde Wereldoorlog" net is begonnen in Oekraïne, op 24 februari 2022. Maar wie gelooft deze interpretatie van wat voor velen overblijft, een oorlog die alleen Oekraïners en Rusland aangaat? Wordt hen niet de hele dag op radio en televisie verteld dat, volgens de verlichte mening van politici, het leveren van wapens aan Oekraïne geen daad van betrokkenheid bij dit conflict is? Door deze ware leugen, die uitsluitend gebaseerd is op de hoop van deze politici en de journalisten die ze verspreiden, krijgen mensen een vertekend beeld van de situatie in hun land. Dit is inderdaad slechts hoop, want niemand weet hoe ver het geduld van de Russische leider Vladimir Poetin reikt. En achter deze nonchalante houding kwelt en verontrust dit onderwerp hen. Deze bedrieglijke mensen spelen met vuur, en niet zomaar met vuur; het vuur dat God zal aansteken om hen en hun werken te verteren. Maar Gods vloek rust niet alleen op de leiders en de media, maar vooral op de mensen zelf, en zij krijgen van God de vervloekte leiders die ze verdienen, collectief en individueel.

Naast de onthouding van 54% is de uiteindelijke uitslag van de tweede ronde van de parlementsverkiezingen bitter en pijnlijk voor het presidentiële kamp, dat zijn absolute meerderheid verloor. God heeft ons opnieuw een bewijs gegeven van zijn vloek, die Frankrijk en zijn lot treft. Hij heeft het roer gebroken op een moment dat het schip Frankrijk te lijden heeft onder de storm van interne problemen en die veroorzaakt door grote internationale conflicten in de wereld; om het zichtbaar naar de bodem te sturen. Zo zal Frankrijk, tot nu toe zo gemakkelijk te besturen, niet langer zo gemakkelijk te besturen zijn. Juist nu de ernst van de nationale en internationale situatie toeneemt, neemt de mogelijkheid om Frankrijk te leiden af. En zonder volledig te verdwijnen, zal deze

mogelijkheid, op zijn zachtst gezegd, zeer moeilijk worden, omdat de meningen van de vertegenwoordigde groeperingen zeer uiteenlopen en soms zelfs in absolute termen tegengesteld zijn. Na het vernemen van deze uitslag hebben journalisten en politici in de media talloze scenario's ontwikkeld voor de reactie van de jonge president, die zichtbaar werd afgewezen en gehaat door veel kiezers. Ze merkten zijn arrogantie op en noemden hem soms "Jupiter"; wat niet onverdiend is, en dat nadat hij François Mitterrand "god" had genoemd tijdens zijn twee presidentiële ambtstermijnen, die een andere schakel tussen deze twee volkeren vormen. Welnu, ze vergisten zich in de veronderstelling dat de jonge "arrogant" tekenen van vernedering zou vertonen door te zeggen dat hun stem voor straf gehoord en ontvangen was. Kom op! "Jupiter" kan zich er niet toe verlagen te erkennen dat hij door zijn volk gestraft wordt! Na een zeer opvallende afwezigheid, in een toespraak van acht minuten, standvastig in zijn schoenen en overtuigd van zijn onfeilbare oordeel, schoof "Jupiter" de verantwoordelijkheid voor de uitslag af op het volk. Het is zijn schuld, omdat hij de belangen en belangen van Frankrijk, ten goede of ten kwade, niet begreep, verbonden met het lot van Europa. Voor hem is deze tweede ambtstermijn de laatste mogelijke en heeft hij niets meer te verliezen, maar hij hoopt nog steeds alles te kunnen winnen. Door deze relatie verkeerd te begrijpen, zal Frankrijk zijn laatste politieke confrontaties nog verergeren door de nieuwe problemen die zich zullen voordoen, op zijn grondgebied, in Europa en overal ter wereld.

Wat politieke journalisten betreft, moet ik wijzen op hun veelvuldige gebruik van de uitdrukking "de Fransen dit, de Fransen dat". Wat betreft het onthoudingspercentage: slechts, maar overwegend, 54% van alle Fransen heeft deze keuze gemaakt; en zelfs dan nog om een persoonlijke reden. De afgevaardigden herhalen deze volkomen onjuiste uitdrukking ook, omdat het resultaat van de stemming niet het resultaat is van een raadpleging van alle Fransen, maar slechts het resultaat van verschillende persoonlijke keuzes. En ik herinner u eraan, het behaalde resultaat is het resultaat dat God door zijn inwerking op de geesten van de mensen heeft begunstigd, wetende dat niemand eraan kan ontsnappen. Zo moet het gezegde worden begrepen: "het volk heeft de leiders die het verdient." Bovendien worden Europa en Frankrijk, als teken van een extreme vloek, geregeerd door vrouwen die massaal politieke ambten hebben bekleed; Ursula Von der Leyen, voorzitter van de Europese Commissie, en Elizabeth Borne, premier van Frankrijk, en vele anderen in de presidentiële meerderheid en andere politieke partijen, waaronder de RN. Zo domineert degene die volgens God in Gen. 3:16 " *onderdanig en gedomineerd* " zou zijn door haar echtgenoot, Europa en West-Europese landen: " *Hij zei tegen de vrouw: Ik zal de pijn van uw zwangerschap zeer verergeren, met pijn zult u baren, en uw verlangen zal naar uw man uitgaan, en hij zal over u heersen.* " Volgens Gen. 2:18 was zij slechts een " **hulp** ", maar ze werd een leider en domineert vandaag de dag de man: " *Jahweh God zei: Het is niet goed dat de man alleen is; Ik zal hem een hulp maken die bij hem past* . " Het blijkt dat deze norm Europa tot doelwit maakt van universele moslimwoede, omdat moslims deze niet accepteren. En, in naam van de liefde, begrijpen weinig christenen dit, maar in de Bijbel zijn deze normen, die God aan het begin van de schepping heeft vastgesteld,

eeuwigdurend. Ze zijn niet optioneel en evenmin afhankelijk van persoonlijke keuze, zoals bij een à la carte maaltijd.

De oorsprong van de vloek over Frankrijk ligt in het feit dat het tot West-Europa behoorde, sinds 538 onder de vervloekte religieuze invloed van het pauselijke Rome. Frankrijk, voorheen Gallië, is in Daniël 7 zelfs een van de " *tien horens* " die aanvankelijk onder de keizerlijke heerschappij van Rome stonden, weergegeven door het symbool " *kleine horens* " in Daniël 8:9. En in Daniël 7 blijft het onder de vloek van Rome, maar dit keer onder zijn pauselijke, christelijk-religieuze aspect, eveneens gesymboliseerd door de formule " *kleine hoorn* " in Daniël 7:8: " *Ik lette op de hoorns, en zie, een andere kleine hoorn rees op uit het midden ervan, en drie van de eerste hoorns werden ervoor uitgerukt; en zie, hij had ogen als mensenogen en een mond die arrogant sprak.* " De Geest specificiert " *een andere* ", omdat Italië al voorkomt onder de " *tien hoorns* ", en deze nieuwe " *kleine hoorn* " is daarom een elfde " *hoorn* ". Het pauselijke regime van Rome is in feite onafhankelijk van Italië. Het vormt een vrije en onafhankelijke staat, gelegen nabij Rome, en draagt de naam Vaticaanstad.

De vloek van Frankrijk gaat dus terug tot zijn oorsprong, tot de bekering tot het pauselijk rooms-katholicisme van zijn eerste koning uit het Frankische volk, Clovis I genaamd. ^{Het} was deze eerste monarchale en nationale onderwerping aan het pauselijke regime die Frankrijk de titel van "oudste dochter van de kerk" opleverde. En deze steun van "de oudste dochter" zou hem in de loop van de Franse geschiedenis zelden in de steek laten. Gods oordeel negerend, legitimeerde het volk van dit volk monarchale opvolgingen. Toch werden er tekenen van vloeken door God gegeven. En de belangrijkste en meest zichtbare was al het gedrag, de onrechtvaardige en wrede aard van de religieuze leiders en monarchen die erfgenamen waren van deze zogenaamde "christelijke" religie. Want hoe kunnen we deze wrede religie de zachtaardige en liefdevolle Jezus verwijten, die zijn leven beëindigde door het vrijwillig als zoenoffer te offeren? Want Christus' liefde was niet verborgen, meerdere kruisen herinnerden aan zijn offer, maar zijn leven werd niet nagevolgd. Dat van de leiders was zelfs het absolute tegendeel van dat van Christus. Was dit geen duidelijk bewijs van een vloek? Dat was het inderdaad, maar religie werd opgelegd aan mensen die er niet voor kozen. Daarom droeg dit soort christendom, en draagt het nog steeds, de vruchten van het leven van heidenen. In Johannes 10 benadrukte Jezus dit punt: " *De herder roept zijn schapen* ", maar van allen komen alleen degenen die zijn *stem* " *kennen* " naar hem toe om hem te volgen.

De vervolging van de Tempeliers leverde verder bewijs voor de vloek van het katholieke Frankrijk. Koning Filips de Schone was niet vroom, maar zijn behoefte aan rijkdom bracht hem ertoe een verbond te sluiten met het pausdom om de Orde van de Tempeliers ter dood te veroordelen. Haar volgelingen, waaronder hun leider Jacques de Molay, en enkele anderen, werden op de brandstapel verbrand. Dit om twee zeer verschillende redenen: voor de pauselijke kerk de uitschakeling van een gevaarlijke concurrent; en voor de Franse koning de plundering en confiscatie van de rijkdom van de orde en haar volgelingen. Wat valt er over te zeggen? In die nog zeer donkere tijden was de Orde van de Tempeliers verre van perfect, maar wat zeker is, is dat ze in haar profetie van

Daniël en de Openbaring niet het doelwit was van Gods toorn, in tegenstelling tot de rooms-katholieke kerk, die medeplichtig was aan de koninklijke wereldlijke macht. Het is zelfs geoorloofd te denken dat God deze vreselijke daad zo onrechtvaardig vond dat Hij de vloek, uitgesproken door Jacques de Molay vanaf de hoogte van zijn brandstapel, wilde uitspreken, voordat hij stierf en zijn geest aan God overgaf. In zijn woorden profeteerde hij dat God hun dood zou wreken op degenen die de verantwoordelijkheid droegen. Pas in de 16^e eeuw werd hem de aankondiging toegeschreven voor het huidige jaar van de dood van Filips de Schone, de medeplichtige paus Clemens V, en Willem van Nogaret, de aanklager van de koning. En de vloek uitgesproken door Jacques de Molay werd vervuld, over Filips de Schone en zijn drie zonen, omdat de feiten zich uitstrekten tot de familie van de koning, wiens twee schoondochters de heldinnen waren van twee overspelige seksuele schandalen die hun twee geliefden ertoe brachten de ergste wredeheden te ondergaan die men zich toen kon voorstellen, om hen ter dood te brengen. De zaak is zo bekend in Frankrijk dat de televisiefilms het onderwerp hebben aangegrepen en een televisieserie hebben gemaakt met de veelzeggende naam "De Vervloekte Koningen". De vloek nam in feite de vorm aan van het uitsterven van de erfenis van Filips de Schone, waarbij al zijn opvolgers tot de laatste ten onder gingen. Zo volgden onder dezelfde vloek alle opeenvolgende koningsdynastieën elkaar op: Merovingen, Karolingers, Capetingen (de laatste was Filips de Schone), Valois en opnieuw Capetingen; de laatste koning was Karel X.

Ten tijde van de protestantse reformatie, eerst vervolgd door koning Frans I ' troffen andere tekenen van vloek de katholieke monarchie van Frankrijk, met name door huwelijken verbonden met de Italiaanse familie de' Medici. Zo zag Catharina de' Medici haar drie zonen en erfgenamen één voor één sterven, waarmee ze een profetie die Michel Nostradamus haar had voorgehouden in vervulling zag gaan. Voeg aan deze vloeken de epidemieën van verschrikkelijk dodelijke en verwoestende plagen toe en de telling van goddelijke vloeken is al zeer duidelijk en veelzeggend.

Opgemerkt dient te worden dat God in zijn vrij gedetailleerde profetische Openbaring slechts vier hoofdtekenen vermeldt van de vloek die West-Europa trof sinds het geestelijk overspel dat op 7 maart 321 werd gepleegd, namelijk het verlaten van de heilige sabbat ten gunste van de heidense "zondag". Hij onthulde onder de symboliek van de eerste "vier" opeenvolgende " *bazuinen* ": de barbaarse invasies vanuit Noord-Europa; de vestiging van het pauselijke regime in Rome in 538; de oorlogen tussen het katholieke en het protestantse geloof die in de 12^e eeuw ^{begonnen} tegen de Waldenzen van Italiaans Piëmont; het einde van de vervolgende macht van het pausdom, getroffen door de ongodsdienstige intolerantie van het vrijzinnige atheïsme van de Franse revolutionairen, vanaf 1793.

De geschiedenis tot op de dag van vandaag getuigt ervan dat zonder de kennis die de profetieën van Daniël en Openbaring ons brengen, goddelijke vloeken niet worden herkend voor wat ze zijn. En de tekenen ervan konden alleen eindigen met een bewustzijn van de volkeren die hun gedrag nog moesten veranderen en God de ware vrucht, waardig en onthullend, van oprecht berouw moesten aanbieden. Maar deze tekenen van vloeken worden alleen gezien door

zijn uitverkorenen, en de anderen? Door hun ongeloof herhalen ze slechts het gedrag van de ongelovigen die de aarde sinds het begin heeft gedragen; van het soort Kaïn en nog meer van Lamech, de spottende moordenaar " *arrogant* ", ook hij, net als het pausdom uit Daniël 7:8 en dichter bij ons, de jonge president van het huidige Frankrijk.

Het was wederom deze onwetendheid over het goddelijke oordeel, geopenbaard in zijn profetieën, die Lodewijk XIV in staat stelde voor zijn volk de beroemde "zonnekoning" te worden. In Frankrijk, net als elders, werd de monarchie bedrieglijk beschouwd als een goddelijk recht. Het gewone volk steunde de koninklijke wil, zelfs tijdens de vervolgingen van de Hugenoten en andere hervormers; sommigen deden het uit religieuze plicht, anderen voor het plezier van het doden. Want Jezus Christus had deze dingen geprofeteerd toen hij in Johannes 16:1-2-3 zei: " *Deze dingen heb ik u gezegd, opdat u er geen aanstoot aan zult nemen. Ze zullen u uit de synagogen stoten; en **er komt een tijd dat iedereen die u doodt, zal denken dat hij God een dienst bewijst . En ze zullen dit doen omdat ze noch de Vader, noch Mij hebben gekend .*** " Zo werden de uitverkorenen, die werden uitgenodigd hun protestantse geloof af te zweren, verbrand op de brandstapel van de Inquisitie. Naast hun beulen hielden religieuze monniken een kruis voor hun ogen en spoorden hen tot hun laatste ademtocht aan zich bij hun kamp aan te sluiten, dat beweert de enige vertegenwoordiging van Christus en zijn gezag te zijn. Dit is iets wat God duidelijk tegensprekt en ontkent door Rome, in zijn profetieën, tot doelwit van zijn eeuwige toorn te maken.

In absolute tegenstelling tot zijn getrouwe uitverkorenen biedt Jezus zijn vrede aan. Wat betekent deze vrede? Jezus zegt al tegen hen die Hem liefhebben en die Hij liefheeft en goedkeurt: Ik voer geen oorlog tegen jullie. Want God is voortdurend in oorlog sinds de opstand van de opperengel, en zijn vijanden zijn zeer talrijk; het verlangen naar vrijheid heeft eerst in de hemel en op aarde verwoesting aangericht; waar Oekraïne het laatste slachtoffer in het nieuws is. De vrede die Jezus schenkt, is niets wonderbaarlijks; ze is slechts het gevolg van de rust die verkregen wordt door absoluut vertrouwen in Hem die ons oordeelt. De vrede die Jezus schenkt, is de garantie voor een status van goedkeuring. Hij schenkt zijn vrede aan allen zoals Hij zijn liefde schenkt, maar net als de ballenwerper moet degene aan wie het aanzoek wordt gedaan, het grijpen. Hij schenkt zijn vrede omdat Hij, liefde in al haar wezen zijnde, aanbiedt wat Hij is. Door dit te doen, kan Hem geen enkele verantwoordelijkheid worden toegeschreven voor de weigering of afwijzing van de kant van Zijn tegenpool. Liefde is het, Liefde blijft het. En zij die niet op deze Liefde reageren, zijn zelf verantwoordelijk voor het verlies van hun ziel. Door vrije tegenstellingen te scheppen, heeft deze Goddelijke Liefde goddeloosheid en haat in zijn leven gebracht. Nadat Hij de uitverkorenen heeft geselecteerd, die zich hebben aangepast aan zijn natuurliefde, en zonde en zondaars heeft vernietigd, allen die getekend zijn door goddeloosheid, zal God de volmaakte vrede en zuiverheid van zijn oorspronkelijke Liefde voor eeuwig vinden, ditmaal **alleen gedeeld met zijn** uitverkorenen, gesorteerd en geselecteerd.

Oekraïne: het beeld van een Bijbelse parabel

De wereldbevolking is momenteel gefocust op het conflict tussen Oekraïne en Rusland. Waarom deze collectieve interesse? Omdat dit conflict gevolgen heeft die iedereen ter wereld treffen.

West-Europeanen en Amerikanen vonden het verstandig om Oekraïne van wapens te voorzien. Trots, zelfs arrogant, wilden ze de zaak van dit grote land steunen, omdat het werd aangevallen door een land, **Rusland**, gehaat door het Westen, dat zelfs veel groter en uitgestrekter was dan het. Het Bijbelse voorbeeld van de Jood David die de Filistijnse reus Goliath met zijn slinger doodde, wekte de hoop op een nieuw wonder. Maar helaas voor degenen die op deze hoop vertrouwden, zijn de strijdende partijen noch David noch Goliath, maar twee naties onder Gods vloek. David van zijn kant had God werkelijk aan zijn zijde, wat niet het geval is, zelfs niet voor de vele "Immanuels", wier naam betekent: God met ons. Bij gebrek aan een wonder is het eindresultaat voorspelbaar: de sterkste zal de zwakste vernietigen, in overeenstemming met de regel die in de menselijke dierenmaatschappij is opgesteld en gevolgd.

In de tegenstelling tussen de twee volkeren laat elk zijn macht gelden, en dag na dag blijkt Ruslands macht enorm superieur te zijn. Westerlingen waren dit vergeten, omdat ze alleen het beeld van dit geruïneerde land uit het tijdperk van leider Gorbatsjov en de Russische president Jeltsin hadden behouden. Maar ze zagen niet dat, hoewel economisch en politiek geruïneerd en in puin, dit Rusland nooit is gestopt met het produceren van wapens om zich te verdedigen tegen een constant gevreesde aanval vanuit het Westen; sterker nog, vanuit de VS. Aan flarden verzameld, in een treurige staat van corruptie van het "Westerse" of "Chicago"-type, heeft de jonge president Vladimir Poetin de orde hersteld in een maffia-achtige situatie. Strikt gezag heeft zijn vruchten afgeworpen, de Russische oligarchen zijn vrijwillig of met geweld onderworpen aan het nieuwe nationale regime waarin gecontroleerde vrijheid het communistische model van het Sovjettijdperk heeft vervangen. Maar wat niet is veranderd onder de Russen, is hun gehechtheid aan hun land, die zij boven alles stellen. En terwijl Rusland zich herbouwde op basis van deze nationale waarde, wat gebeurde er in het Westen? Integendeel. Onder Amerikaanse invloed werd de wereld onderworpen aan de "markteconomie". Is dit iets nieuws? Op het eerste gezicht zou je kunnen zeggen van niet, want tot dan toe bestond internationale handel al, maar die vond vrij plaats en op basis van individuele onderhandelingen tussen leverancier en koper. Onder het Amerikaanse regime is de handel gebaseerd op contracten en allianties die volkeren binden en hen dwingen zich aan verplichtingen te houden. Het beste voorbeeld hiervan zijn de "GATT"-overeenkomsten (General Agreement on Tariffs and Trade) die door Europeanen en Amerika werden ondertekend. In deze overeenkomsten werd Frankrijk verplicht een bepaalde hoeveelheid graan van Amerika te kopen, ten koste van het feit dat het land dat voor eigen productie werd gebruikt, moest worden ingekrompen; dit wordt braaklegging genoemd. Zo werd over de hele wereld handel georganiseerd tussen landen die zich specialiseerden in een paar productiespecialiteiten, waardoor ze afhankelijk

werden van andere landen voor producten die ze zelf niet meer produceerden. Zo liet Frankrijk, na vrijwillig zijn textielindustrie te hebben gesaneerd ten gunste van Azië, zijn staalproductiepotentieel (staalproductie in het Oosten) vernietigen. Vervolgens werd zijn economische structuur, door verplaatsingen binnen Europa en naar China, gereduceerd tot zijn eenvoudigste vorm: die van een volk dat volledig afhankelijk was geworden van zijn Chinese import. Toen was het ontwaken hard en scherp; de ondergang werd steeds duidelijker en concreter, echter gemaskeerd door een kolossale schuld. Natuurlijk werden er door deze aanpassing nieuwe banen gecreëerd, maar wat voor banen waren dat? Banen die nodig waren om Frankrijk in leven te houden, maar niet om het voldoende te verrijken om zijn enorme schulden af te lossen. Het lokale leven vereist banen die duidelijk nuttig zijn voor het functioneren van het volk, maar die niet noodzakelijkerwijs de nationale welvaart vergroten die alleen export een land oplevert. En dit was de oorzaak van de economische ramp die Frankrijk en andere landen trof die meer importeren dan exporteren. Het economische saldo wordt daardoor negatief en het land leeft vervolgens alleen nog maar van leningen en schulden.

De wapenlevering aan Oekraïne had al zeer ernstige gevolgen. Daarmee positioneerden Europese landen zich duidelijk als vijanden van Rusland, en deze beoordelingsfout zal in de toekomst zwaar worden betaald. Maar de eerste gevolgen zijn de economische en financiële sancties tegen Rusland. Omdat de hele wereld is toegetreten tot de door de VS opgezette markteconomie, vernietigt de destabilisatie die door deze sancties wordt veroorzaakt de handelsbalansen die met moeite en veel dubbelhartigheid van de staatshoofden van de wereld, Europa en Frankrijk, tot stand zijn gekomen. Om aan deze handelsregel te voldoen, moesten deze presidenten en koningen hun vrijheid opgeven en hun landen overleveren aan een Amerikaanse handelsdictatuur. Vandaag de dag veroorzaakt het handelstekort, als gevolg van de sancties tegen Rusland, ruïne en wanorde in veel landen die volledig afhankelijk zijn geworden van de welvaart van West-Europese en Amerikaanse landen. De Europese naties worden vertegenwoordigd onder het symbool van de "**tien horens**" die door God vervloekt zijn in Openbaring 17:3: "*Hij voerde mij weg in de geest naar de woestijn. En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, vol van godslasterlijke namen, met zeven koppen en tien horens*". God richt zich op de volken over wie zijn naam wordt uitgesproken in de persoon van Jezus Christus. Daarom duidt hij in dit vers, onder het beeld van de "*zittende vrouw*", de rooms-katholieke kerk aan, die de norm van zijn waarheid verdraait. Zij "*zit*" op Europa, bijeengebracht door haar internationale diplomatieke inspanningen. Want de overeenkomsten van deze bijeenkomst worden de "Verdragen van Rome" genoemd. En in deze symbolen wordt de stad Rome geïllustreerd door het symbool van de "*zeven koppen*", wat wordt bevestigd door de uitdrukking "stad van de zeven heuvels" die er lang geleden aan werd toegeschreven.

Na de sancties stort het met grote moeite en schade opgebouwde kaartenhuisje in. Voor Europa en zijn rijkdommen dringt de tijd. De crisis die door dit koersverlies wordt veroorzaakt, wurgt de Europese volkeren die gewend zijn aan een vreedzaam en welvarend leven. Markten raken in paniek en de

prijzen van goederen stijgen alleen maar. De onevenwichtigheid van de situatie treft zowel verkopers als kopers; niemand blijft gespaard. En naast deze ramp is er de consequentie van de keuze om informatietechnologie te exploiteren, die fundamenteel is geworden in het economische, politieke en sociale beheer van rijke landen. De waarden kelderen. Start-up-achtige bedrijven, die als parasieten de interne economieën van landen zijn binnengedrongen, gaan failliet en staken hun activiteiten. De wanorde is dan ook wijdverspreid in alle landen die met hun rijkdom andere volkeren op aarde hebben gedomineerd. En als de crisis pijnlijk wordt gevoeld door deze rijke landen, is ze dat des te meer, en heeft ze immens dodelijke gevolgen voor de arme landen die afhankelijk waren van deze westerse landen. De kruimels die tot nu toe verzameld zijn, verdwijnen en voor deze afhankelijke landen is de ondergang fataal.

Maar in zo'n situatie proberen de slachtoffers de verantwoordelijken voor de ramp te identificeren. Het Westen geeft Rusland de schuld, maar Rusland wijst erop dat het Westen de wereldwijde onevenwichtigheden heeft gecreëerd door sancties tegen het land op te leggen. En inderdaad, het was het Westen dat de handelsbalans saboteerde door te besluiten geen Russisch gas en olie meer te kopen, die via dure gas- en oliepijpleidingen naar Europa werden getransporteerd. Dit is precies het probleem, in ons Europa dat wordt bestuurd door technocraten, onverstandige technici met korte, tekstuele oordelen. Ze hebben zojuist aangetoond dat ze in staat zijn beslissingen te nemen zonder de gevolgen voor Europa zelf en arme landen over de hele wereld te voorzien. Om zo'n situatie te creëren, moeten deze Europese leiders verstoken zijn van alle wijsheid. Maar dit is onvermijdelijk als we weten dat ze onder Gods vloek staan. Wat was de basis voor het besluit om Rusland sancties op te leggen? De noodzaak om het internationale recht op vrijheid te verdedigen, een recht dat door Rusland in Oekraïne wordt aangevallen. Zo'n besluit is verbazingwekkend voor leiders die zich hebben laten ketenen door meervoudige en wederkerige verplichtingen die binnen de EU worden opgelegd. En zich bewust van hun militaire zwakte, verenigen deze volkeren zich, denkend dat ze Rusland op die manier bang zullen maken. Honden blaffen en huilen, net als wolven, in roedels. Maar geld, zo nuttig in vreedstijd, maakt je niet sterk in de strijd; het is geen vervanging voor de vernietigende raketten en projectielen die Rusland in groten getale bezit. In tegenstelling tot Europese landen zijn de bevolkingen van arme landen geen technocraten en redeneren ze simpelweg op basis van waargenomen feiten. Hun woede en haat zullen zich keren tegen de westerse volkeren, die ze verantwoordelijk zullen houden voor hun ongeluk, hun ondergang en hun honger.

Net zoals in Frankrijk de honger de woedende bevolking naar het paleis van koning Lodewijk XVI dreef, zal ook in Europa de Afrikaanse woede opkomen, zoals die in Daniël 11:43 wordt aangeduid met "*Libië en Ethiopië*": "*Hij zal de schatten van goud en zilver en alle kostbaarheden van Egypte in bezit nemen; de Libiërs en de Ethiopiërs zullen hem achtervolgen.*" Dit zal gebeuren op het moment dat Europa te lijden zal hebben onder de Russische bezetting, die de westerse rijkdommen komt plunderen om zichzelf te compenseren voor de schade die is geleden door de Europese sancties.

De vervulling van de huidige gebeurtenissen werpt steeds meer licht op dit door God voorspelde programma. De sancties tegen Rusland hebben er immers toe geleid dat het veel geld en waardevolle bezittingen, die door westerse landen in beslag waren genomen, kwijt is geraakt. Wat zou logischer en natuurlijker kunnen zijn dan, na zijn macht aan Oekraïne te hebben opgelegd, naar het Westen te komen om de bevolking te straffen en te plunderen om zichzelf te vergelden voor het geleden onrecht? Alles is logisch geworden, en de vervulling ervan ligt nu vlak voor ons, tussen vandaag en het jaar 2028, want 2029 zal het uur zijn van het einde van de genadetijd, en de lente van 2030, het uur waarop Jezus Christus zal komen om zijn uitverkorenen van de aarde weg te nemen en de hele mensheid te vernietigen. De dreigende Afrikaanse woede wordt momenteel verklaard door de stopzetting van de aanvoer van tarwe die door Oekraïne wordt verbouwd en geproduceerd. Oekraïne heeft, om zijn handelshaven Odessa te beschermen tegen Russische schepen, explosieve zeemijnen in de wateren van de "Zwarte Zee" geplaatst. Als gevolg hiervan kan tarwe niet langer geleverd worden aan arme koperslanden, die onvermijdelijk hongersnood zullen ervaren. Bedenk dan dat " *hongersnood* " een van de " *vier verschrikkelijke straffen* " is van Jahweh, de Almachtige God, volgens Ezechiël 14:21: " *Want zo zegt de Heer Jahweh: Ik zend mijn vier verschrikkelijke straffen tegen Jeruzalem: het zwaard, de **hongersnood**, de wilde dieren en de pest, om er mens en dier uit te roeien...* " Een andere toevalligheid, die ook niet toevallig is, is dat in de Klaagliederen van Jeremia de kleur " *zwart* " wordt gekoppeld aan " *hongersnood* ". We lezen in Klaagliederen 4:8-9: " ***Hun uiterlijk is donkerder dan zwart** ; ze zijn op straat niet te herkennen; hun huid kleeft aan hun beenderen, droog als hout.*" *Degenen die door het zwaard omkomen, zijn gelukkiger dan **degenen die door honger omkomen**, die uitgeput neervallen, beroofd van de vruchten van de velden.* De "Zwarte Zee" onthult ons zo het geheim dat in haar naam verborgen ligt. Hij profeteerde het moment waarop zij de oorzaak zou worden van een verschrikkelijke sterfelijkheid als gevolg van " *hongersnood* ". Samen met de doden die gedood werden door het vernietigende " *zwaard* " van de Derde Wereldoorlog of de " *zesde bazuin* " van God, die, net als de " *vierde bazuin* ", volgens Lev. 26:25-26 als een " *zwaard* " komt om " *het verbond* " van God te wreken: " *Ik zal **een zwaard over u brengen, dat mijn verbond zal wreken** ; wanneer u zich in uw steden verzamelt, zal Ik de pest onder u zenden* , en u zult in de hand van de vijand worden overgeleverd. *Wanneer Ik uw broodstaf breek* , zullen tien vrouwen uw brood in één oven bakken en uw brood per gewicht brengen; u zult eten, maar u zult niet verzadigd worden. » Laten we in dit vers ook de vermelding opmerken van drie van de vier verschrikkelijke straffen van God, maar in volgorde: " ***zwaard** , **pest** , **staf van gebroken brood** , **hongersnood*** ." Ik herinner me dat God ons een verband suggereert tussen de " *vierde en de zesde bazuin* ", door het " *tweede wee* " als het " *vierde* " te benoemen in Openbaring 11:14: " *Het tweede wee is voorbijgegaan. Zie, het derde wee komt spoedig.* " Dit, hoewel deze uitdrukking het " *zesde* " betreft, volgens Openbaring 9:12-13: " ***Het eerste wee is voorbijgegaan . Zie, twee weeen komen hierna . De zesde engel blies de bazuin . En ik hoorde een stem uit de vier horens van het gouden altaar dat voor God staat.*** " Bovendien, door het thema van de Franse Revolutie, misleidend " *tweede wee* " genoemd,

vlak voor het citeren van de " zevende bazuin " als het " *derde wee* ", *te plaatsen* , bevestigt de subtiele Geest van God verder het verband dat Hij legt tussen de Franse Revolutie en de Derde Wereldoorlog. Deze twee acties, uitgevoerd in zeer verschillende historische contexten: die van Frankrijk tijdens de Revolutie en die van Europa en de hele wereld tijdens de Derde Wereldoorlog, komen om Gods verbond te wreken. Beide komen tussenbeide om de mensheid te straffen die ontrouw is aan Jezus Christus aan het einde van de twee profetische tijdperken, gescheiden door de datum 1843: de Revolutie kwam om het katholieke geloof te straffen en de Derde Wereldoorlog komt om de individuele of gedeelde ontrouw van de katholieke, orthodoxe, protestantse, anglicaanse en adventistische religies te straffen.

Ter afsluiting van de studie van dit onderwerp, dat betrekking heeft op de Derde Wereldoorlog, die begon in het betwiste gebied tussen Oekraïne en Rusland, richten we onze aandacht op het gelijkenisverhaal over het " *einde van de wereld* " in Matteüs 13:40-41: " *En zoals het onkruid verzameld en verbrand wordt, zo zal het ook gaan bij het einde van de wereld.* "

Ik vind het buitengewoon interessant dat de Russische leider Vladimir Poetin een oorlog is begonnen om Oekraïne te "denazificeren", omdat deze motivatie vergelijkbaar is met het idee om "het onkruid" uit te trekken, Oekraïne, in ons huidige geval. De Russische president handelt volgens zijn oordeel over de nazistische geest, net zoals God het onkruid oordeelt op hun slechte geestelijke vruchten. Rusland heeft publiekelijk zijn oordeel uitgesproken over westerse samenlevingen die het als gedegenereerd en corrupt beschouwt; en God oordeelt het geestelijke onkruid om dezelfde redenen. Dit, zodat het westerse kamp de rol van het onkruid in de gelijkenis op zich neemt; wat op zich niet verrassend is. En deze andere verzen versterken deze vergelijking verder: vers 28-29-30: " *Hij antwoordde hun: Een vijand heeft dit gedaan. En de dienaren zeiden tegen hem: Wilt u dat wij het gaan uittrekken?*" *Nee, zei hij, opdat u, terwijl u het onkruid verzamelt, niet ook de tarwe eruit trekt. Laat beide samen opgroeien tot de oogst. En als het tijd is voor de oogst, zal ik tegen de maaiers zeggen: 'Verzamel eerst het onkruid en bind het in bossen om het te verbranden, maar breng de tarwe bijeen in mijn schuur.'*

Deze angst om " *het graan te vernietigen door het onkruid te wieden* " bestaat ook bij de Russische president, omdat hij Oekraïne aanvalt om te midden daarvan de mensen te beschermen die willen dat de Russische overwinning wordt ontdaan van de kwade invloeden uit het Westen, dat wil zeggen, bevrijd van de gedachten en moraal van het " *onkruid* ". Ik durf deze vergelijking te wagen: door te handelen zoals hij doet, gaat Vladimir Poetin in Oekraïne op zoek naar wat in zijn ogen en oordeel "het verloren schaap" is, zoals Jezus doet, om dezelfde redenen: om het te ontdoen van de heersende immoraliteit van de plek waar het leeft. En deze motivatie van president Poetin ontgaat de redenering van westerlingen die zichzelf niet als gedegenereerden beschouwen, en daarom interpreteren zij de traagheid van de verovering van Oekraïne als een Russische zwakte. Ze hebben niet begrepen dat Oekraïne zonder deze motivatie vanaf de eerste dagen van het *conflict veroverd zou zijn geweest*. De traagheid is uitsluitend het gevolg van de zorg van de Russische leider om " *het* " *te sparen*. "goed graan

" dat tussen het " *onkruid* " leeft. Als dit niet het geval was geweest, zouden we getuige zijn geweest van genocide in Oekraïne. Sterker nog, het einde van Oekraïne is een beeld dat de komst van het " *einde van de wereld* " voorspelt en aankondigt. Net als God is V. Poetin geduldig sinds de Oekraïense volksputsch op het "Maidanplein", die tussen 2013 en 2014 met geweld en wapens de rechtmatig gekozen Russische president van Oekraïne omverwierp. Het was met deze actie dat de wanorde en vijandigheid van Oekraïners jegens Rusland begon. In 2014 kwam de Russische president verontwaardigd de overwegend Russische bevolking van de Krim bevrijden van Oekraïne. Dit was al een waarschuwing aan het vurige Oekraïne en zijn jonge leider, Volodymyr Zelensky. Maar even koppig en eigenzinnig als het " *onkruid* ", bleven de twee doof voor Russische dreigementen. Zo waren op 24 februari 2022 de oproepen aan het Westen, waartoe zij zich wilden aansluiten door zich bij de NAVO aan te sluiten, de laatste stro; het stro dat Rusland dwong oorlog te voeren op Oekraïense bodem. Voor V. Poetin was 24 februari de datum van het begin van zijn " *oogst* " en, net als God aan het einde van de wereld, is het zijn taak om " *het onkruid te wieden en te verbranden* "; zodat zijn Russische aanhangers hun vrijheid en de waarden van hun oude Russische natie kunnen herwinnen. Net als " *het goede graan* " vinden ze in Rusland de " *graanschuur* " van hun wensen en verwachtingen.

Maar in deze oorlogszuchtige context speelt " *de tarwe* ", zo belangrijk in de parabel, een uiterst belangrijke rol voor de hele wereld in onze tijd. Terwijl mensen vechten om tarwevoorraden om deze te verkopen, wordt deze tarwe geblokkeerd en niet vervoerd, behalve in kleine hoeveelheden. Wat de mensheid, gedegenereerd of niet, nog steeds ontgaat, is dat de enige eigenaar van deze tarwe noch Oekraïne, noch Rusland, noch het Westen is, maar enkel en alleen God. Het is Hij, de Glorieuze, genegeerd en veracht door alle volkeren der aarde, die nu heeft besloten de mensheid te laten verhongeren door onontwarbare en onoplosbare situaties te creëren die de hele mensheid in de greep houden. Als de Derde Wereldoorlog op zichzelf niet " *het einde van de wereld* " vormt, is het zeker dat hij zich daarop voorbereidt door naties en hun bondgenootschappen te vernietigen. Want volgens Openbaring 9:13-14-15 is " *de oogst van de wereld* " voltooid wanneer de toorn en verontwaardiging van Jezus Christus hun hoogtepunt bereiken: " *En de zesde engel blies de bazuin. En ik hoorde een stem uit de vier horens van het gouden altaar, dat voor God staat, zeggende tot de zesde engel, die de bazuin had: Laat de vier engelen los, die gebonden zijn bij de grote rivier de Eufraat. En de vier engelen, die gereed waren voor een uur, een dag, een maand en een jaar, werden losgelaten om het derde deel van de mensen te doden.* "

In deze symbolen wordt de woede van Jezus Christus, die uit de hemelse " *tempel* " komt, symbool van zijn rol als voorspraak voor zijn volk, geïdentificeerd door de dodelijke maatregel die hij beveelt: " *zodat ze een derde van de mensen doden.* " Na deze slachting zullen er dus maar weinig overlevenden overblijven om de laatste universele geloofstest in Jezus Christus te doorstaan. Het gaat er niet om te weten of hij bestaan heeft, maar om in daden te bewijzen dat al zijn lessen geleerd en in praktijk gebracht zullen zijn, volgens de maatstaf van het pad van zijn waarheid. Dan zullen **alleen zij die uitgekozen zullen worden**, de

eeuwigheid ingaan, geplaatst aan het einde van het pad dat Christus genoemd wordt.

Van droom naar waarheid

Ik ben geboren aan het einde van de Tweede Wereldoorlog, waaraan ik geen andere herinnering heb dan de ruïnes die door de Amerikaanse bombardementen waren aangericht, en die nog enkele jaren na de oorlog sinister zichtbaar bleven. Vanaf mijn geboorte voelde ik de liefde voor vrede in mij die voor alle mensen wenselijk leek. Want aan het einde van de oorlog werden films over het brute gedrag van de Duitse legers en de verschrikkelijke "Gestapo" (de politie van nazi-Duitsland) jegens volwassenen en zelfs kinderen geprojecteerd op witte lakens die tijdens openbare bijeenkomsten waren uitgespreid. Zo werden de verschrikkingen van de oorlog aan mij geopenbaard, zonder ze zelf te hebben meegemaakt. Mijn behoefte aan vrede was dan ook immens om deze verschrikkelijke invloed te compenseren. Het Darbystiaanse geloof van de familie van mijn vader leerde mij het verhaal van Jezus Christus, zoals geopenbaard in de vier evangeliën. De prachtige gelijkenissen die Jezus vertelde, verheerlijkten zachtmoedigheid en die vrede die mijn geest het meest nodig had. Het is waar dat we als kind alleen echt geïnteresseerd zijn in wat we zoeken en verlangen. Ik heb uit deze evangeliën alleen deze immense liefde overgehouden die voortkwam uit Jezus Christus, de "Zoon van God". Terwijl ik opgroeide en tijdelijk afstand nam van de Bijbeltekst, bleef dit ideaal van vrede in mij bestaan, en het was toen dat ik begon te " **dromen** " van een internationale verstandhouding tussen mannen van alle kleuren en rassen; dit, boven hun religieuze verschillen, in de veronderstelling dat liefde deze obstakels kon overwinnen en overwinnen. Ik was daarom, als adolescent, een volmaakt humanist, maar ik was ook een ware gelovige. Verijdelde professionele problemen brachten me ertoe om in het lezen van de Bijbel de troost te vinden die mijn ziel zo hard nodig had. En dus begon ik met deze lezing, te beginnen met het begin van de Bijbel, het boek Genesis. En deze persoonlijke lezing, zonder invloed van buitenaf, heeft in mij het besef gewekt van het belang van de erfzonde die Eva, en vervolgens Adam, beging. Wanneer het echter aankomt op het afleggen van rekenschap voor deze zonde van ongehoorzaamheid, is het Adam die God als eerste ter discussie stelt, vanwege de overheersing van de man over de vrouw. Want Adam werd als eerste geschapen en Eva werd gevormd uit een van zijn " *ribben* ", wat voor God betekende dat zij een " *hulp* " zou zijn die aan zijn "zijde" werd geplaatst; een " *helper* ", maar geen gelijke op vleselijk niveau. Als gelijkheid Gods keuze was geweest, zou de mens een andere, door God geschapen mens als gezelschap hebben gehad, zoals Hij dat ook deed voor de hemelse engelen. Daarom is de gelijkheid tussen man en vrouw die feministische groeperingen eisen een zonde die begaan wordt tegen de orde

die God vanaf zijn aardse schepping heeft ingesteld. Ik weet heel goed dat deze keuze van God, vóór alle andere redenen, gebaseerd was op zijn profetische project dat Adam tot het profetische beeld van Jezus Christus maakte en Eva tot dat van zijn Uitverkorene, zijn Vergadering van zielen die gekozen waren om eeuwig in zijn gezelschap te leven. De vrouw heeft echter dezelfde rechten als de man op spiritueel niveau; dezelfde eeuwige bestemming wordt haar in Jezus Christus voorgesteld. Zij onderscheidt zich van de man alleen door haar seksuele vrouwelijkheid en naar het beeld van de Uitverkorene van Christus draagt, baart en voedt zij de kinderen van de mens, het beeld van Jezus Christus.

Het feit dat God de schepping van de mens openbaart, door als beeld de handeling van het " *vormen* " van de mens uit de klei van de aarde, " *het stof der aarde* ", te nemen, bracht een dubbele boodschap met zich mee; de ene fataal en sinister, en de andere de hoop op een mogelijke hervorming. Want wat God vormt, kan Hij vervormen en vernietigen, en dit is tragisch genoeg het lot dat Hem na zijn zonde zal treffen; voor het eerst sinds Hij de vrije mens schiep, doodt God zijn schepsel, de dood verschijnt in absolute tegenstelling tot het leven. Je was niets, je werd geboren en leefde, en je wordt weer niets; dit alles onder de blik en het oordeel van God. Maar omgekeerd, aangezien niets onmogelijk is voor God, kan de bewerkte klei door Hem worden hersteld om zijn gebreken te verwijderen. Wat mij zo logisch leek, werd echter niet door iedereen gedeeld. Want verrassend genoeg geloofden de christenen van mijn tijd in de onsterfelijkheid van de ziel, zoals die werd geleerd door die heidense Griekse filosoof Plato; iets dat de Bijbel formeel en onherroepelijk tegensprekt. Het menselijke en duivelse denken van deze filosoof hoort niet thuis in de religieuze waarheid van Gods plan. Dit christendom had daarom grote problemen in zijn relatie met de grote schepper God. En de schadelijke rol van het katholieke geloof kreeg voor mij al een logische betekenis, bovendien had het de norm van de protestantse hervormers verworpen. Het probleem was ondanks alles niet opgelost, omdat protestanten ook in deze onsterfelijkheid van de ziel geloven.

Zo stelde mijn lezing van de Bijbel, het boek van de goddelijke waarheid, me, **na de droom van universele vrede , in staat de werkelijkheid en de gevolgen ervan te ontdekken** . Want dood en goddeloosheid hadden een oorzaak: een goddelijk oordeel. Voor de mens was daarom niet alles mogelijk, en zijn dromen van vrede waren onhaalbaar zonder God. Dat was de trieste realiteit. En ik vervolgde, hoofdstuk na hoofdstuk, en boek na boek, mijn lezing van de hele Bijbel, en ontdekte zo, in een overzicht van eeuwen en millennia, het verheven plan van God. Alles leek me duidelijk, behalve dat de profetieën hermetisch leken, ondanks mijn pogingen om hun betekenis te begrijpen. Ik kan nu, en sinds 1980, de oorzaak van deze blokkade verklaren: onwetendheid over het belang van het verlaten van de ware sabbat. Net als velen wist ik dat de Joden op zaterdag rustten en dat christenen hun wekelijkse rust, de eerste dag, "zondag" genoemd, eerden. Net als andere christenen vormde de geërfde zondag voor mij geen enkel probleem, maar ik herinner me dat ik mijn verbazing uitsprak tegenover mijn moeder, ik citeer: hoe kun je deze afwijkende rustdag rechtvaardigen als het christelijk geloof een geërfd verlengstuk is van het joodse geloof? Mijn moeder had het antwoord niet, maar God wel, en daarom

introduceerde Hij mij in 1979 in het adventisme. De God van de waarheid liet me ontdekken dat kennis van de werkelijkheid ons kwalificeert voor de waarheid ervan; de laatste stap in het bouwen van het eeuwige leven.

Ik kan nu getuigen dat alles een verklaring heeft die iedereen kan ontdekken in de waarden en normen die God heeft vastgesteld. De goddelozen kunnen hun plannen smeden zonder dat ik het weet, tot de dag dat God besluit het me te laten weten. Omdat Hij toekijkt, en Hij is niet onwetend over alles wat er gebeurt in al zijn universums, zijn hemelse dimensies, inclusief die van onze aarde waar complotten en corruptie tot het uiterste toenemen. Het is rustgevend voor de ziel van een geliefde discipel te weten dat alle slechtheid op aarde is geïdentificeerd en vastgelegd in afwachting van het Laatste Oordeel.

Bevrijd van mijn illusies over vrede en universeel geluk, was ik klaar om het rechtvaardigheidsaspect te ontdekken van de grote Schepper-God, beledigd door opstandige geesten, van Satan tot de laatste menselijke zondaar. Want tot velen, en tot hun ongeluk, hebben christenen het beeld van God dat ze verlangen en niet zijn werkelijke beeld. De God die de Bijbel openbaart, is evenzeer liefde als gerechtigheid. Maar zijn eerste verbond was vleselijk, zijn volk bestond uit gelovigen, ongelovigen en onverschillige egoïsten – een voorbeeld van de wereldwijde mensheid. Met dit soort samenleving streefde God ernaar zowel zijn liefde als zijn straffende gerechtigheid te tonen. En het moet erkend worden dat God in dit oude verbond, waarin slechts enkele koningen Hem eerden, vooral de aardse passage van deze talrijke koningen van Juda en Israël moest samenvatten door over elk van hen te zeggen: "*Hij deed volkomen kwaad, net zoals zijn vader vóór hem gedaan had, en hij stierf.*" Dit verklaart waarom het getuigenis van het oude verbond weinig gewaardeerd wordt door veel christenen, die veel meer de aangename woorden uit de mond van Jezus Christus verkiezen. Maar ook hier vergissen ze zich, want Jezus Christus bedoelde zijn woorden gericht aan zijn enige ware dienaren, of preciezer gezegd, zijn enige ware slaven. Daarom moeten de woorden van zijn zaligsprekingen, plechtig verkondigd in Matteüs 5, begrepen worden, en we zullen ze elk in detail bestuderen. Maar eerst wil ik het belang aantonen van het lezen van de hele Bijbel, van begin tot eind. Alleen de openbaringen in de teksten van het Oude Verbond tonen God in vernietigende handelingen, waarbij hij bevelen geeft om "*mannen, vrouwen, oude mannen en kinderen*" te "*doden*". Dit was in de eerste plaats het geval voor de mensheid tijdens de zondvloed, en na Mozes, ten tijde van Jozua, zal het ook het geval zijn voor de bevolking die in Kanaän woonde. Want God, volgens zijn woorden aan Abraham, "*had de ongerechtigheid van de Amorieten een hoogtepunt bereikt*". Ze moesten allemaal uitgeroeid worden, zodat hun land het Israël van God kon worden. En ten slotte, volgens Ezechiël 9 waren het "*de mannen, de vrouwen, de ouderen en de kinderen*" van Israël die door het Chaldeeuwse zwaard werden getroffen bij de derde interventie van koning Nebukadnezar in 586. Het is absoluut noodzakelijk deze feiten te kennen om niet in de val te trappen van de unieke goddelijke goedheid die in Jezus Christus werd getoond. En het is des te noodzakelijker omdat de God die deze slachtpartijen beval, dezelfde Geest was, geïncarneerd in de zachtmoedige Jezus Christus. Jezus zelf verklaarde in Johannes 17:3: "*En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige ware God, en Jezus*

Christus, die Gij gezonden hebt ." Zonder kennis van de werken die door God in het Oude Verbond zijn verordend, wordt deze kennis, van de " *ene ware God en van Jezus Christus* ", die "*het eeuwige leven* " maakt , nietig en onbestaand. Zo zijn de twee verbonden die achtereenvolgens door God zijn ingesteld de twee schalen van de weegschaal van zijn oordeel; Ze vullen elkaar aan, maar staan niet tegenover elkaar, want samen onthullen ze het volledige karakter van de Schepper-God. Merk echter op dat, aangezien God zichzelf in Christus ter dood heeft gebracht om de losprijs voor de zonde te betalen, het nieuwe verbond evenveel gerechtigheid als liefde en goedheid is. Al zijn leer culmineert in het vergieten van het kostbaarste bloed voor God: dat van Jezus Christus de Rechtvaardige. Na deze dingen gezegd en begrepen te hebben, kan ik beginnen met de studie van deze prachtige negen zaligspreekingen die Jezus opdroeg aan zijn enige gezegende en heilige, trouwe dienaren, zijn ware uitverkorenen, in Matteüs 5. Ik heb de term " *gezegend* " vervangen door " *gezegend* ", wat in dit geval een meer spirituele betekenis heeft die gerechtvaardigd is en die een authentieke heiligheid aanduidt.

Vers 3: " *Zalig de armen van geest, want hun behoort het koninkrijk der hemelen!* " Mensen die volledig van God afgesneden zijn, hebben deze woorden durven interpreteren als: Zalig de dwazen. Maar wat zegt Jezus werkelijk? " *Zalig* " zijn zij die in zichzelf het gebrek aan de goddelijke Geest voelen. We zien niet veel mensen meer die de indruk wekken zich om zo'n gebrek te bekommeren. Persoonlijk zoek ik ze en vind ze niet, of slechts zeer zelden. Dus zijn de begunstigden van deze zaligheid momenteel net zo zeldzaam als het goud dat verborgen ligt in het water van goudhoudende rivieren of mineraaladers in de bergen. Iedereen die het gebrek ervaart waarover Jezus spreekt, streeft ernaar alles te doen om het te verkrijgen, en het eerste wat we moeten doen is ontdekken wat deze gemeenschap met de Geest-God verhindert. Voor mij, in 1979, ontdekte ik dat het mijn ontrouw aan zijn sabbat was, omdat ik tot dan toe had genegeerd dat God de herstelling ervan had geëist sinds het jaar 1844 (maar 1843 na de rectificatie). En deze ervaring van mij onthult het oordeel van God, zoals dat is toegepast op alle mensen die het christendom vormen. Aan allen rekent God deze overtreding van zijn heilige sabbat toe, die na de schepping aan de Joden werd hernieuwd in het vierde van zijn tien geboden; en daarom logisch en legitiem sinds 1843 aan zijn getrouwe uitverkorenen is teruggegeven door zijn decreet uit Daniël 8:14: " *gerechtvaardigde heiligheid* ".

Vers 4: " *Zalig zijn zij die treuren, want zij zullen getroost worden!* " Ook hier zien lezers die de Geest missen, in zijn bedroefden degenen die het slachtoffer zijn van menselijke slechtheid, en alleen hen. Maar wat zegt Jezus? Zalig zijn zij die treuren omdat ze niet kunnen voldoen aan de eisen van heiligheid die God stelt. Deze onmogelijkheid is de oorzaak van hun oprechte lijden; wat, in het voorbeeld dat Hij gaf in Lucas 18:13-14, rechtvaardigt dat Christus de voorkeur geeft aan de vergeven, berouwvolle zondaar boven de zelfingenomen Farizeeër. Vooruitziend naar de hulp die zijn dood Hem zou bieden, verkondigt Jezus alleen aan zijn uitverkorenen zijn aanstaande troost; die zal voortduren na zijn terugkeer naar de hemel, door zijn hemelse bediening als "Trooster", de "Heilige Geest" genoemd.

Vers 5: " *Zalig de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven!* " De " *zachtmoedigen* " zijn, volgens het Larousse-woordenboek, zij die goed zijn tot op het punt van "zwakte". Ik denk niet dat Jezus het met deze definitie eens is. Want verkiezing vereist geen "zwakte", maar een grote zielskracht die de duivel en zijn subtiele verleidingen kan weerstaan. Voor Jezus is de " *zachtmoedige* " van nature goed, van een goedheid vergelijkbaar met die van God, die allesbehalve "zwakte" is. Het is deze gelijkenis en volmaakte compatibiliteit tussen de twee goedheden, goddelijk en menselijk, die alleen Christus' uitverkorenen in staat zal stellen " *de aarde te beërven* ". Maar onderworpen aan gerechtigheid, kan goedheid niet zwak blijven en de toepassing ervan is daarom beperkt en afhankelijk van intelligentie. Ik wil erop wijzen dat de natuurlijke menselijke goedheid vervolmaakbaar is, in tegenstelling tot die van God, die van nature volmaakt is.

Vers 6: " *Zalig zijn zij die honger en dorsten naar gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden!* " Menselijke rechtbanken zijn van nature niet in staat om te reageren op deze " *honger* " en " *dorst* " naar gerechtigheid; daarom zijn het niet op hen gericht waar Jezus' woorden betrekking op hebben. Jezus kondigt het verkrijgen van goddelijke " *gerechtigheid* " aan, die wenselijk en wenselijk is omdat ze volmaakt is; in staat om de hongerige of dorstige ziel te " *sussen* ". Maar naast dit algemene aspect van " *gerechtigheid* " wordt de zondaar met de dood bedreigd door zijn praktijk en erfenis van " *zonde* ". Jezus kondigt aldus aan dat dit probleem zal worden opgelost door zijn aanstaande verzoenende dood. Er zal een ruil plaatsvinden, Jezus zal de " *zonden* " van zijn uitverkorenen dragen, maar ik specificeer nogmaals, **alleen van zijn uitverkorenen** , aan wie hij zijn volmaakte " *gerechtigheid* " zal toerekenen, zonder enige smet. De behoefte aan " *gerechtigheid* " van zijn uitverkorenen zal aldus volmaakt worden bevredigd en zij zullen volledig " *verzadigd* " worden.

7: " *Zalig zijn de barmhartigen, want hun zal barmhartigheid geschieden !* " Dit woord barmhartigheid suggereert een getuigenis van hartelijkheid in een situatie van ellende. Koningen, machtigen en de meerderheid van de rijken zijn niet in staat barmhartigheid te betonen. De menselijke geschiedenis getuigt hiervan: de rijken eren de rijken en laten de armen achter om hun armoede te dragen. Barmhartigheid is een unieke goddelijke eigenschap, maar dankzij de verzoening tussen de uitverkorenen en God, die Jezus mogelijk zal maken door zijn verzoenende dood, zal goddelijke barmhartigheid in hen geplant worden. En herbouwd naar het beeld van Christus, zullen zijn uitverkorenen barmhartigheid kunnen tonen, omdat zij deze eigenschap van God op zijn ware waarde hebben gewaardeerd. Hij geeft zijn uitverkorenen, als bewijs van zijn "barmhartigheid" jegens hen, de vrijwillige dood van Jezus Christus, " *het Lam Gods dat de zonden van de wereld wegneemt* ". Wie is er ellendiger dan de zondaar die ter dood veroordeeld is voor zijn zonden? Wie heeft Gods barmhartigheid meer nodig dan hij? Opnieuw belooft en kondigt deze zaligspreking aan dat het probleem zal worden opgelost.

Vers 8: " *Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien!* " Allereerst, wie anders dan God kan de kwaliteit van een hart beoordelen en het als rein beschouwen? Niemand. Valse menselijke beweringen dat ze aan dit criterium voldoen, zijn daarom ijdel en waardeloos. Alleen God heeft het vermogen om de

zuiverheid van de gevoelens van zijn schepselen te beoordelen, omdat zijn Geest ze beter "scant" dan een laserstraal. Voor God is een rein hart een hart waarvan hij de zuiverheid, dat wil zeggen de ware oprechtheid, herkent. Ook hier gaat het niet om de oprechtheid die mensen beweren, maar om die welke God waarmerkt. En voor Hem is dit gemakkelijk aan te tonen: het rein hart gehoorzaamt zijn geboden zodra hij ze ontdekt. Het rein hart gehoorzaamt zijn geweten en wat zijn intelligentie het gebiedt te doen. In zo'n toestand kunnen alleen de uitverkorenen "*God zien*" wanneer Hij in Christus terugkomt om hen op te zoeken en hen in Zijn eeuwigheid op te nemen, aanvankelijk voor "duizend jaar" in de hemel om de goddeloze doden te oordelen die vernietigd zijn, en vervolgens op de wedergeboren aarde, voor de eeuwigheid.

Vers 9: "*Zalig de vredestiters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden!*" Hier moeten we ons niet vergissen met dit woord vrede, want Jezus verklaart ook aan zijn discipelen: "*Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard ...* Mat. 10:34." De "*vrede*" waarover hij in zijn zaligspreekings spreekt, is daarom bijzonder en van goddelijke aard. Deze term "*vrede*" heeft als absolute tegenpool het woord "oorlog". En dit is een essentieel punt van zijn boodschap: Jezus leert ons dat onze zondige staat ons bindt aan de duivel, tegen wie God "oorlog" voert. Als mens moet ieder van ons vrijelijk onze kant kiezen, wetende dat er slechts twee kanten zijn om uit te kiezen: die van God en die van Satan. Wil God ophouden oorlog tegen ons te voeren, dan moeten we noodzakelijkerwijs aan zijn eisen voldoen door zijn kamp binnen te treden, aangezien de dood van Jezus Christus deze intrede mogelijk heeft gemaakt. Maar ook hier geldt: pas op voor valse bekeringen, want na Jezus' bediening veranderde de duivel zijn tactiek, en na de openlijke vervolging door de "*draak*" kwam hij als een verleidelijke "*slang*" de kerken binnen, waardoor hij mensen verleidt en bedriegt die denken dat ze zich bekeren tot het christelijk geloof, maar niet door God erkend worden. Een oud, wijs gezegde luidt: "Men kan alleen geven wat men ontvangen heeft." Ook in de praktijk kunnen alleen zij die Gods vrede werkelijk ontvangen, deze op hun beurt doorgeven aan anderen die geroepen zijn. En ook hier wordt de selectie gemaakt door God, die zijn vrede alleen geeft aan christenen die zijn voorschriften en heel zijn geopenbaarde wil gehoorzamen. Deze maatstaf is die van Jezus Christus, de eerste "*Zoon van God*". Ook zijn uitverkorenen die Hem toestaan zijn beeld in hen te hervormen op het niveau van zijn karakter, worden op hun beurt, door goddelijke aanneming, "*zonen van God*". Alleen de Vader kan het zoonschap van zijn zonen erkennen.

Vers 10: "*Zalig zijn zij die vervolgd worden om de gerechtigheid, want van hen is het koninkrijk der hemelen.*" ! » Met dit vers wilde Jezus zijn uitverkorenen een motivatie geven om de vervolgingen van de duivel en zijn aardse handlangers, die het door God geleide en georganiseerde reddingsproject bestrijden, te aanvaarden en te doorstaan. Jezus verheerlijkt het voorbeeld dat hijzelf als eerste zal belichamen voor zijn uitverkorenen, die hem zullen navolgen om hem te volgen op het pad van de waarheid dat hij voor hen heeft uitgestippeld. Christus' uitverkorenen zijn zich er terdege van bewust dat ze zich op aarde tijdelijk onder de heerschappij van de duivel en zijn demonen bevinden. Ze weten dat, in tegenstelling tot Jezus, de wet van de goddelozen van toepassing is en

heerst. Het koninkrijk der hemelen dat hun wordt toegeschreven, is een recht op de zegevierende toekomst van Gods leger. Het kan alleen worden gewaardeerd door waar geloof en Paulus herinnert ons er terecht aan in Romeinen 8:24: "*Alleen in hoop worden we gered.*" Het is daarom ook in hoop dat "*het koninkrijk van God zal toebehoren aan hen die vervolgd worden om de gerechtigheid*", zoals God in zijn hele Bijbel leert. Merk op dat in dit vers de begunstigde van de zaligheid de slagen die hem worden toegebracht niet mag terugbetalen, maar de slagen die hem onrechtvaardig worden toegebracht met geduld en berusting moet verdragen. We kunnen de werkelijke waarde van welke vorm van geweld dan ook die de "*slechte boom en zijn vrucht*" identificeert, niet inschatten.

Vers 11: "*Zalig zijt gij wanneer men u smaadt en vervolgt en leugenachtig allerlei kwaad van u spreekt, omwille van Mij.*" Ook hier zal de eerste "*gezegende*" man Jezus zelf zijn, aangezien Hij als eerste door de Joden van allerlei kwaad beschuldigd zal worden vanwege zijn verbondenheid met God. Hij werd door de Joden vervolgd en beschuldigd van godslastering en door de Romeinen gekruisigd. Maar in dit vers waarschuwt Jezus zijn uitverkoren gelovigen dat hun trouw hen dezelfde behandeling van de duivel zal opleveren. Jezus specificeert: "*en dat er **leugenachtig** allerlei kwaad van u gesproken zal worden.*" Zaligheid zal alleen christenen ten goede komen die "**valselijk**" beschuldigd worden, want kwaad, aangezien voor vervolging, kan ook van God zelf komen en niets meer zijn dan een rechtvaardige straf, verdiend door degene die het ondergaat. Dit is het lot dat zijn vijanden treft die zich voordoen als christenen. In onze tijd van grote religieuze verwarring zijn er zeer veel valse martelaren die valse legitimiteit verlenen aan religieuze bewegingen die deze niet waardig zijn. De valse beschuldiging zal vaak alleen door God worden herkend, zo misleidend is de schijn voor de mens. Maar het is inderdaad alleen zijn oordeel dat telt, want het is onmogelijk hem te misleiden. Op de dag van zijn uiteindelijke overwinning zal hij zijn zaligsprekingen dus kunnen toeschrijven aan de uitverkorenen die ze gedurende de zesduizend jaar van zijn aardse leven werkelijk waardig zijn geweest.

Deze negen zaligsprekingen, uitgesproken door Jezus, definiëren perfect wat Hij vaak de waarheid noemde. Hij bracht al deze criteria zelf in praktijk, die Hij daarom ook mag eisen van degenen die Hij redt. Ze vormen de norm voor verlossing die universeel aan alle mensen wordt voorgelegd; geïllustreerd door het bruiloftskleed in de gelijkenis.

Er bestaan op aarde bedrieglijke vormen van deze zaligsprekingen, die slechts oppervlakkig, vleselijk en intellectueel worden gelezen. Alle goddelijke waarden worden op een aardse manier geïnterpreteerd, en zo ontstaan katholieke charitatieve religieuze ordes. De Kerk, die de waarheid lang heeft vervolgd, vermomt zich vandaag de dag in de schijn van professionele liefdadigheid om haar hoge schuld tegenover God te verhullen. Deze benadering misleidt mensen zeker, maar niet de Schepper, die haar oordeelt.

In Johannes 17:17 zegt Jezus tot de Vader: "*Heilig hen door uw waarheid; uw woord is de waarheid.*" Alleen respect voor deze waarheid of het geopenbaarde woord van God stelt hem in staat om vervolgens te bidden voor de eenheid van zijn broeders in vers 21: "*opdat zij allen één mogen zijn, zoals U,*

Vader, in mij bent en ik in u, dat ook zij in ons één mogen zijn, zodat de wereld gelooft dat u mij gezonden hebt. " Het is daarom gemakkelijk en logisch te begrijpen dat deze eenheid alleen bereikt kan worden in de kleine kudde gevormd door de ware uitverkorenen. Maar de wereld wordt vandaag de dag misleid door de valse allianties van de gevallen kerken die verenigd zijn in de oecumenische alliantie, georganiseerd op initiatief van het rooms-katholieke geloof: de voornaamste vijand van God, aangevallen in zijn profetie, in Daniël en Openbaring. In al haar vormen en stromingen is de protestantse religie na 1843 in haar val getrapt, evenals, ten slotte, het adventistische geloof sinds 1994.

De redenen voor woede

Gods woede is verre van ongerechtvaardigd, en om die beter te begrijpen, is het voldoende de oorzaken ervan te ontdekken. Als voorbeeld van de straf die voor menselijke rebellen was gepland, liet God in zijn Bijbel het verschrikkelijke getuigenis na van de watervloed die de hele mensheid die toen op aarde leefde, meesleurde en slechts acht mensen in leven hield: Noach, zijn vrouw, zijn drie zonen en hun vrouwen. De mensheid werd vernietigd omdat de geest van de mens, volgens Genesis 6:5, "*voortdurend naar de " kwaad "*"; wat ervan uitgaat dat het door God gedefinieerde goede bekend en onderwezen was, en het bewijs is te vinden in het trouwe en gehoorzame gedrag van Noach. Maar destijds werd verlossing gebaseerd op de dood van Jezus Christus nog niet eens verbeeld. Ongehoorzaamheid bestond al en ondanks de oproepen tot gedragsverandering, herhaald door Henoch en vervolgens door Noach, was de verharding van de menselijke geest op zijn hoogtepunt, zonder remedie en zonder hoop. Onze grote Schepper God schiep uit het niets de volledige hoeveelheid water die nodig was om de hele aarde te bedekken, de hoogste bergen waarvan de hoogste top bedekt was met 4,5 meter water. Dit is de grote kracht van de Schepper God die uit het niets schept (zie Psalm 33:9: "*Want Hij spreekt, en het is er; Hij gebiedt, en het is er* ") en doet verschijnen wat Hij gebiedt te zijn. Onze aarde werd door Hem op dezelfde manier geschapen, uit het niets.

Ten tijde van de grote wederkomst van onze Heer en Redder Jezus Christus, die sinds 2018 in het voorjaar van 2030 wordt verwacht, zal de opstandige mensheid van haar kant enorm schuldiger zijn dan de antediluvianen van Noach, omdat ze zal hebben geweigerd rekening te houden met al het licht dat in en door Jezus Christus kwam en werd geopenbaard; verdraaide Evangeliën, verachte profetieën, genegeerde goddelijke waarschuwingen, al deze fouten die door religieuze leraren worden begaan, roepen een specifieke goddelijke toorn over hen op. Want hoe groter het licht dat God geeft, hoe meer zijn minachting voor mensen hen een zwaardere straf waardig maakt. En deze speciale straf wordt in Openbaring 14 de "*wijnoogst* " genoemd, omdat degenen die Jezus "*vertrapt* " zal worden, voor Hem "*de druiven van zijn toorn* " zijn. Het gaat niet langer om een zachte dood, maar om bloedige slachtpartijen. Deze "*wijnoogst* " vindt plaats nadat de uitverkorenen die in leven blijven en degenen die zullen opstaan, de aarde hebben verlaten om Gods hemelse koninkrijk binnen te gaan. Jezus zal hun

dit bloedige schouwspel besparen. Maar waarom zoveel bloedvergieten? Omdat degenen die het vergoten, ten prooi zijn gevallen aan de religieuze leugens die hun door zijn valse herders worden voorgehouden. Waarom hebben ze deze waarschuwing van de apostel Jakobus, geciteerd in Jakobus 3:1, niet gehoord: "*Broeders en zusters, laten niet velen van u leraar worden, want u weet dat wij een strenger oordeel zullen ontvangen.*" Zo'n waarschuwing had hun lot kunnen veranderen, maar opstandige geesten horen nooit de oproepen die God via zijn trouwe dienaren tot hen richt. Ze luisteren niet alleen niet naar hen, maar keren zich ook tegen hen en vervolgen hen. Daarom zal hun toekomstige straf, ongeacht de intensiteit ervan, ruimschoots gerechtvaardigd zijn. Het thema van deze "*wijnoogst*" werd uitgewerkt in het profetische boek van het Oude Verbond, in Jesaja 63, waar Jezus verklaart:

Vers 1: "*Wie is het die daar uit Edom, uit Bosra komt, in scharlakenrode kleding, in blinkende gewaden, en hoog staat in de volheid van zijn kracht? Ik heb heil beloofd en kan bevrijden.*"

"*Edom*": Symbolisch plaatst God de handeling van de "*wijnoogst*" onder het teken van "*Edom*", oorspronkelijk het land van Esau, de man die zijn geestelijke geboorterecht verachtte en het verruilde voor een gerecht van "*rode linzen*" bereid door zijn broer Jakob. Merk op dat de naam "*Edom*", wat rood betekent, dezelfde betekenis heeft als die van de door God geschapen Adam. Deze rode of "*rode*" kleur kenmerkt Esau volledig: zijn haar en het haar dat zijn lichaam bedekte, waren ook "*rood*"; en in Openbaring wordt dit "*rood*" in verband gebracht met de duivel en de aardse handlangers die hij domineert en gebruikt om God en zijn reddende waarheid te bestrijden; het "*rode paard*" van het "*tweede zegel*" uit *Openbaring* 6:2; de "*rode draak*" uit Openbaring 12:3. De oorzaak van de straf wordt aldus geïdentificeerd: menselijke minachting voor het geestelijke subject, dat wil zeggen het door God bedachte reddingsplan.

"*Bozra*": We lezen in Jer. 49:13: "*Want Ik heb bij Mijzelf gezworen, spreekt de HEERE: Bozra zal tot een verwoesting, een smaad, een verwoesting en een vloek worden, en al haar steden zullen tot eeuwige verwoestingen worden.*" Deze stad "*Edom*" wordt zo een symbool van Gods vloek; een vloek die voortkomt uit het opstandige, afgodische gedrag van haar inwoners, ook vergeleken met die van "*Sodom en Gomorra*" in Jer. 49:18, waar God over "*Edom*" zegt: "*Zoals Sodom en Gomorra en de naburige steden, die verwoest werden, spreekt de HEERE, zal het niet bewoond worden en zal er niemand wonen.*"

Vervolgens legt de Geest het basisthema van dit hoofdstuk vast en definieert het, namelijk het thema van het verachte geestelijke subject: de verlossing die uitsluitend door Jezus Christus wordt gebracht, die zegt: "*Ik ben het die de verlossing heb beloofd, die de macht heb om te verlossen.*" Hij neemt de gedaante aan van de uitvoerder van een goddelijk vonnis, namelijk God zelf. In de context van deze straf zien degenen die op zijn minst aan zijn bestaan twijfelden, Jezus Christus "*trots en in de volheid van zijn kracht*". Er is geen sprake meer van liefde of barmhartigheid, de tijd is gekomen voor de bindende "*kracht*" waartegen geen vlees of hemelse geest weerstand kan bieden.

Vers 2: " *Waarom zijn uw kleren rood en uw kleren als de kleren van hem die de wijnpers treedt?* " Het is deze vraag die hier de ontwikkeling van het thema van de " *wijnoogst* " onthult en bevestigt, zoals genoemd in Openbaring 14:18 tot 20. Ik merk op dat in Openbaring 14:15 tot 20, in de twee opeenvolgende thema's die worden gepresenteerd, " *de oogst* " of de opname in de hemel van de uitverkorenen, en " *de wijnoogst* ", de straf van de valse herders, de beul een " *sikkel* " gebruikt, waarbij de tweede wordt gespecificeerd als " *scherp* ". Het beeld van de sikkel geeft de handeling een definitief karakter dat perfect overeenkomt met het einde van de wereld, gemarkeerd door de glorieuze wederkomst van Jezus Christus. De beul " *engel* " van deze twee thema's wordt in Jesaja 63:1 geïdentificeerd met Jezus Christus. De " *rode kleren* " komen na het woord " *Edom* " en bevestigen het doelwit van Gods toorn: menselijk bloed dat vergoten moest worden ter verzoening van de zonden waarvoor Jezus in zijn plaats geen verzoening deed.

Vers 3: " *Ik heb de wijnpers alleen getreden, en van de volken was er niemand bij Mij; Ik heb hen getreden in Mijn toorn, Ik heb hen verpletterd in Mijn grimmigheid; hun bloed is op Mijn kleren gestort, en Ik heb al Mijn kleren bezoedeld.* "

Wat Jezus in dit vers zegt, is dat hij de goddelijke organisator en bemiddelaar is van dit bloedbad, dat zich in de eerste plaats richt op de valse herders, de " *druiven der gramschap* ". In werkelijkheid wordt de actie uitgevoerd door andere mannen die het slachtoffer zijn geworden van hun religieuze leugens. De wederkomst van Christus en de opname van zijn uitverkorenen uit de " *oogst* " hebben de maskers neergehaald en de wrede realiteit heeft zich opgedrongen aan al deze bedrogen, maar toch verloren, slachtoffers. Want het woord van God, zijn heilige Bijbel, was overal beschikbaar, en zij die zichzelf verliezen, zullen dat met volle verantwoordelijkheid doen.

In de uitdrukking " *Ik heb de wijnpers alleen getreden* " ontwaar ik twee boodschappen. De eerste: Jezus droeg " *alleen* " het kruis dat Hem de overwinning gaf en het recht om de vals-religieuze, rebelse ongelovigen te vernietigen. De tweede: Na de opname in de hemel van de uitverkorenen, de " **enige** " ware mensen, herschapen naar Gods beeld; ziet Jezus op aarde geen mensen meer, maar dieren die op hun twee voeten lopen. In deze laatste straf, die het einde markeert van zesduizend jaar aardse menselijke rebellie, " *wreekt* " Jezus Christus de minachting die werd getoond voor de verheven uiting van zijn liefde, die nu plaatsmaakt voor " *zijn toorn en razernij* ".

Vers 4: " *Want de dag van wraak was in mijn hart, en het jaar van mijn verlostte is gekomen.* " De motivatie voor " *wraak* " van de verachte en verraden Christus wordt hiermee bevestigd. Maar zijn voornaamste verwachting was om zijn gezegende " *verlostte* " in zijn eeuwigheid te brengen. En *het langverwachte "jaar"* zal komen in 2030. Het is deze behoefte aan " *wraak* " die tegen de schuldige mensheid tot uiting komt in " *zijn toorn en woede* ".

Vers 5: " *Ik keek, maar er was niemand die mij hielp; ik was verbaasd, maar er was niemand die mij steunde; toen hielp mijn arm mij, en mijn toorn was mijn steun.* "

In dit vers roept God zijn zeer reële eenzaamheid op tegenover al zijn schepselen; hij spreekt als God, de Vader, maar door zijn " *arm* " aan te roepen, zinspeelt hij op zijn incarnatie als de " *Zoon* " van God, in het menselijk vlees van Jezus Christus. Dezezelfde term " *arm* " duidt Christus aan in Jesaja 53:1, waar de Vader zegt: " *Wie heeft geloofd wat ons verkondigd is? Wie heeft **de arm** van Jahweh herkend?* " Hij profeteert de vragen die de ongelovige Hebreeënen van het Israël van het oude verbond zich ooit zullen stellen.

De oorzaken van deze razernij vinden we in de religieuze leer van het pauselijk rooms-katholicisme, dat al deze zonden concentreert. De protestantse godsdiensten hebben weliswaar slechts enkele van hun zonden door erfenis bewaard, maar dan wel de fatale.

Ik heb al de gelegenheid gehad om de reproductie van de riten die zijn geërfd van de Joden van het Oude Verbond aan de kaak te stellen; iets wat het deelt met de orthodoxe geestelijkheid, net zo afgodisch als het zelf, en met dat van de Anglicaanse religie. Het hoofdonderwerp van mijn studie vandaag zijn "de missen". De katholieke "mis" is voor deze religie het krachtigste, meest plechtige moment van haar riten. De naam is van Latijnse oorsprong, "missa", wat betekent: wegzenden. Oorspronkelijk eindigden religieuze bijeenkomsten met de Latijnse uitdrukking: "ite, est missa", wat betekent: "ga, het is het wegzenden". Dit woord "missa" leidde tot het woord "mission". Persoonlijk vind ik het erg lijken op het woord "messias", dat deze rite in het bijzonder aanvalt. Reeds in het Heilig Avondmaal, ingesteld door Jezus, is de rol van het bloed, gesymboliseerd door de wijn, die alle christenen moeten drinken, fundamenteel, aangezien het het basiselement is van het nieuwe " *verbond* " volgens de leer van Jezus, beschreven in Mattheüs 26:27-28: " *En Hij nam een beker, en na gedankt te hebben, gaf Hij hun die, zeggende: **Drinkt allen daaruit** ; want dit is Mijn bloed **van het verbond** , **dat voor velen** vergoten wordt tot vergeving van zonden.* " Dezezelfde term " *velen* " heeft betrekking op de begunstigden van Christus' verbond, zoals genoemd in Daniël 9:27. In de Mis echter drinkt alleen de priester de wijn, die bovendien, net als bij de protestanten, alcoholisch is, dat wil zeggen giftig en schadelijk. Feit blijft dat de Mis, door middel van de Eucharistie, de glorie van Christus' opstanding beoogt te vieren, en hier merk ik reeds deze tegenstrijdigheid op met deze woorden van Jezus, die bij monde van Paulus zegt in 1 Korintiërs 11:1-13. 11:26: " *Want zo dikwijls als gij dit brood eet en deze beker drinkt, verkondigt gij **de dood van de Heer**, totdat Hij komt.* " Het is duidelijk dat Jezus zijn Heilig Avondmaal plaatst onder de verheerlijking van " *zijn dood* " en niet onder die van zijn verrijzenis. Bovendien verdwijnt de verrijzenis van Jezus ten gunste van zijn belofte om terug te keren; zo bereidt hij het adventistische thema van de laatste dagen voor. Uit deze fundamentele minachting vloeit de verheerlijking voort van "zondag", een woord dat "de dag des Heren" betekent; die van zijn verrijzenis, maar niet van " *zijn dood* ". De relatie met God wordt al onmogelijk, maar de katholieke leer houdt daar niet op; er is erger. Door zichzelf de krachten van God toe te schrijven, verkondigt ze haar dogma van de transsubstantiatie, waardoor de substantie van de hostie op wonderbaarlijke wijze het ware lichaam van Christus wordt. Jezus had hier niet aan gedacht, maar waarom zou men het plezier van het sterven voor de zonde niet hernieuwen? Want dit is wat de Eucharistie van de Mis

pretendeert te bewerkstelligen. Dit staat in contrast met deze tekst uit Hebreeën 9:27-28: " *En zoals het de mensen beschikt is **eenmaal te sterven** , maar daarna het oordeel komt, **zo zal ook Christus, Die eenmaal geofferd is om de zonden van velen te dragen** , voor de tweede keer zonder zonde verschijnen tot redding voor hen die op Hem wachten.* " Geconfronteerd met deze observatie, moeten we ons herinneren hoe Mozes, in een tijd dat de roep om water van het volk hem had geërgerd, terugkeerde naar de rots Horeb. **In plaats van tot de rots te spreken** zoals God hem had opgedragen voor dit tweede verzoek, sloeg hij de **rots een tweede keer** . Door deze fout had Mozes zojuist de toekomstige reddende rol van Jezus Christus, gesymboliseerd door de geslagen " **rots** " , verdraaid. Om hem een harde les als waarschuwing achter te laten, strafte God hem ten overstaan van al zijn volk door hen te beletten met hem het beloofde land, het land Kanaän, binnen te gaan. Wat het katholieke geloof betreft, is het niet twee keer op de " **rots** " geslagen, maar miljoenen keren, aangezien dit in al zijn massa's is herhaald sinds " **zestienhonderd** ". » **jaren** van activiteit, waarnaar God in zijn " *wijnoogst* " verwijst door in Openbaring 14:20 te zeggen: " *En de wijnpers werd buiten de stad getreden, en er kwam bloed uit de wijnpers, tot aan de tomen van de paarden, over een afstand van zestienhonderd stadiën.* " Ik herinner me dat de uitdrukking " *de tomen van de paarden* " verwijst naar de religieuze herders die het volk leiden in Jac. 3:3: " *Als wij de tomen in de bek van de paarden leggen, zodat zij ons gehoorzamen , beheersen wij ook hun hele lichaam.* " De doelwitten van goddelijke toorn, of " **druiven** der **gramschap** " , zijn daarom degenen die de religieuze groepen " *leiden* " die hen " *gehoorzamen* ". Maar na deze gehoorzaamheid zal hun moorddadige toorn komen.

Ware religie, die de relatie tussen de menselijke zondaar en God, zijn schepper en Rechter, autoriseert, is uitsluitend gebaseerd op zijn geestesgesteldheid, op zijn oprechtheid, die God als echt of onecht erkent. Valse religies zoeken legitimiteit in de praktijken van de rituelen waaraan hun volgelingen gehoorzamen zonder met God verzoend te zijn. Daarom zal hun uiteindelijke desillusie de vorm aannemen van een gerechtvaardigde woede die die van Jezus Christus, de enige ware God, zal uitdrukken. In feite heeft de katholieke religie de slavernij van een ritueel formalisme hersteld dat de voortdurende slavernij aan de zonde probeert te maskeren, waarvan Jezus zijn verlost wil bevrijden om hen te laten profiteren van zijn glorieuze vrijheid, die alleen verkregen wordt door zijn gehoorzaamheid, die door ieder van hen wordt gereproduceerd. Het model van zijn aardse leven moet het model zijn dat door zijn verlost uitverkorenen wordt gereproduceerd. En de liefde voor al haar waarheden is op zichzelf voldoende om met haar barmhartige hulp de ziel te herbouwen die haar eeuwige redding waardig zal worden.

In Openbaring 18, waar ze de straf van de laatste " *wijnoogst* " ondergaat, zegt God in vers 5 over haar: " *Want haar zonden hebben zich opgehoopt tot aan de hemel, en God heeft haar ongerechtigheden gedacht.* " Ze zijn zo talrijk dat ik alleen de meest voor de hand liggende kan noemen. Maar door haar het beeld toe te schrijven van een toren, opgebouwd uit zonden die tot aan de hemel reiken, geeft God haar het karakter van een nieuwe toren van Babel. De eerste had, net als zij, tot doel de verspreide mensheid te verenigen; de katholieke godsdienst doet

hetzelfde door te proberen de verschillende vormen van de christelijke godsdienst onder haar heerschappij te herenigen. In Babel was de bijeenkomst erop gericht de mensheid te beschermen tegen goddelijke straf. Voor het katholieke Rome is de illusoire hoop identiek; het rekent erop dat eenheid zal overwinnen door de kracht van de verzamelde groep; maar het vreest Gods straffen niet, omdat het denkt dat Hij die goedkeurt en inspireert. In Openbaring 13:2 spreekt de Geest zijn bewering tegen door te zeggen: "... *de draak gaf hem zijn kracht, zijn troon en grote macht* ." In de rol van " *draak* " staat "de *duivel* ", volgens Openbaring 12:9, maar ook het Romeinse keizerrijk dat aan hem voorafging, volgens Openbaring 12:3. Hij " *gaf* " hem feitelijk, als opvolger, " *zijn troon* "; en bovendien zijn titel: Opperste Paus, of in het Latijn: Pontifex maximus.

Deze andere zonde, gericht tegen God, verdient het om herinnerd te worden. Jezus verklaart in Matteüs 23:9-10: " *En **noem niemand uw vader op aarde** , want één is uw Vader , namelijk Die in de hemel is. En laat u niet heersers noemen , want één is uw heerser , namelijk Christus* ." Om God kwaad te maken, noemt de duivel de katholieke paus "allerheiligste vader" en zijn assistenten van de geestelijkheid "vaders". Ze claimen ook de titel van "bestuurders van het geweten" en verwijzen naar de paus als "Zijn heiligheid", iets wat in tegenspraak is met Openbaring 15:4: " *Wie zou niet vrezen, Heer, en uw naam verheerlijken? Want Gij alleen zijt heilig* ." Alleen al deze minachting voor de geboden van Jezus onthult de duivelse aard van deze religie.

Een aanbidding die God behaagt

Ieder van ons heeft zijn eigen idee van wat we als aangenaam beschouwen, en onze Schepper vormt daarop geen uitzondering. In zijn Heilige Bijbel openbaarde hij ons wat voor hem aangenaam is door het "goed" te noemen. En logischerwijs wordt het absolute tegenovergestelde, wat voor hem onaangenaam is, "kwaad" genoemd. Zijn hele goddelijke openbaring bestaat uit het ons voorhouden van voorbeelden van dit "goede" en dit "kwaad". Het goede brengt hem vreugde, terwijl het kwade lijden veroorzaakt. We kunnen gemakkelijk begrijpen hoe hij zich voelt, omdat hij ons, mensen naar de hemelse engelen, naar zijn beeld heeft geschapen. Onze gelijkenis met God beperkt zich tot deze basisfunctionaliteiten, want hij is almachtig, alwetend, alomtegenwoordig en onbegrensd, en wij, zijn aardse schepselen, zijn het tegenovergestelde hiervan. Een fysieke ontmoeting met God is daarom onnodig, aangezien hij ons tijdens zijn twee opeenvolgende verbonden heeft laten weten wat hij van ons verwacht. In de vorm van het eerste verbond heeft God de normen van zijn regels, die zijn wet vormen, vastgelegd en bekendgemaakt en zo de mens op de proef gesteld. Gehoorzamen vereist geen begrip, en Abrahams pijnlijke maar gezegende geloofsbeproeving is het beste voorbeeld dat hem de titel 'vader der gelovigen' oplevert. Deze ervaring van Abraham is een ware openbaring van de gedragsnorm die God van zijn schepselen verlangt en eist. Hij gaf Abraham geen uitleg, hij gaf hem slechts een bevel. En hoe verschrikkelijk dit bevel ook was, Abraham gehoorzaamde God zonder te begrijpen hoe God hem zoiets verschrikkelijks kon

vragen als het offeren van Isaak, zijn enige wettige zoon. Op de wereld gebracht toen hij honderd jaar oud was, was de geboorte van dit kind een wonderbaarlijk geschenk van God, temeer daar Sara, zijn wettige vrouw, tot dan toe onvruchtbaar was geweest. Hij was daarom de eerste die reageerde zoals Job, die, nadat hij door Satan was geslagen zonder te weten waarom, in Job 1:21 zei: " *...Naakt ben ik uit de schoot van mijn moeder gekomen, en naakt zal ik daarheen terugkeren. Jahweh heeft gegeven, en Jahweh heeft genomen; gezegend zij de naam van Jahweh!* " Ten tijde van Abraham droeg de aarde een menigte mensenlevens die niet in staat waren te redeneren en te handelen zoals hij. Het verschil in dit gedrag is gebaseerd op twee dingen: Noachs persoonlijke aard en de praktische levenservaring die hij had door altijd naar zijn bevelen te luisteren en ze te gehoorzamen. Begrijp dat God Abram uit al zijn tijdgenoten koos vanwege zijn volgzame, onderdanige en trouwe karakter, uitzonderlijk in zijn tijd. Abraham ontdekte al snel de liefde die God hem toonde en er kon een echte vriendschap tussen hen ontstaan. Voor God waren de gehoorzaamheid van Abraham en die van Job twee voorbeelden van aanbidding die Hem welgevallig waren. En later, in Jezus Christus, kwam God demonstreren hoe volmaakt aangenaam de aanbidding was; het model bij uitstek. Tijdens zijn aardse bediening, in Jezus, maakte God zich zozeer tot dienaar van God dat hij erin slaagde zijn goddelijkheid te verhullen. Sterker nog, in al zijn woorden en daden richtte de mens van vlees, Jezus genaamd, de blik van zijn tijdgenoten op de hemelse God, Vader van al het leven. Hij leefde zijn bediening in volmaakte en totale zelfverloochening. Zijn goddelijkheid kan echter worden geraden in de vorm van zijn woorden, waarin hij altijd over zichzelf spreekt in de "derde persoon"... de Mensenzoon doet dit, de Mensenzoon doet dat; hij verdwijnt volledig achter deze "Mensenzoon" die ook werkelijk "de Zoon van God" is. Jezus vatte zijn aardse bediening samen door in Matteüs 20:28 te zeggen: " *Zo is ook de Mensenzoon niet gekomen om gediend te worden, maar om te dienen en zijn leven te geven als losprijs voor velen.* "

"Dienen en niet gediend worden en bereid zijn leven te geven"; dat is de definitie van een uitverkorene wiens leven, voor God, een aangenaam karakter zal aannemen en een aangename aanbidding zal worden. Het woord aanbidding krijgt hier zijn volle betekenis, omdat ware aanbidding wordt beleefd in de continuïteit van het leven die in de mens alleen ophoudt wanneer hij slaapt. Want zelfs tijdens zijn slaap waakt God over hem. Hij is zich bewust van zijn dromen en organiseert ze soms. En zodra hij wakker wordt, begint de aanbidding van God, omdat het deze tijd in vol bewustzijn is dat hij zijn bestaan leidt naar het pad van het goede of dat van het kwade. In de aanbidding die Jezus Christus betoonde, werd er nooit een stap gezet op het pad van het kwade en het is aan deze uitzonderlijke kwaliteit van aanbidding dat we de mogelijkheid te danken hebben om door hem gered te worden.

Door de perfectie en de standaard van het Jezus Christus-model te ontdekken, kunnen we gemakkelijk de sekten identificeren die God onaangenaam vindt. Het ego, het zelf, is alomtegenwoordig. En er zijn talloze mensen die beweren hun naaste te plezieren, maar in werkelijkheid alleen hun eigen plezier zoeken. Het is dit principe dat de mislukkingen van het huwelijksleven verklaart. Hetzelfde geldt voor relaties tussen ouders en kinderen, en het Romeinse

kerstfeest is een goed voorbeeld. Het kind is het slachtoffer van een "prachtige" leugen, maar de ouders putten enorm veel plezier uit het zien van de reacties van de bedrogen kinderen. Wat is het resultaat? Grillige kinderen aan wie alles verschuldigd is, behalve dat ze in het hiernamaals ontdekken dat niets gratis is, noch op wonderbaarlijke wijze verkregen. De ouders lieten hen geloven in "Sinterklaas", maar het leven legt hun de harde realiteit ervan op. Als gevolg van deze misleiding zullen ze achterdochtig en ongelovig worden. En hun ziel zal voor God verloren gaan. Want geloof eist wat ze niet meer kunnen: goedgelovigheid. Want de verklaring van de realiteit van het leven overstijgt alle verhalen die door het menselijk denken en dat van demonen zijn bedacht. En om die te begrijpen, moet de volwassen mens zich kunnen gedragen als het kind dat in "Sinterklaas" wordt geloofd. Want de bewijzen van een hemels leven zijn alleen verborgen en waarneembaar in de geest en de mentale reflectie.

Door de ongehoorzaamheid van de zonde beoefenden Adam en Eva de eerste aardse vorm van aanbidding die God niet kon uitstaan. En het goddelijke vonnis dat werd uitgesproken, was de dood, voorafgegaan door een leven van lijden. Zo liet God de mens ontdekken wat zijn zonde in hem teweeg had gebracht; een lijden dat zich zou uitstrekken tot zijn dood in Jezus Christus. Het leven van de zondaar werd zo de school van het goddelijke leven; hij leerde in zijn eigen leven wat hij zijn hemelse Vader had opgelegd.

De offers die Abel en Kaïn brachten, getuigen allereerst van de twee soorten aanbidding die God ten deel vielen: de aangename en de onaangename. Zonder de bediening van Jezus Christus is het oordeel dat God over deze twee offers uitsprak echter onmogelijk te begrijpen. In het slechtste geval neemt zijn oordeel zonder dit licht een onrechtvaardige vorm aan. Alleen kennis van het reddingsplan dat volbracht is in Jezus Christus, "het Lam dat de zonden van de wereld wegneemt", laat ons immers begrijpen waarom het offer van een lam of schaap door Abel werd ontvangen als een vorm van aanbidding die God welgevallig was, waarvoor de vruchten van de aarde die Kaïn offerde niets voorstelden. Deze situatie was vergelijkbaar met die van Job, dat wil zeggen, onverklaarbaar voor de twee zondaars, maar God had zijn reden om zijn voorkeur voor het bloed van het dier dat Abel offerde te rechtvaardigen.

Vandaag, in juli 2022, stelt God nog steeds zijn voorkeur vast voor de eredienst die Hem welgevallig is, en veracht Hij tegelijkertijd alle vormen van eredienst waarvan de normen Hem niet welgevallig zijn. Daarom heeft de les die Abel en Kaïn gaven, tot aan de laatste dag van genade een blijvende en eeuwige leer over zijn oordeel over het menselijk religieus geloof. Door zijn Kerk, zijn Vergadering van uitverkorenen, te bouwen op de leringen die zijn apostelen begrepen, stelde God de norm van eredienst vast die Hem welgevallig was. Maar in de loop der tijd, onder Romeinse overheersing, achtereenvolgens keizerlijk en pauselijk, werd de zonde sinds 7 maart 321 weer in de christelijke religie ingevoerd door de onwaardige heidense keizer Constantijn I^{de} Grote, maar alleen op de aarde van zondige mensen. Sinds de pauselijke instelling van het Romeinse Rijk in 538 in Rome werd voltooid, heeft God gedurende 1260 lange jaren toegestaan dat de katholieke religie zonde predikte onder het christelijk religieuze etiket. En in 1798, met de Franse Revolutie, maakte Hij een einde aan zijn

despotische, vervolgende macht. Hij oordeelde de protestantse ervaring van de 12e ^{tot} de 18e ^{eeuw} zo onvolmaakt dat hij er slechts kort op zinspeelt in Daniël 11:33-34: " *En de wijzen onder hen zullen velen onderwijzen. En sommigen zullen voor een tijd vallen door het zwaard en door vuur, door gevangenschap en door roof. En als zij vallen, zullen zij een beetje geholpen worden , en velen zullen zich bij hen voegen in huichelarij .* " Ik heb deze twee details, die aan de oorsprong liggen van de grote onaangename aanbidding die protestanten tot op de dag van vandaag aan God betuigen, vetgedrukt. We moeten in dit vers de woorden " een beetje geholpen " en " huichelarij " samenvoegen . Waarom ze samenvoegen? Omdat de eerste de laatste verklaart. In Gods programma is er geen voorziening voor hulp voor de ware martelaren van het geloof. Dit onthult hij in de boodschap die hij tot zijn uitverkorenen richt ten tijde van de vervolgingen die Diocletianus en zijn tetrarchie tussen 3030 en 313 aanrichtten. In Openbaring 2:10 zegt hij namelijk tegen hen: " *Wees niet bang voor wat u zult lijden. Zie, de duivel zal sommigen van u in de gevangenis werpen om beproefd te worden, en u zult tien dagen verdrukking hebben. Wees trouw tot de dood, en Ik zal u de kroon des levens geven.* " We zien op dit moment geen hulp van God. Maar in Openbaring 12:16 verschijnt de hulp van de huichelaars: " *En de aarde kwam de vrouw te hulp, en de aarde opende haar mond en verzwolg de rivier die de draak uit zijn bek had geworpen.* " "De aarde" in dit vers vertegenwoordigt het protestantse geloof dat door God als " hypocriet " wordt beschouwd vanwege het gebruik van wapens en de moordpartijen op katholieke strijders. In de "Oorlog der Godsdiensten" die is begonnen, onderscheidt God drie afzonderlijke kampen, namelijk: " *De aarde* " of de hypocriete protestantse religie; " *De vrouw* " of de gelovige protestantse religie; en " *De rivier* " of de koninklijke katholieke bonden. En de geschiedenis getuigt ervan dat deze godsdienstoorlogen zich tussen 1200 en 1798 hebben voortgezet en voltrokken. Een tweede "hulp" kwam vervolgens in 1793-1794 in de vorm van de guillotine van het Franse revolutionaire atheïsme. Door de monarchie en het katholieke geloof te doden, zoals aangekondigd in Openbaring 2:20, bewijst God dat Hij het katholieke geloof uiterst onaangenaam vindt, en ook dat van de zogenaamde " huichelachtige " protestanten: " *Zie, Ik werp haar op het bed, en hen die met haar overspel plegen, in grote verdrukking, als zij zich niet bekeren van haar werken. Ik zal haar kinderen ter dood brengen, en alle gemeenten zullen weten dat Ik het ben die de gedachten en de harten doorzoek, en Ik zal ieder van u vergelden naar uw werken.* " Nu vernietigt deze actie de valse en huichelachtige religie, aangezien God in Lev. 26, in analogie met de "vierde bazuin" van Openbaring 8:12, aan deze actie de standaard geeft van " **het zwaard dat komt om zijn verbond te wreken** ", dat wil zeggen, om te reageren op de symbolische eis tot " **wraak** " van de heiligen uit Openbaring 6:9-10: " *Toen Hij het vijfde zegel opende, zag Ik onder het altaar de zielen van hen die geslacht waren om het woord van God en Om het getuigenis dat zij hadden afgelegd. Ze riepen met luide stem: "Hoe lang, heilige en waarachtige Heer, wacht U nog met het oordelen en wreken van ons bloed aan hen die op de aarde wonen?"* "

Ik benadruk dit punt omdat de logica van Gods voorspelde plan helder en evident wordt. God voorspelt 1260 jaar voor de vervolging van het pauselijke Rome. Maar wie past de religieuze straf toe? De monarchie. Daarom zal de "

wraak " die wordt geëist door de onrechtvaardige executies van haar heiligen, deze monarchie als eerste treffen, voornamelijk door de guillotine van de Franse Revolutionairen tussen 1793 en 1794. De leider van Lodewijk XVI, koning van Frankrijk, viel door verraad, voor de mensen, maar door geestelijk " *overspel* ", voor God. De handeling wordt geprofeteerd door " *de grote verdrukking* " in Openbaring 2:22: " *Zie, Ik werp haar op het ziekbed, en hen die met haar overspel plegen, in grote verdrukking* , als zij zich niet bekeren van haar daden. **Haar kinderen zal Ik door de dood ombrengen** , en alle gemeenten zullen weten dat Ik het ben die nieren en harten doorzoek, en Ik zal ieder van u vergelden naar uw werken. " De uitdrukking " **een dood sterven** " is misschien verrassend, maar er is een verklaring voor. God bedoelt dat deze geprofeteerde " **dood** " menselijk bloed doet vloeien, omdat het de eerste " **dood** " is en niet de " *tweede* ", die van het laatste oordeel, waarnaar Hij verwijst door, dit keer, tot dezelfde protestanten, na de lente van 1843, het " *Sardis* "-tijdperk, in Openbaring 3:2 te zeggen: " *...Ik ken uw werken. Ik weet dat men denkt dat u leeft, maar u bent dood .* " U ziet dus dat deze straf vlak voor 1798 komt, het jaar waarin de vervolging van Rome eindigt, met als bewijs de arrestatie van paus Pius VI, die het jaar daarop, in 1799, stierf in de gevangenis in Valence-sur-Rhône, waar ik woon. En het is ook onder de naam " *het beest dat opstijgt uit de afgrond* " dat deze Franse Revolutie wordt aangeduid in Openbaring 11:7: " *En wanneer zij hun getuigenis voleindigd hebben, zal het beest dat opstijgt uit de afgrond oorlog tegen hen voeren, hen overwinnen en hen doden .* " Het doelwit van deze " *oorlog* " is de goddelijke Heilige Bijbel, genaamd " *mijn twee getuigen* , " in Openbaring 11:3: " *En Ik zal mijn twee getuigen macht geven, en zij zullen profeteren, twaalfhonderdzig dagen lang, gekleed in zakken.* "

Over het algemeen is aanbidding die God onaangenaam vindt, die welke niet gebaseerd is op de studie en praktijk van wat Hij Hem welgevallig heeft verklaard. En of het nu christelijk is of niet, deze vorm van religie wordt door Hem verworpen en veroordeeld. En omdat God zijn voorkeuren heeft en zijn verlossing alleen door Jezus Christus gaat, die duidelijk zei: " *Niemand komt tot de Vader dan door Mij* ", richt zijn profetische openbaring zich alleen op de christelijke religie; de ware en de valse. Want volgens Openbaring 17:5 is de katholieke religie, gesymboliseerd door de naam " *Babylon de Grote* ", de " *moeder* " van andere religies, ook wel " *hoereerders* " genoemd: " *Op haar voorhoofd stond een naam geschreven, een geheim: Babylon de Grote, de moeder van de hoereerders en de gruwelen der aarde.* " En natuurlijk zijn deze " **hoereerders** " *de verschillende christelijke religies waarvan God de protestantse identiteiten als " huichelaars "* beoordeelt .

Deze christelijke religie kenmerkt het westerse kamp dat zich momenteel verzet tegen het machtige Rusland, wiens dreigementen tegen het Westen steeds frequenter en scherper worden. Deze week daagde Vladimir Poetin de westerlingen uit: "Als ze oorlog willen voeren tegen Rusland, laat ze het dan proberen!" En ik ben het verschuldigd aan een journalist die hierop wees, om te bevestigen dat het westerse kamp een " *derde* " van de wereldbevolking vertegenwoordigt, en dat de resterende "twee derde" tegen en min of meer vijandig zijn. Dit geeft het " *derde deel van de mensheid* " dat in Openbaring 9:15

het doelwit is van " *doden* ", de ontrouwe westerse christelijke identiteit: " *En de vier engelen die voor een uur, een dag, een maand en een jaar waren voorbereid, werden losgelaten om een derde deel van de mensheid te doden.* " In feite bestaat dit westerse kamp uit de Europese " *tien horens* ", maar ook uit hun immense uitlopers, de VS, Zuid-Amerika en Australië. Dit " *derde deel* " is dus niet alleen symbolisch; Het richt zich in feite op de christelijke volkeren die, vanwege hun goddeloosheid en hun bijzonder onaangename culten, onherroepelijk vernietigd moeten worden door het oordeel van de toorn van Jezus Christus. De andere volken der aarde komen niet voor in de openbaring van Jezus Christus, die hen volledig negeert; wat hen er niet van zal weerhouden elkaar ook te vernietigen. Maar het doelwit van zijn toorn blijft de verwrongen christelijke religie, en daarom moest het uitbreken van de Derde Wereldoorlog, of de " *zesde bazuin* " van de Apocalyps van Jezus Christus, net als de twee voorgaande wereldoorlogen in Europa plaatsvinden. De Derde Wereldoorlog zal de bevolking van dit westerse kamp echter niet uitroeien. Maar de overlevenden ervan zullen slechts lang genoeg overleven om de laatste geloofstest te ondergaan, en ze zullen verdwijnen wanneer Jezus in het voorjaar van 2030 komt om zijn laatste overgebleven uitverkorenen uit hun boze handen te redden.

Aanbidding die God welgevallig is, is daarom gebaseerd op de eenvoud van een liefdesrelatie waarin overwegingen wederzijds zijn, beleefd in volmaakte nederigheid en trouw, zoals Jezus demonstreerde. De band die tussen God en zijn uitverkorene is verweven, is onzichtbaar en persoonlijk, net als die welke God en Abraham verbond. Totale zelfverloochening is eveneens vereist, want wie God dient, doet dat niet om door mensen bewonderd te worden, want voor hem telt alleen de mening van de goddelijke Vader. Bovendien maakt zijn trouw hem tot doelwit van de haat van de duivel en opstandige menselijke zondaars. Anonimiteit is daarom verreweg te verkiezen boven bekendheid. Zoals het populaire gezegde luidt: "Om gelukkig te leven, laten we in het geheim leven."

De christelijke eredienst werd plotseling onaangenaam voor God sinds 7 maart 321, de dag waarop Constantijn I bij keizerlijk decreet ^{officieel} de vervanging van de zevendedags sabbatrust door de eerste dag in zijn eigen heidense Romeinse religie aan de verering van SOL INVICTUS, de zonnegod die hij van de Egyptenaren had geërfd, bekrachtigde. De verering van de zonnegod verspreidde zich over het Oosten; in Japan, het rijk van de "rijzende zon", werd de keizer vergoddelijkt als zoon van de zonnegod, "Banzai" genaamd. De zon biedt de mens zoveel voordelen dat het voor de duivel en zijn demonen gemakkelijk is om mensen ertoe aan te zetten hem als een godheid te aanbidden. En wetende hoezeer deze actie de schepper-God, die hem tot de dood veroordeelde, mishaagt, heeft Satan officieel, sinds de overwinning van Jezus Christus, deze verfoeilijke heidense eredienst in de christelijke religie geplant, die vanaf dat moment door God werd veroordeeld. Maar het probleem van de gebroken sabbat wordt gemaskeerd door de fundamentele rol die Jezus Christus in bijna alle christelijke denominaties toebedeeld krijgt. De goddelijke liefde die Hij openbaart, doet ons de eis van Zijn volmaakte gerechtigheid vergeten, omdat de mens van zijn werk alleen behoudt wat hij wil behouden: Zijn aanbod van verlossing. De oorzaak van de vloek en daarmee de beschuldiging die God tegen het ontrouwe christendom

uitspreekt, blijkt echter alleen uit Zijn profetische openbaringen, die op een subtiële en duistere manier worden gepresenteerd. Dit is waar christenen, collectief en individueel, hun eerste fout maken: ze onderschatten het belang van de profetische teksten waarvan ze de betekenis niet begrijpen. Jezus Christus voorzag dit gedrag en inspireerde de apostel Petrus met deze plechtige waarschuwing, geciteerd in 2 Petrus 1:19-20-21: *" En wij achten het profetische woord des te vaster, en u doet er goed aan daarop acht te slaan als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten. Weet dit allereerst: geen enkele profetie van de Schrift is een eigenmachtige uitleg, want profetie is nooit voortgekomen uit de wil van een mens, maar heilige mensen van Godswegen hebben gesproken, gedreven door de Heilige Geest. "*

Deze tekst is bewonderenswaardig bedacht door God, want hij spoort de discipelen van Jezus Christus aan om de profetieën alle waarde te geven die ze verdienen, maar vertelt ons bovendien duidelijk hoe ze ontcijferd kunnen worden: deze profetieën, bedacht door de goddelijke Geest, gebruiken een parabeltaal die door diezelfde Geest wordt gebruikt bij het schrijven van de hele allerheiligste Bijbel, terecht genoemd: het woord van God. En dit woord van God drukt de gedachte van zijn Geest uit.

Merk het belang op van deze waarschuwing, geciteerd in een getuigenis van het nieuwe verbond. Ze staat niet verborgen in de boeken van het oude verbond, maar wordt duidelijk gepresenteerd aan allen die beweren tot het nieuwe verbond te behoren: hun onderschatting van deze plechtige waarschuwing maakt hen daarom zeer schuldig tegenover God de Vader en God de Zoon, in wiens naam ze wordt gepresenteerd. Nu, een ander vers dat Paulus aanhaalt in 1 Thess. 5:19-20-21 en 22 wordt ook door hen genegeerd en veracht: *" Want profetie is nooit voortgekomen uit de wil van een mens, maar heilige mensen Gods hebben gesproken, gedreven door de Heilige Geest. Veracht de profetieën niet. Maar toets alles; behoud het goede; onthoud u van elke vorm van kwaad. "* In zijn goddelijke wijsheid wilde God de relatie van het profetische thema met de twee citaten van Petrus en Paulus suggereren door in beide gevallen dezelfde getallen uit de verzen 19-20-21 toe te kennen. En bovendien wordt het belang van *" profetie "* in Openbaring 19:10 als volgt benadrukt: *" ...want het getuigenis van Jezus is de geest van profetie ."* Het begrip van profetie laat vervolgens toe om in Openbaring 20 hun oordeel over de goddelozen op te roepen, waarmee zij *" duizend jaar "* zullen worden belast ; dat wil zeggen, tijdens de grote sabbat van het zevende hemelse millennium. En in Openbaring 21 worden aangeduid met het symbolische beeld van *" twaalf parels "*, zo kostbaar zijn ze in de ogen van God in Jezus Christus. We zien dus dat de Geest van God zich evenzeer uitdrukt door getallen als door woorden en vergelijkende beelden. De apostel Petrus liet ons daarom duidelijk weten dat het ontcijferen van Bijbelse profetieën alleen kon worden bereikt vanuit de Heilige Schrift. En sinds 1982, toen ik de eerste resultaten van mijn werk presenteerde aan mijn Zevendedagsadventisten, is de authenticiteit van deze methode bevestigd. Daarom vormt het in aanmerking nemen van de waarschuwingen die God in zijn hele Bijbel geeft een belangrijk onderdeel van de aanbidding die God wordt gegeven, die Hem in dit geval

welgevallig is . Deze voorwaarde, vervuld en geëerd, heiligt hen. Want ware heiligheid is gebaseerd op werken die door God worden vereist. Daarom zegt Jezus in zijn oordelen over de heiligen van de zeven tijdperken, in Openbaring 2 en 3, tot hen: " *Ik ken uw werken* ." Hij bevestigt daarmee de woorden van Jakobus, in Jakobus 2:17: " *Zo ook "Als geloof geen daden heeft, is het op zichzelf dood.* "

De verzoenende dood van Jezus Christus opende en vestigde de fundamenteën van het nieuwe verbond, aan het begin waarvan de goddelijke Geest van Christus de Heilige Schrift inspireerde aan zijn nieuwe getuigen. Op deze manier werd de goddelijke wet uitgebreid met de toevoeging van deze nieuwe literaire getuigenissen. Nu, verzoend met God door Jezus Christus, hebben de verlost logischerwijs de plicht om de hele goddelijke wet in praktijk te brengen, zoals Jezus vóór hen volmaakt had gedaan als het voorbeeld van de volmaakte mens, God welgevallig. En om deze logica te rechtvaardigen schreef de apostel Paulus in Romeinen 8:7: " ***Want het bedenken van het vlees is vijandschap tegen God, omdat het zich niet onderwerpt aan de wet van God , en dat ook niet kan.*** " Het is daarom gemakkelijk te begrijpen dat, omgekeerd, gehoorzaamheid " *aan de wet van God* ", in haar geheel mogelijk gemaakt in Christus, de enige vrucht is van waar " ***geloof*** ", ***dat met welbehagen*** door God wordt aanvaard .

In Romeinen 12:1 zegt Paulus ons: " *Ik vermaan u dan, broeders, door de barmhertigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer: dit is uw redelijke eredienst.* " Aanbidding die God welgevallig is, is daarom alleen zogenaamde redelijke aanbidding, dat wil zeggen, een vrucht die voortkomt uit een eenvoudige, logische analyse door de menselijke rede.

In Romeinen 12:2 zegt Paulus ook: " *Word niet gelijkvormig aan deze wereld, maar word veranderd door de vernieuwing van uw denken, om te kunnen onderscheiden wat de goede, welgevallige en volmaakte wil van God is.* " Hoe belangrijk is dit vers! Het spoort ons aan om intelligent te zijn door te laten zien dat we ons kunnen aanpassen aan de veranderende strategieën van de duivel en zijn demonen. Want alle Bijbelse geschriften over het nieuwe verbond werden geïnspireerd en geschreven in een context waarin de duivel openlijk het christelijk geloof bestreed via zijn Joodse en Romeinse menselijke handlangers. Bovendien verloren sommige van deze citaten hun geldigheid toen de duivel de vorm van zijn strijd veranderde door het christelijk geloof te bestrijden door te handelen binnen de christelijke gemeente, wat God onthult in zijn profetie van Daniël 7 en heel zijn Openbaring. Deze verandering begon met de vestiging van het pauselijke regime in Rome in 538. Als voorbeeld van een vers dat zijn geldigheid heeft verloren, citeer ik 1 Johannes 4:2: " *Hieraan kent u de Geest van God: elke geest die belijdt dat Jezus Christus in het vlees gekomen is, is van God.* " Dit gold in de tijd van Johannes; in onze tijd is het niet langer waar; sterker nog, het is volkomen vals en dodelijk misleidend. Want alle christelijke religies die zich sinds 1843 schuldig hebben gemaakt aan hun overtreding van de sabbat, belijden allemaal " *Jezus Christus in het vlees gekomen* ". Op dezelfde manier werd vóór 1843 het ongewapende, maar vreedzame en onderdanige protestantse geloof **voorlopig** door God aanvaard, zoals Openbaring 2:24-25 leert: " *Aan u allen die in Thyatira zijn, die deze leer niet hebben en die de diepten van Satan niet hebben gekend,*

zoals zij zeggen: Ik zeg u: ***Ik leg u geen andere last op ; alleen***, wat u hebt, houd dat vast totdat Ik kom. " Maar de inwerkingtreding van het besluit uit Daniël 8:14 in 1843 veranderde de maatstaf van deze goddelijke goedkeuring, en van de ene op de andere dag, in het voorjaar van 1843, veranderde hun geestelijke situatie; een nieuwe " last ", de sabbat die geheiligd was sinds de grondlegging van de wereld, werd door God vereist als maatstaf voor het christelijk geloof; de instellingen werden collectief verworpen en overgegeven aan de verleidingen en vruchten van de duivel en de demonen die hem volgen en zijn sterfelijke bestemming delen.

Deze term " last " bewijst dat God de menselijke gedachte goed kent. Gepresenteerd als een verplichting, aangezien het het thema is van het vierde van Gods tien geboden, werd de sabbat door de vleeselijke mens beschouwd als een " last "; omdat de mens het erg moeilijk vindt om God en andere mensen te moeten gehoorzamen. Nu wilde Jezus Christus zijn verlostes uitverkorenen een andere betekenis geven aan deze term " last ", omdat gehoorzaamheid niet onaangenaam is voor hen die gehoorzamen in reactie op Gods liefde. Hij zei in Mattheüs 11:28-29-30: " *Kom naar Mij, allen die vermoeid en belast zijn, en **Ik zal u rust geven** . **Neem mijn juk op u en leer van Mij** , want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel. **Want mijn juk is zacht en mijn last is licht .** " Wat deze " last " " licht " maakt , is uitsluitend de gemoedstoestand van degene die erover oordeelt.*

Merk in dit vers de schakel op die het aanbod van " **rust** " verbindt met de aanvaarding van het dragen van " **de last** " van gehoorzaamheid aan zijn goddelijke instructies. Jezus kondigde aldus aan hoe geloof in zijn persoon de grote sabbatrust van het geprofeteerde zevende millennium zou bewerkstelligen , tot aan zijn wederkomst in 2030, door **de wekelijkse "sabbat"** van zijn heilige wet. Daarom behoudt de praktijk van de wekelijkse " **sabbat** ", in tegenstelling tot de andere feesten die in het oude verbond zijn ingesteld, in Jezus Christus al haar legitimiteit voor God, de mensen en de hemelse engelen. En in dit unieke begrip, in praktijk gebracht, wordt de aanbidding van de verlostes werkelijk welgevallig aan de Schepper-God aan wie Hij haar aanbiedt, omdat ze de norm herontdekt die door Jezus Christus zelf werd beoefend.

Ik herinner me dat dit begrip dat van de apostelen van Jezus was, voor wie de praktijk van de sabbat op geen enkele manier werd betwist of in twijfel getrokken. In het voorjaar van 1843 eiste God alleen de herinvoering van deze praktijk, die onterecht was verlaten door de christenen, die er sinds 7 maart 321 de voorkeur aan gaven keizer Constantijn I te eren in plaats van de grote God , ^{de} schepper van alle dingen en al het leven. De vloeken van de " **zeven bazuinen** " van zijn Apocalyps zijn zijn antwoorden op deze verfoeilijke en onrechtvaardige keuze. En na de " zesde " zullen de " **zeven laatste plagen** " van Apocalyps 16 de laatste rebellen treffen die na de Derde Wereldoorlog van deze " **zesde bazuin** " nog in leven zijn.

Waarom neemt de mensheid zulke risico's met de Schepper-God? Heel eenvoudig omdat hij onzichtbaar blijft voor hun ogen. En bij gebrek aan zichtbare reacties van hem negeren opstandige menselijke geesten hem, of doen ze alsof ze hem negeren. Ze gedragen zich niet op deze manier tegenover de man die ze zien, die desalniettemin verre van zo formidabel is. En deze gedragskeuze onthult niets

minder dan hun gebrek aan intelligentie. Zozeer zelfs dat, paradoxaal genoeg, de menselijke massa wordt geleid en gestuurd door mensen die verstoken zijn van ware intelligentie die voor iedereen gunstig zou zijn. En de paradox schuilt in het feit dat deze leiders worden gekozen omdat ze geacht worden de meest intelligente mensen te zijn, en op zijn minst de meest ontwikkelde. Het is daarom terecht dat God het beeld van het " *zand van de zee* " gebruikt om de mensheid aan te duiden die geroepen is tot verlossing, maar onderworpen is aan de duivel in Openbaring 12:17: " *en hij stond op het zand van de zee .*" En in dit specifieke geval gaat het om drijfzand *waarin* de mensheid zelf zal verdwijnen vanwege de duivel die over haar heerst. Zowel op het profane vlak als op het geestelijke vlak stellen mensen hun vertrouwen in andere mensen en zo bereidt de hele mensheid zich voor om in een grote universele schipbreuk te zinken, omdat zij dit vers uit Jer. 17:5-6 niet heeft geweten of in aanmerking genomen: " *Zo zegt de HEERE: Vervloekt is de mens die op een mens vertrouwt, **die vlees tot zijn arm stelt** en wiens hart zich van de HEERE afkeert.*" *Hij is als een arme man in de woestijn, die het goede niet ziet aankomen; hij woont in de dorre streken van de woestijn, een zout land zonder inwoners .*" De "steun " die hij moest nemen, was uitsluitend de volledige Heilige Bijbel, het enige geschreven woord van de levende God, de enige maatstaf voor zijn waarheid. Is dit andere lot, beschreven in vers 7 en 8, niet verkieslijker?: " *Gezegend is de mens die op Jahweh vertrouwt, en wiens hoop Jahweh is! Hij is als een boom, geplant aan het water, die zijn wortels uitspreidt tot in de stromen; hij merkt de hitte niet wanneer die komt, en zijn blad blijft groen; in een jaar van droogte zal hij niet vrezen, en hij houdt niet op vrucht te dragen.* "

De huidige gebeurtenissen brengen mij tot de stelling dat menselijk optimisme het ergste is wat er is. Want de optimist houdt geen rekening met de realiteit van de situatie, in tegenstelling tot de realist die dat wel doet. De optimist drukt uit wat hij wil, terwijl de realist uitdrukt wat er bereikt zal worden; hij reageerde daarom logisch en intelligent. De oorlog die via Oekraïne, het westerse kamp van de NAVO tegen Rusland voert, is een voorbeeld van deze twee gedragingen. Optimisten hopen op een Oekraïense overwinning; realisten weten dat Rusland Oekraïne zal verslaan, en de door God verlichte uitverkorenen weten dat dit Rusland de Europese mogendheden zal binnenvallen en verpletteren, zoals God voorspelde in Daniël 11:40-45.

De "kinderkoning" aan de macht

Dit nieuwe thema is geïnspireerd door de visie van de vergadering van Oekraïense afgevaardigden tijdens het gewaardeerde bezoek van de voorzitter van de Franse Senaat, de heer Gérard Larcher. Ik was onder de indruk van de immense vertegenwoordiging van jongeren, wat het gedrag en de beslissingen van de Oekraïense autoriteiten perfect en logisch verklaart.

In Frankrijk is "de kinderkoning" een uitdrukking die in de jaren zeventig door de media werd bedacht en die terecht de aandacht vestigde op het grillige gedrag van kinderen en tegelijkertijd de versoepeling van het ouderlijk gezag.

Tegelijkertijd begonnen psychiaters en psychologen de vrijheid en rechten van kinderen te rechtvaardigen en lijfstraffen te veroordelen die werden opgelegd door ouders die daardoor alle gezag over hun eigen kinderen verloren. Noord-Afrikaanse ouders, die er altijd in waren geslaagd de onderwerping van hun kinderen af te dwingen, werden door de wet gedwongen hun harde maar effectieve methode te laten varen. De riem van de vader diende vaak als zweep.

Het duurde enkele jaren voordat de onomkeerbare gevolgen van deze beslissingen van de Franse elites duidelijk werden in de vorm van delinquente, rebelse en vijandige jongeren. Als aanvulling op het religieuze fanatisme vormden zich islamitische religieuze groeperingen die actie ondernamen en hun vijanden doodden en onthoofdden.

In 1981 probeerde de socialistische regering jongeren te plezieren en gaf hun de seksuele vrijheid die ze eisten. Tevreden raakten jongeren betrokken bij de politiek om de leiding van deze begripvolle president Mitterrand te steunen.

In 2012 kwam de turbulente, revolutionaire en libertaire jeugd van mei 1968 aan de macht met de jonge president Nicolas Sarkozy. Onmiddellijk veranderde de stijl van het presidentschap en verschenen er grove volksbetoogjes, die alleen degenen die door hun hoge leeftijd de macht waren kwijtgeraakt, choqueerden. Het moet gezegd worden dat met de ontwikkeling van internet en sociale media dit soort brute, vocale uitwisseling een gebruikelijke norm is geworden waaraan de 'ouden' niet wennen; omdat de goede oude principes van correctheid nog steeds aan hun aard vastzitten. Maar deze ouderen worden aan de kant geschoven en verdwijnen in regeringskringen. Naarmate de tijd verstrijkt, nemen steeds meer jongeren de macht over. En de invloed van deze jongeren krijgt een betekenis die de tragische gebeurtenissen verklaart die we sinds 2017 beginnen te onthullen.

Bij de presidentsverkiezingen van 2017 vernietigden de oude traditionele politieke partijen, die beide verantwoordelijk waren voor de economische en politieke mislukkingen van Frankrijk, elkaar wederzijds in het oordeel van het volk. De haat en wrok jegens de oudste Franse nationalistische partij, het Front National, leidden tot allianties die werden gevormd met als enig doel "deze duivel" van de macht te verdrijven. Maar Jezus Christus, de organisator van al het menselijk leven, legde aan het door hem vervloekte Franse volk de jonge president E. Macron op, nog jonger dan president N. Sarkozy, en bovenal veel gevaarlijker voor het land dan het gehate en afgewezen Front National. Tegenover het Front National, gehaat door alle andere politici, werd de arrogante en onervaren jongeman verkozen en aan de macht gebracht; paradoxaal genoeg, hoewel gekozen, niet gekozen. Sterker nog, het is niet langer het volk dat zijn leider kiest, het is God die zijn keuze oplegt. Volgens het bekende gezegde: "Het volk heeft de leiders die het verdient."

Hier komt de noodzaak om te definiëren wat jeugd is. Zoals ik net al zei, is het gebrek aan ervaring op elk gebied, behalve sociale media en internet, al duidelijk. Omdat jongeren alles te ontdekken hebben, en ouderen kunnen getuigen dat ze tot het einde van hun leven leren; dat wil zeggen, wat een jonge man of vrouw mist. De maatschappij kwalificeert deze jongeren op basis van de behaalde diploma's. Maar wat bevat hun opleiding? Alleen theoretische zaken die zeer

moeilijk te implementeren zijn in de praktijk, beheerst door de eisen van grote industriële, commerciële en financiële fortuinen, opgelegd door de Europese Commissie. Dit is het grote voordeel van mensen van middelbare leeftijd: ze hebben de grenzen van de dingen al concreet ontdekt en zijn in staat om redelijke beslissingen te nemen. Helaas is dit bij jongeren niet het geval; vooral niet op latere leeftijd, wanneer ze bijzonder opstandig en arrogant, ijdel en vol van zichzelf zijn geworden. Met dit type karakter is het niet langer mogelijk om wangedrag te erkennen. En in plaats van zich nederig op te stellen en zijn fouten te erkennen, zinkt de jonge, temperamentvolle leider dieper in zijn fout, tot het punt dat hij de nationale schipbreuk van zijn hele land veroorzaakt. In zijn confrontatie met de werkelijke feiten verwacht de jongere zijn verlangens met de realiteit; hij weet niet hoe hij de grenzen moet herkennen die hij aan zijn beslissingen moet stellen; alles lijkt hem mogelijk en hij weet niet hoe hij de gevolgen van zijn beslissingen moet onderkennen. En wanneer die zich voordoen, is het al te laat om terug te gaan, wat bovendien van nature is uitgesloten. De jongere functioneert als een auto met vijf versnellingen, maar waar geen achteruit bestaat. Niet in staat om terug te gaan, moet hij vooruitgaan tot hij tegen een muur botst; de muur van de onvermijdelijke realiteit. Daarom, durf ik te beweren, is de macht die aan de jeugd is gegeven slechts de vrucht van een vreselijke vloek van God in Jezus Christus; die wordt bevestigd door Pred. 10:16: " *Wee u, land, waarvan de koning een kind is en waarvan de vorsten 's morgens eten!* " Dit is voor hem het middel om Frankrijk in een ramp te storten, die het land en de andere Europese landen, het doelwit van zijn goddelijke toorn, zal vernietigen.

Sinds 1945 heeft het God 77 jaar gekost voordat de zonen en dochters van de opstandige naoorlogse generatie in de hele westerse wereld aan de macht kwamen, en voordat de oudere generaties, die de Tweede Wereldoorlog hadden meegemaakt, in de slaap van de dood verdwenen. Dit geldt voor Frankrijk, het geldt voor Europa, maar ook voor alle andere volkeren op aarde die deze revolutie van hun jeugd niet hebben meegemaakt, en die zo onderdanig en respectvol tegenover hun tradities bleven. De gedragsverandering die in het Westen is waargenomen, bestaat niet in de rest van de wereld, waar het patriarchale recht bewaard is gebleven. De mentaliteit daar is dus heel anders, en morele waarden onderscheiden hen sterk van het Westen. Hoe kunnen we in dit geval verrast worden door een botsing der beschavingen? Het was in voorbereiding en het was onvermijdelijk. Wat het echter mogelijk maakte, was de jeugdige aard van de leiders die overal aan de macht kwamen.

Aan het begin van dit bericht noemde ik de vergadering van Oekraïense afgevaardigden. Het is duidelijk dat het verlangen naar nationale vrijheid van dit volk een hoogtepunt heeft bereikt, dankzij de jongeren die bereid zijn alles te doen om te krijgen wat ze willen. Het Russische politieke keurslijf paste hen niet langer, en gedreven door demonen die daar alleen maar op wachtten, eisten ze achtereenvolgens de omverwerping van de legitieme Russische president van Oekraïne en diens gehechtheid aan Europa en de NAVO, gedomineerd door de VS. In Rusland, achter zijn virtuele "ijzeren gordijn", observeerde president Vladimir Poetin de gebeurtenissen en de verschuivingen van westerse morele waarden. Voor hem kon Oekraïne onafhankelijk blijven, maar alleen binnen de

Russische alliantie. Door echter gehechtheid aan de NAVO te eisen, zou Oekraïne het morele pact verraden dat de republieken van de Oostbloklanden bindt. Hoewel officieel in vrede, staan Oost en West sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog in 1945 in politieke en economische tegenstelling tot elkaar. Sterker nog, met Oekraïne en met de gewapende steun van de NAVO laait de oude "Koude Oorlog" op tot het algehele uitbreken van de Derde Wereldoorlog.

Ik vind in de jonge Oekraïense president Volodymyr Zelensky alle karaktereigenschappen van een jeugdige, en bovenal deze absolute vastberadenheid en dit onwrikbare vertrouwen in de mogelijkheid om Rusland te verslaan. Dit oordeel is typisch te danken aan zijn jeugd, want hij kende Rusland niet in oorlogstijd. Het Rusland dat hij kende, herrees langzaam maar zeker uit een vernederende politieke en economische ondergang. En het was in die tijd dat het Westen en zijn waarden een verlangen naar vrijheid opwekten onder de volkeren van het Oosten, verenigd door het erfgoed van eeuwenoude tradities. In zijn rampspoed stond Rusland toe dat de Baltische staten en Polen hun onafhankelijkheid herwonnen en zich bij de NAVO aansloten om zich onder het beschermende schild van de VS te plaatsen. Maar destijds werd Oekraïnes verzoek door het westerse kamp afgewezen. Het bleef daarom binnen het pact van de met Rusland verenigde oostelijke landen. In 2013 bracht een volksopstand in Oekraïne de Russische president ten val, en na verschillende mislukte presidentschappen werd de jonge kunstenaar V. Zelensky in 2019 tot president gekozen. Zijn jeugd rechtvaardigde al zijn gedrag. Hij nam zijn wensen voor waar aan en wilde koste wat kost lid worden van de NAVO en de Europese Unie. De dreigementen van Russische troepen die zich verzameld hadden nabij de Oekraïense grens in Wit-Rusland, veranderden niets aan zijn vastberadenheid. En deze koppigheid, met de verschrikkelijke gevolgen ervan, doet me denken aan de verharding van het hart van de farao tijdens de Hebreeuwse uittocht uit Egypte. En het was God die zijn hart verhardde na drie weigeringen om zijn slavenvolk te laten vertrekken. Deze absolute koppigheid had een specifiek doel; God bereidde de ondergang van Egypte voor. Evenzo bereidde de koppigheid van president Zelenski de ondergang voor van het West-Europese kamp waar hij zich bij wilde aansluiten en dat hem steunde in zijn oorlog tegen Rusland. De jonge machthebbers zijn vastbesloten hun beslissingen door te voeren, zelfs als die rampzalige gevolgen hebben. Bijna alle jonge Europese leiders gedragen zich op dezelfde manier. Zich vereerd voelend door het verzoek van Oekraïne om zich bij hen aan te sluiten, riskeren ze hun eigen veiligheid door wapens te leveren die bedoeld zijn om Russische soldaten te doden, en dwaas genoeg denken ze dat ze niets te vrezen hebben van Rusland, dat ze tot vijand hebben gemaakt. Hoe inconsistent! Ik zie maar één verklaring voor dit bijna unanieme gedrag: de waanzin van de jeugd, verblind door de Geest van Jezus Christus, die ze verachten en volledig negeren. En dit steeds met het doel hun ondergang te bewerkstelligen, alsof het om de farao ging.

De vergelijking tussen de exodus van de Hebreeën en onze tijd is zo vergelijkbaar dat de eerste ervaring ons alle sleutels geeft om de tweede te begrijpen. Ik merk deze gemeenschappelijke punten op: de jonge farao die aan de macht kwam, kende Jozef niet; de jonge mensen, Macron en Zelensky, hebben de

Tweede Wereldoorlog en de macht van de USSR, Sovjet-Rusland, niet meegemaakt. De feiten werden aan hen gerapporteerd, maar zij hebben ze niet zelf meegemaakt. Dit geldt voor de farao net zo goed als voor onze huidige jonge leiders. Dit is echter het hele verschil tussen training door instructie en training door ervaring. De eerste is slechts theoretisch en heeft geen effect op de menselijke geest, terwijl de laatste diep in de ziel van een mens doordringt. De farao die Jozef kende, had een persoonlijke reden om zijn diensten aan heel Egypte te waarderen, aangezien hij hem het bestuur over zijn hele land had toevertrouwd. De gaven die God aan Jozef had gegeven, hadden hem gewaardeerd en geëerd. Talloze levens, waaronder die van zijn Hebreeuwse familie, werden gered van hongersnood en konden hem alleen maar dankbaar zijn. Zonder deze ervaring ziet de jonge, nieuwe farao in dit Hebreeuwse volk slechts het gevaar dat hun grote aantallen in zijn tijd voor zijn land en zijn bevolking vormen. Evenzo zijn onze huidige jonge leiders alleen geïnformeerd over de voormalige macht van Sovjet-Rusland; maar hun eigen ervaring kent alleen een Rusland dat door het veroverende en triomfantelijke Westen wordt veracht. Voor jongeren is gehechtheid aan een veracht volk niet bevredigend, en de meest ambitieuze willen deze situatie alleen maar veranderen. Voor hen is de oplossing daarom om zich aan te sluiten bij het rijke en vrije, maar ook perverse en corrupte, westerse kamp. En deze laatste twee slechte eigenschappen zijn inderdaad terug te vinden in het bevrijde Oekraïne, dat onafhankelijk is geworden van de Russische natie; wat het ontslag van opeenvolgende presidentschappen rechtvaardigt. Geconfronteerd met de machtsovername door jongeren in het westerse kamp, in Rusland, blijft de macht lange tijd in handen van een man van de voormalige KGB van Sovjet-Rusland. We staan dus oog in oog met onervarenheid en levenservaring. We kunnen nu al begrijpen dat de twee kampen elkaar nooit zullen kunnen begrijpen, noch hetzelfde oordeel zullen delen. De oorlog plaatst de ambitieuze jongeman, die zijn dromen voor werkelijkheid aanneemt, tegenover de koppigheid van een farao, en hij neemt het op tegen een ervaren oude wijze, net zo vastbesloten om te winnen als hij. Deze oude wijze wilde geen oorlog die alle welvaart vernietigt en vele doden veroorzaakt. Maar, de perversie van de westerse samenleving opmerkend, wilde hij zijn land beschermen, waarvan Oekraïne sinds zijn onafhankelijkheid geassocieerd lid was. De oude wijze kon zich de gevolgen van de heropleving van westerse leiders niet voorstellen. Met de oude leiders werden de oorzaken van een totale breuk wijselijk vermeden, en hij kon geen moment voorzien dat de jonge Europese leiders zo dwaas zouden zijn om hem uit te dagen door wapens te leveren aan zijn tegenstander en nieuwe vijand, Oekraïne. Dit verklaart de betekenis van zijn aanvankelijke aanpak: "het geluid van laarzen en tanks" aan de Oekraïense grens had voldoende moeten zijn om de ambities van dit jonge volk te kalmeren. Maar de wijze oude man negeert de rol die God voor hem heeft weggelegd om zijn verschrikkelijke en zuiverende plan te volbrengen. Zo raakt hij verstrikt in een spiraal van oorlogszuchtige escalaties die hij niet van tevoren heeft bedacht. Hij zal Gods plan tot het einde toe volbrengen, een plan dat niemand op aarde of in de hemel kan verhinderen. Ik heb al lang gemerkt hoe de tijd de acceptatie van veranderende morele waarden bevordert, maar ik had me niet gerealiseerd dat de machtsovername van de heersende jeugd het uitbreken

van de Derde Wereldoorlog mogelijk zou maken. Vandaag de dag wordt de demonstratie begrepen en uitgevoerd. De 77 jaar vrede moesten voorbijgaan, zodat de laatste getuigen van de Tweede Wereldoorlog zouden verdwijnen of geen invloed meer zouden hebben op de beslissingen van de heersende jeugd. En dit verklaart waarom God twee keer achter elkaar de jonge president E. Macron, typisch trots, arrogant, ambitieus en opstandig, aan Frankrijk en zijn bevolking heeft opgedrongen. Je kunt dus begrijpen waarom, alleen al luisterend naar zijn onervarenheid, zijn aard hem ertoe aanzet het machtige Rusland uit te dagen, omdat hij zijn droom leeft, een wereld waarin mensen er altijd in slagen het ergste te vermijden, door middel van lange maar effectieve onderhandelingen. Is dit niet wat de succesvolle geschiedenis tijdens zijn jonge leven heeft bevestigd? Door God en zijn machtige handelen terzijde te schuiven, voedt de menselijke geest zich met levenservaringen. En die van de jongeren die aan de macht kwamen, waren slechts vrede en diplomatieke afspraken. Hoe konden deze ongelovige jongeren, enkel gevoed door secularisme, begrijpen dat de Almachtige, de onzichtbare God, hun zwakheid en gebreken gebruikt om zijn straffende, vernietigende plan te volbrengen? Dit begrip is een voorrecht dat alleen gegeven wordt aan hen die Hij liefheeft, omdat Hij hun werken liefheeft die hun geloof levendig maken; een voorbeeld van geloof dat God welgevallig is.

Sinds het model van de jonge nieuwe farao, in Frankrijk, verscheen op vijfjarige leeftijd een eerste "kind-koning", onder de naam Lodewijk XIV. De morele en religieuze duisternis van zijn regering werd gemaskeerd door de weelderige feesten die hij organiseerde in zijn paleis in Versailles. Door alle rijke edelen naar zijn paleis te lokken om hem te omringen, werd hij "de zonnekoning", die in Versailles de ware zon verving die God gedurende zijn lange regering van 70 jaar zeldzaam en matig warm had gemaakt. Kou, vorst en ijs waren in het klimaat aanwezig terwijl de koning over de Allée des Glaces paradeerde, in zijn paleis, tussen twee oorlogen die kostbaar en permanent waren, ware vloeken voor de Franse bevolking. In deze ervaring richtte God een boodschap aan Frankrijk die niet werd ontvangen en niet werd begrepen. Maar deze boodschap krijgt haar volle betekenis in onze tijd, waar hetzelfde principe wordt hernieuwd: op dertigjarige leeftijd (in het geval van Zélensky) bezit een leider noch de levenservaring, noch de wijsheid van ouderen, hoewel deze wijsheid niet automatisch is, zoals bewezen door de vurige en strijdlustige Joe Biden, president van de VS. Zo kan men oud en boos zijn in een democratisch land. Ware wijsheid is een geschenk van God en is daarom slechts zeer zelden te vinden, gezien de wijdverbreide goddeloosheid in onze wereld. Ze kan niet worden gegeven aan een ongelovige en seculiere samenleving die God uit haar gedachten heeft verbannen. Maar dat zal haar er niet van weerhouden haar haar programma op te leggen, waarin ze een triest en vreselijk einde voor haar heeft voorbereid. "The Child King" is een verhaal dat slecht afloopt; de onmogelijke droom eindigt in een nachtmerrie.

Ik merkte een opvallende gelijkenis op in de gebeurtenissen die zich achtereenvolgens in Frankrijk in 2017 en vervolgens in Oekraïne in 2019 afspeelden met betrekking tot de verkiezing van twee jonge presidenten van rond de veertig. Hun verkiezingen werden gekenmerkt door een herverkiezing van hun

afgevaardigden, eveneens bestaande uit een overweldigende meerderheid van jongeren die zich wilden aansluiten bij de man die aan hun ideaal beantwoordde: jong, goed opgeleid, modern en zelfverzekerd. Bij deze keuze verdwijnt het traditionele politieke denken, de situatie rust meer op het beeld van de groupie die zich bij haar idool voegt. Deze veranderingen werden bevorderd door de frustratie van de bevolking over eerdere verkiezingsnederlagen, zowel in Frankrijk als in Oekraïne.

Een andere overeenkomst is dat beide presidenten alleen regeren, zonder de steun van een reeds bestaande politieke partij. En na hun verkiezingsoverwinning mobiliseren ze hun aanhangers via parlementsverkiezingen. Geen enkele van deze fanatieke afgevaardigden is bereid de autoriteit van hun idool uit te dagen. Ze zijn als klonen van hun persoonlijkheden. Ze zullen het met hen eens zijn, zelfs als ze ongelijk hebben. Frankrijk in 2017 en Oekraïne in 2019 leven onder een mystiek maar ongodsdienstig regime. Op deze twee data houdt het traditionele westerse democratische politieke principe op te bestaan en verdwijnt het, en gaat de macht over in handen van fanatieke jongeren met immense macht over beide landen.

Ik heb dit robotportret van onze Franse presidentiële afgevaardigden gemaakt:

Ze zijn voor Europa en meer, ze streven naar een universele unie. Goed opgeleid en gekwalificeerd, spreken ze minstens vloeiend Engels en vreemde talen storen hen niet. Ze regeren op een technocratische manier, waarbij details cynisch worden genegeerd. Ja, cynisme is bijzonder kenmerkend voor hen. In een eerder bericht noemde ik de nonchalance van president Macron met betrekking tot zijn voorstel om een bonus van 100 euro aan werknemers uit te keren, maar alleen door bedrijven die ermee instemden deze te betalen; jammer voor de andere werknemers. Het cynisme van de verklaring is evident. Dit cynisme is ook duidelijk zichtbaar in de reactie van de jonge gekozen functionarissen. Hoewel gedeeltelijk betwist door een groot deel van de kiezers en gesteund door minder dan 15% van het totale aantal geregistreerde kiezers, aangezien de onthoudingspercentages van 52% en 54% bij de presidents- en parlementsverkiezingen niet worden meegerekend, reageren ze arrogant door te beweren dat het percentage in de tweede ronde van de verkiezingen hoog is, een cijfer dat uitsluitend gerechtvaardigd is om de afwijzing van de gehate Rassemblement National te verkrijgen. En deze haat bewijst dat Frankrijk niet langer toebehoort aan de ware Fransen; en dat is al lang zo. De volwassen man weet rekening te houden met de werkelijke cijfers die hem aan de macht brengen, maar de nieuwe jeugd negeert dit criterium en gedraagt zich cynisch als een krachtig gesteunde autocraat. Alleen zijn ideeën en wensen tellen, en de Grondwet van de Vijfde ^{Republiek} bevordert deze onrechtvaardige waanzin.

Om hun tekortkomingen te verhullen, trots op hun positie, spreken ze snel, denkend dat deze woordenstroom hun perfecte beheersing van de onderwerpen waarop hun toespraken gebaseerd zijn, aantoonst. Maar door hun toespraken in slow motion af te spelen, ontdekken we fouten en leugens die de interviewende journalisten niet eens opmerken. Diezelfde dag, uitgenodigd op een tv-nieuwszender, wilde de nieuwe regeringsrapporteur, Olivier Véran, een ware

kloon van president Macron, in zijn snelle woordenstroom de Fransen geruststellen over de huurverhoging van 3,5% door te zeggen dat de APL (Personalized Housing Assistance) ook met hetzelfde percentage zou worden verhoogd. En in dezelfde snelheid durfde hij te concluderen dat de verhoging dus zou worden geannuleerd. Kan deze man rekenen? Dat zou het geval zijn als de APL de volledige huurprijs zou dekken; maar deze bijstand dekt slechts een deel ervan. Zijn boodschap was dus vals en misleidend. Maar de oppervlakkige en cynische aard van deze nieuwe publieke verleiders wordt hiermee aangetoond. De aanwezige journalisten hebben uiteraard niets opgemerkt, noch in zijn aanwezigheid, noch nadat hij de set had verlaten... Het moet gezegd worden dat ze geen APL krijgen, hun hoge salarissen maken hen nutteloos.

De jonge nieuwe afgevaardigden zijn diep humanisten en hun universalistische denkwijze brengt hen ertoe het nationalisme te haten dat de ware Fransen bevoordeelt. De situatie is daarom paradoxaal, omdat hun universalistische droom, die gastvrijheid aanmoedigt, uitsluitend door hun land moet worden gefinancierd, wiens financiële belangen al lang zijn vernietigd door de globalisering van de handel en de vele verplaatsingen ervan naar voornamelijk China, maar ook intern, naar andere EU-landen. En onze jonge politici cultiveren deze paradox in volle gang, omdat ze, uit haat jegens het Franse nationalisme, dat van hun land, de ruïneuze uitgaven goedkeuren die Oekraïne worden aangeboden voor diens strijd, die niets anders is dan het absolute nationalisme van de ergste koppigheid die zich sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog heeft gemanifesteerd. Paradox en inconsistentie heersen daarom over Frankrijk en om aan die vernietiging te ontsnappen, is een wonder nodig dat nooit zal gebeuren. Wat zeker is, is dat het team dat in staat is de nederlaag te compenseren, inderdaad aanwezig is. En als dat lukt, zal dat te danken zijn aan de Grondwet van de Vijfde ^{Franse} Republiek, die door veel politieke journalisten al wordt bekritiseerd vanwege haar al te monarchistische karakter; maar deze recente reacties passen slechts bij de publieke opinie na de laatste verkiezingen, die niet erg gunstig waren voor de vertrekkende LREM-partij, die desondanks door electorale allianties van omstandigheden werd herkozen. De les die ik hieruit trek, is dat het democratische systeem sinds 1958, het begin van de Vijfde ^{Republiek}, uitsluitend door autocraten is gebruikt om aan de macht te komen. Waarna, met name sinds 2012, de opstandige "kind-koning" regeert en alleen zijn wil oplegt. Dat gezegd hebbende, is het type regime dat regeert secundair; het belangrijkste is de goddelijke zegen die op de leider rust; en daarin ligt de verklaring voor alle tekortkomingen die bij alle regimes worden waargenomen, omdat er op de hele aarde geen door God gezegende leider bestaat, noch enig volk dat door God is gezegend.

Aan de macht willen jongeren het gewone volk behagen en verleiden. Hun steun hangt af van dit succes. Bovendien lijkt hun regering welwillend door hulpcheques uit te delen en belastingen en heffingen af te schaffen, alsof mensen brood naar dankbare en krijsende eenden gooien. Maar tegelijkertijd hebben hun beslissingen om de economie en het land twee jaar lang plat te leggen in de context van de Covid-19-epidemie Frankrijk geruïneerd. Vandaag de dag zijn het

de militaire hulp aan Oekraïne en de sancties tegen Rusland die de Franse natie zullen vernietigen, zonder dat ze zich ooit nog kan herstellen.

Om zijn voorspelde destructieve plan te verwezenlijken, schiep God bijzonder gunstige omstandigheden op aarde; met name de plotselinge machtsovername door arrogante en onervaren jongeren. Maar het meest opvallende middel is de scheiding der talen, die aan de basis ligt van alle nationalistische eisen. Zo brengt Hij een fatale slag toe aan de geest van " *Babel* ", die volkeren verenigde in " *menselijke bondgenootschappen* ". En ondanks deze " *bondgenootschappen* " keren scheiding en oorlog terug en dringen zich op. Maar hoe zouden deze " *bondgenootschappen* " standhouden? We weten immers dat God in Daniël 2:43 zei: " *Jullie zagen ijzer vermengd met leem; want met menselijke bondgenootschappen zullen ze vermengd worden; **maar ze zullen zich niet aan elkaar hechten** , zoals ijzer zich niet met leem vermengt .* "

De scheiding der talen wordt benadrukt in Openbaring 10:11: " *En er werd tot mij gezegd: 'U moet opnieuw profeteren voor vele volken, natiën, **talen** en koningen.* " " Deze " *talen* " scheiden de naties die tot de EU zijn toegetreden en rechtvaardigen de oppervlakkige " *alliantie* " die God heeft geopenbaard. In tegenstelling tot de EU wordt de VS verenigd door de officiële Engelse " *taal* ", maar hun unie wordt al bedreigd door de verspreiding van de Spaanse " *taal* ". Zo beschikt God sinds " *Babel* " over dit formidabele wapen om " *menselijke bondgenootschappen* " te verbreken: de gesproken " *taal* ", die het verenigende cement van elk volk is. En overal in Europa, maar vooral in Frankrijk, heeft de massale en gedwongen opname van buitenlanders, die hun " *taal* ", hun cultuur en hun religie importeren, de eenwording tenietgedaan, waardoor er aanleiding is gegeven tot verdere interne conflicten, die nog gevaarlijker zijn dan die welke de Fransen door land en bloed tegenstonden.

De presidenten van de 3e^e en 4e^e Republiek werden allemaal op hoge leeftijd gekozen. In de 5e^e is dit nog steeds het geval voor de eerste twee presidenten: Brigadegeneraal Charles de Gaulle en financier Georges Pompidou. De derde, Valéry Giscard d'Estaing, werd veel jonger gekozen, in 1974. Hij was toen 48 jaar oud en werd de jongste president die in Frankrijk werd gekozen sinds 1845. In de vorige regering was hij minister van Financiën en Economie. De gevolgen van zijn jeugd zijn opmerkelijk en al zeer schadelijk voor het land. Door de grondslagen van de EU met Duitsland te leggen, beroofde hij Frankrijk van zijn ware onafhankelijkheid. Hij wilde behagen en gaf toe aan de libertaire eisen van de jeugd van het volk. Hij autoriseerde de vestiging van gezinnen van Maghrebijnse arbeiders in Frankrijk door middel van zijn wet op gezinshereniging tussen 1976 en 8/12/1978, toen deze zijn huidige vorm aannam. De wet werd in 1976 door premier Jacques Chirac ingevoerd om tegemoet te komen aan de eisen van de machtige woningbouwgroep Francis Bouygues, lid van zijn politieke partij, de RPR. Onder deze omstandigheden heeft de Maghrebijnse islam zich in groten getale in Frankrijk gevestigd, en dat tot op de dag van vandaag. De vierde president was een advocaat, François Mitterrand. Hij werd in 1981 op 65-jarige leeftijd verkozen en leidde de socialistische regering voor twee volledige termijnen van zeven jaar in, onder auspiciën van de "roos", een symbool van de liefde. Als man van cultuur en een groot humanist, steunde hij ook de liberale

eisen van jongeren. De "roos" zou de mentaliteit veranderen en de legitimiteit van seksuele gruweldaden bevorderen. Onder zijn leiderschap werden Maghrebijnse immigranten beter beschermd dan ooit, terwijl hun criminele daden alleen maar toenamen; en de uitdrukking "kom niet aan mijn vriend" verscheen. Noot: vanwege zijn aanwezigheid en autoriteit kreeg hij van humoristische journalisten de bijnaam "god" en het symbool van een groene kikker, terecht, aangezien de kikker door God als onrein wordt beschouwd. Het was echter onder zijn leiderschap dat goddelijke principes werden aangevallen. Als vijfde president volgde Jacques Chirac hem in 1995 op 63-jarige leeftijd op. Hij was een echte politicus, opgeleid door de ENA. Vurig en hard in zijn jeugd, op 63-jarige leeftijd, wilde hij bovenal iedereen tevreden stellen. Na hem werd in 2007 op 52-jarige leeftijd de zesde president, Nicolas Sarkozy, gekozen. Hij was zakenadvocaat. Met hem werd Frankrijk geregeerd door een man van Hongaarse afkomst die vanaf 1968 een woordvoerder was van de jongeren die fan waren van Jacques Chiracs RPR. Zijn aantreden markeerde dan ook het moment waarop de protestgeneratie van mei 1968 over Frankrijk heerste. En de vloek voor Frankrijk werd nog heviger. Door zijn politieke keuzes ontnam hij Frankrijk de Libische bescherming en bevorderde hij islamitische veroveringen in Libië. De zevende president, François Hollande, hoewel zeer Frans, werd in 2012 op 58-jarige leeftijd verkozen. Hij was eveneens een zuiver product van de ENA (Ecole Nationale de l'Administration). Met hem regeerde de "Rosa"-partij opnieuw. En hij bracht Frankrijk tot het toppunt van door God veroordeelde seksuele gruweldaden door het huwelijk voor iedereen te legaliseren, heteroseksueel, homoseksueel, biseksueel, transseksueel, enz. En de achtste en laatste huidige president van Frankrijk is Emmanuel Macron. Hij werd in 2017 op 39-jarige leeftijd verkozen. Als financier bij de Rothschild-bank (net als de tweede president, Georges Pompidou), was hij adviseur van president Hollande en vervolgens minister van Economie, Industrie en Digitale Zaken. Daarmee werd hij de jongste president sinds 1845. En hij belichaamt de Amerikaanse droom en verleidt de jongeren die hij zelf vertegenwoordigt. Om een digitale samenleving te vestigen en te ontwikkelen, destabiliseert hij het Franse maatschappelijke evenwicht. Dit gebeurt in een tijd waarin offshoring naar China de Fransen hun banen ontnemt. Met nonchalance en cynisme voert hij veranderingen door, geïnspireerd door zijn pro-Europese en universalistische geest. Hij ruïneert Frankrijk door de activiteiten twee jaar lang stil te leggen vanwege de COVID-19-epidemie. Vervolgens maakt hij het af door Oekraïne zijn gewapende en financiële steun aan te bieden. De sancties tegen Rusland hebben een averechts effect op de Fransen en andere Europese concurrenten. Frankrijk staat op het punt om aan zijn vijanden te worden uitgeleverd.

Volgens Ezechiël 2, waarin het woord "*rebellen*" zes van de tien verzen voorkomt, wordt de tijd van het einde van de goddelijke verbonden gekenmerkt door dit criterium van "*opstandig*" gedrag. Maar ten tijde van het einde van Jeruzalem, voorafgaand aan de laatste deportatie naar Babylon, dat wil zeggen tussen -605 en -586, moeten we de leeftijd van de laatste drie koningen in ogenschouw nemen toen hun regering begon.

De eerste, Jojakim, was 25 jaar oud volgens 2 Koningen 23:36-37: "**Jojakim was vijftientig jaar oud toen hij koning werd**, en hij regeerde elf jaar in Jeruzalem. De naam van zijn moeder was Zebudda, de dochter van Pedaja uit Ruma. **Hij deed wat slecht was in de ogen van Jahweh**, net zoals zijn vaderen gedaan hadden. "

De tweede, Jojachin, was 18 jaar oud volgens 2 Koningen 24:8-9 (of 8 jaar oud volgens 2 Kronieken 36:9; deze uitzonderlijke afwijking werd niettemin door God gelegitimeerd om het geloof te testen): "**Jojachin was achttien jaar oud toen hij koning werd**, en hij regeerde drie maanden in Jeruzalem. De naam van zijn moeder was Nehusta, de dochter van Elnathan, uit Jeruzalem. **Hij deed wat kwaad was in de ogen van Jahweh**, net zoals zijn vader gedaan had. "

De derde, Zedekia, was 21 jaar oud volgens 2 Koningen 24:18-19-20: "**Zedekia was eenentwintig jaar oud toen hij koning werd**, en hij regeerde elf jaar in Jeruzalem. De naam van zijn moeder was Hamuthal, de dochter van Jeremia uit Libna. **Hij deed wat kwaad was in de ogen van Jahweh**, net zoals Jojakim gedaan had. En het gebeurde vanwege de toorn van Jahweh tegen Jeruzalem en Juda, zodat Hij hen voor zijn aangezicht verdreef. **Zo kwam Zedekia in opstand tegen de koning van Babel.** "

In onze tijd heet onze " Zedekia " Emmanuel Macron. Ook hij zet Frankrijk aan tot een oorlogszuchtige "opstand" tegen onze " Nebukadnezar ", Vladimir Poetin, de president van Rusland, 's werelds grootste kernmacht. Net als in de tijd van Jeremia, Daniël en Ezechiël, met de EU, " doet " en legaliseert Frankrijk " kwaad ", net als het oude Israël in die tijd, en de " rebelse " aard van de jeugd wordt telkens in twijfel getrokken. Het einde van naties is identiek aan het einde van het oude Israël van de levende God. Dezelfde oorzaken brengen dezelfde goddelijke oordelen en straffen voort.

De les die we hieruit moeten trekken, is dat het gebruik van gezag verschilt afhankelijk van de leeftijd van de leider, vanwege de progressieve opbouw van de ervaring die hem vormt en vormt. De presidenten die het regime van de Vierde Republiek kenden, maakten gematigd gebruik van de bevoegdheden die de Vijfde Republiek hun gaf. Maar laatstgenoemde heeft deze ervaring niet meegemaakt en in zijn handen neemt de Grondwet de concrete en reële vorm aan van het autocratische regime dat door generaal De Gaulle is gevestigd; die van een parlementaire monarchie die alle nadelen met zich meebrengt van een absolute, persoonlijke, grillige en opstandige macht. Ongeluk is voor de mensen die het doelwit zijn van de rechtvaardige toorn van God: het seculiere republikeinse Frankrijk en de Europese Unie van het Verdrag van Rome, dat wil zeggen het " **scharlakenrode beest** " uit Openbaring 17:3 waarop het pauselijke katholieke Rome " zit "; Rome, "de stad van de zeven heuvels": " **Hij voerde mij in geest weg naar een woestijn. En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest**, vol godslasterlijke namen, met zeven koppen en tien horens .

Door de oprichting van de Europese Unie, eenheid is macht, zijn Europese landen zelfverzekerd en arrogant geworden tegenover andere landen. Zich beschermd voelend door het NAVO-schild, waartoe de jonge president Sarkozy Frankrijk bracht, hebben Europeanen zichzelf het recht gegeven om in te grijpen in buitenlandse oorlogen en hun recht op te leggen. Dit is wederom een vrucht die

te danken is aan de jeugd, die nog arroganter wordt wanneer ze vakbonden tot stand brengt. De Europese opbouw werd mogelijk gemaakt door de keuze van de jongste president van de Franse Republiek sinds 1845, Valéry Giscard d'Estaing. Maar de laatste Franse president, Emmanuel Macron, nog jonger, is nog arroganter en autoritairder. En dit recht om in te grijpen in buitenlandse conflicten, dat een vanzelfsprekende gewoonte is geworden in Europa, een recht dat het "recht op humanitaire interventie" wordt genoemd, verklaart zijn huidige steun aan Oekraïne en die van jonge Europese autoriteiten. Helaas voor hen is het machtige nucleaire Rusland niet het zwakke Servië waarop de NAVO Kosovo dwong om het aan de Albanezen te geven. Eenheid is inderdaad macht, maar het creëert op gevaarlijke wijze ook arrogantie, waardoor de muis de kat aanvalt. In ons geval zorgt het ervoor dat de Gallische haan de Russische beer irriteert.

Kortom, iedereen kan de oorzaak van *de "arrogantie"* van de jeugd zien: ze maken geen onderscheid tussen "willen" en "kunnen" en weten niet wanneer ze moeten opgeven en zichzelf in twijfel moeten trekken. In Daniël 7:8, na koning Nebukadnezar in Daniël 5:20 te hebben berispt en veroordeeld, wordt "*arrogantie*" door God toegeschreven aan het pauselijke regime, en de vergelijking met de jeugd van vandaag is rijk aan lessen. Het pausdom handelt met "*arrogantie*" omdat het zich door God begiftigd en gesteund voelt, terwijl het Hem verraadt door zijn ongehoorzaamheid. De jeugd handelt met "*arrogantie*" omdat ze niet in het bestaan van God gelooft en zijn eisen negeert. Zo dragen vals geloof en atheïsme dezelfde vrucht van "*arrogantie*", namelijk de vrucht van menselijke trots die hen zelf van God scheidt. Omdat hij "*de hoogmoedigen weerstaat en de nederigen genade geeft*", aldus 2 Petrus 5:5, waarvan de boodschap vooral gericht is op van nature "*arrogante*" jongeren: "*Onderwerp u, jongeren, aan de ouderen . En bekleed u allen met nederigheid in uw omgang met elkaar . Want God weerstaat de hoogmoedigen, maar de nederigen geeft Hij genade.*"

Hiermee is deze studie over het thema van arrogante 'kinderkoningen' afgerond.

Het einde van de wereld: een test van het geloof

In de wereld strijden monotheïstische religies om de authenticiteit van hun voorstelling van God op aarde. Aan hun strijd dragen diverse vormen van min of meer filosofische religies bij. Sinds 1843 is de protestantse religie uiteengevallen in meerdere onafhankelijke groepen die haar verdelen en een verwarring zaaien die schadelijk is voor de zaak van Christus. De meester van de verdeeldheid is de duivel, want van zijn kant zegent Jezus in de volmaakte eenheid van zijn waarheid, zijn ware uitverkorenen. Hij bad op aarde met grote aandrang voor deze eenheid, volgens Johannes 17:21-22-23: "*opdat zij allen één mogen zijn , zoals U, Vader, in Mij bent en Ik in U, dat ook zij één mogen zijn in Ons , opdat de wereld gelooft dat U Mij gezonden hebt. Ik heb hun de heerlijkheid gegeven die U Mij gegeven hebt, opdat zij één mogen zijn zoals Wij zijn één , Ik in hen en U in Mij, opdat zij volmaakt gemaakt mogen zijn in één , en opdat de wereld mag*

weten dat U Mij gezonden hebt en hen hebt liefgehad zoals U Mij hebt liefgehad. " Merk op dat het alleen in deze eenheid van waarheid, in overeenstemming met haar volmaakte model, is dat de wereld haar ware uitverkorenen kan identificeren. Sinds 1843 is de verdeelde protestantse religie het tegenovergestelde van deze criteria en in Openbaring 9 hekelt Jezus deze bedrieglijke religieuze dronkenschap onder het thema van de " vijfde bazuin ". De " bazuinen " zijn goddelijke straffen. Waaruit bestaat de straf van deze " vijfde bazuin "? Het antwoord wordt gegeven in de verzen 5-6 en 11: " En het werd hun niet gegeven om hen te doden, maar om hen vijf maanden lang te pijnigen; en hun pijniging was als de pijniging door een schorpioen wanneer hij een mens steekt ." » God beschrijft de omstandigheden van " **de tweede dood** " **al genoemd in de** " Sardis " -boodschap van Openbaring 3:1: " Jullie worden geacht te leven, maar **zij zijn dood** ." Vers 6 beschrijft " de tweede dood " en zegt: " In die dagen zullen de mensen de dood zoeken en die niet vinden; zij zullen begeren te sterven, maar de dood zal van hen vlieden. " En vers 11 onthult hun overgave aan de duivel: " En zij hadden als koning over zich de engel van de afgrond, wiens naam in het Hebreeuws Abaddon en in het Grieks Apollyon is. En door het werk van de aangewezen Vernietiger in het Hebreeuws en Grieks te plaatsen, hekelt God het verraad van de Bijbel dat protestanten ertoe brengt zich over te leveren aan de duivel: de Oppervernietiger. Het resultaat van deze vernietiging van de Bijbel is daarom de vermenigvuldiging van groepen die hem op hun eigen manier interpreteren. Daarom lijkt de situatie die van een hypocriete alliantie, aangezien beiden in hun gedachten de keuze van de ander veroordelen. Ik presenteer hier een nieuw exclusief idee dat mij op dit moment is ingegeven. De woorden Abaddon en Apollyon betekenen respectievelijk in het Hebreeuws en Grieks "Vernietiger" en "die vernietigt". Maar dat is niet alles, want het Hebreeuwse woord "Abaddon" is samengesteld uit twee Hebreeuwse wortels, namelijk: "Ab" wat "Vader" betekent en "Adon" wat Heer betekent; het Griekse woord "Apollyon" is samengesteld uit twee Griekse wortels, namelijk: "Apo" en "Lyon", of, voor "apo", een bijwoord dat een afstand, een vertrek of een scheiding suggereert van de " Leeuw ". van de stam Juda ", volgens Apo.5:5: " En een van de oudsten zei tot mij: Ween niet, zie, **de Leeuw uit de stam Juda** , de Wortel Davids, heeft overwonnen, om het boek en zijn zeven zegels te openen. Zo wordt het Bijbelse getuigenis van het oude verbond geplaatst onder de auspiciën van de Heer Vader en dat van het nieuwe verbond onder de auspiciën van de Scheiding van de Leeuw van Juda, of het vertrek, het begin van zijn getuigenis. En deze scheiding wordt inderdaad bevestigd, aangezien God eerst het Joodse volk verwierp vanwege de verwerping van de Messias Jezus, " de leeuw uit de stam Juda " en zijn getuigenis van het nieuwe verbond. Maar deze boodschap betreft dit keer het protestantse geloof dat, Jezus erkennend, het oude verbond, het getuigenis van de "Heer Vader", veracht. Logischerwijs ondergaat het ook op zijn beurt verwerping door God. Deze ontdekking bracht mij ertoe de diepe betekenis van het woord "Apocalyps" te zoeken. Ook hier vormen twee Griekse wortels dit woord. We vinden het bijwoord "apo" geassocieerd met het werkwoord "calypto", wat bedekken, verbergen betekent. Het bijwoord "apo" dat eraan voorafgaat, suggereert de terugtrekking of verwijdering van de sluier of bedekking die verbergt, vandaar de algehele betekenis: openbaring. Met deze nieuwe Kostbare

parels, neergelegd voor de waarnemende en slachtofferwereld, de religieuze verwarring is totaal, zo talrijk en verschillend zijn de voorgestelde opties. Sinds 1843 heeft God ons echter een heel eenvoudige manier geboden om het kamp van zijn valse christelijke vijanden te scheiden: ze dienen en aanbidden Hem op zondag, de rustdag die op 7 maart 321 werd ingesteld door Constantijn I, ^{keizer} van de Romeinse veroveringen.

Toch is er een manier om iedereen tot overeenstemming te brengen, mits iedereen akkoord gaat met bepaalde voor de hand liggende feiten. In de tijd van Salomo bracht de reputatie van de wijsheid van deze koning der Hebreeën de koningin van Sheba uit Ethiopië ertoe hem persoonlijk te ontmoeten. De ontmoeting was zo effectief dat ze terugkeerde naar haar land, als aanbieder van de ware Schepper, zoals blijkt uit haar woorden in dit vers uit 1 Koningen 10:9: "*Geprezen zij de Heer, uw God, die u begenadigd heeft om u op de troon van Israël te zetten! Omdat de Heer Israël voor eeuwig liefheeft, heeft Hij u aangesteld als koning om recht en gerechtigheid te doen.*" Toen, in de tijd van Jezus, leidde de Geest Filippus naar een weg waar hij een Ethiopische eunuch ontmoette, die hij onderwees en doopte in de naam van Jezus Christus, volgens Handelingen 8:34-39: verzen 37-38: "*Filippus zei: Als u met heel uw hart gelooft, kunt u dat.*" *De eunuch antwoordde: "Ik geloof dat Jezus Christus de Zoon van God is."* *Hij beval de wagen te stoppen, en beiden, Filippus en de eunuch, daalden af in het water, en Filippus doopte de eunuch ."* De Bijbel is niet zomaar een eenvoudig boek, het is bovenal het geschreven "woord van God" dat Hij zelf, krachtig en met Zijn Geest, gebruikt om degenen die Hij bekeert te onderwijzen. De verklaring voor het kleine aantal verlichte mensen ligt niet in de beperking van het Bijbelbegrip. In onze tijd ligt het in de werkelijke desinteresse van de menselijke massa voor het onzichtbare leven, dit is met name het geval in het Westen, en in de worteling van overgeërfde tradities in het Oosten en de Maghreb.

Toch is er één essentiële boodschap die ieder mens op aarde nodig heeft. Het is de wetenschap dat God een einde heeft voorspeld aan de ervaring van het aardse leven. De grootste menselijke tekortkoming is inderdaad onwetendheid over Gods programmering van dit einde van de wereld. Ongelovigen, die niet geloven in de letterlijke interpretatie van het Genesisverhaal, luisteren naar wetenschappers die aan onze aarde een bestaan toeschrijven dat miljoenen en miljarden jaren teruggaat; dit is volkomen onjuist, maar zonder geloof in God worden ze het slachtoffer van hun eigen valse redenering. Maar deze mensen zien helemaal geen einde van de wereld voor zich, en jaar na jaar hoor ik ze plannen maken voor het jaar 2050 en zelfs, de laatste tijd, voor 2100, wanneer ze nog hooguit acht jaar te leven hebben; en laat staan voor de toekomstige slachtoffers van de komende Derde Wereldoorlog.

Ik ben daarom van mening dat het belangrijkste element dat God aan de mens openbaart, zijn programmering van een einde aan de wereld is, dat een einde zal maken aan alle valse hoop of valse interpretatie van het menselijk leven. Als beloning die Hij zijn ware, verlost, geliefde uitverkorenen aanbiedt, gaat God verder, aangezien Hij van plan was hen de datum van dit einde aan de wereld te onthullen. En waarom zijn zij zijn geliefden? Omdat zij als eersten in dit einde aan de wereld geloofden. Wie in het einde aan de wereld gelooft, bewijst dat hij

werkelijk gelooft in het bestaan van God, die hem aldus met alle legitimiteit kan zegenen; dit is de norm van waar geloof. De rest is een logische continuïteit: als ik in God geloof, geloof ik in wat Hij zegt en bestudeer ik alles wat Hij heeft gezegd. Het meest komt naar voren in zijn profetische teksten. De ontdekking dat oude profetieën in hun tijd perfect vervuld werden, voedt het vertrouwen in de profetieën die dat nog niet zijn.

Het einde van de wereld wordt duidelijk aangekondigd in Daniël 2, in de leer die wordt overgebracht door het beeld dat vijf aardse heerschappijen voorspelt tot aan de wederkomst van Christus. En de aankondiging van de teloorgang van het hele beeld door het slaan van de steen kondigt duidelijk het einde van de mensheid op aarde aan. Door deze leer te ontdekken, leert de mens dat de tijd hem niet toebehoort. Het is God, en Hij alleen, die de tijd heeft gevestigd gedurende de zesduizend jaar die het Bijbelverhaal beslaat. Het einde van de wereld is even logisch als het begin ervan. In een oogwenk ontstaan en uit het niets tevoorschijn komend, verscheen de aarde in de vorm van een eenvoudige waterbal, geschapen in een absolute leegte. Gedurende de volgende zes dagen, steeds onder zijn bevel, organiseerde hij haar tot de zesde dag, waarop hij de mens naar zijn beeld schiep. En deze mens was subliem, glorieus en volmaakt; in geen enkel opzicht een vis of een aap. Maar vanwege de erfzonde, ongehoorzaamheid aan Gods gebod, was deze glorie slechts vluchtig. De dood, het loon van de zonde, kwam volgens Romeinen 6:23 de mens en de hele aardse schepping binnen. Er kwam een zondvloed die al het leven, dat door het kwaad gewonnen was, onherroepelijk vernietigde. Maar via Noach en zijn gezin werd de kennis van God en zijn morele en fysieke wetten door de tijd heen aan ons doorgegeven.

We moeten ons ervan bewust zijn dat het gewone, normale menselijke leven ons niet toestaat om aan een einde van de wereld te denken. Mensen sterven en anderen worden geboren; voor menselijke ogen lijkt het proces onbegrensd in de tijd. Bovendien geloofden de antediluvianen in de tijd van Noach, gewonnen door dezelfde overtuiging dat het collectieve leven geen grenzen kende, Noach niet toen hij de komst van een watervloed aankondigde. Ook kan men zich het gelach en sarcasme voorstellen van degenen die hem een gebouw zagen bouwen dat bedoeld was om te drijven; en dat op volkomen droge grond. En hun dood was te wijten aan een wonderbaarlijke handeling van God, omdat hij zoveel water schiep als nodig was om de hoogste bergen op aarde te bedekken. Het einde van de wereld dat voor ons ligt, zal ook te danken zijn aan een krachtig wonder, maar deze keer zal God geen beroep doen op water of vuur; hij zal volledig zichtbaar verschijnen voor zijn vijanden om hen zelf te bestrijden en te vernietigen.

De aankondiging van het einde van de wereld is een goddelijke, Bijbelse exclusiviteit. Door dit laatste project te onthullen, dwingt God mannen en vrouwen om hun status als schepselen te erkennen. Hij vertelt ons dat ons leven zich ontvouwt volgens een plan dat Hij heeft geprogrammeerd. En dit programma wordt samengevat in de sabbattekst van het vierde van zijn Tien Geboden, volgens Exodus 20:8-9: "*Gedenk de sabbatdag, houd die heilig. Zes dagen zult u arbeiden en al uw werk doen.*" Aangezien de week is gemodelleerd naar de zesduizend jaar van de menselijke tijd, zegt God door deze boodschap tot de mens: "U hebt zesduizend jaar om op aarde te handelen, dan zal het einde van de

wereld komen." En dit einde van de wereld zal de intrede van alleen de uitverkorenen markeren in de " *duizend jaar* " van het zevende aardse millennium, dat de grote rust of grote sabbat zal vormen voor God en zijn uitverkorenen, verlost door het bloed van Jezus Christus; de " *duizend jaar* " die in Openbaring 20 worden genoemd.

De aankondiging van het einde der tijden vertegenwoordigt daarom, alleen voor de uitverkorenen, de toegang tot een onuitsprekelijk geluk, maar voor de ongelovigen is het juist afschuwelijk en gevreesd, omdat het het einde zal inluiden van hun lichtzinnige en hebzuchtige leven, het einde van al hun aardse, vleselijke lusten. Daarom kan dit ene onderwerp van het einde der tijden dienen als een test om de geheime gedachten van het menselijk hart te identificeren.

Halverwege tussen gelovige en ongelovige willen sommigen geloven in de mogelijkheid van het einde van een wereld, dat wil zeggen het einde van een aardse norm die vervangen zou worden door een andere aardse norm. Want in het valse geloof geloven velen in de vestiging van het koninkrijk van Jezus Christus op aarde, misleid door de teksten en citaten die dit aankondigen. Dit is waar, maar we moeten ons verdiepen in de subtiële openbaringen van Openbaring 20 om te begrijpen dat er tussen de glorieuze wederkomst van Jezus Christus en de installatie van de uitverkorenen op de nieuwe aarde de "duizend jaar" van het hemelse oordeel zitten. De deelnemers zullen zeggen dat er in hoofdstuk 20 niets staat dat dit oordeel in de hemel wordt voltrokken. Dit is nog steeds waar, maar deze precisie wordt duidelijk aangegeven in Openbaring 4:1: " **Hierna zag ik, en zie, er was een deur geopend in de hemel** . De eerste stem die ik als een bazuin met mij hoorde spreken, zei: **Kom hierheen, en ik zal u tonen wat hierna moet gebeuren** . " Volg de gids: Wat aan deze boodschap voorafging, was het laatste aardse tijdperk van de Kerk van Christus, aangeduid met de naam Laodicea, een naam die betekent: oordeel over het volk. Ten slotte wordt het adventistische geloof in 1994 op de proef gesteld en wordt de zegen van Jezus Christus door het afwijkende adventistische geloof voortgezet tot de glorieuze wederkomst van Jezus Christus. Zo komt na dit oordeel over het adventistische volk, na de wederkomst van Christus, het hemelse oordeel van de "duizend jaar" van het zevende millennium. En in hoofdstuk 4 benadrukt God sterk de " *hemelse* " gedachte: " *een* " De *deur geopend in de hemel* " en " *Kom hierheen op* ". Maar daarnaast zijn het in het volgende vers de verlost heiligen die zich " *in de hemel* " bevinden, " *gezet op tronen* ", zoals ook genoemd in Openbaring 20:4. Zo wordt dit onderwerp van het hemelse oordeel, symbolisch weergegeven in Openbaring 4, uitgewerkt in Openbaring 20:4. Vergelijk daarom deze twee perfect complementaire verzen:

Openbaring 4:4: "En ik zag vierentwintig **tronen** rondom de troon , en op de tronen vierentwintig ouderlingen **zitten** , bekleed met witte klederen, en op hun hoofden hadden zij gouden kronen. "

Openbaring 20:4: " En ik zag **tronen** , en hun, die **daarop zaten** , werd **macht gegeven om te oordelen** . En ik zag de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en die het beest noch zijn beeld hadden aanbeden, en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand hadden ontvangen. En zij werden weer levend en heersten met Christus,

duizend jaar. " In dit vers vinden we de uitleg van de " vierentwintig tronen " uit het andere vers, en de bevestiging van het hemelse oordeel: " **macht om te oordelen** ." Voor de periode vóór 1843: 12 tronen: " *En ik zag de zielen van hen, die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God .*" Voor de periode na 1843: 12 tronen: " *en van hen, die het beest noch zijn beeld hadden aanbeden, en die het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand hadden ontvangen.* "; dat wil zeggen, in totaal, "vierentwintig tronen."

Om de vorm te begrijpen die het einde van de wereld zal aannemen, is de erkenning van het "hemelse" oordeel daarom essentieel, omdat alleen dit de totale beëindiging van alle menselijk bestaan op aarde bevestigt, gedurende de genoemde " duizend jaar ". Dit impliceert een vernietiging van al het menselijk leven bij de glorieuze wederkomst van Christus, aan het einde van de eerste zesduizend jaar, geprogrammeerd en geprofeteerd door de opeenvolging van de zes profane dagen van onze zevendaagse weken. De vraag blijft: wie wordt geoordeeld door de uitverkoren heiligen? Het antwoord is te vinden in Openbaring 11:18: " *De volken zijn toornig geworden, en uw toorn is gekomen, **en de tijd is gekomen om de doden te oordelen** , om uw dienaren, de profeten, te belonen, de heiligen en hen die uw naam vrezen, klein en groot, en om te vernietigen hen die de aarde vernietigen.* " Het antwoord is: " **en de tijd is gekomen om de doden te oordelen** ." Deze " doden " werden gedood bij de wederkomst van Christus. en volgens Openbaring 20:5: " *De overige doden kwamen niet tot leven totdat de duizend jaar voorbij waren. Dit is de eerste opstanding.* " Pas op! Dit vers bevat een valkuil, want de uitdrukking " *dit is de eerste opstanding* " is gekoppeld aan vers 6 dat volgt. De gevallen doden nemen op hun beurt deel aan de "tweede" " opstanding ", aangezien de " eerste " plaatsvindt vóór " *de duizend jaar* " en de "tweede" ná " *de duizend jaar* ".

Het is onmogelijk voor iemand die niet in het einde van de wereld gelooft om de aankondiging van een Derde Wereldoorlog serieus te nemen. Want zonder deze objectieve kijk op de toekomst wordt een wereldoorlog optimistisch bekeken en wordt het gebruik van kernwapens als pessimistisch en overdreven beschouwd. Terwijl iemand die wel in het einde van de wereld gelooft, logischerwijs de aankondiging van het gebruik van deze verschrikkelijk destructieve wapens accepteert, die in staat zijn om miljoenen mensen met één atoombom uit te roeien.

Waar geloof moet het ergste accepteren en zich erop voorbereiden, aangezien God het gewild en geprofeteerd heeft. En je kunt christenen eraan herinneren dat de eerste persoon die over "het einde van de wereld" sprak, Jezus Christus was, in Matteüs 13:39: " *De vijand die het zaaide, is de duivel; **de oogst is het einde van de wereld** ; de maaiers zijn de engelen.* " En deze oogst is het thema van Openbaring 14:15-16: " *En een andere engel kwam uit de tempel en riep met luide stem tot Hem die op de wolk zat: 'Zwaai uw sikkel uit en maai, want het uur om te maaien is gekomen, want de oogst van de aarde is rijp.'* En Hij die op de wolk zat, sloeg zijn sikkel uit op de aarde, en de aarde werd gemaaid. " " *Het uur om te maaien* " is het uur van " *het einde van de wereld* "; de lente van 2030.

Voor het einde van de wereld had God een speciaal geestelijk "voedsel" voorbereid, aangepast aan deze context, voor zijn laatst uitverkorenen: zijn

volledige Bijbelse profetische Openbaring. Want deze Openbaring heeft betrekking op de Bijbel vanaf het scheppingsverhaal in Genesis 1 en 2 tot Daniël en Openbaring; specifieke goddelijke Openbaringen die ik het voorrecht en de verantwoordelijkheid heb te presenteren in mijn werken en die met het verstrijken van de dagen toenemen. Ik heb het vitale belang van deze Openbaring aangetoond, zonder welke we het slachtoffer zouden zijn van de sluwe trucs van de duivel. En ik herinner me dat Hij in Mattheüs 24:45-46 profeteert over het bestaan van "voedsel" voor "de bestemde tijd" van "zijn komst": *"Wie is dan de trouwe en verstandige dienaar, die zijn heer over zijn huisgezin heeft aangesteld om hun op tijd voedsel te geven? Zalig die dienaar, die zijn heer, **bij zijn komst**, zo bezig zal vinden!"* Dit vers zou duidelijker begrepen worden door te zeggen: *"voedsel dat geschikt was ten tijde van zijn komst."* Want het is voedsel dat zich moet aanpassen aan de tijd, en niet andersom. Sterker nog, het voedsel dat voor Christus' wederkomst wordt bereid, is rijk, zeer effectief voedsel, gebaseerd op specifieke goddelijke openbaringen. Het is niet langer de melk van de evangeliën, en zij die zich met deze melk tevreden hebben gesteld, zijn geestelijke baby's gebleven. En ze verliezen het ware geloof en de beloning ervan: het eeuwige leven.

God heeft het veel gemakkelijker gemaakt om Zijn ware dienaren in de eindtijd te identificeren. Echt waar! Kan iemand beweren tot de Heer Jezus Christus te behoren zonder rekening te houden met de specifieke criteria waarmee Hij hen definieert in Openbaring 12:17: *"En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van het nageslacht van de vrouw, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben."* Ten eerste zijn de ware "heiligen" die door Jezus Christus worden erkend geen vervolgers, maar vervolgd. Ten tweede "houden zij vast aan het getuigenis van Jezus" dat de duivel hen wil ontnemen. En het is in Openbaring 19:10 dat dit uiterst essentiële "getuigenis van Jezus" wordt geïdentificeerd met "de geest van de profetie": *"En ik viel voor zijn voeten neer om hem te aanbidden. En hij zei tegen mij: 'Doe dat niet; ik ben uw mededienaar en een van uw broeders die het getuigenis van Jezus hebben: aanbid God, want het getuigenis van Jezus is de geest van de profetie.'"* Hier geeft God ons een beeld van wat zijn ware uitverkorenen van de laatste dagen onder geen enkele omstandigheid mogen doen; iets dat precies de grote vijand van God, het pauselijke rooms-katholieke geloof, kenmerkt, omdat "neerwerping" voor een engelachtig wezen of iets anders verboden is door het tweede van zijn tien goddelijke geboden; wat precies werd onderdrukt door het pauselijk gezag, zoals de profeet Daniël had geprofeteerd in Daniël. 7:25: *"Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, en de heiligen van de Allerhoogste te gronde richten, en **hij zal erop uit zijn tijden en wetten te veranderen**; en de heiligen zullen in zijn hand worden overgeleverd voor een tijd, tijden en een halve tijd."* De enige geldige versie van de tien geboden van God is die welke ons in Exodus 20 wordt gepresenteerd, uitsluitend in de Bijbel. De in het Hebreeuws geschreven tekst is nooit gewijzigd en mag geen enkele verandering ondergaan, zoals Jezus profeteerde in Mattheüs. 5:17-18-19: *"Denk niet dat Ik gekomen ben om de Wet of de Profeten af te schaffen. Ik ben niet gekomen om af te schaffen, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u:*

Totdat de hemel en de aarde vergaan, zal er geen jota of tittel van de Wet vergaan, totdat alles volbracht is. Wie dan ook een van de kleinste van deze geboden afschaft en de mensen zo leert, zal de kleinste genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar wie ze doet en leert, die zal groot genoemd worden in het Koninkrijk der hemelen. " De Heer heeft het allemaal duidelijk gezegd. En in deze verzen waarschuwt Hij ongehoorzame christenen voor het valse christendom van de donkere middeleeuwen en de laatste dagen. Pas op! Laat u niet misleiden! Als "klein" beoordeeld worden *in het Koninkrijk der hemelen* betekent: te " klein " om er binnen te gaan.

De dag dat de hemel op de hoofden van de Galliërs viel

Er is slechts een crisis, veroorzaakt door een oorlog, nodig om dit fenomeen, waar onze voorouders de Galliërs zo bang voor waren, te laten plaatsvinden. Ze waren, naar mijn mening, al enigszins profetisch. Want God wist in hun tijd al welke leidende rol hun gebied in de christelijke jaartelling zou spelen.

We hebben gezien hoe de huidige crisis in Frankrijk wordt veroorzaakt door de autoritaire keuzes van de jongeman die Frankrijk sinds 2017 alleen leidt. Als we aandachtig naar zijn toespraken luisteren, merken we een verontrustend zelfvertrouwen op. Tijdens zijn eerste ambtstermijn van vijf jaar bevestigde hij deze autoriteit en toonde hij aan dat alleen zijn oordeel rechtvaardig en toepasbaar is. Zo werd, na "god", François Mitterrand, "Jupiter" geboren, of Emmanuel Macron, zoals journalisten die zijn gedrag observeerden. Begin 2020 viel de hemel op de hoofden van de Galliërs en terroriseerde de overheidsorganen met de dodelijke epidemische aanvallen van Covid-19. En geconfronteerd met deze plaag waartegen de wetenschap machteloos stond, besloot de jonge president zijn hele natie op te sluiten, in navolging van het gedrag van de leider van Israël. Deze beslissing werd aangekondigd vóór een presidentiële toespraak waarin E. Macron deze onvergetelijke zin uitsprak: "We zijn in oorlog." De vijand van het moment was niets meer dan een virus dat ontsnapte uit een Chinees laboratorium in de stad Yuhuan, die als eerste door een groot aantal doden werd getroffen. Het grote probleem voor deze jonge president is zijn oorspronkelijke professionele opleiding: financier bij de Rothschild-bank. Hij was dus gevormd door het denken van het zuiverste liberale kapitalisme van het Amerikaanse model. Wat deed hij in dit geval in het team van de socialistische president François Hollande? Hier blijkt de situatie van het Franse socialisme misleidend en paradoxaal te zijn. Ten tijde van François Mitterrand, de eerste socialistische president, behaalde het socialisme de overwinning als minderheid in zijn alliantie met de belangrijke communistische partij. De aanzienlijke communistische vertegenwoordiging ligt aan de basis van de sociale maatregelen die in Frankrijk werden ingevoerd sinds generaal De Gaulle. Maar tijdens de twee ambtstermijnen van president Mitterrand werd de verhouding binnen de linkse alliantie omgedraaid, zózeer zelfs dat het socialisme ten tijde van president Hollande in 2012 zeer kapitalistisch en zeer liberaal was geworden, net als François Mitterrand, advocaat in burgerlijk beroep. Journalisten noemden dit socialisme "linkse kaviaar", wat weinig animo

voor maatschappelijke kwesties laat. Wanneer links rechts is, zijn verkiezingsspelletjes vaag en misleidend voor kiezers. Maar merk op dat wetten tegelijkertijd toestaan wat voorheen als afschuwelijk en verboden door de samenleving als geheel werd beschouwd. Dit is de tijd waarin goed kwaad wordt genoemd en kwaad goed; dat wil zeggen, alles wat God het sterkst veroordeelt. Concreet, in naam van het recht op individuele vrijheid, worden homoseksualiteit en het homohuwelijk, of het huwelijk voor iedereen, gelegitimeerd. Tegenstanders zijn een minderheid geworden, en hoe dan ook, de Grondwet van de Vijfde Republiek drijft de spot met tegenstanders; Artikel 9-43 staat de gedwongen aanname van de door de president gesteunde maatregel toe. Wat kunnen we zeggen? Moeten we ons verontschuldigen? Zelfs niet, en dit is waarom. Het voordeel van deze totale vrijheid is dat het de handeling van elk schepsel begunstigt; een handeling gebaseerd op hun vrije keuze. Het collectieve getuigenis wordt zo zichtbaar en ze zullen individuele verantwoordelijkheid kunnen nemen voor de gemaakte keuzes. Bedenk dat God de aarde schiep om deze collectieve demonstratie van het kwaad, geïnspireerd door de duivel en zijn demonen, mogelijk te maken. Deze volledige vrijheid was daarom noodzakelijk. En deze keer was het op basis van openbaar bewijs dat God in staat was zijn "oorlog" te voeren tegen het ontrouwe en corrupte Westen. En zijn eerste maatregel nam de vorm aan van Covid-19, met miljoenen doden wereldwijd. Maar dit was slechts het begin van "zijn oorlog". Bovendien zal de economische verzwakking, veroorzaakt door de economische blokkades als gevolg van dit virus, een belangrijke rol spelen in zijn tweede aanval. Deze economische verzwakking, die een wereldoorlog voorbereidt die voor de derde keer op Europa gericht is, zal Rusland een geruïneerd en ontwapend Europa opleveren. Frankrijk deelt zijn goddelijke vloek met alle andere westerse landen, aangezien dit hele kamp door God vervloekt is vanwege zijn rooms-katholieke religieuze erfgoed. Maar de pauselijke "oudste dochter van de Kerk" is door de tijd heen de "baken" van vrijheid in Europa en de wereld gebleven. Maar de paradox is dat dit volk, voorvechter van de vrijheid, nog nooit zo onvrij is geweest. En de dramatische context zal de terugkeer naar de vrijheid niet bevorderen.

Vandaag, 14 juli, heb ik mezelf een uur lang lijden opgelegd door aandachtig te luisteren naar de woorden van de jonge president in een interview gefilmd in het Élysée. Lijden, omdat de twee aanwezige vrouwelijke journalisten, hoewel strijdlustig over bepaalde onderwerpen, hem onverdedigbare dingen lieten zeggen zonder te reageren. Ik noem dit voorbeeld: E. Macron zei: "Nee, V. Poetin draait het gas niet dicht vanwege onze sancties. Hij gebruikt gas om ons te chanteren." Heeft deze man een brein? Wat is deze chantage anders dan een Russische sanctie als reactie op onze Europese sancties? Dit voorbeeld vormt een verontrustend bewijs dat hij overtuigd is door onbegrijpelijke en ongerechtvaardigde redeneringen; gedrag dat een demente man waardig is. En krankzinnigheid is slechts een vorm van duivelse bezetenheid waaraan niet getwijfeld kan worden, noch voor hem persoonlijk, noch voor de Europese bevolking: politici, kunstenaars en alle journalisten. Het is dan ook niet verwonderlijk dat niemand van hen zijn absurde opmerkingen aan de kaak stelt. Spreken is zijn ultieme wapen, en hij gebruikt het in naam van zijn legitimiteit als

door het volk gekozen president. Hij toont zich werkelijk onbekwaam om een publieke uitdaging te erkennen die hem persoonlijk aangaat. Doend alsof hij deze situatie negeert, treedt hij koninklijk en vastberaden naar voren, en monopoliseert het discours met een vloedgolf aan verklaringen die zijn gesprekspartners verbijstert en in slaap wiegt. Aangevallen over onrechtvaardige maatregelen die hij steunde met betrekking tot zijn steun aan de digitale taxidienst UBER, rechtvaardigt hij zijn keuze, in plaats van deze te verbeteren, in de overtuiging dat een slaafarbeider meer waard is dan een werkloze. Als dit geen kapitalistische chantage is, wat is het dan wel? De Rothschild-bank kan deze cynische keuze alleen maar goedkeuren. Want aan de oorsprong van het door velen benijde Franse sociale systeem bestond een krachtig verzet tegen deze kapitalistische ideologie. Uber de kans bieden om zich te verrijken met het onzekere werk dat werkloze Fransen krijgen, komt neer op het geven van slaven die de VS, waar het hoofdkantoor van het bedrijf gevestigd is, zullen verrijken. En deze positie van E. Macron bevestigt zijn onvermogen om correct te redeneren. We hebben werkelijk aan het hoofd van Frankrijk een menselijke robot, gevormd door de winstgeest van het zuiverste kapitalisme, waarvan het principe "de uitbuiting van de mens door de mens" is. Geconfronteerd met de armoede die zijn land wordt opgelegd, strooit hij echter hier en daar hulp, zonder de werkelijke oorzaken van deze armoede aan te pakken. Want de oorzaken zijn structureel en werden al lang voor hem vastgesteld door liberale politici die, onverschillig tegenover Frankrijk, niet aarzelden om die hulp te verlenen, of beter gezegd, te verkopen, aan buitenlandse belangen. Het was het gevolg van de globalisering van de handel dat de rijkste en meest sociaal bewuste landen hun banen zagen verplaatsen naar arme landen, waar het kapitalisme zijn nieuwe slaven liet werken voor zijn winst. En pas wanneer de hemel op zijn hoofd valt, ontdekt de gemiddelde Galliër, tot aan zijn president toe, de ondergang die dit rampzalige beleid met zich meebrengt. Maar het is te laat, de geest van de president is niet in staat zijn gehechtheid aan de collectieve unie van de EU in twijfel te trekken. Bovendien heeft Frankrijk niet de roeping om te herstellen, maar om de beker van vervloeking die God voor haar heeft klaargezet, tot de laatste druppel leeg te drinken.

De hemel die op de Galliërs neerdaalt, bevindt zich momenteel nog niet in zijn ergste fase, het ergste moet nog komen en men kan begrijpen dat solidariteit met dit ongelukkige Oekraïense volk, dat op zijn grondgebied wordt aangevallen, gerechtvaardigd is. Maar deze steun zal binnenkort ter sprake komen wanneer de werkelijke gevolgen van de sancties tegen de Russen pijnlijk worden gevoeld door de Fransen en alle Europeanen zelf. Daar zullen we nog even op moeten wachten, in feite slechts enkele maanden. Want er zal paniek ontstaan door de plotselinge stijging van de energieprijzen en de beperking van de beschikbare hoeveelheden.

De volgende fase zal wanorde en onzekerheid zijn, veroorzaakt door ongelijk verdeelde armoede. En uiteindelijk zullen er interne conflicten ontstaan; gemeenschappen zullen zich tegen elkaar keren.

Het volgende drama zal de oorlogszuchtige confrontatie met Rusland zijn, dat de opstandige context die in Frankrijk is ontstaan, zal misbruiken om zijn legers in te zetten.

Uiteindelijk zal de hemel op de hoofden van de Parijse Galliërs neerdalen in de vorm van een uiteenvallende nucleaire paddenstoelwolk. Voor Parijs en omgeving dringt de tijd. De stad die God in Openbaring 11:7 symbolisch "*Sodom en Egypte*" noemt, zal, net als de oude stad met die naam, onder vuur van de hemel belanden. En inderdaad, op die dag zullen de Parijse Galliërs de toorn van de God des hemels over zich afroepen.

De straf die God oplegt is verschrikkelijk, maar staat in verhouding tot de gruweldaden die Hij door de rebellen heeft ondergaan. Zij verachtten het verheven bewijs van liefde dat hun werd aangeboden in de verzoenende dood van Jezus Christus, die in al zijn goddelijkheid hun Rechter en Beul wordt. Na dit onderwerp bestudeerd te hebben, weet ik hoe enorm en ongerechtvaardigd de schade is die de Schepper God wordt aangedaan. Daarom is de studie van de geschriften van het Oude Verbond essentieel, omdat in deze context de onophoudelijke en veelvuldige opstanden van de mensheid en van het vleselijke Israël worden onthuld, ook al leefde God te midden van zijn volk. Hoe zou het geweest kunnen zijn toen Hij zich terugtrok en onzichtbaar werd? Onze huidige maatschappij zendt ons het beeld terug van dit Israël, geleid door koningen, de een nog opstandiger dan de ander. Zichtbaar is God angstaanjagend, maar onzichtbaar wordt Hij genegeerd en veracht. Menselijke ogen worden struikelblokken omdat ze alleen waarderen wat hun vijf zintuigen kunnen waarderen. Maar God is niet zichtbaar in deze vijf vleselijke zintuigen. Het zesde zintuig is het menselijk denken, en alleen door dit denken, dat in staat is tot redeneren, berekenen en oordelen, wordt de mens een dier boven alle anderen. Wanneer dit door God gegeven vermogen misbruikt wordt, verandert zijn verontwaardiging in rechtvaardige woede. En het hopeloze geval moet worden geëlimineerd.

In het Oude Verbond zei God over Juda in Zacharia 11:8: "*Ik heb de drie herders in één maand gedood; mijn ziel was ongeduldig voor hen, en ook hun ziel had een afkeer van Mij.*" In onze tijd gaat uitroeiing veel sneller; op het atoomuur is het ogenblikkelijk. Maar laten we er zeker van zijn dat Jezus deze afkeer zelf ook ziet in onze huidige westerse samenlevingen. En omdat zij de meerderheid vormen, besturen en leiden degenen die deze afkeer voelen de volkeren en hun nationale samenlevingen. Degenen die deze afkeer niet delen, vormen een te grote minderheid om de gemaakte keuzes te kunnen beïnvloeden. In Frankrijk heeft het voorbeeld van de huwelijkswet voor iedereen het mogelijk gemaakt om het bestaan van een oppositie vast te stellen die, omdat ze te zwak is, wordt geminacht en genegeerd. Hoe groot moet de verontwaardiging zijn, want in Openbaring 9:13-14-15 beveelt Christus, ter afsluiting van zijn hemelse voorspraak, dat "*een derde van de mensen gedood moet worden*". En het einde van deze voorbede markeert het einde van de volkeren, maar nog niet van de mensheid. Voor God is de verzegeling van de uitverkorenen echter voltooid, en Hij kan Zijn heilige engelen aanstellen ter bescherming van de verzegelde uitverkorenen, die de door God georganiseerde genocide, georganiseerd onder het symbool van Zijn "*zesde bazuin*", zonder gedood te worden, zullen kunnen doorstaan. De eerste dood die de rebel wordt toegebracht, bepaalt hun lot niet, want na de duizend jaar van hun oordeel door de heilige uitverkorenen zullen zij worden opgewekt en

onderworpen aan de " *tweede dood* " die voltrokken wordt in de " *poel van vuur* ". Met deze " *poel van vuur* " die in Openbaring 20:14 wordt genoemd, vergelijkt Petrus de watervloed in 2 Petrus 3:5-6-7: " *Want zij weten niet dat door het woord van God de hemelen er vroeger waren en de aarde gevormd werd uit water en in water. Door deze dingen is de toenmalige wereld vergaan, overspoeld door water. Maar door datzelfde woord worden de hemelen en de aarde die er nu zijn, als een reserve bewaard voor het vuur tegen de dag van het oordeel en de ondergang van de goddeloze mensen .* "

Om de noodzaak van deze uitroeiing te begrijpen, moet u er ten slotte rekening mee houden dat God de aarde heeft geschapen met het enige doel dat zij voor eeuwig de troon van zijn macht en die van al zijn verlore gelovigen zou dragen.

Ik leerde op school dat onze voorouders, de Galliërs, maar voor één ding bang waren: dat de hemel op hun hoofd zou vallen. Destijds lachte ik erom. Vandaag de dag denk ik dat deze informatie een profetische betekenis had die zijn uiteindelijke 'Babel'-achtige gemoedstoestand voorspelde. Want Galliërs of Fransen hebben een rebels, onhandelbaar en opstandig karakter. Bovendien bracht zijn schepping van het eerste nationale atheïsme in de aardse geschiedenis Frankrijk in de voorhoede van de strijd tegen de goddelijke waarheid. En door zijn woede op te wekken, kan men alleen maar winnen van de plagen die door de goddelijke, hemelse heerschappij worden gezonden.

Wat waren de voordelen van vrijheid? Ten eerste een memorabel bloedbad, want de vrijheid van de een is niet die van de ander, en het kostte vele doden voordat er een basis voor acceptatie werd gevonden, verkregen door compromissen. Maar vrijheid heeft nooit het probleem van de verdeling van de door de natie gecreëerde rijkdom kunnen oplossen. Al snel namen de rijksten de macht over het land terug, en de vijf Franse republieken werden geprovoceerd door deze permanente strijd tussen de rijken en de armen. Want de armen weigerden zich neer te leggen bij de uitbuiting door de rijken. En momenteel zal de economische crisis, veroorzaakt door de maatregelen tegen Rusland, de situatie van de armen verergeren, wier gerechtvaardigde woede opnieuw zal oplaaien. Dankzij deze crisis ontdekken we in Frankrijk de gevolgen van de politieke keuzes die gedurende decennia van bedrieglijke welvaart zijn gemaakt. Maar wie profiteerde van deze keuzes? Hebzuchtige investeerders van over de hele wereld. Als gevolg daarvan zijn Franse bedrijven de een na de ander verdwenen. En het duurde twee jaar voordat politici in Frankrijk in lockdown zaten voordat ze de werkelijke situatie in hun land ontdekten. Deze ontdekking doet me denken aan hoe president Jacques Chirac in een televisieprogramma zijn verbazing uitsprak over de zeer pessimistische houding van jongeren. Hij begreep deze reactie niet. En deze getuigenis bewijst hoe de Franse politieke elites financieel en ideologisch gescheiden waren en blijven van het Franse volk. Na het religieuze rechts van generaal De Gaulle kwam het rechtse rechts, gevolgd door het socialisme van François Mitterrand, dat op zijn beurt snel transformeerde in het linkse kaviaar. Het kwaad schuilt dus fundamenteel in het menselijk egoïsme dat de rijken ertoe aanzet steeds rijker te willen worden. En zonder geld is macht onbereikbaar voor de armen. Onrecht is daarom de belangrijkste vrucht van de toegang tot vrijheid.

De demonstratie in Frankrijk wordt bevestigd door de verdeling van de wereld in twee hoofdkampen die na het einde van de Tweede Wereldoorlog ontstond: in het Westen het kamp van de rijke NAVO-overwinnaars, gevormd door de VS en West-Europese landen; in het Oosten de armen, geregeerd door het communistische systeem, de landen die onder leiding van Sovjet-Rusland stonden. Deze binaire verdeling stelde God in staat te demonstreren dat noch het kapitalisme, noch het communisme, haar absolute tegenpool, de mensheid geluk konden bieden. Deze goddelijke demonstratie eindigde met de val van de USSR rond 1992. Na deze val heeft Rusland zich langzaam herbouwd sinds het presidentschap van V. Poetin. Het huidige regime is getekend gebleven door de communistische geest, hoewel het op kapitalistische fundamenteën is gebouwd. Dit is ook het geval in China. De opposities zetten dus niet langer kapitalisme tegen communisme op, maar nationalistische kapitalisten tegen elkaar. En het is dit type nationalistische oppositie, die met elkaar concurreert en de vijand wil uitschakelen om de wereld te domineren, dat de voorwaarden schept die gunstig zijn voor een uiteindelijke Derde Wereldoorlog. En in deze context zullen rijk en arm, Galliërs of anderen, inderdaad de indruk hebben dat "de hemel op hun hoofden valt" over de hele bewoonde aarde. Groot is nu al de verbazing van westerlingen wanneer ze ontdekken dat Rusland in staat is om 50.000 bommen per dag op Oekraïne af te vuren. Maar dit vermogen is te danken aan de constante voorbereiding van Rusland; dit in overeenstemming met de rol die het zou spelen in Gods plan van gerechtigheid. Maar Rusland negeert Jezus' plan dat het aangaat en zijn wapenvoorraad is te wijten aan de angst voor een aanval van de VS. Ten slotte zullen onze Galliërs zich niet zo hebben vergist, want bij de wederkomst van Christus zal " *de zevende van de laatste plagen van God* " worden voltrokken door een regen van " **grote** " stenen van " **hagel** ", aldus Apoc. 16:21: " **En een grote hagel** , een gewicht van een talent, viel uit de hemel op de mensen; en de mensen lasterden God vanwege de plaag van de hagel, omdat de plaag zeer groot was. "

Nu het menselijk falen is aangetoond, kan het volmaakte model, ontworpen door God, koninklijk en glorieus volmaakt geluk bieden aan de verlore uitverkorenen die de intelligentie hadden om te begrijpen dat alleen Hij dat kon bieden. Maar Jezus waarschuwde ons in Marcus 10:23: " *Jezus keek rond en zei tegen zijn discipelen: Hoe moeilijk zal het zijn voor hen die rijkdom hebben om het koninkrijk van God binnen te gaan!* " Maar ik ben het die na hem toevoegt dat deze weg niet meer toegankelijk is voor arme " *rebellens* ". Want bij het laatste oordeel zijn er onder de gevallen en de uitverkorenen " **groten** ", de rijken, en " **kleinen** ", de armen, volgens Openbaring 20:12: " *En ik zag de doden, de groten en de kleinen* , voor de troon staan. Er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. **En de doden werden geoordeeld naar hun werken** , op grond van wat in de boeken geschreven stond . Merk op dat het oordeel gebaseerd is op " **werken** ", op geloof, wat God niet eens noemt. Rijkdom en armoede worden op dezelfde manier beoordeeld, door dezelfde goddelijke Bijbelse wet, door Jezus Christus, de opperste, volmaakte Rechter.

Kunt u zich wonderbaarlijkere levensomstandigheden voorstellen dan die waarin God, de schepper van het universum, de dienaar wordt van zijn verlore

uitverkorenen, en zelfs hun voeten wast die bezoedeld zijn door het stof van de aarde? En waar diezelfde God zijn menselijke leven aanbiedt om de zonden te verlossen van hen die Hem liefhebben en al zijn waarheid liefhebben? Dag na dag zal het leven moeilijker worden om onder ogen te zien, voor rechtvaardigen en onrechtvaardigen, maar de rechtvaardigen weten waarom dit kwaad wordt opgelegd, in tegenstelling tot de onrechtvaardigen die het negeren.

RELIGIE: HET BESTE EN HET SLECHTSTE

Religie is de enige handeling die een verlangen toont om ons te verbinden met de Schepper, of, in het geval van heidendom, met vermeende maar valse goden. Ze vertegenwoordigt het beste wanneer ze waar is en een echte verbinding met de Geest van de levende God mogelijk maakt, maar wordt het slechtste wanneer ze de mens verbindt met de duivel en zijn demonen, omdat ze handelingen verricht die door de ware God verboden en veroordeeld zijn. In dit tweede geval blijft de reactie onveranderlijk hetzelfde: het leven wordt getroffen door de vele vormen van haar vloek.

Het beste van religie komt zeer zelden in de Bijbel voor, maar het mooiste voorbeeld is de regering van koning Salomo, met name vanwege zijn keuze voor wijsheid terwijl God hem volledige keuzevrijheid gaf volgens 2 Kron. 1:7 tot 10: *"In de nacht verscheen God aan Salomo en zei tegen hem: Vraag wat u van mij wilt."* Salomo antwoordde God: *U hebt mijn vader David grote goedheid bewezen en mij in zijn plaats tot koning gemaakt. Nu, Jahweh God, laat uw woord aan mijn vader David vervuld worden, omdat u mij tot koning hebt gemaakt over een volk zo talrijk als het stof der aarde! Geef mij daarom wijsheid en inzicht, zodat ik weet hoe ik voor dit volk moet wandelen! Want wie kan uw volk, dit grote volk, oordelen? God zei tegen Salomo: Omdat dit in uw hart is, en u niet om rijkdom, rijkdom of eer hebt gevraagd, noch om de dood van uw vijanden, noch om een lang leven, maar om wijsheid en inzicht voor uzelf, zodat u mijn volk kunt oordelen waarover ik u tot koning heb gemaakt, dan worden u wijsheid en inzicht gegeven. Ik zal ook geven u rijkdom, weelde en eer, zoals geen koning vóór u heeft gehad, noch zal enige koning na u hebben gehad.* Deze ervaring van Salomo heeft me altijd geboeid en verbijsterd. En God maakt duidelijk dat het in de hele menselijke geschiedenis uniek is en niet zal worden herhaald. Wijsheid is inderdaad de hoogste waarde die het leven kan bieden, maar alleen God kan het geven, en we weten dat Hij het geeft aan degenen die het hebben; wat betekent dat wijsheid wordt gegeven aan de werkelijk wijzen volgens God en niet volgens menselijke maatstaven. Want de mensheid schenkt zichzelf ook wijze mannen, maar deze zijn net zo corrupt als de rest van de mensheid, zodat hun advies tot het gevreesde ergste leidt. Door wijsheid te kiezen en die van God te verkrijgen, was Salomo voor zijn volk een zegen, gematerialiseerd door een uitzonderlijke tijd van vrede en voorspoed. Door hem profiteerden alle volken langs de rivieren en aan de grenzen van deze vrede en voorspoed: het was bijna een paradijs op aarde. We moeten de betekenis beseffen van de ijver van de koning van Libanon, die het hout leverde voor de bouw van de tempel, de woning die voor God was opgericht.

De hele aarde en haar koninkrijken leken gelukkig en gretig om Salomo te eren, vermaard om zijn goddelijke wijsheid. En allen, als één volk, namen op de een of andere manier deel aan de bouw van dit huis van de ware God, zonder zich tot Hem te bekeren. Maar in deze ervaring liet God zien dat vrede mogelijk kan worden gemaakt wanneer Hij dat wil. Wat betekent dat wanneer vrede verdwijnt en vervangen wordt door oorlog, het ook is omdat Hij dat wil. Hij kon zijn macht over al het leven niet beter demonstreren. Helaas veranderde dit idyllische beeld met de ouder wordende Salomo en zondigde hij overvloedig tegen God, zoals blijkt uit het verhaal uit 1 Koningen 11, waaruit ik hier de verzen 9 tot en met 13 citeer: *"De Heer was toornig op Salomo, omdat zijn hart zich had afgewend van de Heer, de God van Israël, die hem tweemaal was verschenen. Hij had hem geboden andere goden te volgen, maar Salomo hield zich niet aan de geboden van de Heer. En de Heer zei tegen Salomo: Omdat je dit hebt gedaan en je je niet hebt gehouden aan mijn verbond en mijn verordeningen die Ik je geboden heb, zal Ik het koninkrijk van je afscheuren en het aan je dienaar geven. Alleen zal Ik het niet doen tijdens je leven, vanwege je vader David." Ik zal het uit de hand van uw zoon rukken. Maar Ik zal niet het hele koninkrijk afrukken; één stam zal Ik aan uw zoon overlaten, ter wille van mijn dienaar David en ter wille van Jeruzalem, dat Ik verkoren heb.*" Na Salomo en zijn wijsheid kwam de tijd van twist, haat en uiteindelijk de breuk tussen de stammen van Israël en die van Juda, waarover koning Rehabeam regeerde. Merk op dat God, om zijn plan van breuk te volbrengen, Salomo's zoon strijdlustig maakt tegenover de stammen van Israël, tot wie Hij in 1 Koningen 12:11 zegt: *"Mijn vader heeft u met een juk zwaar gemaakt, maar Ik zal het voor u zwaarder maken; mijn vader heeft u met zwepen gekastijd, maar Ik zal u met schorpioenen tuchtigen."* Salomo's hele leven is een les die de zegen van wijsheid en gehoorzaamheid leert, en vervolgens de vloek van ongehoorzaamheid. Uit deze Bijbelse getuigenissen blijkt dat zijn leven zeer slecht afliep en dat zijn hoge leeftijd voor God de ernst van zijn laatste ontrouw niet verminderde. Ook, zoals Ezechiël 18:24 leert, werd zijn eerdere rechtvaardigheid door God vergeten en eindigde zijn tijd op aarde in een dodelijke goddelijke verdoemenis: *"Als de rechtvaardige zich afkeert van zijn rechtvaardigheid en onrecht begaat, als hij alle gruwelen van de goddelozen navolgt, zal hij dan leven? Al zijn rechtvaardigheid zal vergeten worden, omdat hij zich heeft overgegeven aan onrecht en zonde; daarom zal hij sterven."*

Omdat God al het leven leidt en de vrije keuzes van zijn schepselen respecteert, moet elke bestudeerde situatie op een religieuze manier bestudeerd worden. Het is duidelijk dat de goede of slechte religieuze natuur de goede of slechte vrucht bepaalt. En in de geschiedenis van Frankrijk, de godsdienstoorlogen waarin protestanten en katholieken elkaar op wrede wijze bevochten en doodden, was deze vrucht, voortgebracht door de twee tegengestelde religies, oorlog en wreedheid. De vrede van Christus rustte noch op de een noch op de ander van deze strijders. In dezelfde tijd rustte ze alleen op hen wier oorlogstuig slechts spiritueel was en de vrucht van Christus' vredige zachtmoedigheid droeg. In de blindheid die hen sinds 1843 trof, hebben de protestanten die trouw bleven aan de Romeinse zondagsrust het verschil niet opgemerkt tussen de vreedzame, spirituele soldaat en degene die doodt en levens

neemt. Maar Jezus Christus heeft deze dingen opgemerkt en Hij kent degenen die Hem toebehoren, omdat zij Zijn lessen onthouden.

Het is daarom nog steeds via religie dat we de conflictsituaties van onze moderne tijd beter kunnen begrijpen. Om de situatie in Oekraïne in 2022 te begrijpen, moeten we de Balkanoorlog die plaatsvond van 31 maart 1991 tot 12 november 2001 al begrepen hebben, oftewel tien jaar oorlog, al aan de voordeur van de Europese Unie. De oorzaak van het probleem lag in de dood van maarschalk Tito, dictator van een communistisch regime in Joegoslavië, dat bestond uit het orthodoxe Servië, het katholieke Kroatië, het islamitische Bosnië-Herzegovina en het katholieke Slovenië. Dit laatste land verkreeg zijn onafhankelijkheid, erkend door Duitsland, als eerste na de dood van maarschalk Tito. Maar de religieuze tegenstand van de andere kampen leidde tot oorlog. Een eerste les die we moeten leren, is te begrijpen dat religie, vervloekt door God, oorlog voortbrengt. De vrede die aan Joegoslavië voorafging en het verenigde, was te danken aan het communistische regime dat religieuze aanspraken verhinderde. Bovendien leek dit Joegoslavië op een pot gevuld met kokend water, vastgehouden door een deksel, vertegenwoordigd door maarschalk Tito. Na zijn dood sprong het deksel eraf en ontwaakte de religieuze aard van de verenigde kampen en zette de religies tegenover elkaar. Door God vervloekte religies herwonnen hun schadelijke rol voor hun volgelingen; oorlog veroorzaakte nieuwe doden. Maar helaas voor de westerse bevolking en hun legers, die ondanks de Amerikaanse en Franse bombardementen op Servië als vredeshandhavers tussenbeide kwamen, wilden waarnemers, commentatoren in de media en politici het religieuze aspect van de conflicten niet zien. Er werden dus geen lessen geleerd. Echter, in 2022, op 24 februari, viel Rusland met zijn legers en tanks het grondgebied van Oekraïne binnen; onmiddellijk werd iedereen wakker en raakte in paniek. Opnieuw had de oorlog zijn gevolgen. En voor velen vindt deze oorlog zijn oorsprong in deze agressie van het Russische leger. Dit Russische initiatief is echter slechts een reactie op andere feiten die aan dit moment voorafgingen. Daarom stel ik een verklaring voor die ons leidt naar de oorsprong van de onafhankelijkheid van Oekraïne na de ontmanteling van de USSR op 25 december 1991. Dit was ongetwijfeld voor het Westen het mooiste kerstgeschenk dat ze uit de hemel ontvingen. En de verandering van de Russische vlag die daarop volgde, is zeer betekenisvol; de ster, de sikkel en de hamer van de rode vlag van het proletarisch dirigisme vielen weg en werden vervangen door de twee horizontale banden van blauw en rood; het blauw van de valse religies en het rood van de republikeinse zonde van het zondige volk voor God. Meer recentelijk scheidde een kleine witte band het rood van het blauw. Ter vergelijking: in de Franse vlag zijn de drie kleuren even groot. En het imposante wit bevestigt de Franse voorkeur voor een monarchistisch bestuur, dat desondanks omlijst blijft door het religieuze blauw en het rood van de populaire republikeinse zonde. Voor westerlingen was een pijnlijke en verontrustende bladzijde omgeslagen, de toekomst leek rooskleurig en welvarend te worden. Het risico van een oorlog tegen Rusland verdween; waardoor ze arrogant konden ingrijpen in de Balkanoorlog die in het vroege voorjaar van datzelfde jaar, 1991, uitbrak; het jaar waarin ik uit de Adventkerk werd verbannen, een jaar rijk aan belangrijke gebeurtenissen. En voor

mij, die de glorieuze wederkomst van Jezus Christus in 1994 predikte, had deze Balkanoorlog kunnen uitmonden in een wereldoorlog, ware het niet dat de Russische agent tijdelijk werd uitgeschakeld.

Het belangrijkste om te onthouden is dit. Toen Oekraïne in 1991 onafhankelijk werd, werd het bewoond door Russischtalige orthodoxen en Oekraïens-katholieken. Ook hier, net als in Joegoslavië, had het communistische regime religieuze eisen en voorkeuren onderdrukt. Maar met de verdwijning zouden de oude problemen ongetwijfeld weer opduiken. En dat is ook gebeurd. Maar u moet begrijpen dat in 1991 de rechten van Russischtaligen en Oekraïners gelijk en gelijkwaardig waren. Aanvankelijk werden deze rechten gerespecteerd, maar na verloop van tijd wilde het Oekraïens-katholieke kamp de Russischtaligen domineren en in 2014 actie ondernemen, de gevestigde Russischtalige president omverwerpen en Oekraïens als enige taal opleggen. Russischtaligen verzetten zich tegen deze veranderingen en hergroepeerden zich in het oostelijke deel van het land, in de Donbass-regio. Welk recht heeft de katholieke component om de taal en religieuze cultuur van de Russischtalige component te onderdrukken en uit te roeien? Waren ze niet aanwezig en gelijkwaardig ten tijde van de onafhankelijkheid? Deze schuld van het katholieke Oekraïne wordt door westerse politici en mediafiguren niet onderkend. Toch zijn het juist deze onrechtvaardige daden die ertoe hebben geleid dat de Donbassoorlog, die ertoe leidde dat Rusland de Krim annexeerde, en op 24 februari 2022 de oorlog of "speciale operatie" die Rusland tegen het putschistische en intolerante Oekraïne voert, achtereenvolgens zullen worden ingezet.

Zonder enige vooringenomenheid ten opzichte van het Russische of Oekraïense kamp, zie ik in deze brute overheersing door de Oekraïners, vastbesloten om de Russischtalige component fysiek te doden, iets wat bevestigd werd door de Donbass-oorlog gedurende acht lange en pijnlijke jaren, een gelijkenis met de machtsovername door de Hitler-nazi's in Duitsland, die deze macht verkregen door al hun tegenstanders fysiek uit te schakelen. Maar om deze vergelijking te maken, moet men Vladimir Poetin of Samuel heten, de man die de gevolgen van daden die voortkomen uit valse religies, onderscheidt, overeenkomstig de spirituele gave die God hem gaf.

Om de godsdienstvrede te bevorderen wanneer Hij dat wil, wekt God machtige en autoritaire regimes op die buitensporige godsdienstijver de kop indrukken, zoals het Romeinse republikeinse en vervolgens keizerlijke regime dat de Joodse agressie wist te beteugelen, en destijds het Franse revolutionaire atheïstische regime dat een einde maakte aan het despotisme van het pauselijke katholicisme. Maar om preciezer te zijn, Gods doel was niet om de vrede te bieden die de opstandige en ongehoorzame mensheid niet verdiende. Om een einde te maken aan de wreedheden begaan door de coalitie van het pausdom en de monarchie die Openbaring 13:1 symboliseert onder het aspect van "het beest dat uit de zee oprijst", wekte God een ander monster op: het Franse nationale atheïsme, dat Hij in Openbaring 11:7 aanduidt als "het beest dat uit de afgrond oprijst". Je kunt begrijpen dat de sleutel tot de interpretatie verborgen ligt in deze twee woorden "zee en afgrond", geciteerd in Genesis 1, in de omgekeerde volgorde "afgrond" en vervolgens "zee", toen de "aarde" uit de "zee" werd

geschapen. De boodschap is opzettelijk kinderachtig, maar vol subtiliteit, omdat God de betekenis ervan bedoelt voor een werkelijk eenvoudige en logische man die zich aan deze criteria van de kindertijd heeft gehouden. En Jezus waarschuwde dat dit zo was volgens Mattheüs 19:14: " *En Jezus zei: Laat de kinderen toe en verhinder hen niet tot Mij te komen, want het koninkrijk der hemelen behoort toe aan wie is zoals zij.* " Het is daarom deze kinderlijke eenvoud die mij kwalificeerde om de uitleg die door de Geest van God in de naam van Jezus Christus werd gegeven, over te brengen. Want deze eenvoud ontbreekt bij predikanten die zijn opgeleid aan de scholen van officiële religieuze instellingen. Een zeer naaste broeder had mijn uitleg zelfs "simplistisch" genoemd, en dit was niet zijn enige fout, tot zijn ongeluk. Ja, de Schepper-God houdt van eenvoud en nederigheid in zijn schepselen en Hij maakt zijn openbaringen voor hen toegankelijk. Wie van ingewikkelde dingen houdt, zal ten koste van hen gaan, het goddelijke licht zal door hen niet ontvangen worden. Zo presenteert God in Genesis in beeld, in deze volgorde, de opeenvolgende relaties die "de afgrond, de aarde en de zee" met elkaar verbinden. Maar in de christelijke jaartelling is de volgorde anders: "de zee, de afgrond en de aarde". Elk van deze woorden krijgt een betekenis in de schepping. "De zee" is de nieuwe naam die gegeven wordt aan de wateren die tot dan toe "afgrond" werden genoemd, en onder deze naam afgrond duidde God de aarde aan die bedekt was met water zoals tijdens de zondvloed, maar een land zonder enig leven, zelfs in het water. De afgrond wordt dus gegeven als een verwijzing naar de oorspronkelijke toestand van de nieuw geschapen aarde. In de profetie zal de afgrond, geestelijk gezien, het niveau van het geestelijke niets zijn. Daarom voorspelt God in Openbaring 17:8 de opeenvolging van de drie "beesten", die alle drie intolerante regimes aanduiden. U moet begrijpen dat deze boodschap is bedacht in de logica van de situatie die zal heersen tussen 1980 en 1991, de datum waarop deze uitleg aan mij werd gegeven. God vertelt mij, via de apostel Johannes: " *Het beest dat u zag was ...*", het is " *het beest dat uit de zee oprijst* ", wat de katholieke religie van het pauselijke regime in Rome aanduidt, in coalitie met de Franse monarchie die het in het bijzonder steunde; het " *was* " tussen 538 en 1798; " *en het is niet meer* " in 1980, toen ik, gedoopt, het werk van het ontcijferen van de profetie op mij nam. Het is niet meer omdat " *het beest dat opstijgt uit de afgrond* " uit Openbaring 11:7 het heeft vernietigd. De Franse Revolutie en het nationale atheïsme brachten achtereenvolgens koning Lodewijk XVI onder de guillotine en zorgden ervoor dat paus Pius VI in 1799 stierf in de gevangenis van de citadel van mijn stad Valence-sur-Rhône. "Het moet opstijgen uit de bodemloze put en naar het verderf gaan." Deze opstijging uit de bodemloze put symboliseert de invloed van het intolerante atheïsme op de protestantse religie, onder wiens heerschappij de laatste christelijke religieuze intolerantie opnieuw zal verschijnen. " *En zij die op aarde wonen, wier namen niet geschreven zijn in het boek des levens vanaf de grondlegging van de wereld, zullen zich verwonderen wanneer zij het beest zien, want het was, en is niet, en zal er nog zijn.* " De drie belangrijkste fasen worden aldus samengevat aan het einde van het vers: " *Het was, het is niet meer, en het zal opnieuw verschijnen.* " Ik vat het dus samen: het was tussen 538 en 1798, het is niet meer in 1980, het zal opnieuw verschijnen in 2029, het jaar waarin deze

intolerante protestantse en katholieke coalitie getroffen zal worden door " *de zeven laatste plagen van Gods toorn* ". De twee verschijningen van de beesten, dat wil zeggen twee christelijke religieuze intoleranties, hebben achtereenvolgens betrekking op het katholieke geloof, en vervolgens op het protestantse geloof dat Openbaring 13 achtereenvolgens in vers 1 en 11 presenteert. En let op deze indrukwekkende subtiliteit: in Openbaring 13 neemt het beest dat uit de aarde oprijst vers 11 als zijn steun; wat het verbindt met Openbaring 11, waar God in vers 7 " *het beest dat uit de afgrond oprijst* " presenteert. Door dit subtiel spel van constructie bevestigt hij zijn precisie verder: " *het moet uit de afgrond oprijzen en naar het verderf gaan* ". Maar in een andere uitleg kan deze uitdrukking betrekking hebben op " *het beest dat uit de zee oprijst* ". En in dit geval is de "opstanding" uit de "afgrond" bedoeld om de spirituele leegte van haar handelen en haar religieuze doctrines te bevestigen. Met deze verduidelijking plaatst God de katholieke religie in feite op hetzelfde spirituele niveau als het Franse atheïsme. Het is daarom normaal dat het haar volgelingen " *naar de ondergang* " leidt. Deze interpretatie is niet zonder belang, aangezien we weten dat deze katholieke religie het voornaamste doelwit is van Gods toorn, aangezien Hij daarover verklaart in Openbaring 18:24: " *... en omdat daarin het bloed gevonden werd van profeten en heiligen en van allen die op aarde gedood zijn.* " We hebben hier het SLECHTSTE van RELIGIE. En aan het einde van de wereld zal het SLECHTSTE van RELIGIE opnieuw verschijnen, ditmaal gedomineerd door het protestantse geloof dat " *een beeld zal vormen voor het beest* "; wat betekent dat het principe van intolerantie na het einde van de Derde Wereldoorlog opnieuw zal worden toegepast door de overgebleven protestantse en katholieke coalitie. Ik moet in herinnering roepen wat het " *beest* " is. Het is religieuze intolerantie die mogelijk wordt gemaakt door de associatie van burgerlijke macht met religieuze macht. Beslissingen die door religieuze mensen worden genomen, worden opgelegd door burgerlijke en militaire autoriteiten onder verschillende vormen van dwang; de laatste is de dood. In het geval van *het protestantse "beest dat uit de aarde oprijst"*, is de burgerlijke macht niet die van koningen, maar die van staatshoofden, wereldlijke of religieuze leiders. Deze laatste "beestachtige" intolerantie zal niet lang duren, maximaal een jaar, maar onder de goddelijke toorn die haar voortdurend zal treffen met haar laatste plagen, zal ze een maximum bereiken door uiteindelijk de dood te verordenen voor degenen die zich verzetten tegen de Romeinse zondag. Door de duistere contacten van het spiritisme, wat Johannes " *de aanbidding van engelen* " noemt, zullen de demonen sabbatvierders aanklagen, die zij zullen presenteren als verantwoordelijk voor de goddelijke plagen. Dit is alles wat nodig is om hun doodvonnis te laten aannemen en collectief te laten goedkeuren. Dit is wat de apostel Paulus zegt over deze " *aanbidding van engelen* " in Kol. 2:18-19: " *Laat niemand, onder het voorwendsel van nederigheid **en engelenverering**, u naar believen de prijs van uw loopbaan ontnemen, terwijl hij misleid wordt door visioenen en opgeblazen wordt door zijn vleselijk denken, **zonder zich te houden aan het Hoofd**, van Wie het hele lichaam, samengevoegd en bijeengehouden door gewrichten en banden, groeit met God.* " Dit lichaam van Christus is de Vergadering van de Uitverkorenen. En in deze leer

waarschuwt Paulus degenen die geroepen zijn voor de verleidingen van de SLECHTSTE verleidelijke en bedrieglijke RELIGIE.

Er is niets ERGER om te vrezen dan valse RELIGIE. Omdat ze tot het ergste in staat is en soms de schijn van het "beste" dat humanisten behaagt, kan bedriegen. Haar minachting voor de door God geopenbaarde waarheid plaatst haar onder de invloed van de duivel. En zolang God niet verschijnt om de situatie aan te klagen en te ontmaskeren, schenkt de oppervlakkige menselijke massa haar al haar vertrouwen.

En deze mensenmassa's willen niets liever dan vrede.

Sinds 1945 heeft God de Europeanen relatieve vrede geschonken, een vrede die 77 jaar heeft geduurd, wat aanzienlijk en zeldzaam is in de geschiedenis van de volkeren. Deze periode wordt voorspeld als de tijd dat " *het beest niet meer is* ", zoals we hierboven hebben gezien. Maar deze vrede was niet te danken aan de oprichting van de EU, zoals we zo lang overtuigde Europeanen hebben horen zeggen. Nee, deze vrede werd door God gegeven om westerse rebellen in staat te stellen de eisen van hun veroverde en gelegitimeerde vrijheid uit te voeren, geleidelijk maar zeer snel, sinds het jaar 1994, waarin tegelijkertijd de Zevendedagsadventistenkerk door Jezus Christus werd " *uitgebracht* ". De vruchten die door de hemel vervloekt zijn, zijn daardoor toegenomen.

Afhankelijk van de vraag of religie waar of onwaar is, leidt ze de menselijke ziel naar eeuwig geluk of naar het definitieve ongeluk van de vernietiging. Het is daarom terecht om haar het BESTE of HET SLECHTSTE toe te schrijven.

De verontwaardiging van ongelovigen en ongelovigen

In de hoofden van ongelovigen en ongelovigen heeft zich een norm van wat acceptabel is gevormd die duidelijk geen rekening houdt met de mening van God, tot wie de meerderheid zich niet eens wendt of niet langer beweert dat Hij bestaat, en degenen die in Zijn bestaan geloven, houden geen rekening met Zijn geopenbaarde wensen. Humanistisch denken domineert, en wee degene die dat niet deelt. Vanuit humanistisch oogpunt is hij per definitie een min of meer gevaarlijke fanaticus, maar desalniettemin gevaarlijk.

Vandaag, zondag 17 juli 2022, herdenkt Frankrijk de 50e ^{verjaardag} van de Jodenrazzia van de "Vel d'Hiv", de naam van een grote overdekte wielerved in Parijs. Gehoorzaam aan de Duitsers organiseerde de regering van maarschalk Pétain de razzia van vele Joden die aan hen zouden worden uitgeleverd. Sinds 1942 was de "Endlösung" begonnen en werden de Joden massaal uitgeroeid in de SS-kampen in Polen. Daardoor kon de Duitse bevolking deze tragedie negeren en lag de verantwoordelijkheid uitsluitend bij Hitler en zijn nazipartij. En voor deze humanistische gedachte lijkt het monsterlijk en onmenselijk.

Hier laat ik deze humanistische gedachte achter me en onderzoek ik dit onderwerp in relatie tot de Bijbel, die alle openbaringen uitdrukt die God de mensheid geeft om haar in staat te stellen de betekenis te begrijpen van dingen en

gebeurtenissen die plaatsvinden. En het eerste dat bij me opkomt, is dat het Joodse volk geen normaal volk is te midden van andere volken. Het is het enige volk dat geschapen is door de directe tussenkomst van God op aarde. Hij koos Abraham, zijn zoon Isaak en zijn zoon Jakob, die Israël werden en van wie Hij een volk maakte gebaseerd op zijn twaalf patriarchale zonen uit twaalf stammen. Dus alles wat dit volk aangaat, is niet gewoon. Om hen een thuisland te bieden, roeide God mannen, vrouwen, ouderen en kinderen uit die in Kanaän woonden. Het was de eerste goddelijke genocide sinds de zondvloed in de tijd van Noach. En dit grote offer van leven geeft God bijzondere rechten over het leven van zijn volk Israël; dit temeer omdat dit Israël georganiseerd was om een model te vormen, waarvan de ervaring met God een les zou dienen voor de generaties die elkaar zouden opvolgen tot het einde der tijden. Er was de tijd van de rechters, die van de koningen, en zoveel mislukkingen dat God zijn volk uiteindelijk overleverde aan de Chaldeeuwse heidenen van Babylon, wier koning Nebukadnezar zich tot God bekeerde dankzij het getuigenis van de profeet Daniël. Er vielen nog steeds veel doden onder de Joden en alleen de overlevenden werden naar Babylon en zijn immense gebied geleid. Voor de Joden is de dood die God hen geeft niets abnormaals, niets schandaligs, want de dood is het loon dat Hij geeft voor de zonde. En dit volk zondigt overvloedig, waardoor het vaak door de dood wordt getroffen. Aan het einde van het oude verbond, door zijn Messias Jezus Christus te weigeren, verwerpt het het door God voorgestelde nieuwe verbond; het is een enorme zonde die dit keer het hele Joodse volk veroordeelt: het moet verdwijnen. In 70 namen de Romeinen de zaak over; Jeruzalem, de tempel en de Levitische heiligheid werden verwoest en het volk werd massaal afgeslacht. Tijdens de christelijke jaartelling werden ze verspreid onder de volken en met name in Spanje werden ze het doelwit en zwaar vervolgd. Tot de oorlog van 1939-1945, toen Hitler hen tot doelwit maakte van zijn wraakzuchtige haat. En daar, ditmaal, werden moderne methoden bedacht om hen te wurgen en hun lijken werden verbrand in verbrandingsovens en crematoria. Het dodental bedroeg ongeveer zes miljoen zielen. Wat de humanist natuurlijk shockeert, is de burgerdoden, want in het Westen doodt oorlog officieel, volgens conventies, alleen soldaten, militair personeel. Hier moet je de eerdere straffen in gedachten houden, die slechts goddelijke straffen waren. En de laatste is geen uitzondering: de door de nazi's georganiseerde genocide werd door mensen uitgevoerd, maar onder goddelijke inspiratie, omdat God de hele mensheid een herinneringsboodschap wilde sturen die zijn gerechtigheid uitdrukte, voordat de tijd van de laatste beproevingen, die voor het einde van de wereld geprogrammeerd stonden, werd voorbereid.

En voor degenen die in God geloven, hoe is deze actie monsterlijker dan de genocide op de inwoners van Kanaän? Had God Abraham niet gewaarschuwd dat "zijn nakomelingen dit land zouden erven, maar de ongerechtigheid van de Amorieten die er woonden, was nog niet op zijn hoogtepunt"? Vierhonderd jaar later was dat wel het geval, en God liet hen allen omkomen door giftige horzels en andere dodelijke ziekten. Ik herinner me dat dit menselijk ras de gigantische omvang van de antediluviaanse reuzen had behouden. God had daarom een tweede reden om hen uit te roeien. Zonder God hadden de kleine Israëlieten geen kans om hen te verslaan, en daarom nam God het op zich om dit te doen. In 1942

koos Hij het Duitse nazi-denken als zijn doodsinstrument. Dit verhaal voert ons terug naar de geloofstest waaraan Israël werd onderworpen na de uittocht uit Egypte. De ongelovigen onder hen deinsden terug voor menselijke beperkingen, terwijl ware gelovigen zoals Mozes, Jozua en Kaleb wisten dat met God niets onmogelijk is.

Vandaag, in juli 2022, en tot de wederkomst van Christus die in het voorjaar van 2030 wordt verwacht, is dit vertrouwen in de God voor wie niets onmogelijk is, nog steeds een teken van echt geloof dat God welgevallig is.

Maar de goddeloze wereld is verontwaardigd over alles wat haar waarden tegenspreekt en aanvalt, zich er niet van bewust dat God, van zijn kant, hetzelfde met hen doet. Toch zijn de waarden van de wereld in slechts een paar jaar tijd enorm veranderd. Hoe kunnen we deze enorme en snelle veranderingen verklaren? Nogmaals, ongelovigen zullen het echte antwoord niet hebben, maar ze zullen het ongetwijfeld verklaren door te zeggen dat ze steeds intelligenter zijn geworden. Was dit niet wat Satan aan Eva had voorgesteld, die even geïsoleerd en gescheiden was van haar man Adam, om haar ertoe aan te zetten Gods gebod te overtreden: "Je zult daarvan niet eten"? En ja, alles wat geen logische menselijke verklaring heeft, vindt zijn verklaring in het onzichtbare, hemelse leven van de boze engelen; onzichtbaar, ja, maar zeer actief en zeer effectief. Wetende dat voor hen, net als voor ons, 2030 het einde van hun hemelse leven zal markeren, is het niet moeilijk te begrijpen dat de weinige tijd die hen nog rest hen ertoe aanzet hun inspanningen te verdubbelen om de mensheid te perverteren, vooral wanneer die "vals" christelijk is; wat het geval is voor westerse landen.

Seksuele perversies zijn altijd het criterium geweest dat de grens markeert van wat voor God draaglijk is. Dit gold voor de Zondvloed, net als voor het einde van de Kanaänieten en het Hebreeuwse Israël. Dichter bij huis slachtten de nazi's de afwijkende homoseksuele groepen van de Duitse "SA" af. En in onze huidige situatie hebben Tsjetsjeense gewapende groepen, samen met Rusland, de missie op zich genomen hetzelfde te doen. Hun haat tegen deze praktijken, die de mens onder het dier plaatsen dat ze niet beoefent, wordt aangewakkerd door de Geest van God, heilig, zuiver en volmaakt. De eerste tekenen van een aanval vanuit de hemel op de bewoners van de aarde werden zichtbaar met de paniek van politieke leiders die geconfronteerd werden met een ernstige Covid-19-epidemie. In hun paniek bestreden ze die als een pandemie met immens veel dodelijker gevolgen. Ze ruïneerden hun economieën en verzwakten ze door lange periodes van lockdowns, verspreid over twee jaar, die begin 2020 begonnen, zozeer zelfs dat hun financiële potentieel als sneeuw voor de zon smolt. Voordien verplaatsten ze, in grote onachtzaamheid, een vorm van blindheid, talloze banen naar China, waardoor de werkloosheid die landen vernietigt, toenam. Hier moet het belang van de opbouw van de EU worden benadrukt. Vóór deze constructie was de blik van het staatshoofd uitsluitend op zijn eigen land gericht en moest hij de sociale en industriële evenwichten tot stand brengen die zijn hele natie harmonieus zouden verrijken. Door China in de wereldhandel te brengen en zijn productie daarheen te verplaatsen, waren de VS de eersten die enorme financiële winsten boekten die investeerders van over de hele wereld verleidden. Europese investeerders verlegden hun investeringen uit Europa, dat daardoor achteruitging

en armer werd. Maar dit was niet direct zichtbaar, omdat de gemaakte winsten deels in Europa werden verbruikt. In Europa, waar het principe van offshoring steeds meer werd toegepast ten gunste van nieuwe lidstaten die uit de armste werden gekozen om steeds goedkopere en minder veeleisende arbeidskrachten op sociaal gebied te hebben, regeerde hebzucht in alle westerse regeringen en presidentschappen.

In 2012 koos Frankrijk François Hollande tot president, een man van de ENA, de Nationale School voor Bestuurskunde, die geen diploma in moraliteit uitreikt omdat deze president er volledig van verstoken is. Hij belichaamt, op zichzelf, een scala aan toneelpersonages door zijn cynisme, zijn bedrog waardig aan Molières Scapin, en zijn ontrouw, zowel in zijn huwelijk als tegenover zijn kiezers; het beeld van de absolute verrader. Deze man, die zijn kiezers vertelde "mijn vijand is de financiële wereld", bevoordeelde uiteindelijk de financiële wereld dubbel. Enerzijds door de verplichte ziektekostenverzekering via onderlinge verzekeringsmaatschappijen in te voeren, waardoor de inzet van de generationaliseerde sociale zekerheid werd verdubbeld; en daarmee de kosten van het zorgbeheer in Frankrijk verdubbelden. En anderzijds door de politieke carrière van de jonge financier Emmanuel Macron te promoten, die in 2017 president werd. Deze president Hollande is zo opmerkelijk vanwege zijn ontelbare karakterfouten dat de profeet Michel Nostradamus het volgende kwatrijn aan hem opdroeg: het kwatrijn van de tweede eeuw, nummer 88:

Het circuit van het grote ruïneuze feit,
De zevende naam van de vijfde zal zijn,
Een derde groter dan de vreemde strijdlustige
Mouton Lutèce Aix kan geen garantie geven.

Ik vertaal dit kwatrijn als volgt:

Circuit : het proces of de route die door herhaling in stand wordt gehouden.

Van het grote, verderfelijke feit : van de grote, verderfelijke actie.

De naam : de man, het personage: François Hollande.

Zevende : de zevende president in functie

Van de vijfde zal zijn : van het vijfde republikeinse regime, dat wil zeggen de Vijfde^{Republiek}. François Hollande (de naam) "zal" presidentieel actief zijn.

Van een derde partij : de grootste persoon uit de Derde Wereld of de Derde Stand, dat wil zeggen uit het Franse volk. Een persoon die niets met de materie te maken heeft, volgens het woordenboek van Larousse. Deze definitie past perfect bij de islam die in een oorspronkelijk christelijk land is ontstaan.

Groter : Eervoller en heerszuchtiger dan het verdorven Frankrijk.

Het vreemde : de moslimbuitenlander.

Oorlogszuchtig : opstandig en vijandig

Schapen : schapen die geslacht worden voor Eid in de islam: dat wil zeggen, schapen waarvan de keel door moslims wordt doorgesneden. Massale slachtingen van ISIS-slachtoffers geprojecteerd op internet.

Lutetia : Parijs, de koninklijke zetel van Noord-Frankrijk ten tijde van Nostradamus, d.w.z. het huidige centrum van de republikeinse nationale macht in het Noorden.

Aix : Aix en Provence, koninklijke zetel van Zuid-Frankrijk ten tijde van Nostradamus, d.w.z. centrum van het republikeinse nationale gezag in het Zuiden.

Zal niet garanderen : zal niet in staat zijn om te beschermen. President François Hollande (de naam) zal de Franse slachtoffers niet kunnen beschermen.

Het circuit (de historische route of het gevolgde proces) van het grote ruïneuze feit (van de handeling) (die de ruïne veroorzaakt); de naam (François Hollande) zevende (president) van de vijfde (republikeins regime), zal zijn (in activiteit, dat wil zeggen, de verantwoordelijke persoon). Van een derde partij (derde wereld of derde staat, of derde persoon), groter (eervoller omdat religieus en overheersend), de oorlogszuchtige buitenlander (de islamitische Arabier, of strijder van de islam) zullen schapen (geslacht tijdens het Offerfeest in de islam), Lutetia (Parijs), noch Aix (stad van het koninklijk gezag in Zuid-Frankrijk) gegarandeerd zijn (net als "schapen" die ter dood worden overgeleverd, zullen de noordelijke en zuidelijke Franse bevolkingen niet beschermd worden tegen de aanvallen van het fundamentalistische islamisme: Islamitische aanvallen door de groep Kalifaat DAESH: In Parijs, op 7 januari 2015, tegen de komieken van Charlie Hebdo: 12 doden; en op 13 november 2015, tegen het Stade de France: 1 dode; tegen de Dancing Bataclan en bars: 130 doden - 413 gewonden; in Nice in het zuiden, op 14 juli 2016: onder leiding van een islamist rijdt een vrachtwagen in op de menigte: 86 doden - 458 gewonden). Het woord "schapen", geplaatst voor "Lutetia en Aix", doelwitten van deze twee steden, "zij die **afgeslacht zullen worden** in Noord- en Zuid-Frankrijk"; voor het Noorden is het doel al gedeeltelijk bereikt, maar voor het Zuiden moeten de slachtpartijen nog komen. De ondergang suggereert daarom tegelijkertijd de ondergang van de oorlogszuchtige verwoestingen van de natie Frankrijk, maar ook haar morele ondergang, aangezien het deze scabreuze president is die de wet van het "huwelijk voor allen" heeft opgelegd, met zijn meerderheidssteun van de wetgever. De egoïstische keuze van één man werd, als nationale wet, opgelegd aan het hele Franse volk, hoewel een groot aantal burgers zich er fel tegen verzette. Deze wet, die iets rechtvaardigde en legaliseerde wat door God als een gruwel werd beschouwd, moest daarom ook de ondergang rechtvaardigen die God het zou laten ondergaan. In dit kwatrijn voorspelt Nostradamus dat Frankrijk door een grote ondergang getroffen zal worden vanwege de zevende president van de Vijfde Republiek. Dit feit is zeer uitzonderlijk en heeft definitieve gevolgen die God van tevoren wilde aankondigen. Deze ondergang wordt ook op een meer verborgen manier voorspeld in Openbaring 11:7, waar hij, door Parijs aan te duiden als " *Sodom* ", de vernietiging ervan voorspelt door atoomvuur, de moderne versie van " *vuur uit de hemel* ". Dit kwatrijn van Nostradamus bevestigt slechts de rol van de " *koning van het Zuiden* " die wordt aangehaald in de profetie van Daniël 11:40-45. Bovendien suggereert de profeet met betrekking tot het woord "circuit" de gedachte aan herhaling en daarmee het aandringen op een blinde en onvoorzichtige humanistische keuze die zal leiden tot de ondergang van heel Frankrijk. En deze aandringen is rechtstreeks gericht op de ontvangst van deze

agressieve buitenlander op Frans grondgebied; dit nadat hij het zelf uit zijn land had verdreven. Want Frankrijk heeft inderdaad de Maghreb gekoloniseerd, meest recent Algerije, maar ook Afrika, Libanon en Aziatische landen waaruit het zich in de loop der tijd moest terugtrekken.

Het is daarom gemakkelijk te begrijpen dat humanisten, in plaats van hun lot te verzachten, hun schuldgevoel jegens God vergroten door hun verontwaardiging, die Hij afkeurt, te vermenigvuldigen. Zij, die slechts aarden potten zijn, vallen door hun legalisering van de zonde de Schepper God aan, die een ijzeren pot is. Daarom heeft Hij de vormen van Zijn openbaringen, bedoeld voor Zijn uitverkorenen, vermenigvuldigd om hen te laten weten dat Zijn overwinning op al Zijn vijanden zeker is en geprogrammeerd in Zijn aardse plan. Wat kunnen zij uitrichten tegen de kinderen van God die hun verfoeilijke en stinkende initiatieven afkeuren? Niets dan wat God hun zal toestaan. En als God het autoriseert, dan wordt alles aanvaardbaar en draaglijk voor Zijn geliefde uitverkorenen.

Het republikeinse regime heeft zijn wetten al lang opgelegd aan religieuze christenen en joden. Maar sinds 1962 heeft de massale acceptatie van de Algerijnse en, meer in het algemeen, de Maghrebijnse islam problemen veroorzaakt voor het secularisme, waarvan Frankrijk dacht dat het die had opgelost. Maar de feiten zelf bewijzen dat dit niet het geval is. De islam en zijn waarden, die onverenigbaar zijn met republikeinse waarden, zoals die van het ware goddelijke christendom, veroorzaken een botsing van beschavingen binnen Frankrijk zelf. De islam buigt niet voor de republikeinse seculiere norm, en terecht; de naam islam betekent onderwerping; maar onderwerping aan God, niet aan de Republiek Frankrijk. Daarom kwamen moslims, door zich in Frankrijk te vestigen, hun waarden vestigen en stemden ze er alleen mee in om te "samenleven" met seculiere of christelijke republikeinse Fransen. Want samenleven met Joden is al problematisch en agressief geworden, omdat de problemen die tussen Israël en de Palestijnen zijn ontstaan, worden geïmporteerd naar Frankrijk, waar beide gemeenschappen aanwezig zijn. De reacties van moslims, die snel gewelddadig worden wanneer ze worden aangevallen, komen de godsdienstvrijheid van het land ten goede; Omdat politieke leiders de bloedige gevolgen vrezen van de beperkende maatregelen die hen zouden worden opgelegd. Ze kiezen er daarom voor om "de kwestie ter discussie te stellen", zoals voetballers doen om de gemoederen te kalmeren. Omdat geen enkele moslim die naam waardig is, bereid is homoseksuele praktijken te legitimeren. En hij vindt in deze wet die het legaliseert slechts een extra onderwerp om degenen die voor hen al "de honden, de ongelovigen" zijn, verder te verachten. Ik ben ervan overtuigd dat zonder hun aanwezigheid in Frankrijk de wetten nog dwingender zouden zijn geworden en met veel meer bindende kracht zouden zijn toegepast. Voor ons, de geliefden van Jezus Christus, is deze aanwezigheid daarom beschermend; dat is in ieder geval tot op de dag van vandaag zo, maar het is goed om het te begrijpen. Een ware moslim respecteert degenen die God vrezen zoals zichzelf. Hun vijand is de slechten, de goddelozen, de afschuwelijken in hun gedachten en daden. Bovendien genieten de waarlijk uitverkorenen in Jezus Christus de hoogste bescherming die moslims niet hebben.

Door de dagen, maanden, jaren en eeuwen heen heeft God alle verfoeilijke verontwaardigingen die door de mond van de goddelozen zijn geuit, in Zijn onbeperkte geheugen vastgelegd en verzameld. Om de situatie te illustreren, gebruikt Hij het beeld van een "toren" die bestaat uit de opeenhoping van "zonden", zoals te lezen is in Openbaring 18:5: " *Want haar zonden hebben zich opgehoopt tot aan de hemel, en God heeft haar ongerechtigheden gedacht.* " Deze " opeenhoping " van " zonden " herinnert ons eraan dat God niet automatisch reageert telkens wanneer een ernstige " zonde " wordt begaan, maar in deze profetische boodschap vertelt Hij ons dat geen van hen door Hem wordt vergeten, en dat de straf uiteindelijk zal komen om rekenschap af te leggen van al degenen die in de loop der tijd zijn begaan. Dit geldt collectief voor de pauselijke Rooms-Katholieke Kerk waarnaar in dit vers wordt verwezen, maar ook individueel voor elk schepsel dat tot leven is gekomen in de hemel en op aarde. Maar dit geldt niet voor de ware uitverkorenen, omdat hun onvrijwillige " zonden " in hun plaats zijn verzoend door Jezus Christus.

Dit zevende presidentschap van de Vijfde Republiek Frankrijk verdiende om verschillende redenen aandacht. De ondergang betrof ten eerste de Socialistische Partij van president Hollande, wiens voormalige secretaris was voorgedragen als vervanger van de favoriete kandidaat Dominique Strauss-Kahn, die was ontslagen vanwege een seksschandaal in een hotel in New York. Tot 2012 werd de Socialistische Partij aangeduid als "kaviaar links", maar vanaf 2012 moet daar "enjoyeuse" aan worden toegevoegd, zozeer kenmerkte seksualiteit de vijfjarige ambtstermijn van deze zevende Franse president; van zijn geheime uitstapjes op een scooter vanuit het Élysée om zich bij zijn nieuwe maîtresse te voegen, gebeurtenissen gefilmd door journalisten, tot zijn invoering van de huwelijkswet voor iedereen. En ten slotte maakten zijn ontrouw, zijn authentieke verkiezingsverraad, zijn Socialistische Partij de das om, die definitief het vertrouwen van de kiezers verloor: de ondergang was dus op alle niveaus duidelijk zichtbaar. Zo profiteerden kiezers, die het Front National als tweede zagen eindigen, van de wijdverbreide chaos en kozen ze uit pure wrok voor de jonge financier, een voormalig minister onder François Hollande, die begreep dat het zinloos was om zich opnieuw kandidaat te stellen voor het presidentschap. Morele ondergang gaat altijd vooraf aan economische ondergang. Dit was al het geval in Europa; overal domineerde de frivoliteit en kwam de oorlog, die verwoesting aanrichtte door de bombardementen. We zien dit proces zich herhalen; na de "Hollandse" morele ondergang komt de oorlogszuchtige ondergang, aangewakkerd en uitgelokt door de agressieve initiatieven die de jonge president Macron en de Europese autoriteiten na zijn aanval op Oekraïne tegen Rusland namen. Laten we dus afwachten wat er verder gebeurt...

Voor de geschiedenis van Frankrijk was de rol van de Socialistische Partij, die aan de macht kwam, bijzonder schadelijk voor echte Fransen van oorsprong en met een lange familiegeschiedenis. Het presidentschap van François Mitterrand en zijn symbool, de "roos", werd gewonnen door "populistische" ideeën die het humanisme tot het uiterste dreven. Het was op deze manier dat hij de toen zeer talrijke communistische stemmen wist te winnen. Dit politieke dier, een advocaat in het burgerleven, maakte in zijn leven de meest tegengestelde en extreme

politieke overtuigingen mee: van extreemrechts tot extreemlinks. Maar religie veroorzaakt ook grote bekeringen, en het vermogen om meningen te veranderen is natuurlijk voor mensen. Het drama van zijn presidentschap rust minder op hem en zijn "goddelijke" persoonlijkheid, dan op de arrogantie van zijn ministers die aan de ENA waren afgestudeerd. Een van hen durfde tegen journalisten die haar op een nieuwszender interviewden over de immigratiestemming die door 80% van de Fransen werd geëist, ik citeer, woordelijk te zeggen: "Ouders weten beter dan kinderen wat goed voor hen is." In 2015 rouwden de Fransen, die hierdoor werden verguisd, om de honderden doden die waren gevallen door de jihadisten van de islamitische groepering DAESH.

Evenzo heb ik niets tegen de Joden als individu, ze zijn mensen zoals alle anderen, behalve dat de Bijbel ons leert dat ze religieus gezien eerst door God vervloekt werden. En daar verandert mijn kijk op hen. Door de mond van de apostel Paulus, zelf een authentieke Jood, vertelt God ons in Romeinen 10:1-4: "*Broeders, mijn hartsverlangen en mijn gebed tot God voor dezen is dat zij behouden mogen worden. Ik getuig van hen dat zij ijver voor God hebben, maar zonder inzicht. Omdat zij Gods gerechtigheid niet kennen en hun eigen gerechtigheid willen vestigen, **hebben zij zich niet aan de gerechtigheid van God onderworpen . Want Christus is het einde van de wet, tot rechtvaardiging** voor ieder die gelooft .*" Dit brengt hem ertoe in Romeinen 10:1-4 te zeggen: 2:9-10: "*Verdrinking en benauwdheid over iedere ziel van de mens die kwaad doet, eerst de Jood, en ook de Griek! Glorie, eer en vrede voor ieder die goed doet, eerst de Jood, en ook de Griek!*" En volgens het plan dat God in Daniël 9:24 voorspelde, bestond goeddoen uit het erkennen van Jezus Christus als de door God gezonden Messias, en kwaaddoen uit het verwerpen van Hem; en dit is wat de hele natie deed, met uitzondering van de apostelen en de eerste discipelen die door Jezus Christus geroepen waren. Als de mens het goddelijke plan had gehoorzaamd, zou er geen specifieke Joodse vertegenwoordiging meer op aarde zijn, zoals Paulus opnieuw leert in Romeinen 9:24. 3:28-29: "*Er is geen Jood noch Griek, er is geen slaaf noch vrije, er is geen man noch vrouw, want u bent allen één in Christus Jezus. En indien u Christus toebehoort, dan bent u Abrahams zaad en erfgenamen overeenkomstig de belofte.*" Omdat hij zelf een oprechte Jood was, had Paulus grote moeite om Gods veroordeling van het Joodse volk onder woorden te brengen. Daarom citeert hij, vol hoop voor zijn volk, de val van "**enkele takken**" van de Joden in Romeinen 11:17-18: "*Maar indien **enkele van de takken afgebroken zijn** , en u, die een wilde olijfboom bent, daartussen geënt bent en deel hebt gekregen aan de wortel en de vettigheid van de olijfboom, beroem u dan niet op de takken. Indien u beroemt, weet dan dat u de wortel niet draagt, maar de wortel draagt u.*" Vervolgens geeft Paulus een uitleg van de situatie die ik in twijfel trek, want hij zegt: "*Gij zult dan zeggen: De takken zijn afgebroken, **opdat** ik geënt zou worden.*" Dit is onjuist! Het was inderdaad niet het ongeloof van de Joden dat de bekering van de heidenen mogelijk maakte; dit was slechts de vrucht van Gods plan. En mijn analyse, gebaseerd op de openbaringen van de profetieën, levert een goddelijk oordeel op dat veel scherper en strenger is dan dat wat Paulus over zijn volk uitsprak. Niettemin bevestigt hij duidelijk de goddelijke veroordeling van de Joden "*wegens ongeloof*", zoals hij

in Romeinen 12 zegt: 11:20 tot 22: " *Het is waar: **vanwege ongeloof zijn ze weggesneden** , en u staat door geloof. Wees niet hoogmoedig, maar vrees; want als God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, zal Hij ook u niet sparen. Let daarom op de goedheid en de strengheid van God: strengheid voor hen die gevallen zijn, maar goedheid voor u, indien u in zijn goedheid blijft; anders zult ook u weggesneden worden. " Let vervolgens op het belang van het " **indien** " in dit vers 23: " Zo zullen ook zij, **indien** zij niet in ongeloof blijven, geënt worden; want God is bij machte hen opnieuw te verstrikken. " De kracht van God staat niet ter discussie, omdat God mensen niet verblindt zonder dat ze eerst zijn licht weigeren. Hun enting zal alleen afhangen van hun individuele geloof, omdat een collectieve bekering onmogelijk is. Ook moet ik u waarschuwen voor het optimisme van de apostel Paulus. Het is waar dat in de laatste dagen van de laatste geloofsbeproeving, individuele, oprechte Joden uiteindelijk Jezus Christus en de vergadering van zijn ware christelijke uitverkorenen zullen erkennen, zoals geprofeteerd in Openbaring 3:9: " *Zie, Ik zal voor u een deel maken van de synagoge van Satan, **van hen die zeggen dat zij Joden zijn en het niet zijn , maar liegen** ; zie, Ik zal maken dat zij komen en aanbidden aan uw voeten en erkennen dat Ik u heb liefgehad. " Hier is tenminste een oordeel over de Joden, duidelijk geformuleerd door de Geest van Christus. De laatst mogelijke bekering zal komen op het uur dat het houden van de sabbat met de dood zal worden bestraft. Waar geloof zal dan concreet worden gemanifesteerd door de ware uitverkorenen van elke religieuze afkomst, inclusief de Joodse. In Jer. 26:6, God profeteerde: " *Dan zal Ik dit huis als Silo behandelen, **en Ik zal deze stad tot een voorwerp van vloek maken voor alle volken der aarde** . " Een concrete vorm van deze " vloek " was dat de stad werd verwoest door de troepen van koning Nebukadnezar, na een twee jaar durende belegering, in 586. De weigering van Christus werd betaald en bevestigd door hetzelfde teken, in 70, door de actie van de Romeinse troepen van keizer Vespasianus, volgens Dan. 9:26: " *Na tweeënzestig weken zal een Gezalfde worden uitgeroeid, en Hij zal geen opvolger hebben. **Het volk van een leider die zal komen, zal de stad en de heiligheid en** ~~het heiligdom verwoesten~~, en zijn einde zal komen als door een vloed; het is bepaald dat de verwoestingen zullen duren tot het einde van de oorlog. "****

Wat religieuze verwarring op onze aarde veroorzaakt, is het vasthouden aan religieuze keuzes die God achtereenvolgens veroordeelt in de voortgang van zijn aardse reddingsproject. Het nieuwe verbond ontnam het oude alle legitimiteit om te blijven bestaan. Vervolgens had de christelijke waarheid van de apostelen moeten voortduren tot de wederkomst van Christus. Maar de vals-christelijke overheersing van het pauselijke rooms-katholieke regime bracht dit goddelijke programma in de war. Dit verklaart de noodzaak van een Reformatie die begon tegen het einde van de geprofeteerde 1260 jaar van pauselijke heerschappij; deze Reformatie zou voltooid en voltooid worden door het adventistische werk dat vanaf 1843 was gesticht. Het goddelijke programma erkent daarom slechts vier opeenvolgende officiële religieuze statussen gedurende de christelijke jaartelling: die van de Joden, de Apostelen, de Protestanten en de Adventisten. Elke voortzetting na deze relais is onrechtmatig. In Openbaring wordt het laatste Adventisme onder **zijn begin Gezegend** in Openbaring 3:7 en **vervloekt einde** in

Openbaring 3:14. Daarom kunnen de ware uitverkoren Adventisten zich in de eindtijd herkennen in de criteria die geopenbaard zijn in het "*Filadelfia*"-tijdperk, het begin van het "Zevendedagsadventisten"-geloof, gezegend door Jezus Christus, die aldus de normen beschrijft van de Adventisten die Hij bij Zijn glorieuze wederkomst zal kunnen redden.

Nu de vervloekte status van de Joden zo duidelijk in de Bijbel wordt aangetoond, moet u beseffen hoe schadelijk hun politieke actie kan zijn voor de wereldwijde mensheid, en al in alle landen waar hen een belangrijke rol is toebedeeld. In de Verenigde Staten zorgden hun aanzienlijke vertegenwoordiging en hun rijkdom voor de wederopbouw van de staat Israël op het land van hun voorouders, dat Palestina werd. En aan deze terugkeer danken we de woede van de moslims die ontwaakte en zich ontwikkelde tegen de westerse wereld. In Frankrijk, onder socialistisch bestuur, namen andere Joden schadelijke maatregelen. Rechter Badinter schafte de doodstraf af, in de overtuiging dat hij rechtvaardiger was dan God, die deze straf had ingesteld; als gevolg daarvan groeit het kwaad exponentieel. Een andere Jood, Bernard Kouchner, een arts in het burgerleven, omarmde het principe van humanitaire interventie, wat zo militaire operaties op de Balkan rechtvaardigde. Een andere Jood, Bernard Henri Lévi, overtuigde president Nicolas Sarkozy ervan onze Libische verdediger, kolonel Khadaffi, te vernietigen. En in het nieuws, in Oekraïne, wakkeren de oproepen om hulp van president Zelensky, eveneens Joods, de bevolking aan die hij aanzet tot een Derde Wereldoorlog. Wat betreft vloeken, het kan niet beter. En dit nieuws brengt me terug bij het huidige probleem van de politieke macht van jongeren.

Wetende dat de mens gevormd wordt door levenservaringen, kunnen we jongeren die niet in staat zijn om iets anders te doen dan wat hun korte levenservaring van hen heeft gemaakt, de schuld geven? De jeugdigheid die we zowel in Oekraïne als in Frankrijk zien, is verantwoordelijk, maar niet schuldig. De werkelijke schuld ligt in het ongodsdienstige karakter van onze westerse samenlevingen. De verklaring ligt ook in de onvermijdelijkheid van de tijd, waardoor jongeren de ouderen vervangen. En de moderne tijd heeft de breuk tussen de muzikale smaak van jongeren en die van ouderen bevorderd. In 1930 wekten Bebop en Charleston al de verontwaardiging op van de ouderen die gewend waren aan de wals. In Oekraïne is de president de leeftijdsgenoot van zijn land sinds het vrij en onafhankelijk werd van Rusland. Hij is gebouwd op deze gedachte van onafhankelijkheid, omdat hij de tijd niet heeft meegemaakt dat Oekraïne slechts een territorium was van het machtige Sovjet-Rusland; iets dat Vladimir Poetin van zijn kant niet is vergeten, aangezien hij de mislukking van dit Sovjetpact pijnlijk heeft ervaren. In Frankrijk is Emmanuel Macron in Europa geboren, hij heeft alleen deze context meegemaakt; Dit rechtvaardigt zijn gehechtheid aan de Europese Unie en zijn angst voor een geïsoleerd Frankrijk, dat desalniettemin zijn tijd van glorie en macht was. Hij denkt alleen aan veiligheid in de unie die kracht maakt. Dat geldt voor sterke landen, maar het geldt verre van voor een puur commercieel Europa.

Deze jongeren kwamen aan de macht in vreedstijd en wisten zelf niet hoe ze zich in oorlogstijd zouden gedragen. En dat geldt ook voor ieder van ons, want

pas in een stabiele situatie ontdekken we onze moed of onze angst. Daarom brengen de mooie toezeggingen en getuigenissen die in vreedstijd worden gegeven sommige auteurs ertoe hun lafheid te onthullen, en dat alleen in oorlogstijd. Het leven biedt enorme verrassingen, zowel ten goede als ten kwade. En de verontwaardiging van de mens is nog niet uitgeblust, want de mens is verontwaardigd over alles wat zijn waarden tegenspreekt; en God en zijn uitverkorenen handelen op dezelfde manier, maar dan voor hun hemelse waarden.

In deze boodschap presenteer ik een kwatrijn van de profeet Michel Nostradamus. Ik weet dat sommige dienaren van God verontrust of zelfs geschokt kunnen zijn door deze benadering. Daarom moet ik deze keuze toelichten. U moet eerst begrijpen dat alleen God in staat is de toekomst aan te kondigen met de precisie die blijkt uit de profetieën van Michel Nostradamus. De mens was geen voorbeeld van zuiverheid en heiligheid, en de profeet Bileam evenmin; en God gebruikte hen beiden; wat niet betekent dat Hij hen zal redden. Deze getroebleerde figuren boden hem het voordeel om koningen, koninginnen, de groten der aarde te benaderen, en Catharina de Medici had Nostradamus tot haar adviseur en astroloog gemaakt, die zij vaak raadpleegde. Bovendien was het christelijk geloof in zijn tijd, die zich concentreerde op de publicatie van zijn werken in 1555, nog steeds zeer duister, met name vanwege de minachting van veel oorlogszuchtige calvinistische protestanten voor de bevelen van de hemelse Leider der christenen, Jezus Christus. Deze protestanten verdedigden hun leven met wapens en handelden met dezelfde wreedheid als de katholieke bondgenoten. En in dit geval staat religie gelijk aan een seculiere politieke betrokkenheid. De positieve rol van Nostradamus' profetieën mag niet worden onderschat. Ik was me er al van bewust vóór ik God diende in het adventistische geloof. En de interesse die de profetieën in mij wekten, bereidde me voor op deze dienst aan God. Bovendien is ieder mens die zich plaatst voor het bewijs van de aankondiging van een feit dat eeuwen later bevestigd is, verplicht het bestaan te erkennen van een onzichtbare geest die gebeurtenissen organiseert. En in deze reflectie wordt de basis gelegd voor wat waar geloof kan voortbrengen, als degene die het leidt ook gehoorzaam is en niet opstandig.

Bovendien is deze profetie op strategisch niveau nuttig voor God. Hij wilde immers het menselijk denken richten op het belang dat werd gehecht aan de geboorte van Christus en niet aan zijn kruisiging; dit om de exclusieve kennis van het ware tijdstip van zijn glorieuze wederkomst te reserveren voor zijn uitverkoren elite in de eindtijd. Juist nu, in de 10^e eeuw, presenteert Nostradamus zijn 72^e kwatrijn, waarin hij het belang benadrukt van de datum van Christus' geboorte, zoals die in de 6^e eeuw ten onrechte werd vastgesteld door de katholieke monnik Dionysius de Kleine. Hier is de tekst van dit kwatrijn:

Het jaar negentienhonderd negenennegentig zeven maanden
 Uit de hemel zal een grote koning van terreur komen,
 Laat de grote koning van Angoulmois herrijzen,
 Voor en na Mars regeert door geluk

Ik reconstrueer de structuur van dit vers en interpreteer het als volgt:

Het jaar negentienhonderd negenennegentig en zeven maanden
 Opgestaan, de grote koning der engelen (Latijn: angelus),

De grote koning die (zondaars) bang maakt, zal uit de hemel komen
 Om te heersen over het geluk (van alleen de uitverkorenen) vóór Mars en
 ná de oorlog (Mars: god van de oorlog).

In dit kwatrijn bevestigt het jaar 1999 en 7 maanden de 2000 jaar die
 traditioneel aan het tijdperk van Christus worden toegekend; een standaard
 waarop ik lange tijd heb vertrouwd, tot 2018. Alles lijkt dus waar, behalve de
 gebruikte Romeinse kalender. Maar de aangegeven duur is in overeenstemming
 met het goddelijke project dat gedurende 6000 jaar is gebouwd voor de selectie
 van de uitverkorenen. In werkelijkheid zal wat deze datum 1999 en 7 maanden
 aankondigt, daadwerkelijk worden vervuld in het jaar 2029, dat wil zeggen in
 5999, sinds de erfzonde. Op deze dag van glorie en totale overwinning van Jezus
 Christus zal de verontwaardiging van de ongelovigen en de "bange" ongelovigen
 voor het laatst uit hun leugenachtige monden losbarsten. Ik meen zelfs te kunnen
 zeggen dat de genoemde "zeven maanden" het begin markeren van de "*zeven
 laatste plagen van de toorn*" van de goddelijke Christus Jezus, dat wil zeggen het
 uur van het einde van de tijd van collectieve en individuele genade. Deze profetie
 verbindt de wederkomst van Christus met de zeven maanden die daaraan
 voorafgaan, wat het raadsel "vóór maart" verklaart. De ware wederkomst van
 Christus zal plaatsvinden op 20 maart 2030, de dag van de lente, dat wil zeggen
 "na maart".

U kunt dus begrijpen dat de profetieën van Nostradamus alle historische
 details bevatten die de profetieën van Daniël en Openbaring niet onthullen. De rol
 van deze Bijbelse profetische teksten is het onthullen van Gods oordeel, zoals
 blijkt uit de betekenis van de naam Daniël: God is mijn Rechter. Nostradamus
 onthult op zijn beurt de voortdurende drama's die Gods oordelen de opstandige
 wezens die hij oordeelt, aandoen. De twee oorsprongen en typen profetieën vullen
 elkaar daarom aan en sluiten elkaar niet uit.

In zijn functie als astroloog kiest Nostradamus geen partij, noch voor het
 katholicisme, noch voor het protestantisme. Hij is tevreden met wat hij te horen
 krijgt. En in zijn brief aan Hendrik II, koning van Frankrijk, die niet Hendrik II is,
 schroomt hij er niet voor hem te zeggen dat geen enkele katholiek de hemel zal
 binnengaan. Ik herinner me dat zijn grote reputatie berustte op de aankondiging
 van de dood van Hendrik II, onder omstandigheden die hij een jaar voor de
 gebeurtenissen perfect had beschreven. Tijdens een vriendschappelijk steekspel
 brak de lans van zijn tegenstander, gleed uit en drong door de gouden helm van
 zijn helm in zijn oog. Hij had in kwatrijn 35 van de eerste eeuw geschreven:

De jonge Lyon zal de oude overwinnen
 Op oorlogsvelden door een uniek duel,
 In een gouden kooi zullen zijn ogen worden uitgestoken
 Twee klassen, één, en sterven dan een wrede dood.

De jonge Lyon was de graaf van Montgomery, een protestant, wiens
 familie- en persoonlijk wapen een gouden leeuw was. De oude leeuw staat voor
 Hendrik II. Tijdens het toernooi vinden er twee klassen of aanvallen plaats; bij de
 derde of tweede klasse vindt een tragedie plaats en sterft Hendrik II een wrede,
 langzame en pijnlijke dood.

Hier is nog een voorspeld drama dat in zijn tekst het goddelijk oordeel uitdrukt. Het zal spoedig in vervulling gaan en is daarom van belang voor ons, vooral in onze tijd waarin het onderwerp van de grote omkering de debatten rond de recente presidentsverkiezingen heeft verstoord. Het is kwatrijn 18 uit de eerste eeuw:

Door de onenigheid van de Gallische nalatigheid
 Zal de doorgang naar Mohammed open zijn,
 Het land en de zee van Senoise waren doordrenkt met bloed,
 De Phocaeïsche haven van zeil- en overdekte schepen.

Deze Galliërs zijn de Fransen met zeer uiteenlopende meningen die daarom vaak in onmin leven, net als hun voorouders: de Galliërs. Maar daar is de laatste tijd "nalatigheid" aan toegevoegd. Een gedrag dat onze tijd overduidelijk aantoonst en dat hen tot economische ondergang heeft geleid. En tot de verkiezing van jongeren die even onervaren als onvoorspelbaar, trots en koppig zijn. In het nieuws, gevangen in hun universalistische humanistische droom, slaat deze "nalatigheid" op het gevaar dat de vestiging van de islam op Franse bodem vormt, waar dus "de doorgang naar Mohammed is geopend". De onmogelijke overeenkomst met deze gemeenschap zal de in dit kwatrijn aangekondigde gevolgen hebben. Wanneer Frankrijk door Rusland wordt aangevallen, zullen in het zuiden de gewapende Arabische menigten verschijnen die aankomen op "schepen die de Phocaeïsche haven Marseille zullen vullen" en de gevechten zullen dit resultaat hebben: "het land en de Zee van Sénoise () zullen doordrenkt zijn met mensenbloed." De "Gallische onenigheid en nalatigheid" zullen daarom duur betaald worden. Deze plaats, La Seyne-sur-Mer, is aangemerkt als het startpunt voor de kolonisatie van de Maghreb. Opgemerkt moet worden dat dit kwatrijn een aanvulling vormt op en een bevestiging vormt van kwatrijn 88 uit de Tweede Eeuw, dat verwijst naar "de strijdlustige buitenlander".

Er is veel gezegd en geschreven, voor en tegen Nostradamus. Het Bijbelse advies in 1 Thess. 5:20-21 zegt ons: "*Veracht de profetieën niet. Maar toets alles; behoud het goede.*" Wat ik bij dit onderzoek "*als goed*" en verstandig beschouw, is dat het niet-ervullen van een profetie geen bewijs is dat deze onwaar is, omdat het enige criterium om de profetie te beoordelen de datum is waaraan de uitlegger haar koppelt. Wat vandaag niet vervuld is, of tot op heden nog niet vervuld is, kan morgen of later nog vervuld zijn. Wat mijn werk betreft, moest ik wachten tot 1996 om te begrijpen dat 1994 niet de wederkomst van Christus profeteerde, maar de veroordeling van de Adventistische instelling die, zonder haar weigering te rechtvaardigen, de aankondiging van zijn wederkomst op die datum weigerde; omdat geloof in deze wederkomst, zelfs al was het onjuist, een geloofsdaad was die aangenaam, verwacht en vereist was door de Heer.

De onhandigheid van de slecht bekeerde

Intolerantie is alleen legitiem ten opzichte van zichzelf, maar in geen geval ten opzichte van anderen. De overtreding van dit principe heeft vaak, terecht, aan de basis gelegen van de brute reacties waarmee systematisch toegepaste vervolgingen beginnen. De oorzaak van een terugkeer van geweld is vaak te wijten aan brutaal gedrag van Gods dienaren, omdat zij slecht bekeerd zijn en, zonder intelligentie, toepassen wat ijverige dienaren van het oude verbond beoefenden tot eer van God. Het is op dit niveau van zaken dat de vitale noodzaak van de "*vernieuwing van de geest*" aan het licht komt, waarover de apostel Paulus sprak in Romeinen 12:2: "*Word niet gelijkvormig aan deze wereld, maar word veranderd door de vernieuwing van uw geest, opdat u kunt onderscheiden wat de wil van God is, wat goed, welgevallig en volmaakt is.*" De contexten van de twee opeenvolgende verbonden zijn inderdaad zeer verschillend.

In het Oude Verbond werden dienaren verzameld in een natie die God toebehoorde, omdat Hij het Zelf voor dat doel had geschapen en gevestigd. Israël was zijn exclusieve eigendom, een modelnatie waarin zonde onwettig was, alleen in principe, omdat de werkelijkheid heel anders was. In dit Israël hadden Gods ijverige dienaren het recht om de afgoden te vernietigen die door de afgodendienaars van het land waren opgericht. En de koningen van Israël en Juda werden schuldig en verantwoordelijk gehouden voor deze dingen, die door God als "afschuwelijk" werden beschouwd. Daarom werden de boeken Kronieken en Koningen geschreven, zodat de herinnering aan deze ontrouwe gedragingen bewaard zou blijven en Gods dienaren tot het einde der tijden zou kunnen onderwijzen, zodat ze hun zonden niet zouden beoefenen. De context van het Oude Verbond is echter verbonden met dit aardse, vleselijke nationale aspect van het Israël Gods; dit tot het punt dat het hen verenigt en hen onderscheidt van andere volken door het teken van de besnijdenis van het vlees.

In het nieuwe verbond is de context volledig veranderd. Jezus zendt zijn dienaren "*als schapen onder de wolven*", volgens Matteüs 10:16: "*Zie, Ik zend jullie als schapen onder de wolven. Wees daarom wijs als slangen en onschuldig als duiven.*" Ze leven niet langer binnen het volk dat exclusief aan God toebehoorde; ze leven te midden van de andere heidense of vals-christelijke volken op aarde. Ze danken hun veiligheid en vrede dan alleen nog aan het verstandige gebruik van hun handelingsvrijheid. In het nieuwe verbond is evangelisatie gebaseerd op het voorbeeldgedrag van hen die tot verlossing geroepen zijn. Ze hebben niet het recht om heidense afgoden op te leggen, te beperken, en nog minder om ze te vernietigen. Ze hebben echter wel de plicht om de mensen om hen heen een voorbeeld te geven dat zo dicht mogelijk bij Christus lijkt, alleen al op het vlak van gehoorzaamheid. Want de dienaar is niet zijn goddelijke Meester. Op aarde handelde Jezus niet alleen als mens, maar ook als goddelijkheid. Daarom had hij het recht om de dieren van de verkopers met een zweep uit de tempel te jagen, iets waartoe zijn discipelen geen recht hebben. Ware religie is gebaseerd op zelfingenomenheid, nooit op die van anderen. Het is aan de berouwvolle en berouwvolle zondaar om zijn afgoden zelf te vernietigen en aan niemand anders. Volgens Matteüs 22:9 moet evangelisatie slechts een "*oproep*" blijven: "*Ga daarom naar de wegen en **nodig** iedereen die je tegenkomt uit voor de bruiloft.*" De enige legitieme beperking is die welke gebruikmaakt van de

overtuigingskracht die de liefde voor de waarheid bezit. Wie deze liefde voor de waarheid vindt, kan de noodzaak om Gods geboden te gehoorzamen niet weerstaan. De uitleg die Hij ons geeft door middel van zijn profetieën vormt een krachtige bindende kracht in allen die er gevoelig voor zijn. En dit is de enige beperking die gelegitimeerd kan worden in degene die geroepen is tot uitverkiezing. Zachtmoedigheid en Bijbelse argumentatie zijn de enige wapens die God geeft aan hen die Hem dienen en Hem waardig willen vertegenwoordigen in het land van zondaars.

Zelfs recent nog, in Irak, gaven islamitische strijders het voorbeeld van wat ware kinderen van God in Christus niet mogen doen. Met grote religieuze ijver vernielden ze gigantische beelden van twee Boeddha's. Dit is toegestaan voor fundamentalistische moslims, en God gebruikt hen om deze daad te volbrengen, die Zijn uitverkorenen in Christus niet mogen doen.

Tijdens de godsdienstoorlogen geloofden slecht bekeerde protestanten dat ze bevoegd waren om de slagen van de katholieke bondgenoten te beantwoorden. We kunnen dus vaststellen dat deze godsdienstoorlogen vorm kregen en voortduurden dankzij de escalatie die in stand werd gehouden door de oorlogszuchtige reacties van het protestantse kamp. In de geschiedenis van het protestantisme kunnen we twee opeenvolgende tijdperken onderscheiden. En het gedrag van drie mannen illustreert ze perfect: het pacifisme van Pierre Valdo (1190) tot Maarten Luther (1521), en de gewelddadigheid van de Geneefse Johannes Calvijn (1541-1564). Deze laatste geloofde dat hij God diende met brute en zelfs wrede ijver. Hij was het voorbeeld van zachtmoedigheid en vrede dat Jezus had gepresenteerd als een navolgenswaardig voorbeeld volledig vergeten. Dit is wat God ertoe brengt in Daniël 11:34 degenen op te roepen die "*zich bij hen zullen aansluiten in huichelarij*"; "*hen*", de waarlijk vreedzame en zachtmoedige uitverkorenen: "*In de tijd dat zij vallen, zullen zij een beetje geholpen worden, en velen zullen zich bij hen aansluiten in huichelarij*." De huichelaar pretendeert te zijn wat hij niet is. En in naam van God is zijn rol verwoestend. Zijn voorbeeld wordt op grote schaal gereproduceerd en hij verhult en doet ons uiteindelijk de gedragsnorm van de waarlijk uitverkorenen vergeten. Toch is de gedachte van de Reformatie er juist op gericht de ware waarden en dogma's van het oorspronkelijke apostolische christendom te herstellen. Zo kan ik het door God in 1843 gestichte adventisme definiëren als de laatste vorm van protestantisme dat protestants is gebleven, omdat het officiële protestantisme van zijn kant lange tijd niet heeft geprotesteerd; en erger nog, het heeft zich verbonden met zijn religieuze vijand, het pauselijke rooms-katholieke geloof, dat schuldig bleef aan de zonden die ten tijde van de Reformatie werden begaan; zonden die het is blijven beoefenen en legitimeren, en nooit heeft verlaten of veroordeeld. Om deze reden heeft de officiële instelling van de "**Zevende-dags Adventisten**" door zich in 1995 bij deze alliantie aan te sluiten, onbewust getuigd van haar "**uitbraken**" door Jezus Christus, en daarmee de woorden bevestigd die Hij tot haar richtte in Openbaring 3:16: "*Zo dan, omdat jij lauw zijt en noch koud noch heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen*."

Tot de glorieuze wederkomst van Jezus Christus weten zijn ijverige, uitverkoren dienaren dat ze zich niet thuis voelen op deze aarde, gedomineerd

door goddeloze zondaars. Elke vorm van geweld is hun verboden, omdat het geweld op hen zou terugslaan. " *Schapen onder de wolven* ", hun veiligheid ligt in de " *voorzichtigheid* " waartoe Jezus hen aanspoorde in Matteüs 10:16: " *Zie, Ik zend u als schapen onder de wolven. Wees daarom wijs als slangen en onschuldig als duiven* ." En deze " *voorzichtigheid* " wordt belichaamd in een zachtaardige en vreedzame houding die de verspreiding en verkondiging van de geopenbaarde waarheid niet tegenwerkt. Veel goddelozen raken pas geïrriteerd wanneer hun handelingsvrijheid wordt belemmerd, maar ze kunnen onverschillig blijven voor woorden van waarheid die hen alleen maar uitdagen. Dit geldt vooral in tijden van religieuze vrede die God aanbiedt. En het geldt niet langer wanneer Hij de demonen loslaat, zodat de religieuze vrede ophoudt. Sinds 24 februari 2022 heeft de context van de oorlog, die in Oekraïne begon, echter de geest van mensen beïnvloed, die steeds geïrriteerder en steeds minder tolerant zullen worden. De demonen zijn losgelaten. De ijverige dienaren van Jezus Christus zullen daarom extra voorzichtig moeten zijn in hun gedrag om niet onnodig de woede van het volk op zich te roepen. Ik herinner me dit advies van de Geest dat Paulus ons gaf in Romeinen 12:18: " *Leef zo mogelijk, voor zover het van u afhangt, in vrede met alle mensen* ." Echt waar!

Een andere vorm van onhandigheid is gebaseerd op de overtuiging dat de opeenstapeling van argumenten voor de waarheid een gesprekspartner noodzakelijkerwijs zal overtuigen. Dit is absoluut niet het geval, omdat niets gebaseerd is op het automatisme. In het menselijk leven spelen talloze factoren een rol, en in de eerste plaats is de norm van het karakter van het individu dat bekeerd moet worden de enige bepalende factor. En alleen God kent het uiteindelijke resultaat; de mens die in zijn dienst staat, kent deze kennis niet; hij heeft alleen de hoop dat degene die hij onderwijst zich bekeert en de gepresenteerde waarheid aanvaardt. Het is belangrijk dit te weten, zodat de leraar zichzelf niet de schuld geeft van de waargenomen mislukking. Jezus zelf, machtig in waarheid, slaagde er niet in iedereen te bekeren die hem hoorde spreken of getuige was van zijn wonderen. Zo is het leven: de totale vrijheid die God aan al zijn schepselen schenkt, rechtvaardigt succes voor sommigen en mislukking voor anderen; dit door hen dezelfde gegevens van goddelijke waarheid voor te leggen. Voor een dienaar van God is het cruciale punt om de grenzen van zijn of haar vasthoudendheid in zijn of haar presentatie van de waarheid te kunnen onderscheiden. In principe zal iemand die bekeerd kan worden snel reageren door vragen te stellen en om uitleg te vragen; als dit niet het geval is, "praat dan over het weer", want dat zijn de enige onderwerpen die aan bod kunnen komen. Door de hele Bijbel heen wordt het binaire aspect van het goddelijke project voortdurend herhaald: God en Satan; " *de boom des levens en de boom van de kennis van goed en kwaad* ", en dit tot de laatste geloofsbeproeving die sinds 1843 en de wederkomst van Christus voortdurend een tegengestelde strijd voert, " *het zegel van de levende God* ", de rust van de ware zevende dag, zaterdag, of goddelijke geheiligde sabbat, en " *het merkteken van het beest* ", de gewijde rust van de eerste dag, zondag, valse menselijke sabbat en voormalige dag van de "Onoverwonnen Zon", heidense Romeinse god.

Wilskracht: het hele probleem

Er is wel van de Schepper-God gezegd dat hij het "Woord" is. En dit is waar omdat hij het leven van al zijn schepselen heeft geschapen, het zelf bezit door zijn eeuwige natuur, en dat leven actie, beweging, in ruimte en tijd is. Maar alleen hij kan zeggen: "Ik wil en ik verkrijg." Zijn hemelse en aardse schepselen kunnen dat niet zeggen, want al hun verlangens zijn onderworpen aan zijn opperste wil. En als zijn oordeel over zijn schepselen viel zodra ze tegen hem zondigden, kon niemand aan zijn bestaan twijfelen. Maar zijn wijsheid bracht hem tot een andere keuze: zich verbergen om zijn aardse schepselen de vrijheid te geven te handelen, alsof hij niet bestond. Op deze manier, zonder enige druk van hemzelf, kan hij de spontane werken van ieder van hen beoordelen. De aard van elk wordt zo onthuld. Verrassend genoeg voor sommigen is denken een werk. God volgt onze gedachten zoals hij onze stappen en onze seculiere of religieuze initiatieven volgt. Zelfs door onze mond te sluiten, beschuldigen of rechtvaardigen onze gedachten ons. Maar alleen God kent ze, en aangezien Hij niet egoïstisch is, maar zijn trouwe engelen met zijn oordeel verbindt, leidt Hij de mens ertoe om op een zichtbare en hoorbare manier de keuzes van hun hart te formuleren. Dit verklaart het belang dat Hij in zijn profetische openbaringen hecht aan de "werken" waardoor geloof of de afwezigheid van geloof wordt geopenbaard. Werken worden uitgedrukt door "werkwoorden" die ze precies definiëren. Zo zegt God in zijn geboden positief: "*Gij zult niet hebben, gij zult niet doen, gij zult u niet buigen, gedenken, onderhouden.*" In alle talen die God na de opstand van Babel heeft verwekt, drukken werkwoorden op verschillende manieren dezelfde uitgevoerde handelingen uit. Dit is het onderwerp om over na te denken, dat ons herinnert aan dit punt van gelijkenis dat ons verbindt onder Gods blik. Daarom is het werkwoord in een zin het essentiële element; de andere termen completeren het en vormen de context. Als mensen plotseling stom zouden worden, zou niets hen van elkaar onderscheiden behalve hun fysieke verschijning. En zo denkt God over zijn schepselen, aan wie hij onze verschillende talen gaf.

Alleen God kan zeggen: "Ik wil en ik verkrijg"; maar niet van al zijn schepselen, want hij eist van hen een volmaakte gehoorzaamheid die hij alleen van zijn uitverkorenen verkrijgt. De andere schepselen "on gehoorzaam" hem en zullen zeker moeten "sterven". Wat de oorsprong en het ras ook zijn, in de hemel en op aarde, deze twee werkwoorden "on gehoorzaam zijn en sterven" zijn van toepassing op alle opstandige gedragingen die niet voldoen aan de door God gestelde norm. De reddende waarheid is één, exclusief en onbetwistbaar, omdat God ervoor gezorgd heeft deze duidelijk te onthullen in zijn heilige Bijbel en in de vervulling van zijn profetieën waarin het aardse verzoeningswerk van zijn Messias Jezus wordt voorspeld. Met al dit bewijs is het niet voldoen aan de verwachting en eis van God onvergeeflijk. Zodat allen die "on gehoorzaam" zijn, zullen moeten "sterven".

De natuurlijke mens beseft de beperkingen niet van zijn vermogen om de werkwoorden "willen" en "kunnen" toe te passen. Iets "willen" is mogelijk, maar "kunnen" "verkrijgen" is niet noodzakelijkerwijs zo. Alleen God, en zelfs dan, zal

verkrijgen wat Hij gewild heeft. De menselijke ervaring is heel anders, omdat er tussen "willen" en "kunnen" vele criteria een rol spelen. Maar "willen" is aanwezig in alle levende geesten die door God geschapen zijn, en dit is wat "willen" wordt genoemd. God zegt "mensen van goede wil", maar degene die Hij als "goed" beschouwt, is alleen datgene wat Hij goedkeurt op basis van wat Hij vereist. De kwalificatie "goed" is van toepassing op het werkwoord "willen" van beide "willen". Voor Jezus Christus wordt de situatie van een vrome Jood als volgt verwoord: "Ik wil" goede werken doen die God welgevallig zijn, maar alleen "kan ik niet", of kan ik het niet voldoende doen. De apostel Paulus verwoordde dit prachtig in Rom. 7:14: *"Want wij weten dat de wet geestelijk is; maar ik ben vleselijk, verkocht onder de zonde. Want ik weet niet wat ik doe. Want wat ik wil, doe ik niet, maar wat ik haat, dat doe ik. Nu, als ik doe wat ik niet wil, besef ik dat de wet goed is. En nu ben ik het niet meer die het doe, maar de zonde woont in mij. Ik weet dat in mij (dat wil zeggen, in mijn vlees) geen goed woont. Het willen is wat ik heb, maar het goede teweegbrengen is niet wat ik kan. Want het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade dat ik niet wil, dat doe ik. En als ik doe wat ik niet wil, ben ik het niet meer die het doe, maar de zonde woont in mij. Zo vind ik deze wet in mijzelf: wanneer ik het goede wil doen, is het kwade aan mij gehecht." Want ik verheug mij in de wet van God naar de innerlijke mens; Maar ik zie een andere wet in mijn leden, die strijd voert tegen de wet van mijn verstand en mij tot gevangene maakt van de wet van de zonde, die in mijn leden is. O ellendig mens die ik ben! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezes doods?... In deze bewonderenswaardige en volmaakte constructie van menselijk redeneren vertelt de Geest ons door Paulus hoe wanhopig de situatie van de aardse zondaar is. Maar het antwoord in Christus wordt na dit vers opgeroepen: "God zij dank door Jezus Christus, onze Heer!... Zo ben ik dan zelf in mijn verstand een dienaar van de wet van God, en in het vlees een dienaar van de wet van de zonde. "Er is dus een conflict tussen "de wet van het vlees" en "de wet van het verstand", dat wil zeggen, van de wil van de menselijke geest. En het is om zijn onmisbare hulp te bieden dat Jezus kwam, enerzijds om te sterven om te boeten voor de zonden die onvrijwillig door zijn uitverkorenen waren begaan, en allereerst voor de erfzonde die hij van Adam en Eva had geërfd, anderzijds door op te staan om hen te helpen de actieve zonde in hun vleselijke lichamen te overwinnen. Deze hulp is net zo onmisbaar als de vorige, omdat zij alleen de mogelijkheid biedt om het niveau van heiligheid te bereiken dat God van de uitverkorenen verlangt, zodat zij profiteren van de vergeving in Christus en het eeuwige leven dat Hij voor hen heeft gewonnen. Om deze leer samen te vatten, behoud ik twee werkwoorden: "overwinnen" en "eeuwig leven", of "niet overwinnen" en "sterven" in een totale vernietiging, wat volgens God de enige betekenis is van de eerste en tweede dood.*

Zijn wil brengt de trotse mens ertoe rijkdom te vergaren om het respect en de dienst te verwerven van nederige, onderdanige mensen; maar deze begeerte naar aardse zaken sluit hem af van de hemel en zijn eeuwige toekomst. In deze categorie schepselen bevinden zich alle valse religies, hun leiders, en onspirituele, profane of seculiere mensen. Deze keuze wordt met name geëerd en bevorderd in onze westerse samenlevingen, waarin steeds meer alleen professioneel succes

eervol en verheven is geworden. In grote menigten steunen mensen die zichzelf "christenen" noemen deze wereldse waarden, omdat ze de lessen die Jezus Christus gaf niet hebben opgemerkt of begrepen. Ze hebben slechts één ding uit zijn tijd op aarde bewaard: Hij stierf om mijn zonden te dragen, en nu staat de hemel voor mij open. Wat een tragische en vreselijke vergissing! De dood van Jezus heeft in hun gedachten de volledige eis van de veranderingen in waarden die Hij goedkeurt en tot in de eeuwigheid zal toepassen, verhuld. Iedereen die Christus' les heeft gehoord, weet dat professioneel succes secundair is en dat het er vooral om gaat God voorbeeldige onderwerping te bieden, in overeenstemming met het model dat Jezus vertegenwoordigde. Wat heeft een model voor zin, als het niet gereproduceerd kan worden? Het zijn niet geloof of religieuze etiketten die mensen van God scheiden, het is de maatstaf van wat zij goedkeuren en willen implementeren. Ik vat de zaak samen door te zeggen: het is de maatstaf van hun "wil" die verschilt van die van God. Want het moet begrepen worden dat om eeuwig met God te leven, het allereerst noodzakelijk is om het met hem eens te zijn over het niveau van zijn waarden. Wie zichzelf graag verheft, voldoet niet aan zijn criteria, want in Jezus waste God de stoffige voeten van zijn apostelen en maakte zo zichzelf concreet en vleeselijk tot dienaar van zijn dienaren. Het is voldoende om rekening te houden met dit gedrag van de goddelijke Christus om te begrijpen voor wie God zijn hemel sluit en voor wie Hij die opent.

Het "*getuigenis van Jezus*", of "*het geloof van Jezus*", zoals genoemd in Openbaring, is niet alleen "*de geest van profetie*" zoals genoemd in Openbaring 19:10. Het getuigenis van Jezus is ook het getuigenis dat Jezus Christus op aarde gaf en als zodanig vormt het het model dat na Jezus door Johannes en alle uitverkorenen tot aan het einde der tijden wordt herhaald. Hetzelfde geldt voor "*het geloof van Jezus*", dat wil zeggen "*het geloof*" waarvan Jezus Christus getuigde door zijn aardse werken. In zijn leer kwam Jezus om in vlees en geest te laten zien wat de uitverkorenen moeten worden om zijn eeuwigheid binnen te gaan. Daarom gaat authentiek christelijk geloof gepaard met grote veranderingen in gedrag en begrip van goddelijke zaken, omdat het gaat om het implementeren van een authentieke **voorbereiding** met als doel geschiktheid voor de hemelse eeuwigheid. In Openbaring 19:7-8 lezen we: "*Laten we blij zijn en ons verheugen en Hem eer geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt. Haar is gegeven gekleed te worden in smetteloos en blinkend fijn linnen. Want dit fijne linnen zijn de rechtvaardigen van de heiligen.*" In zijn symbolische beelden gaf Jezus deze concrete voorbereiding de naam "*bruiloftskleed*" van "*het Lam*". Om deze les te ondersteunen, neem ik dit deel van Jezus' gelijkenis uit Mattheüs 22:11-14: "*En de koning kwam binnen om te zien wie er aan tafel waren, en hij zag daar iemand die geen bruiloftskleed aanhad* . En hij zei tegen hem: 'Vriend, hoe bent u hier binnengekomen zonder bruiloftskleed?' De mond van die man werd dichtgestopt.'" Toen zei de koning tegen de dienaren: "*Bind hem aan handen en voeten en werp hem in de buitenste duisternis; daar zal geweent en tandengeknars zijn. Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.*" In deze leer identificeert het "*bruiloftskleed*" de uitverkorenen en ontmaskert het de geroepen. Deze man die zonder het "*bruiloftskleed*" verschijnt, claimt niettemin de verlossing door Christus. Deze

boodschap bevestigt het bestaan van twee soorten christenen: de ene, de uitverkorenen, die worden aangenomen, en de opstandigen, de geroepenen maar niet de uitverkorenen, die worden verworpen. Het verschil tussen de twee kampen ligt in de spirituele gevoeligheid van de mens: degene die de door God in zijn profetische boodschappen geopenbaarde eisen hoort en erop reageert, die fundamenteel de herstelling van zijn leerstellige waarheden sinds 1843 omvatten, en de andere die deze geprofeteerde eisen negeert of weigert zich eraan te conformeren.

Tussen de uitverkorenen en de gevallenen is het de maatstaf van de vrije "wil". De uitverkorenen aarzelen niet om hun geërfde spirituele erfgoed en hun karaktergebreken in twijfel te trekken, wanneer dat nodig is en bijbels en goddelijk gerechtvaardigd is; dit vereist diepgaande studie en onderzoek. De gevallenen houden, uit luiheid of ongerechtvaardigde spirituele angst, liever vast aan het erfgoed dat ze eeuwenlang hebben ontvangen en beoefend; ze trappen in de valkuil van conservatisme. Helaas voor hen hangt geloof vooral af van "*intelligentie*", de meest fundamentele: het instinct tot zelfbehoud dat God zelfs aan dieren heeft gegeven. Dit is wederom een leer die Jezus gaf in zijn gelijkenis van de talenten. De goddelozen, verkeerd beoordeeld, verbergen het ontvangen talent en behouden het zoals hij het heeft ontvangen. De gezegende uitverkorenen daarentegen laten het vrucht dragen.

Het waren de door God gezonden engelen die de geboorte van de verwachte Messias aankondigden aan de herders die over hun kuddes waakten. Deze goddelijke keuze werd gerechtvaardigd door de rol die de Messias speelde, die zelf kwam als een trouwe Herder die zijn menselijke schapen kwam voeden. De boodschap van de engelen luidde in Lucas 2:14: "*Eer aan God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde voor de mensen van goede wil.*" Dit is de Bijbelse vertaling van Vigouroux, goed vertaald uit het Grieks. Voor God zijn er dus mensen van "*goede wil*", zij die zijn goddelijke persoon en zijn wetten "goed" vinden, en mensen van "*slechte wil*", die het niet prettig vinden om Hem te moeten gehoorzamen. En bedenk dat in de hemel deze zelfde situatie de hemelse engelen al in twee kampen heeft verdeeld, één voor God, de andere voor Satan. Ik zie u deze vraag al stellen: Maar hoe kunnen we deze zeer verschillende keuzes en gedragingen verklaren? Het antwoord ligt in het woord "vrijheid". Maar om het beter te begrijpen, laten we terugkeren naar het onderzoek naar de aard van God. Voordat Hij vrije tegenhangers schept, leeft Hij alleen. En in deze eeuwige eenzaamheid heeft het woord "tijd" geen betekenis. Het krijgt pas betekenis wanneer Hij, voor Zijn ogen, levende en vrije schepselen schept, want voorbestemd om beproefd en gezift te worden, zal de tijd voor hen geteld worden, en voor de rebellen, afgeteld. Dit zal des te meer gelden op aarde, wanneer de zonde gestraft zal worden met de dood van de mens: het beeld van de zandloper krijgt dan zijn volle betekenis en nut, want in deze tijd tussen geboorte en dood, op een zichtbare en concrete manier, stroomt de tijd van het leven als het zand in de zandloper. Alle door God geschapen schepselen zijn begiftigd met de intelligentie die hen in staat stelt de voor- en nadelen af te wegen wanneer ze geconfronteerd worden met de problemen die aan hun reflectie worden voorgelegd. Het voorbeeld van de engelen is veelzeggend, omdat ze zich niet

voortplanten en hun keuze daarom niet kunnen toeschrijven aan een erfelijke gave. Het is dus duidelijk het gebruik van hun vrije verstand dat sommigen tot gehoorzaamheid en liefde voor God heeft geleid, terwijl anderen tot opstandigheid en de verwachting van een uitroeiing zijn gekomen die even gerechtvaardigd als noodzakelijk is voor de eeuwige vrede die zal volgen op de tijd van universele beproeving.

Op aarde betreft genetische overerving voornamelijk fysieke aspecten. Karaktertrekken kunnen door ouders worden overgedragen, maar de menselijke intelligentie blijft meester over haar keuzes. Zo vindt God soms het ware geloof in de kinderen van een vrijdenkend atheïstisch echtpaar. Waar komt dit geloof in dit geval vandaan? Uit de persoonlijke intelligentie van het kind, bij wie het instinct tot zelfbehoud en dankbaarheid jegens God of de naaste perfect functioneert. Het is werkelijk voldoende om de liefde van God te ontdekken, die zich manifesteert in de verzoenende dood van Jezus Christus, Hem te willen volgen en eeuwig in Zijn gezelschap te leven. Natuurlijk is het schepsel dat er alleen maar plezier in vindt om boven anderen uit te stijgen, niet in staat om dit verlangen van de uitverkorenen te ervaren, en dit onvermogen diskwalificeert hem van de hemelse roeping; dit was de tragedie van de duivel en allen die hem volgden. De hemel en zijn eeuwige geluk zijn voor haar gesloten, omdat zij *het "bruiloftskleed"* niet draagt, de geest van "*goede wil*" die onderwerping aan de rechtvaardige eisen van God bevordert.

Nieuws eind juli 2022: van de ene oliecrisis naar de andere

Onder de jongeren die aan de macht zijn gekomen in de regering en de media, te veel in dienst van de eerstgenoemde, zijn er maar weinigen oud genoeg om de eerste oliecrisis die Frankrijk in 1973 meemaakte, te hebben meegemaakt. Deze was het gevolg van de volledige controle van de gedekoloniseerde Arabische landen over het oliebeheer. In één maand tijd stegen de olieprijs met 40%, waardoor niet alleen de Arabische landen, maar ook de Verenigde Staten, een zeer grote olieproducent, rijker werden. Deze stijging had een domino-effect op de hele handel en industrie. Het was een moeilijke tijd voor de Fransen om door te komen, maar na verloop van tijd werd de moeilijkheid overwonnen. Maar dit jaar werd gekenmerkt als het eerste jaar waarin de Franse begroting een tekort vertoonde en het land begon te lenen en daardoor schulden maakte.

Sinds 1973 is deze schuld elk jaar toegenomen. De wereldwijde handelsvoorwaarden die de VS oplegt, zijn steeds minder gunstig geworden voor rijke landen; Frankrijk blijft een van deze landen, ondanks hogere maatschappelijke kosten dan waar ook ter wereld. De markteconomie schaft belastingen af die tussen landen met verschillende welvaartsniveaus worden geheven. De concurrentie is dan meedogenloos; wanneer het aanbod lager is dan de vraag, stijgen de prijzen omdat er geen rem op hebzucht is in het systeem dat in het Westen is gevestigd. De dominantie ervan, gesteund door de VS, wordt opgelegd aan bijna elk land ter wereld, volledig afhankelijk van de regels die zijn vastgesteld door het overwinnende land van de Tweede Wereldoorlog. Zelfs

communistisch Rusland accepteert deze regel uiteindelijk door het dubbele externe kapitalistische en interne communistische systeem te omarmen. Het verslagen Japan buigt voor de richtlijn en Rusland stort rond 1990 in een economische ruïne. De VS triomfeert en China absorbeert de productie van de westerse wereld ten koste van de arbeiders in westerse landen. Dit is de gelukkige tijd van kapitalisten en investeerders die enorme winsten maken dankzij de verplaatsing van productie naar China, dat steeds rijker en steeds onvermijdelijker en exclusiever wordt. Dit is zo ver gegaan dat de interne markt in de VS begint te lijden onder deze buitengewone Chinese concurrentie. Zo begonnen de VS Chinese concurrentie te vrezen, die ze zelf aanwakkerden door hun toetreding tot de WTO (Wereldhandelsorganisatie) te steunen. De VS, de grondleggers van ideeën, zijn ook altijd de eersten die de schadelijke gevolgen van hun beslissingen ontdekken. Europa volgt, met steeds kortere vertraging, dezelfde ervaringen als de VS. Europa werd verleid door het kapitalistische regime door de vruchten van de rijkdom te zien die voortkwamen uit Duitsland, dat onder de politieke en economische invloed van de VS bleef. Frankrijk, na de Tweede Wereldoorlog zeer communistisch, gleed op zijn beurt af naar het kapitalistisch liberalisme en ook daar, mandaat na mandaat, drong het liberale socialisme zich uiteindelijk op ten koste van de Communistische Partij, die in 2022 slechts een schim van zichzelf is. Na verschillende wisselwerkingen tussen de liberaal-socialistische linkerzijde en de eveneens liberale zakelijke rechterzijde, verwierpen de Fransen uiteindelijk deze twee machtige politieke partijen, die in hun ogen elke legitimiteit verloren; en niet zonder reden. Tijdens deze omwentelingen werd Frankrijk verkocht, uiteengereten en geconsumeerd door investeerders verspreid over de hele wereld. Onze leiders vergeten dat het geleende geld alleen geld oplevert voor de kredietverstrekkers die hun winsten terugstorten naar hun eigen woonplaats, dat wil zeggen naar alle landen ter wereld waar ze wonen. Andere leningen, tegen woekerrentes verstrekt door Amerikaanse pensioenfondsen, leveren weelderige winsten op waarmee de pensioenen van Amerikaanse werknemers worden gefinancierd. En de bedrijven die deze leningen accepteerden, herstelden zich vaak niet. Geruïneerd verkochten de pensioenfondsen ze door aan de hoogste bidders, buitenlandse of, zeldzamer, Franse. De bedrijven werden zo steeds buitenlander en steeds minder puur Frans. Het was in deze toch al enorm schuldenrijke situatie dat Frankrijk onder de heerschappij kwam te staan van een jongeman die misbruik maakte van zijn positie in de tweede ronde van de verkiezingen tegen het Franse Front National, dat de liberale partijen jarenlang onvermoeibaar hadden geprobeerd te demoniseren. Zozeer zelfs dat, met de toenemende stemmen van in het buitenland geboren kiezers, deze nationalistische partij elke kans op machtsovername verloor. En om dit duidelijk te maken, reproduceerde God de Schepper in 2022 dezelfde situatie als in 2017. Met dit getal 17 werd het jaar in het teken van het goddelijk oordeel geplaatst. En de machtsovername van deze jongeman zonder echte levenservaring bereidde Frankrijk voor op het ergste, niet op het beste. Eeuwenlang heeft God Frankrijk in het vizier gehad; de opeenvolgende steun aan het pauselijke rooms-katholieke geloof en vervolgens aan het vrijzinnige atheïsme, hebben het tot zijn voornaamste doelwit gemaakt, na de stad Rome waar het pausdom gevestigd is.

De nieuwe jonge president was financier bij de Rothschild-bank, wat wil zeggen dat als hij de Europese standpunten volledig kon delen, de Europese Commissie zich ten dienste stelde van de grote Europese en mondiale financiers. Want vergis u niet, Europa is niet opgericht voor het geluk van de mensen, maar uitsluitend om de commerciële en financiële uitwisselingen in alle gebieden van de verenigde landen te bevorderen. De Europese afgevaardigden, net als in onze Vijfde ^{Republiek}, dienen slechts als democratisch alibi om de dictatuur van de grote financiële belangen te maskeren, die als enigen profiteren van deze EU. En om te profiteren, profiteren ze, en hebben ze de offshoring, die onze industriële banen in Frankrijk heeft vernietigd, enorm aangemoedigd, vooral omdat de handel evenveel genoeg neemt met de verkoop van geïmporteerde producten als met lokale, op Franse bodem geproduceerde producten. Dit verklaart de huidige werkloosheid, die, na zeer hoog te zijn gestegen tijdens de lockdown vanwege Covid-19, met het herstel is afgenomen. Helaas zal deze constatering snel worden tenietgedaan door de verwoesting die is aangericht door de sancties die tegen Rusland zijn opgelegd sinds de agressie tegen Oekraïne. Op zijn terrein toont de Russische president een formidabele intelligentie, kalm en bedachtzaam. Hij doet wat hij aankondigt, zegt wat hij zal doen en trekt de consequenties van de sancties. Hij kondigt aan dat de westerse maatregelen tegen hem averechts zullen uitpakken voor de bevolking van deze landen. En de feiten geven hem 100% gelijk. Gevangen in hun eigen val beschuldigen de westerse media de Russische president van chantage. Maar zijn hun sancties geen chantage tegen Rusland? Zijn hun wapenleveringen aan de vijand niet dodelijker dan chantage? Ik ben me ervan bewust dat mijn standpunt onaanvaardbaar en zelfs ondraaglijk is voor mensen die hebben besloten dat ze er goed aan deden te handelen zoals ze deden. Maar ik weet dat deze beslissingen als enig doel hebben hun goddelijke straf voor te bereiden, waarvan het instrument de moorddadige woede van Rusland en zijn islamitische bondgenoten zal zijn.

Voordat de Europese landen dit konden doen, verraste de Russische leider hen en verminderde hij drastisch zijn gasleveringen, wat paniek onder hen veroorzaakte. Met de voorspelde catastrofale gevolgen rekent Europa zijn vrienden onder de bevolking en ontdekt dat Rusland verre van geïsoleerd is zoals het wilde, maar juist gesteund wordt door alle landen in het Oosten. Sterker nog, Europa bevindt zich in een isolement met de VS en Australië. Het staat tegenover de voormalige gekoloniseerde Afrikaanse landen, moslimlanden, India en China, evenals enkele Midden- en Zuid-Amerikaanse landen. Volledig afhankelijk van geïmporteerde energie ontdekt Europa zijn zwakke punt en zoekt wanhopig naar leveranciers om Rusland te vervangen. En om het te ruïneren, wendt het zich tot producerende landen die nog minder respectabel zijn dan Rusland; dit is niet de laatste keer dat het onsamenhangende en paradoxale beslissingen neemt. Er bestaan oplossingen, maar die zullen extreem kostbaar zijn en lang duren om te implementeren. De tijd dringt, want de Russische gasafsluiting heeft het uur van de onrust abrupt dichterbij gebracht. Er worden charmecampagnes gevoerd, maar oude haatgevoelens zullen deze doen mislukken, en voor Europeanen zullen enorme financiële en economische problemen hun zorgeloze, welvarende leven volledig ondermijnen. Het is duidelijk dat de goddelijke vloek vooral op Europa

rust. En wereldwijd hergroeperen aanhangers van de twee belangrijkste tegengestelde kampen zich. Tegelijkertijd wordt de dreiging van kernwapens aangewakkerd door Rusland, maar ook door Noord-Korea, dat niet bang is om Amerika openlijk te bedreigen. China, dat van plan is het eiland Taiwan terug te veroveren, riskeert een Amerikaanse interventie. Overal laaien potentiële brandhaarden op.

En deze herleving is slechts de uiting van de gerechtvaardigde woede van de Almachtige Heer God Jezus Christus, die slechts tijdelijk werd verminderd en verzwakt tijdens zijn aardse bediening. Ook de tijd van de gekruisigde Christus, bloedend en aan zijn kruis genageld, is voorbij. Sinds zijn apostelen hem zagen, opgestaan en springlevend, vanuit de hemel, stond hij zijn ware dienaren bij, steunde hen in hun martelaarschap. Hij gaf het Westen een lange periode van vrede, die alleen maar werd gebruikt om zijn hebzuchtige en zinnelijke waarden te versterken ten koste van het geloof in hem. De minachting die hij koestert rechtvaardigt zijn goddelijke woede, maar op dit moment is het niet zijn verschijning die angstaanjagend is, maar zijn woorden uit Openbaring 9:13: "*En de vier engelen werden losgelaten, die gereed waren om een uur, een dag, een maand en een jaar een derde van de mensen te doden.*" » Maar het aankondigen van de oorlog en de vele doden die daarbij zouden vallen, is nutteloos als we deze aankondiging niet verbinden aan een specifieke oorzaak. Dit geldt des te meer omdat de feiten worden opgemerkt door vele tijdgenoten die niet noodzakelijkerwijs religieus zijn. Mijn voorsprong ten opzichte van hen is dat dit drama, dat onder de titel "*zesde bazuin*" valt, zijn rechtvaardiging vindt vóór de voltooiing van de "*eerste*" van deze "*zes bazuinen*". En deze "*eerste bazuin*" werd voltrokken door de verschillende invasies van Europa die het in het noorden, tussen 375 en het begin van de 5e eeuw, tot vuur en bloed dreven. En daar, en dat moet worden opgemerkt, bevonden de wrede en bloeddorstige Hunnen die de volkeren van Centraal-Europa kwamen terroriseren zich al in Oekraïne. Dit legt een verband tussen de "*eerste*" en de "*zesde bazuin*". Als ze in de "*eerste*" persoonlijk optraden tegen het ontrouwe Europa, roepen ze in de "*zesde*" de Russische woede op die het met nog meer kracht zal vernietigen. De oorzaak van deze verwoestende plagen ligt op 7 maart 321, de datum waarop de heilige goddelijke sabbat werd vervangen door onze huidige zondag, destijds onder de naam "zondag", aanbeden door keizer Constantijn I die het decreet uitvaardigde dat deze verandering inluidde. Hij vestigde zich in 330 in Constantinopel in Oost-Europa. En het was het noorden van deze oostelijke zone dat de Hunnen na 375 op brute wijze verwoestten. Zijn associatie van Christus met zijn zonnegod werd opgevat als een christelijke bekering; maar het was niet de waarheid van Christus die hij verkoos te eren; zijn keuze viel op zijn heidense zonnegod, in het Romeins Latijn de "Sol Invictus", dat wil zeggen de "Onoverwonnen Zon", die hij de christenen van het rijk subtiel liet aanbidden, door middel van zijn decreet dat deze als wekelijkse rustdag oplegde. Maar voor God was het het begin van een vernedering die de schuldigen zouden moeten betalen met vloeken die zes keer achter elkaar zouden toeslaan, tussen 7 maart 321 en 24 februari 2022-2028, de Europese christenen die bezoedeld waren door de rest die zich aan deze heidense god had gewijd. De zesde keer is net begonnen op 22 februari 2022 vanuit

Oekraïne. Bovendien komen tijdens deze "zesde bazuin", volgens Daniël 11:40-45, de Arabische volkeren, plundersaars van beroep, in actie achter het Russische leger. Zo verschijnt de "zesde bazuin" als een herhaling van de "eerste", met veel ernstiger nucleaire schade en de deelname van de oude Hunnen. En dit is uiterst belangrijk om te begrijpen: ten tijde van de invasies van de Hunnen beweerde de beroemde Attila dat hij handelde in opdracht van God; wat hem de bijnaam "Attila, de gesel van God" opleverde. Ik herinner me hier zijn vreselijke motto: "Waar mijn paard gaat, groeit het gras niet meer." Na de "zesde" en zijn nucleaire vuur "zal het gras ook niet meer groeien". Sinds mijn ontcijfering van de "bazuinen" uit Openbaring, rond 1982, heb ik kunnen aantonen dat hij inderdaad door God was opgedragen om Europa te verwoesten met de verdiende titel "gesel Gods". En de parallel die met de "zesde bazuin" wordt getrokken, maakt het tot een "zesde" "gesel Gods", die dit keer rust op de Oekraïense en Russische "barbarij" en op hun leiders en bondgenoten. Maar waarvan de gevolgen dit keer op het niveau van heel Europa en de rest van de wereld liggen.

Het is daarom noodzakelijk de keten van schuld vast te stellen en te identificeren die de Europese volkeren tot het ergste zal leiden; in "oorzaak": "zonde", zoals Daniël 8:12 ons laat begrijpen: "Het leger werd bevrijd met het eeuwige offer" (het hemelse priesterschap van Christus) **vanwege de zonde**; *de hoorn wierp de waarheid neer en slaagde in zijn ondernemingen*. " **Vanwege de zonde** " van 321 werd "het leger van de heiligen" in 538 overgeleverd aan het pauselijke regime, "de hoorn". Het begon allemaal op 7 maart 321, toen keizer Constantijn I bij decreet de overtreding van het vierde van de tien geboden van God met betrekking tot de rust van de zevendedagsabbat ^{vaststelde}; wat er vandaag de dag toe leidt dat Jezus Christus, na vijf eerdere plagen, het conflict tussen Oekraïne en Rusland in onze laatste jaartelling organiseert. Hij organiseerde de onafhankelijkheid van Oekraïne in 1991 en in 2022 het verzoek om toetreding tot de NAVO, wat Rusland beschouwde als een onaanvaardbare daad van verraad. De oorlog brak uit, Rusland betrad Oekraïens grondgebied. Oekraïnes roep om hulp van Europeanen bracht de EU in het conflict, en Rusland zou uiteindelijk Europa verwoesten, geholpen door de moslimvolkeren in het Oosten en de Arabische en Afrikaanse moslimvolkeren. Volgens Daniël 11:44 werd Rusland vervolgens vernietigd door atoombommen van de VS. De aarde werd vervolgens verwoest door meerdere nucleaire vernietigingen, gelokaliseerd in grote stedelijke centra en gemilitariseerde zones. In overeenstemming met Christus' aankondiging: "een derde (symbolisch, maar waarschijnlijk veel meer) van de mensheid" werd "gedood door vuur en zwavel" van atoomwapens. Onbeschermd door God vernietigden de andere heidense volkeren elkaar. De overlevenden waren klaar voor de laatste aardse geloofstest. Heel logisch, na de "oorzaak" te zijn geweest van de straffen van "zes bazuinen", zal deze gebaseerd zijn op de verheerlijking van de "heilige sabbat van God", waarvan de glorie rust op het getuigenis van trouw van zijn uitverkoren heiligen; trouw tot het punt dat ze het risico van de dood aanvaarden dat op hen zal drukken. Als laatste redmiddel zal Jezus Christus verschijnen om hen te verlossen van de dood die door de opstandige overlevenden is afgekondigd. En na hun opname in het koninkrijk der hemelen, op aarde, zullen de opstandige overlevenden zichzelf uitroeien in een wraakzuchtige afrekening. Ik

moet u er nogmaals aan herinneren: voor God is, in tegenstelling tot menselijke conventies, het doelwit van zijn toorn niet alleen militair; het is ook burgerlijk, omdat alle levende wezens verantwoording moeten afleggen voor hun gedrag jegens Hem en zijn goddelijke heilige wetten. Dit onderscheidt deze Derde en Laatste Wereldoorlog van voorgaande, waarin menselijke conventies de boventoon voerden en min of meer werden erkend en gerespecteerd.

Al heel vroeg merkte ik het progressieve en geleidelijk intensieve karakter op van de opeenvolging van de ' *zeven bazuinen* ' van de Apocalyps; zaken die getuigen van de wijsheid van God:

Eerste bazuin : tussen 321 en 538 werd het christelijke Europa, dat zich schuldig had gemaakt aan de slavernij, aangevallen door heidense vervolgers van **buitenaf** : de barbaren uit het Oosten. Ik zal deze strategie als volgt illustreren: Europa "---

Tweede bazuin : in 538 werd het pauselijke regime gevestigd; het vervolgde, om hen te bekeren, de heidense volkeren **buiten de stad** : tussen 700 en 1200 de Duitsers en de moslims. Illustratie: Europa --- »

Derde bazuin : Tussen de 12^e en 18^e eeuw : Het pauselijk regime vervolgt Europese gereformeerde christenen; de agressie is gericht **op** Europa. Afbeelding: Europa "----" Europa.

Vierde Bazuin : Tussen 1789 en 1798: God vernietigt de macht van het rooms-katholieke pauselijke regime. Einde van de christelijke religieuze agressie.

Vijfde bazuin : na de geloofsbeproeving die in 1843 en 1844 in de VS plaatsvond, werd het protestantse geloof, erfgenaam van de Romeinse zondagsrust, door Jezus Christus overgeleverd aan de duivel.

Zesde Bazuin : Vanaf 24 februari 2022 wordt het nog steeds schuldige, ontrouwe katholieke Europa gedeeltelijk vernietigd; de aanvallers komen uit het Oosten en het Zuiden. Dit is de laatste "waarschuwing" van God.

Zevende bazuin : Na het einde van de tijd van individuele en collectieve genade keert Jezus Christus terug om zijn uitverkorenen te redden en alle aardse en hemelse rebellen te vernietigen, behalve Satan. Hij moet immers "duizend jaar" gevangen blijven op de verwoeste aarde, voordat hij samen met alle andere opgestane rebellen wordt vernietigd en de straf van de " *tweede dood* " ondergaat in de " *poel van vuur* "; het vulkanische vuur of ondergrondse magma dat zich over de hele aarde verspreidt.

We kunnen zo de ontwikkeling volgen van de agressiviteit van het rooms-katholieke pauselijke regime, dat ten tijde van de " *tweede bazuin* " nog niet als duivels werd geïdentificeerd, maar buitenlandse heidense volkeren aanvalt om hen met geweld te bekeren; iets wat God nooit geboden heeft. Vervolgens, ten tijde van de " *derde bazuin* ", nadat de Duitse monnik-leraar Maarten Luther zijn satanische aard officieel had veroordeeld, is zijn agressie gericht tegen degenen die het ontmaskeren: de protestantse hervormers. Maar onder hen, volgens Daniël 11:34, bewapenen de meest " *hypocrieten* " zich en slaan terug. Na de actie van de " *vierde bazuin* ", de Franse Revolutie, is de tussenzin betreffende het katholieke geloof gesloten. Ten tijde van de " *vijfde bazuin* " zal Gods nieuwe doelwit het protestantse geloof zijn, waarvan de Reformatie niet voltooid is; het is slechts gedeeltelijk gebleven, en God is niet tevreden met wat slechts gedeeltelijk is; Hij

eist uiteindelijk altijd perfectie. Daarom maakt de schifting op basis van de beproevingen van de Amerikaanse Adventisten het mogelijk om degenen die door de beproevingen zijn gevallen, aan de duivel over te leveren en tegelijkertijd de Reformatie te voltooien en te voltooien door het geloof van de Zevendedagsadventisten. Want alleen al deze naam vat de twee waarheden samen die door het protestantse geloof, erfgenaam van de Romeinse zondagsrust, worden veracht: de belangstelling voor de profetische aankondiging van de glorieuze wederkomst van onze Heer Jezus Christus, en de heiliging die in praktijk wordt gebracht voor zijn heilige sabbat op de zevende dag, die de grote rust van het zevende millennium voorspelt die Hij, door zijn verzoenende dood, alleen voor zijn uitverkoren gelovigen heeft gewonnen.

Ten tijde van de " zesde bazuin " op 24 februari 2022 zijn de westerse katholieke, protestantse en adventistische religies, om verschillende of gedeelde redenen, door God verworpen en daardoor overgeleverd aan de duivel en zijn demonen. Nu de onvolmaaktheid van hun geloof is opgemerkt, rest God alleen nog hen aan te spreken met een laatste, strenge waarschuwing, die, op grotere schaal, de vorm aanneemt van de " eerste bazuin ": Barbarisme van alle oorsprong keert terug om West-Europa te treffen, getekend door de zonde begaan door Rome; haar heidense dag is gekomen om de sabbat, geheiligd door de almachtige Schepper God, te vervangen. Bekering en de vrucht van bekering zijn nu; ten tijde van de " zevende bazuin " trompet ", zal het zeker te laat zijn.

Elke week promoot de Franse nationale televisie de religieuze eredienst die wordt beoefend op wat hetatholicisme "de dag des Heren" noemt, wat de vertaling is van het woord "zondag", de Franse versie van de Latijnse naam: "dies dominica". Zo gepresenteerd, wie zou deze Heer ervan kunnen verdenken de duivel te zijn? Want sinds 1843 heeft de ware Heer God, Jezus Christus, alleen de eredienst op zaterdag aanvaard, die is overgeërfd van de praktijk die aan de Joden was opgedragen. Ik herinner er hier ook aan dat deze "dag des Heren" slechts de dag was waarop, voor het eerst na zijn begrafenis, Jezus na zijn opstanding aan zijn apostelen en discipelen verscheen. Een begin van de week om het begin van een verbond te markeren, het nieuwe, en niets anders. Bovendien schiep God op de eerste dag van de week van de aardse schepping de aarde en het principe van " **scheiding** " tussen " **licht en duisternis** "; zodat deze "eerste dag" verbonden is met " **duisternis** ", in absolute tegenstelling tot de sabbat van de " zevende dag ", die, **geheiligd door God**, het beeld is van " **licht** " en volmaakte " **heiligheid** ". De volmaakte heiliging van de heiligen is daarom verbonden met de heiliging van de rest van de zevende dag in een volmaakte logica van het eveneens volmaakte reddingsproject dat door God is bedacht. Wie zijn hele ziel aan zijn Schepper geeft, ziet geen onoverkomelijke moeilijkheid in het aanpassen van zijn leven aan de eisen van zijn God. Daarom getuigen degenen die deze aanpassing weigeren en weigeren tegen zichzelf dat ze weigeren Hem toe te behoren, met lichaam en geest, met heel hun ziel.

Omdat dit onderwerp een kwestie van geloof is, wil ik hier het probleem van het steeds warmer wordende klimaat aankaarten. De ongelovigen, of ongelovige heidenen, hebben hun verklaring gevonden: door de mens veroorzaakte vervuiling. Zonder het bestaan van deze vervuiling te ontkennen,

herinner ik eraan dat Jezus tweeduizend jaar geleden, op een boot met zijn apostelen die getuige waren van het feit, de storm die hen bedreigde, stilde; op zijn bevel kalmeerde de storm onmiddellijk. Zonder dit andere voorbeeld te vergeten, dat van de profeet Elia die de regen door zijn woord liet terugkeren toen het God behaagde, volgens 1 Koningen 17:1: " *Elia, de Tisbiet, uit de inwoners van Gilead, zei tegen Achab: Zo waar de HEERE leeft, de God van Israël, voor Wiens aangezicht ik sta, er zal deze jaren geen dauw of regen zijn, tenzij op mijn woord...* " / 1 Koningen 18:44: " *Toen zei hij voor de zevende keer: Zie, een kleine wolk stijgt op uit de zee, als de palm van een mensenhand. En Elia zei: Ga op en zeg tegen Achab: Span u aan en daal af, opdat de regen u niet ophoudt.* " Hoe onaangenaam het ook is, het klimaat wordt door God opgelegd, als een gesel die de volkeren treft die hij straft en voorbereidt te vernietigen. Is God niet de Schepper van deze natuur waarin wij evolueren? Is deze natuur, die hij beheerst door zijn woord en zijn gedachte, zonder welke geen vulkaan uitbarst, geen wind begint te waaien in één richting of een andere, in zijn handen, zodat hij er geduchte wapens van kan maken? Wie houdt de heilzame of verwoestende regen tegen of zendt die, anders dan hij? Als ongelovigen elders de oorzaken van de waargenomen verschijnselen zoeken, schrijven ze de situatie toe aan een geleidelijke opwarming van de aarde, veroorzaakt door de ophoping van koolstofdioxideproductie door de mens. Maar tegenover deze theorie stelt God het historische getuigenis uit het verleden, waarin, zonder vervuilende technologie, periodes van grote hitte op aarde werden ervaren. En hoe kunnen we, dicht bij ons, het plotselinge jaar van droogte verklaren dat alleen al het jaar 1976 kenmerkte? En daarna keerde het klimaat terug naar normaal tot onze jaren 2020. En om elke twijfel hierover weg te nemen, herinner ik eraan dat in Openbaring 16:8-9 " *de vierde van de zeven laatste plagen van God* " betrekking zal hebben op de " *zon* " en God vertelt ons dat hij in deze context zijn hitte zal intensiveren. Hij zal niet alleen vlees verwarmen, maar het vervolgens dodelijk " **verbranden** ": " *De vierde goot zijn schaal uit over de zon, en haar werd de macht gegeven om de mensen met vuur te verzengen ; en de mensen werden verschroeid door grote hitte, en zij lasterden de naam van de God die autoriteit heeft over deze plagen , en zij bekeerden zich niet om Hem eer te geven .* " Merk op dat in deze context de ongelovige rebellen weten wie de zon gehoorzaamt. Net als de " *zes bazuinen* " vóór hen, zijn " *de zeven laatste plagen van God* " progressief intenser, zoals die welke Hij had geprofeteerd voor het oude verbond in Lev. 26:18, of de uitdrukking " *zeven keer meer* " die de plagen scheidt, bewijst het, aangezien we het vinden in verzen 21, 24, 28: " *Als u desondanks niet naar Mij luistert, zal Ik u zeven keer zwaarder straffen voor uw zonden .* " "In feite duidt het getal " *zeven* " de heiliging van God aan en daarom de sabbatrust die Hij aan de zevende dag verbond, omdat Hij de dag van Zijn overwinning op al Zijn vijanden profeteert; deze zevende dag profeteert het zevende millennium van Zijn grote hemelse rust, gedeeld met Zijn verlorene, Zijn getrouwe uitverkorenen. Achter dit getal " *zeven* " staat dus de Geest-God die Zijn sabbat heeft " *geheiligd* " en Zijn overtreding tuchtigt. En de overtreding van de heilige goddelijke sabbat was al aan de orde in het oude verbond, zoals deze verzen 34 en 35 van Lev. 26 bewijzen: " **Dan zal het land zijn sabbatten genieten , zolang het woest ligt en u in het land van uw**

vijanden bent; **dan zal het land rusten en zijn sabbatten genieten** . Zolang het woest ligt, **zal het de rust hebben die het niet had tijdens uw sabbatten** , toen u het bewoonde." Ik heb het al eerder gezegd, maar ik herhaal het hier: als we een oorzaak moeten vinden voor een echte opwarming van de luchttemperatuur op aarde, dan ligt die meer in de 2100 kernproeven die sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog zijn uitgevoerd dan in de kooldioxide-uitstoot van onze voertuigen en onze moderne industrieën. Vooral omdat kooldioxide door de groene bladeren van de bomen die het consumeren en zo voor onze grootste behoeften gebruiken, wordt omgezet in zuurstof. En hoewel de oppervlakte zeer beperkt is, zijn er nog steeds veel bossen op aarde.

Wat misleidende handelingen betreft, citeer ik deze religieuze hoax die gebaseerd is op het plaatsen van een kruis op alle graven van westerlingen. Ik moet u er ook aan herinneren dat volgens Ezechiël 14 de door Jezus Christus geredde uitverkorenen op het niveau van " *Noach, Daniël en Job* " moeten staan. Deze boodschap zou een einde moeten maken aan de vele illusies en valse hoop; vals omdat ze ongegrond zijn en volledig worden tegengesproken door deze tekst uit Ezechiël 14:13-14; 15-16; 17-18: " *Mensenkind, als een volk tegen Mij zondigt door ontrouw te plegen, en Ik Mijn hand tegen het uitstrek, de broodstaf voor het breek, en hongersnood over het zend, en mens en dier uitroeit, en **deze drie mannen, Noach, Daniël en Job** , waren in hun midden; **zij zouden hun zielen redden door hun gerechtigheid, zegt de Heer YaHWéH** . " Als Ik wilde dieren door het land zou laten trekken en het zou ontvolken, en het zou een wildernis worden, waar niemand door kon trekken vanwege hen, en **deze drie mannen waren daar** , zo waar Ik leef, zegt de Heer YaHweh, **dan zouden zij noch zonen noch dochters redden , maar zij zouden alleen gered worden** , en het land zou een wildernis worden . Of als Ik een zwaard tegen dat land zou brengen en zou zeggen: 'Laat een zwaard door het land gaan', en er mens en dier uit zou roeien, en deze drie mannen waren daar, zo waar Ik leef, zegt de Heer YaHweh, **dan zouden zij noch zonen noch dochters redden , maar zij zouden alleen gered worden** . " En deze boodschap wordt drie keer herhaald, wat het belang ervan voor God en Zijn uitverkoren volk van de laatste dagen onthult. Want de ervaringen van deze drie mannen zijn inderdaad criteria die God vereist voor Zijn laatste uitverkoren volk:*

Noach: trouw ten tijde van de scheiding, vóór de uitroeiing van de mensheid.

Daniël: Het getuigenis van de Geest der Profetie.

Job: slachtoffer van Gods getuigenis tegen Satan.

De orthodoxe religie

Bijbelse profetieën die zich richten op de eindtijd negeren deze en zeggen niets bijzonders over de leer ervan. De lessen die over het christendom worden onthuld, zijn echter om verschillende redenen wel van toepassing. En wel omdat het inderdaad een christelijke religie is en omdat de afscheiding van het westerse christendom na 321 plaatsvond, waardoor in Oost-Europa de door God vervloekte

zondagsrust, ingesteld door keizer Constantijn I, van toepassing was. ^{De} religieuze verschillen ten opzichte van Rome zijn daarom minimaal en secundair. De vloek van de valse rustdag geldt immers voor alle religies die de door God geheiligde zevende dag niet eren. Bijgevolg wordt de naam "orthodox", wat "juiste mening" betekent, tegengesproken door de feiten, aangezien de "rechtvaardigheid" ervan wordt tegengesproken door de Bijbelse waarheid.

In 1917 wierp in Rusland een grote volksrevolutie de tsaar en zijn monarchistische systeem, dat door de eeuwen heen was doorgegeven, omver. Wat er in Rusland gebeurde, gebeurde om dezelfde redenen als wat er in Frankrijk gebeurde. Voor waarnemers zoals wij is de toegepaste goddelijke les dezelfde. En ik kan zelfs zeggen dat waar revoluties ook plaatsvinden, ze ingrijpen tegen corrupte religieuze regimes die niet door God gezegend zijn. In Mexico, op Cuba, is de oorzaak altijd dezelfde; de religie die omvergeworpen moet worden, is nog steeds en altijd de katholieke religie. Overal steunt ze het regime van de rijken en machtigen, onrechtvaardige en egoïstische. Daarom laat God hen door revolutionairen omverwerpen. Wat de profetie niet vermeldt, wordt niet gezegd, omdat God een beroep doet op ons verstand. Het is aan ons om te begrijpen dat de lessen die God ons geeft, van toepassing zijn op alle mensen, alle regimes en alle religies. Het samengestelde beeld van de volmaakte religie wordt onthuld door het gedrag van Jezus Christus; het is dat van de exclusieve norm die verlossing mogelijk maakt en ernaar leidt.

In Rusland was het tsaristische regime net als onze westerse monarchieën: sterk bij de zwakken en klef bij de geestelijkheid, en wel om dezelfde redenen als westerse koningen: de angst dat de deur naar de hemelse verlossing voor hen gesloten zou blijven. De grootste fout van al deze koninklijke regimes was dat ze religieuze vertegenwoordigers vertrouwden, dat ze een goede relatie met de God des hemels wilden opbouwen. Ze maakten de fout om op mensen te vertrouwen en de waarschuwingen die uitsluitend in de Bijbel worden aangehaald, te verachten: Jer. 17:5: " *Zo zegt Jahweh: Vervloekt is de mens die op een mens vertrouwt, die vlees tot zijn arm stelt en wiens hart zich van Jahweh afkeert!* " Ze hadden het allemaal persoonlijk moeten lezen, als voorzorgsmaatregel, om niet misleid te worden. Maar doordat ze dat niet deden, verachtten ze de Schepper-God die het door de eeuwen heen had geïnspireerd. En dit gedrag onthulde het belang dat ze aan religie hechtten, hoewel ze paradoxaal genoeg, uit angst en bijgeloof, meestal probeerden om pausen en pausen te vermijden. Net zoals Eva, die even van Adam gescheiden was, verleid werd door de argumenten van de duivel, laten mensen die het woord van God zelf niet lezen, van de prins tot de bedelaar, zich verleiden door de leugens van religieuze geestelijken, priesters en predikanten. De Bijbel, deze " *twee getuigen* " van God volgens Openbaring 11:3, is onze bescherming, de bron van de argumenten die de leugens van de duivel ontkrachten. Dit kostbare wapen is voor iedereen beschikbaar; men moet nog steeds besluiten het te gebruiken. En daar wordt elk schepsel verantwoordelijk voor zijn keuze, met alle gevolgen die daaruit voor hem voortvloeien.

Het rooms-katholieke pauselijke regime begreep al snel het gevaar dat de Bijbel voor zijn voortbestaan vormde, zodra de ware, door God geroepen hervormers, door middel van directe persoonlijke lezing, publiekelijk de leugens,

de religieuze usurpatie en het duivelse karakter ervan aan de kaak stelden. Onmiddellijk begon het de lezers van dit kostbare "woord van God", dat zijn eigen schriftgeleerden in zijn kloosters reproduceerden, te vervolgen. De dood of de galeien waren de risico's die elke bezitter van de Heilige Bijbel liep. En dankzij de uitvinding van de drukpers vermenigvuldigde en verspreidde het onomkeerbaar het woord van Gods waarheid.

In Rusland zorgden extreme armoede en gebrek aan onderwijs ervoor dat de Bijbel de massa niet kon verlichten. Bij gebrek daaraan baseerde de orthodoxe religie haar leer op de afbeeldingen van haar 'heilige' iconen; oorspronkelijk een onderwijssysteem dat toegankelijk was voor ongeschoolden, maar later verdorven werd door afgoderij. Rusland en de landen van Oost-Europa droegen de naam Esclavonië omdat het middeleeuwse systeem daar bleef bestaan tot de tijd van de laatste tsaar Nicolaas II, die met zijn gezin door de bolsjewistische revolutionairen werd vermoord. In dit deel van Europa bleven de boeren 'horigen', over wie machtige en rijke heren met lichaam en ziel heersten. Ze waren authentieke slaven, vandaar de naam van de plaats Esclavonië. Omdat ze niet konden lezen of schrijven, was hun religieuze onderricht mondeling en kon het alleen gebaseerd zijn op afbeeldingen, illustraties van historische taferelen die in de Bijbel werden beschreven. Ze konden alleen vertrouwen op hun geheugen en onthielden alleen wat de gecreëerde iconen hun presenteerden. Dit verklaart het succes van de invoering van het communisme en het nationale atheïsme dat na Frankrijk werd ingevoerd. Met de val van het Sovjetregime en de herwonnen vrijheid werden de orthodoxe godsdienst en haar iconen opnieuw gevestigd in het nieuwe Rusland, dat nieuw leven werd ingeblazen door Vladimir Poetin.

Het is belangrijk om de religieuze verdeeldheid tussen West- en Oost-Europa te begrijpen. In 313, na tien jaar van Romeinse keizerlijke christenvervolging, legaliseerde Constantijn de christelijke godsdienst in Rome. In 321, woonachtig in Milaan, vaardigde hij zijn decreet uit dat de wekelijkse rustdag veranderde. Na zijn misdaad verliet hij Milaan om zich in Byzantium te vestigen, dat, na door hem gerenoveerd te zijn, de naam Constantinopel kreeg (later, na de Turkse verovering, hernoemd tot Istanbul). Deze vestiging van de keizer in het Oosten, ver van Rome, gaf Rome exclusieve christelijke religieuze vertegenwoordiging. Dit was nog geen pauselijk prestige, maar de eenvoudige bisschop van Rome profiteerde al van het prestige dat Rome, de voormalige keizerlijke stad, aan zijn gelijken verspreid over het rijk toebehoorde. Zo verliet de regerende keizer Rome om plaats te maken voor de toekomstige pauselijke keizer, die zich daar in 538 bij decreet van keizer Justinianus zou vestigen, die nog steeds in Oost-Europa resideerde. U kunt dus begrijpen hoe het pauselijke gezag vanaf het begin zijn schuld jegens God deelde met de oostelijke zone van christelijk Europa, totdat in 1054 een officieel schisma het westerse rooms-katholieke geloof scheidde van het oosters-orthodoxe geloof; de oosterse orthodoxen weigerden zich te onderwerpen aan het gezag van de paus. In volledige onafhankelijkheid reorganiseerden ze een geestelijkheid onder leiding van "pausen", maar deze mogen trouwen en kinderen krijgen, in tegenstelling tot de westerse pausen en hun priesters; bovendien legt de kerk haar dienaren geen celibaat op. Daarom viert deze orthodoxie de "zondag", voorheen de dag van de

onoverwonnen zon van keizer Constantijn. Bij zijn vertrek uit Rome had Constantijn zijn vervloekte vrucht meegenomen naar Oost-Europa en sinds 1843, toen God de herinvoering van zijn heilige sabbat eiste, deelt dit christendom de schuld van het overtreden ervan, net als het westerse katholieke en protestantse christendom.

Het Oosten betaalde een hoge prijs voor de pauselijke vestiging die Justinianus beval. De vloek van God, die het zelf desondanks wilde, manifesteerde zich krachtig door dodelijke epidemieën van plagen en hongersnoden, veroorzaakt door een donker en koud klimaat als gevolg van twee krachtige vulkaanuitbarstingen op de evenaar, één in Indonesië genaamd "Krakatoa", de andere in Midden-Amerika genaamd "Ilopango". Bovendien werd de oostelijke zone van Europa geconfronteerd met aanvallen en territoriale veroveringen door moslims en Turken, wat de aanwezigheid van moslims in Albanië en Bosnië-Herzegovina rechtvaardigde, een gebied dat explosief groeide ten tijde van de Balkanoorlog in de jaren negentig; een oorlog die volgens de laatste berichten op het punt lijkt te staan weer op te laaien.

Kortom, het schisma waardoor het orthodoxe geloof zich afscheidde van het rooms-katholieke geloof, kwam het orthodoxe geloof niet ten goede en veranderde de relatie met God niet. Net zoals de scheiding van de tien stammen van Israël van Juda geen goddelijke zegen bracht voor die tien stammen.

PARIJS, een stad die door de tijd heen vervloekt is

Ja, deze stad is inderdaad door God geschapen voor een verzengende, fatale bestemming. In onze moderne tijd is het een plek geworden waar talloze mensen, verspreid over de hele wereld, jaloers op zijn vanwege haar reputatie als hoofdstad van het land van de vrijheid: Frankrijk, het land van de grondleggers van de mensenrechten en burgerrechten. Het is ook een toevluchtsoord geworden waar mensen met vreemde talen samenleven; wat het een imago geeft dat lijkt op het Italiaanse Rome van de heidense Romeinse veroveraars vóór en na onze jaartelling. Rome veroverde vele volkeren, maar haar beschaving trok ook veel mensen aan die haar commerciële waarden deelden; wat haar nog rijker en aantrekkelijker maakte.

De beste goddelijke suggestie van het tragische einde dat de prachtige stad Parijs wacht, berust op de naam Sodom die God eraan toeschrijft in Openbaring 11:7: *" En hun lijken zullen liggen op de straat van de grote stad, die geestelijk Sodom en Egypte genoemd wordt, waar ook onze Heer gekruisigd werd. "* Het einde van het vers is opzettelijk misleidend, omdat de uitdrukking Jeruzalem lijkt aan te duiden, de stad waar de Heer Jezus daadwerkelijk werd gekruisigd op woensdag 3 april 30 n.Chr. Volgens Openbaring 11:3 bevindt de stad in kwestie zich echter aan het einde van de 1260 dagen-jaren van de vervolgende pauselijke heerschappij van het Romeinse Rijk, dat wil zeggen iets vóór 1798, de door God voorspelde datum van het einde van deze periode. Door deze gegevens te groeperen, wordt de stad Parijs aangewezen als de plaats waar de strijd tegen de

door Jezus Christus voorgestelde verlossing zijn hoogtepunt bereikte. Om de uitdrukking die God gebruikt beter te begrijpen, moeten we bedenken dat Jezus ooit tegen zijn tijdgenoten, zijn apostelen en discipelen, zei in Matteüs 25:40: " *En de koning zal hun antwoorden: 'Voorwaar, Ik zeg u: al wat u voor een van deze geringste broeders van Mij hebt gedaan, **hebt u voor Mij gedaan** . '*" En in Openbaring 11:3 identificeert Jezus zich met de Heilige Bijbel, zijn goddelijke woord, dat hij zijn " *twee getuigen* " noemt. Het waren deze Bijbelse geschriften die in autodafes werden verbrand op de Place Louis XV, die later Place de la Révolution werd, en sinds Napoleon Place de la Concorde. De revolutionairen wilden noch de koning, noch de God wiens soevereine recht hij opeiste, meer. Het gevestigde nationale atheïsme plaatste zich onder het principe van de "rede", hoewel de oorsprong ervan allesbehalve redelijk was. Haat jegens de oude macht leidde tot een genocide op bijna de gehele adelstand, maar de rooms-katholieke geestelijkheid was het voornaamste doelwit. De atheïstische republikeinse revolutionairen heersten oppermachtig over de hoofdstad en heel Frankrijk, met uitzondering van de Vendée. En daar werden de boerenklasse en de rijke klasse van uitbuitende heren verenigd in dezelfde strijd aangetroffen; allen verenigd in de naam van het "heilig hart van Jezus" en de weerspannige katholieke priesters. Want paradoxaal genoeg baden deze mooie mensen alleen tot de "Heilige Maagd". De strijd was gruwelijk in deze Vendée, die toen de naam "Gewroken" kreeg. Maar in feite was de wraak slechts die van Jezus, die zowel de Vendée-inwoners trof vanwege hun katholicisme als de Republikeinen vanwege hun atheïsme. Wetende dat laatstgenoemden door God waren opgewekt om de macht van de vervolgende coalitie van de monarchie en de pauselijke rooms-katholieke geestelijkheid te vernietigen. Een groot aantal zielen werd aldus ge Guillotineerd, verdrinken of doorboord door de messen en kogels van de strijders. Na deze moeilijke beginperiode, tussen keizerrijken en republieken, vond Frankrijk onder de Vierde Republiek eindelijk een staat van vrede en vrijheid van geweten die het wereldwijd een reputatie bezorgde.

Van de oorsprong van Parijs

Als de werken van het Parijse atheïsme God de rechtvaardiging gaven om Parijs te vergelijken met het oude Sodom, is er een goede kans om andere overeenkomsten te vinden die deze twee steden verbinden. En hier leert de geschiedenis ons dat deze grote stad, voordat ze Parijs heette, de kleine "Lutetia" in het Latijn was: "Lutetia", waarvan de onthullende betekenis was: stinkend moeras. Inderdaad, al in de Gallische tijd werd het gebied van het Parijse bekken zwaar bewaterd door de grote rivier: de Seine. En overgelaten aan de grillen van de seizoenen, overstroomde de bedding en zagen gebieden eruit als stinkende moddermoerassen, bevorderlijk voor ziekten en de gevreesde muggenbeten. Deze grote hoeveelheid water was te danken aan het vlakke reliëf dat het hele Parijse bekken kenmerkt. En ik merk hierin een tweede gelijkenis op met het oude Sodom uit de Bijbel, dat eveneens ontstond in een rijke en vruchtbare vlakte. We herinneren ons dat Lot, die de keuze deelde, egoïstisch de vlakte koos en dat Abraham de voorkeur gaf aan de berg, zoals blijkt uit het getuigenis in Gen.

13:12-13: “ Abram woonde in het land Kanaän, en Lot woonde in de steden van de Vlake en sloeg zijn tenten op tot aan Sodom toe. De inwoners van Sodom waren goddeloos en zondigden hevig tegen JaHWeH. » Deze vrije keuze die Abram aan Lot gaf, laat ons zijn egoïstische en hebzuchtige karakter ontdekken. Desondanks is zijn gehechtheid aan God oprecht, maar zijn keuze zal hem vreselijk lijden en teleurstellingen bezorgen, en uiteindelijk zal hij, vervloekt door God, uit deze plaats vluchten, als een brandhout geplukt uit het straffende hemelse vuur, op bevel van twee heilige engelen die naar hem toe waren gestuurd.

We kunnen gemakkelijk begrijpen waarom het aantrekkelijk is om in de vlakten te wonen in plaats van in de bergen. In de vlakten is reizen minder vermoeiend en zorgen bewaterde velden voor welvaart en materiële welvaart; Lot voelde zich aangetrokken tot dit vooruitzicht. Door voor de bergen te kiezen, bewaarde Abram zijn rust, want omdat het leven daar moeilijker was, zouden weinig mensen daarheen gaan om zijn land te begeren; hij gaf in zijn keuze voorrang aan veiligheid voor zichzelf en zijn volk, dat voornamelijk uit herders bestond.

In tegenstelling tot deze wijze keuze bood de vlakte de middelen om alle verlangens te bevredigen. En in rijkdom, tot op onze tijd, perverteren mensen, steeds op zoek naar nieuwe sensaties op alle gebieden, en allereerst op het niveau van seksuele perversies waarvan Sodom een standaard is geworden voor seksuele praktijken tegen de natuur, tussen vrouw en man, vrouw en vrouw, en vooral man en man. Zo werd in Parijs, bevrijd van taboes en bijbelse verboden, deze aantrekkingskracht tot perversie van het Sodom-type hernieuwd en werden de oordelen die God uitsprak over de inwoners van het oude Sodom vervolgens toegepast op de inwoners van Parijs in de revolutionaire tijd, maar ook in onze eindtijd. Dit komt doordat de Geest van God subtiel een hernieuwing van dit soort situaties suggereert door deze revolutionaire situatie, die al gesymboliseerd werd door de " vierde bazuin ", als " Tweede Wee " te beschouwen, terwijl het ware " tweede wee " de vervulling van de " zesde bazuin " betreft. Door deze voorgestelde cerebrale constructie verbindt en hekelt God de gelijkenis van de morele degradatie van de inwoners van deze " vierde en zesde bazuin ". Het is dus niet alleen "de duivel die in de details schuilt" en degenen die de goddelijke Geest ons op deze subtiele, verborgen manier suggereert, die het meest kostbaar zijn voor zijn uitverkorenen, voor wie " het getuigenis van Jezus " een onnavolgbare concrete betekenis krijgt. God duidt Parijs aan met de formule " de grote stad ". In deze vorm duidt hij in principe de grote hoofdsteden van naties aan die zich enorm uitstrekken tot megasteden over grote bewoonde gebieden.

Een andere " grote stad " wordt ook genoemd in Openbaring 17:18: " En de vrouw die u zag, is **die grote stad** die heerst over de koningen der aarde ." Deze keer is deze hoofdstad Rome, dat God in vers 5 aanduidt als " de moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde " . Deze status van " moeder " richt zich met haar op haar dochters, die net als zij ook " hoeren " zijn. Het is bovendien belangrijk op te merken dat de Katholieke Kerk Frankrijk officieel als haar "oudste dochter" beschouwt, dat, ter bevestiging van deze band, haar hoofdstad Parijs met Rome heeft verbonden; deze hoofdstad Parijs was de bron van haar monarchale steun, sinds de Merovingische koning Clovis I ' de eerste

Frankische koning die zich tot het rooms-katholieke geloof bekeerde. Hij verleent zo de eerste gewapende steun aan de zaak van de paus, die zijn overwinningen op zijn lokale vijanden, de Lombardische families, aan hem te danken heeft. Het Frankische koninkrijk zal zo geleidelijk volledig verenigd worden en officieel bekeerd tot de christelijke religie, gebaseerd op de pauselijke standaard van Rome. Het was toen dat Parijs definitief aan hetatholicisme werd verbonden. Nu, na de vertaling van het woord Lutetia te hebben gezien, volgen hier de oorsprongen van de naam "Parijs". Een grote Keltische stam, die luisterde naar de naam "Parisii", wat "zij van de ketel" betekent (wat hun uiteindelijke, verschrikkelijke lot bevestigt), vestigde zich in Lutetia en hun naam verving die door die van Parijs. Deze Keltische stam was puur heidens en door een Latijnse woordspeling kreeg hun naam de betekenis: "Bij Isis", de naam van de godin van Egyptische oorsprong "Isis", die ze aanbaden; een machtige en goddeloze vrouwelijke godheid die de Efeziërs van de Bijbel "Diana" noemden. Zo verspreidden heidense religies zich over de bewoonde wereld en daarbij speelde Rome een belangrijke rol. Verre van de godheden van haar vijanden te bestrijden, nam ze ze over en voegde ze toe aan de goden die ze al kende. Religie was daarom geen onderwerp van discussie en we kunnen zo beter begrijpen waarom God de mensheid voor het eerst in Babel wilde beletten samen op één plek te leven. Daarom reageerde hij, op de verwarring van de vele godheden, met de scheiding der talen. Maar ten tijde van de hergroepering in Rome bestonden vreemde talen naast elkaar onder het gezag van Rome, dat zich daar niet tegen verzette. Rome rekruteerde allereerst zijn legioensoldaten uit alle veroverde volkeren die aan het rijk verbonden waren. De ingelijfde legioensoldaten moesten snel de bevelen in het Latijn leren en de rest was optioneel. Een ander punt van overeenkomst tussen Parijs en Rome is dat beide legioenen bestaan uit buitenlanders die zich vrijwillig aanmelden. Frankrijk onderscheidt zich door zijn prestigieuze "vreemdelingenlegioen". Isis, of Diana, wordt ook afgebeeld als een moeder die haar kind in haar armen draagt, en zo zal onder deze voorstelling de "heilige Maagd" van hetatholicisme gemakkelijk worden overgenomen door de aanbidders van Diana, Isis. De Parijzenaars zullen zo gemakkelijk de religie kunnen overnemen die door Rome werd voorgesteld en die spoedig door haar en de koninklijke wereldlijke arm werd opgelegd. Ten tijde van de Renaissance, onder Frans I ' bood de protestantse evangelische heropleving de inwoners van Parijs de kans om zich te bekeren tot het hervormde rooms-christelijke geloof. Maar ze verzetten zich er fel tegen en klampten zich als een gehangene vast aan zijn afgodische katholieke religie. Afgoderij heeft hen nooit gestoord, dit volk is van oudsher afgodisch. De Parijzenaars waren en zijn nog steeds "Bij Isis". Ze haatten de protestanten en namen deel aan hun moordpartijen tijdens het Bartholomeusbloedbad van 1572. Ze keurden de moordpartijen van de familie Guises, onder wie een kardinaal, volledig goed. " *Het Beest* ", zoals geopenbaard in Openbaring 13:1, nam toen de geprofeteerde vorm aan: die van een religie waarin de burgers en de religieuze component van de geestelijkheid samen het principe van verplichte religie steunden door middel van dwang van menselijk lichaam en geest. Ik heb een voorstel om de naam Paris, verkort van Parris, te verklaren. God gebruikt soms lessen die hij uit de Griekse leer heeft geërfd ter

ondersteuning van zijn boodschappen, met name de beroemde strategie van het "Trojaanse paard", die erin bestaat zijn soldaten met geweld en door middel van list en bedrog de stad binnen te lokken, die onneembaar is; dit door de vijand hen zelf te laten binnenbrengen zonder dat hij het vermoedt. Deze les betreft de christelijke religie in de periode van " Pergamum " , een naam die overspel aanduidt, ofwel met twee Griekse woorden, de overtreding van het huwelijk. De Griekse list werd vervolgens toegepast op het ware christelijke geloof, dat ^{in het jaar} ³¹³ het slachtoffer werd van de schijnbare steun van keizer Constantijn I. Het is deze duivelse list die de vorm heeft gevormd van de katholieke religie die we kennen, erfgenaam van de "zondagsrust" die in 321 door deze keizer werd ingesteld. Deze werd vervolgens officieel in 538 onder pauselijke macht geplaatst bij decreet van Justinianus I ' een andere Romeinse keizer. Voor God is deze beschuldiging van geestelijk overspel zo belangrijk dat het woord duidelijk wordt geciteerd in Openbaring 2:22, waar het wordt genoemd als de oorzaak van de straf van de " *grote verdrukking* " die verbonden is aan de twee opeenvolgende vervullingen in de tijdperken van de " *vierde en zesde bazuin* ". Deze fundamentele rol van de daad van overspel rechtvaardigt de naam Paris, die afkomstig was van de jonge Griekse Trojaanse zoon van koning Priamus; deze Paris had de mooie Helena, de vrouw van de Griekse koning Agamemnon, verleid en meegenomen naar Troje. Deze daad lag aan de basis van de "Trojaanse Oorlog". Maar de ervaring werd uiteindelijk bestraft met de dood van de afgodische Trojanen die het houten paard, dat door de vertrekkende Grieken op het strand was achtergelaten, binnen de muren van Troje brachten. En in dit houten paard wachtten verborgen Griekse soldaten tot de nacht aanbrak, wanneer de Trojanen werden gebroken door vermoeidheid, alcohol en feesten; de slapende stad was weerloos. Toen ze van het paard stapten, openden de Griekse soldaten de stadspoorten voor de Griekse troepen die in stilte waren teruggekeerd naar het toneel. Zo kwam de Trojaanse koninklijke familie met al haar inwoners ten onder, en de stad werd verbrand en verwoest door de vernietigende woede van de Griekse soldaten. Dit getuigenis, overgeleverd door Homerus, een getalenteerd Grieks historicus en dichter, is zeer nuttig om het gedrag van de Fransen door de geschiedenis heen te begrijpen. God profeteert voor Frankrijk en zijn hoofdstad Parijs dat het zijn vijanden binnen de muren zal dwingen, waarna zij het zullen vernietigen zoals de woedende Grieken in Homerus' verhaal.

Met de symbolische titel " *vierde bazuin* " bestrafte de Franse Revolutie het eerste " *overspel* " dat werd gepleegd door de koninklijke steun aan de pauselijke rooms-katholieke religie. Bij gebrek aan brood verweten de Parijzenaars koning Lodewijk XVI dat hij hen had verwaarloosd en liever in het paleis van Versailles woonde dan in het Louvre in Parijs; en de mislukte ontsnappingspoging die in Varennes werd ontdekt, veroordeelde hem tot de dood wegens verraad. De tweede straf komt met de " *zesde bazuin* ", namelijk de Derde Wereldoorlog. Deze keer veroordeelt " *overspel* " alle christelijke religies, het katholicisme en het protestantisme, het officiële adventisme en de orthodoxie, die helemaal niet meer protesteren, tot het punt dat ze de op hun grondgebied gevestigde islam als gelijken behandelen. De schuld van de christelijke religies bereikt zo een hoogtepunt, of bijna, en de voorspelde nucleaire genocides zijn

daarom, voor God en zijn uitverkorenen, volkomen gerechtvaardigd; een einde waardig aan dat van de Trojanen en de inwoners van Jeruzalem.

Door de geschiedenis heen is Parijs bekend geworden om zijn intolerantie en steun voor het katholieke regime van zijn opeenvolgende koningen. Aan het einde van zijn vijf republieken, in een gedrag dat volledig in strijd was met de vorige, werd het gastvrij en toleranter dan normaal en verstandig was. Sterker nog, geleidelijk aan verving het atheïstische gedachtegoed van vrijdenkers de religieuze aanbidding van het rooms-katholicisme. Bij officiële ceremonies wordt het echter nog steeds geëerd, maar puur vanuit traditioneel erfgoed, niets meer. Nu komt het eren van atheïsme of catholicisme voor God neer op hetzelfde resultaat en dus op dezelfde schuld jegens hem en zijn ware religie. De ontwikkeling van de menselijke opvoeding heeft de terugkeer van het ware geloof niet bevorderd; integendeel, kennis is op zichzelf een nieuwe godheid geworden waaraan de nieuwe afgodendienaars van het laatste tijdperk zich wijden.

De grote verandering in het gedrag van de Parijzenaars werd tweegebracht door de pijnlijke ervaring van de Tweede Wereldoorlog, waarin Parijs bezet werd door vijandelijke Duitse soldaten. Tegelijkertijd ontdekte Parijs na de bevrijding Amerika en zijn levensstandaard, gebaseerd op materieel en commercieel succes; deze zaken werden bereikt in een vredelievende sfeer die bevorderlijk was voor optimisme. In deze context ontdekte Frankrijk de grote "kooplieden der aarde" die genoemd worden in Openbaring 18. En profiterend van 77 jaar "wereldvrede" werd handel de waarde waaraan het Westen alles opofferde. Ook wilde Parijs na de laatste koloniale oorlogen alleen nog maar toeristen behagen en aantrekken om zichzelf te verrijken. Het werd het internationale baken van schoonheid, luxe en verboden genoegens totdat het deze allemaal rechtvaardigde en legaal maakte. En daarmee sluiten we de cirkel met een herinnering aan zijn oorsprong, want Lutetia, of "stinkend moeras", heeft in Parijs een gebied bewaard dat "de Marais" wordt genoemd, waar kunstenaars van allerlei slag zich verzamelen en verzamelen, maar ook seksuele perverselingen met talloze afschuwelijke moraal. Geïnspireerd door het middeleeuwse leven schreef de schrijver Victor Hugo zijn beroemde werk "Notre Dame de Paris". In zijn verhaal vermeldt hij het bestaan van het "hof der wonderen", bestaande uit oplichters, keeldoorsnijders, dieven en losbandige vrouwen. Het beeld van het stinkende moeras heeft de stad daarom voortdurend getekend. Herbouwd en verfraaid door Baron Haussmann, onder Napoleon III, verwierf de stad haar reputatie als de mooiste stad ter wereld, maar op moreel vlak bleef ze hetzelfde: de prachtige huizen en de prachtige gebouwen hebben de door God veroordeelde morele duisternis niet doen verdwijnen.

In 2022 is het atheïstische denken zo diepgeworteld in de menselijke geest dat niemand eraan denkt de oorzaken van de opeenvolgende vloeken die we zien, de een na de ander, bij God te zoeken: Covid-19, de oorlog in Oekraïne, de recordhoge wereldwijde inflatie, energiecrises, de risico's op hongersnood door blokkades in de export van tarwe en andere granen, maar ook door slechte klimatologische omstandigheden, droge grond en onenigheid tussen de VS en China. Het is daarom nog te vroeg voor de menselijke geest om wakker te

worden, en meer specifiek voor degenen die wakker moeten worden, want voor anderen zal het ontwaken nooit plaatsvinden.

Tot slot presenteert God Parijs als de ultieme rebellenstad. Maar deze "oudste dochter" van de katholieke kerk heeft vele zusters die verleid werden door haar vrijheid; en deze verleiding maakte de oprichting van de EU mogelijk, waarvan het succes de Europeanen deed geloven dat de uitbreiding van de vrede aan haar te danken was. Ook is hun verbazing bitter toen er plotseling weer oorlog uitbrak in Europa, iets wat ze onmogelijk achtten. Ik merk daarom deze vergelijking op met de Trojanen, die hun straf ondergingen op het moment dat ze hun ogenschijnlijke en bedrieglijke overwinning vierden. Hetzelfde gebeurt opnieuw met het veroverende en verwelkomende Europa, dat in de zomer van 2022 van zes naar 27 lidstaten is gegroeid. En het is inderdaad dit succes dat het ertoe heeft gebracht het Europese lidmaatschap van Oekraïne, dat uit de Russische alliantie is gerukt, te steunen. En een woedend Rusland zal een einde maken aan al zijn arrogante hoop door zijn bevolking, zijn soldaten en hun wapens te vernietigen. Voor de laatste keer zullen de rebelse houding en het opstandige bestuur van Parijs de oorzaak zijn van zijn uiteindelijke nucleaire vernietiging. Parijs, de rebelse stad, zal niet meer bestaan en zal nooit meer bestaan. Het enige wat er nog van over zal zijn, is de verschijning van de "heksenketel" van de oorspronkelijke Lutetia, maar dit keer zonder haar inwoners.

Ongeloof en ongelooft zijn niet legitiem

Naarmate de dagen verstrijken en zich drama's voordoen, beginnen de illusies die diepgeworteld zijn in de geest van westerlingen te wankelen, omdat ze geconfronteerd worden met actuele gebeurtenissen. De trigger die hen ertoe zou kunnen brengen hun overtuigingen en meningen in twijfel te trekken, is echter nog niet opgetreden. De concentratie van geleden mislukkingen zou ongelovige geesten er echter toe moeten aanzetten zichzelf de vraag te stellen en de verklaring te zoeken voor deze opeenstapeling van dingen in cascades in de onzichtbare wereld van de geesten, want daar wacht God op hen.

Veel ongelovigen rechtvaardigen zichzelf door te oordelen dat ze niemand kwaad doen – niemand zichtbaar en vleselijk, moet gezegd worden. Dit is waar hun oordeelsfout begint, want door God en zijn voorschriften te negeren, schaden ze zichzelf en God, die daardoor veracht wordt. Er zijn al twee slachtoffers in deze houding: de ongelovige en God. Het is daarom belangrijk te begrijpen dat God niet alleen de begane slechte daad veroordeelt, maar ook het uitblijven van de goede werken die verricht zouden moeten worden. Het eigen oordeel van het individu is daarom waardeloos, omdat alleen de maatstaf van Gods oordeel telt.

Rebelse geesten manifesteren zich door hun koppigheid, hun irrationele koppigheid, zelfs in het licht van de bewijzen die zich nu beginnen op te stapelen. Want na 77 jaar relatieve vrede en welvaart worden westerlingen gedwongen een reeks opeenvolgende tegenslagen te erkennen die hen overkomen. Maar trouw aan hun rebelse aard, "niet eens bang", zijn ze van streek, maar blijven ze op het niveau van observatie; verder gaan is er niet bij. Toch zouden ze, als hun

intelligentie het toeliet, beseffen dat de situatie die zich vandaag de dag voordoet slechts het gevolg is van hun veelvuldige en permanente weigering om acht te slaan op de waarschuwingssignalen die zich in de loop der tijd aan hen hebben voorgedaan.

Toevallig werd op vrijdag 12 augustus in New York, VS, de beroemde Indo-islamitische schrijver Salman Rushdie in zijn nek en buik gestoken toen hij op het punt stond te spreken tijdens een bijeenkomst. De aanvaller was een 24-jarige moslima. En zo werd, 33 jaar na de aankondiging, de fatwa van ayatollah Khomeini in werking gesteld. In de afgelopen 33 jaar heeft het niet uitvoeren van deze fatwa de valse illusies van ongelovige westerlingen gevoed. Gedurende al die jaren overtuigden ze zichzelf ervan dat hun humanistische waarden alle obstakels konden overwinnen; succes was slechts een kwestie van tijd. En de tijd die hen gunstig gezind was, leek hen gelijk te geven. De gecreëerde overtuiging was daardoor zeer sterk geworden en daardoor nam hoop de arrogante vorm aan van bevestiging en vertrouwen in de uiteindelijke overwinning. Deze overtuiging was des te sterker omdat de westerse ervaring een mooi voorbeeld van dit succes bood. Heeft het christelijk geloof zich niet aangepast aan de eisen van een seculiere samenleving? Waarom zou de islam niet veranderlijk zijn naar het beeld van christenen? De Europese godsdienstvrede werd bereikt door deze aanvaarding van seculiere burgerlijke regels. Maar ik wijs u erop dat deze redenering één belangrijk punt vergeet: het is de seculiere samenleving die gebouwd is op het christelijke model, en niet andersom. De republiek werd stevig gevestigd door de normen van het Concordaat dat Napoleon I had bevolen ' en als basis voor haar secularisme nam de keizer die van de christelijke samenleving, en alleen die. Dit christendom was katholiek en protestants, en de seculiere burgerlijke macht legde vrede en tolerantie op aan de twee voormalige oorlogvoerende partijen. Maar afgezien van deze vredesplicht hoefden de twee religies geen compromis te sluiten; hun dogma's en doctrines bleven volledig vrij. Dit verklaart waarom het secularisme geen problemen heeft opgeleverd, tot aan de moderne confrontatie met de islam en vooral sinds de legalisering van seksuele perversies waarvan de daders mogen trouwen, mannen met mannen, vrouwen met vrouwen. Het secularisme heeft daarom recentelijk veranderingen ondergaan die botsen met de waarden van religieuze christenen of moslims. De situatie is dus duidelijk: vóór zijn afschuwelijke wetten was het secularisme verenigbaar met het monotheïstische geloof; Sinds de invoering van deze wetten is dat niet meer het geval. De seculiere keuze wordt alleen door moslims afgewezen, en dit wordt verklaard door de wijdverbreide christelijke afvalligheid die de katholieke en protestantse religies sinds 1844 en het institutionele adventisme sinds 1994 kenmerkt.

In het seculiere kamp heerst de overtuiging dat religies zich moeten aanpassen aan de nieuwe eisen die met de vooruitgang gepaard gaan. En ook hier, omdat valse christenen ermee hebben ingestemd hun christelijke waarden te compromitteren, is deze gedachte gelegitimeerd en gerechtvaardigd. Helaas voor hen heeft de islam geen roeping om zich aan te passen aan de regels die zijn opgesteld door de seculiere republikeinse "ongelovigen"; haar organisatie, zonder een opperste aardse leider, maakt deze religie ontembaar. In de islam, wat

"onderwerping" aan God alleen betekent, staat het iedereen vrij om te doen wat hij wil, zolang hij de profeet Mohammed en de Koran maar als zijn heilige boek erkent. Het is dan ook uitsluitend door hun minachting voor het religieuze subject dat het seculiere kamp niet heeft ingezien of begrepen dat de islam en zichzelf onverenigbaar zijn, juist vanwege hun tegengestelde principes; maar dit geldt ook voor het ware christelijke geloof. De norm van vrede die Jezus echter predikte, heeft christenen uiteindelijk tot de norm van manipuleerbare en volgzaam wezens gemaakt, en in de huidige afvalligheid zijn ze dat nog meer geworden. De waarden van zuiverheid die God ons leert, worden dus volledig genegeerd, alsof ze ons nooit zijn bijgebracht.

Dit is waar de islam nuttig is voor God; zijn ontembare aard maakt hem tot het oorlogszuchtige element dat een einde maakt aan de religieuze vrede in westerse samenlevingen. Voor onze Schepper is er voor alles een tijd. Tot zijn agressieve rol tussen 1958 en 1995 op het toneel verscheen, vestigde de sluimerende Maghrebijnse islam zich geleidelijk in Frankrijk en sinds 1945 in Duitsland, waar een grote Turkse gemeenschap zich heeft gevestigd. En in deze twee landen heeft de moslimcomponent zich lange tijd aangepast aan de seculiere regels van de gastlanden. Deze volgzaamheid was slechts tijdelijk en te wijten aan een tijdelijke verzwakking van de islamitische praktijk. Geleidelijk, sinds 1948, heeft de terugkeer van de Joden naar Israël, dat inmiddels Palestina is geworden, een permanente oorlog tussen Joden en Palestijnen uitgelokt. In moslimlanden heeft deze terugkeer, die als onrecht wordt ervaren, religieus gedrag en extremistische oorlogszuchtige acties nieuw leven ingeblazen, die zich geleidelijk hebben verspreid naar westerse landen. De eerste natie van zonde is zo de oorzaak geworden van een vloek voor alle westerse en oosterse landen. Gods plan is vervuld zoals Hij het bedoeld had. Alle omstandigheden die gunstig zijn voor oorlog zijn aanwezig en klaar om volkeren te treffen die schuldig zijn aan diverse zonden; voor de islam en het jodendom, hun verwerping van de Messias Jezus; en voor christenen, hun minachting voor Christus en zijn voorbeeld van gehoorzaamheid.

Gods toorn is daarom zeer groot, ook al zien we er maar een klein deel van terug in de huidige vloeken. Deze toorn is des te groter omdat de mensheid talloze getuigenissen heeft ontvangen die zijn afgewezen en veracht. Nee, de mens is niet legitiem wanneer hij ervoor kiest niet in het bestaan van God te geloven, hoewel hij vrij is om deze keuze te maken. Maar deze vrijheid beschermt hem niet tegen de gevolgen; want God veroordeelt de schuldige die het waagt Hem te verachten tot de dood. Hier wordt de goddelijke vloek gekenmerkt door de vormen die deze dood zal aannemen: het zwaard of kogels, bommen, vuur, verdrinking, allerlei onnatuurlijke sterfgevallen.

God houdt de moderne mens schuldig omdat hij weigert acht te slaan op de getuigenissen uit het verleden: die van de martelaren van het geloof, waarvan de laatste slechts iets meer dan tweehonderd jaar oud zijn. Zij worden schuldig bevonden omdat ze geloofden dat deze trouwe dienaren van God hun leven voor niets gaven; zonder enige reden. Aan de oorsprong van dit heldendom ligt de ervaring van de dood en opstanding van Jezus Christus, die eerst werd nagevolgd door zijn apostelen, de ooggetuigen van deze dood door kruisiging en opstanding.

In de seculiere leer komen dezelfde mensen overeen om veel minder belangrijke dingen te geloven op basis van getuigenissen die hun twijfels zo rechtvaardigen.

Twijfel is alleen gerechtvaardigd aan het begin van de overdenking; in geen geval aan het einde ervan. Want tussen het begin en het einde van de overdenking kan de mens zijn geloof opbouwen door rekening te houden met de talrijke gegevens die God aanbiedt aan de intelligentie van zijn uitverkorenen die Hem zoeken. Zo heb ik in mijn eigen ervaring kunnen ontdekken dat God, naast de parameters die door de teksten van de vier evangeliën worden onthuld, nog meer kon bieden, in zijn profetische boodschappen die de toekomst zo precies aankondigen dat de feiten de kracht van de geleefde werkelijkheid krijgen. Ook, vanwege de immense hoeveelheid gegevens die gunstig zijn voor het geloof en die de ongelovige ter beschikking staan, is zijn ongeloof hoogst en onvermijdelijk ongerechtvaardigd en veroordeeld door God.

Waar geloof is beschikbaar voor iedereen die oprecht eerlijk is tegenover zichzelf en zijn naaste. Ware eerlijkheid is een dwingende kracht die niet te bestrijden valt. Wat een uitverkoren mens onderscheidt van een ander, is de neiging om zijn eigen geweten te gehoorzamen. Daarentegen verzet de ongelovige zich tegen zijn geweten, dat hij onderdrukt door ervoor te kiezen geen rekening te houden met de argumenten van waarheid die hij ontvangt. Hoewel geschapen volgens hetzelfde modelprincipe van fysiek en mentaal leven, verschilt de uitverkoren mens van de gevallen mens doordat hij geen weerstand kan bieden aan wat zijn geweten hem voorschotelt, goed of kwaad; goed en kwaad worden uitsluitend bepaald door het oordeel van de Geest van God. Als hij niet bestond, zouden goed en kwaad niet gedefinieerd kunnen worden. En dit is precies wat er gebeurt in onze westerse samenlevingen, die zich volledig van God hebben afgescheiden. Het directe gevolg van deze scheiding is dit onvermogen om het kwaad te definiëren. Nu de mensheid niet langer de door God gestelde grens heeft, kan ze onbegrensd vooruitgaan in haar excessen en schandalen. En iedereen kan opmerken dat het eerste teken van deze totale scheiding van God de keuze was om het homohuwelijk te legaliseren en de afwijkingen daarvan, die tot dan toe door dezelfde maatschappij werden veroordeeld.

Ik huiver van afschuw bij de gedachte dat de maatschappij in dit proces nog verder zou kunnen gaan en uiteindelijk pedofiele relaties zou kunnen legaliseren, zoals de Aziatische volkeren, voor altijd gescheiden van God, al doen. Het is allemaal een kwestie van Gods gegeven tijd, maar we weten nu dat dit in het voorjaar van 2030 zal eindigen, op aarde, voor de goeden, de rechtvaardigen en de goddelozen.

God heeft in het aspect dat aan de natuur wordt gegeven talloze bewijzen geplaatst dat Hij haar geschapen heeft. Mariene fossielen gevonden op de hoogste bergen getuigen van de watervloed die God aan Mozes openbaarde. Maar in ongeloof wordt deze natuur geassocieerd met evolutionaire fantasieën sinds Charles Darwin, omdat de natuur tot hem toe als een goddelijke schepping werd beschouwd. Afgesneden van God, wordt de ongelovige het slachtoffer van talloze valse theorieën die hem gerust willen stellen. Wetenschappers verzekeren hem dat er geen God is om te vrezen en dat al het leven evolueert zoals de natuur zelf. We zien dat het aanpassingsprincipe het fundamentele element is van deze ongelovige

gedachte en het is vanwege deze mening dat de ongelovige denkt dat het religies zijn die zich aan de wetenschap moeten aanpassen en niet andersom. Behalve dat de wetenschap zich in haar denken onttrekt aan de gevolgen van het bestaan van de Schepper-God aan wie we het permanente wonder van het leven te danken hebben. Wetenschappers en gelovigen bekijken dezelfde dingen met verschillende verklaringen, en gelukkig leeft God om in te grijpen en een einde te maken aan deze voortdurende confrontatie, voor het geluk en de redding van zijn getrouwe uitverkorenen. Omdat geen enkele menselijke autoriteit bevoegd is om het in zijn plaats te doen. Wat zeker is, is dat Gods principe is om de werken van de goddelozen op zijn eigen hoofd te laten neerkomen, en dat in dit uiterste geval zijn lot definitief bezegeld is.

Ongelovigen zien hun ongelooft aangewakkerd door wetenschappers die hen rationele verklaringen geven voor wat de ogen zien. Maar wat zien we van deze aard dat tot ons spreekt? Alleen het bovenste aspect van de aardkorst, dat in de loop van 6000 aardjaren vele veranderingen heeft ondergaan door aardbevingen die bergen en vlakten hebben gevormd of vervormd, waar het water van gesmolten sneeuw stromen, rivieren en beken heeft gecreëerd. Religie verzet zich niet tegen de observatie van de over elkaar heen liggende lagen waaruit bergen en alle bodems bestaan. Maar ze verzet zich tegen de theorieën die deze dingen een bestaan van miljoenen en miljarden jaren toeschrijven, omdat God het tegenovergestelde heeft bevestigd door zijn plan van zesduizend jaar te onthullen, vanaf zijn schepping tot de glorieuze wederkomst van Jezus Christus. De zichtbare lagen getuigen hooguit van de laatste honderden opeenvolgende jaren van deze bijna 6000 jaar, en niets meer; de rest is slechts de vrucht van de menselijke geest, geïnspireerd door de duivel, die altijd bezig is goddelijke waarheden tegen te spreken en te vernietigen. Maar het is juist vanwege dit bedrieglijke werk dat de ongelovige verleidt, dat God hem en zijn opstandige demonen in leven heeft gelaten.

Alleen al de watervloed die plaatsvond in het jaar 1655, na de erfzonde, gaf de ondergrond van de aarde een specifiek, verifieerbaar aanzien. We moeten ons namelijk realiseren wat deze watervloed, die de aardbodem ongeveer een jaar lang bedekte, inhield. Het eerste gevolg was de dood van alles wat toen op aarde leefde. Het tweede gevolg was de verzachting van de bodem en de ondergrond van de aarde. Oude lagen waren vermengd met diverse schelpen en botten van dode land- en zeedieren. Het is zeker dat dit jaar van de vloed een zeer dikke, unieke laag creëerde. In Frankrijk, nabij Nîmes, bieden steengroeven deze aanblik: over tientallen meters is de steen samengesteld uit een samendrukking van min of meer gebroken zeeschelpen vermengd met geel zand; deze zeer bijzondere steensoort wordt "travertijn" genoemd; en Nîmes ligt niet aan zee, maar op ongeveer veertig kilometer van de Middellandse Zee. Deze aanwezigheid van zeefossielen op de hoogste droge plaatsen getuigt van de realiteit van de bijbelse zondvloed. Want in zijn Genesisverhaal openbaart God de fasen van zijn aardse schepping en op het moment dat het droge land uit de watermassa tevoorschijn kwam, is er geen leven, noch op het land, noch in het water. Ook kan men zonder een vloed de aanwezigheid van deze zeefossielen, die in het water zijn ontstaan na deze scheiding van het droge land, niet rechtvaardigen. Daarom

vormt elk van deze fossielen en zeeschelpen een zichtbare getuige, die het bestaan van de onzichtbare Geest-God, of zichtbaar in een aards vleselijk aspect, rechtvaardigt en bevestigt, zoals Hij verscheen in Jezus Christus voor en na zijn opstanding. In jonge bergen, zoals de Alpen, getuigen toppen en naalden van een grote chaos, georganiseerd door God, en de lagen van omgevallen en verspreide rotsen bevestigen het kenmerk van de jaren en eeuwen van de jaarlijkse opeenvolging van aardse tijd. Maar geen van deze dingen machtigt de mens om God tot een leugenaar te maken, omdat niets daarin de voltooiing van zijn wereldwijde project van zesduizend jaar tegenspreekt, dat zal worden gevolgd door de grote sabbat van het zevende millennium; een wereldwijde tijd, gebouwd op de standaard van de zevendaagse week. En deze analogie geeft de rest van de wekelijkse sabbat al haar glorieuze betekenis als beloning voor de overwinning op de zonde, behaald door onze goddelijke en menselijke Heer, Jezus Christus.

De ongelovige ontkent het bestaan van God volkomen ten onrechte, want de wetenschap en de technische kennis van leven en materie zijn vooruitgegaan. Alles wat de mens ontdekt, is slechts wat God als eerste geschapen heeft. Als degene die iets ontdekt, glorie claimt, hoeveel te meer verdient degene die alles en al het leven geschapen heeft de hoogst denkbare en aantoonbare glorie. En sinds de eerste islamitische aanvallen van de GIA in 1995 op Franse bodem, hebben de Franse leiders het bewijs gekregen van het gevaar dat het extremisme of religieuze fundamentalisme van de islam voor hen vormt. Nu ze de moeilijkheid hebben begrepen om dit, de een na de ander, te neutraliseren, hebben de Republikeinse leiders alleen maar de voortgang van het gevaar kunnen betreuren en vaststellen. Hun humanistische geest is gevangen in het dubbele aspect van de islam: sommige moslims zijn vredelievend, anderen agressief en moorddadig. Dit dubbele gezicht heeft de bestuursorganen tot immobilisme geleid, wat de hyperontwikkeling van islamistische groeperingen heeft bevorderd; dit, tot het moment van de onvermijdelijke, definitieve confrontatie die bovendien door God is voorspeld. Want God wilde het lot dat Hij voor de Franse ongelovigen had weggelegd niet voor hen verbergen. En in tegenstelling tot de Bijbelse profetieën, die door Michel Nostradamus in de Bijbel zijn gecodeerd, vertelde Hij hen in het 18e ^{kwatrijn} van de 1e ^{eeuw} :

"Door de onenigheid van de Gallische nalatigheid
Zal de doorgang naar Mohammed open zijn,
Het land en de zee van Senoise waren doordrenkt met bloed,
De Phocaeïsche haven van zeil- en overdekte schepen.

Het belang van dit kwatrijn is tweeledig: het kondigt niet alleen duidelijk het komende drama aan, maar drukt bovendien een goddelijk oordeel uit over het gedrag van de Fransen, aan wie het niet ten onrechte een geest van "onenigheid" en "nalatigheid" toeschrijft, die ik toeschrijf aan deze trots op het veroverende humanisme dat hen al lang, en tot op de dag van vandaag, kenmerkt. De gegeven waarschuwing was zeer waardevol, omdat de onwetendheid ervan juist de oorzaak is van deze genoemde nalatigheid. Het moet ook worden opgemerkt dat, net als bij de oude Galliërs, voor de Fransen van vandaag onenigheid het gevolg is van het verlangen naar vrijheid dat iedereen eist, maar dan in een strikt individuele vorm en mening. En het gevolg van deze confrontaties van ideeën is

onbeweeglijkheid, het verhinderen van een effectieve oplossing van de opgeworpen problemen; het "voor" en het "tegen" neutraliseren elkaar en op de lange termijn vernietigen ze hun natie, waardoor ze de acties van hun doodsvijanden vergemakkelijken.

De titel van deze boodschap verwijst naar "ongelovigen" en "ongelovigen", waarbij het verschil tussen beide moet worden opgemerkt. In de Bijbel wordt alleen gesproken over ongeloof, omdat deze term de afwezigheid van gehoorzaam geloof bij gelovige wezens aanduidt. Want ongeloof is een eigenaardigheid die in Frankrijk opdook tijdens de Franse Revolutie van 1789. Tot die tijd geloofden alle mensen in één of meer goden, maar geloofden ze allemaal in verborgen goddelijke heerschappijen; de afbeeldingen en standbeelden die hen voorstelden, waren voor aanbidders slechts de zichtbare steunpilaren van de geesten van onzichtbare godheden. Het is bovendien op dit punt dat de aanbidding van de ware God zich onderscheidt. Ook Hij blijft onzichtbaar, maar Hij verbiedt zijn gelovigen om ook maar de geringste afbeelding die Hem voorstelt te aanbidden. Geloof in Hem wordt getoond door Zijn leer in praktijk te brengen, en dat is voldoende, want de ware God wil alleen intelligente en gehoorzame verlorene uitverkorenen selecteren, het tegenovergestelde van de duivel en zijn opstandige demonen, die veroordeeld zijn tot uitstel, allereerst als voorbeeld. Zo toonde Israël ongeloof door te weigeren Jezus te erkennen als de Messias of de goddelijke Christus. Maar dit was niet de enige fout die het volk en zijn geestelijken begingen, want Jezus veroordeelde hun vele andere zonden tijdens zijn aardse bediening. De verwerping van de Messias was echter de laatste zonde die een definitief gevolg zou hebben voor het bestaan van het Joodse volk, dat in 70 door Romeinse troepen werd vernietigd om het door God verordende oordeel te bevestigen.

Voor de westerse mens van onze tijd is het moeilijk te beseffen dat zijn gedrag een menselijke anomalie is, omdat de eigenaardigheid van ongeloof voor bijna alle westerse mensen van onze tijd normaal is geworden. Maar ik benadruk dit punt: dit geldt alleen voor het westerse kamp, erfgenaam van de valse "verlichting" die werd gepredikt door de ongelovige vrijdenkers van de 18^e eeuw. Want de oosterlingen daarentegen zijn zeer religieus en fanatiek gebleven voor sommigen, zelfs de meerderheid van hen. Zo zijn, in navolging van het ongeloof van de Fransen, in ongeveer twee eeuwen alle westerlingen geleidelijk aan gewonnen voor de verwerping van de levende God. Dus hoe meer God zijn goedheid en liefde toont, hoe meer de mensheid, gevormd door de wetenschap, hem verwerpt en veracht. In het Westen in 2022 zijn goedheid en liefde niet langer populair. Maar aan de andere kant worden in het Oosten en Afrika valse, slechte en wrede godheden getrouw geëerd en gediend. Het westerse ongeloof is de afgelopen decennia aanzienlijk toegenomen, en vooral in het laatste decennium, waarin kinderen geen godsdienstonderwijs meer krijgen in Europese gezinnen, en vooral in Frankrijk, waar dit ongeloof voor het eerst in de geschiedenis van de mensheid is genationaliseerd. Maar laten we opmerken dat de vrijdenkers van de 18^e eeuw de God van liefde en goedheid niet verwierpen; zij verwierpen de onrechtvaardige en wrede rechtbanken van de pauselijke en rooms-katholieke inquisitie, die beweerden hem te vertegenwoordigen maar de rijke

edelman bevoordeelden ten opzichte van de armen. En zo gaven ze zichzelf, door de scheppergod te verwerpen, de godin "rede" als hun godheid, ook al gaven ze met hun gedrag juist het voorbeeld van "onrede". Want hun dwaling, waarvan de gevolgen tot op de dag van vandaag voortduren, was dat ze geen onderscheid maakten tussen Jezus Christus, de God van de evangeliën, en de verfoeilijke en onzuivere valse pauselijke heiligheid die ten onrechte de titel "plaatsvervanger of dienaar van de Zoon van God" claimt. Bovendien verhulde het protestantse geloof van de gewapende huichelaars, die de katholieke bonden slag voor slag beantwoordden, in hun tijd het getuigenis van de ware uitverkorenen, volgzame en vreedzame martelaren. De godsdienstoorlogen, afschuwelijk door de gruwelen die in beide kampen, protestants en katholiek, werden begaan, onthulden een wrede en strijdlustige schepper-God die haat verdient. Maar de Bijbel en zijn evangeliën toonden God het ware gezicht van de schepper-God, zodat de afwijzing ervan door vrijdenkers getuigt van hun opstandige aard en zij misbruikten het gerechtvaardigde voorwendsel van de wreedheden begaan door valse christenen om God en de gehoorzaamheid die al zijn schepselen aan Hem verschuldigd zijn, af te wijzen. Evenzo zijn de wetenschap en haar technische verklaringen vandaag de dag slechts de voorwendsels waarachter het schandalige verlangen naar vrijheid schuilgaat van mensen die uit vrije wil ongelovig zijn geworden. Want naast de Bijbel wordt het getuigenis van martelaren, geschreven met hun bloed, genegeerd en veracht door een opstandige samenleving die revisionisme praktiseert voor het aangezicht van God; omdat ze de geschiedenis herschrijven en ernaar streven historische religieuze verwijzingen te laten verdwijnen. Ik herinner me, sinds 1981, de toekenning van de plaats van de zevende dag aan de Romeinse "zondag", de eerste dag van de week die door God is ingesteld; maar ook, meer recent, de afschaffing van de verbondenheid van onze jaartelling met de naam van Jezus Christus; iets wat al sinds de schepping van de christelijke kalender, vastgesteld door de katholieke monnik Dionysius de Kleine, in de 6^e eeuw, wordt waargenomen. De naam van Christus moet verdwijnen om de moslimgemeenschappen, die nu talrijk zijn in Frankrijk, evenals de joodse gemeenschap, tevreden te stellen. Het syncretisme van het gezochte compromis leidt tot abject en absoluut cretinisme. Maar we zijn acht jaar verwijderd van de glorieuze wederkomst van de Messias die aldus wordt aangevallen, en zijn woede jegens de schuldigen zal des te meer gerechtvaardigd zijn. Idiotie regeert over opstandige geesten, aangezien ontwikkelde mensen het aandurven intelligentie en de complexe vormen ervan enkel aan het toeval toe te schrijven; de mens die, in zijn samenstelling, op zichzelf een model is van deze complexiteit, geschapen door de eeuwige, Wijze, Intelligente, Opperste en Almachtige Schepper God.

Volgens Spreuken 22:6 had God de Joden opgedragen zijn wetten aan hun kinderen te onderwijzen, zodat zij er niet van zouden afwijken als zij oud waren: "*Leer een kind de weg die het moet gaan, en als het oud is, zal het er niet van afwijken.*" Maar vandaag de dag, nu het oud is geworden, kan het ongeleerde kind alleen nog maar vastzitten in zijn atheïstische ongelooft, de vrucht van zijn onwetendheid over het religieuze subject. En dit gedrag, dat God met de dood bestraft, is de late, rebelse vrucht van de libertaire morele revolutie die in mei 1968 in Frankrijk werd voltrokken.

Leven en dood

Op de dag des oordeels presenteert God twee experimenten die achtereenvolgens in de hemel en op aarde worden uitgevoerd. Het eerste getuigt van het gedrag van engelen; het staat onder het teken van leven omdat engelen niet sterven, noch zich onderling voortplanten. Ze werden geschapen in het door God gewenste aantal, eens en voor altijd. En alle door God geschapen engelen hadden kennis van God, zijn wetten en zijn voorschriften, die zijn schepselen moeten gehoorzamen om gedeeld geluk te creëren. Want geluk hangt af van gehoorzaamheid aan regels die voor iedereen gelden. En aangezien deze noodzaak wordt opgelegd aan schepselen die door de Schepper bedoeld zijn als vrije keuze, konden egoïstische geesten deze noodzakelijke gehoorzaamheid alleen maar uitdagen. En ten eerste viel de eerste geschapen engel in de val van zijn vrijheid. Het was niet een gebrek aan kennis van God en zijn goedheid die zijn opstand rechtvaardigde; het was zijn vrije keuze, de vrucht van zijn karakter en alles wat zijn persoonlijkheid vormt. We weten niet hoeveel engelen er precies door God geschapen zijn, maar de ervaring op aarde getuigt ervan dat het aantal protestanten veel groter is dan het aantal uitverkorenen, gehoorzamen en zich onderwerpen in de liefde van God. Want wat geldt voor de aarde, geldt evenzeer voor het leven in de hemel: "*Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren*"; in overeenstemming met wat Jezus zei in Matteüs 22:14. Het belang van deze hemelse ervaring is het demonstreren van de natuurlijke vrucht die vrijelijk wordt gedragen door elk schepsel dat niet aan de dreiging van de dood is blootgesteld. Zo kwamen in de hemel degenen die gelijk zijn bijeen en werden twee groepen gevormd die in absolute termen tegengesteld waren. Het kwaad kon zich alleen uiten via gedachten en ideeën, aangezien de geestelijke lichamen beschermd waren tegen alle vormen van fysiek lijden. Maar deze keuzes, gemaakt door vrije geesten, hadden uiteindelijk dodelijke gevolgen voor het kamp van de opstandige engelen. En het is op dit niveau dat de noodzaak van aardse ervaring een rol speelt, want alleen op aarde zal opstandige slechtheid zijn meest verschrikkelijke vormen aannemen; mensen die tot het ergste worden gedreven door de ingevingen van satanische demonen.

Van de volledige 6000 jaar die God had vastgesteld voor zijn selectie van aardse uitverkorenen, kregen de engelen 4000 jaar om hun kant te kiezen. Omdat hun uiteindelijke veroordeling pas kwam op het moment van Christus' overwinning op zonde en dood, wat het loon ervan is, en hoewel ze in leven bleven dankzij uitstel, was de "*tweede dood*" voor hen weggelegd. Zo leerden ze waar de geest van rebellie hen naartoe leidt en voelden ze in hun ziel hoe vreselijk de dood is. Maar zelfs voordat ze definitief door de dood werden getroffen, zagen ze 4000 jaar lang wat de dood voor de mens betekende en begrepen ze dat de dood een effectieve goddelijke bedreiging was om de mens te dwingen hem te

gehoorzamen. Om deze effectiviteit te doorbreken, inspireerden ze de mens met valse overtuigingen, die allemaal het doel gemeen hebben de mensheid gerust te stellen over de dood. De grote Griekse beschaving uit de oudheid leerde de mens, via de filosoof Plato, dat de menselijke ziel onsterfelijk is. Dit is voldoende om het schepsel gerust te stellen dat zichzelf niet langer als zodanig ziet. En toch is deze gemoedsrust slechts gebaseerd op de domme redenering dat wat ooit leeft, eeuwig leeft. In werkelijkheid liggen de zaken heel anders, want God schept een leven uit het niets en niets weerhoudt hem ervan dit leven te vernietigen, het terug te sturen naar het niets, zonder ook maar een spoor van zijn kortstondige bestaan.

Op aarde experimenteerde God nog steeds met verschillende omstandigheden van het menselijk leven: het lange leven van de reuzen, vóór de zondvloed, en het korte leven van hun kleinere opvolgers. In beide ervaringen bleef de dood de geest van de mens kwellen, de volgzamen terugbrengend tot God en de opstandigen leidend naar de leugenachtige fabels van de duivel en zijn vervolgende hemelse en aardse menselijke demonen. 2000 jaar na de zonde van Adam en Eva, en na de watervloed, getuigde het nageslacht van Abraham van zijn band met de God des hemels. Zijn rol was de mensheid voor te bereiden zodat ze Christus zou herkennen die zou komen om een einde te maken aan de zonde en het gevolg ervan, de dood. Alleen, wederom, stapte de duivel in dit project, om aan deze verlossing van de uitverkorenen een veel ruimere toepassing te geven dan die welke God hem geeft, volgens zijn principe: "*velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren* "; iets dat de duivel erin geslaagd is te transformeren tot: "*velen zijn geroepen **en allen zijn uitverkoren*** ." Door de garantie van verlossing te bieden aan mensen die hun zondepraktijken rechtvaardigen, bereikt de duivel zijn doel dubbel: hij leidt tot de dood van mensen én saboteert het verlossende werk van God in Jezus Christus. Maar om te geloven in de fabels die de duivel verzint, moet de mens de Bijbeltekst negeren of onderschatten. En in beide gevallen is de situatie voor hem hetzelfde, want de Bijbel is alleen interessant als hij serieus wordt genomen door de lezer en door zijn geest wordt ontvangen, als een brief geschreven door zijn God die hem persoonlijk, in alle intimiteit, richt.

Zo onderwierpen de opstandige hemelse geesten gedurende 4000 jaar de opstandige menselijke geesten aan de grillen en spelletjes die ze in hen opwekten, wat sommigen ertoe bracht de zon te aanbidden, zoals de Egyptenaren en allerlei andere valse godheden; en voegden daar nog relaties aan toe met de geesten van de doden, waarachter ze zich soms presenteerden. En dit valse getuigenis was zeer effectief in het wegnemen van de angst voor de dood uit de geesten van de mens. Wie kan een gewonde ziel het plezier ontnemen om met zijn dierbare overledene een relatie te onderhouden die voortduurt tot in de dood na het leven? Het heidendom stond talloze heidense religieuze vormen toe deze verleidelijke illusies in stand te houden. Ook kwam Jezus, die de macht en daden onthulde die de kwade satanische engelen toebedeelden. Met deze openbaring had men kunnen hopen dat de mensheid zou ontsnappen aan de sofismen en misleidingen van demonen, maar nee, dat is niet wat er gebeurde; het tegenovergestelde gebeurde. De zeldzame aanwezigheid van de liefde voor de waarheid, die de uitverkorenen klein in aantal maakt, werd bevestigd door de aanvaarding van heidense normen door degenen die door Christus geroepen zijn. Want de dominante religie wist de

dreiging met de dood uit te buiten voor eigen gewin, voor een doel dat tegengesteld was aan dat van God. God dreigt inderdaad met de dood om de van nature opstandige menselijke geesten tot zijn gehoorzaamheid te brengen. Maar de katholieke religie bedreigt de dood om mensen te dwingen haar duivelse dogma's te gehoorzamen, die hun redding onmogelijk zullen maken. De dreiging met de dood is daarom in beide kampen aanwezig voor duidelijk diametraal tegengestelde doeleinden. Een lange periode van totale onwetendheid over de inhoud van de Heilige Bijbel kon het succes van deze rooms-katholieke pauselijke misleiding rechtvaardigen. Maar in de 16^e eeuw maakte de productie van de Bijbel, door middel van drukpersen, de vermenigvuldiging en verspreiding van de Bijbelse tekst mogelijk, waardoor de mensen de ware woorden van God te horen kregen. Ook de Katholieke Kerk voelde zich bedreigd door verwarring en afwijzing en verdubbelde haar aanvallen en vervolgingen. Ze dreigde niet langer alleen met de dood, maar diende die ook toe aan de menigte die zich ertegen verzette. Ook hier maakte de houding ten opzichte van de dood het mogelijk om de uitverkorenen van de geroepen te onderscheiden: weinig in getal, de uitverkorenen ondergingen het martelaarschap en de verschillende vormen ervan, maar de geroepen, veel talrijker, reageerden door hun eigen leven te willen redden. En daartoe namen ze de wapens op en beantwoordden ze de katholieke legers die hen aanvielen in naam van koningen en pausen, slag voor slag. Zo heeft een bedrieglijk christendom, volgens God samengesteld uit "hypocriete" mensen volgens Daniël 11:34, het tot in onze tijd overleefd, waar het vanuit de VS alle naties en volkeren van de aarde domineert. Haar huidige "hypocrisie" komt tot uiting in haar christelijke religieuze aanspraak en haar ware aanbidding van Mammon, de god van het geld, die in haar naam de dollar wordt genoemd. En deze religie is slechts de erfenis van het wrede calvinisme, ontstaan en ontwikkeld in Genève in de 16e eeuw. Haar dringende behoefte aan rijkdom ligt aan de basis van haar kapitalistische doctrine, die haar het recht geeft om mensen en alle volkeren der aarde uit te buiten. En ook hier rechtvaardigt het menselijk leven van haar volk de opoffering van het menselijk leven van andere volkeren. Na lang gestreden te hebben om haar macht over de hele aarde te vestigen, heeft ze uiteindelijk alleen de steun van West-Europa verworven, evenals enkele andere strategisch belangrijke punten in het Oosten, tot aan Japan en het voormalige Chinese eiland Formosa, dat inmiddels Taiwan is geworden. In het nieuws heeft een bezoek van een Amerikaanse politicus aan de leider van het land onlangs de irritatie van de Volksrepubliek China opgewekt. Dit feit isoleert de VS verder, die zich alleen met West-Europa en Australië bevinden, tegenover de vele volkeren die door dit dominante, uitbuitende kamp al lang als "derde wereld" worden omschreven. De Russische militaire operatie in Oekraïne heeft enorme gevolgen, veroorzaakt door de reacties van het westerse kamp, wier sancties tegen Rusland averechts werken. De bondgenoten van beide kampen hergroeperen zich en dag na dag nadert het uur waarop ze zullen botsen totdat het "*derde deel van de mensheid*" vergaat, aldus Openbaring 9:15. In een recente toespraak sprak president Macron over "een oorlog in Europa" en verbond hij deze met de Russische agressie tegen Oekraïne op 24 februari 2022. Dit klopt niet, want deze hevige oorlog begon in 2014 in de vorm van een burgeroorlog tussen anti-

Russische, pro-Poolse Oekraïners en pro-Russische Oekraïners die zich hadden teruggetrokken in de Donbass-regio. Deze fase werd volledig genegeerd door het Westen, maar toen Rusland in 2022 Oekraïens grondgebied betrad, reageerden ze omdat ze zich zelf bedreigd voelden. Dit gedrag kenmerkt het hele westerse kamp, dat de volkeren der aarde uitbuit, maar egoïstisch zijn privileges probeert te behouden. Deze keer mislukte het, omdat het Westen zelf de zaak de vorm heeft gegeven van het destabiliseren van de gehele wereldeconomie. De gevolgen van de maatregelen en sancties tegen Rusland drukken zwaar op alle volkeren ter wereld. En de malaise die zich zo verspreidt, veroorzaakt het heropleven van oude haatgevoelens die onderdrukt of onderdrukt werden, van oude wrokgevoelens jegens uitbuitende koloniale volkeren. In zijn goddelijke wijsheid zorgt God er uiteindelijk voor dat de goddelozen terugvallen op zijn eigen slechtheid.

In deze nieuwe situatie is weinig of niemand zich ervan bewust dat ook deze Russische leider, Vladimir Poetin, onderworpen is aan de richtlijnen van de almachtige God die zijn daden dicteert. Volgens Ezechiël 38 heeft God " *een ring aan zijn kaak* " geplaatst om hem te betrekken in een oorlog die van tevoren is voorbereid en voorspeld in Daniël 11:40-45, dat wil zeggen 26 eeuwen voor onze tijd. Waar westerlingen hem een goed voorbereid plan toeschrijven, laat Vladimir Poetin zich in werkelijkheid leiden door de reacties van de tegenpartij, die zelf een wereldbrand vreest; wat zijn wens bevestigt om zijn actie slechts de vorm te geven van een speciale operatie en niet van een oorlog.

In het aangezicht van de dood worden de gedragingen van mensen onthuld in al hun verschillen. In Oekraïne moedigt het presidentiële kamp een totale oorlog aan en roept het op tot een geest van opoffering onder de strijders, wier aantal met de tijd afneemt. Achter hen staan de hypocriete westerse Amerikanen en Europeanen die de strijd en de doden aanmoedigen door geld en wapens te verstrekken, maar vooral niet mannen die het risico lopen te sterven. Toch heeft God ook een "gesp op hun kaken" gezet, en ze zullen zich fysiek betrokken voelen bij het conflict dat ze materieel hebben aangemoedigd. Aan het front willen de VS de opoffering van Oekraïense strijders uitbuiten om Rusland, hun aloude vijand, zoveel mogelijk te verzwakken, wiens ondergang ze al willens en wetens in de jaren tachtig hebben veroorzaakt. Het Amerikaanse imperialisme is echt; de adelaar is het symbool. Hij staat op het wapen en de dollar. Dit imperialistische doel kan echter alleen slagen door concurrerende volkeren te vernietigen door middel van economie of oorlog. En na Japan en slechts gedeeltelijk Duitsland te hebben verslagen, vinden we in deze competitie vandaag Rusland, de andere winnaar van Duitsland en China; China, dat door Amerika werd toegelaten tot de Wereldhandelsorganisatie om zijn slavenarbeid uit te buiten. Dit rijke en machtige China is dan ook de vrucht van zijn werk. En vandaag de dag concurreert de slaaf met zijn voormalige meester, maar bovenal sterk met een bevolking van één miljard vierhonderd miljoen zielen. India heeft ook geprofiteerd van buitenlandse investeringen en is net als zijn islamitische religieuze concurrent Pakistan een grootmacht geworden.

De huidige nieuwe universele situatie stelt ons in staat de rol van de lange periode van religieuze vrede die God aan westerse samenlevingen heeft geschonken, beter te begrijpen. Deze 77 jaar durende vrede heeft de verrijking en

versterking van de militaire en economische macht van de voormalige kolonisatielanden bevorderd. Al in 1973 had de oliecrisis de islamitische Arabische landen verrijkt ten koste van de machtige Europese bestuurders. De vitale energiebehoeften van Europeanen hebben de schatkist van deze Arabische landen gevuld, want hoewel Europa profiteerde van water en groen, heeft God het land geen olie gegeven, waarvan het volledig afhankelijk is geworden, samen met gas. En deze afhankelijkheid is zo groot dat een verstoring van de voorziening alleen maar tot een complete ondergang kan leiden. Omdat dit risico reëel is, zullen de gevolgen terugslaan op de bevolking die gewend is aan luxe en welvaart. Maar hoewel het prettig is om rijk te worden, is het zeer moeilijk om arm te worden. Het is onder deze omstandigheden dat interne burgeroorlogen uitbreken en vorm krijgen. Dodelijke conflicten nemen daarom dag na dag toe, om meerdere redenen. Dit is des te meer het geval omdat, door goddelijk hoge temperaturen op te leggen aan gematigde landen die droogte veroorzaken, talloze branden uitbreken die duizenden hectares uitgedroogd bos en groen verwoesten. De vernietiging van het aardoppervlak is al volop gaande. Maar deze reeds zichtbare schade is niets vergeleken met wat de door mensen ontworpen wapens zullen aanrichten.

God heeft de mens twee paden voorgelegd, beelden van twee keuzes: "*leven en goed; dood en kwaad*", aldus Deut. 30:19. Het lot dat de mens vandaag de dag lijdt, getuigt ervan dat zijn keuze die van "*dood en kwaad*" was. Want als de keuze die van het leven was geweest, zou het goede overheersen en zou het kwaad overweldigd worden door welzijn en goede gedachten. Leven en dood zouden zeer nuttig zijn geweest in het plan van God, die beide geschapen heeft. Het leven stelt iemand in staat alles te ontdekken wat waarneembaar is; de dood heeft God in staat gesteld de tijd van slechte daden van slechte rebellen te verkorten. En sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog in 1945 is de keuze om doodstraf uit te sluiten in hun opvatting van rechtvaardigheid zeer onthullend geweest voor de menselijke geest en gedachten. Hun strijd tegen God heeft hen ertoe gebracht alles wat God in zijn wijsheid heeft verordend, te vernietigen, af te schaffen of te verdraaien. Zo hebben ze vrijheidsvijandige samenlevingen opgebouwd waarin het kwaad volgens God alleen maar kon profiteren en zich kon vermenigvuldigen. In interviews op televisie en in de ether constateren en betreuren mensen de toename van allerlei vormen van geweld, onzekerheid, diefstallen en verkrachtingen. Maar hoe kan het ook anders als de goddelijke wijsheid wordt genegeerd en verworpen?

Goddelijke demonstraties betreffen ook de verschillende politieke experimenten die in de loop der tijd zijn voorgesteld door monarchistische, republikeinse, kapitalistische of juist communistische regimes. Zo is elk denkbaar maatschappijmodel getest, waaruit bleek dat geen ervan in staat was mannen en vrouwen geluk te brengen. Sinds 1945 hebben de VS en Rusland volledig tegengestelde regimes aangenomen. Tegenover het egoïsme van het Amerikaanse kapitalisme verzette Rusland zich tegen zijn communistische model, waarin de mensen hun armoede gelijk deelden. Egoïsme was niet langer een probleem, maar de natie die na Frankrijk in nationaal atheïsme was vervallen, kon de door God gezegende vrucht niet dragen. Daarom was de deling die van lijden en "terreur",

zoals Frankrijk dat deed van de zomer van 1793 tot de zomer van 1794. De nationale leider Jozef Stalin wilde zijn volk gelukkig maken, maar omdat hij zelf afgesneden was van God, tegen wie hij vocht, was hij daartoe niet in staat en werd hij het koude en onbewogen bloeddorstige monster dat de dood van miljoenen mensen in Siberië en elders, en zelfs in Oekraïne, veroorzaakte. Ook communistisch China, waar de "draak" wordt aanbeden, kan zijn bevolking geen geluk bieden. Dat geldt ook voor Noord-Korea, waar de jonge leider Kim Jong-Un er echter in is geslaagd de harten van zijn volk te veroveren, terwijl hij hen in een oorlogszuchtige poging tot dood en verderf heeft blootgesteld aan de dood. We willen benadrukken dat dit land, met zijn Bijbelse naamgenoot Kore, zich volledig verzet tegen het christelijk geloof, waartegen het altijd heeft gestreden.

Aan iedereen, aan het westerse kamp dat de dood wil uitroeien en aan de oosterlingen die de dood liefhebben, kondigt God in Jezus Christus een Derde Wereldoorlog aan die de bewoners van de aarde alle hoop zal ontnemen om hun leven daar duurzaam te verlengen. *Het symbolische "derde deel van de mensheid"* zal "*gedood*" worden, en waarschijnlijk in reële aantallen nog meer. Dit zullen de laatste **doden** in de menselijke geschiedenis zijn, maar ze zullen zeker zeer talrijk zijn, aangezien de glorieuze wederkomst van Jezus Christus een volledige uitroeiing van het menselijk leven op aarde zal markeren. De overlevenden zijn misschien gering in aantal, maar vanwege het einde van de genadetijd zal God de dood van geen van zijn getrouwe uitverkorenen meer toestaan. Daarom zullen de laatste uitverkorenen in de laatste test van het universele geloof "slechts" met de dood worden bedreigd door hun opstandige rechters. En de laatste "doden" in de aardse geschiedenis zullen zij zijn: hun rechters. Zij zullen aldus het sterfelijke lot ondergaan dat Haman voor de Jood Mordechai in gedachten had ten tijde van koningin Esther en dat hij zelf heeft ondergaan.

DE OPENBARING VAN HET ZEVENDE UUR en de VIER "Johannes"

Op een moment dat het absolute drama zich op het punt staat te voltrekken, presenteer ik u dit getuigenis dat de evolutie van de ervaring onthult, gevolgd door "*het getuigenis van Jezus*", dat betrekking heeft op en zijn profetische openbaring vormt in geschrifte en vervulling. Want net als de Schepper-God die het bedacht, is Gods plan gebouwd in een progressieve evolutie die kenmerkend is voor alles wat leeft. Dit vers uit Spreuken 4:18 bewijst het: "*Het pad van de rechtvaardigen is als het stralende licht, dat steeds helderder schijnt tot de volle dag.*"

De "Openbaring van het zevende uur" is de naam die gegeven is aan de laatste vorm van mijn profetische uitleg, voorgesteld aan de officiële Adventkerk, die zelf "Zevendedagsadventisten" wordt genoemd. Zo komt met het verstrijken van de tijd, na de dag, het uur. Deze naam "zevende uur" is volledig gerechtvaardigd, aangezien deze overeenkomt met de betekenis van de zevende tijd van goddelijke openbaring, die in Openbaring 3:14 nauw verbonden is met de boodschap gericht aan de Adventisten in de periode die "*Laodicea*" wordt

genoemd, een Griekse naam die "oordeel over het volk" betekent. Het beeld van een klok die een opeenvolging van zeven uren markeert, wordt gesuggereerd door de presentatie van zeven boodschappen in Openbaring 2 en 3. Dat deze profetische "brieven" de gehele christelijke periode bestrijken, wordt bevestigd door de namen van de eerste, zevende en laatste periode: " *Efeze* " en " *Laodicea* ", die in volgorde betekenen: Lancering (van de Kerk) en Oordeel over het volk (van de Kerk).

Dit begrip van uur is uiterst belangrijk, omdat het Joodse volk zijn vloek al te danken heeft aan een fout in het begrip van uur ten tijde van Jezus' bediening. De Joodse fout bestond hierin: de Joden geloofden dat ze zich in het uur van Gods " **wraak** " bevonden, zoals voorspeld in Jesaja 61:2, terwijl ze zich slechts in het eerste uur van Gods plan bevonden; die van **het genoemde "jaar van genade"** dat voorafgaat aan het uur van de " **wraak** " van God in de tekst van deze profetie: Jesaja 61:1-2: " *De Geest van de Heer YaHWéH is op mij, omdat YaHWéH mij gezalfd heeft om goed nieuws te brengen aan de zachtmoedigen; Hij heeft mij gezonden om te helen de gebrokenen van hart, om vrijheid uit te roepen aan de gevangenen en vrijheid aan de gevangenen; om het jaar van YaHWéH's genade uit te roepen en de dag van wraak van onze God ; om allen die treuren te troosten ; »* Dit is de reden waarom Jezus, tijdens zijn lezing van deze tekst in de synagoge van Nazareth, zijn lezing stopte na *het genoemde "jaar van genade"* en de bijbelrol sloot. Later, om de vloek te bevestigen die op het punt stond over de hele natie te vallen, vervloekte Jezus een " *vijgenboom* " die als " *onvruchtbaar* " werd beschreven omdat hij geen vrucht droeg, wat normaal was aangezien in de tekst wordt gespecificeerd dat het niet het gunstige seizoen was voor de vrucht van de vijgenboom. En om het rechtvaardige oordeel van God over dit Joodse volk te versterken en te bevestigen, merkten de discipelen van Christus op dat de vijgenboom, na de vloek die erover was uitgesproken, verdord en gestorven was; een beeld van het verschrikkelijke lot van het Joodse volk, slachtoffer van zijn irrationele gehechtheid aan de normen van het Oude Verbond. Door de tijd heen, en tot op onze tijd, heeft gehechtheid aan traditie gelovigen er voortdurend van weerhouden om met geloof het nieuwe licht te ontvangen dat God ons schenkt.

Deze tragische les voor de Joodse natie werd voor het eerst herhaald en vervuld voor het katholieke geloof in de 16^e eeuw en in 1844 voor het protestantse geloof, en ten slotte voor het officiële institutionele adventisme in 1994. Tussen 1982 en 1991, de datum van mijn officiële ontslag (november 1991), stelde ik een nieuwe interpretatie voor met betrekking tot de data die werden toegeschreven aan de laatste drie gemeenten van Openbaring 3: " *Sardis, Filadelfia en Laodicea* ". Tot dan toe had het officiële adventisme, op traditionele wijze, haar bestaan verbonden aan de ene periode genaamd " *Laodicea* ". De instelling had de interpretatie van de adventisten behouden, die de wederkomst van Christus, dat wil zeggen het einde van de wereld, in het jaar 1844 plaatsten. Mijn werk bestond uit het aantonen dat deze interpretatie onjuist was, omdat de geïnspireerde en geschreven profetie logischerwijs de tijd bestrijkt tot de ware en daadwerkelijke wederkomst van Jezus. Als gevolg hiervan betreffen de data die niet gemarkeerd zijn door zijn ware wederkomst de era's van Sardis en Filadelfia en slechts gedeeltelijk die van Laodicea. Het licht dat mijn begrip van Daniël verlichtte,

stelde me in staat de datum van Sardis vast te stellen op 1844 (1843) en die van Filadelfia op 1873. Tot aan mijn bediening werd er in het officiële adventisme geen uitleg gegeven voor dit hoofdstuk 12 van Daniël. Door de profetische interpretatie van de pioniers van het werk te behouden, beroofde dit officiële adventisme zichzelf van het begrip van drie boodschappen die betrekking hebben op de era's " *Sardis, Filadelfia en Laodicea* ". Het vergiste zich dus in de tijden van Gods plan, net als het Joodse volk daarvoor. En het ergste is dat deze dwaling met dezelfde prijs wordt betaald: de goddelijke vloek en de geestelijke dood.

Tussen 1980, de datum van mijn doop, en 1994, de datum vastgesteld aan het einde van de profetische " *vijf maanden* " of *150 feitelijke jaren van de boodschap van de " vijfde bazuin "* uit Openbaring 9:5-10, kwam er een geloofstest die het officiële adventisme op de proef stelde; een test die de volle betekenis geeft aan de boodschap die Jezus in " *Laodicea* " tot het adventisme richt; een boodschap die aldus de tijd van het opbreken van de officiële instelling goedkeurt, maar niet van de adventistische beweging die in dissidentie, daarbuiten, zou voortbestaan. Deze gebeurtenissen liggen nu achter ons en het is noodzakelijk om te putten uit de lessen die God ons door deze ervaringen heeft gegeven.

De eerste les is te begrijpen dat de data, gebaseerd op profetische ketens zoals vastgesteld door Daniël en Openbaring, niet bedoeld waren om de datum van de ware wederkomst van Jezus Christus precies vast te stellen. Integendeel, God gebruikte dit motief om het geloof van zijn dienaren in 1843, 1844 en 1994 op de proef te stellen. Pas na deze drie opeenvolgende historische testen onthulde Jezus aan degenen die Hij liefheeft en die Hem in onvrede liefhebben en dienen, in 2018, de datum van Zijn ware wederkomst, het voorjaar van 2030, die niet gebaseerd is op een eerder vastgestelde profetische keten. Ik moet ook duidelijk maken dat mijn studie van de profetieën nooit gemotiveerd was door de zoektocht naar de datum van Christus' wederkomst. Alleen mijn verlangen om alle geopenbaarde mysteries te begrijpen stond ter discussie. En het gevolg van deze studie was de ontdekking van deze profetische periode van " *vijf maanden* " van de " *vijfde bazuin* ", waarvan het gebruik, sinds de datum 1844, mij de datum 1994 oplegde. En zoals het geval was met 1844 voor de protestanten, wordt de datum 1994 door God bekrachtigd en heeft het voor het traditionele adventisme een dodelijke spirituele consequentie.

De tweede les betreft de drie verkregen profetische data: 1844 (in werkelijkheid: 1843-1844), 1873 en 1994. Gebaseerd op dezelfde keten van Daniël 9 en 8 en Openbaring 9:5-10, markeren de data 1844 en 1994 dramatische eindjes van het goddelijke verbond met achtereenvolgens protestantse christenen en adventistische christenen. Deze twee data worden daarom gekenmerkt door de goddelijke vloek. Maar gebouwd op de keten van Daniël 12:12, markeert alleen al 1873 een boodschap van totale zegen die de Zevendedagsadventistenkerk aanging toen zij, sinds 1863 een Amerikaanse instelling geworden, een missie van universeel getuigenis aanging. Deze interpretaties stellen ons in staat de volledige logica van de geprofeteerde boodschappen te herontdekken. Zo zegt Jezus in het tijdperk van " *Sardis* " (1843-1844) de volhardende en trouwe adventisten, maar Hij specificeert: " ***Zij zullen met Mij wandelen in witte gewaden*** ." Merk op

dat dit de toekomstige tijd is, omdat zij, nog niet de sabbat vierend, maar de geërfde Romeinse zondag, nog geen volledige heiliging kunnen verkrijgen, gesymboliseerd door deze " *witte gewaden* ". Pas tussen 1844 en 1863 werd de sabbat aanvaard en aangenomen door deze pioniers van het adventistische werk. En het was door de praktijk van Gods heilige sabbat aan te nemen dat zij deze " *witte gewaden* " van heiliging ontvingen. In 1873 werd de volledige en volmaakte heiliging van de "Zevendedagsadventisten" door God uitgedrukt en bekrachtigd in zijn boodschap gericht aan " *Filadelfia* ", waarvan de betekenis "broederliefde" de vrucht is die door de Geest wordt gedragen. Daarom bevat deze boodschap geen vloek. Het bevat echter een waarschuwendende boodschap, waarvan de onwetendheid het adventisme van het volgende tijdperk, " *Laodicea* ", in 1994, zijn vloek en uitbraak door Jezus Christus zal kosten: " *Ik kom spoedig. **Houd vast wat je hebt, zodat niemand je kroon neemt.*** " Christus' woorden hebben een paradoxaal karakter dat begrepen moet worden. Door te zeggen " *houd vast wat je hebt* ", richt Jezus zich niet op profetische interpretaties, maar op de houding van geloof en interesse die de pioniers ervan voor dit profetische woord aan de dag legden. En de paradox bestaat erin dat deze interesse juist bestaat uit het weten hoe een geërfde, verouderde en ongerechtvaardigde uitleg losgelaten moet worden, wanneer een nieuwe, coherenter en gerechtvaardigde uitleg wordt gepresenteerd; wat het geval was voor het officiële adventisme tussen 1982 en 1994. Met mijn officiële ontslag in november 1991 bevestigde en bekrachtigde de instelling van de "Zevendedagsadventisten" haar afwijzing van de nieuwste inzichten die Jezus haar door mij aanbood. Door het uur verkeerd in te schatten, net als de Joden vóór hen, werd de Adventistische instelling het slachtoffer van haar eigen verkeerde oordeel over de "Openbaring van het zevende uur". Dit "zevende uur" was het einde van haar verbond met God in Jezus Christus.

Getrouw aan zijn belofte heeft Jezus zijn zegen uitgesproken over mijn werk en heeft de "Openbaring van het zevende uur" van hem een duidelijkere uitleg gekregen. Sinds 2018 is daar de kennis van het jaar van de ware wederkomst van Jezus Christus aan toegevoegd. Deze keer zal de op handen zijnde vervulling van de wereldoorlog van de " *zesde bazuin* " zijn wederkomst voor de " *zevende bazuin* " op de datum van het voorjaar van 2030 bevestigen .

De evocatie van deze " *zesde bazuin* " brengt mij ertoe het mysterie van de "vier Johannesen" uit te leggen, een uitdrukking die in de titel van deze boodschap wordt genoemd.

In 1989 werden jonge adventisten in Valence gedoopt en ze waren meteen geïnteresseerd in mijn boodschap, gepresenteerd in een document getiteld "Daniël en Openbaring"; een zeer uitgebreid werk dat deze twee boeken uitlegde. Deze band bleef bestaan na mijn officiële verwijdering in november 1991, en ze wilden de instelling hun steun betuigen en hun wens kenbaar maken om op hun beurt uit de officiële registers van de instelling te worden verwijderd. Een van deze broeders, Jean-Philippe, bekeerde een collega genaamd Jean-François en zo kwamen we samen met Jean-Marie, een andere vriend van Jean-Philippe, die in 1991 gedoopt was, en met mij, mijn doopnaam was Jean-Claude, samen om de genoemde "vier Johannesen" te vormen. Een andere broeder, de zeer jonge Joël (+ Johannes), die op dezelfde dag op 13-jarige leeftijd gedoopt werd, was zeer

geïnteresseerd in mijn boodschap, juist op de dag van zijn doop, en na verschillende ervaringen en tijd sloot hij zich bij mij aan en bracht zijn steun en zijn blijvende trouw, evenals zijn veelzijdige talenten. Na zijn doop aarzelde de predikant van de kerk niet om de politie in te schakelen om onze geestelijke relatie te verbreken, maar Godzijdank tevergeefs. Ik vermeld dit getuigenis omdat het bewijst dat God rechtstreeks werkt en door symbolen spreekt. Waarom wilde hij de "vier Johannesen" samenbrengen? Vanwege de symboliek van het getal vier: universaliteit, en vanwege de betekenis van de naam Johannes: **God heeft gegeven**. Bedenk dat de profetie van Openbaring al aanvankelijk aan "de apostel Johannes" was geopenbaard. Om zijn boodschap van het "zevende uur" officieel over te brengen, " **heeft God gegeven** ". **gaf** "zijn licht" aan vier dienaren, die aldus "vier apostelen" waren, die op dat moment door hem werden erkend. Dit, ongeacht hun gedrag in de toekomst. Het zijn vier officiële getuigen van zijn werk bij de start ervan. Twee van hen, Jean-Philippe en Jean-François, zijn lang en hun lange benen dienden de Heer met ijver en geluk, toen we vijf openbare conferenties organiseerden, verspreid over het jaar 1992. Zij verspreidden elk 5000 folders met uitnodigingen en boodschappen in de brievenbussen, waarin ze het verraad van het officiële katholieke en protestantse christendom aan de kaak stelden. Deze getoonde ijver was de concrete vrucht van de zekerheid van ons geloof in de wederkomst van Christus in 1994 en we hadden dezelfde overtuiging dat we in het jaar 1993 de vervulling van de laatste of derde wereldoorlog zouden meemaken. Niemand van ons twijfelde hieraan. In 1991, op de avond van de dag waarop ik, vóór mijn ontslag, mijn standpunt aan de predikant kon presenteren, bijgestaan door drie adventistische getuigen, Mireille, de zus van Jean-Philippe die deelnam aan dit getuigenis, ontving van God in een visioen "een ster die verticaal uit de hemel viel", terwijl ze naar huis terugkeerde. De "Openbaring van het zevende uur" werd daarom opnieuw door God bekrachtigd op het niveau van de gevolgen van de officiële afwijzing ervan door de instelling, en de presentatie ervan, bijgestaan door drie getuigen, Jean-Marie, Jean-Philippe en zijn zus Mireille, was in overeenstemming met de norm die God had vastgesteld, die schreef dat " *het getuigenis van twee mannen waar is* ", zoals Jezus zei over zijn bediening en zijn persoonlijke getuigenis: Johannes 8:17: " *In uw wet staat geschreven dat het getuigenis van twee mannen waar is.* " Wij waren met z'n vieren om te getuigen van het licht dat Jezus Christus ons gaf.

De tijd verstreek en na 1994 bleven er nog maar "vier" van ons over die in de waarde van onze profetische data bleven geloven. Maar pas in 1996 bracht de Geest mij ertoe de vloek van de adventistische instelling te benadrukken, namelijk de ware betekenis van de boodschap die aan de datum 1994 verbonden was. Deze datum was de laatste die vastgesteld kon worden aan de hand van de tijdsduren die in Daniël en Openbaring voorspeld waren. Na verloop van tijd trok Jean-Marie zich terug, waarna het lange wachten zijn gevolgen had: de groep viel uiteen, omdat mijn broeders de ineffectiviteit van onze missie niet langer accepteerden en tolereerden. Jean-Philippe wendde zich tot christenen van verschillende groepen, met name de Joden. Jean-François begon met een persoonlijk getuigenis en voegde, zonder mijn uitleg te verwerpen, een nieuwe interpretatie toe die ik aanvankelijk verwierp omdat de Bijbeltekst die niet

rechtvaardigde. En hier wordt deze ervaring nuttig om te begrijpen. Hij schreef aan de " zesde bazuin " de profetische " vijf maanden " van de " vijfde " toe, waarbij hij de datum 1873, toegeschreven aan het " Filadelfia "-tijdperk , als beginpunt nam . Wat de profetie betreft, is deze benadering volkomen ongerechtvaardigd, aangezien 1844 niet 1873 is. Wat de profetie echter niet zegt, is dat niets God ervan weerhoudt om dezelfde periode van 150 reële jaren te kiezen om deze " zesde bazuin " in 2023 te vervullen. Hij belooft zo het geloof van de Adventisten, erfgenamen van de goddelijke zegen van 1873, die uiteindelijk de vervulling zien van het geprofeteerde drama van de Derde Wereldoorlog waarop ze wachtten en waarmee de tijd van de naties, verwoest door verschrikkelijk vernietigende moderne wapens, eindigt. Zo heb ik, zeer recent, en sinds het begin van de oorlog in Oekraïne, deze mogelijkheid aangenomen die de Wereldoorlog in het jaar 2023 vaststelt. Hoewel de tekstuele logica dit niet rechtvaardigt, kan de spirituele logica daarentegen wel degelijk een verband leggen tussen de goddelijke zegen en de vervulling van de " zesde bazuin ", die het bewijs vormt van het toebehoren aan de openbarende Schepper God, overeenkomstig wat Apocalyps 17:8 specificeert: " *Het beest dat u zag, was en is niet. Het moet opstijgen uit de afgrond en naar het verderf gaan. En zij die op de aarde wonen, wier namen niet in het boek des levens geschreven staan vanaf de grondlegging van de wereld, zullen zich verbazen wanneer zij het beest zien , want het was en is niet, en zal weer verschijnen.* " De oorzaak van "verwondering" is tweeledig: onwetendheid over Gods plan, maar ook onwetendheid over de datum van de vervulling ervan. En het is op dit niveau dat de kennis van deze datum het teken wordt van Gods profetische zegen voor ware, dissidente adventisten. Zij zijn erfgenamen van de zegeningen van Jezus' geliefde " Filadelfia ", terwijl ze leven in het kielzog van het verworpen, lauwe, formalistische " Laodicea ".

In Openbaring 17:8 begunstigt de term " **bodemloze put** " de identificatie met de " zesde bazuin ", die de tweede vorm vormt van " *het beest dat oprijst uit de bodemloze put* "; de oorspronkelijke vorm betreft de Franse revolutionaire terreur van de " vierde bazuin ". Maar de context van de boodschap van Openbaring 17:8 richt zich ook op de terugkeer van " *het beest dat oprijst uit de zee* " in de vorm van " *het beest dat oprijst uit de aarde* ". Om dit duidelijk te maken, herinner ik u eraan: onder de titel " *getuigenis van Jezus* " openbaart God aan de uitverkoren adventisten de komst van vier " *beesten* " of moorddadige regimes; in chronologische volgorde, de eerste: " **het beest dat oprijst uit de zee** " (coalitie van het pausdom en de katholieke monarchie); de tweede: " **het beest dat oprijst uit de bodemloze put** " (Franse terreur en vierde bazuin); de derde, en reden tot verbazing voor gevallen Adventisten: " **het beest dat opstijgt uit de afgrond** ": een tweede en authentieke vorm van " *tweede wee* " uit Openbaring 9 (Derde Wereldoorlog: *tweede wee* en zesde bazuin); de vierde: " **het beest dat opstijgt uit de aarde** " (Protestants en katholiek regime van universele heerschappij: *het beeld van het eerste beest*).

Ik maak van deze boodschap gebruik om u eraan te herinneren dat het door God geopenbaarde plan zeker is en dat zijn dienaren zich niet mogen laten beïnvloeden door de huidige tegenslagen die Rusland in deze oorlog in Oekraïne

heeft geleden. Want net als de westerse volkeren waarmee het banden en handelsbetrekkingen heeft opgebouwd, is Rusland gewend geraakt aan vrede en handel, de twee waarden die het Westen al 77 jaar nastreeft en koestert. De laatste jaren vóór 2018 werden gekenmerkt door een ogenschijnlijk succes. Dit verklaart de versoepeling van de militaire training, zowel in het Westen als in Rusland. Maar terwijl dit Rusland op conventionele wapens is blijven hameren zonder enige verbetering, en de voorkeur geeft aan de ontwikkeling van krachtige, vernietigende kernwapens vanwege de uiteindelijke rol die God het toebedeelt, heeft de technische vooruitgang in het Westen de bouw mogelijk gemaakt van geavanceerde wapens op basis van elektronica en digitale processoren; een groot voordeel qua precisie, maar wapens die bijzonder kwetsbaar zijn voor de magnetische invloeden van de omgeving. Dit eerste jaar van gevechten tussen Rusland en Oekraïne heeft ons de ongelooflijke effectiviteit laten zien van observatie- en moorddrones, die de kracht van tanks, kanonnen en schepen uitdagen. Dit jaar zal ook hebben bijgedragen aan de uitputting van de wapenvoorraden in zowel het Westen als Rusland, dat ondanks alles een grotere voorraad heeft. De aankoop van drones door Rusland van Iran herstelt de onevenwichtigheid die het tijdelijk verzwakte. De Russische leider rekent erop dat de gevolgen van de winter het westerse verzet, dat besloten heeft zich van Russisch gas te ontdoen, zullen verzwakken. Maar het koppige Westen zal niet buigen, ondanks de onrust die onder de bevolking is ontstaan. Daarom zal Rusland westerse landen dwingen om direct betrokken te raken bij het conflict; hetzij door hen aan te vallen, hetzij door hen te dwingen het aan te vallen. 2023 zal het jaar zijn van het grote westerse drama, want van escalatie tot escalatie zal het ergste gebeuren wanneer het het Europese kamp domineert. Zoals God in Daniël 11:44 aankondigde, zal zijn Russische grondgebied worden verwoest door het nucleaire vuur van de VS. En het is in een wanhopige en gedoemde actie dat de resterende Russische troepen op nucleaire wijze zullen reageren op de westerse vijand, met hun onderzeeërs en hun verborgen bases die operationeel bleven. Door Hem de actie van "*het uitroeien van menigten*" toe te schrijven, bevestigt God in Dan. 11:44 het tijdstip waarop de opstandige mensheid "*uitgeroeid*" zal worden: "*Er zullen berichten uit het oosten en uit het noorden komen die Hem verschrikken, en Hij zal in grote grimmigheid uittrekken om **menigten te vernietigen en uit te roeien**.*"

In tegenstelling tot wat er in tv-programma's wordt beweerd, heeft Rusland niets van tevoren gepland. Sinds de val van de USSR en de deling ervan in onafhankelijke democratische republieken, net als het Westen, streeft het naar commercieel succes, begunstigd door vrede met de volkeren. Rusland had er geen belang bij om oorlog te voeren tegen zijn rijke westerse cliënten. Sinds 2022 heeft het verzet van de Oekraïense legers, uitgerust door het Westen, de Russische woede geleidelijk doen toenemen. De geleden mislukkingen en tegenslagen versterken deze woede; dit bevestigt de goddelijke woorden die de afwezigheid van voorbereiding op oorlogszuchtige agressie voorspellen, aangezien, volgens het beeld in Ezechiël, het land zich niet heeft voorbereid op oorlogszuchtige agressie. 38:4, "*een haak aan hun kaken*", dwingt God het vredelievende Rusland om oorlog te voeren tegen zijn westerse doelen: "*Ik zal jullie trainen, en*

ik zal een haak aan jullie kaken zetten; Ik zal jullie uitleiden, jullie en je hele leger, paarden en ruiters, allemaal prachtig gekleed, een grote troepenmacht die het grote en het kleine schild draagt, allen zwaaiend met het zwaard. " En het volgende vers 5 wordt bevestigd door de groepering van bondgenootschappen die we nu zien: *" En met hen die van Perzië, Ethiopië en Put, allen dragend het schild en de helm.* " Voor " *Perzië* " of Iran, en " *Ethiopië* " of Zwart Afrika is het al bevestigd; dan blijft de actie van " *Put* " of Noord-Afrika over, die zich bij het Russische kamp zal aansluiten vanwege zijn religieuze band met Tsjetsjenië, zowel islamitisch als Russisch, die samenwerkt met orthodox-christelijk Rusland.

Geloof wordt uitgedrukt door een houding van volledig vertrouwen die we stellen in God en in zijn profetische aankondigingen. En de apostel Paulus leerde in Hebreeën 11:6: *" Zonder geloof is het onmogelijk God te behagen ."* *" En zonder geloof is het onmogelijk Hem te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij bestaat en dat Hij een beloner is voor wie Hem ijverig zoeken ."* Dit geloof kan ons daarom beschermen tegen de vernietigende effecten van feiten die we in de nabije toekomst waarnemen en die, even, het tegenovergestelde lijken aan te kondigen van wat geprofeteerd is. Maar de ervaring wordt door God georganiseerd, volgens zijn plan dat uiteindelijk in al zijn precisie tot stand komt. En onze God rekent erop dat ons vertrouwen in Hem verheerlijkt zal worden in het aangezicht van zijn vijanden, die ook de onze zijn. Zijn plan voor zijn uitverkorenen is groots en zijn profetische openbaringen zijn van vitaal belang voor degenen in hun kamp die nog in leven zijn.

Het is nog steeds God, en Hij alleen, die het moment kiest waarop het begrip van Zijn geprofeteerde openbaringen moet worden begrepen of veranderd, en Hij is het die de geesten van Zijn uitverkorenen in staat stelt zich aan deze veranderingen aan te passen. Het is goed om dit te begrijpen, omdat wij in alle opzichten Zijn nederige en zwakke schepselen blijven, in alles van Hem afhankelijk.

In de huidige tijd versnellen aspecten van het leven: alles beweegt sneller. Informatie verspreidt zich in real time over de hele aarde. Daarom kan de Derde Wereldoorlog alleen maar snel zijn en zich in korte tijd en op een uiterst destructieve manier voltrekken. Het begin is traag, maar het einde is snel, en deze snelheid betreft ook God voor het einde van zijn verbonden. Hij formuleerde het met betrekking tot het oude verbond en het zal ook het geval zijn voor het nieuwe. Want, ik herinner u eraan, de vernietiging van de " *zesde bazuin* ", oftewel de Derde Wereldoorlog, is voor het nieuwe verbond in zijn effecten en goddelijke motivatie vergelijkbaar met de derde straf die de vernietiging van het Joodse volk veroorzaakt, door de Chaldeeuwse koning Nebukadnezar en zijn legers in 586.

In dit conflict bevestigen de allianties van door God veroordeelde religies hun gemeenschappelijke vloek, zoals die door de Bijbel is geopenbaard. En door hun daden, die hun spirituele status onthullen en bevestigen, ontmaskeren deze religies zichzelf en zijn de uitverkorenen bereid hen niet te volgen in de beslissingen die zij zullen nemen in de context van de universele regering aan het einde, in 2029. Maar deze universele regering kan al in 2024 worden georganiseerd, wanneer de hergroepering van de overlevenden van de universele

slachting zal beginnen. De geloofstest, de laatste, zal worden georganiseerd aan het einde van de zeven jaar die nog voor ons liggen.

Ik vestig uw aandacht nogmaals op deze fout die het officiële institutionele adventisme heeft begaan. Het heeft ten onrechte aangenomen dat de Romeinse zondag pas de betekenis van "*merkteken van het beest*" zou krijgen op het moment van de laatste geloofsbeproeving. Het heeft daarmee de hoge schuld van dit opstandige satanische "*merkteken*" verzwakt, door te vergeten dat deze "zondag" al sinds 321 de oorzaak is geweest van de straffen van de eerste vijf "*bazuinen*" en de oorzaak zal blijven van de dodelijke straffen van de komende "*zesde en zevende buzin*". En deze vergetelheid kost het zijn uitbraaksel door Jezus Christus. Daarom moeten degenen die door Christus geroepen zijn, zodra de ware aard van deze dag en zijn oorsprong aan hen bekend zijn, zich losmaken van de praktijk ervan en die van de ware sabbat aanvaarden, zonder te wachten en zonder tijd te verliezen. Want de tijd zal niets veranderen aan de aard en de goddelijke veroordeling van "de rust van de eerste dag", sinds deze werd aangenomen als de heidense "Dag van de Zon", afgekondigd op 7 maart 321 door de Romeinse keizer Constantijn I, ^{bekend} als "de Grote". U kunt dus de rechtvaardiging van de woede van Jezus Christus begrijpen, aangezien Hij als God, schepper en wetgever, sinds die datum de schande van deze valse rustdag heeft geleden en het officiële adventisme Hem verplicht deze te verdragen, sinds 1994 tot aan zijn glorieuze wederkomst, om de ware aard ervan aan de kaak te stellen. Want Zijn gedachten worden uitgedrukt door zijn daden; sinds 1995 getuigen zijn goede betrekkingen en zijn bondgenootschap met de religies die dit door God vervloekte "*merkteken*" vereren, ervan, beschuldigen hem en veroordelen hem. Maar eenmaal toegetreden tot deze opstandige alliantie, zal Hij de duivelse aard van de rustdag van zijn bondgenoten niet kunnen, noch willen, aan de kaak stellen. Nu de Geest hem sinds 1994 verlaten heeft, zal hij de rechtvaardige toorn van de levende God, JaHWéH, Michaël, Immanuel, Jezus Christus, moeten ondergaan en met hen moeten delen.

Tussen 1983 en 1991, tijdens een algemene vergadering van de Southern Adventist Conference in Grenoble, bood Jezus het adventisme in zijn zinkende staat een helpende hand door middel van een vraag die ik hem, voor de hele vergadering, liet stellen aan de predikant die de vergadering en de dienst leidde. Deze vraag bevatte al het antwoord en was vergelijkbaar met de vraag die het kind Jezus op twaalfjarige leeftijd stelde aan de Joodse ouderlingen en priesters van zijn tijd. Dus zei ik tegen de predikant: "Broeder, als de sabbat sinds 1844 als het zegel van God wordt beschouwd, kunnen we dan niet zeggen dat de zondag sinds die datum het merkteken van het beest is?" Even verbaasd antwoordde de predikant zo iets als: "Zoals u de zaken presenteert, is het moeilijk om iets anders te zeggen." Mijn vraag was enigszins verontrustend, maar na de algemene verbazing had deze helaas geen heilzaam effect. Toch was deze vraag een terechtwijzing aan het humanistische adventisme, dat primair goede relaties nastreefde met hen die volgens de Bijbelse profetieën Gods vijanden zijn. Jezus' afwijzing van dit soort adventisme in 1994 is daarom volkomen terecht.

Oekraïne Update per 24-10-2022

Naarmate de tijd verstrijkt en de moderne wapens die Oekraïne van de westerse NAVO-landen krijgt, het een tijdelijk voordeel lijken te geven ten opzichte van de Russen, roepen zeldzame stemmen waarheden op die weinigen willen horen. Sterker nog, in het westerse kamp houden we het alleen bij het feit dat Oekraïne, een soevereine natie, op 24 februari 2022, 8 maanden geleden vandaag, op haar grondgebied door Rusland werd aangevallen. Maar objectieve stemmen, waaronder Oekraïense getuigen zelf, herinneren zich dat de oorlog in Oekraïne in 2014 begon, acht jaar eerder, waarin het Oekraïense nationalistische kamp eindeloos vocht tegen het pro-Russische Oekraïense kamp dat zich had teruggetrokken in de Donbass-regio in het oosten van het land. De VS, Duitsland en Frankrijk bereikten echter in 2014 een overeenkomst met de Oekraïense regering en Rusland; dit zijn de "Minsk"-akkoorden. Deze westerse landen hebben zich ertoe verbonden de veiligheid van Oekraïne te garanderen, op voorwaarde van een minnelijke schikking met de pro-Russen in de Donbass. In plaats van haar belofte na te komen, hervatte de Oekraïense regering in 2015 haar oorlog tegen deze pro-Russen, die net zo Oekraïens waren als zijzelf. Waren zij in dit geval westerse steun waard? Sprak meneer Zelensky de waarheid toen hij tegen het Westen zei: "Wij zijn net als jullie?" Moreel gezien is het duidelijk; zij zijn nog erger dan wij, maar politiek gezien eist Europa dat haar leden hun beloften nakomen. Deze kwestie is volledig genegeerd door westerse besluitvormers bij de NAVO. Dit is een onderwerp dat de standpunten van beide partijen onverenigbaar maakt, maar de feiten zijn feiten; het is God die Rechter is en die beide partijen al heeft veroordeeld om spirituele redenen waarvan ze zich niet eens bewust zijn. Kwade trouw heeft dus zijn rechtmatige plaats in dit scenario, dat juist het gebrek aan vertrouwen van alle deelnemende actoren bestraft, of het nu actieve of agressieve supporters zijn.

Na acht maanden oorlog is één ding voor iedereen duidelijk: de oorlog heeft een compleet andere vorm gekregen dankzij de technische vooruitgang op basis van informatietechnologie; ultraprecieze kanonnen en op afstand bestuurbare drones waartegen tanks en schepen machteloos staan en kwetsbare doelwitten zijn geworden. Daarom zijn voor dit jaar 2022 alle scenario's mogelijk, inclusief een nederlaag en terugtrekking van Russische troepen, hoewel onwaarschijnlijk vanwege hun vastberadenheid, die grotendeels even groot is als die van de Oekraïners. Maar wat de uitkomst ook is, de Russische woede tegen het Westen zal tot het uiterste zijn toegenomen; en bijgevolg zal 2023 het jaar van de straf zijn voor het overmatig veroverende en " *arrogante* " Westen; net als de pauselijke " *kleine hoorn* " uit Daniël 7:8, die de basis vormt van al zijn vloeken.

Mijn studie van de Bijbel en de profetieën erin heeft me het belang doen ontdekken van de namen die God aan dingen geeft, en het toeval wil dat Oekraïne betekent: grens. Voor een land als Rusland is de grens het meest gevoelige onderwerp; hij is onaantastbaar en kan niet worden verplaatst zonder nationale woede op te wekken. Zo hebben landen over de hele wereld zich door de tijd heen gedragen. In het Westen heeft de verwoesting sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog echter de mentaliteit van de inwoners ingrijpend veranderd, en het

nationalisme dat verantwoordelijk is voor deze tragedie is gevreesd en bestreden. Dit bevorderde het afzweren van nationale grenzen en de acceptatie van de oprichting van de Europese Unie. Zo verloren westerlingen uit het oog wat het woord "grens" nog kon betekenen voor het Russische volk en hun oostelijke partners. Het Westen verwierp het, maar het Oosten bewaarde het als een onaantastbare waarde, klaar om te vechten om het te verdedigen. Het Westen heeft zijn waarden veranderd en is steeds perverser geworden, maar het Oosten heeft zijn eigen waarden intact gehouden; ze blijven consistent met wat er altijd is geweest. Daarom worden we, afgezien van de oorlog in Oekraïne, inderdaad geconfronteerd met een "botsing der beschavingen", die steeds vaker op televisie wordt besproken. Technische vooruitgang heeft in veel landen zijn intrede gedaan, maar is niet in staat mensen te verenigen die verdeeld zijn door hun religies en gebruiken. Ondanks de schijn zijn de inwoners in de VS, een toonbeeld van dit genre, zeer verdeeld en racistisch. Handel lijkt iedereen te verenigen, maar geweld zet blanke protestanten op tegen Latijns-Amerikaanse katholieken, en met hen is de sterk ontwikkelde zwarte groep nog steeds slachtoffer of dader van raciaal geweld. Wereldwijd verhult handel steeds meer de groei van intolerante en fanatieke geesten, die de door God ontketende demonen tot het uiterste aanwakkeren. De Derde Wereldoorlog, die op 24 februari 2022 begon, bewijst dat commerciële belangen machteloos staan tegenover de oorlogszuchtige confrontatie tussen landen die zichzelf "de meest beschaafde" noemen. Dit is na de Tweede Wereldoorlog, die het resultaat was van fanatiek nationalisme. Het is aangetoond dat huidige presidenten het werk van oude monarchen reproduceren en dat de organisatie in democratische naties niets verandert: "*de tijd der volken*" kan daarom officieel "*eindigen*", zoals onze Heer Jezus Christus zei en profeteerde in Mattheüs 24:14: "*Dit goede nieuws van het koninkrijk zal in de hele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken. Dan zal het einde komen.*"; maar ook in Ezechiël 30:3: "*Want de dag is nabij, de dag van Jahweh is nabij, een donkere dag: het zal de tijd der volken zijn.*"

Dit onderwerp is delicaat en gaat in tegen de heersende heersende opvattingen, maar achter de verleidelijke acteur Volodymyr Zelensky schuilt een veel verontrustender personage. Dit oordeel is gebaseerd op een waargebeurd feit: zijn presidentiële campagne werd gefinancierd door een Oekraïense oligarch die ook de nazipartij "Azov" financiert. Zijn programma omvatte een belofte om het pro-Russische verzet in de Donbass te vernietigen. God schept er behagen in zijn vijanden te vernederen door hen ertoe aan te zetten een nieuwe nazizaak te steunen. En ook hier, herinner ik u eraan, slaagde het nazisme er in zijn Hitleriaanse oorsprong in bijna het hele Duitse volk te verleiden; dit tot de ontdekking van de vernietigingskampen met hun gaskamers, die heel Europa van afgrijzen deden huiveren. Maar het is essentieel om te begrijpen: vóór het organiseren van deze massavernietigingen van het Joodse volk, verleid door de standvastigheid van zijn leiders en in tijden van onzekerheid, voelden de gedisciplineerde Noordse volkeren deze behoefte aan een sterke en scherpe leider. Vóór het Duitse model was het fascisme Italiaans, maar de mensen waardeerden het niet lang. Deze vormen van fascisme verleiden echter wanneer ze de economie nieuw leven inblazen en de bevolking welvaart brengen. Op 24 februari 2022

verrasten de voorzitter van de Europese Commissie, Ursula Von der Leyen, en Charles Michel, voorzitter van de Europese Raad, de leiders van de Europese landen door onmiddellijk partij te kiezen voor Oekraïne, en zo gehoorzaam de keuze van de VS te volgen. Na dit publieke standpunt konden de andere leden zich alleen maar bij deze keuze neerleggen en deze steunen. Het Westen was niet geïnteresseerd in wat er in Oekraïne gebeurde, maar deze feiten moeten in aanmerking worden genomen om te begrijpen wat er sinds 24 februari 2022 is gebeurd.

In de chaos van de val van de USSR in 1991 werden republieken gevormd. Het bevrijde Polen stelde zich onder NAVO-bescherming. Roemenië en de Baltische staten deden hetzelfde. Oekraïne was al kandidaat, maar de mate van corruptie maakte de toetreding onmogelijk. Sterker nog, het werd geboren in een anarchistisch klimaat, wat verklaart waarom Oekraïne het enige land was waar een nazigroep officieel en publiekelijk werd geclaimd en vertegenwoordigd: de "Azov"-groep. Oekraïne heeft het imago van Stefan Bandera, een Oekraïner die tijdens de Tweede Wereldoorlog in dienst trad bij het Duitse SS-leger, al lang geëerd en eert het nog steeds. En deze tegenstelling tussen katholieke Oekraïners en communistische of orthodoxe Russen is ontstaan wanneer de gelegenheid zich voordeed. De tijdelijke vrede was enkel te danken aan de macht van de huidige overwinnaar, Rus of Pool. Het gedrag van onze huidige mensheid kan worden verklaard door het feit dat zij de nazi-gruwelen van de Tweede Wereldoorlog niet heeft meegemaakt. En het is dankzij de generatiewisseling dat dezelfde valkuilen in alle tijdperken werken. Het nazisme begint met zijn verleidingsspel en overtuigende toespraken die de geesten voor zijn zaak mobiliseren, en in dat opzicht zijn die van Zelensky volkomen effectief. Hij beveelt, zet druk op de leiders en de volkeren die hij openlijk de schuld geeft om hun financiële en militaire steun te verkrijgen. En op deze manier verleidt hij hen en betreft hen bij zijn strijd. Zo steunen Hitlers vijanden van gisteren, ten koste van hun eigen leven, de nieuwe nazizaak van onze tijd. Dit is het gevolg van de blindheid van de nieuwe generaties en zelfs van de oude generaties die het drama van de Tweede Wereldoorlog niet persoonlijk hebben meegemaakt. De geesten van westerlingen zijn alleen geïnteresseerd in handel en materialistisch succes. Ze hebben de lessen uit de geschiedenis en de gevaren van ideologieën veracht, net zoals ze religieuze erfenissen, waaronder essentiële profetische openbaringen, hebben veracht, zwemmend in de leegte van het atheïsme en alleen levend om hun fantasieën te bevredigen. God heeft hen dus in zijn valstrikken gevangen en ze worden nu geconfronteerd met een conflict dat ze niet meer kunnen stoppen, slachtoffers van hun eigen hypocriete keuze, en ze hebben werkelijk elke mogelijkheid om vrij te handelen verloren vanwege de even hypocriete "bondgenootschappen van mensen" van de EU en de NAVO die hen aan handen en voeten binden. Het is hier dat we deze woorden die God aan Daniël gaf ter uitleg aan koning Nebukadnezar moeten onthouden, want het was voor onze tijd dat ze werden geopenbaard; Daniël 2:43: ***" U zag ijzer vermengd met leem, want met de bondgenootschappen van mensen zullen ze vermengd worden; maar ze zullen niet aan elkaar hechten , zoals ijzer zich niet aan leem hecht . "***

Degenen die de oprichting van de EU steunden, beweren al lang dat de EU de Europeanen vrede had geboden en zou blijven bieden. Vandaag de dag is het Europa dat er vrijwillig voor kiest om oorlog te steunen en in stand te houden. Het verenigde Europa heeft het niet voorkomen, het heeft het juist uitgelokt, en het is belangrijk om te vermelden, een klein maar belangrijk detail, dat de primaire autoriteit die verantwoordelijk is voor deze keuze Duits is. De huidige ongunstige situatie bevordert de onthulling van de waarheid: het Frans-Duitse duo leefde nog maar in Gallische sferen. Na het einde van de Tweede Wereldoorlog, gekoloniseerd door de kapitalistische VS, gebruikte Duitsland Frankrijk om zich politiek te herstellen en neigde het naar de keuzes die economisch het meest winstgevend waren. Frankrijk streefde naar prestige tot het punt van een ruïneuze opoffering, Duitsland naar winst en verrijking. Een tijdlang kregen beide landen wat ze wilden, tot onze tijd, wanneer beide landen de ondergang en vernietiging zullen delen. Het energietekort zal deze winter, als het erg koud is, de Europese facties sterk bevoordelen. Wat de oorlog in Oekraïne betreft, die zal zich voortzetten met zijn verschillende wendingen en uitbreidingen.

Wat Frankrijk betreft, wie had ooit gedacht dat president Macron, vijand van het Franse Front National of Rally, het bestaan van zijn natie zou opofferen om het razende Oekraïense nationalisme te steunen? Wat een paradox die de inconsistenties blootlegt die het gevolg zijn van de goddelijke vloek die de natie en haar leider trof sinds de eerste koning, Clovis I ¹ Hij is gedwongen zich te wenden tot paus Franciscus en diens goede diensten om te proberen een onmogelijke vrede te verkrijgen, juist vandaag. Maar hij is zich er niet van bewust dat hij zich richt tot het hoofd van de eerste aardse religie, schuldig voor God en "primo" verantwoordelijk voor de vloek die de Derde Wereldoorlog rechtvaardigt, de straf die in Openbaring 9:13 " *zesde bazuin* " wordt genoemd.

Er hangt een dreiging boven Oekraïne en Europa vanwege de verkiezingen voor afgevaardigden in het Amerikaanse Congres en de Senaat, die op 8 november plaatsvinden tijdens de tussentijdse verkiezingen. Als de Republikeinen winnen, moet de steun die het huidige Democratische presidentskandidaat aan Oekraïne verleent, worden stopgezet. En de peilingen wijzen op dit rampzalige scenario voor Europa, dat de last van het in stand houden van de militaire behoeften van Oekraïne alleen zal moeten dragen. Dit is waar Europa ongetwijfeld verdeeld zal raken in de vier windstreken: het einde van de prachtige verstandhouding tussen EU-lidstaten.

Sinds 24 februari 2022 is de westerse wereld ten prooi gevallen aan een satanische verleiding die teruggaat tot het ontstaan van de aarde, toen Eva werd verleid door de slang die Satan zelf als medium gebruikte. En dat zou ons niet moeten verbazen, aangezien deze verleiding, belichaamd door Volodymyr Zelensky, tot doel heeft het ultieme wereldwijde conflict in de geschiedenis van de aarde in gang te zetten. Deze tragedie, die de titel bevestigt van het prestigieuze en zeer waardevolle boek van onze zuster in Christus, Ellen Gould-White, haar "Grote Strijd", begint haar voltooiing met een dramatische massamoord die wereldwijd plaatsvond op Oekraïense bodem. Aan het begin van de film is een acteur, een ware komiek, die van publieksentertainer verandert in die van autoritaire, verleidelijke kriegsheer, aan de macht gebracht door een nazistische

zaak die niemand meer raakt in het Westen van 2022 en sinds 2014, toen deze nazi-aanwezigheid door mediareporters werd gemeld. De universele internationale situatie verandert zo van grote komedie in een grote moorddadige tragedie, van lachen naar tranen vergoten om de dood van burgerslachtoffers en militaire slachtoffers. Want ik herinner u eraan dat dit conflict bovenal een straf is van God, die zowel de goddeloosheid van burgers als die van militairen bestraft. En dit oordeel betreft alle kampen van tegenstanders en hun aanhangers, omdat ze er allemaal religieus schuldig aan zijn. Sinds de uitbreiding van de media zijn de gebeurtenissen van het aardse leven bekend aan alle bewoners van de aarde, waar ze zich ook bevinden, in realtime en onmiddellijk. De ontstane volksreacties beperken de handelingsmogelijkheden van de leiders van de volkeren. Waarheid en onwaarheid worden met dezelfde kracht verspreid en neutraliseren elkaar, zodat de mensheid niet profiteert van het voordeel van hun transparantie. Leiders zijn het slachtoffer van mediadruk en nemen hun politieke en economische beslissingen overhaast, en in deze opgelegde versnelling begaan ze onherstelbare fouten. Hier, samengevat, zijn de voordelen van wat mensen paradoxaal genoeg vooruitgang noemen.

Maar deze term "vooruitgang" biedt ons de mogelijkheid om de situatie van de mensheid in 2022-2023 te begrijpen, omdat de geestesgesteldheid van westerlingen voortdurend in "vooruitgang" is geweest, of in verandering die haar geleidelijk heeft getransformeerd; als gevolg daarvan is de mens van onze tijd heel anders dan die van 1945, het jaar waarin de Europese territoriale verdeling door de overwinnende landen werd georganiseerd. De mens van 1945 was patriottisch gehecht aan zijn land en zijn nationale vlag. De eerste twee wereldoorlogen waren veroorzaakt door het Pruisische en Duitse nationalistische expansionisme van keizer Wilhelm II en Adolf Hitler. In die tijd was de natie een waarde die door iedereen werd verdedigd, omdat de dreiging van een vijandelijke aanval burgers dwong om de bescherming van hun grenzen te bevorderen, waarachter ze in vrede en welvaart konden leven. In de vrede die volgde, de Tweede Wereldoorlog, brachten ontspannen internationale betrekkingen landen dicht bij elkaar en ontstond daaruit een universalistische geest. Vooral in Frankrijk heeft dit universalistische gedachtegoed geleid tot een heropleving van het thema "mensenrechten", waarvan de oorspronkelijke Franse nationalistische betekenis universalistisch is geworden. Dit punt is zeer belangrijk om te begrijpen, omdat dit dogma van "mensenrechten" oorspronkelijk alleen gericht was op het herstel van de gelijkheid tussen de verschillende klassen die in Frankrijk waren gevormd: edelen, magistraten, kooplieden, burgers, al deze klassen waren onderworpen aan dezelfde rechten en plichten door het handvest van "de rechten van de mens en van de burger", maar het was alleen van toepassing in Frankrijk en in het blanke koloniale Frankrijk, dat in dit revolutionaire tijdperk en zelfs daarna nog steeds slavenhouders was. Na verloop van tijd werd slavernij veroordeeld en pas na de Franse studentenopstand van mei 1968 werden de Franse "mensenrechten" in een semi-anarchistisch klimaat universele "mensenrechten". De Franse politieke linkerzijde heeft deze ideologie overgenomen, en het universalistische denken heeft gedomineerd en nationalistisch denken gehaat gemaakt. De mensheid beweegt zich altijd in een

absoluut tegengestelde reactie, volgend op de schommel van een wip. Hoewel nationalistisch denken de natie had verenigd, was het nu noodzakelijk haar te haten en de ontvangst van buitenlanders op nationale bodem te bevorderen; deze brute verandering werd gerechtvaardigd in naam van het handvest van de "mensenrechten". Moeten we ons verbazen over deze normverandering? Helemaal niet, want door de eeuwen en millennia heen dook het denken van de tijdgenoten van koning Nimrod, die de Toren van Babel bouwden in een poging te ontsnappen aan goddelijke vloeken, na 1968 weer op. Naast de jongerenslogan "het is verboden te verbieden" stond ook dit verontrustende "noch God noch Meester", want het was de uitdrukking van het denken van de inwoners van Babel. Daarom is de massale ontvangst van immigranten uit alle landen ter wereld in Frankrijk de norm geworden, die met hand en tand wordt verdedigd tegen nationalistische tegenstanders. Maar pas op, in mei 1968 werden Franse studenten sterk beïnvloed door het Amerikaanse leven, waar deze universalistische etnische mix al zichtbaar was in de prestigieuze stad aan de oostkust: New York. Wie zou kunnen geloven dat God Babel strafte met de spraakverwarring, zonder de nieuwe, nieuwste uitdrukking ervan te straffen? De les die in de Bijbel staat, doet de "Babelisten" van onze 20e eeuw zich schuldig voelen ' en dit schuldgevoel zal gestraft worden. Maar deze keer zal God er niet tevreden mee zijn mensen te scheiden op basis van verschillende talen; deze keer zal Hij hun bloed, vergoten op aarde, vermengen met de nieuwe "Babels".

In 77 jaar tijd is Satan, geprofiteerd van de goddelijke vloek, erin geslaagd de westerse samenleving 180° te transformeren. Vandaag de dag steunt hij waar hij gisteren tegen vocht en veroordeelt hij nu wat hij vóór zijn "grote verandering" steunde, die zich in feite afspeelt in de hoofden van mensen, maar ook in etnische groepen, volkeren, moraal, stellen en lichamen. Met zo'n gedragsverandering zou het bovendien niet verwonderlijk moeten zijn dat wanneer nieuwe nazi's verschijnen, ze niet worden geïdentificeerd of gevreesd, maar geholpen en gered. Gelukkig doodt spot niet, want als dat zo was, zou heel Europa al ontvolkt zijn. De huidige situatie van Europeanen is namelijk als volgt: Zelensky zegt tegen hen: "Geef me wapens en zwijg!" en wat zien we: ze geven hun wapens en zwijg; dingen die in correcte taal worden gezegd; ik laat u zich voorstellen hoe dat in grove taal klinkt.

God scheidde de volken door middel van taal, zodat hij ze onafhankelijk van elkaar kon beoordelen. Voor hem heeft geen enkel volk verplichtingen jegens een ander volk. Maar alle volken worden door hem beoordeeld met dezelfde eisen en dezelfde wetten, want ze hebben allemaal verplichtingen en plichten jegens hem.

De huidige gebeurtenissen laten me een verband zien tussen de Derde Wereldoorlog of de "zesde bazuin" en de "vierde bazuin". Ik herinner me dat in Openbaring 11, vers 14, de term "tweede wee", die in vers 7 wordt gebruikt voor "het beest dat opstijgt uit de afgrond", wat duidt op de vierde bazuin of de Franse Revolutie, in Openbaring 9 feitelijk verwijst naar de "zesde bazuin".

In de twee "bazuinen" die God met elkaar verbindt, zien we een "aardbevingseffect" zoals genoemd in Openbaring 11:13: "*Op dat uur vond er een grote aardbeving plaats, en een tiende deel van de stad stortte in. Bij de*

aardbeving werden zeventuizend mannen gedood , en de overigen werden doodsbang en gaven eer aan de God des hemels. " Ik heb dit beeld al uitgelegd in "Leg Daniël en Openbaring aan mij uit" en ik herhaal het hier: het "aardbevingseffect" bestaat uit het omverwerpen van de heersende macht, zodat deze wordt gedomineerd door degenen die zij overheerste. Nu, in de ontwikkeling van de gevolgen van de oorlog in Oekraïne, zien we steun ontstaan voor de twee tegenovergestelde kampen. En onder hen steunen de volkeren van de Derde Wereld, die lange tijd door het Westen werden gedomineerd, Rusland tegen het westerse kamp van de voormalige kolonisator. Zo zal de " zesde bazuin " de vorm aannemen van de Franse Revolutie, maar dit keer op internationale schaal. De steun van de Derde Wereld zal een actieve, oorlogszuchtige vorm aannemen die westerse landen zal verrassen, omdat deze Derde Wereld, in haar wraakzucht vol wrok, overwegend islamitisch is en de voormalige gekoloniseerde volkeren aangaat; de actie die wordt toegeschreven aan de " koning van het zuiden " uit Daniël 11:40 zal zo bevestigd worden. Net zoals de revolutionaire "sans-culottes" de koning van Frankrijk omverwierpen, zullen de Maghrebijnse en Afrikaanse volkeren de voormalige, dominante kolonisten tijdelijk omverwerpen. En beide gebeurtenissen delen een klimaat van "terreur" voor het westerse kamp, dat het doelwit is van de toorn van God in Jezus Christus. En dit alles omdat de erfgenamen van het christendom volharden in het eren van de valse rustdag die door Rome in 321 en institutioneel in 538 werd ingesteld, en daarmee de heilige sabbat van de zevende dag, die door God is geheiligd sinds zijn schepping van de wereld 6000 jaar geleden, op de lentedag van 2030, minachten.

De overeenkomsten tussen de " 4e en 6e ^{bazuin} " zijn talrijk en zeer veelzeggend. Deze subtiliteit die God alleen met zijn laatste "zonen van de waarheid" wilde delen, is rijk aan lessen. De parallel tussen de " 4e bazuin " en de " ^{vierde} straf " uit Leviticus 26:25 onthult de betekenis die God aan zijn " straf " geeft: zijn " **wraak** " tegen hen die zijn " **verbond** " verraden: " ***Ik zal het zwaard tegen u brengen , dat mijn verbond zal wreken ; wanneer u zich in uw steden verzamelt, zal Ik de pest onder u zenden, en u zult in de handen van de vijand worden overgeleverd .*** " Het is opvallend dat God op dezelfde manier oordeelt over het oude en het nieuwe " **verbond** ", wat bevestigt dat Hij " *niet* " " *Verander niet* ", zoals hij zegt in Mal. 3:6. In deze boodschap van Lev. 26:25 duidt " **het zwaard** " ***oorlog aan, de gewapende burgerlijke of militaire opstand, al naar gelang het geval. En we moeten ook de gelijkenis opmerken tussen de " zesde bazuin " en de " eerste ":*** in beide gevallen de invasie van Europa door de volkeren van het noordoosten, het voormalige gebied van de beroemde en gevreesde Hunnen, geleid door hun leider Attila, die handelde onder de nu bevestigde titel van "gesel Gods". Net zoals de laatste les die God aan de ontrouwe christenen van het tijdperk eindigend in 1844 richtte, kwam in 1793-1794 in de vorm van de Franse revolutionaire "Terreur", voor de periode beginnend in 1844, komt de dodelijke straf sinds 24 februari 2022 door de " zesde bazuin ", die de vorm aanneemt van de " eerste ", en door deze gelijkenis hernieuwt de Geest zijn beschuldiging tegen de onrechtvaardige het verlaten van de heilige sabbat van zijn goddelijke wet. De " zesde bazuin " berust op twee opeenvolgende fasen: het begin, dat betrekking heeft op de oorlog in Oekraïne,

waardoor West-Europa de vijand van Rusland wordt, door zijn steun en bewapening van Oekraïne, zijn vijand. De tweede fase zal vanaf het voorjaar van 2023 worden gekenmerkt door een oorlog die Rusland rechtstreeks tegen de Europese landen voert. Tegelijkertijd zal de rest van de wereld zich opwinden door oosterse moslims en andere aanhangers tegen het westerse kamp op te zetten: de VS, Zuid-Korea, Japan en Taiwan tegen Rusland, China en Noord-Korea, India tegen Pakistan en andere internationale tegenstellingen.

Het idee van "**wraak**" is fundamenteel omdat het de reactie impliceert op een gepleegd onrecht. Onrecht jegens God met betrekking tot de sabbat, maar ook onrecht jegens de volkeren van de Derde Wereld, die lange tijd werden uitgebuit, tot slaaf gemaakt en gekoloniseerd door de rijke en machtig bewapende westerse mogendheden. De vrede die vervolgens werd opgelegd, werd opgelegd door het westerse land dat de Tweede Wereldoorlog won: de koopmanachtige en hebzuchtige VS, ongevoelig voor ware goddelijke gerechtigheid. Hun koude en onbewogen kapitalisme werd de norm, en daardoor werd de uitbuiting van de mens verlengd. Het is vanwege dit politieke en economische despotisme dat moslims hem "de grote Satan" noemden. En de openbaring van Jezus Christus bevestigt de rechtvaardigheid van dit oordeel, zonder de islam te rechtvaardigen of te legitimeren, die de vrijwillige dood van onze enige en universele Redder, de goddelijke Heer Jezus Christus, ontkent.

Het thema vrijheid verbindt ook de "^{4e} en 6e ^{bazuin}". Nadat de Amerikaanse rebellen hun vrijheid hadden verworven in hun strijd tegen de Engelse monarchie, verspreidde dit thema zich naar Europa, beginnend met Frankrijk en zijn Revolutie, alvorens heel West-Europa te besmetten en te veroveren, tot aan Rusland in 1917. Vrijheid heeft veel bloedvergieten veroorzaakt en is onverzadigbaar. Het is deze vrijheid die de perverse excessen van de westerse moraal verklaart, en het is nog steeds deze vrijheid die het uitbreken van de Derde Wereldoorlog veroorzaakte. Het was inderdaad uit een verlangen naar extreme vrijheid dat Oekraïne zijn bondgenootschap met Rusland verbrak. We waarden vrijheid zeker, maar we mogen niet vergeten dat het een oorzaak van verlies is voor velen; God heeft het veroordeeld als een zonde vanwege zijn libertaire en liberticide excessen. In zijn ogen is dit thema van vrijheid zo belangrijk dat hij in het volgende vers uit Openbaring 11:10 zinspeelt op dit afgodsbeeld dat door Frankrijk aan de Verenigde Staten werd aangeboden: "**En om hunnentwil zullen de bewoners der aarde zich verheugen en verheugen, en zij zullen elkaar geschenken zenden**, omdat deze twee profeten de bewoners der aarde gepijnigd hebben."

Officieel, in tegenstelling tot de Fransen van 1793, verwierpen de Amerikanen God en zijn Heilige Bijbel, zijn "*twee getuigen*" of "*twee profeten*", niet, maar hun calvinistische christendom was niet in overeenstemming met de goddelijke norm. En door, volgens zijn leer, het recht op verrijking te begunstigen, opgevat als een teken van goddelijke zegen, kon hij niet door God gezegend worden en kon hij alleen libertaire excessen begunstigen, overeenkomstig wat God bij monde van de apostel Paulus verklaart in 1 Timoteüs 6:9-10: "*Maar wie rijk willen worden, vallen in verzoeking en in een strik, en in vele dwaze en schadelijke begeerten, die de mensen in verderf en ondergang*

storten." Want de wortel van alle kwaad is de geldzucht. En door geldzucht zijn sommigen van het geloof afgedwaald en hebben zichzelf met veel leed doorboord. In Frankrijk en overal elders heeft de toegang tot buitensporige vrijheid het geloof gedood, want hoe meer de mens zich bevrijdt, hoe meer God zich van hem verwijdt. In werkelijkheid is het niet de mens die God afwijst; het is God die de opstandige mens afwijst omdat hij zich onwaardig toont voor zijn liefde.

Voor God is de ware " *vrijheid* " van zijn schepselen te vinden in hun onderwerping aan zijn rechtvaardige wetten en principes, zoals 2 Korintiërs 3:17 leert: " *De Heer is de Geest, en waar de Geest des Heren is, daar is vrijheid.* " En nogmaals Gal. 5:1: " *Voor de vrijheid heeft Christus ons vrijgemaakt. Houdt dan stand en laat u niet opnieuw een slavenjuk opleggen.* "; Jac. 2:12: " *Spreek en handel alsof u geoordeeld wordt door een wet van vrijheid.* " Buiten deze norm van " *vrijheid* " wordt de mens het slachtoffer van een anarchistisch principe dat zijn grenzen steeds verder oprekt, waar alleen de dood een einde aan maakt.

God oordeelt harten en gedachten

Omdat God onzichtbaar is, gelooft de ongelovige of ongelovige dat zijn gedachten onschendbaar zijn; zo kan hij zijn medemens gemakkelijk bedriegen door hen onwaarheden te vertellen. Hij kan liegen, maar ook de waarheid vertellen zonder die goed te keuren, en in dat geval krijgt de waarheid zelf voor hem de waarde van een leugen. Liegen is de vrucht van een mentale perversie. De ideale mens volgens God mag niet misvormd worden door welke mentale of fysieke perversie dan ook. De vereiste rechtschapenheid is om op een natuurlijke en spontane manier te reageren, zonder berekening, zoals het bronwater dat uit de berg komt en de gemakkelijkste weg ervoor volgt, altijd naar beneden: het berekent niet, maar gehoorzaamt aan de wet van de aardse zwaartekracht, niet in staat om daar weerstand aan te bieden. Zo komen in de laagste gebieden de wateren van de bronnen samen en vormen ze samen, achtereenvolgens, rivieren en beken. Net zoals water niet naar zijn bron kan terugkeren, is de ziel die God behaagt, niet in staat om tegen Hem en zijn morele, fysieke, chemische en spirituele wetten in opstand te komen. God kent de gedachten van zijn schepselen, en daarom zijn de levens van de uitverkorenen geladen en gevuld met rijke ervaringen, terwijl er voor de ongelovige die door God wordt genegeerd, niets gebeurt. Het is zijn Heilige Geest die het verschil maakt, want Jezus zei het treffend in Matteüs 13:12: " *Wie heeft, zal meer krijgen .* " Maar wie heeft wat? Geloof, niets dan geloof, maar alles. En dit kleine woordje "geloof" staat voor veel dingen, waaronder juist de logische en eenvoudige reacties op de door God geopenbaarde waarheden. Want wanneer de uitverkorenen met hemelse waarheden worden geconfronteerd, gedragen ze zich als een waterbron. Ze laten zich leiden door de Geest van God, die hun overdenkingen en hun begrip van de geopenbaarde mysteries inspireert en opbouwt.

Geloof is niet verbonden met de sentimentaliteit van de menselijke geest, want waar God het ook vindt, opent Hij het verstand. De vrucht van geloof is daarom het openen van het verstand van de uitverkorene. Maar dit door God

geschonken verstand wordt toegevoegd aan ons natuurlijk verstand. Ook, volgens het principe "*wie heeft, zal meer krijgen*", verkrijgt degene die zijn natuurlijk verstand goed gebruikt van God een toename van verstand voor spirituele, maar ook aardse en vleselijke zaken. Want degene die God geestelijk verlicht, moet ook in staat zijn de handelingen die in zijn aardse omgeving worden verricht, te beoordelen. Verstand is daarom het kostbaarste geschenk dat God kan geven aan degenen die Hij liefheeft. Ik specificeer, aan degenen die Hij liefheeft, omdat alleen Zijn oordeel telt. Schijn bedriegt, omdat veel mensen beweren van God te houden, terwijl ze zich niet bewust zijn van hoe Hij hen beoordeelt. Zoals het leven van een mensenpaar vereist, moet liefde wederkerig zijn, want als het maar één kant op werkt, is liefde slechts een bedrieglijke illusie. Ontrouwe gelovigen maken de fout dat ze Gods antwoord op hun liefde voor Hem niet voldoende zoeken. De Schepper, God, de bron van alle intelligentie, veroordeelt dit gebrek aan intelligentie, omdat wie werkelijk liefheeft, bewijs eist van wederliefde. De relatie die met God wordt opgebouwd, is vergelijkbaar met die van een man en een vrouw die geroepen zijn om "*één vlees te vormen*". En wat het menselijk paar betreft, het spirituele paar dat gevormd wordt door de uitverkorene en zijn Schepper, houdt zichzelf in stand door hun voortdurende zorg om bewijs te leveren van de gegeven en gevoelde liefde.

Terecht leert de Geest in 1 Korintiërs 13 een meervoudige definitie van liefde, naastenliefde of, preciezer, van het "charisma" of de "gave" van God, de meest voortreffelijke, zoals Hij die begrijpt. Hij beschrijft wat het is en wat het niet is, en veroordeelt zelfs de valse "gave" die gebaseerd is op de strikt intellectuele kennis van de waarheid, die in dit geval "*de ziel opblaast*" door haar trots te vleien. In tegenstelling tot deze reactie brengt de kennis van de waarheid bij de waarlijk uitverkorene vreugde, blijdschap en groot geluk, ontvangen in alle nederigheid.

Gedurende zesduizend jaar van zijn leven op aarde organiseert God opeenvolgende beproevingen, allemaal bedoeld om de menselijke ziel te testen en hun geloof of gebrek daaraan in Hem te onthullen. En in al zijn beproevingen onthult Hij valse gelovigen en laat Hij de ware gelovigen zich onderscheiden van de anderen. Zijn hele plan is onderworpen aan collectief denken, en de beproevingen die Hij schept, vormen een bewijs voor zijn hemelse en aardse uitverkorenen. Want als Hij dat had gewild, had God alleen de uitverkorenen kunnen laten leven en de gevallen kunnen beletten geboren te worden. Maar zijn plan is gebaseerd op de vreugde van het delen, en het is om deze vreugde te verkrijgen dat onze Vader Zichzelf zonen heeft gegeven, van wie de meesten in opstand zijn gekomen tegen Hem, zijn wetten en zijn beginselen. De selectie van zijn uitverkorenen, die gebaseerd is op het verschrikkelijke offer van zijn leven in Jezus Christus, onthult ons de omvang van dit verlangen om zijn bestaan te delen met vrije medemensen. Deze gedachte is de belangrijkste die we moeten onthouden, omdat ze centraal staat in alle beproevingen die Hij in de loop der tijd heeft georganiseerd.

Als het op liefde aankomt, is God extreem en subliem veeleisend. Hij heeft voorrang boven elk ander levend wezen. En dit rechtvaardigt de woorden van Christus, geciteerd in Matteüs 10:37: "*Wie zijn zoon of dochter meer liefheeft dan*

mij, is mij niet waard ." Voor een man vormt de liefde voor zijn vrouw geen belemmering voor zijn liefde voor God, en hetzelfde geldt voor zijn vrouw. Maar het aardse echtpaar moet overeenkomen om God boven hun liefde voor elkaar en dus boven de liefde voor hun kinderen te stellen. Deze twee liefdes vullen elkaar aan en zijn niet tegengesteld. Maar het probleem ontstaat wanneer een van de twee partners God zijn prioriteit ontnemt, en helaas is dit het geval voor bijna alle echtparen gevormd door Joden en christenen over de hele wereld. De uitverkorenen zijn zeldzaam over de hele wereld, en echtparen van de uitverkorenen zijn nog zeldzamer. De relatie met God is zo individueel en zo veeleisend dat deze nauwelijks vervulling vindt, behalve in de geïsoleerde levens van alleenstaanden of gescheiden partners. De situatie is echter niet hopeloos, want de laatste uren van de mensheid zullen gunstig zijn voor het ware geloof van alle laatste uitverkorenen, gehuwd of ongehuwd. Jezus bevestigde dit individuele oordeel door in Lucas 17:34 te zeggen: *" Als twee mensen in hetzelfde bed liggen, zal de een meegenomen worden en de ander achtergelaten ."* Geloof wordt niet vleselijk gedeeld, en het oordeel over elke ziel is daarom strikt individueel.

De geloofsbeproeving van 1843-1844 is een model in zijn soort; een werkelijk onthullend model, want voor het eerst werd deze beproeving door God voorspeld in de Bijbel, geopenbaard aan de profeet Daniël en in zijn tijd aan de profeet Johannes, aan het einde van de eerste eeuw van onze jaartelling. In zijn profetieën onthult God alle gevolgen van een geloofsbeproeving. Een duistere situatie wordt helder, omdat in het licht van zijn openbaringen de uitverkorene van dat moment duidelijk identificeert wie door God vervloekt is en wie gezegend. Dit is het voorrecht van de goddelijke verkiezing. Maar pas op, de geloofsbeproevingen volgen elkaar op, en degene die bij de laatste standhoudt, zal de enige zijn die werkelijk door Christus is uitverkoren. Gedurende ons hele leven zet de duivel vallen en strikken om ons te laten vallen en onze verkiezing te verliezen. Dit geldt op individueel niveau, maar ook op collectief niveau. Historisch gezien is het apostolisch christelijk geloof collectief de rooms-katholieke religie geworden, tot zijn eigen ongeluk. Zijn suprematie en autoriteit getuigden van zijn goddelijke vloek; zijn succes werd door God aan Daniël geprofeteerd als een waarschuwing: Daniël 8:24-25: *" Zijn kracht zal groot zijn, maar niet door eigen kracht; hij zal grote verwoesting aanrichten en zal voorspoedig zijn op zijn wegen; hij zal de machtigen en het heilige volk te gronde richten. Vanwege zijn welvaart en het succes van zijn listen zal hij arrogant van hart zijn en velen die vreedzaam leefden vernietigen. Hij zal in opstand komen tegen de vorst der vorsten; maar hij zal gebroken worden zonder enige inspanning.* Dit Romeinse pauselijke regime wordt dus voorspeld voor een lange regeerperiode die 16 eeuwen van onze Europese geschiedenis beslaat; 16 eeuwen die zullen eindigen met de glorieuze wederkomst van onze machtige Redder en Heer, Jezus Christus, en het is hij die, in de Almachtige God, *" zonder enige inspanning van menselijke hand"*, zijn leider, zijn geestelijkheid, zijn volk en de plaats van zijn troon zal vernietigen: Rome, de stad en staat van het Vaticaan. In Europa was het model van de christelijke religie, dat vanaf 538 werd opgelegd, deze katholieke norm waarin de duivel de oude vormen van het Romeinse heidendom installeerde. Deze Bijbelse veroordeling stelt mij in staat te bevestigen

dat deze religie nooit door God is erkend en dat degenen die zich er ten onrechte aan vastklampen, dit doen ten koste van hun eeuwige leven. Om dit goddelijke oordeel te bevestigen, riep God in de 16^e eeuw de Bijbelse uitdaging op aan het werk van de Reformatie. En verre van berouw te tonen voor haar werken, keerde het katholieke geloof van Rome, dat God " *Babylon de Grote* " noemt, zich heftig tegen de hervormers, en onder hen de ware profeten van God in die tijd. Mensen leven en sterven; hun leven is kort en gedurende hun korte bestaan negeert en onderschat de meerderheid de dingen die vóór hen zijn volbracht. Het is deze desinteresse in het historische verleden die hen ertoe brengt de fouten te negeren die God de katholieke religie toeschrijft sinds haar oprichting in 538. Het voordeel van door God geïnspireerde profetieën is dat ze in haar openbaringen de identificatie vinden van de fouten die Rome in de loop der tijd heeft opgebouwd. In feite is de vestiging van het pauselijke regime in 538 slechts het gevolg, of de tweede straf, die God het Europese christelijke volk oplegt om hun aanvaarding van de heidense "zonnedag" te straffen, die door Constantijn I werd opgelegd ter vervanging van ^{de} rest van de zevende dag die door God was geheiligd sinds zijn schepping van de wereld. De doorsnee hedendaagse sterveling maakt zich verre van zorgen over de oorsprong van de rustdag, die van generatie op generatie is doorgegeven sinds 7 maart 321, een datum waar hij totaal geen weet van heeft. Maar voor de eeuwige God is het iets anders: de vloek blijft verbonden aan de "dag van de zon", omgedoopt tot "zondag" of "Dag des Heren", en de gevolgen van deze zware zonde die tegen hem, zijn glorie en zijn reddingsplan, is begaan, duren voort tot het einde der tijden.

Vandaag de dag hebben wij het voorrecht om Gods profetische openbaring volledig te ontcijferen, in die mate dat wij Zijn oordeel voor onze tijd zo duidelijk mogelijk kunnen begrijpen.

Het katholieke geloof werd veroordeeld door de hervormers van de 16^e eeuw en daarna, na de Franse Revolutie en de zogenaamde "Verlichting", kwam er een einde aan de filosofische gedachten van de vrijdenkers en aan de veroordeling van het katholicisme. Ik kan daarom zeggen dat het protestantse geloof oploste in de gedachten van de vrijdenkers en dat het materialistische humanisme vanaf dat moment de menselijke geesten van de drie aldus verenigde en verzoende groepen verenigde in een duivelse broederschap. Dit ging onopgemerkt voorbij, maar door mijn kennis over deze onderwerpen te openen, stond God mij toe deze analyse te bevestigen door deze profetieën te vinden in het boek "Apocalyps", dat zijn naam "Openbaring" terecht verdient. Zo vond ik in "Sardis", in Openbaring 3:1, de bevestiging van de veroordeling van een in wezen Amerikaans protestantisme dat niet langer protesteerde tegen de zonden van Rome in 1843, maar zijn zondag zonder schaamte eerde, het teken van zijn autoriteit én zijn vloek.

De vloek viel over het protestantse geloof in 1843 na een dubbel oordeel van God, die " *de nieren, de harten en de gedachten doorzoekt* ", volgens 2 Kronieken 28:9, waarvan hier de volledige tekst is: " *En jij, mijn zoon Salomo, ken de God van je vader en dien Hem met een toegewijd hart en een gewillig gemoed, want Jahweh doorzoekt alle harten en begrijpt **alle plannen** en alle gedachten. Als je Hem zoekt, zal Hij zich door jou laten vinden; maar als je Hem verlaat, zal Hij je voor altijd verwerpen.* " Let op deze precisie " **alle plannen** ",

wat betekent dat Hij een project kent dat in de geest van de mens verschijnt vóór de uitvoering ervan. Onder de protestanten vond God de vruchten van Rome en dat alleen al was genoeg om hen allen te vervloeken. Om echter te redden wat er te redden viel, organiseerde Hij de "Adventistische" test waarmee protestanten individueel hun liefde voor Jezus konden tonen door zich te verbinden aan het project van zijn wederkomst, voorspeld voor het voorjaar van 1843 door William Miller, de Amerikaanse boerenprediker. Ongeveer 30.000 zielen geloofden even in de mogelijkheid van deze wederkomst van Christus. Maar toen die niet op de aangekondigde datum kwam, viel het geloof na deze teleurstelling. Sommigen, meer opgelucht dan teleurgesteld, keerden terug naar aardse zaken. Maar, beweerend dat ze een dwaling hadden begaan, deed de Geest de hoop op een wederkomst van Jezus Christus in de herfst van 1844 herleven. En daar, voor de tweede keer, toen Jezus niet was verschenen, werd de boodschap van de Adventisten door alle deelnemers verworpen; allen op 50 na. Zo kon God, met behulp van twee opeenvolgende beproevingen, het hypocriete geloof van 30.000 zielen ontmaskeren en werd het ware geloof van 50 zielen onthuld, zonder de andere protestanten en christelijke gelovigen te vergeten die niet deelnamen aan zijn profetische oproepen en opwekkingen.

In deze twee adventistische verwachtingen zocht God de vreugde die gevoeld werd voor zijn wederkomst in Christus en in alle Amerikaanse protestantse christenen, van wie er slechts 30.000 een tijdlang op Hem wachtten; slechts 50 van hen hadden de liefde voor de waarheid in zich en droegen de vrucht die gezegd wordt in 1 Korintiërs 13: " *liefde* " of " *charisma* " die " *zich verheugt in de waarheid* ". En om tot dit aantal te behoren, moest de uitverkorene alle strategieën van God aanvaarden, inclusief die van "bluffen", want dit is een bekend gegeven en wordt zelfs door God beoefend in deze adventistische beproevingen: "men moet onwaarheid prediken om de waarheid te kennen." Door op deze manier te handelen, werd koning Salomo, die beval dat het betwiste kind in tweeën moest worden gesneden om ze aan de twee twistende moeders te geven, beroemd en geëerd om de goddelijke wijsheid die hij van God had ontvangen. God had al over Israël gezegd in Jesaja 29:13: " *De Heer heeft gezegd: 'Dit volk nadert Mij en eert Mij met hun mond en met hun lippen, maar hun hart is ver van Mij en hun ontzag voor Mij is overeenkomstig de overlevering van mensen* .'" Wat betekent dit verwijt? God vertelt ons dat de Joodse religie in deze situatie niet waardevoller is dan heidense religies. Dit verwijt betreft op zijn beurt alle afgewezen christenen nadat God hun geloof in de loop der tijd op de proef heeft gesteld. Na de protestanten in 1843 en 1844 was het het geloof van de Zevendedagsadventisten dat op zijn beurt op de proef werd gesteld tussen 1982 en 1991. In 1994, het jaar waarin het wachten op basis van mijn interpretatie van Openbaring 9:5-10 ten einde kwam, viel het oordeel van God over de officiële wereldorganisatie: " *uitgebraakt* " door Jezus Christus, om dezelfde redenen als de protestanten vóór hen: de afwezigheid van de liefde voor de waarheid, getoond door zijn werken; de verwerping van het profetische licht.

Minachting voor de getuigenissen van de Bijbel

Terwijl de goddelijke eisen die gesteld worden aan het doctrinaire herstel van de religieuze waarheid, zoals voorspeld in Daniël 8:14, de geest van de uitverkorenen richten op de ware normen van de goddelijke wet, leidt minachting voor de Bijbel de ongelovige ertoe zichzelf te belasten met een zware schuld: onwetendheid. Naar het oordeel van mensen wordt onwetendheid beschouwd als een oorzaak die de waarde van de door de schuldige begane fout vermindert; maar wat minachting voor de Heilige Bijbel, voor God, betreft, wordt deze schuld niet verminderd. Onwetendheid is te wijten aan de erfenis van een heidense religie, of aan de minachting en desinteresse van mensen die leven in het erfgoed van het christendom.

Wat de verachtelijke ongelovige zich in de eerste plaats schuldig doet voelen, is zijn houding ten opzichte van getuigenissen geschreven door mannen die het getuigenis van hun religieuze leven, vol ervaringen voortkomend uit hun ontmoeting met God, de onzichtbare Heilige, aan het nageslacht wilden nalaten. Hoe zou God iemand die niet wil weten, die de bewijzen van zijn daden niet wil kennen of ontvangen, niet kunnen straffen? Want het zien is niet onmisbaar om geloof te rechtvaardigen; Gods daden zijn voldoende om te begrijpen dat Hij bestaat en handelt met onbegrensde macht.

Onder deze Bijbelse getuigenissen noem ik die van de Chaldeeuwse koning Nebukadnezar, wiens bekering tot de Schepper-God een uniek voorbeeld is met grote autoriteit. Deze grote koning, die vandaag de dag het hele Midden-Oosten domineert, was de natuurlijke erfgenaam van een heidense religie totdat hij het getuigenis ontdekte van de vier jonge Hebreeuwse mannen die samen met vele anderen gevangen waren genomen naar Babylon. Zijn bekering zou tijd kosten, maar vanaf het begin, door bewijs van zijn bovennatuurlijke krachten te eisen van zijn wijzen, gaf hij zelf blijk van een zeldzame intelligentie. Hij bezat al een logisch redeneringsvermogen dat hem waardig zou maken voor goddelijke uitverkiezing toen hij zich volledig bekeerde tot de Schepper-God die Daniël en zijn drie metgezellen hem hadden geopenbaard. Het leven van koning Nebukadnezar was allesbehalve gewoon; het was zelfs uitzonderlijk. God koos hem zodat hij de krachtigste getuige van Hem zou zijn onder alle menselijke zondaars. Zijn macht was absoluut en zijn bestuur werd door zijn volk gewaardeerd. Hij droeg een gevoel voor rechtvaardigheid in zich en toonde aan dat hij in staat was om zowel de rijken, de wijzen als de armen te treffen, wanneer dit gerechtvaardigd werd door de wetten van de Chaldeeën. De dromen die God hem gaf, werden door Daniël uitgelegd, en deze getuigenissen verontrustten hem, maar niet genoeg om hem te bekeren. Daarom nam God strenge maatregelen, wat bewijst hoeveel belang Hij zelf hechtte aan de bekering en het getuigenis van deze prestigieuze koning, erfgenaam van het heidendom. Om hem te straffen en hem bewust te maken van zijn trots, verdoofde God hem zeven jaar lang. In deze toestand, waarin hij dacht dat hij een dier was en zich er ook naar gedroeg, begreep hij de les die God hem gaf nog steeds niet. Maar aan het einde van de zeven jaar werd zijn menselijke geest in hem hersteld en ontdekte hij, tot verbazing van de mensen om hem heen, het lot dat God hem zojuist had toebedeeld. En de les droeg zijn gelukkige vrucht af; hij bekeerde zich toen

volledig tot de Schepper-God, wiens immense kracht hij ervoer. Betekent dit dat het voor God voldoende zou zijn om alle mensen dezelfde ervaring te laten ondergaan om hun bekering te verkrijgen? Helemaal niet, want God handelde zo jegens koning Nebukadnezar omdat Hij, de aard van zijn ziel kennende, hem waardig achtte om naar Hem toe geleid te worden. Maar dit geldt niet voor alle mensen; sommigen zijn onherstelbaar opstandig, zoals de demonische engel Satan, en geen enkele beproeving zou hun opstandige aard veranderen.

Jezus was nog niet op aarde gekomen, maar zijn goddelijkheid trad al op als " *de goede Herder die zijn verloren schapen zoekt* ", in dit geval in het heidense erfgoed. De koning bevestigde zijn waardigheid voor de goddelijke verkiezing en in naam van de Schepper-God richtte hij zich tot ons met dit prachtige getuigenis, zoals Daniël dat in zijn geschriften vermeldt: Dan. 4:34-37: " *Na de vastgestelde tijd sloeg ik, Nebukadnezar, mijn ogen op naar de hemel, en mijn inzicht keerde tot mij terug. Ik prees de Allerhoogste, ik prees en verheerlijkte Hem die eeuwig leeft, wiens heerschappij een eeuwige heerschappij is en wiens koninkrijk van generatie op generatie duurt. Alle bewoners van de aarde zijn niets in zijn ogen; hij doet naar zijn wil met het leger van de hemel en met de bewoners van de aarde, en er is niemand die zijn hand kan weerhouden of tot hem kan zeggen: Wat doet u? In die tijd keerde mijn inzicht tot mij terug; de glorie van mijn koninkrijk, mijn pracht en mijn luister werden mij teruggegeven; mijn raadgevers en mijn edelen vroegen mij terug; ik werd in mijn koninkrijk hersteld en mijn macht nam alleen maar toe. Nu prijs, verhoog en eer ik, Nebukadnezar, de Koning van de hemel, wiens werken waarachtig zijn en wiens wegen recht zijn, en wie in hoogmoed wandelen, kan hij vernederen* .

Het is daarom gemakkelijk te begrijpen welk belang God hecht aan deze woorden, die elke niet-opstandige mens tot Hem zouden moeten bewegen, voor zijn bekering en zijn redding. Het is net zo gemakkelijk te begrijpen hoe groot de schuld is van het oor dat weigert deze woorden te horen, die getuigen van het bestaan van de grote onzichtbare God. De weigering om te horen of te zien vormt de eerste graad van menselijke schuld, die al degenen die deze gedragsfout begaan, veroordeelt tot de eeuwige en definitieve dood.

Veel te veel mensen denken dat ze zichzelf kunnen beschermen onder het voorwendsel van onwetendheid, maar in christelijke landen waar de Bijbel wijdverspreid is en soms gratis wordt aangeboden, veroordeelt dit voorwendsel hen. Wat niet-christelijke volken betreft, zij hebben de plicht om de ware God te zoeken en worden niet gerechtvaardigd door gehechtheid aan hun religieuze traditie. Alleen het christelijk geloof biedt een logisch pad, gebouwd op het getuigenis van het Hebreeuwse volk, openbaarders van de ene God en schepper van alles wat is en leeft. En ieder mens, die van God de intelligentie heeft ontvangen die hem boven het beest, het dier, verheft, heeft de plicht om logisch te redeneren. In het verhaal van Jericho koos de prostituee Rachab, erfgename van het heidendom van haar volk, ervoor om het te verlaten om zich aan te sluiten bij het volk van de ware God. Dit getuigenis zorgt er nog steeds voor dat allen die haar gedrag onder de volkeren der aarde niet imiteren, zich schuldig voelen. Want inderdaad, geloven in het bestaan van God en erkennen dat ieder mens als schepsel verantwoording aan Hem verschuldigd is, is de eerste stap die tot

verkiezing leidt. Pas na deze eerste stap zal het schepsel zijn wetten en voorschriften ontdekken die het hele leven van de uitverkorenen reguleren. Spirituele pedagogie is daarom gebaseerd op verschillende opeenvolgende, geleidelijke niveaus en op al deze niveaus resulteert een verkeerde keuze in schuldgevoel jegens God: de heiden veracht de Bijbel en zijn getuigenissen; in het jaar 30 verwerpt de traditionele Jood het door God in Jezus Christus voorspelde en volbrachte reddingsproject en bijgevolg identificeert Jezus hem in zijn Openbaring de Apocalyps met "*de synagoge van Satan*", in Openbaring 2:9 en 3:9; in het jaar 538 verandert de rooms-katholieke christen de christelijke religieuze norm en herstelt hij heidense normen (overgeërfd in de orthodoxe en anglicaanse normen); in 1843 rechtvaardigde het protestantisme de katholieke zondag; in 1994 gaf het adventisme de voorkeur aan menselijke relaties met de vijanden van God. In al hun ervaringen weigeren de schuldigen rekening te houden met het goddelijke licht dat in hun tijd is gebracht. Andere religies hebben geen enkele legitimiteit in het reddingsplan dat God heeft voorbereid en dat door zijn profetische dienaren is voorspeld in de Bijbel alleen of in geschriften die dit plan verduidelijken.

GOD: DE GROOTSTE STRATEGIE

Omdat Hij alles controleert en organiseert, is God ongetwijfeld de grootste strateeg. Zijn reddingsplan is gebaseerd op een strategie die gebouwd is op de reactie van zijn tegenstander(s). Net als een schaker bereidt Hij zijn partijen voor op basis van meerdere opeenvolgende keuzes die Hem in staat stellen zijn tegenstander te verslaan en hem "schaakmat" te zetten. Wanneer een opstandige mens ervoor kiest God ongehoorzaam te zijn of Hem zelfs te negeren, brengt Hij alleen zichzelf schade toe. God staat de mens toe Hem af te wijzen, Hem ongehoorzaam te zijn, Hem te verachten gedurende zijn hele leven; bijgevolg zal Hij sterven zoals een dier zou sterven, zonder hoop. Ja, God kan dit vijandige gedrag lange tijd tolereren, omdat Hij werkelijk alleen geïnteresseerd is in mensen die bewijzen dat ze Zijn verkiezing waardig zijn, Zijn liefde waardig, het eeuwige leven waardig dat in Zijn aanwezigheid zal voortduren.

De goddelijke strateeg organiseerde zijn verlossingsplan door zijn uitverkorenen uit de duisternis naar het licht te leiden; wat zijn keuze verklaart om zijn reddende liefde pas na 4000 jaar duisternis te openbaren. Als de Bijbel het nieuwe verbond presenteert als een tijd van vrijheid, komt dat doordat het oude verbond werd gezien als religieuze, leerstellige slavernij. De vele rituelen die de Levieten uitvoerden in het door mensen gebouwde heiligdom waren belastend en gevaarlijk voor de overtreders die de door God voorgeschreven details niet

respecteerden. En we moeten uit deze ervaring onthouden dat God dezelfde bleef, nadat Hij Zijn leven als losprijs had gegeven voor de redding van zijn uitverkorenen gedurende de 6000 jaar van zijn programma, dat elke week werd geprofeteerd door de eerste zes dagen ervan; de zevende dag of sabbat, geheiligd door God, betreft alleen de uitverkorenen en hun zegevierende en glorieuze intrede in het zevende millennium. En dit onderwerp brengt mij ertoe u op dit belangrijke punt te wijzen. Voor God is de aanbidding van de "zon", zoals beoefend door de Romeinse religieuze cultus van de "zondag", niet het meest serieuze. Wat ernstig is, is het gebrek aan respect voor de heilige dag die Hij sinds de schepping van de wereld heeft geheiligd, omdat deze heilige dag aan het einde van de week wordt geplaatst vanwege zijn profetische betekenis, namelijk het einde markeren van het grote verlossingsplan dat de grote Schepper God heeft voorbereid. De straf die Mozes kreeg, leerde ons dat God zo intolerant is voor niets als de verstoring van zijn plan en zijn plannen voor de aarde en haar bewoners. En beweren dat de dag van de zon de laatste dag is, ontnemt elke profetische betekenis aan zijn indeling van de week.

Veel volkeren aanbaden de zon tot 321, toen Constantijn I de christenen van het Romeinse Rijk de eerste dag van de viering ervan ^{liet} aannemen. God verwoestte Egypte niet vanwege de aanbidding van "Re", de zonnegod, maar vanwege de vervolgingen die het Hebreeuwse volk onderging. Deze volkeren waren allemaal heidens, voor zover dat mogelijk was, zonder enige relatie met God. Daarom was de keuze van hun aanbidding voor hem van weinig belang. Maar toen in 321 de dag van de zon door christenen werd aangenomen, was de situatie heel anders, want dit keer vereerde het christelijk geloof van de mensen de ware glorieuze God, zijn eer werd aangevallen en zijn naam werd verbonden aan het heidendom. Dit vers uit Jesaja 1:13 helpt ons de oorzaak van zijn toorn te begrijpen en de straffen van de "*bazuinen en de laatste plagen*" die daaruit zullen voortvloeien: "*Breng geen nutteloze offers meer; **wierook**, nieuwe manen, sabbatten en samenkomsten zijn Mij een gruwel; Ik zal geen ongerechtigheid verbonden zien met plechtige feesten.*" Dit is natuurlijk een vers uit het Oude Verbond en de schuldigen zullen nog steeds zeggen dat het alleen de Joden betrof, maar zijn ware kinderen die Hem liefhebben, weten dat dit niet het geval is. Deze boodschap betreft zowel het nieuwe als het oude verbond. We weten dat de "**wierook**" van de heiligdomsrituelen het gebed symboliseerde van een zoete geur die opstijgt naar God in naam van het offer van het Lam Jezus Christus. Vandaag, in 2022 en sinds 321, maar imperatief sinds 1843, worden de "**samenkomsten**" die op de "dag van de zon" worden georganiseerd, "**verschrikt**" door de Schepper God, Jezus Christus, op aarde. Deze verfoeilijke praktijk is in zijn ogen een "**misdaad**" die opstandige christenen "**associeren**" met zijn verlossingswerk, dat gebaseerd is op zijn offer in Christus. Door "**de sabbatten**" aan te halen, richt God zich op alle "sabbatten", dat wil zeggen alle religieuze feestdagen die Hij heeft ingesteld of die mensen hebben bedacht om aan Hem te wijden. God verwacht van de mens geen offers en feestdagen, Hij eist slechts eenvoudige gehoorzaamheid aan wat Hij in Jezus Christus heeft ingesteld. En van de oude voorschriften resten slechts enkele dingen, maar alles wat in zijn ogen essentieel is: gezonde voeding en een hygiënische levensstandaard, respect voor Zijn

tijdsorde, en de plicht om in liefde en mededogen de glorie van Zijn goddelijke natuur te weerspiegelen. Nu worden deze dingen niet opgelegd, ze worden gekozen door Zijn ware uitverkorenen. Dit is wat deze ware uitverkorenen in staat stelt kinderen van de vrede te zijn, omdat liefde niet verkregen wordt door oorlog of vervolging. De vrucht van goddeloosheid wordt voortgebracht door vals christendom dat religieuze dogma's gebruikt om de zwakken en volgzaam te vervolgen. En eerst vertoonden de Joden deze vrucht van goddeloosheid tegen de eerste christenen, waarna de Romeinen op dezelfde manier handelden, tot de sluwe en bedrieglijke vrede die keizer Constantijn I schonk ' de valse bekeerling die zijn hele leven een aanbidder bleef van de "Onoverwonnen Zon", geëerd door zijn vaderen en zijn moeder, die hogepriesteres van deze godheid was. Vanuit deze erfenis verschijnen de zon en haar zonnestralen in de heilige afbeeldingen van de rooms-katholieke eredienst om de glorie van Christus te symboliseren.

In het Oude en het Nieuwe Verbond zijn de uitverkorenen schaars en zeldzaam. God maakt dit duidelijk in dit vers uit Jesaja, dat Paulus citeert in Romeinen 9:27: " *Jesaja roept van zijn kant uit over Israël: Al was het getal van de kinderen van Israël als het zand aan de zee, **slechts een overblijfsel zal behouden worden*** . » Het behoren tot het volk van Israël bood daarom geen garantie voor goddelijke verkiezing, en God liet zijn uitverkorenen dit van tevoren weten. Daarom gaf Hij in 538 het pauselijke Rome een vals-christelijke heerschappij die alle christenen die getroffen waren door de vloek van de "dag van de zon" van keizer Constantijn, onder zijn gezag verzamelde, en dit sinds 7 maart 321. Onder pauselijke heerschappij werd deze naam veranderd in "dag des Heren", in het oorspronkelijke Latijn "dies dominica", in het Frans vertaald als: zondag. In de Engelse taal die de VS gebruiken, is de heidense naam echter behouden gebleven. En dit is niet zonder reden, want het is Amerika dat de valse dag des Heren zal verdedigen in de laatste geloofsbeproeving die door God is voorspeld voor het uur van de wederkomst van de glorieuze Christus. Het is begrijpelijk dat de duidelijke aanwezigheid van de naam "dag van de zon" in zijn wekelijkse kalender, in het Engels "zondag", elk excuus voor hem zal wegnemen wanneer God zijn eis tot het houden van zijn heilige sabbat voor de laatste keer zal invoeren. De Engelse taal zal getuigen van de list ten gunste van de heilige sabbat en allen die hier geen rekening mee houden, zullen de rechtvaardige toorn van God ondergaan en door Hem vernietigd worden.

Door de tijd heen, omdat Hij de menselijke geest onderzoekt, heeft God altijd het vermogen om mensen te beoordelen en te weten wie ieder van hen werkelijk is. Zijn gerechtigheid is daarom zonder mogelijkheid tot dwaling op iedereen van toepassing. Omdat ik in Hem en zijn onbegrensde macht geloofde, ben ik zijn profetieën gaan bestuderen, waardoor ik de bewonderenswaardige en almachtige strateeg heb ontdekt die Hij is. Dit woord strategie is het meest geschikt om zijn reddingsplan te definiëren, omdat Hij één vijand tegenover zich heeft: het rebellenkamp en zijn veelheid aan vormen. De verantwoordelijkheid voor deze veelzijdige rebellie wordt gelegd bij de gevallen engel die we vandaag de dag Satan noemen, omdat hij in de geschiedenis van het leven het eerste schepsel was dat zich schuldig maakte aan rebellie tegen God. Degenen onder de engelen die Hem navolgden en volgden, zijn niet minder schuldig, omdat de

keuze om in opstand te komen van hen kwam in de kennis van goddelijke liefde. Op aarde heeft de onwetendheid van de Bijbelse waarheid, die door katholieke monniken en geestelijken in beslag werd genomen, God er niet van weerhouden om prachtige zielen te identificeren die Zijn liefde waardig waren. God houdt dit soort dingen geheim, maar de publicatie van de Bijbel in de 16^{ee} bracht daar verandering in. Het naleven van voorgeschreven voorschriften werd in die tijd de maatstaf voor verkiezing, en te midden van andere oorlogszuchtige vervalsingen kon het ware, vreedzame protestantse geloof zich concreet manifesteren door Christus te herstellen in zijn beperkte, reddende rol in de katholieke leer.

Na talloze en volkomen onnodige bloedbaden maakte de Franse Revolutie een einde aan het vervolgende despotisme van het pauselijke rooms-katholicisme. Als een wrekend zwaard vernietigde het massaal het katholieke kamp, van de Franse monarch Lodewijk XVI tot paus Pius VI, die in 1799 in Valencia stierf als gevangene op bevel van het Republikeinse Directoire. Godsdienstvrede werd vervolgens opgelegd aan de hele westerse christelijke wereld. Want de vernietigende oorlog zette al deze West-Europese landen tegenover elkaar op tegen het Franse keizerrijk dat door Napoleon ^{Bonaparte was} gevestigd. Oorlogen van territoriale verovering volgden elkaar op, maar religie was niet langer de drijfveer voor agressie. Het is in deze context van godsdienstvrede dat God het thema van Openbaring 7 plaatst, een context van westerse godsdienstvrede waarin Hij in 1844 Joseph Bates, een uitverkorene van het adventistische beproevingskamp, introduceerde bij de sabbat, die sinds 7 maart 321 was afgeschaft. Een niet-adventistische groep had de praktijk echter hersteld en overgenomen en verenigde zich onder de naam "Zevendedagsbaptisten". God gebruikte daarom deze groep om de sabbat te introduceren bij een van degenen die de adventistische geloofsbeproeving had uitgekozen en die zich aldus waardig toonde geheiligd te worden door dit zichtbare "zegel" van de onzichtbare "levende God". Deze ervaring leert ons dat het praktiseren van de sabbat, gepaard gaande met minachting voor de profetische stem, voor God geen waarde heeft. Voor zijn eeuwige geluk had Joseph Bates beide onderwerpen in zijn voordeel; zijn liefde voor de goddelijke waarheid werd volmaakt gedemonstreerd. En hij was dus waardig om te profiteren van de goddelijke liefde en al haar zegeningen. Na hem, tussen 1844 en 1867, namen ook andere adventisten de sabbatpraktijk over, maar merk op dat zij allemaal eerst "adventisten" waren, wat betekent dat zij grote belangstelling hadden voor de profetische openbaringen die de wederkomst van Christus hadden aangekondigd, achtereenvolgens voor de lente van 1843 en de herfst van 1844. Het is deze les die de Zevendedagsadventisten, die op hun beurt op de proef werden gesteld door mijn aankondiging van de wederkomst van Christus voor 1994, vreselijk zal beschuldigen; Omdat Jezus dezezelfde interesse niet toonde, spuwde Hij hen uit en gaf hen over aan de duivelse bondgenootschappen.

De godsdienstvrede die rond 1800 werd gevestigd, zou gepaard gaan met oorlogen, maar vooral met de eerste twee wereldoorlogen, respectievelijk van 1914-1918 en 1939-1945. Deze twee oorlogen, die op zich al zeer dodelijk waren, waren de directe gevolgen van Gods vloek die de katholieke en protestantse volkeren van Europa trof. God gaf de Europeanen te kennen dat ze niet in

overeenstemming waren met Hem, zijn beginselen en zijn wetten. Het is belangrijk om op te merken dat deze twee zeer nauwe oorlogen in het nieuwe verbond gelijkstaan aan de eerste twee deportaties van Israël naar Babylon, die achtereenvolgens plaatsvonden in de tijd van koning Jojakim in 605 v.Chr. en in de tijd van koning Jojachin, zijn opvolger, in 597 v.Chr. Bij de derde deportatie, ten tijde van koning Zedekia in 586 v.Chr., bestond Israël niet langer als natie; de stad en de tempel waren verwoest, de bevolking was volledig gedeporteerd en gevangengezet in de gebieden die door koning Nebukadnezar werden gedomineerd. Heel logisch is de Derde Wereldoorlog in onze christelijke jaartelling het equivalent. In beide ervaringen onthult God op niveau drie de grens van zijn geduld jegens de schuldigen en wordt zijn woede telkens geopenbaard door een immense vernietiging van mensenlevens en aardse goederen. Voor de Derde Wereldoorlog, die Hij profeteert met het symbool van de " zesde bazuin ", geeft Jezus een moorddadig bevel in Openbaring 9:13-15: " *De zesde engel blies de bazuin. En ik hoorde een stem uit de vier horens van het gouden altaar dat voor God stond, zeggende tot de zesde engel die de bazuin had: Laat de vier engelen los die gebonden zijn bij de grote rivier de Eufraat. En de vier engelen die voorbereid waren voor het uur, de dag, de maand en het jaar, werden losgelaten om een derde van de mensheid te doden.* » Dit vers is interessant omdat het de « vier engelen citeert die voorbereid waren voor het uur, de dag, de maand en het jaar » die al gepresenteerd werden in Openbaring 7 waar God zijn lange religieuze vrede vestigt: vers 2-3: « *En ik zag een andere engel opstijgen van de opgang, die het zegel van de levende God had, en hij riep met luide stem tot de vier engelen aan wie het gegeven was de aarde en de zee schade toe te brengen , en hij zei: Breng geen schade toe aan de aarde, de zee en de bomen, totdat wij de dienaren van onze God op hun voorhoofd hebben verzegeld.* » Als gevolg hiervan kunnen we begrijpen dat met het loslaten van deze demonische " vier engelen " in 2022 en 2023 het werk van het verzegelen van Christus' uitverkorenen voltooid is; wat betekent dat God uit al degenen die momenteel leven de weinige uitverkorenen heeft geselecteerd die zijn redding waardig zijn. Hij heeft hun harten en gedachten, die alleen op Hem hopen en geduldig wachten op het glorieuze uur van zijn komst in Jezus Christus, vergoddelijkt en verheerlijkt, al geoordeeld.

Wat vrede betreft, is de vrede die God tussen 1945 en 2022 aan West-Europa schonk uitzonderlijk en opmerkelijk. Maar welke strategie schuilt er achter dit zeer aangename aanbod? Het is tweeledig: het heeft een gezegende betekenis, namelijk het bevorderen van het delen van licht met Zijn uitverkorenen, en een tegenovergestelde betekenis, namelijk vloek voor de anderen, omdat de lange vrede hen in staat zal stellen de weg naar verderf te gaan. Vrede doodt het geloof, de mens gelooft uiteindelijk dat hij het door zijn werken heeft verkregen, God wordt genegeerd, terzijde geschoven, uitgewist uit de menselijke gedachten die de eeuwige toekomst als de hunne beschouwen. In deze gemoedstoestand kunnen ze hun verbeelding de vrije loop laten, gevoed door de menigte onzichtbare, maar zeer actieve demonen. Het is dan dat de vruchten die al in Sodom en Gomorra zijn voortgebracht, weer opduiken: homoseksualiteit en de multigender excessen die door de Russische en islamitische bevolking worden

veroordeeld. Om een dergelijk niveau van goddeloosheid te bereiken, moest men wachten tot de laatste ooggetuigen van de Tweede Wereldoorlog bijna allemaal verdwenen waren. Vandaar de lange periode van vrede van 77 jaar.

Overweeg daarom uw voordeel, want ik presenteer in duidelijke taal de strategie die God heeft geopenbaard voor deze verschrikkelijke Derde Wereldoorlog, de laatste die valse christenen allemaal associëren met de slag van "Armageddon" die wordt genoemd in Openbaring 16:16. Op hun beurt vergissen zij zich in het tijdstip, omdat "Armageddon" wordt voorafgegaan door de "*zesde bazuin*" en degenen, velen, die hierdoor zullen sterven, deze laatste geloofstest, "Armageddon" genaamd, niet zullen overleven.

Elke dag luister ik naar de beschouwingen en analyses van zogenaamde "specialistische" commentatoren in de nieuwsmedia. Ik hoor alleen woorden die de hoop van hun ziel uitdrukken: de overwinning van Oekraïne en de nederlaag van Rusland. Profiteer van uw voordeel, want in het licht van goddelijke openbaringen weet u, voordat het zover is, dat Rusland zijn westerse vijanden zal verslaan, dat het Israël en Egypte zal binnenvallen en de archeologische rijkdommen zal plunderen die het zo rijk zijn geworden. U weet ook dat God, na zijn vernietigende kracht tegen de Europese landen te hebben gebruikt, Rusland zal laten vernietigen met het kernwapen van de VS. Wat zijn dan de meningen van degenen die God niet verlicht en inspireert waard? Hun deel zal, tot hun einde, desillusie zijn. Geniet dus met mij van uw kennis van de geopenbaarde goddelijke strategie, want Hij heeft de macht om alles te verwezenlijken wat Hij door profetie aankondigt, en zij die Zijn koninklijk "*zegel*" ontvangen, zullen nooit meer aan desillusie onderhevig zijn. "*Want de Heer, Jahweh, doet niets zonder Zijn geheim te onthullen aan Zijn dienaren, de profeten.*" ", zoals Amos 3:7 verkondigde. Desillusie zal het deel zijn van degenen die de loop van de oorlog dag na dag ontdekken en die in de val trappen van tijdelijk gunstige situaties, omdat er daarna tegengestelde situaties zullen ontstaan. Maar dit is het hele punt van de goddelijke strategie: de gunstige situatie onthult het natuurlijke gedrag van mensen. De schijnbare Oekraïense overheersing gedurende een bepaalde tijd brengt mensen ertoe hun steun en goedkeuring voor de zaak te tonen. Rusland zal daarom hierin goede redenen vinden om dit soort mensen te laten sterven en lijden. De goddelijke strategie heeft juist, in de lange periode van vrede die sinds 1945 tot stand is gekomen, de val van Sovjet-Rusland tussen 1989 en 1991 bevorderd, maar begrijp het belang van deze val: de VS is arrogant en dominant geworden en onthult zijn ware aard, evenals die van de geallieerde westerse landen die hem steunden. Met Rusland verzwakt, maakte het NAVO-kamp gebruik van de situatie om zijn invloedssfeer uit te breiden door middel van de Balkanoorlog, de bombardementen op Ruslands bondgenoot Servië, de ontvangst van de Baltische landen en Polen, niet om de oorlog tegen Irak te noemen die gevoerd werd onder het valse voorwendsel van Iraks voorbereiding op kernwapens. En het bewijs voor deze beschuldiging was al gebaseerd op een misleidende interpretatie van foto's gemaakt door Amerikaanse satellieten. Zo werd Irak binnengevallen, werden zijn legers vernietigd, zijn leider gedood en werd zijn olie gecontroleerd door de Verenigde Staten. Als Rusland niet was ingestort, zou niets van dit alles zijn gebeurd. Maar dankzij deze tijdelijke

ineenstorting kwam het despotisme van het Amerikaanse kapitalisme naar voren, dat een Amerikaans karakter onthulde, gemaskeerd door de vriendschappelijke betrekkingen met zijn NAVO-bondgenoten. Verlicht door de profetie weten de uitverkorenen van de Heer met wie ze te maken hebben. De Verenigde Staten zullen de laatste vervolgers in de menselijke geschiedenis zijn. Wanneer ze Rusland volledig hebben vernietigd, zal hun ongeëvenaarde macht hen in staat stellen de levens van de overlevenden van het laatste wereldconflict te organiseren. " *Het beest dat opstijgt uit de aarde* " uit Openbaring 13:11 zal zijn werk volbrengen tegen de houders van Gods heilige sabbat en de sancties die in 2022 tegen Rusland zijn genomen, na Irak en Iran, bevestigen de De hardheid van de maatregelen die ze kunnen nemen tegen hun religieuze tegenstanders. God profeteerde erover in Openbaring 13:17: " **En dat niemand mocht kopen of verkopen, behalve hij die het merkten, de naam van het beest of het getal van zijn naam had.** " Al deze dingen zijn geprofeteerd en aangekondigd door de grote, allerhoogste God, in de naam van Jezus Christus, ongeveer twintig eeuwen voordat ze in vervulling gingen. Begrijp en besef daarom hoe belangrijk en essentieel kennis van zijn strategie is.

In zijn ongeëvenaarde wijsheid weet God hoe belangrijk het is om zijn dienaren gerust te stellen, dus vertelt hij hun altijd hoe ze **uiteindelijk** met hem de overwinning op hun vijanden zullen behalen. Dit inspireerde hem tot dit vers in de wijze koning Salomo, die het schreef in Prediker 7:8: " ***Beter is het einde van iets dan het begin ; beter is een geduldige geest dan een hoogmoedige geest.*** " En aan deze criteria voegt de uitverkorene zijn geloof toe, dat wil zeggen het vertrouwen dat hij stelt in Gods beloften. Daarom zijn de details van de ontwikkeling van gebeurtenissen alleen bekend in hun vervulling, dag na dag waargenomen, in concrete daden. Met andere woorden, een populair gezegde luidt: "Wie het laatst lacht, lacht het best."

Wat strategie betreft, heb ik in de Bijbelverhalen verschillende voorbeelden genoemd waarin vernietiging wordt voorafgegaan door een illusie van uitbundige vreugde. Het eerste geval betreft de Egyptische soldaten die zich verheugen over het feit dat de Hebreeën zich tijdens hun uittocht in de val hadden gelokt door zich met hun gezicht naar de zee te richten. Gezien de situatie was het zeker dat ze allemaal zouden worden afgeslacht. Maar het onvoorziene gebeurde: God opende de Rode Zee voor zijn volk, en toen de Egyptenaren op hun beurt de open doorgang binnengingen, sloot de zee zich voor hen; en zij waren het die stierven. In de tijd van koningin Esther had gouverneur Haman de galg gereedgemaakt voor de Jood Mordechai, maar hij was het die werd opgehangen. In Daniël 11:29-30-31 lanceerde de Griekse Seleucidische koning Antiochus IV in 168 v.Chr. voor de derde keer een aanval op Egypte, overtuigd van zijn aanstaande overwinning. Maar een Romeinse gezant verhinderde hem actie te ondernemen, wat hem zeer woedend maakte. Toen vernam hij dat een gerucht over zijn dood aanleiding had gegeven tot publieke vreugde onder de Joden. Een tweede reden tot woede werd aan de vorige toegevoegd, en bij zijn terugkeer naar hun land trof hij het met een harde en uitzonderlijk bloedige vervolging. God had deze gebeurtenis aan Daniël geprofeteerd als een "grote ramp". De ontrouw van het nieuwe verbond verdiende ook zijn "grote ramp", en Jezus kondigt dit in

beeldspraak aan in het eerste hoofdstuk van zijn Openbaring. Het is niet langer Grieks, maar neemt de vorm aan van de "Zon", die de oorzaak zou worden van de vloek over christenen vanaf 7 maart 321, toen de eerste dag die eraan gewijd was Gods heilige sabbat verving. Ten tijde van de zesde straf voor deze arrogante daad wordt de "grote ramp" in het bijzonder gestraft. Vandaag vinden we de opeenvolging van "illusie" voor 2022 en "straf" voor 2023. Het is daarom normaal dat de toekomstige Russische vervolger in het uur van de "illusie" tegenslagen lijdt; wat mediacommentatoren tot vreugde stemt, maar vergis je niet, wat het verschil maakt op de grond in Oekraïne is niet de soldaat, maar het uiterst precieze Amerikaanse of Franse kanon, maar ook het adelaarsoog van de satellieten van westerse landen die het mogelijk maken de Russische doelen te identificeren waarop de schoten gericht moeten worden; zodat het Russische discours gelijk heeft wanneer het zegt dat het de NAVO is die tegen Rusland vecht. De dominante speler dankt dat aan de gebruikte moderne technologie, en het zijn de precieze kanonnen en drones die de Russen dwingen zich terug te trekken van het slagveld, soms, soms, soms, voordat ze zich keren tegen de leveranciers van deze geavanceerde technologie voor de grote aanval en invasie van de landen van West-Europa.

Op 11 november 2022 trok het Russische leger zich in Oekraïne, uit strategische overwegingen, terug uit Cherson, een stad die niet langer verdedigbaar was vanwege het gebrek aan wapens en munitie. Deze stad aan de westelijke oever van de Dnjepr valt daarmee terug in handen van de Oekraïners, die blijkbaar niet allemaal door de Russen naar hun oostelijke kamp zijn gedeporteerd. Op het Chersonplein juichen de Oekraïners die Oekraïne gunstig gezind zijn; mensen dansen en zingen rond een vuur. Rusland geeft deze stad echter niet op en de toekomst van haar inwoners zal waarschijnlijk niet lang zo vrolijk zijn. Maar deze uiting van vreugde bewijst eens te meer dat de beschuldigingen van de Oekraïners en hun westerse bondgenoten tegen de Russen niet door de feiten worden gestaafd. Zijn ze slechter dan de Russen zelf? Wordt er niet gezegd dat wie zijn hond wil doden, hem beschuldigt van hondsdoelheid?

Op deze 11 november viert de Franse Republiek de wapenstilstand van 1918 met al haar traditionele ceremonies. Maar wat zouden die "poilus" denken die in de loopgraven van Verdun en elders sneuvelden om de onafhankelijkheid van hun land te verdedigen, terwijl na hun dood de politieke overlevenden deze onafhankelijkheid opzegden door hun handen, voeten en hoofden te binden, door een Europese alliantie die haar plichten en wetten dicteert; en dit, voor snode commerciële en financiële belangen? En het ergste is dat het tweemaal verslagen Duitsland vandaag de dag rijker is geworden en Frankrijk geruïneerd. Het is waar dat de moorddadige oorlog in Oekraïne de Fransen herinnert aan de waarde van een leger om hen te verdedigen, wat de peiling rechtvaardigt waaruit blijkt dat 80% van hen hun legers en de viering van 11 november liefheeft. Maar heeft deze viering niet een collectief karakter waardoor ze vooral gewaardeerd wordt door politici en legers die trots op deze dag paraderen, en door de media die deze gelegenheid een onderwerp vinden dat de aandacht van de bevolking trekt met hun commentaar?

In werkelijkheid richt de Derde Wereldoorlog zich alleen op door God vervloekte volkeren, en zijn getrouwe kinderen niet. In deze omstandigheid zal de zachtmoedige Jezus zijn woede laten spreken en de mensen aan elkaar overleveren. Om dit woedende gedrag te verklaren, moeten we beseffen dat zijn verheven liefdesbetuiging door bijna al onze tijdgenoten wordt bespot, veracht, afgewezen of genegeerd. Deze houding wordt alleen geëvenaard door die van het Joodse volk in 586 en 570. Daarom zullen de onrechtvaardige en minachtende rebellen van vandaag door dezelfde goddelijke woede, dezelfde razernij die door zijn rechtvaardige verontwaardiging wordt veroorzaakt, ter dood worden gebracht.

Voor deze verschrikkelijke tijden richt God deze boodschap uit Jesaja 26:20-21 tot zijn trouwe kinderen: " ***Ga, mijn volk, ga uw kamer binnen en sluit de deur achter u ; verberg u voor een paar ogenblikken , totdat de toorn voorbij is. Want zie, de Heer komt uit zijn plaats om de bewoners van de aarde te bezoeken voor hun ongerechtigheid ; en de aarde zal bloed openbaren; het zal geen bloedvergieten meer bedekken.*** " Vergelijk dit vers met dat uit Openbaring 9:13-15: " *En de zesde engel blies de bazuin, en ik hoorde een stem uit de vier horens van het gouden altaar dat voor God staat, en zei tegen de zesde engel die de bazuin had: 'Laat de vier engelen los die gebonden zijn bij de grote rivier de Eufraat. '* En de vier engelen werden losgelaten, die gereed waren om een uur, een dag, een maand en een jaar te doden.

Deze verzen, geciteerd in Psalm 2:10-12, presenteren ons een weinig bekend aspect van Jezus Christus: " *Nu dan, gij koningen, wandel wijs; gij rechters der aarde, wees onderwezen.* " Dien de Heer met ontzag en verheug je met beving. **Kus de Zoon , opdat Hij niet toornig wordt en je van de weg verdwijnt, want Zijn toorn ontbrandt snel . Gezegend zijn allen die op Hem vertrouwen!** »

De ervaring van de "Endlösung" die Hitlers nazi's tegen de Joden uitvoerden, vormt een boodschap van God aan zijn laatste getrouwe kinderen. Hij liet hun zien dat het volkomen mogelijk is dat een menselijk regime de uitroeiing van een volk, een ras of een bepaalde groep verordent; wat ook het geval zal zijn voor de laatste sabbatvierders in de laatste aardse geloofsbeproeving. Omdat deze beproeving echter plaatsvindt in de context van het einde van het aanbod van collectieve en individuele genade, zullen de laatste nazi's door Jezus niet gemachtigd worden om hun dodelijke plan uit te voeren. Het is zijn rechtvaardige en wraakzuchtige tussenkomst die de rechters en beulen van het uur tot slachtoffers van zijn moorddadige toorn zal maken. En de "zonen der getrouwheid" zullen de eeuwigheid van de grote sabbat van het zevende millennium ingaan, in het voorjaar van 2030. Alle anderen zullen vernietigd worden " *door de helderheid van zijn komst* ", zijn "adventus"; dit in overeenstemming met het programma dat geprofeteerd is in 2 Thess. 2:8: " *En dan zal de wetteloze geopenbaard worden. De Heere Jezus zal hem verteren door de Geest van Zijn mond en tenietdoen door de verschijning van Zijn komst.* "

Hier bespreek ik de specifieke criteria voor de " zesde bazuin " die door Jezus Christus werd geblazen.

Dit wereldwijde conflict zet volkeren die al door hun religieuze keuzes van elkaar gescheiden zijn, tegen elkaar op. Vervolgens, zonder acht te slaan op het

door God geopenbaarde plan en de nadering van het einde der tijden , **zijn mensen ervan overtuigd dat het moment van onderhandelingen die een einde aan het conflict zullen maken vroeg of laat zal aanbreken** ; hoewel de verlenging ervan hen steeds meer begint te verontrusten. Dit conflict, dat na een lange periode van vrede, 77 jaar, begint, wordt in Oekraïne al veroorzaakt door een etnische mix van Russisch-orthodoxe en Poolse rooms-katholieke afkomst. Stel je voor wat de kosmopolitische mix van etnische groepen in Frankrijk teweeg kan brengen op het door God gekozen moment! Ik heb deze universalistische ontvangsten al vergeleken met tijdbommen.

Op militair vlak ontdekken we in Oekraïne het strategische belang van technologische vooruitgang, niet alleen drones en controlesatellieten, maar ook de mobiele telefoon die mensen direct naar de plaats van de strijd brengt en gebruikt. Het gebruik van hun telefoons leidde tot de dood van Russische soldaten, omdat de gps van hun mobiele telefoons de VS en de Oekraïners in staat stelde hen te lokaliseren en te doden met dodelijke drones of zeer precieze bombardementen. De gewoonten van het dagelijks burgerleven moeten dringend worden verlaten, omdat deze levenswijze die van de soldaat en die van zijn eenheid in gevaar brengt. In deze oorlogstijd ontdekken we de technische voordelen van de VS, eigenaar van de telefoonnetwerken over de hele wereld; alle volkeren op aarde gebruiken hun "internet"- en satellietdiensten, waarover alleen zij volledige controle hebben. Conventionele oorlogsvoering kent zijn beperkingen. We zien in Oekraïne dat militaire machten elkaar neutraliseren omdat ze aan beide kanten over vergelijkbare wapens beschikken. Vanuit menselijk perspectief kan de oorlog dus voortduren zolang beide partijen over soldaten en wapens beschikken. Daarom heeft God in zijn strategie een verslechtering van de situatie gepland, door ervoor te zorgen dat de westerse volkeren, van escalatie tot escalatie, direct betrokken raken bij deze oorlog; dit totdat de VS Rusland en zijn bondgenoten met kernwapens vernietigen en de verspreide, overgebleven Russische strijdkrachten slag na slag terugslaan met hun enorme atoompotentieel, alvorens volledig te verdwijnen. Uiteindelijk zal de rechtvaardige rechter Jezus Christus het geprofeteerde resultaat hebben bereikt: " *een derde van de mensen zal zijn gedood* ." Omdat dit derde deel van de mensheid zowel de burger als de militairen betreft, die beiden door God worden beoordeeld. Daarom is het gebruik van kernwapens essentieel om zijn sinistere plan te verwezenlijken.

Wat geweest is, zal zijn

God inspireerde de wijze Salomo met dit vers, geciteerd in Prediker 1:9: " *Wat geweest is, zal zijn, en wat gedaan is, zal gedaan worden; er is niets nieuws onder de zon.* " Natuurlijk had Salomo zich de technische vooruitgang die zich vanaf het midden van de 19e eeuw zo snel ontwikkelde, niet kunnen voorstellen . In zijn tijd was de menselijke kennis zeer beperkt en stabiel. Maar we moeten vandaag de dag begrijpen dat God het niet heeft over technische uitvindingen, maar over wat werkelijk permanent is, namelijk het levensbeginsel. Want inderdaad, sinds Adam en Eva plaatst dit levensbeginsel het pas geboren schepsel voor deze twee paden

die God noemt; twee paden die zich aan Hem voordoen: gehoorzaamheid en leven; ongehoorzaamheid en dood. Het schepsel wordt geboren om deze vrije keuze uit te oefenen. Maar deze keuze kan alleen worden gemaakt met kennis van de norm van deze twee paden; een tijd van opvoeding en instructie is daarom voorafgaand essentieel. Dit andere vers uit Spreuken 29:18: " *Waar geen openbaring is, gaat het volk te gronde; gelukkig is hij die de wet houdt!* " Zonder kennis van de goddelijke openbaring stelt de menselijke ziel geen grenzen aan haar vrijheid. En dit principe wordt in alle tijden en in alle tijdperken voortdurend vernieuwd. Dit is met name duidelijk zichtbaar in onze huidige westerse samenleving, die zich heeft bevrijd van alle verplichtingen jegens God onder het voorwendsel dat ze twijfelt aan zijn bestaan of er niet meer in gelooft.

Deze verleiding, teweeggebracht door het verlangen naar vrijheid, is niet nieuw, omdat ze vorm kreeg in het eerste schepsel dat door God geschapen werd, de engel des lichts, die sinds zijn opstand de duivel en Satan is geworden. Nu was de duivel de eerste drager van de afwijking die kwaad genoemd wordt, vanwege zijn verlangen naar vrijheid. Hij was niet het kwaad, maar de verspreider ervan. En na hem maakten menigten hemelse en vervolgens aardse wezens dezelfde keuze om hun verlangen naar vrijheid te bevredigen. Het was daarom over deze slavernij aan het verlangen naar vrijheid dat de Geest door Salomo sprak. Het was voor hem gemakkelijk om de vernieuwing van zijn aanwezigheid door de hele geschiedenis van het aardse leven heen te profeteren. Terwijl vrijheid ons dwingt om steeds verder te gaan, zegt God daarentegen tot zijn uitverkorenen: "Versterk! Beperk uw vrijheid!" Deze beperking neemt een theoretische vorm aan, geschreven in de Bijbel, in de vorm van wetten en verordeningen die de uitverkorene in praktijk brengt.

Deze vrijwillige keuze van de uitverkorene om zijn vrijheid te beperken wordt geïllustreerd in de les die wordt gegeven in Exodus 21:5-6: " *Als de slaaf zegt: 'Ik heb mijn heer, mijn vrouw en mijn kinderen lief,' dan zal ik niet vrijuit gaan, Dan zal zijn heer hem voor God brengen en hem bij de poort of de deurpost brengen. Zijn heer zal zijn oor met een priem doorboren, en de dienaar zal hem voor eeuwig dienen.* » Onthoud deze boodschap alvast: de uitverkorene is de "slaaf" van God in Jezus Christus, door wie hij verlost is. De uitverkorene kiest er vrijwillig voor om " slaaf van de Meester " te worden omdat hij " Hem liefheeft ". In het licht van deze leer kunt u begrijpen waarom het opleggen van een religie met geweld geen zin heeft, en dat allen die deze methode beoefenen, tegen hun religie getuigen. In deze ceremoniële illustratie slaat God het "oor" van zijn uitverkorene. Hij neemt bezit van dit " oor "; wat betekent dat de uitverkorene nu alleen nog naar hem hoeft te luisteren. En deze interesse in *het menselijke "oor"* wordt gerechtvaardigd door het feit dat Eva de erfzonde beging, omdat zij "luisterde" naar de misleidende woorden van het medium " slang ", via wie Satan, de gevallen opstandige engel, tot haar sprak. Tijdens het Pascha van de Exodus uit Egypte moest het bloed van het lam tegen de deurposten van de huizen van gelovige en gehoorzame Hebreeën worden gesprenkeld. Zo is ook het bloed van de uitverkorenen, door hun gehoor, verbonden met " *de deur, de post* " van het huis van God. We herinneren ons dat Jezus in Johannes 10:9 zei: " *Ik ben de deur. Als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden, en hij zal in- en*

uitgaan en weide vinden "; met andere woorden, " *hij zal* " in het eeuwige leven het ware geluk van het leven vinden.

De demonstratie waarvoor de aarde door God is geschapen, zal binnenkort over zeven jaar voltooid zijn. Zo vinden we in deze periode een uiterst opstandig menselijk gedrag, de vrucht van 77 jaar vrede en godsdienstvrijheid. Na meerdere generaties zijn kinderen in het Westen volledig zonder Gods leer geboren en opgegroeid. Als sponzen slikken ze alle perverse aspecten van de vooruitgang van de vrijheid in; alles wat de leider van Rusland in zijn openbare toespraken aan de kaak stelt en verkondigt. En dit thema, dat zegt " *wat geweest is, zal zijn* ", bracht mij tot het volgende inzicht. De mensheid is altijd verleid geweest door autoritair fascisme. Dit was al het geval in Frankrijk in 1806, toen Napoleon I^{en} zijn gezag glorie brachten aan de verovering van Frankrijk. Rond 1930 gebeurde hetzelfde in Italië met het door Benito Mussolini ingestelde "zwarthemdenregime". Zijn sterke persoonlijkheid verleidde de Italianen. Op dezelfde manier verleidde het naziregime van Adolf Hitler, na hem in 1933, met zijn grootse toespraken die zijn misdaden verhulden, de Duitsers. En het moet worden opgemerkt dat de geboorte van dit naziregime in Frankrijk, zelfs destijds, geen aanleiding gaf tot bezorgdheid; net zomin als het nazisme in Oekraïne in 2014; een aanwezigheid die desalniettemin werd opgemerkt en onthuld in de media, getuigen van de "putsch" die de legitiem gevestigde presidentiële orde omverwierp. Maar wat is nazisme? Het woord werd door Adolf Hitler bedacht om zijn regeringsnorm te definiëren, die uitsluitend berust op geweld en overreding. Nazisme verheerlijkt de groep ten koste van het individu; het pronkt met de verdediging van een nationalistische zaak, het streeft naar de zuiverheid van het oorspronkelijke ras en diens fysieke en psychologische kenmerken. Het nieuwe nazisme mag dan verschillen van het oude, maar het deelt een gemeenschappelijk vertrouwen in geweld en de noodzaak om tegenstanders fysiek uit te schakelen. Ik betrapte mezelf erop dat als Adolf Hitler weer tot leven zou komen, hij verstoeld zou staan als hij in 2022 de nakomelingen van degenen die tegen hem vochten en zijn SS-collega's en ministers in 1945 bij het Tribunaal van Neurenberg berechtten, het nieuwe Oekraïense nazisme met hun wapens zou zien steunen en verdedigen. Het moet gezegd worden dat nazisme voor westerlingen alleen verband houdt met de agressie tegen een ander land, zoals Hitler deed tegen het Sudetenland en Polen. Dus voor hen is de nazi vandaag de dag een Rus. Bovendien, hoe kan iemand een nazi identificeren als hij Joods is, terwijl nazisme in de eerste plaats in verband wordt gebracht met de Shoah, de poging tot uitroeiing van de Joden door nazi-Duitsland? Voor mij ben ik de eerste die beweert dat hij al een nazi is; wat de gemilitariseerde groepering Azov in Oekraïne doet. En dat het Oekraïense volk deze nazi's als hun helden beschouwt, is op zich niet verwonderlijk, aangezien de Duitsers dat tussen 1933 en 1945 ook deden. Het westerse kamp maakt zeker geen aanspraak op het nazisme zoals de Oekraïners van "Azov", en de Oekraïners zijn niet allemaal vermeende en veronderstelde nazi's, maar in een oorlogssituatie maakt de behoefte aan ijverige en effectieve strijders hen gewaardeerd door hun volk. In zijn tijd verrukte de bloeddorstige Nero zijn volk door hen bloedige schouwspelen te bieden in de arena's van Rome en het keizerrijk. En Hitlers

nazisme was in feite slechts een heropleving van deze regimes die zich tijdelijk met geweld en dwang opleggen.

Voor het kind van God dat deze dingen in acht neemt, is er slechts één ding om te onthouden: dat de verschijning van deze oorlogszuchtige machten door God gewild en georganiseerd is, omdat Hij ze nodig heeft om de schuldige mensheid te straffen. Toen Hij Israël wilde bevrijden van de bezetting door de Filistijnen, organiseerde God het voorwendsel voor een geschil dat Simson ertoe aanzette tegen hen te vechten tot Hij hen vernietigde. In 2022 deed Hij hetzelfde, gebruikmakend van de gehechtheid van westerlingen aan hun internationale regels, die de VS, als overwinnaars van de Tweede Wereldoorlog, in het Westen hadden overgenomen, en probeerde ze via de officiële VN-middelen op te leggen aan de rest van de naties en volkeren op aarde. En onder deze regels zijn die van het recht van volkeren op zelfbeschikking en de onschendbaarheid van hun grondgebied de oorzaak geworden van de progressieve ondergang van alle aardse naties.

Samenvattend blijf ik bij het standpunt dat "*wat is geweest en wat zal zijn*" betrekking heeft op het opstandige gedrag van de mens dat God al vele malen heeft moeten straffen en dat Hij zal blijven straffen tot de laatste van zijn straffen.

Op 17 november 2022 zag de situatie er voor Rusland niet rooskleurig uit, omdat het zich niet had voorbereid op een conventionele militaire confrontatie. Daarom wilde Vladimir Poetin, gedwongen door de versnelling van de gebeurtenissen, namelijk het verzoek van Oekraïne om zich bij het NAVO-kamp aan te sluiten, zijn interventie een "speciale operatie" noemen en geen oorlog. Op de grond werd het materieel vernietigd door drones die door de Oekraïners werden gebruikt, en vervolgens werden de munitie- en brandstofvoorraden vernietigd door ultraprecieze Caesar- en Himars-kanonnen. Deze oorlog eist veel levens, maar vooral door bombardementen op afstand aan beide kanten. De Oekraïense opmars is voornamelijk het gevolg van de terugtrekking van Russische legers die verstoken zijn van wapens en munitie. De Russische opmars was ook te wijten aan de Oekraïense terugtrekking. De te lang bevochten vrede heeft de oorlogszucht van het huidige Rusland verzwakt. Het ontwaakt als een beer na maandenlange winterslaap en ontdekt dat het oude oorlogsmaterieel verouderd is. Maar het heeft de tijd en de demografie, of liever gezegd, de cijfers, aan haar kant. Haar nieuwe Iraanse drone-uitrusting heeft haar zojuist in staat gesteld een Frans Caesar-kanon te vernietigen dat zich 40 km binnen de door Oekraïne gecontroleerde zone van Oekraïne verplaatste. Zij zullen binnenkort op hun beurt kunnen optreden zoals de Oekraïners. Maar om dit resultaat te bereiken, zal Vladimir Poetin moeten voldoen aan de dringende behoeften van zijn soldaten, namelijk winteruitrusting, effectieve moderne munitie en wapens, en leiders die in staat zijn de acties van zijn troepen strategisch te organiseren, geconfronteerd met een echte oorlog, niet een simpele "speciale operatie". Russische troepen zijn namelijk al sinds het begin van zijn interventie op Oekraïense bodem het slachtoffer van zijn verlangen om zijn optreden te beperken. God heeft Rusland immers voorbereid op grootschalige interventies tegen Europa, waarbij zijn speciale wapens, waarop het zijn specialiteit heeft gebouwd, zeer effectief en zeer dodelijk zullen zijn. Want volgens Jezus Christus zal in het ontrouwe christelijke

Europa " een derde van de mensheid worden gedood "; Vooral vanwege de minachting die valse christenen toonden voor de heilige sabbat van de ware zevende dag, de zaterdag, die door God geheiligd was vanaf de oorspronkelijke instelling, aan het einde van de eerste scheppingsweek en het doel was van het vierde van de tien geboden van zijn koninklijke wet. Maar ook vanwege hun desinteresse in zijn Bijbelse profetieën, die hij in Openbaring 19:10 " *het getuigenis van Jezus* " noemt: " *En ik viel neer om hem te aanbidden, maar hij zei tegen mij: Doe dat niet! Ik ben uw mededienaar en van uw broeders die het getuigenis van Jezus hebben. Aanbid God. Want het getuigenis van Jezus is de geest van de profetie .* "

De situatie in Europa

De huidige situatie in Europa is gebaseerd op de individuele ervaringen van de landen waaruit het bestaat, vanaf 1945 tot nu.

We zien Duitsland al lang voorop lopen in deze Europese Unie. Hiervoor zijn verschillende verklaringen, waaronder het feit dat het, net als Japan, dat in de Tweede Wereldoorlog door de VS werd verslagen, op militair vlak werd gesteund door dit machtige economische en financiële land. Het profiteerde van het Amerikaanse protectoraat en kon daardoor hoge militaire kosten vermijden; besparingen die werden geïnvesteerd in de industriële ontwikkeling van het land. Ik herinner me dat ten tijde van de oprichting van de Europese Unie de Duitse munteenheid, de "mark", vier keer zo groot was als onze Franse "frank". Duitsland koos er daarom voor om de euro een nog sterkere waarde te geven, rond de 6,60 frank. Deze wisselkoers was gunstig voor Duitsland omdat het rijk was, maar benadeelde een minder rijk land zoals Frankrijk en andere Europese landen. Duitsland zette zich volledig in voor de globalisering van de handel en begon Portugal, het minst rijke van de zes landen die aanvankelijk verenigd waren, bij zijn toetreding tot Europa uit te buiten. Europese commissarissen moedigden ondernemers aan om hun hoofdkantoor te verplaatsen naar de minst belastingplichtige Europese landen. De kloof werd dus groter binnen Europa zelf, doordat matig rijke landen hun bronnen van rijkdom zagen verschuiven naar armere landen. In 1990 stelde de rijkdom van Duitsland het in staat de terugkeer van Oost-Duitsland te absorberen, waarvan de uitbuiting het vervolgens nog rijker maakte.

Een tweede reden die de economische situatie van Frankrijk en Engeland verklaart, is in wezen het feit dat deze twee landen hun verrijking baseerden op kolonisatie; de dekolonisatie plaatste hen dus in een positie **van schuld** jegens de gekoloniseerde volkeren. Deze twee landen voelden zich verplicht alle ellende die uit hun voormalige koloniën emigreerde, te verwelkomen. En van de twee landen leed Frankrijk de meeste schade, omdat zijn republikeinse principes, zijn motto "vrijheid, gelijkheid, broederschap" en zijn verdediging van de mensenrechten,

universeel toegepast door recente generaties, deze systematische opvang tot een zware last maakten die het land te gronde richtte. De werkloosheid onder de Franse staatsburgers nam nog verder toe naarmate mannen en vrouwen met elkaar gingen concurreren in hun professionele activiteiten; bovendien is de huisvrouw, meestal sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog, bij een echtpaar zeldzaam geworden, omdat ze een professionele activiteit prefereert of vereist. Om deze opvang te rechtvaardigen, wordt in Frankrijk gezegd dat buitenlandse werknemers geen Franse banen inpikken omdat ze banen bezetten die de Fransen weigeren te doen. Dit is waar, maar door aan deze verplichting toe te geven, betaalt heel Frankrijk de prijs. Hoe redden landen die geen immigratie willen ontvangen zich? De minder opgeleiden bezetten deze onbetaalde banen, en het land profiteert daarvan en vermijdt zo ernstige nadelen. Maar het feit dat een baan een onaangename kant heeft, maakt hem niet minder onmisbaar en daarom de moeite waard om er een fatsoenlijke beloning voor te krijgen.

Heeft God volkeren zonder reden door taal gescheiden? Kan de mens dit principe overtreden zonder daar nadeel van te ondervinden? Door de raciale zuiverheid van zijn volk Israël te bewaren, aan wie hij het huwelijk met buitenlanders verbood, heeft God de mensheid over de hele wereld niet een voorbeeld gegeven om na te volgen? Waarom vormt raciale en etnische vermenging een groot gevaar? Simpelweg omdat talloze onzichtbare demonen deze situatie uitbuiten om er een probleem van te maken. Ze werken en zijn actief in de menselijke geest, in een poging hen ervan te overtuigen dat verschillen ondraaglijk zijn. God laat hen vrij handelen, en de gevolgen van hun daden zijn slechts die van de minachting die zij tonen voor de door God voorgeschreven norm. Racisme ingegeven door demonen is duivels, maar racisme ingegeven door God is er alleen op gericht problemen te vermijden. Zijn uitverkorenen zijn geselecteerd uit alle volkeren, naties, talen en stammen van de aarde; zij kunnen daarom niet beschuldigd worden van "racisme" in de pejoratieve zin van het woord. Achter de huidskleur of de taal schuilt een menselijke ziel, uitgenodigd door de hemelse God om de glorie van een hemellichaam binnen te treden dat haar identiek zal maken aan de trouwe engelen. Daarom is het uiterlijk voor zijn uitverkorenen niet belangrijk. Hetzelfde geldt voor de verschillende religies die de emigrant meebrengt. Deze komen in conflict met het goddelijke plan en brengen de dood met zich mee; de eerste en "tweede dood" zijn nog angstaanjagender omdat ze eeuwige gevolgen met zich meebrengen.

Zelfs binnen dit Europa, bestaande uit rijke en arme landen, heerst er concurrentie, waarbij de zogenaamde partners tegen elkaar strijden. En de interne handelsoorlog bevoordeelt de rijkste en minst sociaal achtergestelde landen, en dat is, wederom, Duitsland. In Europa staat het aan de top van een piramide, net zoals de VS dat op westers en zelfs mondiaal niveau doen. De volkeren daartussenin worden uitgebuit en op een lager niveau gehouden. Zo is het piramideprincipe. Het verslagen Duitsland heeft de politieke melk van de VS gekregen, en het is dan ook niet verwonderlijk dat het, als speerpunt, hun model in Europa reproduceert, zelfs in de vorm ervan; zijn "Länder" die lijken op de "staten" die de VS vormen.

In de huidige tijd is Duitslands inzet voor de Oekraïense zaak doorslaggevend geweest; de huidige voorzitter van de Europese Commissie is Duits. Kijk, Hitler, jouw derde "Reich" is een vierde realiteit geworden! Achter Duitsland hebben de andere Europese landen zich geschaard achter haar keuze, met uitzondering van Hongarije. Wie anders zou haar durven tegenspreken? Het zijn nog steeds de rijkste landen die hun keuzes opleggen.

Elk volk wordt gekenmerkt door zijn eigen ervaringen. Frankrijk loopt al sinds de Revolutie voorop in de humanistische norm, maar ik herinner u er nogmaals aan dat zijn "mensenrechten" oorspronkelijk alleen betrekking hadden op Franse mannen, en dat hun universele toepassing recent is. De Fransen hebben deze norm zozeer overgenomen dat ze universeel voor hen lijkt, maar dat is verre van het geval. In werkelijkheid is hun opvatting van deze rechten een Franse uitzondering. Voor de VS verhinderen deze rechten de uitbuiting van deze man niet, en ze hebben zich er niet voor ingehouden. De rest van de landen erkennen deze "mensenrechten" slechts gedeeltelijk, en sommige oostelijke landen betwisten ze volledig. Dit maakt dit recht op zijn beurt tot een bron van geschil en oorlogszuchtige tegenstand. Overtuigd dat ze het perfecte voorbeeld voor de mens bieden, hebben de Fransen grote moeite met het accepteren dat hun persoonlijke keuze niet door alle volkeren wordt gedeeld. En dit gedrag is terug te vinden op Europees en zelfs westers niveau, inclusief Amerika en Canada. Oostelijke landen ontwaken, verrijkt en machtig, en ze laten hun mening en hun recht om anders te zijn zien. En het is het vrijheidsbeginsel, zo dierbaar voor westerlingen, dat hen deze rechten geeft. Daardoor zit het Westen gevangen in zijn liberale denkwijze, die "libertarisch" en, erger nog, "liberticide" is geworden, en die, volgens het Amerikaanse model, de hoogste criminaliteitscijfers en vormen van onveiligheid met zich meebrengt.

De door YaHWéH vastgestelde data

Toen de noodzaak ontstond om de aardse mensheid te scheppen, bereidde de grote Schepper-God Jahweh een soort spirituele schattenjacht voor zijn geliefde uitverkorenen voor. De ervaringen die mensen in de loop der tijd en sinds het begin hadden meegemaakt, werden door God aan Mozes verteld, die ze opschreef en aan toekomstige generaties presenteerde in zijn vijf boeken: Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri en Deuteronomium. Dit getuigenis, gegeven door God zelf, verdient en eist ons vertrouwen. En ons vertrouwen, spiritueel "geloof" genoemd, wordt beloond omdat dit getuigenis de bron en het middel vormt waardoor onze ziel de aardse reis kan afleggen, wetende waar we vandaan komen, waar we zijn en waar we naartoe gaan. Deze drie antwoorden vormen het drieluik van de rust van de ziel. De zichtbare feiten, naar behoren opgemerkt, zijn vreselijk misleidend, en de weg naar het eeuwige leven is vooral gebouwd op de beloften van deze onzichtbare, maar alomtegenwoordige en alwetende God.

In zijn plan kwam God de mensheid in een krachtige goddelijke natuur naderbij, door de Exodus van zijn Hebreeuwse volk te organiseren, dat was uitgekozen om zijn belofte aan Abraham na te komen. Hij bewees zijn almacht

door het leger van de onderdrukkende Egyptenaren te vernietigen. Nadat Hij deze vergadering, die uit slavernij en dood was bevrijd, had bevrijd, onderwees Hij hen en maakte Hij hun zijn wetten, zijn verordeningen en zijn voorschriften bekend. Zo leerden ze, na getuige te zijn geweest van de dood van de Egyptische soldaten, van God de verschrikkelijke ervaring van de mensen van vóór de zondvloed, die allen door het water van de zondvloed waren vernietigd. Ook hadden deze Hebreeën een volledige kennis van God: ze hadden het bewijs ontvangen van zijn liefde, zijn bescherming en zijn voortdurende trouw door hun bevrijding uit Egypte, en ze wisten ook van zijn vermogen om degenen die zich tegen hem verzetten te vernietigen. Voortaan zou alleen hun individuele aard tot uiting komen: de rebellen gedragen zich als rebellen en de uitverkorenen gedragen zich als uitverkorenen. Maanden, jaren en eeuwen verstrijken waarin profeten door inspiratie boodschappen van God ontvangen die in min of meer duidelijke taal de toekomst van het Hebreeuwse volk en die van het uitverkoren volk aankondigen. Ik scheid deze twee uitdrukkingen, omdat ik u eraan wil herinneren – en dit is heel belangrijk – dat het vleeselijke Israël niet het uitverkoren volk is, maar simpelweg het volk dat door erfenis afstamt van de aartsvader Abraham. En God wilde voor zijn ware toekomst, het uitverkoren volk, van dit volk een symbool, een vervormd beeld van het ware uitverkoren volk maken. God verweet het verenigde Israël, vervolgens Juda en de tien stammen van Israël, voortdurend hun frequente en voortdurende opstanden; niets dat overeenkomt met het gedrag van een waarlijk uitverkoren volk. En als we een les moeten trekken uit de ervaring van het oude verbond, dan is het dat God oordeelt en selecteert tussen de mensen die beweren de zijne te zijn, degenen die Hij waardig acht voor zijn verkiezing voor het eeuwige leven. Vanuit deze visie op het oude verbond kunnen we ook naar het leven in het algemeen kijken. We worden geboren om ofwel uitverkoren ofwel gevallen te zijn. En het antwoord ligt in onze individuele aard.

Met het schrijven van de Bijbel wilde God niet ingaan op de nieuwsgierigheid van de profane mens. Hij werd geschreven voor zijn ware uitverkorenen, want alleen zij worden door Hem geleid om er heilzaam voordeel uit te halen. Onze moderne tijd heeft de openbaring van de Bijbel in meerdere talen over de bewoonde wereld bevorderd, en ondanks dit is de lezing ervan voor deze menigten ineffectief vanwege hun opstandige aard. De geschiedenis getuigt hiervan: aan het begin van de christelijke jaartelling was de Bijbel afwezig en verborgen, en reeds werd het geloof van de apostelen verdorven door de vermenging met heidense tradities. Toen de Bijbel in de 16e eeuw werd verspreid, werd hij onmiddellijk vervolgd, samen met degenen die hem bezaten, en zelfs toen reproduceerden weinig mensen het pacifisme dat Jezus Christus tijdens zijn tijd op aarde aan de dag legde. Zei Jezus niet in Mattheüs 22:14: "*Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren*"; wat ik vertaal als: er zijn veel lezers van de Bijbel, maar weinig uitverkorenen die ervan leren en de lessen die God ons geeft, onthouden.

De Bijbel bestaat uit duizenden pagina's die nuttig zijn om te kennen, omdat ze de antwoorden bevatten op de raadsels die voorkomen in de geestelijk gecodeerde profetische teksten. Het ontcijferen ervan is uiterst eenvoudig, bijna binnen het bereik van een kind, maar het is alleen mogelijk gemaakt voor de

uitverkorenen die God heeft uitgekozen, die hen voor deze taak heeft afgezonderd. En zijn uitverkorenen begrijpen alleen wat Hij wil dat ze in hun tijd en tijdperk begrijpen. Zo krijgt de constructie van de openbaring van zijn Bijbelse profetieën het aspect van een schattenjacht, waarbij elke stopplaats wordt gemarkeerd door een contextuele waarheid die aan de tijd is verbonden. En hoe markeren we de tijd? Door data die de opeenvolgende tijdperken van de menselijke geschiedenis met elkaar verbinden.

Geboren halverwege de 20e eeuw, leerde ik van westerse mensen dat onze tijdrekening gebaseerd was op de veronderstelde geboorte van Christus. Deze stelling was diep in mijn geest en in die van al mijn tijdgenoten gegrift. En alleen God kon mij, naar zijn wil, van deze redenering verlossen. Maar Hij deed dat niet vóór het door Hem gekozen tijdstip, omdat ik mijn steentje moest bijdragen aan de profetische constructie die door de Adventisten was vastgesteld, door God apart gezet voor dit doel en deze functie van het openbaren van Bijbelse profetieën; dit na de twee geloofsbeproevingen van de verwachting van de wederkomst van Christus, achtereenvolgens aangekondigd voor de lente van 1843 en de herfst van 1844.

Ik heb eindelijk een zeer duidelijke uitleg te geven over de rol van deze twee data, die worden bevestigd door twee gebeurtenissen die plaatsvonden in de Verenigde Staten van Noord-Amerika. De eerste, 1843, wordt vastgesteld als de term voor de "2300 avond-morgen" die wordt aangehaald in Daniël 8:14, waar in een goede vertaling uit het Hebreeuws staat: "Tot 2300 avond-morgen en heiligheid zal gerechtvaardigd worden." Volgens het voorgaande vers 13 duidt deze "heiligheid" op het volk van de heiligen zelf, en vanaf de vastgestelde datum begint een werk van herstel van grote waarheden die betrekking hebben op het "eeuwige" onoverdraagbare priesterschap van Jezus Christus en de openbaring van de veroordeling van de zondag door God, die de praktijk van zijn heilige zevende-dags sabbat herstelt tot zijn plaats onder zijn uitverkorenen. Maar op een subtiele manier wordt de sabbat niet bij naam genoemd. Hij wordt alleen geïdentificeerd door zijn tegenpool, het symbool van de zonde, namelijk de zondagsrust die door Rome werd ingesteld: door de Romeinse keizer Constantijn I op 7 maart 321 en door paus Vigilius I in 538, die in Rome werd verlost van de Ostrogoten.

Uit al deze elementen blijkt dat het besluit van Daniël 8:14 de datum bepaalt waarop een herstel van Bijbelse waarheden **begint**. **En dit begin zal eindigen aan het einde van de tweede beproeving op 22 oktober 1844. Ik noemde onlangs dit vers uit Prediker 7:8: "Beter is het einde van iets dan het begin; beter is een geduldige geest dan een hoogmoedige geest."**; wat ik vertaal als: beter 1844 dan 1843. Hier moeten we de schaal van grootheden en prioriteiten herzien. Jezus zelf verklaarde in Marcus 2:27-28: "Toen zei Hij tot hen: De sabbat is gemaakt voor de mens, en niet de mens voor de sabbat, zodat de Mensenzoon ook Heer is over de sabbat." Hij vertelt ons duidelijk dat God in de schaal van waarden de mens boven de sabbat plaatst, maar niet zomaar een mens; alleen degene die God selecteert voor het eeuwige leven. Ik trek de conclusie dat Daniël 8:14 het woord "heiligheid" als prioriteit toekent aan de uitverkoren heiligen die door Jezus Christus zijn verlost. En de gebeurtenissen in de VS in

1843 en 1844 getuigen van deze prioriteit, want na 22 oktober 1844 gaf God de sabbat als teken van zijn goedkeuring aan de adventisten die de beproeving hadden doorstaan; Hij legde hem niet op, Hij gaf hem. In feite handelt Hij met de sabbat zoals Hij deed met de genade verkregen door zijn kruisiging. De sabbat werd gemaakt voor de uitverkoren mens en heeft alleen voor hem betekenis, net zoals Jezus zijn leven gaf om de zijnen te verlossen zonder zijn mening te vragen. Het initiatief werd genomen door God en Hij schrijft deze twee onafscheidelijke dingen alleen toe aan de uitverkorenen die Hij daarvoor waardig acht, zoals Hij onthult in Openbaring 3:3 in de boodschap die Hij aan Sardis bracht. Sterker nog, de sabbat mag de man voor wie Jezus stierf en weer opstond, niet verbergen en bedekken. Lange tijd hebben we de sabbat beschouwd als een bevel, een gebod, omdat het inderdaad in de vorm van een gebod werd gegeven, maar aan wie? Aan een opstandig volk dat God elke dag woedend maakte totdat Hij hen in 70 n.Chr. door de Romeinen vernietigde. Het vleselijke Israël van het oude verbond was slechts een voorbeeld van de hele mensheid, waarvan het de belangrijkste karaktertrekken droeg. Achter het gebod verborg God in zijn heilige "zegel" het teken van de beloning die was weggelegd voor zijn uitverkorenen die Hem liefhebben en alleen op Hem hopen, wachtend als waardige "Adventisten" op zijn ware wederkomst, waarvan Hij de exacte datum uiteindelijk aan hen bekendmaakte: het voorjaar van 2030.

God wist dat zijn geboden door alle opstandige wezens zouden worden verworpen en veracht. Daarom was het bestaan van deze geboden alleen bedoeld om de rechtvaardige doodstraf voor ongehoorzame mensen wettelijk en wettig af te dwingen, omdat hun ongehoorzaamheid hen onwaardig en ongeschikt maakt voor het eeuwige leven in zijn aanwezigheid. Maar subtiel, volgens het principe van tegenstellingen, behagen de normen van Gods geboden zijn uitverkorenen enorm, omdat ze zijn karakter onthullen: een jaloerse minnaar, een aanbiddelijke trouwe echtgenoot, en onze kennis van de ware betekenis van zijn heilige sabbat, die de hemelse rust van de uitverkorenen in het zevende millennium voorspelt, is ons geschenk uit de hemel, ons voorrecht dat is gereserveerd voor onze eindtijd.

De les van Daniël 8:14 ligt dus meer besloten in de voldongen feiten dan in de tekst van Daniël zelf. 1843 is daarom slechts het uur van het begin van een progressieve restauratie van de waarheden die in de leer van de rooms-katholieke godsdienst verdraaid of verworpen zijn. Dit begin is echter niet gericht op een veroordeling, maar op het aanbod aan de uitverkorenen om zich te onderscheiden van de massa gelovigen door een door God goedgekeurd gedrag. En in 1843 is er geen sprake van de door God geheiligde sabbat, noch van de Romeinse zondag, maar alleen – en dit is het vermelden waard – van de belangstelling die getoond wordt voor een profetische aankondiging die een datum vaststelt voor de wederkomst van Jezus Christus. De keuze die God maakt om zijn beproeving van gelovigen te beginnen, onthult zijn prioriteit: de waarlijk uitverkorenen moeten boven alles de gedachte aan zijn glorieuze wederkomst liefhebben en hun getoonde belangstelling onthult tegelijkertijd ook het geloof dat zij stellen in de geschriften van de Heilige Bijbel. Het antwoord op deze twee criteria maakt 1843 tot een geloofsbeproeving. Maar het is slechts een eerste test die, gevolgd door de teleurstelling over de niet-terugkeer van Jezus Christus, de concurrenten, die allen

min of meer teleurgesteld zijn, nog niet definitief veroordeelt. Daarom lanceert de profeet van het uur, William Miller, door de datum te corrigeren, voor God een verwachting voor 22 oktober 1844. We weten sinds 2018 dat deze datum 1844 niet legitiem is, omdat de berekening de lente van 1843 duidelijk definieert. Maar voor God zijn deze data niet belangrijk qua nauwkeurigheid, omdat ze beide een gebeurtenis aankondigen die hoe dan ook niet zal plaatsvinden. Ze zijn voor Hem alleen van belang vanwege het effect dat ze hebben op de uitgedaagde christenen. Daarom zal 1844 voor God een grotere spirituele waarde krijgen dan 1843, omdat het de waarde van de geloofstest die op deze twee data is georganiseerd zal versterken en zelfs het einde zal markeren van de officiële profetische test en uiteindelijk de selectie van de waardige uitverkorenen mogelijk zal maken. In tegenstelling tot 1843 heeft de beproeving van 1844 definitieve officiële gevolgen voor de christenen van die tijd. En het was in deze herfst van 1844, op 22 oktober, dat God 50 adventisten heiligde van de 30.000 die zich hadden toegewijd aan de hoop op Christus' wederkomst. Hij heiligde hen, dat wil zeggen, zette hen apart voor Zichzelf, omdat Zijn lezing van hun zielen Hem de diepte van hun oprechtheid liet kennen. En deze kennis, die alleen Hij bezat, deelde Hij met Zijn heilige engelen door middel van de twee opeenvolgende geloofsbeproevingen. De engelen wisten dus van Zijn oordeel, maar op aarde waren de mensen zich niet bewust van wat er in het onzichtbare leven gebeurde. Dus, net zoals God in Zijn goedheid een merkteken op Kaïn plaatste om zijn leven te beschermen, gaf Hij Zijn uitverkoren adventisten de sabbat als teken van hun goedkeuring. Dit is de ware rol van de sabbat; het is geen verordening, het is een beloning. In deze praktijk zal God elk weekend Zijn ware kinderen ontmoeten die Hem liefhebben en Zijn wederkomst met zekerheid afwachten. Hij zal hun zo de ervaring van authentieke gemeenschap in de naam van Jezus Christus bieden. Zijn Geest, de Heilige Geest die door Jezus werd aangekondigd, zal hen onderrichten en inspireren, zodat het goddelijke licht hen kan verlichten en hen met vreugde en blijdschap kan vervullen. De opbouw en voorbereiding van het hemelse leven begint al op aarde. God is ongetwijfeld onzichtbaar, maar Hij blijft de levende God, de Almachtige in woord en daad.

De afzondering van 1844 zou vrucht dragen; in 1863 werd in de VS de kerk van de Zevendedagsadventisten officieel opgericht. Gods plan, geopenbaard in Daniël 12:12, heeft echter een universele maatstaf, en daarom zou de datum 1873, verkregen aan het einde van de " *1335 dagen* " - jaren van dit vers, de toewijding bepalen van de boodschap gericht aan de Adventisten van " *Filadelfia* " in Openbaring 3:7. Onder de verlichting van Ellen Gould Whites geïnspireerde pen werd het Adventisme verrijkt met een licht, geheiligd door God in Jezus Christus. Haar talrijke geschriften lichtten de sluier op van ervaringen uit het verleden die volkomen onbekend waren voor de mens. Waar mogelijk was het "Zevendedagsadventisme" vertegenwoordigd, maar zelden in grote aantallen; wat zeer geruststellend was, aangezien er " *velen geroepen, maar weinigen uitverkoren* " waren. Helaas is dit officiële aantal nog te groot, omdat het aantal leden door overervring toeneemt ten koste van het ware geloof, dat zich pas openbaart als het op de proef wordt gesteld, zoals in 1843 en 1844.

Het was toen, in 1980, dat ik door de Geest naar de Zevendedagsadventistenkerk werd geleid. Vijf jaar eerder was ik het onderwerp geweest van een krachtig visioen dat geen Bijbelse verklaring kende. Ik probeerde toen de profetie van de Apocalyps te begrijpen, ervan overtuigd dat deze bizarre en obscure boodschap een authentiek goddelijk licht verborg. Mijn ontdekking van adventistische verklaringen beantwoordde ook aan mijn dorst naar begrip. Het was toen dat, ditmaal gedoopt en geleid door God, de Apocalyps betekenis voor me kreeg en een uitleg logisch werd gemaakt door de boodschap van Daniël 8:14; het sleutelvers van de adventistische ervaring van 1843 en 1844. Door tabellen te construeren die de thema's van de Zegelbrieven en de bazuinen parallel liepen, werd de voltooiing van het door God geprofeteerde project duidelijk en logisch. De ervaring die ik meemaakte, bevestigde de betekenis van het visioen dat ik in 1975 ontving; God heeft mij geheiligd voor een profetisch werk. De uitleg van de profetieën van Daniël en Openbaring werd gegeven vanuit de theorieën die de pioniers van het werk hadden ontwikkeld. Er was veel tijd verstreken en vele belangrijke gebeurtenissen gaven een nieuwe betekenis aan de profetische teksten. Zo leidde de parallelle vergelijking van de drie thema's van Openbaring ertoe dat ik de datum 1994 ontdekte en vaststelde als het einde van de " *vijf maanden* " die in Openbaring 9:5-10 werden geprofeteerd. Omdat 1844 in Openbaring **het scharnierpunt** is van twee door God beoordeelde tijdperken, eindigen de " *vijf maanden* " of 150 werkelijke jaren in 1994. En deze datum is net zo belangrijk voor het adventisme in 1994 als 1844 was voor protestantse, anglicaanse en katholieke christenen die destijds op de proef werden gesteld. In 1994 bleek de test gebaseerd op de aankondiging van Christus' wederkomst even effectief in het ontmaskeren van het geloof van huichelaars als in 1843 en 1844. Deze drie ervaringen volgen elkaar op, maar zijn van toenemend belang, omdat het licht dat in 1994 werd afgewezen en veracht oneindig veel hoger is dan dat van 1843 en 1844. Met geduld wachtte God op deze datum om zijn uitverkorenen een volledige verlichting te bieden van al zijn profetieën uit Daniël en Openbaring, en het traditionele en institutionele Adventisme durfde het te verachten en te verwerpen, waarmee de weigering werd bevestigd door de uitstraling van de drager van de boodschap. De systematische tegenstand tegen een datum die de wederkomst van Jezus Christus aankondigde, resulteerde in de onwetendheid over alle verklaringen die de profetie helder, krachtig en logisch, dat wil zeggen geloofwaardig, maken. Bovendien verwierp God hen zelf en leverde hen over aan het kamp van de gevallenen, die al eerder op de proef waren gesteld en geoordeeld. Voor degenen die in de geloofsbeproeving van 1994 werden uitgekozen, is er geen sprake meer van het aannemen van de vorm van een instelling; de afgewezen officiële vorm was inderdaad de laatste. De verbinding die tot stand is gebracht met de God des hemels is niet gebaseerd op een etiket; alle bestaande etiketten zijn misleidend en bedrieglijk. De verbinding, de ware, is gebaseerd op een gemeenschap van hemelse en aardse geesten. En wanneer deze gemeenschap werkelijk is, is de vrucht van het licht overvloedig. Zo liet de Heer mij, volgens het principe " *aan wie heeft, geeft men* ", in 2018 wonderen ontdekken waar ik nog niet eens aan had gedacht, met betrekking tot de

profetische subtiliteiten van zijn heilige en koninklijke wet van de Tien Geboden, en de datum van Christus' ware wederkomst, gepland voor het voorjaar van 2030.

Sinds 1980 ben ik er altijd van overtuigd geweest dat de aardse geschiedenis zich over zesduizend jaar heeft opgebouwd, maar door de geboortedatum van Jezus Christus als basis te nemen voor mijn berekening en niet die van zijn dood, konden mijn berekeningen niet slagen. Dit ondanks de rectificatie van de datum van zijn werkelijke geboorte, die zes jaar vóór de traditioneel aan hem toegeschreven datum plaatsvond. En deze rectificatie maakte de datum 1994 tot het jaar 2000 van onze jaartelling, of, in theorie, tot het jaar 6000 van het goddelijke programma. De door God verborgen fout betrof de keuze van de geboorte en niet die van zijn dood, wat een goede lezing van de geschriften van Ellen G. White al suggereerde, omdat zij vaak de "zesduizend jaar" noemde, maar ik had het idee om het einde van de eerste vierduizend jaar te plaatsen ten tijde van de dood van Jezus Christus niet opgemerkt. En om precies en eerlijk te zijn, ik heb dit idee verworpen, dat de gehoopte en verwachte wederkomst van de verheerlijkte goddelijke Christus te ver terugdrong. Maar de feiten zijn hardnekkig en de tijd is voortgegaan, en in 2018 drong het verworpen idee zich eindelijk aan mijn geest op. Door de officiële datum van Jezus' dood in een Joodse kalender te ontdekken, werd de datum van zijn wederkomst begrepen. Maar ook hier rechtvaardigt het vertrouwen dat gesteld wordt in de juiste interpretatie van Daniël 9:27 de ontdekking en authenticiteit van de datum 3 april 30. Volgens Daniël 9:27 stierf Jezus immers midden in een profetische " week " van zeven jaar, maar ook van zeven echte dagen. Het was voor mij, samen met mijn mededienaar en broeder in Christus Joël, voldoende om in deze Joodse kalender de week te vinden waarin het Joodse Pesach midden in de week plaatsvond, dat wil zeggen van woensdagavond tot donderdagavond: 3 april 30 kwam perfect overeen met deze configuratie. Jezus zal dus 2000 jaar later terugkeren, in het voorjaar van 2030, en niet voor Pesach 2030, dat 14 dagen later valt; wat betekenis geeft aan deze woorden van Jezus, geciteerd in Mattheüs. 24:22: " *En indien die dagen niet werden ingekort, zou geen vlees behouden worden; **maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort*** . " Feesten worden door God ingesteld op basis van symbolisch genummerde waarden. Het getal "14" staat voor tweemaal het getal "7", wat het " *zegel van God* " is. Maar de algehele berekening van de tijd van zesduizend jaar is niet gebaseerd op deze symboliek, aangezien het beeld is dat door de zes profane dagen van de week werd geprofeteerd. In het licht van de kennis van de vorm die de laatste geloofstoets, gebaseerd op trouw aan de heilige sabbat die door God geheiligd is, moet aannemen, neemt de uitdrukking " **maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort** " de vorm aan van een bevestiging van Jezus' belofte om in te grijpen om zijn laatste uitverkorenen te redden, voordat het dodelijke besluit, afgekondigd door de rebellen, tegen hen wordt toegepast. In feite heeft God zijn programma voor de mensheid in het aardse en hemelse leven gegraveerd door het jaar en de zesduizend jaar te laten beginnen met de lente-equinox, wat etymologisch betekent: eerste keer; degene die God heeft gekozen als zijn waarlijk uitverkoren volk en die hij heeft verlost door zijn verzoenende dood in

Jezus Christus, " *het Lam Gods dat de zonden van de wereld wegneemt* ", van wie hij zijn uitverkorenen redt.

De les die we moeten leren over data die door profetieën worden geconstrueerd op door God gekozen getallen, is dat ze alleen waarde hebben voor zover ze geestelijke gebeurtenissen markeren met zeer ernstige en belangrijke gevolgen. In 1844 werd het protestantse geloof, in al zijn denominaties, door God veroordeeld en verworpen. De verbinding met Hem is alleen mogelijk via het pad van de Zevendedagsadventisten. Maar in 1994 werd deze laatste instelling op zijn beurt door God op de proef gesteld en verworpen. En deze keer blijft de verbinding met God alleen mogelijk voor andersdenkende adventisten die door hun werken getuigen van een ware liefde voor de waarheid die door zijn Geest wordt geopenbaard. Valse religieuze beweringen zijn volkomen nutteloos geworden. Profetieën hebben de maatstaf onthuld voor hen die God redt en hen die Hij veroordeelt. Wie de uitleg van Daniël en Openbaring kent, deelt met God de kennis van zijn oordeel: betekent Daniël niet: "God is mijn Rechter"? En betekent Openbaring niet "Openbaring"? Samen 'openbaart' deze twee boeken aan zijn uitverkorenen het ware 'oordeel' dat God over de mensheid en de religies op aarde brengt, omdat ze niet voldoen aan het vereiste geopenbaarde model.

Tot nu toe heb ik het alleen gehad over de bouwjaren vanaf 1844, maar vóór deze tijd van herstel van Zijn waarheid, in Daniël, laat God Zijn uitverkorenen de datum van Zijn aardse bediening ontdekken door middel van de " *70 weken* " die genoemd worden in Daniël 9:24: " *Zeventig weken zijn bepaald over uw volk en over uw heilige stad, om de overtreiding te beëindigen, de zonden te verzegelen, de ongerechtigheid te verzoenen, een eeuwige gerechtigheid aan te brengen, het visioen en de profetie te verzegelen, en de Allerheiligste te zalven.* " De details die de berekening mogelijk maken, worden gegeven in vers 25, dat volgt: " **Weet dan en versta:** *vanaf de tijd dat het woord uitging om Jeruzalem te bouwen tot op de Gezalfde, de Vorst, zullen er zeven weken en tweeënzestig weken zijn; de straten en de grachten zullen herbouwd worden, maar in zware tijden.* "

Als God de mogelijkheid om de datum van Jezus' aardse bediening te achterhalen, dat wil zeggen de datum van zijn eerste komst, niet wilde verbergen, is dat voor ons het beste bewijs van zijn bedoeling om ook, maar alleen op het door hem gekozen moment, de kennis van de datum van zijn ware glorieuze wederkomst te openbaren. En als u tot zijn uitverkorenen behoort, is het ook tot u dat hij opnieuw zegt: " **Weet dit dan en begrijp het!** " De verklaringen zijn talrijk en nu stevig onderbouwd.

Dit gezegd hebbende, wat zijn de waarde, de rol en de plaats van de sabbat? De waarde ervan is immens voor God en zijn uitverkorenen, omdat hij door God werd geheiligd als de zevende dag, de dag na de schepping of goddelijke vorming van de mens. Jezus had daarom gelijk toen hij zei dat de sabbat voor de mens was gemaakt en niet andersom. Maar juist als God hem voor de mens heeft gemaakt, dan is dat omdat Hij wil dat zijn menselijke schepselen hem nauwgezet in acht nemen, en de sabbat zal door de geschiedenis heen worden geëerd door de mannen die een gezegende relatie met hem aangaan. Dit geldt voor al Adams nakomelingen, die via zijn derde zoon Seth (als de geheiligde zevende) overgaan op Noach, die de sabbat op zijn beurt doorgeeft aan zijn nakomelingen.

Vervolgens roept God Abram om hem te dienen en leert Hij hem zijn wetten, voorschriften en geboden, waaronder natuurlijk, en heel logisch, de sabbat. Kennis en respect voor de tijdsorde gebaseerd op de zevendaagse week getuigen hiervan. Zijn nakomelingen Isaak en Jakob zouden op hun beurt deze praktijk van goddelijke verordeningen voortzetten, maar na de vestiging van het Hebreeuwse volk in Egypte, overwonnen door Egyptische corruptie en uiteindelijk onderworpen aan Egyptische slavernij, lieten de Hebreeën de goddelijke regels volledig varen. De slaaf had geen recht op een rustdag en werd beroofd van het voordeel van rust op de zevende dag. Zodra ze bevrijd waren van het Egyptische juk, werd het Hebreeuwse volk door God naar de dorre woestijn geleid, naar de berg Sinaï in Arabië (Galaten 4:25), en niet naar het zuiden van het Egyptische schiereiland, zoals de menselijke traditie beweert, om zijn wet van de tien geboden voor te leggen en vervolgens de oorsprong van de schepping aan Mozes te onthullen in besloten kring. Hier moet u begrijpen dat Israël in dit oude verbond is samengesteld en gevormd door een voorbeeld van een opstandige mensheid, voor wie gehoorzaamheid uiterst onaangenaam is. Wetende met wie Hij te maken heeft, schept God een angstaanjagende context voor deze officiële, openbare verkondiging: Hij verandert de berg Sinaï in een oven, laat de aarde beven en laat de lucht weergalmen van het geluid van donderslagen te midden van bliksem. De mensen die getuige zijn van deze dingen zijn zo bang dat ze Mozes vragen God te laten zwijgen. Met het vierde gebod gebiedt God een rust op de zevende dag, maar ondanks het gunstige karakter ervan voor degenen die hem houden, wordt de sabbat slecht ontvangen door opstandige geesten, omdat hij door God geboden is; wat het voor hen het zware en gewichtige aspect van een "last" geeft, een term die God gebruikt om het subtiel aan te duiden in Openbaring 2:24: "Maar voor u allen die in Thyatira zijn, die deze leer niet hebben en die de diepten van Satan niet hebben gekend, zoals zij zeggen: Ik zeg u: Ik zal u geen andere last opleggen; " Vandaag de dag heeft dezelfde haat tegen gehoorzaamheid, sinds mei 1968, in Frankrijk aanleiding gegeven tot deze protestslogan van de opstandige studenten: "het is verboden te verbieden." Het zijn dus niet zij die er plezier in zullen scheppen God te gehoorzamen, vooral omdat een van hun andere slogans is: "noch God, noch Meester." Integendeel, zijn laatstgenoemden die baden in zijn wonderbaarlijke hemelse licht, houden ervan God te gehoorzamen. Want gehoorzaamheid is het enige middel dat hun ter beschikking staat om te reageren op de liefde die God hun in Jezus Christus heeft betoond. Gehoorzaamheid vormt daarom een zware "last" voor alle opstandige geesten, maar "een zoete en lichte last" voor Zij die God liefhebben naar het beeld van het getuigenis van Jezus Christus. Zodat deze goddelijke geboden voor hen de betekenis krijgen van wijze uitnodigingen om het pad van waarlijk gedeeld geluk te bewandelen.

In Daniël 8:13 noemt God achtereenvolgens de "oorzaak" en de "gevolgen" **van de zonde**, wat precies is wat vers 12, dat eraan voorafgaat, zegt: "Het leger werd overgegeven met het dagelijks ~~offer~~ **vanwege de zonde**; de hoorn wierp de waarheid neer en was voorspoedig in wat hij deed." Door "zonde" aan te halen als de "oorzaak" van de vloek, onthult de Geest de oorsprong van het kwaad: in 321, het verlaten van de praktijk van zijn heilige sabbat, het thema van het vierde van zijn tien geboden, waarvan de overtreding in zijn ogen juist een

zeer ernstige " **zonde** " vormt, die ernstige en vreselijke gevolgen met zich meebrengt en daarom " **veroorzaakt** " voor de christenen die zich schuldig maken aan deze overtreding. Het eerste van deze gevolgen is dat ze in 538 worden overgeleverd aan het vervolgende despotisme van de pauselijke " **hoorn** " die in dit vers wordt genoemd. " *De waarheid wierp de waarheid neer* " heeft betrekking op het plan van de christelijke verlossing, de geboden en verordeningen van God; daden die verlossing onmogelijk maken. In Openbaring 8 wordt deze straf voorafgegaan door een andere straf, de eerste over het thema van de " *bazuinen* " die het schuldige christelijke Westen kwamen treffen in de vorm van de barbaarse invasies vanuit het oosten en het noorden.

In Daniël 8:13 vertelt God ons via Daniël: " *Ik hoorde een heilige spreken, en een andere heilige zei tegen hem die sprak: 'Hoe lang zal het visioen duren over het dagelijkse ~~offer~~ en over de zonde die verwoesting zaait? Hoe lang zullen heiligheid en het leger vertrapt worden?'* " Ik herinner u eraan dat het woord "offer" doorgestreept is, doorgestreept, omdat het ontbreekt in de oorspronkelijke Hebreeuwse tekst. De toevoeging ervan verdraait de betekenis van de goddelijke boodschap en maakt die onbegrijpelijk. In deze scène laat God twee heiligen spreken die in Daniël 12:5 opnieuw als mannen zullen verschijnen: " *En ik, Daniël, keek, en zie, twee andere mannen stonden, de een aan deze kant van de rivieroever en de ander aan de overkant van de rivieroever. De zelfde vraag wordt door deze " twee mannen " in vers 6 opgeworpen : " Toen zei een van hen tegen de man gekleed in linnen, die boven het water van de rivier stond: Wanneer zal het einde zijn van deze wonderen? Zo illustreert God onder twee beelden de tijd van de cruciale datum 1843-1844, de periode waarin de geloofstoets gebaseerd op het herstel van de leerstellige waarheid van de verlossing in Christus wordt volbracht; dit met het doel het begrip dat zijn apostelen ervan hadden, te herstellen. In Daniël 12:11 en 12 noemt de Geest tijdsduren van dagen en jaren, 1280 en 1335, die, beginnend in 538, de datum waarop het heersende pausdom het "dagelijkse" van Jezus Christus wegnam, de twee data 1828 en 1873 vormen die de cruciale data 1843-1844 omringen; tijden die de overgang markeren tussen het geloof dat de zondagsrust in acht neemt en de eerst uitverkoren heiligen die de herstelde sabbat houden, dat wil zeggen de rollen die vervuld worden door de " twee mannen " uit het visioen van Daniël 12:5. Ze lijken gescheiden te zijn door de kolkende rivier, aangezien deze de Tigris heet, vertaling van de naam " Hiddekel " geciteerd in Daniël 10:4: " *Op de vierentwintigste dag van de eerste maand was ik aan de oever van de grote rivier die Hiddekel is .* " En dit beeld van de moordende en mensenetende tijger, dat op de proef wordt gesteld op basis van Daniël 8:14, wordt bevestigd door het beeld van de val van de sterren dat in 1833 in de VS werd voorspeld, en dat zo de profetische aankondiging van het " zesde zegel " in Openbaring 6:13 in vervulling deed gaan: " *En de sterren van de hemel vielen op de aarde, zoals een vijgenboom zijn onrijpe vijgen afwerpt als hij door een sterke wind wordt geschud.* "*

De sabbat is voor de mens gemaakt en het nut ervan is tijdelijk en eeuwig, verbonden met de tijd van de uitverkiezing van de menselijke uitverkorenen. En de groene vijgen in het geciteerde vers symboliseren de christenen die, naast andere goddelijke waarheden, de praktijk van de ware sabbat hebben afgewezen;

en er dus de voorkeur aan gaven de zondag van de rooms-katholieke traditie te eren in plaats van de ware zevende dag, geheiligd door God. We moeten de sabbat van de zevende dag, tijdelijk en beperkt in tijd, onderscheiden van de sabbat die hij profeteert: de grote sabbat van het zevende millennium die God als een zevende dag presenteert en profeteert. Het zevende millennium blijft echter verbonden met het thema van de zonde, aangezien de heiligen in de hemel bezig zullen zijn dode zondaars te oordelen. Het heeft daarom ook een tijdelijk karakter. Pas na het " *laatste oordeel* " en de uitroeiing van de gevallenen in de " *poel des vuurs van de tweede dood* " zal de eeuwige tijd beginnen op aarde, vernieuwd en verheerlijkt door God, voor zijn uitverkorenen, waar de zonde slechts in hun herinnering zal blijven; Omdat de verlossing van de uitverkorenen door Jezus Christus voor eeuwig bewaard zal blijven in de herinnering van hen die Hem hebben liefgehad. En dit zal de beste reden zijn om hun liefde voor Hem voor eeuwig te verlengen, zozeer zelfs dat Zijn liefdesbetuiging voor hen door Zijn pijnlijke verzoenende dood subliem, onvergelijkbaar en onvergetelijk was.

Het decreet van Daniël 8:14 stelt duidelijk het begin vast van het herstel van de door Rome verdraaide waarheid. En de verkregen datum, het voorjaar van 1843, markeert het einde van de voorlopige relatie, tot aan de nieuwe " *last* " van God met de verschillende christelijke vormen van protestantisme. In dit voorjaar van 1843 maakt God een einde aan zijn eerdere allianties en biedt hij christenen van alle denominaties een gelijke kans om hun relatie met Hem te verlengen. Om dit gelukkige resultaat te bereiken, zullen ze moeten voldoen aan zijn nieuwe eisen: ijver voor zijn waarheid en aandachtig en gepassioneerd luisteren naar zijn profetische openbaringen; anders zullen ze door Hem in 1844 definitief worden verworpen. Deze bevraging van het protestantse geloof is genoeg om menigten mannen en vrouwen te verbazen, maar werd desalniettemin door God aangekondigd en geprogrammeerd voor het voorjaar van 1843 in Daniël 8:14. Deze datum, 1843, was daarom fataal voor het protestantisme, dat in twijfel werd getrokken. Aan de andere kant markeerde 1844 het einde van de beproeving en de selectie van de eerste adventisten die de sabbatpraktijk aanvaardden als teken van hun verbondenheid met de Schepper, nadat Hij hun geloof aan de beproeving had onderworpen. Maar diezelfde datum bevestigde ook de definitieve collectieve verwerping van protestantse doctrines die de door Rome ingestelde zondag eren.

De hemelse blik

De hemelse blik is het absolute tegenovergestelde van de aardse blik, en om deze waarheid te ondersteunen, zie ik niets beters dan deze uitspraak van de levende God, geciteerd in Jesaja 55:8-9: " *Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet mijn wegen, spreekt JaHWéH. Zoals de hemel hoger is dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan jullie wegen, en mijn gedachten dan jullie gedachten.* »

De verschillen gelden op alle vlakken: de mens is sterfelijk, God is onsterfelijk, eeuwig; de mens is feilbaar, God is onfeilbaar; de mens is verdorven en vergankelijk, God is heilig en oprecht, volkomen onvergankelijk.

In Gods hemel zijn de trouwe engelen één hart en één ziel, die in harmonie trillen op het ritme dat de eeuwige Geest God geeft. Op aarde daarentegen zijn mensen valstrikken voor elkaar. Ze stellen dwaas hun vertrouwen in de wet van de getallen en trappen uiteindelijk in de val van kracht verkregen door eenheid. De hele aardse geschiedenis van de zondige mensheid is gebaseerd op het principe dat Jean de la Fontaine in zijn fabels presenteert, zo waar en zo leerzaam: "het recht van de sterkste is altijd het beste." En de titel zou bijbels kunnen zijn: "De wolf en het lam." Paulus waarschuwde ons voor " *roofzuchtige wolven in schaapskieren* " in Matteüs 7:15: " *Pas op voor valse profeten. Ze komen in schaapskieren naar jullie toe, maar van binnen zijn het roofzuchtige wolven.* " » Deze waarschuwing wordt gegeven door God, die de werkelijkheid zo goed kent. En als dit advies serieuzer was genomen, hadden talloze mensen de valkuilen van verleiding kunnen vermijden. Daarom moet ik uw aandacht vestigen op de valkuil van sentimentaliteit, zonder het gevoel van gevoelens te veroordelen. Het gevoel van liefde is volkomen legitiem tussen een echtpaar en tussen een echtpaar en hun kinderen; het is nog legitiemer wanneer het gevoeld wordt voor onze hemelse Vader, de ware Vader van ons leven.

Wanneer vervalt gevoel in de sentimentaliteit die de perverse vorm ervan vormt? Wanneer het ons blind en doof maakt voor elk ander argument van waarheid dat de realiteit van een situatie verklaart. Deze spirituele blindheid verhindert dat onze hersenen redeneren en ons overlevingsinstinct wordt verlamd. Het is dan dat "het schaap klaar is om door de wolf verslonden te worden". In deze toestand verdedigt de menselijke ziel zich niet langer; demonen kunnen haar volledig in hun macht krijgen. En het spreekt voor zich dat wanneer deze menselijke ziel drugs of min of meer medische kalmeringsmiddelen gebruikt, het werk van deze demonen aanzienlijk wordt vereenvoudigd. Ze worden de ware piloten van de duivels bezeten en bewoonde ziel. Maar ook hier zijn deze demonen niet verplicht hun aanwezigheid te onthullen door verdacht abnormaal gedrag. Voor veel mensen kwijlen, trillen of schreeuwen de duivelse of demonische mensen obsceniteiten. Het is waar dat dergelijke gevallen zich tijdens Jezus' bediening op aarde voordeden en Jezus hen genas. Maar deze voorbeelden zijn niet uitputtend en uniek; Alle situaties, zelfs de kalmste en schijnbaar meest normale, verbergen ware demonische bezetenheid. Als bewijs noem ik het geval van Petrus, door wiens mond de duivel even tot Christus sprak, woorden sprekend die voortkwamen uit het hart van Petrus, vol liefde voor Jezus: hij vertelt hem alleen over zijn verzoenende dood, die hij aankondigt: " *God verhoede het, Heer! Dit zal u niet overkomen !* " en Jezus spreekt hem onmiddellijk deze vreselijke woorden toe: " *Ga weg, achter mij, Satan!* "; maar laten we nog eens kijken naar Mattheüs. 16:21-23, de volgorde van de gebeurtenissen: " *Vanaf die tijd begon Jezus zijn discipelen bekend te maken dat Hij naar Jeruzalem moest gaan en veel zou moeten lijden van de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden, en dat Hij gedood zou worden en op de derde dag zou opstaan.* " Let goed op hoe we in deze ervaring de strategie van de duivel vinden bij Eva, de eerste zondaar in de menselijke geschiedenis. In dit vers kondigt Jezus het reddingsprogramma van Gods plan aan aan de verzamelde discipelen die gezamenlijk naar zijn woorden luisteren. Het vers dat nu volgt, geeft ons een belangrijke verduidelijking: om met

Jezus te spreken, neemt Petrus Hem apart: " *Nadat Petrus Hem apart had genomen, begon hij Hem te bestraffen en zei: God verhoede het, Heer! Dit zal U niet overkomen.* Petrus laat zijn menselijk hart spreken omdat hij van Jezus houdt en de gedachte Hem te zien sterven maakt hem verdrietig; hij verwerpt het. De duivel is niet onwetend van zijn gevoelens, maar hij zal ze gebruiken om Jezus op sentimentele wijze te verleiden om Hem ertoe te brengen deze dood af te zweren die degenen die Hem liefhebben zal bedroeven. Hij weet dat Jezus niet ongevoelig is voor de liefde die zijn discipelen Hem betoonden. Maar Jezus weerstaat zijn eigen gevoelens en begrijpt waar deze verleiding vandaan komt en reageert prompt: " *Maar Jezus keerde zich om en zei tegen Petrus: 'Ga weg, Satan! Je bent een aanstoot voor mij, want je denkt niet de gedachten van God, maar de gedachten van mensen.* " Deze laatste zin, vetgedrukt onderstreept, onthult de aardse situatie waarin twee kampen strijden: dat van God en zijn gedachten en dat van de mens met zijn demonische gedachten. In werkelijkheid richt Jezus zijn boodschap tot de duivel, die Hem verleidt via Petrus, die Hem aankijkt en tot Hem spreekt. Jezus had op zijn hoede moeten zijn voor degenen die Hem meer liefhebben dan wie ook, maar was dat alleen Hij? Geldt dat niet ook voor ons, Zijn discipelen en broeders van de laatste dagen? Waarom zou de duivel ons sparen? Is het doel van Zijn verlengde leven op aarde niet om al Zijn discipelen, indien mogelijk, tot het einde toe hun heil te laten verliezen? Deze vragen zijn slechts bevestigende antwoorden. Ja, dezelfde vijand sluipt rond om ons te verslinden, zoals de wolf die de schapen verslindt, nooit verzadigd. In onze moderne tijd ligt sentimentaliteit aan de basis van humanistische gedachten en bewegingen. Ik ben een adventist, geen humanist omdat ik een deïst ben. En mijn keuze is beredeneerd en redelijk, omdat niemand zoveel wil en heeft gedaan als God om de mens te redden en hem waarlijk eeuwig geluk te bieden. Het humanisme plaatst de mens boven alle waarden. Sorry voor de humanisten, maar voor mij is God de grootste, de allerhoogste, wiens " *wegen ver boven de wegen van de mens staan*". Ik ben dol op Gods mensbeeld en dat Hij ons heeft gepresenteerd in Jezus Christus, de volmaakte Mens, gevoelig voor de liefde van hen die Hem liefhebben en al zijn waarden van rechtvaardigheid, mededogen en zelfverloochening koesteren; het unieke en volmaakte voorbeeld dat we moeten navolgen.

Het beheersen van gevoelens is de belangrijkste kwestie die het kamp van de uitverkorenen kenmerkt. De eerste mens op aarde die met het probleem van gevoelens werd geconfronteerd, was Adam, en hij had geen baat bij enige eerder geleefde en ervaren les. Hij hield van Eva met een hartstochtelijke liefde en voelde zich niet in staat om zonder haar te leven. Gods doel was bereikt: in hun samengesmolten staat waren ze werkelijk " *één vlees* ". Maar dit resultaat, dat grenst aan het sublieme in zijn profetische interpretatie van Jezus Christus en zijn Kerk, zijn Uitverkorene, was rampzalig op menselijk vlak en de eerste demonstratie dat de kracht van gevoelens tot de ondergang van een mens kan leiden. Sinds Adam hebben massa's van beide geslachten geweigerd het pad van verlossing te bewandelen vanwege de gevoelens die hen beheersten. Ik vrees sentimentaliteit en sentimentaliteit als de pest, zo rampzalig zijn ze voor de menselijke ziel. Ik ben gevoelig, tot het punt dat ik tranen vergiet in bijzonder

emotionele situaties, maar als het op de Bijbelse waarheid aankomt, ben ik hard als een rots en onbuigzaam. Ik heb betaald om te zien en te leren, om op deze manier te handelen. Ik zag een bijzonder perfectionistische broeder Gods steun verliezen vanwege zijn zeer sentimentele karakter. Liefde, ware liefde, is de liefde die Jezus laat zien: hij huilt wanneer hij lijden ziet, maar verzaakt nooit zijn rechtvaardigheidsprincipes. En dit is waar de mens maar zelden in slaagt. Liefhebben en tegelijkertijd eeuwig rechtvaardig blijven, zonder de hulp van God in Jezus Christus, is simpelweg onmogelijk. Demonen hebben een groot voordeel ten opzichte van mensen: ze zijn niet vleselijk en asexueel. Het enige wat ze op geestelijk niveau met mensen delen, is het verlangen naar vrijheid dat hen ertoe bracht in opstand te komen tegen God en zijn heerschappij. Mensen handelen dus op dezelfde manier, maar ook zij zijn slachtoffer van vleselijke wetten: verlangen, afgunst, lust, kwaadaardigheid, wreedheid, geweld, zelfs moord, wanneer dat hun nodig lijkt.

Voordat God Zichzelf in Jezus Christus presenteerde, had Hij de maatstaf van Zijn hemelse blik bekendgemaakt toen Hij Zijn Israël gedurende de 40 jaar van beproevingen uit de heilige tabernakel leidde. Hij liet ware gerechtigheid heersen door aan ieder te geven naar zijn behoefte, maar overdaad te verbieden, zoals bevestigd door dit voorbeeld in Exodus 16:18-19-20: "*Toen maten ze met de omer; wie meer verzamelde, had niets te veel en wie minder verzamelde, had niets te kort. Ieder verzamelde genoeg voor zijn voedsel.*" Mozes zei tegen hen: *'Niemand mag er iets van overlaten tot de morgen.'* Ze luisterden niet naar Mozes, en sommigen lieten er wel iets van over tot de morgen, maar er kwamen wormen in, zodat het vies werd. Mozes was boos op hen ." Hij gaf de mensheid zo een waardevolle les op individueel niveau, omdat de mensheid, geleid door de duivel, niet in staat is deze collectief in praktijk te brengen. Alle menselijk ongeluk ligt in het verlangen van bepaalde wezens om hun medemens te domineren en hun rijkdom voortdurend te vergroten; en deze overheersers, in dromen of in actieve macht, confronteren elkaar, tot het punt dat ze elkaar bevechten in oorlogen die kostbaar zijn in levens en materiële zaken. De goddelijke les die door het aanbod van manna wordt gegeven, nodigt de uitverkorene uit om niet op zijn lauweren te rusten. Hij moet leren om in alles, in alle behoeften, dag in dag uit, op God te vertrouwen. Wie rijk wordt, keert zich van God af omdat hij zijn vertrouwen stelt in wat hij op aarde bezit. Niet langer afhankelijk voelend van Gods genereuze goedheid, keert hij zich van Hem af tot het punt dat hij Hem vergeet en, in het ergste geval, uiteindelijk niet langer in Zijn bestaan gelooft.

Tijdens de regering van koning Salomo bevoordeelde de door God geschonken vrede tijdelijk het leven van het volk dat de goddelijke wet respecteerde. Maar na Salomo's dood laiden de ruzies weer op tot de scheiding van Israël in twee kampen. De situatie die onder Salomo plaatsvond, heeft zich nooit meer herhaald, van zijn tijd tot de onze. Scheiding is het extreme teken van de goddelijke vloek geworden. En als zodanig moeten we de talloze scheidingen opmerken die we eind 2022 in onze westerse samenleving kunnen waarnemen. Ik citeer, de scheiding van politieke blokken die bipolair zijn geworden; de scheiding van gezinnen en stellen, een toename van echtscheidingen en de afwijzing van het

huwelijk ten gunste van samenwonen; de scheiding van religies, alles vanwege het recht op verschil en vooral egocentrisme, maar tegelijkertijd zijn we getuige van onnatuurlijke allianties. Getrouwde mannen met mannen, vrouwen met vrouwen, gelegaliseerde trio's, paring met dieren; naties met naties voor allianties die ook een bipolair aspect aannemen dat is opgebouwd vanaf het einde van de Tweede Wereldoorlog in 1945; Tegengestelde blokken van Oost en West. Maar sommige van deze etnische en religieuze vermengingen bereiden ware drama's voor, zo potentieel explosief zijn ze. Frankrijk, dat humanistische waarden hoog in het vaandel draagt en trouw is aan dit principe, heeft emigranten van over de hele wereld op zijn grondgebied verwelkomd. Zo leven individualistische Fransen, voor wie familie geen waarde meer heeft en die alle perverse moderne en oude moraal overnemen, en conservatieve buitenlanders met patriarchale en religieuze waarden die traditioneel eeuwenlang van vader op zoon zijn overgeërfd, naast elkaar. Sinds 1995 zijn sporadisch bloedige gebeurtenissen, gepleegd door strijdbare moslims, als voorbeelden gekomen om het land te waarschuwen voor het uiteindelijke risico dat deze ongerijmde vermenging vormt. Maar zo doof voor deze waarschuwingen als de Joden gedurende hun hele bestaan waren, wilden de Fransen niet veranderen; maar konden ze dat wel? Is het niet al te laat om terug te keren? Het antwoord ligt nog steeds in de kennis van goddelijke openbaringen. De vraag wordt niet in deze termen gesteld en verliest zelfs zijn bestaansrecht, omdat God zijn ondergang al lang geleden heeft besloten, en zijn riskante keuzes bevestigen slechts zijn uiteindelijke lot, bepaald door de God van gerechtigheid. Het heeft enkele van zijn toekomstige beulen verwelkomd, gehuisvest, gevoed, gekleed en opgeleid.

De hemelse blik staat tegenover de aardse blik, die haar vijand is. Want zelfs in tijden van vrede, tussen God en mensen, duurt de oorlog voortdurend voort. Daarom zijn de lange jaren van vrede, religieus sinds 1798 en burgerlijk sinds 1945, misleidend geweest, tot het punt dat religie grotendeels is verlaten en, wanneer ze zich nog steeds manifesteert, ze er alleen nog maar op uit is om mensen te misleiden over Gods oordeel, dat wil zeggen, vanuit de hemelse blik, over het menselijk leven en de gebeurtenissen die daarin plaatsvinden. Vals-religieuze mensen geven het niet op te beweren dat God alleen vrede geeft en hun getuigenis misleidt massa's die alleen maar dit soort boodschappen willen horen. Want, onwetend van de Bijbel, zijn goddelijke subtiliteiten en zijn duistere profetieën, weten de slachtoffers niet dat Jezus Christus in 2022, na "*elke dag zijn armen te hebben uitgestrekt naar opstandige volken*", het begin heeft ingeluid van de uitroeiing van de menselijke soort. Het zal progressief zijn tot 2030 en zal deels te wijten zijn aan een nucleaire oorlog, hongersnood en dodelijke epidemieën, en uiteindelijk aan de zeven laatste plagen. Maar uiteindelijk, na het voorjaar van 2030, zal er geen enkele menselijke ziel meer op aarde leven. Maar volgens de profetieën zal het "*duizend jaar*" als enige bewoner, Satan, de duivel, behouden. Het zal "*duizend jaar*" zijn universele gevangenis zijn. Maar laten we deze volledige passage uit Jesaja 65:1 tot 5 herlezen, zozeer lijkt het onze tijd te raken: "*Ik heb gehoord wie niets vroegen, Ik heb Mij laten vinden door wie Mij niet zochten; Ik heb gezegd: Hier ben Ik, hier ben Ik! Aan een volk dat niet naar Mijn Naam is genoemd.*" *Ik heb dagelijks mijn handen uitgestrekt naar een*

*opstandig volk, dat volgens zijn eigen gedachten een slechte weg bewandelt; naar een volk dat Mij voortdurend in het gezicht tot toorn verwekt, door offers te brengen in tuinen en wierook te branden op stenen; dat in graven woont en overnacht in grotten, **varkensvlees eet en onreine dingen in hun vaten heeft** ; dat zegt: 'Ga weg, kom niet bij Mij in de buurt, want Ik ben heilig!' ... Zulke dingen zijn als rook in mijn neusgaten, een vuur dat onophoudelijk brandt. Dit is wat Ik in Mijzelf heb besloten: verre van te zwijgen, zal Ik hen straffen, ...*

Sluit u dus niet aan bij degenen die tot God bidden om vrede op aarde, want meer dan ooit is Jezus met zijn engelen bezig " *geen vrede op aarde te brengen, maar een zwaard* ". Zijn verachte gerechtigheid eist massa's doden en Hij zal ze verkrijgen. Hoe kon Hij dat niet doen, toen Hij in Jesaja 5:20-24 zei: " **Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad, die duisternis tot licht maken en licht tot duisternis** , die bitter tot zoet maken en zoet tot bitter!" *Wee hun die wijs zijn in eigen ogen en verstandig in eigen ogen! Wee hun die dapper zijn om wijn te drinken en dapper om sterke drank te mengen; die de goddelozen rechtvaardigen voor een beloning en de gerechtigheid van de onschuldigen wegnemen! Daarom, zoals de tong van vuur de stoppels verslindt en zoals de vlam het dorre gras verteert, zo zal hun wortel zijn als verrotting en hun bloesem zal verwelken als stof; omdat zij de wet van Jahweh van de legermachten hebben veracht en het woord van de Heilige van Israël hebben veracht.* »

Aan het begin van dit vers verwijt God de verwarring die is ontstaan tussen " *goed en kwaad* "; wat ons terugvoert naar het begin van de schepping, de context waarin " *de vrucht van de boom van de kennis van goed en kwaad* ", die door God verboden was, eerst door Eva en vervolgens door Adam werd gegeten. Zo openden ze de deur naar de dood, die uiteindelijk de hele mensheid aan het einde van de wereld zou wegnemen, omdat zij op haar beurt van deze verboden vrucht at... De hele mensheid verdient daarom de dood, behalve de uitverkorenen die gered zijn door de genade van Jezus Christus. Maar deze genade komt alleen ten goede aan de geroepen die Hij als de zijnen erkent en die zo toegang krijgen tot de geestelijke status van uitverkorenen.

Jezus Christus, de Geneesheer van de uitverkorenen

Op deze donderdag, 1 december ²⁰²², heeft onze goddelijke Heer mij de genade geschonken om uitleg te geven over de lichamelijke kwalen waaraan zijn kinderen lijden. Zo herinnert Hij ons eraan dat Hij inderdaad de opperste Geneesheer is; de dokter, wiens kennis in alle wetenschappen onbeperkt is. En alleen Hij bezit alle antwoorden over het leven en de principes ervan. Zoals de titel van dit werk ons eraan herinnert, vormen de uitverkorenen van Christus, hoewel ze door tientallen, honderden en duizenden kilometers van elkaar gescheiden zijn, zijn nieuwe Israël, dat Hij dag na dag naar zijn hemelse Kanaän leidt. En net zoals Hij grote glorie putte uit de herinnering dat tijdens zijn 40 jaar durende omzwervingen in de Arabische woestijn, ziekte zijn volk niet had getroffen, onthult Hij ons vandaag, maar al via de geschriften van Ellen G. White, de oorzaken van ons lijden.

In 2022 is rugpijn een aandoening geworden die bijna alle mensen ervaren. In werkelijkheid bestaat deze specifieke aandoening al sinds de schepping van de mens, omdat ze voortkomt uit zijn constitutie. Het menselijk lichaam bestaat uit twee overlappende blokken, verbonden door de wervelkolom: het onderste deel is het bekken, het bovenste deel is de ribbenkast. Tussen deze twee elementen bevinden zich de lendenwervels, die het meest worden beïnvloed tijdens ons bestaan, zowel overdag als 's nachts. Zij dragen het gewicht en de bewegingen van de ribbenkast, die 360 graden horizontaal kan kantelen. Omdat ze zeer gestrest zijn, zijn ze de eersten die de gevolgen van onze bewegingen ondervinden. Het enige voorbeeld van alle zoogdieren is de natuurlijke houding van de mens om rechtop te leven. Deze houding vereist een grote beheersing van het evenwicht, die wordt gehandhaafd door een permanente aanpassing van deze wervelkolom. Merkwaardig genoeg bezeert de mens zichzelf overdag minder dan 's nachts, wanneer hij liggend op de grond of in bed slaapt. Om onze kwalen te kunnen verhelpen, moeten we absoluut begrijpen wat ze veroorzaakt. Waarom zijn onze nachten zo destructief, terwijl we dachten dat we in slaap heilzaam herstel zouden vinden? De verklaring is als volgt, samengevat in twee woorden: positie en vernieuwing van cellen. We hebben het slechtste en het beste te danken aan de vernieuwing van onze lichaamscellen, afhankelijk van of deze vernieuwing van onze cellen plaatsvindt in een natuurlijke positieve positie van ons hele lichaam of in een negatieve positie die schadelijk is voor ons hele lichaam of een specifiek lokaal deel. Wat gebeurt er als we gaan liggen om te slapen? Ons lichaam reageert volgens de wet van de zwaartekracht: zware delen zakken in de matras, vervolgens ontspannen onze spieren, onze pezen, zich en door hun eigen gewicht buigen het bekken en de ribbenkast, en de lendenwervels die hen scheiden bevorderen deze ronding van de rug. Bij zijligging versmalt het bovenste deel van de verbinding tussen twee wervels en spreidt het onderste deel zich juist uit. Het zou niet uitmaken of de positie vijf of tien minuten wordt aangehouden, maar onze nachtrust duurt minstens zes uur, tot wel acht tot tien uur voor sommige mensen die daar behoefte aan hebben. Bovendien, terwijl sommige mensen 's nachts vaak van houding veranderen, hebben anderen, zoals ik, de gewoonte om op hun rechter- of linkerzij te liggen; beide zijn even schadelijk wanneer ze de mens afhankelijk houden. Een van de eerste liederen die God in mij inspireerde, is "The Chained", waarin ik het volgende zeg: "Gewoonte is een wet waaraan niet te ontkomen valt; en wanneer we denken dat we erin geslaagd zijn, domineert die ons meer dan ooit." Daarom moeten we om vele redenen vechten tegen en ons leven bevrijden van de afhankelijkheid van gewoonte. Want onze hersenen transformeren alles wat vaak vernieuwd wordt tot gewoonte. Waar schuilt het gevaar? In het geval van slaap die ervaren wordt met een wervelkronkel, schuilt dit gevaar in de celvernieuwing. Ons lichaam vernieuwt voortdurend zijn cellen. Dode cellen worden afgevoerd en afgevoerd door het bloed, en nieuwe cellen worden gevormd om ze te vervangen. Deze permanente handeling, die plaatsvindt zonder dat we ons ervan bewust zijn, herinnert ons eraan dat God ons blijft scheppen. Hij schiep eerst de mens, maar sinds de doodzonde heeft hij gezorgd voor de vernieuwing van stervende cellen in het menselijk lichaam. En dit wonder wordt miljarden keren herhaald. Als ons lichaam zich in de juiste positie bevindt,

is deze vernieuwing alleen maar gunstig, maar als de positie onjuist is, worden de gevolgen rampzalig. Wat gebeurt er als de gewrichten van onze wervels vervormd raken? Tussen de wervels bevindt zich de tussenwervelschijf, die het contact tussen twee aangrenzende wervels dempt. In het vernauwde bovenste deel, wanneer we op onze zij liggen, is de vernieuwing van de tussenwervelschijfcellen beperkt en in het vergrote onderste deel wordt de vernieuwing van de cellen van deze tussenwervelschijf versterkt en zet de tussenwervelschijf uit, omdat deze baat heeft bij een grotere ruimte. 's Nachts verandert de celvernieuwing langzaam maar zeker een gunstige handeling in een schadelijke handeling die een echte oorzaak van lijden zal worden. Want overdag lijden we onder het kwaad dat zich onbewust tijdens onze nachten opbouwt. En het is belangrijk om op te merken dat deze vervorming van de gewrichten van de lendenwervels uiteindelijk de ischiaszenuw beknelt die via het ruggenmerg uit de wervel komt, wat pijn in de rug en tot in de benen en voeten veroorzaakt. En de pijn wordt gevoeld aan de kant waar de tussenwervelschijf bekneld is. Wat is dan de oplossing? Het is aan de mens om initiatieven te nemen om de juiste uitlijning van zijn wervels te beschermen. Bij staan of zitten moet de ondersteuning van de wervelkolom recht en verticaal blijven. Banken die een kromming van de rug bevorderen, moeten worden vermeden of er moet een stevig, stevig kussen ter hoogte van de nieren worden geplaatst. Vroeger hadden stoelen een hoge, ongemakkelijke verticale rugleuning die de persoon die erop zat dwong om zijn wervelkolom een gunstige verticale uitlijning te geven. Deze gewoonte is verdwenen omdat de mens de voorkeur gaf aan het destructieve comfort van ontspanning (op alle vlakken: fysiek en mentaal). Maar voor de nacht is een aanpassing noodzakelijk. We moeten voorkomen dat ons lichaam kromt wanneer we op één kant liggend slapen. Ik stel verschillende methoden voor die bestaan uit het aanpassen van het bed of ons eigen lichaam. Voor het bed: plaats een wig tussen de boxspring en de matras ter hoogte van onze taille, tussen de heupen en de ribbenkast, zodat de matras niet in dit gebied wegzakt. Je kunt ook een opgerolde handdoek of een ander product zoals een foamroller onder het onderlaken leggen, maar in alle gevallen moet je elke pijn vermijden die ontstaat als de wig slecht gepositioneerd is. Daarom bestaat de andere methode uit het uitrusten van het lichaam zelf; door onze taille te omringen met linnen, een badstof handdoek of laken totdat onze taille dezelfde omvang heeft als onze heupen en ons bekken. Doordat ons lichaam zo wordt versterkt en onderhouden, wordt de ronding van de wervelkolom vermeden. Dit is wanneer het wonder van het leven plaatsvindt: je geneest je ziekte terwijl je slaapt, zonder medicatie, zonder medicijnen, zonder fysiotherapeut, chiropractor of, eenvoudiger gezegd, een botsetter. Het is nog steeds de vernieuwing van cellen die de lumbale tussenwervelschijf over 360 graden in de juiste balans zal herstellen. Deze vernieuwing van cellen gaat door tot het einde van het menselijk leven, wat wil zeggen in hoeverre de door de ziekte veroorzaakte situatie verre van hopeloos is.

Het besef van het belang van de houding die tijdens de slaap wordt aangenomen, deed me beseffen dat er nog veel meer gevolgen zijn. Laten we bedenken dat we tussen een kwart en een derde van ons leven slapen, en ik zeg: "Vertel me hoe je slaapt en ik zal je vertellen wie je bent." Er wordt gezegd dat de

cellen van ons hele lichaam na zeven jaar volledig vernieuwd zijn. Rond de leeftijd van 40 jaar manifesteren de allereerste gevolgen van slechte gewoonten die we sinds onze geboorte hebben aangenomen; en natuurlijk, als onvermijdelijke regel en de belangrijkste oorzaak, de houding van het lichaam die tijdens de nachtelijke slaap wordt aangenomen. Bij zijligging zijn niet alleen de lumbale tussenwervelschijven beschadigd; hetzelfde geldt voor ons gezicht en onze ogen. 's Nachts rust het hoofd met één van de twee zijkanten op het kussen, waarvan ik een dikke en stevige aanbeveel die de 10 tot 15 centimeter beslaat die de zijkant van het gezicht scheidt van de uiterste rand van de schouder; en deze onderkant, die op het kussen rust, wordt gedurende de hele slaap geplet; spierveranderingen worden teweeggebracht door het principe van celvernieuwing; In de loop van decennia veranderen we van uiterlijk en morfologie. Ook de oogspieren ondergaan deze veranderingen en de eerste concrete tekenen daarvan verschijnen: de verandering van het zicht door de vervorming van de oogkasspiers. Het oorspronkelijk zeer ronde oog is min of meer ovaal geworden. Maar dit probleem kent geen echte remedie en begint dan de slavernij van het dragen van een bril, die met de tijd alleen maar zal verergeren. Ondanks de nadelen heeft slapen op de zij een voordeel voor de spierontspanning van de benen, die slechts wordt bereikt door een lichte buiging van deze benen; wat slapen op de rug niet mogelijk maakt. Maar aan de andere kant veroorzaakt slapen op de rug geen ongemak voor de lendenwervels of de gezichtsspieren. Over het algemeen geldt dat, om echt herstellend te slapen, het beddengoed moet worden aangepast aan de vorm van het menselijk lichaam, gebaseerd op het principe van ergonomie. Ons hoofd heeft geen veren kussen of te zacht schuim nodig, omdat het gebied dat stevig ondersteund moet worden de nek en de nek is, en ook hier raad ik aan om een hoes van stevig schuim of een vrij stevig kussen te gebruiken. Op je rug slapen is zeer gunstig en veroorzaakt weinig ongemak. Over het algemeen is de verandering van lichaamshouding ideaal, zodat we ontsnappen aan de conditionering van gewoonte. En op deze manier hoeft geen enkel lichaamsdeel te lijden onder een te lange, schadelijke blootstelling. In deze positie wordt het kussen nutteloos, tenzij het gevormd en ergonomisch is. Voor het comfort en de bescherming van de nek raad ik echter aan om de dikte van een dikke opgerolde handdoek op de juiste hoogte te plaatsen. We moeten slapen, ongeacht de positie die ons lichaam inneemt. En wanneer de door mij voorgestelde middelen om het probleem van een gebogen wervelkolom te verhelpen worden toegepast, kan het lichaam naar rechts, links of op de rug draaien, zonder enig ongemak. Ik heb bewust het geval van slapen op de buik uitgesloten, omdat in deze positie het ongemak de nek- en nekspieren betreft. De gedraaide positie van het hoofd, die gedurende de nacht zo lang is gedraaid, in een hoek van 90 graden, is vaak de oorzaak van die beruchte "stijve nek" die de slaper bij het ontwaken pijnlijk voelt.

De tot nu toe voorgestelde aanpassingen hebben meer tot doel rugpijn te voorkomen dan te behandelen wanneer deze al pijnlijk is. Het genezen van het pijnlijke probleem vereist een iets gespierdere methode. En in dit opzicht mogen de kinderen van de Schepper-God zich niet laten infantiliseren door de artsen van de menselijke geneeskunde. Het gezond verstand en de intelligentie die God ons

schenkt, zijn veel meer waard dan de lessen die geleerd en herhaald worden door arrogante en trotse papegaaien. Voor God is de eerste stap naar genezing het wegnemen van de oorzaak van de pijn, die daarom duidelijk moet worden geïdentificeerd. Om vervolgens de beknelling van de wervelgewrichten te genezen, zullen we gebruikmaken van het principe van afronding dat wordt bevorderd door de flexibiliteit van het bed, door de positie van het lichaam om te draaien en de gevormde holte te accentueren. Als ischiaspijn aan de linkerkant wordt gevoeld, moet men op de linkerzij liggen en de afronding van de wervelkolom bevorderen door een kussen onder de heupen en een ander onder de ribbenkast te plaatsen. In deze positie worden de beknelde wervels uit elkaar gedrukt. Bij absolute spierontspanning, een volledige ontspanning, forceert het lichaamsgewicht deze opening. En indien nodig en beschikbaar, kan de hulp van een derde zeer nuttig zijn, door met kleine stoten op de taille van de liggende persoon te drukken, wiens spierontspanning absoluut noodzakelijk is om de pezen en spieren die deze wervels verbinden niet te beschadigen. Ik heb zojuist in een televisiedocumentaire de methode ontdekt van een meesterlijke Thaise masseur die een houten hamer gebruikt om op de spieren van zijn cliënt te slaan. De klappen worden opgevangen en door middel van een koord op een strak stuk stof geslagen, dat een cilindrische vorm aanneemt. Zijn uitleg is zeer overtuigend. Zo veroorzaakt hij in de spieren schokgolven van grote diepte die het organisme wakker maken door een instroom van bloed, wat de ademhaling van de spier vormt. Het uiteindelijke resultaat was meer dan verbluffend. De lijdende patiënt voelde zich aan het einde van de sessie volledig ontspannen en demonstreerde zijn toegenomen flexibiliteit door voorover te buigen en met gestrekte benen de vloer aan te raken. De masseur combineerde heidense religieuze bezweringsen gericht aan de geesten met zijn fysieke techniek, maar afgezien daarvan is de methode het waard om te onthouden en te beoefenen. In het Oosten kan genezing worden bereikt door middel van wrede praktijken die in het Westen niet worden geaccepteerd. Maar deze wrede praktijken bewijzen hun effectiviteit; dit is niet altijd het geval met westerse technieken. Sterker nog, we moeten het gedrag van onze hersenen begrijpen, dat de signalen van het hele fysieke lichaam onthult. Zonder specifieke pijn lijkt het brein zich niet bewust van het bestaan van het lichaam, maar als er trauma optreedt door shock of beknelling, sturen de zenuwen een signaal naar de hersenen dat een abnormale agressie signaleert, die de hersenen vervolgens uiten in pijn. Pijn wordt acuut gevoeld wanneer de rest van het lichaam zich in een normale rusttoestand bevindt. Maar als andere punten ook agressie beginnen te signaleren, wordt de aanvankelijke pijn afgezwakt gevoeld. Alles gebeurt volgens dit beeld: in het holst van de nacht trekt een brandende kaars de aandacht. Maar als er tegelijkertijd duizend kaarsen oplichten, verdwijnt de kaars in de massa en is niet langer merkbaar of identificeerbaar. Dit is wat de vermenigvuldiging van hamerslagen van deze Thaise masseur op alle vitale spierpunten van het lichaam van zijn patiënten veroorzaakt. Maar hij beperkt zich niet tot deze slagen alleen. Met zijn voet drukt hij enkele seconden stevig op de spieren en laat dan los. Op deze manier blokkeert en deblokkeert hij de bloedcirculatie, van de kuit, dijen en rugspieren naar de nek. Ik waardeer deze puur mechanische benadering van het menselijk lichaam, want dat is wat we zijn:

machines begiftigd met de levensgeest die God ons heeft gegeven. Ik heb op mezelf geëxperimenteerd met deze directe slag met een houten hamer en als de slag niet te hard is, veroorzaakt het geen pijn, maar het wekt zeker de bloedcirculatie in de slapende spieren op. En ik denk dat deze methode kan helpen om verstoppingen in de slagaders en daarmee ernstige problemen met de bloedsomloop, zoals hartaanvallen of hersenaneurysma's, te voorkomen. Een detail dat nog moet worden verduidelijkt, is het voorwerp dat de Thaise masseur gebruikte om de klappen op te vangen. Het was als volgt samengesteld: in het midden van een vierkant wit kleed verzamelde hij geurige kruiden zoals munt en andere kruiden zonder ze te malen of te pletten; Door de hoeken van de doek op te tillen, vormde zich een bal, gesloten door een koord dat de doek tot aan de bovenkant omsloot. Door op deze bal te slaan, verspreidde de essentie van de planten in de onderste bal zich over de huid en in de behandelde spieren. Thaise massage is geen streling, maar een brute, afgemeten en gecontroleerde handeling die een weldadige reactie in de behandelde spieren teweegbrengt en een echte genezing teweegbrengt zonder chemische medicatie. Ik onthoud van dit getuigenis alleen " *wat goed is* ", zoals God ons uitnodigt te doen in dit vers uit 1 Thess. 5:21: " *Maar beproef alle dingen; behoud het goede .*" Hoewel dit vers voornamelijk over " *profetieën* " gaat, geloof ik dat het ook van toepassing kan zijn op alles wat goed kan zijn, in alle aspecten van het leven. Ik verwerp Thaise religieuze theorieën, maar ik behoud de fysieke praktijken van hun medische zorg. De demonen hebben hen het voordeel gegeven van hun rijke kennis van het menselijk leven, het lichaam en de organen. Mijn interesse in deze methode wordt gerechtvaardigd door het feit dat ik al enkele jaren de gewoonte heb om mijn ischiasspijn te behandelen door op de pijnlijke plek bij de lendenwervel te stoten.

De tweede gezondheidsles in deze studie betreft voeding, en wat dit onderwerp betreft, hebben we nog niet alle lessen geleerd die de Bijbel ons leert. Ik woon in het Westen, in Frankrijk, een wereldregio die officieel al sinds het jaar 321 door God vervloekt is. Onze voedingsgewoonten en -tradities zijn eeuwenlang van generatie op generatie doorgegeven, tot in onze moderne tijd, waar we de standaard van drie maaltijden per dag vinden: ontbijt, lunch of diner, en diner of avondeten. Deze drie maaltijden per dag, die traditioneel worden gegeten, zijn absoluut onnodig, maar in het rijke en welvarende Europa eten mensen meer voor hun plezier dan uit noodzaak. Als kind leerde ik spreekwoorden en gezegden zoals deze: men moet eten om te leven, niet leven om te eten. Zoals de meeste wijsheidsspreuken is ook deze door mensen volledig genegeerd en vergeten. Daarom zal het juiste model niet onder mensen te vinden zijn, maar alleen in de Bijbel, in goddelijke lessen. God gaf ons dit ideale model toen hij zijn volk Israël 40 jaar lang in de woestijn voedde. Het voorgeschreven voedsel was uitsluitend manna, dat, zoals we lezen in Exodus 16:31, " *als een honingkoek* " smaakte: " *Het huis van Israël noemde het voedsel manna. Het was als korianderzaad; het was wit en de smaak ervan was als een honingkoek.* " Voedsel werd slechts één keer per dag gegeven, na de ochtenddauw. Deze les is vooral relevant voor ons die zullen rennen voor de hemelse verkiezing, geleid door God naar zijn hemelse Kanaän. Wat vertelt God ons in deze ervaring? Hij vertelt ons dat de caloriebehoefte van de mens gedurende 24 uur kan worden

gedekt met één maaltijd die in de vroege ochtend wordt gegeten. Vaarwel aan de drie maaltijden die, aanbevolen door de duivel, het lichaam overbelasten door uren van spijsvertering aan elkaar te rijgen die zich de hele dag en zelfs 's nachts overlappen. Welke kwaliteit rust kan slaap hebben als het lichaam zijn spijsverteringsproces meerdere uren blijft regelen? Een kwaliteit die zo laag is dat de behoefte aan kalmerende en slaapverwekkende middelen essentieel wordt. Maar bij het ontwaken wordt de giftige koffie op zijn beurt essentieel om het lichaam wakker en opgewonden te houden. Zo wordt de menselijke machine onderworpen aan een cyclische keten van plotseling remmen en plotselinge versnellingen die al haar energie opslokken en stress veroorzaken; dit tot de uiteindelijke botsing, een zenuwzinking of een coronair aneurysma, of andere min of meer fatale problemen van deze aard.

In tegenstelling tot deze negatieve levensstandaarden gebiedt God zijn uitverkorenen, voor hun eigen bestwil, om de calorieën die nodig zijn voor 24 uur, alleen in de vroege ochtend in te slaan. Het opgenomen voedsel stelt het menselijk lichaam in staat om al zijn taken, al zijn activiteiten, 24 uur lang uit te voeren. Het lichaam waardeert dit principe, omdat na het eten van een stevige maaltijd het voedsel onmiddellijk wordt omgezet in energie, die dus beschikbaar zal zijn tot het tijd is om te slapen. Activiteit overdag verstoort de spijsvertering niet; beide worden aangestuurd door de hersenen in de bewuste fase. En wanneer het tijd is om te slapen, heeft het lichaam geen voedsel nodig, maar alleen fysieke en mentale rust. In deze fase van bewusteloosheid geeft de hersenen de organen een welverdiende rust. Een maaltijd die tussen 6 en 7 uur 's ochtends wordt gegeten, is rond 13.00 uur volledig verteerd. Maar het lichaam is normaal gesproken in staat om de energie te leveren die nodig is voor de 5 of 6 uur activiteit die nog resteren tot het einde van de werkdag. En deze tijd wordt verder verkort in het geval van een aaneengesloten werkdag van 8 uur; De activiteit die om 8 uur 's ochtends begon, eindigt dan om 16 uur. Ik heb dit werkritme persoonlijk professioneel ervaren in 1976. Vrijgelaten om 16 uur, had ik dus 3 uur om mijn boodschappen te doen en evenveel om mijn maaltijd voor de volgende ochtend klaar te maken; daarna kon ik herstellen met een broodnodige en verdiende nachtrust. Dit specifieke regime werd door mijn werkgever geaccepteerd omdat ik alleen werkte, zonder gevolgen voor andere werknemers. Helaas zijn de zonen van God vandaag de dag afhankelijk van de organisatie van de vervloekte mensheid en moeten ze de collectief vastgestelde principes respecteren. De keuze van de voedingsmethode blijft echter individueel en het door God verordende of door hem voorgestelde model is daarom toepasbaar voor wie het wil doen. In de maatschappij zijn de aangenomen modellen die welke de duivel en zijn demonen hebben geïnspireerd in opstandige mannen. Ze zijn destructief voor leven en geest. Integendeel, God laat ons zien wat goed, aangenaam en volmaakt voor ons is, en alleen zijn uitverkorenen begrijpen en keuren dat goed voor hun eigen bestwil, die al op deze aarde getekend is door de vloek van de mens. Ook de minachting die hij toont voor zijn selectie van zuiver en onzuiver voedsel, slaat op hen terug in de vorm van ziekten die hun weg naar de dood bevorderen.

In een eerdere les herinnerde het vers uit Exodus ons eraan dat ieders voedingsbehoeften individueel en verschillend zijn. Sterker nog, als mens hebben

we alleen het algemene uiterlijk gemeen, omdat er verschillen bestaan in alle zichtbare uiterlijke aspecten, maar ook in het gedrag en de reacties van onze organen: afhankelijk van de genen die ze vanaf hun geboorte hebben geërfd, eten sommigen veel zonder dat hun lichaam daar baat bij heeft, en voor anderen is het juist andersom: weinig eten leidt tot gewichtstoename, en gevallen van hormoononevenwichtigheid kunnen obesitas rechtvaardigen. Om deze reden laat God elke Hebreëer de mogelijkheid om zich met manna te verzadigen, afhankelijk van hun persoonlijke behoeften, zoals die door hun natuur zijn bepaald. Hij doet hetzelfde voor ons vandaag de dag: ieder van ons bepaalt de hoeveelheid voedsel die hij denkt te moeten consumeren, maar deze vrije keuze voor kwantiteit is niet gebaseerd op de kwaliteit ervan. God heeft hierover regels opgesteld die zijn uitverkorenen alleen kunnen naleven en met plezier en vertrouwen kunnen toepassen.

Er is één ding dat het verschil markeert tussen de genezing die God schenkt en die van de artsen van deze wereld. God kan een perfecte, totale genezing bewerkstelligen, terwijl mensen er alleen naar streven de door de ziekte veroorzaakte pijn te laten verdwijnen. Maar om volledige genezing van God te verkrijgen, eist Hij dat de patiënt een einde maakt aan wat hem schade toebrengt; en Hij past dit principe toe op zowel lichamelijke als geestelijke ziekten. Om deze noodzaak te begrijpen, is het beeld van "Penelope", de vrouw van de Griekse "Odysseus" en de dichter "Homerus", perfect van toepassing: zij rafelde 's nachts de sjaal los die ze overdag had gebreid om het huwelijk dat haar volk haar wilde opleggen uit te stellen; ze handelde op deze manier omdat ze nog steeds hoopte op de terugkeer van Odysseus, haar echtgenoot, die vele jaren eerder was vertrokken om deel te nemen aan de Trojaanse Oorlog. Dus, als de oorzaak van de ziekte niet volledig verdwijnt, blijven de ontvangen zorg slechts opeenvolgende palliatieve maatregelen over die niet tot volledige genezing kunnen leiden. Omdat ik zelf meerdere keren aan ischias heb geleden, herinner ik me uit deze ervaringen dat, na succesvolle manipulaties door botzetters, niemand van hen er ooit aan dacht me advies te geven over hoe ik de oorzaak van mijn inmiddels chronische pijn kon omkeren en wegnemen. Ik kwam op zoek naar verlichting, ze gaven het me, en niets meer.

Het is dan ook aan de grote Geneesheer Jezus Christus te danken dat ik vandaag de dag besef dat alle kwalen geneesbaar zijn als de oorzaken die ze veroorzaken, worden weggenomen. En dat kan alleen in deze unieke omstandigheid.

Bij nader inzien kan ik de misvorming van mijn ruggengraat toeschrijven aan de metalen bedbodem waarop ik als kind rug aan rug met mijn oudere broer sliep, terwijl ik zelf op mijn rechterzij lag. Nacht na nacht nam het probleem toe tot het een chronische vorm aannam toen de lumbale tussenwervelschijf aan de linkerkant atrofieerde. Het identificeren van de oorzaak van het probleem geeft de weg naar genezing aan: het is voldoende om de situatie om te keren. En als ik het niet eerder heb gedaan, komt dat doordat deze gewoonte, die natuurlijk was geworden, mijn slaap leek te bevorderen. Deze redenering had tot gevolg dat het probleem langer aanhield en verergerde.

Zo is het ook met zonde. In de wereld van de duivel denken valse christenen dat ze gered kunnen worden door het bloed van Christus door te blijven zondigen; het gaat niet om wat ze zeggen, maar om wat ze doen. De grote Geneesheer der zielen kan hen daarom niet redden zoals ze hopen, denken ze, met geloof. Maar de voortdurende beoefening van zonde getuigt tegen wat zij "hun geloof" noemen en de talrijke waarschuwende teksten die in de Heilige Bijbel, het Woord van God, worden aangehaald in de geschriften van het nieuwe en oude verbond, veroordelen hen tot de wreedste desillusie. Jezus Christus kwam om " *een einde te maken aan de zonde* ", volgens Daniël 9:24, niet alleen om " *ervoor te boeten* ". En " **de zonde** " waaraan Hij **een einde maakte**, is de zonde die zijn uitverkorenen **verlaten** door die te leggen op " *het Lam Gods, dat de zonden van de wereld wegneemt* "; door verzoening te doen ten behoeve van alleen deze uitverkorenen; Dit is de hele leer van de Joodse ceremonie van "Jom Kippoer" of "Grote Verzoendag", het thema dat in beeld wordt geopenbaard in Lev. 23:16-32, en van het Joodse Pesach. Het doel van deze geënceneerde ceremonie wordt samengevat in het ene vers in Jeremia 31:34: " *Zij zullen elkaar, noch hun broeder, niet meer onderwijzen door te zeggen: Kent de HEERE! Want zij zullen Mij allen kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, zegt de HEERE; want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken* . "; een reddingsproject waarvan de voltooiing in Jezus Christus wordt bevestigd in Hebreeën 8:8-13. In het licht van dit vers zeg ik tegen hen die denken dat ze gered zijn "in hun zonde": hoe kan God uw zonde " *vergeten* " als deze nog steeds wordt beoefend en zichtbaar blijft onder Zijn rechtvaardige blik als Opperste Rechter? God kan alleen " *vergeten* " wat verdwenen is. Dat is het geval met ' *zonde* ', die pas verdwijnt nadat de schuldige mens haar in de steek heeft gelaten.

Ik merk op dat God in dit vers " *zonde* " noemt en niet " *zonden* ". Dit bevestigt het idee dat " *zonde* " voor Hem globaal een opstandige houding aanduidt die meerdere vormen kan aannemen. En deze gedachte wordt verwoord door de apostel Jakobus wanneer hij in Jakobus 2:10 verklaart: " *Want wie de hele wet houdt, maar op één punt struikelt, die is schuldig aan alle* . " Deze tekst bevestigt daarom Gods eis dat de praktijk van " *zonde* ", die volgens 1 Johannes 3:4 " *de overtreding van de goddelijke wet* " is , volledig verdwijnt in het leven van degenen die Hij in Christus redt: *Iedereen die zondigt, overtreedt de wet, en zonde is overtreding van de wet* . "; hiermee wordt elk woord bedoeld dat uit de mond van God komt in zijn twee opeenvolgende verbonden.

Het leven bevestigt de noodzaak om de oorzaak van het kwaad op alle vlakken te verlaten. Kan een alcoholist genezen zonder te stoppen met alcohol drinken? Kan een roker van zijn verslaving bevrijd worden als hij blijft roken? Deze twee voorbeelden tonen de noodzaak aan van het volledig verlaten van praktijken die kwaad veroorzaken. En deze genezingen worden alleen bereikt door inspanning en de strijd tegen gewoonte en de afhankelijkheid ervan. Om deze overwinning te behalen, moet het slachtoffer volhardend en vastbesloten zijn om te winnen, of in staat zijn om " *zichzelf te verloochenen en zijn kruis op te nemen om Jezus Christus te volgen*", de enige grote Geneesheer van lichaam en geest, slachtoffers van ziekten die allemaal te wijten zijn aan de " *zonde* " die van Adam is geërfd en door alle mensen na hem is beoefend.

Afgaande op de uitkomst is Gods plan om zonde uit te bannen volledig mislukt. Zo lijkt de wereldwijde situatie te zijn. Maar Gods plan was nooit bedoeld om de hele mensheid te bekeren om haar te redden. Zijn reddingsplan wordt alleen gerealiseerd in de levens van de weinige uitverkorenen die verspreid zijn over de aarde, onder alle volken. Hij kan deze uitverkorenen redden omdat ze zijn eisen hebben gehoord, ontvangen, begrepen en ermee hebben ingestemd ze te gehoorzamen; dit maakt hen waardig om in zijn aanwezigheid te leven, in gedeelde liefde, in de eeuwigheid die komt en die Hij hun geeft.

DE TIJD VAN HET EINDE

De "*tijd van het einde*" wordt meerdere malen genoemd in het boek Daniël, maar ook in het persoonlijke getuigenis van de Heer Jezus Christus. Vandaag zal ik de verschillende betekenissen bestuderen die God aan deze uitdrukking geeft, hoewel ik geloof dat het voor God maar één betekenis heeft: voor Hem breekt de "*tijd van het einde*" aan, wanneer alles in het werk is gesteld om de getrouwe zielen die het waard zijn gered te worden, aan de dood te ontrukken. Om deze redenering te ondersteunen, hebben we het verhaal van de mensen die vóór de zondvloed door het water van de zondvloed werden vernietigd. De oorzaak van deze vernietiging was de onmogelijkheid om hen te redden, ondanks het getuigenis van Noach en zijn zonen. De hele mensheid kende hem destijds en bespote openlijk zijn bouw van de ark die hem en zijn gezin zou redden. Maar op het door God gekozen uur werden de vensters van de hemel geopend en verdrong de hele mensheid als ratten, samen met alle landdieren die zich over de aarde verspreidden; behalve zij die de ark ingingen om hun soort te redden. Het getuigenis van de zondvloed is uiterst belangrijk, omdat God door deze handeling de mens het bewijs gaf van zijn vermogen om het leven dat Hij geschapen had te vernietigen. Na de zondvloed drukt de dreiging zwaar op de opstandige en ongelovige mensheid, maar het is veel meer dan een simpele dreiging: het is een waarschuwing, omdat Hij voor "*de tijd van het einde*" een nieuwe uitroeiing heeft geprogrammeerd bij de wederkomst van Jezus Christus aan het begin van het zevende millennium, maar ook, aan het einde van dit zevende millennium na het laatste oordeel, door de "*vuurvloed*" die wordt geprofeteerd in 2 Petrus 3:7: "*terwijl door hetzelfde woord de tegenwoordige hemelen en de aarde als een schat bewaard worden, bewaard voor het vuur tegen de dag van het oordeel en de ondergang van de goddeloze mensen* . " Deze "*vuurvloed*" zal de aarde bedekken met onderaards magma, waardoor zij de aanblik krijgt van de "*poel van vuur*" die wordt genoemd in Openbaring 20:14, waarin alle opstandelingen die door God en zijn uitverkorenen worden geoordeeld, deze straf van de "*tweede dood*" zullen ontvangen . Deze uitroeiing door een authentieke "vuurvloed" zal het ware einde van het aardse reddingsproject markeren, de omega of "Z"-tijd in relatie tot het alfa of "A"-begin, dat in werkelijkheid niet alleen dat van de aardse schepping is, maar dat ook het begin is waarin God zijn eerste vrije tegenpool schiep, de engel die "Morgenster" wordt genoemd en die zal sterven als "Satan" en "duivel", de tegenstander en

vijand van God en van de hele mensheid; zelfs van datgene wat hem min of meer onbewust dient.

In het nieuws van februari 2022 zagen we dat de Russen een grote witte "Z" op hun militaire voertuigen hadden geschilderd. Niemand heeft deze letter "Z" echt uitgelegd, die niet in het Russisch bestaat, maar die wel degelijk de laatste letter is van het alfabet van de westerse talen. Daarom denk ik dat dit een teken is van God ten behoeve van zijn uitverkorenen die zijn geheimen delen. Sterker nog, het teken is sinister, omdat het "*het einde*" aankondigt voor dit Westen, dat alle toorn van God op zichzelf concentreert. De witte kleur is goddelijk en een teken van zuiverheid: God verordent het einde van de overheersing van de westerse volkeren die zijn verlossingsplan, gebaseerd op de verzoenende dood van Jezus Christus, hebben verraden en verdraaid. De "Z" kondigt duidelijk een boodschap aan die betrekking heeft op de "***tijd van het einde***". Deze specifiek westerse "Z" onthult de logica achter de "speciale operatie" die de Russen tegen Oekraïne hebben gelanceerd, dat hij juist veroordeelt vanwege zijn bondgenootschap met de West-Europese en Amerikaanse landen. Door de perverse excessen van de westerse moraal aan de kaak te stellen, verkondigen de Russen slechts in concrete woorden de gedachte aan Gods oordeel. Het is duidelijk dat deze beschuldigingen in het Westen niet gehoord of gerechtvaardigd kunnen worden, net zomin als het Joodse volk de terechte verwijten die God via zijn profeten tot hen richtte, kon accepteren en erkennen, tot het einde van de natie, vernietigd, omdat de oproepen, nadat ze alle effectiviteit hadden verloren, nutteloos waren geworden; alleen de definitieve straf werd opgelegd.

In Matteüs 24:14 verklaarde Jezus: "*Dit evangelie van het koninkrijk zal in de hele wereld worden gepredikt als een getuigenis voor alle volken. **Dan zal het einde komen**.*" Hoe werd het evangelie van het koninkrijk over de hele wereld gepredikt? Het antwoord is: door de verspreiding van de Bijbel. Vanaf het moment dat deze gedrukt, verspreid en in elke taal voor hen beschikbaar werd gesteld, waren alle bewoners van de aarde gesterkt voor God. De Bijbel, het geschreven woord van God, biedt unieke antwoorden op de rechtvaardige vragen van mensen; God kan niets meer voor hen doen. Evangelisatie verloor haar betekenis toen de Bijbel en haar goddelijke waarheid in de handen van protestanten werden verdraaid en verraden. Maar dit verraad was niet het laatste, want op zijn beurt, onderworpen aan een test van profetisch geloof tussen 1980 en 1994, toonde het geloof van het institutionele Adventisme zijn minachting voor de profetische waarschuwing die God in zijn Bijbel gaf. En dit laatste verraad is erger dan de vorige, omdat het licht overvloedig is geweest om betekenis te geven aan Gods reddingsplan. De kennis en het herstel van de sabbatpraktijk hebben de oorzaken van het dramatische lijden als gevolg van de godsdienstvervolgingen die de katholieke godsdienst oplegde toen de koningen haar met hun legermacht steunden, aan het licht gebracht. Nu, na de pioniers van het werk de identificatie van deze katholieke godsdienst met het "*beest dat uit de zee oprijst*" in Openbaring 13 te hebben onthuld, hebben de protestantse godsdienst en het officiële adventisme zich er achtereenvolgens mee verbonden. Dit bepaalt voor God werkelijk de datum van het begin van de "*tijd van de*" *Einde*" is het moment waarop menselijk verraad zijn hoogtepunt bereikt. En die datum is 1994,

aangezien de geheime pogingen van de Adventisten om deze onnatuurlijke alliantie te stichten begin 1995 officieel aan de Adventisten werden onthuld.

In Daniël 11 vinden we verschillende citaten uit de " *eindtijd* ", die dus allemaal naar het jaar 1995 verwijzen. We moeten de gedachtegang van onze Schepper begrijpen, die de opbouw van zijn gehele profetische openbaring in de Bijbel heeft samengesteld, die hij eigenlijk alleen voor zijn laatste uitverkorenen in de " *eindtijd* " bedoelt. *einde* . " En deze term verplicht mij om dit vers in herinnering te roepen waar God door Salomo zegt: " **Het einde van iets is beter dan het begin** "; het is zo logisch: het begin zit vol vragen in een obscure situatie, terwijl de " *tijd van de* " *einde* " staat vol met antwoorden op alle vragen. Sterker nog, de hele profetie moest pas goed begrepen worden wanneer alles wat geprofeteerd is, vervuld zou worden of op het punt staat vervuld te worden. Want dit is het ware doel van alle profetieën: het is de vervulling ervan, die met geloof door haar dienaren wordt verwacht, die hun geloof des te meer voedt op het uur waarop de geprofeteerde dingen vervuld worden. Maar men wacht alleen op wat men weet dat verwacht moet worden; dit is onmogelijk voor hen die profetieën verachten. Profetie is voor de laatste dagen van de mensheid de enige uiting van waar geloof. Talrijke citaten sporen kandidaten voor goddelijke redding aan om te " *waken* "; wat juist bestaat uit het ontvangen en begrijpen van de aankondigingen die God in zijn Heilige Bijbel heeft geprofeteerd. Wie " *waakt* " wacht en wordt niet verrast door de gebeurtenis die hij verwacht.

Deze twee verzen uit Daniël hebben het over " *de tijd van het einde* ": Dan. 11:27: " *De twee koningen zullen in hun hart zoeken naar kwaad, en aan dezelfde tafel zullen zij leugens spreken. Maar het zal niet slagen, want **het einde zal niet komen tot de vastgestelde tijd*** . " De context betreft Antiochus IV en zijn neef Ptolemaeus, koning van Egypte, die in deze oude context respectievelijk de " *koning van het noorden* " en de " *koning van het zuiden* " zijn in de profetie. Dezelfde uitdrukking " **want het einde zal niet komen tot de vastgestelde tijd** " wordt opnieuw geciteerd in vers 35: " *Enkele wijzen zullen vallen, opdat zij gelouterd, gereinigd en wit gemaakt zullen worden, tot de tijd van het einde , want het zal niet komen tot de vastgestelde tijd* . " Maar deze keer is de context waarop dit " *einde* " doelt, die van de " *tijd van het einde* ", die in vers 40 zal worden uitgewerkt. De uitdrukking " **vastgestelde tijd** " suggereert een tijd of datum die is geconstrueerd door de tijdsduren die God in zijn profetieën in "dag-jaar" heeft voorspeld. Deze geconstrueerde data zijn daarom dubbel gemarkeerd, omdat ze voor God geprogrammeerde gebeurtenissen van primair belang vertegenwoordigen en aan zijn uitverkorenen worden geopenbaard. En de datum die het begin van de " **tijd van het einde** " markeert, of 1994, is van het allergrootste belang, omdat het de laatste is die de profetie toestaat te construeren. God geeft zijn laatste uitverkorenen deze maatstaf die het mogelijk maakt het conflict te interpreteren dat wordt beschreven in de verzen 40 tot en met 45, waarin de context die van het einde van de evangelisatie van het christelijk geloof is. Deze keer, in deze laatste context, duidt de " *koning van het noorden* " Rusland en de oostelijke moslimrepublieken die het steunen aan, en de " *koning van het zuiden* " vertegenwoordigt de moslimlanden die voornamelijk ten zuiden van de Middellandse Zee liggen, de Arabieren en de Afrikanen. Hij wordt " *koning van*

het zuiden " genoemd vanwege de Arabische oorsprong van de islamitische religie, die aan het begin van de 7^e eeuw in Mekka werd geboren . In vers 27 roept God een oude context op en doelt daarmee op de bedoeling van zijn laatst uitverkorenen, een toespeling die ook betrekking zal hebben op de ' *tijd van de " einde "*, de laatste twee " *koningen van het noorden en het zuiden* ", dat wil zeggen, orthodox-christelijk Rusland en de moslimlanden verenigd in een onnatuurlijke alliantie, voeren op hun beurt uitwisselingen uit gebaseerd op " *onwaarheid* " die door de Geest in dit vers 27 wordt veroordeeld. Deze toespeling is de enige openbaring van een goddelijk oordeel over het orthodoxe geloof, want afgezien hiervan negeert de profetie van Daniël en Openbaring het bestaan van dit orthodox-christelijke geloof dat wordt beweerd en beoefend in de landen van Oost-Europa. De profetie richt zich alleen op het rooms-katholieke geloof en het protestantse geloof dat voortkomt uit de Reformatie van deze katholieke kerk en ten slotte op de "adventistische" vorm, de officiële vorm die eindigt met " *uitgebraakt* " door Jezus Christus. Dit werkwoord "uitbraken" bevestigt de oorspronkelijke gezegende staat ervan. Daarentegen werden het katholieke geloof en het protestantse geloof niet "uitgebraakt" door Jezus, omdat hij het eerste nooit erkende en het tweede slechts voorlopig verwelkomde vanwege de doctrinaire onvolmaaktheid ervan tot 1844, de datum van de beproeving van zijn geloof.

In het licht van deze gegevens, die 1994 tot de datum van het begin van de " *tijd van de " einde "* van Daniël 11:40, de botsing tussen de " *koning van het Zuiden* " en de pauselijke " *koning* " die in de profetie vanaf vers 36 wordt beoogd, richt zich op het valse christelijke geloof van heel West-Europa; en in dit Europa is dat Frankrijk, de enige militaire macht en "oudste dochter van de Katholieke Kerk, haar moeder."

Tegenover God moet Frankrijk een hoge prijs betalen voor zijn voortdurende steun aan de pauselijke Rooms-Katholieke Kerk. Tegenover de islamitische "koning van het Zuiden " moet het een even hoge prijs betalen voor zijn vroegere kolonisatie van de moslimlanden aan de noordkust van Afrika. Zo vinden we op 25 juli 1995 een allereerste moorddadige moslimaanval door de GIA, de Algerijnse islamistische groepering, die een bomaanslag pleegde op Franse bodem in het station "Saint-Michel Notre-Dame" van de Parijse RER B. Jezus Christus, de ware Saint-Michel, was de sponsor van deze strafmaatregel tegen de verering van de Maagd Maria, aangeduid met de naam "Notre-Dame". Na deze aanval volgden er andere, achtereenvolgens gepleegd door de groepering Al-Qaida en Daesh. De vijandigheid van moslims jegens het christelijk geloof staat niet langer ter discussie; ze is overduidelijk. Op 11 september 2001 werden in New York de twee torens van het World Trade Center verwoest door twee vliegtuigen die door de Japanners werden gebruikt voor een zelfmoordaanslag. Dit bevestigde deze haatdragende oppositie tegen het gehele christelijke Westen.

De profetie onthult twee belangrijke fasen van agressie door de vijanden van Europa. De tweede betreft de Russische agressie die broeit in de huidige oorlog in Oekraïne. God voorspelt dus dat Europa achtereenvolgens zal worden aangevallen door moslimlanden, en uiteindelijk door de Russische landen in het Oosten, die het land grondig zullen verwoesten.

De "**eindtijd**" is de tijd van het einde van de arrogante overheersing van West-Europa, waaruit verschillende gigantische landen voortkwamen: de VS en Canada, Australië en Zuid-Amerika. Het bewijs dat Europa het belangrijkste doelwit is van Gods toorn in Jezus Christus, is te vinden in het symbool "*Eufraat*", dat het aanduidt in de bestraffing van de "zesde bazuin" in Openbaring 9:13. En onder dit symbool "*Eufraat*" richt God zich op de Europese steun aan de pauselijke **rooms- katholieke godsdienst**, waarvan de symbolische naam precies "*Babylon de Grote*" is, dat wil zeggen de stad aan de rivier de "*Eufraat*" van de oude Chaldeeën.

De "**eindtijd**" zelf vormt een krachtige steun voor het ware geloof van de uitverkorenen en een concreet bewijs van het bestaan ervan. In de rebellenkampen gelooft niemand, of wil niemand geloven, in een echt "*einde*" van de wereld. Daarom wordt er voortdurend gedacht aan de hoop en verwachting van de tijd van de laatste onderhandelingen, waardoor een gelukkig "*einde*" aan het huidige conflict zal worden gegeven. Men moet Zijn geopenbaarde algehele plan werkelijk kennen en met God delen om te weten dat deze onderhandelingen nooit zullen komen. Alleen de uitverkorenen die de kennis van Zijn plannen delen, weten dat de menselijke geschiedenis is ingebed tussen "*een begin en een einde*" dat gelukkig zal zijn voor de uitverkorenen en dodelijk voor de rebellen. En al deze openbaring werd opgebouwd tussen de schepping van Genesis en de laatste openbaring van Christus, "Openbaring" genoemd.

In Daniël 11:44-45 profeteert God: "*En de berichten uit het oosten en uit het noorden zullen hem verontrusten, en hij zal in grote woede uittrekken om velen te vernietigen en volledig te vernietigen*". En hij zal de tenten van zijn paleis tussen de zeeën opslaan, op de berg van glorie en heiligheid. **En hij zal aan zijn einde komen**, en niemand zal hem helpen. "Zo zal, na "**velen te hebben vernietigd en volledig te hebben vernietigd**" in Europa en Amerika, het machtige Rusland zelf door Amerika worden vernietigd. Zijn troepen zullen worden achtervolgd en uitgeroeid in het land Israël. Op dit niveau van vernietiging zal de mensheid sterk zijn uitgedund. In Europa zal "*een derde van de mensheid*" zijn gedood, en misschien wel meer. Maar wat zal er gebeuren met niet-christelijke volken? Zij zullen niet gespaard blijven en elkaar aanvallen. Want alle volken der aarde hebben een potentiële vijand tegen wie ze zullen vechten en elkaar volledig zullen vernietigen. De overlevenden zullen worden onderworpen aan een laatste geloofstest, gebaseerd op het christelijk en het joods geloof. De heidense volken zouden dus verdwenen moeten zijn; de uiteindelijke beproeving gaat hen niet aan.

Niet ten prooi vallen aan valse illusies blijft het onmiskenbare voorrecht van de uitverkorenen van de laatste dagen. Dit is het deel dat God geeft aan hen die zijn waarheid en de waarheid in alle dingen liefhebben.

De "**eindtijd**" is nog steeds deze: 2 Tim. 3:1 tot 7: "*Weet dit wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen aanbreken. Want de mensen zullen liefhebbers van zichzelf zijn, geldzuchtig, pochers, trots, lasteraars, ongehoorzaam aan hun ouders, ondankbaar, onheilig, liefdeloos, onverzoenlijk, kwaadsprekers, onmatig, wreed, verachters van het goede, verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers van genot dan liefhebbers van God, die een schijn van godsvrucht hebben, maar de kracht ervan verloochenen*". **Keer u af van zulke**

mensen. *Want onder hen zijn er die de huizen binnensluipen en dwaze vrouwen gevangen nemen, beladen met zonden, meegevoerd door allerlei begeerten, altijd lerend en nooit in staat om tot kennis van de waarheid te komen.* » Wat is de reden voor dit trieste beeld dat het algemene karakter van de mens in de « *eindtijd* » beschrijft? Naar de 77 jaar vrede die van God is verkregen na het einde van de Tweede Wereldoorlog, dat wil zeggen sinds 1945. Sinds die datum heeft het hele Westen zich laten vormen door de machtige overwinnaar van die tijd, het liberale kapitalistische Amerika. Voor het eerst in de menselijke geschiedenis is de mens een uitbuitbaar ding geworden, een instrument van verrijking voor een piramidale samenleving, geïnspireerd door de duivel en de vrijmetselarij die in dit land heerst. Mensen zijn helaas "consumenten" geworden. Handel en industrie zetten hen aan tot consumeren en om de allerarmsten tot dit principe te verheffen, krijgen ze krediet aangeboden. Wanneer deze arme mens tot over zijn oren in de schulden zit, heeft hij geen keus meer en moet hij dwingend werken onder de ongunstige omstandigheden die de "werkgevers" hem voorschrijven. Deze term is afgeleid van het Latijnse woord "pater", wat vader betekent. Deze naam is echter ook afgeleid van het woord "patriciër", dat bij de Romeinen de beschermer van zwakkere mensen aanduidde. Ik zie daarin een gelijkenis in vorm en betekenis met het werkwoord "hoeden". En wie zijn deze "patres" die "hoeden"? De schapen natuurlijk, de zwaksten die overgeleverd zijn aan het egoïsme en de hebzucht van deze nieuwe, bijzondere herders. Het is in dit land, waar de gekozen president zich met zijn hand op de Bijbel vastlegt, dat de geboden van God het meest zullen worden aangevallen, vanwege de aangemoedigde verrijking die hebzucht onder de armen opwekt. Ik herinner u eraan: dit is de religieuze opvatting die de protestantse Geneefse Johannes Calvijn aanhangt, voor wie verrijking een bewijs is van Gods zegen, precies het tegenovergestelde van wat hij goedkeurt, zoals blijkt uit dit vers uit 1 Timoteüs 6:10: " **Want geldzucht is een wortel van alle kwaad ; en sommigen, bezeten, zijn van het geloof afgedwaald en hebben zich in vele kwellingen gestort.**" » ; en Jac. 5:1 bevestigt door te zeggen: « *Kom nu, jullie rijken! Ween en weeklaag over de ongelukken die jullie zullen overkomen* ». En om deze hebzucht te bevredigen, is het eenvoudigste antwoord voor de armen diefstal en misdaad, gruwelijke moord. Dit rampzalige Amerikaanse maatschappijmodel is in alle westerse landen gereproduceerd, maar altijd op een lager niveau en met een vertraging van een paar jaar. Vanwege de oorsprong van zijn ontstaan, was het Amerikaanse volk gebouwd op etnische veelheid, waarbij de nieuwe emigranten allemaal dezelfde rechten hadden, ongeacht hun afkomst. Dit is in principe waar, maar in werkelijkheid nam het samenwonen een racistische vorm aan en leden de zwarten, die destijds als slaven werden beschouwd, in het bijzonder onder de excessen van de blanken. De rode inheemse bevolking werd niet beter behandeld, aangezien zij bijna volledig werden uitgeroeid. Het was in Noord-Amerika dat de mensenrechten die in het republikeinse Frankrijk waren vastgelegd, werden afgeleid van hun oorspronkelijke betekenis, juist vanwege de etnische mix, die in Europa op dit niveau, in geen enkel land, bestond. Deze mensenrechten, die erop gericht waren de klassen te nivelleren en de privileges van monarchisten en de rooms-katholieke geestelijkheid in Frankrijk af te schaffen, werden in Amerika internationale

rechten die aan aardse naties werden opgelegd. De Fransen stelden dit handvest op om een nationaal, strikt intern probleem op te lossen, maar toen Amerika het overnam, werd dit nationale recht internationaal. Onder invloed van de VS namen de Europese volkeren de een na de ander de Amerikaanse opvatting van deze rechten over. En paradoxaal genoeg is het door middel van mensenrechten dat Amerika de naties vazal maakt die de "consumenten" worden van de producten die het zelf uitvindt en die de Europese volkeren verleiden, maar niet alleen dat, want zijn maatschappijmodel slaagt erin bijna alle naties ter wereld te veroveren. Het is dan ook niet toevallig dat Jezus in Openbaring 18 meermaals de uitdrukking " *kooplieden der aarde* " aanhaalt, verwijzend naar deze typisch Amerikaanse commerciële aard.

Het zielige en afschuwelijke beeld dat Paulus aan Timoteüs schetst, is vandaag de dag in al onze westerse samenlevingen zichtbaar. Maar het ergste is nog steeds Amerika, waar "bendes" zijn ontstaan en waar de grote, zogenaamd beschaafde steden een zeer hoge criminaliteit kennen, veel hoger dan in welk Europees land dan ook. Dit is zo erg dat in de straten van deze steden het onophoudelijke geluid van politieauto's het omgevingsgeluid van achter elkaar rijdende auto's overstemt. Deze sirenes hebben het getjilp van vogels vervangen die deze onherbergzame en gevaarlijke gebieden verlaten. In het hele land, maar vooral in deze grote steden, verandert de Amerikaanse "droom" in een nachtmerrie. En als ik deze dingen zie, kan ik ze alleen maar vergelijken met de situatie vóór de watervloed in de tijd van Noach, maar ook met die welke Sodom en Gomorra kenmerkte in de tijd van Lot en Abraham, een situatie van onrecht die werd gereproduceerd door de Amerikaanse en westerse legalisering van het "homohuwelijk" en de rechten van LHBT'ers, geëist door de woke-beweging en de feministische "Me Too"-beweging. Zoals Lot verleid werd door de rijkdom van Sodom, gelegen in een vruchtbare vallei, zo worden de "Lots" van onze tijd verleid door de schijnbare genialiteit van de VS, een land waar de meest volhardende hebzuchtige mensen hun droom van verrijking kunnen verwezenlijken; een land van gokken waar de meest bedrieglijke mensen zonder enige vermoeidheid winnen volgens het principe van het kaartspel "Poker".

In 2022, het " *einde van de wereld* ", kan Amerika bogen op het succesvol opleggen van zijn model aan alle Europese landen, met uitzondering van het weerspannige Hongarije. Evenzo hebben, met uitzondering van Polen, alle andere landen van monarchale oorsprong zijn multi-etnische model overgenomen door hun grenzen open te stellen. Als gevolg hiervan lijden ze allemaal onder de nadelen van deze ondraaglijke samenlevingen, maar niemand kan terug, omdat ze allemaal worden genuilkorfd door de supranationale regering van de Europese Unie, die hen met haar financiële subsidies in toom houdt. De verschillende Amerikaanse en Europese ervaringen leiden niet tot hetzelfde resultaat. In tegenstelling tot Amerika verenigt Europa voormalige onafhankelijke monarchieën, en de nationale voordelen van deze onafhankelijkheid worden nog steeds met nostalgie door de volkeren van deze landen gevoeld; dit gaat zo ver dat het de mogelijkheid van een breuk in de bereikte unie bevordert. Want Europa kan haar unie alleen redden door de sterkste te zijn, en dat is niet het geval. Want in dit opzicht is Amerika werkelijk verenigd, zo niet ten goede, dan toch ten kwade,

om de noodlottige werken te volbrengen die God voor haar heeft voorbereid en die Hij heeft geopenbaard aan hen die haar liefhebben en gehoorzamen.

De "*eindtijd*" is nog steeds die van de laatste deconstructies, en vóór die van materiële goederen die door bombardementen vernietigd zullen worden, komen die welke gericht zijn op de dingen die God ons leert. Want we hebben gezien hoe de duivel mensen ertoe heeft gebracht de gezondheidswetten en de Tien Geboden van God te minachten en te verwaarlozen vanaf 321, dat wil zeggen, breder gezien, vanaf het begin van de 4e eeuw. Vervolgens, in de 16e eeuw, leidde de opkomst van concurrentie van de protestantse hervormers ertoe dat de rooms-katholieke kerk, door een tegengestelde reactie, de leer van de verlossing, verkregen door de genade die alleen door Jezus Christus werd gebracht, vernietigde. Toen, in 1844, toen God de herinvoering van de ware zevende dag van de sabbatrust eiste, verwierp het door God vervloekte kamp deze en hechtte het er nog meer aan om de zondag, de eerste dag van de goddelijke week, te rechtvaardigen, geërfd onder de titel "Dag van de Zon", vergoddelijkt sinds Constantijn I. Ten slotte, in 2022, onder wraakzuchtige aansporing van zwarte Amerikaanse jongeren die anti-wit racisme bedrijven, worden de door blanken vastgestelde regels in twijfel getrokken, waarmee de seksuele orde die God vanaf het begin van zijn aardse schepping heeft vastgesteld, wordt aangevallen. De woorden "vrouw en man" worden niet langer geaccepteerd, omdat de geclaimde vrijheid zelfs deze definitie, vastgelegd door de grote Schepper God, aanvalt. Onder inspiratie van demonen willen deze laatste rebellen de vrijheid om iemands seksuele geslacht te kiezen, opleggen; dit vanwege de vooruitgang die de medische chirurgie heeft geboekt. Na de facelift die aan vrouwen werd aangeboden, kwam het aanbod van reconstructie van borsten en andere lichaamsdelen, inclusief de geslachtsdelen. En dan hebben we het nog niet eens gehad over de afschuwelijke mogelijkheid voor zogenaamde 'transseksuele' mannen om vrouwelijke borsten te laten groeien en vergroten, en om chirurgisch een kunstmatige vagina bij mannen te creëren.

Vergis u niet! Deze dingen zijn bovenal de vrucht van de strijd van de duivel en demonen tegen God, en de mannen en vrouwen die zij gebruiken, zijn slechts de onbewuste slachtoffers van hun minachting voor diezelfde God; hun werkelijke schuld die hen de eeuwige dood verdient, omdat die definitief is.

De "*eindtijd*" wordt ook gekenmerkt door woorden, namen waarvan de betekenis subtiel profeteert. Dit is het geval met de naam "Renaissance", waaronder Emmanuel Macron voor zijn tweede presidentiële ambtstermijn zijn LREM-partij liet kiezen, samen met de "Horizons"-partij, opgericht door zijn voormalige premier Édouard Philippe. In de Franse geschiedenis is de naam "Renaissance" verbonden met de regering van "Frans I". Verschillende dingen zijn opmerkelijk aan hem. Hij verenigde het Franse volk door de Franse taal in alle provincies op te leggen. Hij initieerde vijandigheid en vervolging tegen de protestantse hervormers. Zichzelf vervloekt, ging hij de "vervloekte koningen" voor, zoals de geschiedenis de drie zonen van koningin Catharina de' Medici noemt, die van Italiaanse afkomst waren en het pauselijke rooms-katholieke geloof aanhingen. Zijn drie zonen (Hendrik II, Karel IX, Hendrik III) stierven plotseling, de een na de ander. God had geen beter teken kunnen geven om de

vloek van het rooms-katholieke geloof te bevestigen. Maar wat zien we? Deze politieke partij, "Renaissance", gedraagt zich bijzonder autocratisch. De laatste regering, geleid door een vrouw, weigert compromissen te sluiten met tegenstanders en stemt volgens democratische principes tien keer achter elkaar (per 17-12-2022) over de nationale begroting voor 2023. Artikel 49-3 van de Franse Grondwet is een artikel dat het doordrukken van een wet mogelijk maakt en de "Vijfde ^{Republiek} " tot een ware "dictatuur" maakt, bedacht door generaal De Gaulle, de grote leider van de Republiek. Met grote aplomb en arrogantie laat mevrouw zich het Franse volk vertellen dat ze er niet op wanhoopt een meerderheid te behalen die de kiezers haar hebben geweigerd. Ze verklaart daarmee impliciet dat voor haar de enige manier om te regeren is om een absolute meerderheid te hebben of om artikel 49-3 te eisen. Maar in beide gevallen is de oppositie in de Nationale Vergadering er alleen maar om dit bestuur en het Franse volk de misleidende bewering te bieden dat ze zich nog steeds in een democratisch republikeins regime bevinden. In werkelijkheid is deze oppositie niets meer dan een democratisch alibi, aangezien haar mening volledig en systematisch door de regering wordt genegeerd. Dit geldt voor de oppositieleden van de Franse regering, maar hetzelfde principe geldt voor deze autocratische regering, die zelf onderworpen is aan de richtlijnen die de Europese commissarissen via de parlementsleden van het Europees Parlement opleggen, die eveneens democratische alibi's zijn voor het Europese bestuur. Zo zien we dat God sinds 2012 een autocratische jongere aan de macht heeft gebracht, wiens missie het is om langzaam maar zeker de republikeinse principes te vernietigen. De vrijheid en de rechten die de Fransen hebben verworven, krimpen met de dag, ten koste van die van immigranten met een steeds toenemend aantal verschillende gewoonten, tradities en religies. De republikeinse vrijheid is daarom zichtbaar liberticide.

In deze laatste periode van de "Renaissance" wordt autocratisch bestuur hersteld en zal de Oekraïense oorlogszuchtige context dit autoritaire bestuur begunstigen tot de uren van vernietiging van goederen en levens, geprogrammeerd door God, tegen de " *tien horens* " of tien koninkrijken, waarvan sommige inmiddels republikeinse naties zijn geworden, maar die als erfenis de vloek van hun religieuze onderwerping aan Rome hebben behouden; zodat we niet langer "drie vervloekte koningen" hebben, maar "tien", die symbolisch in Daniël 7:8 en 24 en Openbaring 13:1 de oude koninkrijken vertegenwoordigen die de huidige West-Europese katholieke en protestantse republikeinse naties en hun machtige uitlopers, de VS, Canada, Australië, Zuid-Amerika en Midden-Amerika, vormen. Het Oosters-orthodoxe geloof vormt geen uitzondering op deze vloek, aangezien het de praktijk van de katholieke zondag erfde en overnam voordat het zich afscheidde van de Rooms-katholieke pauselijke kerk door een religieus schisma dat tot in onze tijd voortduurt, gekenmerkt door hun haatdragende en destructieve oorlogszuchtige confrontatie. Op deze manier wordt " *de tijd van het einde* " bevestigd als een tijd van "Renaissance", waarin de religieuze intolerantie die Frans I aan de dag legde, spoedig in al haar gewelddadigheid overal in Europa terugkeert. Maar "de vervloekte koningen" waren koningen van Frankrijk, dus degenen van onze "laatste renaissance" zijn in de eerste plaats de presidenten en

premiers die dit land sinds 1995 achtereenvolgens hebben geregeerd. In feite zijn al deze opvolgingen vergelijkbaar, omdat het model dat de socialist François Mitterrand vanaf 1981 heeft ontwikkeld, een model dat gekenmerkt wordt door sociaal humanisme, tot in onze tijd zal voortduren; het is zelfs op Europees niveau overgenomen. Daarom staat het symbool ervan, gebaseerd op "de roos", de bloem van de liefde, nog steeds symbool voor het Europese model; wat het kwatrijn van de profeet Michel Nostradamus rechtvaardigt, dat zegt: "Romeinse paus, pas op dat u de stad niet nadert die door twee rivieren wordt bewaterd; uw bloed zal daar spuwen, u en de uwen, wanneer de roos bloeit." Om de agressie tegen Italië te ontvluchten, zal de huidige paus, "Franciscus I" ' zijn toevlucht zoeken in Lyon. Maar hij zal daar sterven, samen met de katholieken die hem vereren. Een klein maar belangrijk detail om te vermelden: Lyon is de stad van Maria, de heilige maagd van het katholieke geloof, wier verering een gruwel is voor God.

Als eerdere vervloekte koningen of presidenten inderdaad de ondergang van Frankrijk hebben voorbereid, dan is de laatste van die vervloekte koningen de huidige jonge president van Frankrijk, en het is op hem dat de gevolgen van de keuzes van zijn voorgangers rusten. Bovendien doet hij niets om de situatie te keren en bevestigt hij de koers die sinds François Mitterrand is ingezet, wat zijn opvolger, Jacques Chirac, "de enige gedachte" noemde. Wat zei deze "enige gedachte"? Die luidde: "Frankrijk, open u en offer uw welvaart op het altaar van de Europese opbouw. Privatiseer uw genationaliseerde bedrijven en verwelkom alle ellende van de wereld die op u afkomt." En het gebeurde. Als Jacques Chirac wist hoe hij zich daartegen moest verzetten, werd zijn opvolger Nicolas Sarkozy daarentegen verleid door de lokroep van het Amerikaanse kapitalisme waaraan hij Frankrijk overleverde door zich weer bij de NAVO aan te sluiten. Hij vocht tegen Libië onder kolonel Khadaffi, die door zijn vijanden werd gedood, terwijl hij zich had gepositioneerd als verdediger van Frankrijk tegen islamistische aanvallen. Zou men een betere vrucht van de vloek kunnen vinden? Na hem leverde president François Hollande Frankrijk uit aan de financiële sector door de particuliere verzekeringen van Mutuelles te veralgemenen en legde hij het hele land de gruwel van het homohuwelijk in alle vormen op. En tot slot bevestigt Emmanuel Macron al deze keuzes, door zijn land te ruïneren door een gezondheidsblokkade van de economie (Covid-19) en Frankrijk tot doelwit te maken van Russische woede door uiterst effectieve moderne wapens te leveren aan Oekraïne, dat sinds 24 februari 2022 wordt aangevallen door dit wraakzuchtige Rusland. Dit zijn de vruchten van onze "vervloekte koningen" uit het "Renaissance"-tijdperk van de "*eindtijd*".

Maar voor zijn uitverkorenen gaf God de naam "Renaissance" een veel positievere betekenis, omdat het in die tijd, in de 16^{eeuw}, was dat zijn openbarende Bijbel werd gedrukt, verspreid en zo beschikbaar werd gesteld aan zijn protestantse dienaren. Sindsdien staat de Bijbel aan de basis van de religieuze heropleving en is het de oorzaak van de geestelijke "*wedergeboorte*" of bekering van de uitverkorenen tot de "*nieuwe geboorte*", tot in onze tijd. We hebben er alles aan te danken, en in het bijzonder profetische openbaringen die ons de gedachte aan het oordeel van onze God doen delen, en zonder deze zouden we zijn wil niet kunnen gehoorzamen, aangezien alleen deze die openbaart.

Laten we ten slotte opmerken dat in ons Renaissancetijdperk de huidige paus zelf de naam Franciscus I draagt. Deze boodschap 'verkondigd door de grote subtiele God in naam van Jezus Christus, moet men wel degelijk willen negeren.

Om al deze dingen samen te vatten, is er inderdaad in onze tijd van de "*eindtijd*" sprake van een "wedergeboorte" van religieuze agressiviteit, ditmaal te danken aan de actie van de boze engelen, die uiteindelijk door God zijn vrijgelaten (waarop ze sinds de herfst van 1844 hebben gewacht volgens Openbaring 7:1 tot 3), zodat ze voornamelijk, in West-Europa symbolisch aangeduid met de naam "**Eufraat**", een even symbolisch "**derde deel van de mensen**" **vernietigen** en "**doden**", volgens de aankondiging van Openbaring 9:13 tot 16: "*En de zesde engel blies de bazuin. En ik hoorde een stem uit de vier horens van het gouden altaar dat voor God staat, zeggende tot de zesde engel die de bazuin had: **Maak de vier engelen los die gebonden zijn in de grote rivier de Eufraat . En de vier engelen werden losgelaten, die gereed waren voor een uur, een dag, een maand en een jaar, om een derde deel van de mensen te doden . Het aantal ruiters in het leger was tweehonderd miljoen maal tienduizend: ik heb hun aantal gehoord .***" De laatste zin onthult het aantal strijders in deze oorlog: tweehonderd miljoen. Deze precisie stelt ons in staat alle valse interpretaties die aan dit conflict zijn gegeven te verwerpen tot onze "**eindtijd**", dat wil zeggen, sinds 1995. Maar aan wie danken we deze terugkeer van religieuze intolerantie? Aan een religie die geen tolerantie erkent: de islam. En dit is de paradox van de situatie, die onbegrijpelijk is voor iedereen behalve Gods uitverkorene in Jezus Christus. Want in de ogen van de mens gedraagt Gods huidige voornaamste vijand, het doelwit van zijn goddelijke toorn, zich op de meest vreedzame en humanistische manier van alle religies op aarde. Zijn fouten zijn zonden begaan tegen God, die alleen op een doctrinaire manier kunnen worden geïdentificeerd. Maar wie op aarde, afgezien van zijn uitverkorenen, maakt zich zorgen over de aanvallen op God en zijn principes? In het Westen bijna niemand, en in het Oosten de rechtvaardigheid van Jezus Christus en de openbaring van de Heilige De Bijbel ontbreekt; zodat de verontwaardiging van moslims, die niet gebaseerd is op de waarheid van het goddelijke heilsplan, niet rechtvaardigt wie deze verontwaardiging tentoonspreidt en met ijver, geweld en veel lawaai tentoonspreidt.

Het water des levens

Door het menselijke leven te symboliseren met '**water**', wilde God, onze Schepper, zijn vrijwillige slaven, veel nuttige lessen geven om te ontvangen en te begrijpen.

We weten allemaal wat "*water*" kenmerkt en op spiritueel niveau heeft God ons geopenbaard dat de aarde oorspronkelijk geschapen was in de vorm van een bal van "wateren". Deze primaire waarheid wordt geleerd in Genesis 1:2: "*De aarde was woest en leeg, en duisternis lag over de diepte, en de Geest van God zweefde over de wateren .*" Dit moet belangrijk zijn geweest, want het wordt vermeld in 2 Petrus 3:5: "*Want zij weten niet dat de hemelen in oude tijden*

bestonden door het woord van God, en dat de aarde gevormd is uit **water** en **door middel van water**." Het volgende vers geeft een eerste rechtvaardiging voor het belang van " **water** ": " **en door deze dingen verging de toenmalige wereld, overspoeld door water** ..." " **Water** " krijgt hier zijn meest verschrikkelijke betekenis, omdat het vervolgens de dood, de volledige beëindiging van het leven, geeft; wat zich niet onmiddellijk uitstrekt tot een hemelse dimensie of een "nirvana" dat door hemelse demonen in de mens is ingegeven. Het is dit definitieve aspect dat de dood zo vreselijk maakt voor de mens; wat niet tijdens iemands leven op aarde is verkregen, gaat voor altijd verloren door de mens, man of vrouw. Vijandig en massaal voor de mensheid, verdrinkt "water" haar en veroorzaakt haar dood. En in Genesis 1:9-10 lezen we: "En God zei: **Laat het water onder de hemel samenvloeien tot één plaats** , en laat het droge verschijnen. En het was zo." Het droge noemde God Aarde, en het samengestroomde water noemde Hij Zeeën. En God zag dat het goed was ." Om deze " **samenkomst van de wateren op één plaats** " te verkrijgen, zorgde God ervoor dat het oppervlak van de aardkorst, dat tot dan toe met water bedekt was, werd uitgehold. En reeds, gehoorzaamend aan de wet van de zwaartekracht die door God was geschapen, begon het aan deze wet onderworpen water het gemakkelijkste pad te volgen dat het leidde naar het laagste niveau, het dichtst bij het axiale middelpunt van de aardbol en het verste van de hemel en de zonnesterren die God op de vierde dag zou scheppen. En God gaf deze " **samenkomst van wateren** " de naam " **zee** " . Het is dit niveau van de " **zee** " dat zou dienen als een maatstaf voor de mens om de hoogte van de niveaus van de " **droge** " grond genaamd " **aarde** " vast te stellen en te meten. Laten we nu de zojuist gegeven definitie van water toepassen op de mensheid die het symboliseert. Dit werpt licht op de boodschap die in dit vers uit Openbaring 8:8-9 wordt geciteerd: "En de tweede engel blies de bazuin, en er werd iets als een grote berg, brandend van vuur, **in de zee** geworpen ; en **een derde deel van de zee** werd bloed, en **een derde deel** van de levende wezens **in de zee** stierf, en **een derde deel** van de schepen verging. » Voorafgegaan door " **zoals** ", is dit beeld zeer symbolisch en heeft het daarom geen betrekking op de " **zee** " waarop de boten varen, of in ieder geval slechts gedeeltelijk. Onder dit symbool " **zee** " duidt God namelijk de heidense mensheid aan, verspreid over de gehele bewoonde aarde, en in het bijzonder datgene wat zich dicht bij de door zijn licht verlichte plaats bevindt; West-Europa en het Midden-Oosten, vanwaar zijn goddelijke licht en opperste religieuze kennis uitstraalden. Dit betreft alle volkeren en stammen die leefden aan alle kusten van " **de zee** ", de Middellandse Zee, in het noorden, het zuiden en het oosten, omdat het westen van deze " **zee** " op het beoogde tijdstip nog steeds al haar mysterie bewaarde. In Gods gedachte worden heidense levens aldus verzameld en onder dezelfde spirituele status geplaatst: die van zijn veroordeling tot de eeuwige dood, vanwege de erfenis van zonde die van Adam en Eva is doorgegeven. En wat deze heidense volkeren gemeen hebben met " **de wateren** ", is dat ook zij de gemakkelijkste en meest natuurlijke paden volgen die hun door de traditionele erfrechtwet zijn opgelegd. Niets is gemakkelijker voor de mens dan zich te conformeren aan de tradities van zijn volk en zijn vaders. De overgrote meerderheid van Gods schepselen gehoorzaamt aan deze dwingende

wet van traditie die hun ondergang veroorzaakt. Bij dieren is dit principe een natuurlijke en legitieme normaliteit, want zij gehoorzamen alleen het principe van "het behoud van het leven"; de meesten doden alleen om zichzelf te voeden, uit een noodzaak die onmisbaar is geworden sinds de zonde door de schuld van de mens het aardse leven is binnengedrongen. Maar mensen verschillen van dieren doordat God hen heeft begiftigd met een superieure intelligentie die tot uiting komt in hun vermogen om te oordelen, te kiezen, weerstand te bieden of toe te geven, in het licht van alle situaties die zich in hun leven voordoen. Religieuze overtuigingen, inclusief hun heidense vormen, bevestigen de aanwezigheid van dit besef van hun precaire toestand, omdat God bevestigt dat Hij in " *het hart* " van de mens " *de gedachte aan de eeuwigheid* " heeft gelegd; wat wordt bevestigd door Prediker. 3:11: " *Hij maakt alles goed op zijn tijd; ja, hij heeft de eeuwigheid in hun harten gelegd, hoewel geen mens het werk dat God doet van begin tot eind kan doorgronden.* " Deze gedachte wordt door God in " *het hart* " van de mens gelegd, wat betekent dat hij deze gedachte van nature prettig vindt. Deze natuurlijke affiniteit met " *eeuwigheid* " is het gevolg van een natuurlijke, traditionele erfenis die door Adam en Eva, die ze verloren, via genen aan de mens is overgedragen. Maar onder de inspiratie en intense activiteit van hemelse demonen hebben mensen gedacht deze " *eeuwigheid* " te verkrijgen op vele manieren die God niet herkent. Degenen die God onder het symbool " *zee* " verzamelt, behoren tot hen. Dit zijn allemaal, op verschillende manieren, afgodendienaars. En onder hen is " *de brandende berg* " of " *Babylon. de grote* ", de rooms-katholieke pauselijke instelling, toen deze in 538 in West-Europa, in Italië, in Rome werd opgericht.

Het is de moeite waard om het meervoud van het woord " *wateren* " in alle goddelijke citaten op te merken. Daarentegen is " *water* " in menselijk gebruik, als materie, enkelvoud. Deze goddelijke keuze voor het meervoud wordt gerechtvaardigd door de symbolische betekenis ervan, die een bijeenkomst van mensen aanduidt. En in Openbaring 8:11 wordt deze interpretatie bevestigd: " *De naam van die ster was Alsem; en een derde deel van de wateren werd alsem, en veel mensen stierven van het water* , omdat het bitter was geworden ." In dit vers geeft God " *wateren* " een dubbele betekenis, omdat de boodschap van zijn reddingsplan ook wordt vergeleken met " *het water des levens* " in de woorden van Jezus Christus in Openbaring 21:6: " *En Hij zei tot mij: Het is geschied! Ik ben de Alfa en de Omega, het Begin en het Einde. Wie dorst heeft, zal Ik voor niets geven uit de bron van het water des levens* ." ; en opnieuw, in Openbaring 22:17: " *En de Geest en de bruid zeggen: Kom.* " *En wie hoort, zegge: Kom! En wie dorst heeft, kome; en wie wil, neme het water des levens om niet.* »; dit omdat God over Jezus, de eerste rechtvaardige en zijn ware uitverkorenen, in Spreuken 10:11 zei: " *De mond des rechtvaardigen is een bron des levens* , maar geweld bedekt de mond der goddelozen. " ; evenzo in Spreuken 13:14: " *De leer der wijzen is een bron des levens* , om de strikken des doods te ontwijken. " Het ware Evangelie wordt daarom ook vergeleken met een " *bron* " van de " *wateren des levens* ". Wanneer God de mens oordeelt en onderzoekt, kijkt Hij eerst naar zijn geest, dat immateriële ding dat voortkomt uit de werking van onze hersenen. En daar vindt Hij onze gedachten, onze affiniteiten, onze genegenheden, onze liefdes,

onze afkeer, dat wil zeggen al onze diepe, werkelijke, geheime verlangens die verborgen zijn voor de menselijke kennis, maar ook voor de hemelse engelen van zowel het goede als het kwade. Alleen God kan onze stille gedachten lezen. Voor Hem is de menselijke ziel daarom in de eerste plaats slechts wat haar gedachten bevatten. Jezus vestigde de aandacht van zijn apostelen op het belang van deze verborgen, geheime gedachten in Mat. 15:18-20: "**Maar wat de mond uitgaat, komt uit het hart en dat verontreinigt de mens . " Want uit het hart komen kwade gedachten , moord, overspel, hoererij, diefstal, valse getuigenissen en laster. Dit zijn de dingen die een mens verontreinigen; maar eten met ongewassen handen verontreinigt een mens niet.** In de mens drukt het " hart " alleen, door het ritme van zijn kloppen, de emoties uit die in "**zijn geest** " of, in werkelijkheid, in zijn hersenen worden gevoeld. Maar wat doet de harten van mannen en vrouwen precies kloppen? De liefde voor God en zijn waarheden of de waarden van de opstandige wereld? Alleen God kent het antwoord en kan deze vraag beantwoorden, die het verschil maakt tussen de uitverkorenen en de opstandigen; beiden zijn in staat lief te hebben... maar niet dezelfde dingen, noch dezelfde mensen. Zo zullen de gedachten van de uitverkorenen vervuld zijn van liefde voor God en zijn leerstellige waarheid, evenals zijn profetieën, en die van de westerse rebellen zijn vervuld van de afschuwelijke verering van het menselijk wezen en zijn vermeende religieuze autoriteit door het rooms-katholieke pauselijke regime, waarvan de leugenachtige leer in dit vers van Openbaring 8:11 wordt vergeleken met deze giftige, dodelijke alcoholische drank die de bedwelmende drank "*Absint* " vormt, gemaakt van een mengsel van alcohol en extracten van de "*alsem* " plant. In de 16e eeuw, waar de profetie over gaat, werd "de zeer *bittere* " "*alsemwijn*" gebruikt om, naar men zegt, maagklachten effectief te behandelen. En dit detail is belangrijk, omdat het ware woord van God zelf wordt vergeleken met "*de zoetheid* " *honing* " in Openbaring 10:9: "*En ik ging naar de engel en zei tegen hem: Geef mij het boekje. En hij zei tegen mij: Neem het en eet het op, en het zal bitter zijn voor uw buik, maar in uw mond zal het zoet zijn als honing.*" Dit vers onthult ons wat de "*bitterheid* " inhoudt die in Openbaring 8:11 wordt genoemd: de georganiseerde, vervolgende religieuze oppositie tegen "*de zoetheid van honing* " van het ware apostolische Evangelie, bevestigd en hersteld in de laatste tijd van de laatste uitverkorenen, verlicht door profetie. Zoals de mond van de uitverkorenen de zoetheid van goddelijke liefde uitdrukt, zo drukt die van de katholieke vijand de haat, bitterheid en wreedheid uit die door de duivel wordt ingegeven in de leiders en fanatieke volgelingen van deze religie, vrucht van christelijke afvalligheid. Maar morgen zal deze vrucht ook die zijn van de afvallige protestanten en adventisten, "uitgebraakt" door Jezus Christus. In Openbaring 10:9 verbindt God de "*ingewanden* " van de mens, de zetel van fysieke buikpijn, met de eveneens fysieke en mentale vervolgingen die ze veroorzaken. In het gegeven voorbeeld zal de boodschap van de waarheid, ontvangen door degene die Johannes vertegenwoordigt en profeteert, de haat van de duivel en de menselijke instrumenten die hij gebruikt, over hem afroepen. Ergernis en de strijd die tegen hem wordt gevoerd, zullen dit "*bittere* " lijden in zijn lichaam veroorzaken. Zo zijn er in de "*alsem* " die "*bitterheid* " veroorzaakt in de "*harten* " van mensen en in het geopenbaarde "*water* " dat de "*smaak van honing* " heeft, twee diametraal

tegengestelde christelijke religieuze concepten, zoals nacht en dag, duisternis en licht. Beide religieuze concepten leiden de mensheid daarom tot bitterheid, maar de voorgestelde remedie is absoluut tegengesteld. De remedie die God voorstelt, heeft het voordeel dat hij de uitverkorenen in hun " *monden* " een aangename en " *zoete honingsmaak* " biedt. De goddelijke boodschap die hieruit moet worden afgeleid, is dat de religie die " *absint* " wordt genoemd een gefermenteerde versie is die concurreert met de zuivere waarheid van het Evangelie van verlossing, dat oorspronkelijk correct werd onderwezen door de apostelen van Jezus Christus. " *Bitterheid* " is zelf de vrucht van de slechtheid en wreedheid die werden gedragen door de katholieke bonden en de rechtbanken van de Romeinse pauselijke inquisitie in de tijd van de 16^{eeuw}, waarop de profetie zich richtte. Mensen worden beïnvloed door de religieuze leer die ze ontvangen en door wat wordt gegeven door de Het rooms-katholieke geloof is van heidense aard; het is dodelijk en net als deze wijn, die 'spiritueel' wordt genoemd, krijgt het overmatige gebruik de werking van een drug die ertoe heeft geleid dat kunstenaars aan abnormale waanzin zijn gestorven; zoals onder andere wordt bevestigd door het geval van de schilder Van Gogh.

" *wateren* ", bedwelmd door de leer van " *bittere absint* ", zullen andere " *bittere wateren* " aanvallen en doden die hen in naam van het Evangelie bestrijden, omdat de geest van de mensen die de wapens opnemen in het protestantse kamp, dezelfde " *bitterheid* " en dezelfde wreedheid deelt met het katholieke kamp. In hetzelfde tijdperk van de "godsdienstoorlogen" worden Gods uitverkorenen meestal gevangengenomen, naar gevangenenissen of de galeien van koningen gevoerd. En anderen sterven in de Heer als authentieke martelaren van het geloof.

De vergelijking van " *water* " met de mens wordt verder gerechtvaardigd door het feit dat de mens fysiek voor 75% uit water bestaat, wat betekent dat een volledig gedehydrateerd menselijk lichaam van 100 kg slechts 25 kg weegt. Dit is de reden waarom een mens maandenlang zonder voedsel kan, maar een watergebrek van een week overleeft hij niet en voor sommigen wordt gezegd dat het niet langer dan drie dagen is. " *Water* " is daarom een fundamenteel belangrijk onderdeel van het menselijk leven. En zijn onmisbaarheid maakt het het perfecte beeld om het geopenbaarde goddelijke woord te symboliseren, volgens Matteüs 4:4: " *Jezus antwoordde: Er staat geschreven: De mens zal niet leven van brood alleen, maar van elk woord dat uit de mond van God komt.* " Wat geldt voor het " *brood* " dat in dit vers wordt genoemd, geldt des te meer voor het onmisbare " *water* " dat ons samenstelt. En het woord van God in Christus is zowel voedzaam " *brood* " voor het geloof als " *water uit de bron des levens* ".

In zijn fysieke moleculaire samenstelling bestaat " *water* " uit twee hoofdgassen: waterstof en zuurstof: H_2O . Bovendien bevordert het contact van de zuurstof in water met de zuurstof in de lucht een verplaatsing van atomen, wat het proces van verdamping verklaart, een constant fenomeen dat wordt versterkt door warmte of wind. Maar dit " *water* ", dat verdampt uit de zeeën en meren, wordt vervangen door water dat terugkeert in de vorm van regen, bergstromen, rivieren en beken. Hetzelfde geldt voor de mensheid: de overledenen, weggenomen door de dood, verdampen en worden vervangen door nieuwe

geboorten van menselijke wezens. En dit principe van vernieuwing blijft ook constant, zolang het menselijk leven op aarde onder de huidige omstandigheden voortduurt.

In Daniël 7:2 verschijnt het woord " zee " voor het eerst om symbolisch de wereldwijde bijeenkomst van de heidense mensheid aan te duiden in de profetieën die gericht waren aan de laatste uitverkorenen: " *Daniël begon en zei: Ik zag in mijn nachtgezicht, en zie, de vier winden des hemels dreven over **de grote zee** .* " Door de " **grote zee** " te specificeren, duidt de Geest duidelijk op de " grote " mensheid, die in de loop der tijd werd verlengd door opeenvolgende grote heersers tot de laatste tijd die gekenmerkt zal worden door de wederkomst van Jezus Christus. Vers 3, dat volgt, bevestigt dit door te zeggen: " *En vier grote dieren stegen op uit **de zee** , de een verschillend van de ander.* " De opeenvolgende verschijningen van deze dieren worden bevestigd door de numerieke volgorde van hun respectievelijke verschijningen: " *de eerste* ", " *de tweede* ", " *de derde* ", " *de vierde* ".

De boodschap die uit deze vergelijking van " *de zee* " met de goddeloze mensheid naar voren komt, is verschrikkelijk. Want " *de zee* " is gevuld met dierlijk leven dat leeft of sterft volgens het principe dat de grootste de kleinste opeet. Het zou ons dan ook niet moeten verbazen dat in menselijke samenlevingen hetzelfde grondbeginsel wordt toegepast: de rijksten floreren door de levens van de allerarmsten uit te buiten. Om dit principe van het dierenleven te compenseren en te beperken, heeft de mensheid rechtvaardigheidsautoriteiten in het leven geroepen, maar hoe kan rechtvaardigheid worden toegepast als mensen alleen maar in staat zijn onrechtvaardige wetten te creëren? Want zoals de heer Jean de la Fontaine het verwoordde: "de reden van de sterkste is altijd de beste."

" *Het water des levens* " verwijst naar het eeuwige leven, dat de uitdaging van de geloofsstrijd blijft voor hen die geroepen zijn en positief reageren op de roeping van God. Dit eeuwige leven wordt vandaag de dag nog steeds alleen aangeboden in de naam van Jezus Christus, maar ook, op voorwaarde dat Jezus de kandidaten die aanspraak maken op de weldaden van zijn genade, waardig acht en oordeelt voor zijn redding. De situatie is echter vreselijk en tragisch misleidend. Het antwoord van God op deze aanspraak blijft uit, maar zelfs zonder een antwoord van Hem blijft de opstandige menselijke geest bestaan en tekent; hij maakt aanspraak op de beloften van God, maar vergeet of weigert rekening te houden met de voorwaarden die God stelt om ze te verkrijgen. Vanaf het begin van zijn religieuze reis is zijn zaak echter al bij voorbaat verloren, hetzij vanwege de valse leer die hij heeft ontvangen van een door God veroordeelde instelling, hetzij vanwege zijn persoonlijke onvermogen om de vrucht van het geloof voort te brengen die de Heer van de waarheid welgevallig is. Het risico om het eeuwige leven te verliezen, bestaat alleen voor hen die het als een belofte hebben ontvangen, omdat hun gedrag door Jezus Christus is goedgekeurd. En dit is waar iedereen het moet begrijpen: "waar de Heer is, daar is zijn waarheid", "waar de heilige Geest van Jezus woont, zijn er antwoorden op religieuze vragen in overvloed", en zijn profetieën ontvangen alle uitleg die hun begrip verheldert; dit komt omdat God leeft en niet dood is; want de levende geest handelt terwijl de doden niet meer handelen of niet. Ieder oprecht en waardig mens ontvangt een

antwoord van God tijdens zijn bestaan. God kent de namen van de uitverkorenen vanaf het begin van zijn schepping van vrij leven, daarom zal geen ziel die zijn redding waardig is, ontbreken bij de uiteindelijke bijeenkomst van de veranderde uitverkorenen die vertrekken naar het hemelse koninkrijk waar Jezus " *een plaats* voor hen heeft bereid" volgens Johannes 14; maar talloze misleide gelovigen zullen de meest bittere desillusie ervaren, omdat ze de roepingen die op gunstige tijden zijn ontvangen, zullen hebben onderschat. Nu, God zendt deze waarschuwingen niet rechtstreeks zelf uit. Voor deze taak gebruikt hij zijn trouwe menselijke dienaren en het is door hun mond dat hij zijn oproepen doet. Het aanvaarden van de door God voorgestelde leer van de waarheid vereist dus echte nederigheid van de kandidaten, want zij moeten de leer aanvaarden die door eenvoudige mensen wordt gegeven en overgedragen, zonder diploma's, zonder verleidelijke fysieke verschijning; hun vermogen om goddelijke zaken uit te leggen is hun enige criterium van authenticiteit.

Op deze dag, 13 december 2022, heeft de God van licht en waarheid, die ik dien in de naam van Jezus Christus, mij de immense genade geschonken van een werkelijk uitzonderlijke openbaring die op een onverwachte manier het verhaal van de eerste dag van de schepping van de aarde belicht. Deze boodschap over " *het water des levens* " heeft dit voorbereid. Het is duidelijk en nu aangetoond dat " *de wateren* " volkeren, levende mensenmassa's, vertegenwoordigen. De Heer van de waarheid heeft mij zojuist de betekenis laten begrijpen van de vorm die gegeven is aan zijn scheppingsverhaal, dat begint met een bal water. Deze " *wateren* " vertegenwoordigen levens; in dit beeld is de aarde bedekt met levens, en deze precisie voorspelt slechts het uiterlijk dat de nieuwe aarde zal hebben die God uit de huidige aarde zal scheppen. Want inderdaad, in Openbaring 21:1 lezen we: " *En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde* , want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan, en de zee was niet meer . " Het slot van dit vers specificiert: " *en de zee was niet meer* ." Ze zal "niet meer" zijn, omdat het leven van de uitverkorenen, zoals geprofeteerd in Genesis 1:1-2, dit zal vervangen om " *de nieuwe aarde* " te bedekken. Zo profeteerde de huidige " *aarde* ", die in het begin bedekt was door " *de wateren* ", op het moment dat God haar schiep, haar toekomstige, verheerlijkte, eeuwige staat als een " *nieuwe aarde* " die na het zevende millennium de troon van God en zijn uitverkorenen, die Hij door Jezus Christus heeft verlost en uitgekozen, zal verwelkomen gedurende de eerste 6000 jaar die voor dit doel zijn geprogrammeerd.

Het verslag van de eerste scheppingsdagen, aangehaald in Genesis 1, heeft daarom een veel ruimere reikwijdte dan dat wat de oorsprong van de aarde beoogt te kennen. Het bevat, ten behoeve van zijn laatstgenoemden, een belofte die pas vervuld zal worden aan het einde van alle beproevingen en die betrekking heeft op de " *nieuwe aarde* ", die het nieuwe paradijs zal zijn, het nieuwe Eden, de eeuwige tuin van God, die het deel zal zijn van de uitverkorenen die de zonde zullen overwinnen zoals Jezus Christus de eerste was die die overwon. Zo voorspelt de verschijning die de aarde vanaf het begin heeft, wat zij aan het einde zal hebben, bij de vernieuwing van alle dingen. Wanneer dit begrepen wordt, openbaart God op de eerste dag zijn plan, dat erin bestaat " *het licht van de duisternis te scheiden*

", wat zowel het vrije menselijke leven zal kenmerken dat de aarde 6000 jaar zal bedekken. En deze boodschap is verbonden met de eerste dag van de week, die tijdens de christelijke jaartelling " *het merkteken van het beest* " zal zijn in de Openbaring van Jezus Christus. De eerste dag die gewijd is aan rust zal uiteindelijk het " *kenmerk* " worden van het kamp van de " *duisternis* ". God profeteert het al vanaf deze eerste dag van de schepping. Op diezelfde dag verklaart Hij zijn " *licht* " " *goed* ", wat zijn wil, zijn openbaringen, zijn wetten, zijn geboden aangeeft, dat wil zeggen alle vormen van zijn waarheid die zijn uitverkorenen door hun gehoorzaamheid zullen eren.

Op de tweede dag scheidt God de " *lagere wateren* " van de " *bovenste wateren* ". Ook hier wordt de aardse bestemming van de zonde bevestigd. De lagere wateren richten zich op de aardse mensheid, vastgenageld aan de grond, op aarde. De " *bovenste wateren* " duiden de hemelse engelenlevens aan waartoe de mens geen toegang heeft. Maar het beeld profeteert nog steeds het einde, want " *de bovenste* " is de hemel waarin de uitverkoren " *bovenste wateren* " *gedurende* " *duizend jaar* " de " *lagere wateren* " zullen oordelen, die de rebellen aanduiden die voor eeuwig op aarde zijn gebleven, omdat ze de hemel nooit zullen binnengaan. Ook hier is het de scheiding tussen het kamp van het "hogere licht" en het kamp van de "lagere duisternis". Het is al duidelijk dat deze lezing van het Bijbelverhaal de loop van de geschiedenis in omgekeerde richting neemt. Inderdaad, voordat de " *nieuwe aarde* " de uitverkorenen draagt, **een een definitieve scheiding** tussen de twee kampen " *licht* " en " *duisternis* " zal zijn bereikt.

Op de derde dag leert de schepping ons dat er vóór deze **definitieve scheiding een scheiding** op aarde zelf zal hebben plaatsgevonden om religieuze redenen, die wordt voorspeld door de scheiding van het " *droge* ", " *aarde* " genoemd, en de " *wateren* ", " *zee* " genoemd . Het " *droge land* " dat uit het " *water van de zee* " *tevoorschijn komt*, profeteert de breuk tussen het protestants-gereformeerde geloof en het geloof van de niet-gereformeerde pauselijke rooms-katholieke kerk.

Terug in de tijd: op de vierde dag schept God de sterren aan de hemel, waaronder als eerste " *de zon* ", die juist door het vervloekte dier, de mens, als een heidense godheid zal worden vereerd. En hier hebben we de oorzaak van de vloek over de pauselijke rooms-katholieke religie. Want juist op deze vierde dag bevestigt God dat Hij de sterren die onze hemel vullen, heeft geschapen en dat ze als zodanig geen godheden kunnen zijn. Degenen die dat doen, tonen en tonen slechts totale minachting voor God en zijn Bijbelse openbaring. Zij zullen daarom zijn rechtvaardige toorn moeten ondergaan.

Terug in de tijd, op de vijfde dag, beveelt God de schepping van alle levensvormen in de zee en in de lucht. In de " *lucht* " schept God vogels, een profetisch beeld van de hemelse engelen, wier leider van het demonische kamp " *de overste van de macht in de lucht* " wordt genoemd in Efeze 2:2. Openbaring 18:2 bevestigt deze interpretatie: " *En hij riep met luide stem: Gevallen is het grote Babylon, gevallen is het, en geworden een woonplaats van duivels, een schuilplaats van alle onreine geesten en een kooi van alle onreine en hatelijke vogels.* " Door de " *schepping* " van dierlijk leven, verspreid in de " *zee* ", openbaart de Geest zijn oordeel over het pauselijke rooms-katholieke geloof.

Omdat het religieus de monarchie domineert die het steunt en omwille daarvan de getrouwe heiligen vervolgt die Jezus Christus toebehoren. Door dit "afschuwelijke" gedrag verliest de mens zijn waarde als mens en wordt hij een dier voor God, wat wordt bevestigd door 1 Korintiërs 11:1-13. 2:14: " *Doch **de natuurlijke mens** aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het geestelijk beoordeeld wordt.*" Dit menselijke dier is min of meer woest en vleesetend, en bevestigt zijn naam: "het beest dat uit de zee opkomt" in Openbaring 13:1.

Als we verder teruggaan in de geschiedenis, naar het onderwerp van de zesde dag, vinden we eerst de schepping van aardse dieren. Dit zijn nog steeds dieren, en dit onthult opnieuw het oordeel dat God dit keer velt over de protestantse religie, die symbolisch wordt aangeduid door het woord "aarde". We kunnen dus begrijpen dat de protestantse uitverkorenen niet talrijk waren, omdat degenen onder hen die God redde, gered werden ondanks een grote onvolkomenheid in de leerstellige waarheid. En Openbaring 2:24 bevestigt deze voorlopige goddelijke gunst door te zeggen: "Ik leg u geen andere last op; houd alleen vast wat u hebt totdat Ik kom." Over het algemeen is het protestantse geloof sinds 1844 onder zijn vloek gebleven, omdat het Gods eis om de praktijk van de sabbatrust op de zevende dag te herstellen niet heeft aanvaard. Het protestantse geloof blijft daarom waardeloos voor hem en zijn volgelingen verliezen ook hun menselijke status en ontvangen een dierlijke status, wat Openbaring 13:13 bevestigt door het "het beest dat uit de aarde opkomt" te noemen.

Vervolgens schept God op diezelfde zesde dag "de mens, gevormd naar zijn beeld"; wat ons terugvoert naar het begin van de christelijke jaartelling, toen Jezus Christus, de "nieuwe Adam", naar het volmaakte "beeld van God", zijn aardse bediening aanvaardde en voltooide door zijn volmaakte leven als offer aan te bieden, om de zonden te verzoenen van zijn enige uitverkorenen, die hij selecteert en kiest wanneer zij zich waardig tonen voor zijn redding. Gezamenlijk vormen zijn verlost kinderen zijn "Bruid", dat wil zeggen zijn Eva, die geboren werd, gevormd uit hem en door hem, door het ontvangen van zijn Heilige Geest.

En dit verhaal eindigt met het einde van Genesis 1. Want in Genesis 2 staat het beeld van het zevende millennium, waar geen scheidingen meer gemaakt zullen worden, omdat ze gemaakt werden ten tijde van de wederkomst van Jezus Christus, aan het begin van deze laatste "duizend jaar". Dit thema is dat van de sabbat, die aan het einde van elke week de grote rust van "duizend jaar" voorspelt, die God en zijn verlost kinderen tegelijk zullen ingaan; deze rust is het resultaat van de vernietiging van de hemelse en aardse rebellen, die allen dood op aarde liggen, behalve de leider van het kamp van het kwaad: Satan, de duivel die alleen blijft, "duizend jaar" geïsoleerd op de verlaten aarde die zijn gevangenis is geworden, in afwachting van zijn uitroeiing bij het laatste oordeel.

Voor God en zijn uitverkorenen betekent deze sabbatrust het einde van het kwaad; het einde van alle fysiek of mentaal lijden. En dit gelukkige vooruitzicht rechtvaardigt de "heiliging" van de "zevende dag" door God.

Deze nieuwe les, gebaseerd op teruglezen in de tijd, brengt me tot een aantal inzichten. En nu al, het feit dat deze benadering betrekking heeft op de opeenvolging van hoofdstukken 7, 8 en 9 van het boek Daniël, ^{aangezien in hoofdstuk 7} het pauselijke regime van Rome het thema is; in hoofdstuk 8 ^{de} estafette van de twee opeenvolgende fasen van het keizerlijke Rome en het pauselijke Rome; en in hoofdstuk 9 ^{vinden} we het thema van de aardse bediening van Jezus Christus, de stichter van de christelijke religie die door God wordt beoogd, in al zijn aspecten, in al zijn profetische interpretatie van Daniël en Openbaring. En al in Daniël 2:44 konden we de boodschap van de goddelijke belofte vinden die betrekking heeft op zijn verlorene heiligen: " *In de dagen van die koningen zal de God des hemels een koninkrijk oprichten dat nooit zal worden verwoest en dat niet aan een ander volk zal worden overgelaten; het zal al die koninkrijken verbrijzelen en vernietigen, maar het zal zelf voor eeuwig blijven bestaan.* " Het slot van het vers betreft al het nieuwe " Eden " van " de nieuwe aarde " dat in Openbaring 21 en 22 wordt gepresenteerd. Pas op dit moment in de menselijke geschiedenis, dat wil zeggen aan het einde van de 7000 geprogrammeerde jaren, zal Gods paradijs vorm en bestaan krijgen. En mensen moeten doof en koppig zijn om het tegenovergestelde te beweren en te geloven, want Jezus verklaarde aan zijn apostelen en zijn heilige dienaren, zijn vrijwillige slaven, in Johannes 14:1-3: " *Laat uw hart niet verontrust zijn. Geloof in God en geloof in Mij. In het huis van mijn Vader zijn vele woningen. Als dat niet zo was, zou Ik het u gezegd hebben.*" Ik ga heen om een plaats voor jullie te bereiden. En als Ik heengegaan ben en een plaats voor jullie bereid heb, **kom Ik terug en zal jullie tot Mij nemen**, zodat jullie ook zullen zijn waar Ik ben. » Jezus maakte het duidelijk, « **Ik kom terug en neem je tot Mij** », wat betekent dat het collectief van de uitverkorenen het paradijs pas binnengaat als Jezus terugkomt om hen mee te nemen. Het dogma, gebaseerd op de interpretatie: " *Vandaag zul je met Mij in het paradijs zijn* ", stort in, omdat Jezus had gezegd: " *Vandaag zeg Ik je: Je zult met Mij in het paradijs zijn* " ... wanneer het geschapen zal worden, dat wil zeggen, bij de vernieuwing van alle dingen, na het einde van het zevende millennium. Er bestaan zeldzame uitzonderingen die door de Bijbel worden genoemd, en die betreffen achtereenvolgens de gevallen van Henoch, Mozes, Elia en de heiligen die God in Jeruzalem opwekt op het moment van Jezus' dood. En dat is alles. Al de anderen wachten in hun slaap en vernietiging van de dood op het uur van de eerste opstanding, gereserveerd voor de heiligen, en dat van de tweede opstanding, gereserveerd voor gevallen, opstandige mensen; de twee opstandingen zijn gescheiden door "duizend jaar" volgens Openbaring 20:4 tot 7.

Deze studie levert het bewijs dat God bij het scheppen van de huidige aarde nadacht over zijn plan voor een " *nieuwe aarde* ". Maar de eerste vorm was om de zonde te dragen, en het water van de zee dat haar bedekte, zou de dood brengen aan zondaars ten tijde van de zondvloed. De " *eerste aarde* " heeft betrekking op het begin, terwijl de " *nieuwe aarde* " in haar gezuiverde en verheerlijkte vorm pas aan het einde verschijnt. Deze woorden " *begin en einde* " geven een nieuwe betekenis aan deze uitdrukking die Jezus nadrukkelijk citeert in zijn Openbaring, waar ze ook voorkomt in de vorm: " *alfa en omega* ", die daarom respectievelijk, in de genoemde volgorde, de oorspronkelijke aarde en haar

uiteindelijke vernieuwing aanduiden. We lezen in Openbaring 20:14: " *En de dood en het dodenrijk werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood, de poel van vuur.* " "De rol van de dood, die de zonde bestraft, houdt op, wat de verdwijning van de dodelijke " zee " op de " *nieuwe aarde " rechtvaardigt .* "

Ik keer nu terug naar de schepping van de sterren door God, op de vierde dag. Op dit moment van de schepping legt God de mens zijn reddingsproject voor, dat over 7000 jaar voltooid zal worden. De mens zal daarom referentiepunten nodig hebben om zich in de loop van de tijd te kunnen plaatsen. Met de sterren en de hemellichamen biedt Hij hem een klok met een nauwkeurige en eeuwigdurende, onverwoestbare werking, waarmee hij een kalender kan samenstellen, overeenkomstig wat de Geest verklaart in Genesis 1:14: "En God zei: *Laten er lichten zijn aan het hemelgewelf om de dag van de nacht te scheiden ; en laten ze dienen tot tekenen en seizoenen, en tot dagen en jaren;* "

Feit blijft dat wetenschappers zich tegenover God zullen moeten verantwoorden voor hun ongeloof, omdat de werking van deze sterren, hun beweging, hun cirkelvormige of elliptische banen, hun richtingen en rotatiesnelheden sterk van elkaar verschillen en geen enkele logische wet lijken te gehoorzamen; wat hen een schuldgevoel geeft. Omdat deze schijnbare chaos georganiseerd en beheerst wordt door de gedachte van de grote schepper God, de Almachtige; omdat Hij de natuurkundige en chemische wetten heeft geschapen die door menselijke wetenschappers worden nageleefd, maar Hij is zelf niet onderworpen aan deze wetten; wat de wonderen van Jezus Christus en zijn apostelen verklaart.

We hoeven niet in de hemel te zoeken naar bewijs voor deze onlogische werking, want die heeft al betrekking op de aarde waarop we leven. Deze onlogica manifesteert zich met de zonde, toen de helling van de aarde van 23° 26' op haar as gedurende zeventienduizend jaar het principe van de vier opeenvolgende seizoenen in gang zette. Vóór de zonde ontving de evenaar van onze aardbol zonlicht op 90°, dat wil zeggen de maximale warmte. En onze 45e ^{parallelgraad} op het noordelijk halfrond, waar ik woon, was warmer dan vandaag. Vanaf de zonde begon de aarde rond de zon te draaien om de jaarlijkse cyclus te markeren door in een cirkelvormige baan te bewegen. Maar tegelijkertijd, alsof ze door een ijzeren hand wordt gedwongen, draait ze in 24 uur om haar as, waarbij ze haar as in een constante parallelle uitlijning houdt, die gedurende haar jaarlijkse zonnecyclus van ongeveer 365 dagen wordt gehandhaafd. Deze parallelle handhaving is de verklaring voor de seizoenen en geen enkele gravitatiewet kan dit rechtvaardigen. Het getuigenis van de natuur is daarom verwarrend en dramatisch voor de rebelse wetenschappelijke en wetenschappelijke geesten. Deze constante parallelle helling creëert aan weerszijden van de zon, in absolute tegenstelling, dat wil zeggen, gedurende zes maanden, de seizoenen lente en herfst die twee equinoxen (gelijke dag en nacht) markeren die tegenover elkaar liggen en halverwege deze baan liggen, zomer en winter die twee zonnewendes markeren (maximaal verschil tussen dag en nacht) die tegenover elkaar liggen en omgekeerd zijn. Het moet begrepen worden dat de aardas alleen via de zuidpool naar de zon wijst, in de zomer, voor het zuidelijk halfrond, wat tegelijkertijd het noordelijk halfrond in het winterseizoen plaatst; en zes maanden later, aan de andere kant van de zon, is de

volgorde omgekeerd. Aan het begin van de lente en de herfst wijst deze aardas niet naar de zon, maar parallel aan de zon. En gedurende de hele zonnecyclus zijn de seizoenen van het noordelijk en zuidelijk halfrond omgedraaid. Het is werkelijk een complex systeem dat alleen verklaard kan worden omdat God het zo heeft gewild. De jaarlijkse zonnecyclus begint met de geboorte van de vegetatie en eindigt met haar dood. Zo voorspelt ze de mensheid de betekenis die God geeft aan haar precaire, maar kortstondige bestaan. Elk jaar wordt de natuur een profeet en herinnert ze de mens eraan dat " *de dood het loon van de zonde is* ", aldus Romeinen 6:23: " *Want het loon van de zonde is de dood, maar de genadegave van God is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Heer.* "

God koos het begin van de lente-equinox als het begin van de tijd. Hij leerde dit aan zijn Hebreeuwse volk tijdens hun uittocht uit Egypte, volgens Exodus 12:1-2: " *Jahweh zei tegen Mozes en Aäron in Egypte: **Deze maand zal voor u de eerste der maanden zijn; het zal voor u de eerste der maanden van het jaar zijn.*** Hij plaatste het Pesachfeest dus op de 14^e dag van de lente, waardoor het het feest van de bevrijding van de zonde van Egypte werd. En het is alleen om het absolute tegendeel van gerechtigheid en zonde te bevestigen dat God het feest van "de verzoening van de zonde", of in het Hebreeuws "Jom Kippoer", instelt in de zevende maand van het jaar, dat wil zeggen, de maximale afstand die het kan scheiden van het Pesachfeest, dat het aanbod van goddelijke gerechtigheid aan de zondaar viert, tot vergeving van zijn zonden. Ook zou dit feest van Jom Kippoer slechts verlengd worden tot de eerste komst van de Messias, wiens vrijwillige dood het in zijn volmaaktheid voltooide en het zo, na Jezus, overbodig en nutteloos maakte. In feite hebben we in Pesach al de representatie van de zonde, omdat het juist de zonde is die het sterfelijke zoenoffer van *het "Lam Gods"* en het aanbod van zijn eeuwige, volmaakte gerechtigheid aan oprechte, berouwvolle zondaars noodzakelijk maakt, die hij bereid is te verlossen op voorwaarde dat zij God gehoorzamen.

Zo zal de telling van de zeventuizend jaar geschiedenis van aardse zonde, die in de lente begon, eindigen en plaatsmaken voor een vernieuwende lente waarin " *levende wateren* ", authentieke " *wateren des levens* ", *verlost door de verzoenende dood van Jezus Christus, de "zee"* zullen vervangen op de zo genoemde " *nieuwe aarde* ", omdat God aan de oude aarde een glorieus, zuiver en volmaakt heilig uiterlijk zal geven, waarop " *het vuur van de tweede dood* " eerder de goddeloze rebellen, engelen en mensen zal hebben vernietigd en voor altijd uitgeroeid.

Hiermee wordt bewezen dat het verhaal van Genesis 1 een nogal letterlijke boodschap overbrengt wanneer het in de loop van de tijd verder wordt gelezen. Sterker nog, wanneer het achterstevoren wordt gelezen, komt er een verborgen, uiterst spirituele boodschap naar voren. Deze boodschap bevestigt uiteindelijk de leer die in de Openbaring van Genesis, de Apocalyps, wordt geopenbaard.

Gods voorbereiding van zijn boodschappen, gebaseerd op teruglezen in de tijd, onthult ons zijn bedoeling om alleen zijn dienaren van de " *eindtijd* " de lessen die hierdoor geleerd worden te laten ontdekken en begrijpen. En deze uitleg wordt gerechtvaardigd door het feit dat de Geest in de proloog van zijn Apocalyps Johannes' gedachten grijpt en transporteert " *naar de eindtijd* ", precies naar de

tijd van de glorieuze wederkomst van onze Heer God en Almachtige Meester, Jezus Christus. Zoals dit vers aangeeft, zal zijn wederkomst, waar Hij terugkeert om degenen mee te nemen die door zijn vergoten bloed zijn verlost, zichtbaar zijn over de hele aarde en zonder enige mogelijke tegenspraak: Openbaring 1:7: "*Zie, Hij komt met de wolken, en elk oog zal Hem zien, ook zij die Hem doorstoken hebben; en alle stammen van de aarde zullen over Hem weklagen. Ja, Amen!*" » Begrijp: "*zij die Hem doorstoken hebben*", dat wil zeggen, zijn vijanden van alle tijden die Hem bestreden door zijn verlost door de hele aardse geschiedenis heen te vervolgen.

De alliantie van de kooplieden van de aarde

Deze alliantie is geleidelijk gevormd sinds 1945, het einde van de Tweede Wereldoorlog. In Jalta op de Krim verdeelden de overwinnaars Europa, en als buit en compensatie voor de oorlog annexeerde Rusland de Baltische Staten en bezette Polen en het oostelijke deel van Duitsland; de VS namen vervolgens de westelijke rest van Duitsland over en koloniseerden de andere landen van West-Europa tot op zekere hoogte. Meteen na de lancering van het "Marshallplan" investeerden de VS veel geld om de situatie in Europa te herstellen, verwoest en geruïneerd door vier jaar oorlog. Ze gaven deze wederopbouw de standaard die ze wensten, een standaard die handel en de verrijking van hun eigen land en, in tweede instantie, de aldus opgeleide landen bevorderde. De politieke en economische opvattingen, in absolute termen tegengesteld, vormden een ijzeren muur tussen het kapitalistische westerse kamp en het noordelijke oostelijke kamp, Sovjet, Russisch, communistisch en openlijk atheïstisch.

Omdat Hitlers nazi-Duitsland de oorzaak was van dit Europese conflict, werd het nazisme universeel "de zwarte piet", een object van verafschuwing door alle volkeren... of bijna, althans in schijn. Omdat sommige aanhangers van dit nazisme de val ervan betreurden en er nostalgische herinneringen aan koesterden; met name in de landen die deel uitmaakten van de "as"-alliantie, waaronder Duitsland, Polen, Kroatië, Slovenië, Italië en het Spanje van generaal Franco, dat desondanks neutraal bleef; Zwitserland, eveneens neutraal, profiteerde enorm van de oorlogssituatie in de betrekkingen met de twee strijdende kampen. Het nazisme werd daarom door de volkeren verschillend geïnterpreteerd. In het westerse kamp, en met name in Frankrijk, wakkerde het haat tegen nationalisme aan, maar bovenal werd het het beeld van de poging om de Europese Joden uit te roeien. Maar het is belangrijk om te onthouden dat de VS, zodra de oorlog voorbij was, de vlucht van de nazi-"grote geesten" organiseerden en hen verwelkomden op Amerikaanse bodem. Onder deze grote geesten bevond zich de beroemde Von Braun, aan wie de VS de ontwikkeling en het succes van hun "NASA" in de ruimte te danken heeft. Het moet gezegd worden dat deze man ervaring had, aangezien hij de uitvinder was van de vernietigende V1- en V2-raketten die Duitsland gebruikte tegen Engeland, en met name tegen de hoofdstad Londen.

Wat was dit Duitse nazisme eigenlijk? Een fanatieke droom van volmaakte zuiverheid. Een "droom" omdat hij onhaalbaar was; "fanatiek" omdat legitieme

zuiverheid tot het uiterste wordt doorgevoerd; "van volmaakte zuiverheid" omdat volmaakte zuiverheid niet toegankelijk is voor de mensheid, en de enige die het belichaamde, Jezus Christus, uit de hemel kwam, geboren in het lichaam van een jonge maagd Maria. Het was ook een uitzonderlijke nationalistische ontwaking, omdat Hitler de vernedering van de ondertekening van de wapenstilstand aan het einde van de Eerste Wereldoorlog wilde wreken. In zijn literaire getuigenis, "Mein Kampf" of "Mijn Strijd", al geïnspireerd door het Russische antisemitisme van het boek "Protocollen van de Wijzen van Zion", geschreven door extremistische orthodoxe politieagenten, had Hitler niets van zijn aldus onthulde bedoelingen verborgen voor zijn Duitse volk, maar ook voor de andere volkeren der aarde. Het komende drama werd aldus aangekondigd. Maar hoe is de wereldoorlog dan ontstaan? Aanvankelijk bedreigde Duitsland Tsjecho-Slowakije met het "Sudetenland", dat Duitsland als zijn eigendom claimde. Deze aanpak werd op 24 februari 2022 door Rusland herhaald met betrekking tot Oekraïne. Maar wat gebeurde er toen? Toen Hitler Polen aanviel, verklaarden Engeland en Frankrijk officieel de oorlog aan Duitsland, en het conflict breidde zich uit naar heel West- en Oost-Europa. Vandaag, in 2022, verbergt het westerse kamp zich achter een onwettige en bedrieglijke, niet-oorlogszuchtige houding die alleen zichzelf voor de gek houdt, en bestrijdt het claimende Rusland met zijn moderne wapens; dit suggereert een ontwikkeling in heel Europa, maar ook, afhankelijk van de uiteindelijke context van onze tijd, een universele ontwikkeling.

Laten we nu eens kijken naar de geschiedenis die zich na 1945 voltrok in het Russische Sovjetkamp. Verraden door nazi-Duitsland, waarmee het een pact had gesloten, leed Rusland bovenal onder de vernietigende wreedheid van de Duitse legers. Ook in 1945 werd zijn wraakzucht vertienvoudigd en bereikte zijn haat tegen het nazisme een hoogtepunt. Maar zijn kortstondige bondgenootschap met Hitler heeft zijn verklaring: ze stemden in met het plan om Polen en de Baltische staten te verdelen; bovendien, hoewel Polen hen verwelkomde, werden de Joden in Rusland niet gewaardeerd en al zwaar vervolgd, maar dit aspect van het nazisme vormde geen belemmering. En deze Russische Jodenhaat geeft Rusland zelf een geërfd en bewaard nazi-aspect, zelfs in onze tijd.

De huidige situatie is zo verwarrend dat iedereen elkaar het etiket 'nazi' opplakt, dat het woord 'duivel' vervangt voor de huidige ongelovige volkeren. Het wordt steeds moeilijker om de betrokkenen te beoordelen, aangezien de eisen van de twee tegengestelde kampen zo legitiem zijn. God heeft de middelen om dit soort onoplosbare situaties te creëren en Hij gaf er een eerste bewijs van met het probleem van het Palestijnse volk, slachtoffer van de terugkeer van de Joden naar het voormalige grondgebied van hun volk: Israël, dat sinds 1947 zijn voormalige nationale grondgebied heeft teruggekregen. En Hij geeft er vandaag, in 2022, een tweede bewijs van met het **onoplosbare probleem** van Oekraïne en Rusland, die de legitimiteit van het bezit van de Donbass betwisten.

Tegenover al deze legitieme beweringen staat God, machtig, oprecht en standvastig in zijn goddelijke legitimiteit. En onze huidige samenlevingen, die Hem negeren of verachten, kunnen alleen maar geschokt, doodsbang en geschokt zijn als ze weten dat Hijzelf de genocide van de zondvloed en later die van de Amorieten, de inwoners van het land Kanaän, organiseerde. En ze zouden nog

meer geschokt zijn als ze zouden vernemen dat God tussen 1942 en 1945 de "Sjoa" van de Joden organiseerde.

Daarom moeten we de oorzaken van deze verschillende vormen van genocide verstandig analyseren. En eerst, en terecht, begrijpen waarom God massamoorden organiseert op de mensen die Hij geschapen heeft. Door vrije hemelse en aardse engelen te scheppen, biedt God deze schepselen de mogelijkheid om Hem als hun Meester en Heer te kiezen. Degenen die deze keuze niet maken, verliezen alle betekenis voor Hem, omdat ze niets meer zijn dan schepselen die profiteren van uitstel van leven voordat ze sterven en voorgoed vernietigd worden. De relatie die ontstaat tussen God en degenen die vrijwillig zijn slaven worden, draagt de naam "religie", wat "binden" betekent, afgeleid van het Latijnse "religare". De relatie die met God ontstaat, omvat plichten en beloningen, en deze plichten verschijnen in de vorm van wetten, voorschriften en verordeningen; Gods Tien Geboden vatten de essentiële plichten van zijn dienaren samen. De beloningen, die al op aarde bestaan, zijn vrede met God voor de geest, gezondheid voor het lichaam en goddelijke bescherming voor de hele ziel, gevoed door Zijn licht. Dan, bij de wederkomst van Christus, zal de hemelse dimensie voor de eeuwigheid worden betreden.

In het oude verbond was Israël een vleselijke bijeenkomst, gebaseerd op religieuze en nationale erfelijkheid. En God organiseerde de religieuze bescherming ervan door middel van verboden, waaronder het huwelijk met een buitenlandse partner. Het was niet om een racistische reden in de moderne zin dat Hij dit verbod oplegde; de rechtvaardiging was het religieuze risico dat de afgodische religie van de buitenlandse partner vertegenwoordigde. Gods motivatie voor dit verbod werd gerechtvaardigd door Zijn verlangen om het leven van Zijn schepselen te redden; die Hij naar de dood zou moeten laten gaan als ze Zijn verboden overtraden. Het eerste Israël, hoewel vleselijk, werd soms gevormd door buitenlanders die tot het volk van God wilden toetreden om de ware God te eren. En sinds zijn verspreiding over alle volken der aarde heeft dit vleselijke Israël mensen van alle rassen bijeengebracht. Het is dus, op bedrieglijke wijze, vergelijkbaar met het ware Israël Gods, dat een geestelijke natie is, gevormd door christenen die gelijkmatig over de aarde verspreid zijn. Het verschil tussen deze twee Israëls berust op de aanwezigheid of afwezigheid van geloof in Jezus Christus, en vooral in onze eindtijd, op zijn '*getuigenis*', dat '*de geest der profetie*' is volgens Openbaring 19:10.

Zo heeft de God die alle levensvormen, materie en wetten geschapen heeft, zich bij verschillende gelegenheden neergelegd bij de vernietiging van massa's schepselen die onverbeterlijk zijn geworden.

Dit is niet het geval bij menselijk handelen waarbij de motivatie in wezen haat is, de afkeer van andere normen. Hitler verheerlijkte de zuiverheid van het Arische ras, waarvan hij een nauwkeurige beschrijving gaf: blond haar, blauwe ogen, enz. Merk terloops op dat hij zelf niet blond was. In zijn droom wilde hij heel Duitsland transformeren, zodat de bevolking dit geïdealiseerde uiterlijk zou aannemen, net als klonen. Zijn vegetarische dieet verhinderde hem niet om monsterlijk te handelen. Maar ook hier, wanneer de situatie erom vraagt, wekt God dit soort nuttige monsters op om zijn vernietigende plan uit te voeren; dit

wordt bevestigd door Romeinen 9:17: " *Want de Schrift zegt tot farao: Juist hiervoor heb Ik u verwekt, om in u mijn kracht te tonen en om mijn naam over de hele aarde verkondigd te krijgen.* "

Kunnen we oordelen over daden die God gewild heeft? Natuurlijk niet. Zijn trouwe kinderen moeten en kunnen accepteren dat God ook de plicht heeft om reddeloze, opstandige levens te vernietigen. En Hij, die de menselijke geest en gedachten onderzoekt, weet wanneer de situatie zo wanhopig is. Want we hebben 77 jaar vrede achter ons die het geloof in God hebben vernietigd. En in de huidige menigte zijn talloze mensenlevens al reddeloos verloren. Daarom vinden we, tegenover goddelijke motieven, talloze menselijke motieven die leiden, van haat tot uitroeiing, de vernietiging van hen die niet langer getolereerd worden.

Zoals we hebben gezien, is orde in Gods kamp gebaseerd op respect voor de door Hem vastgestelde regels. In de wereldorganisatie is dit principe ook noodzakelijk, maar hier schuilt het probleem: niet iedereen accepteert de regels die de VS feitelijk heeft vastgesteld onder het alibi van de VN. Daarom zijn in beide kampen, het westerse en het oosterse, de erkende en gerechtvaardigde regels niet dezelfde, en elk claimt zijn eigen legitimiteit. Dit is de hele tragedie van de menselijke geschiedenis; die ondergaat voortdurende veranderingen. Het is waar dat verzwakt en geruïneerd Rusland in 1991 de Amerikaanse regels van de VN accepteerde, maar sindsdien, nieuw leven ingeblazen door Vladimir Poetin, is het weer machtig en nationalistisch geworden. Het koestert in zijn hart de herinnering aan een nationale vernedering, getekend door de vestiging van grote onveiligheid toen staatsgangsterisme het een kapitalistische standaard oplegde. En de bevolking heeft van het westerse model alleen de onveiligheid overgehouden die dit model hen in een situatie van ondergang bracht. Onder het Sovjetregime bestond deze onveiligheid niet, en door van het ene model naar het andere te gaan, kan de Russische bevolking het verschil beoordelen. De meerderheid van de Russische bevolking geeft voorrang aan de veiligheid van hun samenleving boven welvaart. En in het westerse kamp is de keuze omgekeerd, omdat de mensen geen ruïne en onzekerheid tegelijkertijd hebben meegemaakt. In Frankrijk, waar ik woon, ging de onzekerheid een periode van grote welvaart in, en de oorzaak van deze onzekerheid is sinds 1962 de vestiging van de islam in Europees Frankrijk, die in 1976 werd versneld door de invoering van de wet op gezinshereniging. Als gevolg hiervan neemt de onzekerheid in dit steeds armer wordende land alleen maar toe. Naarmate de jaren verstrijken, doen regeringen die zich bewust zijn van het probleem alsof ze het negeren, terwijl ze de uitvoerende macht in handen hebben: als katten "omhelzen ze zich" en keren ze zich af van het onderwerp, en sussen bezorgde beschuldigers het zwijgen op door hen "racisten" te noemen; het ergste kwaad sinds de Tweede Wereldoorlog. Maar naarmate de tijd verstrijkt, verslechtert de situatie en zullen we binnenkort collectief en op veel dramatischere wijze de gevolgen ondervinden van deze "Gallische onenigheid en nalatigheid die de weg vrijmaakte voor Mohammed", aldus het kwatrijn voorspeld door Michel Nostradamus.

In de tegenovergestelde kampen claimt ieder zijn rechten op basis van de regels die hij rechtvaardigt. In het Westen is de heerschappij het recht van volkeren op zelfbeschikking. Maar als dit het geval is, beste West-Amerikaanse

en Europese vrienden, wat hebben jullie dan gedaan in Korea en Vietnam, in Irak, in Joegoslavië, in Afghanistan en, meest recent, in Libië? Dit recht is zeer gevaarlijk omdat het geconcentreerde en gegroepeerde minderheden de bevoegdheid geeft zich af te scheiden en het recht op onafhankelijkheid te eisen. Dit model werd door het Westen gelegitimeerd door de Albanezen Servisch-Kosovo aan te bieden, terwijl wij ons vandaag de dag verzetten tegen de Russische Donbass die zich afscheidt van Oekraïne. Wie bepaalt de legitimiteit van deze eis? In alle gevallen één antwoord: de sterkste, de machtigste, de meest bewapende. Regels en verdragen gelden alleen voor degenen die ze accepteren in afwachting van een verandering in de situatie. Dit is wat ieder mens zou moeten begrijpen door alle valse illusies opzij te zetten die voortkomen uit de historische getuigenissen van vervlogen tijden. En daar ligt precies het probleem. De huidige mensheid reageert alsof ze geen verleden heeft. Deze onderschatting van historische getuigenissen verklaart het huidige gedrag van de westerse samenleving, zowel op burgerlijk als religieus vlak. Haar enige waarde is humanisme, en in naam van deze nieuwe god denkt ze het ergste te kunnen doen zonder de gevolgen te hoeven dragen. Laat me dit uitleggen: ze verenigt concurrerende religies, waarvan sommige gedreven worden door haat jegens andere, en ze denkt, ondanks alles, confrontaties te kunnen vermijden. Maar vreedzame mensen zijn niet in staat agressieve mensen zoals zichzelf vreedzaam te maken. De lange periode van vrede die we in het Westen hebben genoten, heeft het probleem alleen maar verergerd. In Frankrijk is de nationaliteit toegekend aan haatdragende en wraakzuchtige religieuze vijanden, wier aantal in de loop der jaren alleen maar is toegenomen.

Het humanisme, ontstaan en ontwikkeld in Frankrijk, werd in de VS overgenomen, maar kreeg daar een andere waarde: commerciële uitwisseling en de smaak voor en het nastreven van winst. Dit is de norm die de VS sinds 1945 in Europa hebben ingevoerd. En deze twee waarden zijn niet echt verenigbaar, maar het is niettemin het eerste model gebaseerd op de inmiddels beroemde "tegelijkertijd" die onze jonge president Emmanuel Macron kenmerkt, en die zich in onze tijd heeft opgelegd aan mensen die zijn opgegroeid met de Amerikaanse cultuur. Onze Franse president is het typische beeld, het model van de geëmerikaniseerde Fransman, en naar zijn beeld een geheel jonge leiding die de leidende posities in onze samenlevingen bekleedt. De "enige gedachte" die president Jacques Chirac aan de kaak stelde, was al dit model van het geëmerikaniseerde Europa. Als gevolg hiervan zijn nationale grenzen opgeofferd, want ondanks het voortbestaan van naties die door hun talen gescheiden zijn, vormen westerse bevolkingsgroepen niet langer één "enige gedachte". Het enige gelegitimeerde model is dat van de "*koopman van de aarde*", tegelijkertijd humanist. En om te voldoen aan de drang naar verrijking van deze "*handelaren*", moeten de mensen absoluut consument worden. En technologische uitvindingen zijn er om hun hebzucht aan te wakkeren. Daarom gebruiken westerlingen, denkend dat alle volkeren ter wereld net zo hebzuchtig en consumentistisch zijn als zichzelf, de Amerikaanse boycot om de volkeren te straffen die zich verzetten tegen hun waarden en richtlijnen. De VS hadden deze boycot tegen Irak gebruikt in hun oorlog, vandaag, in 2022, hebben we gezien hoe het Europese blok en de

VS dit soort handelssancties tegen Rusland hebben ingesteld. Dit actuele historische getuigenis geeft alle betekenis aan de uitdrukking " *handelaren der aarde* " die in Openbaring 18:3 wordt aangehaald; wat bewijst dat de vervulling van de geprofeteerde dingen nabij is, op handen is. En dit bevestigt de komst van Christus in heerlijkheid in het voorjaar van 2030. De huidige "tekenen der tijden" kondigen de vervulling aan van de laatste grote gebeurtenissen die geprogrammeerd zijn om het einde van de wereld te organiseren. Het conflict dat zich voor onze ogen opbouwt, zet geen naties tegenover elkaar, maar politieke en religieuze blokken die vele volkeren samenbrengen. De botsing tussen de moderne "Titanen" wordt voorbereid omdat het winstbelang centraal staat. Deze blokken van het Westen, het Noordoosten, het Midden-Oosten en het Verre Oosten zijn in een politieke, economische en religieuze competitie verwickeld; de drie redenen om elkaar te bevechten om de concurrentie te elimineren. Maar het is niet alleen de concurrentie die zal worden geëlimineerd, het gaat om een groot deel van de hele mensheid. Paradoxaal genoeg is het op het moment dat de aarde acht miljard mensen zal onderhouden, dat de uitroeiing van haar bevolking aan de gang is. Deze uitroeiing zal plaatsvinden in de laatste zeven jaar, die zullen beginnen in het voorjaar van 2023. In zijn profetie kondigde God ons de gebeurtenissen aan die elkaar dan zullen opvolgen; namelijk volgens Openbaring 11:18: " *de volken werden toornig* ", " *de toorn van God* " werd uitgestort in de vorm van de " *zeven laatste plagen* " uit Openbaring 16, dan bij de wederkomst van Christus, voor zijn uitverkorenen, zal volgens Openbaring 11:18 " *de tijd komen om de doden te oordelen* " in de hemel, in de woningen die door Jezus zijn bereid.

Het voorrecht van waar geloof, gezegend en erkend door de Heer der heerlijkheid, is te wachten op de vervulling van al die dingen die Zijn liefde aan Zijn enige ware uitverkorenen heeft bekendgemaakt. We zullen spoedig het gevoel hebben een ware nachtmerrie te beleven waaraan we onderworpen zullen worden zonder dat we eraan kunnen ontkomen. Maar aan het einde van dit wachten komt onze beloning in de kracht van de terugkeer van onze geliefde God, omdat Zijn beloften worden nagekomen en Zijn trouw zeker en volmaakt is.

Afgesneden van God is de mensheid tot alles in staat, vooral tot zelfvernietiging. Dit gebeurt in een tijd waarin mensen niet meer in staat zijn te luisteren naar de redeneringen van degenen die hen beschuldigen en hen met terechte verwijten aanspreken. Maar waarom zouden ze naar elkaar luisteren als ze al hebben aangetoond dat ze niet weten hoe ze naar God en zijn barmhartige oproepen moeten luisteren? Decennialang was commercieel belang een kunstmatig cement dat bedrieglijk de indruk wekte van universeel begrip, en momenteel houdt deze band het slechts kort vol. Nu familiewaarden zijn vernietigd of verzwakt, blijft alleen deze commerciële band tussen mensen over. In de Verenigde Staten wordt de mens gewaardeerd naar zijn waarde in dollars; wat hun humanisme een unieke maatstaf geeft. Het oude Europa verzet zich nog enigszins, maar het Amerikaanse model doet steeds meer zijn intrede. De uitbesteding van banen naar China heeft het aanbod van banen in Europa, en met name in Frankrijk, verminderd vanwege de keuzes van leiders. Diezelfde leiders moedigen echter jonge studenten aan om zich te onderscheiden door te streven

naar succes en rijkdom. Werkgelegenheid wordt dus behandeld als loterijbriefjes, waarbij velen betalen, maar slechts één de prijs in ontvangst neemt. Handel heeft altijd op aarde bestaan als middel om producten en materialen uit te wisselen. Maar het is altijd vrij geweest en niet op een opgelegde manier georganiseerd. Handelsprijzen werden bereikt door middel van onderhandelingen en uiteindelijk gesloten in een overeenkomst tussen de verkoper en de koper. Het ongeluk kwam met de oprichting van de WTO, uiteraard georganiseerd door de Verenigde Staten, de overwinnaars van de Tweede Wereldoorlog, waartegen een geruïneerd Europa zich niet kon verzetten. De Verenigde Staten namen als eerste hun munteenheid, de dollar, als standaard aan, ter vervanging van goud. Met de autoriteit van de WTO namen ze de commerciële controle over de hele planeet over. Gedwongen om haar regels en haar handelsrechtbanken te respecteren, werden alle landen op aarde vazalstaten en afhankelijk van haar autoriteit. Dus, op basis van deze feiten, vormen de handelaren van de VS en hun Europese nakomelingen samen " *de kooplieden van de aarde* ", zoals genoemd in Openbaring 18:3. En de profetie vertelt ons dat ze bedroefd zijn als ze getuige zijn van de verwoesting van de stad Rome, " *op afstand blijven staan uit angst voor haar kweeling* ", specificeert de tekst; deze angst is terecht. Want als Rome wordt verwoest vanwege haar valse religieuze leer, wat zal dan hun lot zijn, zij die de geërfde protestantse religie hebben verlaten om de god van de "handel" te eren? Jezus Christus vertelt hen, net als de Joden van zijn tijd, in Matteüs 6:24 en Lucas 16:13 : " *Je kunt niet God dienen én de mammon* ." En het is nog steeds aan dit commerciële belang dat de VS de ontwikkeling van de rooms-katholieke religie op hun grondgebied te danken hebben. Omdat hun aandacht gericht was op handel en winst, werd het gevaar van de verovering van de VS door de katholieke religie genegeerd. En deze nieuwe situatie is een normaliteit geworden, ondersteund door de humanistische geest die altijd gunstig staat tegenover de ontvangst van Spaanstalige katholieke immigranten van de Mexicaanse grens. Zo zijn over de hele wereld, onderworpen aan de invloed van haar model, de goddelijke lessen die in de geschiedenis en haar profetieën zijn geschreven, genegeerd. Het protestantisme en het katholicisme zijn nu één en zijn daarom bereid om samen, onder de vlag van " *het beest dat uit de aarde opkomt* " uit Openbaring 13:11, hun laatste godsdienstoorlog te voeren tegen de heilige sabbat van God en zijn getrouwe onderhouders: " *En ik zag een ander beest uit de aarde opkomen, en het had twee horens, gelijk die van het Lam, en het sprak als de draak. En hij oefende al de macht van het eerste beest voor zijn ogen uit, en zorgde ervoor dat de aarde en zij die daarop wonen het eerste beest aanbaden, wiens dodelijke wond genezen was. En hij deed grote tekenen, zodat hij vuur uit de hemel liet neerdalen op de aarde voor de ogen van de mensen. En hij verleidde hen die op de aarde wonen door middel van die tekenen die hij macht had te doen voor de ogen van het beest, door hen die op de aarde wonen te vertellen dat zij een beeld moesten maken voor het beest dat de wond van het zwaard had en weer leefde. En hem werd macht gegeven om leven te geven aan het beeld van het beest, zodat het beeld van het beest zou spreken en ervoor zou zorgen dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden. En hij zorgt ervoor dat allen, klein en groot, rijk en arm, vrij en slaaf, een merkteken ontvangen op hun rechterhand of*

op hun voorhoofd, en dat niemand die het merkteken heeft, of de naam van het beest, of het getal van zijn naam, kan kopen of verkopen. Hier is de wijsheid: laat hem die verstand heeft, het getal van het beest tellen. Want het is het getal van een mens, en zijn getal is zeshonderdzesenzestig. "

De " *kooplieden van de aarde* " konden hun aardse bestaan alleen beëindigen als leiders en organisatoren van de laatste vervolging in de aardse geschiedenis onder de symbolische naam van het " *beest dat oprijst uit de aarde* ". En de uitdrukking " *uit de aarde* " is de signatuur die hen in deze twee uitdrukkingen aanduidt, als erfgenamen van de protestantse religie, dat wil zeggen, wat de VS waren vanuit hun historische opbouw. In het geciteerde vers wordt verwezen naar " *het eerste beest* ", wiens naam, volgens Openbaring 13:1, " *het beest dat oprijst uit de zee* " is en dat het coalitieregime van het katholieke pausdom en de tien koninkrijken van West-Europa aanduidt. De sleutelwoorden " *zee en aarde* ", die hen onderscheiden, krijgen betekenis in het scheppingsverhaal: we zien " *de aarde uit de zee opkomen* ", op dezelfde manier waarop **het protestantse of gereformeerde geloof voortkwam uit de pauselijke rooms-katholieke religie** door in de 16e eeuw de naam Gereformeerde Kerk aan te nemen.

De wederkomst van Jezus Christus

De aankondiging van de wederkomst van Jezus Christus impliceert al dat Hij al naar de aarde der mensen is gekomen. Degenen die deze eerste komst niet hebben herkend, zoals de huidige Joodse erfgenamen of welke andere religie dan ook, konden niet profiteren van het aanbod van genade dat door zijn vrijwillige zoenoffer werd verkregen. Maar zelfs voor deze mensen is de situatie niet afgesloten, want geloof kan verschijnen tot het uur van het collectieve en individuele einde van de tijd die door God is geprogrammeerd voor het aanbod van deze genade. Op het laatste moment, wanneer geloof publiekelijk zal worden besproken, zullen de laatste uitverkorenen van Christus de volmaakte harmonie realiseren van het grote heilsplan dat de God van de waarheid in drie fasen heeft bedacht en in de loop van de menselijke geschiedenis heeft volbracht.

De eerste fase betreft de tijd van de uittocht uit Egypte, toen God persoonlijk kwam om zijn volk naar de vrijheid te leiden door hen te bevrijden uit de Egyptische slavernij, een beeld van de slavernij van de zonde dat de verkondiging van zijn geboden duidelijk omschreef. " *Want de zonde is de wetteloosheid* ", aldus 1 Johannes 3:4. In deze ervaring profeteerde God het uiteindelijke doel van zijn reddingsplan. Hij zal de redding van zijn uitverkorenen, die Hij zal leiden, niet naar het aardse Kanaän organiseren, maar naar het hemelse, geestelijke Kanaän, dat wil zeggen, naar zijn hemelse koninkrijk. De aardse ervaring van deze eerste fase betreft de Hebreeën, afstammelingen van Abraham, en dit voorbeeld van de mensheid bestaat uit mannen en vrouwen die de karaktereigenschappen van hun door God gezegende patriarch niet hebben geërfd. Dientengevolge ontbreekt het geloof dat aan gerechtigheid wordt toegeschreven in deze kudde, en leren we dat alleen Kaleb en Jozua waardig bevonden zullen

worden om het land Kanaän binnen te gaan dat God aan zijn experimentele volk als hun nationale thuisland geeft. Ik wil erop wijzen dat dit getal van twee gezegende Hebreëen niet de menigte Hebreëen betreft, maar de twee in wie God geloof en vertrouwen vond, uit de twaalf Hebreëen die als verspieters naar het land Kanaän werden gestuurd. God koos ervoor om Kaleb en Jozua in het zonnetje te zetten, omdat hun geloof wordt onthuld door hun gedrag tijdens een officiële geloofstest waaraan twaalf Hebreëen, de twaalf stammen van Israël, werden onderworpen. We kunnen al opmerken dat we na het schisma dat na Salomo ontstond, deze getallen 2 en 10 zullen vinden, dat wil zeggen de stammen Juda en de Levieten in het ene kamp en de tien andere stammen, die de eerste Hebreeuwse rebellen vormen, in het andere kamp. Dit schisma dat het Israël van God scheidde, was al geen goed voorteken voor de twee gevormde kampen. En we weten dat de tien stammen eerst in afvalligheid vervielen, kort daarna gevolgd door de andere twee stammen die ook in afvalligheid belandden; dit tot het punt dat het volk werd overgeleverd aan de Chaldeeuwse koning Nebukadnezar, die, na de verwoesting van Jeruzalem en de heilige tempel in 586, de overgebleven Hebreëen in ballingschap voerde naar Babylon. U moet begrijpen dat deze ervaring van het oude verbond slechts een pedagogisch doel voor God had, omdat heiligheid georganiseerd in de vorm van religieuze rituelen slechts fictief en theoretisch was. Al deze rituelen hadden als enig doel om door middel van symbolen te profeteren hoe God de zielen van zijn uitverkorenen zou verlossen. Dientengevolge zal ware heiligheid betrekking hebben op het nieuwe verbond dat God zal bouwen op het werk dat in Jezus Christus is volbracht.

De tweede fase van het reddingsproject betreft daarom de instelling van het nieuwe verbond, dat pas na de dood en opstanding van Jezus Christus zal beginnen. Want gedurende de drieënhalf jaar van zijn aardse bediening gelden nog steeds de regels van het oude verbond. Stelt u zich de moeilijkheid voor waarmee hij te maken krijgt: drieënhalf jaar lang moet hij volmaakte gehoorzaamheid tonen aan de wetten en religieuze rituelen van het oude verbond, terwijl hij zijn apostelen en discipelen in zijn leer voorbereidt om deze rituele praktijken achterwege te laten wanneer zij de tijd van het nieuwe verbond ingaan, dat wil zeggen na zijn dood. Let op! Niet alles hoeft te worden opgegeven! Maar alleen wat de dood en opstanding van Jezus Christus volmaakt hebben volbracht; en dat betreft alleen feestelijke religieuze rituelen. En zoals Daniël 9:27 specificeert, houden de religieuze rituelen van dierenoffers *en -gaven* bij voorrang op. Het offer dat door deze ongelukkige dieren werd voorspeld, wordt nu volmaakt volbracht door de dood van een authentiek volmaakte heilige man en door zijn volmaaktheid schenkt hij de geboorte van ware heiligheid. Deze keer is heiligheid niet langer dierlijk, maar menselijk en goddelijk, zoals de ware aard van onze Heer Jezus Christus. Het oude verbond, de profetische fase, verdwijnt als een schaduw voor de werkelijkheid die door Jezus Christus tot stand is gebracht. We moeten ons ten volle realiseren welke moeilijkheden de Hebreëen in zijn tijd ondervonden toen ze Hem hoorden zeggen: "*Jullie hebben gehoord dat ... maar Ik zeg jullie dat*" De woorden die ze hoorden, kwamen uit de mond van een mens, eenvoudig en zonder kunstgrepen. Zulke woorden kregen een

provocerende betekenis tegenover de religieuze orde die zo'n 1500 of 1600 jaar geleden was gevestigd. Bovendien konden zijn boodschappen, zolang Hij leefde, niemand onder zijn toehoorders overtuigen, inclusief de twaalf apostelen die Hij als getuigen van zijn werk had gekozen. Hij wist het, omdat Daniël het had voorspeld in Daniël 9:25: "*Na de tweeënzestig weken zal een Gezalfde worden uitgeroeid, en hij zal ~~geen opvolger hebben~~. Het volk van een leider die zal komen, zal de stad en het heiligdom verwoesten, en zijn einde zal komen als een vloed; het is bepaald dat de verwoestingen zullen duren tot het einde van de oorlog.*" Vanwege de vloek die al op de protestantse religie drukte, vertaalde Louis Segond in zijn vertaling van dit vers het Hebreeuws met de uitdrukking "en hij zal geen opvolger hebben". In een kanttekening schreef hij echter: Letterlijk: "*niemand of niets voor hem*". En natuurlijk is het deze letterlijke vertaling die we moeten behouden, omdat ze bevestigt dat God wist dat Jezus tijdens zijn leven niemand zou overtuigen; werkelijk niemand. Sterker nog, het was pas door zijn opstanding en zijn verschijning onder zijn apostelen en discipelen dat het ware geloof vorm kreeg en zich ontwikkelde. Ze moesten allemaal zien om te geloven, en Thomas' geval was niet uniek, maar wijdverbreid. Deze les laat me beseffen dat waar geloof pas vorm krijgt na het zien. Het zien kan anders zijn en vandaag de dag de vorm aannemen van het zien hoe een lange profetische constructie het bestaan onthult van de goddelijke intelligentie die het bedacht heeft. Deze ontdekking is gelijk aan de verschijning van Christus aan zijn apostelen na zijn dood, omdat het dezelfde onbetwistbare zekerheid in de menselijke geest teweegbrengt. Het is heel belangrijk om dit te begrijpen: God heeft de mens nooit verplicht iets te geloven zonder bewijs. Deze opvatting van geloof is volkomen onjuist, omdat waar geloof alleen kan worden opgebouwd op een overtuigend concreet element. En door me dit te realiseren, begrijp ik dat ongelovigen hun kinderen ertoe aanzetten om in fabels en Sinterklaas te geloven, omdat ze zelf op dezelfde ongerechtvaardigde afgodische manier in God geloven. Zodat het resultaat van dit geloof een beeld van God schept dat is gemaakt volgens het door de mens gewenste concept, en niet dat van God zoals Hij werkelijk is. En dit is de verklaring voor het ontstaan van de vele christelijke religieuze denominaties, aangezien er evenveel verschillende godsbeelden zijn als ongelovigen. Maar Godzijdank! Voor zijn uitverkorenen geeft zijn heilige Bijbel hem het meest exacte, precieze en ware robotportret en beschermt hen tegen leugenachtige goddelijke opvattingen. Waar geloof staat zichzelf niet toe nieuwe dogma's te bedenken of te creëren die niet in overeenstemming zijn met de geschriften van de Bijbel. Het stelt zich tevreden met het stap voor stap volgen van het spirituele pad dat is aangelegd door de profetieën die God in de loop van de geschiedenis in zijn uitverkorenen heeft geïnspireerd. Dit pad is het pad van de waarheid dat Jezus Christus heeft uitgestippeld; het is logisch en altijd perfect coherent.

Aan het einde van zijn bediening, na zijn opstanding, verliet Jezus zijn apostelen en discipelen, steeg op naar de hemel en verdween uit hun ogen. We lezen in Handelingen 1:10-11: "*En terwijl zij, terwijl Hij heenging, hun blik strak op de hemel gericht hielden, zie, daar stonden twee mannen in witte kleding bij hen, en zeiden: Galilese mannen, wat staan jullie daar naar de hemel te kijken? Deze Jezus, die van jullie is opgenomen in de hemel, zal op dezelfde wijze*

terugkomen als jullie Hem naar de hemel hebben zien gaan . Deze hemelse bevestiging, gehoord en doorgegeven door mensen, vormt de basis van ons adventistisch geloof, aangezien dit woord advent betekent. En het is om deze uitzonderlijke ervaring te beleven dat God ons voedt met zijn profetische waarheid. Hij werkt voortdurend aan onze voorbereiding, dus is het noodzakelijk en heilzaam voor ieder van ons om deze dingen voortdurend in gedachten te houden. De wereld en haar perversiteiten volgen hun pad dat hen naar hun ondergang leidt, maar beschermd door een onzichtbaar ijzeren gordijn, wij, zijn uitverkorenen die zijn wil liefhebben en eren, onze weg, zijn pad, leidt ons naar eeuwige verlossing.

In de derde fase bereidt God zijn ontmoeting met zijn uitverkorenen voor.

Van 1843 tot 1844 organiseerde hij de adventistische geloofstests om zijn gekozen vertegenwoordigers in 1863 een eerste strikt Amerikaanse institutionele vorm te geven. Tien jaar later, in 1873, gaf hij zijn werk een universele missie om alle christenen die geroepen waren zich te conformeren aan zijn religieuze dogmatische vereisten, bekend te maken; de twee hoofdthema's waren de verwachting van de wederkomst van Christus en de herstelling van zijn heilige sabbat. In 1994, op zijn beurt getoetst door een geloofstest gebaseerd op de aankondiging van de wederkomst van Jezus voor 1994, vond het officiële adventisme " *lauw* " en " *naakt* " "uitgebraakt" door Jezus Christus. Het adventistische werk wordt in een dissidente vorm voortgezet door de gekozen vertegenwoordigers die hij selecteert uit het adventisme en vervolgens uit de menselijke menigte, waar zijn laatste gekozen vertegenwoordigers nog steeds anoniem te vinden zijn.

Op aarde verslechtert de situatie en na de twee voorgaande wereldoorlogen, vanaf 24 februari 2022, breekt in Oost-Europa een conflict uit in Oekraïne, aangevallen door Rusland. Geleidelijk aan neemt het conflict een volledig Europese en zelfs wereldwijde omvang aan en na het gebruik van kernwapens, Europa vernietigd, Rusland vernietigd, reorganiseren de overlevenden zich onder de voogdij van de Amerikaanse overwinnaar. Ik behoud in deze samenvatting alleen de geprofeteerde leringen die zich uitsluitend richten op christelijke landen. Het spreekt voor zich dat heidense landen niet gespaard blijven in dit destructieve programma, geleid door God, en de demonen die voor deze taak zijn losgelaten.

Sinds het voorjaar van 2018 heeft de God van de waarheid zijn uitverkorenen de exacte datum van zijn wederkomst bekendgemaakt, namelijk het voorjaar van 2030. En om van deze leer te profiteren, is het geloof van de uitverkorenen gebaseerd op twee hoofdwaarheden, namelijk: het geloof in de erkenning van de 6000 jaar die door de Bijbelse goddelijke openbaringen worden bestreken, en de erkenning van het tijdstip van de verzoenende dood van Jezus Christus, namelijk woensdag 3 april 30 van onze gebruikelijke christelijke kalender. Deze boodschap is niet gebaseerd op de logica van eerdere adventistische tests, die allemaal gebaseerd zijn op de geschatte datum van de geboorte van Jezus Christus. Aangezien ik persoonlijk de drager ben geweest van de laatste boodschap betreffende de datum 1994, kan ik deze keuze voor de

geboorte van Jezus Christus bevestigen. En deze redenering werd door Jezus tot 2018 ondersteund. Over dit onderwerp bewijst een profetisch kwatrijn van Michel Nostradamus dat God mensen wilde aanmoedigen om de geboorte van Jezus als basis te nemen voor profetische berekeningen. Hier is de tekst van het 72^e kwatrijn van zijn 10^e eeuw: " **In het jaar 1999, zeven maanden later, zal uit de hemel een grote koning van verschrikking komen, om de grote koning van Angoumois te doen herrijzen, vóór Mars om te regeren door geluk .**" Deze enigszins telegrafische stijl blijft duidelijk genoeg om te worden geïnterpreteerd. De profeet kondigt voor de maand augustus (de 7^e maand, dat wil zeggen juli, is voorbij) van het jaar 1999 de komst aan van Jezus Christus, de Koning die uit de hemel komt om de mensen angst aan te jagen, en zo de grote koning der engelen (een toespeling op zijn naam Michaël) tot leven wekt, en dus vóór en na Mars, de Grieks-Romeinse god van de oorlog of het seizoen van de lente, zal zijn regering (alleen voor zijn uitverkorenen) geluk brengen. Nostradamus heeft altijd data voorspeld die overeenkomen met onze gebruikelijke kalender. Ik zal daarom niets aan dit principe veranderen. Het doel is om zijn boodschap te ontcijferen en het is aan mij om die vervolgens aan te passen aan de werkelijke tijd die God voor ogen heeft, namelijk het jaar 2029.

De datum 1999 veronderstelt het jaar 1999 sinds de geboorte van Christus, ten onrechte zes jaar te laat geschat in onze huidige en gebruikelijke kalender, ontwikkeld door de katholieke monnik Dionysius de Kleine. Maar laten we deze fouten, die geen betekenis meer hebben, vergeten. In Gods werkelijke programma duidt deze datum 1999 het jaar 2029 aan, waarin 6000 jaar van aardse zonde zullen eindigen. Nostradamus is nauwkeurig, hij stelt de datum van "het jaar 1999, zeven maanden" vast als de maand augustus 1999. Alles in deze kalender is echter onjuist: niet alleen duidt de datum 1999 2029 aan, maar deze "zevende maand" duidt in feite aan sinds de lente, dat wil zeggen, sinds 20 maart, 20 of 21 september van de werkelijke kalender die God voor zijn Israël heeft ingesteld. Merk op dat het woord september het getal zeven bevat, wat mensen herinnert aan de werkelijke positie ervan in de tijdstandaard gebaseerd op de aardse seizoenen. Maar deze subtiliteiten worden door Nostradamus genegeerd en komen niet tot uiting in het begrip van zijn boodschap. Hij plaatst zijn aankondiging onder het thema angst en lijkt deze datum in de maand augustus, die volgt op de maand juli, te willen aanduiden als de datum waarop vanuit de hemel de werken van Gods engelen opstandige mensen zullen beginnen te " **schrikken** ". En deze aankondiging wordt bevestigd in Openbaring 6:15-17: " *De koningen der aarde, de groten, de krijgsoversten, de rijken, de machtigen, iedere slaaf en iedere vrije verborgen zich in de grotten en in de rotsen der bergen. En zij zeiden tot de bergen en de rotsen: Valt op ons en verbergt ons voor het aangezicht van Hem, Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam; want de grote dag van Zijn toorn is gekomen, en wie zal kunnen bestaan?* " Openbaring 1:7 bevestigt ook deze vrees voor de ontrouwe christelijke en joodse " *stammen* ": " *Zie, Hij komt met de wolken. En elk oog zal hem zien, zelfs zij die hem doorstoken hebben; en alle stammen der aarde zullen over hem weklagen . Ja. Amen!* De " **vrees** " wordt daarom goed bevestigd en Openbaring 16 presenteert " *de zeven laatste plagen van Gods toorn* ", die de rebellen steeds meer zullen provoceren en

irriteren voordat Jezus verschijnt om hen te veroordelen en te vernietigen. De uitdrukking " *stammen der aarde* " duidt subtiel de geestelijke " *stammen* " aan die gevormd worden door de protestantse religie, gesymboliseerd door het woord " *aarde* ". Maar deze naam " *stam* " verwijst naar de twaalf stammen van Israël, dat wil zeggen naar het volk van God waartoe alle door hem verworpen christelijke religies beweren te behoren, en onder hen allen, de laatste, die van het officiële adventisme. Zij wordt " *uitgebraakt* " en verworpen door Jezus Christus omdat zij niet langer voldoet aan de norm van heiligheid van de ware heiligen die Openbaring 7 afbeeldt met de symbolische " *twaalf stammen* " *die als getuigenis van hun goedkeuring het " zegel van de levende God " ontvangen* .

De " *vrees* " die Nostradamus aankondigde, kan daarom de tijd omvatten die onder het teken van het officiële " **einde van de genade** " **staat, die zou kunnen beginnen in augustus 2029 met de val van de eerste van de " zeven laatste plagen van God** ". Het treft de rebellen in de vorm van een zeer pijnlijke " *kwaadaardige zweer* ", vergelijkbaar met die welke de opstandige Egyptenaren in hun tijd trof. Ik vat de gebeurtenissen samen: in augustus 2029 verbiedt de wet van de rebellen de rest van de ware sabbat, die door God op de zevende dag is geheiligd, door de rest van de Romeinse "zondag" verplicht te stellen, die deze sinds 7 maart 321 heeft vervangen. Zodra deze wet is afgekondigd, maakt Jezus in de hemel definitief een einde aan zijn dienst als voorbidder; er zal voortaan geen bekering meer zijn om verlossing door zijn genade te verkrijgen. En, gekleed in de kledij van wraak, zendt hij zijn engelen om de rebellen te slaan met zijn " *zeven laatste plagen* ". Elke maand treft een nieuwe plaag de opstandige mens, en deze plagen worden in de loop der tijd steeds erger, waardoor de haat en woede van de getroffensten toenemen. De " *zesde plaag* " wordt voorbereid door de opstandige mensen zelf. Overleg tussen de demonen, de katholieke pauselijke autoriteit en de Amerikaanse protestantse autoriteit komt overeen om sabbatvierders een deadline te geven om zich te onderwerpen aan de afgekondigde wet, anders zullen ze doodgeslagen en uitgeroeid worden.

Na deze periode van angst voorspelt Nostradamus **geluk** voor " **vóór na Mars** ". Onze hoop is gebaseerd op de geprofeteerde gegevens en historische getuigenissen die **de lente reeds hebben vastgesteld** als de tijd van de glorieuze komst van Jezus Christus. Welke betekenis moeten we geven aan de naam **Mars** ? Dat is de hele vraag. In de profetie presenteert Openbaring 19 de wederkomst van Christus onder het beeld van een " *strijd* " tegen " *de koningen der aarde* " . "Mars" duidt dan op deze oorlog, deze " *strijd* ", en de uitdrukking " **vóór na** " kan betekenen dat de komst van Jezus **geluk brengt** aan zijn uitverkorenen door hen te beschermen tegen de dood die hen zou treffen, dit " **vóór** " keert zijn strijd zich tegen hun vijanden om hen te vernietigen. Maar op dat uur zijn de uitverkorenen al naar de hemel gegaan in het koninkrijk van God. En voor hen is het eeuwige **geluk** begonnen en zal het nooit eindigen. Maar tegelijkertijd bevestigt de vermelding van de **maand " maart "** de tijd van de wederkomst van Christus, de redder van zijn geliefde uitverkorenen, dat wil zeggen het onderwerp van de " *zevende* " van de " *zeven laatste plagen* "; wat tevens het moment vormt van de vervulling van de " *zevende bazuin* " die wordt aangehaald in Openbaring 11:15. De uitverkorenen die de hemel zijn binnengegaan, op aarde, " *de koningen*

der aarde ", verleid en bedrogen, dragen voor God de straf van de " wijnoogst " uit, die bestaat uit het afslachten van de valse herders en valse leraars van de christelijke en joodse religie, dat wil zeggen de priesters en herders die de religieuze leugens van het rooms-katholicisme leerden en rechtvaardigden. Alle bewoners van de aarde komen dan om onder een regen van enorme hagelstenen die neerdaalt en het einde markeert van de " zevende " van de " zeven laatste plagen van de toorn van God ". Het wordt aangehaald in Openbaring 16:21.

De uitdrukking " **voor na Mars** " brengt een belangrijke boodschap over, want wat betekent " **voor** en **na** "? Simpelweg dat de tijd van de datum die is vastgesteld door " **na Mars** ", dat wil zeggen die van Pasen op 3 april 2030, zal worden " **verkort** " en teruggebracht tot de dag van **de lente** , waarbij de tijd ervoor het enige referentiepunt is voor de berekening van de tijd die God aan zijn volk Israël heeft bevolen in Exodus 12:2: " **Deze maand zal voor u de eerste der maanden zijn; het zal voor u de eerste der maanden van het jaar zijn .** " En Mat. 24:22 bevestigt op zijn beurt Jezus' intentie **om "de tijden "** die zijn vastgesteld door de logica van de profetische constructie, dat wil zeggen Pasen op 3 april 2030, te "verkorten": " **En indien die dagen niet werden verkort , zou niemand behouden worden; maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden verkort .** " In Matteüs 24 verwacht Jezus opzettelijk het antwoord dat hij geeft aan zijn apostelen die hem vragen stellen over " **de tekenen van de eindtijd** ". Want na de vervolgingen te hebben geprofeteerd die zijn uitverkorenen gedurende het hele christelijke tijdperk na de lancering van zijn Kerk zal treffen, herhaalt hij meerdere malen zijn beschrijving van de gebeurtenissen die vervuld zullen worden in de " **eindtijd** ", duidelijk gedefinieerd in vers 14: " **Dit goede nieuws van het koninkrijk zal in de hele wereld worden gepredikt als een getuigenis voor alle volken. Dan zal het einde komen .** " En in een van deze herhalingen glipt hij in vers 22 deze belangrijke verduidelijking gericht aan zijn dienaren van de eindtijd: " **En indien die dagen niet werden ingekort , zou geen vlees behouden worden; Maar ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort .** " Want zij zullen persoonlijk getroffen worden door het doodsvonnissen dat door de laatste rebellen in de geschiedenis van de aardse zonde is afgekondigd. Voor het overige kunnen we rekenen op de macht van God om intelligentie te verhullen en de rebellen te dwingen alleen belang te hechten aan deze datum van het Pascha van 3 april 2030, de datum die logischerwijs is vastgesteld door het hoogtepunt van de 2000 jaar die begonnen zijn op 3 april 2030, de datum van de verzoenende dood van de Redder van de uitverkorenen. Wie kan ontsnappen aan de blindheid die door de Almachtige God is bevolen? Geen van zijn schepselen en vooral niet zijn vijanden. Ik kan hiervan getuigen, omdat ik persoonlijk aan deze goddelijke macht ben onderworpen toen ik volgens zijn plan overtuigd moest worden van de wederkomst van Jezus Christus in het jaar 1994, en de argumenten ten gunste van deze hoop ontbraken niet. Bovendien, welke betere datum kunnen ze kiezen om de laatste uitverkorenen ter dood te brengen dan die van de verjaardag van de dood van Jezus? En ik voeg eraan toe Dit argument geeft de mogelijke redenering van deze boosaardige rebellen weer: "Aangezien zij volgens hun berekeningen de wederkomst van Jezus op 3 april 2030 verwachten, laten we hen tot die datum de

tijd geven. En als Jezus dan niet is tussenbeide gekomen om hen te redden, hebben wij alle recht om hen te doden."

Het is schitterend om op te merken hoe het antwoord dat Jezus aan zijn tijdgenoten gaf een dubbele betekenis had voor hen en voor ons. Laten we er namelijk op letten dat ook voor hen de tijd werd ingekort om te ontkomen aan de slachting die de inwoners van Jeruzalem in 70 trof, die aan de Romeinse legers werd overgeleverd. Want voordat ze de stad verwoestten, braken ze het beleg op en vertrokken ze. Het was dit vertrek, dat door God was georganiseerd als een verkorte tijd, die hen in staat stelde de stad te verlaten voordat de Romeinen terugkeerden en alle inwoners uitmoordden en de stad en haar heilige Tempel verwoestten. Ook in Mattheüs 24:15-20 raakten Jezus' aankondigingen hen in het bijzonder: " *Wanneer u daarom de gruwel der verwoesting, waarvan de profeet Daniël gesproken heeft, op de heilige plaats ziet staan - wie het leest, moet het begrijpen! Laten dan degenen die in Judea zijn, vluchten naar de bergen; Wie op het dak is, moet niet naar beneden gaan om iets uit zijn huis te halen; en wie op het veld is, moet niet terugkeren om zijn mantel te halen. Wee de zwangeren en de barenden in die dagen! Bid dat uw vlucht niet in de winter of op sabbat zal plaatsvinden.* In hun historische context was urgentie de voorwaarde voor redding. In de eindtijd zal de situatie heel anders zijn, omdat de maatregelen tegen de laatste heiligen geleidelijk zullen worden genomen tot het definitieve besluit om de onoverwinnelijke mensen die ten onrechte verantwoordelijk worden gehouden voor de rechtvaardige toorn van God, ter dood te brengen. Bovendien zal de redding van de laatste heiligen uitsluitend afhangen van de tussenkomst van Jezus Christus. In zijn boodschap citeert Jezus Daniël met betrekking tot de aankondiging in Daniël. 9:26-27: " *En na de tweeënzestig weken zal een Gezalfde worden uitgeroeid, en hij zal geen opvolger hebben. Het volk van een heerser die zal komen, zal de stad en het heiligdom verwoesten, en hun einde zal komen als met een vloed; het is bepaald dat de verwoestingen zullen duren tot het einde van de oorlog.* " Vervolgens gaat het eerste deel van vers 27 over de bediening van de Messias Jezus, het hoofdonderwerp van de profetie: " *Hij zal een sterk verbond sluiten met velen voor één week, en voor een halve week zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden;* " Vervolgens richt het tweede deel van het vers zich opnieuw op de " **afschuwelijke** " daden begaan door Rome in zijn twee opeenvolgende keizerlijke en pauselijke fasen: " ~~*de verwoester zal de meest afschuwelijke dingen doen, totdat vernietiging en datgene wat bepaald is op de verwoester neerkomen.*~~ " Deze vertaling voorgesteld door Louis Segond is onjuist; hier is de juiste vertaling: " *En onder de vleugel [zullen] de gruwelen der verwoesting zijn; en tot een volledige vernietiging en het zal verbroken worden [volgens] wat is verordend, op het [land] desolaat .* " Het feit dat het thema van Jezus' bediening tussen de twee evocaties van Romeinse acties wordt ingevoegd, geeft het hele vers een chronologische volgorde van geprofeteerde gebeurtenissen. Jezus' bediening speelt zich af tussen de herfst van 26 en zijn dood, die vervuld wordt op 30 april. Vervolgens, als gevolg van het Joodse ongeloof geprofeteerd in vers 26, " *en niemand voor hem* ", wordt de natie in 70 vernietigd door de Romeinse troepen die op een " **afschuwelijke** " manier, maar op Gods bevel, de heilige Tempel van Jeruzalem en alles wat " **de heiligheid** " van het oude verbond

vertegenwoordigt, vernietigen, inclusief de Joodse geestelijkheid die zich in het bijzonder schuldig maakt aan dit ongeloof, dat door God wordt beoordeeld en veroordeeld.

Het proces van afgodisch Kerstmis

Sinds het begin van mijn profetische bediening, waartoe de Heer God Jezus Christus mij riep, ben ik van ontdekking naar ontdekking gegaan, en in de loop der tijd ben ik het enorme belang gaan begrijpen dat God **profetisch hecht** aan de dingen die Hij na de schepping heeft georganiseerd. Sterker nog, voor Hem krijgt alles profetische waarde, omdat God in Zijn denken meerdere verbindingen legt tussen het verleden, het heden en de toekomst van het leven.

Vandaag roep ik het proces tegen de Afgodische Kerst op. En ik zal dit proces presenteren zoals het zich in een rechtszaal zou voordoen, zoals ze zich op aarde zouden voordoen. Om de beurt zullen twee advocaten, één namens de aanklager en één namens de verdediging, hun argumenten presenteren aan de juryleden die u vertegenwoordigt. De uitwisseling vindt plaats onder het voorzitterschap van de God van de waarheid.

Het woord wordt gegeven aan de verdediging:

"Edelachtbare, heren van de jury, het festival is eeuwenoud en brengt vreugde aan de mannen die het vieren en eren; het brengt vreugde aan kinderen en ouders."

Het woord wordt gegeven aan het Openbaar Ministerie:

"De tijd verandert de leugen niet in waarheid en geeft geen aanleiding tot enige legitimiteit; hij brengt vreugde aan mensen en kinderen, maar hij bedroeft de God van de waarheid."

Het woord wordt gegeven aan de verdediging:

"Het heeft als verdienste dat het de geboorte van Jezus Christus herinnert."

Het woord wordt gegeven aan het Openbaar Ministerie:

"Jezus kwam niet naar de aarde om zijn geboorte te vieren, maar zijn verzoenende dood. De herinnering aan zijn dood impliceert op zichzelf de noodzaak van zijn geboorte. Zijn geboorte brengt de zondige mens niets, terwijl zijn dood hem kan redden."

Het woord wordt gegeven aan de verdediging:

"De viering, die een jaarlijkse traditie is geworden, verplicht de mensheid de komst van Jezus op aarde te herdenken."

Het woord wordt gegeven aan het Openbaar Ministerie:

Jezus kwam niet naar de aarde om wie dan ook te dwingen rekening te houden met deze komst. Hij kwam om goddelijke liefde te tonen, en liet de mens vrij om daar al dan niet rekening mee te houden. Ik voeg eraan toe dat God, om de herinnering aan de geboorte en dood van Jezus levend te houden, vanaf de schepping van de wereld de geheiligde rust van de ware zevende dag heeft ingesteld, die sindsdien sabbat wordt genoemd. Het vierde gebod, dat dit voorschrijft en gebiedt, begint precies met de woorden: *Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt...* Gehoorzaamheid aan dit gebod bevordert daarom de herinnering

aan het werk dat Jezus Christus heeft volbracht; dit temeer daar de wekelijkse sabbat de laatste rust van het zevende millennium voorspelt, waarin zijn uitverkorenen, verlost door zijn zoenoffer, voor eeuwig zullen binnengaan.

Het woord wordt gegeven aan de verdediging:

"Kerstmis is een tijd van gemeenschap en het samenbrengen van mensen en volkeren, en van ouders en hun kinderen."

Het woord wordt gegeven aan het Openbaar Ministerie:

"Wat is het nut van deze korte periode van inzicht, aangezien de slechte aard van de mens weer de overhand neemt zodra het feest voorbij is, en soms zelfs tijdens de feestmaaltijd? Dit moment van inzicht krijgt een illusoir, hypocriet karakter."

Het woord wordt gegeven aan de verdediging:

"Deze traditie bevat mensen die elkaar graag geschenken geven en kinderen die het leuk vinden om geschenken te ontvangen."

Het woord wordt gegeven aan het Openbaar Ministerie:

Al bijna 6000 jaar beleeft de mens plezier aan het zondigen tegen God. Maakt dat zonde legitiem? En wat zijn de gevolgen van deze geschenkenuitwisselingen en welke effecten hebben ze op kinderen? De menselijke geest, inclusief die van hun kinderen, is dus gevormd naar de behoefte aan en verwachting van beloning. Trainen we huisdieren of wilde dieren niet op deze manier? Zou het niet beter zijn voor hun mentale ontwikkeling om geschenken te geven in plaats van ze te ontvangen? In ieder geval is dit wat God voor zijn schepselen doet.

Het woord wordt gegeven aan de verdediging:

"Dit festival is heel nuttig omdat het de handel bevordert en veel mensen de kans biedt om een inkomen te verdienen."

Het woord wordt gegeven aan het Openbaar Ministerie:

Dit argument maakt deze feestdag juist zo onaangenaam voor God. Want Kerstmis, net als alle religieuze feestdagen die door de pauselijke rooms-katholieke religie zijn ingesteld, vormt het religieuze voorwendsel dat de "*tempelkooplieden*" die er profijt van hebben, in de loop der tijd verrijkt. Juist door hen deze verrijkmiddelen aan te bieden, is de valse katholieke religie door westerse mensen gewaardeerd geworden. Laten we eens kijken wat deze feestdag in de 20^e eeuw is geworden; de VS hebben hem gegrepen om helemaal opnieuw het personage van de Kerstman te creëren, gemaskeerd door een witte baard en gekleed in een rode jas, overeenkomstig de kleuren van hun beroemde drankje, Coca-Cola; rood is immers de symbolische kleur van de zonde. En wat zou Jezus doen als hij vandaag midden in de kerstvakantie zou verschijnen? Hij zou een zweep nemen en alle "aardkooplieden" die in Openbaring 18:3 worden genoemd, van zijn dorsvloer verjagen, omdat zij in onze tijd de nieuwe "*tempelkooplieden*" zijn die het religieuze subject met hun houding verontreinigen.

Het woord wordt gegeven aan de verdediging:

"Dank u wel, Edelachtbare, maar ik heb geen argumenten meer."

De vervolging kan dus worden voortgezet:

Het kerstfeest heeft geen religieuze legitimiteit, omdat Jezus Christus door zijn dood een einde maakte aan alle religieuze feesten van het oude verbond en ze

niet verving door nieuwe feesten. Religie gaat niet over het eren van feesten, maar over het eren van het offer van Jezus Christus, wat gaat over het hernieuwen van een liefdevolle relatie met God, de ware Vader die ons schiep in Adam en Eva, onze eerste vleselijke ouders. Achter het kerstfeest schuilt een heidens erfgoed dat al bestond in het keizerlijke Rome, dat deze periode "het feest van de Saturnalia" noemde. Het vierde de geboorte van de zon na het moment van de winterzonnewende. De zonnige dag, teruggebracht tot zijn kortste tijd, begon zijn cyclus van toename te hervatten, en de heidenen plaatsten deze dingen onder de cultus van Tammuz, geërfd van koning Nimrod ten tijde van de "*Toren van Babel*". Tammuz was zijn zoon, die na zijn dood vergoddelijkt werd en beweerde zich weer bij de zon te hebben gevoegd. In onze tijd duiken deze oude heidense feesten, gekenmerkt door voedsel en seksuele orgieën, weer op met hun steeds minder religieuze, algemene karakter. Het resterende doel is het vieren en genieten van nieuwe maaltijden die volledig in strijd zijn met de door God vastgestelde gezondheidsregels. Want ik herinner u eraan dat de dood van Jezus Christus varkensvlees, dat in Leviticus 11 als onrein voedsel wordt geclassificeerd, niet tot rein voedsel heeft gemaakt; hetzelfde geldt voor schaaldieren en zeevruchten, die vaak de oorzaak zijn van ernstige, soms fatale, voedselvergiftiging, omdat ze als zeefilters alle zeeverontreinigingen die hun voedsel vormen, concentreren. Er is nog één aspect van Kerstmis dat alle legitimiteit wegneemt. Het is de datum waarop de geboortedag van Jezus gevierd zou moeten worden. Het blijkt echter dat God de mens niet heeft toegestaan deze datum precies vast te stellen. Het lijkt mij legitiem om daarin Zijn wens te zien dat het niet gevierd zou worden. Sterker nog, de hele mensheid, inclusief zijn laatste trouwe dienaren, heeft... slachtoffer geworden van deze interesse in de geboorte van Jezus. Valse christenen wilden het vieren, en zijn uitverkorenen hebben altijd gedacht dat deze geboortedatum belangrijk was in profetische berekeningen. Maar wat gebeurde er? Deze genegeerde datum bleek volkomen nutteloos, omdat de berekeningen die gemaakt worden op basis van de profetische tijdsduren die in de profetieën van de Bijbel worden genoemd, uitsluitend gebaseerd zijn op de gebeurtenissen die het begin en einde van deze tijdsduren markeren. De datum van Jezus' geboorte werd dus genegeerd en zonder enig ongemak over het hoofd gezien; profetische constructie was mogelijk, zonder het te weten, ook al waren de historische maatstaven gebaseerd op een volledig valse kalender die in de 6^{ee} eeuw werd vastgesteld door de katholieke monnik Dionysius de Kleine. De aarde was vanaf het begin een land van zonde, maar vandaag, aan het einde der dagen, is het ook een land van leugens. Zo herkennen we in haar het portret van haar ware vader, de duivel, Satan, "*een leugenaar en een moordenaar van den beginne*", volgens de woorden van Jezus in Johannes 8:44: "*Jullie zijn van jullie vader de duivel, en de begeerten van jullie vader zijn jullie willen doen. Hij was een moordenaar van het begin af aan, en hij blijft niet in de waarheid, omdat er geen waarheid in hem is. Wanneer hij een leugen spreekt, spreekt hij uit zijn eigen leugen; want hij is een leugenaar en de vader ervan.*" Edelachtbare, heren van de jury, mijn vervolging eindigt daarom hier, en ik volhard en teken om Kerstmis tot een onwettig feest van afgodendienaars te verklaren.

De juryleden die u vertegenwoordigt, hoeven dus alleen nog maar te oordelen over het feest van de vermoedelijke en bewezen schuldigen. Wat God, de voorzitter van het tribunaal, betreft, hij heeft het lang geleden al beoordeeld en veroordeeld, maar zonder de mensen ervan te weerhouden het te vieren; en dit geldt ook voor talloze zonden, kwade daden en boze gedachten die hij de vrije loop laat zonder ze goed te keuren. Pas wanneer het tijd is om de rekeningen te vereffenen, wordt zijn lang onderdrukte en ingehouden woede, door zijn straffen, op zijn ware niveau gemeten.

In dit tweede deel nodig ik u uit om een profetische blik te werpen op de gebeurtenissen die de geboorte van Jezus markeren. Het evangelie van Lucas behandelt met name dit moment van de geboorte van de Redder van de uitverkorenen. Houd in gedachten dat deze gebeurtenissen volledig door God georganiseerd zijn, want ze dragen uiterst belangrijke profetische boodschappen met zich mee, zoals u zult zien.

Ten eerste merk ik op dat er een volkstelling werd gehouden onder het Joodse volk, het Israël Gods. De Romeinse en Joodse archieven zouden deze actie daarom vastleggen en ons normaal gesproken in staat stellen het geboortjaar van Jezus Christus te dateren. Dit was echter niet het geval. En door een opeenstapeling van fouten werd de officiële datum met zes jaar verdraaid. Jezus werd zes jaar vóór het begin van het jaar 1 geboren dat hem in onze rooms-katholieke kalender wordt toegeschreven. Vervolgens veroorzaakte de volkstelling een overschot aan vrije plaatsen in de herbergen en hotels verspreid over het land Israël, zozeer zelfs dat Jozef en Maria geen kamer konden vinden om in te slapen, en het was in deze situatie dat Maria haar goddelijke zoon, Jezus, zou baren. Op het laatste moment werd hun een stal aangeboden, de plaats waar de dieren verblijven, als verblijfplaats. Ik zie in dit feit een vreselijke profetische aankondiging die God in de eerste plaats tot het Joodse volk richt, maar ook tot de hele mensheid. Wat is dan zijn boodschap? De hele wereld is overgeleverd aan de duivel en de Zoon van God heeft daar geen plaats. Hij zal op aarde behandeld worden als een dier, in feite als "*een lam*" dat ter dood zal worden overgeleverd, nadat talloze lammeren geofferd zijn om zijn reddingswerk te profeteren. Bij zijn geboorte wordt Jezus niet in een wieg gelegd, maar in de kribbe van een os, liggend in het stro; we hebben hier de aankondiging dat zijn lichaam als voedsel zal worden aangeboden, wat Hij zal bevestigen door op de vooravond van zijn dood tegen zijn apostelen, aan wie Hij ongezuurd brood aanbood, te zeggen: "*Dit is mijn lichaam; eet het, allen.*" God heeft alle reden om de herders van Bethlehem te begunstigen, omdat Hij in Jezus de opperste "*Goede Herder*" zal worden. Het is aan deze laaggeplaatste mensen dat God het voorrecht schenkt om de baby Messias te verheerlijken. In deze tijd van de lente, op nog koele nachten, zaten de herders waarschijnlijk met elkaar te praten rond een vuur, toen de hemel om hen heen oplichtte met het bovennatuurlijke licht dat was geschapen door de heilige engelen die God hen had gezonden. Dit engelachtige licht kwam om te getuigen van de geboorte, op aarde, van Jezus Christus, "*het licht van de wereld*". Maar reeds voorspelde de onmogelijkheid om een plaats in een hotel te vinden deze woorden van Johannes: "*maar de duisternis heeft het niet overwonnen.*" Dit

duistere voorteken was al bevestigd sinds de tijd van Daniël, die in Daniël 9:26 over de " *uitgeroeide Messias* " had geschreven: "... niemand voor Hem ." Maar hij specificerde onmiddellijk wat Gods reactie zou zijn, geconfronteerd met deze demonstratie van opstandige ongeloof: " *Het volk van een heerser die komen zal, zal de stad en ~~het heiligdom~~, de heiligheid, verwoesten, en zijn einde zal komen als een vloed; er is besloten dat de verwoestingen zullen duren tot het einde van de oorlog.* " Het bewijs van ongeloof, getoond in het jaar 30, werd in het jaar 70 gestraft door Romeinse handen en wapens. Deze 40 jaar van definitief uitstel herinneren aan de 40 jaar van verblijf in de Arabische woestijn van de nationale geboorte van Israël; de twee markeren aldus de " *Alfa en Omega* " tijden van het oude verbond.

Het Evangelie van Matteüs vormt een aanvulling op dat van Lucas en onthult het bezoek van de oosterse magiërs die het kind Jezus kwamen begroeten, eren en offers van " *goud, wierook en mirre* " aan hem brachten. De heilige familie woonde 40 dagen in Bethlehem, maar na deze periode van reiniging vertrokken ze op Gods bevel naar Egypte en woonden na hun terugkeer in hun stad Nazareth.

Na de herders werd de geboorte van Jezus vereerd door oosterse buitenlanders, in feite astrologen die bijzonder geïnteresseerd waren in feiten over Israël. Dit volk intrigeerde immers alle volken der aarde vanwege hun aanbidding van één enkele God. Zo benijdden buitenlanders, net als de Samaritanen tijdens Jezus' bediening, de religieuze glorie van de Joden. Ook zij verlangden ernaar de grote Schepper, die door de Joden was geopenbaard, te dienen en te eren. In werkelijkheid noemde God zichzelf, als Schepper van al het leven, Koning van Israël alleen maar om de afgunst op te wekken van andere volkeren die verslaafd waren aan de zonde en hun afgodische heidense praktijken. De drie wijzen of magiërs beoefenden astrologie, een wetenschap die hen ertoe bracht de hemel te observeren, wat hen fascineerde. En vóór deze onmetelijkheid werd in hen de " *gedachte van de eeuwigheid* " gewekt, die zij toeschreven aan de ene God van Israël. Deze drie wijze mannen, die geen "koningen" waren, worden ons voorgesteld als een voorloper van de intrede van de heidenen in de genade van Christus, terwijl paradoxaal genoeg de Joden, die de officiële bewaarders van zijn orakels en verordeningen waren, zichzelf van zijn verbond zouden uitsluiten. De offers die aan het kind Jezus werden gebracht, droegen profetische boodschappen. " **Het goud** " profeteerde het geloof dat deze heidenen, veracht door de Joden, hem zouden tonen. " **De wierook** " **profeteerde de balseming van zijn lichaam, dat " drie dagen en drie nachten "** zou blijven , wat in werkelijkheid " **drie nachten en drie dagen** " was, in het graf van Jozef van Arimathea. En " **de mirre** " profeteerde dat zijn leven en dood door God en al zijn uitverkorenen zouden worden gevoeld als " *een welriekende geur* " die hem tot de ideale voorbidder zou maken, volmaakt in alles, om de gebeden van de berouwvolle uitverkoren heiligen aanvaardbaar te maken voor de grote Schepper, God, beledigd door de begane zonden.

Na dit bezoek, door God in een droom gewaarschuwd, keerden ze rechtstreeks terug naar hun land in het Oosten. Jozef, Maria en Jezus van hun kant gingen op bevel van een engel in Egypte wonen tot de dood van koning Herodes

de Grote. Hij kreeg daarom niet het antwoord dat hij van de Wijzen verwachtte. Maar volgens Matteüs 2:16 weten we dat hij " twee jaar " na dit bezoek in een moorddadige razernij uitbarstte die leidde tot de massamoord op alle kinderen van " twee jaar en jonger " in de stad waar Jezus geboren was: Bethlehem in Judea. Hij stierf kort na deze verschrikkelijke daad, en het was deze datum van zijn dood die de monnik Dionysius de Jongere toeschreef aan de geboorte van Jezus. Door zijn kalender te baseren op de stichting van Rome, waar hij zich vier jaar op had vergist, met de twee jaar die in Matteüs 16 worden genoemd, komen we op de zes jaar van een totale fout in onze gebruikelijke kalender. Heeft God de inwoners van de regio door deze kindermoord laten boeten voor hun onverschilligheid ten opzichte van de geboorte van hun Messias? Ik zie in deze actie eerder een somber voorteken dat de hele natie in het jaar 70 zal treffen, omdat ze dan zal boeten voor haar verwerping van de door God voorgestelde Messias. De kindermoord is profetisch gericht tegen Jezus' generatie. Wanneer hij op 35-jarige leeftijd en 14 dagen gekruisigd sterft, zullen mensen van zijn leeftijd in de hele natie autoritaire beschuldigingen dragen, waardoor ze bijzonder verantwoordelijk en schuldig worden voor het nationale ongeloof van het land. Op dezelfde manier bevond de opstandige Franse generatie van mei 1968 zich in de laatste dagen van vloek aan het hoofd van Frankrijk.

Na het bezoek van de Wijzen, veertig dagen na Jezus' geboorte, presenteerde zijn aardse familie hem in de tempel van Jeruzalem. Die dag werd Jezus herkend en aanbeden door twee zeer oude mensen. De vrome man Simeon en de profetes Anna brachten hem op hun beurt hulde. Zo kregen de ouders een verdere bevestiging dat Jezus, hun door God geleende zoon, inderdaad de Messias was die hun volk Israël verwachtte en hoopte. Dit deed het volk echter niet ontwaken in slaap met zijn traditionele rituelen, en de voorspelling van Simeon in Lucas 2:34 zou letterlijk in vervulling gaan: wanneer ze over hem ontwaakten, zou dat leiden tot een geschil, tot een dodelijke controverse: "*Simeon zegende hen en zei tot Maria, zijn moeder: 'Zie, dit kind is bestemd om de val en de opstanding van velen in Israël teweeg te brengen en een teken te worden dat tegenspraak zal uitlokken .'*"

Goddelijke rechtvaardige woede

Voor veel mensen kan God niet onderhevig zijn aan woede, omdat Hij liefde is. Wie zo redeneert, bedriegt zichzelf, want in de Bijbel spreekt God vaak over zijn woede, maar het is essentieel om die als "rechtvaardig" te kwalificeren; want zonder deze kwalificatie zou die niet te rijmen zijn met zijn aard als God van liefde. Deze mensen maken de fout goddelijke woede te interpreteren volgens het menselijke model. Maar ze vergeten dat er tussen hen en God enorme fundamentele verschillen bestaan, en wel in de eerste plaats dit: zij zijn slecht en God is goed. Menselijke woede is onrechtvaardig omdat ze het gevolg is van een boze geest. En integendeel, Gods woede is rechtvaardig omdat Hij goed en waarlijk liefdevol is. Wanneer de mens gefrustreerd raakt in zijn verlangen, wordt hij boos en voelt hij in zichzelf de behoefte om anderen om hem heen, maar ook

zichzelf, schade te berokkenen. Want wanneer God gefrustreerd raakt in de gehoorzaamheid die Hem toekomt, omdat Hij de Schepper is aan wie al het leven zijn bestaan te danken heeft, veroorzaakt zijn frustratie hem lijden en pijn. Zijn lijden is gebaseerd op de noodzaak om zijn schepselen te straffen en te laten lijden. Om een beeld te gebruiken: God is een leeuw die alleen maar doodt om te eten, terwijl de slechte mens een tijger is die doodt voor het plezier van het doden.

Jezus getuigde met zijn woorden van dit goddelijk ongenoegen dat bestaat uit het slaan van zijn schepselen in Lucas 9:54-55: “ *Toen zijn discipelen, Jakobus en Johannes, dit zagen, zeiden ze: Heere, wilt Gij dat wij zeggen dat er vuur van de hemel moet neerdalen en hen verteren*, zoals ook Elia gedaan heeft? Jezus keerde zich naar hen om en bestrafte hen met de woorden: ‘ **Jullie weten niet wat voor geest jullie hebben . Want de Mensenzoon is niet gekomen om de levens van de mensen te vernietigen, maar om ze te redden .** ’ En ze gingen naar een ander dorp. Dit voorbeeld laat ons zien waarom het Joodse volk zijn Messias zal verwerpen. Jakobus en Johannes zijn twee Joodse mannen wier geest gevoed is door het glorieuze verleden van het Israël Gods. Ze zijn er trots op tot dit volk te behoren dat God uit de Egyptische slavernij heeft bevrijd, en zijn er ook trots op de openbaringen te kennen die God aan Mozes heeft gedaan. Ze hebben met geloof het getuigenis aanvaard over de vernietiging van Gods vijanden door " *vuur uit de hemel* ", het geval van Sodom en Gomorra, en het geval dat Elia, de profeet volgens 2 Koningen 1:10, volbracht heeft: " *En Elia zei tegen de hoofdmans van vijftig: Als ik een man Gods ben, laat er dan vuur uit de hemel neerdalen en u en uw vijftig verteren.*" En vuur daalde uit de hemel neer en verteerde hem en zijn vijftig. " En dit werd twee keer herhaald, dus Jakobus en Johannes getuigden slechts van hun geloof in God en zijn Bijbelse openbaringen. Maar net als in het geval van Petrus, tegen wie hij zei: " *Ga weg, Satan!*" ", zei Jezus tegen Jakobus en Johannes: " **Jullie weten niet van welke geest jullie zijn** "; die van de duivel of een van zijn demonen, of zelfs van hun eigen boze geest. En Hij geeft de reden waarom het nog niet tijd is om het " *vuur uit de hemel* " te activeren: " **Want de Mensenzoon is niet gekomen om de zielen van de mensen te vernietigen, maar om ze te redden .** " Ten tijde van Jezus' bediening wist niemand dat de Messias alleen maar onder hen kwam om te sterven; dat was de enige manier om hun zielen te redden. Zijn apostelen zelf zouden dit pas begrijpen na zijn opstanding, na de voltooiing van zijn verzoenende dood. Maar in zijn antwoord koppelt Jezus deze onmogelijkheid om het " *vuur uit de hemel* " te activeren duidelijk aan het enige moment van zijn komst naar de aarde. In feite komt deze aardse bediening om de God van liefde te openbaren die de God van gerechtigheid in de gedachten van de mensen had verborgen. Het " *vuur uit de hemel* " was neergedaald op opstandige mannen om te getuigen dat God het leven dat Hij heeft gegeven, kan vernietigen wanneer het ongehoorzaam is. Maar na zijn demonstratie van liefde in Christus, het " *vuur uit de hemel* ", zal niet meer neerdalen, omdat dit getuigenis geen betekenis meer voor Hem heeft. Dit is een zeer belangrijk criterium dat kenmerkt wat God " *het nieuwe verbond* " noemt, en wat het " *nieuw* " maakt, is juist Zijn liefdesbetuiging aan zijn uitverkorenen alleen, omdat het hun alleen maar ten goede kan komen.

Vanuit dit bewijs van zijn liefde, zoals een visser die zijn net in zee uitwerpt, wacht God geduldig tot zijn net gevuld is met vis en wanneer hij het naar zijn zin weer vol terughaalet, zal voor de hele mensheid het einde van de genadetijd aanbreken. De goddelijke voorbidder zal ophouden met voorspreken; zijn uitverkorenen zullen worden bewaakt en beschermd door zijn heilige en trouwe engelen; zij zullen niets meer riskeren van slechte mensen en slechte engelen. Maar in deze nieuwe situatie zal Jezus zijn kleet van "wraak" aantrekken, zoals voorspeld in Jesaja 61:2: "Om het jaar van Gods welbehagen uit te roepen en de dag van de wraak van onze God; om allen die treuren te troosten." Nu het "jaar" of de "tijd" van welbehagen voorbij is, dient het uur van de "wraak" zich aan en kan God al zijn "gerechtvaardigde" toorn uiten.

Het voorbeeld van deze rechtvaardige woede is de straf van "Babylon de grote, de hoer", genoemd in Openbaring 17 en 18. Dit thema wordt aangekondigd onder verschillende symbolen tijdens deze profetische openbaring. Dit eerste vers van Openbaring 10:2 onthult de twee belangrijkste oorzaken van Gods woede in Christus: "Ik zag een andere sterke engel uit de hemel neerdalen, bekleed met een wolk, en op zijn hoofd was **de regenboog**, en zijn gezicht was als **de zon**, en zijn voeten als vurige pilaren." De eerste van deze twee oorzaken betreft het afschuwelijke, perverse gebruik dat LGBT-mensen hebben gemaakt van het beeld van **de "regenboog"**, dat zij als een universeel symbool hebben genomen. Om de "rechtvaardige woede" te begrijpen die dit bij God teweegbrengt, moeten we onthouden dat Hij "**de regenboog**" aan mensen gaf als teken dat Hij niet langer opstandige, boze geesten zou vernietigen met een "vloed van wateren". Nu, in de dagen van de "eindtijd", grijpen de laatste rebellen dit symbool aan om hun libertaire, losbandige, verdorven en perverse eisen te vertegenwoordigen, die door God en zijn uitverkorenen als "**afschuwelijk worden beoordeeld**". De tweede oorzaak is de cultus van rust op de eerste dag van de week, die de Romeinse zondag vormt, oorspronkelijk aangenomen als de heidense "dag van de onoverwonnen **zon**" op 7 maart 321, in opdracht en decreet van keizer Constantijn I bekend als "de Grote". Merk op dat "**zijn voeten**" als "**vuurkolommen**" zijn, dat wil zeggen, volgens de verschijning waaronder God de Egyptische legers had tegengehouden, de tijd om een pad te openen voor zijn Hebreeuwse volk om "de Rode Zee" over te steken, zodat ze Arabië konden binnengaan en zich in veiligheid konden vinden. Maar hier zullen deze "**vuurkolommen**" zijn twee belangrijkste vijanden van het christelijke tijdperk **en degenen die bondgenootschappen met hen sluiten, treffen**. Vers 2 vertelt ons: "Hij had een geopend boekje in zijn hand. Hij zette zijn rechtersvoet op **de zee** en zijn linkervoet op **de aarde**"; "Zijn twee vijanden zijn, in volgorde van grootte en chronologisch: de pauselijke en rooms-katholieke religie, de religieuze autoriteit van het **eerste** vervolgende coalitieregime, gesymboliseerd door "**de zee**"; en ten tweede, gesymboliseerd door "**de aarde**", het protestantisme, organisator van het **laatste** vervolgende coalitieregime. Zowel het katholicisme als het protestantisme beweren dat de redding is gebracht door Jezus Christus en hun "**afschuwelijke daden**". » worden daarom aan Jezus zelf toegeschreven; dit maakt hen tot zijn grootste vijanden in de religieuze geschiedenis. Maar Openbaring 10:1-2 richt zich op de tijd van zijn wederkomst, en in deze tijd van wraak presenteert Jezus

zichzelf met " **een klein open boek** " dat al zijn profetische openbaringen aanduidt die beiden hebben veracht. Dit " *kleine boek* " werd oorspronkelijk gesloten door " **zeven zegels** " volgens Openbaring 5:1: " *En ik zag in de rechterhand van Hem die op de troon zat een boek, van binnen en van buiten beschreven, verzegeld met zeven zegels* . " Deze " *zegels* " worden in de loop van de tijd ontzegeld en het begrip van de onderwerpen wordt onthuld volgens Openbaring 6. En het laatste, het " *zevende* ", duidt het thema van " *zegel van de levende God* " aan in Openbaring 7, of zijn " *sabbat van zevende dag* " die de laatste vals-christelijke coalitie volledig zal willen vernietigen en laten verdwijnen. Deze details laten ons begrijpen in hoeverre de uiteindelijke woede die door God wordt geuit, gerechtvaardigd zal worden. En dat zal des te meer het geval zijn, aangezien deze twee valse christendommen de God van liefde prediken en hun ongehoorzaamheid rechtvaardigen in naam van een verandering van verbond. En in dit licht kunnen we begrijpen waarom in Openbaring 6:15-17 deze laatste aardse rebellen ten prooi vallen aan vreselijke angst wanneer ze Jezus zien verschijnen: " *De koningen der aarde, de groten, de krijgsoversten, de rijken, de machtigen, iedere slaaf en iedere vrije, verborgen zich in de grotten en in de rotsen der bergen, en zeiden tot de bergen en de rotsen: Valt op ons en verbergt ons voor het aangezicht van Hem, Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam; want de grote dag van Zijn toorn is gekomen, en wie zal bestaan?*" » Openbaring 7 geeft het antwoord op deze vraag: alleen de laatste overgebleven levende vertegenwoordigers van het goddelijke werk, en niet van De instelling van de "Zevendedagsadventisten" zal kunnen overleven, omdat ze door God zijn goedgekeurd. Deze goddelijke toorn wordt opnieuw geprofeteerd in Openbaring 11:18, waar het de goddelijke daden behandelt die na het einde van de genadetijd worden verricht, het thema van Openbaring 15: " *De volken zijn toornig geworden, en uw toorn is gekomen, en de tijd is gekomen om de doden te oordelen en uw dienaren, de profeten, te belonen, de heiligen en hen die uw naam vrezen, klein en groot, en om te vernietigen wie de aarde vernietigen.*" Dit vers is interessant omdat het de chronologische volgorde onthult van de opeenvolging van de Derde en laatste "Wereldoorlog", waarin " *de volken toornig waren* ". Dan komt het einde van de proeftijd, gekenmerkt door Gods toorn; " *toorn* " uitgedrukt door zijn " *zeven laatste plagen* ". De chronologische volgorde opnieuw onthullend: eerst wekt Jezus zijn gestorven uitverkorenen op en met hen ontvangen de uitverkorenen die in leven zijn gebleven een onvergankelijk hemels lichaam en stijgen op naar de hemel, waar zij toegang hebben voor de eeuwigheid; dit is hun beloning en die alleen geldt voor " **zijn dienaren, de profeten, de heiligen en degenen die zijn naam vrezen** ". Zij hebben hiervan het bewijs geleverd door zijn geboden en al zijn verordeningen te gehoorzamen tijdens hun door God gezegende leven op aarde. In deze lijst plaatst God " *zijn dienaren, de profeten* " bovenaan, omdat in " *de tijd van het einde* " *de liefde voor de waarheid, geopenbaard in zijn Bijbelse profetieën, de maatstaf is voor waar geloof en authentieke heiligheid. De noodzaak om de vrees voor God* " te herwinnen, staat in de eerste plaats boodschap van de engel uit Openbaring 14:7: " *En hij zei met een luide stem: Vrees God en geef Hem eer, want de ure van Zijn oordeel is gekomen; en aanbid Hem Die de hemel en de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.* Net als

bij de doortocht door de Rode Zee brengt God zijn uitverkorenen in absolute veiligheid door hen in zijn hemelse koninkrijk te brengen. Zij zullen geen getuige zijn van de slachtpartijen van afvallige priesters en predikanten. En deze fase van goddelijke "wraak" wordt in Openbaring 14:18 aangeduid met het symbool van de "wijnogst": *"En een andere engel kwam van het altaar, **die macht had over het vuur**, en sprak met luide stem tot hem die de scherpe sikkel had, zeggende: Zend uw scherpe sikkel uit en **verzamel** de trossen van de wijnstok der aarde, want de druiven der aarde zijn rijp. " Dit betekent dat de menselijke ongerechtigheid haar hoogtepunt heeft bereikt. Merk op dat deze "ogst" -handeling gekoppeld is aan "vuur" of aan de "vuurkolommen" die de vernietigende "voeten" van Jezus aanduiden in Openbaring 10:1. Deze tijd van uiteindelijke "toorn" gericht tegen valse christelijke religies komt opnieuw voor in Openbaring 16, waar deze wordt voltrokken na de "zevende van de zeven laatste plagen". Het volgt op de glorieuze De terugkeer van Jezus Christus, die deze strafmaatregel in handen legt van de slachtoffers die misleid zijn door valse christelijke religieuze leringen. In Openbaring 16:19 zegt God: *"En de grote stad viel in drieën, en de steden van de volken stortten in. En het grote Babylon werd voor God in herinnering gebracht om haar de beker met de wijn van de gramschap van zijn toorn te geven."* Geconfronteerd met de zichtbare glorieuze Christus en zijn steun aan zijn uitverkorenen, die besloten waren uit te roeien, "verdeelde" de rebellencoalitie zich in drieën; de "drie" die zich in Openbaring 16:13 hadden verenigd: *"En ik zag drie onreine geesten als kikvorsen uit de bek van de draak, uit de bek van het beest en uit de mond van de valse profeet komen."* Onder deze drie symbolen vinden we in de genoemde volgorde de duivel Satan, de katholieke religie, reeds gesymboliseerd door "de zee", en de protestantse religie, reeds gesymboliseerd door "de aarde".*

De handeling van deze "wijnogst" wordt ontwikkeld in Openbaring 18. Nu de uitverkorenen zelf in veiligheid in de hemel zijn en de eeuwigheid al zijn ingegaan, zijn de woorden van God gericht tot de slachtoffers van de christelijke religieuze leugens, die voor Hem de straf van hun valse religieuze herders zullen dragen. God zegt hen in Openbaring 18:6: *"Betaal haar terug zoals zij betaald heeft, en geef haar het dubbele naar haar daden. Schenk haar het dubbele in de beker waarin zij heeft geschonken."* We kunnen het dan ook verrassend vinden dat God zijn goddeloze volk slechts twee keer zo hard treft voor hun goddeloze en wrede daden. Om deze beperking te begrijpen, moeten we eerst in aanmerking nemen dat deze goddeloosheid niet het onrecht betreft dat de uitverkorenen van Jezus Christus is aangedaan, aangezien Hij verhinderde dat de handeling volledig werd volbracht. Het belangrijkste onrecht dat de verleide en bedrogen slachtoffers wordt aangedaan, is daarom het definitieve verlies van de hoop op de eeuwigheid. Door te luisteren naar de leugens waarvan zij dachten dat ze de waarheid waren, dachten mensen dat ze ooit deze hemelse of aardse eeuwigheid zouden binnengaan. Nu ze de mogelijkheid om eeuwig te leven verloren hebben, is het terecht dat ze het leven nemen van de leugenaars die hen onderwezen. Maar om de dubbele straf te rechtvaardigen, moet de tweede dosis worden toegeschreven aan de toorn van God, die gerechtvaardigd wordt door het feit dat deze leugenaars, die Hij vandaag ter dood veroordeelt, Hem het genoeg ontnemen

hun het eeuwige leven aan te bieden. De dubbele dosis wordt verklaard door de dubbele schuld van valse leraars ten opzichte van God, ten eerste, en ten tweede, ten opzichte van de mens, maar ook als teken van de "**tweede dood**" die hun is weggelegd voor het "*laatste oordeel*". We vinden in Openbaring 18:8 de straf door "**vuur**" die geprofeteerd is sinds Openbaring 10:1: "*Daarom zullen haar plagen op één dag komen: dood, rouw en hongersnood; en zij zal door vuur verteerd worden.*" Want de Heer God is machtig, die haar geoordeeld heeft." Maar na "*de wijnoogst*" zullen de uitvoerders van het goddelijk vonnis op hun beurt worden vernietigd en gedood door Jezus Christus en zijn verschrikkelijke laatste plaag: de regen van "*hagel*" stenen met enorme hagelstenen die zeer effectief waren volgens Openbaring 16:21: "*En een grote hagelsteen, een talent zwaar, viel uit de hemel op de mensen, en de mensen lasterden God vanwege de plaag van de hagel, want de plaag was zeer groot.*" Het gewicht van een "*talent*" kwam bij de Romeinen overeen met ongeveer 42 kilogram.

Bij het laatste oordeel zal de goddelijke toorn worden opgewekt, omdat God zich opnieuw met zijn uitverkorenen zal bevinden in de aanwezigheid van de herrezen goddeloze rebellen, om vervolgens het oordeel van de heiligen en van Jezus Christus te horen en te ontdekken, dat hen individueel aangaat, en om "*de tweede dood in de poel van vuur*" te ondergaan, zoals geleerd in Openbaring 19:20: "*En het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet die tekenen voor zijn aangezicht had gedaan, waarmee hij hen had misleid die het merkteken van het beest hadden ontvangen en die zijn beeld hadden aanbeden. Zij werden beiden levend geworpen in de poel die brandt van vuur en zwavel.*" en ook in Openbaring 20:10: "*En de duivel, die hen verleidde, werd in de poel van vuur en zwavel geworpen, waar het beest en de valse profeet zijn. En zij zullen dag en nacht gepijnigd worden in alle eeuwigheid.*" Openbaring 20:12 vat het principe samen van het oordeel over de opgestane goddelozen aan het einde van het zevende millennium, genaamd "***duizend jaar***". » in Openbaring 20:5: « ***De overige doden kwamen pas weer tot leven nadat de duizend jaar voorbij waren.*** Dit is de eerste opstanding. » De redactie van dit vers is opzettelijk misleidend. Deze vetgedrukte, onderstreepte precisie, die betrekking heeft op de « tweede opstanding » waaraan de door God veroordeelde rebellen deelnemen, verschijnt als een tussenzin binnen de kernboodschap, namelijk de « eerste opstanding », die op haar beurt alleen is voorbehouden aan de uitverkorenen van Jezus Christus. We lezen daarom in Openbaring 20:12: « *En ik zag de doden, klein en groot, voor de troon staan. Er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het boek des levens. En de doden werden geoordeeld naar hun werken, naar hetgeen in de boeken geschreven stond.* » Het einde van de goddelijke toorn wordt in vers 13 aangekondigd door de vernietiging van de dood: "*En de zee gaf de doden die erin waren, terug, en de dood en Hades gaven de doden die in hen waren terug; en een ieder werd geoordeeld naar zijn werken.*" Let op de letterlijke interpretatie van het woord "*zee*" en het zelfstandig naamwoord "*hades*", dat hier het stof van de aarde aanduidt. Vers 14 specificereit verder: "*En de dood en Hades werden in de poel des vuurs geworpen. Dit is de tweede dood, de poel des vuurs.*" En het thema van de goddelijke rechtvaardige toorn eindigt met vers 15: "*En wie niet geschreven bleek te zijn in het boek des levens, werd in*

de poel des vuurs geworpen. " Deze laatste verduidelijking bevestigt het feit dat God de menselijke keuzen werkelijk slechts twee paden heeft voorgelegd die in het absolute uiterste tegengesteld zijn: één leidt naar het eeuwige leven, de andere naar "*de tweede dood*", eveneens eeuwig omdat definitief.

Het spreekt voor zich dat onze hemelse Vader, als God van Liefde, onze Schepper, vreselijk lijdt onder het feit dat hij boos moet worden vanwege de opstandige aard van de meeste schepselen die hij in de hemel en op aarde geschapen heeft. Hij koestert ook een enorme wrok jegens hen, omdat hij, de almachtige God, in deze situatie lijdt onder het feit dat hij vrije levens heeft geschapen. En wanneer God lijdt, verlangt hij, net als zijn schepselen, naar rust voor zijn Geest. Want vergeet niet, God is bovenal Geest; het concept van hemelse en aardse lichamen is door hem bedacht en geschapen. En omdat hij zelf absoluut niet afhankelijk is van de wetten die hij schept, kan hij de vorm aannemen van een hemellichaam en aan de engelen verschijnen in de gedaante van "Michaël" of in die van een menselijk lichaam, zoals hij tweemaal deed; de eerste keer door Abraham te bezoeken, vergezeld door twee engelen, om hem de vernietiging van Sodom en Gomorra aan te kondigen, en de tweede keer door zich te incarneren in het vlees van de mens genaamd "Jezus". En ik herinner u eraan dat God door deze naam "**Jezus**" aan te nemen, wat "Jahweh redt" betekent, zichzelf elke strafmaatregel verbood tijdens zijn aardse bediening, maar alleen gedurende deze periode van drie jaar en zes maanden waarin hij getuigde vóór zijn dood. Volgens Daniël 9:27 duurde dit vredesverbond echter "*zeven*" jaar, dat wil zeggen **een hele profetische "week"**, die eindigde met de steniging van de diaken Stefanus.

Zo kunnen we begrijpen waarom God al verlangde naar rust voor zijn ziel, zijn Heilige Geest, ten tijde van zijn schepping van onze aarde. Satan, de duivel, smeedde al samenzwering met de engelen tegen hem. Hij leefde nog steeds in het gezelschap van de engelen en God bevestigt dit door in Genesis 3:22 te zeggen: "*Toen zei Jahweh God: 'Zie, **de mens is geworden als een van Ons**, door de kennis van goed en kwaad. Laten we hem daarom verbieden zijn hand uit te steken en van de boom des levens te nemen en te eten, zodat hij eeuwig zou leven.*" Deze "**een van Ons**" verwees naar Satan. De opstand, die steeds openlijker werd, bedroefde God en deed hem lijden. Maar zijn lijden nam nog toe toen hij dacht aan het fysieke lijden dat hij in Jezus Christus zou moeten doorstaan om zijn uitverkorenen te redden, die hij door zijn vrijwillige verzoenende dood zou verlossen. Wetende welke prijs Hij persoonlijk zou moeten betalen, is zijn onbuigzaamheid, die Hij toonde in de tijd van het Oude Verbond en daarvoor, vóór de watervloed, volkomen gerechtvaardigd.

Aan zijn persoonlijke lijden werd dat van zijn verleide en bedrogen schepselen toegevoegd, en voor de mensen dat van zijn uitverkorenen die vervolgd zouden worden. Het was deze last van lijden die hij zou moeten ondergaan gedurende de 6000 jaar van zijn selectie van aardse uitverkorenen die hem ertoe bracht het zevende millennium te zegenen en te heiligen, aan het begin waarvan, volgens zijn plan, op aarde en in de hemel, twist en opstand zouden ophouden door de vernietiging van de opstandige handlangers. Deze dingen

zouden worden volbracht met de glorieuze wederkomst van Jezus Christus; een wederkomst die zichtbaar werd gemaakt door alle bewoners van de aarde. Het spreekt voor zich dat de schepping de Schepper-Geest God geen vermoeidheid bezorgt. Daarom is zijn "**heiliging**" van de "**zevende dag**" van de "**week**" **uitsluitend** gerechtvaardigd vanwege het profetische karakter ervan, dat het "**zevende**" **millennium van universele vrede in hemel en aarde** voorspelt. De vrede die op deze wijze wordt verkregen, zal alleen door de uitverkorenen die nog in leven zijn, worden gewaardeerd. En deze vrede zal door hen des te meer worden gewaardeerd, omdat zij, om deze vrede te verkrijgen, lichamelijk en geestelijk hebben moeten lijden vanwege de vervolgingen en beproevingen die door hun hemelse en aardse vijanden zijn georganiseerd.

Gods woede is daarom volledig gerechtvaardigd, omdat deze voortkomt uit een gevoel van begrijpelijke verontwaardiging, aangezien zijn betoonde liefde door ongelovigen en ongeloovigen wordt veracht en veracht. God schiep de mens naar zijn beeld, dat wil zeggen, volmaakt van oorsprong, maar sinds de zonde, hoewel hij deze volmaaktheid verloren heeft, kan hij, net als zijn goddelijke beeld, nog steeds het gevoel van verontwaardiging ervaren. En het is precies deze verontwaardiging die de zielen van de uitverkorenen kenmerkt, zoals dit voorbeeld uit Ezechiël 9:4 bevestigt: "Toen zei Jahweh tegen hem: *Ga door het midden van de stad, door het midden van Jeruzalem, en teken een merkteken op de voorhoofden van de mannen die zuchten en kermen over al de gruweldaden die in haar midden bedreven worden.*" Deze boodschap onthult ons de ware aard van het "**zegel van God**", omdat de sabbat slechts het "**werk**"-aspect ervan is. De ware betekenis van het '*zegel van de levende God*' ligt in het gevoel dat de uitverkorenen hebben. Door de afschuwelijke daden van opstandige mensen te veroordelen, getuigen zij in hun gedachten van hun geschiktheid om eeuwig met God te leven, onder zijn genadige en liefdevolle, opperste gezag.

In ons vlees en onze menselijke geest weten we de gehoorzaamheid van onze dierbaren te waarderen. We zien daar, op een prettige manier, het teken van het vertrouwen dat in ons gesteld is. En wanneer dit vertrouwen ontbreekt, is de relatie niet duurzaam en in ieder geval niet prettig. We hebben daarom de perfecte gelegenheid om te begrijpen wat God voelt, afhankelijk van of we Hem gehoorzamen of ongehoorzaam zijn. We weten dan wat zijn "**gerechtvaardigde woede**" veroorzaakt. En dit is de reden waarom Jezus tegen zijn apostelen, die Hem liefhadden en Hem in alles gehoorzaamden, zei, volgens Johannes 15:14-15: "**Jullie zijn mijn vrienden, als jullie doen wat Ik jullie gebied.** Ik noem jullie niet langer dienaren, want een dienaar weet niet wat zijn heer doet; **maar Ik heb jullie vrienden genoemd, omdat Ik alles wat Ik van mijn Vader heb gehoord, aan jullie heb bekendgemaakt.**" En Jezus specificeert verder in vers 16, dat volgt, wat we moeten begrijpen: "**Jullie hebben Mij niet gekozen; Maar Ik heb jullie uitgekozen en aangesteld, opdat jullie zouden heengaan en vrucht dragen en dat jullie vrucht zou blijven, opdat de Vader jullie alles geeft wat jullie Hem bidden in Mijn Naam.** Zo is het ook met al Zijn uitverkorenen tot aan de voleinding van de wereld.

Drie dagen en drie nachten... zoals Jona

In Matteüs 12:40 vinden we deze profetische uitspraak geciteerd door Jezus Christus: " *Want zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de grote zeebaars was, zo zal de Mensenzoon drie dagen en drie nachten in het hart van de aarde zijn.* " Met deze woorden kondigde hij de totale tijd aan waarin hij, vanwege zijn dood, gescheiden zou zijn van zijn apostelen en discipelen. Maar in feite moeten we, als we de chronologie van de volbrachte gebeurtenissen volgen, de uitdrukking " *drie dagen en drie nachten* " corrigeren en vervangen door " *drie nachten en drie dagen* ". Tijdens zijn aardse incarnatie nam Jezus de door de mensheid geprefereerde "dag-nacht"-volgorde aan, maar de volbrachte gebeurtenissen bleven in overeenstemming met de door God ingestelde "nacht-dag"-vorm sinds de eerste week van zijn aardse schepping. En deze valse vorm zal de valse christelijke religies, die door de vloek ervan getroffen worden, effectief misleiden tot de tijd van het adventistische licht.

We kunnen zien dat zijn vergelijking met de Jona uit de Bijbel beperkt is tot de schijnbare duur van de dood; want in de ogen van de mensen verdween Jona ook daadwerkelijk " *drie dagen en drie nachten* ", terwijl hij, zonder dat iemand op aarde het wist, overleefde in de buik van een grote vis. Maar de vergelijkingen eindigen daar, want net zoals Jona vlucht uit een verlangen om de wrede inwoners van Nineve niet de waarschuwing van de levende God te presenteren, een doodsbedreiging, zo toont Jezus zich ijverig in het verkondigen van de mogelijke verlossing die in naam van goddelijke genade wordt aangeboden, waarbij zijn vrijwillige verzoenende dood als losprijs zal dienen. Wanneer we dit alles gezegd en begrepen hebben, zullen we ontdekken dat deze aankondiging van Jezus Christus veel licht werpt op het door God geprofeteerde project.

Ten eerste, aangezien het hier om " *drie nachten en drie dagen* " gaat, verliest de theorie van het Pascha op vrijdag, de vooravond van de wekelijkse sabbat die in de rooms-katholieke religie wordt onderwezen, elke rechtvaardiging. Maar integendeel, deze " *drie nachten en drie dagen* " bevestigen een letterlijke vervulling voor de " **halve week** " waarin de Messias " **een vast verbond met velen** " zou sluiten, volgens Daniël 9:27: " *Hij zal een vast verbond met velen sluiten voor één week , en voor de halve week zal Hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden ; ...* "; de vervulling van deze " week " is daarom letterlijk en bovendien geestelijk profetisch voor een " week " van " zeven dagen " van concrete jaren. Maar daar blijft het niet bij, want " *één dag is duizend jaar, en duizend jaar is één dag* " voor God, volgens 2 Petrus 3:8: " *Maar, geliefden, vergeet dit ene niet: voor de Heer is één dag als duizend jaar, en duizend jaar zijn als één dag* "; Hieruit volgt dat deze week van een hecht verbond de gehele zeventuizend jaar van aardse zonde bestrijkt, geprogrammeerd om " vele " uitverkorenen te selecteren wier namen door God in het boek des levens geschreven zijn, vanaf het begin van de uitvoering van zijn reddingsplan. Zo zijn antediluvianen, postdiluvianen, Israëlieten van het oude en nieuwe verbond, en bekeerde heidenen die tot dit nieuwe verbond zijn toegetreden, betrokken bij deze

unieke universele redding, verkregen door de verzoenende dood van Jezus Christus.

Tot aan de aardse bediening van Jezus Christus had het volk van God geen idee hoe lang de aardse ervaring zou duren. Tijdens zijn messiaanse bediening gaf Jezus details die onbegrepen bleven, en pas door het licht van de Apocalyps die aan Johannes werd geopenbaard, biedt hij zijn laatste uitverkorenen de mogelijkheid om te begrijpen dat de geprofeteerde totale tijd zeventienduizend jaar bedroeg. En het sleutelwoord in het raadsel is de periode van " **duizend jaar** ", die zes keer wordt aangehaald in Openbaring 20:2-3-4-5-6-en-7, dat wil zeggen zes keer als de "zesduizend jaar" die voorafgaan aan deze laatste periode van " **duizend jaar** ". En deze "zesduizend jaar" worden bevestigd door de voltooide geschiedenis, dat wil zeggen 4000 jaar van de schepping tot het einde van het oude verbond, en 2000 jaar die het nieuwe verbond bestrijken tot de "glorieuze wederkomst van Christus Jezus" die door zijn uitverkorenen in het voorjaar van 2030 wordt verwacht.

Zo kreeg de zevendaagse week in de loop der tijd achtereenvolgens de waarde van "zeven echte dagen" van vierentwintig uur, vervolgens profetisch van "zeven jaar" en uiteindelijk van "zeventienduizend jaar". Logischerwijs had God deze kennis van de "zeventienduizend jaar" van zijn reddingsplan alleen voor zijn laatste uitverkorenen gereserveerd, omdat zij zullen leven ten tijde van de glorieuze wederkomst van Jezus Christus, de "Michaël", de Opperste Leider der engelen, volgens Openbaring 12:7: " *En er brak oorlog uit in de hemel. Michaël en zijn engelen voerden oorlog tegen de draak. En de draak en zijn engelen voerden oorlog.* " Onze kennis van de tijd van Gods plan zal ons in staat stellen de ontvouwing van de feiten die zich afspeelden tijdens de " *drie nachten en drie dagen* " die in de ogen van de mens de tijd van de verdwijning van Jezus Christus bedekken, beter te begrijpen.

In de geestelijk profetische zin van feitelijke jaren bestreken de " *zeven* " dagen van " *de week* " uit Daniël 9:27 " *zeven* " jaren tussen de herfst van 26 en de herfst van 33. Jezus werd " *midden* " van deze " *zeven* " jaren gekruisigd, dat wil zeggen op de ochtend van de vooravond van Pesach in de lente van het jaar 30.

Deze paasweek krijgt ook de betekenis van de 4000 jaar die gewijd zijn aan de twee opeenvolgende verbonden die God sluit met zijn verlorene uitverkorenen op aarde. Want het oude verbond is gebaseerd op het verbond dat God met Abraham sloot, 2000 jaar vóór de dood van Jezus Christus, toen hij zijn enige zoon Isaak moest offeren; volgens Genesis 22:16-18: " *En (God) zei: Ik zweer bij Mijzelf, zegt Jahweh! Omdat u dit gedaan hebt en uw zoon, uw enige zoon, niet van Mij hebt weggehouden, zal Ik u zegenen en uw nageslacht talrijk maken als de sterren aan de hemel en als het zand aan de oever van de zee; en uw nageslacht zal de poort van hun vijanden in bezit nemen. In uw nageslacht zullen alle volken der aarde gezegend worden, omdat u naar mijn stem hebt geluisterd.* " Het getal "7" van de " *week* " uit Dan. 9:27 draagt dan de betekenis van de volheid van de goddelijke heiliging, wat de ware symbolische betekenis van het getal "7" is; dit, sinds de " *heiliging van de zevende dag* " door de Schepper God, in Genesis 2:2: " *God zegende de zevende dag en heiligde die* , omdat Hij daarop rustte van al Zijn werk, dat Hij geschapen had bij het maken ervan ." Deze 4000

jaar zijn als volgt samengesteld: van Abraham en het offer van Isaak tot de dood van Jezus hebben we 2000 jaar, en van zijn dood tot zijn wederkomst hebben we ook 2000 jaar; met volmaakte precisie, God waardig, offerde de verlossende Christus zichzelf op de exacte " *helpt* " van de twee goddelijke verbonden. In Openbaring 3 bevestigt God Zijn " *heiliging* " van het werk van de Zevende-dags Adventisten, Zijn laatste officiële instelling die Hij erkende op het niveau van de leer die door Zijn pioniers werd vastgesteld en in 1843 en 1844 werd beproefd; dit, door te markeren met de getallen "7 en 14", de verzen die betrekking hebben op " *het begin en het einde* " of " *de alfa en de omega* " van deze instelling, uitdrukkingen die Jezus nadrukkelijk benadrukte in "de proloog en de epiloog" van zijn openbaring in de Apocalyps. In 1994 werden nieuwe inzichten die fouten rechtzetten verworpen en leidden tot de val van de universele institutionele organisatie "Zevendedagsadventisten".

Het is opmerkelijk dat in Genesis 2:2 en 3 " *de heiliging van de zevende dag* " alleen gerechtvaardigd wordt door " *de rust* " die God verkrijgt; er is geen formulering van een verordening die aan de eerste door God geschapen en gevormde mensen, Adam en Eva, werd gegeven om deze " *rust* " in acht te nemen, hoewel zij deze verordening van Hem ontvingen. De reden is deze: door " *rust* " alleen voor God te beschouwen, bevestigt de boodschap de profetische betekenis van het zevende millennium, waarin **alleen** de stopzetting van de activiteit van zondaars, in de hemel en op aarde, God de geestelijke " *rust* " en volmaakte vrede zal hebben gegeven die Zijn liefde en goddelijke natuur begunstigen en vereisen. Zijn " *rust* " zal volmaakt zijn wanneer Hij niet langer gefrustreerd wordt door de verfoeilijke daden van Zijn vijanden in de hemel en op aarde.

In letterlijke zin omvatte de " *week van het verbond met velen* " uit Daniël 9:27 de " *week* " die zich uitstrekte, na de sabbat van 30 maart van het jaar 30, van zonsondergang op de eerste dag, onze huidige zondag, 31 maart, tot het einde van de sabbat van 6 april 30. Merk op dat deze paasweek in dezelfde vorm werd gepresenteerd als die van de schepping: van de eerste tot de zevende dag, geheiligd tot Gods rust. Dit bevestigt de mogelijkheid om aan het woord " *week* " de profetische waarde te geven van de zeventienduizend jaar die God gereserveerd heeft voor de behandeling van de zonde, dat wil zeggen, van de zonde van Adam en Eva tot de " *tweede dood* " van het laatste oordeel dat alle zondaars vernietigt aan het einde van het zevende millennium. Voor de uitverkorenen in Christus zijn de eerste zesduizend jaar doorslaggevend, omdat het de tijd is waarop God zijn uitverkorenen kiest. Daarom worden in het scheppingsverhaal de eerste zes dagen in Genesis 1 samengebracht. En alleen met betrekking tot de uitverkorenen die het eeuwige leven zijn binnengegaan, wordt de zevende dag in Genesis 2 aangehaald, dus afgescheiden en apart gezet, dat wil zeggen " **geheiligd** ". Ik herinner er nogmaals aan dat, vanwege het beeld van het zevende millennium waar de uitverkorenen het eeuwige leven al zijn binnengegaan, het thema van de " *zevende dag* " in Genesis 2 niet wordt afgesloten met de uitdrukking: " *het werd avond, het werd morgen ...* ". Bovendien wordt de reden gerechtvaardigd door het feit dat er " **geen nacht meer** " zal zijn gedurende dit zevende millennium, zoals de Geest leert

in Openbaring 21:25: " *Haar poorten zullen overdag niet gesloten worden, want er zal geen nacht meer zijn .* " ".

Jezus Christus werd gekruisigd om 9.00 uur 's ochtends, midden in deze bijzonder heilige " **week** ", op woensdag 3 april 1930; en Hij stierf diezelfde dag om 15.00 uur. Zijn verblijf in de schoot van de aarde begon daarom in " **de nacht** " van donderdag 4 april 1930. En bij het aanhalen van deze uitleg wil ik erop wijzen dat ik, na dit vers uit 1 Thess. 5:21 in praktijk te hebben gebracht: " *Maar onderzoekt alle dingen; behoudt het goede;* ", een interpretatie van Christus' Pascha heb behouden die onthuld werd in een studie gepubliceerd in een tijdschrift onder de naam "de zuivere waarheid". Hoewel ik destijds een nieuwe Zevendedagsadventist was, behield ik een uitleg van een andere christelijke religieuze denominatie, omdat die uitleg mij zeer overtuigend, consistent en het woord "waarheid" waardig leek. Destijds eerde deze religieuze groep nog steeds de ware goddelijke sabbat, zaterdag, de zevende dag van de goddelijke week. Hij kon dus het licht van Christus ontvangen.

We weten dat Jezus levend en verrezen **aan zijn discipelen en apostelen verscheen** op 7 april 2010, bij zonsopgang op de " *eerste dag* " van de week na Pasen, dat wil zeggen "zondag", die we in onze groep "Soldi" noemen om de heidense traditie te herdenken; net zoals in het Nederlands deze dag "zondag" of "dag van de zon" wordt genoemd. Maar er wordt niets onthuld over wat er werkelijk gebeurde tijdens deze " *drie nachten en drie dagen* " die verborgen liggen in het geheim van het graf. Gezien hun profetische waarden in echte " *jaren* " en in " *duizend jaar* ", zullen we dit geheim echter kunnen ontrafelen.

Vanaf zijn dood tot aan zijn opstanding vinden we "drie volle dagen" zoals de "drieduizend jaar", die de vorm zullen aannemen van twee keer " *duizend jaar* " tot aan zijn glorieuze wederkomst en de laatste hemelse " *duizend jaar* " van het zevende millennium. Dit laatste wordt vertegenwoordigd door de sabbat van de zevende dag van de Goede Week van Pasen. Nu, aan het begin van de sabbat van het zevende millennium, zullen de verlost van Jezus Christus worden opgewekt, volgens Openbaring 20:4: " *En ik zag tronen, en hun die daarop zaten, werd macht gegeven om te oordelen. En ik zag de zielen van hen die onthoofd waren om het getuigenis van Jezus en om het woord van God, en van hen die het beest en zijn beeld niet hadden aanbeden en het merkteken niet op hun voorhoofd en op hun hand hadden ontvangen. Zij kwamen tot leven en regeerden met Christus, duizend jaar lang.* " Vanaf het begin is deze sabbat, symbool van deze laatste " **duizend jaar** " van het zevende millennium, onder het teken van het herontdekte leven geplaatst. Jezus had daarom geen reden om op deze laatste sabbat van de paasweek door de dood in onbewustheid te worden vastgehouden. Omdat de sabbat het beeld is van de rust van God en van zijn uitverkorenen die hij verzamelt, de levenden en de doden in Christus, heeft Jezus zichzelf opgewekt, zoals hij vóór zijn dood tot zijn discipelen had gezegd, maar hij deed dit **aan het begin** van deze wekelijkse sabbat van de paasweek, om het aangename en liefdevolle gezelschap te vinden van zijn trouw gebleven engelen. Hij bleef dus eigenlijk slechts "twee volle dagen" dood in het graf, net zoals hij na zijn dood in de hemel dienst doet, afgesneden en gescheiden van de mensen gedurende

"tweeduizend jaar" tot aan zijn triomfantelijke komst, als wreker om zijn laatste trouwe uitverkorenen die in leven bleven, uit de dood te rukken.

In deze allerheiligste paasweek diende zich een uitzonderlijke sabbat aan, verbonden met het Pesachfeest, vanaf de avond dat Jezus het graf binnenging. Deze sabbat bevestigde de band die het zoenoffer van Christus verbindt met de opstanding van de heiligen van het zevende hemelse millennium, die het eeuwige leven zullen ontvangen, dat wil zeggen vanaf het uur waarop Jezus Christus de zonde heeft verzoend en het moment waarop Hij zijn uitverkorenen het eeuwige leven zal aanbieden; dit na het einde van de genadetijd die definitief een einde zal maken aan het aanbod van verlossing. Voor zondaars die zich niet bekeren tot de goddelijke vereisten, zal het dan te laat zijn.

Van de " **tweeduizend jaar** " die tot zijn terugkeer leidden, werden er zestien eeuwen gekenmerkt door de overheersing van de duistere christelijke religies. Dit plaatst deze " **tweeduizend jaar** " in het algemeen onder het aspect van een geestelijke dood, en meer in het bijzonder " *zestien eeuwen*", zoals gesuggereerd door het woord " *stadia* " en de betekenis van tijd die gegeven wordt aan het woord " *omvang* " in dit vers uit Openbaring 14:20: " *En de wijnpers werd buiten de stad getreden, en er kwam bloed uit de wijnpers, tot aan de teugels van de paarden, over een afstand van zestienhonderd stadiën .* " Deze periode van " *zestien* " eeuwen of " *etappes* " beslaat de vierde eeuw, de tijd van de katholieke afval en de protestantse afval, dat wil zeggen de religieuze leraren op wie de toorn van Jezus Christus blijft rusten, overeenkomstig het beeld dat wordt aangegeven door dit vers uit Jac. 3:1-3: " **Broeders, laten niet velen van u leraar worden, want u weet dat wij strenger geoordeeld zullen worden .** " *We struikelen allemaal op allerlei manieren. Wie niet struikelt in woorden, is een volmaakt mens, in staat zijn hele lichaam in toom te houden. Als we paarden een bit in de mond geven zodat ze ons gehoorzamen, beheersen we ook hun hele lichaam. »*

In de bestraffing van de " *wijnoogst* " is religieuze " **leer** " de belangrijkste oorzaak. Door haar ervan te beschuldigen " **zijn dienaren te onderwijzen** ", onthult Jezus de rooms-katholieke identiteit van " *de vrouw Izebel* ", in Openbaring 2:20: " *Maar Ik heb enkele dingen tegen u, dat u toelaat dat die vrouw Izebel, die zichzelf een profetes noemt, mijn dienaren onderwijst en verleidt tot ontucht en het eten van afgodenoffers.* " Gewaarschuwd voor het kwaad dat de pauselijke rooms-katholieke godsdienst aanricht, zullen haar dienaren van de Reformatie zich vanaf 1844 op hun beurt ernstig schuldig maken aan dezelfde beschuldigingen, wanneer zij er de voorkeur aan zullen geven de katholieke zondagsrust te eren boven de zaterdagsrust die God sinds zijn schepping van de wereld heeft geheiligd. De geloofsbeproeving van 1844 was echter op een veel subtielere en logischere wijze gebaseerd op een blijk van belangstelling voor zijn profetische woord uit de Bijbel. In 1844 en 1994 werden de protestanten en adventisten, die vergaten dat Jezus alleen de heiligheid van het geloof rechtvaardigt dat hij als heilig beschouwt, verworpen en overgeleverd aan de duivel en zijn rooms-katholicisme.

Door de protestantse oorsprong van het gezag van " *het beest dat opstijgt uit de aarde* " uit Openbaring 13:11 te onthullen, bevestigt God de val en afvalligheid sinds 1844 van de gereformeerde en misvormde religie. Als gevolg

van deze val reproduceert ze uiteindelijk het vervolgende gedrag van het pauselijke regime in Rome, toen het werd gesteund door blinde en onderdanige monarchieën. Verenigd door de zogenaamde oecumenische alliantie zullen de twee tegengestelde religies samenwerken om de verplichting om de zondag te eren als enige wekelijkse rustdag streng op te leggen. Maar de uitverkorenen, verlicht door Jezus Christus, zullen weten hoe ze weerstand moeten bieden totdat hun bevrijding wordt verkregen door zijn krachtige en glorieuze wederkomst.

Zo waren alleen de heilige engelen aanwezig bij de opstanding van Jezus Christus op de avond van vrijdag 5 april, dat wil zeggen aan het begin van de sabbat van 6 april; dit terwijl de zware ronde steen de toegang tot het graf bleef blokkeren, dat bewaakt werd door twee Romeinse bewakers die op verzoek van de Joodse religieuze leiders met deze taak waren belast. U kunt zich de vreugde van de engelen voorstellen toen ze hun goddelijke leider "Michaël" levend aantroffen. Die vreugde was ongetwijfeld even groot als die van de twee Maria's, van Johannes en van Petrus, die hem pas weer zagen op de ochtend van de eerste dag van de nieuwe week die volgde op de Paasweek. Het was voor deze mensheid, van nature blind gemaakt door God, dat de "tweeduizend jaar" van het christelijke verbond of het nieuwe verbond op het punt stonden te beginnen. Zij hadden de laatste "drieduizend" jaren van de "zevenduizend" jaren van het aardse project met betrekking tot de zonde en de uiteindelijke straf ervan nog voor zich. En terwijl ik dit schrijf, nadert de lente van 2023, wat ons zeven jaar voor de intrede van dit zevende millennium plaatst; dat wil zeggen dat we na de zonde van Adam en Eva het jaar 5994 ingaan van de 6000 jaar waarin God de selectie van al zijn verlostes uitverkorenen op aarde heeft uitgevoerd.

Ik merk ook dit detail op, dat de vloek van de door Rome vastgestelde kalender voorspelt. Terwijl de getallen van de dagen van deze paasweek voldoen aan de goddelijke norm die bij de schepping is vastgesteld, namelijk van de eerste dag tot de zevende-dags sabbat, voldoen de getallen van de Romeinse kalender die op deze dagen worden toegepast aan de norm van de huidige afvalligheid die de eerste dag de waarde van "zevende dag" geeft; aangezien deze eerste dag waarop Jezus levend aan zijn discipelen verscheen de eerste dag of huidige zondag van "7" was, 30 april. Om het goed te begrijpen, voorspelt de toekenning van het getal "7" aan de eerste ^{dag} van de week de status ervan als "zevende dag" die sinds 1981 in West-Europa is aangenomen; een actie die de oplegging ervan door het universele afvallige regime zal bevorderen, dat het wettelijk zal opleggen om het einde van de tijd van collectieve en individuele genade te markeren.

Ik bestraf en tuchtig allen die ik liefheb.

Bij het bespreken van dit onderwerp moet ik u eraan herinneren dat de naties der aarde, in naam van het collectieve nationale belang en soms ook van zeer particuliere belangen in het profane domein, zichzelf machtigen om de fouten en misdaden die onder hen worden begaan door elke man, elke vrouw, elke oudere en soms elk kind, min of meer streng te bestraffen. Ik zie daarom geen enkele reden die de grote Schepper-God zou rechtvaardigen om niet op dezelfde

manier te handelen. Dit temeer daar God, in tegenstelling tot naties die misbruik maken van individuen, mens werd in de persoon van Jezus Christus om naar de aarde te komen om, door de vrijwillige dood van zijn volmaakte voorbeeldige leven, de menselijke zielen te verlossen die gevoelig zijn voor zijn nadering, wier sterfelijke status hij kan veranderen in een eeuwige status. Dit is de enige betekenis die we moeten geven aan het woord "uitverkiezing", namelijk de status van zijn "uitverkorenen", dat wil zeggen die van de metgezellen die hij selecteert om in zijn gezelschap te leven gedurende de eeuwigheid die komt en die nu zeven jaar en ongeveer drie maanden voor ons ligt. Het recht om Jezus Christus te straffen is des te gerechtvaardigder omdat Hijzelf gruwelijk gemarteld werd, om zowel de redding te verkrijgen van zijn uitverkorenen, wier zonden Hij tegen God begaan had, als het legitieme recht om genadeloos mensen te vernietigen die zich opstandig gedroegen, identiek aan dat van de opstandige engel, "*de duivel en Satan*", en zijn engelachtige volgelingen, zowel in het hemelse leven als op aarde. Want na zijn overwinning op zonde en dood verbood Jezus hen om in de hemel te leven en beperkte hen tot de aardse dimensie. Het lijden dat Jezus onderging was afschuwelijk en bereikte het hoogst mogelijke niveau van de Romeinse tijd; Zijn kruisiging werd voorafgegaan door een geseling met een zweep gemaakt van drie leren riemen met ijzeren elementen aan de uiteinden om het vlees van de gemartelde persoon te verscheuren. Op de lijkwade van Turijn liet God een afbeelding achter van het spoor van honderdtwintig slagen die aan het lichaam van Jezus Christus waren toegebracht. De nacht van zijn arrestatie kon hij niet slapen. Hij werd doorverwezen naar de verschillende Joodse en Romeinse autoriteiten van die tijd om het besluit te verkrijgen hem ter dood te brengen. Na een vermoeiende nacht werd hij daarom geïnterviewd en vervolgens om 9 uur 's ochtends aan het kruis genageld. Zijn doodstrijd duurde zes uur, wat kort was voor die tijd, maar de geseling die hij onderging, bevorderde deze verkorting van zijn lijdenstijd. Aan de andere kant leed Jezus enorm onder het gevoel verlaten te zijn door God. Hij uitte dit door te zeggen: "*Mijn God! Mijn God! Waarom hebt U mij verlaten?*" In zijn ijzende pijn vergat Jezus even waarom hij door de Vader "*verlaten*" moest worden. Gods antwoord op de vraag die Jezus stelde, is eenvoudig: "Want sinds uw arrestatie redt u hen, door alleen de zonden van mijn uitverkorenen te dragen, maar u bent het beeld geworden van de zonde die mijn heiligheid verafschuwt en niet kan zien zonder een gevoel van afkeer te ervaren." En in een laatste ademtocht, waarin hij zijn helderheid herwint, eindigt hij met de woorden: "*Vader, in uw handen beveel ik mijn geest. Het is volbracht.*" Nadat we dit gezegd en goed begrepen hebben, laten we dan het vers opzoeken waarin Jezus tot zijn uitverkorenen zegt: "*Allen die ik liefheb, bestraf en tuchtig ik.*"

Deze uitspraak wordt door Jezus Christus gedaan in Openbaring 3:19: "*Allen die Ik liefheb, bestraf en tuchtig Ik. Wees daarom ijverig en bekeer u.*" Deze verduidelijking bevestigt dat de religieuze organisatie waartoe Hij spreekt door Hem is herkend, tot het moment waarop Hij, volgens vers 16, op het punt staat het uit te spuwen: "*Omdat u lauwwarm bent en noch koud noch heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen.*" **Deze verduidelijking is nuttig omdat ze de identiteitsband bevestigt met de vorige boodschap,** die betrekking heeft op de beginfase van het "Zevende-dags Adventisme", gesymboliseerd door "broederliefde", zoals

uitgedrukt in de symbolische naam "**Filadelfia**". Zo begint het "Zevende-dags Adventisme" in de "broederliefde" van de naam "**Filadelfia**" en eindigt het droevig en geestelijk, sterfelijk, in de fase van het "oordeel van het volk" of het "geoordeelde volk", gesymboliseerd door de naam "**Laodicea**". Laten we opmerken dat Jezus de officiële organisatie waarschuwde voor het risico dat *haar kroon "haar zou worden afgenomen"*. De waarschuwing was niet tevergeefs, maar wel terecht, aangezien "*uitgebraakt*" in "**Laodicea**", "*de kroon*" inderdaad verloren gaat door de instelling die Jezus als "*ontrouwe dienaar*" **naakt zegt**, dat wil zeggen zonder het kleed van zijn "**eeuwige gerechtigheid**" verkregen door zijn offer volgens Daniël 9:24: "*Zeventig weken zijn bepaald over uw volk en over uw heilige stad, om om een einde te maken aan de overtredingen en een einde te maken aan de zonden, om ongerechtigheid te verzoenen en eeuwige gerechtigheid te brengen*, visioen en profetie te verzegelen en het Heilige der Heiligen te zalven. Dit vers onthult aan de uitverkorenen het doel dat God geeft aan zijn verlossende bediening, volbracht in Jezus Christus. Om dit resultaat te bereiken, brengt Hij hun de wedergeboorte, dat wil zeggen de mogelijkheid om hun natuurlijke staat als zondaars concreet te transformeren tot die van zuivere en heilige wezens, gezond van lichaam en geest. U ziet dan dat waar geloof geen etiket is; het is een concrete verandering van gedrag en natuur; deze verandering wordt gemotiveerd door liefde voor God en zijn levensopvatting. Door dit resultaat te bereiken, rechtvaardigt God al zijn lijden dat hij in Jezus Christus heeft ondergaan, evenals datgene wat hem mentaal doet lijden gedurende de zesduizend jaar van zonden die onder zijn toezien oog door mensen en kwade engelen zijn beoefend.

De indeling van de Apocalyps in hoofdstukken en verzen wordt door God gerechtvaardigd om specifieke spirituele redenen: getallen hebben een even belangrijke spirituele betekenis als woorden en namen. Goddelijk denken omvat en beheerst alles wat bestaat en georganiseerd is in de hemel en op aarde. Dit geldt ook voor de schepping van talen, en wetende dat Frans de taal zou zijn waarin Hij de uiteindelijke verklaringen van zijn profetieën van Daniël en Openbaring zou brengen, komen er in het Frans denkspelletjes voor die gebaseerd zijn op fonetische uitdrukkingen, zoals Luther en "*de aarde*", die beide betrekking hebben op het gereformeerde geloof, officieel in 1517.

De uitdrukking "*Ik zal u uit mijn mond spuwen*" is subtiel en misleidend, omdat dit werkwoord, vervoegd in de toekomstige tijd, volgt op de observatie van "*lauwheid*" die in de tegenwoordige tijd wordt opgeroepen. We kunnen natuurlijk een logische keten van oorzaak en gevolg zien, maar deze toekomstige tijd suggereert vooral het tragische moment van de laatste geloofsbeproeving. Het zal op dit moment zijn dat het adventistische geloof de steun en alle zegen van Jezus hard nodig zal hebben. En het zal op dit beslissende uur zijn dat Jezus zijn hulp zal weigeren aan adventistische gelovigen wier gedrag wordt beoordeeld als "*lauw*", maar ook als "*ellendig, jammerlijk, arm, blind en naakt*". In deze boodschap uit "**Laodicea**" annuleert Jezus de belofte die aan "**Filadelfia**" is gedaan; een belofte die wordt geciteerd in Openbaring 3:10: "*Omdat u het woord van mijn geduld hebt bewaard, zal ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking dat over de hele wereld zal komen om hen die op de aarde wonen, te*

beproeven. " Jezus' belofte was voorwaardelijk. Om het te behouden, moest het officiële Adventisme " *het woord van volharding in zijn naam bewaren* ", en toen het dit op de proef stelde, tussen 1982 en 1994, was dit niet langer het geval. Nu Jezus in de " *Laodicea* "-tijd de kwaliteit van het geloof die in de " *Filadelfia* "-tijd werd waargenomen, niet langer vindt, kan Hij in alle rechtvaardigheid de belofte tenietdoen die de Adventisten ten tijde van de start van het officiële Zevendedagsadventisme aanging. Dit zal de vorm zijn waarin zijn uitbraken concreet zal plaatsvinden. Maar de verlichte uitverkorenen kunnen al een teken van dit geestelijke uitbraken waarnemen, zichtbaar gemaakt door de toetreding van het officiële Adventisme tot de protestantse alliantie, die sinds 1843 en 1844 veroordeeld is; en wel sinds het begin van het jaar 1995, dat wil zeggen het jaar na de val van de geloofsbeproeving van 1994.

In zijn Openbaring van de Apocalyps, en reeds in Daniël, bevestigt God zijn relatie met zijn ware dienaren, ook al worden ze slechts kortstondig herkend vóór hun val en afvalligheid, door het feit dat hij hen rechtstreeks aanspreekt. Hij spreekt hen informeel aan zoals een vriend tot zijn vriend spreekt. Rekening houdend met deze regel kunnen we zijn oordeel over de christelijke religie gedurende de hele tweeduizend jaar van zijn jaartelling volgen. Zo spreekt Jezus zijn dienaren informeel aan in de tijd van " *Efeze* ", maar hij noemt zijn vijand Rome de " *Nicolaïeten* ", wier werken hij veroordeelt; deze naam " *Nicolaïeten* " betekent overwinnaars, dat wil zeggen de mensen die van de Overwinning een aanbedenheidse godheid maken. Hij richt zich ook informeel, en vooral, tot degenen die vanwege zijn naam vreselijk vervolgd worden tussen 303 en 313, in de tijd van " *Smyrna* ", waarin zijn vijand Rome wordt aangehaald als " *de duivel* "; In dezelfde boodschap bevestigt Jezus zijn veroordeling van de opstandige Joden die gelovige christenen " *belasteren* " en die hij openlijk " *de synagoge van Satan* " noemt. Vervolgens, in het tijdperk van " *Pergamum* ", richt hij zich tot zijn laatste getrouwe dienaren die zich verzetten tegen de Romeinse leer, die is geërfd van Constantijn I ' de katholieke religieuze leer die met geweld en met steun van keizer Justinianus wordt opgelegd. En opnieuw wijst hij in deze boodschap op zijn eeuwige vijand, Rome, waaraan hij deze keer de " *troon van Satan* " en " *de leer van de Nicolaïeten* " toeschrijft; met de verandering van tijdperk zijn de " *werken van de Nicolaïeten* " van het tijdperk van " *Efeze* " in het tijdperk van " *Pergamum* " " *de leer van de Nicolaïeten* " geworden ; dit bevestigt de schijnbare bekering van Rome tot het christelijk geloof. Maar Jezus erkent dit niet en spreekt er zich niet rechtstreeks tot.

Na lange eeuwen van duisternis, tijdens het " *Thyatira* "-tijdperk, vond hij, verlicht door de gedrukte en wijdverspreide Bijbel, gesprekspartners die onvolmaakt, maar desalniettemin zijn redding waardig werden geacht in bepaalde trouwe dienaren uit de tijd van de protestantse Reformatie. De eersten waren de Waldenzen, bekeerd door Pierre Vaudés, Valdo genaamd, die zich vanaf 1170 van hun opvolgers onderscheidden door een perfect theologisch en doctrinair begrip. De Reformatie bereikte haar hoogtepunt met de openbare verklaringen van de Duitse monnik en leraar Maarten Luther in 1517. Maar het protestantse calvinisme, het wrede evenbeeld van het katholicisme, zegevierde en legde de lat hoog door zich te vestigen in de pas ontdekte Verenigde Staten. Ondanks de

massale geloofsafval vond Jezus te midden van de katholieke vervolgingen enkele ware dienaren die hij waardig achtte aan zijn liefde en zijn eeuwige gerechtigheid. Deze geredde zielen worden op een ‘ **uitzonderlijke** ’ **manier** gered van de veroordeling van de zonde , wat Jezus onderstreept in Openbaring 2:24: ‘ *Maar u allen die in Thyatira zijn, en deze leer niet hebben en de diepten van de satan niet hebben leren kennen, zoals zij zeggen: Ik zeg u, **Ik leg u geen andere last op** .* ’ Maar om deze uitzondering te bevestigen, specificeert hij: ‘ **Alleen** , wat u hebt, houdt dat vast, totdat Ik gekomen ben. ’

Deze verduidelijking, gegeven door Jezus, verdient een essentiële ontwikkeling. Ieder intelligent en redelijk mens kan begrijpen dat de almachtige Schepper-God niet tevreden kan zijn met gedeeltelijke gehoorzaamheid aan zijn volledige wetsideaal. Wat **voorlopig aanvaard is** , zal daarom een onvermijdelijke en voorspelbare uitdaging ondergaan. De uitgestelde " **last** " betrof de naleving van de ware sabbat, de zaterdag, de ware zevende dag van Gods wekelijkse orde. Maar door te zeggen: " *Behoud alleen wat je hebt totdat Ik kom* ", wilde Jezus zijn zegen bevestigen voor het motto dat door ware protestanten werd aangenomen: in het Latijn "sola scriptura", of in het Engels "alleen de Schrift". Hij ondersteunt dit oordeel en moedigt zijn dienaren aan om standvastig en vastberaden te blijven in deze geloofsopvatting tot aan zijn wederkomst. En al in 1843 en 1844 gaf hij, door zijn adventistische geloofstests te organiseren, zijn toenmalige Amerikaanse protestantse dienaren de gelegenheid om aan te tonen dat hun geloof nog steeds gebaseerd was op het principe van "alleen de Schrift". Maar de tijd was verstreken sinds Luther en het geloof was dood en zonder steun geworden. Zo werden van de 30.000 adventisten die zich hadden gecommitteerd aan het wachten op Jezus' wederkomst op 22 oktober 1844, er slechts 50 door God aanvaard en waardig bevonden om de heiligheid van zijn sabbat te betreden, een profetisch teken van zijn beloning in het zevende millennium. Zij zouden de grondleggers worden van de Zevendedagsadventistenkerk die in 1873 in de VS werd gesticht. Deze resultaten, die Jezus Christus destijds aan zijn dienaar Ellen G. White openbaarde, tonen vandaag de dag nog steeds de hoogte van Gods eis als maatstaf voor geloof. De uitverkorenen van Christus, de ware, tonen zich ontvankelijk voor deze openbaring, maar in de eindtijd en in toenemende mate sinds 1844, eisen de christelijke religies erfenissen op waarvoor ze zich volstrekt onwaardig tonen. En in het bijzonder, ten eerste, eist de zeer machtige katholieke godsdienst de erfenis van Sint Petrus op, op bedrieglijke en onterechte wijze, omdat Petrus, de ijverige dienaar van Jezus Christus, tijdens zijn leven nooit het "hoofd" van de christelijke kerk is geweest, "want in zijn tijd erkende de kerk van de waarlijk uitverkorenen slechts één " *hoofd* ": Jezus Christus; iets dat Paulus bevestigt in Efeze 5:23: " *Want de man is het hoofd van de vrouw, zoals ook Christus het hoofd is van de gemeente* , die zijn lichaam is, waarvan hij de redder is. "

Wanneer we Openbaring 3 ingaan, leidt ons overzicht en onze voortgang in het christelijke tijdperk ons naar 1843 en 1844, de twee data van de twee opeenvolgende adventistische geloofsbeproevingen uit die tijd. Ik herinner u er nogmaals aan dat, als de lente van 1843 het begin van de beproeving bepaalt, de datum van 23 oktober 1844 het einde van deze adventistische

geloofsbeproevingen bepaalt. Het is daarom op deze datum, 1844, dat Jezus zijn oordeel over de deelnemers openbaart en zijn hoogste oordeel uitspreekt over degenen die de beproeving niet hebben doorstaan. De twee beproevingen, georganiseerd in de VS, betroffen voornamelijk protestantse christenen. Het is dan ook tot hen dat Jezus, als de " *slechte en ontrouwe dienaar* " die in zijn gelijkenissen werd geprofeteerd, zich op een vertrouwde manier, die niet langer vriendelijk is, tot hen richt: " ***U wordt als levend beschouwd en u bent dood*** ." Na deze boodschap van " *Pergamum* " zal het protestantse geloof nooit meer informeel worden aangesproken, maar zal het worden behandeld als de Rooms-Katholieke Kerk. Het christelijk geloof, dat door Jezus werd bevestigd, verdwijnt echter niet volledig; het werd verlengd door de zegeningen van de overwinnaars van de twee beproevingen, namelijk de 50 mensen die Jezus Christus aan zijn dienaar Ellen G. White openbaarde. En vanaf die tijd tot aan de wederkomst van Christus zal **alleen het adventistische geloof profiteren van de ontvangst van het goddelijke licht dat Jezus Christus aanbood** . Natuurlijk, aangezien deze goddelijke oordelen door de menselijke menigte op aarde worden genegeerd, vermenigvuldigen de verworpen religies zich en geven ze het christelijk geloof de schijn van een verwarring van het type " *Babel* ", waarin we met elkaar spreken, elkaar bedriegen, elkaar verleiden, in de meest volmaakte hypocrisie.

Omdat menselijk gedrag zich in alle tijdperken reproduceert, afhankelijk van het verstrijken van de tijd, kon de recente instelling van de Zevendedagsadventisten niet aan deze systematische regel ontsnappen. Getoetst tussen 1982 en 1994 op het niveau van haar adventistische geloof en het protestantse criterium "alleen de Schrift", faalde ze en werd ze " *uitgebracht* " door Jezus Christus, net als het protestantse geloof daarvoor in 1844. De humanistische vrede, gesteund door valse christelijke religies en ongelovige Republikeinen en Democraten, verleide adventisten die gevoelig waren voor deze humanistische waarden. Net als de religies die eraan voorafgingen, is het adventistische geloof traditioneel en levenloos geworden, wat Jezus de " *lauwheid* " noemt die hem ertoe brengt het uit te *spugen* . Maar hij kan in het " *Laodicea* "-*tijdperk alleen* " *uitbraken* " wat hij eerder "ingenomen" heeft, wordt "herkend"; dit kenmerkt het gezegende adventisme van het " *Filadelfia* "-tijdperk. En paradoxaal genoeg, aangezien de vrede op aarde het ware geloof heeft gedood, zal de situatie van de wereldoorlog die nu plaatsvindt, het ontwaken ervan en de ware bekering bevorderen. Vrede wiegt mensen in slaap, maar oorlog wekt mensen door hen te bevrijden uit de verleidelijke valstrikken van de consumptie van materiële goederen. Geconfronteerd met het risico van de dood, herwinnen ware waarden hun interesse, en wordt het bestaan van de Almachtige God opnieuw de steunpilaar van het geloof en de hoop op verlossing voor de sterfelijke mens. Niet iedereen zal volgens dit scenario reageren, maar de laatste uitverkorenen die zich bekeerden, zullen op deze manier handelen voor de eeuwige redding van hun ziel en de glorie van de God van de waarheid, de Almachtige die geopenbaard is in de persoon van Jezus Christus. Sinds 1994 is de Kerk, de Uitverkorene van Christus, meer dan ooit verspreid over de bewoonde aarde. Het laatste geestelijke Israël is onzichtbaar en anoniem, omdat het niet langer institutioneel vertegenwoordigd is. De rol van het instituut is voorbij en vervangen door het beproefde geloof van de

dissidente adventisten die " *vasthouden* " aan het laatste " *getuigenis van Jezus* ". Dit blijft, volgens Openbaring 19:10, " *de geest van profetie* ". De God die hen herkent en geestelijk samenbrengt in zijn zegen, is de Heilige Geest die hun geesten beoordeelt en inspireert, en hun de geheimen van zijn heiligheid openbaart om hun " **heiliging** " *te bekrachtigen*. » alleen dat zal ons in staat stellen God te zien en te leven in zijn allerheiligste gezelschap, zoals Paulus ons aanspoort te doen wanneer hij zegt in Hebreeën 12:14: " *Streef naar vrede met allen en naar de heiligheid, zonder welke niemand de Heer zal zien.* " Het einde van dit vers getuigt van het vitale belang van deze door God vereiste " **heiliging** ", **concreet uitgedrukt** in onze tijd, door de liefde voor de waarheid van de bijbelse profetische openbaringen die door God zijn gepresenteerd in de naam van Jezus Christus.

In zijn Bijbelse Openbaring negeert God de islamitische religie volledig, wat betekent dat hij die helemaal niet erkent. Zijn verlossingsplan, dat geldt voor elke man, vrouw, kind of bejaarde die waar ook ter wereld leeft, verloopt via en berust uitsluitend op het verlossingswerk dat Hijzelf verricht in de naam van Jezus Christus. Handelingen 4:12 bevestigt dit door te zeggen: " *Ook is er in niemand anders redding, want er is onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven waardoor wij gered moeten worden.* " Goddelijke redding gaat daarom uitsluitend via de gekruisigde en opgestane Jezus Christus, en elke bewering van het tegendeel is daarom vals en dodelijk voor hen die verleid en misleid zijn.

In zijn Openbaringen van Daniël en Openbaring leerde God ons de christelijke religieuze doctrines te identificeren die Hij wel, niet of niet meer leuk vindt. Wanneer Hij zegt: " *Ik bestraf en tuchtig zoveel als Ik liefheb* ", openbaart Jezus zijn liefde als een Vader die de opvoeding van zijn kinderen op zich neemt. Hij rukt hen los van de zonde en het leven van zonde, als tere vruchtenstruiken, en snoeit hen om hun spirituele aspect te transformeren, de vrucht die God verlangt volgens de maatstaf die Hij wil bereiken. Maar hoe zit het met degenen die Hij niet mag of niet meer mag? Hij negeert hen en probeert hen niet te transformeren, omdat Hij hun keuze voor hun ongeluk respecteert. Dit zal niet voorkomen dat ze gestraft worden voor hun minachting en onverschilligheid, en nog meer voor hun verlangen om ongehoorzaam te zijn. Maar dit soort straffen leidt vaak tot een definitieve dood, omdat de verlenging van hun leven voor deze rebellen hen niet tot de noodzakelijke bekering zou kunnen brengen. Dit soort straffen trof het katholieke geloof, dat in 1789 werd vertegenwoordigd door de katholieke geestelijkheid en het monarchale regime van Lodewijk XVI, hard. Deze arme, tamelijk vredelievende koning werd de zondebok waarop de fouten en zonden van al zijn voorgangers terecht kwamen; namelijk op zijn afgehakte hoofd vanwege deze schuld die simpelweg bestond uit het aanhangen van een vals christelijk geloof. Deze executie vond plaats op 21 januari 1793, precies 258 jaar na 21 januari 1535, waar op dezelfde plaats de zeer katholieke koning Frans I de eerste protestantse martelaren die in Meaux werden gearresteerd, ^{liet} executeren. De reden voor deze executies was de weigering om deel te nemen aan de katholieke mis. En tegelijkertijd stierf het pauselijke hoofd van deze valse kerk in 1799 in de gevangenis in mijn stad Valence, Frankrijk. Tijdens de bijna mechanische onthoofding, die gedurende een jaar werd georganiseerd, van 27 juli 1793 tot 27

juli 1794, vielen duizenden katholieke priesterhoofden en monarchale aristocraten. Door deze vorm van moord onthulde God zijn veroordeling van religieuze denkbbeelden die naar het model van het rooms-katholicisme waren gevormd. Het hoofd, gescheiden van het lichaam, kan niet langer denken, en God ontdoet zich van een voortdurende ergernis veroorzaakt door opstandige individuen die zijn goddelijk beeld verdraaien en, beweerend dat ze van hem zijn, hem definiëren als een willekeurige, onstandvastige en onrechtvaardige God. Het complete tegendeel van zijn ware aard, want hij is geduldig, liefdevol, barmhartig en in staat tot de hoogste zelfverloochening, zoals hij getuigde door zijn reddende bediening in Jezus Christus. Als teken van de vloek die bleef drukken op de valse westerse christelijke religies, organiseerde God oorlogen, maar vooral de Eerste en Tweede Wereldoorlog, respectievelijk in 1914 en 1939. Deze oorlogen zijn niet het onderwerp van een Bijbelse goddelijke openbaring, maar de verlichte menselijke geest kan een reproductie onderscheiden van de drie deportaties van het Joodse volk naar Babylon. En logischerwijs vindt de derde deportatie, met verschrikkelijke gevolgen voor de tijdelijk vernietigde Joodse natie, haar type in de voltooiing van de Derde Wereldoorlog, die Rusland sinds 24 februari 2022 tegen Oekraïne inzette. Door de dood aan te kondigen van het "*derde deel van de mensen*" dat in West-Europa in dit derdewereldconflict leeft, organiseert God opnieuw een massamoord om deze keer niet alleen het katholieke geloof te straffen, maar ook het protestantse geloof, de anglicaanse, de orthodoxe, de joodse religie, de laatste, de adventistische, maar ook haar permanente vijand, de islam. Allen die door God schuldig zijn bevonden, worden door dezelfde straf getroffen en ertoe gebracht elkaar te vernietigen om slechts een klein representatief deel van de uitverkorenen en gevallen van de christelijke religies in leven te houden. Alles wat God organiseert, heeft betekenis en een rechtvaardiging. De menselijke aardse ervaring wordt georganiseerd en begeleid door het wezen dat de oneindige bron van intelligentie vertegenwoordigt. Daarom wordt, in het licht van al zijn openbaringen, het heilsplan dat hij bedacht en tot bloei bracht, duidelijk en begrijpelijk. Maar om dit onderwerp te beheersen, moet de mens zich er voortdurend mee voeden. Net als in wereldlijke zaken vereist meesterschap op religieus gebied een diepe en volledige toewijding van de hele menselijke ziel; oppervlakkige en kunstmatige mensen zijn daarom ongeschikt om van God hun verkiezing voor zijn eeuwigheid te verkrijgen.

Sinds 1995 en in de jaren voorafgaand aan 24 februari voert de zogenaamde "fundamentalistische" islam, vertegenwoordigd door gewapende "islamistische" groeperingen, een religieuze oorlog tegen het katholieke Westen, de dader van de kruistochten tegen moslims die zich in de middeleeuwen in Palestina en Jeruzalem vestigden. Deze oude wrok werd versterkt door de kolonisatie van Noord- en Centraal-Afrika en heel Afrika. Westerse leiders zijn hun schuld gemakkelijk vergeten, maar de slachtoffers van deze kolonisaties hebben een hardnekkige wrok en een on vervulde wraakzucht behouden. God vindt in deze voorheen gekoloniseerde etnische groepen en volkeren goed voorbereide instrumenten om Zijn eer te wreken, die vertrapt en veracht wordt door het opstandige en perverse, ongelovige Westen.

Begin 2023 wordt de straf voorbereid voor degenen die Jezus niet meer liefheeft of nooit heeft liefgehad, en die nadert. In het Russische kamp is de islam wijdverspreid, en een even ongerechtvaardigde als verbazingwekkende opvatting verenigt het orthodox-christelijke geloof met het islamitische geloof dat verbonden is met zijn Russische identiteit. De barbaarse horden uit de oudheid zullen opnieuw verschijnen om de straf te hernieuwen voor Europeanen die zich schuldig maken aan ongeloof en perversie. Mensen zullen daarom wraak nemen door God te wreken, waarna ze op hun beurt zullen sterven zonder hoop op redding of in een bedrieglijke hoop.

Tijdens de feestdagen heeft een ernstig incident zojuist het tragische lot van Frankrijk en zijn hoofdstad Parijs bevestigd. Tijdens een bezoek aan de Donbass in de regio Donetsk met twee Russische kameraden, werden oligarchen van de Russische regering het slachtoffer van een Oekraïens bombardement, afgevuurd door een Caesar-kanon dat door Frankrijk aan Oekraïne was geschonken. Twee van deze oligarchen kwamen om het leven, en de derde, die de actie overleefde, raakte gewond. Monsters van de afgevuurde granaat werden uit zijn lichaam verwijderd. Onderzoek van deze fragmenten bevestigt dat het om een Franse granaat ging, afgevuurd door een Caesar-kanon. Als gevolg hiervan besloot deze overlevende, genaamd Dmitri Rogovin, een fragment van zijn lichaam naar het Élysée te sturen ter attentie van de Franse president Emmanuel Macron. Deze actie legt de schuld rechtstreeks bij Frankrijk, en het lijdt geen twijfel dat de wraakzucht van deze man en zijn volk bevredigd zal worden. Zo wordt Gods plan om Parijs te vernietigen, dag na dag bevestigd. Parijs is de hoofdstad die van de vrijheid een gedeelde goddelijkheid heeft gemaakt met het Amerikaanse volk, maar ook met de volkeren verenigd in het Europese verbond.

Volledig blind voor het onderwerp van hun overwinning, worden West-Europeanen, Australiërs en de Amerikaanse bondgenoten via het NAVO-pact steeds arroganter en gretig om het Russische kamp te verslaan. En vergis u niet, de huidige zwakte van het Russische leger, dat tot begin 2023 actief is, is niet representatief voor de kracht waartoe dit land in staat is. Vooral omdat Vladimir Poetin zijn interventie het minimale karakter van een "speciale operatie" wilde geven. Om massamobilisaties van de Russische bevolking te voorkomen, deed hij een beroep op huurlingen, maar hij is niet de enige die zo handelt, want de westerse mogendheden gebruiken Oekraïne zelf als huurlingen in de strijd voor de glorie van het Westen en zijn waarden, die God zelf pervers en afschuwelijk acht. Door militaire hulp en steeds krachtigere wapens te bieden, gooit het Westen olie op het vuur, terwijl de situatie water vereist. Als gevolg hiervan zal de "speciale operatie" eindigen in een echte "Wereldoorlog" en zal het Westen met angst de macht van de Russische legers ontdekken, wanneer zij hun grondgebied binnenvallen om het te plunderen en te verwoesten; Dit, vóór de vernietiging van het leven op een nooit eerder geziene schaal begint, wanneer de VS het grondgebied van Rusland met kernwapens zullen vernietigen. Want als de Russen aarzelen om deze in hun oorlog te gebruiken, geconfronteerd met de toenemende macht om Rusland te veroveren, zullen de VS niet langer de keuze of de scrupules hebben om dit niet te doen. En op deze manier zal het gebruik van atoomwapens de vernederde Christus de dood bezorgen van de " **derde** " van de ontrouwe

christelijke westerse bevolking, en elders in de wereld nog veel meer slachtoffers onder de heidense oosterse volkeren. We mogen niet uit het oog verliezen dat de mensheid volledig van onze aarde zal moeten verdwijnen op de dag van de glorieuze, wraakzuchtige wederkomst van Jezus Christus. De "*duizend jaren*" die in Openbaring 20 worden geprofeteerd, wekten valselijk de hoop op een aards millennium dat de gouden eeuw wordt genoemd. Dit zal niet het geval zijn, want gedurende deze "*duizend jaren*" zal de volledig verwoeste aarde niemand anders hebben dan Satan, de duivel; Het zal zijn gevangenis worden, zijn dodencel, in afwachting van het laatste oordeel waar hij zal worden geëxecuteerd met alle andere veroordeelde rebellen, engelen en mensen.

Na de onthoofdingen van de rebellerende revolutionaire autoriteiten in 1793 en 1794, beoefenden islamitische gewapende groepen ook de onthoofding van hun gevangenen. Net als in de tijd van de revolutionairen draagt dit soort moord dezelfde boodschap van God met zich mee. De eerste slachtoffers waren zeven katholieke priesters die in Algerije werden ontvoerd en onthoofd door de GIA-groep: de Algerijnse Islamitische Groep. Na de acties tegen het Westen en de Amerikaanse "Grote Satan" door "Al Qaida", werden massale onthoofdingen het kenmerk van het kalifaat van ISIS. Deze acties getuigen ervan dat God werkelijk niet verandert: Hij vernedert de hoofden die eren wat Hij haat en die verafschuwen wat Hij verheft tot het hoogste niveau van heiligheid, namelijk al Zijn waarheid, Zijn voorschriften, Zijn geboden en Zijn profetieën.

Omdat westerlingen zo'n wijdverspreid ongeloof in hun denken hebben, begrijpen ze de terugkeer van religie onder het Russische volk niet. Ze zijn de lessen vergeten die de ervaring van hun "vaders" ons gaf, die na het bloedige Franse revolutionaire regime terugkeerden om de hulp van het religieuze denken te zoeken, zoals de Geest ons herinnert door het te citeren in deze verzen uit Openbaring 11:13: "*En op dat uur vond er een grote aardbeving plaats, en een tiende deel van de stad stortte in; en bij de aardbeving werden zeventuizend mannen gedood, en **de overigen werden bevreesd en gaven eer aan de God des hemels**.*" De uitdrukking "*op dat uur*" heeft specifiek betrekking op de tijd van de twee grote "verschrikkingen" die plaatsvonden van 27 juli 1793 tot 27 juli 1794. Vervolgens vergelijkt God de gevolgen van deze Franse nationale revolutie met een "*grote aardbeving*" die profetisch werd aangekondigd door die welke de katholieke stad Lissabon in Portugal in 1755 trof. Maar deze aardbeving is ook het symbool van deze revolutie in Openbaring 12:16: "*En de aarde kwam de vrouw te hulp, en de aarde opende haar mond en verzwolg de rivier die de draak uit zijn bek had geworpen.*" In de woestijn werden na de uittocht uit Egypte ook de rebellen "*Korach, Dathan en Abiram*" verzwolgen en verzwolgen door de aarde, die "*zijn mond opende*" of, volgens Numeri 10:14, "zijn fouten" opende. 16:19 tot 33: "*En Korach riep de gehele vergadering bijeen tegen Mozes en Aäron, bij de ingang van de tent der samenkomst. Toen verscheen de heerlijkheid van Jahweh aan de gehele vergadering. En Jahweh sprak tot Mozes en Aäron, zeggende: Scheidt u af van deze vergadering, opdat Ik hen in een ogenblik kan verdelgen.../... Jahweh sprak tot Mozes, zeggende: Spreek tot de vergadering en zeg: Trek u terug uit de woning van Korach, Dathan en Abiram aan alle kanten. .../... Mozes zeide: Hieraan zult u weten dat Jahweh mij gezonden heeft om al*

deze dingen te doen, en dat ik het niet in mijn eentje gedaan heb. Als dit volk sterft zoals alle mensen sterven, als zij het lot ondergaan van alle mensen, heeft Jahweh mij niet gezonden; maar als Jahweh iets ongelooflijks doet, en **de aarde haar mond opent om hen te verzwelgen met al wat zij bezitten, en zij levend in het graf** afdalen, dan zult u weten dat dit volk Jahweh veracht heeft. Toen hij klaar was met spreken, Met deze woorden scheurde de aarde onder hen open. **De aarde opende haar mond** en verzwolg hen, hen en hun huizen, met alle mannen van Korach en al hun bezittingen. Levend daalden ze af in **het graf**, zij en alles wat ze hadden; en de aarde bedekte hen, en ze verdwenen uit het midden van de vergadering. "De nauwkeurigheid die levend ten onder ging" profeteert reeds "de tweede dood in de poel des vuurs" die gereserveerd is voor de grote christelijke religieuze boosdoeners, die in Openbaring 19:20 gesymboliseerd worden door "het beest en de valse profeet". Ik gebruik dit laatste vers om te bevestigen dat in Openbaring 20:14 "de verblijfplaats van de doden" verwijst naar de aarde en haar stof dat onder onze voeten is: "En de dood en **de verblijfplaats van de doden** werden in de poel des vuurs geworpen. Dit is de tweede dood, de poel des vuurs." In deze historische context "streckte **de aarde haar mond open**", maar deze actie bereidde een spirituele les voor die God wil toeschrijven aan de rooms-katholieke religie die het doelwit was van zijn woede door middel van de woedende revolutionairen van 1789 tot 1798, dat wil zeggen aan het einde van de "1260 dagen" van de pauselijke katholieke heerschappij, zoals gespecificeerd in de chronologische montage geprofeteerd in Openbaring 11:3 en 7: "Ik zal **mijn twee getuigen** de macht geven om te profeteren, **gekleed in zakken**, **duizend tweehonderdzig dagen lang**. .../... Wanneer zij hun getuigenis voleindigd hebben, zal **het beest dat uit de afgrond opstijgt**, oorlog tegen hen voeren, hen overwinnen en hen doden. En hun lijken zullen liggen op **de straat van de grote stad**, die geestelijk **Sodom en Egypte wordt genoemd**, **waar ook onze Heer werd gekruisigd.** Deze verzen verdienen nadere bestudering, omdat hun openbaring van vitaal belang is in onze tijd. De "twee getuigen" duiden de Bijbel aan, het heilige geschreven Woord van God. De Bijbel werd in feite genegeerd en aan de lectuur van de gewone man onttrokken, omdat hij verborgen lag in katholieke kloosters waar monniken hem met de hand reproduceerden. De uitdrukking "in zakken gekleed" verwijst naar de praktijk van de Joden, toen zij God hun lijden wilden tonen. De Heilige Bijbel werd in feite vervolgd en gekweld toen hij werd gedrukt en verspreid door protestantse marskramers die zichzelf blootstelden aan de dreiging van dood, gevangenschap of de galeien van de koning. Na deze periode van pijnlijke prediking, onder de symbolische naam "beest dat uit de afgrond oprijst", probeerde het Franse revolutionaire atheïsme alle religieuze geschriften te laten verdwijnen, in de eerste plaats de Heilige Bijbel; alles werd verteerd in vuren die werden aangestoken op het grote en prestigieuze plein van Parijs, destijds "Place de la Révolution" genoemd; dit, nadat het "Place Louis 15" was genoemd. Sinds Napoleon werd het "Place de la Concorde"; dat wil zeggen, evenveel namen als ervaringen. Dat God hem symbolisch de namen gaf "Sodom en Egypte" is niet verrassend, aangezien de burgers, in de veronderstelling dat ze zich van de goddelijke dreiging hadden bevrijd, geen beperkingen meer hadden in hun seksuele gedrag en de praktijk van

sodomie, door God als afschuwelijk beoordeeld, net als in onze vorige eeuw een natuurlijke norm werd, gelegitimeerd en vandaag de dag gelegaliseerd. Sinds die van de farao van " *Egypte* " in de tijd van Mozes had zich geen soortgelijke opstand meer voorgedaan. Zo werd Parijs, voor God en zijn ware uitverkorenen, het ware, vernieuwde beeld van de " *zonde van Egypte* ". Vervolgens geeft God ons een verbijsterende precisie. Hij zegt: " **dezelfde plaats waar hun Heer werd gekruisigd.** " Deze woorden lijken op het eerste gezicht naar Jeruzalem te verwijzen. Maar het is inderdaad Parijs, omdat de uitdrukking " *hun Heer* " een christelijk volk aanduidt, wat nooit het geval was voor Jeruzalem. De verklaring van deze uitdrukking is als volgt: Christus pleegde " *kruisiging* " om " *een einde te maken aan de zonde* ", volgens Daniël 9:24. Door de " *zonde* " *die hun strijd tegen Jezus Christus vertegenwoordigt, te herstellen, " kruisigden* " de inwoners van Parijs, tot dan toe permanente aanhangers van de katholieke religie, Jezus opnieuw. En dit is wat ze nog steeds doen in onze eindtijd: gruweldaden en de ergste seksuele en mentale perversies rechtvaardigen. Daarom loopt Frankrijk altijd voorop in initiatieven die zijn vernietiging voorbereiden. Het thema "straf" in deze studie raakt het land in het bijzonder vanwege de exemplarische, schadelijke rol die westerse landen de een na de ander hebben geprobeerd te reproduceren. Zijn teksten over "mensenrechten" zijn de basis geworden van de westerse wetgeving. En hoewel kleiner in aantal en macht, is Frankrijk door zijn historische rol het belangrijkste doelwit van goddelijke toorn na Rome, maar vóór de VS, die is slechts een uitloper van Europa, vervloekt door de goddelijke Jezus Christus. Naar analogie van de straffen die voor Israël geprofeteerd zijn in Leviticus 26, komt die van vers 25 overeen met de actie van " *het beest dat uit de afgrond opstijgt* ", het atheïstische revolutionaire " *beest* " : " *Ik zal een zwaard over u brengen, dat mijn verbond zal wreken; wanneer u zich in uw steden verzamelt, zal Ik de pest onder u zenden, en u zult in de handen van de vijand worden overgeleverd.* " Maar in het christelijke tijdperk moest God de toepassing van deze straf tweemaal herhalen. De eerste betreft de " *vierde bazuin* " uit Openbaring 8:12, die tussen 1789 en 1798 het einde markeert van de heerschappij van het pauselijke katholicisme, de vijand van God. Daarna, als teken van de tijd, domineerde de keizerlijke " *adelaar* " van Napoleon ^{I tussen 1798 en 1844} de Europese oorlogen, in overeenstemming met de leer in Openbaring 8:13: " *Ik zag, en ik hoorde een adelaar vliegen in het midden van de hemel, die met luide stem riep: Wee, wee, wee de bewoners van de aarde, vanwege de andere stemmen van de bazuin van de drie engelen die op het punt staan te bazuinen!* " En achter dit teken, in 1844, komt de door God vastgestelde datum in Daniël 8:14, om het begin van de " *tijd van het einde* " te markeren. Daarom wordt in Daniël 11:40 het begin van de ware " *eindtijd* " gemarkeerd door een oorlog waaraan God dezelfde rol toekent als aan de Franse Revolutie. Om dit verband aan te tonen, creëert hij verwarring tussen " *de vierde en de zesde bazuin* ", door aan de " *vierde bazuin* " in Openbaring 11 de naam " *tweede wee* " toe te schrijven, die in werkelijkheid betrekking heeft op de " *zesde bazuin* " in Openbaring 9. Het gevolg van deze subtiliteit is dat we dan kunnen begrijpen dat God sinds 24 februari 2022 aan Rusland dezelfde "bloedige" missie heeft gegeven die Hij tussen 1793 en 1794 aan de Franse revolutionairen gaf, onder de titel " *zwaard dat komt om zijn*

bondgenootschap te wreken ", volgens Lev. 26:25. Frankrijk en Rusland hebben gemeen dat ze de grote revolutie van hun volk hebben meegemaakt; voor Rusland was dat in 1917, het jaar waarin het tsaar Nicolaas II en zijn hele familie, inclusief zijn zoon en dochters, omverwierp en executeerde. Evenzo werd in 1793 in Frankrijk Lodewijk XVI ge Guillotineerd, en enkele maanden later zijn vrouw. We kunnen dus begrijpen dat God deze twee officiële executies dezelfde oorzaak geeft: **de schuldige religie** , die een schadelijke vorm van gelijkheid aanneemt, het rooms-katholieke geloof en de Russisch-orthodoxe kerk, die elkaar al bestrijden in Oekraïne en binnenkort in heel Europa en de wereld. De schuld die beide kampen dragen, betreft de zondagsrust die ze achtereenvolgens hebben geërfd van Constantijn I ^{sinds} 7 maart 321 en Justinianus I ^{sinds} het jaar 538 van onze valse rooms-katholieke kalender. Wat zijn de Russische religieuze bekeringsen dan waard? Ze mogen soms oprecht zijn, maar zullen niet door God gezegend worden zolang de waarheid over de sabbatsviering niet hersteld wordt. Het Russische volk erfde een afgodische natuur van Rome vóór het schisma dat het scheidde van het westerse katholicisme; vandaar de gehechtheid aan heilige iconen. Maar de twee schuldigen lijken sterk op elkaar, en hun concurrentie verklaart grotendeels hun meningsverschil; praal speelt een belangrijke rol voor beide, maar het is vooral de tegenstelling tussen de paus en de pausen die de verdeeldheid in stand houdt.

Er heerst momenteel een gespannen, bijna opstandig klimaat in het Westen. Want de menselijke geest wordt steeds " *opstandiger en egoïstischer* ", tot het punt dat democratische regels steeds minder worden ondersteund en gerespecteerd. Tegelijkertijd worden de materiële goederen die we koesteren steeds duurder en steeds minder toegankelijk. Daardoor raken mensen steeds gefrustreerder en prikkelbaarder. In deze westerse wereld dreigt een groot gevaar voor de opstandige bevolking, omdat we in elk land verdeeldheid vinden die 50% van de bevolking tegen zich in het harnas jaagt. Het risico op grote burgeroorlogen wordt steeds duidelijker en is daarom onvermijdelijk. Daarbij komt nog het feit dat er in de film kwaadaardige, opstandige en afschuwelijke helden zijn gecreëerd, zoals in de film "The Godfather", die de Siciliaanse maffia in Amerika eert. De leugenaar wordt geëerd en wordt een op grote schaal gereproduceerd model. Maar wie kan er nog vertrouwen in een maatschappij die gewend is aan leugens, en wie?

Echte en valse legitimiteiten

Er is niets moeilijker voor een scheepsel van de Schepper God dan zijn of haar fouten te erkennen. In deze oefening faalde de duivel, de engel des lichts, het eerste scheepsel dat geschapen werd. Om aan deze behoefte te voldoen, moet men werkelijk nederig zijn, en zelfs daar vervangt trots volledige arrogantie en maakt het de zaak moeilijk. Toch wordt dit vermogen om de eigen fouten te erkennen door God vereist, zoals Hij de standaard van volmaakte nederigheid eist van hen met wie Hij zijn eeuwigheid zal delen. En daar, zonder zichzelf voor de gek te houden, onderzoekt en kent Hij op volledige wijze de gedachten en het karakter

van elke kandidaat en van alles wat in de hemel en op aarde leeft. Hij veroordeelt de trots die Satan en de menigte kwade engelen die zijn mening en karakter delen, vinden. En op aarde heeft diezelfde vrijheid dezelfde gevolgen, tot het punt dat de hele mensheid, of bijna, ook Satans gedachten en karakter deelt. En te midden van deze menigte selecteert God een paar uitverkorenen, zo zeldzaam als goud of edelstenen, begraven in sommige aardlagen, die eruit worden gehaald om aan de oppervlakte te worden gebracht, ten koste van grote vermoeidheid en grote toevallige en dodelijke gevaren. De ziel waarvoor Jezus bereid was als een vrijwillige martelaar te lijden om haar te redden, is voor Hem in dit beeld; zoals hij leert in Openbaring 21:19-21: "*De fundamenten van de stadsmuur waren versierd met allerlei edelgesteente: het eerste fundament was jaspis, het tweede saffier, het derde chalcedoon, het vierde smaragd, het vijfde sardonyx, het zesde sardius, het zevende chrysoliet, het achtste beril, het negende topaas, het tiende chrysopraas, het elfde hyacint, het twaalfde amethyst. De twaalf poorten waren twaalf parels; elke poort was van één enkele parel. De straat van de stad was zuiver goud, als doorzichtig glas.*" Zo oordeelt God zijn uitverkorenen en als dit verkeerd begrepen zou worden, zou er nog steeds dit andere vers zijn: Zacharia 2:8: "*Want zo zegt de HEERE van de legermachten: Hierna zal de heerlijkheid komen! Hij heeft mij gezonden naar de heidenvolken die jullie beroofd hebben; want wie jullie aanraakt, raakt Zijn oogappel aan* ." In het beeld van de Apocalyps rechtvaardigt de verdeling van de twee fasen van het christelijke tijdperk het verschil in de symbolen die de uitverkorenen vertegenwoordigen: degenen die vóór 1844 werden geselecteerd, worden afgebeeld door "*edelstenen*" die een slijping vereisen om hun bewonderenswaardige schoonheid te onthullen. Maar juist vanwege het belang dat Hij hecht aan de sabbat, die uiteindelijk werd hersteld, geeft God degenen die Hij na 1844 redt, het aspect van de "*parel*" dat geen menselijk werk vereist om zijn schoonheid te onthullen. Natuurlijk genieten alle uitverkorenen dezelfde liefde van God, maar deze grote Opperste Rechter onthult ons hoeveel het herstel van zijn heilige sabbat en de volle liefde voor zijn waarheid Hem verheugen en vervullen. In zijn gelijkenis vergelijkt Jezus de waarheid van de verlossing met een "*parel*" van grote waarde. Zo laat het symbool van de "*parel*", dat het geloofsconcept van de laatste uitverkorenen illustreert, zien dat de "*zonde*" die "1260" jaar had bestaan tussen de leerstellig volmaakte apostolische tijd en het einde, volledig is geëlimineerd. Het doel waarvoor Jezus op aarde kwam lijden, is bereikt; volgens Daniël 9:24: "... om een einde te maken aan de zonde ." In hun leven hebben de laatste uitverkorenen "*een einde gemaakt aan de zonde*". Daarentegen onthulde het symbool van de "*edelstenen*" die gehouwen moesten worden, de gedeeltelijke aanwezigheid van Romeinse zonde, en richtte zich zo op de praktijk van de zondagsrust op de eerste dag die geërfd was van de twee Romeinen: de keizerlijke van Constantijn I^{en} de pauselijke van Vigilius I^{onder} keizer Justinianus I. ^{Ter herinnering} : Vigilius I¹ was niet de eerste bisschop van Rome, maar wel de allereerste paus in titel en wereldlijke macht. God bevestigde zo de uitzonderlijke aard van de verlossing die voorlopig werd aangeboden aan de uitverkorenen van de onvolmaakte Reformatie van de 16e^{eeuw}, volgens Openbaring 2:24: "*Aan u allen die in Thyatira zijn en deze leer*

niet hebben en die de diepten van Satan, zoals zij die noemen, niet hebben gekend, zeg ik: Ik leg u geen andere last op. "

Gods kamp ontleent zijn **legitimiteit** aan het feit dat God de schepper is van alle dingen en al het leven. Het is daarom **legitiem** dat zijn opvatting van de normen die aan het bestaan worden gesteld, door al zijn schepselen wordt erkend. En dit is wat hij uiteindelijk verkrijgt van zijn uitverkorenen, die hij helpt te vervolmaken tijdens hun aardse reis. Wie is meer eer en aanbidding waardig dan deze God van Liefde en Rechtvaardigheid, die als enige de ware gelijkheid voor al zijn uitverkorenen handhaaft? Wat hij hun biedt is ongeëvenaard en onvergelijkbaar, want hij drukt het zegel van perfectie op elk denkbaar of aangesneden onderwerp. Hij heeft daarom van nature recht op **legitimiteit** in alle dingen.

In het kamp van de tegenstander, de duivel, ontstaat, bij gebrek aan rechtvaardige en natuurlijke **legitimiteit**, een **valse legitimiteit** die uitsluitend gebaseerd zal zijn op het aantal en de kracht van degenen die haar steunen. In dit kamp worden trotse en arrogante wezens samengebracht, die individueel niet in staat zijn hun fouten te erkennen, waardoor ze collectief nog minder in staat blijken om dat wel te doen. Maar aantallen maken eenheid en eenheid maakt macht; en deze kracht maakt het mogelijk om **valse legitimiteit op te leggen** aan de tot het uiterste gemanipuleerde menselijke massa.

Na zijn schepping van de mens gaf God pas opdracht tot de aanstelling van een leider tijdens de watervloed ten tijde van Noach. Maar onder inspiratie van de duivel namen mensen het principe over om te vertrouwen op een leider die uit hun midden was gekozen. **Rechtmatig** had de oudste een soort natuurlijk recht, dat God later bevestigde in zijn verbonden. Maar in het kamp van de duivel werd deze leider een koning die zijn heerschappij kon overdragen aan zijn nakomelingen; waardoor deze macht alleen maar toenam, evenals de rijkdom van de koning en zijn erfgenamen. Ik moet hier Gods standpunt in herinnering roepen. Hij was duidelijk niet voorstander van de heerschappij van deze koningen, want door de leiding te nemen en zijn volk Israël te organiseren, gaf hij hen geen koning, maar slechts een gids: Mozes en na hem Jozua, zodat zij de herders van zijn kudde zouden zijn. En door zijn Israël op deze manier te organiseren, hanteerde God een hemelse standaard die de standaard zal zijn die, alleen voor de uitverkorenen, in de eeuwigheid zal blijven bestaan, gebracht door Jezus Christus. Ik herinner me dat hij in zijn directe persoonlijke getuigenis deze hemelse wet, die gebaseerd is op de volledige zelfverloochening van levende wezens, in concrete praktijk bracht. Jezus Christus, de grote " *Koning der koningen en Heer der heren* " uit Openbaring 19:16 (*Hij had op zijn kleed en op zijn dij een naam geschreven: Koning der koningen en Heer der heren*), wilde de voeten van zijn discipelen wassen, de dag voor zijn dood, om een voorbeeld te geven van deze hemelse wet, die in absolute termen in strijd is met de normen van aardse menselijke wetten. In de hemel is alles vrij, daarom bestaat er geen marktwaaarde, noch winst of rente. Dit stelt hemelse wezens in staat te leven in volmaakte gelijkheid van rechten en macht. In Daniël 10:13 wordt " **Michaël** ", God in de gedaante van een engel, aangeduid als " **een van de voornaamste vorsten** ": " *De vorst van het koninkrijk Perzië heeft mij eenentwintig dagen tegengehouden; maar zie, Michaël, een van*

de voornaamste vorsten , kwam mij te hulp, en ik bleef daar bij de koningen van Perzië. " Op aarde eiste dit volk Israël pas na meerdere opstanden van God het recht om geregeerd te worden door een koning " zoals de andere volken ", heidenen op aarde. Vertaald in gewone taal betekende dit verzoek: "God, verdwijnt en laat ons onder de mensen!" Deze eerste verwerping van God voorspelde de toekomstige verwerping van de Messias Jezus door de vleselijke afstammelingen van dit volk. God begreep de situatie duidelijk, gaf toe en reageerde gunstig op deze menselijke eis. Maar de te betalen prijs was opgenomen in het contract, want het waarschuwde Israël dat hun koning dezelfde rechten zou hebben als die van andere heidense volken die hun volken wreed als slaven behandelden. En de vrijwillige slavernij van de Hebreeën begon, tot het einde onder de tiran Herodes de Grote, toen Jezus Christus geboren werd voor zijn aardse missie.

Deze reflectie op **legitimiteit** kan ons helpen de wereldgebeurtenissen te begrijpen die zich momenteel begin 2023 afspelen. En allereerst ons bewust te worden van de oorsprong van ons erfgoed. Wij die in West-Europa leven, hebben een **valse legitimiteit geërfd** ; vanaf het begin, deze **valse monarchale legitimiteit** van heidense inspiratie die Clovis I tot de eerste koning van de Franken maakte . Deze heidense koning werd verleid door het valse christelijke geloof, zodat zijn christelijke toewijding ook vals en misleidend was. Hij had het ongeluk in 496 bekeerd te worden door de gezanten van Rome, die in hem een seculiere verdediger van zijn gezag vonden. Aldus gesteund door een goed bewapende militaire macht, ontving de religie die door de bisschop van Rome werd voorgesteld op weg naar pauselijke macht, een andere **valse legitimiteit onder de mensen** . Want helaas voor ons allen was dit christelijk geloof sinds 7 maart 321 bedwelmend en een dodelijk gif geworden, door de invoering van de rustdag op de eerste dag, opgelegd door keizer Constantijn I ^{en} door hem en de heidense aanbidders gewijd aan de verering van de "dag van de Onoverwonnen Zon". Het gevolg van deze invoering was dat de vermeende vertegenwoordiger van Jezus Christus niets meer was dan een bedrieglijk en verleidelijk regime van zonde. Deze fundamenteën, die toen werden gelegd, liggen aan de basis van alle **valse religieuze legitimiteit** die het pauselijke rooms-katholieke regime tot op de dag van vandaag claimt.

Na de monarchie in een bloedbad omver te werpen, gaf het Republikeinse Frankrijk zichzelf opnieuw democratische **legitimiteit** ; wederom gebaseerd op aantallen, die altijd winnen van tegenstanders. Sommigen droomden van gelijkheid, anderen wilden hun privileges en voordelen behouden, en het Republikeinse Frankrijk probeerde zijn model te vinden door vijf republieken te vormen. Onder de Derde Republiek moedigden de rijke landeigenaren de kolonisatie-initiatieven aan die werden verkregen dankzij de militaire steun van het land, dat daardoor nog rijker en welvarender werd. En ook hier gaf het Franse volk zichzelf een **valse legitimiteit** door zichzelf het recht te geven om andere buitenlandse volkeren met andere religies en gebruiken te koloniseren; en bereidde zich zo voor op vreselijke problemen. Want daar trapte Frankrijk in de val van zijn religieuze minachting, omdat het niet beseftte dat het christelijk geloof van een groot aantal burgers noch verenigbaar was met de Noord-Afrikaanse islam, noch met de Aziatische heidense religies van zijn koloniën. Bovendien

hebben deze onverenigbaarheden, op de min of meer lange termijn, geleid tot de voorspelbare breuk, vanuit spiritueel perspectief. De kolonisatie had Frankrijk tot de benijdenswaardige vierde wereldmacht gebracht, na de VS, Sovjet-Rusland en Engeland; de dekolonisatie en de humanistische en maatschappelijke acceptatie hebben het land langzaam te gronde gericht en het staat nu op de 15e plaats ^{onder} de Europese landen. Wat vertegenwoordigt Frankrijk in 2023? Het vertegenwoordigt niet langer Frankrijk, maar een uniek Europees humanistisch gedachtegoed, dat wil zeggen, pro-Europees. Een duidelijk signaal werd gegeven door het afschaffen van de frank als nationale munteenheid, ten koste van de euro. Laten we niet langer dromen, Frankrijk is dood en Europa leeft. God organiseerde het om de erfenissen van de " *tien horens* " die onder de vloek van de "elfde " of " *kleine horen* " uit Daniël 7:7-8 en 24-25 waren geplaatst, in hetzelfde kamp te verzamelen. In januari 2023 lijkt de Franse president Emmanuel Macron, die door sommige geïrriteerde Russen in het nieuws "Emmanuel Hitler" wordt genoemd, de leidende figuur van de Europese Unie te zijn, simpelweg omdat Frankrijk, zelfs geruïneerd, de enige militaire macht in Europa blijft; dit geldt des te meer sinds Engeland de Europese Unie heeft verlaten. Deze Franse militaire macht is echter relatief; ze was voldoende om de volkeren van de derde wereld te koloniseren, maar absoluut niet in staat om een macht als Rusland het hoofd te bieden. Sinds Frankrijk de Oekraïense zaak officieel heeft gesteund, blijft het Rusland echter irriteren met zijn wapenaanbod aan zijn vijand. En in het nieuws van vandaag hoor ik Russische media praten over de wens om Frankrijk aan te vallen, om het een raket te sturen om een voorbeeld te stellen en de rest van de Europese landen te kalmeren, die ook een soort competitie zijn aangegaan; het is een competitie om te zien wie Oekraïne het beste kan bewapenen.

Om te begrijpen hoe we op dit punt zijn gekomen, moeten we rekening houden met het recht op **valse legitimiteit** dat mensen vanaf hun geboorte erven, omdat het wordt geconditioneerd door het politieke klimaat dat ze ontdekken wanneer ze het leven binnengaan. Mensen zijn nooit geneigd de **legitimiteit** van de rechten die ze zichzelf geven in twijfel te trekken. Ze erven deze **legitimiteit** die deel van hen is. We moeten daarom een stap terug doen van het menselijk leven en van onszelf om het bestaan van **valse legitimiteit te ontdekken** . Sterker nog, hoe meer ik naar de hemel kijk, hoe meer ik naar zijn boodschappen luister, hoe meer ik beseft hoeveel de aardse orde gebaseerd is op tegenstellingen van **illegitieme rechten** . Elke keer wint degene die wint, vanwege zijn kracht, en deze kracht **legitimeert** , **vals** , zijn recht om zichzelf op te leggen aan degenen die zwakker zijn dan hij.

Naast deze tegenstellingen tussen aardse machten grijpt God in om zijn plannen te verwezenlijken. Ik herinner u eraan dat God, door de mensheid in " *Babel* " te verdelen door middel van vreemde talen, ongeveer 4000 jaar geleden, de volkeren wilde scheiden om hen onafhankelijk van elkaar te kunnen oordelen en straffen. Deze straffen waren natuurlijk: droogte en hittegolven, of juist grote overstromingen en overstromingen, verwoestende stormen en cyclonen, vloedgolven, aardbevingen, vulkaanuitbarstingen, vrieskou, verwoesting door sprinkhanen. Het ontbrak Hem niet aan manieren om zijn opstandige schepselen te schaden. Maar in onze eindtijd, nu de technologische ontwikkeling op het spel

staat, is de hele aarde als een dorp geworden; iedereen volgt het wereldnieuws live, in realtime, via zijn smartphone, pc of televisie; en daar profiteer ik ook van.

De **valse legitimiteiten** hebben zich in twee kampen gegroepeerd om elkaar te confronteren en de oorlog toe te staan " *een derde van de mensen te doden* ", overeenkomstig de wens van God in Jezus Christus, zoals geopenbaard in Openbaring 9:15: " *En de vier engelen, die voor een uur, een dag, een maand en een jaar gereed waren, werden losgelaten om een derde van de mensen te doden* . " De oorlog tussen Oekraïne en Rusland wordt echter direct veroorzaakt door de tegenstelling tussen twee **legitimiteiten** die gebouwd zijn op een pad van goddelijke vloek. Deze twee **valse legitimiteiten** konden de twee betrokken kampen daarom alleen maar tot oorlog leiden. En er is niemand op aarde die de autoriteit en wijsheid heeft om te bemiddelen tussen de twee tegenstrijdige claims. God heeft ons, met het voorbeeld van de situatie die is ontstaan door de terugkeer van de Joden naar Palestijns gebied sinds 1947, het bewijs gegeven van zijn vermogen om onoplosbare conflictsituaties te creëren. Vandaag de dag gebeurt het opnieuw, en in het kamp van Rusland en de landen in het Oosten is er sprake van een verwerping van westerse waarden, waarvan de huidige macht met geweld werd gevestigd door tijdelijke kolonisatie van volkeren in Afrika, Azië en het Midden-Oosten. Na de overwinning van de VS hadden de overwinnaars van de Tweede Wereldoorlog de wereld en haar volkeren verdeeld; althans wat betreft hun politieke en economische invloed. Subtiel zorgden de VS ervoor dat hun aanpak niet de gehate vorm van kolonisatie kreeg. Ze wilden de volkeren simpelweg in een houding van economische samenwerking plaatsen, gebaseerd op de acceptatie van de regels van het Anglo-Amerikaanse kapitalisme. Het land interesseerde hen niet; alleen financiën waren van belang. Maar om deze onderwerping te verkrijgen, aarzelden ze niet om moorddadige oorlogen, opstanden en opstanden uit te lokken, gericht op het plaatsen van leiders die gunstig waren voor hun kapitalisme in weerbarstige landen. Dit in naam van een **valse legitimiteit** .

De jonge president E. Macron erfde van jongs af aan het concept van de **legitimiteit** van de rechten die zijn land, Frankrijk, zichzelf destijds had toegekend. Hij groeide op in een context waar deze fundamentele rechten de absolute regel waren, en het is zeker dat het nooit bij hem opkwam om de door Frankrijk en zijn bevolking erkende en aanvaarde **legitimiteit te beoordelen of in twijfel te trekken** . Men hoeft echter alleen maar terug te kijken op de geschiedenis om te begrijpen hoe het nationale recht perverselijk is geëvolueerd en zich via oorlogen aan andere volkeren heeft willen opleggen. Ik moet echter erkennen dat het revolutionaire Frankrijk in de val zat doordat het zelf het doelwit was van aanvallen door andere Europese monarchieën. Maar destijds was het blokkeren van de aanvallen van de vijand niet voldoende, en toch is dit wat het westerse kamp vandaag de dag van Oekraïne eist. Met het conflict dat de Franse Republikeinen de overwinning gaf bij Valmy, had de oorlog daar moeten eindigen. Maar Oostenrijk, het land van herkomst van de geëxecuteerde Franse koningin Marie-Antoinette, stond nog steeds tegenover de Franse republiek en Napoleon I behaalde ^{tijdelijk} de overwinning op de Europese monarchieën; net lang genoeg om de bevolking van deze verslagen monarchieën de republikeinse

vrijheid te geven. Zo veroverde het republikeinse ideaal de harten in Europa, volgens het model dat Frankrijk had voortgebracht. Voor God is dit model dat van een regime van gelegaliseerde en gelegitimeerde "**zonde**", **gesymboliseerd door de "scharlakenrode"** kleur van het republikeinse "**beest**" van de eindtijd, zoals gepresenteerd in Openbaring 17:3: "*Hij voerde mij weg in de geest naar een woestijn. En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, vol godslasterlijke namen, met zeven koppen en tien horens.*" Frankrijk zal daarom het belangrijkste doelwit van goddelijke toorn blijven tot de uiteindelijke straf die Rusland het zal opleggen. Want de verbale bedreigingen in de Russische media bevestigen alleen maar de veroordeling en vernietiging van Parijs, de hoofdstad van Frankrijk, waar door de eeuwen heen, van het Louvre tot het Élysée, de huidige presidentiële zetel, alle nationale beslissingen zijn genomen die tegen God of andere volkeren zijn gericht. Want God erkent slechts één **legitimiteit**: de zijne.

Wat **de legitimiteit** van het door God geschapen leven betreft, wordt de zaak samengevat door deze beroemde uitdrukking, ontleend aan een fabel van Monsieur Jean de la Fontaine: "De reden van de sterkste is altijd de beste." En gelukkig voor zijn uitverkorenen is de sterkste de Schepper-God, Hij is ook de meest trouwe, de meest rechtvaardige en de meest liefdevolle. Jezus "**trok uit, overwinnende en om te overwinnen**", aldus Apok. 6:2: "*Ik zag, en zie, een wit paard. En Hij die erop zat, had een boog; en Hem werd een kroon gegeven, en Hij trok uit, overwinnende en om te overwinnen.*" Tijdens zijn aardse bediening overwon Hij achtereenvolgens, door zijn volmaakte leven, "**de duivel**" en door zijn vrijwillige dood, "**de zonde**". Het enige wat Hem rest is de "**zondaars**" te vernietigen die de menselijke menigte over de aarde vormen. Hij zal hen gedeeltelijk door oorlog vernietigen en de rest van de overlevenden zal worden vernietigd bij zijn machtige en glorieuze wederkomst. Dan, na de "**duizend jaar**" van het zevende millennium, gedurende welke de verlorene uitverkorenen in de hemel de meest schuldige mensen en engelen zullen oordelen, zal hij hen in een tweede "**opstanding**" weer tot leven wekken, zodat zij de vernietiging van de "**tweede dood**" zullen ondergaan in de "**poel van vuur**" die gevormd wordt door de aarde bedekt met het huidige ondergrondse magma, dat van tijd tot tijd zichtbaar is in vulkaanstromen. Nederlands Zo zullen allen omkomen die de "**leugen**" hebben gedacht, goedgekeurd, ondersteund, wiens "**vader de duivel is**" volgens Johannes 8:44: "**Jullie zijn van jullie vader de duivel**, en jullie willen de begeerten van jullie vader doen. Hij was een moordenaar van het begin af en blijft niet in de waarheid, omdat er geen waarheid in hem is. Wanneer hij de leugen spreekt, spreekt hij vanuit zijn eigen; want hij is een leugenaar **en de vader ervan**." Ten slotte verklaart Jezus Christus in Openbaring 22:15: "*Weg met de honden, de tovenaars, de hoereerders, de moordenaars, de afgodendienaars, en al wie leugens liefheeft en doet!*" Degenen die hij veroordeelt, hebben allemaal geleefd onder **valse legitimiteiten**, dat wil zeggen, in "**zonde**".

Dit onderwerp van "**leugens**" is van groot belang in onze huidige situatie, omdat het westerse kamp de leider van Rusland, Vladimir Poetin, constant afschildert als een natuurlijke "**leugenaar**". Maar wat is er nu werkelijk aan de hand? Poetin uit bedreigingen aan het adres van het Westen en hij stelt dat "hij

niet bluft". Dus waar is die " *leugen* "? Het probleem zit in het westerse kamp, zo gewend aan politieke leugens dat de bevolking en de politieke en medialeiders denken dat de Russische leider op hen lijkt, volgens het oude gezegde: "we beoordelen anderen op onszelf". Want wie eert leugenachtige presidenten die hun kiezers bedriegen? Zijn het niet de Fransen, waar de grootste " *leugenaar* " tot zijn tijd Jacques Chirac was, door de media "superleugenaar" genoemd? En werd president Hollande na hem niet gekozen op basis van zijn verklaring: "Mijn vijand is de financiële wereld"? Terwijl hij Emmanuel Macron, een financier van de Rothschild-bank, als adviseur en minister koos en vervolgens het zorgstelsel van onderlinge verzekeringsmaatschappijen invoerde, wat de beheerskosten, die al gedekt werden door de genationaliseerde dienst van de "sociale zekerheid", verdubbelde. Dus ja, het kamp van de " *leugen* " is inderdaad dit Westen, gesymboliseerd sinds Daniël 2 en 7 door de symbolen van " *tien tenen* " en " *tien horens* ", dat God nu hard wil treffen door de vervulling van de " *zesde bazuin* " van zijn Apocalyps te organiseren, dat wil zeggen het thema waaronder Apocalyps 6:11 de Derde Wereldoorlog symboliseert die op 24 februari 2022 in Oekraïne is begonnen.

In de landen die voornamelijk bij deze oorlog betrokken zijn, wordt de legitimiteitsnorm **door** elk van hen bepaald op basis van hun atheïsme, hun religie en hun gebruiken. Het Westen plaatst zich onder de norm die door de VS is vastgesteld en overeenkomsten bepalen de regels die aan de oorlog zelf worden opgelegd. In het Oosten en in landen die banden hebben met Rusland, worden deze westerse regels niet erkend en kennen hun oorlogen geen regels. Westerlingen zijn dan ook zeer geschokt dat Rusland de privé-strijdersgroep "Wagner" de strijd in stuurt. Rusland wilde de betrokkenheid van zijn jonge dienstplichtigen beperken. Maar sinds 24 februari 2022 gebruiken westerlingen Oekraïense strijders als huurlingen, voorzien van wapens en betaald door westers kapitaal. En aan het begin van het jaar 2023, volgens de valse kalender, veranderen de zaken, want Rusland mobiliseert zich nu massaal ter voorbereiding op de zware offensieven die binnenkort tegen het Oekraïense leger zullen worden uitgevoerd. Voor het Westen, dat al te toegewijd is door zijn hulp en de wapens die aan de Oekraïners zijn overgedragen, is het nu te laat om terug te keren...

Ik richt me nu op een andere **onrechtmatigheid** , namelijk het gebruik van het formele "vous" wanneer iemand met een ander spreekt. Dit lijkt misschien onschuldig, maar dat is het niet. Want integendeel, we hebben hier een teken dat de " *trots* " van de hele hedendaagse westerse samenleving onthult. God heeft plechtig zijn afkeer uitgesproken van " *trots* ", die de oorzaak was van de val van de eerste engel die door Hem geschapen werd. Dit vers uit 1 Petrus 5:5, overgenomen in Jakobus 4:6, drukt een fundamentele goddelijke gedachte uit: " *Evenzo, jullie die jonger zijn, wees onderdanig aan de ouderen. En bekleed jullie allen in jullie omgang met elkaar met nederigheid, want God weerstaat de hoogmoedigen* , maar aan de nederigen geeft Hij genade." Deze beschrijving van het door God gezegende karakter staat haaks op de waarden die de pauselijke Rooms-Katholieke Kerk heeft vastgesteld. En ja! Het is nog steeds van haar dat de trots die zich momenteel manifesteert, wordt geërfd. Ik herinner me dat het pauselijke regime voor het eerst werd verkregen door een intrigeur genaamd

Vigilius. Hij verkreeg deze titel vanwege zijn intieme relaties met de prostituee Theodora, met wie keizer Justinianus I ^{trouwde}. Zo, in de nabijheid van de groten en machtigen, deelde het pauselijke regime hun smaak voor materieel welzijn, comfort en rijkdom. Maar het is in werkelijkheid aan de samenwerking met Lodewijk XIV en zijn verraderlijke priesters, bisschoppen en kardinalen te danken dat we onze huidige praktijk van "vous" (formele aanspreektitel) te danken hebben. Deze despotische koning, wiens trots en grootheidswaanzin alle andere regeringen in de aardse geschiedenis overtroffen, was een fervent verdediger van de katholieke religie. En hij was het die zich in zijn edicten als eerste persoonlijk uitdrukte door te zeggen: "Wij, Lodewijk, veertiende van de naam, wij..." En dit had kunnen rechtvaardigen het legioen demonen dat in hem huisde, maar het ging inderdaad over zijn eigen persoon dat hij deze term "nous" gebruikte. Tot die tijd beschikte elke Fransman in de Franse taal over drie vormen voor het enkelvoud, "je, tu, il ou elle", en drie vormen voor het meervoud, "nous, vous, ils ou elles". En in perfecte logica werd zelfs om een koning aan te spreken het "tutoiement" gebruikt. In de Bijbel zien we Daniël de grote en machtige koning Nebukadnezar aanspreken met het bekende "tu", en Paulus sprak koning Herodes Agrippa aan met het bekende "tu", en niemand vond deze praktijk verwerpelijk. Het was daarom noodzakelijk dat een vijfjarig kind de Franse troon besteeg om buitensporige trots bezit te laten nemen van de menselijke geest, en in de eerste plaats natuurlijk die van de rijken, de welgestelden, de machtigen, degenen die God " *de groten* " noemt. Zo onderwierp hij de koningen van zijn tijd, door zijn weelde, zijn pracht en praal, zijn weelderige feesten. Georganiseerd in zijn paleis te Versailles, werd koning Lodewijk XIV nagevolgd en gereproduceerd in alle andere koninkrijken van zijn tijd. Zo werd in de Engelse taal de term "thou", die onze "tu" uitdrukte, geleidelijk aan vervangen door de term "you", die oorspronkelijk alleen onze "vous" aanduidde. Voor God is deze ongerechtvaardigde "vous", en uitsluitend gerechtvaardigd door trots, zo gehaat en ondraaglijk voor hem, dat toen op zijn bevel de straf van de Franse Revolutie de gehele aristocratie trof, het eerste wat deze rebellen deden, was de "vous" te vervangen door de "tu" (in de aanspreekvorm). Dit werk, uitgevoerd door de revolutionairen, was werkelijk gewild en georganiseerd door God, omdat in zijn ogen de trots van zijn schepselen het ergste van hun kwaad is; want voor het trotse schepsel is eeuwig leven onder Gods heerschappij onmogelijk.

Ik heb geen enkele illusie dat de wereld deze gewoonte van het formele "vous" zal opgeven, maar ik richt deze boodschap namens God tot zijn ware kinderen die Hem oprecht willen behagen, om Zijn liefde te beantwoorden. Individueel zeggen we "tu" wanneer we de almachtige Schepper-God aanspreken. Kan iemand zijn schepselen meer eer bewijzen dan zichzelf door het individu met het karakter en de aard van het enkelvoud een meervoudsvorm te geven? Het gebruik van het formele "vous" aan één individu is een mentale perversie, en het voorwendsel van dit gebruik uit beleefdheid is **onrechtmatig** en ongegrond. Het informele gebruik van het informele "tu" voorkomt beleefdheid niet, net zoals het formele "vous" onbeleefdheid en beledigingen niet voorkomt. Het gebruik van het formele "vous" is een teken van superioriteit, geërfd van de aristocratie, en in sommige aristocratische families gebruiken kinderen het formele "vous" wanneer

ze hun ouders aanspreken; wat een perverse afwijking! Dit alles omdat priesters, die door God genegeerd werden, hun ouders leerden "vous" te zeggen tegen de God des hemels. Tegenwoordig is het woord "Monsieur" net zo **onwettig** als het formele "vous", omdat het de verkorte vorm is van de uitdrukking "mijnheer". Ook hier voert deze term ons terug naar de tijd van Lodewijk XIV, omdat de naam "Monsieur" specifiek betrekking had op zijn jongere broer, Philippe van Orléans, die evenveel affiniteit had met zijn "mignons" als zijn broer, de koning, met zijn talrijke courtisanes. De observatie hiervan getuigt van de ware situatie van het concept van het moderne leven vandaag de dag: ten tijde van de Vijfde Republiek werd alles wat de Eerste Republiek verwoestte en oordeelkundig en terecht had verlaten, herbouwd en hersteld. Ik herinner er dus aan dat onze Schepper-God van zijn kant, terecht en terecht, ook van zijn ware kinderen verlangt dat zij de vrucht van het ware geloof voortbrengen door gehoor te geven aan zijn verlangen om al zijn goddelijke waarden te herstellen. Onder deze is de sabbatrust slechts een leerstellig aspect en een teken van Zijn goedkeuring, dat desalniettemin, tot aan de laatste geloofstoets, een nog steeds bedrieglijk karakter kan behouden. Want sinds 1994 bekleedt de rust van de ware sabbat, de zaterdag, de rol van " *zegel van God* ", enkel voor hen die liefde tonen voor Zijn laatste profetische openbaringen.

Onder degenen die door God geroepen zijn, degenen die, net als ik, in Frankrijk of West-Europa geboren zijn, moeten begrijpen dat we allemaal waarden geërfd hebben die God niet goedkeurt. We zijn gevormd door onze maatschappelijke omgeving en nu hebben we de plicht om over dit erfgoed te oordelen, om in onze geest de gedachte tweeweg te brengen van een oordeel dat we met God delen; want Hij is de Heilige Geest die onze gedachten en harten onderzoekt. God verwerpt en verwerpt de geesten die de wijsheid en rechtvaardigheid van zijn gedachten in twijfel trekken; volmaakte trouw aan zijn mening is daarom absoluut vereist om zijn eeuwigheid binnen te gaan. In de constructie van wat we geworden zijn, heeft de cinema de hoofdrol gespeeld. Avontuurlijke films, zoals "De Drie Muskietiers", lieten ons dromen, maar deden ons ook, op een sluwe manier, de normen aanvaarden van de despotische regimes van de monarchieën, goedgekeurd en geleid door het Romeinse pausdom. In Frankrijk begon de periode van de Reformatie in de tijd die "de Renaissance" wordt genoemd. God koos wijselijk de naam die zij zou dragen. De komst van het ware licht van de Bijbel, destijds in de 16e eeuw, maar historisch gezien al sinds de 12e eeuw, schiep juist de mogelijkheid om de verlossing te vinden die God door genade in de naam van Jezus Christus aanbiedt, namelijk de " *wedergeboorte* ". Ongelovige mensen schrijven deze naam destijds toe aan culturele redenen. En ook hier is deze culturele heropleving te danken aan het huwelijk van Frans I met de zeer katholieke Italiaanse Maria de Medici. Het was tijdens deze ontmoeting dat de Franse koning de verfijnde levensstijl ontdekte die het Italië van zijn tijd al kenmerkte. In Rome versierden getalenteerde schilders en beeldhouwers de straten en paleizen van Italië met hun prestigieuze werken. Zo kwam de beroemde Leonardo da Vinci ertoe om voor de Franse koning te schilderen door zich in dit land te vestigen. De Italiaanse katholieke verleiding bereikte toen zijn hoogtepunt in Frankrijk. En bewondering voor culturele werken bevorderde de waardering voor de Italiaanse religie: het reeds goed ondersteunde pauselijke rooms-

katholicisme profiteerde er nog meer van. Maar achter de schijnbare schijn van een verfijnde samenleving bracht het geïmporteerde en overgenomen Italiaanse model zijn aard van georganiseerde misdaad met zich mee; iets dat het pauselijke ambt van Alexander 6, geboren als Borgia, kenmerkte, die zijn slachtoffers liet doden door zijn zoon Caesar, die zelf door zijn vader tot kardinaal was benoemd. Dit model werd in Frankrijk gevestigd, juist in de tijd dat het bijbelse licht de waarde van de **valse en onwettige katholieke religie in twijfel trok**, en de dodelijke vervolgingen van de ware profeten van God niet konden worden vermeden. En zo ontstonden er, vanwege enkele slecht bekeerde protestanten, bloedige gevechten tussen de katholieke bonden en de protestantse hugenootse strijders. Van al deze verschrikkelijke gebeurtenissen hebben we het historische getuigenis van de "Godsdienstoorlogen", het thema en onderwerp van de "**derde bazuin**" uit Openbaring 8:10 en 11. En het was precies in 1572 dat misdaad en verraad een hoogtepunt van afschuw bereikten met de slachting op de "Bartholomeusdag", waar de protestantse leiders, uitgenodigd in het Louvre in Parijs om de verloving van de toekomstige koning Hendrik IV met prinses Margaretha, "Margot" genaamd, te vieren, werden afgeslacht door de katholieke bondgenoten van de Guises en de Parijzenaars, tijdens de middernachtelijke toestroom: "het uur van de misdaad". Maar tegelijkertijd onthult dit feit het oordeel van God over het gewapende protestantisme van die tijd; het claimde het gereformeerde geloof, maar deed dat met de wapens in de hand, iets wat Jezus formeel verbood aan zijn ware uitverkorenen op de avond van zijn arrestatie door de Joodse bewakers, voordat hij zijn leven als zoenoffer voor hen offerde. En tot ons allen blijft hij zeggen: "*Mij komt de wraak en de vergelding toe!*" Wij mogen zelf geen wraak nemen. Op het door hem gekozen moment vertrouwt hij deze straftaak toe aan de gevallen slachtoffers, verleid en misleid door religieuze leugens.

De enige WAARHEID

Terwijl onze westerse samenlevingen zich verenigen en samenkomen in naam van het delen van een "enkele gedachte" die is gebaseerd op de erfenis van het republikeinse model en het democratische regime, staat tegenover hen de ene God van de WAARHEID, wiens denkmodel eveneens "uniek" is. Het onderwerp dat ik hier behandel, betreft een aspect van de WAARHEID dat wordt gehaat door het valse geloof dat zich verenigt in de oecumenische alliantie. In deze alliantie is er niets dat meer wordt gehaat en bestreden dan de man die beweert alle WAARHEID in pacht te hebben. En al in zijn tijd werd onze Heer Jezus Christus door de Joodse geestelijkheid gehaat vanwege zijn vermogen om op alle dingen antwoorden te geven. Daarom onderscheiden de zonen Gods van onze tijd zich van die van de duivel doordat zij aan de enige Schepper God een enkele en unieke gedachte toeschrijven. Want God denkt niet alles en het tegendeel ervan, zoals de zegeningen van al deze religieuze doctrines, die met elkaar in tegenspraak zijn,

ons zouden kunnen doen geloven. Door de hele Bijbel heen getuigt God van een constante en onveranderlijke gedachte: hij keurt goed, berispt en veroordeelt.

Over het algemeen hebben mensen het legitieme recht om meningen te hebben over onderwerpen en zaken in het seculiere domein. En, zoals dat oude Franse gezegde terecht leert: "over smaken en kleuren wordt niet gesproken"; maar dit principe geldt alleen voor seculiere zaken. Voor het religieuze subject is het precies andersom, omdat de unieke gedachte van de ene God niet ter discussie staat. God blijft voortdurend in hetzelfde oordeel over zaken en morele waarden. En je moet beseffen dat wanneer je een mening uitspreekt over een religieus onderwerp, je niet alleen je mening uit, maar ook de Schepper-God, die deze dingen zelf beoordeelt, erbij betreft door je eigen gedachten aan hem toe te schrijven. Nu is er niets dat God meer haat dan dat er gedachten aan hem worden toegeschreven die hij niet deelt en niet goedkeurt. Integendeel, als je bij hem hoort, zijn je gedachten van hem, deelt en inspireert hij ze, en kan hij ze dus terecht zegenen. Jezus bad voor de gemeenschap van zijn uitverkorenen, " *opdat zij één mogen zijn* ", volgens Johannes 17:21-22: " *opdat zij allen één mogen zijn, zoals U, Vader, in Mij bent en Ik in U, dat ook zij één mogen zijn in Ons, opdat de wereld mag geloven dat U Mij gezonden hebt. De heerlijkheid die U Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één mogen zijn zoals Wij één zijn, ...* " Jezus voegt eraan toe en specificeert opnieuw in vers 24: " *Vader, Ik wil dat zij die U Mij gegeven hebt, bij Mij zijn waar Ik ben, opdat zij mijn heerlijkheid mogen aanschouwen, de heerlijkheid die U Mij gegeven hebt, omdat U Mij liefhad vóór de grondlegging van de wereld.* " Ik schrap nu dit vers, zo belangrijk in zijn leer, waarin Jezus zegt: " ***Vader, Ik wil dat zij die U Mij gegeven hebt, bij Mij zijn waar Ik ben.*** " De uitverkorenen zullen inderdaad van de aarde genomen worden en in de aanwezigheid van Jezus geplaatst worden ten tijde van de " *eerste opstanding* ", maar dit zal alleen bereikt worden op voorwaarde dat de "eenheid" werkelijk was en in overeenstemming met de goddelijke gedachte. Deze leer staat ver af van het idee dat gesuggereerd wordt door de talloze kruisen van hout, steen, ijzer of marmer die op elke begraafplaats staan. Al deze kruisen bevestigen de "label"-waarde die valse religie aan het christelijk geloof geeft. Deze talrijke kruisen bevestigen alleen maar het "supermarkt"-aspect dat deze valse religie toeschrijft aan de keuze van de Schepper-God. U kunt dus de redenen begrijpen voor zijn brandende toorn die zondaars komt straffen tijdens de laatste tien jaar van het einde van de zesduizend jaar van zonde die zijn geduld op de proef hebben gesteld en nog steeds stellen. Net zoals mensen het niet kunnen verdragen om te worden gemaakt zoals ze niet zijn, veroordeelt en straft God met de eeuwige, of definitieve, dood degenen die Hem daden en gedachten toeschrijven die niet de zijne zijn.

WAARHEID is niet zomaar een woord, het is bovenal een persoon, een unieke entiteit, die de gedachte en het oordeel van de Schepper-God definieert. Daarom is de leer van de "Drie-eenheid" de vrucht van een religieuze afvalligheid wanneer ze God definieert als "drie personen", terwijl God zijn geopenbaarde eenheid uitdrukt in zijn heilsplan. Want de "Drie-eenheid" "van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest" herinnert de uitverkorenen aan de drie opeenvolgende rollen van de ene God in de verwezenlijking van dit heilsplan. Onder de naam "

Vader " herinnerde Jezus aan de God van het Oude Verbond, dat wil zeggen, de Schepper en Wetgever, de Bepaler van zijn Tien Geboden en van alle verordeningen en voorschriften van dit Oude Verbond. Met de naam " **Zoon** " herinnerde Jezus de uitverkorenen eraan dat hun verlossing uitsluitend door Hem verkregen was, door zijn vrijwillige dood, zijn zoenoffer gebracht voor de verlossing van hun zonden. Vervolgens kondigde hij met de naam " **Heilige Geest** " de rol aan die hij, Jezus, zou spelen in het handelen namens zijn uitverkorenen, na zijn dood en opstanding. Wordt er door drie personen gehandeld? Nee! Want dezelfde geest van God stuurt deze drie handelingen aan. Deze verduidelijking is zeer belangrijk: God is geest en kan alleen in werkelijkheid en in de natuur volmaakt heilig zijn, en de Geest. Wat een mens maakt, is alleen zijn geest. Zijn verschijning kan onverschillig hemels of aards zijn, maar elk schepsel van God wordt beoordeeld als een geest. Fysieke verschijningen tellen daarom niet mee voor de grote Rechter, omdat hij gedachten en harten beoordeelt, dat wil zeggen de keuzes van de dingen die zijn schepselen liefhebben. Vervolgens presenteerde God zich aan de engelen in de gedaante van de engel "Michaël", vervolgens aan de mens, in de gedaante van de man genaamd "Jezus van Nazareth". Zo verliet " *Michaël* " zijn hemelse engelen om geboren te worden in het lichaam van de jonge maagd Maria, op wonderbaarlijke wijze, onder de naam " *Jezus* ". " *Michaël en Jezus* " zijn dus één en dezelfde goddelijke geest. Twee vormen waarin de Geest, de Schepper-God, zich aan zijn schepselen openbaart. Hij die het leven schept en de aspecten die hij eraan geeft, kan zo de verschijning aannemen die hij wil, wanneer hij maar wil. Deze logica ontgaat moslims die weigeren te geloven in de goddelijkheid van Jezus Christus, omdat ze in hem slechts de verschijning van een mens zien. Maar tijdens zijn aardse bediening verwees Jezus alleen naar de Vader die zich in hem verborgen hield. Geloof is gebaseerd op de aanvaarding van het bestaan van de Schepper-God voor wie niets onmogelijk is. En het is zo dat, door het bestaan van deze goddelijke onmogelijkheid te ontkennen, vals geloof zichzelf onmaskert en zichzelf openbaart voor wat het werkelijk is.

In lijn met dit idee brengt het valse christendom niet de gedragsverandering van zijn volgelingen teweeg die de Schepper God verlangt van zijn ware uitverkorenen, die hij redt door de dood van Jezus Christus. Bovendien houdt de desinteresse in het Woord van God en zijn profetieën het onwetend over zijn bedoeling om van zijn uitverkorenen een volledige voltooiing te eisen van de Reformatie die in de 15^e en 16^e eeuw plaatsvond ; en wel sinds het jaar 1843, vastgelegd in Daniël 8:14. Dit resultaat is een direct gevolg van hun onjuiste opvatting over het karakter van God en zijn onbegrensde mogelijkheden. Ze begrijpen de absolute noodzaak niet van de statusverandering die wordt verkregen door een concrete verandering in het mentale karakter van degene die door Christus geroepen is; een volledige verandering die Jezus de " *wedergeboorte* " noemt. Vals geloof presenteert geloof als een theoretisch principe gebaseerd op de overtuiging dat God bestaat en dat Hij in Christus kwam om te boeten voor de zonden van hen die in deze goddelijke handeling geloven. De bewoordingen kloppen, maar wat ontbreekt is de betekenis van dit aanbod van verlossing: de concrete verandering die een ongehoorzame zondaar transformeert

in een gehoorzame, heilige en trouwe uitverkorene ten opzichte van God en zijn verordeningen.

We vinden in de Apocalyps, zijn goddelijke openbaring, de dingen die God zijn dienaren verwijt en die hij toeschrijft aan de valse religie, die, net als de Rooms-Katholieke Kerk, aanspraak maakt op wereldlijke macht en daarmee breekt met de norm die Jezus Christus heeft vastgesteld. Hij zei duidelijk tegen de Romeinse procurator Pontius Pilatus, in Johannes 18:36: "***Mijn koninkrijk is niet van deze wereld***", antwoordde Jezus. "***Als mijn koninkrijk van deze wereld was, zouden mijn dienaren voor mij gestreden hebben, zodat ik niet aan de Joden zou worden overgeleverd; maar nu is mijn koninkrijk niet van hier.***" Zijn "***koninkrijk***" heeft daarom geen tijdelijk karakter, het claimt geen rechten op het wereldlijke, burgerlijke domein, maar alleen op het geestelijk-religieuze domein. Tot zijn glorieuze wederkomst laat Jezus de heerschappij en macht om aardse zaken te besturen over aan de duivel en zijn aardse vertegenwoordigers. Hij bevestigde deze les door de Joden te vertellen in Marcus 12:17: "***Daarna zei Hij tegen hen: 'Geef aan de keizer wat van de keizer is, en aan God wat van God is.'***" En ze waren verbaasd over hem. De "***verbazing***" die werd opgemerkt, werd veroorzaakt door het feit dat de Joden wachtten tot Jezus de Romeinse macht in Israël zou vernietigen. Deze "***verbazing***" zou snel omslaan in teleurstelling en, voor de meest teleurgestelden, in haat jegens Jezus, omdat hij hen niet bevrijdde van de harde en wrede bezetting door de Romeinse soldaten.

De berispingen die Jezus tot zijn dienaren richt, bewijzen dat Hij van degenen die Hij redt een heilig gedrag eist dat dat van zondige wezens moet vervangen. Hoewel de genoemde berispingen betrekking hebben op zijn dienaren in de christelijke jaartelling, kunnen we ze toch samenvatten als een allesomvattende les voor al zijn uitverkorenen aller tijden.

We lezen in Openbaring 2:4: "***Maar Ik heb een paar dingen tegen u, namelijk dat u uw eerste liefde verlaten hebt.***" Jezus maakt hier een verwijt dat bijna alle christenen treft die slachtoffer zijn van de tijd die verstrijkt. Want het moment van de doop, een tijd van vreugde en enthousiasme voor degenen die er als volwassenen om vragen, maakt plaats voor routine en gewoonte die het geloof formalistisch en lauw maken. Deze verzwakking van de toewijding van de geroepenen zal hun eeuwige verlies veroorzaken, zoals de dreiging van vers 5, dat volgt op de leer: "***Bedenk daarom van welke hoogte u gevallen bent, en bekeer u en doe uw eerste werken; anders kom Ik tot u en neem uw kandelaar van zijn plaats weg, als u zich niet bekeert.***" Deze les over "***het verlaten van uw eerste liefde***" is van toepassing op Openbaring 3:7 en 14; de twee tijdperken van het begin en het einde van de officiële en institutionele kerk van de Zevendedagsadventisten, namelijk de tijdperken die "***Filadelfia en Laodicea***" worden genoemd. De "***eerste liefde***" heeft betrekking op het gezegende "***Filadelfia***" -tijdperk in het jaar 1873, volgens Daniël 12:12, en "***het opgeven van deze eerste liefde***" heeft betrekking op het laatste tijdperk van "***Laodicea***" in 1994, een jaar dat wordt gedefinieerd als het einde van de "***vijf maanden***" of 150 jaar van de periode die God aan zijn laatste institutionele kerk gaf, in Openbaring 9:5-10, om de waarde van haar geloof te beoordelen, dat, beoordeeld als "***lauw***",

Hem ertoe brengt het over te leveren aan het kamp van de " *valse profeten* " van het universele christendom.

De historische context van deze twee periodes van de christelijke jaartelling plaatst de tijd van " *Efeze* " in een tijd van wrede vervolgingen door de toenmalige Romeinse keizer Domitianus. Daarentegen wordt de tijd van het einde van " *Filadelfia en Laodicea* " gekenmerkt door godsdienstvrede. Merk op dat de godsdienstoorlog in 1995 werd hervat, zodra " *Laodicea* " door Jezus Christus werd " *uitgebraakt* ", dat wil zeggen in 1994. De religieuze oppositie die zich toen manifesteerde, was moslim. En in die tijd heerste er vrede tussen de katholieke en protestantse vijanden, verzoend door hun oecumenische alliantie, waaraan in 1995 officieel het valse adventistische geloof zich voegde. Vrede was dus niet gunstig voor het geloof; integendeel, het doodde het. Hieruit kunnen we begrijpen dat de waarde van geloof niet afhangt van de context van de tijd. Vervolging of vrede verandert de uitkomst niet, omdat geloof afhangt van de individuele aard van de mens. Wij zijn wie we zijn, en God weet dit al sinds zijn schepping van de wereld. Voor hem bestaan er geen verrassingen; de verrassing bestaat alleen voor ons, zijn schepselen, die dag na dag ons individuele lot ontdekken.

God selecteert zijn uitverkorenen op basis van hun vermogen om trouw en ijverig te zijn, dat wil zeggen, " *heet* " op een permanente en voortdurende manier. Naar zijn oordeel is het geval van " *Laodicea* " erger, veel ernstiger, dan dat van de tijd van " *Efeze* ", waaraan Jezus de maatstaf van zijn leerstellige waarheid toekent in vers 2 en 3: " *Ik ken uw werken, uw inspanning en uw volharding, dat u slechte mensen niet kunt verdragen; dat u hen die zeggen dat ze apostelen zijn en het niet zijn, op de proef hebt gesteld en hen leugenaars hebt bevonden ; dat u volharding hebt, dat u omwille van mijn naam hebt geleden en niet bent vermoeid.* " Het is niet hetzelfde in de tijd van " *Laodicea* ", waar Hij tegen zijn officiële dienaar in Openbaring 3:17 zegt: " *Omdat u zegt: Ik ben rijk en heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek, en u weet niet dat u ellendig en jammerlijk en arm en blind en naakt bent .* " Deze uitdrukkingen veroordelen en stellen de gehele leerstellige erfenis van het universele officiële institutionele Adventisme in twijfel. Door Hem " *naakt* " te noemen, bevestigt Jezus namelijk zijn weigering om Hem het " *kleed* " van zijn " *eeuwige gerechtigheid* " toe te rekenen.

Ik heb al gewezen op de verschillen in de werken die Jezus Christus opmerkte, werken die hij toeschrijft aan het vroege en late adventisme in de " *Filadelfia* "- en " *Laodicea* "-tijdperken. De twee boodschappen staan lijnrecht tegenover elkaar. U zult zich ongetwijfeld afvragen en willen begrijpen waarom en hoe de leer die God in de " *Filadelfia* "-tijdperk gaf, door Jezus in de " *Laodicea* "-tijdperk zo kan worden betwist. En deze uitleg is legitiem en noodzakelijk. De belangrijkste oorzaak van de genoemde verandering ligt in de houding van adventisten ten opzichte van de belangstelling die zij aan het profetische woord schenken. Dit thema is namelijk van fundamenteel belang geworden sinds 1844, toen pas "de ware *heiligheid* ", die door God wordt gewaardeerd, de bescherming van zijn *eeuwige gerechtigheid* " verkrijgt; wat Daniël 8:44 als volgt verwoordt: " *Tot tweeduizend driehonderd avonden en morgens en heiligheid gerechtvaardigd zal zijn* "; dit is de ware en authentieke vertaling van dit vers volgens de oorspronkelijke Hebreeuwse tekst. Het is daarom

reeds opgemerkt dat het officiële adventisme vanaf het begin is gebouwd op een valse vertaling van dit vers, dat het fundament vormt van al haar leerstellige leer. Het officiële adventisme heeft alleen de valse vertaling erkend die tot nu toe in de verschillende versies van de Bijbelvertalingen werd voorgesteld, namelijk: "**Tot tweeduizend driehonderd avonden en morgens en het heiligdom gereinigd zal zijn** ." In de Hebreeuwse tekst gaat het echter niet om een "**gereinigd heiligdom**", maar om "**gerechtvaardigde heiligheid**". Bovendien, op deze valse basis van Het "**gereinigde heiligdom**" heeft het Adventisme zijn dogma van zogenaamd "onderzoekend" oordeel opgebouwd door de beelden in Daniël 7:9-10 verkeerd te interpreteren: "*Ik keek toe, terwijl er tronen stonden. En de Oude van Dagen zat. Zijn kleed was wit als sneeuw, en het haar op zijn hoofd was als zuivere wol; zijn troon was als vuurvlammen en de raderen als brandend vuur. Een rivier van vuur ging voort en vloeiende uit zijn aangezicht. Duizend maal duizenden dienden hem, en tienduizend maal tien stonden voor hem. De rechters zaten, en de boeken werden geopend.*" In dit vers verwijst de zin "*Een rivier van vuur ging voort en vloeiende uit zijn aangezicht*" naar het oordeel van de goddelozen die zijn opgewekt voor de tweede ^{opstanding}, in tegenstelling tot de zin in Openbaring 22:1: "*En hij liet mij een heldere rivier zien van het water des levens, als kristal, die voortkwam uit de troon van God en van het Lam*", wat Gods oordeel over zijn verlore heiligen op de "*nieuwe aarde*" illustreert. "*Een rivier van levenswater*" vervangt de vernietigende "*rivier van vuur*". "**Het openen van de boeken**" werd geïnterpreteerd als een hemelse handeling die Jezus vanaf 1844 ondernam, terwijl het de handeling van de heiligen profeteert die de gevallen goddelozen zullen oordelen tijdens het "zevende millennium" dat komt en zal beginnen bij de grote en ware wederkomst van Jezus Christus in het voorjaar van 2030. Het officiële adventisme heeft op deze manier, tot aan zijn oordeel door God in 1994, de normalisering van onjuiste profetische interpretaties, die door God zelf waren opgelegd, geaccumuleerd en onderwezen, tot aan de tijd van zijn volle licht dat kwam tussen 1980 en 1991, het jaar waarin zijn weigering om te geloven in de mogelijkheid van de wederkomst van Christus in 1994, het veroordeelde om "**uitgebraakt**" of verlaten te worden door Jezus Christus.

Net zoals God als voorbeeld de fout van Mozes gaf, die het door God geprofeteerde verlossingsplan verdraaide door voor de tweede keer op de rots Horeb te slaan en zo het recht om het aardse Kanaän binnen te gaan, straft God het officiële Adventisme, dat zijn eigen dwalingen belangrijker vond dan de prachtige waarheden die Ik Hem namens Hem heb voorgehouden, met een verbod om Zijn hemelse Kanaän binnen te gaan. God verandert niet; zijn oordeel en zijn eisen blijven eeuwig hetzelfde.

Geslachtsongelijkheid bij koppels in de hele mensheid

Ik herinner u eraan dat de uitspraken in dit document niet gebaseerd zijn op een eenvoudig menselijk oordeel, maar dat ze, omdat ze hun oorsprong vinden

in de Heilige Bijbel, duidelijk het oordeel van de Almachtige God, onze Schepper, openbaren.

We zullen kunnen zien hoe dit goddelijke oordeel wordt aangevallen en vertrapt door een moderne samenleving die gekenmerkt wordt door een rebelse geest die zijn hoogtepunt bereikt. Want ten tijde van de feministische eisen van de "MLF"-groepen, de "Oekraïense Femen", "Me Too", enz., en de "LGBT"-groepen, wordt Gods oordeel zichtbaar genegeerd en veracht door massa's mannen, vrouwen, ouderen en kinderen die, door hun waardenkeuze, op verschillende manieren zullen sterven, tot de laatste toe.

In eerdere thema's haalde ik dit zeer belangrijke vers uit Jakobus 4:6 en 1 Petrus 5:5 aan, waar God verklaart: "*Hij weerstaat de hoogmoedigen en geeft genade aan de nederigen* ." De noodzaak van deze **nederigheid** zal daarom in het bijzonder door God van de kant van vrouwen worden geëist, vanwege de status van "**hulp**" voor de man, die Hij haar gaf nog voordat ze gevormd was uit een van de ribben van Adam, de eerste man die naar zijn beeld geschapen was. God bevestigt dit in Genesis 2:18: "*Jahweh God zei: Het is niet goed dat de mens alleen is; Ik zal hem een hulp maken die bij hem past.*" Deze status van "**hulp**" maakt de getrouwde vrouw niet gelijk aan de man. God geeft de vrouw het leven zodat ze de man, haar echtgenoot, kan bijstaan en kinderen kan baren. Dit is duidelijk een dienende rol. Maar deze term heeft niets denigrerends, aangezien Jezus zelf de dienaar van zijn apostelen en discipelen werd en zelfs hun met stof besmeurde voeten waste.

Ik moet echter meteen zeggen dat deze studie alleen de status van vrouwen in hun rol als echtgenotes betreft. Want in een ongehuwde of weduwestaat is hun status strikt gelijk aan die van mannen, aangezien God hen als vrouwen uitsluitend voor aardse omstandigheden heeft geschapen. Gered door Jezus Christus, zal zij in haar eeuwigheid als mannen zijn, een engel te midden van andere engelen geworden, allen asexueel. Op aarde hebben vrouwen geen reden om als dienstmaagd voor alle werk voor mannelijke mannen te worden beschouwd. De mishandeling van vrouwen is een pervers misbruik door de mannen van de menselijke soort. Ook kunnen zij begrijpen waarom, moe van het lijden onder de heersende wet van mannen, het vrouwelijke geslacht in opstand komt, en niet onterecht. Het onderzoek naar het onderwerp dat volgt, betreft daarom alleen de status van vrouwen als echtgenote van de man die zij liefheeft en die haar liefheeft; de twee, samenlevend, in wederzijdse trouw, wat de basis vormt van een waarachtig huwelijk voor God. De rest, de ceremonies en officiële conventies, zijn een zaak van mensen om burgerlijke redenen.

De moderne mens moet begrijpen dat de goddelijke norm dubbel van toepassing is op de geestelijke en letterlijke zin. Want het ene sluit het andere niet uit, maar integendeel, beide eren de God die het heilsplan voor het geschapen menselijke leven organiseert. In geestelijke zin vertegenwoordigt en profeteert "*de man*" *Jezus Christus* en "*de vrouw*" doet hetzelfde met betrekking tot de Kerk, die de vergadering zal zijn van de uitverkorenen die door zijn zoenoffer zullen worden verlost. Deze les werd begrepen en onthuld door de apostel Paulus in Efeze 5:22-23: "*Vrouwen, wees uw man onderdanig, zoals aan de Heer. Want de man is het hoofd van de vrouw, zoals ook Christus het Hoofd is van de*

gemeente , zijn lichaam en de Redder ervan. " Merk op dat Paulus niet " **man** " zegt, maar " **echtgenoot** ", wat mijn eerdere uitleg bevestigt, volgens welke de status die God aan de vrouw geeft haar alleen aangaat als " **vrouw** " van haar " **echtgenoot** ". Paulus had zelfs kunnen zeggen: "Want de man is het hoofd van **zijn** vrouw." Maar de strekking van zijn woorden is ook spiritueel en in dit geval is de door hem gekozen vorm beter geschikt om Christus en de Kerk aan te duiden, die uniek is: zij is de Uitverkorene, daarom " **de** vrouw ".

Voordat ik verder ga, wil ik erop wijzen dat deze woorden, geschreven door de apostel Paulus, net als mijn eigen geschriften, gericht zijn tot de uitverkorenen van Jezus Christus, dat wil zeggen tot mannen en vrouwen die vervuld zijn van liefde voor zijn persoon en zijn waarheid, mensen die in staat zijn de ware gerechtigheid van God te begrijpen. Wat Paulus ons vertelt, vormt een ideaal van menselijk geloof, de goddelijke norm die vereist is voor eeuwige verlossing. De vergelijking met " *Christus en de Kerk* " is alleen van toepassing op het geval waarin de twee echtgenoten uitverkoren zijn, verlost door Jezus Christus; en dit geval is uiterst zeldzaam, als het vandaag de dag nog bestaat... De protestanten zullen dus zeer talrijk zijn, maar mijn geschriften zijn niet tot hen gericht. De filter die instemming met dit goddelijk oordeel mogelijk maakt, is liefde, de ware, de zuivere liefde voor de waarheid, en het concrete getuigenis ervan dat dit begeleidt en bewijst, is volmaakte nederigheid. Zelfs de aanwezigheid van de geringste trots zal de geroepenen daarom ongeschikt maken om de status van uitverkiezing te verkrijgen. Uitverkiezing wordt echter alleen verkregen in ware " *heiliging* ", en degene die in alle rechtvaardigheid beslist of hij zijn aan de zonde verslaafde schepsel al dan niet " *heiligt* ", is *God en alleen Hij*. Laten we daarom de woorden van de apostel Paulus volgen: vers 24: " *Zoals de gemeente zich aan Christus onderwerpt, **zo moeten ook vrouwen zich in alles aan hun man onderwerpen**.* " Hier bevestigt de Geest de bevestiging van het principe in geestelijke zin en de letterlijke toepassing ervan, omdat God een God van orde is, en orde alleen wordt verkregen door het aanvaarden van discipline en het principe van gehoorzaamheid. Maar om dit resultaat te bereiken, moet liefde al dan niet in het hart van de getrouwde man werken, en God zal die vinden in de harten van de werkelijk uitverkorenen: vers 25: " *Mannen, heb uw vrouw lief, zoals Christus de gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar heeft overgegeven.* " Hier onthult de Geest de onmisbare voorwaarde voor de vervulling van Zijn ideaal van de man-vrouwrelatie. Dit vers machtigt de man geenszins om zijn vrouw, of een andere vrouw, te verkrachten. Zelfs in het traditionele West-Franse huwelijkscontract staat dat "de twee echtgenoten elkaar bijstand, trouw en solidariteit verschuldigd zijn, en dit tot de dood hen scheidt"; God kan deze clausule van het burgerlijk of kerkelijk huwelijk daarom alleen goedkeuren. En door als voorbeeld te geven hoe Christus zijn leven gaf om het eeuwige leven te schenken aan zijn Kerk, zijn Uitverkorene, zijn Bruid, laat hij de man een groot deel van de verantwoordelijkheid dragen in zijn relatie met zijn vrouw. Maar het kan gebeuren dat de liefde van een man, zelfs als die onberispelijk of bijna onberispelijk is, ineffectief is en er niet in slaagt het door God gewenste ideale doel te bereiken. Dit is het geval wanneer de vrouw " *twist* " is, zoals het spreekwoord in Spreuken 21:9 zegt: " *Het is beter te wonen op een hoek van een*

dak dan het huis te delen met een twistzieke vrouw. " Ook verenigt het huwelijk in het ergste geval een " *twistende* " vrouw met een man die niet in staat is lief te hebben zoals Jezus de Kerk liefhad, en dit soort situaties verklaart de toename van het aantal alleenstaanden in onze hedendaagse westerse samenleving. En elders in de wereld worden vrouwen, zonder de hulp van Jezus Christus, als slaven behandeld door onrechtvaardige en soms zeer wrede, martelende echtgenoten. Paulus zegt ook in vers 26-27: "... om het te heiligen door het woord, het reinigende met het waterbad, om het in heerlijkheid aan Zichzelf te stellen, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, maar heilig en onberispelijk. " De Geest definieert hier duidelijk zijn heilsplan; Hij vat het samen in deze twee verzen, die achtereenvolgens de twee fasen van " *reiniging* " en " *heiliging* " suggereren . " *De doop* " **rekent** de rechtvaardigheid van Christus toe, maar het loslaten van de praktijk van de zonde, wat het concreet " *onberispelijk* " maakt, realiseert het stadium van " *heiliging* " dat God vereist van de uitverkorenen die Hij redt. God specificeert zijn gedachte verder in de verzen 27 tot en met 30: " **Zo moeten mannen hun vrouw liefhebben als hun eigen lichaam** . Wie zijn vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief. Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten en zich aan zijn vrouw hechten, en die twee zullen één vlees zijn. Dit is een groot mysterie; ik spreek dit in verband met Christus en de gemeente. In het licht van deze woorden is de getrouwde vrouw de eerste persoon die haar man moet winnen voor het evangelie van God; de eerste die hij moet proberen te bekeren om haar te redden. Maar de situatie is ook andersom, als het de man is die bekeerd moet worden tot de verlossing van Christus. Dit mysterie wordt nu door God begrepen en goed belicht in mijn geschriften. De relatie tussen de werkelijkheid en de profetische betekenis van de symbolen wordt gedefinieerd en correct geïnterpreteerd. In dit licht wordt God verheerlijkt en de mensheid vernederd, want alleen zij draagt de verantwoordelijkheid voor haar falen. In Jezus Christus heeft God haar op een concrete manier een voorbeeldig model gepresenteerd waarvan de perfectie menselijke onvolmaaktheid veroorzaakt. De vulgaire " *stenen* " verworpen hem en de " *edelstenen en parels* " ontvingen hem. Vers 33 sluit het onderwerp af: " *Tenslotte moet ieder van u zijn vrouw liefhebben als zichzelf, en laat de vrouw haar man respecteren* . " En dit laatste vers bevestigt verder de ongelijkheid tussen man en vrouw: " *Tenslotte moet ieder van u zijn vrouw liefhebben als zichzelf, en laat de vrouw haar man respecteren* . " Paulus richt zich strikt op de vleselijke toepassing van de boodschap en spoort de man aan " *zijn vrouw lief te hebben* " en tot de vrouw zegt hij dat zij " *haar man respecteert* ". Nu is " *liefhebben* " de plicht van de sterkere, en " *respecteren* " die van de zwakkere. De "zwakte" van de vrouw is iets natuurlijk dat op geen enkele manier vernederend of schandelijk is. Deze "zwakte" legt de man alleen maar plichten op om zijn vrouw te steunen en te beschermen, omdat God hem "sterk" van aard heeft geschapen.

In de Bijbelse personages vinden we uitverkorenen die zich conformeren aan het door God vereiste model, waaronder Abraham, die door zijn vrouw Sara " **zijn heer** " **werd genoemd volgens** 1 Petrus 3:5-6: " *Zo hebben zich vroeger de heilige vrouwen die op God hoopten, versierd en zich aan hun eigen mannen onderworpen , zoals Sara, die Abraham gehoorzaamde en hem heer noemde* .

Jullie zijn haar dochters geworden, door het goede te doen en je door geen enkele angst te laten verontrusten. "

Tijdens een zoektocht vond ik dit vers uit Genesis 24:36: *" Sara, de vrouw van mijn heer, baarde mijn heer een zoon op haar oude dag, en hij gaf hem alles wat hij had. "* We kunnen zien hoezeer de ervaring van Isaak die van Jezus Christus voorspelt. Abraham speelt in dit vers de rol van God die de late geboorte van Christus Jezus voorspelt, op zijn oude dag, dat wil zeggen na bijna 4000 jaar na de zonde van Adam en Eva. En God zal aan de overwinnende Christus, zijn *" Zoon "*, ook *" alles geven wat hij bezit ."* In Johannes 5:22 bevestigt Jezus dit: *" De Vader oordeelt niemand, maar heeft het gehele oordeel aan de Zoon toevertrouwd ..."* Er is één *" Heer "* maar vele *" heren "*, zoals blijkt uit de titel die God zichzelf in Christus geeft *" Koning der koningen en Heer der heren "* in Openbaring 19:16: *" Hij had op Zijn kleed en op Zijn dij een naam geschreven: Koning der koningen en Heer der heren. "* De term *" heer "* is prijzenswaardig omdat hij oorspronkelijk de rijken en sterken aanduidde die de armen en zwakken verdedigden. Maar natuurlijke slechtheid, geïntensiveerd door de valse christelijke religie, heeft deze nobele titel onwaardig opgeëist. Het ware model van de *" heer "* is echter altijd waarneembaar in de goddelijke persoon van onze Schepper God, geopenbaard door Jezus Christus. De uitdrukking *" Heer der heren "* verwijst naar God in Deut. 10:17 tot 19: *" Want JaHWH, uw God, is de God der goden, de Heer der heren, de grote God, de machtige en de verschrikkelijke, die geen onderscheid maakt tussen personen en geen beloning aanneemt, die recht doet aan wezen en weduwen, die de vreemdeling liefheeft en hem voedsel en kleding geeft. **Gij zult de vreemdeling liefhebben** , omdat gij vreemdelingen geweest zijt in het land Egypte. "* Deze *" liefde "* voor de *"vreemdeling "* zal beperkt blijven tot het verwelkomen van hem in redelijke aantallen, want integendeel, behalve voor hen die zich tot de ware God bekeren, is het huwelijk van de vreemdeling met de Hebreër door God verboden gebleven. Maar dit vers definieert perfect de morele aard van een ware *" heer "* volgens God.

De mensheid heeft veel verloren door God en Zijn ware waarden te negeren, en dit is de oorzaak van al haar mislukkingen. De lange periode van vrede die God tussen 1945 en 2022 verleende, stelde mannen en vrouwen in dominante westerse samenlevingen in staat de gevolgen van hun tekortkomingen zo volledig mogelijk te dragen; fouten en zonden voor God. Egoïsme, wantrouwen, hebzucht en geweld saboteren de mogelijkheid tot een harmonieus leven. Het huwelijk jaagt zowel mannen als vrouwen angst aan, en steeds meer mensen geven er de voorkeur aan hun vrijheid te behouden.

Op economisch vlak beschouwen goddeloze mensen concurrentie als iets positiefs. Het zou lagere kosten moeten bevorderen, maar in werkelijkheid vergroot het alleen maar het aantal uitbuiters die uiteindelijk instemmen met het bevorderen van hogere verkoopprijzen ten nadele van de consument. In feite heeft de mensheid geen concurrentie nodig, maar complementariteit. Om in menigten te leven, brengen mensen elkaar complementaire talenten toe die nuttig zijn voor iedereen. Ieder mens is afhankelijk van de talenten die anderen ontvangen, en dit is wat het vermenigvuldigen van het aantal van zijn schepselen nuttig maakt, voor God zelf, maar ook voor de levens die Hij schept. Ten eerste zijn het spirituele

leven en het werk dat God organiseert gebaseerd op de specifieke talenten die Hij geeft aan zijn trouwe dienaren, zijn vrijwillige slaven. Complementariteit is de kracht van de constructie van de waarheid, de bron van haar opbouw.

De Bijbel levert overvloedig bewijs van het belang dat God hecht aan deze complementariteit, met name door de getuigenissen van de vier evangeliën van het Nieuwe Verbond. Maar daarna is Openbaring, die vaag "Apocalyps" wordt genoemd, volledig gebouwd op dit principe van complementariteit. De twee opeenvolgende verbonden hebben ook een complementair educatief doel, evenals de profetieën van Daniël en Openbaring. En ten eerste is de mens in zijn opvatting het product van een complementariteit van alle organen en ledematen waaruit hij bestaat; dit is zodat het hele leven door God is ontworpen om te functioneren volgens het principe van complementariteit. In 1 Korintiërs 12:17 zegt de Geest ons via Paulus: "*Het oog kan niet zeggen tot de hand: 'Ik heb je niet nodig', noch het hoofd tot de voeten: 'Ik heb je niet nodig'.*" » En deze observatie definieert het leven als een bundeling van middelen, die door het politieke "communisme" zijn vervormd en vernietigd, omdat God verworpen en afwezig was. De talenten die elk mens ontvangt, spelen een complementaire rol; ze kunnen niet boven elkaar verheven worden en rechtvaardigen geen enkel superieur privilege. Het leven volgens God is volkomen egalitair en de huidige ongelijkheden tussen de seksen zijn slechts voorlopig gevestigd voor de tijd van de aardse zonde. Want achter het verschillende vleselijke aspect van de vrouw schuilt de geest van een leven dat, indien het verlost wordt door het bloed van Christus, net als dat van eveneens verlost mannen, een hemels asexueel wezen zal worden naar het beeld van de hemelse engelen, overeenkomstig wat Jezus zegt in Matteüs 22:30: "*Want in de opstanding zullen zij niet trouwen en niet uitgehuwelijkt worden, maar zij zullen zijn als de engelen van God in de hemel.*"

Door te concurreren met het mannelijk geslacht hebben vrouwen banen overgenomen die eigenlijk voor mannen bedoeld waren. En tegelijkertijd hebben ze de zorg voor de opvoeding van hun kinderen aan vreemden overgelaten. Deze kinderen, opgevoed door minnen of gespecialiseerde instanties, hebben niet geprofiteerd van de liefde en zachtaardigheid van hun moeders, noch van hun rechtvaardige en nuttige berispingen en straffen. Veranderingen in goede fundamentele principes hebben geleid tot veranderingen in de aard van kinderen die gefrustreerd zijn door de steun van hun moeders. De gevolgen zijn wijdverbreid en resulteren in de verdediging van individuele rechten, maar er zijn altijd uitzonderingen, want ongeacht deze algemene principes zal de diepe aard van de mens het verschil maken. Wie in zijn kindertijd liefde tekortkwam, kan die in God vinden door Jezus Christus en door Hem in zijn behoeften worden voorzien. Het is opmerkelijk dat de mensheid, na haar intrede in de moderniteit, het begin en het einde van het bestaan heeft opgeofferd aan egoïsme. Het begin door kleine kinderen in kinderdagverblijven achter te laten, en het einde door bejaarde ouders in gespecialiseerde tehuisen zoals "EPHAD" te plaatsen. Dit is gehoor geven aan de eisen van een twijfelachtige maatschappelijke keuze waarbij professionele activiteiten de tijd van mensen opslokken. En egoïsme is de boosdoener, want deze verlatingen zijn het gevolg van de interesse die getrouwde mannen en vrouwen in hun professionele activiteiten stellen. Sommige stellen

kiezen wijselijk voor de oplossing dat de een of de ander stopt met werken om voor de kinderen te zorgen, en de natuur zelf geeft de voorkeur aan de moeder die hen opvoedt en verzorgt. Terwijl het gezond verstand zegt dat men moet eten en werken om te leven, manifesteert de perversie van de tijd zich doordat getrouwde stellen leven om te werken en te eten. Het moderne leven onttrekt mensen aan de ware waarden van het leven, het stimuleert materiële verrijking en het plezier van consumptie. Zo wordt de behoefte aan geld steeds groter en worden de dingen die gekocht moeten worden steeds duurder. Maar deze verandering is ook het gevolg van de verandering in het soort leven dat, voorheen geleefd op het platteland op boerderijen die in een groot deel van de voedingsbehoeften voorzagen, sinds het industriële tijdperk, rond 1850, geconcentreerd is in steden waar alles gekocht moet worden, van voedsel tot het plezier van vermaak.

In de Bijbel heeft God de vorm van de huwelijksceremonie niet bepaald; deze werd op verschillende manieren georganiseerd onder de volkeren der aarde. Deze ceremonies hebben het karakter van vreugde en viering gemeen, gedeeld met de familie en vrienden van de echtgenoten. Gods gedachte over het huwelijk wordt, met vertraging, onthuld in het "Nieuwe Verbond", door de doopceremonie die door Jezus Christus werd ingesteld. Ik herinner mij dat de doop alleen betrekking heeft op mensen die oud genoeg zijn om een serieuze keuze te maken die hun eeuwige toekomst vastlegt. In hun staat als volwassenen of oudere adolescenten sluiten de gedoopten een eeuwig verbond met God; een verbond, dat wil zeggen een huwelijk. Zij treden individueel toe tot een gemeenschap van uitverkorenen die de Geest "**de Bruid**" noemt in Openbaring 19:7-8: "*Laten wij blij zijn en ons verheugen en Hem de eer geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt.*" Haar werd gegeven dat zij gekleed zou worden in rein en blinkend fijn linnen. Want dit fijne linnen zijn de rechtvaardigmakingen van de heiligen. Door de hele Bijbel heen vinden we Gods vereiste van "**trouw**"; deze noodzaak wordt zelfs in de Apocalyps voortdurend in herinnering gebracht. In Openbaring 2:10: "*Wees niet bevreesd voor wat u zult lijden. Zie, de duivel zal sommigen van u in de gevangenis werpen om verzocht te worden; en u zult een verdrukking van tien dagen hebben. Wees getrouw tot de dood, en Ik zal u geven de kroon des levens*"; in Openbaring 2:19: "*Ik weet uw werken, uw liefde, uw geloof, uw trouw, uw volharding, en dat de laatste werken meer zijn dan de eerste*"; in Openbaring 3:14: "*En schrijf aan de engel van de gemeente van Laodicea: Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige Getuige, het begin van de schepping Gods.* In deze derde vermelding presenteert Jezus zichzelf als een "**getrouwe en waarachtige getuige**". Hij associeert "**trouw**" **dus** met de **waarheid**, die in de laatste tijd de schitterende vorm aanneemt van een groot licht dat het verstand van de laatste uitverkorenen is komen verlichten; als gevolg daarvan worden de profetieën perfect begrepen en wordt Gods grote reddingsplan volledig belicht. Deze woorden "**trouw** en **waarheid**" vormen de voorwaarde voor het handhaven van het eeuwig verbond dat met God in Jezus Christus is gesloten. De wederkomst van Jezus wordt vergeleken met de "**wederkomst van de Bruidegom**" in "*de gelijkenis van de tien maagden*". Wat vraagt "*de Bruidegom*" van zijn *Bruid*? Haar "**trouw**" in de "**waarheid**". Dit verzoek legitimeert de toepassing ervan in de huwelijken van mensen. Hoe groots

en plechtig ze ook mogen zijn, aardse huwelijksceremonies zijn bedrieglijk en in de meeste gevallen gedoemd te mislukken, omdat God niet de organisator is van de ontmoeting van de echtgenoten. En de oorzaak van deze mislukkingen zullen meestal " **ontrouw** en **leugens** " zijn, de twee vruchten van de duivel die schepselen beheerst die niet beschermd worden door God in Jezus Christus.

Kortom, " **trouw** " kan leiden tot het succes van een echtparenrelatie, maar alleen " **trouw** " in de " **waarheid** " van Christus maakt een verbintenis met God mogelijk, voor eeuwig leven. Maar hoe kan een mensheid, overwonnen door de geest van rebellie en egoïsme, gevoelig worden voor de plicht om lief te hebben en " **trouw** " in de " **waarheid** " te beoefenen? Gezamenlijk is het al te laat, maar individueel blijft dit mogelijk, gehoopt en verwacht tot het einde der genade, door God in Jezus Christus.

In het geval dat een van de twee echtgenoten in het echtpaar de goddelijke heiliging niet verkrijgt, heeft voor degene die wel geheiligd is, de trouw aan God voorrang. Deze prioriteit betreft alleen het religieuze aspect en de vorm die God vereist voor de concrete uitoefening ervan. Ook kan de strijd tussen goed en kwaad en kwaad en goed leiden tot vervolgingen binnen echtparen die slecht verenigd of gescheiden zijn. Het is dit soort gevallen dat Jezus Christus ertoe brengt te verklaren wat er zal gebeuren wanneer Hij terugkeert om zijn uitverkorenen op te halen, in Lucas 17:34: " *Ik zeg u, die nacht zullen er twee in één bed liggen, de een zal meegenomen en de ander achtergelaten worden.* " " *Die nacht* " zal de geldigheid van het geloof het verschil maken. Maar dit voorbeeld bewijst dat God niet tegen een gemeenschappelijk leven is waar het geloofsbegrip niet unaniem gedeeld wordt; dit geldt des te meer omdat het echtpaar meestal verenigd was vóór de ware religieuze bekering van de man of vrouw. Aan de andere kant nodigt God zijn trouwe uitverkorenen in het algemeen uit om vrede te zoeken en conflictsituaties te ontvluchten. In dat geval is een goede scheiding, aanvaard door beide partners, veel beter dan een slechte verbintenis. Maar het voorbeeld van Jezus vertelt ons ook dat de geheiligde partner de status die God hem of haar gaf, of het nu man of vrouw was, wilde respecteren en eren. Dit respect voor de status die God vanaf de schepping van de wereld voor man, vrouw en dier heeft ingesteld, is een vrucht van het ware geloof dat God goedkeurt, zegent en heiligt. Voor zover het door God is verordend, kan ongelijkheid alleen worden aanvaard door zijn ware uitverkorenen. Want de enige gelijkheid die God aan man en vrouw geeft, is juist de plicht om ongelijkheid te aanvaarden; wat betreft zijn ware uitverkorenen, mannen of vrouwen, die Hij kan redden, omdat zij zich daarvoor waardig tonen, en dit is een concreet teken van waar geloof en ware religie. Was Jezus niet het slachtoffer van veel meer dan alleen ongelijkheid? Degenen die Hem volgen, moeten er ook mee instemmen "hun kruis" te dragen.

Het is echter goed om te weten dat God zijn uitverkorenen alleen ongelijkheid oplegt tijdens hun verblijf op de aarde van zonde. Want Jezus heeft dit concreet laten zien in zijn werken en gedrag op aarde: voor eeuwig, volgens de wet van de hemel, zal de grootste zich tot dienaar van allen maken.

Europa en de nieuwe "Attila"

"Waar mijn paard gaat, groeit het gras niet meer"; dat was het motto van deze leider van de Hunnen die het ontrouwe christelijke Romeinse Europa kwam aanvallen, zoals de " *eerste trompet* " in Openbaring 8:7: " *En de eerste blies op de trompet, en er kwam hagel en vuur, vermengd met bloed, en het werd op de aarde geworpen; en een derde deel van de aarde verbrandde, en een derde deel van de bomen verbrandde, en al het groene gras verbrandde.* " Tussen 375 en 538 lanceerden andere barbaarse leiders aanvallen op de provincies van het Romeinse Rijk in het huidige West-Europa. Maar wat de "zonen en dochters van God" interesseert, is dat alleen "Attila" de naam "gesel Gods" kreeg. Hijzelf bevestigde dat hij deze aanvallen in Gods opdracht uitvoerde; iets wat de " *eerste trompet* " bevestigt en bevestigt. En ik herinner me dat de actie van deze "gesel Gods" bedoeld was om het verlaten van de ware Joodse sabbat te straffen; verlatenheid bevolen door de Romeinse keizer Constantijn I ^{sinds} 7 maart 321. Deze datum, met afnemende aantallen, lijkt het begin te markeren van de vloek van de " **zonde** ", waarvan de gevolgen zullen voortduren tot het einde van de wereld, dat gemarkeerd zal worden door de glorieuze wederkomst van Jezus Christus in het voorjaar van 2030.

Sinds 24 februari 2022 is er een nieuwe "Attila" gekomen om de werking van de eerste van de naam te vernieuwen, om de werking van de " *zesde bazuin* " uit Openbaring 9:11 tot 21 te voltooien; dit om dezelfde reden als de vorige. En zijn werking moet des te groter zijn, aangezien hij komt om, namens God, de religieuze onverschilligheid te straffen die getoond werd voor de vier tussenliggende " *bazuinen* ", dat wil zeggen vier vloeken die als waarschuwingen werden toegebracht en gesymboliseerd worden door het woord " **bazuin** ". De schuld van de " **zonde** " is toegenomen; dit ondanks de missie van de protestantse reformatie en de adventistische geloofsbeproevingen van 1843, 1844 en 1994. Betwist en bevochten, is het door God gegeven licht niet ontvangen en de woorden van Johannes 1:5 worden hernieuwd: " *Het licht schijnt in de duisternis, en de duisternis heeft het niet begrepen.* " Gods rechtvaardige toorn werd aldus aangewakkerd door hen die beweren zijn volgelingen te zijn; zoals in het oude verbond. Het Zevendedagsadventisme, de laatste institutionele vorm van zijn Uitverkorene, sloot zich aan bij het kamp van de schuldigen door in 1994 door Jezus Christus te worden uitgebraakt. Met het kamp van de schuldigen aldus compleet, lanceerde God op 24 februari 2022 de strafmissie van de nieuwe "Attila". En afgaande op de beelden die door de media werden uitgezonden, past het motto van de eerste Attila hem perfect. Maar westerlingen stellen zichzelf ten onrechte gerust door te denken dat de tragedie alleen Oekraïne betreft, dat geleidelijk wordt verwoest en verwoest. Ze negeren Wat Jezus aan zijn enige ware dienaren openbaarde in zijn Bijbelse profetieën: zij, de westerlingen, zijn het voornaamste doelwit van deze goddelijke, vernietigende woede. De te betalen schuld is zwaar: ten eerste het verlaten van de sabbat, die door God geheiligd is sinds de grondlegging van de wereld en die de Hebreeënen in herinnering wordt gebracht door de tekst van het vierde ^{van} de tien soevereine geboden; ten tweede de koppigheid in het steunen van de pauselijke rooms-katholieke religie en de praktijk van haar zondag van heidense oorsprong; na " *deze kamelen te hebben*

opgegeten ", " *slikken ze* " opnieuw " *de muggen* " in, dat wil zeggen, ze houden geen rekening met alle sanitaire en dieetvoorschriften, hoe secundair ook in de goddelijke leer. Wie is deze nieuwe "Attila"? Het is Rusland en deze keer doet de naam van zijn leider er niet toe, of het nu de huidige president is die al 23 jaar aan de macht is, Vladimir Poetin, of een opvolger, het doet er niet toe, want de goddelijke missie moet en zal precies worden volbracht zoals God wil en heeft bekendgemaakt. Het komt erop aan de missie te volbrengen van de " *koning van het Noorden* " uit Daniël 11:40-45 wordt bevestigd in " *Gog* " in Ezechiël 38. Het moet West-Europa binnenvallen en vernietigen voordat het zelf wordt vernietigd door Amerikaanse nucleaire aanvallen.

Mijn land, Frankrijk, heeft een tumultueuze relatie met Rusland gehad. Na de nederlaag van Napoleon I ⁱⁿ 1812 vielen de Russen Parijs binnen in 1814. Tijdens dit verblijf in de Franse hoofdstad werd het woord "bistro", wat "snel" betekent in het Russisch, gebruikt om te verwijzen naar tavernes die hun klanten snel wilden bedienen. Oorspronkelijk werd het woord "bistro" besteld door de Russen die de bezittingen van de Parijzenaars plunderden. De Russen waardeerden de Franse cultuur en haar verfijning enorm, en aan deze waardering en bewondering dankt de stad Parijs haar voortbestaan. Zo heeft Frankrijk de wereld kunnen blijven verleiden en beïnvloeden via zijn auteurs, wier geschriften in vele talen zijn gelezen. Zij hebben Frankrijk een reputatie gegeven: het eerste land dat zich bevrijdde van de monarchie, het rooms-katholicisme en het hemelse gezag van God.

Onder de Vierde ^{en} Vijfde ^{Republiek} waren de betrekkingen tussen Frankrijk en Rusland officieel hoffelijk en goed; beide landen hadden geleden onder de moorddadige macht van nazi-Duitsland. Maar de prijs die betaald werd, was heel anders: die van Rusland was immens, aanzienlijk: miljoenen burgers en militairen werden gedood door het Duitse offensief. Ook in 1945 was de Russische wraak verschrikkelijk en werd Berlijn volledig verwoest, net als "Marioepol" in Oekraïne, in 2022. Het is zeker dat God niet teleurgesteld zal zijn door de Russische actie. Het zal het trotse "Europa" dat hem altijd blijft irriteren, verwoesten en ontmaskeren. Over een maand is het de verjaardag van deze " *zesde trompet* " die op 24 februari 2022 in de voorbereidende fase is gekomen. Want de bommenmakers weten het maar al te goed: om een bom tot ontploffing te brengen, moet je **een lont aansteken** ; dat is de rol van de oorlog die in Oekraïne wordt gevoerd. De afgelopen dagen hebben we gezien hoe Polen zich verzette tegen het Duitse besluit om toestemming te krijgen voor de levering van Duitse "Leopard"-tanks aan Oekraïne. En we kunnen de valkuil die de NAVO-alliantie vormt al zien. Elk lid vreest geïsoleerd te raken, ervan overtuigd dat zijn bondgenootschap hem beschermt, en dat Amerika het land is dat de beslissing afdwingt, wiens steun fundamenteel is voor Duitsland. Alles functioneert als een constructiespel waarvan de samengevoegde stukken onderling afhankelijk zijn; het geheel is afhankelijk van de Amerikaanse beslissing. Daarom slaapt de strijd tegen Oekraïne, de huurling van de VS, in het nieuws alle westerlingen mee in een oorlog tegen Rusland, Amerika's potentiële permanente vijand sinds 1945. Rusland vervult daarmee de wens van generaal "Patton", die de Russen haatte en hen wilde bestrijden sinds 1945, het jaar van zijn officieel onbedoelde dood.

Jean de la Fontaine liet de fabel achter van de kikker die zo groot wilde worden als de os: hij stierf barstend; Europa zal hetzelfde doen. Want Europa bestond oorspronkelijk uit slechts zes landen, en van toetreding tot toetreding omvat het nu 27 landen of naties. Engeland heeft Europa inmiddels verlaten en zijn volledige onafhankelijkheid herwonnen, maar profiteerde vóór zijn vertrek nog van de bevoorrechte maatregelen die het van de Europese leiders kreeg. Zijn insulaire karakter, zijn nationale munteenheid en zijn oosterse handelsposten in India en Hongkong bevorderden zijn handel en verrijking. Tegelijkertijd verplaatste Frankrijk, dat zijn koloniën verloor, zijn banen naar Roemenië, in Europa, en vervolgens naar de Volksrepubliek China. Daardoor creëerde het niet langer voldoende welvaart en ging het achteruit. Duitsland profiteerde van het gewapende schild van de VS en nam de leiding in Europa als het rijkste Europese land. Het slokte daarmee de kosten op van de annexatie van Oost-Duitsland, dat van 1945 tot 1989 onder Russische bezetting was gebleven. Tot dan toe bestond Europa voornamelijk uit landen die het grondgebied vertegenwoordigden van de tien westelijke koninkrijken of " *tien horens* " die sinds Daniël 7:7 werden geprofeteerd: " *Hierna zag ik in de nachtvisioenen, en zie, een vierde dier, verschrikkelijk, angstaanjagend en buitengewoon sterk; het had grote ijzeren tanden; het verslond, verbrijzelde en vertrapte wat er overbleef; het verschilde van alle voorgaande dieren en het had tien horens* . " De daden die in dit vers worden beschreven, hadden voornamelijk betrekking op die welke aan het Romeinse Rijk werden toegeschreven. Maar de geschiedenis bevestigt dat deze Europese macht na het Romeinse Rijk bleef voortbestaan via het geestelijke rijk van het pauselijke regime dat in 538 op de zetel van Rome werd gevestigd. De Franse Revolutie kwam, voor God, om een einde te maken aan deze despotische heerschappij van de monarchie en het papisme in 1798, dat wil zeggen het einde van de 1260 dagen-jaren die geprofeteerd zijn in Daniël 7:25: " *Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, hij zal de heiligen van de Allerhoogste onderdrukken, en hij zal erop uit zijn tijden en wetten te veranderen; en de heiligen zullen in zijn hand overgeleverd worden voor een tijd, tijden en een halve tijd* . " In dit vers worden de 1260 dagen gepresenteerd in de vorm: één jaar, twee jaar en een half jaar, dat wil zeggen 360 dagen + 720 dagen + 180 dagen = 1260 dagen in reële jaren. Na de inlijving van Oost-Duitsland klopte Polen, bevrijd door Rusland, op zijn beurt aan de poort van Europa, dat het toen, voor zijn toekomstige ongeluk, hartelijk verwelkomde. Want door toe te treden tot het Verenigd Europa bracht Polen zijn haat jegens Rusland mee; een haat die overigens volkomen terecht was, want na de grote slachtingen tijdens de Tweede Wereldoorlog werd deze haat op gruwelijke wijze uitgebuit door Rusland te bezetten. De rijkdommen, het vee en alle producten werden in beslag genomen en verdeeld onder de Russische Sovjetlanden.

Het moet gezegd worden dat deze vloek niet onverdiend was, want in dit gekatholiciseerde land werd de adventistische boodschap tussen 1919 en 1939 wreed vervolgd. Adventisten werden vermoord, en het Poolse katholieke regime accepteerde geen enkele religieuze concurrentie. We vinden hier een goede reden waarom Polen een valstrik werd voor de vloek van alle andere christelijke naties tot de wederkomst van Jezus Christus. En de valstrik werkt des te beter omdat

Polen paus Johannes Paulus II, de grote verleider van volkeren, het katholieke christendom gaf.

Voor de oorspronkelijke Europese landen resulteerde elke nieuwe aankomst in het verlenen van nieuwe financiële steun aan de armere nieuwkomers. De subsidies die aan deze nieuwe leden werden betaald, werden gefinancierd door de oude leden van dit "kikker"-Europa. De oude leden werden armer en de nieuwkomers werden rijker. En in deze situatie profiteerden alleen de rijkste en meest hebzuchtige Europese landen van deze Europese uitbreiding door hun productie te verplaatsen naar de landen waar arbeid het goedkoopst was; eerst binnen Europa en vervolgens daarbuiten, naar het oosten en China; en Duitsland was het eerste dat wilde profiteren van de meevaller die het Europese dirigisme begunstigt: de Europese Commissie vestigde zich in Brussel.

Opgemerkt moet worden dat Amerika achter de toetreding van China tot de WTO, de Wereldhandelsorganisatie, staat. Het heeft daarom de verrijking ervan begunstigd, ten koste van China zelf en van Europa en zijn NAVO-bondgenoten, die allen de belangrijkste industriële productie van hun land naar China hebben verplaatst. Zozeer zelfs dat het vandaag de dag met zijn atoombomben, raketten, satellieten, oorlogstanks, drones en bovenal **zijn bevolking van één miljard vierhonderd miljoen inwoners de grootste bedreiging voor het westerse kamp lijkt**. Het kan de VS daarom des te meer zorgen baren, aangezien het zijn plan om het eiland Formosa te heroveren, dat het bevriende Taiwan van de VS is geworden, niet onder stoelen of banken steekt. De vloek Gods die het westerse kamp treft, wordt zo duidelijk zichtbaar, aangezien de toekomstige slachtoffers zelf de machtsovername van hun toekomstige vijanden hebben gefinancierd: Russen en Chinezen, maar ook moslims, Arabieren, Turken, Iraniërs, Pakistanen, enzovoort.

Tussen 1945 en 1990 stond het rooms-katholieke Polen onder de heerschappij van het atheïstische Sovjet-Rusland. Polen werd bevrijd toen een paus het vertegenwoordigde in de zetel van Rome: Karol Wojtyła of Johannes Paulus II. Het katholieke geloof won zo aan populariteit en nationale steun, en als gevolg daarvan nam de haat tegen de Russisch-orthodoxe religie, die voortkwam uit de voormalige kolonisatie, toe. De worm was in de vrucht gedrongen, of zoals Jezus ooit zei, "*de gist*" van haat tegen de Russen drong door in *het Europese "deeg"*, en beetje bij beetje, door de onafhankelijkheid van Oekraïne te bevorderen, slaagden de landen uit het Oosten erin alle Europese landen te vullen met haat tegen Rusland. Want Gods opperste wapen is religie. Het is voor Hem het beste middel om volkeren die Hem niet gehoorzamen tegen elkaar op te zetten, totdat ze elkaar door middel van oorlog doden.

In Frankrijk hoor ik op tv-journaals pathetische gesprekken waarin de sprekers willen geloven in de mogelijkheid om Rusland te verslaan. We leven niet langer in realisme, maar in de zogenaamde Coué-methode, die vereist dat wat zich herhaalt, werkelijkheid wordt. Vóór alle oorlogen, en te allen tijde, uiten mensen hun hoop voordat ze met de harde realiteit worden geconfronteerd. Dit was nog steeds het geval vóór deze laatste verschrikkelijke Wereldoorlog. En met de levering van zware tanks wordt het bewijs van de spiraal en de helse escalatie steeds duidelijker. De meest koppige mensen stellen zichzelf gerust met het feit

dat Rusland nog niet op oorlogszuchtige wijze tegen het Westen heeft gereageerd. Maar deze dwazen vergeten dat de rode lijn is overschreden en dat Rusland niet verplicht is zijn vijanden in te lichten. Alles zal op zijn tijd gebeuren; Rusland, dat zich al bezighoudt met Oekraïne, is er niet op uit om westerse troepen te bestrijden. Het zal dat pas doen nadat het het probleem van Oekraïne op zijn eigen manier heeft opgelost. Ik merk in deze berichten ook op dat commentatoren, wanneer ze de uitspraken van de Russen analyseren, zich niet afvragen of wat er gezegd wordt **waar of onwaar is**. Toch is dit het enige dat in een toespraak in gedachten moet worden gehouden. Journalisten getuigen zo tegen zichzelf van een fundamenteel gebrek aan onpartijdigheid; ze zijn bevooroordeeld en hebben partij gekozen voor Oekraïne tegen Rusland, en de luisteraars en toeschouwers die naar hen luisteren, zijn slachtoffers van hun propaganda. Omdat ze allemaal het doelwit zijn van de toorn van God, leidt deze algemene blindheid ertoe dat ze de oorlogszuchtige escalatie steunen die hen zal vernietigen. Rusland is niet legitiem in zijn agressie tegen het vrije en onafhankelijke Oekraïne, maar sinds de aarde mannen en vrouwen heeft voortgebracht, heeft de sterkste zijn wet opgelegd aan de zwaksten. En in de westerse wereld, afgesneden van God, zijn we begonnen te dromen van een definitief gevestigde orde, bestemd om door alle volkeren der aarde te worden erkend. Maar tussen droom en werkelijkheid gaapt een kloof. Zo zal het destructieve project dat God zijn "**zesde bazuin**" noemt, waarmee hij een einde maakt aan de "**tijd der volkeren**" volledig worden voltooid; en daarna zal de "**zevende bazuin**" **de laatste** *overlevende* rebellen vernietigen door de glorieuze wederkomst van onze goddelijke Heer en Meester, Jezus Christus alias Michaël, in het voorjaar van 2030, dat wil zeggen 2000 jaar - 14 dagen na zijn kruisiging tijdens Pasen in het jaar 30.

bazuinen "**komen**" dus twee "**Attila's**" waarachter "het gras niet meer zal groeien". De eerste is aards; de tweede is hemels en goddelijk. Met de eerste zal de vernietiging worden aangericht door atoombommen, en in dit verband moet ik verduidelijken dat, nog steeds geen adventist, de Geest van God mij al bij mijn lezing van Openbaring 13:13 liet begrijpen dat de dader van de genoemde handelingen de Verenigde Staten van Amerika waren: "*Zij deed grote wonderen, liet zelfs vuur uit de hemel neerdalen op de aarde, voor de ogen van de mensen.*" Dit "*vuur uit de hemel*" werd tegen Japan gebruikt in de twee steden Hiroshima en Nagasaki en bood de Verenigde Staten de overwinning en aardse overheersing. Maar deze overheersing kon niet volledig zijn vanwege de permanente politieke en economische tegenstand van Rusland. Dit probleem zal daarom worden opgelost wanneer de Verenigde Staten Russisch grondgebied vernietigen. Maar helaas voor West-Europa zal deze beslissing door de Amerikanen worden genomen vóór of nádat de Russen Europa en haar hoofdsteden hebben verwoest en vernietigd, met name Parijs, dat God aanwijst als het bevoorrechte doelwit van zijn toorn als de eerste atheïstische natie in de menselijke geschiedenis, na de eerste militaire ondersteuner van zijn vijand, de pauselijke rooms-katholieke religie, te zijn geweest. Deze les vinden we terug in Openbaring 11:7, waar God Parijs aanduidt met de symbolische namen "**Sodom en Egypte**", dat wil zeggen het typische beeld van **de seksuele gruwel** die God bestraft met "*vuur uit de hemel*" in de tijd van Abraham en die van **de zonde**: "*En hun lijken zullen liggen*

*op de straat van de grote stad, die geestelijk **Sodom en Egypte** wordt genoemd , waar ook onze Heer gekruisigd werd. "*

Het is aan mij om u uit te leggen hoe de huidige reacties van de West-Europese landen geleidelijk aan werden voorbereid. De eerste twee wereldoorlogen hadden al nationalistische motieven en expansiedrang van de opeenvolgende heersers, voor de eerste oorlog van 1914-1918 de Duitse keizer Wilhelm II en voor de tweede de Duitse rijkskanselier Adolf Hitler. Na deze tweede oorlog richtten de nog steeds onafhankelijke Europese landen hun blik op de hele wereld en waren de leiders zich bewust van en respecteerden ze voor de verschillen en meningen van elk volk, van elke etnische groep die op aarde vertegenwoordigd was. Vervolgens organiseerde de Amerikaanse overwinnaar het NAVO-pact en bood daarmee bescherming aan de lidstaten op voorwaarde dat zij zich zouden houden aan de handelswetten en culturele beginselen ervan. Door zich bij deze bescherming aan te sluiten, kwamen de lidstaten in een beschermde bubbel terecht en verloren ze het recht op volledige onafhankelijkheid van de andere landen die de aarde bevolken uit het oog. Jaar na jaar heeft de autoriteit van de NAVO zich doen gelden, zelfs zo ver dat ze zichzelf het recht gaf om in te grijpen in landen die geen lid zijn van het pact. Zodat deze NAVO, in de rol van hersteller, als politieagent van de wereld, is tussengekomen om "conflicten te beslechten", maar in werkelijkheid om haar gezag op te leggen. Zodat de NAVO de autoritaire overheersing van het oude Republikeinse Rome heeft hersteld, dat zijn gewapende legioenen achtereenvolgens naar het "**zuiden**" stuurde door Carthago te bestrijden, vervolgens naar het "**oosten**" **door Griekenland te koloniseren en vervolgens Palestina**, "**het mooiste land ter wereld**" , te koloniseren, volgens de leer voorspeld in Daniël 1:11. 8:9: "*Uit één van hen kwam een kleine hoorn , die veel groter werd naar het zuiden , naar het oosten en naar het mooiste land .*" Vandaag de dag begrijpen de NAVO-lidstaten niet dat Rusland en vele andere volkeren en naties op aarde de cultuur en het gezag van deze westerse NAVO niet accepteren. Net zo min als de Romeinen het recht op onafhankelijkheid erkenden van de volkeren die ze veroverden, waaronder de Galliërs en Engeland. Een tweede val werd door God gezet voor de ongelovige christelijke volkeren door middel van de oprichting van de Europese alliantie. We hebben het aan Hem te danken dat we één enkele gedachte hebben opgelegd, gemodelleerd naar het door de VS goedgekeurde model. En de huidige behoefte van Duitsland aan de overeenkomst en de Amerikaanse toezegging om zijn eigen "Leopard"-tanks aan Oekraïne te leveren, is hiervan het beste bewijs. De VS is erin geslaagd Europese landen tot onderdanige vazallen te maken, die alleen aan hun wil gehoorzaam zijn. Dit bevestigt reeds de op handen zijnde vervulling van hun rol als "*het beest dat uit de aarde opkomt*", aldus Ds. 13:11: "*En ik zag een ander beest opkomen uit de aarde, en het had twee horens als die van een Lam, en het sprak als een draak.*" Dit "*beest*", belichaamd door het Amerikaanse afvallige protestantisme, dat de vervolger van zijn tegenstanders is geworden, heeft als doel het "*eerste beest dat uit de zee opkomt*" te imiteren; we kunnen daarom deze tekst eraan toeschrijven, die in vers 4 de gedachte van zijn verdedigers uitdrukt: "*En zij aanbaden de draak, omdat hij aan het beest macht gegeven had; en zij aanbaden het beest, zeggende: **Wie is aan het beest gelijk, en***

wie kan er oorlog tegen voeren? " Aangepast aan onze huidige situatie wordt dit vers: " **Wie is dit Rusland dat het aandurft om tegen het beest te vechten?** Voordat Rusland, Irak, Servië en Libië de prijs betaalden voor hun verzet tegen het door de VS opgebouwde NAVO-" *beest* ". Dit keer is het de beurt aan de NAVO-leden om te boeten voor het machtsmisbruik door hun zogenaamde "democratische" regime. God heeft deze taak toevertrouwd aan Rusland, dat vrij en onafhankelijk is gebleven... en zeer machtig, zowel in aantal als in kernwapens, om deze rol te spelen als de laatste menselijke "Attila" op aarde.

Terwijl hij op het ergste wacht, brengt de jonge president van Oekraïne, Volodymyr Zelensky, hoewel Joods, deze boodschap van Jezus Christus perfect in de praktijk: " *Vraagt, en u zal gegeven worden* ." Zo doet hij een wonderbaarlijke vangst en verkrijgt hij van het westerse kamp financiën, gevechtsuniformen, munitie, militaire training, raketten, kanonnen, sinds 6 februari de belofte van levering van zware tanks en vandaag eist hij vliegtuigen, binnenkort boten, en waarom geen atoombommen?

In beide kampen wordt het conflict in Oekraïne vergeleken met de Tweede Wereldoorlog. In het Russische kamp roept de aankomst van Duitse Leopard-tanks op de grond herinneringen op aan de invasie van de Panzers met het nazi-Duitse kruis, en in het Europese kamp wordt de Russische agressie tegen Oekraïne vergeleken met de opeenvolgende aanvallen die Adolf Hitler beval. Het is waar dat ze veel gemeen hebben, allereerst het feit dat ze beiden handelen, zich er niet van bewust dat ze door God worden gebruikt om de westerse christelijke ontrouw te straffen. Ten tweede worden in beide gevallen – het Sudetenland, Polen en, in onze tijd, Oekraïne – verloren gebieden opgeëist en moeten ze worden heroverd. Maar de aard van de twee leiders is heel verschillend en tegengesteld; net zoals Hitler boos was en schreeuwde, is Poetin kalm en bedachtzaam, vastberaden en geduldig. Daarom kan het uitbreken van de oorlog niet uitsluitend worden toegeschreven aan de man die handelt. Boven hen staat God, en het is slechts een goddelijk werk dat zij met hun tegengestelde karakters tot stand brengen. We vinden het bewijs hiervoor in deze tekst van Ezechiël 38:4, waar God tegen de leider van Rusland zegt: " ***Ik zal u uittrekken en haken in uw kaken slaan ; Ik zal u uitleiden*** , u en uw hele leger, paarden en ruiters, allen prachtig gekleed, een talrijke eenheid met schild en rondsel, allen zwaaiend met zwaarden. " De context van deze actie wordt bepaald door de terugkeer van de Joden naar het land Israël, volgens vers 8: " ***Na vele dagen*** zult u aan hun hoofd staan; aan het einde van jaren zult u optrekken tegen ***het land waarvan de inwoners, ontkomen aan het zwaard, uit vele volken verzameld zullen zijn op de bergen van Israël.*** " *lang verlaten* ; teruggetrokken uit het midden ***van de volkeren, zullen zij allen veilig zijn in hun huizen*** .

De Joden en de komst van de Messias

Het is nuttig en zeer interessant om de interpretatie te begrijpen die de Joden konden geven aan hun lezing van Daniël 11, tijdens het Oude Verbond. Want ten tijde van Daniël wachtten de Joden al op de komst van de Messias, en

voor hen was deze komst uniek en definitief. Jezus moest zich inderdaad laten kruisigen, zodat de kennis van zijn wederkomst, zijn glorieuze wederkomst, door Hem aan zijn christelijke dienaren geopenbaard kon worden. We zullen zien dat God deze dubbele komst inderdaad verborgen had gehouden.

De voortgang van Daniël hoofdstuk 11 leidt ons naar vers 21, dat handelt over de regering van de Griekse Seleucidische koning Antiochus IV Epiphanes. De profetie vervolgt de tekst in vers 30 en roept de zware vervolging op die hij het Joodse volk in 168 v.Chr. aandeed: " *Schepen van Kittim zullen tegen hem opkomen; ontmoedigd zal hij terugkeren. Dan, woedend op het heilige verbond, zal hij niet werkeloos blijven; bij zijn terugkeer zal hij zijn zinnen zetten op hen die het heilige verbond hebben verlaten. Legers zullen op zijn bevel verschijnen; zij zullen het heiligdom, de vesting, ontheiligen, het voortdurende offer doen ophouden en de gruwel der verwoesting oprichten.* " De goddelijke subtiliteiten negerend die de pauselijke opvolging plaatsen na de oproeping van deze koning, interpreteerden de Joden uit die tijd de "opstanding van Michaël" aan het einde van het hoofdstuk als de aankondiging van de enige komst van de Messias die de Schrift hun had aangekondigd. En ik herinner u eraan dat niemand vóór mij door de Geest van God verlicht is geweest om de subtiliteit te begrijpen van de profetische montage die gebaseerd is op de parallelle vergelijking van de leringen in hoofdstukken 2, 7 en 8 van het boek Daniël. De tabellen die ik heb opgesteld, maken deze exclusieve Bijbelse interpretatie duidelijk. Nu deze dingen na 1980 tot stand zijn gekomen, kunnen we begrijpen dat de Joden het bestaan van deze subtiliteiten aanvankelijk niet konden kennen. Dit geldt temeer omdat, volgens de woorden van God die via de engel Gabriël tot Daniël waren gericht, het begrip van zijn boek bewaard en bewaard werd voor de eindtijd, zoals beschreven in Daniël. 12:9: " *Hij antwoordde: Ga heen, Daniël, want deze woorden blijven geheim en verzegeld tot de tijd van het einde.* " En om deze keuze van God te bevestigen, werd het boek Daniël geclassificeerd en geplaatst in de Bijbel van de Hebreeën, de Thora, bij de historische boeken, terwijl de inhoud ervan verdiende te worden samengevoegd met de profetische boeken zoals Jesaja, Jeremia ... enz. Het was noodzakelijk dat Jezus zelf de naam van Daniël noemde door hem "profeet" te noemen, zodat dit boek zijn plaats vindt bij die van de andere profeten uit de Bijbelse geschiedenis, en wel alleen in de christelijke versies van de Bijbel. Want Jezus verklaarde inderdaad in Mattheüs 24:15: " *Wanneer u daarom de gruwel der verwoesting, waarvan gesproken is door de profeet Daniël, ziet staan op de heilige plaats, - laat de lezer dit begrijpen!* -" Ik heb geleerd hoe precies en onthullend de woordkeuze en uitdrukkingen in de Bijbel zijn. En in deze woorden, gesproken door Jezus Christus, merk ik de uitdrukking " *laat de lezer dit begrijpen!* " op. en deze woorden worden herhaald in Openbaring 1:3: " *Zalig hij die voorleest en zij die horen de woorden van de profetie, en die bewaren wat daarin geschreven staat! Want de tijd is nabij.* " Uiteraard richtten de woorden van Jezus zich niet alleen tot zijn apostelen en zijn tijdgenoten, maar ook tot mijn profetische bediening, geprogrammeerd voor de eindtijd. En toen deze bediening voltooid was, wijdde Jezus deze "zaligheidspreking" aan mij: "Zalig hij die voorleest." En ik kan getuigen van dit geluk dat Hij mij schenkt door mij alle subtiliteiten te laten begrijpen die verborgen liggen in zijn Bijbelse profetische

Openbaring. Als gevolg van dit licht dat mij gegeven is, ben ik " *gelukkig* " om deze goddelijke boodschap aan te bieden en te delen met " *hen die horen* " en zo concreet de leringen van de goddelijke Bijbelse waarheid kunnen " *bewaren* ".

Het boek Daniël werd pas interessant toen de profeet William Miller er in 1816 de basis in vond voor zijn profetische aankondiging dat Jezus Christus zou terugkeren in het voorjaar van 1843 en vervolgens in het najaar van 1844. Tot die eerste datum, 1816, werd dit boek beurtelings door Joden en christenen genegeerd. En sinds die datum, zoals God aan Daniël had geprofeteerd, is de kennis van de leer ervan geleidelijk " *toegenomen* ". We lezen in Daniël 12:4: " *Jij, Daniël, houd deze woorden geheim en verzegel het boek tot de tijd van het einde . Dan zullen velen het lezen en zal de kennis toenemen .* " Dit stelt ons in staat te begrijpen dat de Bijbeltekst ons verschillende " *eindtijden* " voorschotelt om de betekenis van de boodschap te vertroebelen. De eerste " *eindtijd* " betreft de regering van de vervolgende koning Antiochus IV Epiphanes rond 175 v.Chr., in Dan. 11:27: " *De twee koningen zullen in hun hart zoeken naar kwaad, en aan dezelfde tafel zullen zij leugens spreken. Maar het zal niet slagen, want het einde zal niet komen tot de vastgestelde tijd .* " De tweede " *eindtijd* " lijkt nog steeds betrekking te hebben op deze Griekse koning, maar roept al een algemeenheid op die betrekking heeft op het christelijk geloof van het Nieuwe Verbond: vers: " *Enkele wijzen zullen vallen, opdat zij gelouterd, gereinigd en wit gemaakt zullen worden , tot de tijd van het einde, want het zal niet komen tot de vastgestelde tijd .* " Door deze dubbele betekenis bevoordeelt dit vers op misleidende wijze het idee van de verlenging van het doel van de regering van de Griekse koning. Dit zal de Joden ertoe brengen de opkomst van Michaël te interpreteren als een enkele en unieke komst van de verwachte Messias. Een derde " *eindtijd* " richt zich op de historische bediening van William Miller, oprichter van de "Adventistische" beweging, tussen 1816 en 1844. Een derde " *eindtijd* " betreft de tijd van mijn bediening tussen 1980 en 2030. Deze keer wordt het duidelijk geciteerd in Daniël 11:40: " *En in de tijd van het einde zal de koning van het Zuiden tegen hem stoten. En de koning van het Noorden zal tegen hem aanstormen als een wervelwind, met wagens en met ruiters en met vele schepen; en hij zal het land binnentrekken en overstromen als een beek en overstromen.* " En als bewijs voor deze interpretatie vinden we in vers 42 Egypte in het westelijke kamp, getroffen door de Russische koning van het Noorden: " *Hij zal zijn hand uitstrekken tegen de landen, en het land Egypte zal niet ontkomen.*" En de zaak kwam pas in overeenstemming met deze profetische aankondiging in 1979, de datum waarop Egypte een alliantie sloot met Israël en zijn westerse bondgenoten in de VS, in "Camp David". De profetie werd dus pas interpreteerbaar sinds het jaar voorafgaand aan mijn doop door de Zevendedagsadventisteninstelling van Valence-sur-Rhône, in Frankrijk.

De waarheden die stevig verankerd zijn in de oorspronkelijke Bijbeltekst, Hebreeuws en Grieks, stellen een groot aantal traditioneel overgeërfde leringen ter discussie. Zo kan Jezus over het adventistische erfgoed van 1844 zeggen dat het geen waarde meer heeft in zijn boodschap aan zijn Kerk voor het "Laodicea"-tijdperk, volgens Openbaring 3:17: " *Omdat u zegt: Ik ben rijk en heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek , en u weet niet dat u ellendig, jammerlijk, arm, blind en*

naakt bent ... " Als de laatste instelling die door Jezus Christus werd geschapen zich in zo'n geestelijke staat bevindt, hoeveel te meer geldt dat dan voor de Joden van het Oude Verbond, die Jezus openlijk aanduidt als " *de synagoge van Satan* " in Openbaring 2:9: " *Ik ken uw verdrukking en armoede (hoewel u rijk bent), en de laster van hen die zeggen dat ze Joden zijn en het niet zijn , maar een synagoge van Satan .* " en 3:9: " *Zie, Ik zal u maken uit de synagoge van Satan, van hen die zeggen dat zij Joden zijn en het niet zijn , maar liegen; zie, Ik zal maken dat zij komen en zich aanbidden aan uw voeten en erkennen dat Ik u heb liefgehad.* " Ik merk terloops deze dubbele verwijzing op naar het getal 9, dat door de Joden wordt gevreesd vanwege de 9 Av, die voor hen vaak werd gekenmerkt door dramatische gebeurtenissen die catastrofaal waren voor hun natie en hun etnische groep.

Deze voorlopige beschouwing stelt ons in staat de spirituele status die God aan zijn oude of eerste Verbond kon geven, waarin zijn hele heilsplan slechts in symbolische vorm werd gepresenteerd, beter te begrijpen. En bij gebrek aan uitleg over de betekenis die aan deze symbolen werd gegeven, geloofden de Joden van het Oude Verbond ten onrechte dat hun religieuze rituelen bedoeld waren om eeuwig op aarde te worden beoefend. Vandaag de dag, en sinds de tijd van de apostelen van Jezus Christus, weten we echter dat deze Joodse rituelen slechts afschaduwingen waren van de werkelijkheid die alleen in Hem tot stand werd gebracht: Jezus Christus. Vanuit deze observatie zullen we dit vers in Jesaja 9:2, dat over hen gaat, beter begrijpen: " **Het volk dat in duisternis wandelde, heeft een groot licht gezien; over hen die wonen in het land van de schaduw des doods, heeft een licht geschenen.** " Dit vers profeteert de eerste komst van Christus, die in Johannes 8:12 verklaarde: " **Ik ben het licht .** " Jezus sprak opnieuw tot hen en zei: " **Ik ben het licht der wereld; wie Mij volgt, zal beslist niet in de duisternis wandelen , maar zal het licht des levens hebben.** " Dit vers bevestigt de overgang " **van duisternis naar licht** " van zijn uitverkorenen; die tot stand komt door de verandering van het goddelijk verbond; het Nieuwe is gebouwd op de verzoening van alleen de zonden van zijn uitverkorenen, de ongelovigen en de ongelovigen, zullen zelf door hun " **dood** " het " **loon van de zonde** " moeten betalen, in overeenstemming met dit vers in Romeinen 6:23: " **Want het loon van de zonde is de dood , maar de genadegave van God is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Heer .** "

Vanwege de waarde die zij hechtten aan dierenoffers, die voor hem puur symbolisch waren, liet God Daniël in Daniël 9:27 profeteren over het officiële einde van de offerrituelen van de Hebreeuwse eredienst: "Hij zal een sterk verbond sluiten met velen, één week lang, en een halve week lang **zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden ; de verwoester zal de gruwelijkste dingen doen, totdat het verderf en dat wat bepaald is, op de verwoester neerkomen.** " De grondslagen van de norm van het Nieuwe Verbond werden dus vast en officieel in de Bijbel vastgelegd en geprofeteerd.

Omdat ze zich het ware reddingsplan van God niet konden voorstellen, werd het symbool beschouwd als een realiteit en een ultiem doel. Het moet gezegd worden dat God het hun niet gemakkelijk maakte om zijn reddingsplan te begrijpen, dat Hij zorgvuldig voor hen verborgen hield. Redding gebaseerd op de

vrijwillige verzoening van Christus werd door God angstvallig geheim gehouden, omdat het het sleutelement vormde van de strijd die Hij voerde tegen het kamp van de duivel. Dit brengt mij ertoe om bijvoorbeeld de interpretatie te herzien die Jezus aan dit citaat over Abraham geeft in Johannes 8:56: " *Uw vader Abraham heeft zich verheugd om mijn dag te zien; hij heeft hem gezien en was blij.* " Wat betekent " mijn dag " in dit vers, en wat " zag " Abraham om " blij " over te zijn? Dit door Jezus gekozen woord " dag " duidde op zijn "dag van glorie", die van zijn laatste triomf waarin Abraham zelf zou worden opgewekt om zijn beloning te ontvangen: het eeuwige leven. De Heer is inderdaad altijd zeer precies in zijn woordkeuze. Zo worden zijn daden voor zijn twee komsten in Jesaja 61:1-3 geprofeteerd in deze woorden: " *De Geest van de Heer YaHweh is op Mij, omdat YaHweh Mij gezalfd heeft om **goed nieuws te brengen** aan de zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van hart, om aan de gevangenen vrijlating uit te roepen en aan de gebondenen vrijheid; om uit te roepen het jaar van het welbehagen van YaHweh en de dag van de wraak van onze God ; om allen die treuren te troosten; om aan hen die treuren in Sion te geven, om hun sieraad te geven in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, het gewaad van lof in plaats van een bedrukte geest; opdat zij genoemd worden bomen van gerechtigheid, een planting van YaHweh, om door Hem verheerlijkt te worden.* " De structuur van deze drie verzen onthult achtereenvolgens de handelingen die Jezus verrichtte voor zijn eerste komst. Na de woorden " dag van wraak " te hebben genoemd, profeteert het derde vers zijn handelingen voor zijn voor de mens zichtbare tweede komst. Het definieert deze " dag " als een " dag van wraak". wraak " tegen zijn vijanden, vervolgers van zijn uitverkorenen. Vervolgens profeteert hij de verheerlijking van zijn verlost, levende en verzezen mensen, verheerlijkt door hun ontvangst van een hemels lichaam. We kunnen in het eerste vers de vermelding van " **goed nieuws** " opmerken, wat de betekenis is van het woord Evangelie dat in het Nieuwe Verbond wordt gebruikt om het reddende werk van Jezus Christus aan te duiden. Jezus' daden werden letterlijk en geestelijk volbracht, omdat zijn genezingen gericht waren op zowel lichamelijke ziekten als de zonde die de zielen van zijn uitverkorenen gevangen houdt. Hij genas beide soorten ziekten, maar gaf grotere waarde aan zijn geestelijke handeling die, door verlossing van de duivel en van de zonde, eeuwig leven bracht aan zijn uitverkorenen.

De vorm van kennis die God in de loop der tijd aan zijn uitverkorenen heeft gegeven, is van weinig belang. De reden voor hun selectie is altijd alleen de liefde geweest die ze voor hun Schepper hadden. Juist omdat hij de levende God liefhad, wilde de oude Henoch trouw met hem wandelen gedurende de 300 jaar van zijn aardse leven. En na hem Noach, en na hem Abraham, Elia, Job, Daniël... en al diegenen wier namen door God in zijn levensboek geschreven waren. Ze hielden allemaal zielsveel van God, zijn waarheid, zijn wetten, zijn verordeningen, zijn geboden en zijn concept van geluk, dat alleen gerealiseerd kan worden in karakters gevormd naar zijn beeld, geopenbaard in Jezus Christus: zelfverloochening, een gevoel van dienstbaarheid en opoffering, een gevoel van delen en acceptatie van discipline, belichaamd door volmaakte gehoorzaamheid aan al zijn verordeningen.

Het begrip van goddelijke waarheid hangt niet af van de mens, maar alleen van God. Jezus zegt in Openbaring 3:7: " *Schrijf aan de engel van de gemeente in Filadelfia: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, die de sleutel van David heeft, **die opent en niemand sluit** , en **sluit en niemand opent** : " Hij citeert dit vers uit Jesaja 22:22: " *Ik zal de sleutel van het huis van David op zijn schouder leggen; **als hij opent, zal niemand sluiten** , en **als hij sluit, zal niemand openen** . "* Achter het beeld van " **de sleutel van David** " schuilt het principe van spirituele intelligentie dat God naar believen in zijn schepselen sluit of opent. Door deze " **sleutel** " voor te stellen als geplaatst op de " **schouder** " van de aangekondigde Messias, zinspeelt God ook op het kruis, of op het "patibulum", dat Jezus op zijn schouder droeg totdat zijn zwakte hem dat niet langer toeliet. Hij werd vervolgens vervangen en Simon van Cyrene droeg het voor hem naar de voet van de berg Golgotha, waar hij werd gekruisigd. " **De sleutel van David** " verenigt in zijn beeld de verlossing verkregen door genade en de opening van het verstand van de ware uitverkorenen, door God uitgekozen. Deze " **sleutel** " geeft ook "toegang" tot het hemelse koninkrijk, bereid door God voor de uitverkorenen die Hij zal redden. Zij zullen op de dag van zijn glorieuze komst van de aarde worden weggenomen om op die dag de eeuwigheid van het hemelse leven binnen te gaan.*

Omdat God zijn geestelijk licht alleen geeft om te delen met zijn uitverkorenen, worden degenen die het met hem delen goddelijk geëerd en dit voorrecht vormt het onnavolgbare, unieke en officiële ' **getuigenis van Jezus Christus** '.

Aangezien God slechts twee oude mannen, een man en een vrouw, Simeon en Anna, waardig vond om in het kindje Jezus, hun verlossende Messias, te erkennen, is het logisch dat de rest van de Joden, die door God onwaardig werden bevonden voor deze eer, de Schrift een verkeerde interpretatie zouden geven. Zo werd en blijft dit bewonderenswaardige en heilige hoofdstuk van Jesaja 53, waar God heel duidelijk de lijdende missie van zijn Messias Jezus onthult, verdraaid door de Joden die zichzelf in de rol plaatsen van degene die onrechtvaardig wordt vervolgd en opgeofferd. Hun redenering klopte. Waren zij niet de leden van het enige volk dat door God was uitgekozen om zijn Israël te vertegenwoordigen onder alle volken der aarde? Dit volk zag zichzelf daarom als martelaren, geofferd om te boeten voor de zonden van de hele mensheid. We kunnen dan ook begrijpen hoe moeilijk het was voor hem om in *het "Lam Gods "*, genaamd Jezus, de glorieuze en machtige Messias te herkennen op wie zij wachtten om hen te verlossen van de overheersing van de hardvochtige en wrede Romeinen die hun nationale grondgebied bezetten.

Ik benadruk het belang van deze zaak, die goed begrepen en aanvaard moet worden. Het is niet abnormaal dat de geprofeteerde mysteries niet door mensen begrepen worden. Want dit begrip wordt door God alleen gegeven aan mannen die Hijzelf uitkiest om hen te verlichten als profetische dienaren, en we hebben in Openbaring 1:3 gezien dat Zijn licht de mensheid binnenkomt via één enkele man die de Geest aanwijst als " *hij die leest* ". Het is vanuit deze verlichte persoon dat God Zijn licht zal verspreiden door het door te geven aan Zijn andere dorstige dienaren, die waken en wachten op de komst van de antwoorden die ze van Hem willen ontvangen. Er is natuurlijk een grens aan goddelijke antwoorden

die alleen worden gegeven voor dingen die Hij toestaat te openbaren; voorbij deze grens bewaart God Zijn geheimen. In Jesaja 29:11 laat de Geest ons begrijpen dat Hij in een profetische boodschap de betekenis geeft van het werkwoord lezen, ontcijferen en helder begrijpen wat Zijn wil codeert op een puur en strikt Bijbelse basis. Dit maakt mijn ontcijferde boodschap tot een gezegend erfgoed van het protestantse geloof, de auteur van de uitdrukking "Schrift en Schrift alleen". Hier is wat Jesaja 29:11-14 zegt: *" Al wat openbaring is voor u als de woorden van een verzegeld boek, dat aan een mens wordt gegeven die kan lezen, en die zegt: Lees dit! En hij antwoordt: Ik kan het niet, want het is verzegeld; of zoals een boek dat aan een man wordt gegeven die niet kan lezen, en zegt: Lees dit! En hij antwoordt: Ik kan niet lezen. »* God veroordeelt vervolgens de valse liefde die hem wordt betoond en die dit onvermogen om zijn geopenbaarde mysteries te begrijpen rechtvaardigt: *« De Heer zei: Wanneer dit volk Mij nadert, eren zij Mij met hun mond en met hun lippen, **maar hun hart is ver van Mij** , en de vrees die zij voor Mij hebben, is slechts een gebod van menselijke overlevering. Daarom zal Ik dit volk opnieuw treffen met tekenen en wonderen; **en de wijsheid van hun wijzen zal vergaan** , en **het verstand van hun verstandige mannen zal verdwijnen** . »*

Moge daarom, in de naam van Jezus Christus, de levende God geprezen en geprezen worden voor zijn kostbaarste gave: zijn wijsheid!

Romeinse verwarring

Rome, Rome en Rome! Je denkt misschien dat ik op haar gefixeerd ben, en dat ben ik ook, maar om te begrijpen wat ik bedoel, kijk eens naar wat God over haar zegt in Openbaring 18:23-24: *" Het licht van een lamp zal niet in **u schijnen** , noch zal de stem van bruidegom en bruid in **u gehoord worden; want uw kooplieden waren de groten der aarde, en alle volken werden misleid door uw toverijen; en het bloed van profeten en heiligen en van allen die op aarde gedood zijn, werd in haar gevonden** . "* Let eerst op de laatste zin van deze boodschap: *" en het bloed van profeten en heiligen **en van allen die op aarde gedood zijn, werd in haar gevonden** . "* En het meest verbazingwekkende is dat deze beschuldiging volledig terecht is. Begrijp dus dat de Almachtige voor mijn ogen een fixatie van zijn goddelijke Geest op "haar" heeft gemaakt. En ik zal u uitleggen hoe deze beschuldiging volkomen terecht is.

Rome werd officieel geboren in 753 v.Chr. Het was een monarchie tot 510 v.Chr. In die tijd werd de monarchie door een revolutie omvergeworpen en de Republiek gevestigd. En hier vinden we een raakvlak met de geschiedenis van Frankrijk, dat tot 1789 en 1992, het jaar waarin de Republiek werd uitgeroepen, door de monarchie werd geregeerd. Na achtereenvolgens verschillende vormen van bestuur te hebben geprobeerd, het consulaat, de dictatuur en het triumviraat, werd het keizerlijk ten tijde van de geboorte van Jezus Christus; de eerste keizer was Caesar Augustus van de extreem rijke familie Julius, wiens oom de beroemde Julius Caesar was, vermoord door een samenzwering van republikeinse senatoren. Deze Romeinse keizerlijke overheersing werd opgelegd aan alle verslagen en

veroverde volkeren. De Romeinse wetten en cultuur werden opgelegd aan alle inwoners van het rijk. Door iedereen een ruime keuze aan religieuze erediensten te bieden, wekte de duivel, die deze Romeinse macht inspireerde, de woede van het volk op tegen de religieuze groep van de eerste christenen, die ervan beschuldigd werden Rome in brand te hebben gestoken, terwijl de aanstichter van deze actie niemand minder was dan de demonische keizer Nero zelf. We vinden hier de eerste vorm van "laster" tegen het volk van Jezus Christus; laster die God toeschrijft aan de Joden van "de synagoge van Satan", wier jaloezie en slechtheid hen ertoe brachten zich te organiseren tegen de Kerk van Christus, leugenachtige beschuldigingen die uiteindelijk bittere vruchten afwierpen voor de dienaren van God in Jezus. Om de woede van het volk te vermaken en te sussen, liet Nero hen levend verslinden door wilde dieren in zijn arena van het Colosseum, in het bloedige Rome. Rome had het hoofd van de Kerk van God, Jezus Christus, al op 3 april 1930 gekruisigd, en vele anderen na hem. En tussen 65 en 68, in Rome zelf, leed de nieuwe gemeenschap van heiligen massale sterfgevallen door toedoen van de Romeinen. Merk alvast op dat deze feiten de uitspraak van Jezus in Openbaring 18:24 rechtvaardigen: *" en omdat in haar het bloed gevonden is van profeten en heiligen en van allen die op de aarde geslacht zijn. "* Maar deze dingen hadden alleen betrekking op de handelingen van Rome, dat kort daarvoor keizerlijk was geworden.

Na verloop van tijd verloor het Romeinse Rijk vanaf 395 zijn eenheid en macht. Sinds 313 wordt het rijk geregeerd door Constantijn I^{de} Grote. Hij gaf er de voorkeur aan te wonen in Constantinopel, het voormalige Byzantium dat hij van de Turken had afgenomen en dat hij had verfraaid en uitgebreid. In Rome zelf zorgde het door de keizer gelegaliseerde christelijk geloof meer voor verdeeldheid dan voor eenheid, want sinds 321 plaatste de afschaffing van de door God geheiligde sabbat, bij bevel en keizerlijk decreet, dit christendom in een situatie van zonde tegen God. De vrucht van de vloek nam vervolgens de vorm aan van onenigheid en tegenstand. Leerstellige ruzies zetten mensen tegen elkaar op. De overgrote meerderheid van de nieuwe, valselijk "bekeerde" christenen gehoorzaamde het keizerlijk decreet en maakte de eerste dag van de week, die door de heidenen was gewijd aan hun aanbidding van de "onoverwonnen eerbiedwaardige Zon", tot de dag van de wekelijkse religieuze rust. Het was in deze tijd van godsdienstvrijheid dat de rooms-katholieke leer, die nog niet pauselijk was, ontstond en aan invloed won. In het hele rijk stelden christelijke gemeenschappen een lokale leider aan die bekend stond om zijn kennis en bekwaamheid om zijn geloof te rechtvaardigen als "bisschop". En al deze bisschoppen kwamen bijeen om hun standpunten te bespreken. Maar de bisschop van Rome genoot al een superieur aanzien omdat hij zijn geloof beoefende in de prestigieuze stad Rome, de oude keizerlijke stad die het hele rijk bestuurde. Het was dan ook deze zetel van Rome's gezag die de religieuze opvatting die in deze stad erkend werd, van nature suprematie zou verlenen: Rome.

In die tijd, toen het al getroffen was door de vloek van de heidense "zonnedag", verkreeg deze rooms-katholieke religie de steun van de eerste Frankische koning, Clovis, die zich zelf door zijn vrouw Clotilde tot het katholicisme bekeerde. In zijn religieuze ijver gaf hij zijn militaire steun aan de

zaak van de bisschop van Rome en kwam naar Rome om hem te verdedigen tegen zijn lokale vijanden, de Lombarden. Aan deze hulp, die hem als eerste werd aangeboden, dankt Frankrijk zijn bijnaam van "oudste dochter van de kerk". En deze titel, die iedereen kent, rechtvaardigt de openbaring van God die ons over Rome vertelt, dat hij symboliseert met de naam " **het grote Babylon** " in Openbaring 17:5: " *Op haar voorhoofd stond een naam geschreven, een **mysterie** : **het grote Babylon** , de **moeder** van de hoeren en van de gruwelen der aarde.* " » Dit " **mysterie** " is dat van de " **ongerechtigheid** " volgens 2 Thess. 2:17: " *Want het **geheimenis** van de wetteloosheid is al werkzaam; alleen wie het nog vasthoudt, moet weggenomen worden.* " Als God de Rooms-Katholieke Kerk "moeder van de hoeren" noemt, dan zijn haar hoeren haar dochters, en we moeten hen kunnen identificeren, want zij zijn degenen die de religie haar aspect van religieuze "verwarring" geven. Ik kom daarom zo dadelijk op dit onderwerp terug.

Tweede fase: Pauselijk Rome.

Tussen 533 en 538 was Rome bezet door de Ostrogoten. In die tijd wilde de sluwe Vigilius, een vriend van Theodora, de nieuwe echtgenote van keizer Justinianus I ' het religieuze bestuur van het rijk verkrijgen en de religie verenigen door een discipline die in het hele rijk aan al zijn inwoners werd opgelegd. Deze manier om een einde te maken aan de ruzies tussen de verschillende religieuze tegenstellingen verleide keizer Justinianus, die aan zijn verzoek toegaf. Een decreet maakte hem tot pauselijk leider met wereldlijke macht; dit vormde een grote noviteit voor het christelijk geloof, dat tot dan toe vrij en tolerant was gebleven. Het is deze valse christelijke religie die God voortaan tot een permanent doelwit van zijn oorlog zal maken, geconcretiseerd door de straffen van zeven hoofdplagen en de eerste, "bazuinen" genaamd; de eerste zes worden beschreven in Openbaring 8 en 9, en de laatste, de "zevende", wordt geopenbaard in Openbaring 11:15. God richt zijn verwijten tot hem in Daniël 1:15. 7:8 tot 26. Denk vooral aan vers 25, want daarin ligt de kern van zijn schuld besloten: " *Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, hij zal de heiligen van de Allerhoogste te gronde richten, en hij zal erop uit zijn tijden en wetten te veranderen; en de heiligen zullen in zijn hand worden overgegeven voor een tijd, tijden en een halve tijd.* "

Tot aan de Franse Revolutie werd deze religieuze vijand van God, gemaskeerd door haar bedrieglijke uiterlijk of het christelijke etiket, beschermd en gesteund door de militaire macht van de Franse monarchen. Hierdoor kreeg ze de bijnaam 'oudste dochter van de kerk'.

onbescheiden dochters " van deze Romeinse " *onbescheiden moeder*" onderzoeken . Deze " *dochters* " zijn religieuze groeperingen die, hoewel ze zich in de loop van haar geschiedenis van haar hebben afgescheiden, desondanks tekenen van haar gezag hebben behouden. En de eerste christelijke religie die haar band met haar heeft verbroken, is vandaag de dag deze orthodoxe religie, die desalniettemin alle vloeken heeft geërfd die Rome troffen ten tijde van hun scheiding. Door hun religieuze leer te vergelijken, kunnen we dus zien dat ze identiek zijn; de eerste " *dochter* " is naar het evenbeeld van haar " *moeder* "; dezelfde rustpraktijk op de "dag van de zon", omgedoopt tot zondag, dezelfde afgodische culten gericht op de "dode" heiligen; het lijkt er duidelijk op dat de

oorzaak van de scheiding slechts een ruzie tussen leiders was. De orthodoxen wilden zich niet onderwerpen aan de geestelijke en wereldlijke voogdij van de paus. Maar ze stelden desalniettemin een orthodoxe leider aan, de paus, en zelfs meerdere, die zich verzetten tegen de ware leer die " **Jezus Christus tot het enige hoofd van zijn Kerk** " maakt, die alleen de spirituele bijeenkomst van zijn ware uitverkorenen betreft, wat het verschil verklaart. Van de 11e^{eeuw} tot vandaag is de breuk tussen het westerse en het oosterse geloof totaal geweest. De twee religies beschouwen elkaar nog steeds als vijanden en stellen het westerse kamp tegenover Rusland. Maar de orthodoxie is een exacte kopie van haar katholieke model. Beide reproduceren het heidense oosterse model van bonzen die in gesloten gemeenschappen in kloosters leven. Aanroepingen en herhaalde gebeden kenmerken hen ook. De bonzen gebruiken zelfs "gebedsmolens" ter vervanging van hun gebeden. En wetende dat ze getroffen zijn door een goddelijke vloek, hebben katholieke en orthodoxe gebeden evenveel effect als deze "heidense molens" bij God.

Tweede fase: het Anglicaanse geloof

In de 16e^{eeuw} brak een tweede " *dochter* " los. Dit was de Anglicaanse religie. En ook hier was het doel zich te bevrijden van de voogdij van de paus, maar dit keer om een nog minder legitieme reden, aangezien de dader van deze actie, Hendrik VIII, de breuk veroorzaakte, omdat de paus er niet mee instemde zijn scheiding van zijn wettige vrouw, de Spaanse Catharina van Aragon, te rechtvaardigen, omdat hij wilde trouwen met de jonge en aantrekkelijke Anna Boleyn. We bereiken hier het toppunt van gruwel. Stel je voor hoe God een religie kan oordelen die door de Engelse koning was gecreëerd om overspel te rechtvaardigen! Maar onder de dwang en angst voor de koninklijke macht en haar beulen, hadden de massa's geen keus, noch het vermogen om de situatie te beoordelen, en na verloop van tijd vergrootte het anglicanisme de " **verwarring binnen de Romeinse religie** ". Want afgezien van de verwerping van het pauselijk gezag, is de Anglicaanse religie ook een exacte kopie van het rooms-katholieke model. Het benoemt bisschoppen en een aartsbisschop, hoofd van het anglicanisme, en eert, als " *haar moeder en zusters* ", de valse "goddelijke" Maria, moeder van Christus Jezus. En ik wil erop wijzen dat het anglicanisme de christenen van het gereformeerde protestantse geloof, waarmee het vandaag de dag ten onrechte wordt gelijkgesteld, heeft vervolgd en hen zelfs uit Engeland heeft verdreven en hen tot ballingschap naar Amerika heeft gedwongen aan boord van het beroemde schip de Mayflower.

Officieel sinds dezelfde 16e eeuw, maar in werkelijkheid sinds de 12e eeuw, lag de ontdekking van de Bijbeltekst aan de oorsprong van de ware leer van het apostolisch christelijk geloof en de perfectie van de toepassing ervan kenmerkte het geloof van de Waldenzen die hun toevlucht hadden gezocht in het Italiaanse Piëmont. Logischerwijs kreeg het werk van de doctrinaire Reformatie de naam gereformeerd geloof of protestants geloof. Maar tegen de 16e eeuw was de waldenzische perfectie verdwenen en herstelde de Reformatie, onderwezen door de Duitse monnik Maarten Luther, de sabbat niet, zoals Peter Vaudès vóór hem al in 1170 Waldo noemde. Door de wekelijkse rust van de valse "dag des Heren" die door Rome was ingesteld, te behouden, bleef de protestantse religie

een " *onbescheiden dochter* " van haar roomse " *moeder* ". De protestantse religie verspreidde zich onder meerdere denominaties, gebaseerd op leiders zoals de Geneefse Johannes Calvijn, van wie het dominante calvinisme in de VS is ontstaan. Al deze verschillende denominaties hebben de " **roomse verwarring** " bevordert en versterkt. Want, gesteund door God tot 1843, na deze datum, maakte Gods eis van de theologische en praktische herstelling van zijn heilige sabbat, de ware zevende dag, hen tot de waardige " *dochters* " van hun Romeinse " *moeder* ". In Openbaring 2:24-25 richt God een boodschap waarin Hij een leerstellige onvolkomenheid van zijn religieuze praktijk aankaart, waarmee Hij zinspeelt op de overtreding van zijn ware sabbat, die altijd door de Joden werd beoefend, te allen tijde en plaats. Jezus verklaart: " *Tot u allen die in Thyatira zijn en deze leer niet aanvaarden en die de diepten van Satan, zoals zij die noemen, niet hebben gekend, zeg Ik u: **Ik leg u geen andere last op ; alleen : wat u hebt, moet u vasthouden totdat Ik kom .*** " Door te zeggen " *totdat Ik kom* ", bevestigt Jezus Christus de aanstaande intrede in een tijd waarin de verwachting van zijn wederkomst een kwestie van geestelijk leven of dood zal worden. Door deel te nemen aan de 'Adventistische' opwekking, een naam afgeleid van het Latijnse 'adventus', wat komst betekent, tussen 1843 en 1844, gaat Jezus, in plaats van terug te keren, in geestelijk contact met de uitverkorenen die Hij selecteert in deze twee opeenvolgende geloofsbeproevingen, waarbij de uitverkorenen hun waardigheid tonen door de liefde die Hij heeft voor de profetische waarheden die God in zijn heilige Bijbel voorhoudt. In dit gezegende contact leidt Jezus hen naar het herstel van de praktijk van de sabbatrust, die door God " *geheiligd* " is sinds zijn schepping van de wereld volgens Gen. 2:1-3, en die door het vierde van deze tien geboden aan het Hebreeuwse volk van het Oude Verbond wordt herinnerd. In deze ervaring herwint de sabbat de betekenis van een teken van goddelijke goedkeuring dat de Bijbel eraan geeft in Ezechiël. 20:12 en 20: " *Ik heb hun ook mijn sabbatten gegeven **als een teken tussen Mij en hen** , zodat zij zouden weten dat Ik Jahweh ben, die hen heiligt... Heilig mijn sabbatten, en **laat ze een teken zijn tussen Mij en u** , zodat zij zouden weten dat Ik Jahweh ben, uw God.* " Het is belangrijk te begrijpen dat ons verlangen om zijn " *sabbat* " te eren uitsluitend het werk is van de Heilige Geest die in ons werkzaam is. God zoekt ons en kent ons volmaakt, en Hij is het die ons leidt naar zijn waarheid en naar de mensen die deze voor Hem dragen, omdat Hij hen heeft uitgekozen om zijn bewaarders te zijn. Het is vanwege deze rol als teken van zijn goddelijke goedkeuring dat " *de sabbat* " die God geeft, een uiterlijk teken vormt van zijn heiliging van zijn ware geroepenen met het oog op hun uiteindelijke verkiezing. Maar om de sabbat deze betekenis van heiliging te laten krijgen, moet degene die geroepen is, zich er waardig voor tonen. Het is daar dat de liefde voor de goddelijke Bijbelse waarheid, en vooral de profetische waarheid, de verkiezing van de geroepene bevordert. En omdat deze totale liefde zeldzaam is, zei Jezus in Matteüs 22:14: " *Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren .* " In Openbaring 9:1-12, onder het symbool van zijn " *vijfde bazuin* ", beeldt Jezus de overvloed aan vormen van universeel protestantisme af vanuit zijn hoofdkwartier in de VS, door zijn handeling te vergelijken met " *een bedwelmende rook* ", in vers 2: " *En zij opende de put van de afgrond. En er steeg rook op uit de put, als de rook van een*

grote oven; en de **zon** en **de lucht** werden verduisterd door de **rook** van de put. " Als God Zelf de transcriptiecode voor deze beelden niet had gegeven, zou de boodschap onontcijferbaar zijn. Maar hij geeft het, in hetzelfde boek Openbaring, symboliseert de "**rook**" "**de gebeden van de heiligen**", de "**zon**" het ware licht en "**de lucht**" het werkterrein van de duivel en zijn demonen, overeenkomstig wat geschreven staat in Efeze 2:1-2: "*U waart dood door de overtredingen en de zonden, waarin u vroeger wandelde, overeenkomstig de loop van deze wereld, overeenkomstig de overste van de macht in de lucht, van de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid.*" De drie samengevoegde symbolen onthullen dat de protestantse gebeden, geïnspireerd door de duivel, "**de lucht**" vullen, het hemelse element van de aarde waarin hij met zijn demonen evolueert en actief is om de gedachten van alle bewoners van de aarde te beheersen; de ware uitverkorenen van Christus, behalve omdat Jezus hen beschermt. En deze boodschap wordt bevestigd in vers 11 van Openbaring 9, waar we lezen: "*En zij hadden als koning over zich de engel des afgronds, wiens naam in het Hebreeuws Abaddon en in het Grieks Apollyon was.*" Ik ga hier niet de vers-voor-vers studie herhalen die al is uitgevoerd en gepresenteerd in het werk "**Leg mij Daniël en Openbaring uit**". Ik noem hier enkele bijzonder precieze en verwarrende argumenten voor de waarheid van de genoemde onderwerpen. In dit vers 11 bevestigt God dat Hij sinds 1843 het universele protestantisme aan de duivel heeft overgeleverd, de toekomstige "*engel des afgronds*", dat wil zeggen dat Satan, volgens Openbaring 20:2-3, "*duizend jaar*" gebonden zal zijn op de verwoeste aarde, die haar naam "*afgrond*" zal terugkrijgen omdat deze na de glorieuze wederkomst van Jezus Christus opnieuw verwoest zal zijn, zonder enige vorm van leven, zoals het was op de "*eerste dag*" van de schepping, volgens Genesis 1:2. En de namen "Vernietiger" die God hem "*in het Hebreeuws en in het Grieks*" geeft, duiden op het destructieve, onrechtvaardige en verdraaide gebruik van de hele Bijbel, geschreven "*in het Hebreeuws*" voor het Oude Verbond en "*in het Grieks*" voor het Nieuwe Verbond. Dit alles volgens de inspiratie die de duivel en zijn demonen aan de protestanten hebben gegeven die door God in de steek zijn gelaten sinds 1843, de datum waarop het decreet uit Daniël 8:14 van kracht werd.

De "*onkuise dochters*" van de rooms-katholieke "*moeder*" zijn zo talrijk dat ik ze onmogelijk allemaal kan opnoemen, maar God heeft het ons gemakkelijk gemaakt. Het is immers voldoende te weten dat de wekelijkse rust die wordt beoefend en gerechtvaardigd de Romeinse zondag is, om te weten dat zij tot de religies behoren die door de vloek ervan zijn getroffen. Waar de sabbat wordt beoefend, moet dan liefde voor de waarheid worden getoond. Want alleen de beoefening van de sabbat kan worden gerechtvaardigd door louter religieus erfgoed. Zonder liefde voor de profetische waarheid van de Bijbel heeft de beoefende sabbat dus niet meer waarde dan de beoefening van de Romeinse zondag. En deze situatie geldt voor de Joden naar het vlees en de natie sinds het jaar 30 en voor de universele instelling genaamd "Zevendedagsadventisten", sinds het jaar 1994. Deze instelling was gezegend sinds haar oprichting in 1863 in de VS, en volgens Apo. 3:16 "*uitgebraakt*" door Jezus Christus in 1994, naar aanleiding van de waarneming van Jezus Christus, die zijn profetische geloof op

de proef stelde, door de aankondiging van zijn wederkomst in 1994 in de Adventkerk van Valence-sur-Rhône, Frankrijk. Zo namen de religieuze leiders in dit allereerste historische Franse bolwerk van het Zevendedagsadventisme in dit land het risico om hun afwijzing van de aankondiging die ik hun sinds 1991 heb gedaan, te formaliseren, aan het einde waarvan zij de geïnspireerde dienaar van Jezus Christus die ik ben en demonstreer in deze pagina's die ik schrijf, uit hun leden hebben verwijderd; werkend in zijn groeiende licht en zijn dienst sinds 1980.

Vierde fase: institutioneel adventisme.

Sinds 1994 is hij "een van de dochters van Babylon de Grote" geworden door zich aan te sluiten bij de protestantse federatie. En deze fout verdient een grondige argumentatie.

Om dit beter te begrijpen, moeten we bedenken dat God in het Oude Verbond Israël streng berispte voor zijn tijdelijke verbond met Egypte, een type en symbool van zonde. Deze berisping vormt een plechtige waarschuwing aan de mensheid, opdat zij deze ernstige fout, die Hij bestraft met Zijn vloek en Zijn verwerping, niet herhalen. In stilte verliepen de onderhandelingen met de protestantse autoriteiten echter succesvol en pas begin 1995 kondigden de adventistische functionarissen de aansluiting van het Zevendedagsadventisme aan de Protestantse Wereldfederatie aan. De predikanten en hun regionale voorzitters negeerden de exacte en precieze inhoud van de goddelijke Openbaringen van Daniël en Openbaring, waarin God juist Zijn oordeel over het protestantse geloof openbaart en waarin Hij verklaart vanaf 23 oktober 1844, de datum van het einde van de tweede verwachting van de wederkomst van Jezus, volgens Openbaring 3:1: "*U wordt geacht te leven en u bent dood*", en hij specificeert: "*Want Ik heb uw werken niet volmaakt bevonden voor mijn God*." Door zich aan te sluiten bij het protestantse verbond, dat al verbonden was met het oecumenische katholieke geloof, heeft het gevallen Adventisme een verbond gesloten met de dood.

Omdat ik sinds de sabbat van 14 juni 1980 adventist ben geworden, heb ik de traditionele interpretaties overgenomen van de dienaars van de Heer Ellen Gould White. Maar haar profetische uitleg was die welke Jezus voorlopig wilde geven in afwachting van de laatste tijd van het grote licht. En ik word er vandaag de dag nog steeds toe aangezet om de interpretatie van de drie boodschappen die in Openbaring 14:7-8-9 en 10 worden aangehaald, in twijfel te trekken. Traditioneel werden deze boodschappen gekoppeld aan de twee aankondigingen van de wederkomst van Christus, die plaatsvonden in de lente van 1843 en op 22 oktober 1844. Maar je kunt zien dat de boodschappen van de eerste en tweede engel niet verwijzen naar de wederkomst van Jezus Christus. De interpretatie die ik aan deze twee boodschappen geef, en zelfs vandaag de dag nog aan de derde, is veel logischer. Sterker nog, de engelen "volgen" elkaar in een spirituele zin van relatie tussen de gegeven boodschappen. De tweede presenteert de gevolgen van de eerste, en de derde de gevolgen van de tweede. Ik ben mijn gedachte aan het uitwerken: de eerste boodschap kondigt het begin aan van een oordeel door God over het christelijk geloof zoals dat in 1844 door protestanten werd beoefend: "*Hij zei met luide stem: Vrees God en geef Hem eer, want het uur van zijn oordeel is gekomen; en aanbid Hem die de hemel en de aarde, de zee en de waterbronnen*

gemaakt heeft. " In zijn boodschap duidt deze engel op de praktijk van de sabbat, die, precies in de tekst van het vierde van de Tien Geboden, tot doel heeft om " *eer te geven* " aan de grote Schepper God, volgens Exodus 20:11: " *Want in zes dagen heeft Jahweh de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat erin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende Jahweh de sabbatdag en heiligde die.* "

De eis tot herstel van de heilige sabbat resulteert in de benoeming van de Rooms-Katholieke Kerk, die haar afschaffing legitimeerde sinds 7 maart 321 en in 538, de datum waarop ze pauselijke sabbat werd. Daarom duidt de tweede engel haar aan door erover te zeggen: " *En een andere, een tweede engel volgde, die zei: **De grote Babylon is gevallen, is gevallen, omdat ze alle volken heeft laten drinken van de wijn van de toorn van haar hoererij!*** In dit vers verwijzen de volken die de wijn van de toorn van zijn hoererij hebben moeten drinken naar de katholieke volken, maar ook naar de protestantse volken die zijn rustdag eren en in praktijk brengen, de oude "dag van de onoverwinnelijke zon", die door heidense aanbidding werd verontreinigd. De fout is zo ernstig en dodelijk dat een derde engel volgt om deze boodschap over te brengen: " *En een andere, een derde engel, volgde hen, en zei met luide stem: Als iemand het beest en zijn beeld aanbidt **en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt** , **zal diezelfde drinken** van de wijn van Gods toorn, die onvermengd in de beker van zijn toorn is gegoten, en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel in de aanwezigheid van de heilige engelen en in de aanwezigheid van het Lam.* " We moeten dan alle consequenties trekken uit deze waarschuwing die God richt tot protestanten, maar ook tot de adventisten zelf, door in dit vers te specificeren: " ***hij zal ook drinken*** ." In deze boodschap vindt u een waarschuwing en de consequentie van de minachting ervan. Daarom voel ik mij vandaag genooddaakt de boodschap van deze derde engel te verbinden met de beproeving van het adventistische geloof in het jaar 1994, waarin het adventisme de genade van Christus verloor, die het als "naakt" bestempelde. En haar verbondenheid met de protestantse federatie maakt dat het een merkteken van Romeins gezag ontvangt, wat het in de weinig benijdenswaardige positie plaatst van slachtoffer, bestemd om de tweede dood in de poel des vuurs te ondergaan; in overeenstemming met de waarschuwing van de boodschap van de derde engel. In zijn boodschap presenteert de engel de handeling van het ontvangen van een merkteken door dit werkwoord in de tegenwoordige tijd te gebruiken, wat betrekking heeft op het protestantse geloof van 1843 en 1844 en het officiële adventisme, vanaf begin 1995, de datum van haar alliantie met de protestantse federatie, die reeds veroordeeld was vanwege haar gehoorzaamheid aan het rooms-katholieke gezag. Deze toepassing van de boodschap van de derde engel op het uitgebraakte adventisme sluit echter niet uit dat deze ook van toepassing is op de uiteindelijke context van de universele regering die alle overlevenden van de Derde Nucleaire Wereldoorlog zal dwingen de Romeinse zondag te eren. Adventisten waren van oudsher op de hoogte van de aankondiging van deze laatste geloofstest die verbonden was aan de wet die de zondagsrust verplicht stelde. Ze wisten echter niet dat de waarschuwing van de derde engel hen als eerste zou veroordelen, en dat al in 1995, dat wil zeggen nadat de geloofstest in 1994 was afgerond.

Laten we de ervaringen vergelijken. In 1843 en 1844 wisten de spotters en de onverschilligen wijs en angstig te wachten tot de aangekondigde data verstreken waren om de goedgelovigheid van de Eerstedagsadventisten te veroordelen en openlijk te bespotten, want er was nog geen sprake van de sabbat, maar alleen van de verwachting van de glorieuze wederkomst van Jezus Christus. Toen de data verstreken, werden de ware adventisten door de leden van hun kerken verstoten en verworpen, en God verzamelde hen om, na hun aanvaarding van zijn heilige sabbat, zijn Zevendedagsadventistenkerk te vormen. Integendeel, in de geloofsbeproeving gebaseerd op de verwachting van Christus' wederkomst in 1994, wachtte het lauwe en formalistische adventisme niet tot de datum 1994 verstreken was om Gods boodschap te veroordelen en te verwerpen, want eind 1991, drie volle jaren vóór de genoemde datum, koos het ervoor de boodschapper uit te wissen, waarmee het zijn definitieve verwerping van de geprofeteerde boodschap bevestigde. En ook hier presenteert Jezus' boodschap aan Laodicea zijn reactie op dit afschuwelijke gedrag. Ook hier gebruikt hij de tegenwoordige en toekomstige tijd voor zijn werkwoorden, die achtereenvolgens de oorzaak en het gevolg ervan uitdrukken: " *Dus, omdat u lauw bent en noch koud noch warm, zal ik u uit mijn mond spuwen.* " De observatie werd echter eind 1991 gedaan en het gevolg, het spuwen door Jezus, zal drie jaar later, begin 1995, komen. Dit spuwen wordt vervolgens bevestigd door de aansluiting van het officiële adventisme bij het protestantse kamp, dat door Jezus Christus sinds 1844 " *dood* " wordt genoemd, in Openbaring 3:1: " *Schrijf aan de engel van de gemeente in Sardis: Dit zegt hij die de zeven Geesten van God en de zeven sterren heeft: Ik ken uw werken. Ik weet dat u levend genoemd wordt, maar u bent dood.* " ".

Het officiële adventisme heeft niet alle lessen kunnen leren die voortkomen uit de openbaringen die onze zuster Ellen Gould-White heeft ontvangen en doorgegeven. In haar interpretatie van de boodschappen van de drie engelen specificerde ze met betrekking tot het gedrag van mensen ten opzichte van de adventistische aankondigingen van William Miller, dat **Jezus zijn engelen de opdracht gaf om niet langer om te gaan met christenen die de aankondigingen van zijn boodschapper verwierpen en verachtten** . Hetzelfde oordeel viel in 1995 over het officiële adventisme, om dezelfde reden. En deze boodschap, die Ellen Gould-White in haar geschriften overbracht, bevestigde al mijn begrip van de reeds zeer begrijpelijke teloorgang van het protestantse kamp, door de goddelijke eis van de sabbat sinds 1843 en 1844. Maar om deze dingen te bereiken, moesten we er ons hele hart en ziel, veel tijd en doorzettingsvermogen aan besteden. Maar het was ook noodzakelijk om gekozen en geleid te worden door Jezus Christus of zijn engel Gabriël, onze metgezel in dienst, die eveneens volledige zelfverloochening toont in zijn dienst aan God in Jezus Christus.

In de 2000 jaar voorafgaand aan zijn glorieuze wederkomst ervoer Jezus Christus alleen in de apostolische en adventistische tijd geluk in zijn relatie met zijn verlost, en de oorzaak van dit geluk is gemakkelijk te identificeren: in beide tijdvakken hielden en eerden zijn trouwe dienaren zijn heilige sabbat. Daarom is zijn hele profetische Openbaring gebouwd op deze twee fundamenteën: van het jaar 30 tot 321, oftewel 291 jaar, en van het jaar 1844 tot 2030, oftewel 186 jaar. Dit zijn twee tijdvakken waarin zijn " **eeuwigdurend** hemels priesterschap" en de

viering van zijn sabbat, geheiligd vanaf de grondlegging der wereld, werden en opnieuw worden erkend en geëerd door zijn verlost. Deze twee periodes vormen bovendien de " poorten " en de " fundamente " van het " Nieuwe Jeruzalem ", het symbolische beeld van de verlost. Uitverkorene, in Openbaring 21:12 en 14: " *En zij had een grote en hoge muur, en had twaalf poorten, en bij de poorten twaalf engelen, en daarop stonden namen geschreven, de namen van de twaalf stammen der kinderen Israëls : .../...De muur van de stad had twaalf fundamente, en daarop de twaalf namen van de twaalf apostelen des Lams .*" Tussen deze twee periodes trok de pauselijke usurpator zich de eer en gebeden toe van de katholieke gelovigen en van een grote meerderheid van de protestanten, die God in Daniël 11:34 als " **huichelaars** " **bestempelde**: " *En als zij vallen, zullen zij een weinig geholpen worden, en velen zullen zich in huichelarij bij hen aansluiten .*" » Daarom moet de hele Openbaring worden geanalyseerd aan de hand van de doctrinaire normen die in deze twee tijdperken werden gehanteerd, omdat tussen deze twee het regime van de " **zonde** ", door God gestigmatiseerd en veroordeeld in Daniël 8:12, de christelijke religie ging domineren: " **Het leger werd bevrijd door het eeuwige offer, vanwege de zonde ; de hoorn wierp de waarheid neer en was succesvol in zijn ondernemingen .**" Het woord "offer" wordt niet aangehaald in de oorspronkelijke Hebreeuwse tekst. Onterecht toegevoegd, verdraait het de betekenis van de boodschap en suggereert het de context van het Oude Verbond, terwijl God met zijn boodschap doelt op het christelijke tijdperk van het Nieuwe Verbond.

Ten tijde van de herinvoering van de sabbat, dat wil zeggen vanaf 1844, volgens Openbaring 7:2, ondernam God zijn werk van " **verzegeling** " van zijn ware uitverkorenen. Zij ontdekten, in tegenstelling tot de sabbat , dat de zondag het voornaamste "merkteken van het beest" was, **zoals genoemd** in Openbaring 13:15: " *En hij zorgde ervoor dat allen, klein en groot, rijk en arm, vrij en slaaf, een merkteken ontvingen op hun rechterhand of op hun voorhoofd .*" Let op deze precisie: de tekst zegt niet " *het merkteken* ", maar " **een merkteken** ". Dit suggereert dat dit " *merkteken* " verschillende concrete vormen kan aannemen, maar dat ze allemaal een teken van Romeins en pauselijk religieus gezag vertegenwoordigen. In deze zin is de rest van de eerste dag, zoals ingesteld door Constantijn, " *een merkteken* ", de aanbidding van Maria is " *een merkteken* ", de aanbidding van de heiligen is " *een merkteken* ", de katholieke mis is " *een merkteken* " ... enz. Dit rechtvaardigt de veroordeling van het officiële Adventisme, dat in 1991 het goddelijke licht verwerpt en zich verbindt met het vervloekte protestantse geloof vanwege zijn respect voor de Romeinse rustdag. Dit brengt het officiële Adventisme ertoe om zelf " *op zijn hand en op zijn voorhoofd een merkteken* " van Romeins gezag te nemen; " *op zijn hand* " als werk en " *op zijn voorhoofd* " als teken van zijn eigen wil en verantwoordelijke persoonlijke keuze.

Tot de glorieuze wederkomst van Jezus Christus vormt de inachtneming van de door God **geheiligde "zevendedagsrust"** in Genesis 2:2-3, profetisch " **het zegel van de levende God** ", maar de Bijbel geeft een aanvullende betekenis aan dit " **zegel van God** ". We lezen in 2 Timoteüs 2:19: "... *Niettemin staat het vaste*

fundament van God, met dit zegel : De Heer kent wie van Hem zijn ; en: Wie de Naam van de Heer noemt, laat hij afstand doen van de ongerechtigheid ."

Na deze uitleg wordt de " **Romeinse verwarring** " kristalhelder. Het " **mysterie van ongerechtigheid** " wordt helder geïdentificeerd.

Op weg naar een wereldwijd bestuur

Op zondag 7 december 1941, om 10.00 uur 's ochtends, het tijdstip dat was uitgekozen voor de protestantse eredienst, lanceerde Japan een luchtaanval op de Amerikaanse basis Pearl Harbor in de Stille Oceaan. Na deze aanval verklaarde Japan officieel de oorlog aan de Verenigde Staten, waarmee het de conventionele regels van de door het Westen georganiseerde Volkenbond schond.

De Amerikanen werden bij hun ontwikkeling geholpen door Joodse wetenschappers die vóór het begin van de Tweede Wereldoorlog uit Duitsland waren gevlucht. Op 6 en 9 augustus 1945 werden twee atombommen op Hiroshima en Nagasaki gedropt, waardoor de Japanners gedwongen werden de Amerikaanse overwinning te erkennen. Goede vorsten, de VS zouden Japan helpen herstellen door het hun protectoraat aan te bieden; de Amerikaanse kolonisatie van de geesten was begonnen. Maar om te begrijpen hoe we hier terecht zijn gekomen, moeten we teruggaan naar 1944. Op 6 juni van dat jaar, 1944, landde het westelijke geallieerde kamp in Normandië op de stranden van Noord-Frankrijk. De Russen trokken Berlijn binnen op 2 mei 1945, en de Amerikanen twee maanden later. De nazileiders werden gearresteerd, berecht en opgehangen door het zegevierende kamp na de sensationele processen van Neurenberg, die begonnen op 20 november 1945 en eindigden op 1 oktober ¹⁹⁴⁶. Maar zodra ze Berlijn binnenkwamen, evacueerden de Amerikanen de 'grijze hersenen' uit het Duitse nazikamp.

Amerika beschikt met Japan over een zeer winstgevende industriële productielocatie, en de verplaatsing van Amerikaanse bedrijven naar dit land levert enorme winsten op. Amerika zal profiteren van de kennis van de beroemde natuurkundige Von Braun, die de Duitse V1- en V2-raketten ontwikkelde die Londen verwoestten. En alle succesvolle ruimtevaartontwikkelingen van NASA zijn aan hem te danken.

In Europa had de oorlog veel verwoesting aangericht, en de VS, altijd goede vorsten, hielpen bij het herstel. Ze organiseerden het Marshallplan en investeerden veel geld om de Europese bevolking van het Westen te helpen, en dat alleen omdat het Russische kamp sinds de deling van Jalta Polen en Oost-Duitsland tot aan Berlijn had bezet. Amerika's krachtige industriële en chemische machinerie was in gang gezet en het gebruik van DDT verhoogde de oogstopbrengsten door het ongedierte en de insecten die de landbouwproducten aanvielen te vernietigen. De verkoop van dit Amerikaanse product verrijkte Amerika verder. Maar in Frankrijk bekeek generaal De Gaulle, de leider van het land, deze nieuwe vorm van kolonisatie met argwaan, omdat er sinds het einde van de oorlog overal in West-Europa Amerikaanse legers waren gestationeerd. En

ten koste van de aflossing van een zware oorlogsschuld, wist hij uiteindelijk hun vertrek van Franse bodem te bewerkstelligen. De republikeinse geest zou de Fransen ertoe brengen deze militaire leider uit de macht te zetten. Maar Frankrijk is niet immuun voor de Amerikaanse invloed die de jeugd bewondert en als voorbeeld neemt. En hier, in heel West-Europa, hebben we te maken met een nieuwe kolonisatie van de menselijke geest.

In de wereld strijdt een strijd om invloed nu twee tegengestelde blokken tegen elkaar op alle vlakken – politiek, economisch en religieus: het Amerikaanse kapitalisme tegen het Sovjet-Russische communisme; de Amerikaanse protestantse religie tegen het atheïsme van het Russische volk. Het "IJzeren Gordijn" scheidt de twee kampen, die elkaar wederzijds haten. Tussen deze twee giganten zijn de Europeanen verdeeld over de een of de ander, zelfs binnen de naties zelf. Beide beheersen het atoomwapen van de ultieme afschrikking. En de naties herbouwen zichzelf op een bipolaire manier, net als de twee grootmachten.

Frankrijk verloor zijn koloniën en de terugkeer van generaal De Gaulle in 1958 bracht het land onder een nieuwe grondwet: de Vijfde ^{Republiek}. Deze militaire leider had absolute macht nodig en was zo sluw om een grondwet te ontwerpen die hem autocratische macht garandeerde, maar tegelijkertijd democratische republikeinse vormen behield. De Kamer van Afgevaardigden verloor zijn invloedssfeer, die nu uitsluitend toebehoorde aan de president en zijn meerderheidsdelegatie, die op haar beurt gehoorzaamde aan de regering die door de premier was gevormd. Druk met steeds meer consumeren, stoorde dit nieuwe regime de Fransen niet, die zich weinig aantrokken van politieke belangen. Maar de politiek bepaalt de economische koers, en van jaar tot jaar organiseerden rijke financiers en grote industriëlen het economische leven volgens hun belangen en winsten. Hieruit ontstond het idee om een verenigd Europa te creëren, aanvankelijk strikt commercieel; in de vorm van de "gemeenschappelijke markt". Frankrijk vertrouwde op Duitsland, dat net zo veeleisend was als Duitsland, maar in tegenstelling tot Frankrijk bleef Duitsland onder Amerikaans protectoraat. En uiteindelijk was het dankzij Europa dat Frankrijk zich weer aansloot bij de Amerikaanse organisatie NAVO, waaruit generaal De Gaulle het had verwijderd. Deze terugkeer werd gekozen door één man, president Nicolas Sarkozy. De herinvoering werd bekrachtigd op 3 en 4 april 2009. Het is in deze actie dat je de vloek kunt beseffen die deze Grondwet van de Vijfde ^{Republiek} vormt. De hele natie ziet haar lot, ten goede of ten kwade, toevertrouwd aan de beslissing van één man. En het ergste voor het land Frankrijk is dat God het vervloekt heeft sinds zijn eerste koning, Clovis, koning der Franken. De beslissingen van zijn leiders kunnen alleen maar leiden tot catastrofe en vernietiging. Maar God geeft hem de tijd en heeft hem al de ondergang bespaard tijdens de Tweede Wereldoorlog en zijn oordeel over samenspanning met nazi-Duitsland. De reden voor deze bescherming is te vinden in deze regels die ik vandaag de dag nog steeds schrijf. Het was in Valence sur Rhône dat God besloot zijn laatste krachtige profetische openbaring te brengen. De keuze van deze plek is gebaseerd op de volgende feiten: In Valence werd zijn vijand destijds, paus Pius VI, gearresteerd in 1798 (volgens Daniël 7:25 aan het einde van de 1260 jaar van het pauselijke bewind) en stierf in 1799 in de gevangenis van de Citadelle. In de kathedraal van deze stad

bevindt zich een stele waarin zijn hart werd bewaard. De dood van deze paus is tevens een vervulling van deze profetie uit Openbaring 13:3: "En ik zag een van zijn koppen alsof hij dodelijk gewond was ; en zijn dodelijke wond genas. En de hele wereld stond vol verwondering achter het beest aan ." Paus Pius VI was in feite het religieuze " hoofd " van het " beest " dat samen de religieuze macht en de burgerlijke monarchie vormde; het andere " hoofd " van dit regime, dat van Lodewijk XVI, was op 21 januari 1793 gevallen, afgesneden door de guillotine van de Franse Revolutionairen. Vervolgens, nog steeds in Valence, vinden we de verblijfplaats van de jonge artillerieofficier Bonaparte Napoleon, die in 1804 keizer van Frankrijk, Napoleon I, zou worden. ^{God} duidt hem aan met het beeld van een "adelaar " dat de keizerlijke stijl kenmerkte, in Openbaring 8:13: " Ik keek, en ik hoorde **een adelaar** vliegen door het midden van de hemel, die met luide stem riep: Wee, wee, wee de bewoners van de aarde, vanwege de andere stemmen van de bazuin van de drie engelen die op het punt staan te blazen! Dit leverde zijn zoon de bijnaam " **het arendsjong** " op. Valence wordt daarom opnieuw in verband gebracht met de profetie, en volgens dit vers kondigt hij de " drie " laatste " bazuinen " aan, die achtereenvolgens worden gepresenteerd in Openbaring 9, voor de 5^e en de 6e bazuin ' en in Openbaring 11:15, voor de 7e bazuin ' dingen die ik daadwerkelijk heb geïdentificeerd, geïnterpreteerd en uitgelegd in mijn werk "Leg mij Daniël en Openbaring uit." En als dit licht naar Valence werd gebracht, is dat omdat we daar de oudste instelling van de Zevendedagsadventisten in Frankrijk vinden; de eerste die daar na Zwitserland werd opgericht. En het is daar dat ik de doop van Jezus Christus heb gevraagd en ontvangen. Deze drie redenen rechtvaardigen Gods keuze om zijn licht naar deze stad in Frankrijk te brengen. En het uitzonderlijke karakter van haar geschiedenis wordt verder bevestigd door het feit dat in Valence de guillotine van de revolutionairen geen hoofden deed vallen; in tegenstelling tot alle andere steden in Frankrijk in die tijd. Het is dus dankzij deze goddelijke keuze dat ik licht breng in wat duister is en genegeerd wordt; in overeenstemming met wat er geschreven staat in Amos 3:7: " Want de Heer, JaHWeH, **doet niets, of Hij openbaart zijn geheim** aan zijn dienaren, de profeten. " Zo krijgt " het getuigenis van Jezus " door deze geschriften een concrete, opbouwende en reddende vorm.

Praten over imperialisme, in Frankrijk hernieuwd door Napoleon I ' verbindt ons met het hedendaagse Amerikaanse imperialisme. Want ook de VS begeert deze verheven positie boven alle heersers van de aarde. Na opeenvolgende mislukte oorlogen tegen Noord-Korea en Vietnam, beide gesteund door de Sovjet-, Russische en Chinese kampen, faalden de Amerikanen opnieuw tegen Irak en vervolgens tegen het islamitische Afghanistan. De Amerikanen trokken zich terug in zichzelf en wilden onder president Trump een einde maken aan hun rol als wereldpolitieagenten; wat, zonder het te zeggen, al een schuldbekentenis was. Maar nee, het was alleen vanwege de financiële kosten dat dit Amerikaanse interventionisme moest stoppen. Door de concurrentie van Rusland en China, die tot het internationale kapitalisme waren toegetreden, werden de mogelijkheden om wereldheerschappij te verwerven beperkt. Maar nu, dankzij een presidentswisseling, dwingt de Russische agressie tegen Oekraïne het land om zijn rol als wereldpolitieagent weer op te pakken. De Democratische president Joe

Biden heeft belang bij Europa en wil zijn "leiderschap" behouden, zijn kolonisatie van de geesten van de volkeren die zich bij de NAVO hebben aangesloten. En wanneer Oekraïne, aangevallen door Rusland, zijn wens uitspreekt om lid te worden van de NAVO, kan Amerika het alleen maar te hulp schieten. Maar voorlopig wil het koste wat kost een directe confrontatie met het nucleair bewapende Rusland vermijden. Daarom beperkt het zich tot het leveren van wapens aan Oekraïne, dat steeds meer eist en altijd meer zal eisen vanwege de macht van het Russische land dat tegen het land vecht.

Onder Gods macht worden Europeanen tot een oorlogsescalatie gedreven door de beslissingen van hun leiders, die reageren op de geschiedenis en ervaringen van hun land. Internationale betrekkingen geven hen steeds meer macht, en dit huidige moderne kenmerk wordt door God onthuld in zijn sterk gecodeerde boodschap van de "**zesde bazuin**", het thema van Openbaring 9, in de verzen 17 tot en met 19: "*En ik zag in het visioen de paarden en degenen die erop zaten, met borstplaten van vuur, hyacint en zwavel. De koppen van de paarden waren als leeuwenkoppen, en uit hun bek kwam vuur, rook en zwavel.*" Deze boodschap, die anders volkomen onbegrijpelijk zou zijn, is dat niet meer. Om het te begrijpen, vervangt u simpelweg het woord "*paarden*" door groep of troep, volgens Jakobus 3:3; "*degenen die erop zaten*" door militaire leiders; het woord "*borstplaten*" door gerechtigheid en bescherming. het woord "*hyacint*" staat symbolisch voor de bloem van de zonnegod Apollo en is afkomstig uit Turkije, Syrië en Libanon; het woord "*hoofden*" staat volgens Jesaja 9:14 voor magistraten of heersers; het woord "*leeuw*" voor kracht, volgens Richteren 14:18; het woord "*monden*" voor woorden, d.w.z. bevelen, beslissingen en gebeden; het woord "*vuur*" voor vernietiging; het woord "*rook*" voor gebed, volgens Openbaring 8:4, maar ook bedwelmings, verduistering, volgens Openbaring 9:2; het woord "*zwavel*" voor nucleair, of "*vuur uit de hemel*" volgens Openbaring 13:13, of vulkanisch ondergronds vuur, het magma van de "*poel van vuur en zwavel*" volgens Openbaring 20:15, d.w.z. de mythische hel van het katholicisme en de Grieken. En vers 18 bevestigt en vat samen: "*Door deze drie plagen werd een derde van de mensheid gedood: door het vuur, door de rook en door de zwavel die uit hun bek kwam.*" Vers 19 geeft vervolgens uitleg over de relaties tussen deze symbolen. Vanuit het tegenovergestelde standpunt van burgerlijke analisten bevestigt God de geestelijke oorzaak van de genoemde botsingen: "*Want de macht van de paarden zat in hun bek en in hun staart; hun staarten waren als slangen met koppen, en daarmee richtten ze schade aan.*" In dit vers duidt het nieuwe symbool, het woord "*staart*", volgens Jesaja 9:14 op "*de profeet die leugens onderwijst*"; en het woord "*slang*" duidt op de "*sluwe*" en verleidende "*slang*" die door de duivel als medium werd gebruikt om tot Eva te spreken om haar met zijn leugens te verleiden, in Genesis 3:1. Vertaald en gereconstrueerd betekent deze boodschap: "**Want de macht van de legers lag in hun woorden en hun valse profeten die leugens verkondigden; hun valse profeten waren sluwe bedriegers die magistraten en heersers misleidden, en het was door deze magistraten en heersers dat de valse profeten schade aanrichtten.**" God bevestigt hier slechts deze beschuldigingen tegen de valse christelijke en islamitische religies die betrokken zijn bij deze wereldoorlog, die

zich op West-Europa richt. Wat betreft de schade die wordt aangericht, heeft vers 18 het als volgt samengevat: *" Een derde deel van de mensheid werd gedood door deze drie plagen: door het vuur, door de rook en door de zwavel, die uit hun monden kwam. "* Het valse geloof produceert in deze oorlog *" vuur "*, fysieke vernietiging; *" rook "*, geestelijke vernietiging; *" zwavel "*, nucleaire vernietiging en de *" tweede dood "* in de *"poel des vuurs "*; alles bevolen door de *" monden "* van de machtige staatshoofden.

In deze boodschappen van de *" zesde bazuin "* vinden we de symbolen die in die van de *" vijfde bazuin "* worden genoemd. De spirituele band die hen verbindt, wordt hiermee bevestigd. Uitleg: Sinds 1844 heeft God 150 jaar, gesymboliseerd door de *" vijf maanden "* uit Openbaring 9:5-10, gegeven aan de valse protestantse, anglicaanse en orthodox-christelijke profeten, om de bewoners van de aarde in hun val te leiden. Aan het einde van deze 150 jaar, in januari 1995, sloot het officiële Zevendedagsadventisme zich bij hen aan, zodat het aantal gevallen compleet was. Na een paar jaar, in 2022, activeert God de *" zesde bazuin "*. Hij laat de boze engelen los en de oorlog begint in Europa met de Russische agressie tegen Oekraïne, in afwachting van de uitbreiding van deze Derde Wereldoorlog naar alle Europese landen en de andere grote landen van de wereld.

Bij het voorbereiden van deze studie ontdekte ik de betekenis van het woord *" hyacint "*, aangehaald in Openbaring 9:17. Deze naam duidt symbolisch de bloem aan van de Griekse zonnegod Apollo, oftewel de Griekse god van het licht. Deze betekenis verbindt het met de vernietigende engel genaamd *" Apollyon "*, of Apollo, in de *" vijfde bazuin "* in vers 11: *" En zij hadden over zich als koning de engel van de afgrond, wiens naam in het Hebreeuws Abaddon en in het Grieks Apollyon was. "* Achter deze naam duidt God de duivel aan, de inspirator van de heidense aanbidding van de zonnegod. Maar de woorden *" Hebreeuws en Grieks "* duiden op de Bijbel, die geschreven is als het Licht van God. Hij wijt daarom zowel het destructieve gebruik van de Bijbel als de verwoesting die in de Derde Wereldoorlog werd aangericht aan het christendom, dat de oude *"Dag van de Zon"* eert, ingesteld door de Romeinse keizer Constantijn I^{de} Grote op 7 maart 321. Gods grote plan wordt aldus voor onze ogen volbracht. En na 150 jaar vrede die gepland was voor de christelijke godsdiensten, is de fysieke vernietiging van de schuldigen begonnen met de vrijlating van de slechte engelen, *" klaar voor het uur, de dag, de maand en het jaar "* sinds het begin van de verzegeling van de uitverkorenen uit Openbaring 7:2-3. Deze uitdrukking duidt *" het uur "* aan dat de Schepper-God gekozen heeft in de maatstaf van zijn tijdberekening, wat de data die door de valse kalender van de mens zijn vastgesteld, in twijfel trekt: *" En ik zag een andere engel opstijgen uit het oosten , die het zegel van de levende God had ; en hij riep met luide stem tot de vier engelen aan wie het gegeven was de aarde en de zee te beschadigen , en zei: " Breng geen schade toe aan de aarde, noch aan de zee, noch aan de bomen, totdat wij de dienaren van onze God aan hun voorhoofden hebben verzegeld."* Wat betekent het einde van de verzegeling van de uitverkorenen? Ten eerste, merk op dat deze verzegelingstijd eindigt wanneer de Oorlog begint. Ten tweede, de toetreding tot de oorlog betekent dat het aantal uitverkorenen compleet is en dat vanaf dat moment nieuwe geboorten

niet meer kunnen profiteren van het aanbod van verlossing. De mensheid gaat dan het proces van haar progressieve vernietiging in, dat volledig zal zijn bij de wederkomst van Jezus Christus.

We moeten de fundamentele rol van Amerika's reactie in het rechtvaardigen van de escalatie van de oorlog niet vergeten, die ertoe leidt dat de Europese mensheid symbolisch " *een derde van haar bevolking* " verliest. Deze voortdurende escalatie van de Oekraïense bewapening leidt ertoe dat de oorlog uiteindelijk een nucleaire vorm aanneemt, die levens, eigendommen en gebieden die door de radioactiviteit van de grond ontoegankelijk zijn geworden, extreem verwoestend zal maken.

Nu we de aankondiging van dit oordeel door God hebben vernomen, kunnen we deze zaken concreet terugvinden in de huidige wereldwijde situatie. In de VS is staatshoofd Joe Biden een rooms-katholieke president van een officieel calvinistisch-protestants land; tegenover hem staat de Russische leider Vladimir Poetin, een orthodox christen; het staatshoofd van Oekraïne, Volodymyr Zelensky, is joods, van Russische afkomst en heeft een Poolse naam. Polen, zijn voornaamste aanhanger, is rooms-katholiek; Engeland is anglicaans; Frankrijk, officieel agnostisch, bestaat uit een religieuze mix van atheïsme, katholiek en protestants christendom, en islam. Maar de lijst is niet uitputtend, omdat het gemakkelijker zou zijn om te zeggen welke religie er niet tussen staat, aangezien het mensen van alle landen ter wereld op zijn grondgebied en overzeese gebieden heeft verwelkomd.

Terwijl ik observeer wat er gebeurt, zie ik leiders in paniek, die zielig op zoek zijn naar een oplossing, die zich gevangen voelen in een val die onontkoombaar om hen heen sluit. Deze val is voor hen opgezet door de grote Schepper, God, die hen wil laten boeten voor hun minachting voor zijn bijbelse licht, zijn wetten en zijn persoon, ondanks het getuigenis van liefde dat hij hun heeft aangeboden door het sterfelijke offer van zijn leven in Jezus Christus. De situatie is onontwaarbaar, onoplosbaar, omdat hen twee tegengestelde keuzes worden opgelegd: Oekraïne steunen en zichzelf blootstellen aan Russische wraak, of weigeren Oekraïne te helpen en egoïstisch, individualistisch, harteloos en verraderlijk overkomen in de ogen van degenen die de hulp aan Oekraïne steunen. De schizofrenie grijpt om zich heen en ik hoor de Franse president Emmanuel Macron onzinnige opmerkingen maken die in koor worden herhaald door zijn aanhangers van de regering. Hij stelt dus, om de Fransen gerust te stellen, drie voorwaarden voor het leveren van vliegtuigen aan Oekraïne. Maar omdat ze allemaal verblind zijn door God, beseffen ze niet dat aan deze drie voorwaarden al is voldaan en dat ze door de feiten worden tegengesproken: 1- Nut voor Oekraïne : het is nuttig dat het land steeds meer wordt verwoest door Russische bombardementen; 2- Geen escalatie : er is sprake van een voortdurende escalatie sinds 24 februari 2022. Rusland intensificeert zijn aanvallen en mobiliseert steeds meer strijders; 3- Zonder Frankrijk te verzwakken : elk aanbod van wapens en militaire uitgaven heeft een prijs voor Frankrijk en verzwakt het land, zonder de Russische wraak te vergeten die het land zal treffen.

Gods verblinding van de geest volgt op de kolonisatie van de Europese geest door Amerikanen. Voor Amerika nadert het moment om zijn doel van

overheersing te bereiken, maar het is zich daar niet van bewust. Want alle wereldspelers zijn zich niet bewust van het plan dat de grote Schepper God heeft voorbereid. Dit voorrecht wordt bewaard en gereserveerd voor zijn trouwe en volhardende kinderen. Dit stelt ons al in staat het verschil te zien dat God maakt tussen " *zij die Hem dienen en zij die dat niet doen* ". Maar het ware, uiteindelijke verschil tussen de twee zal dat van leven en dood zijn.

In de rol van de verleidelijke " *slang* " speelt de jonge, acteur-president van Oekraïne de hoofdrol. In de hele menselijke geschiedenis heeft nog nooit één man zoveel staatshoofden verleid door hen publiekelijk een schuldgevoel aan te praten. En het geheim van zijn succes ligt in de afhankelijkheid van deze landen, verenigd in de NAVO, die hen vazal maakt en dwingt gehoorzaam Amerikaanse beslissingen te volgen. Deze huidige Amerikaanse overheersing van de Europese geesten geeft een glimp van het gewicht dat zij zal hebben in haar universele " *beest* "-regime, zoals geprogrammeerd in Openbaring 13:11. De "politieagenten" van de aarde, de nieuwe Romeinen, zullen dan de leidende " *leiders* " worden die hun ideeën zullen opleggen aan alle overlevenden van de grote oorlogszuchtige vernietiging. En wij, de dienaren van God, zullen het doelwit zijn van de toorn van de gevallen wezens, getroffen door de " *zeven laatste plagen van God* ", beschreven in Openbaring 16. Dit in zo'n mate dat onze dood zal worden verordend, in overeenstemming met de aankondiging van Openbaring 13:15. En de enige precisie die God ons geeft over zijn tussenkomst om ons te redden, **in de laatste extremiteit** , is gebaseerd op de naam " **Benjamin** ", die Hij geeft aan de twaalfde van de " *twaalf stammen verzegeld* " door zijn " *zegel* " in Openbaring 7:8: " *uit de stam Zebulon twaalfduizend; uit de stam Jozef twaalfduizend; uit de stam Benjamin twaalfduizend verzegeld.* " Achter deze naam " **Benjamin** " schuilt deze boodschap waarop al het vertrouwen en geloof van de laatst uitverkorenen gebouwd moet zijn: Genesis 35:18: " *En toen zij op het punt stond haar ziel te geven, want zij was stervende, noemde zij hem Ben-Oni; maar zijn vader noemde hem Benjamin .* " In dit beeld vinden we de uiteindelijke, schijnbaar wanhopige situatie van de uitverkorenen die ter dood veroordeeld zijn. Maar God, " **de Vader** ", grijpt in en verandert het lot van zijn trouwe kinderen; van " *Ben-Oni* ", wat "zoon van mijn pijn" betekent, verandert Hij ze in "zoon van mijn recht", vertaling van de naam " **Benjamin** ". De " **rechterkant** " van de goddelijke " **zegen** " die aan de uitverkorenen wordt gegeven, volgens Mattheüs 25:32-34: " *Alle volken zullen voor Hem verzameld worden. Hij zal ze van elkaar scheiden, zoals een herder de schapen van de bokken scheidt; en Hij zal de schapen aan Zijn rechterhand zetten en de bokken aan Zijn linkerhand. Dan zal de Koning tot hen aan Zijn rechterhand zeggen: Kom, gezegenden van mijn Vader , neem bezit van het koninkrijk dat voor u bereid is vanaf de grondlegging van de wereld.* "

Ik, geboren aan het einde van de Tweede Wereldoorlog, besef hoezeer de lange periode van vrede die God ons gaf, tussen 1945 en 2022, vandaag de dag dramatische gevolgen heeft, aangezien de mensen van een tijd om te regeren jong zijn. Velen van hen zijn geboren in een context van " **vrede en veiligheid** " die gegarandeerd werd door de Europese Unie en stevig verankerd was in de menselijke geest. Zo gaan deze woorden van Paulus, geciteerd in 1 Thess. 5:3, vandaag voor de eerste keer in vervulling, de tweede keer met betrekking tot de

universele regering ten tijde van de glorieuze wederkomst van Jezus Christus: " *Wanneer de mensen zeggen: ' **Vrede en veiligheid !** ' Dan zal plotselinge vernietiging over hen komen, zoals barensweeën over een zwangere vrouw, en zij zullen er niet aan ontsnappen . »* De oorlog, de echte, was voor hen slechts een herinnering aan hun ouders, net zoals hun ouders waren opgegroeid met het horen vertellen van hun vaders over de verschrikkelijke ervaringen van de Eerste Wereldoorlog van 1914-1918. Elke generatie had de herinnering aan haar oorlog; de huidige niet. En dit is ook de oorzaak van de arrogante, onvoorzichtige en oorlogszuchtige reacties van onze huidige jonge leiders. We moeten ook begrijpen dat God de Derde Wereldoorlog heeft voorbereid vanaf het einde van de Tweede . **Want de Derde begon met het in twijfel trekken van de deling van Jalta in 1945. Rusland liet verschillende landen uit zijn bondgenootschap stappen, Polen, de Baltische staten, Tsjecho-Slowakije, Roemenië, maar Oekraïne... zijn grens was er één te veel .**

In het Westen, gegrepen door ongeloof en ongeloof, is de aankondiging van een nucleaire oorlog ongeloofwaardig geworden. Daarom zullen massa's mensen sterven zonder de goddelijke, spirituele oorzaak te kennen van de oorlog die hun verdwijning veroorzaakt.

Voor westerlingen neemt de beslissing om Oekraïne te bewapenen de volgende vorm aan: kop, ik win, munt, jij verliest. Dit is wat ik zie: Oekraïne heeft het voordeel, laten we het helpen winnen; Oekraïne verliest het voordeel, laten we het helpen een nederlaag te voorkomen. Terwijl ik de onervarenheid en onvolwassenheid die president Macron zelf beweerde, vóór zijn eerste verkiezing, aanklaag en in herinnering breng, verneem ik dat een Russische leider commentaar levert op de uitspraken van onze Franse president die zei dat het sturen van zware wapens geen escalatie van de oorlog betekent. Ze zegt over hem: "dat zijn niet de woorden van een volwassene." De grenzen van onvolwassenheid beginnen zichtbaar te worden en de eersten die het ontdekken, zijn de nieuwe Russische vijanden; de Fransen daarentegen zien niets. Het is daarom al te laat; de gerechtigheid van de levende God is "op **weg** " om degenen te vernietigen die het leven niet waardig zijn.

In de loop van deze studie heeft de Geest mij geleid tot nieuwe interpretaties van het symbool " *zon* ", dat meerdere malen in Openbaring wordt genoemd. Het komt voor het eerst voor in Openbaring 1:16: " *Hij had zeven sterren in zijn rechterhand en uit zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard; **en zijn gelaat was als de zon die in haar kracht scheen** .* " En de definitie ervan als symbool van de Griekse god van het licht, " *Apollo* ", verrijkt mijn eerdere uitleg. Het visioen van de grote ramp die aan Daniël werd aangekondigd in Daniël 10:1, wordt bevestigd. Hier, in deze christelijke context, wordt de "*bliksem* " van de Griekse god Zeus, of de Romeinse Jupiter van Daniël, vervangen door de " *zon* " " *Apollo* ", de oorzaak van alle vloeken die het valse christendom teisterden sinds 7 maart 321 tot aan de wederkomst van Christus. In volledige tegenstelling tot het symbool van het ware goddelijke licht, duidt deze " *zon* " de heidense zonnecultus aan die historisch zijn hoogtepunt bereikte tijdens de regering van de Franse koning Lodewijk XIV, die de "zonnekoning" werd genoemd. Ook in Openbaring 8:12 richt de "*zon als een haren zak* " die

verduisterd is zich rechtstreeks op de monarchie en de pauselijke rooms-katholieke religie, gesteund en beoefend door deze despotische koning, vervolger van het ware gereformeerde geloof en daarmee de Bijbel zelf, het ware goddelijke licht. Evenzo richt het " *derde deel van de zon, getroffen* " door de Franse revolutionairen zich in Openbaring 8:12 op deze zelfde katholieke monarchale doelwitten. Maar het hele vers suggereert ook een aanval van de revolutionairen op de goddelijke tijdsorde, zoals geschreven staat in Genesis 1:14, over de " *sterren en de hemel* ": "En God zei: *Er moeten lichten zijn aan het uitspansel van de hemel om scheiding te maken tussen de dag en de nacht ; en ze moeten dienen als tekenen en vaste tijden, dagen en jaren ; en ze moeten dienen als tekens en vaste tijden, dagen en jaren* ." » Nu, voor het eerst in de menselijke geschiedenis, wilden de Franse revolutionairen een speciale kalender invoeren door de zevendaagse goddelijke week te vervangen door tiendaagse weken. Maar de orde van de goddelijke week werd na deze revolutionaire tijd hersteld. God dwarsboomt alle menselijke pogingen om de door Hem vastgestelde tijdsorde te vernietigen. En deze pogingen bevestigen dit fundamentele profetische vers, Daniël 7:25, omdat het een plan onthult dat bedacht is door Satan, de duivel, de vijand van God en zijn uitverkorenen: " *Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste en de heiligen van de Allerhoogste te gronde richten, en hij zal erop uit zijn tijden en wetten te veranderen ; en de heiligen zullen in Zijn hand worden overgeleverd voor een tijd, tijden en een halve tijd.*" » Niettemin is hij er, op een fatsoenlijke manier en sinds 1981, in Frankrijk in geslaagd de naam "zevende dag" toe te kennen aan de "eerste dag" van de door God vastgestelde tijd, iets wat China, en in Europa de Baltische landen, al eeuwenlang toepasten, en hij is erin geslaagd het begin van de dag op middernacht te plaatsen. Het begin van het jaar werd aan het begin van het "winterseizoen" gesteld sinds het jaar 1564, toen deze maatstaf werd opgelegd door het Concilie van Roussillon in Frankrijk, in aanwezigheid van koningin Catharina de Medici. De maatstaf werd in 1582 veralgemeend door paus Gregorius XIII. De tijdsinvloed is dus waarneembaar en merkbaar. De betrokkenheid van de drie koningen, vervloekt door de profetie van Michel Nostradamus, bij deze wijzigingen van de goddelijke tijd wordt bevestigd, aangezien deze laatste maatstaf werd geëist door Karel IX, die op 23-jarige leeftijd stierf, getroffen door God.

Een gebeurtenis die in 1986 in vervulling ging als een profetische waarschuwing, was de kernramp in de kerncentrale **van Tsjernobyl** in Oekraïne. De naam **Tsjernobyl** betekent " **alsem** " of " **bittere** " kruiden, en in twee woorden betekent de naam: **zwart-wit** , een symbool van absolute tegenstelling van geslacht, " *nacht en dag; duisternis en licht* " (Gen. 1:4-5). De ramp voorspelde dat Oekraïne vruchten zou dragen die " **bitter** " waren voor westerlingen; " **bitter** " zoals de vrucht van het rooms-katholieke geloof die God vergeleek met " **alsem** " **in de** boodschap van de " **derde bazuin** " in Openbaring 8:11: " *De naam van die ster is Alsem ; en een derde deel van het water werd alsem , en veel mensen stierven door het water, omdat het bitter was geworden* ." "Nu, in de huidige oorlog, is Polen, het bolwerk van het rooms-katholicisme sinds de Poolse paus Johannes Paulus II tijdens zijn 26-jarig pontificaat (26: het getal van Gods naam: YaHWéH) de gunst van het volk verwierf, het eerste land dat de Oekraïners steunt

en het meest ijverig in het voeren van oorlog tegen Rusland, het struikelblok dat de Europese landen naar de aangekondigde ondergang sleept. Polen geniet bovendien de steun en goedkeuring van verschillende kleine buurlanden, die allemaal ijverig zijn voor het katholieke geloof.

Het Westen zal ontdekken dat het makkelijker is om handelsverdragen te sluiten en politieke allianties te sluiten dan om de menselijke geest te laten vasthouden aan dezelfde morele, politieke, economische of religieuze waarden.

De Uitverkorene en de Goddelijke Wet

In Deut. 6:5 verklaarde onze Heer via Mozes, zijn dienaar en leider van Israël: " *Hoor, Israël! Jahweh, onze God, is één Jahweh. **U zult** Jahweh, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht.* " Later, volgens Mat. 22:26-40, gaf Jezus, toen hem gevraagd werd: " *Meester, wat is het grootste gebod in de wet?* ", zijn antwoord: " *Jezus antwoordde hem: ' **U zult** de Heer, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grootste gebod . En het tweede is daaraan gelijk: '**U zult** uw naaste liefhebben als uzelf.'* Aan deze twee geboden hangt de hele Wet en de Profeten. "

Het eerste dat opvalt, is het gebod " ***gij zult liefhebben*** ", dat in deze drie geboden voorkomt. Het tweede is dat God, door dezelfde woorden in de mond van Mozes en Jezus te leggen, Mozes een profetisch beeld van Jezus Christus geeft; iets wat Mozes zelf bevestigde toen hij over Jezus, de Messias die zou komen, zei in Deut. 18:15: " *De HEERE, uw God, zal **een Profeet** uit uw midden verwekken, uit uw broeders, zoals ik ; naar Hem zult u luisteren!* " Mozes en Jezus waren profeten en leiders voor God om Israël naar de goddelijke waarheid te leiden. Maar in zijn uitspraken geeft Jezus de goddelijke waarheid een precieze, fundamentele definitie: " ***gij zult liefhebben*** ." Hij presenteert het in de vorm van een gebod. Ons menselijk verstand is echter voldoende om te begrijpen dat liefde en het vermogen om lief te hebben niet afhankelijk zijn van een gebod, maar van een natuurlijke gave. De mens is zo gemaakt, in zijn vrijheid, hij houdt van dingen of mensen of hij houdt er niet van. Wat is dan het doel dat God aan dit soort gebod geeft? Het antwoord is eenvoudig: Hij openbaart aan zijn toekomstige uitverkorenen wat zijn eigen aard is: Liefde; maar volmaakte Liefde, die eeuwig kan voortduren. Vanaf dat moment is het gemakkelijk te begrijpen dat al zijn voorschriften alleen gericht zijn tot hen die Hem liefhebben, zodat zij in hun gehoorzaamheid, gerechtvaardigd door de liefde en het absolute vertrouwen dat ze in Hem hebben, kunnen profiteren van alle voordelen van zijn volmaakte kennis van de voorwaarden die alleen waar geluk kunnen scheppen.

De Bijbel staat vol met bladzijden waarin God zijn wetten presenteert. En het lijkt erop dat al deze wetten rechtvaardig zijn en bedoeld zijn om de fysieke en mentale gezondheid van zijn menselijke schepsel te behouden. Dit is wat de apostel Jakobus ertoe brengt te spreken over de " *wet van vrijheid* " in Jakobus 2:12: " *Spreek en handel alsof u geoordeeld wordt door de wet van*

vrijheid. " Spreken over een " *wet van vrijheid* ", uitgedrukt in meerdere " *geboden en verordeningen* ", vormt een paradox die eenvoudige mensen kan verbazen, die van nature de reactie hebben om bevelen te beschouwen als zware en onaangename " **lasten** " om te dragen. We moeten ook begrijpen dat deze verordeningen hen niet echt aangaan, omdat God van tevoren weet hoe degenen die Hem niet genoeg liefhebben, zullen reageren op zijn verordeningen en geboden. En aangezien deze dingen eigenlijk alleen zijn uitverkorenen aangaan, vertegenwoordigen de goddelijke wetten daarom alleen voor hen de " *wet van vrijheid* ". Hoe kunnen we deze logica verklaren? Nogmaals, heel eenvoudig: in de geest van de collectieve Uitverkorene **versmelt het verlangen om te gehoorzamen met de plicht om te gehoorzamen** , zodat het gebod niet langer één is. De Uitverkorene hoeft zichzelf niet te dwingen om God te gehoorzamen, omdat hij dit doet uit een verlangen om Hem te behagen.

Wanneer we deze dingen begrijpen, beseffen we hoe ijdel en nutteloos valse religie is. Want van nature heeft alles wat vals is geen kans om een relatie met de God van de waarheid te bereiken. Ijdel is gedwongen evangelisatie, ijdel is valse indoctrinatie, ijdel zijn religieuze vormen die door mensen zijn ingesteld, ijdel zijn religies van valse godheden, en ijdel zijn alle pogingen om een religie met geweld aan lichaam en geest op te leggen, zelfs als het de ware Schepper betreft. Door Mozes en Jezus, die beiden zeiden: " **Gij zult liefhebben** ", stelde God " **liefde** " als de enige voorwaarde die iemand in staat stelt om met Hem te communiceren. Daarom, als gevolg van deze absolute regel, tellen allen die niet aan deze norm voldoen niet voor Hem mee. Aantallen spelen geen rol in Zijn ogen, omdat Hij de kwaliteit van de ziel zoekt en eist. Ofwel valt het binnen de norm en behoudt hij het voor eeuwig, ofwel valt het daar niet onder en blijft het in zijn ogen slechts een kortstondige ' **adem** ' die voorbijgaat en verdwijnt, zoals zijn Geest hem liet zeggen in Ps. 144:4: ' *De mens is als een **ademtocht** , zijn dagen als een voorbijgaande schaduw.* '

In 1 Korintiërs 13 prijst de apostel Paulus " **liefde** " volgens Gods begrip. Vertaald als " *liefdadigheid* " of " *liefde* ", duidt het oorspronkelijke Griekse woord charisma, of gave, aan. En het is zeker dat de meest voortreffelijke gave die Jezus bevestigde, de gave van liefde is, de gave van het kennen en kunnen liefhebben van God en onze naaste. Paulus schetst daarom een samengesteld portret van de uitverkorene die door God bemind en gekozen wordt. En één ding is zeker: wie God werkelijk liefheeft, betwist zijn gehoorzaamheid niet en gaat niet met hem in discussie. Discussie, die discussie vervangt, is de vrucht van opstandige wezens, voor wie de eerste volmaakte engel in de loop der tijd het voorbeeld werd.

Zo kunnen we het beeld van de ' *leraar* ' dat Paulus aan de goddelijke wet geeft in Galaten 3:24-25 beter begrijpen: ' *De wet is onze leraar geworden om ons tot Christus te brengen, opdat wij uit het geloof gerechtvaardigd zouden worden. Nu het geloof gekomen is, staan we niet langer onder die leraar ."* Wat is een " *leraar* "? Bij de Grieken duidde dit woord een persoon aan die verantwoordelijk was voor het begeleiden van een

kind naar school. Dit was niet de leraar zelf, maar een dienaar die verantwoordelijk was voor het leiden van het kind naar zijn school. Dit geeft hem een tussenrol die niet de hoofdrol is. En deze ondergeschikte rol wordt door de Geest toegekend aan de geschreven wet. Het nut ervan is daarom werkelijk voorlopig en niettemin noodzakelijk, omdat de geschapen mens God niet kent en zijn bestaan en karakter niet kent. De wet laat hem zijn liefde en de welwillende aandacht ontdekken die God hem betoont. En in zijn strijd tegen de leider van de protestanten, die Satan of de duivel werd, zal God in Jezus Christus en de vrijwillige offerande van zijn gekruisigde leven om te betalen voor de zonden van zijn uitverkorenen, alleen hen, de immense liefde openbaren waarmee hij in staat is te delen met degenen die hij op deze manier zal redden. Dan kunnen we begrijpen dat de woorden "**geloof en liefde**" het uiteindelijke doel vormen van Gods reddingsplan, aangezien de goddelijke wet de uitverkorenen als een "**pedagoog**" naar beide woorden leidt, die betrekking hebben op en de norm "**liefde**" aanduiden, zoals die door God gedefinieerd is. Het meest verbazingwekkende is te beseffen dat God, de auteur van de wet, het minst wettische wezen is van allen die leven of geleefd hebben. Want volmaakte liefde, wanneer beoefend, maakt de wet nutteloos. En God gaf ons het bewijs hiervan door David toe te staan geheiligde toonbroden te eten voor goddelijke aanbidding, toen hij, achtervolgd door koning Saul, de tempel binnenging en deze broden at om zijn honger te stillen; iets dat Jezus in herinnering brengt in Mattheüs 12:3-4: "*Maar Jezus antwoordde hun: Hebt u niet gelezen wat David deed toen hij honger had, hij en degenen die bij hem waren, hoe hij het huis van God binnenging en de toonbroden at, **die hij niet mocht eten**, noch degenen die bij hem waren, maar alleen de priesters?* God toonde in deze ervaring dat voor Hem degenen die Hem trouw zijn, belangrijker zijn dan de regels van Zijn wetten, die slechts een voorlopig karakter hebben, verbonden aan de voorwaarden van de 6000 jaar die gereserveerd zijn voor de "**zonde**" van hemelse en aardse wezens. Maar in tegenstelling tot deze uitzondering die liefde rechtvaardigt, gaf God ook voorbeelden van de vernietiging van de levens van opstandige menselijke wezens. En dit vanaf het begin van de uittocht uit Egypte, tijdens Israëls tocht door de woestijn. "**Korach, Datan en Abiram**" daalden levend af in de open grond onder hun voeten, omdat ze afgodendienaars waren en het gezag dat God aan Mozes had gegeven, betwistten. God gaf in deze omstandigheden een concreet bewijs van de manier waarop Hij oordeelt over degenen die Hem dienen en degenen die Hem niet dienen en hun plicht om Hem te gehoorzamen betwisten.

Aan de vooravond van Pasen verklaarde Jezus openlijk aan zijn twaalf apostelen dat een van hen een demon was; hij noemde hem niet bij naam, maar hij wist dat het Judas was en ging zelfs zo ver dat hij in het bijzonder tegen hem zei: "*Wat je moet doen, doe het snel!*" Wat hij moest doen was nuttig voor de verwezenlijking van het verlossingsplan, aangezien Jezus naar de aarde van de mensen kwam om vrijwillig te sterven als verzoening voor de zonden van zijn uitverkorenen. Maar de andere apostelen waren zich niet bewust van de demonische aard van Judas, die Jezus blijkbaar net als zij

diende. En dit karakter van Judas is zeer interessant omdat hij als enige een menigte valse gelovigen vertegenwoordigt. Judas wilde zijn Meester simpelweg dwingen zich officieel te verbinden aan zijn heerschappij als koning der Joden. Toen hij merkte dat de dingen naar zijn zin niet snel genoeg gingen, wilde hij Jezus dwingen tot actie. Hij was echter volkomen onwetend van Gods ware verlossingsplan. Op het moment dat hij handelde door Jezus te verkopen, waren de andere apostelen even onwetend over dit reddingsplan, maar in tegenstelling tot Judas probeerden ze Jezus niet te dwingen hun wens te vervullen. En daarin schuilt het hele verschil tussen de gevallen Judas en de elf andere uitverkoren apostelen. Slachtoffer van eeuwenlange valse vooroordelen, dachten de apostelen dat de Messias een koning zou zijn zoals David, met wie de profetische geschriften hem vergeleken. En ondanks de duidelijke uitleg begrepen ze zijn woorden niet. Pas na zijn dood en opstanding zouden ze, geconfronteerd met het bewijs, het goddelijke verlossingsplan begrijpen dat door genade was gegeven in naam van de verzoening door de volmaakte goddelijke mens, geofferd als een volmaakt offer om een volmaakte verlossing te verkrijgen voor de zonden van zijn uitverkorenen. Judas van zijn kant, toen hij Jezus gekruisigd en dood aan zijn kruis zag, zag hij al zijn dromen van heersende glorie, die hij verwachtte te verkrijgen in dienst van Koning Jezus, in duigen vallen. Zijn wanhoop bracht hem tot zelfmoord. We kunnen dus begrijpen dat Judas niet van Jezus hield, ook al diende hij hem. Jezus wist zelfs dat hij een dief was, maar toch vertrouwde hij hem de schatkist van hun groep toe. In Judas geeft God ons een profetisch beeld van dit valse rooms-katholieke christendom dat in 538 pauselijk werd. De liefde voor geld en rijkdom vormt de basis van de hele organisatie. De eerste paus, zowel in titel als wereldlijke macht, was immers een intrigeur genaamd Vigilius. Als een dief trad hij een dienst binnen die officieel werd gepresenteerd als onderworpen aan de Heer Jezus Christus. Maar in deze dienst stelde hij vormen en rituelen in die waren overgenomen van de heidenen en deels van de joden. De constructie van de katholieke religieuze orde, met haar hiërarchieën en geestelijkheid, was niet legitiem, omdat na de dood van Jezus en zijn verrijzenis, toen de verlossing van de zonden van de uitverkorenen was verkregen, de institutionele religieuze orde nutteloos was. Om dit te bevestigen, liet God Jeruzalem en zijn heilige tempel in het jaar 70 door de Romeinen verwoesten, en de profetie van Daniël 9:26 bevestigt dit: *" Na de tweeënzestig weken zal een Gezalfde worden uitgeroeid, en hij zal niemand hebben die hem opvolgt. Het volk van een leider die zal komen, zal de stad en het heiligdom verwoesten, en zijn einde zal komen als door een vloed; het is bepaald dat de verwoestingen zullen duren tot het einde van de oorlog. "* De oorzaak van deze straf wordt in hetzelfde vers aangekondigd: *" hij zal niemand hebben die hem opvolgt ."* Het is de letterlijke vertaling van de Hebreeuwse tekst die Louis Segond voorstelt in een commentaar in de kantlijn van zijn versie van de Bijbel. Zelfs vandaag de dag, ondanks de menigten die beweren zijn volgelingen te zijn, vindt God maar weinig mensen die voor Hem zijn. Want voor Hem zijn is Hem liefhebben, en Hem echt liefhebben, zoals zijn elf apostelen Hem echt liefhadden, in

wanhoop bij zijn dood. Ze hielden echt van Hem en bewezen dat door zich in alles aan zijn heilige wil te onderwerpen. En toen ze niet begrepen wat er gebeurde, leden ze vreselijk, totdat zijn opstanding hen terugbracht tot vreugde en geluk. Ze waren nu vrij, bevrijd en verlicht, en ze bleven in dienst van hun geliefde Meester tot het einde van hun leven, voltooid in hun weloverwogen en aanvaarde martelaarschap. De Kerk van Christus is vrij van alle institutionele vormen, omdat de geschiedenis heeft bewezen dat de institutionele vorm een keurslijf is dat de goddelijke waarheid beperkt en haar groei verhindert, en zich steeds verzet tegen de nieuwe lichten die de goddelijke Geest in Jezus Christus heeft gegeven. Zodat de mensheid vandaag de dag nog steeds bestaat uit deze twee modellen van menselijk leven die in absolute termen tegenover elkaar staan: dat van de gevallenen zoals Judas en dat van de uitverkorenen zoals de elf apostelen van het eerste uur. **De Judassen willen God gebruiken, terwijl de uitverkorenen Hem in feite dienen als vrijwillige slaven die afstand doen van hun eigen wil** . Daarom vinden we de Judassen verenigd in het kamp van de zogenaamde oecumenische alliantie, een alliantie van hen die God profeteerde onder de naam "**huichelaars**" in Daniël 11:34: "*Wanneer zij ten val komen, zullen zij een beetje geholpen worden, en velen zullen zich bij hen aansluiten in de huichelarij* ." In deze "**huichelaars**" verzamelt God alle christelijke religieuze instellingen die sinds 7 maart 321 tot aan onze tijd van voorbereiding op het einde der tijden zijn gevormd. Ze hebben allemaal de schuld gemeen dat ze het goddelijke licht in hun tijd hebben verworpen en hun minachting voor het profetische woord bracht hen ertoe te negeren dat deze profetieën hen in staat stelden zich te identificeren. Het enige wat alle Judassen rest, is de rechtvaardige straf van God in Jezus Christus te ondergaan. En voor zijn ware uitverkorenen, gevormd naar het beeld van de elf apostelen, zal Jezus hen onder zijn welwillende en trouwe bescherming houden tot zijn krachtige en glorieuze wraakzuchtige terugkeer, waarna hij hen naar zijn koninkrijk zal leiden waar hij "*een plaats voor hen heeft bereid*", volgens Johannes 14:1-4: "*Laat uw hart niet verontrust zijn. Geloof in God en geloof in mij. In het huis van mijn Vader zijn vele woningen. Als dat niet zo was, zou ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om een plaats voor u te bereiden. En als ik heenga en een plaats voor u bereid, kom ik terug en ontvang u tot Mij, opdat u ook zult zijn waar ik ben.*" U weet waar ik heen ga en u kent de weg. Deze "weg" was het model van zijn volmaakte, voorbeeldige leven.

Talloze Judassen bedriegen zichzelf en bedriegen zichzelf, en beweren dat ze door Jezus Christus gered zijn. Maar deze mensen zouden baat kunnen hebben bij de les die Jezus gaf in Johannes 8, tijdens zijn gesprek met de Farizeeërs. Verzen 39-44: "*Zij antwoordden Hem: 'Abraham is onze vader.'*" Jezus zei tegen hen: "*Als u Abrahams kinderen was, zou u de werken van Abraham doen.*" Maar nu zoeken jullie mij te doden, een man die jullie de waarheid heeft verteld, die ik van God heb gehoord. Abraham heeft dit niet gedaan. Jullie doen de werken van jullie vader. Ze zeiden tegen hem: "*Wij zijn geen bastaarden; we hebben één Vader, namelijk God.*" Jezus zei tegen hen: "*Als God jullie Vader was, zouden jullie mij liefhebben, want ik ben van God*

uitgegaan en van God gekomen. Ik ben niet uit mezelf gekomen, maar hij heeft mij gezonden. Waarom begrijpen jullie niet wat ik zeg? Omdat jullie niet naar mijn woorden kunnen luisteren. Jullie zijn van jullie vader de duivel, en jullie willen de verlangens van jullie vader doen. Hij was een moordenaar van het begin af en blijft niet in de waarheid, omdat er geen waarheid in hem is. Wanneer hij een leugen spreekt, spreekt hij vanuit zijn eigen; want hij is een leugenaar en de vader ervan. En omdat ik de waarheid spreek, geloven jullie mij niet. "

Als Jezus zich aan de nieuwe Judassen zou presenteren, zouden we getuige zijn van dezelfde dialoog tussen de verlichte rechtvaardigen en de dove rebellen. Jezus beseft de les die hij door deze ervaring met de Joden leerde en leerde ons religie niet te beoordelen op haar naam of haar aanspraak, maar uitsluitend op haar vrucht, namelijk haar conformiteit met het model dat geopenbaard is in en door Jezus Christus, het volmaakte goddelijke model.

Zeer profetische historische feiten

Sinds 6 februari 2023 hebben historische gebeurtenissen van grote profetische waarde zich vervuld. Dit zijn achtereenvolgens de zware aardbevingen die zojuist de grens tussen Turkije en Syrië hebben getroffen. En op woensdag 8 februari reisde de president van Oekraïne, Volodymyr Zelensky, achtereenvolgens naar Engeland en vervolgens naar Frankrijk, waar hij de Duitse bondskanselier Olaf Scholz en de Franse president Emmanuel Macron ontmoette. De volgende ochtend gingen de drie mannen naar Brussel om de vergadering van Europese afgevaardigden te ontmoeten. Daar herhaalde de president van Oekraïne zijn oproepen en bedankte hij de aanwezige afgevaardigden. Maar het viel me op hoe beperkt de vergadering was. De vrienden van Oekraïne waren er allemaal, maar de anderen waren afwezig. En de foto van deze vergadering getuigde ervan dat de Oekraïense kwestie een oorzaak van breuk binnen de Europese Unie zou kunnen worden.

Op 6 februari werd Turkije getroffen door een krachtige aardbeving met een kracht van 7,8 op de schaal van Richter, wat neerkomt op een totaal van 9. Andere aardbevingen volgden op de eerste, wat leidde tot een groeiend aantal slachtoffers. Vandaag, 18 februari, wordt het dodental geschat op meer dan 44.000, wat waarschijnlijk zal oplopen tot 60.000 of meer. Deze regio is gewend aan aardbevingen, maar nu we ons over minder dan twee maanden, zeven jaar na de wederkomst van Christus bevinden, krijgen deze huidige gebeurtenissen een profetisch karakter. Want het door de aardbeving getroffen gebied wordt begrensd en doorkruist door " *de rivier de Eufraat* ". Nu noemt Jezus Christus in zijn Apocalyps deze naam tweemaal, waaraan hij de symbolische betekenis geeft van een volk dat onder de heerschappij van het pauselijk rooms-katholicisme staat, namelijk Europa en de VS, die een uitloper zijn van dit West-Europa. Vergelijken we de beelden die de profetieën bieden, dan vormen Europa en haar uitlopers Canada, de VS en Australië samen de uiteindelijke weergave van de " **tien horens** " die in Daniël 7:7 en Openbaring 17:3 worden geprofeteerd: " *Hij voerde mij weg*

in de geest naar een **woestijn** . En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, vol van godslasterlijke namen, met **zeven koppen** en **tien horens** . " In deze beschrijving illustreert God het hele westerse kamp, geplaatst in een tijd van beproeving, gesymboliseerd door het woord "**woestijn**". "

De eerste test die eraan wordt opgelegd is de straf van de "**zesde bazuin** " volgens Openbaring 9:14, waar dit kamp zich onderwierp aan "**het grote Babylon**". » of, Rome, wordt symbolisch « **Eufraat** » genoemd: « en zeggende tot de **zesde engel die de bazuin had** : Laat de vier engelen los die gebonden zijn in de grote rivier **de Eufraat** . » Voor God herschept dit westerse kamp de norm van het oude keizerlijke Rome, maar ditmaal vertrouwt het op de militaire macht van de VS, de nieuwe legioenen van het nieuwe Rome. Want hoe machtig ze ook zijn, de VS zijn de onbewuste slachtoffers van de Romeinse zondag, geërfd, bewaard en geëerd door de protestantse groeperingen. Deze eerste test raakt ons nauw, omdat deze zich in onze huidige gebeurtenissen afspeelt, als gevolg van de oorlogszuchtige escalatie van de steun aan Oekraïne. De prijs die voor deze test betaald moet worden, is groot: « *En de vier engelen die voorbereid waren voor het uur en de dag en de maand en het jaar werden losgelaten zodat ze een derde van de mensen konden doden* . »

De tweede beproeving die voor hem is voorbereid, zal worden gepresenteerd onder het symbool van de "**zesde van de zeven laatste plagen van God** ", in Openbaring 16:12, waar het kamp van de nieuwe Romeinen nog steeds wordt gesymboliseerd onder de naam "**Eufraat** ": "*De zesde goot zijn schaal uit over de grote rivier, de Eufraat . En haar wateren droogden op, zodat de weg werd vrijgemaakt voor de koningen die van het oosten kwamen* . " We moeten letten op het doel dat God geeft aan deze "**zesde van de zeven laatste plagen van zijn toorn** ". Het roept de voorbereidingen op voor de slag "**Armageddon** ", dat wil zeggen de beproeving van het doodsvonnis dat werd afgekondigd tegen de trouwe getrouwen van de goddelijke sabbat.

Door de oppervlakkigheid van hun studie van dit onderwerp, de Apocalyps, vergissen valse christenen zich in "**Armageddon** " en interpreteren het als de Derde Wereldoorlog van de "**zesde bazuin** ". En God speelt in op deze verwarring door de voorbereiding op de Derde Wereldoorlog identieke vormen te geven aan die welke de voorbereiding op de echte "**Armageddon** " oproepen. Daarom vind ik in het verslag van de echte "**Armageddon** " een beschrijving van de feiten die zich vandaag de dag voor onze ogen afspelen en die de organisatie van de Derde Wereldoorlog inluiden.

Laten we dus Openbaring 16:12 nemen: "*En de zesde engel goot zijn schaal uit over de grote rivier de Eufraat , en het water ervan droogde op, zodat de weg bereid kon worden voor de koningen die van het oosten kwamen* . " Het is gemakkelijk om deze feiten te interpreteren als vervuld door de huidige aardbeving die het gebied treft waar de Eufraat begint, op de grens van Turkije en Syrië. Maar dit is niet het geval, omdat de plagen die in Openbaring 16 worden beschreven de "**laatste plagen** " zijn volgens Openbaring 15:1: "*En ik zag een ander teken aan de hemel, groot en wonderbaarlijk: zeven engelen die de zeven plagen hadden , de laatste plagen , want daarin is de toorn van God voleindigd* . " Merk op dat zonder deze door God gegeven precisie "**de laatste** ", de

verwarring tussen de plagen van de "**bazuinen**" en de laatste plagen van Openbaring 16 mogelijk en zelfs legitiem zou zijn. Maar de relaties tussen de eerste en de laatste plagen weerspiegelen openbaringen die zij delen. Zo kan het '**opdrogen van de wateren van de Eufraat**' de aankondiging zijn van de gedeeltelijke verdwijning, dat wil zeggen van de '**derde**', van het Europese volk, gesymboliseerd door het woord "**water**". En deze interpretatie legt een verband tussen de Europese Wereldoorlog en de laatste slag die "**Armageddon**" wordt genoemd, geleid door de "**overlevenden**" van het West-Europese kamp tegen de uitverkorenen die trouw bleven aan Gods heilige sabbat.

Daarom wordt de Derde Wereldoorlog ook voorbereid door een goddelijke aanval vanuit Turkije, ter hoogte van de rivier de "**Eufraat**", de bron van rijkdom voor Syrië en Irak. Voor deze moslimlanden zal een tragische economische ondergang volgen, die religieuze haat zal doen stollen en de hergroepering van de krachten van de universeel wijdverspreide islam zal bevorderen. Zij zullen zo de gedaante aannemen van deze "**koningen uit het Oosten**" om te strijden met de Russische strijdkrachten, de legers en de westerse volkeren. Het is belangrijk om op te merken dat de plaats die door de aardbeving werd getroffen, het gebied betreft waar de stad Antiochië ligt, waar de discipelen van Jezus Christus voor het eerst de naam "christenen" kregen. We kunnen dus in de tragedie die Turkije trof, een straf zien die Jezus Christus aan de islam heeft opgelegd, die het christelijk geloof in deze bakermat van het christendom kwam vervangen en uitroeien. Ik sluit af met deze overweging.

De overeenkomsten houden daar niet op; ze gaan verder in Openbaring 16:13 en 14: "*En ik zag drie onreine geesten, gelijk kikvorsen, uit de bek van de draak, uit de bek van het beest en uit de mond van de valse profeet komen. Want het zijn geesten van demonen, die wonderen doen en uitgaan naar de koningen der aarde en der gehele wereld, om hen te verzamelen voor de oorlog van die grote dag des Almachtigen God.*" Ook hier, in deze beschrijving, is het gemakkelijk het beeld te zien van de oproepen die de president van Oekraïne deed aan alle staatshoofden van de wereld en in het bijzonder aan het westerse kamp, en dus zijn bezoek op 8 en 9 februari aan Engeland, Frankrijk en Brussel. Zo'n verleidelijke oproep, gericht op het "**verzamelen**" van de volkeren tegen Rusland, is nieuw en uitzonderlijk. Het doel van deze bijeenkomst is de "**oorlog van de grote dag des Almachtigen God**", en het is gemakkelijk om deze "**oorlog**" de vervulling van de Derde Wereldoorlog te noemen. Maar dit zijn slechts bedrieglijke gelijkenissen van twee opeenvolgende prestaties, gescheiden in de tijd door het einde van de genadetijd. Maar deze spiegelbeelden van de goddelijke Openbaring hebben niet als enig doel oppervlakkige ongelovigen te misleiden; God geeft ons hiermee een les waarin Hij ons vertelt dat de straffen van de "**zesde bazuin en de zesde van de laatste plagen**" dezelfde fout bestraffen die begaan is tegen zijn "**grote dag**", degene die Hij geheiligd heeft voor een profetisch doel, de "**zevende dag**" van zijn aardse schepping. En onder de titel "**grote dag van de almachtige God**" moeten de schuldigen omgaan met de almachtige kracht van deze unieke scheppende God. Hij is het die hen overlevert aan de komende nucleaire oorlog en Hij zal het nog steeds zijn die hun overlevenden zal

vernietigen tijdens zijn glorieuze terugkeer, in het voorjaar van 2030, voor de ware strijd " **Armageddon** ".

Opgemerkt moet worden dat de president van Oekraïne zijn gedrag aanpast aan de mensen tot wie hij zich richt. Hij begrijpt dat Franse parlementsleden in Frankrijk niets betekenen, omdat de uitvoerende macht uitsluitend in handen is van de president. Daarom verspilde hij zijn tijd niet aan ontmoetingen met Franse parlementsleden; hij bracht alleen tijd door met de autocratische president die alles beslist.

De spirituele verbanden die gelegd worden tussen onze huidige gebeurtenissen en de laatste gebeurtenissen ten tijde van de laatste plagen, profeteren de data van deze laatste gebeurtenissen. Zo zullen de rebellen op 6 februari 2030 met elkaar overleggen om, voor de zondagswet die sinds het einde van de genadetijd is ingesteld, een doodvonnis aan te nemen tegen sabbatvierders die zich verzetten tegen de verplichting om de eerste rustdag te eren, die Rome sinds 7 maart 321 onder keizer Constantijn de Grote heeft opgelegd. Onze huidige gebeurtenissen zijn daarom waarlijk profetisch.

Ik maak gebruik van deze boodschap, die eraan herinnert dat de oorzaak van Gods straffen de overtreding is van zijn grote en heilige " **zevende dag** ", " **sabbat** " genaamd , om de menselijke aanvallen op de door God vastgestelde tijdsorde aan de kaak te stellen. En die aanvallen zijn oud, aangezien de Joden, die onder het oude verbond bleven, zich al hadden toegestaan om naast de door God vastgestelde religieuze kalender een andere en uiterst tegengestelde burgerlijke kalender aan te nemen. Volgens Exodus 12:1-2, en volgens de door God vastgestelde tijdsorde, begint het jaar aan het begin van de lente, terwijl het Joodse burgerlijke jaar begint aan het begin van de herfst. We vinden echter geen leer in de Heilige Schrift die gericht is op het vaststellen van een burgerlijke kalender. En dit om de eenvoudige reden dat God bij de schepping van Israël dit volk een religieuze roeping gaf. Het initiatief lag dus niet bij hem, maar deze keuze van de Joden kreeg een zeer reële profetische betekenis. Want God begunstigt het leven met de lente, terwijl de Joden de dood begunstigen met de herfst, "de dode tijd" genoemd, waarin God op de tiende dag zijn feest Jom Kippoer had geplaatst, dat het einde van de zonde vierde. De herfst brengt daarom de onderwerpen zonde en dood samen, die volgens Romeinen 6:23 zijn loon is. Degenen die de herfst als begin van het jaar aannemen, profeteren dat zij in hun zonde zullen leven en sterven. We kunnen dus begrijpen dat de invoering van deze burgerlijke kalender aan het begin van de 4e eeuw van onze christelijke jaartelling door God werd geïnspireerd om de nieuwe status van zondaars van het Joodse volk te bevestigen; wat Daniël 8:23 bevestigt: " *Aan het einde van hun heerschappij, **wanneer de zondaars verteerd zijn** , zal er een koning opstaan, schaamteloos en sluw .*" In absoluut contrast hiermee eren de uitverkorenen de lente, waarin op de 14e ^{dag Jezus Christus, het Lam van God, hun zijn eeuwige gerechtigheid aanbiedt.} Als gevolg daarvan zullen zij niet " *de tweede dood* " ondergaan , maar eeuwig leven in Gods gerechtigheid.

De uitdrukking "Almachtige God" verkondigt dat God alles in het leven van zijn schepselen in goed en kwaad organiseert. Zijn maatstaf voor goed is

voorbehouden aan zijn uitverkorenen, geselecteerd door hun liefde voor Hem. Zijn maatstaf voor kwaad is het deel van degenen die Hij verwerpt en overlevert aan Satan en zijn demonen, wier werken Hij heeft voorbereid, volgens zijn plannen, tot hun definitieve en totale vernietiging.

Het zijn zijn macht en zijn onbegrensde intelligentie die de grote Schepper-God in staat stellen om vandaag de dag de opbouw van de Derde Wereldoorlog te organiseren door middel van gebeurtenissen die de gebeurtenissen voorspellen en dateren die de laatste beproeving van het geloof zullen betreffen. In deze laatste context, gezien als doelwit van de ergernis van de gevallen volken, zullen de laatste vertegenwoordigers van het ware Zevendedagsadventisme de gelegenheid hebben om concreet het vertrouwen in God te tonen dat de kennis van de geopenbaarde profetieën hun zal hebben gegeven. Dit zal voor God in Jezus Christus het voorwerp zijn van grote glorie tegen de duivel en zijn hemelse en menselijke bondgenoten.

Ik zag in de lokale datum van de aardbeving die op 6 februari om 4:17 uur in Turkije plaatsvond de betekenis van de volgende getallen: 6, 2, 4, 17: 6e ^{bazuin}; onvolmaaktheid; universeel; oordeel. Dezelfde gebeurtenis is in UTC-tijd gekoppeld aan 1:17 uur. Het getal 17 bevestigt het woord "oordeel".

In de loop der tijd verwelkomde het oorspronkelijke Europa van de zes katholieke westerse landen andere landen, tot het punt dat het er vandaag 27 verzamelde. Deze uitbreiding werd bereikt door de toetreding van de oostelijke landen, die lange tijd onder het bewind en het Russische communistische beleid bleven. Zij kwamen op zoek naar de bescherming en welvaart van het Amerikaanse kapitalisme, dat vijf van de zes oorspronkelijke landen beschermde; Frankrijk had zichzelf tijdelijk uitgesloten. Maar wat zullen ze daar aantreffen? De goddelijke vloek die dit Europa sinds het jaar 321 trof. En verre van daar vrede te genieten, zullen deze oostelijke landen oorlog naar Europa hebben gebracht en, de meest tragische, de Derde Nucleaire Wereldoorlog. Het rooms-katholieke, protestantse en anglicaanse Europa van de " **zeven koppes en tien horens** " en zijn machtige uitlopers zullen de goddelijke toorn delen met de andere volkeren op aarde, orthodoxe christenen, joden, moslims, hindoes, boeddhisten, shintoïsten en anderen, allen veroordeeld door de ware God vanwege hun erfelijke heidendom.

De menselijke omkering van goddelijke waarden

In de Bijbel, in Jesaja 5:20, vinden we deze goddelijke vervloeking: " *Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad, die duisternis voor licht houden en licht voor duisternis, die bitter voor zoet houden en zoet voor bitter!* " Dit is een typisch geval van de omkering van goddelijke waarden die Gods vloek en toorn over hen afroept die zo handelen. Dit gedrag kenmerkt de mensheid in onze tijd, die een voorbode is van het einde der tijden, in het bijzonder.

In deze studie zal ik de oorzaken ontleden en aantonen die verklaren waarom we op dit punt zijn aangekomen.

De belangrijkste reden is het ongeloof dat atheïsme rechtvaardigt, maar ook het ongeloof dat degenen aangaat die hun religie "à la carte" construeren volgens hun eigen verlangens. Het probleem met deze mensen is dat ze beperkt blijven door hun onvermogen om een ander model te nemen dan de mens zelf. Wij die in God geloven en geloven, weten dat hij de mens geschapen heeft door zijn mogelijkheden te beperken. Als gevolg hiervan belandt het menselijk redeneren in een uiterst beperkte vicieuze cirkel. Zijn geest merkt het bestaan op van morele, fysieke en chemische wetten die zijn rebelse geest hem aanzet te omzeilen en te overtreffen. De genoemde wetten verwijzen hem naar zijn beperkte aard, zodat zowel het kwade als het goede als natuurlijke zaken worden beschouwd. En als deze zaken natuurlijk zijn, zijn ze in zijn ogen niet langer verwerpelijk. Door zijn eigen redenering als basis voor zijn overwegingen te nemen, veroordelen mensen zichzelf tot de dood in hun zonden, zonder te kunnen profiteren van de goddelijke genade die God vrijelijk aanbiedt in Jezus Christus.

Wat is de mens? De Bijbel antwoordt: "*een ademtucht*". Maar het is bovenal de superieure levende soort die God oorspronkelijk "*naar zijn beeld*" op aarde schiep, verkocht aan de zonde. Op aarde is het een essentieel element voor de mens; het is "*de lucht*" die zijn longen met elke ademhaling vult. In de Bijbel duidt het Hebreeuwse woord "*ruah*" onduidelijk de geest of de wind aan, dat wil zeggen, de adem. Over de duivel staat geschreven dat hij "*de vorst van de macht der lucht*" is. "*De vorst*", maar niet "*de koning*", want de ware "*koning*" van "*de lucht*" is de schepper God zelf; hij, de "*Koning der koningen en Heer der heren*". God vergelijkt zichzelf daarom met "*de lucht*" die de hele atmosfeer van de aarde vult. En dit beeld bevestigt zijn "*Geest*"-aard. Zijn Geest is overal, bewaakt en bestuurt alles in alle dimensies, dat wil zeggen, de concepten van de scheppingen die hij schiep.

Op aarde schrijft de mens het bestaan van zijn geest toe aan het functioneren van zijn hersenen. Dit is slechts gedeeltelijk waar. Want in zijn menselijke conditie hangt het besef van zijn bestaan weliswaar af van zijn hersenen, maar dit is slechts de registratie van meerdere gegevens die hij in zijn geheugen opslaat. En alleen op aarde is dit geheugen afhankelijk van een brein. Nu zijn de hersenen slechts een motorisch orgaan, geschapen door de Goddelijke Geest. Het leven hangt dus niet af van de hersenen, maar van de krachtige wil van God die de mens schiep. Hetzelfde geldt voor al onze organen; ze zijn verbeeld door de gedachte van de Goddelijke Geest. En ze gehoorzamen de beperkingen die God hun heeft opgelegd.

De ware levensstandaard ligt verborgen in de onbegrensde mogelijkheden van Gods Geest. Niets is onmogelijk voor Hem, want Hij bepaalt de regels, wetten, mogelijkheden en onmogelijkheden die aan het leven van Zijn schepselen worden toegewezen op specifieke manieren voor elke geschapen dimensie.

De Geest van God is het weefsel waarin Hij zijn plannen weeft en ze tot leven wekt. Jezus herinnerde ons er in Johannes 4:24 nadrukkelijk aan dat "*God Geest is*", omdat mensen te veel belang hechten aan het lichaam en de organen

die de vijf zintuigen besturen. Zo zegt Filippus in Johannes 14:8-11 tegen Jezus: *"Toon ons de Vader."* Jezus antwoordde hem: *"Ik ben al zo lang bij jullie, en jullie kennen me nog niet, Filippus? Wie mij gezien heeft, heeft de Vader gezien. Hoe kun je dan zeggen: 'Toon ons de Vader?'"* Geloof u niet dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij? De woorden die Ik tot u spreek, spreek Ik niet uit Mijzelf; en de Vader, die in Mij woont, doet de werken. Geloof Mij, Ik ben in de Vader en de Vader is in Mij; geloof ten minste vanwege de werken. Te midden van Zijn twaalf apostelen, in Jezus Christus, openbaarde de Vader Zijn Geest. En zo kunnen we de les begrijpen die Jezus Christus gaf, die God was in een menselijk lichaam. De uitverkorenen moeten God in geest leren kennen en minder belang hechten aan de verschijning die Zijn lichaam kan aannemen. Want het is de goddelijke Geest die het concept van het lichaam bedacht en schiep. Deze term had geen belang toen Hij alleen was, zonder een vrij levend tegendeel. De Geest van God is onbegrensd, in tegenstelling tot de verschijning van een lichaam dat Hem definieert en beperkt in de ogen van Zijn tegendeel. De Geest van God woonde in het hemelse lichaam Michaël, en vervolgens in het aardse lichaam van Jezus Christus, maar in al Zijn voorstellingen toont God Zich slechts gedeeltelijk. Zijn Geest is ondoorgrondelijk, zoals de Bijbel zegt, en hij kan alleen door Hemzelf worden doorgrond. Om zijn Geest te beschrijven, verliezen de woorden "groot of klein" hun betekenis, omdat de grootte der dingen alleen van toepassing is op zijn scheppingen van leven en materie. Niettemin is hij de grootste in de zin van de waarden die hij aanhangt, omdat ze subliem volmaakt zijn en omdat hij de enige schepper is van alles wat bestaat.

Onze aardse dimensie getuigt van de onbegrensde mogelijkheden van goddelijke scheppingen. Zo gelden overal op aarde dezelfde wetten, over het gehele oppervlak en in het volume van de atmosfeer. Maar in tegenstelling tot deze eenstemmigheid van aardse omstandigheden gebeuren er in de hemel, in de interstellaire kosmos, ongelooflijke dingen; de sterren gehoorzamen individuele regels die niet voor alle sterren, planeten en zwarte gaten aan onze hemel gelden. Sommige trekken elkaar aan, andere stoten elkaar af, draaien om zichzelf of niet in verschillende tijden, en zo getuigt God dat hij inderdaad de schepper is van elke soort en vorm van wet die hij aan de hemel en op aarde aan al zijn scheppingen heeft opgelegd.

In opstand komen tegen zo'n macht, zo'n oneindige macht, getuigt van een vreselijk gebrek aan intelligentie. Maar het is waar dat trots het redeneringsvermogen van de mens verblindt en vermindert, en zelfs vóór hen dat van de duivel en zijn hemelse demonen. De mens heeft het geluk te kunnen profiteren van de opstandige ervaring van de kwade engelen die definitief tot de dood veroordeeld waren vanwege Jezus Christus' overwinning op de zonde. De eeuwigheid die zij verloren, is nog steeds beschikbaar voor al die mensen die werkelijk intelligent redeneren. En reflectie loont, want de studie van het onderwerp stelt ons in staat de liefdevolle aard van de ware God te ontdekken. Het gaat niet langer om overlevingsreflexen, maar om het verlangen om een uniek en onnavolgbaar volmaakt geluk voor eeuwig met Hem te delen.

Gemeenschap met God is permanent mogelijk, omdat Hijzelf 24 uur per dag beschikbaar is; Hij maakt geen afspraken, maar staat altijd klaar om op elk

uur van de dag te communiceren met degenen die Hem liefhebben. Ik heb het vaak gezegd en ik herhaal het hier: de goddelijke werkelijkheid overtreft alle fantasie die de mens zich kan voorstellen. En wel om de eenvoudige reden dat deze menselijke verbeelding beperkt is, terwijl die van God geen grenzen kent.

Daarom stelt het zoeken naar God ons in staat de orde van goddelijke waarden, die verdraaid zijn door verwijzing naar het menselijk model, te herstellen. Ik ben me altijd bewust geweest van het bestaan van de almachtige God en ik wist dat niets onmogelijk voor Hem was. Daarom wist ik dat Hij alle antwoorden op mijn vragen had en dat Hij door de jaren heen en door mijn ervaringen heen al mijn verwachtingen heeft overtroffen. Het is ook een grote vreugde voor mij om mij door Hem te laten onderwijzen vanaf de ochtend, tussen slapen en volledig ontwaken. Ik haast me dan om de ontvangen leringen op te schrijven om ze met jullie te delen.

In de Bijbel vertelt God ons dat Hij de dingen schept door Zijn Woord. Dit komt doordat Zijn boodschap gericht is tot Zijn aardse medemensen, die Zijn openbaringen moeten **horen**. Maar in werkelijkheid worden Zijn scheppingen voortgebracht door Zijn scheppende gedachten, en het belang dat aan Zijn Woord wordt gehecht, is bedoeld om Hem te presenteren als de gever van bevelen. Degene aan wie de mens moet gehoorzamen voor hun veiligheid en geluk. En het is uiteindelijk door Zijn geschreven Woord dat de Geest-God Zijn heilsplan aan Zijn uitverkorenen openbaart. Daarom verdient de Bijbel de naam "Woord van God", die Zijn geheime gedachten en Zijn oordelen over Zijn hemelse en aardse schepselen openbaart.

De openbaring van de Bijbel was absoluut noodzakelijk, want zonder deze biedt de schepping onweerstaanbare valkuilen voor ongelovigen. Maar dankzij het bestaan van deze Bijbel, waarin God de oorsprong van de aarde en het leven dat erop leeft openbaarde, hebben ze geen excuus en worden ze door God veroordeeld voor hun keuze om de openbaringen ervan te negeren. Door God en zijn precisies opzij te zetten, vinden wetenschappers sterren en sterrenstelsels aan de hemel die ver van elkaar verwijderd zijn, en deze afstanden worden gemeten in honderden en miljoenen lichtjaren. Ze schrijven deze gigantische maatstaven daarom toe aan de leeftijd van onze aarde en verdwalen in getallen van miljoenen of miljarden jaren zonder nauwkeurig te kunnen zijn. Want ze weten dat ze niets kunnen bewijzen en dat hun verklaringen in feite niets meer zijn dan volkomen onbewijsbare hypothesen. Dit alles komt doordat ze geen rekening houden met het bestaan van de Schepper-God die **in een oogwenk** dingen schept die honderden en miljoenen lichtjaren van elkaar verwijderd zijn. Maar deze positie is slechts het gevolg van een rebelse weigering om hun status te erkennen als schepselen die verantwoording moeten afleggen aan hun Schepper en Hem als zodanig eer en glorie moeten geven; wat God eist en ons eraan herinnert in 1844, door de stem van de "eerste engel", in Openbaring 14:7: "En hij zei met luide stem: **Vrees God en geef Hem eer**, want het uur van zijn oordeel is gekomen; en aanbid Hem die de hemel en de aarde en de zee en de waterbronnen gemaakt heeft." Hun valse theorieën vangen alleen mensen die, net als zij, proberen te ontsnappen aan hun religieuze plicht. De werkelijk uitverkorenen trappen niet in dit soort valkuilen en vinden in goddelijke openbaringen alle zekerheid die in het andere

kamp ontbreekt. Het respecteren van goddelijke waarden door menselijke waarden in twijfel te trekken, leidt de uitverkorenen tot waar geluk en authentieke vrede met God in Jezus Christus; de juiste keuze voor hun ziel.

Het kwaad dat tegenwoordig in onze westerse samenleving wordt bedreven, is niet nieuw, aangezien God het al meerdere malen met vreselijke straffen heeft veroordeeld. De eerste keer uitte zich in de dodelijke wateren van de zondvloed. De tweede keer trof de twee welvarende steden van de Jordaanvallei, Sodom en Gomorra, waar Lot, Abrahams neef, zich had willen vestigen, door een regen van brandende zwavelstenen die God uit de hemel liet vallen. God liet hem op het laatste moment vertrekken om zijn leven te sparen, en gaf ons zo een profetisch beeld dat betrekking heeft op de opname van de laatste uitverkorenen voordat " *de zevende van de zeven laatste plagen* " in dezelfde vorm komt om de laatste opstandige aardse levens te vernietigen, na de glorieuze wederkomst van Jezus Christus. De derde keer werd vervuld, volgens het vergelijkende beeld in Lev. 26:25: " *Ik zal een zwaard over u brengen om mijn verbond te wreken ; wanneer u zich in uw steden verzamelt, zal Ik de plaag onder u zenden en u zult in de handen van de vijand worden overgeleverd .*" In het christelijke tijdperk wordt deze straf een heel jaar lang, van 27 juli 1793 tot 27 juli 1794, verlengd met het "wraakzwaard " van de guillotine van de Franse Revolutionairen; dat wil zeggen 200 jaar vóór de laatste profetische datum die God in zijn Bijbel had voorgesteld. Het aangewezen jaar, 1994, markeerde daarom het einde van de profetische " **vijf maanden** " uit Openbaring 9:5-10, oftewel 150 jaar die een einde maakten aan zijn verbond met het officiële, institutionele Zevendedagsadventisme. Na deze datum zou het kwaad een nog afschuwelijker aspect krijgen in Frankrijk, onder het presidentschap van François Hollande, op wiens gezag alle door God veroordeelde vormen van kwaad werden gelegaliseerd. Het is in deze officiële legalisatie dat de mensheid het principe dat aan het begin van de studie van dit hoofdstuk werd genoemd, tot zijn hoogtepunt brengt, namelijk wat dit vers uit Jesaja 5:20 veroordeelt: " **Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis voor licht stellen en licht voor duisternis; die bitter voor zoet stellen en zoet voor bitter!** " Maar ik vergis me niet, God kondigt aan dat " **wee** " dit soort dingen bestraft? Jazeker, en volgens Openbaring 8:13 komt juist onder de titel " **tweede wee** " de " **zesde bazuin** " of Derde Wereldoorlog uit Openbaring 9:13 tot 21. En de Geest wilde het belang van de zaak benadrukken door in Openbaring 9:12 te zeggen: " **Het eerste wee is voorbij. Zie, er komen nog twee weën na dit .** " "Men moet begrijpen dat het kwaad in 1994 nog niet het hoge niveau had bereikt dat het bereikte onder het presidentschap van Hollande in Frankrijk, maar ook in alle andere westerse landen die vóór Frankrijk het officiële huwelijk van homoseksuelen en andere LGBT-mensen legaliseerden. Het " **tweede wee** " van de " **zesde bazuin** " voltrekt zich voor onze ogen vanwege de walging die het Russische volk en zijn leider Vladimir Poetin voelen jegens de afschuwelijke decadente moraal van de westerse volkeren. **Want dit is de belangrijkste reden waarom de Russische leider weigert Oekraïne toe te laten tot dit westerse kamp dat rechtvaardigt wat God afschuwelijk acht .** Het is inderdaad een grote paradox dat dit lang atheïstische land zo geschokt door de gruwel overeind blijft. Maar het is juist deze tijdelijke breuk in de relatie met God

die een religieuze terugkeer bevordert in dit Rusland, dat lange tijd van het Westen gescheiden was door muren en een veelbetekenend symbolisch "ijzeren gordijn". Dit proces van terugkeer naar God heeft al het gedrag gekenmerkt van de " **overlevenden** " van de " **vierde bazuin** ", genaamd " **het beest dat opstijgt uit de afgrond** ", zoals aangegeven en bevestigd door Openbaring 11:13: " **Op datzelfde uur vond er een grote aardbeving plaats, en een tiende deel van de stad stortte in; en bij de aardbeving werden zeventuizend mannen gedood, en de overigen werden bevreesd en gaven eer aan de God des hemels** . " En om zijn profeet te laten weten dat de slachting van deze geestelijke en historische situatie van 1793-1794 zich zal herhalen in de historische context van de " **zesde bazuin** ", geeft God aan de evocatie van deze " **vierde bazuin** " de naam " **tweede wee** " van de " **zesde bazuin** "; Openbaring 11:14: " **Het tweede wee is voorbijgegaan; zie, het derde wee komt spoedig** . " En wat ons in staat stelt de twee vervullingen niet met elkaar te verwarren, is juist het gedrag van de " **overlevenden** " **van de twee goddelijke historische straffen. Want in tegenstelling tot die van 1794, " bekeren** degenen die na de " **zesde bazuin** " " **zich niet meer** ", aldus Openbaring 9:20-21: " **De overige mannen die niet door deze plagen werden gedood, bekeerden zich niet van de werken van hun handen** , zodat zij de demonen niet zouden aanbidden en de afgoden van goud, zilver, koper, steen en hout, die niet kunnen zien, noch horen, noch lopen; en zij bekeerden zich niet van hun moorden, noch van hun toverijen, noch van hun hoerij, noch van hun diefstallen . "

Een ander punt dat de twee straffen van 1793 en 2023 gemeenschappelijk heeft, is dat God het aantal doden telt: in 1793-1794, volgens Openbaring 11:13: " **In datzelfde uur vond er een grote aardbeving plaats, en een tiende deel van de stad stortte in ; zeventuizend mannen werden in de aardbeving gedood , en de overigen werden bevreesd en gaven eer aan de God des hemels** . " En in 2022-2023, volgens Openbaring 9:15: " **En de vier engelen, die gereed stonden voor het uur, en de dag, en de maand, en het jaar, werden losgelaten om een derde deel van de mensen te doden** . " De Franse nationale context van de " **vierde bazuin** " wordt een internationale Europese context in de " **zesde bazuin** ", en dit keer is het " **een derde** " van de Europese bevolking die doodgaat.

Aangekomen in de eindtijd, kunnen de uitverkorenen van Jezus Christus begrijpen dat Hij hen redt, niet alleen door zijn verzoenende offer ten gunste van hen, maar ook door het profetische licht dat hun begrip van de gebeurtenissen die in hun tijd plaatsvinden verlicht. Dit begrip is werkelijk de vrucht van het authentieke " **getuigenis van Jezus** ", dat wil zeggen, " **het getuigenis** " dat zij ontvangen van de God van de waarheid, de Levende God die hen liefheeft en hen redt door hen te beschermen tegen het kwaad dat voortkomt uit leugens.

Concurrentie en complementariteit

Deze twee woorden, " **concurrentie** en **complementariteit** ", vatten de tegengestelde principes van het leven samen die door de duivel en de grote schepper God worden ondersteund.

De keuze van de duivel is die welke van toepassing is op de aarde, die al bijna zesduizend jaar onder zijn controle staat. Volgens dit principe stimuleert concurrentie de ontwikkeling van initiatieven, en in concurrentie zijn er winnaars en verliezers. Het doel is om de andere concurrent te overtreffen tot ze zijn uitgeschakeld. Want het uiteindelijke doel van concurrentie is het verkrijgen van een monopolie. En volgens het spreekwoord "het doel vereist de middelen", onzegt hij die koste wat kost wil winnen zichzelf geen enkel middel. Het principe van concurrentie bevordert de ontwikkeling van immoraliteit. In onze moderne tijd wordt deze concurrentie enigszins gecontroleerd door regels die zijn vastgesteld door westerse, en voornamelijk Amerikaanse, rechtbanken. Maar niets duurt erg lang, en deze regels veranderen afhankelijk van de wensen van de huidige overwinnaars. Sinds 1990 hebben we in het Westen waarden zien verschuiven, van censuur naar de meest ongebreidelde en perverse seksuele vrijheid. Ook werden de uitverkorenen van Christus door hem gewaarschuwd dat ze zich niet moesten laten misleiden door de normen en waarden van hun tijd; Vandaag in vrede, maar morgen in oorlog; vandaag vrij en morgen slaven van een despotisch universeel regime. Daarom moeten we ons losmaken van onze huidige context en terugkijken naar de menselijke geschiedenis, die bestaat uit onophoudelijke oorlogen. Onze 77 jaar van westerse vrede werden ons uitzonderlijk door God gegeven om strategische redenen, maar zodra ze voorbij zijn, zal de harde en autoritaire aard opnieuw de norm worden voor de laatste mensen die in leven zijn gebleven na de slachting door de kernwapens van de Derde Wereldoorlog, oftewel de " *zesde bazuin* " van Apo.9.

In het verleden en tot op de dag van vandaag heeft competitie mannen ertoe aangezet elkaar uit te dagen in georganiseerde spelen of vaak dodelijke duels. Competitie was de drijvende kracht van het leven in het Romeinse Rijk. Om de ladder naar overheersing te beklimmen, aarzelen de meest vastberadenen niet om hun toevlucht te nemen tot de fysieke eliminatie van concurrenten, door middel van moord met alle mogelijke middelen. Ook heeft competitie door de tijd heen lijden, wanhoopskreten en ontroostbare tranen veroorzaakt voor de mensheid. Competitie wordt begunstigd vanwege het principe van de beloning die de winnaar ten goede komt, en in totale onrechtvaardigheid is deze beloning variabel en kan deze exorbitant hoog oplopen. In de oudheid was rijkdom alleen mogelijk voor koningen, de groten, wier erfenissen, doorgegeven van generatie op generatie, alleen maar toenamen, tenzij een wrede gebeurtenis een einde maakte aan deze neergang.

In onze tijd verklaart alleen het principe van concurrentie het functioneren van de Amerikaanse samenleving in de VS. En in een totale morele blindheid vindt de meerderheid van de Amerikanen het normaal dat een bedrijfsleider in zijn eentje rijker wordt dan hele landen in de rest van de wereld. En als deze situatie blijft bestaan zonder de mensheid al te veel te choqueren, komt dat doordat de mogelijkheid om zichzelf te verrijken aan iedereen wordt geboden, en bijna iedereen ervan droomt om van dit aanbod gebruik te maken. Concurrentie wekt

jaloerie op omdat het arm en rijk samenbrengt en met elkaar doet concurreren. En de wereld van de duivel is zo georganiseerd dat geld een vitale noodzaak is, omdat het alles koopt: voedsel, kleding, onderdak, plezier en politieke macht. Het was dankzij zijn enorme familievermogen dat Julius Caesars neef, de jonge Octavianus, de steun van het Romeinse plebs kocht en de eerste Romeinse keizer in de geschiedenis werd onder de naam Caesar Augustus (illuster). Tijdens de middeleeuwen zette de concurrentie lokale heren tegen elkaar op, waarbij de verslagen heer de vazal van de overwinnaar werd en een aanzienlijk deel van zijn bezittingen verloor, dat naar de overwinnaar ging. Het was wederom de concurrentie, die niet door de Rooms-Katholieke Kerk werd gesteund, die de godsdienstoorlogen veroorzaakte die het tijdperk van de gemechaniseerde Bijbeldruk kenmerkten.

Na de nadelen van concurrentie te hebben opgemerkt, is het gemakkelijk te begrijpen dat dit principe van concurrentie volledig moet verdwijnen om echt geluk te bereiken. En het levensprincipe dat ervoor in de plaats komt, is dat van complementariteit, dat op alles van toepassing is: mensen, dieren, planten, bomen, groenten, fruit, enzovoort. Maar ook en vooral de Bijbel, waarvan het essentiële principe juist deze **complementariteit is**, van het eerste boek Genesis tot het laatste, Openbaring.

Door de Bijbel op dit principe van **complementariteit te bouwen**, openbaart God ons niet alleen het verhaal van de menselijke religieuze geschiedenis, maar openbaart Hij ons in de eerste plaats het drijvende principe waarop Hij het volmaakte geluk van Zijn uitverkorenen en Zijn engelen voor de eeuwigheid zal bouwen. Het verschil dat door de ander wordt gebracht, is een weldadige plus voor de hele gemeenschap. En aangezien de beloning er niet meer is, is de bijdrage van een andere persoonlijkheid volledig positief. Het beeld van een fietsketting illustreert de situatie van een samenleving die is gebouwd op het **complementaire model**. De schakels die deze ketting vormen, zijn volkomen gelijk. Leven volgens God leidt tot dezelfde gelijkheid van rechten, ook al zijn de taken en de hiërarchische orde verschillend. De eeuwigheid is daarom alleen wenselijk voor mensen die plezier vinden in deze **complementaire deling**. Daarom heeft God nooit geprobeerd de afhankelijkheid van al Zijn schepselen aan Zijn standaard te verkrijgen. Hij weet allereerst dat het onmogelijk is hen allemaal te overtuigen en Hij is er volledig tevreden mee om in de loop van de tijd de uitverkorenen te selecteren die het profiel hebben dat geschikt is voor Zijn standaard van verlossing en de voorwaarden voor het eeuwige hemelse leven.

Door de hele Bijbel heen introduceert de Bijbel ons in de aardse ervaringen van Gods dienaren. Onze kennis van God begint met het lezen van de Bijbel in Genesis 1 en 2. En in deze verzen leren we wat God goedkeurt of veroordeelt: Hij keurt het licht goed en veroordeelt de duisternis, symbolen van goed en kwaad. In Genesis 2 lezen we: "*En God zegende de zevende dag en heiligde die*." Het is daar, in deze woorden, dat we leren hoe belangrijk de rest van de "*zevende dag*" voor Hem is, en ook voor zijn ware uitverkorenen die zijn smaak en waarden delen. Daarom zal het woord sabbat, na de herinnering aan dit belang vanwege de presentatie ervan als het vierde van Gods Tien Geboden, nooit worden genoemd in zijn profetieën van Daniël en Openbaring. De identificatie

ervan met het " *zegel van de levende God* " uit Openbaring 7:2, berust op een geloofsdaad, die afhankelijk is van de kennis van God. En dit principe bevestigt de uitspraak van Jezus Christus, die zei: " *En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige ware God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt .*" Evenzo wordt in deze profetieën " **zonde** " niet geïdentificeerd omdat het woord "dag van de zon" er niet in voorkomt, en de identificatie ervan blijft ook afhankelijk van geloof, dat God kent of niet. Goddelijke profetieën vermelden dingen niet in duidelijke taal; ze suggereren ze slechts, en het is de Geest van Jezus Christus die de lezers die ze bestuderen, overtuiging geeft van de interpretatie of die niet geeft, afhankelijk van of Hij hen die waardig acht of niet. Onze kennis van God neemt toe met de tijd en de geopenbaarde ervaringen. Al in Genesis 3 leren we dat de bedreigingen die God uitspreekt niet lichtvaardig moeten worden opgevat, want de ongehoorzaamheid van Eva, en later van Adam, werd inderdaad met de dood bestraft, zoals God tegen Adam had gezegd. Evenzo bevestigde de komst van de watervloed in 1655, na de zonde, deze noodzaak om Zijn woord te gehoorzamen op straffe van menselijke genocide. De veertig jaar waarin God zijn volk in de woestijn voedde, bevestigden verder zijn vermogen om hen te laten leven of sterven. Vervolgens werd dezelfde les, door middel van rechters en koningen, gedurende het hele oude verbond herhaald. Vervolgens trad het door God gezegende Israël toe tot het nieuwe verbond, gebaseerd op het bloed dat Jezus Christus vergoten had. Op dit punt in de geschiedenis werden Christus' woorden vervuld: " **Het is volbracht** ." Gods verzoening met de zondige uitverkorenen werd mogelijk, en toen zij de zonde afzwoeren, droeg het offer van rechtvaardig bloed concreet de vrucht van goddelijke genade in hun leven. Jezus waste hen letterlijk en geestelijk van hun zonden. Helaas werd Gods juweel, zijn parel van grote waarde, zijn heilige sabbat, na verloop van tijd, op 7 maart 321, verlaten door een Romeins keizerlijk decreet bevolen door keizer Constantijn I ^{de} Grote. Als gevolg hiervan zouden de vloeken van de goddelijke straf voortduren tot het einde der tijden, bij de wederkomst van Jezus Christus. Maar God had zijn voornemen geprofeteerd om zijn waarheid te herstellen, zo niet op de hele aarde van zonde, dan toch eerst in het geloof van de Zevende-dags Adventisten, dat officieel werd hersteld door het decreet van Daniël 8:14, dat de datum van deze herstelling vaststelt in het voorjaar van het jaar 1843. Maar op dit moment is deze herstelling nog niet letterlijk gerealiseerd, maar het veroordeelt al wel de praktijk van de Romeinse zondag die tot dit voorjaar van 1843 werd gevierd. De sabbat zal door de uitverkorenen pas worden gevierd na het einde van de tweede Adventistische test van 22 oktober 1844, dat wil zeggen vanaf 23 oktober 1844.

Tegelijkertijd met de eis van het herstel van de praktijk van zijn heilige zevendedagsabbat, sinds het voorjaar van 1843 en het najaar van 1844, begon God zijn uitverkorenen zijn grote Openbaring te brengen. Wat voor nieuws kon dit brengen na de aardse bediening van Jezus Christus? Alleen de openbaring van het bestaan van " **zonde** " die de duivel na deze bediening van Jezus Christus in de christelijke Kerk had hersteld. En om deze openbaring concreet te maken, liet God haar rusten op twee profetische boeken: Daniël in het Oude Verbond en Openbaring in het Nieuwe Verbond. En ook hier is het onmogelijk om meer belang te hechten aan een van deze twee boeken, omdat ze ontegenzeggelijk

complementair zijn . Zonder Daniël is Openbaring onbegrijpelijk, en zonder de Openbaring die aan Johannes werd gegeven, blijft Daniël onnauwkeurig en mysterieus. Daniël geeft veel minder details dan de Apocalyps, maar dit gebrek aan kwantiteit wordt gecompenseerd door de kwaliteit van zijn openbaring, omdat hij ons de essentiële grondslagen voor het begrijpen van het oordeel dat God over de joodse en christelijke religies uitspreekt, biedt. Voor de christelijke religie worden deze grondslagen heel eenvoudig als volgt samengevat: Dan. 8:12: " *Het leger werd overgeleverd met de eeuwige om de **zonde*** "; wanneer? In 538; datum van de vestiging van " **zonde** ": 7 maart 321. De tijd van deze overgave aan de Roomse kerk is 1260 dagen-jaren, gepresenteerd in de vorm " *een tijd, tijden en een halve tijd* " in Dan. 7:25: " *Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste, hij zal de heiligen van de Allerhoogste onderdrukken, en hij zal denken tijden en de wet te veranderen; en de heiligen zullen in zijn handen worden overgeleverd voor een tijd, tijden en een halve tijd* . " » Dezelfde tijdsduur wordt gepresenteerd als " *tweeënveertig maanden* " en " *1260 dagen* " in Openbaring 11:2-3: " *Maar laat het buitenste voorhof van de tempel eruit en meet het niet, want het is aan de heidenen gegeven, en de heilige stad zullen zij vertreden, tweeënveertig maanden lang* . En Ik zal mijn twee getuigen, gekleed in zakken, macht geven om te profeteren, *duizend tweehonderdzesig dagen lang* . "

Na deze 1260 feitelijke jaren van vervolging door de Romeinse pausen en de Europese monarchieën, stelt God in Daniël 8:14 het jaar vast waarin de openbaring van zijn oordeel zal beginnen. Dit wordt mogelijk gemaakt door de selectie van de uitverkorenen wier geloof zo op de proef wordt gesteld dat God hen " **waardig** " verklaart in Openbaring 3:4: " *Maar u hebt een paar mannen in Sardis die hun kleren niet bezoedeld hebben; zij zullen met Mij in witte kleren wandelen, omdat zij het waard zijn* . " Op welke basis oordeelt God hen waardig? In tegenstelling tot de menigte valse traditionalistische christenen, onderscheiden Gods uitverkorenen zich door de consistentie van hun gedrag in overeenstemming met hun woorden. Zij beweren de redding van Jezus Christus en God bevestigt hen omdat ze Hem willen gehoorzamen en van vitaal belang achten voor zijn profetische Bijbelse openbaringen. Goddelijke profetieën zijn in de Bijbel opgeschreven, maar ze zijn alleen begrijpelijk wanneer Zijn Heilige Geest de geest van Zijn uitverkorenen verlicht. Deze mensen, die van nature alleen Zijn goddelijke wil willen doen en volbrengen, ontdekken dat het God Zelf is die, hun diepe en ware aard kennende, hen heeft geleid en geleid naar Zijn gehoorzaamheid. Volgens het Bijbelse beeld is het niet het schaap dat zijn meester zoekt, maar het tegenovergestelde: het is " *de goede herder* " die " *zijn verloren schaap komt zoeken* " . En Jezus voegde eraan toe: " *Mijn schapen kennen mijn stem; Ik roep ze en zij volgen Mij* . " Dit onderwerp brengt mij ertoe Paulus' bekering te bespreken. Deze werd mogelijk gemaakt doordat Paulus oprecht hield van de waarheid die geopenbaard was aan zijn volk, Israël, dat God tot bewaarder van Zijn woorden had aangesteld. Hij werd blindelings bezielde door een oprechte ijver, in tegenstelling tot andere bedrieglijke en berekenende Joden, zoals de hogepriester Kajafas of Judas. God, die de gedachten, harten en zielen doorzoekt, kende Zijn ware aard volmaakt. Daarom dwingt Hij Hem door een verblindend visioen om Hem te bekeren en te dienen. Paulus is een typisch voorbeeld van het "

verloren schaap " dat Jezus komt redden uit de handen van de duivel, omdat hij het waard is.

Net als de goddelijke waarheid zijn de uitverkorenen eenvoudige en vooral zeer logische mensen. Om de goddelijke openbaring te begrijpen, is geen hogere opleiding vereist, omdat de geopenbaarde dingen toegankelijk zijn voor de eenvoudigste mensen, doordat God hun intelligentie schenkt.

Zo domineerden eeuwen van geestelijke duisternis het menselijk leven, na het grote licht dat zijn eerste apostelen in Jezus hadden ontvangen, tot de terugkeer van het licht na de 'Adventistische' geloofsbeproeving in de herfst van 1844. Dit was slechts het begin van de terugkeer van het goddelijke licht, maar de essentie werd hersteld: de praktijk van de ware rust van de zevendedagssabbat en het besef van het belang van de profetische openbaring van de Bijbel, die de aankondiging van de uiteindelijke glorieuze wederkomst van Jezus Christus bevestigt. De interpretaties van de profetieën waren nog steeds onjuist en voorlopig, maar de houding van Gods dienaren was Christus' redding waardig. Omdat Hij harten en gedachten doorzoekt, selecteert God zijn uitverkorenen op basis van criteria van waarheid die de aard van de mens raken. Het werkelijke begrip van de geopenbaarde mysteries hangt alleen af van de tijd, omdat het geleidelijk wordt bereikt en zijn hoogtepunt pas bereikt in de laatste dagen van de zesduizend jaar van de uitverkiezing van de uitverkorenen door het goddelijke project.

De "**zonde**" die in Daniël 8:12 wordt onthuld, is de schakel die de beelden van Europa, geïllustreerd in Openbaring door de symbolen "**tien horens en zeven koppen**", **verbindt**. Deze symboliek van de "**tien horens**", voor het eerst aangehaald in Daniël 7:7, wordt in Openbaring door God in drie verschillende tijdperken beoogd, herkenbaar aan de afwezigheid of aanwezigheid van "**diademen**" op "**de koppen**" of op "**de horens**". En in deze benadering doet God opnieuw een beroep op het principe van **complementariteit**. Wanneer deze "**diademen**" zich dus in Openbaring 12:3 op de "**zeven koppen**" bevinden, wordt Europa aangevallen in zijn Romeinse keizerlijke periode; wat doet denken aan de vervolgingen van de eerste christenen, tot aan de bedrieglijke vrede die werd gesticht door keizer Constantijn, de bevelhebber van de afschaffing van de goddelijke sabbat op 7 maart 321. Het was toen dat deze "**zonde**", die door God in Daniël 8:12 werd veroordeeld, werd gevestigd. Maar dit werd gemaskeerd door de invoering van de "dag van de zon", die deze op de eerste dag van de week verving. En zo werd door deze vervanging van de heilige goddelijke sabbat, de "dag van de zon", die door de Romeinse heidenen werd geëerd, de eerste dag van de goddelijke week, "**het merkteken**" van het Romeinse gezag, in tegenstelling tot de sabbat, die zelf "het **koninklijke zegel van de levende God**" vormt. U moet beseffen hoezeer dit werd ervaren als een verraad en een belediging door de Schepper-God, en als gevolg daarvan kon de genade van Christus niet langer worden verkregen door zondaars die een opzettelijke zonde begingen. Want de woorden "**zevende** en **eerste**" wierpen schuld op hen die de door deze Romeinse keizer teweeggebrachte verandering legitimeerden. Maar de verandering van de wekelijkse rustdag werd goed voorbereid door het einde van de "**tien**" jaren van verschrikkelijke vervolging, voorspeld in Openbaring 2:10, gepleegd door de

Romeinse keizer Diocletianus en zijn medekeizers in zijn tetrarchie, tussen 303 en 313. Op bevel van Constantijn bevorderde het einde van de vervolgingen de ontwikkeling van de christelijke religie, en massaal werden onbekeerde mensen gedoopt om toe te treden tot de nieuwe religie, beschermd door de keizer zelf. Al deze oppervlakkige bekeringen accepteerden de verandering van de rustdag zonder enig probleem. Want in die tijd waren de uitverkorenen, de ware, die in staat waren weerstand te bieden, net zo gering in aantal als in enig ander tijdperk, tot aan het onze. Met de invoering van de rustdag op de eerste dag zijn we getuige van de oorspronkelijke vorming van de rooms-katholieke religie. Zoals de worm in de vrucht zit, zo is **het duivelse "merkteken"** de christelijke religieuze leer en praktijk binnengedrongen, en wel voor de aardse eeuwigheid, tot aan de glorieuze wederkomst van Jezus Christus.

diademen " zich in Openbaring 13:1 van de **" zeven koppen "** naar de **" tien horens "**. De Geest geeft hiermee aan dat **het Europa van monarchieën** het doelwit is in de context van zijn onderwerping aan het Roomse pauselijke regime dat van 538 tot 1798 was gevestigd, dat wil zeggen, wat Daniël 8:24 profeteerde door te zeggen: *" De tien horens zijn tien koningen die uit dit koninkrijk zullen opstaan. Na hen zal er nog een opstaan, die anders zal zijn dan de eerste , en hij zal drie koningen onderwerpen. "* Het is daarom deze andere **" koning "** van Daniël die in de Apocalyps wordt aangeduid met het symbool van de **" zeven koppen "**. In dit vers moeten we het belang van de precisie **" hij zal anders zijn dan de eerste "** opmerken, omdat dit **" verschil "** zijn pauselijke religieuze macht is. In tegenstelling tot de beweringen van de Roomse pauselijke kerk zijn de pausen dus geen opvolgers van de apostel Petrus, aangezien God de verschijning van het pauselijke regime plaatst na de verbodsbepaling van het Romeinse Rijk; die werd volbracht vanaf het jaar 395. De schakel die dit tijdperk van Europa met de **" tien horens "** verbindt, is nog steeds de **" zonde "** die door keizer Constantijn werd ingesteld. Maar deze keer wordt de "dag van de zon" opgelegd door een religieuze organisatie, en bovendien is hij omgedoopt tot "dag des Heren" of, in het Latijn, "Dies Domenica" en in het Frans: "zondag". Vanuit onze kennis van deze feiten zal de waarde van ons geloof afhangen van onze reactie. Zijn we verontwaardigd, verbijsterd, uitgedaagd, verbaasd, geschokt, verontwaardigd, of laat het ons koud en onverschillig? Degene die de belediging heeft ondergaan, is niet zomaar iemand. Dit is de grote God, schepper van al het leven, alle dingen, wetten of principes, en de prijs die daarvoor betaald moet worden, is evenredig aan zijn almacht. Of men zich nu bewust is van het probleem of niet, de hele mensheid betaalt de gevolgen van deze goddelijke majesteitsschennis door middel van onophoudelijke, veelvuldige vloeken die haar op vele manieren treffen: vulkaanuitbarstingen, aardbevingen, tsunami's, verwoestende cyclonen, invasies van destructieve insecten, overstromingen, hagel en dodelijke oorlogen, enzovoort. Aan de schuld van keizer Constantijn heeft het Romeinse pausdom **de "arrogantie "** toegevoegd die Daniël 7:8 en 20 hem toeschrijft, door de oorspronkelijke tekst van Gods tien geboden te durven veranderen en zelfs zo ver te gaan dat ze de tekst van het tweede gebod, waarin God het neerknielen voor gebeeldhouwde beelden van aardse of hemelse wezens verbiedt, durfden te schrappen. Dit goddelijke verbod negerend, werpen massa's mensen zich neer

voor beelden van heiligen die door de pauselijke Rooms-Katholieke Kerk zelf heilig zijn verklaard, en begaan zo op religieuze wijze goddelijke gruwelen. Na verloop van tijd reproduceren mensen hetzelfde gedrag, zelfs als de historische context verandert. Maar in onze tijd heeft de lange vrede, die duurde tot het jaar 2022, dit fenomeen versterkt. God en zijn principes worden onterecht en verfoeilijk genegeerd en veracht. De Pauselijke Kerk formaliseerde zo de heidense vorm die het christendom sinds het jaar 321 had gekregen. En toen tussen 1170 en 1789 de goddelijke waarheid via de Bijbel werd verspreid, vervolgde ze de protestantse profeten van God en de Bijbel zelf, waarvan het lezen verboden was, tot de dood; overtreders stelden zich bloot aan de dood, gevangenschap of de koninklijke galeien.

Om een einde te maken aan deze afschuwelijke overheersing, verwekte God de Franse Revolutie en haar wraakzuchtige bloedbad, waarbij hij de belangrijkste schuldigen als slachtoffers nam: de monarchie en de rooms-katholieke geestelijkheid, waaronder paus Pius VI, die in 1799 in de gevangenis van Valence in de Drôme stierf. De godsdienstvrede die God na deze bloedbaden vestigde, was bedoeld om het herstel van zijn leerstellige waarheid te bevorderen. Het was dan ook in deze tijd van godsdienstvrede dat de adventistische processen van 1843 en 1844 konden worden voltrokken. Maar afgezien van de uitverkorenen die in deze beproevingen van profetisch geloof werden geselecteerd, bevorderde de vrede vooral de ontwikkeling van vrij denken en atheïsme, gevormd in de geesten van de Franse revolutionairen. En dit model verspreidde zich naar alle westerse landen van Europa, door middel van de oorlogen onder leiding van Napoleon I ' de keizer van Frankrijk. De situatie kon met de tijd alleen maar verergeren, tot de "**tijd van het einde**" die in Daniël 1 werd voorspeld. 11:40: "**In de tijd van het einde zal de koning van het Zuiden tegen hem opstoten. En de koning van het Noorden zal op hem aanstormen als een wervelwind, met wagens en ruiters en vele schepen; hij zal het land in komen, zich verspreiden als een vloed en overstromen .**" Deze "**tijd van het einde**" vindt plaats aan het einde van de tijd van de verzegeling van de uitverkorenen volgens Openbaring 7:3: "**Breng geen schade toe aan de aarde, noch aan de zee, noch aan de bomen, totdat wij de dienaren van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben .**" Een laatste waarschuwende straf, vergeleken met de Franse genocide van 1793-1794, komt dan om het schuldige Europa en de wereld te treffen.

Het laatste tijdperk van Europa wordt gekenmerkt door de totale afwezigheid van "**diademen**" op de "**tien horens**" en de "**zeven koppen**", zoals op het beeld van Apocalyps 17:3: "**Hij voerde mij weg in de Geest naar de woestijn. En ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest , vol godslasterlijke namen , met zeven koppen en tien horens .**" Het verdwijnen van de "**diademen**" op de "**tien horens**" betekent dat de Geest Europa op het oog heeft in een tijd waarin monarchieën grotendeels zijn vervangen door republikeinse regimes. Maar uit het voorgaande tijdperk hebben deze republikeinse naties de "**godslasteringen**" behouden die verbonden zijn aan de "**zeven koppen**", dat wil zeggen, verbonden aan de pauselijke stad van Rome. Op dezelfde manier draagt het nieuwe "**scharlaken**" "**beest**" de kleur die

geassocieerd wordt met het rooms-katholieke pauselijke regime dat " *Babylon de Grote* " wordt genoemd in Openbaring 17:4: " *De vrouw was gekleed in purper en scharlaken , en versierd met goud, edelstenen en parels. Zij had een gouden beker in haar hand, vol gruwelen en de onreinheid van haar hoererij.* " En " *scharlaken* " is, net als "karmozijnrood " en " *purper* ", de kleur van " *zonde* " volgens Jesaja 1:18: " *Komt nu, en laten wij samen richten!*" zegt Jahweh. " *Al waren uw zonden als scharlaken , zij zullen wit worden als sneeuw; al waren zij rood als karmozijn , zij zullen worden als wol .* " » Een *scharlakenrode* " mantel " symboliseerde de " *zonde* " die op Jezus werd gelegd in Mattheüs 27:28: " En zij trokken Hem zijn kleren uit en deden Hem een *scharlakenrode mantel om* ." Maar deze " *scharlaken mantel* " bevestigde ook zijn status als " *koning der Joden* "; " *scharlaken* " was eveneens een teken van koningschap.

Dit beeld uit Openbaring 17:3 is dat van ons westerse kamp, dat het religieuze erfgoed van de Rooms-katholieke pauselijke kerk deelt. **Deze deling betreft Ook de protestantse naties, erfgenamen van de eerste-dagsrust die door de Rooms-Katholieke Kerk werd geleerd. Maar het is ook het beeld van de laatste universele regering** die gevormd en gevestigd zal worden door de overlevende rebellen van de Derde Wereldoorlog. Dit laatste aardse autoritaire regime wordt in Openbaring 13:11 gesymboliseerd door het " *beest dat opkomt uit de aarde* ". Het verschijnt, na verloop van *tijd* , na het " *eerste beest* ", dat zelf " *opkwam uit de zee* " in Openbaring 13:1. In deze opeenvolging " *zee en land* ", profeteert God de opeenvolgende heerschappijen, eerst de rooms-katholieke, dan de Amerikaanse protestantse, volgens het beeld dat in Genesis 1:9-10 wordt voorgesteld: "En God zei: *Laat de wateren onder de hemel samenvloeien in één plaats, en laat het droge verschijnen. En het gebeurde. God noemde het droge aarde , en de samenvloeiing van de wateren noemde Hij zeeën . En God zag dat het goed was .*"

complementaire karakter van de profetische montage wordt aangetoond door opeenvolgende overzichten van het christelijke tijdperk vanuit verschillende perspectieven, en al deze overzichten overlappen elkaar om de **complementaire** boodschappen te vormen die God openbaart. Het belang van profetie wordt misschien pas duidelijk voor sommigen van de uitverkorenen wanneer zij overtuigend bewijs zien van de interpretaties die hun worden voorgelegd. Ik herinner u eraan dat het voor sommigen te laat zal zijn wanneer de profetie in vervulling gaat, aangezien God in Ezechiël verklaart: 33:33: " *Wanneer deze dingen gebeuren, en zie, ze gebeuren! Dan zullen zij weten dat er een profeet onder hen was.* " Ze zullen het weten, ja, maar te laat, want deze boodschap betreft degenen tot wie God in vers 32 hierboven tegen zijn profeet zegt: " *Zie, u bent voor hen als een aangename zanger, met een schone stem en meester in muziek. Ze luisteren naar uw woorden, maar ze brengen ze niet in praktijk .* " Ik ken dit vers goed, omdat het door de Geest werd gepresenteerd aan iemand die mij erover ondervroeg. Contexten veranderen, maar opstandig menselijk gedrag blijft voortbestaan in ongeloof. Nee, om God welgevallig te zijn, moet de mens niet wachten op de vervulling van geprofeteerde dingen, hij moet erin geloven voordat hij het bewezen bewijs heeft. Geloof is een vertrouwen dat van tevoren aan de openbarende God is gegeven. En wanneer de vervulling van dingen komt,

behoudt God alleen het gebrek aan geloof dat eerder door de ongelovigen is getoond, of, integendeel, het geloof dat bij zijn ware uitverkorenen is opgemerkt. Daarom zijn de bewijzen die aan de uitverkorenen worden aangeboden door De profetieën gaan niet over hun vervulling, maar ze verschijnen in de ontdekking en het begrip van de subtiliteiten die God demonstreert in zijn profetische ordening. Dit is het bewijs dat God welgevallig acht, omdat zijn uitverkorenen de oneindige, onbegrensde wijsheid en intelligentie van zijn goddelijkheid ontdekken en bewonderen. Het begrijpen van de Bijbelse profetieën houdt in dat God een spiritueel diploma uitreikt aan de uitverkorene die bewijst dat hij het waardig is. Want Bijbelse profetieën condenseren en reproduceren de leringen die door de hele Bijbel worden gegeven, van Genesis tot Openbaring. Het is deze profetische studie die ons in staat stelt te bevestigen dat alle boeken waaruit de Bijbel bestaat de uitdrukking zijn van de inspiratie van de ene Geestelijke God die ons bezocht, verborgen in een menselijk lichaam in Jezus Christus.

Van klein lichtje naar groot lichtje

Met reden en nut hechten we belang aan de data 1843 en 1844 van de eerste twee adventistische processen. Maar het is hoog tijd om te weten dat de datum 1994 gekenmerkt werd door een glorie die groter was dan deze twee data. En dit ondanks het karakter van deze spirituele ervaring, die onderdrukt en genegeerd werd door adventisten over de hele wereld. Toch is het op deze datum, 1994, dat God het grote licht schonk dat voorspeld werd in het allereerste visioen dat Hij gaf aan zijn profetes Ellen Gould White en dat zij beschrijft in haar werk "Early Writings". Dit grote licht verdient deze kwalificatie, omdat het, in tegenstelling tot het vorige, dat tussen 1844 en 1873 werd vastgesteld, definitief is en nooit in twijfel zal worden getrokken. Het belang ervan wordt bevestigd door het feit dat God de waarde van het oorspronkelijke Adventistische erfgoed ontkent door in zijn boodschap aan " **Laodicea** " te zeggen, de naam voor het laatste tijdperk van officieel institutioneel Adventisme, in Openbaring 3:17-18: " *Omdat u zegt: Ik ben rijk, en ik heb alles wat ik wil en heb aan niets gebrek, en u weet niet, dat u ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt bent, raad Ik u aan om van Mij te kopen goud, dat in het vuur gelouterd is, opdat u rijk zult worden, en **witte kleren** , opdat u bekleed zult worden en de schande van uw naaktheid niet zichtbaar zal worden; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat u kunt zien .*" In dit vers bevestigt de noodzaak om van Jezus Christus " **witte kleren** " te verkrijgen de vraag naar de status van de pioniers van het adventisme, die God in Openbaring 3:4 op het oog heeft en aanwijst, door over hen deze zegenende woorden te zeggen: " *Maar u hebt in Sardis enkele mannen die hun kleren niet bezoedeld hebben; zij zullen met Mij wandelen in **witte kleren** , omdat zij het waardig zijn .*" Deze waardigheid is duidelijk verloren gegaan en de noodzaak om het leerstellige erfgoed van de adventistische traditie in twijfel te trekken is evident en onderbouwd. En dit temeer omdat het grondvers van het adventisme, Daniël 8:14, volledig opnieuw vertaald moet worden. De oude vertaling " *Tot tweeduizend driehonderd avonden en morgens, dan zal het heiligdom gereinigd worden* "

wordt volgens de Hebreeuwse tekst: " **Tot avond en morgen tweeduizend driehonderd, en heiligheid zal gerechtvaardigd worden.** " Dit is geen simpele reiniging, maar een volledige hervertaling. En deze keer heeft de boodschap het voordeel dat ze helder en begrijpelijk wordt, omdat het niet langer gaat om een hemels heiligdom dat gereinigd moet worden, maar om goddelijke en menselijke " **heiligheid " die " gerechtvaardigd " moet worden door de " eeuwige gerechtigheid " die door Jezus Christus is gebracht, volgens Dan. 9:24: " Zeventig weken zijn bepaald over uw volk en over uw heilige stad, om de overtreddingen te beëindigen en de zonden te verzegelen, om de ongerechtigheid te verzoenen en om een eeuwige gerechtigheid aan te brengen , om het visioen en de profetie te verzegelen en om het Heilige der Heiligen te zalven . " De boodschap van Dan. 8:14 wordt logisch en samenhangend omdat ze verschijnt na de beschuldigingen die God doet tegen het valse christendom, erfgenaam van de rooms-katholieke gruwelen die in vers 13 worden genoemd, dat eraan voorafgaat: " *Ik hoorde een heilige spreken, en een andere heilige zei tot hem die sprak: Hoe lang zal het visioen over het dagelijks ~~offer~~ en over de verlaten zonde gaan? Hoe lang zullen ~~het heiligdom~~, de heiligheid en de leger ~~vertrapt worden~~?* ". Vanaf het voorjaar van 1843, het einde van de 2300 avond-ochtenden die beginnen in het voorjaar van het jaar 458, sluit God de deur van zijn genade voor dit valse christendom dat betrekking heeft op alle officiële christelijke religies die de rest van de eerste Romeinse dag praktiseren. De selectie van de uitverkoren Adventisten kan daarom beginnen vanaf dit voorjaar van 1843, en dit is het doel van de twee valse aankondigingen van de wederkomst van Jezus Christus, eerst voor de data van het voorjaar van 1843, en vervolgens voor 22 oktober 1844. Voor God maakt het niet uit dat Jezus niet op deze twee data komt, voor hem is het enige dat telt de manier waarop deze aankondigingen worden ontvangen door de kandidaten voor de geloofstest. En daar worden de discipelen van Descartes automatisch gediskwalificeerd, omdat Gods redenering niets cartesiaans heeft, maar uiterst subtiel is. Want voor hem speelt wat vals is, de rol van waarheid, gedurende een beperkte tijd van beproeving. Het onware dat God gebruikt is geen leugen, want God gebruikt het om zijn uitverkorenen te redden, in tegenstelling tot de duivel die de onwaarheid van zijn leugens gebruikt om menselijke zielen te vernietigen.**

Wat betreft profetisch begrip, het kleine licht van 1844, symbolisch " **de middernachtroep** " genoemd volgens " **de gelijkenis van de tien maagden** ", is in niets meer te vergelijken met het grote licht. Sterker nog, in 1994 verlichtte het door God gebrachte licht de 12 hoofdstukken van het boek Daniël en de 22 hoofdstukken van het boek Openbaring volledig. Pas in 2018 brachten nieuwe lichten mij ertoe de profetische parels die verborgen liggen in het boek Genesis te bestuderen en te delen. Op diezelfde datum liet de Geest mij het bestaan ontdekken van een profetische boodschap, vervat in de oorspronkelijke tekst van Gods tien geboden. En het was opnieuw in het voorjaar van dit jaar, 2018, dat de uitleg die leidt tot het vaststellen van de wederkomst van Jezus Christus in het voorjaar van 2030, aan mij werd geopenbaard, en aan mijn broeder in Christus Joël, die mij steunt en effectief helpt dankzij de gaven en het uitzonderlijke historische geheugen dat God hem heeft gegeven.

Ik wacht al sinds 1982 op de voltooiing van de Derde Wereldoorlog, die zich sinds 24 februari 2022 in Oekraïne voorbereidt. En ik zie het eindelijk gebeuren. Niet dat ik haast had om deze angstaanjagende context te betreden, maar omdat ik wist dat de gebeurtenis onvermijdelijk was, omdat voorspeld door de Schepper. Deze verschrikkelijke fase lag voor me, en daarna de nog verschrikkelijker: de laatste geloofstest waarin een doodvonnis zal worden uitgesproken tegen allen die Gods heilige sabbat viëren. En aan het einde van deze test, uiteindelijk, de verlossing die de glorieuze en goddelijke Jezus Christus brengt.

De constante groei van goddelijk licht heeft ook mijn kennis van God vergroot, en ik ben me gaan realiseren hoezeer zijn ware beeld wordt genegeerd door de bewoners van de aarde en in de eerste plaats door hen, door christenen tot en met de Zevendedagsadventisten, die sinds 1994 door God in de steek zijn gelaten. Met de tijd en de technologie is de aarde een klein dorp geworden waar iedereen het bestaan en de gewoonten van anderen ontdekt. Als gevolg van deze internationale uitwisselingen ontwikkelt zich over de hele aarde een internationaal mensentype. Dezelfde consumptievoorkeuren, dezelfde interesse in technologie en de vooruitgang ervan, dezelfde soorten eten en drinken, en ook, en bovenal, dezelfde valse opvatting van de Schepper. In China, het land dat de grote Draak aanbidt, vertegenwoordigen de "ying" en de "yang" de tegengestelde principes van goed en kwaad. De krachten zijn gelijk, en de winnaar is soms de een, soms de ander. Deze filosofieën zijn onze westerse samenleving binnengedrongen. En dit is des te gemakkelijker gemaakt doordat de rooms-katholieke religie het christelijk geloof al lang presenteert onder dit principe: God is de god van het goede, Satan de duivel is de god van het kwade. Het zou juist zijn om te zeggen: God is de waarheid, Satan de duivel is de leugenaar en de leugen. Dit alles omdat God soms opstandige mensen en slechte engelen kwaad doet. Omgekeerd kan Satan zijn slachtoffers ook wel eens goed doen om ze te verleiden. Maar de tijd van "wei" is voorbij; we moeten ons nu bevrijden van de valse vooroordelen die door menselijke religieuze tradities worden overgedragen. Nee, er is geen God van het goede en een god van het kwade zoals veel westerlingen zich die voorstellen, zoals Chinese of hindoeïstische oosterlingen. De werkelijke situatie is heel anders, want er is maar één God, de Scheppergeest, die goed of kwaad geeft. Wanneer hij kwaad doet, kan hij dat rechtstreeks zelf doen via de natuur, of hij kan de handeling toevertrouwen aan de duivel en zijn demonen. Maar hij, en alleen hij, beslist alles. De demonen hebben al laten zien dat ze de kracht van de Schepper, geïncarneerd in Jezus Christus, niet kunnen weerstaan. Ze vrezen hem en onderwerpen zich aan zijn gezag. Het kamp van het goede en dat van het kwade zijn daarom absoluut niet aan elkaar gelijk. Maar deze verkeerde opvatting van de dingen blijft bestaan omdat mensen het slachtoffer zijn van hun Bijbelse onwetendheid en de invloed van valse, buitenlandse filosofieën.

Als laatste samenvatting van mijn kennis van de Bijbelse profetieën merk ik overeenkomsten op tussen de tijdperken die zijn vastgelegd in de indeling van de profetische tijd. De belangrijkste indeling is gecentreerd rond het jaar 1844. We hebben daarom een tijdperk tussen de apostolische tijd en 1844, en een

tijdperk tussen 1844 en de wederkomst van Jezus Christus. Deze twee tijdperken volgen dezelfde dubbele ervaring. Ze beginnen in een tijd van licht, gaan door een tijd van overheersing door de duisternis, en het goddelijke licht keert terug om de aangenomen doctrinaire dwalingen te herstellen. Ik werk dit idee uit voor het tijdperk vóór 1844. Het begint in het doctrinair zuivere en volmaakte apostolische licht, gaat dan tussen 538 en 1798 door een tijd van diepe duisternis, maar tegen de tijd van de Reformatie van de 16^{eeuw} herstelt het Bijbelse licht evangelische waarheden zoals verlossing geschonken door genade en geloof, gebaseerd op uitsluitend de Bijbelse Schrift. Voor de periode na 1844: Adventistische beproevingen brengen het geloof van de Zevendedagsadventisten voort, ijverig voor goddelijke waarheid; het Adventistische geloof reproduceert het volmaakte geloof van de apostelen. Na verloop van tijd wordt het Adventisme werelds en verliest het zijn liefde voor de waarheid, en duisternis overheerst het tot 1994, wanneer God een nieuwe Adventistische hoop op de wederkomst van Jezus Christus doet ontstaan. Het grote profetische licht dat met deze hoop gepaard gaat, wordt verworpen en veracht, ondanks de waarschuwing van God in 1 Tess. 5:19-20-21: " *Doof de Geest niet uit. Veracht de profetieën niet. Maar toets alles; behoud het goede.* " En in deze geloofsbeproeving kiest God zijn laatste uitverkoren dragers van zijn grote en onnavolgbare licht. In het Adventistische tijdperk is het jaartal 1994 daarom vergelijkbaar met dat van de 16^{eeuw}. Zo kunnen we beter begrijpen hoe God in 1844 de teller weer op nul zet. Zijn vereiste van de ware sabbat op de zevende dag legt nieuwe fundamenten die bepalend zijn voor het verkrijgen van verlossing. Genade wordt nu verkregen op voorwaarde dat de geroepene bewijst dat hij de verkiezing waardig is door zijn liefde voor de profetische Bijbelse waarheid. De kennis van de sabbat die hij aanneemt, reproduceert geleidelijk, door het symbool van de " *twalf stammen* " uit Openbaring 7, een beginstadium van volledige verlichting vergelijkbaar met de tijd van de " *twalf apostelen* ". Zo rechtvaardigt de opeenvolging van de twee tijdperken de verwijzing naar de " **24 oudsten** " uit Openbaring 4:4: " *Rond de troon zag ik vierentwintig tronen, en daarop vierentwintig oudsten, gekleed in witte gewaden en met gouden kronen op hun hoofden.* Deze " **oudsten** " " **zitten** " omdat ze de overwinning hebben behaald zoals Christus vóór hen, tot wie God profetisch zegt in Psalm 110:1: " *Een psalm van David. JaHWeH zegt tot mijn Heer: Zit aan mijn rechterhand, totdat Ik uw vijanden tot een voetbank voor u gemaakt heb.* "

Van 1844 tot op de dag van vandaag is het niet-strijdende christelijke geloof lauw, formalistisch, traditioneel en daardoor erg oppervlakkig geworden. In het vorige hoofdstuk citeerde ik dit vers waar Jezus zei: "Dit **is het eeuwige leven, dat zij U kennen.**" U, de enige ware God, en Jezus Christus, die U gezonden hebt." Nu vertelt de Geest ons in Genesis 4:1: " **Adam had gemeenschap met Eva, zijn vrouw, en zij werd zwanger en baarde Kaïn, en zei: Ik heb een man geformeerd met de hulp van JaHWéH.** " In dit vers neemt het werkwoord " **kennen** " een seksuele vorm aan, wat bewijst dat God in geen geval tevreden kan zijn met een oppervlakkige relatie, omdat Hij van zijn ware

uitverkorenen een diepe, oprechte en maximale gemeenschap eist; wat traditionalistische christelijke religies diskwalificeert.

Lange tijd, en tot aan Gods afwijzing van het institutionele adventisme, vergisten de theologen zich in hun interpretatie van de verwijten die Jezus zijn dienaren in zijn boodschap van " **Laodicea** " **toewerpt. Ze interpreteerden zijn " laauwheid** " altijd als een gebrek aan broederliefde, met name als een teken van zegen in de boodschap van " **Filadelfia** ", waarvan de naam precies "broederliefde" betekent. Waar zit dan hun fout? Die is gebaseerd op het feit dat Jezus zijn Uitverkorene geen gebrek aan broederliefde kan verwijten, omdat deze vrucht niet van haar afhangt, want broederliefde is een gave van God: Hij geeft haar of niet. Aan de andere kant draagt de Uitverkorene de verantwoordelijkheid voor wat God ervan weerhoudt haar deze vrucht van broederliefde te laten dragen. Het is ook een gebrek aan liefde, maar dan meer spiritueel, een gebrek aan liefde voor de goddelijke profetische waarheid die Jezus Christus claimt als de " **weg** die door **de waarheid tot het eeuwige leven** leidt ", volgens Johannes 14:6. Laten we deze " **waarheid** " wegnemen, wat het geval is met de Uitverkorene " **Laodicea** "; de " **weg** " is onderbroken en leidt niet langer naar het " **eeuwige leven** ". In deze uitdrukking krijgt " **de waarheid** " een grote betekenis, omdat dit de verbinding is tussen " **de weg naar het eeuwige leven** ".

Laten we ter bevestiging dit andere citaat niet vergeten, dat vaak slecht vertaald is: het woord " **waarheid** " **is vervangen door het woord "trouw"**. » origineel: " **de waarheid van YaHVéH blijft voor eeuwig** ", volgens Ps.117:2.

Wat het officiële adventisme niet heeft begrepen, is dat de boodschap die Jezus Christus heeft geformuleerd, gebaseerd is op een specifieke ervaring die geen algemeenheid is. In specifieke historische omstandigheden, namelijk tussen 1980 en 1991, presenteerde ik namens God in Christus aan de lokale leiders van het adventistische bolwerk Valence in de Drôme, in Frankrijk, het licht van de profetieën van Daniël en Openbaring, perfect en integraal ontcijferd met behulp van de Bijbel, waarvan de verspreide leringen alle antwoorden en verklaringen bieden. En omdat dit licht gepaard ging met een aankondiging van de wederkomst van Christus in het jaar 1994, werd de boodschap geweigerd en werd de boodschapper ervan, namelijk mijn nederige en eenvoudige persoon, officieel uit de instelling gezet, maar niet in 1994, toen de feiten mij ongelijk zouden hebben gegeven, maar zonder te wachten op deze datum, vanaf de herfst van het jaar 1991; wat nog ongerechtvaardigder en daarom hoogst verwerpelijk is voor de rechtvaardige en goede God. Want, ik herinner u eraan, in 1843 en 1844 was het juist door twee valse aankondigingen van de wederkomst van Christus dat God het geloof van de christenen van die tijd op de proef stelde. En waarom deze valse aankondigingen? Om zijn ware uitverkorenen van die tijd terzijde te schuiven, of te heiligen. De ware of de valse had slechts één doel: de diepe en ware spirituele aard onthullen die elke christen in zichzelf verbergt. Deze adventistische ervaringen zijn vergelijkbaar met de berekening van de redenering die God aan de wijze Salomo gaf in het geval van het kind waar twee moeders ruzie over hadden. Door te bevelen dat het kind in tweeën moest worden gesneden, wist Salomo dat zijn bevel niet hoefde te worden uitgevoerd, omdat de ware moeder haar zoon liever zou verliezen dan hem te zien sterven. Evenzo wist God dat Jezus niet zou

komen in 1843, noch in 1844, noch in 1994, maar elke keer, in de duistere massa van valse hypocriete christenen van die tijd, als de sterren aan de donkere hemel, zouden de onzichtbare aard van zijn ware uitverkorenen helder schijnen. En hij verkreeg in 1844 wat hij wilde bereiken: een vergadering van uitverkorenen, maar slechts voor korte tijd gekozen, totdat satanische duisternis haar controleerde en overmeesterde, zozeer zelfs dat God in 1994 gedwongen werd haar over te geven aan het kamp van het kwaad. En vanaf begin 1995 wijdde de officiële alliantie van het Adventisme met de protestantse federatie deze overgave concreet in, waardoor de Adventkerk een vergadering van gevallen mensen was geworden. In de woorden van Jezus Christus werd zij toen door Hem " **uitgebraakt** ". En deze keuze van het werkwoord "uitbraken" is rijk aan lessen. Want wie overgeeft, voelt zich misselijk. In dit beeld verwerpt de liefde van Jezus Christus met walging de onwaardige geroepenen die Hem verachten.

Het nageslacht van Abraham

Dit onderwerp wordt al sinds de apostel Paulus veelvuldig besproken door christenen. Vandaag nodig ik u echter uit om nieuwe en originele aspecten van dit onderwerp te ontdekken.

Ik betwist Paulus' uitleg niet dat Abrahams zaad Christus is. Ik zal aantonen dat er in feite twee soorten Abrahams zaad zijn: het ene is vleeselijk, het andere geestelijk.

Letterlijk betreft Abrahams eerste nageslacht zijn zoon Isaak. En de volgende studie zal aantonen dat de opeenvolging van Abrahams nakomelingen een vorm reproduceert die analoog is aan de ervaring die Adam meemaakte. Deze bestaat erin Abraham zelf tot een nieuwe Adam te maken. Laten we deze fasen van zijn nageslacht volgen.

Zijn zoon Isaak wordt geboren als Christus, door een wonder van God.

Zijn zoon Isaak wordt door zijn broer Ismaël mishandeld, net zoals Christus door zijn Joodse broers mishandeld zal worden.

Zijn zoon Isaak stemt ermee in geofferd te worden op het altaar dat zijn vader had opgericht in gehoorzaamheid aan Gods gebod. Zo stemt ook Jezus Christus ermee in zijn leven te offeren in gehoorzaamheid aan het gebod van de Vader.

Als volwassene neemt Isaak degene die God voor hem uitkiest tot vrouw. Zo zal ook Jezus Christus zijn vrouw hebben, zijn Uitverkorene, gevormd uit de verzameling van zijn uitverkorenen, verlost door zijn bloed vergoten aan het kruis. En deze geestelijke "Bruid" bestaat uit uitverkorenen die door God zijn gekozen.

Deze vergelijking met Christus geldt ook voor Adam, de eerste mens die door God naar het beeld van Christus werd geschapen.

Ook Adam heeft zijn vrouw niet zelf uitgekozen, het was God die haar aan hem gaf.

Adam kreeg twee zonen, Kaïn en Abel. Abraham kreeg twee zonen, Ismaël, de buitenechtelijke zoon, en Isaak, de wettige zoon.

Kaïn doodt zijn broer Abel uit jaloezie; op dezelfde manier is Ismaël jaloers op Isaak, de wettige zoon en erfgenaam, en mishandelt hem.

Om Abel te vervangen, die door zijn broer Kaïn was gedood, gaf God Adam een nieuwe zoon genaamd "Seth". Evenzo waren Isaaks twee zonen tegenpolen: Esau was vleeselijk, Jakob was geestelijk. Jakob voelde zich met de dood bedreigd vanwege de list die hij zijn broer had aangedaan om hem zijn geboorterecht af te nemen voor eigen gewin. Het was niet Esau die tegen hem vocht, maar God zelf, en aan het einde van het gevecht doodde God hem geestelijk door hem Israël te noemen. Onder deze nieuwe naam was Israël vergelijkbaar met Seth, Adams derde zoon, die eveneens zeer geestelijk was en door God gezegend.

Seth zal nakomelingen voortbrengen van " **zonen Gods** " tot de vermenging van de huwelijken van de laatste nakomelingen met de " **dochters van de mensen** ", volgens Genesis 6:2. Op dezelfde manier zal Israël twaalf zonen voortbrengen die de grondleggers zullen worden van de twaalf stammen van het

vleselijke Israël van het Oude Verbond, dat op de lange termijn door God veroordeeld zal worden vanwege zijn onnatuurlijke bondgenootschappen, zijn pacten met zijn vijanden en zijn verwerping van de Messias Jezus.

De afvalligheid van de zonen van Seth wordt bestraft met het water van de zondvloed. Evenzo wordt de uiteindelijke afvalligheid van het vleselijke Israël bestraft met de nationale dood, na de verwerping van zijn Messias.

Dit bewijst dat God via Isaak een nieuwe menselijke constructie op zich nam, die de vorm aannam van het Israël van de oude verbintenissen waarin Christus werd geboren, de verlosser van de zonden van zijn uitverkorenen.

De grote les van deze demonstratie is dat we moeten begrijpen hoe dit oude verbond geprogrammeerd was om te verdwijnen, omdat het vervangen werd door het nieuwe verbond. En dit brengt me ertoe deze dingen te benadrukken.

Wie was Abraham? Eén man te midden van alle zondaars die de aarde in zijn tijd bevolkten. Hij leefde in Ur der Chaldeeën, te midden van mensen die verdorven en zondig waren voor God. Maar God rukte hem uit zijn omgeving om hem te zegenen omdat hij het waardig was. En op dit punt in de aardse geschiedenis is Abraham de geestelijke vader van ware gelovigen, het beeld van de uitverkorenen die door het bloed van Christus verlost zullen worden uit alle zondaars der aarde. Het is daarom essentieel om te onthouden dat Abraham, voordat hij de grondlegger was van een nageslacht dat de vorm van het vleselijke Israël zal aannemen, het beeld is van de uitverkorenen die uit de heidense volken werden uitgekozen. Lange tijd onwetend van Abrahams verhaal, negeerden de heidense volken het ware reddingsprogramma dat God had gepland. Het moet gezegd worden dat de Joden, jaloers op hun voorrechten, geen deelgenoten waren en nog steeds zijn. De jaloezie van de "**Joden van de synagoge van Satan**" wordt door Jezus Christus in zijn Apocalyps in herinnering gebracht, in Openbaring 2:9 en 3:9. Het christelijke aanbod van verlossing dat aan de heidenen werd gedaan, irriteerde hen hevig en ze bestreden deze nieuwe concurrentie met afschuwelijke methoden, met als doel hen te laten sterven, net als hun Meester Jezus Christus.

Nu deze dingen en dit oude verbond achter ons liggen, kunnen we het ware reddingsplan dat God voor al zijn uitverkorenen heeft voorbereid, ten volle waarderen. Want ondanks hun uiterlijk of hun taal, worden de uitverkorenen uit de hele aarde uitgekozen, uitsluitend op basis van hun liefde voor de waarheid van God en de profane waarheid. Want liegen is in al zijn vormen afschuwelijk; dit omdat het altijd iemand leed bezorgt. Het is gemakkelijk voor de ene mens om de andere te bedriegen, maar God bedriegen is onmogelijk. Daarom heeft "**leugen**" in zijn standaard van eeuwige redding geen plaats meer, zoals Jezus ons eraan herinnert in Openbaring 22:15: "**Daar zijn de honden, de tovenaars, de hoereerders, de moordenaars, de afgodendienaars, en ieder die de leugen liefheeft en doet!**"

Voor God bestaan er geen kleine of grote leugens, er zijn alleen leugens, de vrucht van de duivelse geest van Satan en zijn demonen die door God ter dood zijn veroordeeld. Daarom prijst Hij, in absolute tegenstelling, de zuiverheid, de volmaakte transparantie van het karakter dat vereist is voor Zijn uitverkorenen, die het beeld van het "**kristal**" aannemen, in Openbaring 22:1: "**En Hij toonde**

*mij een rivier van water des levens, **helder als kristal** , die voortkwam uit de troon van God en van het Lam . "* Wat vertelt God ons in dit beeld? Vertaald: En Hij toonde mij een levend volk, waarvan het karakter helder als kristal in overeenstemming was met het oordeel (*de troon*) van God in Jezus Christus, die het gebouwd en geschapen heeft.

Door de eeuwen en millennia heen heeft het bestaan van het vleselijke Israël de toegang van heidenen tot Gods volk vertraagd, maar niet verhinderd. Rachab, de prostituee van Jericho, was een sprekend voorbeeld. Ruth, de weduwe van buitenlandse afkomst, is een ander. God heeft nooit verhinderd dat een heiden die waardig werd geacht voor zijn redding, zijn volk zou binnengaan. Maar het is waar dat zij de waarheid pas massaal omarmden na de dood en opstanding van Christus.

Samenvattend, de Bijbelse openbaring, presenteert de geschiedenis, geplaatst onder het teken van het Oude Verbond, zich als een concrete levenservaring, geplaatst onder de norm van goddelijke wetten, tussen haakjes geplaatst tussen de twee fasen van de verlossing die aan de heidenen werden gepresenteerd. God biedt ons deze ervaring aan als voorbeeld, om ons in wezen te laten weten wat we absoluut niet mogen herhalen. Want in deze ervaring zijn goede voorbeelden om na te volgen zeer zeldzaam. En in de meerderheid zijn het vooral fouten, oordeelsfouten en opstandige handelingen die ons worden voorgehouden, zodat de goddelijke veroordeling hiervan wordt onthuld. De waarlijk uitverkorenen zullen deze fouten niet voortbrengen, omdat hun gehoorzame natuur hen ertegen beschermt. Hun liefde voor God en zijn waarheid is hun wapenrusting en hun borstharnas, omdat ze er geen plezier in hebben de God die ze met heel hun ziel liefhebben, te schaden.

Deze studie helpt ons beter te begrijpen waarom de Joden, toen Jezus zich aan hen presenteerde, beweerden afstammelingen van Abraham te zijn. Ze waren volledig vergeten dat Abraham zelf vanaf het begin een eenvoudige heiden was geweest. Hun vleselijke opvatting van hun Israël had hen er trots toe gebracht de heidenen te beschouwen als gewone " *stenen* " zonder ziel. En wetende wat hun geheime gedachten waren, profeteerde Jezus de bekering van de heidenen door hen in Matteüs 3:9 te vertellen: " *En denk niet bij uzelf te zeggen: 'Wij hebben Abraham tot vader!' Want ik zeg u dat God bij machte is uit deze **stenen** kinderen voor Abraham te verwekken.* " En dat is precies wat Hij op het punt stond te doen.

Paulus, te zeer gehecht aan zijn Joods-zijn, begreep deze heidense oorsprong van het goddelijke reddingsproject niet, maar zijn leer over Romeinen 11 roept de essentiële lessen in herinnering; met name het risico voor bekeerde heidenen om de fouten van Joods ongeloof te reproduceren; wat zou voortvloeien uit een veronachtzaming van de Bijbelse en historische waarschuwing die de Joden, die van de verlossing zijn uitgesloten, zo duur te staan komt. Helaas worden waarschuwingen systematisch genegeerd door mensen die van nature opstandig en trots zijn, of simpelweg onverschillig. De ongehoorzaamheid van ongelovigen en ongelovigen is daarom geen verrassing, maar blijft het onderwerp van een observatie die op de lange termijn het oordeel van God en zijn doodstraf rechtvaardigt.

In Abraham schept God dus, parallel aan Adams nakomelingen, een nieuwe mensheid waarin Hij van plan is Zichzelf te "openbaren". En dit werkwoord "openbaren" alleen al vat Zijn hele programma samen, aangezien de gehele Bijbelse openbaring precies eindigt met Zijn grote profetische Openbaring, Openbaring genaamd, wat betekent: Openbaring. En het eerste vers van hoofdstuk 1 bevestigt de rol ervan: " ***De Openbaring van Jezus Christus, die God Hem gaf om aan Zijn dienaren te tonen wat spoedig moet gebeuren, en die Hij bekendmaakte door Zijn engel naar Zijn dienaar Johannes te zenden .*** " Maar wees voorzichtig, deze Openbaring is slechts de uitbreiding van Zijn grote Openbaring in Jezus Christus. Deze laatste profetie is nuttig voor Zijn dienaren die Hem in Jezus Christus herkenden. Het hoogtepunt van Gods openbaring was daarom Zijn incarnatie in het goddelijke en menselijke vlees, Jezus van Nazareth genaamd. Want ondanks al zijn uiterlijk en zijn conformiteit aan het normale menselijke model, werd dit lichaam door God gekenmerkt door een bijzonderheid op het niveau van zijn genoom. De ontdekking van de ark met zijn bloed door Ron Wyatt maakte het mogelijk te weten dat die van Jezus 23 X-chromosomen en één Y-chromosoom had. Afgezien van deze bijzonderheid was het lichaam van Jezus Christus vergelijkbaar met dat van ons: dezelfde aanleg om te lijden, door honger, dorst of fysieke kneuzingen. God kwam om zijn liefdevolle karakter te openbaren, dat zijn angstaanjagende goddelijke aspect gedeeltelijk verhulde in het oude verbond. Hij manifesteerde echter al krachtig zijn liefde voor zijn schepselen, maar geconfronteerd met opstandige mensen moest hij vaak tuchtigen en straffen. Mozes, Kaleb en Jozua ervoeren en reageerden op deze goddelijke liefde. Zo vertegenwoordigden zij in hun tijd de zeldzame uitverkorenen die Jezus vandaag de dag als zijn kinderen kan herkennen vanwege hun gehoorzaamheid, die voortvloeit uit de liefde die ze voor hem hebben. Het wordt dan duidelijk dat God van zijn kant niet veranderd is, noch in Geest, noch in Waarheid, noch in karakter, noch in bestraffende reactie, want in de woorden van Jezus Christus vinden we al deze dingen: tederheid jegens hen die hem liefhebben en strenge waarschuwingen jegens zijn vijanden.

De Openbaring van God was daarom gebaseerd op zijn incarnatie in het vlees en de geest van Jezus Christus. We leren in Genesis 4:26 dat de naam van God, Jahweh, pas werd aangeroepen vanaf het moment dat Seth, de derde zoon van Adam, zijn zoon Enos verwekte: " Seth kreeg ook een zoon, en hij noemde hem Enos. Toen begon men de naam van Jahweh aan te roepen. " Dit bevestigt de hierboven onthulde parallelle link met de geboorte van Jakob, die vervangen werd door Israël, dat zo de vorm aannam van een derde zoon van Isaak. En deze naam "Jahweh" onthult zelf Gods plan om Zichzelf te openbaren. Want de juiste vertaling van dit woord is een werkwoord dat zowel in de tegenwoordige tijd als vooral in de toekomstige tijd vervoegd moet worden, wat dan vertaald kan worden als: Hij is en Hij zal Zichzelf openbaren, of Hij zal openbaren wat Hij is. Deze naam die God Zichzelf gaf sinds de tijd van Seth, droeg daarom een boodschap in zich waarvan de joodse en christelijke religies zich hadden beroofd; De Joden spraken het niet uit, de valse christenen hadden het veranderd in de naam "Eeuwig". Want voor God was zijn project om zijn aard van liefde en gerechtigheid te onthullen belangrijker dan de mens te overtuigen van zijn

eeuwigheid. Vals geloof heeft de Schepper-God daarom voortdurend gefrustreerd door te weigeren zijn ware naam uit te spreken. En ik begrijp vandaag waarom ik persoonlijk gedreven word om deze fout in al mijn geschriften recht te zetten. God heeft een naam: JaHWÉH, wiens getal 26 is; Jod = 10, Heth = 5, Wav = 6, Heth = 5. Toevallig draagt het departement Drôme waar ik woon ook het getal 26. En ik vond in Leviticus 26 de sleutels tot de interpretatie van de " *bazuinen* " van de Apocalyps. Maar er valt nog meer te ontdekken: wanneer God zelf zijn naam uitspreekt, zegt hij niet: Hij zal zijn, maar Ik zal zijn, of anders zal Ik openbaren wat Ik ben. En in het Hebreeuws verandert de schrijfwijze van zijn naam en wordt: AHWÉH, waarvan het getal dan 17 is: Aleph = 1, Heth = 5, Wav = 6, Heth = 5; dat wil zeggen, het symbolische getal van "oordeel", volgens Apo.17. En dit getal 17 is gevormd uit een 1 en een 7, dat wil zeggen twee getallen die God kenmerken = 1, schepper = 7. Maar 17 is ook $10 + 7$, $10 =$ de wet van de tien geboden + 7 schepper God; ook hier de normen van goddelijke gerechtigheid. Niets wat God raakt, is te danken aan toeval, maar integendeel, alles wordt berekend, bedacht en georganiseerd door de onbegrensde Geest van de almachtige God. Maar wees voorzichtig, de toepassing van letterversleuteling is alleen van toepassing op talen waar dit principe normaal gesproken bestaat, namelijk Hebreeuws, Grieks en Latijn.

We moeten daarom niet vergeten dat God tweemaal zijn voornemen heeft aangekondigd om zijn karakter en aard te openbaren. En elke keer deed Hij deze aankondiging aan de afstammingslijn die zijn zegen droeg, die van Seth, die in Genesis 6:2 wordt aangeduid als " **zoon van God** ", en aan de afstammingslijn van Israël, die God tot zijn volk maakte voor zijn historische, pedagogische en universele demonstratie. Tot aan de verwerping van Jezus Christus werd het " **volk van God** " ook vaak " **de kinderen van Israël** " genoemd, een naam die herinnert aan de goddelijke belofte aan hun patriarch " **Israël** ". Maar deze naam verbindt hen met het traditionele en vleselijke religieuze erfgoed; wat een voorlopige duur suggereert. De instelling van het nieuwe verbond zal dit tijdelijke karakter van het oude verbond bevestigen.

Nadat de lijn van Seth door de wateren van de zondvloed was verwoest, komt de lijn van Israël om deze te vervangen en uit te breiden. De collectieve dood, veroorzaakt door de zondvloed, laat in de geschiedenis een plechtige en vreselijke goddelijke waarschuwing achter. Maar Gods belangrijkste doel is om de uitverkorenen te redden door zijn incarnatie in Jezus Christus, en dit zal worden gerealiseerd in de lijn die gebouwd is op Israël, geboren als Jakob, zoon van Isaak, zoon van Abraham.

Eeuwigdurend Rome

Onder deze presentatie herinner ik eraan dat Rome niet "de eeuwige stad" is die haar aanbidders haar toeschrijven, maar een stad waarvan de levensduur lang, maar slechts eeuwig zal zijn geweest. Ze heeft ook het voorrecht haar vernietiging te zien aangekondigd en beschreven door God in zijn profetische openbaringen van Daniël en Openbaring. We lezen in Openbaring 17:16-17: " *De*

tien horens die u zag, en het beest zullen de hoer haten, zullen haar naakt uitkleden, zullen haar vlees eten en zullen haar met vuur verteren. Want God heeft in hun harten gegeven om zijn voornemen te volbrengen en eenzelfde voornemen te volbrengen, en hun koninkrijk aan het beest te geven, totdat de woorden van God vervuld zijn . " Vervolgens is Openbaring 18 volledig gewijd aan de beschrijving van de uitvoering van het goddelijk oordeel. Jezus Christus zei tot de slachtoffers van zijn historisch befaamde religieuze leugens en vervolgingen: Openbaring 18:6-8: *" Vergeld haar zoals zij betaald heeft, en geef haar het dubbele naar haar daden. Geef haar het dubbele in de beker waarin zij heeft gegoten."* Hoezeer ze zich ook verheerlijkt en weelderig geleefd heeft, zoveel kweeling en rouw bezorgen haar. Omdat ze in haar hart zegt: *'Ik zit als koningin, ik ben geen weduwe, en ik zal geen rouw zien .'* Daarom zullen haar plagen op één dag komen: dood, rouw en hongersnood; en ze zal door vuur verteerd worden. Want machtig is de Heer God, die haar geoordeeld heeft. In dit vers onderstreept God haar aanspraak op een "eeuwige stad": *" Ik zal geen rouw zien ."* Haar straf zal komen na de glorieuze wederkomst van Jezus Christus, die aan zijn verleide en bedrogen slachtoffers zijn ware kwaadaardige aard openbaart.

Het eerste bewijs voor deze boodschap die God ons richt over het eeuwige karakter van Rome's type overheersing, berust op zijn rol als het " vierde " en laatste rijk van de aardse successies, aangekondigd in Daniël 2, door het beeld van " het standbeeld ", en in Daniël 7, waar het Romeinse Rijk eveneens wordt aangeduid met het " vierde " en laatste " dier ". In deze twee hoofdstukken wordt het Romeinse Rijk gepresenteerd als het laatste universele overheersende rijk.

Onze menselijke visie en analyse zijn zeer kort, in tegenstelling tot die van God, die gebeurtenissen tot aan en voorbij het einde van de wereld omvatten. En dit verschil betreft ons historisch perspectief op Rome. Historici leren ons dat het Romeinse Rijk vanaf 395, onder Theodosius, verdeeld en uiteengevallen werd. Het is waar dat Rome zijn keizerlijke vorm verloor, maar zijn Romeinse geest verspreidde zich door heel West- en Oost-Europa, dat wil zeggen overal waar de Romeinse beschaving zich, vrijwillig of met geweld, vestigde. Dit is zo waar dat het gezegde ons eraan herinnert: "Alle wegen leiden naar Rome." Dit komt doordat alle veroverende Romeinse legioenen Rome verlieten en wegen aanlegden die naar alle veroverde en gekoloniseerde landen leidden. Het keizerlijke regime volgde op de verschillende vormen van het Romeinse republikeinse regime, dat al het imperialistische karakter in zich droeg dat de Romeinse beschaving stigmatiseert. God gaf het " **ijzer** " als symbool. En dit symbool past er goed bij, omdat het de hardheid weerspiegelt in de discipline die aan de huurlingen werd opgelegd, maar ook in hun uitrusting, wier borst en schouders beschermd worden door een pantser van " **ijzer** " en dik leer. De bronzen zwaarden, die te broos waren, werden vervangen door Romeinse glaives, korte tweesnijdende zwaarden die echter de hardheid en weerstand van " **ijzer** " bezitten. De Romeinen innoveren in de krijgskunst dankzij een ingenieuze toepassing van discipline: de legioenen nemen in de strijd onverwachte vormen aan van hun vijanden: de Romeinen vormen een cirkel en de groep krijgt het uiterlijk van een schildpad met een schild dat bestaat uit hoge beschermende schilden. Tegenover hen zetten hun tegenstanders de aanval in, in grote wanorde

en zonder collectieve samenhang. En de Romeinse tactieken belonen de overwinning, waardoor de macht van Rome voortdurend toeneemt. En deze macht kan alleen maar toenemen, aangezien Rome na de overwinning huurlingen uit het leger van het verslagen land inhuurt om nieuwe gebieden te veroveren. De overwinning op de Joden van Masada toont de vasthoudendheid van de Romeinen. Ze aarzelden niet om een helling op te werpen tot ze de top van de rots bereikten op het plateau waar koning Herodes een fort had gebouwd waarin de eerste Joodse rebellen zich hadden teruggetrokken en gevestigd. Geduld en absolute vastberadenheid kenmerkten het leger van het Romeinse volk en brachten hen tot overwinnaars. Daarom noemt God het Romeinse volk in Openbaring 2:6 en 15 "**Nicolaïeten**", een woord dat is samengesteld uit twee Griekse termen: "Nike": de naam van de gepersonifieerde godheid van de Overwinning, en "Laos", wat volk betekent. Het verlangen naar overwinning is het identificerende kenmerk van de Romeinse beschaving. Openbaring 2:6: "*Dit hebt u, dat u de werken van de **Nikolaïeten haat**, welke werken Ik ook haat.*" Openbaring 2:15: "*Zo hebt u ook anderen die de leer van de **Nikolaïeten aanhangen**.*" Merk op dat sinds de evangelisatie van Rome en haar pauselijke overheersing de "*werken van de Nikolaïeten*" een vals-christelijke religieuze "*leer*" zijn geworden.

Alles wat ik zojuist heb beschreven, is de norm van het Romeinse imperialisme. En dan kunnen we beter begrijpen wat God ons wilde vertellen over Rome, wiens karakter tot het einde der tijden zou voortduren. Dit Romeinse karakter drukt in het Westen een stempel op een soort beschaving waarvan de imperialistische geest nooit zal verdwijnen tot het einde der tijden. Net als Rome daarvoor, zal West-Europa experimenteren met verschillende regeringsvormen die hetzelfde proces volgen: monarchieën, republieken, dictaturen en imperialisme. Niet noodzakelijkerwijs in deze volgorde, want na de monarchie, onder Karel de Grote, heeft West-Europa tijdelijk een keizer. Het zal er andere vinden, met Karel V, Napoleon I^{en} vervolgens Napoleon III, voordat in Frankrijk de Republiek definitief gevestigd is.

Maar het erfgoed van Europa is de Romeinse beschaving. Rome heeft zich door zijn vindingrijkheid en zijn vermogen om van zijn levensvisie een cultureel model te maken, waarbuiten elk ander model pejoratief als barbaars wordt omschreven. En deze mentaliteit heeft standgehouden onder de meerderheid van de inwoners van West-Europa. Vandaag de dag geldt dit voor ons ook voor Rusland en de door westerse trots verachte volkeren van het Oosten.

Bovendien heeft dit minachtende, "**arrogante**" en trotse model geprofiteerd van de spirituele steun van de eerste paus van het universele katholicisme, die zijn pauselijke zetel in Rome bekleedde; en dat sinds het jaar 538. Wie zou er nu op het idee komen om een soort beschaving in twijfel te trekken die werd goedgekeurd door de zogenaamde vertegenwoordiger van God op aarde?

Wat was dan het levenspatroon van de barbaren? Een soort stammenleven waarin de verdeeldheid zeer groot was vanwege de individualiteit van de leden van de volkeren. Maar dit individualisme was verbonden met de gehechtheid aan de vrijheid van ieder. Het gebruik van geweld werd gebruikt ter verdediging, stam

tegen stam, familie tegen familie, individu tegen individu. Maar het verlangen om alle volkeren te overheersen was niet aanwezig in de gedachten van de barbaren. De barbaren waren, net als de Romeinen, heidenen wier culten door de Schepper God werden veroordeeld. En beiden konden door Hem worden gebruikt als instrumenten van Zijn vloek. En God koos de stad Rome als zijn uitverkorene om door haar de vruchten te manifesteren van Zijn vloeken tegen de ontrouw en het ongeloof van Zijn volk. Prioriteit in alles, de Joden waren het doelwit van Romeinse wreedheden en Jezus Christus werd gekruisigd door deze instrumenten van de rechtvaardige goddelijke toorn die de zonde bestraft.

Door de eeuwen heen heeft Europa in al zijn volkeren het oorlogszuchtige, veroverende Romeinse karakter behouden. Oorlogen hebben Europese koninkrijken voortdurend tegen elkaar opgezet, waarna het verlangen naar verovering zich richtte op buitenlandse landen, in de eerste plaats op de islamitische landen die in Palestina waren gevestigd op de heilige plaatsen van het christendom. Het valse christelijke geloof, dat het pauselijke rooms-katholicisme vormt, heeft volkomen ongerechtvaardigde "kruistochten" bevolen, aangezien deze heilige landen door de wil van God aan de Romeinse heidenen werden overgedragen, zoals Daniël 9:26 leert: *"En na tweeënzestig weken zal een Gezalfde worden uitgeroeid, en hij zal ~~geen opvolger hebben~~. Het volk van een leider die zal komen, zal de stad en ~~het heiligdom~~, de heiligheid, verwoesten, en zijn einde zal komen als een zondvloed; het is bepaald dat de verwoestingen zullen duren tot het einde van de oorlog ."*

De westerse agressie van de kruistochten zal nooit worden vergeten door de moslimvolkeren, die vandaag de dag nog steeds wrok koesteren en wraak willen nemen op het zogenaamde christelijke Westen. Deze actie van de kruistochten is een duidelijk teken van de veroverende Romeinse beschaving. Deze aangevallen volkeren zullen de kans krijgen om wraak te nemen, in de context van de Derde Wereldoorlog, waarvan West-Europa het voornaamste doelwit is. In het thema van de "**bazuinen**" kenmerkt de agressie van de buitenlandse mediterrane landen de pauselijke instelling van de "**tweede bazuin**": Openbaring 8:8-9: *"En de tweede engel blies de bazuin, en iets dat leek op een grote, brandende berg, werd **in de zee** geworpen; en een derde deel van de zee werd bloed, en een derde deel van de levende wezens **in de zee** stierf, en een derde deel van de **schepen** verging ."* De herhaling van "**in de zee**" bevestigt de instelling van "**het beest dat uit de zee opstijgt**" uit Openbaring 13:1. Maar evenzeer doelt het woord "**schepen**" letterlijk op het Middellandse Zeegebied, waarvan het oosten al islamitisch was. Echter, voorbij de Middellandse Zee doelt dit woord "**schepen**" ook op de recente westerse veroveringen van het Zuid-Amerikaanse continent, dat door het pausdom werd verdeeld tussen Spanje en Portugal. Deze uitbreiding van de katholieke religie werd nog steeds door God voorspeld als een daad van de Romeinse beschaving. Ondanks de schijn heeft het Romeinse imperialisme zich dus tot op de dag van vandaag voortgezet. Dit westerse kamp verenigt landen van verschillende omvang en betekenis, maar Ongetwijfeld kan degene die het vandaag domineert, dit doen dankzij de demonstratie van zijn oorlogszuchtige macht volgens een typisch Romeins principe. Om de steun van het volk te verwerven, presenteert de VS zich vandaag

de dag als verdediger van de vrijheid. Maar de vrijheid die het wil verdedigen, is slechts die welke het machtigt om de volkeren der aarde uit te buiten, en in de eerste plaats degenen die het steunen. In hun tijd dachten en handelden het Republikeinse Rome en het Keizerlijke Rome niet anders. Rome had zijn Capitool, en in de Verenigde Staten heeft Washington ook zijn Capitool. In Rome probeerden dictators en keizers het Romeinse volk te verleiden; met zijn toespraken doet Joe Biden vandaag, 21 februari, hetzelfde in Polen, zijn nieuwe Europees-Amerikaanse bolwerk. De verleiding werkt omdat de Polen eindelijk de officiële Amerikaanse steun krijgen die ze zochten door zich aan te sluiten bij de NAVO. Maar deze toenadering tot Rusland, die een opmars naar zijn grondgebied vormt, geeft Vladimir Poetin volledig gelijk, die de opmars van de NAVO richting zijn Rusland voortdurend veroordeelt. De subtiliteit van de opmars van het Westen richting Rusland schuilt in de Het feit dat het niet het gevolg is van een directe militaire invasie door NAVO-landen, die simpelweg beweren Oekraïne te helpen zijn nationale vrijheid te verdedigen. En het ergste is dat het waar is. Want het was Oekraïne dat op de deur van de NAVO klopte, en niet andersom, althans zo leek het.

Tijdens de christelijke jaartelling was de regering van Karel de Grote, keizer van Gallië en het Heilige Roomse Rijk, met name een voorbeeld voor het oude Romeinse Rijk. Aangemoedigd door het duivelse papisme legde hij het katholicisme op met het ijzeren zwaard. De Germaanse Germanen moesten zich laten dopen of sterven. Het Woord van God werd zo een zwaard van ijzer en staal dat doodt en hoofden afhakt. De schuld van het Romeinse pauselijke regime bereikte zo een hoogtepunt van afschuw en gruwel. En in deze context en daarna vergelijk ik de situaties. De Senaat van het Romeinse Rijk gaf opdracht tot en financierde de veroveringsoorlogen. In de christelijke jaartelling vervangt het pauselijke regime de Romeinse Senaat en is het dit regime dat vazalkoninkrijken beveelt volkeren te veroveren en hen te onderwerpen aan hun rooms-katholieke religie. We lezen in Daniël 1:1-14. 11:39: "*Hij zal met een vreemde god optreden tegen de versterkte plaatsen; en hij zal hen die hem erkennen eren, hij zal hen tot heersers over velen maken, hij zal hun land als beloning uitdelen* ." Deze "*vreemde god* " verwijst naar de duivel, wiens bestaan wordt onthuld door het Joodse volk, "*vreemd* " aan Rome. En God onthult de strategie die de duivel heeft bedacht om de steun van het volk voor het pauselijke regime te verkrijgen. Zo veroordeelt hij de strategie van sluwheid en verleiding en onthult ons zo de ware aard van het verworpen principe dat de hele westerse beschaving kenmerkt: "*en hij zal hen die hem erkennen eren, hij zal hen tot heersers over velen maken, hij zal hun land als beloning uitdelen* ." Deze dingen werden begeerd en gehoopt door de verrader Judas, maar God beantwoordde zijn hoop niet; zijn grote wanhoop bracht hem ertoe zich op te hangen. Maar wat Judas wilde, plaatste het papisme op een voetstuk en maakte het tot een typisch westerse waarde. De verdeling van de landen van het Zuid-Amerikaanse continent is bevestigd door het einde van het vers: "*Hij zal hun land toekennen als beloning* ." Deze wereldlijke macht karakteriseert perfect het Romeinse pauselijke regime. Het principe heeft ook betrekking op de keizerlijke titel die het papisme aan koningen verleende die hun macht vergrootten. Veroveringen verschaffen de veroveraar land, en de

gedwongen bekeringen van veroverde volkeren vergroten de macht van het katholieke pauselijke regime in Rome.

Het is interessant om op te merken dat deze macht om land te verdelen voorafgaat aan de aankondiging van de "Derde Wereldoorlog", die in vers 40 volgt: *" In de tijd van het einde zal **de koning van het Zuiden tegen hem** opstoten . En **de koning van het Noorden zal tegen hem** oprukken als een wervelwind, met wagens en ruiters, en met vele schepen; hij zal het land in trekken, zich verspreiden als een stortvloed en overstromen . "* Dit vers beschrijft drie koningen: de pauselijke koning, "**hem**"; de moslim-Afrikaanse "**koning van het Zuiden**"; en de Russische "**koning van het Noorden**". De relaties tussen deze drie koningen betroffen de veroveringen van gebieden die hen in bloedige oorlogen tegenstonden. De "Derde Wereldoorlog" verenigt alle haat die in de loop der tijd is opgebouwd. Deze drie koningen duiden namelijk drie tegengestelde religies aan die onverzoenlijk met elkaar concurreren: het zogenaamde christelijk katholicisme, het orthodoxe christendom en de islam. En al in het eerste jaar van de oorlog in Oekraïne betreft het motief een claim op "land" door orthodox Rusland. In een laatste toespraak spreekt de Russische leider over "historische landen". De VS en het katholieke Polen bewapenen Oekraïne, en de Tsjetsjeense moslims vechten aan de zijde van het orthodoxe Rusland. Waar is dan de "**buitenlandse god**" in deze oorlog? In de drie kampen waarvan Jezus de uiteindelijke ondergang voorspelde in Matteüs 12:25-26: *" Jezus kende hun gedachten en zei tegen hen: 'Elk koninkrijk dat tegen zichzelf verdeeld is, zal verwoest worden, en geen stad of huis dat tegen zichzelf verdeeld is, zal standhouden. Als Satan Satan uitdrijft, is hij tegen zichzelf verdeeld; hoe zal zijn koninkrijk dan standhouden?' "*

Ik merk op dat de Amerikanen er zo van overtuigd zijn de beste vrienden ter wereld te zijn, dat dit sentiment hun taal in al hun toespraken domineert. Het presenteert zich als ideeën die door de wereldgemeenschap worden gesteund, meningen die alleen door de NAVO-volkeren worden erkend en gesteund, en zelfs dan niet door alle. En dit gedrag is het gevolg van een lang proces. Als overwinnaars van de Tweede Wereldoorlog organiseerden ze allereerst de wereldwijde betrekkingen volgens hun eigen wil en model. De VN heeft haar hoofdkwartier in de VS; na de gouden standaard, de dollar, is de Amerikaanse munteenheid de wereldwijde standaardwaarde geworden; Amerikaanse rechtbanken hebben voorrang bij het oplossen van internationale handelsproblemen; iedereen die zich tegen de VS verzet, wordt onderworpen aan economische sancties. De GATT-handelsovereenkomsten verplichtten Europese "partners" om in vaste hoeveelheden Amerikaans graan en andere producten te kopen. Dit is het model van vrijheid dat de VS verdedigt. Gedraagt het maffia-gangsterdom zich anders? Wetende dat Europa, verleid door dit model, het in eigen land aan het heropbouwen is, kunnen we begrijpen hoe rechtvaardig en verdiend het goddelijke oordeel is dat het heeft getroffen.

In onze tijd verdedigt het pauselijke regime in het geheim zijn belangen, maar het heeft niet langer de dominantie die de monarchieën erkenden. In de loop der tijd heeft de katholieke religie echter een enorme groei doorgemaakt in de Verenigde Staten, officieel protestantse landen. Dit is te danken aan de

aanzienlijke toename van de Spaanstalige immigratie, die in de zuidelijke staten bijna de meerderheid vormt. Ook onder het katholieke presidentschap van Joe Biden nemen de Verenigde Staten het pausdom en de oude Romeinse Senaat over om de verovering van nieuwe gebieden, die van het Russische kamp zijn afgenomen of tot onze tijd neutraal zijn gebleven, te bevelen en aan te moedigen. Net als de oude Senaat financieren de nieuwe Senaat en haar Europese bondgenoten de oorlog en de huurlingen die bereid zijn te sterven voor de vrijheid van het Amerikaanse concept en het hele westerse kamp.

De oorsprong van Rome: de wolvenmannen

Om de aard van de Romeinen volledig te begrijpen, moeten we rekening houden met het verhaal over de oorsprong van Rome. Het zal ons misschien verbazen, maar omdat niets onmogelijk is voor God, die Eva's slang en Bileams ezel liet spreken, kunnen we geloven in de authenticiteit van zijn historische getuigenis. Rome werd in 753 v.Chr., volgens onze officiële kalender, gesticht door twee tweelingen die gevoed werden met de melk van een wolvin; hun namen waren Romulus en Remus. **Al in deze oorspronkelijke ervaring kunnen we de bron vinden van een mensheid die de vleesetende wreedheid van de wolf erft, dit zeer agressieve en gevaarlijke beest, wiens gedisciplineerde karakter opmerkelijk is.** Wolven leven in clans met respect voor de leider van de wolven. Hij eet als eerste en wanneer hij verzadigd is, kunnen de andere wolven op hun beurt eten. Het principe van het koningschap is gebaseerd op deze wet van de wolven en we kunnen dus begrijpen dat God voor zijn Israël een ander organisatiemodel wenste, maar in hun vloek gaven de Hebreeën de voorkeur aan een koning, ondanks alle nadelen die deze keuze met zich meebracht. Wolven jagen in roedels op een georganiseerde, gedisciplineerde manier. Als roofvijand van schapen, bij een aanval op een kudde, fungeren sommige wolven als wachters, terwijl anderen stil oprukken door op hun buik over de grond te kruipen tot ze dicht genoeg bij de schapen zijn, ze erop springen en ze "afslachten". Door de geschiedenis heen zullen de Romeinse krijgers dit soort roofzuchtige wolvengedrag reproduceren en grote overwinningen behalen. Ze zullen koloniën veroveren die hen tot keizerlijke overheersing leiden. Vanaf het begin werd Rome door twee dingen gekenmerkt: in het Latijn duidt het woord "lupa", wat wolvin betekent, ook op een "prostitutie", en als zoon van de "duivel", "een moordenaar van het begin af", doodde **Romulus** volgens Jezus zijn broer Remus, net zoals de leider van de wolven een rivaliserende wolf doodt. Hij was daarom de eerste koning van Rome en zou oorlogszuchtig en gehaat zijn geweest. Het is vermeldenswaard dat de laatste West-Romeinse keizer, afgezet door de Herulische koning Odoacer in 476, **Romulus** Augustus heette. Het is dan ook aan zijn erfenis van het wolvenkarakter te danken dat Rome het gedisciplineerde en gestructureerde aspect van zijn oorlogstactieken en -strategieën te danken heeft. Geen ander volk toonde zoveel discipline en organisatie vóór de Romeinen. En de hardheid van de dierenwet van de wolven was terug te vinden in de spreuk van de Romeinse legioenen: "De wet is hard, maar de wet is de wet", in het Latijn: "DVRA LEX SED LEX." Net zoals de wolven de schapen "slachten", lezen we

in Openbaring 18:24: "... **en omdat het bloed van profeten en heiligen en van allen die op aarde gedood zijn, in haar gevonden werd.**" God schrijft aan Rome " **het bloed toe van allen die op aarde gedood zijn**", net als de schapen die " **geslacht** " zijn door " **roofzuchtige wolven** ". Degenen tegen wie Jezus zijn uitverkorenen waarschuwt in Mattheüs 7:15: " **Pas op voor de valse profeten. Zij komen in schaapskleren naar u toe, maar van binnen zijn zij roofzuchtige wolven .** "

Wolven tonen grote intelligentie door alleen zwakke wezens aan te vallen die ze gemakkelijk kunnen overwinnen en doden, zonder hun eigen leven te riskeren. Ze vluchten voor de aanwezigheid van de mens, voor wie ze bang zijn, maar vallen hem misschien aan als ze zich in een gunstige situatie bevinden. Maar ze vallen nooit sterke en energieke dieren aan. Deze beschrijving karakteriseert nog steeds het Romeinse regime dat gebouwd was op een keten van intriges, bedrog, list en moord; allemaal zaken die ook het succes van het Romeinse pauselijke regime onder de koningen van alle westerse landen kenmerken en verklaren, zoals Dan. 8:24-25 profeteert: " **Zijn macht zal toenemen, maar niet door eigen kracht; hij zal ongelooflijke verwoesting aanrichten, zijn inspanningen zullen voorspoedig zijn** , hij zal de machtigen en het heilige volk vernietigen. **Vanwege zijn voorspoed en het succes van zijn listen zal hij arrogant van hart zijn en velen vernietigen die in vrede leefden** , en hij zal opstaan tegen de vorst der vorsten; maar hij zal gebroken worden zonder enige inspanning van enige hand . " De " **schapen** " van Jezus, " **geslacht** ", zijn in dit vers " **velen die in vrede leefden** . "

Rome staat dus aan de oorsprong van een ras van wolfmensen wiens woeste aard van eeuw tot eeuw tot op heden is overgedragen, sinds het jaar 753. Maar vandaag de dag heeft de invloed van dit Romeinse karakter alle volkeren die zijn religieuze leugens erfden, getransformeerd in roofzuchtige wolven, net als zij. En God onthult ons zo de verklaring voor het woeste en wrede gedrag van onze westerse menselijkheid, strijdlustig, arrogant en trots. Want het is dit onverzadigbare pauselijke Rome dat de verantwoordelijkheid draagt voor de agressies van andere volkeren in het Oosten of het Zuiden, en het zijn deze agressies die hen op hun beurt hebben getransformeerd in woeste beesten. Deze overdracht van het Romeinse karakter wordt geleerd in dit beeld van de " **derde bazuin** " in Openbaring 8:10-11: " **En de derde engel blies de bazuin, en er viel een grote ster uit de hemel, brandend als een fakkel** , en hij viel op een derde van de rivieren en op de waterbronnen. De naam van die ster was **Alsem** ; en **een derde deel van het water werd alsem** , en **veel mensen stierven door het water, omdat het bitter** was geworden .

Hier presenteer ik de logica van de volgorde van de " **trompetten** ".

De " **eerste bazuin** " roept de barbaarse invasies op die de val van het Romeinse Rijk veroorzaakten. Het is Gods reactie op het opgeven van de eerbied voor zijn zevendedagsrust, de sabbatsrust, gedateerd 7 maart 321. Gallië onderging een enorme verandering; de Keltische stammen die het bevolkten, werden vervangen of veroverd door: in het noordoosten de Franken uit het huidige België; in het zuidwesten, en tot aan de Loire, de Visigoten uit het oosten van de Zwarte Zee, die zich in Spanje vestigden; en in het zuidoosten de Gallo-

Romeinen, of Galliërs, die de beschaving van Rome overnamen. In het middenoosten het Germaanse koninkrijk van de Bourgondiërs, wat tegenwoordig verwijst naar het huidige Bourgondië. Geleidelijk aan zal het Frankische koninkrijk zich over het hele land uitbreiden en de bekering van koning Clovis I ^{tot} het rooms-katholieke geloof zal, door aanvankelijke burgerlijke militaire steun, de erkenning en suprematie van de bisschop van Rome bevorderen, die in 538 de eerste paus van het rooms-katholieke regime zal worden. Maar drie landen verzetten zich tegen de bisschop van Rome. Ze worden achtereenvolgens verslagen en met geweld bekeerd om zich te onderwerpen aan het gezag van deze rooms-katholieke religie. Eerst worden in 535 de Vandalen van de Ariaanse religie, de felle vijanden van hetatholicisme, verpletterd; ten tweede worden de in Rome geïnstalleerde Ariaanse Ostrogoten verslagen door generaal Belisarius, die ^{tussen} 533 en 538 door Justinianus I was gestuurd; en ten derde, in 565, worden de Heruli, andere Arianen, op hun beurt verslagen. Nu Rome bevrijd is, kan de eerste regerende paus, de intrigerende Vigilius, zetelen in het Lateraans Paleis in Rome. En deze handeling vervult de aankondiging van de "**tweede bazuin**" uit Openbaring 8:8-9: "**En de tweede engel blies de bazuin, en er werd iets als een grote, brandende berg in de zee geworpen . En het derde deel van de zee werd bloed. En het derde deel van de levende wezens in de zee stierf. En het derde deel van de schepen verging .**" God vergelijkt de vestiging van het rooms-katholieke pauselijke regime met "**een grote, brandende berg in de zee geworpen**", "**de zee**", die de mensheid symboliseert. We kunnen begrijpen dat "**de zee**", dat wil zeggen de mensheid, op haar beurt "**in brand zal worden gestoken**". Historisch gezien zal dit worden bereikt door de religieuze agressie van gedwongen bekeringen en de kruistochten tegen het islamitische Oosten. In deze beschrijving komt het woord "**groot**" voor, wat een link legt met "**het grote Babylon**" in Openbaring 17:5: "**Op haar voorhoofd stond een naam geschreven, een geheimenis : het grote Babylon , de moeder van de hoeren en van de gruwelen der aarde .**" Maar vandaag de dag is deze naam, "**het grote Babylon**", geen "**geheimenis**" meer, omdat verlichte profetie deze heeft opgehelderd en verwijderd. In feite was het mysterie dat van "**ongerechtigheid**", zoals geprofeteerd in 2 Thess. 2:3 tot 7: "**Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag mag niet komen, tenzij eerst de afval komt en de mens der wetteloosheid geopenbaard wordt , de zoon des verderfs, de tegenstander en zich verheft boven al wat God genoemd of als God vereerd wordt, zodat hij in de tempel Gods gaat zitten en zichzelf als God voordoet .**" Herinnert u zich niet dat ik u deze dingen heb gezegd, toen ik nog bij u was? En nu weet je wat het tegenhoudt, zodat het pas zichtbaar wordt als het zover is. **Want het geheimenis van de wetteloosheid is al werkzaam ; alleen wie het nog tegenhoudt, zal weggenomen worden. En dan zal die wetteloze geopenbaard worden , die de Heer Jezus zal verteren door de adem van zijn mond en vernietigen door de verschijning van zijn komst .** Paulus werd door God gewaarschuwd voor de komst van de afval die door het pauselijke regime van Rome was ingesteld. Want wie wordt aangeduid met "**de mens der zonde, de zoon des verderfs, de tegenstander die zich verheft boven al wat God genoemd of vereerd wordt, zodat hij in de tempel van God gaat zitten en zichzelf als God voordoet**"? Deze "**wetteloze**"

kan volgens de Bijbel alleen het Romeinse pauselijke regime aanduiden dat geprofeteerd is in Daniël 7:8: " *Ik lette op de horens, en zie, een andere **kleine horen** kwam tussen hen op, en daarvoor werden drie van de eerste horens uitgerukt; en zie, **hij had ogen als mensenogen en een mond die grote woorden sprak** . "*

In de " *derde bazuin* " vindt een strijd plaats tussen twee clans wolvenmensen, de clan van katholieke wolven tegen de protestantse wolven. En om de oorzaak van deze strijd te verklaren, vertelt God ons in Openbaring 11:3: " *Ik zal **mijn twee getuigen** de macht geven om te profeteren, **gekleed in zakken** , duizend tweehonderdzesig dagen lang . "* Deze " *twee getuigen* " zijn de heilige Bijbelse geschriften van het Oude en Nieuwe Verbond. God profeteert de katholieke haat jegens de openbaringen van de Bijbel. De Rooms-Katholieke Kerk geeft de voorkeur aan haar "missaal". Met de uitvinding van de boekdrukkunst in de 16e ^{eeuw} werd de Bijbel echter verspreid en gelezen door gewone mensen. Door hem te lezen, ontdekken ze het bedrog en de leugens van de Rooms-Katholieke religie over de werkelijke voorwaarden voor het verkrijgen van goddelijke verlossing. Ze ontdekken dat verlossing door vrije goddelijke genade door de kerk van Rome wordt verkocht. Terecht verontwaardigd veroordelen ze vervolgens de katholieke leugens met protesten. Ontmaskerd reageerde het pauselijke regime met woede en wreedheid tegen deze "protestanten". Het zette de oorlogszuchtige vervolging van koningen en machten tegen hen in gang, met name in Frankrijk, waar de katholieke koningen, opvolgers van Frans I, deze pauselijke religie ^{verdedigden} . De steun bereikte een hoogtepunt onder Lodewijk XIV, die, in zijn verdediging van de duisternis, zichzelf vergeleek met de zon. Het was deze publicatie van de bijbelse " *twee getuigen* " die de protestanten van het " *Thyatira* " -tijdperk in staat stelde de " *diepten van Satan* " te associëren met de dominante katholieke religie van hun tijd; Openbaring 2:24: " *Aan u, allen **die in Thyatira zijn** , die deze leer niet aanhangen en die **de diepten van Satan, zoals zij die noemen** , niet hebben gekend, zeg Ik u: Ik zal u geen andere last opleggen;* " Zo maakt het rechtvaardige oordeel van God de Joden tot " *de synagoge van Satan* " en de vals-christelijke katholieke leer tot " *de diepten van Satan* ". En deze uitdrukking verwijst naar de katholieke dreiging van de straf van de "hel", waarin God een plaats voorbereidt voor het Laatste Oordeel, terwijl volgens Jezus voor zijn uitverkorenen een plaats wordt voorbereid in zijn hemelse huis.

In 1755 voorspelde de "aardbeving" van Lissabon de *geestelijke "aardbeving"* van de genocide op de Franse aristocratie in 1793-1794. In 1780 voorspelde de 24-uur durende "donkere dag" het einde van het Bijbelse getuigenis van de " *twee getuigen* ", zoals aangekondigd in Openbaring 11:7: " ***Wanneer zij hun getuigenis voleindigd hebben** , zal het beest dat uit de afgrond opstijgt, oorlog tegen hen voeren, hen overwinnen en hen doden . "* Deze precisie is belangrijk: " ***Wanneer zij hun getuigenis voleindigd hebben** . "* Voor God is de Bijbel, zijn geschreven woord, beschikbaar; de publicatie ervan biedt iedere man en vrouw de mogelijkheid om de waarheid te horen die hij in al zijn boeken heeft geconstrueerd en geopenbaard. Bovendien heeft de publicatie ervan zijn katholieke vijand gedwongen om heftig te reageren, waardoor aan iedereen zijn

duivelse aard is onthuld. Zijn onthullende rol is voor een moment voltooid en het is tijd om deze duivelse religie te straffen. De uitvoerder van dit goddelijke vonnis zal het Franse revolutionaire republikeinse regime zijn, dat de genadeslag zal toebrengen en een einde zal maken aan de wreedheden begaan door de Franse en buitenlandse monarchieën die verbonden zijn met het rooms-katholieke pauselijke regime. De katholieke wolven zullen in Frankrijk sterven onder de guillotine van juli 1793 tot juli 1794. Maar om dit resultaat te bereiken, is het noodzakelijk een beroep te doen op een nog groter kwaad: atheïsme en het vrije denken. In symbolisch beeld kan " *het beest dat uit de zee oprijst* " *alleen vernietigd worden door " het beest dat oprijst uit de afgrond "*, zoals God het noemt in Openbaring 11:7: " *Wanneer zij hun getuigenis voleindigd hebben, zal **het beest dat oprijst uit de afgrond** de oorlog tegen hen voeren, hen overwinnen **en hen doden**.* " En het ergste is dat atheïsme het geloof in de Bijbel permanent zal " **doden** ", tot aan het einde van de wereld. Nu, in het scheppingsverhaal, verwijst " *de diepte* " naar " *water* " *voordat het de naam " zee " krijgt* en het minste teken van leven draagt. Op deze manier presenteert God atheïsme als een religieuze terugtrekking uit de katholieke religie. Het was een kwaad, ja, maar een noodzakelijk kwaad om de gedeelde schuld van de monarchie en de rooms-katholieke geestelijkheid te straffen. Mijn ontdekking van de parallelle boodschappen van Leviticus 26 en de eerste " **zes** " " **bazuinen** " uit Openbaring, een geschenk uit de hemel, geeft deze " **vierde bazuin** " of vierde goddelijke straf, uit Openbaring 8:12, de rol van een " *zwaard dat het goddelijk verbond zal wreken* "; Leviticus 26:23-26: " *Als deze straffen u niet corrigeren en als u Mij weerstaat, zal Ik ook u weerstaan en u zeven keer harder slaan voor uw zonden. **Ik zal het zwaard over u brengen dat Mijn verbond zal wreken** ; wanneer u zich in uw steden verzamelt, zal Ik de pest onder u zenden en u zult in de hand van de vijand worden overgeleverd. **Wanneer Ik uw broodstaf breek** , zullen tien vrouwen uw brood in één oven bakken en uw brood naar gewicht terugbrengen ; u zult eten, maar u zult niet verzadigd raken .* " Het is in deze verzen dat God profeteert, voor een letterlijke toepassing voor het Israël van het Oude Verbond, een geestelijke toepassing voor de context van het nieuwe verbond. Zo brengt God, vanwege dezelfde afkeer van de goddelijke Bijbelse waarheid, een aristocratische genocide teweeg door de guillotine, die als een " *zwaard* " komt om " *wraak te nemen voor het heilige verbond* ", verraden en vervolgd. Maar dit vers kondigt ook het einde aan van het Bijbelse getuigenis en de gevolgen daarvan voor christelijke religies. De Bijbel wordt door God gepresenteerd als de "staf van gebroken brood". En de algemene afval die daaruit zal voortvloeien, wordt verbeeld door de boodschap " tien vrouwen zullen uw brood bakken in één oven ". Deze " **tien vrouwen** " zijn de protestantse kerken uit de gelijkenis van de " **tien maagden** " die in de " **ene oven** " zullen werken, rooms-katholiek, tot het begin van het oordeel van 1844. En hun verlating door God zal het geestelijke gevolg hebben: " **U zult eten, maar u zult niet verzadigd worden** . "

In Openbaring 8:12: " *Het zwaard dat het verbond wrekt* " komt om de schuldigen te " **slaan** " . *De vierde engel blies op zijn trompet. En een derde deel van de zon werd **getroffen** , en een derde deel van de maan, en een derde deel van de sterren, zodat een derde deel ervan verduisterd werd, en de dag scheen niet*

*gedurende een derde van zijn duur, en de nacht evenzo . " Let op de aanwezigheid van het werkwoord " slaan ", wat de link met de straf uit Leviticus 26 bevestigt. Vervolgens geeft dit vers ons de betekenis ervan door te zeggen: " de dag scheen niet gedurende een derde van zijn duur, en de nacht evenzo . " Deze verduidelijking geeft aan dat het kamp van het goede en dat van het kwade gelijkelijk lijden onder de gevolgen van de genocide georganiseerd door de Franse Revolutionairen. In een visioen dat Jozef ontving, gaf zijn vader Israël een interpretatie van de " zon, de maan en de sterren " in Genesis 37:9-10: " En hij droomde nog een andere droom, en hij vertelde die aan zijn broers. Hij zei: "Ik heb weer een droom gehad!" En zie, de zon, de maan en elf sterren aanbaden mij." Hij vertelde het aan zijn vader en zijn broers. Zijn vader berispte hem en zei tegen hem: "Wat is dit voor een droom die je hebt gehad? **Moeten je moeder, ik en je broers, komen en je op de grond aanbidden?** " Volgens deze interpretatie is " de zon " het symbolische beeld van God, " **de Vader** ", " de maan ", dat van de vrouw der zonde, " **het grote Babylon, de moeder van de hoeren der aarde** ", volgens Openbaring 17:5. De " sterren " zijn de kinderen van zowel praktiserende katholieken als protestanten tot wie God zegt: " **Je zult eten en je zult niet verzadigd worden .** "*

We moeten begrijpen dat de mensheid er na de aristocratische genocide slechter aan toe is dan vóór deze actie. De wolvenmensen nemen de gedaante aan van schapen, maar slechts in een bedrieglijke gedaante die God onthult in zijn boodschap van de " **vijfde bazuin** ", waarin hij hen aanduidt als " **valse profeten** ", gesymboliseerd door het woord " **staart** ", volgens Jesaja 9:14: " **De oudste en de magistraat zijn het hoofd, en de profeet die leugens onderwijst, is de staart .** " Deze " **staart** " is die van de " **schorpioenen** ", die hen aanduiden als " **opstandigen** " volgens Ezechiël 2:6: " **En jij, mensenkind, wees niet bevreesd voor hen en wees niet bevreesd voor hun woorden, want distelen en doornen zijn bij je, en je woont te midden van schorpioenen ; wees niet bevreesd voor hun woorden en wees niet ontsteld voor hun aangezicht, want zij zijn een opstandig huis.** " God vermenigvuldigt de beelden waarmee Hij Zijn oordeel over de christelijke religieuze rebellen presenteert. En Hij onthult in Openbaring 9:11 de reden waarom hun lezing van de Bijbel hen niet of niet langer bevredigt: " **Zij hebben een koning over zich, de engel van de afgrond, wiens naam in het Hebreeuws Abaddon is en in het Grieks Apollyon.** " Vanwege hun grote aantal vergelijkt God hen met " **sprinkhanen** ", het schadelijke insect dat menselijke landbouwgewassen verwoest en vernietigt. Deze symbolische " **sprinkhanen** " schaden, geestelijk, de zaak van Zijn waarheid. En dit is gemakkelijk te verklaren, aangezien de duivel, sinds 1844 in de plaats van Jezus Christus voor het protestantisme en in 1994 voor het " **uitgebraakte** " adventisme, hun koning is geworden en als zodanig hun lezing van de Bijbel, geschreven " **in het Hebreeuws en Grieks** ", inspireert.

Sinds 1799 kent de christelijke wereld religieuze vrede, maar wat gebeurde er met de wolfmensen van vóór die tijd? Volgens Openbaring 9:8 werden ze wilde beesten, vermomd door de bedrieglijke schijn van christelijke kerken: " **en ze hadden haar als vrouwenhaar , en hun tanden waren als leeuwentanden .** "

De bedrieglijke maskers vallen af wanneer de oorlogszuchtige context van de " **zesde bazuin** " hun ware aard onthult: die van " **leeuwen** met scherpe **tanden** "

" **Deze keer staat God toe dat de** christelijke " valse profeten " letterlijk menselijke wezens " **doden** "; **iets wat verboden was tijdens de** " **vijf maanden** " of 150 jaar van de " **vijfde bazuin** " volgens Openbaring 9:5: " **En het werd hun niet gegeven om hen te doden** , maar om hen vijf maanden lang te kwellen; en hun pijniging was als de pijniging door een scorpioen wanneer hij een mens treft . " De presentatie van de zaak is misleidend en subtiel. De " **pijniging** " zal worden veroorzaakt door de " **tweede dood in de poel van vuur** " en zal pas komen op het uur van het laatste oordeel, volgens Openbaring 20:14: " **En de dood en het dodenrijk werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood, de poel van vuur** ." Want het is slechts het middel om onder deze uiteindelijke veroordeling te komen, dat aan de " **valse profeten** " wordt gegeven gedurende 150 jaar, door het aantal leden van de kerken te vermenigvuldigen totdat, tot het einde van deze periode, in 1994, het officiële Adventisme zich als laatste bij hen heeft gevoegd en **het** aantal " **valse profeten** " compleet is.

Het bevel om " **een derde deel van de mensheid te doden** " in het rooms-katholieke of atheïstische vrijdenkende Europa komt rechtstreeks uit de hemel, uit de mond van God in Jezus Christus, volgens Openbaring 9:13-15: " **En de zesde engel blies de bazuin, en ik hoorde een stem uit de vier horens van het gouden altaar dat voor God staat** , zeggende tot de zesde engel, die de bazuin had: **Laat de vier engelen los die gebonden zijn bij de grote rivier de Eufraat . En de vier engelen** , die gereed waren gehouden voor een uur, een dag, een maand en een jaar, **werden losgelaten om een derde deel van de mensheid te doden** . " Het doelwit van de " **doding** " is " **de grote rivier de Eufraat** ", of, vertaald, het grote volk van Europa, geplaatst onder de vloek van de katholieke godsdienst van de pauselijke kerk, " **het Grote Babylon** " genoemd in Openbaring 17:5. Na de wolvenmensen zullen de leeuwenmensen elkaar doden vanwege hun minachting voor de Schepper God, zijn heilige zevende-dags Sabbat en zijn heilige wet zoals geopenbaard in de hele Bijbel.

De symbolische naam " **Eufraat** " die God aan het katholieke Europa geeft, wordt een teken in de huidige gebeurtenissen van onze tijd. Het geografische gebied van de ware " **Eufraat** " wordt in Turkije en Syrië getroffen door zeer dodelijke aardbevingen. Gods boodschap richt zich op het gebied van Antiochië, de stad waar de discipelen van Jezus Christus de naam "christenen" kregen. De goddelijke boodschap is dubbel gericht tot het islamitische Turkije en Syrië, en tot de valse christenen van Europa. Gods straf zal allen treffen die zijn reddingsplan, gebaseerd op Jezus Christus en zijn verlossing van de zonden van zijn enige uitverkorenen, die Hij soeverein kiest, hebben verdraaid; en daarbij alle valse beweringen over eeuwige verlossing hebben genegeerd en bestraft.

De belangrijkste les die Jezus ons bracht via zijn openbaring aan Johannes, zijn Apocalyps, betreft de vloek van de "dag van de zon", die werd opgelegd aan de eerste dag van de week als een wekelijkse religieuze rustdag, ter vervanging van de heilige zevendedagsabbat, waarvan de heiliging door God werd herdacht in het vierde van zijn tien koninklijke en goddelijke geboden. De profetische rol van de zevendedagsabbat in het zevende millennium voorspelde de beloning van de uitverkorenen die door zijn heilsplan waren uitgekozen. Het aanvallen van de

sabbat kwam daarom neer op het verdraaien van het heilsplan, en dit vormde, na de fout van Mozes die tweemaal per ongeluk en uit frustratie op de rots van Horeb sloeg, de ernstigste fout die de mensheid kon begaan. En de ernst van beide gevallen berust op de toepassing ervan door Gods dienaren zelf. Dat heidense volkeren zondigen is logisch en natuurlijk voor God, aangezien zij Hem niet kennen. Maar Mozes en de christelijke kerk stonden in nauw contact met Hem. En net zoals Jezus zegt dat het kwaad dat aan hem wordt gedaan, aan hemzelf wordt gedaan, geldt het omgekeerde ook: het kwaad dat door zijn eigen volk wordt gedaan, raakt hem en raakt hem persoonlijk. Centraal in zijn positie in het boek staat het thema van de bazuinen, ook in zijn belang voor de geopenbaarde onderwerpen. De les die Leviticus 26 ons geeft, stelt ons namelijk in staat de omvang van de oorzaak van de opeenvolgende geprofeteerde straffen te begrijpen. Maar natuurlijk richt de historische context van elke bazuin zich in de loop der tijd op het ontstaan van nieuwe oorzaken van schuld die elkaar opvolgen en zich opstapelen tot de tijd van Jezus' wederkomst, de tijd van de "zevende bazuin" en de "zevende van de laatste plagen van de goddelijke toorn". Wat Openbaring 18:5 in deze bewoordingen uitdrukt: "*Want haar zonden hebben zich opgehoopt tot aan de hemel, en God heeft haar ongerechtigheden gedacht.*" Het lijkt dus noodzakelijk om de nieuwe zonden te identificeren die aan elk van de zeven bazuinen verbonden zijn.

Het beginpunt is de afschaffing van de sabbat op 7 maart 321.

" *Eerste Bazuin* ": De Rooms-Christelijke Kerk zoekt steun bij menselijke kracht en vindt die bij de Frankische koning Clovis I. "Wee de mens die op een mens vertrouwt, die vlees aanneemt als steun..."

" *Tweede Bazuin* ": De Rooms-Christelijke Kerk neemt een aardse leider aan: de Paus, die in directe concurrentie treedt met Jezus Christus, de hemelse Leider en eeuwige voorspraak. Ze valt buitenlandse volkeren tevergeefs aan.

" *Derde Bazuin* ": De Rooms-Katholieke Pauselijke Christelijke Kerk verzet zich tegen de verspreiding van de Bijbel en haar protestantse aanhangers. Ze valt het authentieke christelijke geloof aan.

" *Vierde Bazuin* ": De pauselijke kerk en de rooms-katholieke monarchie sporen het Franse volk aan tot vrij denken en atheïsme.

" *Vijfde Bazuin* ": Sinds 1844 getroffen door een goddelijke vloek, is het protestantse geloof gegroeid en vermeerderd. In de afgelopen jaren heeft het een verbond gesloten met de rooms-katholieke kerk, de oude vijand die door de monnik Maarten Luther, de officiële stichter van de Reformatie, als duivels werd bestempeld. Na 1994 sloot het officiële, institutionele adventisme zich begin 1995 officieel bij hen aan.

" *Zesde Bazuin* ": Het westerse kamp, vervloekt door God en overwonnen door morele perversie, confronteert het oosters-orthodoxe kamp, eveneens vervloekt door God. Beide kampen zijn het gevolg van de overgeërfde Romeinse zondag. Met kernwapens wordt de wereldbevolking extreem gereduceerd en is ze gedoemd om op korte termijn uit te sterven.

" *Zevende Bazuin* ": Jezus Christus keert terug in glorie om de laatste katholieke en protestantse rebellen te vernietigen die, als autoriteit van een universeel regime, zich voorbereidden om de laatste heiligen van God, die trouw

de gewoonte van zijn heilige sabbat hadden onderhouden, ter dood te brengen. En daar zegt God: "Stop!" " *Want zo zegt de HEERE van de legermachten: Hierna zal er heerlijkheid komen! Hij heeft mij gezonden naar de heidenvolken die u beroofd hebben; want wie u aanraakt, raakt zijn oogappel aan.* " Het is de tijd van de " **wraak** " die geprofeteerd wordt in Jesaja 61:2-3: " *Om uit te roepen **het welbehagenjaar van de HEERE** , en de dag van de wraak van onze God* ; om allen die treuren te troosten; om te geven aan hen die treuren in Sion, om hun schoonheid te geven in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, het gewaad van lof in plaats van een bedrukte geest, opdat zij bomen van gerechtigheid genoemd mogen worden, een planting van de HEERE, om door Hem verheerlijkt te worden. " Benadrukt de nauwe relatie tussen het genadejaar en de dag van de wraak, die juist komt om de minachting voor dit genadejaar te straffen.

Vergelijk de uitdrukkingen " **een jaar van Jahwehs gunst** " en " **een dag van wraak van onze God** " . De naam "Jahweh" duidt op de liefdesband tussen God en zijn uitverkorenen, terwijl de term "God" de terugtocht en de blik van de angstaanjagende Rechter van de almachtige God markeert, die leven en dood geeft.

De evolutie van het kwaad: van de VS tot Oekraïne

Eeuwenlang, zelfs duizenden jaren lang, werden menselijke gezinnen gebouwd volgens het patriarchale model. De autoriteit behoorde toe aan beide ouders, de vader, de moeder, en het echtpaar deed er alles aan om hun kinderen op te voeden met respect en gehoorzaamheid aan dit elementaire principe. Ouders gaven zichzelf het recht om hun kinderen te dwingen, zelfs door hen zo nodig fysiek te straffen. Het kind moest heel snel leren wie zijn meester was. En deze bittere gerechtigheid werd meestal aanvaard, omdat ouderlijke gebaren van liefde de ouderlijke daden compenseerden en in evenwicht brachten. De Schepper God, onze ware Vader, handelt op dezelfde manier jegens ons, en in Openbaring 3:19 bevestigt Jezus dit door te zeggen: " *Wie Ik liefheb, bestraf en tuchtig Ik. Wees daarom ijverig en bekeer u.* " Zou iemand intelligenter en rechtvaardiger kunnen zijn dan God in Jezus Christus? Nee, en al in het Oude Verbond zei God via de wijste van zijn profeten, in Spreuken 23:13-14: " *Onthoud de correctie niet aan het kind; als je hem met de stok slaat, zal hij niet sterven. Door hem met de roede te slaan, redt u zijn ziel uit het graf.* " Een kind de correctie ontnemen die het verdient, is daarom voor God een criminele daad. Bij zijn intrede in het leven moet een kind leren dat zijn vrijheid beperkt wordt door de rechten van degenen die hem opvoeden; dat wil zeggen, in de eerste plaats, zijn ouders. Degenen die het land bewerken, weten dat jonge scheuten een leraar nodig kunnen hebben om rechtop te groeien. Laten we even de spirituele boodschap vergeten van de mens, geschapen naar Gods beeld, die door de erfzonde is vernietigd; wat blijft er dan over van de mens? Hij is niet meer dan het meest ontwikkelde dier op planeet Aarde. En zoals alle dieren moeten mensenkinderen door hun ouders worden opgevoed. En deze opvoeding is niet niets, want hun overleving hangt ervan af, en

bovendien hangt het eeuwige leven dat God voorstelt er voornamelijk van af. Ik herinner me een tijd waarin, in de klaslokalen van seculiere en katholieke scholen, onhandelbare of ongehoorzame kinderen werden gestraft met slagen op de vingertoppen met een liniaal. De pijn die werd gevoeld, leerde kinderen om straf te vrezen en moedigde hen daarom aan om volgzamer te zijn. Slaag en Slaan viel spontaan op de meest onhandelbare van de jongsten. En sommige vaders uit die tijd hadden de reflex om hun eigen kind te slaan dat klaagde dat hij door de leraar was geslagen. Deze levensfase was doorslaggevend, omdat verandering na de adolescentie onmogelijk of bijna onmogelijk werd. Omdat de reactie altijd individueel blijft en een kind zelf de noodzaak kan ontdekken om gehoorzamer te zijn.

Nu we dit basiscriterium van de principes van gehoorzaamheid, discipline en verdiende straf hebben vastgesteld, is het gemakkelijk te begrijpen dat het kwaad zal verschijnen wanneer deze niet of niet langer worden toegepast. Hier komen de Amerikanen in beeld. De oorlog mobiliseerde mannen en een hele jeugd groeide tussen 1941 en 1945 vaderloos op. En dit in alle landen die betrokken waren bij dezelfde Europese en Japanse wereldoorlog. Het is echter in dit zeer puriteinse en protestantse land, de VS, dat het kwaad van de jeugdigheid verscheen. In een context van technische ontwikkeling, tegen een achtergrond van zeer ritmische rock-'n-rollmuziek, kwam de Amerikaanse jeugd uit de stilte tevoorschijn en liet zich luidkeels opmerken door de generatie van hun ouders. Het kwaad greep deze jeugd aan, zoals de titel van de film "Rebel Without a Cause" duidelijk uitdrukt. Deze woede van de jaren '60 nam de vorm aan van een eis voor het recht om te doen wat ik wilde, waar ik wilde en wanneer ik wilde. De opstand begon en zou pas eindigen met de wederkomst van Jezus Christus, met de vernietiging van alle rebellen.

Het kwaad, geboren in de VS, is een beest dat op twee benen loopt, de linker door de VS en de rechter door West-Europa. Sinds het einde van de oorlog hebben de VS en het verslagen Europa elkaar gadegeslagen en gekopieerd. Maar hun positie als overwinnaar bevoordeelt het Amerikaanse model. En radio en film presenteren constant het model van het Amerikaanse leven. De afgoderij van musicalsterren bevordert de handel en verrijkt het Amerikaanse culturele domein. Europa doet hetzelfde, zij het met een kleine vertraging. Maar als gevolg van de neergang van 1844 komt er plotseling een evolutie van het kwaad uit Zweden, dat land van protestantse monarchie. Daar worden seksuele taboes omvergeworpen en verspreiden pornografie en de daarmee gepaard gaande afwijkingen zich geleidelijk door de westerse samenleving. Zweden, Denemarken, Nederland: de aanstichters en hun imitators: Duitsland, Italië, Frankrijk, Engeland in 1970. Onder het regime van dictator generaal Franco werd Spanje tijdelijk beschermd, maar na zijn dood ontdekte Spanje de geneugten van de vrijheid en maakte er meer libertair gebruik van dan enig ander land. En dit is het vermelden waard: vooruitkijkend in de tijd waren de laatste landen die vrijheid verwierven de meest excessieve in libertaire praktijken. We kunnen daarom stellen dat met elk land dat bevrijd is van morele taboes, het kwaad toeneemt. In deze groei van het kwaad is homoseksualiteit een recht geworden dat westerse landen één voor één volledig hebben gelegaliseerd. Alleen Italië verzet zich hiertegen; waarschijnlijk vanwege

de aanwezigheid van het pauselijke Vaticaan op haar grondgebied. Eenmaal gelegaliseerd, eisen LGBT-devianten en anderen dat ze gerespecteerd worden en dat hun rechten erkend worden. Het kwaad moet niet alleen getolereerd, maar ook gelegitimeerd worden. En deze flashback brengt ons naar 2012-2013, toen er nationale onrust uitbrak in Oekraïne.

Pervers Oekraïne

Het land verkreeg zijn onafhankelijkheid in de jaren negentig, toen Sovjet-Rusland economisch en politiek instortte. Minister Gorbatsjov zag deze nationale verzwakking als een kans om banden met het Westen te smeden. De grenzen vielen, Polen herwon zijn vrijheid en sloot zich aan bij het NAVO-kamp in Europa. Met de kooideur open vlogen vrijheidslievende vogels weg en ontsnapten. De anderen, gelukkig talrijker, bleven in hun kooien, waar ze zich veiliger voelden. Maar Rusland en de hele planeet zouden duur betalen voor de gevolgen van deze verzwakking van Sovjet-Rusland. Want tot dan toe profiteerde iedereen van het "ijzeren gordijn" dat de westerse kapitalistische samenleving scheidde van de Russische communistische samenleving. Met de opening wilden sommige Russische inwoners leven als westerlingen, en Oekraïne koos ervoor om zijn onafhankelijkheid te verwerven om dit te bereiken. In Rusland leverde de versoepeling van de discipline het land over aan de heerschappij van de maffia; de armsten betaalden de prijs. En in Oekraïne wordt de onafhankelijke natie opgebouwd in een grote anarchie die altijd opduikt wanneer autoriteit niet bestaat of moet worden opgebouwd. Dit woord anarchie speelt zo'n grote rol dat ik het moet definiëren als het principe dat de mens tot "de aartsezel" maakt. Het denkspel is gerechtvaardigd, want de ezel is dat extreem koppige dier, zoals het gezegde luidt: "koppig als een ezel". En het blijkt dat de huidige gebeurtenissen me gelijk geven wat betreft Oekraïne, vastbesloten om Rusland te verslaan, koppig als een ezel.

Maar voordat Oekraïne in 2022 en 2023 het doelwit van het nieuws werd, gaf het verontrustende signalen af over zijn aard. In zijn anarchistische broedplaats doken de antireligieuze en non-conformistische "Femen" op, die hun borsten en lichamen aan de kaak stelden als steun voor hun ontijdige eisen tegen de door mannen gevestigde orde. Dit soort dingen deden zich voor in Oekraïne, verdedigd door alle westerse volkeren. Maar we zijn hen een nog onwaardigere en schuldigere gruweldaad verschuldigd: in Oekraïne zaagden ze de houten kruisen van de kruisbeelden die op verschillende plaatsen waren geplaatst, waarmee ze hun haat jegens het christelijk geloof uitten. Deze houding kan verschillend worden geïnterpreteerd. Maar in ieder geval straffen ze christelijke religies die door God zijn veroordeeld. Al in 1793 vertaalde de verontwaardiging van het Franse volk zich in woede tegen de katholieke kerk en de monarchie, en naar analogie daarvan richtten de "Femen" van Oekraïne zich nog steeds op religies die schuldig zijn aan God en de mensheid. Maar de terechte beschuldiging tegen valse religies rechtvaardigt echter niet de keuze om de ware boodschap van liefde, die God in Jezus Christus heeft gegeven, te negeren. Het is nog steeds noodzakelijk dat een hart vol haat ontvankelijk is voor liefde; wat onwaarschijnlijk of zelfs mogelijk is. Oekraïne, dat als laatste de vrijheid verkreeg, overtrof het Spaanse model in zijn excessen en seksuele uitingen. En in dit soort acties was de jonge

president, een populaire voormalige acteur, de meester van het genre. Oekraïnes eerste officiële verzoek om toetreding tot de NAVO werd door Duitsland afgewezen vanwege de wijdverbreide corruptie in het land. De geboorte van naties is een moeilijke periode om te beheren, omdat iedereen in naam van de geclaimde vrijheid probeert te profiteren van de situatie voor eigen gewin. Onder de Eerste Republiek zag Frankrijk de corrupte Georges Danton en de onkreukbare Maximilien Robespierre tegenover elkaar staan. En de laatste liet de eerste onthoofden, voordat hij vier maanden later zelf werd onthoofd. Deze vergelijkingen zijn gerechtvaardigd omdat de oorlog die Oekraïne voert de tweede voltooiing van de actie van "*het beest dat uit de afgrond oprijst*" voorbereidt. De eerste werd volbracht door de Franse Revolutie.

Het is dan ook door dit land, Oekraïne, te steunen, dat alles te wensen overliet, dat de westerse leiders gezamenlijk hun nationale toekomst veroordeelden. Want de Oekraïense oorlog, waarvan het motief het sterkste en meest fanatieke, verhevigde nationalisme is, bereidt het einde van naties voor. Ze zullen verdwijnen in de laatste kernbommenoorlog. En de overlevenden zullen nooit meer voor een nationalistische zaak vechten. Ze zullen zich hergroeperen onder één universele regering, georganiseerd door de Amerikaanse overlevenden.

Voor- en nadelen van Oekraïne

Aan de positieve kant wordt de natie vertegenwoordigd door jonge mensen. Ze zijn up-to-date en meesters in nieuwe computertechnologieën. En in de strijd tegen de Russen wordt hun numerieke inferioriteit gecompenseerd door hun aanpassingsvermogen aan situaties. Bovendien kunnen ze, uitgerust met uiterst precieze westerse kanonnen en raketten, gemakkelijk gedetecteerde Russische munitievoorraden vernietigen. En in dit opzicht profiteren ze van de infrastructuur van Amerikaanse satellieten die in verschillende banen rond de aarde zijn uitgelijnd. Dit arendsoog zal Amerika, dat over deze superieure technologie beschikt, altijd in het voordeel zijn. Dit brengt me tot de stelling dat het Oekraïense leger een secundaire rol speelt in dit conflict, waar de Russen worden gedood door de kanonnen en raketten van de VS en Europa, inclusief Frankrijk en zijn prestigieuze Caesar-kanonnen. Dronetechnologie is vooral populair geworden in het Westen vanwege de kosten en de levensstandaard van de inwoners. Jongeren zijn vertrouwd geraakt met deze kleine vliegmachines en vandaag de dag worden hun talenten in Oekraïne uitgebuit in militaire gevechtslinies: voor degenen die ze besturen, is het net als thuis, behalve dat ze de vijand in het echt zien om hem te doden, en je kunt zelf sterven als er een Russische bom valt waar je bent. Ongetwijfeld heeft de jeugd van Oekraïne, samen met de jonge president en zijn regeringsfunctionarissen, het gebruik van al deze elektronische technologie begunstigd. Oekraïnes andere voordeel is dat het te maken heeft met een Russisch leger, geleid door militaire leiders die vertrouwen op hun traditionele ervaring, waarin het gebruik van drones en satellieten niet de waarde heeft die het verdient. Dit misverstand heeft gevolgen op het gebied van conflicten; Russische tanks en doelen worden vernietigd als in een videogame.

De nadelen voor Oekraïne zijn eveneens talrijk. En daarmee ook de jeugd van haar president, die onbewust het nadeel oploopt van een Joodse geboorte en het leiden van een Oekraïens kamp dat gekenmerkt wordt door het Poolse

katholicisme en een orthodoxie die, hoewel gescheiden van de Russisch-orthodoxie, net als het katholicisme getroffen is door de vloek van God. De protestantse VS is net zozeer getroffen, en het is het hele westerse kamp dat getroffen wordt door deze goddelijke vloek: volgens Romeinen 2:9: "*Verdrukking en benauwdheid over iedere ziel van de mens die kwaad doet, eerst de Jood, maar ook de Griek!*" Maar het tegenovergestelde bestaat gelukkig met betrekking tot haar gekozen vertegenwoordigers: "*Eer, glorie en vrede voor ieder die goed doet, eerst de Jood, maar ook de Griek!*" Onvermijdelijk lijdt de jeugd onder haar gebrek aan ervaring, en zelfs de grootste vastberadenheid, of koppigheid, is gedoemd de harde realiteit te moeten doorstaan wanneer deze in strijd is met verwachtingen en hoop. Allen die elkaar bestrijden, denken en hopen als overwinnaars tevoorschijn te komen, maar hoe dan ook, uiteindelijk is er slechts één winnaar en één verliezer. Oekraïnes tweede handicap is de afhankelijkheid van wapendonaties van zijn westerse bondgenoten. Zelensky leeft in constante angst dat zijn wapens en munitie opraken en dat Rusland zijn hele grondgebied zal binnenvallen. Zijn situatie en positie zijn daarom niet benijdenswaardig. Als hij wist wat Jezus Christus aan zijn geliefde uitverkorenen heeft geopenbaard, zou hij weten dat zijn droom van overwinning zal eindigen in een nachtmerrie van nederlaag. Maar al degenen die samen met Oekraïne een oorlogsescalatie tegen Rusland aangaan, zijn ook onwetend van deze geopenbaarde zaken en vervullen onbewust Gods plan. In dit plan zijn zij de doelwitten die door nucleaire explosies zwaar zullen worden verwoest.

De Bijbel beschrijft niet welke zonden de mensen vóór de zondvloed begingen. Alles wat God over hen zegt, staat in deze woorden, geciteerd in Genesis 6:15: "En de HEERE zag dat de slechtheid van de mens groot was op de aarde, en dat al de gedachten van zijn hart *te allen tijde alleen maar slecht waren.*" Ik geloof dat dit oordeel vandaag de dag geldt voor de hele mensheid, in het westen, oosten, noorden en zuiden. Geen enkele natie, volk, koninkrijk of taal ontsnapt aan deze goddelijke veroordeling. De Bijbel drukt de maatstaf van Zijn oordeel uit, die geen enkele natie terecht eert. De mensheid is rijp voor Zijn zondvloed van ijzer en vuur.

In het nieuws is zojuist een schokkende demonstratie gegeven van de veroordeling door de westerse samenleving. Een 16-jarige tiener heeft zijn 52-jarige Spaanse lerares, moeder van twee kinderen, koelbloedig neergestoken en vermoord. Hij beweerde bezeten te zijn en vertrouwd te zijn dat hij de dag ervoor in een droom een stem had gehoord die hem beval zijn lerares te vermoorden. Maar deze waarheid is onaanvaardbaar voor een overwegend atheïstische of agnostische samenleving. Dit ongeloof wordt onderstreept door de plek waar het gebeurde: de katholieke middelbare school Saint-Thomas d'Aquin in de stad Saint-Jean-de-Luz. Een Thomas, de typische ongelovige, en twee heiligen, waaronder Jean-de-Luz of Heilige van het Licht, de getuige van de Apocalyps; er zijn veel religieuze symbolen in deze zaak die het ongeloof van de rechters onthullen. Maar het ergste is dat het incident plaatsvond op een katholieke school waar de getuigenis van een demonische stem niet verworpen, maar ondersteund zou moeten worden. De school zou zich moeten inzetten voor de verdediging van de verklaring van de bezeten jongeman; maar dit is niet het geval. Waar religie wordt onderwezen die

aan God wordt toegeschreven, zou ook het bestaan van de duivel en demonen moeten worden onderwezen, aangezien Jezus tijdens zijn aardse leven nooit ophield demonen uit te drijven om bezetenen te genezen en zijn dienaren tegen Satan te waarschuwen. In zo'n geval zou de kerk de verklaring van de bezeten jongeman moeten ondersteunen, maar tegenover het ongeloof van de Franse autoriteiten blijft ze zwijgen. Er zijn echter talloze getuigenissen van gehoorde stemmen afgelegd door moordenaars die in de gevangenis zijn beland. Deze nieuwe zaak komt dus bovenop de vorige, maar de jeugd van de bezeten man zou de autoriteiten ertoe moeten aanzetten deze spirituele kwesties, waar ze geen controle over hebben, in twijfel te trekken.

Dit onderwerp doet me eraan denken dat de katholieke kerk al eeuwenlang beweert demonen uit te drijven door middel van haar exorcistische priesters. Wetende dat Satan de kerk regeert, kun je begrijpen dat hij zichzelf of zijn demonen uitdrijft. Ware bevrijding van opstandige engelengeesten kan alleen worden bereikt door de ware dienaren van Jezus Christus, omdat alleen hij demonen uitdrijft, en hij kan dat doen omdat hij de macht in zich heeft om dat te doen. Op aarde gehoorzaamden de demonen hem, omdat ze hem niet konden weerstaan, noch gisteren, noch vandaag, noch morgen.

Bij gebrek aan geloof wordt het probleem voorgelegd aan psychiaters. Daarom herinner ik u eraan dat psychiatrie geen exacte wetenschap is. Het is slechts het product van de verbeelding van ongelovigen die andere ongelovigen een verklaring voor alles moeten geven om hen gerust te stellen.

Klimaatdroogte voor droge harten

De menselijke aarden potten weten niet dat ze al de eerste gevolgen ondergaan van de straffen die de goddelijke ijzeren pot hen oplegt. God heeft niemand nodig om de opstandige mensheid kwaad te doen, want hij beschikt over een formidabel wapen: de natuur en haar klimatologische omstandigheden. Hij is degene die de regen en het mooie weer maakt, maar hij is ook degene die de droogte en de daaruit voortvloeiende hongersnood veroorzaakt. Door de storm te bevelen te bedaren, wat hij onmiddellijk deed, gaf Jezus zijn eerste apostelen een onweerlegbaar bewijs van zijn goddelijkheid. De vraag die de discipelen zichzelf stelden: "Wie is deze, aan wie de wind en de storm gehoorzamen?", had slechts één antwoord: de vleesgeworden Geest van de Almachtige God. Onze moderne samenleving is deze God, de schepper van alle dingen en het leven, uit het oog verloren en haar vragende blik richt zich op haar wetenschappers, die doorgaans op alles een antwoord hebben. God bood haar een lange periode van vrede en welvaart, waardoor mensen zelfs het bestaan ervan vergaten. De drama's die elkaar opvolgen, zouden uiteindelijk de minst geharde leden van de mensheid zo moeten beangstigen dat ze zich realiseren dat natuurlijke kracht het exclusieve eigendom is van de Schepper. Het is goed om de historische context te herinneren waarin God zijn volk Israël en de heidense mensheid strafte met de gesel van droogte. Dit komt doordat water in onze moderne tijd essentiëler is geworden dan ooit voor leven en economische en industriële activiteit. Het opdrogen van

rivierwater doodt de landbouw, maar dwingt mensen ook om kerncentrales te sluiten, omdat water nodig is om de gesmolten brandstof te koelen. Maar als het water verdwijnt, zijn het ook de waterkrachtcentrales van rivierdammen en bergen die stoppen met het produceren van elektriciteit. Nu is de hele moderne beschaving in het Westen en het Oosten afhankelijk van deze elektrische energie; anders wordt de terugkeer naar steenkool opnieuw noodzakelijk, en omdat dit niet kan worden gehandhaafd, stort het huidige niveau van industriële activiteit in, waardoor de mensheid in grote nood terechtkomt. Ik herinner u eraan dat water het element is dat 75% van ons fysieke lichaam uitmaakt, wat het lijden verklaart dat wordt veroorzaakt door hittegolven die menselijke lichamen en planten uitdrogen. Door het water aan te vallen, geeft God een verschrikkelijk signaal af, dat het begin aankondigt van een proces van ontmenselijking van de hele aarde, die nu volledig bewoond is.

Het eerste geval dat in de Bijbel wordt vermeld, deed zich voor toen Jozef, de oudste zoon van Rachel en Jakob, door zijn broers werd verkocht en de positie van grootvizier bekleedde, in dienst van de farao van het machtige Egypte. De gave van profetie die God hem had gegeven, had hem vanuit de koninklijke gevangenissen naar de top van de Egyptische macht geleid. En door een profetie uit te leggen die de farao persoonlijk had ontvangen, werd Jozef door hem erkend als het intelligente en wijze wezen, waardig om, na de koning, het hele land Egypte te besturen. Dit visioen, gebaseerd op zeven vette en zeven magere koeien enerzijds, maar ook op zeven prachtige, gezwollen tarwearen en zeven droge tarwearen, voorspelde de opeenvolging van zeven jaren van overvloed gevolgd door zeven jaren van hongersnood. Het volledige verslag van deze gebeurtenissen wordt verteld in Genesis 40 en 41. In die tijd bereidde God de middelen voor om zijn volk macht en welvaart te geven. Daarom profiteerde het heidense Egypte zelf van Gods goedheid en macht. Door het van tevoren te waarschuwen, werden de door Jozef bepleite preventieve maatregelen onder zijn gezag in werking gesteld. Gods plan was dat de hele gezegende familie van Jakob, zijn twee vrouwen en hun zonen en dochters, zich in Egypte zouden vestigen. Door deze ervaring kondigde God zijn heilsplan aan, dat in zijn tijd door Jezus Christus werd voltooid. De zoon, die door zijn broers werd verkocht en aan de heidenen werd overgeleverd, zou een reden tot zegen worden voor het volk van God. Deze eerste droogte had een profetisch doel, maar er kwam een nieuwe droogte in de tijd van de profeet Elia en deze werd Israël als straf opgelegd, omdat het volk van God in die tijd volkomen afvallig was. Koning Achab was ongehoorzaam aan Gods bevel en trouwde met een buitenlandse vrouw die Baäls aanbad en Gods profeten had gedood. Het hele volk betaalde de prijs met een driejarige hongersnood. En op het gebed van de profeet Elia keerde de heilzame regen terug. Deze actie had een goede afloop, omdat Gods plan nog niet voltooid was. In Europa kwamen er van tijd tot tijd hittegolven voor, maar nooit voor een lange tijd, alsof God deze bedreiging aan de moderne mensheid had willen presenteren. Maar deze dreiging bleef ineffectief, omdat de westerse wereld zich niet meer bekommert om wat God denkt, omdat ze Hem volkomen onwetend zijn. Bovendien komt het uur van de straf over hen zonder dat ze het hebben zien aankomen en de periode van de zeven jaar van droogte van de aarde en de harten van de mensen zal in het

komende voorjaar van 2023 beginnen. Toepassend volgens het model dat Jozef onderging, zouden zeven jaar van preventieve voorspoed in het voorjaar van 2015 zijn begonnen. Maar welke belangrijke gebeurtenis vinden we dit jaar 2015? De lentedag, de equinox van 20 maart 2015, wordt gekenmerkt door een totale zonsverduistering, een zeer zeldzame gebeurtenis maar van hoge spirituele waarde. Omdat de goddelijke toorn westerse waarnemers van de rust van de "dag van de zon" treft. Op 26 juni oordeelde het Hooggerechtshof van de Verenigde Staten dat het homohuwelijk in het hele land legaal is. Op 13 november 2015 organiseerden islamisten een bloedbad in concertzaal Bataclan in Parijs; het resultaat: 413 gewonden en 131 doden, waaronder 7 van de 9 terroristen. Nee, ik zie niets positiefs in 2015, waarin een oorlog in Oekraïne de oblasten Donetsk en Loehansk tegen het Oekraïense loyalistische leger plaatst. Deze oorlog zal voortduren tot 2022, wanneer de Russische invasie het begin is van de Derde Wereldoorlog, want achter de VS, Engeland en Polen aan, levert het hele NAVO-kamp financiële steun en wapens aan het binnengevallen Oekraïne.

God geeft zijn kinderen pas vanaf het voorjaar van 2018 de zegen, 5 jaar vóór de laatste zeven magere koeien, of 12 jaar vóór de datum van zijn wederkomst. Dit getal 12, symbool van het verbond tussen God en de mens, of $7 + 5$, is ook het symbolische getal van de verzegelde stammen van zijn geestelijk Israël volgens Apo.7. God brengt een vloed van licht die zijn trouwe dienaren informeert over de geplande datum voor zijn glorieuze wederkomst in Jezus Christus. Kennis van deze datum zal hen vervolgens in staat stellen de betekenis van de gebeurtenissen die zich geleidelijk voltrekken, beter te begrijpen. Het rebellenkamp wordt in 2020 getroffen door een dodelijke epidemie, bestreden door de opsluiting van de inwoners en de gedeeltelijke of volledige stopzetting van professionele activiteiten gedurende twee jaar. Dit resulteert in een economische crisis die het hele Westen verarmt, waar de reactie gekopieerd en identiek is. Als gevolg van dit probleem is het Westen getuige van de Russische inval in Oekraïne, die zijn verlangen uitdrukt om zich bij het NAVO-kamp aan te sluiten. Ursula von der Leyen, voorzitter van de Europese Commissie, verbindt Europa aan de hulp aan Oekraïne. Achter deze beslissing zetten de leiders ook hun eigen landen in. De westerse wereld wordt nu geregeerd door mensen die in vrede geboren zijn en niets anders dan vrede hebben gekend. Voor hen was oorlog slechts een videogame, een film, of een echte, maar verre oorlog. Er zijn islamitische aanvallen geweest waarvan de tijdelijke gevolgen snel vergeten worden, en de westerse samenleving reageert als een verwend kind dat alles bereikt en altijd krijgt wat het wil. Maar verwende kinderen ontwikkelen zeer reactieve, grillige karakters. Ook de Russische inval in Oekraïne lokte plotselinge en onbeheerste reflexreacties uit bij onze verwende kinderen. Als gevolg hiervan heeft morele en actieve steun, belichaamd in wapendonaties aan Oekraïne, onze verwende kinderen tot het toekomstige doelwit van de woede van het Russische volk gemaakt. De oorlog raakt hen nog niet direct, maar ze overzien de gevolgen van deze fanatieke steun niet, waardoor ze op hun beurt het kwaad zullen moeten ondergaan dat momenteel alleen de Russen en Oekraïners treft. Zij zullen op hun beurt de gruwel van een echte oorlog ontdekken, zoals hun vaders die in de jaren 14-18 en 39-45 meemaakten. President Poetin hekelt nu duidelijk de status van

medestrijders in het NAVO-kamp. En hij bevestigt zijn vastberadenheid om zijn "speciale operatie" uit te voeren tot het doel dat hij zich heeft gesteld.

In het Westen heeft het vergeten van de lessen van de Tweede Wereldoorlog vandaag de dag dramatische gevolgen. De ervaringen van het Europese kamp van de NAVO en die van Oekraïne waren zeer verschillend, aangezien ze zich in die context tegenover elkaar bevonden. Europa vocht tegen Adolf Hitlers nazi-Duitsland, maar om opportunistische redenen, gebruikmakend van de tijdelijke zwakte van Sovjet-Rusland, koos Oekraïne de kant van de "nazi"-troepen, die al gesteund werden door het verslagen Polen. De Oekraïense nationalistische van destijds, die zich al van Rusland wilden afscheiden, kozen de kant van het nazileger en maakten hen bondgenoten in de strijd tegen Rusland. Het was in deze periode dat de Duitse nazileiders helden werden voor dit nationalistische Oekraïne, en ondanks de voorbijgaande decennia is het nazi-imago het symbool van nationaal heldendom gebleven. Aan de andere kant werd in Europa het nazi-denken van 1945 tot de jaren 2000 absoluut kwaadaardig, toen het kwaad begaan door dit wrede en fanatieke nationalisme werd vergeten door de jonge leiders die aan de macht kwamen. Iedereen werd verleid door het project van universele vrede; wat vereiste dat de fouten uit het verleden vergeten werden. Geleidelijk groeiend als een rollende sneeuwbal, werd het Europa van de zes het Europa van de 28 voordat het terugviel tot 27; de feiten leken daarom gunstig voor het vredesproject. Maar dit was tellen zonder God, die menselijke zonden telt en er geen vergeet. Bovendien bracht de oorlog in Oekraïne de menselijke gedachten bruut terug naar de harde realiteit; ze moeten zich nu verantwoorden tegenover de levende God die ze negeerden en verachtten.

Tussen de aarde die beeft, het opdrogen van het water en de bombardementen die zullen aanhouden en intensiveren, bestaat er geen twijfel meer: God is begonnen met het deconstrueren van zijn aardse schepping. De macht van het Westen was gebaseerd op zijn rijkdom, dus God verzwakt het door het te ruïneren. Westers comfort en welde waren gebaseerd op goedkope energie, dus de prijzen van gas en olie stijgen enorm, en niemand, behalve God, weet hoe hoog die prijzen zullen stijgen. In een kettingreactie zal voedsel schaars zijn en krankzinnige prijzen bereiken. En voor degenen die niet meer kunnen betalen, zal de keuze zijn tussen diefstal, misdaad of de dood door verhongering. Tijdens de laatste zeven jaar van zijn leven op aarde zal de hele mensheid lijden onder de "*vier verschrikkelijke straffen van Jahweh* " die in Ezechiël worden genoemd. 14:21-22, maar het hoofddoel blijft het ontrouwe christelijke Westen: "*Want zo zegt de Heere HEERE: Hoewel Ik **Mijn vier vreselijke straffen tegen Jeruzalem zend** , het zwaard, de hongersnood, de wilde dieren en de pest, om er mens en dier uit te roeien, zal er toch een overblijfsel overblijven dat ontkomt, dat eruit zal komen, zonen en dochters. Zie, zij zullen tot u komen, en u zult hun wegen en hun daden zien, en u zult getroost worden over het kwaad dat Ik over Jeruzalem breng, en over al wat Ik erover breng.* "

Europa en het hele westerse kamp zullen een hoge prijs moeten betalen voor het voorrecht de drager te zijn geweest van de evangelische boodschap van Jezus Christus. Als geestelijk Israël, na het Israël van het Oude Verbond, heeft het deel gehad aan de kennis van Gods reddingsplan, dat berust op Jezus Christus.

Maar vanwege al zijn zonden die het door de eeuwen heen heeft begaan, moet het op vele manieren worden gestraft tot aan zijn uiteindelijke uitroeiing, wanneer de goddelijke Jezus Christus, als de grote Almachtige Overwinnaar, zal terugkeren in de glorie van zijn engelen. Ezechiël 14:23 zegt ons ook: " *Zij zullen u troosten wanneer u hun wegen en hun daden ziet, en u zult weten dat Ik niet voor niets doe wat Ik hun doe, spreekt de Heer, JaHWH.* "

Deze verzen zouden twee keer vervuld worden. De eerste was voor het begin van het nieuwe verbond. De toetreding van bekeerde heidenen tot het Joodse verbond was bedoeld om vrome Joden te troosten voor de tegenslagen die de stad Jeruzalem in 70 n.Chr. verwoestten, met al haar ware en valse heiligheid: haar geestelijkheid en haar symbolische riten.

De tweede zal vervuld worden bij de wederkomst van Christus. In deze context zal Israël de Russische invasie en de massamoorden van de Derde Wereldoorlog hebben ondergaan, en de laatste vrome Joden zullen getroost worden door het getuigenis van de laatste Zevendedagsadventisten voor de heilige sabbat in Jezus Christus. Goddelijk licht zal over hen komen en zij zullen dan alle oorzaken begrijpen van de opeenvolgende vloeken die hen tijdens het christelijke tijdperk hebben getroffen. Zij zullen dan delen in de troost die God brengt aan al zijn zonen en dochters van de waarheid, geselecteerd in zijn twee verbonden. Maar deze uiteindelijke bekering zal alleen waarlijk vrome Joden aangaan, net zoals Christus' verlossing alleen waarlijk vrome bekeerde heidenen redt, overeenkomstig Gods rechtvaardige oordeel in Jezus Christus.

Waarom Oekraïne?

Dit land wordt door God slechts als detonator gebruikt. Zijn rol is simpelweg om de explosieve woede van het Russische volk, een Slavische landgenoot zoals hij, aan te wakkeren. Want ondanks de schijn was het inderdaad de regio Kiev die oorspronkelijk de naam "Rus" droeg, die tegenwoordig "Russisch" is geworden. Dit volk is er nooit in geslaagd onafhankelijk te blijven. Vanaf zijn oorsprong is het samengesteld uit twee invloeden, afkomstig uit het Oosten en het Westen. En al in dit alles plaatste God het teken van zijn vloek, gematerialiseerd door religieuze tegenstand: het Westen was Pools-katholiek en gebruikte het Grieks-Latijnse alfabet; het Oosten was Russisch-orthodox en zijn alfabet was het Cyrillische schrift. Deze verschillen staan hen vandaag de dag nog steeds tegen, in de oorlog die sinds 2014 tegen de Russischtalige Donbass wordt gevoerd. In de openbaringen van Openbaring 10:11 spreekt God over de Europese bevolkingen. We lezen: " *Toen werd mij gezegd: U moet opnieuw profeteren voor vele volken, natiën, **talen** en koningen.* " God herinnert aan het teken van de vloek van Babel: " **van de talen** ". Want het zijn inderdaad de scheidingen van " **talen** " die de ware eenheid van bondgenootschappen tussen volken verhinderen. " **Talen** " spelen een afschrikwekkende rol, omdat dialoog onmogelijk is met iemand die een onbekende vreemde taal spreekt. Naties bouwen hun eenheid op door sociale uitwisseling, wat de gemeenschappelijke " **taal** " die wordt beoefend mogelijk maakt. Daarom kan God in Daniël zeggen over bondgenootschappen tussen landen met verschillende " **talen** ". 2:43: " *Je zag ijzer vermengd met leem, want ze zullen zich vermengen met menselijke bondgenootschappen; maar ze zullen*

zich niet met elkaar verenigen, net zoals ijzer zich niet met leem verenigt. " " IJzer en leem " kunnen zich niet vermengen, net zoals taaie volkeren verenigd door hun " taal " zich niet kunnen verenigen met pacifistische volkeren die eveneens verenigd zijn door hun eigen " taal ". En wat bepaalt het taaie of vreedzame karakter van een volk? Zijn geschiedenis, zijn erfgoed en de klimatologische omstandigheden waaraan het onderworpen is. Degenen die in Noord-Europa wonen, worden blootgesteld aan zeer koude klimaten die de menselijke natuur verharden. Het leven wordt in stand gehouden ten koste van enorme inspanningen en strijd waar de bewoners van gematigde zones zich niet van bewust zijn. De bijzondere verharding van de Oekraïners is ook gebaseerd op de voortdurende belemmering van hun onafhankelijkheid. Het heeft altijd onder controle gestaan van Rusland of Polen, en tijdens de oorlog, in 1941-42, van Duitsland. Toch, paradoxaal genoeg, werd het huidige machtige Rusland, dat Oekraïne confronteert, geboren in Kiev, Oekraïne; Het kind wil zijn moeder niet doden, en dit verklaart de zwakte van de Russische maatregelen ten opzichte van deze stad Kiev, de bakermat van Rusland. Deze erfelijke familieband zal de verzoening bevorderen tussen de broederlanden die in conflict zijn geraakt. Polen, Oekraïne en Rusland spreken zeer vergelijkbare Slavische talen, en dit criterium verbindt hen op natuurlijke wijze. Bovendien lijden Polen en Oekraïne vreselijk onder het gebrek aan enthousiasme van andere NAVO-landen, die hun hulp en gewapende inzet beperken. Nu de detonator zijn effect heeft gehad, zal het herenigde Slavische kamp zich tegen de EU keren en, voor God, zijn voorspelde vernietigende werk verrichten. Deze actie zal de " zesde bazuin " de vorm geven van een herhaling van de actie van de " eerste bazuin ", waarin dezelfde Noordse volkeren uit het Oosten West-Europa, Noord en Oost, al met " vuur en zwaard " kwamen opzadelen. Want de " zesde bazuin " komt, aan het einde van de christelijke jaartelling, om de straffen die God onder de noemer " waarschuwingen " heeft opgelegd, af te sluiten . Verbonden met de wederkomst van Jezus Christus zal de " zevende bazuin " de "uitroeijing " bewerkstelligen van de aardse rebellen die geen acht sloegen op de laatste waarschuwing van de " zesde ". In zijn woorden vergelijkt Jezus deze rebellen met " kaf " dat gemakkelijk verbrandt als het droog is. Hij suggereert daarmee de dorheid van de menselijke harten, ongevoelig voor het lijden dat Hij doorstond om zijn redding aan te bieden aan alle mensen, erfgenamen van de zonde die hen tot de eeuwige dood veroordeelt. Ook zal Hij, in alle gerechtigheid, het water schaars maken dat het leven van deze mensen met dorre harten in stand houdt. Massa's zullen moeten sterven aan droogte, honger, epidemieën en oorlog. En de meest opstandige en waarlijk uitverkorenen zullen bewaard blijven voor de tijd van de " zeven laatste plagen " van goddelijke rechtvaardige toorn. De laatste dorre harten zullen op aarde het beeld van Koning Nimrods " Babel " herbouwen. Nadat ze een einde hebben gemaakt aan het nationale individualisme, zullen ze denken dat ze een regime hebben gevestigd dat hen de garantie biedt van "de vrede, veiligheid en zekerheid ." Dan zal de voorspelde "ondergang " uit de hemel op hen neerkomen in de vorm van de " zeven laatste plagen van de toorn van God ", zoals beschreven in Openbaring 16.

1 Thes. 5:3: " *Wanneer zij zullen zeggen: ' **Vrede en veiligheid !** ', dan **zal een plotseling verderf hun overkomen** , zoals barensweeën een zwangere vrouw, en zij zullen niet ontkomen* . " De ware vervulling van deze geïnspireerde aankondiging aan de apostel Paulus betreft deze laatste keer, maar hetzelfde is al bereikt voor het Europa van de EU sinds de Russische inval in Oekraïne. De gedeeltelijke ondergang die zo tot stand is gebracht, bereidt de weg voor de uiteindelijke totale ondergang.

God veroordeelt rijkdom niet, maar alleen hebzucht. Want de rijken kunnen uiteindelijk vrijgevig blijven. De hebzuchtige daarentegen kan dat niet zijn, omdat hij nooit tevreden is met zijn verlangen om steeds meer rijkdom en geld te vergaren. Het is namelijk zo dat deze hebzucht kenmerkend is voor degenen die God in Openbaring 18 de " **kooplieden der aarde** " noemt, want voor deze hebzuchtige mensen heeft geloof geen enkele waarde. De rechtvaardige toorn van God rust daarom op hun hoofd, met alle gevolgen van zijn vloeken. Zo heeft het hele NAVO-kamp, gekenmerkt door deze hebzucht, zijn eigen ongeluk voorbereid. Om lucratieve en luxueuze winsten te behalen, speculeerden ze op het idee om productiefaciliteiten te verplaatsen naar de Volksrepubliek China, waar een gedwongen en zeer slecht betaalde beroepsbevolking tegen lagere kosten kon produceren. Zo maakten ze zo'n dertig jaar lang enorme winsten, waardoor de tot dan toe gehandhaafde financiële balans werd vernietigd. Maar China heeft ook geprofiteerd van de westerse technische kennis en is in de loop der tijd enorm rijker geworden, tot het punt dat het in 2023 de meest geduchte militaire macht ter wereld lijkt te zijn. De VS en de EU hebben erop vertrouwd en het virtuele monopolie op de wereldwijde productie van op de markt aangeboden producten, maar ook van elektronische producten die alomtegenwoordig zijn in moderne wapens, aan China overgelaten. In de wens om het eiland Taiwan te heroveren, net zoals Rusland Oekraïne terug in zijn kamp wil brengen, bereidt China zich voor om Rusland te voorzien van extreem krachtige drones. Dit irriteert de VS enorm. Door te weigeren de Russische invasie van Oekraïne te veroordelen, positioneert China zich aan de kant van het Russische kamp, en dreigt er in de nabije toekomst een direct conflict met de VS, de bevriende beschermers van Taiwan. De schuldige NAVO, het belangrijkste doelwit van Gods toorn, heeft aldus, door zichzelf te verzwakken, door zijn hebzucht, het Chinese monster opgebouwd dat het zal moeten bestrijden. Dit tweede slagveld zal daarom in het voordeel zijn van het Russische kamp, dat eveneens door de NAVO wordt tegengewerkt en geïrriteerd vanwege de steun aan zijn tegenstander, Oekraïne. Voor dit NAVO-kamp, waartoe de Verenigde Staten en de strijdende landen van de EU behoren, verslechtert de situatie met de dag, en krijgt deze met de dag een steeds nachtmerrieachtiger karakter.

Het nieuwe kolonialisme

Voordat we het nieuwe kolonialisme beschrijven, is het nuttig om te definiëren wat het oude kolonialisme inhield, waaraan Engeland, Frankrijk en

België in deze aflopende volgorde deelnamen. Terwijl dit oude kolonialisme bestond uit het veroveren van nieuwe vreemde landen met geweld om deze en hun inheemse bevolking uit te buiten, verovert het nieuwe kolonialisme door de menselijke geest te verleiden tot financiële uitbuiting. Het oude kolonialisme werd gelanceerd door Engeland en zijn veroveringen strekten zich uit tot in India. Frankrijk breidde zich in Azië uit naar Korea, Cambodja en Vietnam, en naar Noord- en Centraal-Afrika. Maar na het einde van de Tweede Wereldoorlog slaagde geen enkel land erin zijn koloniën te behouden; bijna alle koloniën herwonnen hun nationale onafhankelijkheid. De opstand van de gekoloniseerden is na verloop van tijd onvermijdelijk. Daarom, toen God het land Kanaän aan zijn volk Israël wilde geven, roeide hij de reuzen uit die het land samen met andere volkeren bewoonden, en op deze manier hoefde Israël niet te lijden onder de woede en haat van de afstammelingen van de uitgeroeide volkeren. Er was echter in de geschiedenis van het begin van Israël, volgens 1 Samuël 15, een uitzondering voor koning Agag, toen koning Saul hem spaarde en ongehoorzaam was aan het bevel van zijn God JaHWéH; en deze fout bracht dodelijke gevolgen en zijn verwerping door God met zich mee. Dit thema van uitroeiing werd door God aan de aandachtige mensheid herinnerd door de beslissing van nazi-Duitsland om over te gaan tot zijn "Endlösung", waarvan het beoogde doel inderdaad was het Joodse ras van de aarde te vernietigen en uit te roeien. Van Gods kant was dit signaal een groot verwijt aan het Joodse volk, dat door hun vloek getroffen was sinds hun verwerping van Jezus Christus. Met de "Endlösung" die hen aanging, herinnerde God de Joden eraan dat Hij de reuzen van Kanaän moest uitroeien om hun een nationaal land aan te bieden, en juist deze poging om hen uit te roeien zou hun terugkeer naar het land van hun voorouders bevorderen, in 1947-1948. Arabisch Palestina werd opnieuw het Israël van de Joden, maar een Israël dat al zijn goddelijke vloek met zich meedroeg. De opgebouwde rijkdom stelde de landen van de voormalige kolonisatoren desalniettemin in staat machtig en dominant te blijven over andere aardse naties. Er werden overeenkomsten gesloten met de voormalige gekoloniseerde landen die financieel zeer afhankelijk bleven van de landen van de voormalige kolonisatoren, maar de tijd van gedwongen kolonisatie was, naar men hoopte, definitief voorbij dankzij de acceptatie van de nieuwe, gevestigde wereldsituatie. In het oude systeem waren de koloniserende landen niet geïnteresseerd in de geesten van de gekoloniseerde bevolking, omdat in de rijke landen morele waarden al onderdrukt werden door de monetaire waarde van goederen en van mensen zelf. Het is hier dat we de waarschuwingen van de Heer Jezus in Lucas 6:24 moeten herinneren: "**Maar wee u, die rijk bent, want u hebt uw troost!**"; dit is in overeenstemming met 1 Thess. 6:10, waar Paulus zegt: "**Want de geldzucht is een wortel van alle kwaad; en sommigen, door haar bezeten, zijn van het geloof afgedwaald en hebben zichzelf in vele smarten gestoken.**" En onze God weet waar Hij het over heeft, want Hij heeft van tevoren geweten en in de loop der tijd, door de vrucht die de mens draagt, de rechtvaardiging van Zijn oordeel gezien. Merk op dat "**geld**" er niets mee te maken heeft, want alleen "**de liefde voor geld**" wordt door God zijn menselijke schepselen verweten. "**Geld**" is een nuttige ruilwaarde voor handel, maar "**de liefde voor geld**" drijft de mens ertoe zijn geld te gebruiken om geld te

verdienen. Aan het begin van de handel hielden volkeren zich bezig met "ruilhandel", waarbij ze goederen uitwisselden. En al ruilden Amerikaanse kolonisten triviale dingen voor nuttige en waardevolle dingen met de indianen; bijvoorbeeld spiegels, kammen, messen voor bevervellen. Vanaf het begin van de kolonisatie door Europeanen presenteerde Amerika zich al als een "bitter" land, zoals de naam al voorspelde. Door de tijd heen zou het de geest van het "kapitalisme" tot het uiterste brengen, die het erfde van de verovering van Engeland, waar zijn eerste pioniers vandaan kwamen. Het werkwoord "kapitaliseren" definieert treffend het sluimerende, speculatieve aspect van geld. En de speculant raakt nooit tevreden; hij wil altijd meer en hoeft zelfs niet meer te werken, want zijn geld werkt voor hem. Dit is de perverse kant van het gebruik van geld die God terecht veroordeelt. Want net als de wet van vloeistoffen, stroomt die van geld ten gunste van degenen die het meest bezitten. Dit geldt ook voor de zee, die al het water dat uit de hemel komt in de vorm van regen, sneeuw of ijs op de bergen van de aarde verzamelt. Door het pad te volgen dat door de configuratie van het land wordt bepaald, keert het via rivieren en beken terug naar de zeeën en oceanen. De oude norm van kolonisatie wordt door geen enkel land meer geaccepteerd; de nieuwe norm heeft op sluwe wijze haar plaats ingenomen.

Geweld is nu uitgesloten en twee diametraal tegengestelde ideologieën staan tegenover elkaar: het Amerikaanse kapitalisme in het Westen en, sinds 1917, het antireligieuze communisme van Sovjet-Rusland. Om een directe en dodelijke confrontatie te vermijden, bleven de twee kampen gescheiden door een grens die het virtuele "IJzeren Gordijn" vormde. Halverwege tussen de twee kampen staat Europa, begeerd door beide kampen. Dan begint een spel van verleiding en wordt Europa verdeeld tussen de twee ideologieën. Generaal De Gaulle verzet zich tegen puur Amerikaanse invloed en Frankrijk regeert tussen beide kampen. Vanuit het Westen neemt het de vrijheid van handelen over voor zijn ondernemers en ambachtslieden, en vanuit het Oosten sociale rechten voor zijn arbeiders. Maar sociale rechten hebben een prijs die de prijs van Franse producten opdrijft, die zelden worden geëxporteerd, voornamelijk naar voormalige gekoloniseerde landen. In West-Europa is het geval van Duitsland heel anders, aangezien het zich sinds 1945 heeft ontwikkeld onder de voogdij en aanwezigheid van de Amerikaanse legers en het puur "kapitalistische" model ervan vertegenwoordigt. Generaal De Gaulle streefde naar een hereniging van Europese landen om Europa te beschermen tegen de hebzucht van de twee extreme kampen. Maar na zijn vertrek zal zijn opvolger Georges Pompidou, financier van de Rothschild-bank, compromissen accepteren en het Duitse kapitalisme bevoordelen. In het huwelijksmandje zal Frankrijk geleidelijk zijn genationaliseerde bedrijven moeten opgeven: EDF, GDF, Total, La Poste, zijn CNEP-bank, zijn SNCF, en vervolgens zijn textielfabrieken en zijn Oost-Europese gieterijen. Het kapitalisme kan niet concurreren met de lage kosten van genationaliseerde bedrijven; ze moesten daarom geprivatiseerd en ontmanteld worden. Reeds in deze feiten zien we de tekenen van de goddelijke vloek die op Frankrijk drukte. Sterker nog, de verleidingsstrategie wordt perfect toegepast, want het afschuwelijke kapitalisme zou het vrije en sociale Frankrijk moeten verleiden om het te bekeren tot zijn ideeën en principes. En het werkte zonder

kanonvuur of bombardementen, dankzij de hebzucht van Franse politieke leiders en ondernemers. Er was geen druk op de besluitvormers, behalve in enkele individuele gevallen van "steekpenningen", maar corruptie is inherent aan de menselijke natuur en aan beide kampen, het Westen en het Oosten. Deze verleiding deed zich voor in de jaren zestig. Om het volledig te begrijpen, moet men weten hoe het Amerikaanse kapitalistische systeem werkt, waarin het "sociale" tot niets of bijna niets is gereduceerd. Werknemers worden betaald en om een pensioen te krijgen, moeten ze van hun salaris geld storten en storten in financiële bedrijven die verantwoordelijk zijn voor de groei van hun vermogen, om hen een pensioen te betalen wanneer hun leeftijd dat vereist. Deze bedrijven worden "pensioenfondsen" genoemd, en om de gestorte fondsen te laten groeien, moeten ze geld lenen aan buitenlandse of binnenlandse leners. Deze leningen zijn kortlopend en tegen zeer hoge rentes, die in onze Europese cultuur "woekeraars" zouden moeten worden genoemd, omdat ze 16% of zelfs meer kunnen bereiken, aangezien het aanbod zonder enige staatscontrole blijft. In de jaren zestig presenteerden deze financiers van Amerikaanse "pensioenfondsen" hun aanbiedingen aan Franse ondernemers, met het argument dat hun leningen hen in staat zouden stellen hun bedrijf in korte tijd te ontwikkelen op het niveau van de wereldhandel. Veel van deze ondernemers werden verleid, maar alleen al de terugbetaling van de rente op de verkregen lening slokte een enorm deel van de winst van het bedrijf op. Gedreven tot faillissement werden de bedrijven door de pensioenfondsen, die de nieuwe eigenaren waren geworden, doorverkocht aan de hoogste bieder onder de concurrenten op de wereldmarkt. Zo liet Frankrijk zich beroven van zijn belangrijkste troeven, waaronder zijn genationaliseerde bedrijven. De privatisering hiervan leidt namelijk tot een stijging van de productiekosten of een vermindering van de sociale voorzieningen. Soms lijkt het evenwicht bewaard te zijn gebleven, maar de kwaliteit van de arbeid wordt aangetast doordat werknemers "als citroenen worden uitgeknepen" om nog winstgevender te worden. Kortom, de race om sommigen te verrijken heeft ongeluk gebracht voor de meerderheid van de werknemers en voor de hele Franse natie. Omdat de privatisering de toetreding van investeerders tot het productiecircuït heeft bevorderd. Dit is wijdverbreid geworden en de winsten van bedrijven worden nu grotendeels opgeslokt door buitenlandse aandeelhouders. Franse bedrijven streven er daarom naar om andere landen te verrijken. Het is niet verwonderlijk dat deze politieke en economische keuzes ertoe hebben geleid dat Frankrijk van de vierde naar de vijftiende ^{wereldmacht is gezakt onder} de Europese landen. De remmen van generaal De Gaulle hadden slechts een kortstondig effect en uiteindelijk herwon Amerika al zijn invloed op Frankrijk, zijn politieke leiders en zijn bedrijven zonder de minste wreedheid. Op initiatief van president Sarkozy sloot het zich weer aan bij de NAVO-alliantie als een gehoorzame, gedisciplineerde kleine soldaat die zijn Amerikaanse leider gehoorzaamt. Om zijn verleidingswerk te voltooien, haalde Amerika zijn ultieme verleidingswapen tevoorschijn: het internet. Gepresenteerd in zijn vreedzame vorm, heeft de globalisering van handel en menselijke relaties de vrucht verkregen die het zo graag wilde: het veroveren, door ze te verleiden, van de geesten van mensen over de hele wereld. Dit is bereikt, omdat het internet hen ter beschikking heeft gesteld

en daarmee de menselijke geest in zijn tentakels heeft opgenomen, waardoor deze verslaafd is geraakt aan de virtuele ontmoetingen van digitale telefoons of pc's. Sociale netwerken houden virtuele verslaafden beter op het spoor dan rails wagons in beweging houden. De situatie is het ernstigst wat betreft de gevolgen voor de slachtoffers. Menselijke geesten zijn dus massaal, overal ter wereld, losgekoppeld van de aardse realiteit. We zijn getuige van een bijna universele kaping van geesten die niemand voor mogelijk had gehouden. Want via internet en sociale netwerken wordt wereldwijd één enkel levensmodel benijd, het model van de morele vrijheid van de Amerikaanse samenleving. En het verovert overal zielen, ook in het kamp van zijn extreme tegenstander: Rusland, dat 1 miljoen van zijn jonge inwoners zijn land ziet verlaten om naar het buitenland te gaan waar westerse waarden domineren. Het dwingt blijkbaar niemand, maar stelt zich tevreden met het verleiden en winnen van zielen, net zoals de duivel Eva verleidde door haar te verleiden met de woorden van de slang. In de tijd van directe, dodelijke vervolgingen eiste Rome minder slachtoffers dan verleiding nu.

Wijsheid dicteert dat je moet weten hoe je moet eten om te leven en niet om te leven om te eten. Dit principe gold ooit voor de behoefte om te consumeren. En om aan deze behoefte te voldoen, gingen mensen naar winkels, winkels die allerlei producten aanboden. Om mensen tegenwoordig beter aan te moedigen om te consumeren, komt de winkel naar hen toe via internet, en daar lokken de verkopers hen door valse behoeften te creëren en de klant aan te moedigen het zinloze en nutteloze te kopen. De klant wordt wijsgemaakt dat hij een vriend is wiens welzijn gewenst is, maar in werkelijkheid, in deze virtuele relatie, is de klant slechts een cijfer, een nummer dat wordt ingedrukt om hem van zijn geld te beroven. De relaties die zo ontstaan, zijn allemaal vals en virtueel, en de meest perverse mensen misbruiken de situatie en spelen erop in. In mijn "e-mails" zie ik een indrukwekkend aantal berichten van oplichters over niet-bezorgde pakketten. Bedrog en leugens hebben het internet overgenomen. Dit netwerk, dat sommigen "het web" noemen, werkt als een spinnenweb dat zijn prooi vangt om te eten en zich ermee te voeden. En het is zeker dat dit web degenen die het hebben gesponnen en uitgebuit, goed voedt. Ze worden op eigen kracht rijker dan bepaalde volkeren op aarde. En hier neem ik een ander beeld, dat van de imker. Wanneer hij hun honing wil oogsten, sproeit hij rook om de bijen te sussen, zodat ze niet tegen hem in opstand komen en hem steken. In onze tijd is het internet deze rook die zielen in slaap wiegt, waardoor Satan hun eeuwige goddelijke verdoemenis kan oogsten. En juist op het moment dat het sterfelijke lot van miljarden mensen wordt beslist, zie ik ze bijna allemaal in de val trappen van deze valse virtuele vriend die het sociale netwerk is. De vorm van deze verleiding kon niet worden begrepen voordat het zijn werkelijke vorm aannam, maar Jezus vermenigvuldigde zijn waarschuwingen en waarschuwingen tegen dit soort technologische verleiding van de eindtijd. Want de verleiding is tweeledig. Ze werkt letterlijk met "het internet", maar ook spiritueel, omdat het eerste het laatste devalueert. Iedereen wiens geest zich bezighoudt met nutteloze en nutteloze dingen, kan geen belang hechten aan het probleem van zijn eeuwige redding. Voor dit soort mensen heeft het woord eeuwigheid geen betekenis; ze werden geboren in de wetenschap dat ze zullen sterven zoals allen die ze vóór hen hebben

zien sterven. De dood wordt beschouwd als de meest natuurlijke zaak, en alleen de uitverkorenen en een paar valse uitverkorenen weten wat de oorsprong ervan was: zonde, bovendien, op verschillende manieren geïnterpreteerd.

De huidige technologische "verleiding" wordt door God voorspeld in Openbaring 13:13-14: " **En Hij deed grote tekenen** , zodat **Hij vuur uit de hemel liet neerdalen op de aarde voor de ogen van de mensen** . **En Hij verleidde hen die op de aarde wonen door middel van de tekenen die Hij macht had te doen voor de ogen van het beest**. Hij zei tegen hen die op de aarde wonen, dat zij een beeld moesten maken voor het beest dat de wond van het zwaard had en weer levend werd. " Maar ook in Mattheüs 24:24: " **Want er zullen valse Christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, om, indien mogelijk, ook de uitverkorenen te misleiden** . " De wapens van verleiding in onze tijd zijn daarom evenzeer technisch als spiritueel. En de uitleg van dit laatste vers van Mattheüs is deze: het is onmogelijk de uitverkorenen te verleiden, omdat de ware uitverkorenen verlicht worden door de Geest van Jezus Christus, die hun alle gevaarlijke valstrikken laat zien die de duivel in hun eindtijd opzet.

Terwijl Satans wereld de realiteit verlaat om zich te verliezen in het virtuele leven van de technologie, zien de uitverkorenen van Jezus Christus de komst van het ware leven, verborgen in God, dat alle levensvormen zal vernietigen om eeuwig te overleven. Sommigen bouwen een kunstmatig paradijs voor zichzelf, terwijl anderen wachten op hun toegang tot Gods ware paradijs, namelijk Zijn eeuwige hemelse koninkrijk. Beide keuzes beantwoorden aan een verleiding. De gevallen laten zich verleiden door het genot van vrijheid, wat zelfs op deze aarde vrijheidsvernietigend is. De uitverkorenen van hun kant zijn van nature verleid door de goedheid van de rechtvaardige en goede God. Dit is ook een verleiding, maar ze is legitiem en gerechtvaardigd. Want Satan verleidt om te verliezen, en God verleidt om te redden; daarin ligt het hele verschil tussen de twee verleidingen die zich aan ons mensen voordoen. Technologische verleidingen zullen de mensen verblinden, die massaal moeten sterven in de context van de " **zesde bazuin** ". Maar na deze verschrikkelijke genocide zal de tijd komen voor de laatste test van het christelijk geloof. En in deze context zal de geestelijke kennis van God in Jezus Christus kenmerkend zijn voor de laatste ware uitverkorenen die God tot die tijd in leven zal houden.

Ik moet nu ingaan op de andere verleiding, die betrekking heeft op het communistische model dat Rusland tussen 1917 en 1990 heeft aangenomen. Want ook dit model kent aanhangers en vurige verdedigers. En op aarde zijn die talrijk, want alleen al China telt 1,4 miljard inwoners, waar Noord-Korea nog bij moet worden gerekend. Naar mijn mening zou dit model ideaal zijn, mits het door Jezus Christus wordt geleid. Maar juist het Russische model was antireligieus, net als Frankrijk ten tijde van de revolutie. Dit Russische atheïsme hield veel langer stand, aangezien pas na 1990 de nationale ondergang de overhand kreeg. Ik heb het ongetwijfeld al gezegd, maar dit "communistische" model, dat gebaseerd is op samenvoeging, kenmerkte de Uitverkorene van Christus ten tijde van haar geboorte. Samengesteld uit wezens die werkelijk bekeerd waren door de toenmalige Jodenvervolgingen, getuigde deze samenvoeging van een ware onthechting van aardse waarden. We lezen inderdaad in Handelingen 4:32: " **En**

de menigte van hen die tot het geloof kwamen, was één van hart en één van ziel . Niemand zei dat iets van zijn bezittingen zijn eigendom was, maar zij hadden alles gemeenschappelijk ." Het is goed om op te merken dat deze vrucht van het geloof de Uitverkorene kenmerkte, vlak na Pinksteren, waar zij de Heilige Geest van God in kracht ontving, die ons op deze manier een spiritueel ideaal voorhoudt dat in de hoogste mate contrasteert met wereldse idealen. Het eeuwige hemelse leven en dat wat op de nieuwe aarde zal voortduren, zullen in overeenstemming zijn met deze verenigde geest en deze deelname in een volmaakte broederlijke gemeenschap.

Het enige wat communistisch Rusland ontbrak, was geloof en gehoorzaamheid aan Jezus Christus. Maar sinds 1990 is dit model van atheïstisch communisme ten einde en heeft het orthodoxe geloof de geest herwonnen van dit volk, dat lange tijd geïsoleerd was gebleven achter het "IJzeren Gordijn". Ze kijken nog steeds met nostalgie terug op het verleden, toen het bundelen van middelen universeel enthousiasme opwekte, een vreugde die gekenmerkt werd door liederen en dansen in alle "kolchozen" van het land. Met zeer slechte herinneringen aan de situatie die in 1990 ontstond, toen het volk werd overgelaten aan de heerschappij van gangsters en maffia's, wordt het "libertair-kapitalistische" model gevreesd en gevreesd. Geloof en orde werden hersteld met de machtsovername van Vladimir Poetin. En het volk is over het algemeen volgzaam en respectvol jegens zijn leider, die een vreselijke situatie heeft rechtgezet. Er heeft een grote verandering plaatsgevonden in de geest van de Russen, omdat religie weer sterk is geworden en nu wordt gesteund door de Russische president zelf. Ik citeer hier zijn woorden uit zijn laatste toespraak van 23 februari. Nadat hij de NAVO en het gedegenerende en decadente, immorele karakter van westerse landen ten opzichte van hun kinderen had veroordeeld, zei hij verontwaardigd en bedroefd: "**Ik zou tegen hen willen zeggen: wend u tot de Bijbel, daar vindt u alle antwoorden .**" Ik geloof dat de man oprecht is, want hij verandert met de jaren. Hij geeft zijn officiële steun aan paus Kirill, die in Moskou zetelt. Hij is een voormalige vriend van de president, die net als hij een duister verleden heeft. Ze zijn beiden oud geworden en kijken nu op een andere manier naar religie, ditmaal zeer gunstig. Bekering betreft alle mensen, ongeacht hun verleden. Goddelijke zegen is iets anders, omdat die afhangt van het in vraag stellen van de rest van de "dag van de zon", die in Rusland net zo min bestaat als in het Westen. Maar ongeacht het niveau van spiritualiteit van deze Russische leider, alleen al het feit dat hij de Bijbel aanhaalt, verheft hem boven het westerse NAVO-kamp, dat alleen de terechte beschuldigingen tegen hem kan weerleggen. Je kunt dus begrijpen dat God via Vladimir Poetin spreekt om de zonden van het westerse kamp aan de kaak te stellen, dat zijn woede als het voornaamste doelwit beschouwt. En deze tekst uit Ezechiël 38 krijgt zijn volle betekenis in onze huidige gebeurtenissen, omdat God profeteert over Vladimir Poetin, leider van het Russische kamp, in de verzen 7 tot en met 11: "*Bereid je voor, wees gereed, jij en heel je menigte die om je heen verzameld is! Wees leider over hen! Na vele dagen zul je aan hun hoofd staan; na verloop van tijd zul je optrekken tegen het land waarvan de bewoners, ontkomen aan het zwaard, verzameld zullen zijn uit vele volken op de bergen van Israël, die al lang verlaten zijn; verwijderd uit het*

midden van de volken, zullen ze allemaal veilig in hun huizen zijn. Je zult optrekken, je zult oprukken als een storm, je zult zijn als een wolk die het land zal bedekken, jij en al je troepen, en de vele volken die bij je zijn. " Merk op dat God het moment oproept waarop Rusland zal vechten tegen het land Israël, het tweede doelwit dat in Daniël wordt genoemd. 11:41: " **Hij zal de mooiste landen binnentrekken** en velen zullen vallen; maar Edom, Moab en de voornaamste van de Ammonieten zullen uit zijn hand gered worden ." Het eerste doelwit is het westerse katholieke en protestantse kamp, aangeduid met het voornaamwoord " **hem** " in het voorgaande vers 40: " **In de tijd van het einde zal de koning van het Zuiden tegen hem opstoten . En de koning van het Noorden zal tegen hem oprukken** als een wervelwind, met wagens en ruiters, en met vele schepen; hij zal het land in trekken, zich verspreiden als een stortvloed en overstromen ." Deze zeer verborgen subtiliteit werd mij onthuld door de Geest van de grote Schepper-God in de naam van Jezus Christus. De islamitische " **koning van het Zuiden** " staat al aan de zijde van de Russische " **koning van het Noorden** " door de strijd van de Tsjetsjeense legers van leider Kadyrov in de oorlog tegen Oekraïne. Ten tijde van de grote confrontatie **zullen de "Libiërs en de Ethiopiërs in zijn kielzog zijn** ", zoals geprofeteerd in vers 43: " **Hij zal bezit nemen van de schatten van goud en zilver, en van alle kostbaarheden van Egypte ; de Libiërs en de Ethiopiërs zullen in zijn kielzog zijn .** " " **Egypte** " sloot zich pas in 1979 aan bij het westerse kamp, een jaar vóór mijn Zevendedagsadventistenbelijdenis, waarmee ik gehoor gaf aan Gods oproep om licht te werpen op de goddelijke profetieën over de " **eindtijd** ", waaronder deze. In de rampzalige staat van de christelijke religies krijgt de orthodoxe religie een "lichtende" verschijning, hoewel ze gekenmerkt wordt door de vloek van de rust op de eerste dag. In de " **zesde bazuin** " brengt God legers in de confrontatie die alle monotheïstische religies vertegenwoordigen die onwaardig beweren de zijne te zijn. De aankondiging van de vernietiging van het Russische volk als eerste maakt hen niet tot het hoofddoelwit van de goddelijke toorn, want integendeel, de belangrijkste doelwitten, de opstandige katholieken en protestanten, moeten blijven tot het einde om de laatste test van het geloof te organiseren, gedurende welke zij zullen worden getroffen door de " **zeven laatste plagen van zijn toorn** ", volgens Openbaring 16. Trouw aan de ware " **geheiligde** " sabbat zal dan het verschil maken tussen degenen die God zal redden en degenen die hij zal vernietigen.

De verschijningen van God

Voor de mensheid van de zonde verschijnt God slechts als een stem die spreekt tot de geest van zijn dienaar. Hij zal echter een uitzondering maken door in menselijke gedaante te verschijnen aan Abraham, zijn trouwe vriend, wanneer hij hem, vergezeld door twee engelen, komt waarschuwen voor zijn besluit om de twee steden Sodom en Gomorra te vernietigen. En al in dit proces past God dit vers uit Amos 3:7 toe: " *Want de Heer, Jahweh, doet niets zonder zijn geheim te openbaren aan zijn dienaren, de profeten.* " Vervolgens neemt God voor Mozes de vorm aan van een brandende struik die brandt maar niet verteert, volgens

Exodus 3:2: " **De engel van Jahweh** verscheen aan hem in een vuurvlam uit het midden van een struik. Mozes keek, en zie, de struik stond helemaal in brand, **maar de struik verteerde niet** ." In het normale aardse leven brandt en verteert een brandende struik zichzelf snel, dus door dit beeld te nemen, zegt God tegen Mozes: " **Ik ben de Onverwoestbare** ." Want vuur is het symbool en het principe van vernietiging. Voor Mozes, opgegroeid in de heidense Egyptische cultuur, verricht God een wonder om Zich aan hem te openbaren. En hij doet dit, wetende wat zijn aard is en zijn toekomstige trouwe dienst. Op zijn tijd zal God hetzelfde doen om Paulus ervan te overtuigen hem te dienen met hetzelfde trouwe en glorieuze resultaat. De uitdrukking "de engel van "Jahweh" duidt Jahweh aan in een engelachtig aspect. Want de Geest van de Schepper-God kan elke gewenste gedaante aannemen en zich aanpassen aan de kenmerken van zijn schepselen: engel met engelen, en mens met mensen, zoals Hij dat in Jezus Christus zal doen.

Mozes zal in de tegenwoordigheid van God leven in de tent der samenkomst van de tabernakel, het beeld van de toekomstige tempel, die symbool zal staan voor het " *lichaam* " van Christus, dat zelf vertegenwoordigd wordt door zijn " *Kerk* ", zijn " *Uitverkorene* ", zijn " *Bruid* ", volgens Efeziërs 5:23: " *Want de man is het hoofd van de vrouw, zoals Christus het hoofd is van de gemeente, die zijn lichaam is en waarvan Hij de Heiland is* ." Ik herinner me dat God Paulus inspireert met man-vrouwrelaties die voldoen aan zijn ideaal van perfectie. Helaas is dit model op aarde zeldzamer dan fijn goud.

In Jezus Christus is God niet langer slechts een stem die tot de menselijke geest spreekt, maar is hij zelf de Geest van de Schepper. Door menselijke vorm aan te nemen, kan hij bij zijn schepselen zijn zonder hen bang te maken. Bovendien ervaart hij persoonlijk de toestand van het menselijk bestaan. En om dit te bereiken, incarneert hij in een lichaam dat identiek is aan het onze wat betreft de fysieke beperkingen. In de meest nobele zin van het woord kan God de mensheid dus "bespioneren" door zich met haar te vermengen. En hij ontdekt hoe de zeer reële slechtheid die sommigen hem tonen, wordt gevoeld, zoals zij dat doen jegens alle zwakke en kwetsbare wezens, zoals zijn eigen tijdelijke aardse toestand hem oplegt. Geconfronteerd met zoveel onrecht kunnen we ons voorstellen hoe verleidelijk het verlangen moet zijn geweest om de schuldigen te straffen, maar het doel van zijn aardse bediening, namelijk zijn uitverkorenen van de zonde te redden, dwong hem tot passiviteit. Jezus verklaarde immers in Johannes 12:47-49: " *Als iemand mijn woorden hoort en ze niet gelooft, oordeel ik hem niet. Want ik ben niet gekomen om de wereld te oordelen, maar om de wereld te redden* . Wie mij verwerpt en mijn woorden niet aanneemt, heeft iemand die hem oordeelt: *het woord dat ik gesproken heb, dat zal hem oordelen op de laatste dag* . Want ik heb niet uit mijzelf gesproken, maar de Vader die mij gezonden heeft, heeft mij een gebod gegeven wat ik zeggen moet en wat ik spreken moet. " Jezus kwam werkelijk om " *de wereld te redden* ", maar op voorwaarde dat " *de wereld* " echt geloof zou tonen; wat verre van het geval is. Deze uitdrukking moet worden begrepen als een aanbod, een voorstel, gepresenteerd aan mensen verspreid over de hele aarde. Maar om van zijn genade te profiteren, is het een individuele mogelijkheid, wanneer Jezus oordeelt dat de vrijers het waard zijn om van zijn vrijwillige offer te profiteren.

God koos er daarom voor zijn persoonlijkheid te openbaren door mens te worden in de gedaante van de man die Jezus Christus wordt genoemd. Deze openbaring is gebaseerd op de schriftelijke getuigenissen van vier mensen, waaronder slechts twee ooggetuigen: Matteüs en Johannes. De andere twee, Marcus en Lucas, verzamelden ooggetuigenverslagen van de gebeurtenissen die plaatsvonden, net zoals journalisten dat tegenwoordig doen voor ons nationale en wereldnieuws. Het probleem met de schriftelijke getuigenissen is dat ze de gevoelens missen die Jezus tijdens zijn hele bediening uitte. Alleen ooggetuigen onderscheidden, observeerden en hoorden de toon waarop Jezus sprak. Daarom brengen we, wanneer we met deze getuigenissen worden geconfronteerd, individueel onze eigen interpretatie, onze eigen verbeelding, in zijn manier van spreken. En het lezen van deze getuigenissen zal daarom door ieder van ons anders worden ervaren, afhankelijk van onze eigen individuele en strikt persoonlijke aard. Dezelfde uitspraak van Jezus zal daarom van persoon tot persoon heel anders worden ervaren. Dit verklaart waarom iedereen zijn eigen beeld heeft van de persoonlijkheid van Jezus Christus. Jezus had echter maar één echte persoonlijkheid, en ik zal proberen die hier te beschrijven.

Laten we het beeld van de kameraad dat het moderne valse christendom van de vrije evangelische kerken hem toedicht, nu al verwerpen. Want het getuigenis van de apostelen getuigt ervan dat Jezus respect en " **vrees** " bij hen inboezemde, zoals Lucas 9:45 zegt: " *Maar de discipelen begrepen dit woord niet; het was voor hen verborgen, zodat ze het niet begrepen; en ze durfden Hem er niet naar te vragen .* " We moeten hen begrijpen. Jezus spoorde hen aan Hem te volgen en te vergezellen tijdens zijn aardse bediening. Ze zagen in Hem een man die gekenmerkt werd door een zeer mysterieus gedrag, die over God spreekt, wonderen verricht waarvan ze getuige zijn en Hem terecht de titel " **Meester** " geven. Iedereen die de getuigenissen van de evangeliën leest en zich niet in dezelfde geestesgesteldheid plaatst als zijn apostelen, kan geen baat hebben bij zijn Bijbellesing. Het resultaat zal oppervlakkig zijn en de toewijding van het geloof ijdel. Goddelijke waarheid kwam naar voren door het gezag dat aan zijn woorden werd gegeven, zoals beschreven in Mattheüs 7:28-29: " *Nadat Jezus deze woorden had uitgesproken, stond de menigte versteld van zijn leer; want hij onderwees als iemand met **gezag** , en niet zoals hun schriftgeleerden .* " Dit gezag, dat naar voren kwam in de uitdrukking van zijn woorden, was het gevolg van de zekerheid van de waarheid. En deze tekst herinnert ons er op nuttige wijze aan dat de formalistische lezing van de Joodse schriftgeleerden dit gezag, dat in Jezus gevonden werd, niet tot uitdrukking bracht. En nu ik zelf deze presentatie van de waarheid, die met zekerheid werd gevoeld, heb ervaren, weet ik dat degenen die dit gezag horen, het als trots interpreteren, terwijl ze zelf geen zonen of dochters van God zijn. Integendeel, de ware zonen en dochters van God herkennen in dit gezag de goddelijke goedkeuring van de boodschapper die hij gebruikt om zijn werk, dat Jezus Christus heeft ondernomen, uit te breiden. Dit gezag zal zijn ware menselijke boodschappers kenmerken tot aan het einde der tijden, omdat het een vrucht is van hun identificatie. Spreken met gezag onthult de totale afwezigheid van twijfel. En dit resultaat wordt logischerwijs bereikt door hen die door de

Geest van God verlicht en onderwezen worden, waarbij zij al hun uitleg baseren op de heilige geschriften van de hele Bijbel.

Het blijkt dus duidelijk dat verlossing strikt individueel is, aangezien ze uitsluitend afhangt van goddelijke goedkeuring. Het is daarom niet verwonderlijk dat dezelfde Bijbelse getuigenissen door mensen verschillend kunnen worden geïnterpreteerd, afhankelijk van of ze al dan niet in gemeenschap met God treden. Deze gemeenschap hangt echter af van de geestesgesteldheid van de menselijke zondaar die tot God nadert. En Jezus gaf een prachtig beeld van deze waarheid in Lucas 18:10-14: *"Twee mannen gingen naar de tempel om te bidden; de een was een Farizeeër en de ander een tollenaar. De Farizeeër stond daar en bad dit bij zichzelf, zeggende: God, ik dank U dat ik niet ben zoals de andere mensen, rovers, onrechtvaardigen, overspelers, of zelfs zoals deze tollenaar. Ik vast tweemaal per week en geef tienden van alles wat ik bezit."* De tollenaar, die op een afstand stond, wilde zelfs zijn ogen niet naar de hemel opslaan; Maar hij sloeg zich op de borst en zei: *"God, wees mij, zondaar, genadig. Ik zeg u: deze man ging gerechtvaardigd naar huis, en niet de ander. Want wie zichzelf verhoogt, zal vernederd worden, en wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden."* Wat Jezus' oordeel over deze twee mannen onderscheidt, is alleen hun geestesgesteldheid; niet hun rijkdom, noch hun titel. Het is een feit dat de trots van deze Farizeeër zowel in de zielen van de rijken als in die van de armen bestaat, en waar die ook verschijnt, sluit trots de weg naar verlossing af. Daarom, terwijl Hij het belang van de door mensen behaalde graden betwist, geeft God de voorkeur aan de dienst van eenvoudige mensen die Hij Zelf onderwijst. Natuurlijke eenvoud, niet kunstmatig, is de maatstaf van de natuur waaraan God het hemelse leven blootstelt, omdat die er perfect geschikt voor is. En de mensen die door God worden uitgekozen, tonen een logisch verstand dat gepaard gaat met ware eenvoud. Het is deze logische geest die de uitverkorene ertoe brengt de legitimiteit te erkennen van de goddelijke verklaringen die overal in de Bijbel staan geschreven, met name met betrekking tot de voedingsregels die God heeft voorgeschreven om de gezondheid te behouden van hen die op Hem vertrouwen. Immers, zij die geen absoluut vertrouwen in Hem tonen, behoren Hem niet toe, dus kunnen ze alles eten, het kan Hem niets schelen, want ze brengen alleen zichzelf schade toe. Aan de andere kant schaden ze ook degenen die ze dwingen hun voorbeeld te volgen, en hier neemt hun schuldgevoel jegens God toe. Jezus bedreigde degenen die de "minsten" van zijn kinderen tot aanstoot geven in Matteüs 18:6-7: *"Maar wie een van deze **kleinen** die in Mij geloven, tot aanstoot geeft, het zou beter voor hem zijn als er een molensteen om zijn nek werd gehangen en hij in de diepte van de zee verdronk. Wee de wereld vanwege de aanstoot! Want aanstoot komt noodzakelijkerwijs, maar wee de mens door wie de aanstoot komt!"* » Deze vloek uitgesproken door Jezus zal om dezelfde reden van toepassing zijn op de stad Rome en haar pauselijke Rooms-Katholieke Kerk in Openbaring 18:21: *"En een sterke engel nam een steen op, gelijk een grote molensteen, en wierp die in de zee, zeggende: Aldus zal **Babylon**, de grote stad, met geweld neergeworpen worden en niet meer gevonden worden."*

Profeterend over de verkeerde lezing van de Bijbel, verklaarde Jezus in Matteüs 6:23: *"Maar als uw oog slecht is, zal heel uw lichaam duister zijn. Als*

het licht dat in u is, duisternis is, hoe groot is die duisternis dan! " Als de vrucht van het lezen van de Bijbel door God als "**duisternis**" wordt beoordeeld, wordt het voor deze lezer onmogelijk om aan zijn duistere situatie te ontsnappen en is verlossing voor hem onbereikbaar geworden. Omdat het verlossingsplan, voorbereid door God en geopenbaard in de Bijbel, gebaseerd is op een reeks opeenvolgende bouwfases met een glorieuze finale, gebouwd op de verlossende bediening van Jezus Christus. Maar het onderschatten van de voorbereidende fasen is een enorme misrekening. Als rituele praktijken ophouden met de dood van Jezus Christus, is het logisch en zelfs geprofeteerd in Daniël 9:27: "*Hij zal een sterk verbond sluiten met velen, één week lang, en een halve week lang zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden; ...*" Maar op welke manier en waarom zouden al die andere goddelijke oordelen genegeerd moeten worden door christenen die gered zijn door het bloed van Jezus Christus? Hebben zij niet de plicht om, als zodanig, nog meer ijver te tonen om te getuigen door hun gehoorzaamheid aan hun dankbaarheid aan God en hun gehechtheid aan alles wat Hij kostbaar acht en zijn waarden waardig? Het is op dit niveau van verschil in waardering dat de uitverkorenen zich onderscheiden van de geroepen die bestemd zijn voor verval en eeuwige dood. Want in tegenstelling tot degenen die het bestaan van de Bijbel negeren, impliceren degenen die de Bijbel lezen en beweren van God te zijn, God en zijn maatstaf door hun daden; wat God ertoe bracht in Romeinen 2:24 te zeggen: "*Want de naam van God wordt om uwentwil gelasterd onder de heidenen, zoals geschreven staat.*" Het is waar dat Paulus dit gedrag toeschreef aan de ongelovige Joden van zijn tijd. Maar op zijn beurt handelt het valse christelijke geloof op dezelfde manier, en dit goddelijke oordeel, geïnspireerd door Paulus, is daarop van toepassing, na de Joden; dezelfde fout, dezelfde goddelijke veroordeling. **In de regel voegen Gods leringen, die in de loop der tijd zijn gegeven, zich bij elkaar aan en doen ze niets af aan elkaar.** Want in de teksten van het Oude Verbond openbaarde God normen voor zijn oordeel die ongrijpbaar en eeuwigdurend zijn, zo niet eeuwig toepasbaar. Deze voorgeschreven normen beschreven het beeld van de volmaakte mens naar Gods eigen hart, en dit volmaakte beeld is ons gepresenteerd in de goddelijke en menselijke persoon van Jezus Christus, de incarnatie van de hemelse God, volmaakt in alles.

In God vinden we enorme paradoxen die verbazingwekkend zijn, maar ook heel logisch, omdat Hij de bron is van alle dingen. De ervaring van de profeet Elia is zeer onthullend voor deze paradoxen, zoals blijkt uit 1 Koningen 19:11-13: "*Jahweh zei: Ga naar buiten en sta op de berg voor het aangezicht van Jahweh! En zie, Jahweh ging voorbij. En voor het aangezicht van Jahweh kwam een sterke en hevige wind, die de bergen scheurde en de rotsen verbrijzelde; maar Jahweh was niet in de wind. En na de wind een aardbeving; maar Jahweh was niet in de aardbeving. En na de aardbeving een vuur; maar Jahweh was niet in het vuur. En na het vuur een zachte, stille stem.*" Toen Elia het hoorde, bedekte hij zijn gezicht met zijn mantel, ging naar buiten en bleef bij de ingang van de grot staan. En zie, een stem kwam tot hem, die zei: Wat doe je hier, Elia? Dit verhaal onthult werkelijk de ware persoonlijkheid van God, formidabel door de natuurlijke krachten die Hij in werking kan stellen, en teder en liefdevol als een man die

verliefd is op een vrouw, jegens de trouwe dienaar. En actuele gebeurtenissen in Turkije. en Syrië zijn een voorbeeld van deze dodelijke, vernietigende goddelijke kracht.

Deze "**stille, zachte stem**" nam voor ons de vorm aan van Jezus Christus, die naar de aarde kwam om de immense goddelijke liefde te openbaren die zijn formidabele kracht gedeeltelijk kon verhullen. Maar aangezien deze liefde voorwaardelijk is, kunnen alleen zijn ware uitverkorenen haar op haar ware waarde schatten, nu op aarde en vanaf het voorjaar van 2030, in de eeuwigheid in de hemel.

In zijn strategie om zichzelf aan zijn schepselen te openbaren, koos God ervoor om zichzelf eerst te presenteren in zijn gedaante van verslindend vuur. Deze keuze stelde hem in staat zijn vermogen te tonen om die schepselen die zijn redding onwaardig waren, met de dood te straffen, dat wil zeggen de rebellen en de onverschilligen met wie hij geen relatie kan hebben. Nadat hij deze les had gegeven, getuigde hij vervolgens van zijn liefde, zijn mededogen en zijn onvergelykbare voorbeeldige zelfverloochening ten gunste van zijn uitverkorenen. Nadat beide lessen waren gegeven, waren mensen geïnformeerd en volledig verantwoordelijk geworden voor hun individuele lot. De God die straft en degene die redt zijn één en dezelfde persoon die logisch handelt door zijn gedrag aan te passen aan het subject dat hij oordeelt; de gehoorzame discipel verdient zijn eeuwige liefde, maar degene die behagen schept in ongehoorzaamheid verdient de eeuwige dood, in alle volmaakte rechtvaardigheid.

In Openbaring 11:3 schrijft God aan de hele Bijbel de rol toe van zijn "**twee getuigen**", wat duidt op zijn openbaringen van het oude en het nieuwe verbond. Hij bevestigt daarmee dat het christelijk geloof gebaseerd is op deze twee elementen en opeenvolgende fasen van zijn Bijbelse openbaring. Een ander bewijs voor deze eis van conformiteit met de hele Bijbel berust op zijn definitie van de laatste "**heiligen**" in Openbaring 12:17: "*En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus Christus hebben*."; criteria van heiligheid die Openbaring 14:12 bevestigt: "*Hier is de volharding van de heiligen, hier zijn zij die de geboden van God bewaren en het geloof in Jezus Christus*." Het toeval wil dat de presentatie van de "**geboden van God**" plaatsvindt in Exodus 20, een boek uit het Oude Verbond dat daarom onmisbaar en onvermijdelijk lijkt, zelfs voor een christen. In Openbaring 12:17 is de uitdrukking "**die het getuigenis van Jezus hebben**", volgens de Scofield Bijbelvertaling, zeer verstandig, aangezien we weten dat het officiële Adventisme in 1994 door Jezus Christus werd "**uitgebraakt**". **De waarschuwing van de boodschap gewijd aan "Filadelfia"** was daarom tevergeefs, omdat de les niet werd begrepen, noch geïnterpreteerd, noch gehoord, in de laatste periode van "**Laodicea**": Openbaring 3:11: "*Ik kom spoedig. Houd vast wat u hebt, zodat niemand uw kroon neemt*."; Openbaring 3:16: "*Zo dan, omdat u lauw bent en noch koud noch heet, zal Ik u uit mijn mond spuwen*."

De verkregen verlossing hangt af van onze aard en onze hele persoonlijkheid, die vastgelegd is in ons DNA, onze genetische keten. Ieder van ons is een uniek wezen, en dit principe is in stand gehouden sinds onze

voorouders, Adam en Eva. Wij zijn individueel het product van de vermenging van het DNA van onze vader en moeder, in onbeperkte hoeveelheden, die ons tot deze unieke wezens maken. En deze ontdekking van het bestaan van dit DNA kan ons helpen begrijpen waarom God besloot de Amorieten uit te roeien, in overeenstemming met de aankondiging aan Abraham in Gen. 15:16: "*In het vierde geslacht zullen zij hierheen terugkeren, want de ongerechtigheid van de Amorieten is nog niet vol.*" » De vervulling wordt bevestigd door God die tegen Mozes zegt in Exodus. 3:8: "*Ik ben neergekomen om hen te verlossen uit de hand van de Egyptenaren en om hen uit dat land te leiden naar een goed en ruim land, naar een land dat overvloedig van melk en honing, naar de gebieden van de Kanaänieten, de Hethieten, de Amorieten, de Ferezieten, de Hevieten en de Jebusieten .*"

God geeft niet zonder reden bevel tot de uitroeiing van mannen, vrouwen, ouderen en kinderen. Volgens Ezechiël heeft Hij immers ook Israël, zijn eigen volk uit de afstammelingen van Abraham, op dezelfde manier behandeld. 9:5 tot 7: "*En terwijl ik het hoorde, zei hij tegen de anderen: Ga hem achterna de stad in en sla neer; ontzie uw oog niet en heb geen medelijden! Dood en vernietig de oude mannen, de jonge mannen, de maagden, de kinderen en de vrouwen; maar nader niet iemand die het merkteken draagt; en begin bij mijn heiligdom! Zij begonnen bij de oudsten die voor het huis waren. Hij zei tegen hen: Verontreinig het huis en vul de voorhoven met de gesneuvelden!... Ga naar buiten!... Zij gingen naar buiten en sloegen in de stad. "* En God rechtvaardigt vervolgens zijn beslissing en zijn handelen in de verzen 8 tot 11: "*Terwijl zij sloegen, terwijl ik nog overbleef, viel ik op mijn aangezicht en riep uit: Ach, Heer YaHWéH, zult u al wat er van Israël is overgebleven, vernietigen door uw grimmigheid over Jeruzalem uit te storten? Hij antwoordde mij: **De ongerechtigheid van het huis van Israël en van Juda is groot en buitensporig** ; het land is vol bloedvergieten, de stad is vol onrecht, want zij zeggen: Jahweh heeft het land verlaten, Jahweh ziet niets. Ook Ik zal geen medelijden hebben, noch zal Ik genade hebben; Ik zal hun daden op hun eigen hoofd vergelden. En zie, de man gekleed in linnen, die de inkthoorn aan zijn middel had, antwoordde dit: Ik heb gedaan zoals U mij bevolen hebt. » Zo had, na die van de Amorieten, ook de ongerechtigheid van de Israëlieten "**zijn hoogtepunt** " bereikt . Dit betekent dat het genetisch erfgoed definitief verloren was en onherstelbaar voor allen die God had gedood, tot aan het kind dat dit morele en mentale verval erfde.*

Het blijkt dat zonde genetisch werd overgedragen van generatie op generatie tot aan de onze, sinds Adam en Eva. Je kunt dus begrijpen dat Jezus Christus de genetica van de aarde niet kon erven; anders zou hij een drager van zonde zijn geweest en daarom niet in staat om wie dan ook te redden. Daarom presenteert Paulus hem als een nieuwe Adam, wat impliceert dat hij begiftigd was met genetica die net zo perfect was als die van Adam vóór de zondeval. Door resten van Jezus' bloed te ontdekken tijdens zijn archeologische opgravingen in de ondergrond van de berg Golgotha, liet adventist Ron Wyatt wetenschappers bevestigen dat het bloed van Jezus Christus van een uniek type was, omdat het één enkel "Y"-chromosoom bevatte in plaats van 23 bij mensen die van Adam afstamden. Dit bevestigt Paulus' inspiratie, want Jezus leefde inderdaad in een

lichaam dat genetisch onbevlekt was door zonde, als de nieuwe Adam die kwam om de zonde te overwinnen door zijn volmaakte gehoorzaamheid, aangeboden als een vrijwillig sterfelijk offer, om te voldoen aan de eis van de rechtvaardigheid van de overtreden wet, volgens Romeinen. 6:23: " *Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genadegave van God is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Heer .* "

Het is daarom zijn volmaakte kennis van onze genetische toestand die God ertoe brengt sommigen te redden en anderen tot de dood te veroordelen. Maar omdat ze allemaal erfgenamen van de zonde zijn door Adam en Eva, kunnen de uitverkorenen zichzelf beschouwen als " *één* " " **Een brandhout uit het vuur gerukt** ", naar het voorbeeld van Zacharia in Zacharia 3:2: " *Jahweh zei tegen Satan: Moge Jahweh u bestraffen, Satan! Moge Jahweh u bestraffen, Hij die Jeruzalem heeft uitgekozen! Is dit niet een brandhout uit het vuur gerukt ?* "; Maar ook, collectief voor zijn volk Israël, volgens Amos 4:11: " *Ik heb u ondersteboven gekeerd, zoals Sodom en Gomorra, die God verwoest heeft; en u bent geweest als een brandhout uit de brand gerukt . Toch bent u niet tot Mij teruggekeerd, spreekt Jahweh...* "

Vervloekt Frankrijk en gezegend Frankrijk

Hetzelfde land is tegelijkertijd het meest vervloekte en het meest gezegende land in de hele wereld sinds het begin van het nieuwe verbond.

Om met de meest voor de hand liggende te beginnen, moet ik de bijzonder vervloekte rol ervan benadrukken vanwege de schuld die het met zich meedraagt tot in onze tijd. De rebelse geest werd inderdaad geboren in Frankrijk, en was al aanwezig in die van de Galliërs die dit land bewoonden. Ze werden twistziek genoemd en voelden al, op een manier die vandaag de dag gerechtvaardigd is, "de angst dat de hemel op hun hoofd zou vallen". Deze angst voorspelde slechts de terechte woede van de Schepper-God, die hem een fatale en schadelijke rol gaf, vijand van zijn waarheid en groot voorstander van de duivelse religieuze of agnostische leugen. Ik zal hier niet ingaan op de monarchistische steun voor het rooms-katholieke pauselijke regime sinds de eerste Frankische koning Clovis I. ^{Dit} begin van de kerstening van Frankrijk was niet het ergste en slechts gedeeltelijk kunnen we hem dankbaar zijn dat hij zich bekeerde tot het christelijk geloof, waarvan de kennis aan ons is doorgegeven, die vandaag de dag profiteren van het licht dat de Heilige Bijbel ons rechtstreeks schenkt.

Het ergste wat Frankrijk meebracht, was het nationale atheïsme dat tijdens de Terreur tussen 1793 en 1794 werd gevestigd. In Openbaring 11 benadrukt God de kwade invloed van dit Franse atheïsme op alle andere volkeren van de westerse wereld; een invloed die door de tijd heen tot in onze tijd is blijven voortduren. Na Frankrijk kwamen er talrijke republieken om monarchieën te vervangen, waardoor het atheïsme dat aan dit soort politieke regimes kleefde, werd bevorderd.

Tegenwoordig kan universeel opstandig gedrag daaraan worden toegeschreven. Door het republikeinse regime aan te nemen, zette het onvolmaakt religieuze Frankrijk een grote stap terug door het democratische republikeinse regime over te nemen dat oorspronkelijk in Athene, Griekenland, werd gevormd. Het is dan ook niet verwonderlijk dat het werd herbouwd op Griekse en Romeinse ideologische grondslagen, aangezien Rome zijn model vanaf 510 v.Chr. begon te reproduceren. De vorm van de Griekse democratie ontwikkelde zich in de 6^{ee} eeuw v.Chr. De stem die aan alle mensen werd gegeven, gaf aanleiding tot ideeën over divers democratisch bestuur en er werden beschermende wetten aangenomen. Maar deze stad Athene ontleent haar naam aan de verering van haar godin "Athena", godin van de wijsheid, cultuur en krijgskunst; allemaal zaken die het Frankrijk van de republikeinse vrijdenkers kenmerken. Maar de Griekse erfenis houdt daar niet op, want het dogma van de onsterfelijkheid van de ziel, dat tegenwoordig in alle valse christenen wordt aanvaard, heeft de Griekse filosoof Plato als bedenker. Hij viel binnen de normaliteit van zijn heidense verering van de godin Athena en de Olympische god Zeus, maar hoe kunnen degenen die beweren gered te zijn door het bloed van Jezus Christus deze heidense uitvinding rechtvaardigen? Dit is het hele "**mysterie van de ongerechtigheid**" van de valse gelovige. Zoals Jezus zei in Matteüs 7:16: "**Aan hun vruchten zult u hen herkennen. Plukt men soms druiven van doornstruiken of vijgen van distels?**"

De oude Griekse democratische beschaving stond godsdienstvrijheid toe en daarmee de mogelijkheid om te twijfelen of helemaal niet te geloven. En dit recht gold voor alle godheden die het Griekse heidendom kende. Maar pas in 1793 nam het atheïsme in Frankrijk een nationale vorm aan, gekenmerkt door een meedogenloze oorlog die erop gericht was het bestaan van religie of geloof in welke god dan ook uit te roeien, inclusief die welke de ware God eert. Door sceptici het recht te geven om te twijfelen, was de Griekse democratie logisch en tolerant; iets wat het nationale atheïstische regime, geboren in het republikeinse Frankrijk, niet was. En deze opvatting over haar oorsprong kan opnieuw tot leven worden gewekt in ons zogenaamde "tolerante" tijdperk, in Frankrijk, maar ook in de landen die in de loop der tijd haar filosofische norm en gedragsmodel hebben overgenomen. Ik heb al mensen hun haat tegen religie horen uiten, die zij als achterhaald en ondraaglijk beschouwen, omdat ze er terecht de oorzaak van brute en moorddadige botsingen en agressie aan toeschrijven. Dit was al de gedachte die de bloeddorstige revolutionairen van de "Terreur" van 1793-1794 bezielde; het duurde een jaar op de dag af, en werd zo door God getekend, om te getuigen van zijn bestraffing van de duivelse, valse katholieke religie. Maar de mensheid negeerde de spirituele betekenis van deze Franse historische gebeurtenis, bekend bij alle historici wereldwijd. Als gevolg hiervan werden de dwalingen genegeerd en verlengd. In het hedendaagse Frankrijk worden kinderen geboren en groeien ze op zonder te horen over het bestaan van de Schepper. Hele gezinnen hebben geen religieuze relaties of activiteiten meer. In ongelooflijke domheid schrijven wezens schoonheid, geur, orde, harmonie toe aan toeval, allemaal dingen die getuigen van een superieure, geconstrueerde en georganiseerde intelligente keuze. Dus, is God verkeerd om zich voor te bereiden om hen massaal te vernietigen als kuddes dieren? Noch het niets, noch Zeus, noch Athena zullen komen om hen te

verlossen van de toorn van de ware God. Er zijn nog enkele periodes van vrede in Europa waarin hij de geesten van zijn laatste uitverkorenen kan verlichten. Wanneer dit onmogelijk wordt, zullen zijn barmhartige smeekbeden eindigen.

Zo steunde Frankrijk Rome en zijn valse religie tot aan de Revolutie van 1789, maar sinds 1945 heeft het, samen met Duitsland, ook de opbouw van de Europese alliantie gesteund en vormgegeven, die onder het tweemaal hernieuwde teken van het "Verdrag van Rome" staat. Deze nieuwe alliantie van Europese democratische landen is immers gebonden aan het pauselijke gezag van Rome en zijn rooms-katholieke geloof. God, de ware organisator van deze zaken, laat zijn verlichte gekozen vertegenwoordigers zo de grote schuld inzien die hij toeschrijft aan het teken van Romeins gezag dat de praktijk van de wekelijkse rust van de "eerste dag" vormt, ingesteld en opgelegd door de Romeinse keizer Constantijn I^{de} Grote op 7 maart 321. Ik wijs erop en specificeer dat deze boodschap geschreven is op "zondag" 5 maart 2023. In Frankrijk zal 7 maart 2023 echter gekenmerkt worden door een grote staking en massademonstraties in het hele land, als protest tegen de verhoging van de pensioenleeftijd tot 64 jaar door de jonge leiders van de huidige regering. De politieke partijnaam is "La République En Marche" of LREM. Deze republiek is zich er niet van bewust dat ze op weg is naar haar ondergang en haar definitieve einde, dat Rusland haar zal geven voordat ze zelf vernietigd wordt. Dit komt doordat het kamp van de westerse democratieën zich, onder de macht van de waan, tegen Rusland verzette in een strikt Slavisch en Russisch probleem dat alleen door de oosterse landen had moeten worden opgelost. Maar als politieagenten van de wereld die hun opvatting van democratie en hun internationale regels aan alle volkeren willen opleggen, moest de Russische invasie van Oekraïne worden uitgevochten; en het spel van escalatie zal deze lokale confrontatie transformeren tot de Derde Wereldoorlog, voorspeld door de "zesde bazuin" van Openbaring 9:13-21. En op bevel van Jezus Christus lezen we in vers 15: "**En de vier engelen werden losgelaten, die gereed waren om het uur, de dag, de maand en het jaar te doden.**"

Moderne oorlogen zijn aan Frankrijk verschuldigd, net zoals ze aan keizer Napoleon I^{het} belang van de artillerie te danken hebben. De jonge officier Napoleon Bonaparte onderscheidde zich van anderen door zijn opleiding tot artillerist in Valence-sur-Rhône, in het departement Drôme, waar ik woon. De "Grand rue" waar hij woonde, is een lokale toeristische trekpleister. Deze jonge officier van Corsicaanse afkomst wist dit wapen voor gevechten op lange afstand effectief te gebruiken, waardoor de oorlogszuchtige confrontaties die tot zijn tijd zo geliefd waren, overbodig werden. Tegenwoordig volgen we het verloop van de oorlog op televisie, maar in de tijd van Lodewijk XIV en Lodewijk XV kwamen ook de aristocraten comfortabel zittend getuige zijn van de vernietigende schouwspelen van de strijd. Om geen enkel detail te missen, observeerden ze nauwlettend met behulp van de "telescoop", de voorloper van onze verrekijker. En de oorlog was werkelijk dom en weerzinwekkend georganiseerd om de vorm aan te nemen van een schouwspel. De leiders van de vijandige kampen stuurden elkaar respectvol berichten en begroetten elkaar vóór de strijd. Op het slagveld, in linie, stonden de twee kampen tegenover elkaar, schoten ze met hun musketten en pistolen, de een na de ander, en onder het granaatscherf vielen er aan beide kanten

achtereenvolgens doden. Toen ze in direct contact kwamen, ontaardde de aanval in een bloedige slachting voor beide partijen. En dit ging zo door totdat, aan de ene kant, de militaire leider of de koning zelf de confrontatie als overwinnaar of overwonnenen beëindigde. Naarmate de tijd verstreek, werd het directe contact zo beperkt dat de VS ervoor kozen om vanuit de lucht, met hun luchtmacht, de Servische kant van de Balkanoorlog te bombarderen zonder ook maar één man op de grond te zetten. Ze vernieuwen deze strategie in de huidige oorlog, waarin Oekraïne en Rusland zich op hun beurt opdringen door het belang van bombardementen op afstand. Het is daarom echt de Grieks-Romeinse beschaving die de confrontatie aangaat met de beschaving die puur Grieks is gebleven. En de namen van de Oekraïense steden in de oostelijke zone bevestigen deze Griekse verwijzing, representatief voor het oude Oost-Romeinse Rijk, waarvan koning Justinianus I aan de basis ^{stond} van de vestiging van het pauselijk regime in Rome in 538: Odessa = Odyssee; Marioepol = Stad van Maria; Nikopol = Stad van de Overwinning, ... Noch Joe Biden, noch Volodymyr Zelensky, noch Vladimir Poetin weten van Gods op handen zijnde plan, dus we kunnen de bezorgdheid van de Russische leider begrijpen toen het NAVO-kamp direct zijn grensgrens raakte. Laten we veronderstellen dat Oekraïne zich bij de NAVO aansluit; wie zal er na haar aan de beurt zijn? Er is geen bewijs dat de VS opzettelijk confrontatie met Rusland hebben gezocht, want integendeel, ze hebben, na vele mislukkingen, hun wens bewezen om vreedzaam of neutraal te blijven in conflicten buiten hun land. En het is juist door deze situatie, waarin geen ideale schuldige kan worden gevonden, dat God bewijst dat het conflict in kwestie het gevolg is van zijn enige beslissing. Wat hij in deze kwestie oplost, is niet een probleem van opgeëist land, maar een straf die het verzaken van de sabbat sinds 7 maart 321 bestraft. En je kunt zien dat in dit conflict in Europa de strijdende partijen en medestrijdende partijen allemaal "de dag van de zon" van keizer Constantijn I ^{de} Grote eren.

Laten we nu de zegeningen die Frankrijk heeft ontvangen, eens bekijken.

Het was de nationale bodem waar het goddelijke licht van de Heilige Bijbel bijzonder bruut werd bestreden. Vele martelaren van het geloof verheerlijkten God moedig door te weigeren hun geloof af te zweren, zelfs ten koste van vreselijke martelingen door het satanische katholieke kamp. Duitsland speelde de leidende rol, aangezien het de Duitser Gutenberg was die de drukpers uitvond en de eer had in 1457 de eerste gedrukte Bijbel te produceren. Zijn uitvinding werd in heel Europa gebruikt en de Bijbel werd in vele Europese talen gedrukt, waaronder het Frans. Maar de machtige Franse monarchie accepteerde de dogmatische uitdagingen die het ware Woord van God oplegde niet. En het gereformeerde geloof werd vervolgd; de beoefenaars ervan werden gedwongen afstand te doen van hun geloof, te sterven of in ballingschap te gaan, en met name Holland, dat openstond voor het verwelkomen van intelligente, begaafde mensen, goede ambachtslieden en daarom gewaardeerd. Als gevolg hiervan verloor het Frankrijk van Lodewijk XIV zijn meest getalenteerde elementen en verarmde het.

Tegelijkertijd werd in de 16e ^{eeuw} het Amerikaanse continent geïdentificeerd en herontdekt. Het zuidelijke continent werd door de toenmalige paus Alexander VI Borgia, bekend om zijn schandalen en moorden, verdeeld

tussen Spanje en Portugal, beide katholieken. Na verloop van tijd kwam het noordelijke continent onder controle van het Anglicaanse Engeland. De regio New York verwelkomde toen de eerste protestantse ballingen, die zelfs in Engeland werden bestreden. De ontdekking van Amerika viel samen met de vervolging van Europese protestanten, waardoor dit land van de "nieuwe wereld" een rol van beschermend asiel kreeg, een soort aards Kanaän dat door God aan het protestantse geloof was aangeboden. Het karakter van het geïmporteerde calvinistische geloof zal echter al snel getuigen van een bruto gedrag, dat niet strookt met het model dat Jezus Christus ons gaf. Het bewijs voor dit oordeel zal blijken uit de twee adventistische ervaringen van 1843 en 1844, aan het eind waarvan, van de 30.000 gelovige mensen die wachtten op de wederkomst van Christus, er slechts 50 door Jezus werden geselecteerd op basis van zijn openbaringen die hij destijds aan zijn dienaar Ellen Gould White gaf. De boodschap van de Zevendedagsadventisten, die sinds 1863 officieel in de VS is gevestigd, zal na 1873 terugkeren naar Europa. Daar vestigde zich eerst Zwitserland en vervolgens Frankrijk, waar onze zuster Ellen Gould White een bezoek bracht. Ze was met name geïnteresseerd in Valence, de stad waar ik woon en de God van de waarheid dien. Ze was onder de indruk dat ze in deze stad de plek aantrof waar paus Pius VI, de katholieke vijand van Jezus Christus, stierf in de gevangenis van de Citadel. Ten tijde van haar bezoek waren de gebeurtenissen bijna een eeuw eerder vervuld, dus een tijd die nog heel dichtbij is. Ze merkte daarmee de vervulling op van de profetie uit Openbaring 13:3: "**En ik zag een van zijn koppen alsof hij dodelijk gewond was; en zijn dodelijke wond genas. En de hele wereld was vol bewondering naar het beest .**" Zijn wond, opgelopen tussen 1793 en 1799, genas in feite dankzij het opportunisme van keizer Napoleon I ^{Bonaparte}, die de religieuze keizerlijke kroning nodig had om internationaal erkend te worden. En sinds die tijd heeft het rooms-katholieke pauselijke beest heel Europa en zijn uitlopers in Zuid- en Noord-Amerika, Canada en Australië verleid.

Deze terugkeer van God naar Frankrijk is sinds 1980 in het bijzonder gekenmerkt door het licht dat Hij mij schonk in zijn nationale adventistische bolwerk Valence, waar ik sinds mijn verwijdering uit de officiële kerk zijn verheven en subtiele openbaringen verzamel en presenteert. En opnieuw vind ik vandaag een nieuwe parel. In Openbaring 3:9 lezen we: "*Zie, Ik zal maken dat zij uit de synagoge van Satan komen, van hen die zeggen dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen; zie, Ik zal maken dat zij komen en zich aanbidden voor uw voeten, en erkennen dat Ik u heb liefgehad .*" In dit vers gebruikt Jezus drie tijden: de tegenwoordige tijd: "**Ik geef u**"; de toekomstige tijd: "**Ik zal maken dat zij komen**"; en de verleden tijd: "**dat Ik u heb liefgehad** ." Dit vertaalt zich in de volgende ideeën: de tegenwoordige tijd betreft een handeling die plaatsvond in 1873, een datum die door Daniël 12:12 in verband wordt gebracht met het "**Filadelfia** "-**tijdperk**: "*Welzalig hij die verwacht en komt tot de duizend driehonderdvijfendertig dagen!*" De toekomst zal zich afspelen vanaf 1873 tot het profetische tijdperk dat volgt op dat van "**Laodicea** ", dat wil zeggen het uur waarop **het oordeel over de volken** "*begint bij het huis van God* ", dat wil zeggen het officiële internationale Zevende-dags Adventisme. Pas in de context van de laatste geloofstest, geprofeteerd in het "**Filadelfia** "-tijdperk in

Openbaring 3:10, zullen " **de Joden** " van het uitverkoren ras de goddelijke legitimiteit van het Zevende-dags Adventisme erkennen: " *Omdat u het woord van mijn geduld bewaard hebt, zal ook ik u bewaren voor het uur van de verzoeking, dat over de hele wereld komen zal om hen die op de aarde wonen, te verzoeken.*" En daarin vind ik nu juist deze parel: door tot de trouwe Adventisten van " **Filadelfia** " te zeggen over het officiële Zevendedagsadventisme van de laatste dagen, gesymboliseerd door de naam " **Laodicea** ", zegt Jezus: " **Ik heb jullie liefgehad** ". Daarmee profeteert hij dat zijn liefde voor de Adventistische instelling die in 1873 in universele dienst werd gesteld, een beperkte duur zal hebben, dat wil zeggen, in duidelijke bewoordingen: " **Ik heb jullie liefgehad** van 1873 tot het moment dat ik jullie in 1994 **heb uitgebraakt** ".

Dit is een voorbeeld van het belang dat God hecht aan het woord 'werkwoord' dat Hem vertegenwoordigt, en aan de vervoegingstijd die de betekenis van dit 'werkwoord' onthult.

Sinds 1844 geloofden adventistische theologen terecht dat ze aan het einde van de wereld waren, aangezien ze de wederkomst van Jezus Christus verwachtten in 1843, en vervolgens in 1844. Het was daarom heel logisch dat ze geloofden dat ze vertegenwoordigd werden door de laatste profetische boodschap van Openbaring 3, namelijk het " **Laodicea** "-tijdperk, de zevende en laatste Kerk van het behandelde thema. In 1873 geloofden Zevendedagsadventisten nog steeds in een op handen zijnde wederkomst van de Heer der heerlijkheid en bleven ze zeer ijverig. De geestelijke degradatie van het Adventisme voltrok zich geleidelijk tot 1980, toen Jezus mij opriep om zijn wederkomst te profeteren op de datum 1994. Deze aankondiging had als enig doel de aard van de " *lauwheid* " te ontmaskeren die aan " **Laodicea** " werd verweten, dat wil zeggen de data 1980 en 1994, waarin Hij de " *lauwheid* " en formalistische houding van het Adventisme in het oudste Adventistische bolwerk van Frankrijk, gelegen in Valence, opmerkte.

Om het oordeel van de Heer en de tragische gevolgen ervan volledig te begrijpen, moet u beseffen dat het officiële Adventisme in 1980 niet langer de legitimiteit had om vertegenwoordigd te worden door de laatste Kerk sinds 1844. Inderdaad, vanaf de proloog van zijn Openbaring, Openbaring, benadrukt Jezus sterk de uitdrukking " *begin en einde, eerste en laatste* ". En al in Daniël 5 wordt het oordeel van koning Belsazar aangeduid met de woorden " *geteld, geteld, gewogen, verdeeld* ". De twee opeenvolgende " *geteld* " suggereren het begin en einde van de regering van de koning. In Openbaring past God ditzelfde principe toe op zijn openbaring van de zeven boodschappen of brieven uit Openbaring 2 en 3. Met de volgende betekenissen.

" **Efeze** " verwijst naar de apostolische tijd van de apostel Johannes. Het is het begin van de jaartelling onder het teken van de "twaalf apostelen".

" **Smyrna** " verwijst naar een periode van tien jaar van vervolging die voorafging aan de keizerlijke regering van Constantijn I, ^{die} verantwoordelijk was voor het verlaten van de naleving van de ware sabbat, die door God sinds de schepping was geheiligd. Begin regering: 313; verlaten van de sabbat: 321.

" **Pergamum** " bevestigt de vestiging van het pauselijke regime in Rome vanaf 538: begin van het pauselijke katholieke geloof.

" **Thyatira** " markeert het einde en de culminatie van de vervolgende pauselijke heerschappij . De opkomst van het gereformeerde geloof wordt door God bevestigd en voorspeld. Het is het einde van het apostolische tijdperk . De boodschap van Christus' wederkomst wordt opgeroepen.

Tijdperkverandering in het voorjaar van 1843

Het nieuwe tijdperk staat deze keer in het teken van de geestelijke "12 stammen", die staan voor het door God gezegende geloof van de Zevende-dags Adventisten.

" **Sardis** " drukt Jezus' oordeel uit over het gevallen protestantisme vanwege het gebrek aan belangstelling voor profetische waarheid. Jezus zei hem in 1843: " **Er wordt gezegd dat je leeft, maar je bent dood** . "

" **Philadelphia** " bevestigt in 1873 de volledige zegen van de uitverkorenen die in het " **Sardis** "-tijdperk waren geselecteerd. Dit is het begin van het officiële universele adventisme .

" **Laodicea** " bevestigt de oorzaak van de formalistische laauwheid van het officiële adventisme van de jaren 1980 tot 1994. Jezus oordeelt het in 1991 en " **kotst** het uit" in 1994. Dit is het einde van het officiële Zevendedagsadventisme . Maar niet het einde van zijn missie, die in onenigheid wordt voortgezet door dienaren die bezielde zijn door het ware adventistische geloof, goedgekeurd door Jezus.

God openbaart zijn ervaring aan ons

Vandaag, dinsdag 7 maart 2023, de verjaardag van 7 maart 321, de dag waarop de zevende dag van rust werd afgeschaft ten gunste van de eerste dag, wil de God van de waarheid deze dag markeren met een nieuwe en ongekende openbaring over het lijden dat de zonde Hem toebrengt. Zonde wordt veroorzaakt door opstandige, rebelse figuren. En juist in Frankrijk, op diezelfde dag, vormen een staking en demonstraties een concreet voorbeeld van deze menselijke houding.

Deze nieuwigheid is gebaseerd op een interpretatie van het scheppingsverhaal, waarin de verzen 26 en 27 van Genesis 1 fundamenteel zijn: " *En God zei: Laten Wij mensen maken naar Ons beeld, als Onze gelijkenis; en laten zij heersen over de vissen der zee, en over het gevogelte des hemels, en over het vee, en over de gehele aarde, en over al het kruipend gedierte dat op de aarde kruipt.* " Er is al opgemerkt dat de mens over het kruipend gedierte moest heersen en niet door hen geregeerd moest worden. " *En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij hen* . " Wat uiterst belangrijk is in deze verzen, is enerzijds dat de mens " *geschapen* " en niet " *voortgebracht* " is zoals dieren; wat zijn nabijheid en zijn band met God markeert; maar deze verzen presenteren de mens als " **een beeld** " van God. Wat is nu een beeld? Het is een weergave van een gebeurtenis, of een entiteit, in dit geval

God zelf. Door de mens deze rol te geven als een beeld van zijn persoonlijkheid, bereidt God een scène voor waarin de geschapen Adam de rol van God zal spelen. Op die manier wordt de geopenbaarde ervaring van Adam gepresenteerd als de ervaring die God persoonlijk heeft beleefd.

De ervaring tussen de schepping van Adam en Eva en hun zondeval is een samenvatting van de hemelse ervaring die aan de aardse ervaring voorafging.

Adam is als eerste geschapen, en in deze staat van eenzaamheid bevindt hij zich in dezelfde situatie als God voordat hij een vrije tegenhanger naast hem schiep. En omdat zijn eenzaamheid ondraaglijk voor hem wordt, maakt hij een alomvattend heilsplan. Want hij weet dat de vrijheid die aan zijn hemelse en aardse schepselen wordt gegeven, opstandige houdingen tegen hem zal oproepen.

Om zijn eenzaamheid te doorbreken, schept God engelachtig leven om hem heen, net zoals Adam zijn eenzaamheid beëindigt door zijn vrouw Eva te verwerven. De eerste engel komt in opstand tegen God, en Eva laat zich verleiden door deze verleidelijke, rebelse engel. En zo verschijnt het "lijden" dat door de zonde wordt veroorzaakt, eerst in het leven van God, vervolgens in het leven van de engelen en in het leven van het mensenpaar.

Hier moeten we begrijpen dat het lijden dat God voelt, de mensheid onbekend is. Ze hebben er zelfs geen idee van dat God in zijn onbegrensde Geest kan lijden. Zijn schepselen zijn gevoelig voor hun eigen lijden en denken dat God boven deze dingen staat, dat hij teruggetrokken leeft in zijn hemelse koninkrijk en de mensheid koelbloedig de gevolgen van haar keuzes laat dragen. Deze opvatting is onjuist, want God is gekneet met liefde. En juist deze natuur, gevormd in liefde, de grootste, de sterkste, maakt God kwetsbaar voor het lijden dat door het kwaad wordt veroorzaakt.

Geen enkele engel had kunnen weten in hoeverre zonde, de opstand van een opstandig engelenkamp, hem kon doen lijden. Zo zette God, in navolging van zijn verlossingsplan, zijn aardse schepping in gang. Hij zou zijn eigen lijden kunnen openbaren door het lijden van de zondige mensheid. En dit nieuwe perspectief op de ervaringen van Adam en Eva geeft de straffen die God oplegde een nieuwe betekenis die Hem in de eerste plaats aangaat. De barre leefomstandigheden die God het zondige echtpaar oplegde, beschrijven het lijden dat God voelde door hun ongehoorzaamheid. In duidelijke taal zegt God tegen Adam en Eva: "Ik verrot jullie leven, zodat jullie weten dat jullie het mijne hebben verrot." Want voor God en al zijn schepselen is dit inderdaad een verslechtering van de kwaliteit van het leven. De harmonie van de liefde is vernietigd. De wezens van de hemel kunnen fysiek niet lijden, maar ze zijn mentaal kwetsbaar, hun gemoedsrust is verstoord. Men kan het plan van goddelijke verlossing niet begrijpen zonder rekening te houden met de hemelse fase die aan de aardse fase voorafging. De zonde verscheen eerst in de hemel, en God had niet gepland de opstandige engelen in deze context te straffen. Daarom stemde Hij ermee in de opstand van de boze engelen vrijelijk te laten verlopen, en stelde Hij de doodstraf van de hemelse en aardse opstandelingen uit tot het einde van de aardse wereld. In de hemel en op aarde kon de controversie, aangewakkerd door Satan en zijn boze engelen, alleen ter dood worden veroordeeld met de overwinning van Jezus Christus op zonde en dood, die het loon ervan is. Zo

bevestigt het getuigenis van Jobs ervaring deze bewegingsvrijheid die de duivel en zijn demonen genoten tot Jezus Christus. Job 1:6-7: " *Op zekere dag kwamen de zonen van God om zich voor Jahweh te presenteren, **en ook Satan kwam onder hen** . Jahweh zei tegen Satan: Waar kom je vandaan? En Satan antwoordde Jahweh: Van het rondtrekken over de aarde, en van het op en neer wandelen erover.* Daarom bood de overwinning van Jezus Christus op de zonde Gods heilige hemelse engelen hun verlossing van de voortdurende verleidingen van demonische engelen. Hun gejuich en blijdschap worden onthuld in Openbaring 12:10: " *En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: Nu is gekomen de zaligheid, de kracht en het koninkrijk van onze God, en de macht van Zijn Gezalfde, want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is neergeworpen.* "

Gods reddingsplan zal culmineren in een glorieus en gelukkig einde. Hij zal zijn liefde laten triomferen. Maar om dit resultaat te bereiken, hoeveel doden zullen er onderweg achterblijven! Het uiteindelijke resultaat zal tegen deze prijs worden bereikt, want eeuwige vrede kan alleen worden opgebouwd door de eliminatie en vernietiging van elke geest van onenigheid. Op aarde, zelfs vandaag de dag, staan verschillende regimes nog steeds tegenover elkaar of staan ze tegenover elkaar, en in het beste geval wordt begrip bereikt door compromissen te accepteren, die worden getolereerd tot het moment dat ze niet langer worden getolereerd. In zijn goddelijke wijsheid weet God dat compromissen geen blijvende oplossing bieden. En de mislukkingen die alle democratische regimes en monarchieën hebben opgetekend, bewijzen zijn gelijk. Geen van deze systemen kan iedereen tevreden stellen, en als er "voor" zijn, zijn er ook "tegen" die zich benadeeld voelen. Succes is daarom onmogelijk, omdat het vereist dat alle mensen identiek zijn, als klonen. Het succes van Gods ontworpen programma is gebaseerd op het feit dat het in Jezus Christus het perfecte model presenteert dat door al Zijn verlore uitverkorenen kan worden gekloond en gereproduceerd.

Deze les heeft het lijden belicht dat God voelde sinds zijn voorbeeld van volmaakt leven de gevolgen van de zonde onderging. En God geeft ons een voorbeeld van lankmoedig geduld, want in zijn plan is er voor alles een tijd. Degenen die in Christus verlost zijn, moeten hetzelfde doen en wachten op zijn wederkomst om een einde te maken aan de gruweldaden begaan door zondige mensen. Wij moeten dit goddelijke geduld nabootsen en onszelf niet wijsmaken dat onze levensomstandigheden zullen verbeteren. Die zullen steeds verder verslechteren gedurende de "laatste zeven jaar", die in het voorjaar van 2023 beginnen. Wat de God van Liefde het meeste leed bezorgt, is de ondankbaarheid van de zondige wereld. Ondankbaarheid is de voornaamste fout van de hele mensheid, omdat zij haar bestaan aan Hem te danken heeft. Maar laten we opmerken dat God, door onzichtbaar te blijven, de mens niet heeft gedwongen Hem dankbaarheid te tonen. Want de aardse schepping was het middel waarmee Hij zijn uitverkorenen dwingt Hem te zoeken en zich zo door deze handeling te onderscheiden van andere ondankbare mensen. De Heer zelf kondigde het aan in Jer. 29:13: " *Jullie zullen Mij zoeken en vinden, wanneer jullie Mij met heel je hart zoeken .* " Ook hier zoekt de God van de liefde degenen die Hem liefhebben. En mensen die van elkaar houden, eisen geen bewijs van dankbaarheid, omdat de

gevoelde liefde de vrucht is van deze wederzijds uitgewisselde dankbaarheid. Ondankbaarheid daarentegen is de vrucht die wordt gedragen door degenen die niet liefhebben. En in dit geval wordt het een drager van onrecht, omdat ieder mens, bewust of onbewust, dank verschuldigd is aan de Schepper-God voor het feit dat hij in het leven is gekomen. Maar voor hen die God niet kennen, worden het leven en zijn slechtheid niet echt gewaardeerd. En soms hebben ze zelfs een hekel aan God, of de goddelijkheid, of het toeval, omdat ze hen in het leven hebben geroepen. Daarom is het licht van het goddelijke reddingsplan, volbracht door het Evangelie van Jezus Christus, noodzakelijk om de confrontatie met demonische en menselijke slechtheid te begrijpen en te aanvaarden. Gedurende de zesduizend jaar aardse geschiedenis heeft God zijn pad van de waarheid gemarkeerd te midden van een veelheid aan bestaansvormen, volkeren, stammen en naties met verschillende gewoonten en leefregels. Maar alle heidense of vals-christelijke samenlevingen zijn samengesteld uit individuen die geneigd zijn tot kwaad. De regels van egoïsme die in de menselijke geest zijn ingeprent, hebben hun vrucht gedragen van dood en lijden, met meer of minder wreedheid. Deze menselijkheid is een norm geworden over de hele aarde, maar ze vertoont geen gelijkenis met de Schepper-God die haar het leven heeft gegeven en in leven houdt. Naar spiritueel beeld, naar de maatstaf van schoonheid en perfectie, had het leven van Jezus Christus op aarde de kracht van de vuurwolk die de weg vrijmaakte voor de Hebreëen naar het beloofde land. En op dit pad, door hem verlicht, gingen zijn apostelen en al zijn ware discipelen hun hele leven vooruit. Om hen heen was er alleen maar zwarte duisternis waaruit kreten van lijden en roep om gerechtigheid opstegen. Maar vergis u niet, degenen die lijden en deze roep doen, zijn niet per se bereid om de levensomstandigheden te accepteren die de ware God eist. Sommige gevangenen kunnen de ergste cipiers worden, net zoals de proseliet erger kan worden dan degene die hem de valse waarheid leert.

De zesduizend jaar van het aardse leven zijn daarom voor God en al zijn schepselen getekend door lijden in al zijn vormen. U kunt dus de waarde begrijpen die God zal hechten aan het moment waarop al dit lijden ophoudt, voor hem en al zijn hemelse of aardse schepselen. Zo'n perspectief, vastgelegd in de tijd, verdiende het om gemarkeerd en geëerd te worden. En daarom zegende en heiligde God de zevende dag van onze week, want hij profeteert dat wenselijke moment waarop, in de vorm en context van het zevende millennium, al zijn goddeloze hemelse en aardse schepselen vernietigd of in veiligheid gebracht zullen worden, al naar gelang het geval. Satan zal geketend zijn op de verlaten aarde, alleen en geïsoleerd, gedurende deze zevende " *duizend jaar* ".

Het licht van de sabbat is niet alleen een gebod van God, maar het brengt ook het tegengif voor het menselijk lijden, door aan zijn uitverkorenen die in hem geloven te bevestigen dat hij inderdaad van plan is een einde te maken aan alle lijden. De komst van dit moment is een kwestie van tijd, voorspeld door de zevendaagse week waarvan " *de zevende is geheiligd en gezegend* " door hem, vanaf het begin, vanwege het zeer vreugdevolle einde van zijn reddingsplan, uiteraard alleen voor zijn uitverkorenen.

Sinds 1844 heeft God zijn uitverkorenen bijeengebracht door de wederkomst van Jezus Christus aan te kondigen, een 'adventistische' test.

Tegelijkertijd eiste hij de herstelling van de heilige sabbat op de zevende dag. Destijds merkte niemand de nauwe band op tussen deze twee thema's, die tegelijkertijd vervuld zouden worden, namelijk aan het begin van het zevende millennium. De twee onderwerpen zijn onafscheidelijk en onafscheidelijk, omdat ze hetzelfde moment van goddelijke glorie beogen; het moment waarop zijn goddelijkheid wordt verbonden met al zijn uitverkorenen, verlost door het bloed van Jezus Christus sinds Adam en Eva. Dit moment wordt door beide thema's beoogd: de wederkomst van Jezus Christus zal worden vervuld aan het begin van het zevende millennium; het zevende millennium zal beginnen met de wederkomst van Jezus Christus. Kunnen twee dingen zo complementair zijn? Om deze verbinding te zien, moest de geest van de dienaar van Jezus Christus er vast van overtuigd zijn dat Gods plan zou eindigen aan het einde van het zesde millennium, maar de adventistische pioniers hadden deze gedachte niet in gedachten. Ellen Gould-White citeerde en schreef deze zesduizend jaar echter herhaaldelijk toe aan de tijd van de actie van de duivel. Destijds, toen de sabbat na de beprovingen van de adventisten werd ontdekt, bleef de zevende dag en nog niet het zevende millennium. Merk op dat degenen die het project van het zevende millennium zouden hebben begrepen, niet in de wederkomst van Jezus Christus in 1843 of 1844 konden geloven. De door God gekozen uitverkorenen waren daarom aanvankelijk, noodzakelijkerwijs, onwetend over de sabbat en de betekenis ervan.

Zonder klok of horloge zou niemand vandaag de dag op tijd aanwezig kunnen zijn voor het vertrek van de trein. Dit voorbeeld toont het nut van tijd aan, en in dit verband ontdekken we hoe God zijn aardse schepping heeft uitgerust om de mens in staat te stellen de tijd te berekenen. Voor de aarde van zonde en de mensen die haar bewonen, wordt de tijd geteld of afgeteld. Je kunt dus begrijpen waarom de duivel de mens de middelen wilde ontnemen om de tijd te tellen die God hun geeft om te handelen. Dit is wat hij deed, door de sabbat op 7 maart 321 te laten vervallen. De sabbat, die het zevende millennium aanduidde, was een klok van goddelijke tijd die elke week luidde en de wederkomst van Jezus Christus aankondigde. Daarom werkte hij samen met zijn demonen om de Joden ertoe aan te zetten Jezus Christus te verwerpen en de christenen ertoe aan te zetten de heilige sabbat van de zevende dag, die door God geheiligd was, te verlaten. Zo won hij beide kampen van de oorspronkelijke gelovige mensheid en zorgde ervoor dat God hen vervloekte. Maar de duivel is een hemelse geest die zijn gedachten alleen via een aards lichaam aan de mens kan opleggen. Hij moest daarom nieuwe "*slangen*" gebruiken, wezens die gescheiden waren van de ware God, en hij vond ze in groten getale onder de Romeinse afstammelingen. De eerste, keizer Constantijn I ' bevorderde religieus syncretisme door de naam van zijn zonnegod toe te schrijven aan Jezus Christus, "*het licht van de wereld*", aldus Johannes. Op 7 maart 321 verliet hij de ware zevendedagssabbat ten gunste van de eerste dag die gewijd was aan de aanbidding van zijn "zonnegod", en de overgrote meerderheid van de pas bekeerde en vals bekeerde christenen onderwierp zich aan zijn beslissing. Tussen 321 en 538 was het christelijk geloof al schuldig aan overtreding van de goddelijke sabbat, die herdacht en bevolen werd door het vierde van zijn tien geboden. Maar niemand merkte het bestaan van zonde op, omdat de dood van Jezus Christus werd gepredikt en zijn liefde werd

verheerlijkt. Dag na dag was het christelijk geloof in het Romeinse Rijk in zijn leer al vergelijkbaar met de huidige Rooms-Katholieke Kerk. Gods liefde werd verkondigd en bekeringen werden aangemoedigd. Christenen vormden kerken in alle grote steden van het Romeinse Rijk en botsten af en toe over leerstellige kwesties. Maar de bisdommen verspreid over het rijk waren gelijk in rechten en plichten, omdat het christendom nog steeds geen aardse leider had. Sinds het christelijk geloof zich echter over het hele rijk had verspreid, beginnend in Rome, vertegenwoordigde de bisschop van die stad al een hogere autoriteit dan de anderen; althans op spiritueel niveau genoot hij een bijzondere "aura". Toen de eerste koning van de Franken, Clovis, als christen werd gedoopt, bevond het christelijk geloof zich al in de zonde van het verlaten van de ware sabbat. Maar Clovis was zich hiervan niet bewust, net als zijn doper. De liefde voor Christus boeide de geesten en de details van de ware leer werden onderschat. Het prestige van het bisdom Rome nam alleen maar toe tot het punt dat in 538, door intrigerend te zijn met Theodora, de danseres die getrouwd was met de Oost-Romeinse keizer Justinianus I ' een man genaamd Vigilius een verandering in de status van het bisdom Rome wist te bewerkstelligen. Hij verwierf de pauselijke titel van hoofd van het christendom, waarvan de zetel zich in Rome bevond, in het Lateraans Paleis. Dit idee kon deze keizer, die voortdurend geïrriteerd was door de religieuze twisten tussen de bisdommen van het rijk, alleen maar behagen. In moeilijke tijden laten vorsten en leiders zich verleiden door de enige keuze, die de problemen vermindert of grotendeels elimineert. Het christelijk geloof verloor zo de volledige vrijheid die het sinds de eerste apostelen van Jezus Christus had gekenmerkt. Tegelijkertijd wilde God de gebeurtenis op zijn eigen manier markeren door de ene na de andere twee vulkanen, gelegen aan de tegenovergestelde uiteinden van het Romeinse Rijk, te laten uitbarsten. Het klimaat werd donker en koud, en zeer grote, dodelijke epidemieën teisterden het hele rijk jarenlang. De datum 538 van deze vestiging van het pauselijke regime was zeer belangrijk, aangezien God er in zijn profetie in Daniël 8:13 daden aan koppelt die zijn 1260 jaar durende regime kenmerken, waarin hij zijn "heiligen", die van God zijn, zal laten lijden, volgens Daniël 7. De daden die aan hem worden toegeschreven, worden aangehaald in Daniël 8:10: "*Zij steeg op naar het heer des hemels, zij deed een deel van dit leger en van de sterren ter aarde vallen en vertrapte ze .*" Vers 11: "*Zij verhief zich tot de legeroverste, zij nam hem het voortdurende ~~offer af en keerde de plaats van zijn heiligdom om~~.*" Achter het voornaamwoord "*zij*" staat de naam Rome, waarvan de heerschappij overging van de keizerlijke macht naar de macht van het pauselijke regime. De twee fasen worden gesymboliseerd door dezelfde profetische uitdrukking: "**kleine hoorn**". En deze term onderstreept de werkelijke kwetsbaarheid van het Romeinse regime in zijn verzet tegen God, in zijn twee opeenvolgende fasen. Als God deze kwetsbaarheid onderstreept, is dat opdat zijn uitverkorenen goed zouden begrijpen dat Hijzelf de instelling van dit vervolgingsregime inspireerde, om de verlating van zijn heilige zevendedagssabbat sinds 7 maart 321 te straffen en streng te kastijden. Het lijden van de heiligen had een oorzaak ten tijde van de instelling van dit regime en God noemt deze oorzaak in Daniël 8:12: "**Het leger werd overgeleverd aan het voortdurende ~~offer~~ vanwege de zonde ; de hoorn wierp de**

waarheid ter aarde en was voorspoedig in zijn inspanningen ." Het is de almachtige God die spreekt, omdat Hij het is die *" de heiligen wilde overleveren "*, die zijn ware sabbat overtrad, aan het vervolgende pauselijke regime, net zoals Jezus zichzelf *" overgaf "* aan de reddende marteling door Judas, de verrader, te bevelen zich te haasten met zijn verfoeilijke verraad jegens de Joodse religieuze autoriteiten. Door deze verklaringen te ontdekken, kunt u begrijpen dat alles wat tot stand wordt gebracht, tot stand kan komen omdat God het wil of toestaat. En lijden is daarom in alle gevallen het gevolg van *de 'zonde '*, die de overtreding is van de goddelijke wet, volgens 1 Johannes 3:4: *' Wie de zonde doet, doet de wet niet na, en de zonde is de overtreding van de wet .'*

Kan men liefhebben op bevel? Nee, natuurlijk niet, en we kunnen ook begrijpen dat God het zelf weet en dat wanneer Hij zegt: *" Gij zult de Heer, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw kracht en met heel uw verstand "*, Hij een robotportret schetst van de typische uitverkorene die Hij wil redden om Zijn eeuwigheid te delen; en volgens de uitdrukking, voor wie het begrijpt, verlossing in Christus. En hetzelfde geldt voor Zijn tien geboden, waarvan het vierde de rust van de zevende dag voorschrijft, omdat de naam sabbat er niet eens in voorkomt. God getuigt hiermee dat Zijn rust uitsluitend verbonden is aan de *" zevende dag "* en dat elke andere dag die aan Hem gewijd is, door Hem niet wordt goedgekeurd en integendeel het evidente bewijs vormt van de scheiding van de ware God.

Het loslaten van de rust op de zevende dag leidde tot het vergeten van de tijd van de wederkomst van Jezus Christus, een zeer belangrijk thema dat Handelingen 1:10-11 bevestigt: *" En terwijl zij, terwijl Hij heenging, hun blik op de hemel gericht hielden, zie, twee mannen in witte klederen stonden bij hen, die zeiden: 'Galileeërs, waarom staan jullie naar de hemel te kijken? Deze Jezus, Die van jullie is opgenomen in de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als jullie Hem naar de hemel hebben zien gaan .'"* En het gevolg van het vervangen van de *" zevende dag "* door de eerste dag was het vaststellen van de schijn van het regime van duisternis, overeenkomstig het thema waaraan God de eerste dag van zijn aardse schepping koppelt in Genesis 1:3-5: *"En God zei: 'Er zij licht!' En er was licht. En God zag dat het licht goed was, en God maakte scheiding tussen het licht en de duisternis. God noemde het licht Dag, en de duisternis noemde Hij Nacht. Zo werd het avond en het werd morgen: de eerste dag ."* Tot 7 maart 321 was het goddelijk licht gebaseerd op de aanbidding van de Schepper, wiens glorieuze wederkomst aan het begin van het zevende millennium werd voorspeld door de zevendedagsabbat. Maar het verlaten van de sabbat resulteerde in de vernietiging van deze profetische aankondiging en de instelling van de aanbidding van de Zonnegod, geschapen door de ware God op de vierde dag van zijn schepping; een afschuwelijke daad die God nog steeds berooft van alle glorie die Hem rechtmatig toekomt. Zijn opeenvolgende historische straffen, een uiting van zijn gerechtvaardigde woede, zijn daarom volkomen gerechtvaardigd. En we weten dat goddelijke gerechtvaardigde woede het gevolg is van het **lijden** dat Hem is aangedaan door zijn opstandige schepselen, Hij die liefde, genade, mededogen en rechtvaardigheid is.

De dictatuur van het humanisme

In het Frans worden alle ideologieën waarvan de aanhangers een universeel recht claimen, geïdentificeerd met het achtervoegsel "isme". We kunnen de evolutie van het westerse religieuze denken dus in deze volgorde samenvatten: jodendom, christendom, katholicisme, protestantisme, anglicanisme, atheïsme, adventisme, kapitalisme, communisme, fascisme, humanisme en islamisme; en in het Oosten confucianisme, shintoïsme, hindoeïsme en andere die ik in deze lijst vergeet. Al deze ideologieën staan tegenover elkaar, bestrijden elkaar en keren zich tegen elkaar, in de hoop de winnende universele waarde te worden die door alle aardbewoners wordt erkend. Een onmogelijke droom natuurlijk, maar een die zich desondanks door de eeuwen heen voortzet, tot in onze tijd, waarin het westerse kamp zijn humanisme verdedigt; maar het is er niet tevreden mee het te verdedigen, omdat het in werkelijkheid zijn model aan alle aardbewoners wil opleggen. Maar een groot deel van hen deelt deze westerse waarden niet en wil simpelweg volgens het model leven dat ze van hun vaders hebben geërfd. In dit kamp blijven mensen namelijk vasthouden aan hun eigen gewoonten, religies en gewoontes.

In onze eindtijd heeft het humanisme een steeds duidelijker dictatoriaal aspect aangenomen en blijft dat dag in dag uit doen, wat het een paradoxaal karakter geeft. Humanisme is een perverse afwijking die mensenrechten sektarisch maakt. Want welke betekenis hebben deze mensenrechten als ze worden opgelegd onder straf van sancties aan mensen? De wet is een verdediging; oplegging is een aanval. De historische evolutie van het humanistische denken vindt zijn verklaring in de Openbaring van God in zijn boek Openbaring. Ik vat deze verklaring samen met de uitdrukking: "van beest tot beest". Voor God ontleemt elke religieuze ideologie die niet aan zijn model voldoet, degenen die haar aanhangen de status van mens. Want voor Hem moet de mens in overeenstemming met Hem zijn, overeenkomstig het feit dat Hij hem " *naar zijn gelijkenis, naar zijn beeld* " schiep. Wie niet met Hem is, is tegen Hem, zoals Jezus zei in Matteüs 12:30: " *Wie niet met Mij is, is tegen Mij, en wie niet met Mij verzamelt, verstrooit* ." Op deze manier raken alle hierboven genoemde ideologieën *verspreid* , omdat ze *elkaar niet* in Jezus Christus 'verzamelen'.

De opbouw van ons huidige dictatoriale humanisme is het gevolg van de opeenvolgende erfenissen van religieuze denkbeelden die in westerse landen zijn ontstaan. Aan het begin van de christelijke jaartelling schitterde het religieuze denken van het christendom in het lijden en martelaarschap van zijn ware volgelingen. Vervolgens transformeerde de valstrik die Satan had opgezet deze christelijke religie, waarvan God zich afkeerde na het verlaten van de sabbat in 321, tot een ware gedaanteverwisseling. Onder de heerschappij van het pauselijke regime dat in 538 werd gevestigd, werd het christendom zo vervolgend dat God het vergeleek met een wild beest: "het **beest dat uit de zee oprijst** " in Daniël 7:7 en Openbaring 13:1. Dit katholieke regime, dat het hele Romeinse karakter, hard als " **ijzer** ", vertegenwoordigde, duurde tussen 538 en 1798, de jaren van het

begin en het einde van de vervolging van deze zogenaamde "christelijke" religie. De Franse mens werd dus achtereenvolgens gevoed door intolerante, vervolgende religieuze denkbeelden, vervolgens door de afwijzing van dit regime, gevoed door haat jegens het religieuze subject; wat aanleiding gaf tot het religieuze denken van het atheïsme. Want paradoxaal genoeg verbindt de gedachte die het bestaan van God ontkent, in de religieuze betekenis van het woord religie, de aanhangers die deze gedachte delen, waarbij het Latijnse "religare" betekent: verbinden. Frankrijk was het eerste land dat dit model van een nationale samenleving presenteerde waarin God werd verjaagd. En de andere landen zagen wat het resultaat was. Het verzet van de laatste monarchisten verhardde het republikeinse regime en de monarchistische naties vielen het aan, verdedigden zich en wonnen hun gevechten. Om de weerbarstige monarchie te elimineren, bracht de "Terreur" massaal de hoofden van al haar tegenstanders ten val. Vervolgens kalmeerde de Republiek, maar met Napoleon I ^{werden} de veroveringen toegevoegd aan de verleiding van de republikeinse geest en na verloop van tijd zullen veel monarchieën worden vervangen door republikeinse regimes of parlementaire monarchieën zoals Engeland. De Europese en westerse mens wordt gevormd in deze nieuwe norm waarin religie niet langer wordt getolereerd. Een bladzijde in de menselijke geschiedenis is omgeslagen en de nieuwe geeft de nieuwe mens de religie van almachtig en prioritair humanisme. Het is in deze historische context dat God het religieuze geloof doet ontwaken door de wederkomst van Jezus Christus aan te kondigen, een geloofsonderwerp dat tot dan toe door religieuzen was genegeerd. En in de door God gestichte religieuze vrede zal het christelijk geloof van het adventisme zich zwakjes ontwikkelen, maar overal op aarde waar het mogelijk is. Maar in de humanistische samenleving gaan twee diametraal tegenovergestelde ideologieën de strijd aan: kapitalisme tegen communisme. Deze twee gedachten verbeelden niet op dezelfde manier wat mensenrechten zouden moeten zijn. Voor het Amerikaanse volk autoriseert het kapitalisme de uitbuiting van de mens door de mens; wat het Russische kamp verwerpt, omdat hun communisme de nationale staat alleen het recht geeft om de mens uit te buiten. Het kapitalisme zal de kloof tussen rijk en arm vergroten, terwijl het communisme ernaar zal streven de geproduceerde rijkdom, waarvan een groot deel wordt verbruikt door de productie van wapens, in evenwicht te brengen en te verdelen. Het communisme ziet het kapitalisme begrijpelijkerwijs als een roofdier dat het wil opeten. Zijn verzet is daarom gerechtvaardigd. In Frankrijk volgen de republieken elkaar op tot de vijfde, gesticht door generaal De Gaulle in 1958. Rond 1970 brengen moslimopstanden de eisen van het islamisme aan het licht. Westerse landen, slapend in een lange, door God gestichte religieuze vrede, weten niet hoe ze moeten reageren op agressie en hun ware zwakte moeten onthullen. Het westerse humanisme wordt aangevallen en weet niet hoe te reageren in naam van de rechten die het de mens toekent. Universalistische humanistische verenigingen verdedigen de opvang van buitenlanders tegen de mening van nationalistische humanisten. Het hele Westen is het slachtoffer van interne tegenstand met betrekking tot de mensenrechten die Frankrijk tijdens de Eerste Republiek heeft gedefinieerd en verklaard. In de ontstane wanorde moeten Europese en westerse leiders steeds meer hun gezag tonen. De individuele vrijheid krimpt

geleidelijk om zich aan te passen aan de situatie die is ontstaan door de toenemende immigratie van moslims. In dezelfde gebieden moeten katholicisme, protestantisme, anglicanisme, jodendom en islamisme naast elkaar bestaan, ondanks hun totale tegenstellingen.

Ten eerste wilden de Verenigde Staten de aanwezigheid van het communistische gedachtegoed op hun grondgebied uitroeien. En als overwinnaars van de Tweede Wereldoorlog deden ze er alles aan om hun Europese bondgenoten ervan te overtuigen hetzelfde te doen. Frankrijk verzette zich een tijdje, gaf uiteindelijk toe en sloot zich weer aan bij de NAVO. Het communisme, gesteund door Sovjet-Rusland, werd de vijand die verslagen moest worden voor heel Europa en het westerse kamp. In de jaren negentig stortte de verwoeste Sovjetconstructie in elkaar met het "IJzeren Gordijn". Uitwisselingen tussen Rusland, de Verenigde Staten en Europa maakten het overwinnende westerse kamp nog zelfverzekerder, arroganter en trotser. En deze overwinning maakte andere onafhankelijke republieken van Rusland jaloers: Oekraïne, en vandaag de dag, in onze huidige situatie, Moldavië en Georgië, die deel uitmaken van de Russische alliantie. In het Westen groeit de wens om te behagen en de strijd te winnen met de tijd. Maar de toewijding aan Oekraïne brengt enorme financiële kosten met zich mee die Europese leiders blijkbaar niet hebben voorzien. Economische moeilijkheden maken hun beslissingen impopulair en om hun keuze op te dringen, zullen deze leiders zich steeds autoritairder opstellen om, zo hopen ze, de waarden van hun humanistische gedachtegoed te laten zegevieren. Het is dan ook duidelijk dat dit humanistische gedachtegoed een permanente evolutie heeft doorgemaakt door zich aan te passen aan de omstandigheden van het moment. Maar het ergste is dat voor dit humanisme de rechten van de mens en de burger geen rechten meer zijn, maar plichten die worden opgelegd aan alle volkeren die met sancties worden bedreigd als ze zich niet aansluiten bij het Amerikaanse en Europese kamp van de NAVO en niet samen met hen de Russische agressie van Oekraïne veroordelen.

Dit gedrag van het NAVO-kamp vertegenwoordigt het aspect van de laatste universele regering die de laatste overlevenden van de Derde Wereldoorlog zal leiden, waarvan de eerste fase, die van de beschieting, begon op 24 februari 2022. Onder de voorgedij van het Amerikaanse volk van protestantse afkomst zal het " *beest dat uit de aarde opkomt* ", zoals beschreven in Openbaring 13:13, vorm en activiteit aannemen. En iedereen kan met de huidige sancties en de dreiging van sancties die door dit westerse kamp worden genomen, zien dat het wordt geïdentificeerd als de belichaming ervan, volgens de precisie die wordt geciteerd in Openbaring 13:17: " **en dat niemand kon kopen of verkopen, tenzij hij het merkteken, de naam van het beest of het getal van zijn naam had.** "

Deze profetie laat ons al begrijpen welke kant, de Russische of de westerse, als overwinnaar uit de Derde Wereldoorlog zal komen. Bovendien voorspelt Daniël 11:44-45 de vernietiging van het Russische land en zijn legers: " *En berichten uit het oosten en uit het noorden zullen hem verschrikken, en hij zal in grote woede uittrekken om menigten te vernietigen en volledig te vernietigen. En hij zal de tenten van zijn paleis tussen de zeeën opslaan, op de berg van glorie en heiligheid. En hij zal aan het einde komen, en niemand zal hem helpen.* "

Ook kunnen we begrijpen dat God voor de laatste aardse geloofsbeproeving de slechtste mens, de meest intolerante van onze tijd, bewaart. En deze ergste gedachte is die van het laatste humanisme dat zichzelf, in alle legitimiteit, alle rechten geeft om de mens te dwingen zijn waarden te gehoorzamen.

Het bewijs van deze identiteit dat ik vandaag presenteer, was al zichtbaar en merkbaar ten tijde van de Balkanoorlog. In een context waarin Rusland tijdelijk verzwakt was, onthulde het westerse kamp zijn ware aard. En men moet werkelijk geboren zijn uit de God van de waarheid om de waarden van de westerse samenleving te veroordelen. Want oppervlakkig gezien, volgens dit gezegde, "is de weg naar de hel geplaveid met goede bedoelingen." En de inzet van het westerse kamp werd gerechtvaardigd door "goede bedoelingen". Laat me de context in herinnering roepen: na de dood van zijn verenigende bondgenoot, maarschalk Tito, viel Joegoslavië uiteen volgens de religieuze overtuigingen van de voormalige landen waaruit het bestond: het orthodoxe Servië, waarvan Kosovo gedeeltelijk bevolkt werd door islamitische Albanezen, het katholieke Kroatië en het islamitische Bosnië. Klachten ingediend door Servische inwoners van Kosovo tegen het geweld gepleegd door Albanezen wekten verontwaardiging op bij de leider van Servië, Slobodan Milosevic. De oorlog begon ook tegen de moslims van Bosnië-Herzegovina, dat al snel in moeilijkheden kwam ten opzichte van de Servische legers. Vervolgens zetten oude haatgevoelens Servië op tegen het katholieke Kroatië. In Europa, in Frankrijk, was de socialistisch-humanistische vereniging Artsen Zonder Grenzen door de situatie aangedaan, en het hele westerse kamp greep in, net als Zorro, de gemaskerde burgerwacht, om de rechtvaardigheid van de Europese waarden af te dwingen. Gebombardeerd en verslagen door NAVO-vliegtuigen, werd Servië gedwongen afstand te doen van zijn heerschappij over Kosovo, die het westerse kamp had toegekend aan de Albanezen die daar woonden. De "PAX ROMANA" van onze tijd werd Servië dus onrechtvaardig opgelegd, en zijn politieke en militaire leiders werden berecht door het Europees Hof in Den Haag en gevangengezet. Bij gebrek aan Russische interventie toonde het westerse kamp zijn bereidheid om zijn wetten aan andere volkeren op te leggen. Evenzo hanteerde Amerika in zijn oorlog tegen Irak de methode van economische sancties om dit land te dwingen zich naar zijn wil te voegen en zo zijn identiteit als het toekomstige "*beest dat uit de aarde oprijst*" te onthullen. Bovendien nam de Europese Commissie, om zijn humanistische imago te perfectioneren, volstrekt onrechtvaardige maatregelen om buitenlandse immigranten te bevoordelen. Het viel het recht op eigendom aan, dat al lang in Europa en Frankrijk behouden bleef, waar het geboorterecht al lang het geboorterecht heeft vervangen. Maar tot het uiterste kan de eigenaar, bij afwezigheid van zijn woning, zijn woning verliezen omdat immigranten er bezit van hebben genomen en zich er hebben gevestigd. Sindsdien worden in Duitsland Duitse inwoners uit hun woningen gezet om ze aan immigranten te geven. Het is moeilijk te geloven, maar het is zover gekomen, en het ergste zal zich nog moeten openbaren.

De Balkanoorlog is een schoolvoorbeeld, omdat het de onrechtvaardige normen van de rechters en rechtbanken van het ongodsdienstige Westen blootlegt. Want door de religieuze aard van dit conflict te weigeren te erkennen, zijn

westerse rechters tussenbeide gekomen. De vloek van de verontwaardigde Schepper-God leidt hen tot excessen die de heiligen in staat stellen hen te identificeren voor wie ze zijn, en hun slachtoffers, en de wraakzucht uit te stellen tot een gunstiger situatie. Ware gerechtigheid mag niet systematisch rechten toekennen aan de kleinste, de armste of de buitenlander. Hun rechten moeten worden verdedigd, maar niet ten koste van de rechten die voor andere categorieën individuen zijn vastgesteld. En dit soort onrechtvaardige rechtbanken houdt zich voor de gek door zich voor te doen als een engel, om de goedkeuring van het volk te verwerven die het populistische humanisme idealiseert. Maar kunnen we van mensen die van God gescheiden zijn verwachten dat ze oordelen met de wijsheid van God? Nee, dat is onmogelijk.

Sinds de vroegste dagen van de schepping speelt dezelfde scène zich op aarde af: Eva en Adam zijn het slachtoffer van talloze slangen die hen vertellen wat ze willen horen. We kunnen dan begrijpen dat het gemakkelijk is om een mens te misleiden. Daarom vermaande de Heer Jezus zijn discipelen om voorzichtig te zijn en in die zin moeten we leren op onze hoede te zijn voor mensen die het te gemakkelijk met ons eens zijn wanneer we met hen spreken. Wat echter waar is, moet als waar worden gepresenteerd en om ons de beste bescherming te bieden, inspireerde God deze woorden uit Jer. 17:5: "*Zo zegt de HEERE: Vervloekt is de mens die op een mens vertrouwt, die vlees tot zijn arm stelt en wiens hart van de HEERE afwijkt!*" Om aan deze vloek te ontkomen, zijn er alleen de Bijbelse "***twee getuigen***" van God, zijn geschreven woord, waarvan de oorspronkelijke teksten "***in het Hebreeuws en Grieks***" betrouwbaar en onfalsifieerbaar waren. Maar het risico van vervalsing bestaat desalniettemin in de versies van Bijbelvertalers. En wanneer de menselijke mogelijkheden worden overtroffen, komt God zijn ware dienaren te hulp om hen in de oorspronkelijke teksten de belangrijkste fouten te laten ontdekken die ze zonder Hem zouden hebben genegeerd. Ik heb dit ervaren en ik heb er het bewijs van geleverd.

Langzame dood

Alles overleeft alleen door regelmatige en permanente voeding. Dit geldt voor het geloof, dat gevoed wordt door goddelijke openbaring; voor de mens, die zich voedt met de vruchten, groenten en granen die God voorschrijft; en voor de natie, die alleen overleeft door voortdurende voorspoed.

Het allerbelangrijkste in de natuur is water, dat van vitaal belang is omdat alles wat leeft binnen korte tijd sterft als het wordt beroofd van deze vloeistof die God uit twee eenvoudige gassen heeft geschapen. En opdat de mens niet vergeet dat zijn aardse leven afhankelijk is van zijn Schepper, God, valt het water dat hij nodig heeft uit de hemel op de aarde. Met de cyclus van de seizoenen waardeert de mens de tijd van de grote regens die de velden en bossen weer groen maken en moestuinieren in staat stellen overvloedig voedsel te produceren. Zolang religie actief is, wordt dit voordeel door heidenen erkend als afkomstig van de goden, en door monotheïstische gelovigen als afkomstig van de Schepper. Maar in onze huidige mensheid, bestaande uit mensen die zijn gebouwd naar het model van hun

computers, wordt regen niet langer beschouwd als een goddelijk voordeel, maar uitsluitend als een reactie op de natuur.

De dood kan daarom plotseling en snel, of geleidelijk en langzaam worden veroorzaakt. De oorzaken van snelle sterfgevallen zijn ontelbaar: ongevallen op het werk of in het verkeer, falen van de motorische organen, hersenen en het hart van het menselijk lichaam, ziekten en epidemieën, maar ook moorden en aanslagen van allerlei aard. De dood zelf wordt geaccepteerd en als volkomen natuurlijk beschouwd door de moderne agnostische en atheïstische samenleving. De mensheid vergeet of verliest uit het oog dat de dood als een goddelijke straf moet worden beschouwd. Want parallel aan, en voorafgaand aan, ons aardse leven, werd een hemels leven waarin de dood niet bestaat, geschapen en ingesteld door God de Schepper-Geest. De dood en opstanding van Jezus Christus kwamen, 2000 jaar geleden in 2030, om ons aan deze realiteit te herinneren. En Jezus maakte er een punt van om deze woorden in Johannes 10:18 te verduidelijken: "*Niemand neemt het Mij af, maar Ik leg het uit Mijzelf af; Ik heb macht het af te leggen en Ik heb macht het weer weg te nemen; dit is het gebod dat Ik van mijn Vader heb ontvangen .*"

Gedurende zijn aardse bediening probeerde Jezus de persoonlijkheid van de Schepper-Geest-God te openbaren, die hij "mijn Vader" noemt. Hij herkent zichzelf dus als een schepsel van de "Vader". Maar zijn schepseltype is niet gelijk aan dat van de mens. Want of het nu in zijn engelachtige aspect is, waarin hij zich aan zijn engelen presenteert onder de naam "Michaël", of in zijn aardse aspect als "Jezus", de hemelse en aardse lichamen waarin hij zich presenteert, zijn geschapen door de goddelijke Schepper-Geest voor zijn eigen goddelijkheid en exclusief gebruik; deze twee lichamen, door God voor zichzelf geschapen, hebben daarom een absoluut goddelijke status. Michaël en Jezus Christus zijn daarom twee aspecten waaronder God zichzelf dupliceert door zijn verschijning te beperken. Macht, een onzichtbaar iets, is een kenmerk van de eveneens onzichtbare Geest-God. Michaël en Jezus Christus zijn dus slechts de kanalen waardoor de Geest-God handelt en zichzelf activeert, achtereenvolgens, aangezien Michaël uit de hemel verdwijnt om op aarde te incarneren in het kind Jezus, op wonderbaarlijke wijze geboren uit de jonge maagd Maria, uit de lijn van Koning David. De incarnatie van God in Jezus Christus biedt de mensheid een model van de volmaakte mens die degene is die God wil redden en tot zijn metgezel voor de eeuwigheid wil maken. Ook moet men begrijpen dat, als de dood van Jezus alleen voor zijn uitverkorenen de vergeving van hun zonden en die van de erfzonde, die we sinds Adam en Eva geërfd hebben, verkrijgt, het alleen de conformiteit met het model, belichaamd in het leven van Jezus Christus, het eeuwige leven toegankelijk maakt. En dit principe werd door onze goddelijke Heer verbeeld door "**het bruiloftskleed**". Dit kleed is uitsluitend bestemd voor "**de bruiloft**", die de verbondenheid van God in Christus met "*zijn Bruid*" symboliseert, dat wil zeggen de collectieve vergadering van zijn uitverkorenen, door Hem gekozen en geselecteerd in de 6000 jaar van de geschiedenis van de aardse zonde. In de symboliek van goddelijke beelden is de uitverkorene individueel een gast en vormen alle uitverkorenen gezamenlijk "*de Bruid van het Lam*", "*zijn Kerk*", "*zijn Uitverkorene*".

Door het Avondmaal in te stellen, geeft Jezus verschillende lessen aan kandidaten die van zijn verlossing willen profiteren. De eerste les is fundamenteel omdat het de volgende overbodig maakt. Deze eerste les wordt gegeven door de voetwassing van zijn discipelen. Alleen het door God geleide adventistische geloof heeft dit religieuze ritueel, dat door Jezus Christus was ingesteld, hersteld door het door al zijn volgelingen te laten uitvoeren. Deze rol was zo belangrijk dat Jezus het alleen door Johannes liet noemen, *" de discipel die Jezus liefhad "*. En deze keuze van de Heer is van grote betekenis, omdat de boodschappen die de apostel Johannes openbaarde van hoge spirituele waarde zijn. Het is Johannes die, meer dan de andere evangelisten, de waarheden onthult van de weg die naar het eeuwige leven leidt. En al bij het lezen van zijn evangelie worden boodschappen gegeven die alleen *" wie oren heeft om te horen "* kan begrijpen, zoals Openbaring 2:7-11-17-29 en Openbaring 3:6-13-22 leren: *" Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tot de gemeenten zegt! "*

Het wassen van de voeten

Door de voeten van zijn apostelen te wassen, voeten bezoedeld door het stof van de dagelijkse gang, verlaagde Jezus zich vrijwillig tot het laagste niveau dat in zijn tijd mogelijk was: dat van de slaaf die in de toenmalige maatschappij als instrument, als werktuig, werd gebruikt. Hij wilde zo elke vorm van hoogmoed veroordelen, want hoogmoed sluit de toegang tot verlossing af voor gelovigen, net zoals het die afsloot voor de duivel en de demonen die hem volgden. In onze menselijkheid, die zo in strijd is met het model van het hemelse leven, neigen we ertoe de betekenis van deze ceremonie verkeerd te interpreteren. Sommigen beweren dat Jezus de vorm van zijn leer opzettelijk overdrijft om een draaglijk resultaat te bereiken. Maar deze argumenten zijn onjuist, omdat de goddelijke eis van volmaakte nederigheid een realiteit is waarvan de mogelijkheid om eeuwig geluk te vestigen volledig afhangt. De eeuwigheid vereist de vestiging van zekere waarden, bekrachtigd door God, die de zielen die hij schept beoordeelt door hen leven te geven. De eeuwigheid vereist absoluut vertrouwen, absolute goedkeuring, absolute gehoorzaamheid, en alleen God kan de uitverkorenen identificeren die aan deze selectiecriteria voldoen. Aan deze drie criteria wordt het vierde toegevoegd, dat ze rechtvaardigt en conditioneert: Liefde voor de God die volmaakt is in alles. In het hemelse leven volgens God berust het individuele en collectieve geluk van zijn uitverkorenen op het eenvoudige recht om te leven, verkregen van God, de Geest, Schepper van levens en de grote Organisator van eeuwige en eeuwige activiteiten. De Heer kondigt de komst van een nieuwe schepping aan volgens Openbaring 21:5: *" En Hij Die op de troon zat, zei: 'Zie, Ik maak alle dingen nieuw.' En Hij zei: 'Schrijf, want deze woorden zijn getrouw en waarachtig. '"* Deze nieuwigheid betreft *" dingen "*, maar niet morele principes, die sinds de schepping van de eerste engel hetzelfde zijn gebleven. De goddelijke karaktervereisten zijn sinds die eerste schepping nooit veranderd ten opzichte van die eerste. En juist omdat het gebruik van hun vrijheid hen heeft gediskwalificeerd, zullen engelen en mensen op hun beurt niet eeuwig kunnen leven in de glorieuze aanwezigheid van de Schepper-God. Maar God blijft goed en liefdevol, zelfs in de toepassing van zijn gerechtigheid, omdat het uiteindelijke lot van de gediskwalificeerde wezens tot doel zal hebben hen te vernietigen,

zodat, eenmaal vernietigd, de herinnering aan het kwaad en de gevolgen ervan geleidelijk zal vervagen in de gedachten van de eeuwige uitverkorenen. Deze volledige uitroeiing is noodzakelijk zodat volmaakt geluk eeuwig kan voortduren in de vervulling van het grote heilsplan dat God heeft bedacht.

De rite van de voetwassing bewijst niet dat degene die deze uitvoert tot de uitverkorenen behoort die Jezus zal redden. Het is slechts een les waarmee Hij wijst op Zijn vereiste van totale en volmaakte nederigheid voor hen die door Zijn vergoten bloed gered zullen worden om eeuwig in Zijn gezelschap en dienst te leven. Rituelen kunnen onwaardig worden uitgevoerd door mensen wier schijn bedriegt. Daarom oordeelt God alleen naar Zichzelf, en Zijn vermogen om gedachten, verstand en harten te onderzoeken stelt Hem in staat dit met volmaakte rechtvaardigheid te doen.

De langzame geestelijke dood is in de loop der tijd gedistilleerd door het verkeerd begrijpen van Gods hoge normen. Het heidense christendom paste op het christelijk geloof de relatie toe die het had met valse goden. Om hun steun te verkrijgen, moesten volgelingen deze goden op verschillende manieren "kopen". Dit is wat de Rooms-Katholieke Kerk haar volgelingen liet reproduceren door middel van "aflaten" en zelfopgelegde lijfstraffen. Om de oorzaak van de langzame geestelijke dood samen te vatten, kan ik geen betere manier bedenken dan dit vers uit Spreuken 21:18: "**Waar geen visioen is, gaat het volk te gronde; gelukkig is hij die de wet houdt!**" Het huidige gebruik van auto's stelt iedereen in staat het bestaan van "**remmen**" te waarderen, zo nuttig om ongelukken te voorkomen of om een voertuig op een heuvel op zijn plaats te houden.

De langzame dood is ook van toepassing op de mensheid door het abnormale gebruik van chemicaliën die door de wetenschappelijke mens zijn gecreëerd. Harmonieus leven was afhankelijk van respect voor de regels van het natuurlijke leven, geschapen door God om van oorsprong perfect te zijn. Na de zondeval vernietigde het principe van de dood deze oorspronkelijke perfectie, en werd het menselijk leven nog afhankelijker van respect voor de wetten die de natuur beheersen. De dood bevorderde de ontwikkeling van ziekten, maar de natuurwetten bevorderden natuurlijke genezingen. Het begin van de 19e eeuw werd gekenmerkt door het ontwaken van de moderne wetenschap en haar chemische en fysische toepassingen. De stoommachine en de verbrandingsmotor vereisten het gebruik van steenkool en olie, twee producten die onder de grond verborgen liggen. Na verloop van tijd werden deze twee producten onmisbaar, ook al veroorzaken beide ernstige, voortdurende overlast. Het schijnbare aspect van comfort doet ons dit volledig vergeten, maar de behoefte aan energie heeft de situatie van de mensheid volledig veranderd. Deze dwingende noodzaak vormt de achilleshiel ervan en bepaalt volledig haar functioneren. Onze moderne westerse samenleving is gebaseerd op het gebruik van energie voor gezinnen, industrieën, wapens en vrije tijd. In feite zijn we slaven geworden van een consumptiemaatschappij die mensen steeds slechter voedt en steeds meer mensen doodt. Overladen met pesticiden, fungiciden en insecticiden vergiftigt de aarde, inmiddels chemisch, het voedsel dat ze produceert: het is een langzame dood die op sluwe wijze wordt gedistilleerd. En aldus gevoede menselijke lichamen overleven alleen door het gebruik van drugs en medicijnen die zijn uitgevonden

en ontwikkeld door menselijke wetenschappers. Zelfs wanneer dit wordt bereikt met perverse middelen zoals "in vitro procreatie", is voortplanting niettemin gebaseerd op een natuurlijk principe dat door God is geschapen: de bevruchting van de eikel van een vrouw door het sperma van een man. Maar eenmaal geschapen, wordt de toekomstige man overgeleverd aan wetenschappers van allerlei slag. In het Westen zijn mensen vergeten dat het leven 5800 jaar heeft voortgeduurd zonder toevlucht te nemen tot menselijke chemische wetenschap. De mens vond in de natuur, om zich heen, alles wat hij nodig had om te leven: lucht, water en voedsel dat door de aarde werd geproduceerd. Hij vond ook de middelen om zichzelf te kleden met dierenhuiden of door het weven van dierlijke of plantaardige vezels. De natuur bood hem de mogelijkheid om gratis te leven. Het Westen heeft met dit model gebroken en door de ontwikkeling van hebzucht worden mensen uitgebuit door anderen die enorme winsten maken ten koste van hen, ten koste van de kwaliteit van hun bestaan. Dit zijn de gevolgen van de langzame dood die God heeft voorbereid voor opstandige mensen die Hem verachten en negeren uit liefde voor hun vrijheid; volgens de opvatting die zij aan dit woord "vrijheid" geven. Voor God en zijn uitverkorenen is dit soort "vrijheid" slechts "*de slavernij van de zonde*".

Op deze rebelse en ondankbare houdingen reageert God op Zijn goddelijke manier. Het menselijk leven heeft water nodig, en water zal geleidelijk verdwijnen naarmate het schaarser wordt. Want zodra het jaar 2023 aanbreekt, is de langzame dood erop gericht alles wat op aarde leeft volledig te vernietigen. De laatste zeven jaar zullen daarom steeds dodelijker worden. Als voorbode van deze laatste zeven jaar is er een reeks dodelijke oorzaken geweest: de Covid-19-epidemie, de oorlog in Oekraïne en aardbevingen in Turkije en Syrië. Maar de situatie wordt nog nijpender met de opkomst van twee tegengestelde kampen, waarbij Rusland, China, India en vele Afrikaanse en Zuid-Amerikaanse landen tegenover de dominante NAVO staan. In zijn dominante positie heeft de westerse mens zijn waarden opgelegd aan de andere volkeren van de aarde. Maar naarmate de situatie ongunstig voor hem wordt, ontdekt hij, of zal hij ontdekken, dat zijn internationale orde in feite een minderheidsorde is, omdat alleen zijn militaire en financiële macht zijn overheersing hebben verzekerd. Tussen 2020 en 2023 is de situatie tragisch veranderd, wat de voorbode is van een langzame dood die de westerse samenleving treft en die vooral door God wordt uitgekozen.

De langzame dood betreft ook de natie die alleen overleeft door haar welvaart te behouden. Ondanks de schijn is Frankrijk echter op dit gebied een zieltogende natie, in werkelijke neergang en "op weg" naar haar totale ondergang. De treden van de trap laten toe om te stijgen, maar ook om af te dalen. En achter een schijnbaar bedrieglijk vernis is het Frankrijk van de Vijfde ^{Republiek}, gesticht door generaal De Gaulle in 1958, slechts ten onder gegaan, getroffen door een langzame, progressieve dood. Het dodelijke lot van dit land werd geschreven door de generaal zelf, door de invoering van zijn zeer bijzondere Grondwet, die voorzag in Artikel 49, lid 3, en Artikel 16, die de gekozen president toestonden om legaal als absolute dictator op te treden, zoals dat in de Grondwet van de Vijfde ^{Republiek} staat. In 1958 hekelden de partijen die zich tegen deze invoering verzetten luidkeels een dictatuurregime. Maar het soevereine volk, dat werd

uitgenodigd om te stemmen, stemde ermee in en Frankrijk trad toe tot de Vijfde Republiek. Deze militair kon alleen de natie Frankrijk leiden, die hij zich natuurlijk toe-eigende dankzij zijn aanwezigheid in Engeland, van waaruit hij zich verzette tegen het verslagen Duitsland. En dit glorieuze verleden verklaart de aanvaarding van zijn Vijfde Republiek door het Franse volk. De grote overwinnaar kon alleen maar gesteund worden. Maar destijds achtten de Fransen de gevolgen van deze Grondwet niet alleen geschikt voor een eerlijk, nauwgezet man, zoals generaal De Gaulle dat werkelijk was. Hij bewees dit door zich niet vast te klampen aan zijn ambt en er de voorkeur aan te geven de macht te verlaten toen hij de vijandigheid van het Franse volk ontdekte. Maar de langzame dood werd ingezet, omdat hij de vloek van zijn Grondwet als erfenis achterliet. In de Vierde Republiek vermeed het zoeken naar compromissen alle buitensporige maatregelen. Het democratische principe functioneerde correct, het volk koos zijn afgevaardigden, en de afgevaardigden kozen de voorzitter van de Raad; de regering bracht ministers bijeen die uit verschillende partijen werden gekozen en met elkaar moesten samenwerken. Het is ook belangrijk om te vermelden dat het einde van deze werkelijk democratische Vierde Republiek werd veroorzaakt door de Algerijnse Oorlog, die al sinds 1954 aan de gang was. De ene na de andere regering viel omdat ze geen meerderheid konden krijgen voor hun besluit over deze oorlog. Zo moest Frankrijk vanaf 1954 de gevolgen dragen van de verovering van Algerije en de omvorming ervan tot kolonie. En de straf kwam in de vorm van de verzwakking van zijn democratische aspect, in 1958. Generaal De Gaulle had een antwoord te geven aan degenen die zijn regime als een dictatuur aanklaagden. Hij zei tegen hen: "Hoe verwacht u dat ik, op 67-jarige leeftijd, me als een dictator gedraag?" Het argument werd afgeleid van de dictatuur van zijn Grondwet zelf. En in zijn antwoord kondigde hij al aan dat het gevaar van zijn Grondwet zou rusten op de leeftijd van degene die deze zou leiden.

Zoals iedereen kan zien, werden de acht presidenten van de Vijfde Republiek in de loop der tijd op steeds jongere leeftijd gekozen, en tegelijkertijd werden de ware belangen van Frankrijk opgeofferd aan het altaar van humanistisch globalisme en wereldwijde handelsbetrekkingen. Door het idee van de Europese Unie te promoten, bereidde de generaal de ondergang van Frankrijk voor. Deze humanistische benadering, ingegeven door zijn wantrouwen en zijn verlangen naar onafhankelijkheid van het Amerikaanse volk, leidde zijn aandacht en die van zijn opvolgers af naar de concrete uitvoering van Europese overeenkomsten, ten koste van de Franse belangen; in feite verving de blik op Europa de blik op Frankrijk. De acht Franse presidenten offerden, één voor één, de specifieke belangen van de Fransen op om de opbouw van het huidige Verenigd Europa te bewerkstelligen. Europa functioneert op basis van een verdubbeling van functies: Europese afgevaardigden en nationale afgevaardigden, Europese Commissie en nationale regeringen. Maar in de loop der tijd is de Europese beslissingsmacht gegroeid ten koste van de macht van nationale regeringen, die, ondergeschikt aan hen, vrijwel nutteloos zijn geworden. En ik wil er graag aan herinneren dat de Europese commissarissen, aangesteld door nationale leiders, al heel vroeg de ondergang van Frankrijk aankondigden. Ze vertelden de Franse ondernemers die ze ontmoetten en aan wie ze voorstelden hun hoofdkantoor te verplaatsen naar

andere arme en minder belaste landen in Europa: "Het is niet goed voor Frankrijk, maar wel goed voor Europa." Sterker nog, wat niet goed is, is niet goed geweest, noch voor het geruïneerde Frankrijk, dat lijdt onder werkloosheid, noch voor Europa, dat zich overgeeft aan het dictaat van de Europese commissaris die de belangen vertegenwoordigt van grote Europese financiers en grote Europese en Amerikaanse bedrijven. Door de economische crisis, veroorzaakt door de afwijzing van Russisch gas, stort heel Europa in. Maar dankzij de verplaatsingen doen de nieuwkomers het veel beter dan rijke landen zoals Frankrijk. Voor haar is het een dubbele klap: de extra energiekosten en het verdwijnen van banen die naar andere Europese landen, het Oosten en China zijn verplaatst. Het is niet voor niets dat de Franse handelsbalans sinds 1973, het jaar van de "olieschok", een tekort vertoont; deze energie had al een plotselinge prijsstijging van 40% gekend als gevolg van de "Jom Kippoeroorlog" (Verzoening), waarbij het oliebeheer eerder was overgedragen aan de onafhankelijk geworden Arabische landen. En in een kettingreactie stegen de prijzen van al het leven in dezelfde verhouding. Eind 2022 zal een nieuwe "gasschok" de verzwakte Europese economieën zwaar belasten en daardoor de levensomstandigheden van de Afrikaanse volkeren in de derde wereld, die afhankelijk bleven van Europese landen, verslechteren.

We moeten ons realiseren welke schadelijke rol de lange periode van vrede die God aan westerse christelijke volkeren heeft geschonken, speelt. Vrede is ongetwijfeld aangenaam, maar de vrede die God het Westen heeft aangeboden, heeft rampzalige gevolgen. In vreedstijd zijn mensen slaven geworden van de consumptiemaatschappij. De verleiding van voortdurend vernieuwde offers heeft de menselijke gedachten in beslag genomen en hen afgeleid van religieuze, politieke en economische gebeurtenissen; de drie onderwerpen waarop het menselijk leven is gebouwd en geconditioneerd. Om te bezitten, moeten mensen werken om het begeerde goed te betalen, en zonder dat ze zich daarvan bewust zijn, heeft het "metro, werk, slaap"-regime hen volledig of bijna volledig verdoofd. Het voortdurende en voortdurende verraad van de regerende elites is genegeerd, en omdat dit niet met voldoende kracht werd veroordeeld, werd het gepleegde kwaad aangemoedigd en voortgezet. En merk op dat degenen die dat probeerden, werden gedemoniseerd en een vogelverschrikker werden voor het bedrogen volk. De huidige situatie is gebouwd op jarenlange fouten en verkeerde inschattingen van politieke elites. Maar God geeft mensen de leiders die ze verdienen op basis van hun houding ten opzichte van Hem. En als zodanig was Frankrijks lot in goddelijke profetie vastgelegd. Getroffen door de vloek ervan, profiteerden de Franse leiders niet van de goddelijke wijsheid die hen had kunnen doen beseffen dat het belang dat aan internationale betrekkingen werd gehecht, ten koste ging van hun eigen natie. En in deze houding herken ik de denkwijze van de tijdgenoten van " *Babel* ", die al in de menselijke eenwording naar een middel zochten om aan goddelijke vloeken te ontsnappen.

Vandaag, in 2023, heeft Frankrijk nog steeds niets anders over dan zijn vroegere internationale prestige. Voor veel volkeren ter wereld vertegenwoordigde het een benijdenswaardig model van vrijheid dat universele immigratie aantrok en nog steeds aantrekt. Het thuisland van de "mensenrechten" inspireert dromen, maar ook jaloezie en irritatie. En degenen die het het meest

irriteert, zijn juist degenen die er het meest op lijken, zonder het onnavolgbare sociale systeem goed te keuren: de Verenigde Staten. Want ondanks de vriendelijke schijn zien de Verenigde Staten Frankrijk als een overdreven sociale concurrent die concurreert met hun eigen maatschappijmodel. En sinds 1945 zijn ze Frankrijk blijven tegenwerken, verzwakken en onderwerpen aan hun hegemonische macht. Na sinds generaal De Gaulle onafhankelijk te zijn gebleven, is Frankrijk, door zich aan te sluiten bij de Europese Alliantie, teruggevallen in de valkuil van internationale overeenkomsten die het dwongen zich te onderwerpen aan de richtlijnen van het Amerikaanse imperialisme. En om deze terugkeer naar het "hondenhok" te bevestigen, bracht president Sarkozy het in 2005 terug in de NAVO. De VS hebben opnieuw een stap gezet richting hun imperialistische hegemonie door een einde te maken aan de verkoop van Russisch gas en olie aan Europese landen. Ze verzwakten hun Russische vijand en versterkten tegelijkertijd hun Europese steun, hun invloedssfeer en hun levering van olie en gas aan diezelfde Europeanen. Maar voor Europa stijgt de energieprijs tot nieuwe hoogten, gecreëerd door de Amerikaanse commerciële hebzucht. En hun succes wordt gerechtvaardigd door het feit dat de Europese Alliantie hypocriet concurrenten samenbrengt die van elkaar profiteren; de rijksten zijn degenen die het meest worden geschaad, omdat zij zwaarder worden belast om het Europese systeem en de kostbare werking ervan te financieren. In zijn verenigde Europa heeft Frankrijk alleen concurrentie aangetroffen die het heeft geruïneerd, zonder dat het zich ertegen kon verzetten, gevangen door de overeenkomsten die het vasthiielden.

In tegenstelling tot generaal De Gaulle, zowel qua leeftijd als qua ideeën, is president Emmanuel Macron een puur product van de computermaatschappij en het financiële systeem, een bankier, koud en cynisch als onze computers en digitale telefoons die luisteren naar de klik, de vinger en het oog, en iedereen die hem steunt, is naar zijn evenbeeld. Deze relatief jonge man is begiftigd met een groot intellectueel vermogen, zoals dat van een computer die op alles een antwoord heeft, maar zonder enige echte intelligentie. Dit verklaart zijn neiging om conflictsituaties te creëren, altijd overtuigd van zijn gelijk. Ik heb al lang de vlotte manier opgemerkt waarmee jonge studenten zich tegenwoordig uiten. Ze zijn geboren in een stressvolle context waar snelheid de waarde van tijd is en het diploma het absolute privilege. De mensen van de Vijfde ^{Republiek} hebben dit nieuwe type persoonlijkheid voortgebracht, overtuigd van zijn superioriteit als gespecialiseerde technicus. Het zou dan ook niet verwonderlijk moeten zijn dat hun concept van debatteren bestaat uit het in lange monologen aantonen dat ze gelijk hebben en in werkelijkheid alleen maar proberen hun gesprekspartners te overtuigen; want in hun hoofd liggen de definitieve antwoorden al vast. Tijdens zijn eerste ambtstermijn, onder het thema van het "grote debat", demonstreerde president Macron dit door lange monologen te organiseren voor welwillende gesprekspartners, zwijgend en respectvol, want geselecteerd. En om de hele bevolking beter te overtuigen, werden deze toespraken gefilmd en live uitgezonden op gespecialiseerde nieuwskanalen. We kunnen begrijpen waarom deze jongeren zich zo gedragen. De Grondwet van de Vijfde ^{Republiek} staat ter discussie. Deze went leiders eraan politieke macht uit te oefenen zonder de

mogelijkheid van tegenspraak. En sinds 1958 heeft de presidentiële partij aan de macht een absolute meerderheid. De oppositie kan tegen de genomen beslissingen schreeuwen en deze aanvechten, maar de heersers kan het niets schelen. De huidige kreten en klachten zijn ineffectiever dan ooit. In een ander tijdperk werd dit soort situatie een dictatuur genoemd. Maar menselijke en duivelse perversie is erin geslaagd de dictatuur een officieel democratisch aanzien te geven. En net zoals in het werk van Jean-Baptiste Molière, "Monsieur Jourdain schreef proza zonder het te weten", leefden de Fransen in een dictatuur terwijl ze die negeerden. Het regime van de Vijfde ^{Republiek} is gebaseerd op een grondwet die is goedgekeurd door het Franse volk, dat daarom geen andere keuze heeft dan te zwijgen en te gehoorzamen. Lange tijd zag de presidentiële partij die aan de macht kwam, het aantal afgevaardigden verdubbelen om onwrikbare steun voor de zittende regering te garanderen. De maatregel werd later aangepast, en het is deze verandering die de weg vrijmaakte voor de huidige politieke situatie in 2022. Voor het eerst in de Vijfde ^{Republiek}, na een bittere wetgevende nederlaag, heeft president Macron slechts een relatieve, in plaats van een absolute, meerderheid in de Assemblee van Afgevaardigden. Het autocratische gedrag van de president is daarom op zijn zachtst gezegd gênant. Bij gebrek aan een absolute meerderheid beschikt de presidentiële regering echter over het befaamde artikel 49, paragraaf 3, waarmee de regering aansprakelijk wordt gesteld, maar zich desondanks blootstelt aan het risico van moties van afkeuring die haar tegenstanders tegen haar kunnen indienen. Maar ook hier is niets gewonnen tenzij er een absolute meerderheid is. Sinds zijn herverkiezing in 2022 heeft president Macron het ambt van premier toevertrouwd aan mevrouw Borne, een loyale figuur die de beslissingen van zijn regering afdwingt door middel van een reeks van elf toepassingen van artikel 49, lid 3. Maar artikel 11 ^{wordt} noch door de oppositieleden, noch door de werkende mensen geaccepteerd, omdat het aangesneden onderwerp hen bijzonder aangaat: de regering wil het pensioen op 64-jarige leeftijd invoeren. De tekst, die werd ingevoerd op de avond van 16 maart 2023, in de nacht van 17 maart, wekt volkswoede op en alleen God en zijn gekozen vertegenwoordigers hebben een idee van de extreme gevolgen die dit dictaat kan hebben in de korte tijd die ons nog rest. Want in Apocalyps 11 kondigt God een hernieuwde versie aan van de Franse revolutionaire "Terreur". " *Het beest dat uit de afgrond oprijst* " moet terugkeren, met als thema dat het " *tweede wee* " zelf verbonden is met de " *zesde bazuin* " of de Derde Wereldoorlog. Nu de keuzes van president Macron en zijn Europese collega's ten gunste van Oekraïne heel Europa blootstellen aan de woede van het Russische volk, kunnen interne onrust of revoluties alleen maar een Russische invasie van dit vals verenigde Europa in de hand werken.

Laten we de norm van onze consumptiemaatschappij eens nader bekijken. Snelheid verhoogt de winst en wordt door ondernemers geëist voor de activiteit van hun werknemers. Maar deze versnelling van de levensomstandigheden heeft gevolgen voor de gezondheid van de mensen die eraan worden blootgesteld. Om aan de behoeften van hun activiteiten te voldoen, nemen ze hun toevlucht tot allerlei middelen, van de zwakste tot de sterkste. De versnelling van het levenstempo veroorzaakt en intensiveert dus het proces van een langzame dood. De gestreste zakenman neemt 's avonds een slaappil om te slapen en 's ochtends

een kop koffie om wakker te blijven. Gewenning maakt hem afhankelijk van deze twee soorten omgekeerde medicijnen en de helse cyclus grijpt hem vast en versnelt het proces van zijn langzame dood. Het feit dat de problemen waarmee de mensheid kampt onherstelbaar worden, omdat de mens niet langer met zichzelf wil redeneren, is het beste bewijs dat het einde der tijden nabij is. Vandaag de dag is het aan de hele mensheid dat Jezus deze boodschap, die het protestantse geloof sinds 1843 aangaat, kon richten, volgens Apoc. 3:1: "*Schrijf aan de engel van de gemeente in Sardis: Dit zegt Hij die de zeven Geesten Gods en de zeven sterren heeft: Ik ken uw werken, **namelijk dat u levend en dood bent** .*" De protestanten van de 16^{eeuw} veroordeelden de overtreding van de goddelijke wet door katholieken en rechtvaardigden in 1844 hun gebruik van de rooms-katholieke zondag. Hier hebben we een getuigenis dat hun verlating door God vanaf die datum, 1844, rechtvaardigt. En dit model zal geleidelijk de geesten van het hele westerse kamp veroveren.

Overall om ons heen zijn massa's mensen in beweging, druk bezig met werk of vrije tijd, en Jezus zegt tegen hen: "***Ik weet dat jullie levend worden beschouwd, en jullie zijn dood*** ." Is dit niet precies de definitie van een langzame dood? Het is duidelijk, en als het westerse leven als geheel hier specifiek om gaat, dan is dat juist omdat de westerse samenleving deze Amerikaanse samenleving als voorbeeld heeft genomen, fundamenteel protestants, maar door God vervloekt sinds de eerste lentedag van 1843. Dit voorbeeld wordt overgenomen in de Europese samenleving en op de twee continenten waar het protestantisme een verbond heeft gesloten met het rooms-katholieke geloof en de eerstedagsrust rechtvaardigt die het sinds 7 maart 321 van keizer Constantijn ^{I heeft geërfd.}

Deze huidige Amerikaanse samenleving vormt het model dat het "*beest dat opstijgt uit de aarde*" uit Openbaring 13:13 zal belichamen nadat de langzame dood is vervangen door de snelle dood, veroorzaakt door de nucleaire vernietiging van de Derde Wereldoorlog. Wie de Amerikaanse samenleving van het jaar 2023 ziet, heeft het experimentele model voor ogen dat het laatste universele regime in de geschiedenis van de aarde zal aannemen. Tussen deze vervulling en ons liggen slechts zes jaar van geleidelijke verlengingen van dood en vernietiging; dit totdat, in het zevende jaar, de rechtvaardige toorn van de Schepper-God zijn opstandige vijanden heeft vernietigd.

Als de natie geen remedie heeft tegen de langzame dood, geldt dat niet voor geloof en menselijk leven. En het zoeken naar de juiste remedie voor beide is kenmerkend voor Jezus' uitverkorenen, verspreid over de aarde in een klimaat van grote storm en grote omwentelingen. De remedies bestaan en God heeft ze aangewezen; daarom is het voldoende voor zijn uitverkorenen om acht te slaan op zijn goddelijke richtlijnen en zich te laten leiden door de inspiratie van zijn Heilige Geest in de laatste stappen van hun leven op de aarde van zonde.

De huidige mondiale situatie heeft twee gezichten: het gezicht dat toegankelijk is voor de natuurlijke mens en het gezicht van het goddelijk oordeel dat God deelt met zijn uitverkorenen. De natuurlijke mens kan wijzen op de schijnbare oorzaken van internationale spanningen en oorzaken identificeren die te wijten zijn aan territoriale aanspraken, maar voor de geestelijke mens zijn dit slechts de vormen waaronder de verontwaardigde Schepper-God de moorddadige

confrontatie organiseert die Hij voorspelde met het symbool van de " zesde bazuin " uit Zijn Openbaring, de Apocalyps. En deze " zesde bazuin " vormt de " zesde " straf die God oplegt aan de westerse christelijke volkeren die het hebben gewaagd " **zijn wet te veranderen** ", zijn **woorden te transformeren en de volgorde van de " tijd " in twijfel te trekken** die Hij vanaf het begin van Zijn aardse schepping voor de zeven dagen van Zijn week heeft vastgesteld, en zo het plan van het reddingsprogramma, ontworpen voor Zijn ware uitverkorenen; berouwvolle zondaars die de vrucht van ware bekering voortbrengen, verdraaien.

De situatie die we aan de vooravond van de lente van 2023 meemaken, is explosief in Frankrijk en de rest van de wereld. In Frankrijk zijn weinig mensen zich bewust van de kwetsbaarheid van een democratisch regime. Zoals de naam al doet vermoeden, is democratie een regime waarin het volk regeert. Maar wanneer het volk verdeeld is, is democratie dat ook. En wanneer een minderheidspartij haar richtlijnen wil opleggen, berust de nationale vrede uitsluitend op de drempel van geduld tussen tegengestelde kampen. Want een democratisch regime is alleen mogelijk door de acceptatie van overeenkomsten en compromissen die tussen tegengestelde ideeën worden gesloten. Een republikeins regime is net zo kwetsbaar voor volksrevoluties als een monarchistisch regime. Het is allemaal een kwestie van acceptatie en de kracht van de oppositie. De Fransen van vandaag zijn daarom slachtoffer van een lange, bedrieglijke vrede die hen deed geloven in de soliditeit van hun instellingen en hun politieke regime van de Vijfde ^{Republiek}. Maar uiteindelijk komt de realiteit binnen en moeten illusies verdwijnen.

Het woord democratie is uiterst misleidend, want onder deze term vinden we heel verschillende democratieën. Het oorspronkelijke referentiemodel was het democratische regime van Athene in de oudheid. De gehele bevolking nam deel aan de besluitvorming, en in onze tijd wordt deze directe democratie alleen in Zwitserland toegepast. De vele vormen van democratie worden verklaard door de vele vormen van mensen. Zo vinden we kapitalistische, communistische, hindoeïstische en islamitische democratieën, afhankelijk van de ideologische en religieuze oriëntaties van het volk. Behalve Zwitserland hebben al deze democratieën het directe model, het eerlijkste, verlaten of verworpen ten gunste van het indirecte model, waarin de macht van het volk is toevertrouwd aan afgevaardigden die het vertegenwoordigen. Hier rijst het probleem, op het niveau van deze zogenaamde vertegenwoordiging. En dit is momenteel het geval in Frankrijk, waar het perverse systeem van twee verkiezingsrondes een minderheid in staat stelt het hele land met absolute macht te regeren door middel van slinkse praktijken en partijpolitieke allianties. De Fransen hadden de Vijfde ^{Republiek}, die in 1958 als dictatuur werd afgekeurd, moeten verlaten en na het vertrek van generaal De Gaulle in 1969 moeten terugkeren naar de Vierde ^{Republiek}, omdat zijn machtsovername alleen gerechtvaardigd was om het probleem van de Algerijnse Oorlog op te lossen. Dit was de enige keer dat de dictatuur van de Vijfde ^{Republiek} nuttig was voor Frankrijk. In de loop der tijd heeft desinformatie zijn werk gedaan in de hoofden van het Franse volk, en velen verachten deze Vierde ^{Republiek}, waar de presidenten van de Raad elkaar opvolgden omdat ze niet in staat waren te regeren. Maar ik herinner iedereen eraan dat politieke leiders er destijds mee instemden dat hun voorstel werd afgewezen en niet werd gesteund door de

stemgerechtigde afgevaardigden... Hoe zit het met onze tijd?... Dit is duidelijk niet langer het geval. Eén ding is zeker: God wilde noch stond toe dat Frankrijk ontsnapte aan de vloek van zijn Vijfde ^{Republiek}.

Een teken bevestigt de vrijlating van de kwade engelen van Apo 7, aangezien we tegelijkertijd getuige zijn van eenzelfde soort confrontatie tussen twee blokken. Op Frans niveau tolereren de Democraten het bestuur van de presidentiële minderheid niet langer, en op mondiaal niveau tolereren de opkomende volkeren van de derde wereld het bestuur van het westerse kamp niet langer. God heeft de problemen geschapen, en de lang gesloten ogen van het volk openen zich en komen in opstand tegen alle onrecht.

De realisatie van een volksofstand onder het Franse volk schudt de kaarten opnieuw en maakt het mogelijk het chronologische programma te vinden dat beschreven staat in Daniël 11:40-45: eerst een moslimaanval, gesteund door de interne wanorde in Frankrijk en Europa, en vervolgens de Russische invasie waarvan de woede werd aangewakkerd door de Europese posities van gewapende steun aan Oekraïne.

Equinoxen en zonnewendes

Vandaag, maandag 20 maart 2023, de dag van de lente, besef ik dat de equinoxen en zonnewendes goddelijke boodschappen met zich meedragen. Ik wil alvast benadrukken dat volgens de door God vastgestelde tijdsstandaard, waarbij de dag begint bij zonsondergang, het korte moment van de equinox van deze lente niet op 20 maart plaatsvindt, maar op 21 maart om 22:24 uur lokale tijd in Parijs.

Het ideaal van het door God bedachte project is de volmaakte eenheid die ik vertaal met dit principe: $1 + 1 = 1$. Jezus bad voor de eenheid van God en zijn uitverkorenen in Johannes 17:22-23: "*De heerlijkheid die U Mij gegeven hebt, heb Ik hun gegeven, opdat zij één mogen zijn zoals Wij één zijn: Ik in hen en U in Mij, opdat zij volmaakt één mogen zijn, en opdat de wereld mag erkennen dat U Mij gezonden hebt en dat U hen liefgehad hebt zoals U Mij liefgehad hebt.*" Maar voordat dit glorieuze en gelukkige resultaat bereikt werd, verscheen de zonde, vrucht van de ware keuzevrijheid die God aan al zijn schepselen overlaat, en de eerst geschapene kwam tegen Hem in opstand. Na verloop van tijd voegden zich bij de engel des lichts, die Satan werd, engelen die zijn keuzes goedkeurden. Als gevolg hiervan werd het door God geschapen leven verdeeld in twee kampen die tegenover elkaar stonden. En bij de schepping van de aarde vond God een manier om deze situatie te onthullen door middel van de lente-equinox, die Hij het begin van Zijn jaar maakte in Zijn standaard voor het berekenen van de tijd volgens Exodus 12:2: "*Deze maand zal voor u het begin van de maanden zijn; het zal voor u de eerste van de maanden van het jaar zijn.*" God deed deze uitspraak precies op de dag van de lente, dat wil zeggen, de eerste equinox die de bevrijding van de Hebreeënen uit de slavernij aan de Egyptenaren voorbereidt. En deze gebeurtenis plaatst in de geschiedenis het geestelijke beeld van de bevrijding van de uitverkorenen van de doodzonde. Egypte wordt in deze ervaring het typische symbool van de zonde.

Er zijn twee equinoxen in het hele jaar: de lente-equinox en de herfst-equinox. Elk van hen heeft een specifieke betekenis. De lente-equinox gaat vooraf aan de komst van de zomer en God plaatst deze onder de bescherming van zijn gerechtigheid en zijn licht, dat de zomer maximaal zal brengen. Omgekeerd gaat de herfst-equinox vooraf aan de winter, waarin het licht maximaal is en de duisternis maximaal is, wat hem de reputatie van een dood seizoen oplevert.

Op basis van deze betekenissen kunnen er veel lessen worden geleerd over de vier aardse seizoenscycli.

Omdat de lente door God bevoorrecht is, vertegenwoordigt ze het begin van de confrontatie tussen het kamp van het goede en het kamp van het kwade. Omdat elk geschapen wezen vrij is, moet een dilemma worden opgelost, omdat de situatie wordt gedefinieerd door het volgende principe: $1 + 1 = 2$. Wanneer twee kampen tegenover elkaar staan, zou een derde kamp nodig zijn om als arbiter tussen hen te beslissen, maar helaas bestaat dit derde kamp niet. Zo dringt het dilemma zich op en blijft bestaan. Het is deze onoplosbare situatie die de Geest ertoe aanzet om het getal 2 tot symbool van onvolmaaktheid te maken en het getal 3 tot symbool van perfectie. Deze code wordt gebruikt bij de constructie van de laatste Openbaring die God aan de apostelen van Jezus Christus gaf, en meer in het bijzonder aan Johannes, de laatste overlevende van de twaalf, aan het einde van de eerste eeuw van onze jaartelling; Openbaring, volgens de vertaling van het Griekse woord "Apocalupsis", of, in het Frans, Apocalyps.

De lente voorspelt de goddelijke overwinning op zijn vijanden, en deze toekomstige overwinning wordt verbeeld door het intense zomerlicht dat erop volgt. Daarom plaatst God de bediening van Jezus Christus, wiens uiteindelijke doel is de duisternis te vernietigen en het kamp van het licht te laten zegevieren, in de lente. Deze les wordt weerspiegeld in de levenservaring van het Hebreeuwse volk. Gedompeld in de donkerste duisternis, worden ze onderworpen aan slavernij en lijden. Verschillende plagen die over Egypte worden toegebracht, zijn bedoeld om farao te dwingen Gods volk te bevrijden. Maar hij verzet zich tegen de eerste negen plagen, ten koste van verschrikkelijk lijden voor zijn eigen Egyptische volk. Wanneer de situatie onoplosbaar lijkt, gebruikt God een beslissend wapen: de dood van alle eerstgeborenen van Egypte, zowel dieren als mensen. Deze tegenstelling onthult ons de onzichtbare strijd tussen God en de duivel waaraan de aarde is overgeleverd. En in het best bewaarde geheim bereidde God zijn overwinning op de duivel voor door het leven te offeren van zijn "**eerstgeborene**", die al zijn goddelijke volmaaktheid in menselijk vlees zou belichamen. Dit was de betekenis van het eerste Pascha, dat plaatsvond tussen de 10^e en 14^e dag van de eerste maand van het goddelijk jaar. Het lam werd op de 10^e dag gekozen uit de beschikbare lammeren en deze handeling voorspelde het begin van de bediening van Jezus Christus. De 14^e dag, waarop Hij geofferd zou worden, voorspelde de datum van woensdag 3 april 2030, toen Jezus door de Romeinse soldaten werd gekruisigd.

Pesach profeteerde Gods heilsplan om zijn uitverkorenen te redden door hen te bevrijden van de zonde en het loon ervan, de dood. Zonde bestond uit ongehoorzaamheid aan God en het uitdagen van zijn rechtvaardigheidsconcept. Het is daarom duidelijk dat God geen reden had en nog steeds heeft om mensen te

redden die vasthouden aan hun opstandige houding tegenover Hem en zijn wetten. Dit wordt nog duidelijker wanneer we de prijs beschouwen die Hij Zelf vrijwillig in Jezus Christus betaalde om de levens van zijn uitverkorenen te verlossen. Zo profeteerde God, onder de symboliek van het Pesachfeest, zijn heilsplan in de vorm van de terugkeer van zijn verlostten naar de maatstaven van zijn lichte en volmaakte gerechtigheid. Waar schuilt de zonde in deze Pesachritus? In drie dingen: in de Egyptische slavernij, in de dood van het Pesachlam en in de dood van de Egyptische "**eerstgeborene**". Maar het geëerde symbool van deze paasritus blijft **het "lam"**: het beeld van de ideale uitverkorene volgens God: volzaam, vredelievend, teder en vol vertrouwen. Het is daarom om uitverkorenen te verkrijgen die zich aan dit ideaal conformeren, dat God mens werd in Jezus Christus om voor hun zonden te betalen en hen deel te laten hebben aan "**zijn eeuwige gerechtigheid**". Dit is geen simpele mystieke theorie, maar een transformatie van het gedrag en de gemoedstoestand van de mensen die Hij redt. God bevestigt dit programma door het toe te rekenen aan de bediening van zijn Messias, in Daniël 9:24: "*Zeventig weken zijn bepaald over uw volk en over uw heilige stad, om de overtredingen te beëindigen en de zonden uit te wissen.*" (door de uitverkorenen) , **om ongerechtigheid te verzoenen en eeuwige gerechtigheid te brengen** (door de Messias) , *om het visioen en de profeet te verzegelen, en om het Heilige der Heiligen te zalven.* » In dit vers zinspeelt God op de twee grote jaarlijkse Joodse feesten: die van de "Grote **Verzoendag**" van de herfstequinox, "**om ongerechtigheid te verzoenen**"; dan komt die van "**het Pascha**" van de lente-equinox, "**en eeuwige gerechtigheid te brengen**". Let in deze chronologische volgorde op de overeenstemming met de vorm die aan de 24-urige dag wordt gegeven: "*een avond, een ochtend*", "*een nacht, een dag*", "*de duisternis, licht*", die in verschillende vormen dezelfde betekenis profeteren, namelijk de uiteindelijke overwinning van God, die van zijn "*licht of goed*" tegen het "*kwaad, de zonde*" en de hemelse en aardse zondaars.

Laten we nu onze aandacht richten op de herfstequinox. Geassocieerd met de rite van de "**Grote Verzoendag**", beeldt de herfstequinox de spirituele situatie uit die in gang is gezet met de verschijning van de eerste zonde, die van de duivel, en de tweede zonde begaan door Eva en Adam. Maar deze keer ligt de focus niet op goddelijke gerechtigheid, maar op haar absolute tegenpool, de zonde zelf. En net zoals de lente-equinox de weg vrijmaakte voor het volle licht, richt de herfstequinox zich hier op de zonde die leidt tot de geestelijke winter, namelijk de dood, die het loon ervan is. Maar in zijn verzoenende dood, volbracht tijdens het Pascha in de lente, vervult Jezus de twee feesten: dat van het offer van de gerechtigheid en dat van de verzoening van de zonde. En door het Pascha in de lente te begunstigen, bevestigt God zijn toekomstige overwinning en de tijdelijke aard van het bestaan van de zonde, die "moet **ophouden**"; Dit wordt bevestigd door Openbaring 6:2, waar over Jezus Christus geschreven staat: "*En ik zag, en zie, een wit paard, en die erop zat, had een boog, **en hem werd een kroon gegeven, en hij trok uit, overwinnende en om te overwinnen**.*"

De lente valt in de maand maart. En hier krijgt de term Mars een Romeinse heidense betekenis, die van godheid van de "Oorlog". Iets wat overeenkomt met het beeld van de equinox en de tegenstelling tussen het kamp van het goede en het

kamp van het kwade, maar in werkelijkheid de strijd van het kwade die zich agressief toont tegenover het kamp van het goede.

15 maart werd historisch gezien gekenmerkt door de moord op de Romeinse dictator Julius Caesar. Deze politieke gebeurtenis leidde tot de instelling van het keizerlijk regime door zijn neef Octavianus. De lente na deze moord werd dan ook gekenmerkt door een onstabiele situatie en politieke tegenstand totdat Octavianus' keizerlijke macht de overhand kreeg over alle tegenstanders.

Hoe zit het met onze lente van 2023? Deze keer is de hele wereld verdeeld in twee hoofdkampen. En na een jaar van confrontatie verzetten en bevechten het Russische leger en het Oekraïense leger elkaar, zonder dat de een de ander duidelijk domineert. Deze situatie wordt uitgebeeld door de lente-equinox, maar ook door de herfst-equinox. En deze twee momenten van het jaar 2023 zullen waarschijnlijk gekenmerkt worden door ernstige gebeurtenissen. De herfst-equinox valt op de sabbat van 23 september. Deze datum zou de datum kunnen zijn van een directe confrontatie tussen Rusland en de NAVO-legers. Want deze directe confrontatie zal het begin zijn van de tweede fase die Daniël 11:40-45 beschrijft door de voltooiing ervan chronologisch te onthullen.

In Frankrijk wordt onze huidige lente-equinox ook gekenmerkt door een quasi-opstandige situatie, die leidt tot een breuk in de betrekkingen tussen het volk en het hele presidentiële kamp. Twee democratische opvattingen staan tegenover elkaar: die van het volk en die van de regels die zijn opgesteld door de politieke autoriteiten, onderworpen aan een autocratisch presidentschap. Toegepast sinds 1958, hebben de regels van de Vijfde ^{Republiek} een onontkoombaar karakter gekregen voor sommigen, die vergeten dat gevestigde regels alleen soliditeit hebben op basis van de steun en goedkeuring van de meerderheid van het volk. Het is met democratische regels als met de door God gegeven vrede; beide hebben slechts een voorlopig karakter, afhankelijk van de goede wil van God. En de huidige gebeurtenissen onthullen aan zijn dienaren dat voor God de tijd is gekomen om een einde te maken aan menselijke allianties en verbintenissen van allerlei aard. Wat onze lente-equinox inluidt, is de toepassing van wat God voor het oude verbond heeft verklaard in Zacharia 1:1-14. 11:14: "**Toen brak ik mijn tweede staf, de Unie, om de broederschap tussen Juda en Israël te verbreken.**" Het verbreken van **de "unie"** van het Franse volk is noodzakelijk om de militaire macht van dit land te verzwakken, die de opeenvolgende aanvallen van de islamitische "**koning van het zuiden**" en de Russische "**koning van het noorden**" moet bevorderen. Maar een andere "**unie**" op Europese schaal zal ook verbreken, omdat het oorspronkelijke West-Europa de oostelijke landen verwelkomde die lang door Sovjet-Rusland waren onderdrukt. En hun wrok maakt hen tot vuriger aanhangers van Oekraïne, dat door het huidige Rusland was binnengevallen, dan de oude West-Europese landen.

Intern is Frankrijk lange tijd verdeeld geweest tussen rechtse en linkse partijen. Na de vestiging van moslims op Franse bodem na het einde van de Algerijnse Oorlog, ontstond er een tweedeling binnen het Front National. Deze tweedelingen zijn er echter in geslaagd naast elkaar te bestaan dankzij de dominantie van de eenzijdige mentaliteit die door het Europese bestuur werd

opgelegd. Ook zien we in de huidige vertegenwoordiging van afgevaardigden de bijna-verdwijning van de twee politieke partijen, het Republikeinse Rechts en het socialistische kamp, die achtereenvolgens het Franse beleid leidden en de verantwoordelijkheid droegen voor de huidige economische ondergang. Bovendien bevindt Frankrijk zich in een uiterst conflictueuze politieke situatie, omdat de huidige presidentiële meerderheid kunstmatig is geconstrueerd en de gewenste steun onder de bevolking mist. Deze meerderheid, een meerderheid door middel van allianties, heeft twee tegengestelde kampen, één links en de andere rechtse Rassemblement National. Een haatdragende sfeer verzet zich tegen al deze groeperingen, waardoor het land onbestuurbaar is of alleen bestuurbaar via het gehate artikel 49, lid 3, dat op zichzelf al de woede van arbeiders en jongeren aanwakkert.

De equinox-situatie heeft zich voorgedaan in alle westerse volkeren, waarbij het politieke aspect gebaseerd was op een binaire scheiding van de verplichtingen van de afgevaardigden die deze volkeren vertegenwoordigden. De aanvaarding van democratische regels heeft deze permanente politieke confrontatie mogelijk en vreedzaam gemaakt. Tegelijkertijd zijn mensen geobsedeerd door het idee van consumeren, van het kopen van moderne producten die mogelijk zijn gemaakt door de wetenschappelijke vooruitgang. Een quasi-libertaire vrijheid is de mensen toegekend in ruil voor hun onverschilligheid voor de gemaakte economische en politieke keuzes. Zo zijn de regels van het kapitalisme overal in het westerse kamp opgelegd. Maar vandaag de dag ontdekken we de keerzijde van deze buitensporige morele bevrijding, omdat deze vrijheid grillige en veeleisende mensen heeft voortgebracht die geen tegenspraak kunnen verdragen, net als de "verwende kinderen" die ze zijn geworden. Net als de generatie van mei '68 nemen ze de slogan "het is verboden te verbieden" over en passen ze die toe. Omdat de verdovende charme van vrede en consumentisme niet meer werkt, onthult de crisis de harde realiteit van de huidige rampzalige situatie. Maar de ontdekking van de ramp begint pas aan het begin van dit goddelijke jaar dat in het teken staat van de lente-equinox, want de stijgende kosten van levensonderhoud vanwege het afsluiten van de Russische gastoevoer zullen het drama in West-Europa nog verder verergeren.

Ik heb al uitgelegd dat de huidige crisis niet natuurlijk is, maar dat God, de Schepper, deze heeft gecreëerd om "*de volken tot toorn*" te verwekken. En het is precies met deze uitdrukking dat de Geest de Derde Wereldoorlog aanduidt in Openbaring 11:18: "***De volken zijn toornig geworden***, en uw toorn is gekomen, en de tijd is gekomen om de doden te oordelen, om uw dienaren, de profeten, de heiligen en hen die uw naam vrezen, klein en groot, te belonen, en om hen te vernietigen die de aarde vernietigen." Het nieuws van deze lentedag geeft ons de verklaring voor deze "*irritatie*" van de westerse landen. In Moskou ontving de Russische president de Chinese president immers met eer en vriendschap. En deze officiële bijeenkomst, de dag nadat het tribunaal in Den Haag een arrestatiebevel uitvaardigde voor Vladimir Poetin wegens oorlogsmisdaden, is een sneer naar deze zogenaamd internationale Europese gerechtelijke instanties. In feite onthult deze bijeenkomst slechts dat de westerse overheersing slechts internationaal was in naam en pretentie, want het is duidelijk dat miljarden mannen en vrouwen deze

niet hebben erkend, noch gelegitimeerd. Integendeel, dit andere kamp verzamelt zich om zich te verzetten tegen het westerse dictaat. De nieuwste "irritatie" van deze westerse landen wordt dan ook veroorzaakt door de twijfel aan hun universele suprematie door de rest van de vele andere volkeren. Nu zijn we voldoende gevorderd en verlicht om te begrijpen hoe God "de irritatie van de volkeren" heeft voorbereid, die hen ertoe zal brengen elkaar te doden.

In 2019 was de dodelijke epidemie die het Covid-19-virus veroorzaakte de paniek onder jonge en oude leiders van westerse landen al snel een feit. In Frankrijk raakte de jonge president Macron zo in paniek dat de bevolking, door het initiatief aan de medische wereld over te laten, zich twee jaar lang moest isoleren en alle professionele activiteiten moest staken. Frankrijk kwam uit deze beproeving nog zwakker en met nog meer schulden tevoorschijn. En het was dit geruïneerde Frankrijk dat geconfronteerd werd met het probleem dat zich in Oekraïne voordeed. Spontaan gehoor gevend aan zijn arrogante en instinctieve aard, voelde de president van Frankrijk het als zijn plicht om de kant van de zwakken te kiezen tegen de sterken, om de aangevallenen te steunen tegen de agressor. De beroemde "Zorro" zou niet anders hebben gehandeld, maar hier zijn we niet in fictie, maar in werkelijkheid, en de gemaakte keuze heeft een geruïneerd Frankrijk tot een aartsvijand van het machtige Rusland gemaakt. Zo komt bij de door het dodelijke virus veroorzaakte ondergang nog de ondergang door het stopzetten van de Russische gaswinning en de sancties die tegen dit land zijn opgelegd. Maar ondanks de ruïne, in een neerwaartse spiraal, ziet Frankrijk zich gedwongen de oorlog in Oekraïne financieel te steunen. Genoeg redenen om dit geruïneerde Frankrijk en zijn bevolking, die de gevolgen ervan dragen, tot het kookpunt te brengen.

Een recent onderzoek onder de Fransen laat zien dat ze lijden onder minachting. Terecht beseffen de Fransen dat ze gemanipuleerd worden door politici die er niets om geven wat zij denken en willen. Dit getuigenis is van groot belang, omdat God hun heeft opgelegd wat zij Hem persoonlijk hebben laten lijden gedurende eeuwen van geschiedenis, maar vooral sinds 1789, de datum van hun Nationale Revolutie. In tijden van crisis zoeken slachtoffers degenen die verantwoordelijk zijn voor de oorzaak ervan. Sterker nog, we zouden de politici die achtereenvolgens over Frankrijk hebben geregeerd ter verantwoording moeten roepen en hen moeten vragen hoe dit land, door hun opeenvolgende politieke en economische keuzes, zijn vierde plaats in de wereld heeft verloren tussen de rijke landen die het bezette ten tijde van generaal De Gaulle. Ze hebben het allemaal voortdurend verraden door er de voorkeur aan te geven te luisteren naar en gehoor te geven aan de bevelen van het Anglo-Amerikaanse kapitalisme, opgelegd door de Europese regering die was opgericht om de volkeren van het Verenigd Europa te onderwerpen. En in onze huidige situatie is de crisis die is veroorzaakt door de wet die pensioen op 64-jarige leeftijd voorschrijft, van deze oorsprong. Het wordt geëist door het Europese financiële bestuur, en als een goed Europeaan kan president Macron het alleen maar steunen. Maar het volk heeft zich afgekeerd en wil het niet... en er breekt een patstelling uit tussen de koning en zijn volk. Wie zal er winnen?

Kortom, we weten dat Frankrijk sinds mei 1968 gevoed is door de melk van de rebellie. Op zijn beurt is deze immer opstandige generatie aan de macht gekomen, en moeten we ons erover verbazen dat er na opeenvolgende opstandige generaties een nog opstandigere generatie komt? Natuurlijk niet! Deze ontwikkeling was onvermijdelijk, net als de situatie van Israël tot aan de vernietiging ervan door de Romeinen in het jaar 70 n.Chr., volgens Daniël 9:26; maar ook in -586, toen koning Nebukadnezar het land voor 70 jaar verwoestte, zoals voorspeld door de profeet Jeremia.

Ik heb vaak het cynische en arrogante karakter van de jonge president Macron aangeklaagd, maar ik vergat hem ook de schuld te geven van zijn minachtende gedrag dat het Franse volk hem vandaag de dag verwijt. In dit opzicht werkte hij samen met een meester in het genre, François Hollande, wiens financieel adviseur hij was voordat hij minister van Economie werd. De partner van de heer Hollande onthulde echter dat hij grote minachting toonde voor de armen, die hij, naar eigen zeggen, "de tandelozen" noemde. Als we deze feiten bij elkaar optellen, begrijpen we dat de Vijfde ^{Republiek} een bevoorrechte kaste van rijken heeft gecreëerd die elkaar opvolgen in de presidentiële macht van Frankrijk. Zodat deze Vijfde ^{Republiek} de privileges heeft hersteld die de eerste Republiek wilde afschaffen. Zouden we daarom niet verbaasd moeten zijn als het revolutionaire denken vandaag de dag weer opleeft in de hoofden van het verachte volk? De enige vraag die vandaag de dag nog rijst, is: hoe ver zal God deze nieuwe Revolutie laten gaan?

Wetende dat al het leven afhankelijk is van God, kunnen we begrijpen dat de oorzaken die menselijke woede aanwakkeren op zichzelf geen waarde hebben. Ze verschijnen omdat God demonen loslaat om alle haatdragende wezens die zich tegen de mens verzetten, wakker te maken en uit te buiten. De beslissing om tot mijn 64e te moeten werken, zal dus waarschijnlijk geen menselijke woede opwekken, tenzij God het wil. Vanwege een gebrek aan lijfrentes mocht ik persoonlijk op mijn 65e met pensioen gaan, en toen ik 60 werd, werd het ouderdomspensioen dat aan buitenlandse immigranten van dezelfde leeftijd werd toegekend, mij geweigerd, conform de regels van die tijd. Ook is de pensioenleeftijd naar mijn mening een probleem, omdat dezelfde regel bedoeld is om voor iedereen te gelden, of in ieder geval voor de grootste groep. God zelf laat mensen echter niet op dezelfde leeftijd sterven, en de arbeidsomstandigheden zijn enorm verschillend, ook wat betreft de ervaring van elk individu. Voor sommige mensen en bepaalde beroepen is werk stimulerend en plezierig, en degenen die het uitoefenen, hebben er geen haast mee om het op te geven voor hun pensioen. Maar andere beroepen putten het lichaam van mensen letterlijk uit, en voor deze mensen wordt de pensioentijd aanzienlijk verkort. Daarom is het technocratische boekhoudmanagement van de huidige Franse regering niet in staat dit zeer individuele probleem rechtvaardig op te lossen.

Een ander criterium verklaart waarom het Franse volk de huidige regering geen legitimiteit meer verleent. Tussen 1958 en 2022 valt een enorm verschil op te merken. Het betreft het percentage onthoudingen, dat in de loop der jaren tussen de 40 en 60% lag in 2022. Daardoor wordt de overwinning van president Macron feitelijk gesteund door amper 25% van de gehele Franse bevolking, of

zelfs minder. En dit lage cijfer maakt zijn manipulatieve, arrogante en minachtende gedrag nog ondraaglijker voor de 75% die hem niet heeft gekozen, en ook voor zijn afgevaardigden die geen absolute meerderheid behaalden.

Het conflict ontstond toen de eerste engel die tegenover God werd geschapen, de eerste zonde beging. Deze zonde was voor hem de oorzaak van een lijden dat hij wilde openbaren in de cyclus van de vier aardse seizoenen, volgens het volgende principe:

Lente: het begin van de dag. Het is de stralende tijd van geluk wanneer God zijn eerste evenknie schept.

Zomer: volop daglicht. Dit is de tijd waarin God een menigte gehoorzame engelachtige wezens schept.

Herfst: Het begin van de nacht. Dit is de tijd waarop de eerste mens tegenover ons in opstand komt tegen God en de eerste zonde in de geschiedenis van het leven begaat. Daarom vereist de straf de schepping van de dood, die uiteindelijk aan alle zondaars zal worden opgelegd. Want volgens Romeinen 6:23: "**Het loon van de zonde is de dood.**"

Winter: Het holst van de nacht. Dit is de tijd waarin zondaars zich in groten getale verzamelen en zich tegen Gods leger opstellen.

Dit principe wordt vernieuwd voor de aardse schepping

Lente: De schepping van Adam, rechtvaardig en onschuldig.

Zomer: De schepping van Eva, mooi en onschuldig.

Herfst: Adam en Eva zondigen tegen God en verliezen hun onschuld. Samen met de andere levende wezens, planten en dieren, sterven ze.

Winter: Kaïn doodt zijn broer Abel uit jaloezie. Moorden en moorden nemen toe. De dood heerst over de hele mensheid en bijna alle planten.

Op 22 maart 2023 sprak president Macron in een televisie-interview dat om 13.00 uur werd uitgezonden. Trouw aan zijn gewoonte, onwrikbaar in zijn vastberadenheid (in zijn gedachten), bevestigde hij de noodzaak van zijn 64 jaar oude pensioenwet, die hij onmisbaar verklaarde. In de hoop de bladzijde om te slaan, beloofde hij nieuwe initiatieven aan te kondigen met betrekking tot werk en arbeidsomstandigheden. Zijn koppigheid heeft de stakende arbeiders en hun vakbonden verder geïrriteerd. Frankrijk verkeert in een onoplosbare situatie omdat twee legitimiteiten met elkaar in conflict zijn. De hand van God heeft de zaak vormgegeven, zoals moet worden opgemerkt, maar of het nu gaat om Israël en Palestina sinds 1948 en de status van Jeruzalem en zijn "heilige plaatsen", of in Frankrijk om de huidige vertegenwoordiging van afgevaardigden, om Oekraïne en Rusland, of op mondiaal niveau om de tegenstelling tussen twee tegengestelde blokken, het principe van de equinox domineert met zijn onoplosbare conflictueuze karakter. De eerste lente van de afgelopen zeven jaar wordt sterk gekenmerkt door de Schepper God en zijn boodschap is duidelijk de aankondiging van zeven jaar van onafgebroken conflict tot aan zijn glorieuze wederkomst in Jezus Christus. Deze verschillende situaties roepen het evolutionaire probleem van "de kip en het ei" op; wat heeft de ander gemaakt? Het Franse volk vestigde zijn democratie en de wetten die deze beheersen. Maar in hoeverre moet deze wet als superieur worden beschouwd aan de mensen die haar vestigden? Zoals nummer 5 aangeeft, daagde de huidige Republiek de 4e wetⁱⁿ 1958 uit. De wet

kan dus worden gewijzigd wanneer het volk daarom vraagt. In feite heeft ze alleen de legitimiteit die het volk haar geeft. In 1793 verloor koning Lodewijk XVI zijn hoofd omdat hij zich verzette tegen de wil van het revolutionaire Franse volk...

Op maandag 26 maart zou president Macron koning Karel III van Engeland met grote eer verwelkomen in Versailles. Het bezoek zou plaatsvinden tegen een achtergrond van volkswoede, stakingen en wijdverbreide wanorde. Diep vernederd zag de Franse president zich genoodzaakt het bezoek uit te stellen tot gunstigere tijden. Vernederd in de ogen van zijn mede-Europeanen en geïrriteerd, zal hij op zijn beurt in woede uitbarsten; een burgeroorlog is dan ook niet ver weg. Tegelijkertijd zal hij naar China reizen, waar het spektakel van het Franse leven zijn vernedering zal versterken.

Democratie en technocratie

Democratie kan niet iedereen tevreden stellen, omdat het principe ervan gebaseerd is op de behoefte om ideeën te vinden die een consensus vormen en die gedeeld en geaccepteerd worden door een groot aantal mensen met zeer uiteenlopende ideeën en karakters. Democratie kan alleen functioneren door ieders acceptatie van het vrijwillig afzien van bepaalde, onvoldoende gedeelde eisen. Het oude principe, dat van de monarchie, vereist dat de heerser zijn ideeën oplegt aan de rest van de samenleving. Het is nuttig om de oorzaak te bekijken die het Franse volk ertoe bracht zijn monarchie vanaf 1793 omver te werpen. Het Franse volk had eeuwenlang despotische en wrede monarchistische regimes zonder opstand doorstaan. Pas met de druk van de Heilige Bijbel begonnen verzet en oorlogszuchtige oppositie een interne strijd tegen de rooms-katholieke monarchie. Sterker nog, door de leugens van deze Romeinse religie te ontmaskeren, wekte de Bijbel volgelingen op die de goddelijke uitverkiezing waardig waren en zeer snel erfgenamen van het zogenaamde "gereformeerde" geloof, voor wie religieuze toewijding een politieke toewijding was. Aangevallen dachten ze alleen maar aan het verdedigen van hun leven, doden met het zwaard, de lans of het musket om te voorkomen dat ze zelf gedood zouden worden. Waar geloof is zeldzaam en individueel, waardoor een kind zelden de intensiteit van het geloof van zijn of haar ouders erft. Lodewijk XIV organiseerde een speciaal korps "draken" om nieuwe bekeerlingen in het hele koninkrijk Frankrijk op te sporen en te dwingen hun protestantse geloof af te zweren. In het zuidoosten van het Centraal Massief, in de Cevennen, was de jacht op de hugenoten verschrikkelijk en buitengewoon effectief. Het geloof werd clandestien en, belangrijker nog, verborgen. Dit is de reden waarom de Geest in Openbaring 12:6 en 14 deze beproevingstijd van 1260 jaar oproept met het symbool van de "woestijn": *"En de vrouw vluchtte naar de woestijn, waar zij een plaats had, die door God bereid was, opdat men haar daar zou voeden twaalfhonderdzestig dagen .../... En aan de vrouw werden twee vleugels van een grote arend gegeven, opdat zij naar de woestijn zou vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed wordt, een tijd en tijden en een halve tijd, buiten het gezicht van de slang."*

Na Lodewijk XIV stierf zijn opvolger Lodewijk XV, een schaamteloze hedonist, na een leven van voortdurende losbandigheid en liet een volledig geruïneerd Frankrijk achter. En zo was het door deze ruïne en grote armoede, getekend door hongersnood, dat de woede van het Franse volk door God werd opgewekt. Dit woord "hongersnood" betekent letterlijk het ontbreken van vleeselijk voedsel, maar ook, geestelijk, het ontbreken van geestelijk voedsel. Katholieke vervolgingen beroofden de Fransen van het geestelijke voedsel van de Bijbel en vanwege de steun en goedkeuring die het volk aan het katholieke geloof gaf, legde God hun het gebrek aan brood en de prijsstijging ervan op. De Franse Revolutie vond haar oorsprong in deze schaarste aan brood en omdat ze geen brood meer konden vinden, demonstreerden gewone vrouwen, huisvrouwen en moeders, luidruchtig. En al snel kwam Parijs in opstand tegen de monarchie en haar regering. In Lev. 26:23-26, God verbindt deze twee dingen met dezelfde straf: "**het wrekende zwaard en de hongersnood**", dat wil zeggen, "**de staf van brood, gebroken**": "*Als deze straffen u niet corrigeren en als u Mij weerstaat, zal Ik ook u weerstaan en Ik zal u zeven keer harder slaan voor uw zonden. Ik zal het zwaard over u brengen, dat mijn verbond zal wreken ; wanneer u zich in uw steden verzamelt, zal Ik de pest onder u zenden, en u zult in de handen van de vijand worden overgeleverd. Wanneer Ik uw staf van brood breek , zullen tien vrouwen uw brood in één oven bakken en uw brood naar gewicht terugbrengen; u zult eten, maar u zult niet verzadigd raken ."* Zo is, in goddelijke wijsheid, de straf die God oplegt van toepassing op vleeselijk brood en geestelijk brood, even zeldzaam gemaakt als elkaar. Het was toen dat de Revolutie, aangewakkerd door bittere en wrede gedachten, haar rol zou spelen als een goddelijk wraakzwaard door massa's hoofden te guillotineren in de twee geallieerde kampen van Gods vijanden: de katholieke monarchie en het rooms-katholieke papisme. Evolutionaire wetenschappelijke theorieën zouden goddelijke openbaringen in de geest van de mensen doden, en de atheïstische gedachten van vrijdenkers zouden de mensen de noodzaak van waar geloof voorgoed doen vergeten. Gebaseerd op de Griekse en Romeinse modellen zou het republikeinse Frankrijk zich bouwen op een democratisch regime. In de loop der tijd, van uitdaging tot uitdaging, experimenteerde het met vijf vormen van republieken. Sommige van deze veranderingen werden bereikt ten koste van bloedvergieten. En deze verschillende pogingen leverden het bewijs dat het regime van de democratie niet de ideale oplossing biedt waar mensen tevergeefs naar zoeken.

Mensen lijden uiteindelijk altijd onder de gevolgen van de vrijheid die ze zichzelf gunnen. Het probleem is zo complex dat de mens in een democratisch regime zijn tijd besteedt aan het opstellen van wetten om te proberen te reageren op de situaties die zich voordoen. De opkomst van nieuwe criteria vereist dat deze worden herzien, gecorrigeerd of zelfs ingetrokken om ze te vervangen.

In het leven volgens God zijn er precieze regels voorgeschreven, en deze situatie heeft het voordeel dat de behoefte aan vernieuwing beperkt is. Want hoe meer de individuele vrijheid wordt beperkt en gerespecteerd, hoe minder mogelijkheden er zijn voor vrije paden voor rebellie. Maar het moet gezegd worden: een rebel zal altijd een goede rechtvaardiging vinden om in opstand te komen tegen welke gevestigde orde dan ook, goddelijk of niet. In Gods regime is

geluk gebaseerd op tevredenheid, de voldoening die wordt gevoeld door gemeenschap met God wanneer dat weer mogelijk wordt. En afgezien van de legitieme gehoorzaamheid die Hem toekomt, laat de grote Schepper-God een grote handelingsvrijheid over aan Zijn onderdanige en dankbare schepselen. Net zoals een vrouw die tevreden is met haar man geen minnaar zoekt, zoekt het kind van God, vervuld door Gods goedheid en trouw, geen andere bronnen van oneindig hernieuwbare genoegens. En in deze tijd van de lente van 2023 voel ik deze verbondenheid met deze grote Schepper-God die de lente tot de eerste dag van het jaar maakte voor allen die Hem toebehoren, na met Hem verzoend te zijn door hun erkenning van hun verlossing door *het "Lam "* Jezus Christus. Zonder deze spirituele tevredenheid is de menselijke geest een onverzadigbare afgrond. Hij is, en blijft, voortdurend ten prooi aan de veelzijdige vleselijke begeerte die de consumptie van vrouwen, mannen en, in het meest perverse geval, kinderen en alle aardse goederen betreft, die zijn uitgevonden, geproduceerd en verkocht op de universele markt. Maar om deze dingen te kunnen betalen, heb je geld nodig, steeds meer geld. En dit is waar de economische crisis en de ondergang het verwende, grillige, hebzuchtige kind beroven van de dingen die het niet meer kan krijgen. Het resultaat is een woede die de verantwoordelijken zoekt, die zeer snel worden geïdentificeerd. Het is waar dat situaties worden gecreëerd door de politieke leiders van landen, maar als zij slecht hebben gehandeld en juridisch schuldig zijn, ontslaat dat niet de verantwoordelijkheid van degenen die hen zonder ingrijpen laten handelen, want in het democratische regime delegeert het volk zijn macht aan afgevaardigden, ministers en presidenten die hen vertegenwoordigen. En het is aan hun onachtzaamheid en hun politieke desinteresse dat het gewone volk zijn lot en zijn bestemming te danken heeft. Daarom, en ik herhaal dit hier nogmaals, beheerst de grote Schepper God al het leven in al zijn domeinen en aspecten, religieus, politiek, economisch, ideologisch, wetenschappelijk ... enz. Hij stelt de heersers van alle volkeren aan op basis van wat de mensen verdienen. Tijden van voorspoed en tegenspoed zijn Hem toe te schrijven, van Adam en Eva tot onze tijd. Elke dag, in ons leven, ontdekken we het nieuws dat God altijd al heeft gekend, zelfs vóór zijn aardse schepping. Maar zijn vijanden zien hun beperkingen niet en voor hen wordt de toekomst altijd gezien als een tijd van verwezenlijking van het grote project, van universeel geluk waarnaar voortdurend wordt gezocht en gehoopt. En waar zijn ze voortdurend naar op zoek? Het ideale regime, de ideale man, de ideale leider; maar ze vinden die niet. En wat deze dingen betreft, is er veel concurrentie; we vergelijken onszelf, we confronteren elkaar en uiteindelijk confronteren we elkaar in monsterlijk dodelijke oorlogsvoering. Op deze manier zal onze hedendaagse mensheid achtereenvolgens onderworpen worden aan grote ondergang en hongersnood naar het vlees en naar de geest, voordat zij grondig wordt vernietigd door *het 'wrekende zwaard'* van God, dat tot stand wordt gebracht door de '*zesde bazuin*' uit Openbaring 9:13.

In de loop der tijd, van republiek tot republiek, heeft het seculiere onderwijs dat aan kinderen wordt gegeven in Frankrijk steeds meer ontwikkelde mensen voortgebracht, een ontwikkeling die met name is bevorderd door de lange vrede die God tussen 1945 en onze huidige tijd heeft geschonken. Maar ik

herinner u eraan dat onderwijs niet noodzakelijkerwijs intelligentie creëert, want ware intelligentie is een geschenk van God dat Hij alleen reserveert voor degenen die Hij waardig acht, namelijk degenen die ervoor kiezen Hem te behagen en Hem te leren kennen, om Hem beter te dienen. Laten we daarom even deze aardse zeldzaamheid vergeten die verspreid is onder de massa van de aardse bevolking en kijken naar de vruchten die dit seculiere onderwijs voortbrengt. Dit soort scheepsel kan naar believen worden geconditioneerd. In elk tijdperk, met de stroom van morele veranderingen, is de goedgekeurde norm de laatst wettelijk aangenomen norm. Wat goed en kwaad was, wordt omgedraaid en de ontwikkelde en gekwalificeerde mens vindt in deze veranderingen van oordeel het bewijs van zijn geestelijke verheffing. Het is in het licht van deze situatie dat we de enorme noodzaak kunnen begrijpen om beperkt te worden door de goddelijke openbaring, die beschrijft en voorschrijft wat goed en kwaad volgens God zijn. Door deze rem, deze barrière, te verwijderen, zijn slippen en de dood onvermijdelijk. En omdat ze die hebben verwijderd, verzinnen opstandige mensen nieuwe oorzaken en manieren om permanent en continu te sterven: verkeersdoden, roken doodt, alcohol doodt, drugs doodt, medicijnen doden door specifieke ziekten te behandelen, maar ook religies doden, zelfs binnen het monotheïsme, en natuurlijk, speciaal voor dit doel gecreëerd, doden oorlogen levens die door God geschapen zijn.

De grote Franse scholen hebben de elites die Frankrijk besturen opgeleid en voorbereid. Als de toelating tot deze scholen door God was bepaald, zouden deze elites waardig zijn voor dit ambt. Maar dit is niet het geval, want wat toelating tot de Nationale School voor Bestuur rechtvaardigt, is geld, rijkdom en associatie met de nieuwe republikeinse adel. Zonen van rijke mensen, ware domkoppen, behalen hun staatsdiploma om aan de eisen van hun ouders te voldoen en maken vervolgens carrière en klimmen op tot belangrijke leidinggevende posities. En hun slechte aard is niet veranderd, en ze beheren staatszaken met dezelfde desinteresse die ze in hun studie toonden. Waar is dan het diploma dat ware eerlijkheid beloont en certificeert? Wat moet er worden van een land dat wordt bestuurd door zulke schimmige figuren? Het onvermogen om aan dit criterium te voldoen, verklaart de excessen, het verraad en de verzakingen die Frankrijk zijn kostbaarste bezit hebben ontnomen: zijn ware onafhankelijkheid. Want dit probleem brengt mij ertoe het tweede onderwerp van deze studie aan te pakken: technocratie.

De term technocratie is samengesteld uit twee woorden van Griekse oorsprong: techniké voor techniek en cratos voor staat, of technisch bestuur. In Frankrijk is de ENA (Ecole Nationale de Administration) de school die verantwoordelijk is voor het opleiden van technici voor de staat. We weten dat de school theoretische zaken onderwijst, omdat de student de lessen die hem worden gegeven als een vloeipapier opneemt. En een groot deel van wat er wordt geleerd, stelt hen inderdaad in staat om complexe situaties effectief te beheersen. Maar omdat er altijd een "maar" is tussen theorie en de praktijk, ontdekt de oud-student het bestaan van talloze problemen waar hij tijdens zijn studie niet over is geïnformeerd. Het leven is moeilijk theoretisch samen te vatten, omdat er veel

criteria aan ten grondslag liggen. Het toepassen van de geleerde regels is gemakkelijk op de schaal van een stad, moeilijker op de schaal van een land, en nog moeilijker binnen de Europese Unie. Geconfronteerd met moeilijkheden klampt de ENA-afgestudeerde zich vast aan zijn kennis en expertise en legt hij zijn standpunt op als gediplomeerd technicus, vol vertrouwen vertrouwend op de autoriteit die hem door zijn ambt is verleend. In deze houding reflecteert de politicus niet langer; hij past toe wat hem is geleerd. Zo zag Frankrijk een grote verandering in zijn beleid en bestuur van de staat zodra de organisatie Verenigd Europa het bestuur overnam. Ver van het veld legden de Europese commissarissen hun richtlijnen op. Deze hele organisatie werd opgebouwd door de activiteit van de eerste technocraten die zich in Brussel, België, vestigden. Ver van het volk bestudeerde en implementeerde een leger van gespecialiseerde theoretici de bestuursmiddelen voor de naties die deel uitmaakten van de Europese alliantie. En wat ons land, Frankrijk, overkwam, herinnert me aan de ervaring van Israël, dat het voorrecht had door God in zijn aanwezigheid geregeerd te worden. Maar Israël verwierp deze goddelijke aanwezigheid en verkoos slaaf te worden van de grillen van zijn koningen, met alle vloeken die zij voor deze natie vertegenwoordigden, vaker vervloekt dan gezegend. Frankrijk deed hetzelfde; het deed afstand van zijn vrijheid en onafhankelijkheid om zich onder het juk te plaatsen van uitbuiters van allerlei aard, de financiële investeerders van de grote mondiale en Europese banken. En zijn deel van de vloek keert terug in de vorm van volledige verlamming, volledige slavernij, het onvermogen om zijn eigen lot te sturen.

Onze jonge technocraten zijn niet allemaal domkoppen, want er zijn er onder hen die begaafd zijn en indrukwekkende leiderschapskwaliteiten bezitten, en die erin slagen hun naasten te verleiden en te overtuigen. President Macron is er zo een, en de huidige jonge president van Oekraïne is er nog een voorbeeld van. Deze mannen onderwerpen hun aanhangers die hen verafgoden. Maar het gezag dat ze demonstreren is de vrucht van buitensporige trots, vergezeld van een rebelse geest die kenmerkend is voor onze tijd. En dit voorjaar van 2023 markeert het ware begin van de "eindtijd" zoals geprofeteerd in Daniël 11:40, een eindtijd die zich uitstrekt over zeven laatste jaren, dat wil zeggen de laatste week van de profetische jaren. De golf van quasi-opstandig geweld die we in het republikeinse Frankrijk zien, bevestigt het robotportret dat de apostel Paulus profeteerde in zijn brief aan zijn jonge mededienaar Timoteüs volgens 2 Timoteüs. 3:1 tot 7: *“ Weet dit ook, dat er **in de laatste dagen** zware tijden zullen komen. Want de mensen zullen liefhebbers van zichzelf zijn, geldzuchtig, pochers, verwaand, lasteraars, ongehoorzaam aan hun ouders, ondankbaar, onheilig, liefdeloos, onverzoenlijk, kwaadsprekers, onmatig, wreed, verachters van het goede, verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers van genot dan liefhebbers van God, die een schijn van godsvrucht hebben, maar de kracht ervan verloochenen. Keer u van zulke af. Er zijn sommigen onder hen die huizen binnendringen en vrouwen boeien met een zwakke en bekrompen geest, beladen met zonden, gedreven door allerlei hartstochten, altijd lerend **en nooit in staat om tot kennis van de waarheid te komen** . Zoals Jannes en Jambres zich tegen Mozes verzetten, zo verzetten deze mannen zich tegen de waarheid, **verdorven van geest, verwerpelijk wat betreft het***

geloof . Maar zij zullen geen grotere vooruitgang boeken; **want hun dwaasheid zal aan allen openbaar zijn, zoals die van deze twee mannen** . ” Het is in deze beschrijving dat we deze vinden Jongeren, de zogenaamde "zwarte blokken", die in Parijs en andere grote steden in Frankrijk vuilnisbakken in brand steken in onze huidige gebeurtenissen. Maar deze groepen zijn slechts de voorlopers van het rebelse gedrag dat nog steeds zal opduiken. Dit zijn slechts de eerste pijnen die de westerse bevolking treffen en die een overheersende historische rol spelen in Frankrijk, waar het geloof dodelijk is aangetast. God neemt wraak op de natie die hem als eerste durfde te trotseren en te verachten. En deze historische waarheid heeft geleid tot de ontwikkeling van de moderne medische wetenschap, gebaseerd op menselijk interventionisme: van het door Pasteur ontdekte vaccin tot het Covid-19-vaccin uit het Amerikaanse laboratorium. Maar de medische wetenschap kan als legitiem worden beschouwd zolang ze ziekten behandelt waarvan de oorzaken zichtbaar en verifieerbaar zijn. Waar ze ophoudt dat te zijn, is wanneer ze beweert ziekten van de menselijke geest te genezen, terwijl ze het bestaan van de onzichtbare levens van slechte en goede engelen negeert. Als de arts niet aan alle criteria voldoet, is het zeker dat zijn diagnose alleen maar vals kan zijn. En dit onderwerp brengt me ertoe eraan te herinneren dat mensen tot één soort behoren en dat we, afgezien van bepaalde uiterlijke kenmerken, allemaal zijn ontworpen naar hetzelfde standaardtype dat we van Adam en Eva hebben geërfd. Geestesziekten uiten zich zelden of helemaal niet in symptomen die zichtbaar zijn voor de ogen van de verzorger, zelfs niet na een hersenscan. De aanwezigheid van een kwaadaardige tumor kan worden ontdekt, maar in dat geval is de noodzakelijke zorg niet langer die van de psychiater, maar die van de arts of gespecialiseerde chirurg. De werkelijke problemen van de menselijke geest zijn, net als in de tijd van Jezus, te wijten aan de daden van onzichtbare demonen. Als God de Schepper kon hij allerlei ziekten genezen, maar hij was echt de enige die geestesziekten kon genezen. Laten we luisteren naar zijn getuigenis over " **twee woedende, door demonen bezeten mensen** " die naar hem toe kwamen in het " **land van de Gadarenen** ", volgens Mattheüs 8:28-29: " *Toen Hij aan de overkant was, in het land van de Gadarenen, kwamen Hem twee door demonen bezeten mensen tegemoet, die uit de graven kwamen. Ze waren zo woedend dat niemand voorbij durfde te gaan.* " En zie, ze riepen: "Wat hebben wij met U te maken, Zoon van God? **Bent U hier gekomen om ons te kwellen vóór de tijd?** " Hier bevestigen deze demonen al de leer van Openbaring 7:2-3: " *En ik zag een andere engel opstijgen van de opgang, die het zegel van de levende God had. En hij riep met luide stem tot de vier engelen aan wie het gegeven was de aarde en de zee te beschadigen* , en zei: " **Beschadig de aarde niet, noch de zee, noch de bomen, totdat wij de dienaren van onze God op hun voorhoofd verzegeld hebben** . " De weerspiegeling van de twee demonen getuigt ervan dat ze vóór de zegevierende dood van Jezus al wisten dat een dodelijke straf in " **de kwellingen van de tweede dood** " voor hen was weggelegd. Maar ze kenden het heilsplan van God niet, dat gebaseerd zou zijn op zijn aardse incarnatie in Jezus Christus. Ze wachtten hun tijd af, maar waren zich niet bewust van de middelen waarmee God hen in alle rechtvaardigheid ter dood zou kunnen veroordelen. En deze uitwisseling is voeding voor het geloof van de uitverkorenen, omdat het op goddelijke wijze

getuigt van het bestaan van demonische geesten die de menselijke wetenschap weigert in aanmerking te nemen. De medicijnen die aan geesteszieken worden voorgeschreven, breken hun fysieke reacties af, maar verdrijven de demonen die de geest van de bezeten patiënt domineren en sturen niet. Bij afwezigheid van goddelijke tussenkomst wordt de enige mogelijke genezing verkregen als de demonen zelf ervoor kiezen om de bewoonde en bezeten menselijke geest te verlaten, maar geen enkele menselijke geneeskunde kan hen daartoe dwingen. De gevallen van bezetenheid die in de Bijbel worden genoemd, worden echter alleen onthuld door extreem abnormaal gedrag. Ze hebben het voordeel dat ze ons Vergeet niet dat de hele mensheid bezeten is als Jezus er niet in woont. En wat zijn deze opstandige gedragingen die we in de huidige tijd waarnemen, anders dan de vruchten van een mensheid die bezeten is door de duivel en zijn demonen? We worden niet onschuldig geboren, maar schuldig, erfgenamen van de zonde en bezeten door Satan en zijn demonen. Alleen een oprechte bekering, erkend door Jezus Christus, kan ons verlossen van deze dodelijke erfenis, en alleen op individuele basis, op voorwaarde van conformiteit aan de door God gestelde norm.

Door te kiezen voor een democratisch regime heeft Frankrijk de historische ervaringen van de Grieken en de Romeinen in successie hernieuwd. De oudste democratische ervaring is die van de Griekse stad Athene. Daar werd de eerste bekende vorm van een democratisch regime geboren en de Grieken vóór ons probeerden verschillende vormen van dit stadsbestuur uit, en na hen ook de Romeinen, zonder ooit tevreden te zijn met de geëxperimenteerde keuzes. Zozeer zelfs dat in Athene, van regime tot regime, een man genaamd "Thrasybulus" (– 445 – 389) zich als een dictator gedroeg, tegen het einde van de onafhankelijkheid van de Republiek Athene, die vervolgens door Rome tot een Romeinse kolonie werd omgevormd. Als ik de naam van deze "Thrasybulus" noem, dan is dat omdat de profeet Michel Nostradamus in een brief gericht aan Hendrik, koning van Frankrijk, zijn naam aanhaalde om de heerschappij van een laatste dictator te voorspellen, waarmee de Franse democratie haar historische regeringscyclus zou moeten voltooien. Alles aan deze geprofeteerde "Thrasybulus" lijkt de stijl van president Emmanuel Macron te beschrijven: altijd recht in zijn schoenen, vastberaden en autoritair. Geconfronteerd met de tegenstand van het Franse volk, dat zijn arrogantie en de legitimiteit van zijn zeer twijfelachtige autoritaire bestuur niet langer kan verdragen, zal de jonge president, altijd te zeker van zichzelf en zijn rechten, van de ene op de andere dag in de huid kruipen van deze geprofeteerde "Thrasybulus". Deze vervulling bevestigt daarmee de aankondiging van een zeer controversiële profeet, wiens vermogen om feiten te voorspellen al sinds zijn tijd erkend wordt.

De Griekse Thrasybulus werd door de Atheners verstoten en ging in ballingschap in Thebe. Met soldaten keerde hij terug en nam Athene in. Zijn daden worden gekenmerkt door zijn verlangen om de omringende volkeren een democratisch bestuur op te leggen. En ik denk dat ik daarin het gemeenschappelijke punt vind tussen deze Griekse Thrasybulus en onze tijd, waarin president Macron, een groot voorstander van het Verenigd Europa, het tot zijn plicht maakt om het democratische Oekraïne, waarvan de onafhankelijkheid

wordt bedreigd door Rusland, te steunen door middel van bewapening. Een somber voorteken: de Griekse Thrasybulus wordt uiteindelijk vermoord door de inwoners van Aspendos... Om het meest onreligieuze land ter wereld te leiden, koos God een man wiens voornaam Emmanuel betekent: God met ons. Wie kan zeggen dat God niet van humor houdt... somber. Maar we kunnen er ook het beeld in zien van een opstandig, ongelovig volk dat "God met ons" verwerpt en wil doden. President Macron deelt met de Griekse Thrasybulus zijn afwijzing door zijn volk. Na zijn eerste ambtstermijn, die zijn persoonlijkheid onthulde, wilde de meerderheid van de Fransen hem niet meer. Maar door God geschapen omstandigheden zorgden ervoor dat hij herkozen werd voor een tweede termijn. Aangezien de gevoelens van het Franse volk jegens hem niet veranderd zijn, blijft de slecht gekozen president gehaat door de meerderheid van de bevolking. Iedere intelligente man die op de hoogte is van de situatie, zou er goed op letten dit vijandige volk niet verder te irriteren. Hij gedraagt zich daarentegen met de arrogante autoriteit van een president die door zijn hele volk gekozen en gekozen is. " *De letter doodt, maar de geest geeft leven* ", zegt de Bijbel. Emmanuel Macron is inderdaad president naar de letter, maar hij is niet naar de geest, zoals blijkt uit de haat die de Franse arbeidersklasse jegens hem voelt, aan wie hij, bij gebrek aan een absolute wetgevende meerderheid, zijn beslissingen oplegt door middel van het systematische gebruik van artikel 49, lid 3.

Geloof, intelligentie en wijsheid

Dit zijn de drie pijlers van de verlossing die God voor ogen heeft.

Geloof: Waar geloof is het vertrouwen dat men in God stelt, dat wil zeggen, rekening houdend met al zijn Bijbelse openbaringen. En als zodanig krijgt dit vers, geciteerd in Hebreeën 11:6, zijn volle betekenis: " **Zonder geloof is het echter onmogelijk God te behagen ; want wie tot God komt, moet geloven dat Hij bestaat en dat Hij een beloner is voor wie Hem ijverig zoeken** . " Aan de andere kant veroordeelt dit vers, correct vertaald, Romeinen 6:23 de houding van twijfel: " *Maar wie twijfelt over wat hij eet, is veroordeeld, omdat hij niet uit overtuiging handelt. Al wat niet het product van overtuiging is, is zonde.* " Nu, in het oorspronkelijke Grieks is het woord dat met overtuiging is vertaald, het woord geloof. Sterker nog, de vertaler L. Segond gebruikt in dit vers terecht het woord overtuiging, wat het tegenovergestelde is van het woord twijfel. Want ik herinner me dat Paulus een zeer persoonlijke houding aanspreekt ten opzichte van vlees dat aan afgoden is geofferd, en hier alleen over dit onderwerp. Hij stelt dus niet de door God vastgestelde normen ter discussie, maar alleen de twee manieren waarop men reageert op dit vlees dat aan afgoden is geofferd. Zijn redenering is als volgt: wie een sterk geloof heeft, weet dat er slechts één ware God is; wat impliceert dat vlees door de heidenen tevergeefs aan niets wordt geofferd. Als zodanig geeft hij zichzelf toestemming om het te eten. Omgekeerd, wie het eten ervan als een belediging voor God ziet, oordeelt dat hij het niet mag eten. En Paulus oordeelt hem zwak in geloof, omdat hij gevangen blijft in vooroordelen die gebaseerd zijn op de letter van de Schrift en niet op de menselijke geest en de goddelijke Geest

die haar bezielen. Voor God en Paulus zijn beide gedragingen dus gerechtvaardigd in de mate dat elk van de twee typen gelovigen handelt in overeenstemming met wat hij als goed beschouwt. Daarom is het woord overtuiging perfect geschikt. Maar het kan het woord geloof niet overal vervangen, en alleen de context van het bestudeerde onderwerp rechtvaardigt het al dan niet. De beste manier om twijfel te vermijden, is ons oordeel te baseren op de schriftelijke uitspraken van de Bijbel, waarvan de lessen allemaal gericht zijn op het opbouwen van waar geloof. Door de geopenbaarde wil van God te vervullen, bestaat er geen risico meer om zijn wil verkeerd te interpreteren. En in Romeinen 14:6 zegt Paulus opnieuw: "*De een acht de een op de ene dag van de andere, de ander beschouwt hen allen als gelijk. Laat ieder ten volle overtuigd zijn in zijn eigen geest.*" Ook hier spreekt Paulus over een onderwerp dat betrekking heeft op de vrije meningsuiting die God aan elk van zijn schepselen overlaat, nadat zij de normen van zijn wetten hebben gehoorzaamd: "*Aanvaard de zwakke in het geloof en twist niet over meningen.*" Want waar geloof is niet afhankelijk van een meningsuiting, maar van gehoorzaamheid aan een geopenbaarde goddelijke wil. Dus, door het respect dat verschuldigd is aan de heilige sabbat, die door God als een heilige rustplaats is geheiligd, terzijde te schuiven, suggereert Paulus de mogelijkheid voor iedereen om zijn of haar geestelijk leven te organiseren op de eerste zes dagen van de week, die voor de Hebreeën van zijn tijd slechts door getallen werden gemarkeerd, volgens hun chronologische volgorde. De Grieks-Romeinse culturen waren vertegenwoordigd in Israël, met al hun heidense perversies waarbij elke dag gewijd was aan een grote astrale godheid. De Hebreeën moesten zich daarom beschermen tegen deze kwade invloed. En het is het christelijk geloof dat het gemakkelijkst door deze heidense perversie werd gewonnen, nadat het voor de heidenen was opengesteld.

Geloof is ook het tegenovergestelde van zien. Dit komt doordat de God die het geloof organiseert, zelf onzichtbaar is. God maakt zichzelf alleen zichtbaar voor de mensheid door middel van de Heilige Schrift, die de Bijbel vormt. En ook hier begint geloof met een zeer persoonlijke, individuele overtuiging van elk schepsel. Ieder van ons wordt uitgenodigd om deze vraag te beantwoorden: "Is wat de Bijbel zegt waar of onwaar?" Maar daar eindigt het niet, want we kunnen ook zeggen: "Is wat de Koran zegt waar of onwaar?" en zelfs: "Is wat de geschiedenisleraar zegt waar of onwaar?" Het is aan ieder mens om zijn eigen persoonlijke antwoord te geven, afhankelijk van zijn overtuigingen en het leven of de dood van zijn geloof. En het is zeker dat deze drie vragen hun volgelingen op aarde hebben en om hun overtuiging te versterken, zullen ze allemaal hun geloof moeten voeden door hun kennis van het onderwerp dat hen interesseert te verdiepen.

Wat mij betreft, ik koos de Bijbel en door mijn lezing en studie van de geschriften te verdiepen, voedde ik mijn geloof. En ik ben er nu zeker van dat de andere twee onderwerpen van ondervraging ijdel en ongefundeerd zijn. De historische verslagen die worden onderwezen, zijn niettemin zeer nuttig om de volgorde van de gebeurtenissen samen te vatten. Het niveau van historische kennis dat nodig is om de profetieën van Daniël en Openbaring te interpreteren, is niet erg hoog. God wilde zijn licht dus binnen het bereik van de kleinste van onze

aarde brengen. Waar geloof brengt de uitverkorenen tot het inzicht dat zij leven in menselijke samenlevingen die door God veroordeeld zijn om te verdwijnen, omdat zij ervoor hebben gekozen Hem te negeren en te verachten. En de reden voor deze keuze is hun karaktergelijkenis met zijn eerst geschapen tegenpool, die Satan, de duivel, werd; de eerste protestant tegen de multi-universele geschiedenis van het leven; de leider en gids van het rebellenkamp. Op de aarde van de zonde wordt dit rebellenkamp op vele manieren vertegenwoordigd, maar God geeft prioriteit aan het eerste in de geschiedenis van onze tijd: het Joodse volk zelf, dat Jezus Christus in Openbaring 2:9 en 3:9 zonder mysterie " *de synagoge van Satan* " noemt, omdat de historische gebeurtenissen die in de jaren 30 en 70 in Jeruzalem plaatsvonden hen rechtvaardigden. De term " *synagoge* " betekent vergadering in het Hebreeuws en wordt alleen voor Joden gebruikt. Dit eerste rebellenkamp behield niettemin een teken van geestelijke legitimiteit, omdat we, net als de duivel, dit vers uit Ezechiël 28:5 erop kunnen toepassen: " *U was volmaakt in uw wegen, vanaf de dag dat u geschapen werd, totdat er onrecht in u gevonden werd.* "

De tweede rebellenleider van onze tijd heeft deze legitimiteit niet, omdat God hem nooit "rechtvaardig in zijn wegen" heeft bevonden en zijn christelijke religieuze overheersing het resultaat is van een opname, een ontvoering, een schandelijke en bedrieglijke mystificatie. Het apostolische geloof was het slachtoffer van een krachtige en alomtegenwoordige religieuze intoxicatie als gevolg van de valse christelijke bekeringen die werden bevorderd door de vrede die keizer Constantijn I^{de} Grote in 313 aanbood. Dit gelovige geloof verdrong in een massa valse christenen verspreid over het Romeinse Rijk. En het is vanwege deze wijdverbreide afvalligheid dat God besloot dit valse christendom over te dragen aan een aardse Romeinse leider vanaf het jaar 538, het jaar van de ware stichting van de huidige pauselijke rooms-katholieke religie. God wilde zo zijn ware uitverkorenen, verspreid onder de valselijk bekeerde volkeren, een bewijs geven van de vloek van deze rooms-christelijke religieuze organisatie. De uitverkorenen erkennen te allen tijde alleen Jezus Christus als het onbetwistbare Hoofd van zijn Kerk. En voor deze uitverkorenen hebben pauselijke pretenties geen legitimiteit. In Daniël 8 zijn drie verzen voldoende voor God om de religieuze ontvoering van het Romeinse papisme samen te vatten: Vers 10: "Ze verhief zich zelfs tot het leger des hemels, wierp er een deel van het leger en de sterren ter aarde en vertrapte ze." Rome bekeerde zich tot het christelijk geloof en vervolgde haar heiligen. Vers 11: " *Ze verhief zich zelfs tot de legeraanvoerder, nam hem het voortdurende offer af en keerde de plaats, de basis van zijn heiligdom, om.* " De paus eigent zich de titel van hoofd van de Kerk van Christus toe, ontnemt haar priesterlijke plichten en werpt de basis van de leer van de apostolische waarheid omver, het symbolische beeld van haar tempel of heiligdom. Vers 12: " *De legeraan werd overgegeven met het voortdurende offer vanwege de zonde; de hoorn wierp de waarheid ter aarde en was voorspoedig in haar ondernemingen.* " Dit vers presenteert de synthese van de twee voorgaande verzen en herinnert zo aan de gevolgen, maar voegt op een zeer belangrijke manier de oorzaak van de vloek toe: "vanwege de zonde", dat wil zeggen, vanwege het verlaten van de praktijk van de heilige sabbat sinds 7 maart 321. En

God specificeert verder, ten behoeve van zijn uitverkorenen, dat Hij het zal laten werken tot het einde van de wereld: "*en slaagt in zijn ondernemingen* ."

Waar geloof is gebaseerd op respect voor Gods wil, zoals die in de hele Bijbel tot aan het einde der tijden tot uitdrukking komt. Het is daarom moeilijk om het samen te vatten of te beschrijven. Daarom is het noodzakelijk om te identificeren wat God vals geloof noemt, zodat de uitverkorenen de zonden die tegen Hem zijn begaan, niet herhalen. Hij schetst zo een soort samengesteld portret waarmee we vals geloof in al zijn aspecten moeten kunnen identificeren. Want afhankelijk van iemands spirituele gevoeligheid zijn sommige aanwijzingen duidelijk zichtbaar, maar andere veel minder. En het is op deze subtielere aanwijzingen dat de duivel het valse geloof bouwt dat "*een schijn van godsvrucht aanneemt, maar de kracht ervan verloochent* ", volgens 2 Timoteüs 3:5: "*... een schijn van godsvrucht heeft, maar de kracht ervan verloochent. Keer u van zulke mensen af.* " En waarop is ware godsvrucht gebaseerd? Op gehoorzaamheid, deze eigenschap die in absolute zin tegenover het opstandige en goddeloze karakter staat dat de mannen kenmerkt van wie de uitverkorenen zich moeten distantiëren.

Intelligentie

God eist het voor de uitverkorenen die Hij redt, zoals Daniël 12:3 leert: "***En de verstandigen zullen blinken als de glans van de hemel*** , en zij die velen tot gerechtigheid brengen, zullen blinken als de sterren, voor eeuwig en altijd. "; en Daniël 12:10: " *Velen zullen gereinigd, wit gemaakt en gelouterd worden; de goddelozen zullen goddeloos handelen, en geen van de goddelozen zal het verstaan, maar de verstandigen zullen het verstaan* . " In het licht van deze twee verzen zal "*intelligentie* " de uitverkorenen van de eindtijd kenmerken, ten behoeve van de laatste "herstellers van de breuken" die sinds 1843 zijn vastgesteld; aangezien deze breuken door Rome in de goddelijke wet zijn gemaakt, specificeert God: "***En zij die velen tot gerechtigheid brengen, zullen blinken als de sterren, voor eeuwig en altijd*** ." » Jesaja profeteert over deze herstellers van de breuk in Jesaja 12:13. 58:12-13: " *Uw volk zal de oude ruïnes herbouwen en u zult de oude fundamenten herstellen. U zult Hersteller van de Breuk worden genoemd, Herbouwer van Wegen, Bewoner van de Aarde. Als u uw voet van de sabbat afhoudt, van het doen van uw wil op mijn heilige dag, maar de sabbat tot uw vreugde maakt, om Jahweh te heiligen door Hem te verheerlijken, en Hem te eren door uw eigen wegen niet te volgen, uw eigen verlangens niet te volgen en ijdel te spreken, dan zult u vreugde vinden in Jahweh, en Ik zal u doen rijden op de hoogten van de aarde, en Ik zal u het erfdeel van uw vader Jakob doen genieten; want de mond van Jahweh heeft gesproken.* " De eerste vervulling van deze profetie betrof het Hebreeuwse volk dat terugkeerde uit de ballingschap in Babylon, maar een tweede vervulling was van toepassing op de terugkeer van de sabbat in het Adventistische geloof vanaf de herfst van 1844. In beide verbonden worden de heiligen in gevangenschap gebracht; in het oude verbond gedurende 70 jaar in Babylon, de Chaldeeuwse stad, en in het nieuwe, gedurende 1260 jaar onder de Romeinse pauselijke overheersing van de prostitutie "Babylon de Grote". Voor mensen, volgens het gezegde, "kan een boom het hele bos verbergen". Op spiritueel niveau verborg de "boom" van het oude verbond inderdaad voor de Joden het heilsplan dat door het "bos" van het nieuwe verbond

werd geopenbaard. En alleen God kende de dubbele vervulling van zijn inspiraties, geprofeteerd aan zijn dienaren, zijn profeten.

Deze lezing van Daniël 12 doet me eraan denken hoe God het de rol geeft van een synthese van de openbaringen van het hele boek Daniël, maar ook van die van de Apocalyps, die zeven eeuwen later door Johannes geïnspireerd zal worden. Want God zegt in vers 1: "*In die tijd zal Michaël opstaan, de grote vorst die de kinderen van uw volk terzijde staat; en er zal een tijd van benauwdheid zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk bestond tot op die tijd. In die tijd zal uw volk, dat in het boek geschreven staat, gered worden.*"

Gods grote plan schrijft de verlossing toe aan Michaël, de engel genaamd Jahweh, degene die tot Daniël spreekt. Het is belangrijk te begrijpen waarom het in Openbaring 12:7 nog steeds Michaël is, verfranst tot Michel, die de strijd tegen de duivel en zijn demonen aanvoert: "*En er ontstond oorlog in de hemel. Michaël en zijn engelen voerden oorlog tegen de draak. En de draak en zijn engelen voerden oorlog.*" Op deze manier geeft God de leugen prijs aan degenen die denken dat ze het zonder de sabbat en de gezondheidsvoorschriften die aan de Joden zijn geleerd kunnen stellen, door te beweren dat hij Jezus Christus is, wiens naam zelden in de hele Openbaring wordt genoemd, omdat God de voorkeur geeft aan zijn symbolische rollen, waaronder die van het Paaslam. Het algehele verlossingsplan werd aan Joden geopenbaard voor Joden naar het vlees en het nationale erfgoed tot aan Jezus Christus en vanaf zijn verzoenende dood, voor geestelijke Joden, door God aangenomen ten aanzien van bekeerde heidenen.

De Openbaring, met de donkere naam Apocalyps, is dubbel gericht tot de ware uitverkorenen die zich in de twee oorspronkelijke verbonden bevinden. De boodschappen en beelden die in deze goddelijke Openbaring worden gepresenteerd, zijn ontleend aan die welke in het oude verbond zijn geschreven. Ze zijn daarom perfect geschikt om herkend te worden door Joden van dit oude goddelijke verbond. Door Michaël te noemen in Openbaring 12:7, geeft God zijn uitverkorenen te kennen dat de naam Jezus een voorlopige naam is die hem aanduidt voor zijn rol als zoenoffer; voorlopig, maar niet minder belangrijk. Want het is onder deze naam van Jezus dat hij zijn uitverkorenen redt of niet redt. We beseffen dan hoe belangrijk het is om het hele heilsplan dat God heeft bedacht volledig te begrijpen, het te volgen en ons eraan aan te passen in al zijn opeenvolgende fasen die zich tussen de zondvloed en het einde van de wereld hebben voltrokken. Geestelijk of vleselijk, de uitverkorenen zijn slechts Joden die het volk van God vormen. En Daniël ontvangt deze boodschap: "*In die tijd zullen degenen van uw volk die in het boek geschreven worden bevonden, gered worden.*" Dat moment markeert de context van de glorieuze wederkomst van Jezus Christus, waarin de waarlijk uitverkoren Joden de gelegenheid zullen krijgen om de verlossing te erkennen die gebaseerd is op de verzoenende dood van Jezus Christus. Zowel raciale als spirituele Joden zullen het doelwit zijn van en bezorgd zijn over de dreiging die sabbatvierders uiteindelijk aan de dood zal blootstellen. Tot dat moment zullen vrome Joden het slachtoffer blijven van hun gehechtheid aan de traditie van hun vaders, zoals ze dat de afgelopen twee millennia hebben gedaan. Maar bij de wederkomst van Christus zullen niet al deze Joden zich bekeren, want net als bij christenen zijn er onder Joden ware en valse. Daarom zal

God vasthouden aan zijn eigen oordeel over elk van zijn schepselen, wiens naam al in zijn boek des levens geschreven staat.

We lezen opnieuw in Daniël 12:2: " *En velen van hen die slapen in het stof van de aarde, zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven, anderen tot versmaadheid en eeuwige afschuw.* " In dit vers, zonder de details te ontwikkelen die Openbaring 20 zal onthullen, profeteert de Geest het principe van de twee opstandingen die volgens Openbaring 20:3-4-5-6-7 door " **duizend jaar** " gescheiden zullen zijn. Dit detail is opmerkelijk: God stelt " *eeuwig leven* " niet tegenover " *eeuwige* " dood, maar " *eeuwig leven* " tegenover " *eeuwige smaad* ". Dit komt omdat de dood een overgang is van het geschapen leven naar het niets; dit is wat de Bijbel er altijd over leert. " *Smaad* " is, na het oordeel van " *de tweede dood* ", het enige dat van de goddelozen zal overblijven in de vorm van eeuwige, slechte herinneringen voor de uitverkorenen die in de eeuwigheid zullen overleven.

Het valse rooms-katholieke geloof heeft massa's ertoe gebracht te geloven dat "geestelijk gehandicapte" wezens automatisch door God werden ontvangen en gered. Het belang dat het aan intelligentie hecht, bewijst het tegendeel en ontmaskert verder het kamp van duivelse leugens dat ernaar streeft zoveel mogelijk slachtoffers te misleiden en te doden. Toen Jezus verklaarde: " *Zalig de armen van geest, want hun behoort het koninkrijk der hemelen!* ", specificieerde hij niet dat hij sprak over de "Geest" van de levende God, en allen die niet de intelligentie bezitten om dit te begrijpen, hebben de transcriptie "geest" aanvaard, die ook de geest van de mens kan aanduiden. Het is daarom alleen intelligentie, de ware intelligentie, die de interpretatie van dit woord "Geest" stuurt. En wat kon de mensheid verwachten van de leer van de intrigerende Vigilius, de eerste paus die onder deze titel in de zetel van Rome werd geplaatst, eerst in het Lateraans Paleis, daarna in Vaticaanstad buiten Rome? Deze plaats in het Vaticaan werd gekenmerkt door de aanwezigheid van een tempel gewijd aan Aesculapius, de Romeinse god in de vorm van een " *slang* ". God gaf ons dus een teken dat deze verzen uit Openbaring 12:14-15 rechtvaardigt: " *En aan de vrouw werden twee vleugels van een grote arend gegeven, om naar de woestijn te vliegen, naar haar plaats, waar zij gevoed wordt, een tijd en tijden en een halve tijd, **buiten het gezicht van de slang.** En de slang wierp uit zijn bek water als een vloed, achter de vrouw aan, om haar door de vloed te laten meesleuren.* Reeds kwamen er " **hooghartige woorden** " uit de " *mond* " van het pausdom van het Vaticaan, gesymboliseerd als een " **kleine hoorn** " in Daniël 7:8: " *Ik lette op de hoorns, en zie, er kwam nog een kleine hoorn op uit het midden ervan, en daarvoor werden drie van de eerste hoorns uitgerukt; en zie, daarin waren ogen als mensenogen, en een mond die grote woorden sprak.* "

Intelligentie werd niet alleen door God aan de mensheid gegeven, want ook in het dierenrijk vinden we intelligente wezens. Daarom moet de mens slechts als een bezielde wezen worden beschouwd, zo niet als een dier. Wat de mens werkelijk van het dier onderscheidt, wordt aangegeven in dit vers uit Prediker 3:11: " *Hij maakt alles goed op zijn tijd; **Hij heeft de eeuwigheid in hun hart gelegd**, hoewel de mens het werk dat God doet, niet van het begin tot het einde kan begrijpen.* " Dit is tenminste één ding dat God geen enkel dier heeft gegeven.

En het tweede is het vermogen om goed en kwaad te beoordelen; iets wat geen enkel dier kan, omdat de angst die een hond, kat of ander huisdier voor zijn baasje heeft, gebaseerd is op de intonatie van zijn stem die tederheid, zachtheid of woede uitdrukt, en niet op de woorden die door die baas worden gesproken. Door middel van training kan het dier er echter in slagen een verband te leggen tussen een gesproken woord en een uit te voeren taak. Onze mensheid reageert op dezelfde manier, maar dan door een veelheid aan woorden te beheersen die een taal vormen. Nu vraagt God van zijn uitverkorenen dat zij zich inwijden in de taal van de hemel. Hiervoor is uiteraard intelligentie nodig, maar ook wijsheid, de hoogste goddelijke gave.

Wijsheid

Het wordt gekenmerkt door het gebruik van intelligentie voor subtiliteiten die door God worden geopenbaard. Tijdens zijn aardse bediening sprak Jezus tot het Joodse volk in gelijkenissen, een taal die hermetisch was voor de eenvoudig bezielde mens. Maar deze taal sprak tot hen aan wie God wijsheid had gegeven. En het moet erkend worden dat geen van de twaalf geselecteerde apostelen deze onmisbare wijsheid bezat. Want Jezus selecteerde hen uit behoeftige en ongeschoolde mensen, dit vrijwillig om hen rechtstreeks zelf te trainen en te onderwijzen. Door hun met name de verborgen betekenis van zijn gelijkenissen uit te leggen, liet Jezus hen begrijpen hoe een beeld een boodschap kan overbrengen die toe te schrijven is aan verschillende maar vergelijkbare situaties. Deze zin voor het ontcijferen van beelden heeft niets intellectueels en de schriftgeleerden en farizeeën van gisteren en vandaag waren en zijn nog steeds te intellectueel om hun interesse te schenken aan vergelijkende beelden. Jezus vergeleek zijn uitverkorenen niet zonder reden met kinderen, want ondanks de schijn van zijn leeftijd blijft de volwassene voor God een ouder wordend kind, maar desalniettemin een kind. Want God vindt in het kind wat de volwassene daar vindt: vertrouwen, gehoorzaamheid, afhankelijkheid en genegenheid in de beste gevallen, maar ook ongehoorzaamheid, tegenspraak en rebellie in de slechtste andere gevallen. Wijsheid berust niet op menselijke instructie, en God kan lachen als Hij mensen zich als "wijs" ziet voordoen. Alleen hij aan wie God wijsheid geeft, is deze term waardig, en Hij geeft haar niet onvoorwaardelijk. Wijsheid opent de toegang tot de taal van de hemel, die voor andere mensen gesloten is. Daarom geeft God haar alleen aan dienaren die Hij waardig acht op basis van het getuigenis van de werken die hun geloof voortbrengt. Jezus zei: "*Wie heeft* , zal meer krijgen." Zo neemt wijsheid toe in hen die haar eren en beschouwen als het kostbaarste geschenk dat God zijn uitverkorenen op de aarde van zonde kan aanbieden. Want deze waardering zelf vormt een embryo van de wijsheid die God zal doen groeien. Menselijke intelligentie en wijsheid, evenals het intelligente instinct van het dier, zijn gebaseerd op en leiden tot hetzelfde doel: dat van het instinct tot zelfbehoud. Wetende dat zijn leven wordt bedreigd, heeft elk levend wezen de reflex om het te beschermen, en daarom is het tot alles bereid. Degene die wordt aangevallen, verdedigt zichzelf en valt op zijn beurt zijn aanvaller aan wanneer dat nodig is. Maar verstoken van wijsheid, denkt de bezielde mens er alleen aan zich te verdedigen tegen de tegenstander die zijn ogen zien en als zodanig identificeren. Op spiritueel niveau is hij volledig ongewapend en

kwetsbaar, omdat zijn tegenstander onzichtbaar is. In tegenstelling tot hem, identificeert de uitverkorene, door zijn wijsheid en levende geloof, de onzichtbare aanvaller tegen wie de Geest van God hem waarschuwt, en zo kan hij zijn verdediging en bescherming opbouwen door ze te verkrijgen van God, de bron van alle wijsheid en de krachtigste van alle verdedigers en beschermers.

Wijsheid biedt de door God uitverkoren en gezegende mens daarom een derde relationele dimensie; de eerste twee zijn, parallel daaraan, de visuele relatie en de auditieve relatie die de normale mens kenmerken. Het spreken van de taal van de hemel en het begrijpen ervan maakt de aardse uitverkorene tot een authentieke burger van het koninkrijk der hemelen. Want deze goddelijke wijsheid is een geschenk van God, gegeven in afwachting van het vertrek van de aarde van zonde, naar de hemel, waar Jezus gedurende 6000 jaar aardse leven een plaats heeft bereid voor al zijn uitverkorenen.

We lezen in Openbaring 17:9-10-11: "**Hier is het verstand dat wijsheid heeft** . *De zeven koppen zijn zeven bergen, waarop de vrouw zit. Het zijn zeven koningen: vijf zijn gevallen, en één is er, en de andere is nog niet gekomen, en wanneer hij komt, moet hij een korte tijd blijven. En het beest dat was en niet is, is zelf de achtste koning, en is uit de zeven, en gaat ten verderve.* " God presenteert hier de basis van een raadsel dat alleen zijn wijsheid kan ophelderen. Hij past hier hetzelfde principe toe dat Hij toepaste op zijn apostelen, aan wie het was toegestaan de uitleg van Jezus' gelijkenissen te ontvangen, terwijl het de rest van het Joodse volk niet was toegestaan. De beste bescherming van de goddelijke waarheid berust op het feit dat Hij de gedachten van al zijn ontelbare schepselen beheerst en leidt. Ook kan het goddelijke verbod niet worden overtreden door de opstandige mens, voor wie het goddelijke mysterie tot aan zijn dood een onbegrijpelijk mysterie moet blijven. Aan de basis van de ontcijfering van dit raadsel ligt een verduidelijking die Jezus aan Johannes gaf in vers 7: "*En de engel zei tot mij: Waarom verbaast u zich? Ik zal u het geheim vertellen van de vrouw en van het beest dat haar draagt, het beest met de zeven koppen en de tien horens.* " Alleen dit vers stelt ons in staat de context te definiëren die als basis dient voor het hierna voorgestelde raadsel. De context van verwijzing is daarom die van de tijd van Johannes, dat wil zeggen die van de eerste lezers van deze openbaring. En deze context is die van het keizerlijke Rome, dat in het raadsel de zesde "**koning** " of overheersende regime vertegenwoordigt, dat wordt aangeduid door de verduidelijking "**er bestaat één** ". In deze context regeren de Romeinse keizers vanuit Rome, maar onder de "**zevende koning** " of het "zevende regime" zal de Romeinse keizer vanuit het Oosten regeren, Constantinopel voor Constantijn en zijn opvolgers na 313, het Exarchaat van Ravenna voor keizer Justinianus in 538. Tijdens deze "**zevende** " Romeinse regering wordt de stad Rome verlaten door haar keizers en achtereenvolgens binnengevallen door drie binnenvallende barbaarse volkeren die door het Romeinse Rijk zijn verslagen: de Herulen in 476, de Vandalen in 534 en de Ostrogoten die uit Rome worden verdreven in 538, dat wil zeggen, de drie horens die neergelaten worden voor de kleine horens van Dan. 7:8: "*Ik lette op de horens, en zie, een andere kleine horen kwam op uit het midden ervan, en drie van de eerste horens werden ervoor uitgerukt ; en zie, hij had ogen als mensenogen en een mond vol verwaandheid.* " De Goten kwamen

allemaal uit Noord-Europa, en hierin vinden we, toegepast op het ontrouwe christelijke Europa, wat er al gebeurde met het ontrouwe Israël in het Oude Verbond; de geprofeteerde indringer kwam ook altijd uit het Noorden.

Het raadsel voorspelt vervolgens de Romeinse pauselijke heerschappij die in Rome werd gevestigd na de bevrijding van de Ostrogoten in 538, en zegt daarover: "*En het beest dat was en niet is, is zelf een achtste koning, en is een van de zeven, en gaat naar het verderf.*" De historische vervulling plaatst de Romeinse pauselijke vestiging effectief in de tijd van de zeven genoemde Romeinse regimes en door zijn strikt religieuze karakter, de "**achtste "koning" van** dit raadsel, een "**koning**" zegt "**anders**", in Dan. 7:24: "*De tien horens zijn tien koningen die uit dit koninkrijk zullen opstaan. Na hen zal er een ander opstaan, die van de eerste zal verschillen*, en hij zal drie koningen onderwerpen." En bovendien specificiert Dan. 8:23 over hem: "*Aan het einde van hun heerschappij, wanneer de zondaars verteerd zijn, zal er een koning opstaan, schaamteloos en sluw.*" Iedereen kan zien hoezeer de pauselijke pracht en praal inderdaad gebaseerd is op de kunstmatigheid en de luxueuze verschijning van de kleding van zijn geestelijken, zijn kardinalen en zijn bisschoppen en zijn verleidelijke verering van de "*god van de vestingen*" uit Dan. 11:38, of versterkte gebouwen, die zijn kathedralen vormen waarvan de steeds hogere en scherpere torenspitsen wijzen naar de goddelijke heerschappij van de hemel: "**Maar hij zal de god van de vestingen op zijn voetstuk eren ; aan deze god , die zijn vaders niet gekend heeft, zal hij hulde brengen met goud en zilver, met edelstenen en Kostbare dingen.**" ; dit ging gepaard met de "**arrogante**" houding van pauselijke minachting voor de waarheid die in de Heilige Bijbel wordt geopenbaard. U kunt dus begrijpen aan wie de brand die de hoofdtoren en het dak van de kathedraal "Notre Dame de Paris" verwoestte, toegerekend moet worden; elk van deze termen vormt een oorzaak van goddelijke toorn die God nauwelijks kan bedwingen. "Het beest gaat naar de ondergang" specificiert het raadsel, wat Daniël 7:11 bevestigt door te zeggen: "**Ik keek toen, vanwege de arrogante woorden die de hoorn sprak ; en terwijl ik toekeek, werd het dier gedood en zijn lichaam vernietigd, aan het vuur overgegeven om verbrand te worden .**" Openbaring 17:16-17 bevestigt dit door te zeggen: "**De tien hoorns die u zag en het beest zullen de hoer haten, zullen haar uitkleden en naakt maken, zullen haar vlees eten en haar met vuur verteren.** Want God heeft het in hun harten gegeven om zijn wil te doen en eensgezind te zijn, en hun koninkrijk aan het beest te geven, totdat de woorden van God vervuld zullen zijn . » Openbaring 19:20 profeteert verder over deze uiteindelijke straf van het beest: « *En het beest werd gegrepen, en met hem de valse profeet die tekenen voor zijn aangezicht had gedaan, waardoor hij hen had misleid die het merkteken van het beest hadden ontvangen en hen die zijn beeld hadden aanbeden. Zij werden beiden levend geworpen in de poel van vuur, die brandde van zwavel .* » Voor deze vernietiging zal het echter nodig zijn om te wachten tot het einde van het zevende millennium, zodat bij het laatste oordeel de aarde haar uiterlijk zal aannemen van « *een poel van vuur en zwavel* » geprofeteerd door de huidige sporadische activiteit van de vulkanen verspreid over de aarde; het ondergrondse magma zal dan over de hele aarde worden verspreid, waarbij het water uit de zeeën wordt verwijderd.

Aan deze goddelijke wijsheid dank ik mijn begrip van de goddelijke mysteries, waarvan ik u de uitleg geef. Zegen daarom met mij deze glorieuze wijsheid van de levende God, want zij bouwt uw en mijn heil op.

Leven zonder instructies

Ik keer vandaag terug naar het onderwerp van de fysieke en mentale gezondheid van de mens, omdat deze dingen hun welzijn bepalen. Hoewel het vleselijke leven nog maar zeven jaar te gaan heeft, laat onze goddelijke Vader in Christus me de oorzaken van ons lijden, die zich tijdens ons leven manifesteren en opdringen, inzien en identificeren. Ik was bijna tachtig en had deze dingen graag vanaf mijn geboorte willen begrijpen, maar zoals alle mensen kwam ik het leven binnen zonder de instructies ervan te kennen, en vóór mij hadden mijn ouders het ook niet van hen meegekregen. Ze konden me daarom niets overdragen en God, de enige die alles wist en het antwoord op alles had, wachtte tot ik volwassen was om tot me te spreken en me te onderwijzen. De prioriteit van zijn boodschap was het beantwoorden van de drievoudige vraag: "Wie ben ik, waar kom ik vandaan, waar ga ik heen?" Ik ben een levensadem en een levende geest, ik kom uit het niets en ik ga de eeuwigheid tegemoet die in Jezus Christus wordt aangeboden.

Om te begrijpen wat we worden, moeten we onze hele levensloop teruglopen. Die begint in de baarmoeder van onze moeder, in haar baarmoeder, waar we drijven in de vloeistof van de placenta. En dit detail is uiterst belangrijk voor het begrijpen van de rest van onze evolutie. Het voordeel van dit interne baden is dat het de menselijke embryo in staat stelt zich harmonieus te ontwikkelen, aangezien het gehele oppervlak van het in aanbouw zijnde lichaam niet wordt blootgesteld aan enige druk die de celontwikkeling zou kunnen belemmeren. Het programma in het DNA van ons genoom wordt zo probleemloos uitgevoerd, mits het lichaam geen schade ondervindt doordat het om de navelstreng wordt gewikkeld die het verbindt met de voedingsorganen van zijn moeder. Na de weeën van de bevalling treedt het kind het aardse leven binnen en ademt lucht. Maar wat verandert er voor hem in deze fase van zijn leven! Hij ontdekt de gevolgen van de wet van de aardse zwaartekracht en kan spijt krijgen van de omstandigheden in zijn vorige leven, waar zijn lichaam in extreme zachtheid dreef. Het is deze ervaring, geschreven in ons onbewuste geheugen, die het gevoel van welbehagen rechtvaardigt dat we verkrijgen in een bad met water, waar ons naakte lichaam zich opnieuw kan bevrijden van de wet van de zwaartekracht. Want het leven binnengaan bestaat uit het geconfronteerd worden met talloze wreedheden. En al het voelen van de zwaarte van ons lichaam, het voelen van de hitte of de kou, het voelen van de wrijving van kleding op de huid, zoveel agressies waaraan het pasgeboren kind zich moet aanpassen! Een geboortetechniek dompelt de pasgeboren baby onder in een klein badje waarin hij nog even naast zijn moeder kan drijven. Zo wordt de baby tijdelijk gerustgesteld en wordt zijn overgang naar het leven en zijn beperkingen verzacht. Maar uiteindelijk moet het kind het leven onder ogen zien dat op de aarde van zonde is

gegeven en verantwoordelijk is voor al zijn wrede agressies, die slechts de gevolgen zijn van de vloek die de hele menselijke soort treft.

Wat zou de gebruiksaanwijzing voor het aardse leven van de mens zeggen? Er is één fundamenteel ding om te weten, en dit ding, vele jaren geleden, liet God me het opschrijven in de tekst van een lied dat ik componeerde. Hier zijn de woorden: "Gewoonte is een wet waaraan je niet kunt ontsnappen, en wanneer je denkt dat je erin geslaagd bent, beheerst het je meer dan ooit. Satan houdt je vast, hij houdt je goed vast." Destijds schreef ik dit principe toe aan verschillende drugs, de minder sterke, cafeïne uit koffie, nicotine uit tabak, alcohol, en de sterkere, opium, cocaïne en andere. Ik zag toen alleen wat duidelijk werd in de huidige gebeurtenissen van de mensheid. Vandaag onthul ik minder voor de hand liggende, maar toch zeer schadelijke dingen, die door gewoonte worden gecreëerd. In de derde dimensie lijdt ons fysieke lichaam voortdurend onder de gevolgen van gewoontes die, voortdurend vernieuwd, gevolgen hebben van stoornissen, ziekten en disfunctie van onze belangrijkste organen. Dus op de banken van zijn school, waar hij vele uren doorbrengt, bevordert het kind, ineengedoken over zijn bureau, de afronding van zijn wervelkolom, die zal veranderen in scoliose met alle rugpijn die deze ziekte kan kenmerken, die, indien niet behandeld, met de leeftijd zal verergeren. Ik heb al gesproken over de manier van slapen, en ik moet hierop terugkomen omdat ik vandaag weet dat ik de gevolgen heb ondervonden van de gewoonte om op mijn zij te slapen, met het hoofd rustend op een kussen. Ik ontdekte mijn afhankelijkheid van deze gewoonte, omdat ik de grootste moeite heb om op mijn andere zij in slaap te vallen, of erger nog, op mijn rug. Toch lijkt deze positie op de rug het meest gunstig om misvormingen van ons lichaam en ons gezicht te voorkomen. Omdat slapen op de zij de huidweefsels aan de kant van het gezicht die op het kussen rust, samendrukt. En dan begrijp ik waarom mijn linkeroogleden minder opengaan dan mijn rechteroogleden. Ogen ontwikkelen zich namelijk onder heel andere omstandigheden; het rechteroog ontwikkelt zich vrij, terwijl het linkeroog, samengedrukt door het kussen, elke nacht urenlang in een verstopte toestand blijft die de ontwikkeling ervan verstoort. Onze nachten veroorzaken scheelzien en de langzame en progressieve vervorming van onze fysionomie. Een constant ingedrukt oog vervormt zichzelf en deze hernieuwde druk kan ovalisatie van het oog en de lens veroorzaken, wat leidt tot astigmatisme; wat mij zorgen baart. Ons lichaam heeft daarom het ongelukkige nadeel dat het zich snel kan aanpassen aan een nieuwe gewoonte die het aanneemt, simpelweg door de frequentie van de herhaling van de beoefening. Maar de fase van het veranderen van de gewoonte is erg moeilijk te bereiken. Onze natuur vraagt niets meer dan de sleur te volgen die door de aangeleerde gewoonte is getekend. Mijn verlangen om op mijn rug te slapen resulteerde in urenlang wakker blijven zonder te slapen, aan het einde waarvan de slaap uiteindelijk kwam met grote broosheid, dromen en een vroeg ochtendontwaken in een staat van vermoeidheid. Zo'n resultaat is teleurstellend, maar volledig voorspelbaar. Omdat ik weet dat ik er een tijdje op zal moeten staan om van slapen op mijn zij naar slapen op mijn rug te gaan slapen, maar de uitdaging rechtvaardigt de inspanning die nodig is, omdat ik er enorm naar verlang om mijn linkeroog te bevrijden van de nachtelijke druk die het verstopt.

Naarmate we groeien en ouder worden, komen we ook aan, wat onze wervelkolom ondersteunt. En als onze nekwervels bij het staan alleen het gewicht van ons hoofd dragen, geldt dat niet voor onze lendenwervels, die het gewicht van ons hele bovenlichaam dragen. Daarom moeten we er absoluut voor zorgen dat onze wervelkolom zich in de meest gunstige nachtpositie bevindt, en het valse comfort van zachtheid en flexibiliteit vermijden. Want tijdens onze slaap ontspannen al onze spieren en pezen en is ons hele lichaam onderworpen aan de vreselijke wet van de zwaartekracht; het zakt door en past zich aan de ondersteuning aan, waarbij het zijn volledige vorm aanneemt, gunstig of ongunstig. Daarom is deze periode van nachtrust, die "de kleine dood" wordt genoemd, herstellend of destructief, afhankelijk van de invloed ervan op onze gezondheid op korte en lange termijn. Deze dagelijkse periode van bewusteloosheid neemt een derde van ons bestaan in beslag, wat aanzienlijk is en een goede plaats geeft in de gebruiksaanwijzing van ons leven. Met kennis van de behoeften van ons lichaam en zijn bot- en spierstructuur kan ieder mens het type beddengoed kiezen dat hij nodig heeft, dat stevig moet blijven en in geen geval te zacht mag zijn. Maar hoe dan ook, om onze ware onafhankelijkheid te behouden, moeten we vermijden om op veel gebieden ten prooi te vallen aan de afhankelijkheid van gewoonte. Gewoonte bindt ons met ketenen die moeilijk te verbreken zijn. De werkelijk vrije mens profiteert van het vermogen om zich snel aan elke situatie aan te passen, en ik geef u dit getuigenis, zoals ervaren door Jezus Christus en zijn apostelen. De avond voor zijn arrestatie bereidde Jezus zich voor om zijn laatste nacht door te brengen op de Olijfberg, met uitzicht op Jeruzalem. Overmand door de vermoeidheid die hij gedurende de dag had opgebouwd, hadden zijn apostelen slaap nodig, zoals hun gewoonte was, en pas na zijn arrestatie begrepen ze hoe graag Jezus gewild zou hebben dat ze hem zouden bijstaan en steunen in zijn laatste momenten van vrijheid. Er is niets legitiemer dan de behoefte om te slapen, maar die nacht kreeg deze gewoonte een wrede betekenis voor onze Heiland, die zo beroofd werd van de broederlijke steun van zijn apostelen, van wie Hij zoveel hield. Ik heb persoonlijk slapeloze nachten gehad om het licht te delen dat God me liet ontdekken. De ijver en het geluk om dit goddelijke licht bekend te maken, hielden me wakker en ik leerde hoe noodzakelijk het is om nergens afhankelijk van te zijn: slaap of welke andere gewoonte dan ook.

Onbewust van de regels van het leven, generatie na generatie, hebben mensen hun kinderen geleerd zich te conformeren aan gewoonten waarvan ze onbewust slaven zijn geworden. Mijn eigen moeder was een typisch voorbeeld van dit type, en ik was het tegenovergestelde. Haar leven was als een uurwerk, terwijl het mijne vrij en onafhankelijk bleef. We hadden er daarom grote moeite mee om het eens te worden, omdat onze gedragingen zo verschillend waren. Maar zij hield van de waarheid van de Heer en sliep in vrede en verlossing, nadat ze de nieuwe profetische inzichten had ontvangen die God mij liet ontdekken en kennen. Onze verschillen waren vleeselijk en scheidden ons alleen op de aarde van de zonde. In het komende koninkrijk van God zullen deze vleeselijke omstandigheden niet langer bestaan, en zal alleen de liefde voor de waarheid van de Heer overblijven in de gedachten van de engelen die we zullen zijn geworden.

Gewoonten hebben betrekking op het ritme van ons eten. En ik herinner me het oude gezegde: "Je moet eten om te leven, niet leven om te eten." Eten om te leven houdt het lichaam in leven en in goede conditie; leven om te eten leidt tot obesitas en hormonale onevenwichtigheden, die in het ergste geval fataal zijn. Een ander gezegde luidt: "Wie slaapt, dineert." En het is waar dat het lichaam bij fysieke vermoeidheid meer vitaliteit terugkrijgt door een goede slaap dan door een maaltijd. Bovendien veroordeelt dit gezegde, "Wie slaapt, dineert", terecht de maaltijd die voor het slapengaan wordt genuttigd. De goede gezondheid van onze hele ziel vereist de voeding die nodig is en nodig is om al onze fysieke en mentale functies te garanderen, zonder ons lichaam te overbelasten. En door dit principe te volgen, heb ik tot op de dag van vandaag dezelfde lengte en hetzelfde gewicht behouden als sinds mijn volwassenheid. Ik heb geen onnodig vet, geen overgewicht en ik gebruik geen medicijnen, en dat alles dank ik aan het verlichte advies van onze Heer God. Nadat ik sinds 1970 de voordelen van vegetarisme heb ontdekt en beoefend, op een nette manier, door het getuigenis van een vriend die het met onbetwistbare resultaten beoefende omdat hij bodybuilder was, heb ik deze manier van eten religieus gevolgd sinds 1980, het jaar van mijn doop in de Zevendedagsadventistenkerk van Valence-sur-Rhône, in Frankrijk. Deze vriend was zelf een jaar vóór mij Zevendedagsadventist geworden. Door het lezen van het boek Genesis en de aangehaalde goddelijke voedingsvoorschriften kon ik begrijpen hoe God mij fysiek had voorbereid voordat Hij mij geestelijk onderrichtte, wat de uitspraak "een gezonde geest in een gezond lichaam" bevestigde, die God transformeert tot "een heilige geest in een heilig lichaam", want het is tot " **heiligheid** " of " **heiliging** " dat Hij ons in Jezus Christus roept, samen met alle andere zondaars die erfgenamen zijn van de erfzonde. Hij roept allen op die ware vrijheid willen vinden door bevrijd te worden van de slavernij van de zonde, waarin mensen gevangenen zijn van slechte gewoonten die door menselijke wetten worden omgezet in gelegitimeerde en gelegaliseerde gebruiken en tradities. Om deze collectieve vloeken te weerstaan en eraan te ontsnappen, moeten de uitverkorenen in Christus vrij en onafhankelijk blijven, wetende dat hun redding en bescherming op aarde alleen van God afhangen, en van Hem alleen. Ware vrijheid is de enige manier om voor God te getuigen tegen de zonde die Hij Zijn tegenstanders in het vijandelijke kamp toerekent. Maar om zonde te weerstaan, moet deze perfect geïdentificeerd worden, en dit is het doel dat Hij aan zijn profetische openbaringen gaf. Kennis van de levensinstructies betreft evenzeer de waarheden van het geloof als de identificatie van de slechte gewoonten van onze nachtrust. Het leven kan niet ontleed worden; het vormt een geheel dat alle denkbare onderwerpen omvat. Door ons te scheppen, is God de schepper van alles wat ons vertegenwoordigt als een individuele ziel, bestaande uit een lichaam en een geest. Ons lijden wordt door Hem gedeeld, maar het laat ons begrijpen dat oorzaken onvermijdelijke gevolgen genereren. Als een kind niet leert wat vuur is, kan het zich in het vuur werpen en verbranden. We weten hoe weinig er naar het advies van anderen wordt geluisterd, terwijl de lessen die we persoonlijk ervaren pijnlijk zijn, maar wel worden ontvangen en vastgelegd in ons geheugen en onze intelligentie. Daarom worden we geboren zonder de instructies voor het leven te kennen... we moeten het ontdekken door ervaringen die we in

ons eigen vlees en geest hebben meegemaakt. En dan mogen we niet vergeten dat we geboren worden onder de vloek van het vlees en dat onze overgang naar het aardse leven slechts een fase van selectie voor het eeuwige leven vertegenwoordigt, waarin het risico op kwaad niet langer bestaat. Het kwaad en het lijden dat gepaard gaat met het leven op aarde in zonde, hebben als enig doel ons te doen verlangen naar het volmaakte hemelse leven zonder enig kwaad. Daarom verklaart de Geest in Openbaring 21:4 over de uitverkorenen die gered worden bij de wederkomst van Jezus Christus: "*Hij zal alle tranen uit hun ogen wissen, en de dood zal er niet meer zijn, geen rouw, geen gewezen, geen pijn, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan.*" En de tijd dat deze omstandigheden zich zullen voordoen, ligt nog maar zeven jaar voor ons.

De wereldwijde situatie eind maart 2023

President Poetin, de leider van Rusland, verwelkomde de president van de Volksrepubliek China, de heer Xi Ji Ping, met grote eer op een officieel bezoek. Tegelijkertijd ontving Rusland Afrikaanse presidenten, iets waar de westerse media geen aandacht aan wilden besteden. Sterker nog, tot dan toe wilde het westerse kamp geloven in de mogelijkheid van Chinese neutraliteit, bewegend dat commerciële belangen voorrang hadden op politieke betrokkenheid. Het is waar dat China zich in een door China voorgesteld vredesplan voor het conflict tussen Rusland en Oekraïne vóór vrede toonde zonder partij te kiezen. Het verborg echter niet dat het een speciale band heeft met het Russische volk. Op 30 maart toonden beelden echter een Chinese president die zijn militaire leiders aanspoorde zich voor te bereiden op de strijd tegen een mogelijke aanvaller. Het militaire budget zal 7% van het BBP bereiken; dit vertegenwoordigt een enorme militaire investering. China bereidt zich daarom ook voor op oorlog, ongetwijfeld met het oog op de herovering van het eiland Taiwan. In deze context zal Emmanuel Macron echter naar China reizen, vergezeld door Ursula von der Leyen, voorzitter van de Europese Commissie. Het lijkt geen twijfel dat de Europese autoriteiten zullen proberen de Chinese president ervan te overtuigen geen wapens aan Rusland te leveren, en wellicht zullen ze, zoals gebruikelijk, hun verzoek vergezeld laten gaan van dreigementen met sancties die door het hele westerse kamp tegen China zouden worden opgelegd. En hier dreigt een ernstige beoordelingsfout het tegenovergestelde te veroorzaken van wat ze willen bereiken. Want in feite wil het Westen China verbieden om met Rusland te doen wat ze zelf met Oekraïne doen, op basis van de legitimiteit van hun westerse wetgeving die door de VN is aangenomen. Maar Europeanen lijken zich niet bewust te zijn van hun afhankelijkheid van China, omdat ze niet langer alleen van Russisch gas zouden worden beroofd, maar van alles wat China produceert en importeert in Europa om zo'n 300 miljoen inwoners uit te rusten. Want Europa wordt simpelweg uitgerust met Chinese productie die arriveert in rijen vrachtschepen, vier verdiepingen hoog beladen met metalen containers. Zonder China zou Europa zestig jaar teruggaan, behalve dat het niet langer de bedrijven zou hebben die destijds rijk waren. De situatie zou dus slechter zijn dan alle

bedrijven die het ooit is tegengekomen. Wat China betreft, het heeft de mogelijkheid om handel te drijven met het Oosten, het Midden-Oosten en Afrika. En gezien de bevolkingsdichtheid van ongeveer 1 miljard 400 miljoen inwoners, heeft het land nog veel werk te verzetten om zijn eigen bevolking, die nu dankzij het Westen over alle technische middelen beschikt om in zijn behoeften te voorzien, uit te rusten. Dat gezegd hebbende, rijst de vraag: hoe zal Xi Ji Ping reageren op een dreiging van westerse sancties? Ik denk dat hij zal doen alsof hij handelsbetrekkingen met het Westen wil onderhouden, maar hij zal zich nergens toe verbinden en, min of meer verborgen, Rusland van wapens voorzien. Het Westen zal zijn daden ontdekken en gedwongen worden om zelf het enige mandje te breken waarin het al zijn eieren had gelegd. En deze bedorven economische omelet zal leiden tot onrust en irritatie onder de Europese bevolking, faillissementen, interne conflicten, hongersnoden en sterfgevallen.

Ook westerlingen maken zich zorgen over de militaire steun die de Noord-Koreaanse president Kim Jong-un aan Rusland heeft verleend. Hij maakt er geen geheim van dat hij Rusland wil helpen tegen het westerse kamp, waarin hij, naast Amerika, de partner van Zuid-Korea, zijn chronische aartsvijand vindt.

Japan heeft op zijn beurt besloten zich te herbewapenen en biedt al officiële steun aan Oekraïne, dat op zijn beurt door Amerika wordt gesteund.

Tot slot uit de heer Loekasjenko, president van Wit-Rusland, zijn angst voor een escalatie die tot een nucleaire oorlog zou leiden. Zijn officiële boodschap roept op tot het zoeken naar vrede door middel van onderhandelingen om een escalatie te voorkomen, en deze boodschap begint met de woorden: "Ik neem het risico om te zeggen... enz." Hij neemt een risico met zijn vriend Poetin, die hem politiek en militair steunt. Maar tegelijkertijd verwelkomt hij de komst van Russische tactische kernwapens in zijn land. Velen zouden graag willen weten wat Poetin en Xi tegen elkaar zeiden tijdens hun ontmoeting in Moskou. Maar Poetin stak zijn vastberadenheid om het doel te bereiken dat hij zichzelf had gesteld met de lancering van zijn "speciale operatie" in Oekraïne zeker niet onder stoelen of banken. Hij moest zijn zaak verdedigen door eraan te herinneren dat deze "speciale operatie" aan het uitmonden is in een internationale oorlog vanwege de reflexmatige reactie van de Amerikanen en het Europese NAVO-kamp. Als er iemand is die Poetins denkwijze goed kent, dan is het wel zijn vriend Loekasjenko. Zijn laatste oproep tot onderhandelingen is het beste bewijs van Poetins absolute vastberadenheid om zijn oorspronkelijke doelen te bereiken. Maar het gedrag van de westerse NAVO-machten heeft zijn oorspronkelijke doel aanzienlijk veranderd, omdat de levering van wapens die Russische soldaten doden een haat tegen hen aanwakkert die oproept tot wraak tegen het hele westerse kamp. En in dit westerse kamp zou deze behoefte aan wraak begrepen moeten worden, maar dat is nog niet het geval. Integendeel, het halfslachtige succes van het Oekraïense verzet heeft de hoop op een nederlaag van Rusland doen ontstaan, wat zich manifesteert in extra militaire hulp aan Oekraïne en zo de escalatie versterkt. We bevinden ons op een cruciaal moment in dit conflict, aangezien de twee legers, die nu al een jaar vechten, moreel en militair verzwakt zijn door de schaarste aan munitie van allerlei aard: kogels, granaten, raketten, drones, tanks en kanonnen. In één jaar tijd zijn de indrukwekkende

bommenvoorraden uitgeput, of bijna, omdat de vuursnelheid in beide kampen drastisch is afgenomen. Voor onze Schepper, God die redt in de naam van Jezus Christus, heeft dit oorlogsjaar een fundamentele rol gespeeld in de voorbereiding op de volgende fase waarin Rusland zich niet langer alleen op Oekraïne zal richten, maar op West-Europa in zijn geheel.

Zonder deze zaken als een goddelijke openbaring te presenteren, laat ik mijn geest mogelijkheden schetsen op basis van actuele gebeurtenissen. En ik redeneer als volgt: de opeenvolgende aanvallen op Europa door de "koning van *het zuiden*" en de "koning van *het noorden*" kunnen alleen plaatsvinden als Amerika zich terugtrekt van het strijdtoneel, dat wil zeggen uit West-Europa. De Europese ijver ten gunste van Oekraïne kan alleen worden verklaard door de Europese inschikkelijkheid ten opzichte van Amerika, deze grote mondiale militaire macht waarop alle NAVO-lidstaten vertrouwen om zich te verdedigen tegen hun vijanden, in dit geval, in het voorjaar van 2023, Rusland, de andere grote militaire macht ter wereld. Een gebeurtenis waarvan ik nog steeds niet op de hoogte ben, moet ertoe leiden dat Amerika zich terugtrekt uit Europa; wat zou deze gebeurtenis kunnen zijn? De Amerikaanse presidentsverkiezingen naderen en op dit moment wil een zwarte officier van justitie meneer Trump aanklagen om scabreuze redenen die hier nutteloos zijn om te ontwikkelen. Maar het hele kamp van de Republikeinse Partij hekelt een politieke manoeuvre die erop gericht is kandidaat Trump buitenspel te zetten en hem te beletten deel te nemen aan deze verkiezingen. Deze keer zou het Amerika van de Verenigde Staten, in beroering, wel eens het Amerika van de Verdeelde Staten kunnen worden. Want Jezus Christus kan ertegen optreden door zijn '*roeiplek*' *ervoor te verbreken*. "**Verbondenheid**", zoals Hij dat deed in de tijd van de profeet Zacharia volgens Zacharia 11:14: "*Toen verbrak Ik Mijn tweede staf, **de Verbondenheid**, om de broederschap tussen Juda en Israël te verbreken*. De oorlogstijd die God over de hele aarde voorbereidt, is gebaseerd op dit principe van vernietiging van gevestigde "**vakbonden**". Zo zou de Amerikaanse unie kunnen verdwijnen om de verdwijning van de Europese unie, die haar als voorbeeld nam, te bevorderen. Het spreekt voor zich dat Amerika, verzonken in een burgeroorlog, noch de wens noch de mogelijkheid zou hebben om zijn wapenaanbod uit te breiden naar Oekraïne en naar West-Europa, dat het steunt. Dit programma houdt logisch stand, maar verrassingen kunnen nog steeds andere gegevens aan het licht brengen die tot andere verklaringen leiden. Maar ondertussen moet de rechtvaardiging van zijn terugtrekking uit het Europese conflict in de ervaringen van Amerika worden gezocht. Afgezien van het genoemde geval zou Amerika verwikkeld kunnen raken in een oorlog tegen China, dat Taiwan zou willen veroveren; het is nog steeds een zeer reële mogelijkheid. En in deze situatie zou het moeilijk zijn om tegelijkertijd een oorlog tegen Rusland in Oekraïne te voeren. In Daniël 11:40-45 noemt God de andere nieuwe militaire machten die in de wereld zijn verschenen niet: China, India, Noord-Korea, Iran, allemaal potentiële vijanden van West-Europeanen. Maar we kunnen nu al Zie de mogelijkheden van oorlogszuchtige allianties tussen deze landen. Pas dag na dag ziet Poetin zijn oorspronkelijke plan voor een "speciale operatie" uitmonden in een grote internationale wereldoorlog. Het is waar dat hij deze ontwikkeling van de gebeurtenissen niet had voorzien,

maar wie wel? Niemand op aarde, maar de enige, de grote God, geïncarneerd in Jezus Christus. Hij bereidde alle details die deze onoplosbare situatie creëerden van tevoren voor. En de menselijke instrumenten die hij gebruikt om deze te veroorzaken, waren zich totaal niet bewust van zijn plan. Waarnemers van de oorlog in Oekraïne tellen het aantal doden aan beide kanten: meer dan 200.000 doden of gewonden alleen al in Rusland, en waarschijnlijk evenveel aan Oekraïense zijde. Deze cijfers zijn onthutsend, vooral na 78 jaar Europese vrede sinds 1945, maar dit is slechts het begin van de grote slachting die alle menselijke levens op aarde zal vernietigen tot de wederkomst van Jezus Christus in het voorjaar van 2030, met uitzondering van de levens van de laatst uitverkorenen die trouw bleven aan de sabbat tot het punt dat ze met een doodvonnis werden bedreigd.

In zijn wijsheid zei Jezus Christus dat wie een toren wil bouwen, ervoor moet zorgen dat hij die ook daadwerkelijk kan voltooien. Maar in de huidige wereldwijde situatie wordt iedereen verrast. Eerst Rusland, dan Amerika, want hoewel het klopt dat het Oekraïne van het Russische kamp wilde verdrijven, was het niet bereid dit te doen ten koste van een directe confrontatie met Rusland. Het weet dat Rusland over formidabele kernwapens beschikt en vreest begrijpelijkerwijs dat het die uiteindelijk zal gebruiken, maar tegelijkertijd onthult Rusland, gevreesd door het hele westerse kamp, in deze oorlog een zwakte in zijn militaire uitrusting die niet is geëvolueerd voor conventionele conflicten. De formidabel nauwkeurige westerse wapens compenseren ruimschoots de minderheid van Oekraïense strijders, en Rusland heeft dit op de harde manier geleerd, maar het behoudt het onmiskenbare voordeel van de aantallen en de formidabele nationalistische veerkracht van de meerderheid van zijn bevolking. Het weet hoe het de klappen moet opvangen en hoe het de tijd moet benutten. Aan de andere kant, in het West-Europese kamp, zijn de verrijkte volkeren zeer terughoudend om de brute verarming te tolereren die leidt tot nationale crises en gewelddadige reacties van de bevolking. De wereldwijde situatie is echter volledig ongunstig geworden voor Europa, dat zijn productie al jaren verplaatst naar China en andere, nog armere landen in de derde wereld. Door de verergering van de huidige crisis zal de Europese Unie uiteenvallen en verdwijnen. Op het laatste moment verzamel ik de laatste informatie over de geïntensiveerde Russische dreiging tegen Europa. Op zeer officiële wijze, in een document, verklaart Poetin **het Westen tot een existentiële bedreiging voor Rusland**, waarmee hij de tweede fase van de oorlog in Oekraïne bevestigt, waarin de nieuwe aangewezen vijand nu duidelijk de Europese NAVO is. En nu behoudt Rusland zich het recht voor om tactische kernbommen te gebruiken die gepland zijn in geval van een existentiële bedreiging voor zijn land. En wat absoluut noodzakelijk is om te begrijpen, is dat al degenen die de Russische nucleaire dreigingen als vals en misleidend beoordelen, zich er ook niet van bewust zijn dat Jezus Christus dit angstaanjagende, destructieve gebruik beveelt. Want dit karakter van "terreur" was geprogrammeerd en voorspeld om de schakel te leggen tussen de straffen van de "vierde" en de "zesde bazuin" van de Apocalyps, volgens Openbaring 8:12, 9:13 en 11:14. De tweede vorm van het "beest dat

opstijgt uit de afgrond " is Russisch en veel destructiever dan de eerste, die betrekking had op de "terreur" van de Franse Revolutie tussen 1793 en 1794.

Nieuw, nieuw, nieuw...

Deze nieuwe uitleg die u op deze sabbat van 1 april ontvangt, ^{zal} u een beter begrip geven van de manier waarop God de Derde Wereldoorlog in zijn Bijbelse profetieën presenteert.

Het tegenbeeld ervan is het feest van het eerste Pesach dat het Hebreeuwse volk in Egypte beleefde. Het is in deze vervulling dat we in dezelfde nacht de bescherming vinden van de Hebreeën, gespaard door het bloed van het paaslam, maar ook, in absoluut contrast, de dood van alle Egyptische "**eerstgeborenen**" die als zondaars werden gedood; dit zal God ertoe brengen het feest van de "**Verzoendag**" in te stellen, waarvan het doel zal zijn om door een religieuze rite te profeteren hoe God van plan is een einde te maken aan de zonde die zijn uitverkorenen veroordeelt. God zal op de 10^e ^{dag} van de 7^e ^{maand}, waarmee de herfstequinox begint, dit feest, dat zich concentreert op zonde, plaatsen als tegenpool van dat van Pesach, dat het aanbod van zijn gerechtigheid op de 14^e ^{dag} van de eerste maand leert. Dit herfstfeest heeft slechts een tijdelijk karakter en een pedagogisch doel dat de dood van Jezus Christus heeft belicht en vervuld met betrekking tot de verzoening van de erfzonde die zijn uitverkorenen hebben geërfd. Het kan daarom ophouden en verdwijnen in het christelijk geloof, net als het Pesachfeest. Maar Pesach zal voor God een fundamentele datum blijven, een type dat zal worden vernieuwd ten tijde van de glorieuze wederkomst van onze goddelijke Redder Jezus Christus, het moment waarop God alle mensen zal vernietigen die dragers van hun zonden blijven. In de profetieën neemt God altijd Europa als doelwit, omdat het in Europa is dat de naam van Jezus Christus wordt aangeroepen en onderwezen. Maar het privilege dat aan deze kennis verbonden is, maakt de ontrouw van de Europese volkeren nog schuldiger dan die van de andere niet-christelijke volkeren op aarde. Bovendien maakt deze kennis, zelfs onvolmaakt, hen tot ontrouwe eerstelingen of "**eerstgeborenen**", die zijn straffen verdienen. En het is in deze hoedanigheid dat na de vijf voorgaande bazuinen, zijn "*zesde buzin*" *de derde zal "doden" van alle "eerstgeborenen"* van het westerse christendom die ontrouwe en opstandige zondaars zijn geworden. Het bewijs voor deze interpretatie wordt ons gegeven door het feit dat de moeder-katholieke Kerk Frankrijk beschouwt als haar "oudste dochter"; Frankrijk, dat de grootste Europese macht binnen de NAVO vormt. Deze uitdrukking van "**eerstgeborene**" is een fundamentele sleutel tot het begrijpen van God, omdat het in Openbaring 1:5 Jezus Christus aanduidt als de "**eerstgeborene uit de doden**": "*... en van Jezus Christus, de getrouwe getuige, **de eerstgeborene uit de doden** en de vorst van de koningen der aarde! Hem die ons liefheeft, die ons van onze zonden heeft verlost door zijn bloed ...*" Allen die aanspraak maken op zijn verlossing, zijn ook "**eerstgeborenen**" in titel. En dit sinds de schepping van Israël tijdens het Pascha van de uittocht uit Egypte, en God bevestigde dit door Israël zijn "**eerstgeborene**" te noemen in Exodus 4:22: "*Zeg tegen Farao: Zo zegt Jahweh: Israël is mijn zoon, **mijn eerstgeborene** .*" Maar wanneer deze "**eerstgeborenen**" zonde en een opstandige houding jegens God rechtvaardigen,

worden ze zondaars die het alleen verdienen om plotseling door Hem vernietigd te worden. En dit is precies de huidige status van valse westerse christelijke religies sinds 1843, en van het officiële "Adventisme", "**uitgebraakt**" door Jezus Christus, sinds 1994. Hier wordt uitgelegd waarom God de Europeanen zal behandelen zoals Hij in hun tijd de Egyptenaren en de ontrouwe Israëlieten behandelde. Wat volgt, gaat over de manier waarop deze Derde Wereldoorlog wordt gepresenteerd in Daniël 11:40-45, in Ezechiël 38 en 39, en in Openbaring 9:13-21. De basistekst is die van Daniël, die het voordeel van eenvoud en de openbaring van de chronologische strategie van het conflict presenteert. De parel van deze nieuwigheid berust op deze observatie. Het verhaal beslaat zes verzen; zes zoals de zesduizend jaar van aardse zonde. Nu, net zoals Jezus zichzelf presenteerde voor zijn Pesach op de 14^e dag van de lente van het 5^e millennium, roept het 5e vers in Daniël de verandering van strategie van de strijd op, die van een conventioneel karakter overgaat in een nucleair vernietigend karakter, wat Daniël 11:44 suggereert door te zeggen over de Russische "**koning van**

het noorden": "Er zullen berichten komen uit het oosten en uit het noorden om hem te verschrikken, en **hij zal in grote woede uittrekken om menigten te vernietigen en uit te roeien.**" Verzen 40 tot en met 43 worden gekenmerkt door de oproeping van een conventionele oorlog die Ezechiël ook beschrijft door te specificeren over Rusland, namelijk "**Gog**", in Ezechiël. 38:13: "**Seba en Dedan, de kooplieden van Tarsis, en al hun jonge leeuwen zullen tegen u zeggen: Bent u gekomen om te buit te maken? Is het om te plunderen dat u uw menigte hebt verzameld, om zilver en goud te roven, om vee en goederen te roven, om een grote buit te maken?**" Gezien de economische crisis, die grotendeels te wijten is aan westerse sancties en de enorme militaire uitgaven van Rusland, is de noodzaak om te "**buitmaken**" volkomen logisch. Ik ga zelfs zo ver om te zeggen dat Rusland schadevergoeding eist voor de geleden schade. Maar Ezechiël concentreert zijn profetie op de aanval op Israël door Rusland en zijn bondgenoten; iets wat Dan. 11:41 bevestigt: "**Hij zal de mooiste landen binnentrekken en velen zullen vallen; maar Edom, Moab en de leiders van de Ammonieten zullen uit zijn hand gered worden.**" En op dezelfde manier profeteert Daniël 11:45 het einde van de Russische legers: "**Hij zal de tenten van zijn paleis tussen de zeeën opslaan, naar de berg van glorie en heiligheid; en hij zal aan zijn einde komen, en niemand zal hem helpen.**" Deze Russische troepen zullen vernietigd worden op de "**bergen**" van Israël, volgens Ezechiël 38:21-22: "**Ik zal het zwaard tegen hem oproepen op al mijn bergen, spreekt de Heer Jahweh; het zwaard van de een zal tegen de ander zijn. Ik zal tegen hem oordelen met pest en met bloed, met stortregens en met hagelstenen; Ik zal vuur en zwavel laten regenen op hem en op zijn troepen, en op de vele volken die bij hem zijn.**"

In dit vers wordt kernvuur aangeduid met het woord "**zwavel**", omdat de explosie van een atoombom de lucht verandert in brandende "**zwavel**". Omdat de strijders elkaar doden met "**het zwaard**", richt deze tekst zich duidelijk op de Derde Wereldoorlog. Maar ik heb moeite met deze teksten uit Ezechiël, omdat hun beschrijvingen soms kunnen worden gekoppeld aan de Derde Wereldoorlog of aan de scène van het laatste oordeel die wordt beschreven in Openbaring 20:8-9: "**En hij zal uitgaan om de volken te misleiden die zich in de vier hoeken van de aarde bevinden, Gog en Magog, om hen te verzamelen voor de strijd; hun aantal**

is als het zand van de zee. En zij kwamen op over de aardbodem en omsingelden het leger van de heiligen en de geliefde stad. Maar vuur daalde neer uit de hemel en verslond hen. " Deze twee mogelijke vervullingen worden gescheiden door de periode van " *duizend jaar* ", die zes keer wordt genoemd in de verzen 2 tot en met 7 van dit hoofdstuk 20.

In Daniël 11 markeert vers 44 de tijd van " **verzoening voor de zonden** " van de valse Amerikaanse, Europese en Russische christelijke kerken, die niet bedekt zijn door de gerechtigheid van Christus en daarom zelf voor hun zonden moeten boeten, zoals de Egyptenaren bij het eerste Pascha. En deze fundamentele rol zal ons in staat stellen de presentatie van deze oorlog beter te begrijpen onder het symbool van de " *zesde bazuin* ", zoals beschreven in Openbaring 9:13-21. Het conflict dat wordt opgeroepen, gaat stilzwijgend voorbij aan de conventionele oorlog die tot aan deze wraakzuchtige slachting werd gevoerd, dat wil zeggen, het moment waarop kernwapens werden gebruikt om " **een derde van de mensheid te doden** ", zoals de Egyptenaren bij het eerste Pascha. De uitdrukking " **voor het uur, de dag, de maand en het jaar** " duidt het moment aan van nucleaire genocide dat deze " *zesde bazuin* " kenmerkt. En in afwachting van verdere verduidelijking over dit onderwerp onderstreept deze uitdrukking het lange wachten op dit moment door **de slechte engelen**, volgens Openbaring 7:1 tot 3, dat specificeert dat ze erop hebben gewacht sinds de datum 1844, waarin het " **zegel van de levende God** ", symbool van zijn heilige sabbat, verscheen in zijn Adventistische Uitverkorene: " *Hierna zag ik vier engelen staan op de vier hoeken van de aarde, die de vier winden van de aarde vasthielden, zodat de wind niet zou waaien op de aarde, noch op de zee, noch op enige boom. En ik zag een andere engel opstijgen van de oostkant, die het zegel van de levende God had, en hij riep met luide stem tot de vier engelen aan wie het gegeven was de aarde en de zee te beschadigen, en zei: Breng geen schade toe aan de aarde, noch aan de zee, noch aan de bomen, totdat wij de dienaren van onze God aan hun voorhoofden hebben verzegeld.* " Het is alleen gericht op zondaars, kan op elk moment gebeuren en is niet gebonden aan de data van de twee religieuze feestdagen, beide die **alleen de redding van de uitverkorenen** betreffen. De datum van voltooiing hiervan zal dus samenvallen met het gebruik van de eerste **strategische atoombom; wat tot die tijd het gebruik van tactische bommen met een geringere kracht dan die welke Amerika al in Hiroshima en Nagasaki gebruikte**, niet uitsluit. Maar deze keer zouden de Russen, vanwege de inferioriteit van hun klassieke conventionele wapens, de eersten kunnen zijn die de bom gebruiken. We hebben echter een element dat het begin van de verzegeling van de uitverkorenen in de herfst van 1844 plaatst, de datum van de herinvoering van de sabbat die kapitein Joseph Bates in oktober 1844 individueel aannam vóór alle andere Adventisten. Het wachten op de boze engelen zou daarom misschien ook kunnen eindigen in de herfstperiode tussen 2023 en 2028.

Het verband tussen de " *zesde bazuin* " en dit strategische gebruik van verschrikkelijk destructief nucleair vuur wordt aangetoond door de nadruk die de tekst legt op deze uitdrukking in vers 18 van Openbaring 9: " *Door deze drie plagen, door het vuur, door de rook en door de zwavel die uit hun monden kwam, werd een derde deel van de mensheid gedood.* "; maar ook, volgens vers 16, door

het aantal strijders dat toeneemt naarmate het conflict voortduurt: " *Het aantal ruiters van het leger was twee maal tienduizend; ik hoorde hun aantal .*" Dit indrukwekkende aantal van 200 miljoen strijders zal pas bereikt worden op het hoogtepunt van de strijd. Precies het moment waarop Amerika zal besluiten Rusland en zijn bondgenoten uit te schakelen door **strategisch nucleair vuur** : wat de reactie van de Russische " *koning van het Noorden* " in Daniël 1:1 zal rechtvaardigen. 11:44: " *Er zullen berichten uit het oosten en het noorden komen die hem bang zullen maken, en hij zal met grote woede eropuit trekken om massa's vijanden te vernietigen en uit te roeien .* " En om *massa* 's vijanden te vernietigen en uit te roeien, zal hij op zijn beurt, als reactie, het **strategische kernwapen gebruiken** waarmee hij formidabel superieur is uitgerust. Alleen Rusland beheerst de mogelijkheid om zijn kernraketten met zeer hoge snelheid af te vuren, die niemand kan stoppen en verhinderen hun doelen te bereiken.

Ik gebruik dit vers om de rechtvaardiging voor de vermelding van de twee windrichtingen, " *het oosten en het noorden* ", te benadrukken. Deze twee windrichtingen duiden de positie van het Russische grondgebied aan, afhankelijk van of de Russische bezetter zich in het westen, in Italië of in Israël bevindt. In het westen ligt zijn geboorteland " *in het oosten* " en in het land Israël " *in het noorden* ". Deze twee visioenen worden gerechtvaardigd door het feit dat zowel het christelijk als het joodse geloof betrokken zijn bij deze profetische openbaring. Er moet ook rekening mee worden gehouden dat het westerse kamp wordt vertegenwoordigd door het pauselijke Italië, dat zijn referentiepositie vormt als de " *koning* " van vers 36, aangeduid met het voornaamwoord " *hem* " in vers 40.

In feite is deze straf van de " *zesde bazuin* " een straf die vergelijkbaar is met die waarbij God de Egyptische " *eerstgeborene* " **doodde. De datum van het laatste** " *Pesach* " -feest is een zegen en bescherming voor de getrouwe uitverkorenen van Christus, maar tegelijkertijd, in absoluut contrast, een " *verzoendag* ", een vloek en straf voor zijn vijanden die hem verraden, verachtten en vernederden.

Dit gezegd hebbende en begrepen, speelt de voorbereidende fase van de Derde Wereldoorlog zich af in Oekraïne, maar Daniël 11:40 negeert deze voorbereiding in zijn verhaal. De beschrijving begint op het moment dat de Arabische en Afrikaanse moslim " *koning van het zuiden* " Italië aanvalt, waar de zetel van de rooms-katholieke paus zich bevindt. Deze actie moet in de nabije toekomst nog plaatsvinden en zal pas plaatsvinden wanneer Europa door de Amerikanen in de steek wordt gelaten om een reden die nog moet worden ontdekt. Het zal dankzij deze moslimaanval zijn dat het Rusland van de " *koning van het noorden* " een grootschalige aanval zal uitvoeren op een verwoest en verzwakt Europa, dat zeer kwetsbaar is zonder Amerikaanse bescherming.

Er schoot me een gedachte te binnen die een verklaring bood die de Amerikaanse terugtrekking uit de huidige Europese problemen zou kunnen rechtvaardigen. Hier is de verklaring: een verenigd Europa is voorlopig volledig afhankelijk van zijn in China gebouwde apparatuur. Het kan zich daarom geen ruzie met China veroorloven. Maar het gevolg van deze Chinese afhankelijkheid is dat de relatie tussen Europa en China niet wordt gewaardeerd door de Amerikanen, die zich ernstig boos zouden kunnen maken als deze relatie

voortduurt terwijl die tussen China en Amerika oplaait over het eiland Taiwan. Volgens haar woorden is de voorzitter van de Europese Commissie zich zeer bewust van de noodzaak om goede betrekkingen met China te onderhouden. En het probleem dat zich dan voordoet, is dat van de ménage à trois. Wie zal het hart van het prachtige Europa veroveren? Amerika of China, waarvan het economisch afhankelijk is? Als Amerika buitenspel wordt gezet, zou het een goede reden hebben om zich terug te trekken op zijn continent en Europa alleen zijn problemen met de Oekraïners en de Russen te laten oplossen.

De ware meester van de tijd

God heeft bewezen dat Hij de Ware en enige Meester van de tijd is. Vanaf het begin, door de zevendaagse week te scheppen, onthulde Hij dat Hij het probleem van de zonde zou oplossen, dat verwijst naar elke vorm van opstand en uitdaging aan de normen die door Zijn wijsheid zijn vastgesteld, voor alle levensvormen die Hij heeft geschapen. Een goede architect bouwt geen gebouw zonder eerst een plan te maken. Sterker nog, er zijn meerdere plannen nodig: een groots algemeen plan en gedetailleerde plannen. God handelde aldus. Zijn grote plan beslaat zevenduizend jaar, en de gedetailleerde plannen zijn het project van drie verbonden van elk 2000 jaar, die culmineren in 1000 jaar gewijd aan het oordeel over rebellen en verraders die op hoog niveau schuldig zijn bevonden. Niets kan dit goddelijke programma veranderen. En opdat Zijn uitverkorenen deze waarheid mogen bewaren en doorgeven tot het einde der tijden, openbaart God "*Zijn zegen en Zijn heiliging van de zevende dag*", die elk weekend de grote rust voerspelt die Hij met Zijn uitverkorenen zal delen vanaf het begin van het zevende millennium.

Nu God de zaak tot 2018 verborgen heeft gehouden, wordt het beginjaar van het zevende millennium nu onthuld aan zijn laatste uitverkorenen, die hij trouw en waardig acht voor dit voorrecht: de lente van het jaar 2030. Dientengevolge weten zijn verlichte dienaren dat alle projecten die na deze datum door mensen worden gemaakt, ijdel zijn en nooit de dag van hun uitvoering zullen meemaken. En zo kunnen we met een licht spottende glimlach het Franse project verwelkomen om eind 2025 de bouw van een nieuw "vliegdekschip" te starten, ter vervanging van de oude "Charles de Gaulle", die sinds 1994 in dienst is en "goed voor de sloop" wordt genoemd. De ontwerpers van het project kunnen zich niet voorstellen dat Frankrijk zelf vanaf 2024 door God als "goed voor de sloop" zal worden beoordeeld. En het is de moeite waard om de belangstelling te zien voor de "sloop" van de perverse Vijfde ^{Grondwet} van Frankrijk, waarvan het lot tot het einde verbonden was met de erfenis van generaal De Gaulle. Met dit project en de woorden die het met zich meebrengt, lijkt God het einde van Frankrijk te willen laten voorspellen door de politieke elites zelf. Frankrijk zelf heeft al in de loop der tijd het gebruik van zijn prestigieuze prestaties, de oceaanstomer "France" en zijn prachtige vliegende vogel, de onvergelykbare "Concorde", tot zinken gebracht;

een term die ons doet denken aan "de Place de la Concorde", zo genoemd in 1795, waar koning Lodewijk XVI werd guillotineerd, waarmee de "^{vierde} bazuin" werd vervuld. Vervolgens voerde Napoleon Bonaparte, deze dictator en voorloper van onze huidige dictators, het Concordaat in. Ik zie in deze twee woorden "France en Concorde" de twee dingen die Frankrijk heeft afgezworen in zijn onverzadigbare, destructieve Europese inzet. En het is niet voor niets dat deze elites, die vóór de oprichting van de EU waren, de partij Front National tot publieke vijand nummer 1 hebben gemaakt, omdat "wie zijn hond wil doden, beschuldigt hem van hondsdelheid." En in diezelfde toewijding verving de kosmopolitische mix van mensen 'eendracht' door onenigheid.

De Meester van de Tijd openbaarde zich door zijn onbegrensde macht, waardoor hij zijn plannen aan zijn profeten kon aankondigen en ze kon laten vervullen op de exacte dag die hij profeteerde. Deze profetieën vormen de gedetailleerde plannen van zijn goddelijke architectuur. De Meester van de Tijd bestuurt alle klokken, en wat hij profeteert kent geen vertraging of vooruitgang. We lezen in 2 Petrus 3:9: "*De Heer is niet traag met het nakomen van zijn belofte, zoals sommigen dat als traagheid beschouwen, maar Hij heeft geduld met ons en wil niet dat iemand verloren gaat, maar dat iedereen tot bekering komt.*" Deze uitleg wordt vandaag de dag tegengesproken door Gods profetische openbaringen. Maar desalniettemin, bij het analyseren van zijn woorden, blijven de gesproken woorden alleen waar voor zijn uitverkorenen. Maar voor het publieke begrip zou gezegd moeten worden: "*De Heer wil dat iedereen tot bekering komt.*" Deze uitspraak van Petrus is door God met grote subtiliteit ingegeven, omdat volledige bekering van zijn uitverkorenen alleen zal worden verkregen in de tijd van het einde die de onze is.

Gods plan werd door Jezus Christus in beelden uitgelegd tijdens de drieënhalf jaar van zijn aardse bediening. En Hij openbaarde de essentiële principes van het heilsplan. Ik herinner me in het bijzonder deze lering uit Matteüs 25:31, waar Jezus zegt: "*Wanneer de Mensenzoon komt in zijn heerlijkheid, en al de heilige engelen met hem, dan zal hij plaatsnemen op de troon van zijn heerlijkheid. Voor hem zullen alle volken bijeengebracht worden. Hij zal ze van elkaar scheiden, zoals een herder de schapen van de bokken scheidt. De **schapen zal hij aan zijn rechterhand zetten**, maar de **bokken aan zijn linkerhand**.*" De twee dieren symboliseren twee soorten mensen: ware gelovigen en valse en ongelovige mensen. De mens is óf met God óf tegen hem. Het "**schaap**" is het symbool van volgzzaamheid en daartegenover staat de "**bok**" die juist het beeld is van strijdlustig, opstandig en protesterend gedrag, met als bijkomend kenmerk dat hij een extreem sterke en onaangename, afstotelijke geur in zich en om zich heen draagt. Om al deze redenen maakte God het tot symbool van zonde in de Hebreeuwse ritus van "Jom Kippoer" of "Grote Verzoendag". En in deze ritus is Jezus Christus niet de bok, maar de heilige en onschuldige drager van de zonde van zijn verlostte, zelf vertegenwoordigd door de "**bok**". Want "Pascha" en de Grote Verzoendag zijn de voor- en keerzijde van dezelfde munt die de goddelijke oplossing vertegenwoordigt die God brengt voor het sterfelijke geval van de zondige mens. Alleen al deze twee feesten onderwijzen het volledige principe van verlossing dat God aan de erfelijk zondige mens voorstelt. Daarom is zijn aanbod

gericht aan alle mensen, verspreid over de hele aarde. Maar de weg naar verlossing is niets meer dan een voorwaardelijk aanbod. En het is niet voor niets dat Jezus in Matteüs 22:14 erop stond te zeggen: " *Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren* ." Dit staat ver af van het "etiket"-concept van verlossing dat in alle kerken van het valse christendom wordt onderwezen. In feite bedriegt de schijn, want God wacht niet echt op de menselijke beslissing om wel of niet in Hem te geloven. Dit komt omdat Hij in werkelijkheid alleen komt om Zich te openbaren aan Zijn ware uitverkorenen, wier aard en hun liefde voor Hem en Zijn waarheden Hij kent, sinds de schepping van Zijn project van vrije levens die aan Zijn zijde zijn geplaatst. Het feit dat de selectie op dit principe wordt uitgevoerd, maakt elke fout op het niveau van deze selectie onmogelijk. De Ware Meester van de tijd is ook de Ware Meester van het spel, zegevierend van begin tot eind. Gedurende zes millennia openbaart Hij Zich aan Zijn uitverkorenen, terwijl menigten denken dat ze Zijn redding kunnen opeisen, zoals de geschiedenis van het volk Israël getuigt. God erkende Hem als Zijn volk, maar als zodanig bespaarde Hij hen niet de straffen die ze verdienden, en leidde Hij hen zelfs tot deportatie naar Babylon. Deel uitmaken van het volk Israël verleende hen niet de status van een geredde uitverkorene die het eeuwige leven waardig was. En deze zelfde voorwaarde geldt gedurende de tweeduizend jaar van het christelijk geloof voor christenen, en meer recent, sinds 1994, voor Zevendedagsadventisten. Gezegend en apart gezet voor een profetisch werk, geplaatst onder deze door God gekozen naam, om mijn boodschap en de nieuwe inzichten die ik heb ontvangen en gepresenteerd te onderscheiden van die van het traditionele erfgoed, presenteer ik mij vandaag voor het eerst, sinds 1982, als een "dissidente Zevendedags- en Zevende-uursadventist". Want als dienaar van de Ware Meester van de tijd bestaat mijn werk uit het gelijkzetten van de profetische klokken op hun ware uur, namelijk: het zevende. Want in de herfst van 1844 geloofden de beproefde en geselecteerde pioniers van de Adventistische beweging (nog steeds van de eerste dag) dat ze zich in het zevende ^{uur bevonden}, dat van " **Laodicea** " uit Openbaring 3:14, terwijl ze zich pas in het vijfde ^{uur bevonden} van de tijd die in de Apocalyps werd geprofeteerd, dat van " **Sardis** ", uit Openbaring 3:1. Toen verenigd onder de officiële naam Zevendedagsadventistenkerk, waren ze in 1873, op het zesde ^{uur}. En pas in 1991, het uur van mijn officiële uittreding uit de Adventkerk, liet God het zevende uur van zijn geprofeteerde project slaan. Deze drie adventistische uren worden achtereenvolgens " **Sardis, Philadelphia, Laodicea** " genoemd. Ik herinner u eraan dat alle data die aan deze drie periodes verbonden zijn, zijn verkregen door berekeningen die in de profetische teksten van Daniël 8:14 en 12:12 worden voorgesteld.

5e uur: 1844: Onder de naam " **Sardis** " wierp Jezus Christus in 1843 en 1844 een groot net uit om de protestantse vissen in twee groepen te verdelen. Hij hield de aantrekkelijke vissen voor zichzelf en gooide de menigte andere vissen, die voor hem niet interessant en waardeloos waren, terug in zee.

6e uur: 1873: Onder de naam " **Philadelphia** " eerde hij deze aangename vissen, bekleedde hen met zijn rechtvaardigheid en heiligheid en gaf hun als teken dat ze hem toebehoorden de herinvoering van de sabbat. Het is deze herontdekte band met God die hen de naam " **Philadelphia** " geeft, *wat betekent dat ze de gezegende*

vrucht van "broederliefde" dragen. Maar de goddelijke zegen is slechts aan één datum verbonden: 1873. Want na deze datum worden de uitverkorenen gewaarschuwd en uitgenodigd om hun "kroon" des levens niet te laten ontnemen.

7e Uur: 1991: Onder de naam "Laodicea", wat "Geoordeelde Mensen" betekent, wordt het ^{Zevendedagsadventisme} door Jezus Christus op de proef gesteld en beoordeeld. De dreiging uit 1873 was gerechtvaardigd, omdat het in 1994 definitief zijn "kroon" zou verliezen. De oorzaak van dit oordeel, dat Jezus ertoe brengt de officiële instelling uit te **spugen**, is zijn minachting voor mijn boodschap, waarvan de titel "De Openbaring van het Zevende Uur" was. In 1991 werd de aankondiging van de wederkomst van Jezus Christus in 1994 door officiële leiders veracht en bestreden. Door deze houding van wereldwijde afwijzing werd het adventistische volk over de hele wereld beroofd van een goddelijk manna dat Jezus Christus in Valencia aan zijn verworpen en verdreven dienaar had gegeven. De veroordeling van het protestantse geloof, iets wat duidelijk naar voren kwam in mijn uitleg van de profetieën, werd dus door alle leden genegeerd, juist op het moment dat dit adventisme trouw zwoer aan de protestantse federatie door zich aan te sluiten bij hun groep en de oecumenische alliantie die door de katholieke kerk was opgericht om religieuze organisaties die door God waren afgewezen, samen te brengen. Overal ter wereld negeerden leden van het adventisme het bestaan van al het licht dat God mij liet ontdekken en kennen; dingen die Hij met hen wilde delen om hun geloof te voeden en hun enthousiasme aan te wakkeren. Staat er niet geschreven in Amos 4:6: "Mijn volk gaat ten onder door gebrek aan kennis?" Ik laat het aan u over om de ernst van de schuld te beoordelen van de mensen die de zonen en dochters van Jezus Christus zo van zijn goddelijke, geestelijke manna hebben beroofd.

God heeft dus aan zijn uitverkorenen, die zijn waarheid liefhebben, details gegeven over de uren waarop zijn aardse project voltooid zal worden. Maar wat gebeurt er in het andere kamp, dat van de "**bokken**"?

Eenmaal door God verlaten, werden protestanten en katholieken gemakkelijke slachtoffers, gevangen door de verschillende middelen die de duivel en zijn demonen hadden bedacht. Eén man speelde een belangrijke rol in dit soort acties: Charles Darwin. Tijdens zijn reizen, met name naar de Galapagoseilanden, ontdekte hij leguanen en andere beesten die hem ertoe brachten zijn evolutionaire theorie te ontwikkelen. Deze valstrik was zeer effectief, want onder het mom van wetenschap wist de duivel de laatste religieuze weerstand tegen de Bijbel weg te nemen. Want vandaag de dag, in 2023, geloven veel mensen die zichzelf christenen noemen tegelijkertijd in de God van de Bijbel en in de wetenschappelijke evolutietheorieën van Charles Darwin; dit zonder zich ervan bewust te zijn dat het een het ander uitschakelt. Degenen die zo handelen, baseren hun geloof op de evangeliën van het nieuwe verbond en verachten de geschriften van het oude verbond. Voor hen waren deze geschriften bestemd voor de Joden, en daarom voor hen niet interessant. Het darwinisme won vooral de Europese inwoners, van wie velen katholiek waren, door de doop van hun kinderen in het geërfde familiegehoof. Andere protestantse groeperingen waren min of meer voorstander van de evangeliën en de brieven van het Nieuwe Verbond. Zo tonen ze hun minachting voor de oudste van Gods "**twee getuigen**", aangehaald in

Openbaring 11:3: " *Ik zal mijn **twee getuigen** macht geven, en zij zullen profeteren, twaalfhonderdzig dagen lang, gekleed in zakken.* " En hun onwetendheid over de subtiliteiten die in het scheppingsverhaal van Genesis worden onthuld, leidt ertoe dat ze die negeren die de grote Schepper, Meester en Organisator van de Tijd, onthullen.

In Noord-Amerika heeft de Bijbel zijn prestige behouden, en evolutionair denken wordt bestreden door de meerderheid van het creationistische gedachtegoed in dat land. Deze creationisten, in wezen protestanten, zijn echter ook voorstander van het lezen van de evangeliën en de brieven van het Nieuwe Verbond. Ook zij lopen op "één been". Amerika is niet alleen het land waar het Vrijheidsbeeld, geschonken door Frankrijk, trots staat; het is ook het land waar alle excessen worden beoefend en meestal gelegitimeerd, in naam van haar onaantastbare vrijheid. Maar deze vrijheid is slechts een wrede slavernij aan de zonde, die zich daar in meerdere vormen manifesteert en ontwikkelt: kapitalisme, racisme, drugs, geweld, criminaliteit, en natuurlijk, meer dan waar ook, de buitensporige toename van evangelische groeperingen die beweren vrij te zijn, en dat meer zijn dan ze denken, doordat ze zich van God hebben afgesneden. Amerika brengt evangelische predikers voort zoals het bos paddenstoelen voortbrengt, met dit verschil dat hun geestelijke voedsel nog giftiger is dan de dodelijke paddenstoelen, die slechts de eerste dood veroorzaken, terwijl hun leugenachtige gif hun slachtoffers naar de " *tweede dood* " leidt, die de weg naar de eeuwigheid definitief afsluit. Maar kunnen we medelijden hebben met mensen die vrije toegang tot de Bijbel genieten? Hun houding onthult alleen maar wat God al over hen wist sinds het begin van zijn creationistische project.

Ik herinner u eraan dat alleen het lezen van de boeken van het Oude Verbond getuigt van de vierduizend jaar die de mensheid leiden, van Adam tot de eerste komst van Jezus Christus, en meer specifiek, tot zijn verzoenende dood. En het is met hun opbouwende, educatieve rol, dat de goddelijke Meester van de tijd deze getuigenissen heeft geïnspireerd en laten opschrijven.

De God, Meester van de Tijd, is ook Meester van de intelligentie en daarom eist hij intelligentie in het gedrag van zijn schepselen. Want allen die door hem worden afgewezen, worden afgewezen vanwege een getuigenis dat hun gebrek aan intelligentie onthult. Dit gebrek aan intelligentie resulteert in een wettisch gedrag van het schepsel dat God, zijn Schepper, onteert. Maar legalisme heeft niet alleen de betekenis die er traditioneel aan wordt toegekend, namelijk de steun die uitsluitend op de goddelijke wet berust. Want legalisme is bovenal de toepassing van een wettekst zonder de intelligentie die deze toepassing vereist. Jezus Christus vatte dit onjuiste principe samen door Paulus in 2 Korintiërs 3:6 te laten zeggen: " *De letter doodt, maar de Geest maakt levend .* " " *De letter* " kan het specifieke geval niet definiëren dat fundamenteel blijft en het ware doel vormt van de band die tussen God en zijn uitverkorene is ontstaan. Voor God is degene die Hem liefheeft en die Hij liefheeft, kostbaarder en belangrijker dan al zijn wetten, die desalniettemin legitiem blijven in het bepalen van de grenzen van de vrijheid die Hij al zijn schepselen biedt. En het risico om onze goddelijke Meester van de Tijd te mishagen is, in deze vrijheid die overblijft, noodzakelijk, zodat elk schepsel zijn ware aard kan tonen. En het moet begrepen worden dat zonder deze

vrijheid die aan zijn schepselen is gegeven, God niemand zou kunnen oordelen, maar zijn oordeel over elk van zijn schepselen is mogelijk en gerechtvaardigd, vanwege het bestaan van hun vrijheid van denken en handelen, die Jezus Christus " *werken* " noemt. Want ons geloof is gebaseerd op gedachten die concreet en zichtbaar worden gemaakt door onze " *werken* ", onze daden. De Meester van de intelligentie eist daarom van zijn uitverkorenen intelligent gedrag dat Hem eert en verheerlijkt onder de blik van al zijn vijanden, aangevoerd en geleid door Satan, de duivel en zijn hemelse en aardse demonen. In het licht van deze uitleg kunt u beter begrijpen waarom Jezus Christus de instelling van de Zevende-dags Adventisten in 1994 " *uitspuwde* ", nadat hij het beproefde protestantse geloof in 1843 en 1844 had verworpen.

Kunnen we ons erover verbazen dat God in 1843 protestantse christenen verwierp, die koud en onverschillig waren door de opeenvolgende aankondigingen van Zijn wederkomst in het voorjaar van 1843 en het najaar van 1844, en, voor sommigen, agressief tegenover degenen die op deze aankondigingen hoopten en erin geloofden? Hun vrijheid getuigde tegen hen. En God oordeelde hen logisch en terecht onwaardig voor Zijn redding. In deze eerste beproeving was er nog geen sprake van de sabbat, maar alleen van het tonen van interesse in de wederkomst van Jezus Christus, oftewel "Adventistisch" denken. Pas na de beproeving van het najaar van 1844 leidde God Zijn uitverkorenen naar de kennis en praktijk van de sabbat. En de houding van protestanten ten opzichte van de boodschap van de sabbat bevestigde Gods rechtvaardige oordeel over hen; zij verachtten die, onder het voorwendsel dat deze praktijk alleen was voorbehouden aan Joden van het Hebreeuwse ras. Zo getuigden ze openlijk van een gebrek aan geestelijke intelligentie en minachting voor de woorden van Jezus Christus, die het desalniettemin duidelijk maakte: " *Want de redding is uit de Joden* "; en zoals Paulus leerde in Romeinen 11, is het in Christus, in Gods plan, de geadopteerde heiden die een ware geestelijke Jood wordt en niet andersom. En tot hun eeuwige ongeluk, Paulus' waarschuwing negerend, "roemden " ze zich boven de Joden en gingen ze zelfs zo ver dat ze de sabbat, die door God geheiligd is vanaf de grondlegging van de wereld, verkozen boven de Romeinse zondag, die de eer bestendigt die werd gegeven aan de heidense "dag van de onoverwinnelijke zon", die sinds 7 maart 321 door de Romeinse keizer Constantijn I de Grote ^{werd} genoemd .

Ik kom terug op dit citaat uit de mond van Jezus Christus in Johannes 4:22: " ***Jullie aanbidden wat jullie niet kennen; wij aanbidden wat we kennen, want de redding komt uit de Joden.*** " De les die hier gegeven wordt, is specifiek voor de heidenen, aangezien Jezus sprak tot de Samaritaanse vrouw die niet Joods was. Dit antwoord van Jezus biedt alle verklaringen die ons in staat stellen de schuld van het valse christendom te begrijpen in onze laatste dagen sinds 7 maart 321, gekenmerkt door het verlaten van de praktijk van de ware zevendedagssabbat. " *Jullie aanbidden wat jullie niet kennen* "; dit betreft valse christenen sinds 321. " *Wij aanbidden wat we kennen* "; dit betreft ware Joden, oorspronkelijk naar ras, zoals de apostelen en de eerste discipelen, en geestelijke Joden die uit de heidenen waren aangenomen. Door " ***wij*** " te zeggen, beweerde Jezus volledig deel uit te maken van het Joodse ras, dat prioriteit heeft omdat God het uitkoos om zijn

woorden, verordeningen, wetten en al zijn profetieën te dragen, net als de Messias die kwam om redding te brengen. Besneden naar het vlees of onbesneden, de ware geestelijke Jood die door God gered is, is besneden naar het hart, doordat Hij God tot zijn Meester van de Tijd, zijn ware Vader, zijn Schepper maakt. God biedt ons individueel de mogelijkheid om de ervaring van Abraham te herbeleven, die God uit de heidenen van zijn tijd naar Ur der Chaldeeën haalde; de plaats waar Hij later, als teken van verwerping, Israël, dat zijn liefde en bescherming onwaardig was, liet deporteren, ditmaal naar Babylon.

Geselecteerd in de tijd dat het protestantse geloof door God werd verworpen, werden Eerstedagsadventisten Zevendedagsadventisten. Het aldus gevestigde adventisme had de roeping en plicht om te groeien in haar kennis van de ware God; wat het tot een spirituele Joodse alliantie maakte. En in 1873 bevonden de adventisten, bijeengekomen en door God gezegend, zich in deze gemoedstoestand. Maar zoals alle opeenvolgende allianties transformeerde het religieuze erfgoed deze gezegende en ijverige natuur snel in een lauwe en formalistische religie. En in 1991 bereikte deze staat van onwaardigheid voor Jezus Christus haar hoogste niveau. Al in 1982 presenteerde ik lokaal, in Frankrijk, in Valence-sur-Rhône, aan mijn adventistische broeders de resultaten van mijn eerste studies van de profetieën van Daniël en Openbaring, en ik was zeer verbaasd te zien dat ze geen enkel teken van enthousiasme of zelfs maar interesse opwekten. Zo kon ik begrijpen wat Jezus in zijn tijd om dezelfde redenen gevoeld zou kunnen hebben. Ik besepte toen dat dit gedrag zich in alle tijden heeft herhaald en dat de ware uitverkorenen van God in Jezus Christus zo zeldzaam zijn als goudklompjes. Jezus' woorden werden bevestigd: "*Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.*" Dus accepteerde ik de situatie en zette mijn studie en onderzoek voort, met in gedachten het gezegde: "Als ze het niet willen, laten ze dan tenminste anderen geen afkeer bezorgen." Maar ook hier hebben de besturende organen er alles aan gedaan om deze anderen af te stoten, en daarom zullen ze hun schuld en verantwoordelijkheid voor dit verlies van zielen die van goddelijk voedsel zijn verstoken, moeten dragen in het oordeel van Jezus Christus.

In 1991 koos de Meester van de Tijd dit moment om de boodschap te vervullen die gericht was aan het adventisme in het zogenaamde "*Laodicea*"-tijdperk. De presentatie in de plaatselijke kerk van mijn eerste gestencilde werk, getiteld "De Openbaring van het Zevende Uur", lokte reacties uit bij de predikant en ouderlingen. De commissie van de Southern Adventist Conference nam het onderwerp over. Vervolgens vond er een bijeenkomst plaats in Valencia tussen de predikant, een ouderling, ikzelf en drie lokale adventistische broeders en zusters die mijn profetische uitleg deelden en waardeerden. Toen een van mijn getuigen mij uitdaagde over de leer van de waarheid, veranderde de predikant abrupt zijn houding tegenover mij, en diezelfde avond, bij thuiskomst, zag de zuster die getuige was van deze bijeenkomst "een ster verticaal voor haar ogen vallen". Vervolgens werd ik in het bijzijn van de hele plaatselijke gemeente verzocht om te stoppen met het aankondigen van de wederkomst van Jezus Christus voor 1994, en het was nog maar najaar 1991. De predikant weigerde aan deze eis te voldoen

en schrapte namens de gemeente mijn lidmaatschap van de Adventistische gemeenschap.

Hoe kon geloof in de wederkomst van Jezus Christus in 1994 in 1991 onmogelijk worden, terwijl een veel minder geargumenteerde aankondiging in de herfst van 1844 30.000 gelovige zielen in de VS bijeenbracht? De tijd en de verwoestingen die daarmee gepaard gingen, zijn hier als enige verantwoordelijk voor. Jezus Christus en zijn apostelen profeteerden allen over de laatste dagen, de afkoeling van de vroomheid, het bijna verdwijnen van "de liefde voor de waarheid". Tussen 1873 en 1994 verstreken 120 jaar, de duur van een opstandig menselijk leven zoals bepaald door God in de tijd van Noach, volgens Genesis 6:3: " *En Jahweh zei: **Mijn Geest zal niet eeuwig met de mens twisten** , omdat ook hij vlees is, **maar zijn dagen zullen honderdtwintig jaar zijn** .* " In overeenstemming met deze verklaring trok God, aan het einde van 120 jaar officiële adventistische activiteit, zijn geest terug uit het officiële institutionele adventisme. Maar net zoals Noach de zondvloed met zeven mensen overleefde, overleefden het Adventisme en haar profetische missie dit officiële collectieve braken. Ik ben de bewaarder gebleven van de verheven openbaringen die de Geest van de Meester van de Tijd mij vanuit de zevende hemel brengt en mij laat ontdekken om ze met jullie te delen. Net als op de Bruiloft te Kana heeft Jezus zijn beste wijn voor ons bewaard tot het laatst. Het voorrecht dat ons wordt aangeboden is immens, onmetelijk en onbegrensd, net als de God van de Tijd die het met zijn eeuwigheid aanbiedt.

Door in 1991 de boom te verwerpen die de aankondiging van Jezus' wederkomst in 1994 vormde, verwierp het Adventisme het bos dat de 34 hoofdstukken van de profetieën van Daniël en Openbaring vertegenwoordigde, die het werk "De Openbaring van het Zevende Uur" hun perfect verlicht en ontcijferd voorlegde, door de enige code die de Bijbel en alleen die Bijbel aangaf. En het is zonder twijfel daar, in deze onvergeeflijke dwaling, dat God op een rechtvaardige en onberispelijke manier de rechtvaardiging vond om zijn gebrek aan intelligentie, die Hem onteert, te veroordelen. In de huidige volkstaal wordt dit domme gedrag uitgedrukt met de formule: "het kind met het badwater weggooien". God kan zich inderdaad niet laten vertegenwoordigen door zo'n getuigenis van waanzin, Hij, die de Bron en Meester van Tijd en Intelligentie is.

Wanneer zijn tijdsbegrip niet wordt ingeperkt en beperkt door de door God vastgestelde getallen, beschouwt de mens de tijd die voor hem ligt als onbegrensd. Daarom is hij gedoemd tot desillusie en tot het plotseling instorten van zijn hele valse bestaansopvatting. Zijn leven zelf zal abrupt eindigen in een collectieve vernietiging, ook al was dit door God in zijn profetieën aangekondigd. Maar de blik gericht op de onbekende toekomst zou, in het uiterste geval, te begrijpen zijn, maar de wetenschapper kijkt met ditzelfde valse idee naar het verleden en formuleert hypothesen die de aarde honderden miljoenen jaren oud geven, terwijl ze in het komende voorjaar van 2030 haar 6000e ^{verjaardag zal} vieren. Maar wie zou kunnen voorkomen dat de dwaas de gevolgen van zijn vrije keuze ondervindt? Ik niet; en als God zelf hem zijn lot waardig oordeelt, ben ik niet verantwoordelijk voor zijn verlies. Ik blijf "een beschermer van mijn menselijke broeders en zusters", maar niet buiten hun eigen keuze, gemaakt in volledige vrijheid, omdat

"niemand verplicht is het onmogelijke te doen" en "iedereen gaat naar bed zoals hij zijn bed opmaakt"; Wat een nuttige wijsheid schuilt er in deze populaire gezegden!

De factor "tijd" ligt aan de basis van veranderingen, en allereerst zag God zijn bestaan in de loop der tijd enorm veranderen. En terwijl Hij op het beste wachtte, verdroeg Hij het slechtste. En Zijn leven is in dit opzicht nog steeds vergelijkbaar met het onze, aangezien God ervoor koos het aardse leven te verbinden met zijn hemelse leven. Hij verenigde ze nog meer door zijn incarnatie in Jezus. En binnen zeven dagen werd Jezus uitgeroepen tot Koning der Joden en met glorie begroet door hetzelfde volk dat een week later tot de Romeinse procurator Pontius Pilatus riep: "Kruisig, kruisig", op de dag van zijn vrijwillige dood. Tijd is echter niet de enige verantwoordelijke voor verandering, want het is de zonde die deze veroorzaakt. Inderdaad, in de eeuwigheid die voorafgaat en de eeuwigheid die komt, verandert God niet, maar de verlenging van het eeuwige geluk zal te danken zijn aan de volledige eliminatie van de bewerkers van verandering, de hemelse en aardse zondaars. Om het doel te bereiken dat Hij zichzelf had gesteld, moest God zijn schepselen sorteren, selecteren en elimineren op basis van hun conformiteit aan het model dat was aangepast aan het eeuwige leven, waarin waarden nooit zullen veranderen.

De geschiedenis van het hemelse leven dat aan de aardse schepping voorafging, is niet geschreven omdat de hemelse omstandigheden geen grote zichtbare veranderingen teweegbrachten. Satans verleiding en verovering van de zielen van engelen werden pijnlijk gevoeld in de gedachten en geesten van de engelen die God trouw waren. Maar op de aarde, geschapen voor de zonde, werden veranderingen in situaties zichtbaar, allereerst de overgang van oorspronkelijke perfectie naar imperfectie, verbonden met de vloek van de zonde. De verleiding werd duidelijk zichtbaar en geïdentificeerd door de invoering van het principe van de dood, toegepast op de hele aardse schepping. Op de aarde van de zonde werd de voortgang van het kwaad zeer duidelijk, en zo, terwijl "*dagen*" op "*nachten*" volgden, volgden tijden van "*licht*" op tijden van grotere of kleinere "*duisternis*", in permanente en voortdurende afwisseling. In haar voortdurende zoektocht naar het ideale regime en systeem bouwt, vernietigt, verheft en herbouwt de wereld van de zonde verschillende modellen. Maar hij jaagt een luchtspiegeling na die steeds verder van hem afdwaalt, omdat hij niet heeft begrepen dat het probleem van de mensheid de zonde is die in de mens aanwezig is. God begreep dit zo goed dat Hij in Jezus Christus mens werd, **om "een einde te maken"** aan zijn moorddadige, tirannieke overheersing. Dit zei Hij in Daniël 9:24, en het kon niet duidelijker zijn: "*Zeventig weken zijn bepaald over uw volk en over uw heilige stad, om de overtreiding te beëindigen en de zonden te verzegelen, om de ongerechtigheid te verzoenen en een eeuwige gerechtigheid aan te brengen, om visioenen en profetieën te verzegelen en om het Heilige der Heiligen te zalven.*" De dood van Jezus betaalde eerst de prijs die de erfzonde verschuldigd was aan de overtreden wet van God, maar het probleem van de zonde wordt hiermee slechts gedeeltelijk opgelost. Gelukkig offerde Jezus Christus als offer een volmaakt leven vrij van alle zonde, een volmaakte rechtvaardigheid die Hem het recht geeft om zichzelf op te wekken. En het is

dankzij Zijn volmaakte, opgewekte rechtvaardigheid dat Hij het probleem van de zonde definitief kan oplossen, door zondaars te vernietigen die dragers van hun zonden blijven.

God, de enige Heerser over de tijd, heeft de duivel en de zonde 6000 jaar de tijd gegeven om vrucht te dragen. Hij heeft de tijd tot zijn geduchte wapen gemaakt, dat krachtig werkt na 4000 jaar, en 2000 jaar later. Met deze twee krachtige interventies zal hij het probleem van de zonde volledig hebben opgelost. Maar het zevende millennium zal een onmisbare rol spelen, omdat het de uitverkoren heiligen in staat zal stellen de rebellen te oordelen die voorbestemd zijn om de " *tweede dood* " te ondergaan bij het Laatste Oordeel. Wanneer dit zevende millennium eindigt en de gevallen die door God zijn verworpen definitief vernietigd en uitgeroeid zijn, zal de profetische week van zeventuizend jaar eindigen. God zal dan in staat zijn de aarde te herstellen tot een volmaakte en glorieuze paradijselijke verschijning om daar eeuwig te leven te midden van zijn verlost.

Ik moet nu de wijdverbreide misvatting rechtzetten over wat God " **een einde maken aan de zonde** " noemt. Want velen schrijven de vervulling van dit project uitsluitend toe aan de Messias Jezus. Alsof het erom ging dat God een gril bevredigde, waarna zijn schepselen vrij zouden zijn om in volledige vrijheid te handelen en bevoegd zouden zijn om te zondigen. Nee! God is niet grillig, maar uiterst veeleisend. En wat Hij verlangt van zijn uitverkorenen, die Hij bereid is te redden, is dat zij afzien van zondigen tegen Hem en zijn verordeningen, zijn geboden, zijn wetten. Er is pas een einde aan de zonde wanneer de zondaar niet meer zondigt, of in ieder geval niet meer zondigt, vrijwillig. En juist om wettelijk het recht te verkrijgen om zijn uitverkorenen te helpen niet meer te zondigen, heeft God Zichzelf als offer aangeboden in Jezus Christus. Zijn verzoenende dood was daarom noodzakelijk, zodat zijn uitverkorenen zelf zouden ophouden te zondigen. Dus krijgen deze woorden van Jezus in Johannes 15:5 hun volle betekenis: " *Ik ben de wijnstok, jullie zijn de ranken. Wie in Mij blijft en Ik in hem, draagt veel vrucht, want zonder Mij kun je niets doen* . " Jezus zei het en zijn ware uitverkorenen geloven het en ervaren het elke dag van hun leven.

"Met de tijd verandert alles, alles vergaat, alles vermoeit, alles breekt", zegt een ander gezegde, en dat geldt zeker voor alle materiële zaken. Maar het menselijk leven is niet alleen gebaseerd op materiële waarden en grote veranderingen vinden in de loop der tijd plaats om andere mentale en morele redenen, wanneer de hooggehouden waarden degenen die ze verdedigen en rechtvaardigen teleurstellen. Veranderingen in politieke oriëntaties zijn hier het gevolg van, uiteindelijk met dezelfde teleurstellende resultaten. Pessimisme neemt de overhand en mensen weten niet meer waar ze zich moeten wenden. In dit land, Frankrijk, waar ik geboren ben, hebben enorme veranderingen de etnische samenstelling ervan veranderd. En ik herinner me dat er in mijn jeugd slechts twee zwarte kinderen waren in mijn stad Valence, of negers zoals men dat gepast noemde in de tijd voordat de Amerikaanse norm zich opdrong om onze cultuur te vervormen. In die tijd identificeerde Négritude een ras vanwege de neiging tot morfologische bijzonderheden, maar de zwarte kleur werd niet benadrukt. Ik herinner er nogmaals aan dat er geen andere kleur bestaat dan zwart en wit met

een aantal tussenliggende kleuren van min of meer koperachtige teint vanwege het bloed, omdat onder deze huiden met verschillende aspecten hetzelfde bloed stroomt en dezelfde organen functioneren. De menselijke geschiedenis heeft machtige naties ertoe gebracht de aarde in hun tijd te domineren, zoals God in zijn profetieën aan de profeet Daniël herinnert. En ik herinner de puristen eraan dat God zichzelf geen taboes oplegt; zijn grens ligt in effectiviteit of ineffectiviteit. Daarom gebruikt hij in zijn goddelijke wijsheid alle beschikbare middelen om zijn lessen aan de mens over te brengen. In Openbaring 2:12 vergelijkt hij de strategie van de duivel die de christelijke kerk binnendringt met die van het "Trojaanse paard", dat wil zeggen in "Pergamum", de vermoedelijke plaats waar de stad Troje uit de Griekse legende van de dichter Homerus zich bevond. En vandaag, in onze tijd, zouden onze leiders, de huidige "Odysseus", geïnspireerd moeten zijn door zijn voorbeeld, hij die zich aan de mast van zijn schip liet vastbinden om weerstand te bieden aan de gezangen van de Sirenen, waarmee de Amerikaanse, Poolse en Oekraïense roepstem, met name die van president Zelensky, vergeleken kan worden, met hetzelfde doel: hun verleide slachtoffers verliezen en doden. Onze Europese samenleving heeft een Griekse oorsprong, en de naam Europa komt van het Griekse "europos", wat betekent: dat wat gemakkelijk helt of glijdt. Het voorvoegsel "eu" duidt op gemak. Wie kan ontkennen dat het Europese leven, gezien zijn gematigde geografische ligging op de aardbol, niet gemakkelijker is geworden? De hoge bergen van de Alpen bevoelden de vlakten, en Frankrijk profiteerde bijzonder goed van vijf grote rivieren, van noord naar zuid: de Rijn, de Seine, de Loire, de Garonne en de Rhône. Welvaart maakte deze landen rijk en maakte ze dominant over de andere landen op aarde. En deze mogelijkheid werd uitgebuit door de duivel, onze doodsvijand, om in Europa de pauselijke religieuze macht van het Romeinse Rijk te ontwikkelen, de authentieke, vervormde karikatuur van het ideaal dat zijn sterfelijke tegenstander, de grote Schepper, eiste. En zijn profetie van Daniël bevestigt dit aan ons, ... met zijn instemming, of preciezer, volgens zijn soevereine wil. Zoals de rivier die haar loop volgt vanaf haar bron, volgt de mensheid haar onontkoombare bestemming, die de Schepper tot in de kleinste details heeft voorspeld, en diens ontwikkeling kent. Denk dus dat de grote veranderingen die zich voor uw ogen voltrekken, slechts volbrengen wat God wilde volbrengen; want het laatste woord zal aan Hem zijn.

De naam Europa betekent: dat wat **gemakkelijk buigt of glijdt**, maar God zegt degene die rechtop blijft in de zin van standvastigheid en morele en religieuze rechtschapenheid. Europa was daarom voorbestemd om gemakkelijk te vallen door van de duivel "*eer, macht en heerschappij over de volken der aarde*" te ontvangen, dat wil zeggen, alles wat hij Christus had voorgesteld, "*als hij ermee instemde zich voor hem neer te buigen en hem als meester erkende*." Jezus weigerde dit aanbod, maar de eerste paus, de sluwe Vigilius, greep het in 538 aan. En in Openbaring 13:2 bevestigt God dit door te zeggen: "*Het beest dat ik zag, leek op een luipaard, zijn poten waren als die van een beer en zijn muil was als de muil van een leeuw. De draak gaf hem zijn kracht, zijn troon en grote macht*." Een eerste les onthult dat de associatie van de monarchie en het katholicisme de kenmerken van de universele rijken die elkaar tot dan toe opvolgden, samenbrengt. In de regressieve orde heeft het de zonde (de vlekken) en de

snelheid van handelen van de Griekse " luipaard "; de veroverende " poten " van de "beer " van de Meden en de Perzen, en " de muil van de leeuw ", dat wil zeggen " **arrogantie en trots**". » " Woorden " die in Dan. 5:20 al aan koning Nebukadnezar, de " leeuw met arendsvleugels " uit Dan. 7:4, worden toegeschreven. Dit vers leert nog twee lessen, vanwege de dubbele identificatie van de " **draak** ": aan de " **duivel** " zelf volgens Openbaring 12:9; en aan de keizerlijke fase van Rome, volgens Openbaring 12:3. Vervolgens bevestigt Openbaring 13:4 dit: " **En zij aanbaden de draak, omdat hij aan het beest macht had gegeven** ; zij aanbaden het beest, zeggende: Wie is aan het beest gelijk, en wie kan er oorlog tegen voeren? " In zijn profetische subtiliteit hekelt de Geest van de levende God tegelijkertijd de overdracht van de Romeinse macht van de keizerlijke naar de pauselijke vorm, en de ondersteuning van de twee opeenvolgende ervaringen door de autoriteit van de " **duivel** ".

Na verloop van tijd voelden mensen zich ontsnapt aan het despotisme van de Romeinse keizers, maar het zou slechts leiden tot een terugkeer naar het despotisme van het pauselijke regime in Rome, dat overigens als titel dezelfde door God vervloekte naam behield; in het Latijn: Pontifex Maximus; in het Frans: de Soevereine Pontifex. De paus van Rome nam vervolgens als titel een eveneens vervloekte naam aan, waarvan het getal 666 is: in het Frans: De "Vicaris van de Zoon van God"; en in het Latijn: "VICARIVS FILII DEI"; $V=5+I=1+C=100+I=1+V=5 = 112$ $I=1+L=50+ I=1+I=1 = 53$ $D=500+I=1 = 501+53+ 112 = 666$. Nu de vloek van de pauselijke Rooms-Katholieke Kerk is geïdentificeerd, begrepen en geaccepteerd, wordt de identificatie van andere vervloekte religies gemakkelijk gemaakt. Ze ontmaskeren zichzelf door er een verbond mee te sluiten. Daarmee bevestigen ze het andere gezegde: "Zeg me met wie je omgaat en ik zal je vertellen wie je bent."

Het ontwaken van haat

Sinds 2020 ondergaat de wereld enorme omwentelingen en ontdekt de westerse mensheid dag na dag dat haar hoop op wereldvrede voor haar ogen verdwijnt. Onbewust van het destructieve project dat God voor haar in petto heeft, wil de overgrote meerderheid echter geloven in conflictoplossing door middel van vreedzame onderhandelingen. Maar wat gebeurt er eigenlijk in onze wereld? God en demonen wekken alle oude haatgevoelens op die zich door de eeuwen heen hebben opgebouwd. De moderne mens dacht meester te zijn over zijn beslissingen en dacht dat hij in staat was om alle relatieproblemen op te lossen door middel van compromissen. In Frankrijk, na de jongerenopstand van mei 1968, dachten de machthebbers dat ze deze relatieproblemen konden oplossen door de grenzen van de seksuele vrijheid steeds verder te verleggen, waarvan de excessen de afschuwelijke normen creëerden die vandaag de dag gelegaliseerd zijn. Zo is het begonnen. Na 1945 wilde Frankrijk de bezetting door Duitsland vergeten en stemde ermee in om samen met Duitsland de fundamenteën van de EU te bouwen. Maar het accepteren van deze compromissen moest winstgevend zijn, omdat het vooruitzicht op enorme winsten de geesten van Europeanen, inclusief de Franse politieke elite, domineerde. Buiten Europa, in gekoloniseerde landen in Afrika en

Arabische landen, was het vooruitzicht anders. Deze landen werden gedwongen zich te onderwerpen aan het recht van de sterkste, dat destijds de Europese mogendheden waren, met name Engeland, Frankrijk, België, Italië en Portugal. En het was na de strijd tegen de kolonisatoren dat deze gekoloniseerde landen hun onafhankelijkheid herwonnen. Omdat koloniale oorlogen zeer hoge financiële, menselijke en humanitaire kosten met zich meebrachten, deden deze mogendheden uiteindelijk afstand van hun koloniale aanspraken, en volgden er hypocriete relaties op de oorlogen. Open voor wereldhandel, werden Europeanen verblind door hun opportunistische handelsvrede en gaven ze er de voorkeur aan om te consumeren en zichzelf te verrijken in plaats van zich zorgen te maken over de stemmingen van onrechtvaardig uitgebuide landen. Tegenwoordig vertegenwoordigen deze voormalige landen, zoals China, India, Arabische landen, Afrikanen en Zuid-Amerikaanse landen, het grootste deel van het leven op aarde. Deze nieuwe machten laten nu van zich horen en het lijkt erop dat ze de imperialistische suprematie van de Verenigde Staten niet langer accepteren.

Is Amerika imperialistisch? Jazeker! Maar niet zoals het Romeinse Rijk, dat volkeren verpletterde door verzetsstrijders af te slachten. Het Amerikaanse imperialisme maakt zelden gebruik van zijn strijders; achtereenvolgens tegen Korea, Vietnam, Irak, Somalië, Servië en Afghanistan werden de meeste van deze oorlogen verloren en eindigden ze met een vrijwillige Amerikaanse terugtrekking. Afgezien van Irak waren de tegenstanders slecht uitgeruste strijders; deze oorlogen waren meer guerrillaoorlogen dan oorlogen. En de ene na de andere werd duidelijk dat geen enkel land in staat was een nationalistische opstand te verslaan, hoe groot die ook was. Sterker nog, de VS staat landen toe vrij op hun grondgebied te leven zonder het te bezetten. Omdat hun enige waarde, ideologisch gezien, het kapitalisme is, en het is dit kapitalistische model dat Amerika door al zijn internationale bondgenoten wil laten omarmen. Kapitalisme is voor de VS de ideale universele band. Het maakt lucratieve rentedragende leningen mogelijk die hun banken en pensioenfondsen, die de pensioenen van hun werknemers betalen, verrijken. Geld produceert geld, wat normaal is voor een bankier, maar in onze wereld is het heel Amerika dat fungeert als een werelddbank voor alle naties ter wereld. En "wie leent, zal nooit zo rijk worden als wie hem uitleent." Aan de andere kant, als hij zijn schuld niet terugbetaalt, is de lener volledig geruïneerd en worden zijn bezittingen die van de uitlener. Dit principe rechtvaardigt de huidige staat van Frankrijk, Europese landen, en nog meer derdewereldlanden. Ik moet u er nogmaals aan herinneren dat de VS gekenmerkt wordt door zijn overwegend calvinistisch-protestantse religieuze oorsprong, en deze harde en wrede hervormer, Johannes Calvijn, geloofde dat rijkdom een geschenk van God was, een teken van zijn zegen. Ik laat het aan u over om over zo'n gedachte te oordelen, wetende dat God in zijn Bijbel in 1 Timoteüs 6:10 schrijft: "*Want de liefde voor geld is een wortel van alle kwaad.*" En dit kwaad is zo oud als de wereld, maar door geld uit te vinden, hebben mensen het enorm bevoordeeld. Want in het land van de duivel is geld niet langer het meest praktische ruilmiddel van zijn oorsprong. Het is een doel op zich geworden; dat wil zeggen, een struikelblok voor hebzuchtigen en egoïsten. Het wordt terecht vergeleken met een vloeistof, omdat het werkt volgens de wet van communicerende vaten: wie te veel voor

zichzelf neemt, vermindert het deel dat naar anderen gaat. En wie van geld houdt, is onverzadigbaar; hij kan er dus niet van genezen. Het gevolg voor iedereen is de voortdurende stijging van de kosten van levensonderhoud, met name schadelijk voor derdewereldlanden.

De recente haatgevoelens in onze mondiale samenleving zijn daarom in wezen gebaseerd op dit woord: kolonisatie. En nu het aantal ontwikkelde mensen wereldwijd toeneemt, beseffen verspreide geesten dat, ondanks concrete nationale onafhankelijkheid, de kolonisatie van menselijke geesten en volkeren in deze financiële vorm is doorgegaan. Dit verklaart de opkomst van een vijandig front tegen het Amerikaanse en West-Europese kapitalisme. De verantwoordelijken zijn nu geïdentificeerd en zullen binnenkort het doelwit zijn van de woede van deze vijandigheid. Hoewel ze grote woede kunnen opwekken, is de economische en politieke oorzaak niet de sterkste oorzaak van haat, omdat deze gebaseerd is op een primair menselijke frustratie die demonische geesten desondanks kunnen uitbuiten door deze te verergeren. De ergste haat is religieus.

Waarom roept religie haat op? Ten eerste omdat het leven gebaseerd is op een band die de mens verbindt met de enige Schepper, God. Dit geeft religie haar allerhoogste belang boven alle andere criteria. Al het menselijk gedrag hangt af van de staat van zijn relatie met God. En de mens die geen goede relatie met God heeft opgebouwd, is onderworpen aan zijn vijand, de duivel. En dit is precies de tweede verklaring. Want de ontwikkeling van valse religies is inderdaad te danken aan de activiteit van de duivel, de veroordeelde mens op proef, geoordeeld door God. De haat van deze engel op proef bereikt een ongeëvenaard hoogtepunt. Hij overleeft met zijn engelachtige volgelingen alleen om zijn haat jegens God en de hele mensheid te uiten. Want hij profiteert nog steeds van het aanbod van Christus' genade, terwijl hij niet langer de mogelijkheid heeft om aan zijn doodsoordeel te ontsnappen. Om zijn doelen te bereiken, gebruikt hij met zijn demonen menselijke zielen die hem niet zien en zich er niet van bewust zijn dat hun gedachten vaak zijn gedachten zijn. Geïnspireerd door demonen worden ze papegaaien, zoals "**de slang**" uit Genesis, waarmee de duivel zichzelf uitdrukte. Geïnspireerd door zijn leugens geloven zijn menselijke slachtoffers dat ze hun persoonlijke mening verdedigen, tot het punt dat Jezus in Johannes 16:2-3 verklaarde: "**Ze zullen jullie uit de synagogen werpen ; en zie, er komt een tijd dat iedereen die jullie doodt, zal denken dat hij God een dienst bewijst. En ze zullen dit doen omdat ze noch de Vader, noch Mij hebben gekend.**" En ik herinner u eraan dat ik zelf officieel werd verbannen, dat wil zeggen "**uitgesloten**", van de instelling van de Zevendedagsadventisten in Valence, Frankrijk, vanwege "het **getuigenis van Jezus, die de geest van de profetie is**", volgens Openbaring 19:10. In dit vers geeft Jezus ons de verklaring voor deze beslissing van de adventistische leiders: "**En zij zullen dit doen omdat zij noch de Vader, noch Mij hebben gekend.**" De ware zin van het leven is dus religieus, maar het is alleen nuttig als het leidt tot ware gemeenschap met God; iets wat zeldzaam en voorwaardelijk is. Helaas zijn er buiten deze beperkte en unieke situatie, zoals Jezus leert, talloze aspecten van valse religies en, in het licht van de waarheid, zijn ze zeer intolerant. Het is deze sterke intolerantie die de werkelijke, maar verborgen, situatie van het bestaan het meest onthult. Als God en de duivel niet

bestonden, zouden mensen niet tot intolerant gedrag worden gedreven. In werkelijkheid is er geen rechtvaardiging voor de mens om te weigeren zijn naaste anders te zien handelen dan hij. De geschiedenis heeft zojuist bewezen dat, wanneer God het wil en toestaat, 77 jaar burgerlijke vrede (1945-2022) en 150 jaar religieuze vrede (1844-1995) mogelijk zijn. Europa en de hele westerse wereld hebben van beide soorten vrede geprofiteerd.

De Griekse en Romeinse beschavingen toonden op hun beurt aan dat de proliferatie van religies en valse goden geen grote conflicterende problemen opleverde voor hun bevolking. Iedereen was vrij om de godheid van zijn keuze te dienen en te aanbidden. Maar dit gedrag veranderde abrupt toen het christelijk geloof werd onderwezen. Dit heeft zijn verklaring: in tegenstelling tot valse goden deelt de ware God niet; hij is jaloers en eist exclusiviteit in de harten van zijn uitverkorenen, die plotseling zeer zeldzaam werden. Maar deze jaloerse God is ook de volmaakte liefde gepersonifieerd, waardoor zijn wraakzuchtige woede jegens zijn vijanden zeldzaam is. Zijn uitverkorenen weerspiegelen de liefde van deze God, "*barmhartig, overvloedig in goedheid, lankmoedig*", zoals hij zijn naam beschrijft in Numeri 1:14. 14:18: "*Jahweh is lankmoedig en rijk aan goedertierenheid, Hij vergeeft ongerechtigheid en ongeregeldheden, maar Hij zal de schuldige niet onschuldig houden, maar Hij zal de ongerechtigheid van de vaders bezoeken aan de kinderen, tot in het derde en vierde geslacht.*" Deze ware liefde is het kenmerk van de ware relatie met God die hersteld is door het verzoenende offer van Jezus Christus. Maar deze ware liefde is afwezig in al de namaaksels van zijn Uitverkorene. Gods liefde wordt daar gepredikt, maar niet gereproduceerd. Bovendien beweren volgelingen God lief te hebben, maar getuigen door hun daden dat ze geen rekening houden met zijn wil, geopenbaard in zijn heilige Bijbel. Wie God liefheeft, geeft Hem prioriteit in zijn hele leven en de minste van zijn Bijbelse openbaringen wekt zijn volle interesse. Omdat ik deze vrucht niet zag in de christenen om me heen, kon ik niet om de doop vragen. Dus toen dit abnormale gedrag werd opgehelderd in het licht van de overtreding van Gods heilige sabbat, kon ik me aan Hem toevertrouwen. Er is geen gevolg zonder oorzaak, noch een oorzaak zonder gevolg. De mens is geen boom, maar net als een boom draagt hij vrucht. En de goede of slechte kwaliteit van deze vrucht hangt af van zijn persoonlijke aard, maar ook van zijn religieuze, intellectuele erfgoed. Sterker nog, de lange vrede van 77 jaar die sinds 1945 is bereikt, werd mogelijk gemaakt door de religieuze desinteresse van de westerse bevolking. Mensen werden tolerant uitsluitend vanwege hun minachting voor het religieuze subject. En God stond de westerse mensheid toe haar vruchten te tonen om de demonstratie van een leven gebouwd op de demonische waarden van de duivel te vervullen. En zoals Spreuken 29:18 zegt: "*zonder openbaring zijn de mensen onbeteugeld*", en "*onbeteugeld*", ging het Westen zelfs zo ver dat het de gruwelen die het jaren eerder veroordeelde, legitimeerde en legaliseerde. In de context van de huidige economische en oorlogsramp zullen valse christelijke religies hun vroegere haatdragende gemoedstoestand herwinnen. En hier moeten we eeuwen teruggaan om in 321 de verlating van de sabbat te vinden, die aan de basis ligt van de vermenigvuldiging van de aspecten van vals christendom. Het ware christendom is in constante overeenstemming met de norm die door de

apostelen van de Heer Jezus Christus is vastgesteld. En van de eerste tot de laatste valse Christus wordt de sabbat genegeerd, veracht en vervangen door de heidense "Dag van de Onoverwonnen Zon", die op de eerste dag werd geëerd door de Romeinse keizer Constantijn, die hem instelde, en door al zijn heidense aanbidders die zich onder zijn bewind bekeerden.

Weet u waarom mensen, gelovigen en christenen, het belang onderschatten van het houden van de sabbat en andere goddelijke verordeningen, die God eist dat geëerd en uitgevoerd worden? Het antwoord is heel eenvoudig: God is eeuwig en de mens is sterfelijk. Zijn leven is erg kort, en daarom leeft en bouwt hij zichzelf op in onwetendheid over wat God vóór hem heeft meegemaakt. Want in 321 was hij getuige van het onaangename schouwspel van christenen die er de voorkeur aan gaven hun Romeinse keizer te gehoorzamen in plaats van hem, hun Schepper en Vader, hun Heer en Meester, en hun Redder. Wat geen enkele vlees-en-bloed Jood uit Abrahams nageslacht ooit deed, durfde een heidense Romeinse keizer te doen. Hij verdraaide en vernietigde de orde van het aardse reddingsprogramma dat God in de tijd had vastgelegd door zijn instelling van de week. De eerste dag die gewijd is aan rust heeft geen zin, omdat God zijn rust niet aan het begin van de week heeft ingesteld, maar pas op de zevende en laatste dag van onze week. Want deze rust kan pas worden verkregen aan het einde van de tijd die is vastgesteld voor de verkiezing van zijn uitverkorenen, dat wil zeggen aan het einde van de 6000 jaar die door de eerste zes dagen van de week worden geprofeteerd. Bovendien getuigt de logica van het intellect dat rust pas wordt gewaardeerd na een beproevende, morele vermoeidheid, in het geval van God. Want zijn vermoeidheid wordt veroorzaakt door de zonde die overvloedig over de hele aarde wordt bedreven door alle mensen; terwijl Jezus Christus zijn leven kwam offeren aan een kruis, opgericht door de Romeinen, juist om "**een einde te maken aan de zonde**". Het is duidelijk dat Hij daar op collectief niveau niet in is geslaagd, op een voor de hand liggende manier. Maar zijn voorstel is individueel gericht tot elk van zijn menselijke schepselen verspreid over de hele aarde, en dit verklaart het zwakke resultaat dat Hijzelf had geprofeteerd toen Hij in Matteüs 22:14 zei: "**Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren**." God dwingt niemand Hem te gehoorzamen om door Hem gered te worden. Wie niet aarzelt om te dwingen door vervolging, marteling en dood, is Satan, de vijand van Gods leger. Daarom is elke religie die vervolgt niet van God, maar van de duivel. Als religie vervolgt, komt dat doordat ze geen relatie heeft met de ware God, liefde en gerechtigheid. Goddelijke gerechtigheid wordt alleen aangeboden in de naam van Jezus Christus, wat het aantal geroepen al vermindert. Vervolgens dragen degenen die Jezus Christus rechtvaardigt, vrucht die vergelijkbaar is met de zijne, en daar wordt de lijst van geroepen verder ingekort. In de laatste fase van heiliging is de geroepene op weg naar de verkiezing, getuigend van God met onfeilbare trouw en zichzelf geestelijk voedend met al het licht dat Hij hem schenkt. En zijn uitverkorenen kunnen zo gemeenschap hebben met Hem, de Geest van waarheid die degenen die Hem toebehoren identificeert.

In het kamp van de valse Christussen legde de afschaffing van de sabbat op 7 maart 321 de doctrinaire grondslag van de huidige Rooms-Katholieke Kerk. Logischerwijs was het in Rome zelf dat het keizerlijk decreet van Constantijn I

krachtig ^{werd} uitgevoerd door heidenen die zich ten onrechte tot het christelijk geloof bekeerden. De officiële christelijke kerk werd vertegenwoordigd door deze zeer talrijke valse christenen, en aantallen zijn wet. Door een einde te maken aan de vervolgingen van de heidenen, had keizer Constantijn hun achting gewonnen en zo de reputatie van vredestitcher verworven. Maar dit was slechts een valstrik, want zijn hart bleef heidens en heerszuchtig. Zozeer zelfs dat hij, nadat zijn edict was afgekondigd, de christenen die trouw wilden blijven aan de door God geheiligde sabbat, vervolgde en streng strafte. En we weten dat de duivel nooit is gestopt met het vervolgen van Gods ware uitverkorenen. Hij kan dit echter alleen doen als God hem dat toestaat. We hebben echter geprofiteerd van de religieuze vrede die God ons sinds 1844 heeft opgelegd, en die in 1995 tot een einde kwam door de aanvallen van islamitische moslimgroeperingen. In 2022 waren we getuige van een grote confrontatie tussen twee christelijke religies, het katholicisme en de orthodoxie, die elkaar in de jaren 40 en 90 al bestreden in voormalig Joegoslavië; een onderwerp van haat dat alleen maar wacht om weer aangewakkerd te worden. In de huidige oorlog in Oekraïne vinden we de Amerikaanse president Joe Biden, een katholieke leider van een officieel protestantse natie, het katholieke en orthodoxe Oekraïne, en het orthodoxe Rusland, gesteund door moslim-Tsjetsjenen. En het moet duidelijk zijn dat de belangrijkste oorzaak van nationalisme de religieuze, zelfs atheïstische, toewijding van mensen is. Op het moment dat God het gebiedt, wekken de demonen in de menselijke geest het verlangen op om degenen die niet op hen lijken op alle gebieden, politiek, economisch en religieus, te elimineren. Ze kunnen de verschillen tussen anderen niet langer tolereren en organiseren scheidingen en hergroeperingen die onze tijdgenoten etnische zuiveringen noemen. Maar wat de menselijke oorzaken ook zijn, dit gedrag is de vrucht van de goddelijke vloek die de hele mensheid heeft getroffen sinds de zonde van Adam en Eva. Ik herinner hen eraan dat God inderdaad voorrang heeft gegeven aan de mens, aangezien Hij zich als eerste tot hem wendt, nadat het echtpaar gezondigd heeft. Zijn heerschappij over de vrouw bracht het nadeel met zich mee dat hij tegenover God verantwoordelijk was voor de fouten die zij zou kunnen begaan. Gods oordeel verandert niet met de tijd en Hij houdt leiders nog steeds verantwoordelijk en schuldig voor het onrecht dat zij zijn schepselen aandoen.

De religie die in 321 in Rome werd gesticht, nam daarom de eerste rustdag over, die door de Romeinse heidenen was gewijd aan de aanbidding van de "Onoverwonnen Zon". Destijds werd de verandering van de rustdag niet voorgesteld als een dag die tot doel had de opstanding van Jezus Christus te vieren, zoals dat vandaag de dag in de kerken van valse Christussen wordt uitgelegd. Keizer Constantijn gaf geen andere verklaring dan deze: "We moeten niet langer judaïseren door te rusten op de zevende dag zoals de Joden." Dit bevel om niet langer te judaïseren, verzette zich categorisch tegen de leer van Christus, die in Johannes 4:22 juist zei: " *Want de redding is uit de Joden .*" Dit bevel om niet langer te judaïseren, maakte de 15 eeuwen van de geschiedenis van het Oude Verbond, die eigenlijk begon in de tijd van Mozes met het vertrek van de Hebreeën, nietig. En onder deze omstandigheden beleefde dit volk de typische ervaring van religieuze bekering. Losgerukt van de zonde (Egypte), wordt de

menselijke ziel van de zondaar beschermd door het bloed van Christus (het paaslam). Vervolgens leidt God haar naar de berg Sinaï, waar Hij haar onderwijst en haar de wetten laat ontdekken die ze moet gehoorzamen (Zijn Tien Geboden). In de woestijn, afgezonderd met God, leert ze Zijn gezondheids- en voedingsregels, en alleen voor het Oude Verbond, de rituelen van Zijn religieuze feesten, die de dood van Christus zal vervullen en overbodig zal maken. Wie kan beweren dat God deze dingen heeft georganiseerd om ze nutteloos te maken? Uit dit Oude Verbond verdwijnen alleen de rituelen die de dood van Christus vervulde. Het principe van gehoorzaamheid blijft daarom intact, en de normen voor deze gehoorzaamheid worden nog steeds geopenbaard in de geschriften die Mozes en zijn door God gezegende opvolgers hebben nagelaten.

Om het belang hiervan ten volle te beseffen, moeten we ons losmaken van de routine van ons wereldse dagelijkse leven, dat een bedrieglijk decor vormt dat hen die het verleidt en boeit, naar de dood voert. God is onzichtbaar, maar levend en almachtig, en alleen in de geest kunnen we zijn opperste werkelijkheid vatten. Het hemelse leven ontwikkelt zich parallel aan het onze, onzichtbaar, maar even actief, en we zullen het ontdekken zoals het is, bij de wederkomst van Jezus Christus, die een einde zal maken aan deze visuele beperking die ons sinds Adam heeft gekenmerkt.

In de Rooms-Katholieke Kerk droeg de eerste dag de naam van de astrale godheid, de "Onoverwonnen Zon", en onder deze naam identificeerden oprechte christenen een ernstige zonde die tegen God was begaan. Daarom werd deze naam in Latijnse landen verlaten en vervangen door de naam "Dag des Heren". De wandaden van de duivel werden zo volledig verhuld. De dag werd verbonden met de opstanding van Christus, en zo vormde de aanbidding van de eerste dag geen probleem meer voor nieuwe bekeerlingen. Behalve dat de grote Schepper God gefrustreerd en geïrriteerd raakte door zijn opeenvolgende verraad. Hij reageerde daarop met dramatische logica: "Aangezien deze mensen die beweren mijn redding te zijn, de verordeningen van Rome begunstigen, moge Rome over hen heersen in al zijn strengheid!" En zo gebeurde het dat de ontrouwe christenen door God werden overgeleverd aan het Romeinse keizerrijk dat in 538 werd gevestigd. De voorwaarden van de instelling ontnamen het elke legitimiteit. De eerste paus die werd geïnstalleerd, was een intrigeur genaamd Vigilius. Hij maakte misbruik van zijn relatie met Theodora, de prostituee-danseres waarmee keizer Justinianus I getrouwd was, om zijn religieuze overwicht over het huidige pauselijke katholieke regime te verwerven. Reeds getroffen door de vloek van de nieuwe "zondag", werd Silverius, de bisschop van Rome, gekozen door de ontrouwe christenen van Rome, verdreven en verbannen. Hier hebben we te maken met meer politieke dan religieuze acties die licht werpen op wat het Romeinse pauselijke regime op aarde zal vertegenwoordigen. In die tijd waren weinig mensen opgeleid en werden religieuze leringen doorgegeven door mannen van het pauselijke regime. In deze tijden van geestelijke duisternis zullen de pausen zich toestaan de tekst van de tien geboden van God, geschreven door de vinger van God zelf op stenen tafelen die aan Mozes zijn gegeven, te wijzigen. Onder het voorwendsel hun memorisatie te bevorderen, worden de oorspronkelijke teksten vervangen door zeer korte zinnen en zo verdwijnen de waarschuwingen van

zegeningen en vloeken in het nieuwe aspect dat wordt gepresenteerd. De ergste schandaal wordt aangericht aan het tweede gebod, waarin God de aanbidding van afgodsbeelden en -beelden veroordeelt; de paus schrapt het volledig. Maar om het getal tien te behouden, zal hij het gebod over overspel verdubbelen, en zo de zonde van het vlees aanpakken om mensen hun zonde tegen de Geest te doen vergeten. De term "zevende dag" van het vierde gebod verdwijnt en wordt vervangen door de ultrakorte formule: "Op de dag des Heren zult u rusten." Omdat ze de Bijbel niet lezen, houden de bekeerde massa's zich aan wat de priesters hun leren. En voor de weerspannigen exploiteren ze de dreigingen van de hel, dreigingen die zeer reëel zijn, maar verkeerd geïnterpreteerd. Want zonder de intelligentie van God en het chronologische begrip van de feiten die in de profetie van Openbaring worden onthuld, wordt de "*poel des vuurs* " die pas aan het einde van het zevende millennium zal bestaan, geïnterpreteerd als een permanente hel waar demonen de veroordeelden eeuwig in vuur laten lijden, veroordeeld tot dit vreselijke lot. Nu beweert de paus de toegang tot de hel te kunnen openen en sluiten. U kunt dan begrijpen waarom in donkere tijden koningen zelf, heren en het gewone volk bang zijn voor de pauselijke macht. Pauselijke aanspraken worden geloofd, en het regime maakt misbruik van de situatie om gediend, geëerd en verrijkt te worden door de slachtoffers die door zijn leugens verleid en bedrogen zijn. Het kan zo koningen manipuleren en hun wereldlijke macht gebruiken om de verzetsstrijders die het "kettters" noemt tot katholieke bekering te dwingen, tot het punt dat ze gemarteld en ter dood gebracht worden, op de brandstapel of met andere nog verschrikkelijker instrumenten. En het aantal van deze "kettters" zal aanzienlijk toenemen met de vertalingen en het drukken van de Bijbel, waardoor de lezers de ware woorden van God en zijn profeten kunnen ontdekken. Nu het pauselijke regime zijn leugens ontmaskerd ziet, wekt het de haat op van de katholieke bonden tegen protestanten die als "kettters" worden beschouwd. Onwetende wezens, overtuigd door katholieke legitimiteit, richten al hun aanvallen op degenen die de priesters hun presenteren als wezens die door de duivel bezeten zijn. Ze verzinnen en vinden voorwendsels om hun valse beschuldigingen te uiten, omdat de vader van de leugen hen inspireert en aanstuurt zonder dat ze het vermoeden. Velen geloven oprecht dat ze God eren door de "goddelozen" te verdrijven. En dit punt is belangrijk, want bij de wederkomst van Christus zal diezelfde blinde haat zich richten op de laatste uitverkorenen van Jezus Christus, wiens enige verwijtbare fout zal zijn dat ze volharden in hun respect voor de rest van de heilige, goddelijke sabbat van de zevende dag.

Wie zal zich in deze laatste context zo gedragen? Dezelfde mensen die vandaag de dag de praktijk van de zondag op de eerste dag rechtvaardigen en de legitimiteit van de sabbat op de zevende dag verwerpen. Zelfs de meest humanistische figuur van vandaag kan in deze laatste context woester worden dan een "**leeuw**" met scherpe "**tanden**". Dit is wat Jezus in beeld profeteert in Openbaring 9:8: "*Ze hadden haar als vrouwenhaar en hun tanden waren als leeuwentanden* ." De context zal volledig veranderen, en opstandige mannen zullen geërgerd en zeer vertoornd zijn door de "**plagen van God**" die hen zullen

treffen zodra de genadetijd voorbij is: "**de zeven laatste plagen van de toorn van God**", zoals beschreven in Openbaring 16.

De Rooms-katholieke kerk gedroeg zich dus monsterlijk, en dit moest niet worden beschouwd als "zonden van de jeugd", zoals zij die interpreteert. Want als de omstandigheden gunstig voor haar waren gebleven, zou ze zich vandaag de dag nog steeds op dezelfde manier gedragen. Ze heeft nooit afstand gedaan van het opleggen van bekeringen totdat ze de steun verloor van de monarchieën die verzwakt waren door het Franse revolutionaire regime en de beruchte onthoofdingen van koninklijke, religieuze en aristocratische leiders. God strafte haar aldus voor haar misdaden in afwachting van het Laatste Oordeel. Maar in het protestantse kamp namen oppervlakkig religieuze mensen op hun beurt politiek gedrag aan dat door Jezus Christus werd veroordeeld. Ze namen de wapens op en keerden slag voor slag terug naar de strijders van de katholieke bonden. En zo kregen de opeenvolgende "Godsdienstoorlogen" de schijn van een veldslag waarin bloeddorstige en vleesetende wilde "**beesten**" **met elkaar slaags raakten**. In Openbaring 8:11 geeft God de pauselijke katholieke kerk de schuld van deze duivelse afloop, die wordt afgebeeld door de "**ster**" met de naam "**Alsem**": "**De naam van de ster was Alsem; en een derde deel van het water werd alsem, en veel mensen stierven door het water, omdat het bitter was geworden.**" Religieus of niet, haat is besmettelijk en zet uiteindelijk grote aantallen mensen in vuur en vlam.

Voordat het pauselijke regime de "protestanten" aanviel, ontketende het vijandelijkheden tegen de islam, die kort na de vestiging van het Roomse pauselijke regime, d.w.z. na 538, in Arabië opdook. Na de verspreiding van het katholicisme in Arabië stichtte de profeet Mohammed zijn eigen religie: de islam, een Arabisch woord dat "onderwerping" betekent. Het woord heeft een dubbele betekenis: de mens onderwerpt zich aan God, maar hij moet ook, indien nodig, de ongelovige met geweld onderwerpen, aan wie hij allen die zich tegen zijn religieuze opvatting verzetten, verbindt. Onder het voorwendsel de historische heilige plaatsen van Christus' leven en dood te bevrijden, gaf paus Urbanus II eerst bevel tot oorlogszuchtige "kruistochten" om de moslims uit deze plaatsen te verdrijven. De onwetendheid van zowel hoog als laag bracht koningen ertoe zich ijverig te storten op moorddadige oorlogen, volkomen nutteloos voor God, tegen de legers van de moslimvolkeren. Ongerechtvaardigde bloedbaden werden aldus aangericht door de westerse christelijke kruisvaarders. Als ik ze overbodig verklaar, is dat met goede reden. God onthult in Daniël 9:26 namelijk zijn besluit om Jeruzalem en zijn heilige plaatsen te verwoesten: "**En na tweeënzestig weken zal er een Gezalfde worden uitgeroeid, en hij zal ~~geen opvolger hebben.~~**" **Niemand voor hem . Het volk van een leider die zal komen, zal de stad en het heiligdom, de heiligheid, verwoesten, en het einde ervan zal komen als door een vloed ; het is bepaald dat de verwoestingen zullen duren tot het einde van de oorlog.** En deze verwoesting van Jeruzalem wordt gepresenteerd als het gevolg van de verwerping van de Messias Jezus door de Joden. Het is daarom vrijwillig dat God Jeruzalem in 70 door de Romeinen liet verwoesten, om de bijgelovige pelgrimstochten die het katholieke geloof wilde herstellen en tot in onze tijd in stand wilde houden, uit deze plaatsen weg te nemen; dit werd doorgegeven door

de evangelisch-protestantse groepen die in de VS waren opgericht. Je kunt dus in deze valse mystieke ijver de vrucht zien van een volledige onwetendheid over wat het christelijk geloof werkelijk vertegenwoordigt. In onze eindtijd heeft God Jeruzalem tot een vervloekte plaats gemaakt waar valse gelovigen uit alle monotheïstische religies samenkomen. Hun aanbidding van deze plaatsen is gebaseerd op pure afgoderij. En degenen die dit doen, herhalen de fouten van de Joden die de stenen tempel vereerden en de tempel van vlees en geest die Jezus Christus had opgericht, verwierpen.

De oorzaken van de intensivering van haat nemen toe in onze tijd en in de huidige gebeurtenissen, ik noem er één. Terugkerend uit China, in het vliegtuig dat hem terugbracht en in aanwezigheid van journalisten, deed president Macron een uitspraak die de woede van sommige van zijn Europese collega's opwekte. Hij zei: " Het ergste zou zijn te denken dat wij Europeanen op dit gebied volgbaar zouden zijn en ons zouden moeten aanpassen aan het Amerikaanse tempo en een Chinese overreactie... De valkuil voor Europa zou zijn dat het, op het moment dat het erin slaagt zijn strategische positie te verduidelijken, wanneer het strategisch autonoom is dan vóór Covid, gevangen zit in een verstoring van de wereld en crises die de onze niet zouden zijn. " Het is duidelijk dat hij doelde op het geval van het eiland Taiwan, dat China weer onder controle wil krijgen. Maar deze specifieke positie irriteert landen zoals Polen, dat zijn hoop om Rusland te verslaan baseert op de cohesie van Europese landen die zich aansluiten bij het Amerikaanse standpunt. Ik zie bij onze jonge president een verbazingwekkende en verrassende flits van helderheid, omdat zijn standpunt die van generaal De Gaulle weerspiegelt, die zich niet wilde onderwerpen aan de Amerikaanse overheersing. Ik merk echter op dat deze verklaring de volg-de-leider-verbintenissen veroordeelt die de Europeanen en hijzelf al waren aangegaan in de Oekraïne-affaire. De Amerikanen hebben zich immers aan Oekraïne gecommitteerd zonder zich te bekommeren om de individuele meningen van de Europeanen. Je zou dus kunnen zeggen dat ze reageerden op basis van hun politieke en economische belangen die chronisch vijandig stonden tegenover Rusland. Het geval van Oekraïne verschilt echter van dat van Taiwan doordat de onafhankelijkheid officieel werd erkend en degenen die het steunen dit doen in naam van respect voor nationale rechten die agressie tegen hun land door een ander land verbieden. Dit is niet het geval voor Taiwan, dat officieel Chinees bleef en nooit een onafhankelijke nationale status heeft verkregen of aangevraagd. Net als generaal De Gaulle wil president Macron een onafhankelijk Europa leiden, maar hij kampt met de invloed van voormalige Oostbloklanden zoals Polen, die Rusland haten en naar Europa kwamen om alleen het gewapende schild van de VS te vinden. Het probleem van president Macron is dat zijn ontwaken en zijn verlangen naar Europese onafhankelijkheid op het verkeerde moment en al te laat komen. Omdat hij zelf de Amerikaanse invloed in Europa en in Frankrijk in zijn eigen land heeft bevorderd, is het te laat om de gemaakte fouten goed te maken; dit geldt des te meer omdat Europa financieel verzwakt is en de vertraging in de Europese bewapening onhaalbaar wordt gezien de tijd die nog rest vóór de goddelijke straf van de " **zesde bazuin** ". Bovendien ontstaan er twee kampen die de EU-landen scheiden: het kamp van de voormalige Oostbloklanden, belangrijke

aanhangers van Oekraïne, en dat van de stichtende landen van deze EU, waaronder Frankrijk en, in zekere zin, Duitsland, dat zeer onafhankelijk is gebleven.

Na de verschillende oorzaken van menselijke haat moet ik nu de ontwaking van een veel formidabelere haat noemen: die tegen de God van de Liefde. Want Hij drukt die al uit en beweert het duidelijk in Spreuken 8:13: " *De vrees voor Jahweh is het kwade te haten; hoogmoed en trots, de boze weg en een verdorven mond, **die haat ik** .* " Ik herinner eraan dat haat het absolute tegendeel is van liefde en dat alle dingen in het absolute tegendeel bestaan. Als God de mens naar zijn beeld geschapen heeft, is dat omdat Hijzelf naar het beeld van de mens geschapen is, maar in zijn volmaakte goddelijkheid. Hij kan dus haten of liefhebben, zoals Hij kan vervloeken of zegenen. En wat dit betreft moeten we deze boodschap, die door de valse Christussen wordt overgebracht, verlaten die zeggen: "God haat de zonde, maar Hij heeft de zondaar lief." Deze boodschap vergeet dan te specificeren: de zondaar die zich bekeert en de vrucht van bekering draagt; wat sinds 1844 niet overeenkomt met de situatie van christenen die de overtreding van Gods geboden rechtvaardigen; de tweede en vierde onder katholieken en orthodoxen; de vierde ook onder protestanten en anglicanen. Nu, op zichzelf, sinds 1844, maakt de minachting voor de door God geheiligde sabbat hen schuldig aan het overtreden van de gehele Tien Geboden, volgens Jac. 2:10: " *Want wie de gehele wet houdt, maar op één punt struikelt, is schuldig aan alle geboden.* " Ik geef dit vers de volgende betekenis: wie opzettelijk één gebod van God overtreedt, getuigt dat hij het eerste van de geboden overtreedt, waarin God zegt: " *Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben .* " Want wie ongehoorzaam is, gehoorzaamt een andere god, de duivel, voor het aangezicht van de ware en enige God. Vanaf dat moment zijn alle andere gehoorzaamheden tevergeefs. En zelfs in de naam van Jezus Christus wordt verzoening met God dan onmogelijk.

Sinds 1945 is het kwaad wereldwijd alleen maar toegenomen, vooral in het westerse kamp dat als overwinnaars uit de Tweede Wereldoorlog tevoorschijn kwam. Amerikaanse chemici ontwikkelden "DDT", een insecticide dat hen tot de eerste " **vernietigers van de aarde** " maakte, die God aanklaagt in Openbaring 11:18: " *De volken zijn toornig geworden, en uw toorn is gekomen, en de tijd is gekomen om de doden te oordelen en uw dienaren, de profeten, te belonen, de heiligen en hen die uw naam vrezen, klein en groot, en om te vernietigen **wie de aarde vernietigen.*** " » En heel logischerwijs doen " **zij die de aarde vernietigen** " dat onder de heerschappij van de opperste "Vernietiger" of " *koning* ". Dit woord "vernietiger" is in het Hebreeuws en Grieks vertaald als " *Abaddon en Appolyon* " in Openbaring 9:11: " *En zij hadden over zich als koning de engel van de afgrond, wiens naam in het Hebreeuws Abaddon was en in het Grieks Apollyon.* " Al in 1945 bewezen de VS zich deze titel van "Vernietiger" waardig te zijn door als eerste kernwapens in te zetten tegen de steden Hiroshima en Nagasaki. En zij zullen de eersten zijn die ze opnieuw zullen gebruiken om Rusland te vernietigen in de Derde Wereldoorlog, die zich in onze tijd ontvouwt. In onze eindtijd hebben de VS de hele wereld een ander instrument van het kwaad aangeboden: het internetcommunicatienetwerk. Ze hebben dit "draadweb" over de volkeren

uitgeworpen zoals men een net uitwerpt om vis te vangen. Oorspronkelijk was het internet uitsluitend voorbehouden aan Amerikaanse militaire communicatie. Toen dit netwerk gratis en in vrijheid voor burgerlijk gebruik werd aangeboden, ontdekten Amerikanen, en vervolgens andere westerse volkeren, het plezier van virtuele uitwisselingen. Het internet biedt iedereen de mogelijkheid om zijn of haar talenten te tonen. Het stimuleert trots en een exhibitionistische geest. Vervolgens nam de handel het over, en ook nationale openbare diensten; dit ging zo door totdat de hele wereld met elkaar verbonden was en onder controle kwam te staan van de uitvinder, de Amerikaanse macht. Dit kwaad is onomkeerbaar, omdat de jongeren die ermee opgroeien, niet langer in staat zijn de gevaarlijke en dodelijke aspecten ervan te zien. Toch ontbreken er geen voorbeelden. Het internet maakt en breekt de individuele reputatie van mensen. Sommige perverse kinderen gebruiken het om zwakke en gevoelige kinderen een schuldgevoel aan te praten met vernederende berichten, waardoor ze onbewust tot zelfmoord worden gedreven. De drang om te behagen heeft zich meester gemaakt van jongeren; op hun blogs verzamelen ze het aantal "volgers" of fans die hen volgen. Zo worden er stemmen voor of tegen uitgebracht, wat resulteert in de valse indruk belangrijk te zijn. En naarmate dit kwaad de geest verovert, groeien ook de normen van het kwaad. Het oude verbod wordt legitiem en legaal. Zonder de goddelijke wet, die de maatstaf voor goed en kwaad bepaalt, " *zijn de mensen onbeteugeld* ", en alleen God weet tot welk niveau dit kwaad nog kan stijgen. Laten we daarom in deze verzen eens kijken naar de dingen die Gods haat jegens de opstandige mensheid van vandaag aanwakkeren.

Jesaja 61:8: " *Want Ik, de HEERE, heb het recht lief en **haat roof met ongerechtigheid** ; Ik zal hun trouw hun loon geven en een eeuwig verbond met hen sluiten.* "

Jer.44:4: " *Ik heb al mijn dienaren, de profeten, tot u gezonden. Ze stonden 's morgens vroeg op en Ik zond hen om tot u te zeggen: **Doe deze gruweldaden die Ik haat, niet.*** "

Amos 5:21; 6:8: " ***Ik haat, ik veracht uw feesten** , ik kan uw samenkomsten niet verdragen .../... De Heer, YaHWéH, heeft bij Zichzelf gezworen; YaHWéH, de God van de hemelse machten, heeft gezegd: **Ik verafschuw de trots van Jakob, en Ik haat zijn paleizen** ; Ik zal de stad geven en al wat erin is.* "

Zacharia 8:17: " ***Laat niemand kwaad denken in zijn hart tegen zijn naaste en heb geen valse eed lief, want al die dingen haat Ik** , zegt JaHWéH.* "

Mal. 2:16: " ***Want Ik haat echtscheiding** ", zegt Jahweh, de God van Israël, **"en hem die zijn kleeft met geweld bedekt"** , zegt Jahweh van de hemelse machten. Wees daarom op uw hoede voor uw geest **en wees niet ontrouw !*** "

Openbaring 2:6: " *Maar dit hebt u, dat u de werken van de Nikolaïeten haat, **welke werken ook Ik haat** .* "

Samenvattend, God haat alles wat in strijd is met zijn waarden die worden uitgedrukt door trouwe en ware liefde, dat wil zeggen liefde en waarheid, zoals ze geïncarneerd en gemanifesteerd zijn in Jezus Christus en die hij wil vinden in zijn uitverkorenen tot het einde van de wereld volgens Openbaring 3:14: " *Schrijf aan de engel van de gemeente van Laodicea: Dit zijn de woorden van de Amen, **de***

trouwe en waarachtige getuige , het begin van de schepping van God: "Hij die was" de *Het begin van Gods schepping* "bevestigt haar waarden" op het moment van het einde "van de geschiedenis van deze goddelijke aardse schepping.

Goddelijke haat werd niet zonder reden gewekt, want de verschijning van het Covid-19-virus in 2019 in China was Gods reactie op de Chinese president, omdat hij de wens en het plan had geuit om de tekst van de Heilige Bijbel te wijzigen. Vervolgens vond de terugkeer van de oorlog in Europa plaats in Oekraïne. En ook hier is dat niet zonder reden. Dit land, dronken van vrijheid, leefde in een anarchistische situatie, niet in staat een politiek evenwicht te vinden, het hele regime was corrupt en er werden monsterlijke gruweldaden bedreven en ontwikkeld. Ik verzamelde van Joël, mijn broeder in Christus, een uitstekende documentalist, afschuwelijke getuigenissen over wat er in Oekraïne gebeurde. En zonder in details te treden, stelt alleen al deze getuigenis ons in staat te begrijpen waarom de toorn van God over dit Oekraïense volk viel. Rijke politici pleegden fraude en pleegden samen met een vriend, de zoon van een oligarch, een machtig man, honderd moorden. Nadat ze waren geïdentificeerd, werden ze vrijgelaten en de misdaden werden herhaald; Een dergelijk niveau van corruptie is zelden bereikt... misschien en alleen in Sodom en Gomorra, steden waar pervers seksueel leven en moorden de norm waren die ondraaglijk waren geworden voor God. Het is dan ook niet voor niets dat de komende nucleaire oorlog in dit land, Oekraïne, begon. We weten ook dat de jonge president, verkozen sinds 2019, het jaar van Covid-19, een acteur was die populair werd gemaakt door zijn vulgaire en seksueel perverse publieke excentriciteiten. Hij belichaamde in zijn eentje het kwaad van de hele moderne samenleving die van God is afgesneden. Het was ook in Oekraïne dat de brutale seksistische Femen verschenen, hun blote borsten tentoonstelden en hun lichamen gebruikten om hun vulgaire feministische leuzen te publiceren. En naast deze dingen schitterde er officieel het nazistische kwaad dat was geërfd van de Tweede Wereldoorlog, vertegenwoordigd door de Azov-groep, geërfd van nazileider Stepan Bandera; maar dit nazisme richtte zich nog niet op het jodendom. Ik heb zelfs van Oekraïense vrouwen gehoord dat hun land gehecht is aan heidense feesten waar ze dol op zijn. De beker was vol en de westerse wereld en de rest van de volkeren op aarde moesten hem tot de laatste druppel leegdrinken.

In het laatste nieuws onthullen twee feiten twee boodschappen. De eerste betreft de onthulling van geheime militaire berichten door een 21-jarige man die zich gedroeg om te "pronken" en indruk te maken op zijn webpartners. Voor de moderne jeugd is het internet een spel waarin de uitdagingen onbegrensd zijn. De tweede betreft een video die op internet circuleert. Na die van de islamitische groepering DAESH, gaat het dit keer om de onthoofding van een Oekraïense soldaat door een Russische soldaat die omringd werd door zijn gewapende groep. Het nieuws doet mensen huiveren van afschuw en angst, maar het is slechts de bevestiging van een niveau van haat dat zal blijven groeien en zich zal verspreiden in alle militaire kampen die zullen deelnemen aan de Derde Wereldoorlog. Onthoofdingen vormen een onderwerp van internationale "terreur" dat deze "zesde bazuin" verbindt met de "vierde", zoals God onthult, door aan de "vierde" het karakter van "tweede wee" toe te schrijven, wat feitelijk de "

zesde " aanduidt; Na de Franse terreur en de guillotine van 1793-1794, volgt de "terreur" van moslim- en Russische onthoofdingen in onze tijd.

De lessen die in Daniël, 2 Kronieken en 2 Koningen worden gegeven, laten zien dat de drie deportaties van de Israëlieten naar Babylon steeds intensiever worden. Onze Derde Wereldoorlog is, in zijn internationale proporties, vergelijkbaar met de derde deportatie van de Joden. Net zoals de derde aanval van koning Nebukadnezar resulteerde in de nationale vernietiging van Israël, is de Derde Wereldoorlog bedoeld om de huidige orde van de naties van de wereld te vernietigen. Tot die tijd zullen deze naties min of meer gedeeltelijk vernietigd worden en hun onafhankelijkheid verliezen. De overlevenden van het conflict zullen zich allemaal onder één universele regering plaatsen, ingesteld door de Verenigde Staten van Amerika, tot de wederkomst van Jezus Christus, die hen zal vernietigen.

De markt van illusies

bevindt zich deze " **markt van illusies** " ? Op onze planeet Aarde.

Voordat ik met deze studie begin, wil ik de volgende verzen uit 1 Korintiërs 2:9-15 in herinnering roepen. Deze verzen staan in de Bijbel en de apostel Paulus zegt, door de Geest: " *Maar het is zoals geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, dat is wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben . " God heeft ze ons geopenbaard door de Geest . Want de Geest onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God. Want wie onder de mensen kent de dingen van een mens, behalve de geest van de mens, die in hem is? Zo weet ook niemand de dingen van God, behalve de Geest van God. Nu hebben wij niet ontvangen de geest van de wereld, maar de Geest die van God is , opdat wij de dingen zouden kennen die ons door God genadig zijn gegeven . En deze dingen spreken wij , niet met woorden die door menselijke wijsheid worden geleerd, maar met woorden die door de Geest worden geleerd, waarbij wij geestelijke taal gebruiken voor geestelijke dingen . Maar de natuurlijke mens aanvaardt de dingen van de Geest van God niet, want ze zijn hem dwaasheid en hij kan ze niet kennen, omdat ze geestelijk worden onderscheiden. **Maar de geestelijke mens beoordeelt alle dingen, maar hijzelf wordt door niemand beoordeeld** . Want wie heeft de zin van de Heer gekend, dat hij hem zou kunnen onderrichten? **Maar wij hebben de zin van Christus** .*

Volgens deze verzen ligt de verklaring van het leven alleen in God, en daarom verborgen in het geheim van zijn onzichtbaarheid. En dit feit alleen al rechtvaardigt de titel van deze studie, die mij ertoe brengt het aardse leven te definiëren als " **de markt van illusies** ". Op deze aarde worden alle mensen misleid door hun ogen, en zodra ze verschillende situaties en onderwerpen analyseren, wordt hun oordeel vervormd, omdat ze geen rekening houden met het fundamentele criterium dat samen de kracht, intelligentie en wijsheid vertegenwoordigt van de Schepper-God, die alles leidt en in beweging zet. " *De*

dierenmens " schrijft een leidende rol toe aan menselijke oorzaken die slechts het gevolg zijn van onrecht dat God is aangedaan.

Mensen zijn zich er niet van bewust dat God hen, zelfs wanneer ze zijn bestaan ontkennen, leidt en manipuleert. Wanneer een volksstemming wordt voorgesteld, zal het uiteindelijke resultaat het resultaat zijn dat God wil bereiken om zijn project, zijn programma, te volbrengen, dat zal worden uitgevoerd over alle volkeren op aarde die hij soeverein domineert. En dit betreft alle volkeren, heidenen, joden, christenen en moslims, verspreid over de hele aarde. De situatie van de mensheid is daarom, op visueel niveau, werkelijk illusoir. Heidense volkeren ontwikkelen zich en leven zo in **de "illusie"** van straffeloosheid, maar religieuze volkeren doen hetzelfde, omdat niemand op aarde zich in een positie bevindt om door God gezegend te worden, zoals ik in voorgaande lessen al vaak heb aangetoond.

Omgekeerd, vanuit *de "dierlijke mens"*, analyseert *de "spirituele mens"*, waartoe ik beweer te behoren met het gegeven bewijs, aardse feiten vanuit de prioritaire gegevens die het geopenbaarde oordeel van de Schepper God vertegenwoordigen en verdienen. Want de ware oorzaken van de gevolgen die onze ogen zien, worden door Hem onthuld. En voor *de "spirituele mens"* doet de vorm van deze gevolgen er weinig toe, omdat ze van zeer verschillende maatstaven kunnen zijn. Het essentiële voor de redding van zielen is om precies te weten waarom de toorn van God over mensen komt en hen overlevert aan zijn vloek en ondergang, ziekte en dood. Wanneer God besluit de mensheid te treffen, organiseert hij volkeren en zet ze tegen elkaar op om verschillende redenen die meestal wrok oproepen die voortkomt uit onrecht. Om hen tot confrontaties aan te zetten, zijn er vele manieren: het claimen van hetzelfde land, een erfenis, of anders racistische of religieuze discriminatie en andere oorzaken van onrecht en woede. Al deze dingen rechtvaardigen "**het ontwaken van haat**", een thema dat in de vorige studie werd besproken.

Deze "**markt van illusies**" werpt een bijzonder licht op de huidige explosieve wereldwijde situatie. Door zijn "*zesde bazuin*" te organiseren, wekt onze God slechts het lijden op dat het Westen heeft veroorzaakt tijdens de lange periode van vrede waarvan het heeft geprofiteerd en dat het heeft gebruikt om de andere volkeren op aarde lange tijd koloniaal te domineren. Want dankzij de overwinning op zijn Duitse, Italiaanse en Japanse vijanden, de asmogendheden, heeft het Westen, onder leiding van de VS, zijn waarden en internationale wetten met betrekking tot naties en handel opgelegd. Bij gebrek aan een even sterke tegenmacht werden deze westerse waarden beschouwd en opgelegd als internationale waarden. Maar vandaag de dag wordt deze situatie aangeklaagd en aangevochten door Rusland, China, India, Iran, vele Afrikaanse volkeren en de grootste landen van Zuid-Amerika. Al deze landen hebben geprofiteerd van de lange periode van vrede, zijn rijker geworden en eisen nu dat westerlingen werkelijk rekening houden met hun mening. En het is duidelijk dat ze een gemeenschappelijke haat hebben jegens de dominante en imperialistische VS, waarvan het kapitalisme, ontstaan in Engeland, de koloniale ontwikkeling rechtvaardigde die hen lange tijd heeft uitgebuit.

Zou er iets " **illusoïer** " kunnen zijn dan westerse volkeren de komende vijftig jaar projecten te zien bouwen, terwijl het menselijk leven op aarde nog maar zeven jaar te gaan heeft? Dit getal van vijftig jaar brengt mij ertoe u erop te wijzen dat in de Bijbel de duur van negenenveertig jaar, oftewel zeven maal zeven jaar, staat voor wat God een jubeljaar noemt. Er verstreken echter 49 jaar, oftewel een volledig jubeljaar, tussen twee financiële schokken veroorzaakt door grote energiecrises: de plotselinge stijging van de olieprijs met 40% in 1973 en de plotselinge, nog steeds niet gekwantificeerde, stijging van de gas- en elektriciteitsprijzen in 2022. Maar deze keer is de blinde en volgzaam Europese volgzzaamheid de enige schuldige. Want juist door het besluit van de VS te volgen, heeft de Europese Commissie de sancties tegen Rusland ingesteld en daarmee, ten eerste, de weigering om het gas te gebruiken dat door het Russische bedrijf Gazprom tegen een voordelige prijs werd verkocht. Wie profiteerde van deze misdaad? De Amerikaanse en Noorse leveranciers die het vervingen.

Aan de andere kant zijn de Russische en Oekraïense rechten op Oekraïne zeer discutabel. Oekraïne, dat in 1990 onafhankelijk werd, bestond namelijk deels uit Polen en Oekraïners en deels uit Russen. En toen de breuk ontstond met de "omverwerping" van de gekozen Russische president, kozen sommige Russen ervoor om Oekraïens te blijven, zelfs als dat betekende dat ze tegen Rusland moesten vechten; wat deze tegenstelling tot een burgeroorlog maakte, waarin het Westen zich niet had moeten mengen. Het is waarschijnlijk dat ook het tegenovergestelde gebeurde, want wanneer er een burgeroorlog uitbreekt in een land, doen zich allerlei scenario's voor, waarbij de situatie ook religieuze keuzes tegensprekt die evenzeer door God vervloekt zijn als elkaar. Zo ontstaat er een grote wanorde, die zeer reële en effectieve legitimiteiten tegensprekt. Geconfronteerd met deze onontwarbare situatie, adviseert de wijsheid om zich alleen te houden aan de oorzaken die God geeft voor zijn organisatie van dit conflict. En zijn antwoord ligt niet in het illusoïre leven, het wordt gegeven in de Bijbel, in zijn openbaring die achtereenvolgens en complementair is gebaseerd op Daniël en Openbaring. En wat ontdekken we in deze openbaringen? De vloek die God over het christendom heeft uitgesproken sinds 7 maart 321, vanwege het verlaten van de praktijk van de heilige zevendedagsabbat, die door God geheiligd is sinds de schepping van de wereld. Dit is de enige les die we moeten onthouden uit de 34 hoofdstukken van de boeken Daniël en Openbaring. Maar door de zaken op deze manier te presenteren, doe ik geen afbreuk aan het belang ervan; integendeel, ik verhef het tot het hoogste niveau. Want het evangelie en de verlossing in Christus worden duidelijk uitgelegd in de andere Bijbelse geschriften van het Oude en Nieuwe Verbond. De rol van deze twee profetische boeken, Daniël en Openbaring, is het onthullen van deze verlating van de sabbat die valse christelijke religies hebben beoefend zonder te beseffen hoe duur ze betalen voor de gevolgen. En als ze geen kennis hebben van deze gevolgen, komt dat doordat God ze alleen heeft geopenbaard in deze twee profetische boeken, waarvan de uitleg door hen en hun exegeten wordt genegeerd. **De markt van illusie** heeft hen ertoe gebracht deze gevolgen te interpreteren als simpele historische feiten vanwege de onvolmaaktheden van de mens. Maar goddelijke straf is geen eenvoudig menselijk feit, omdat het een beschuldigende boodschap

in zich draagt: je zondigt tegen God. Dit geldt voor alle " **bazuinen** " die in Openbaring 8 en 9 worden genoemd. Sinds het vervloekte jaar 321 hebben ze het ontrouwe Europese christendom getroffen en de belangrijkste oorzaak bleef tot 1844 onbekend voor de mensheid. En als God niet het initiatief had genomen om het vanaf die datum aan zijn beproefde en geselecteerde adventistische volk te openbaren, zouden we er nog steeds onwetend van zijn. Alleen al de gedachte doet me huiveren van afschuw. Want er zijn zoveel waarheden verbonden aan deze door God geheiligde sabbat, die de hoogste heiliging ervan rechtvaardigt! We hadden kunnen negeren dat Hij het zevende millennium profeteerde, waar de uitverkoren heiligen zullen binnengaan om in de hemel de goddelozen te oordelen die dood liggen of op aarde zijn verdwenen. We zouden hebben genegeerd dat er na de dood van onze Verlosser nog tweeduizend jaar restten om de heerlijkheid van het eeuwige leven van dit zevende millennium binnen te gaan. Deze kostbare en allerheiligste goddelijke openbaringen worden niet onthuld door de ' **markt van illusies** ', maar door de Geest van de onzichtbare maar almachtige levende God.

In de rechtspraak zijn rechters, hoe eerlijk ze ook mogen zijn, door hun religieuze ongeloof veroordeeld tot onrechtvaardige vonnissen. Ook zij zijn slachtoffer van de " **markt van illusies** ". Sommige criminelen, waaronder onlangs in Frankrijk een jongen van 16, plegen moorden op bevel, zo zeggen ze, van een stem die ze in hun hoofd horen. Deze arme schepsels getuigen slechts van een ervaring die ze daadwerkelijk hebben meegemaakt, maar die onaanvaardbaar is voor een al te rationele, seculiere samenleving. Want een stem sprak inderdaad tot hen, maar deze stem is die van een engel, zo onzichtbaar als God maar kan zijn. En dit is de zwakte die de mens overlevert aan de misleidingen van onzichtbare demonen. Demonen zien ons, ze spreken tot ons, bewonen ons en manipuleren ons, en we zijn machteloos om hen te stoppen. De mens kan alleen een ander wezen bestrijden dat net zo zichtbaar en identificeerbaar is als hijzelf. Eén ding is zeker: als we hen niet kunnen zien, moet de mens, om hen te kunnen bestrijden, " *spiritueel* " zijn en niet " *dierlijk* ", om in hun bestaan te geloven. Dan moeten we beseffen dat onze gedachten niet van elkaar onderscheiden worden door een bepaald klankkleur of een bepaalde kleuring. En ook hier moeten we onderscheid maken tussen denken en het horen van een geluid. Na deze ervaring getuig ik van het bestaan van beide. Jouw geest functioneert, net als de mijne, als een zender en ontvanger van geluidsgolven. Je zendt je eigen gedachten uit en mediteert over dit of dat project of die reflectie, maar op dezelfde golflengte komen demonische of juist goddelijke gedachten je binnen en vermengen zich in je geest. Niets onderscheidt ze van de jouwe. Daarom heeft de overtuiging die zich in je geest vormt al geen prioriteit van legitimiteit. Deze uiteindelijke overtuiging moet, vóór alles, in overeenstemming zijn met de waarheidsnorm die door de Bijbel wordt gedefinieerd. Terecht zegt God ons in Jeremia 17:5: " *Vervloekt is de mens die op een mens vertrouwt, die vlees tot zijn steun stelt.* " We hebben daarom de plicht ons niet te laten misleiden door de mannen die we ontmoeten, maar ook op onze hoede te zijn voor onze eigen meningen wanneer die niet in overeenstemming zijn met de normen die **de Bijbel stelt, die daarom de enige solide steunpilaar blijft die door God is gelegitimeerd** . De innerlijke

stem die we horen, kan worden ontvangen alsof die van buitenaf komt, overgebracht via het gehoorkanaal. God of de demonen hebben de keuze om verbinding te maken met onze geest op het niveau van de gehoorkanalen of op het niveau van de hersenen, waar de elektrische gegevens worden omgezet in gedachten; op deze manier zijn twee verschillende niveaus van begrip mogelijk. Het voorbeeld van de jonge Samuel, mijn naamgenoot, bevestigt deze ervaring. Toen God hem aanriep door zijn naam driemaal te noemen, presenteerde het jonge kind zich voor de priester Elia om hem te zeggen: " *Hier ben ik, wat wil je?* " De goddelijke stem die Samuel hoorde, was meer dan een gedachte; hij hoorde haar alsof Elia hem had geroepen. En de oude man begreep dat de stem van God kwam. In een goddelijk visioen beleefde ik deze ervaring waarin al mijn gehoor- en gezichtsvermogens volledig actief waren, behalve mijn eigen lichaam en ledematen, die niet leken te bestaan. Maar wees voorzichtig, dit visioen werd mij slechts één keer door God gegeven, om mijn toekomstige toewijding aan zijn profetische dienst te bevestigen, en alleen omdat zijn keuze en mijn studie van de profetieën van de Apocalyps mij er al in 1975, vijf jaar voor mijn doop in de Zevendedagsadventisten, waardig voor hadden gemaakt. Dit visioen had tot gevolg dat ik het oordeel van de hemel altijd absolute voorrang heb gegeven boven alle **illusies die de " dierlijke mens "** misleiden . Voor de dorstige ziel die ik vertegenwoordigde, werden de profetische openbaringen in het boek "De Grote Strijd", geschreven door Ellen Gould White, de boodschapper van de Heer, verwelkomd en ontvangen als een bron van dorstlessend water. En ik was er nog lang niet van overtuigd dat God nog steeds bijzondere openbaringen en enorme uitdagingen had voorbereid voor de profetische verklaringen die sinds 1844 overgeleverd waren, om ze me in de loop der tijd te laten ontdekken. Want een dienaar van God moet in staat zijn om zowel af te leren als te leren. Het is waar dat God, wat hem betreft, niet verandert, maar wat veranderlijk en progressief is, is zijn gebruik van zijn profetische teksten. En voor dit doel heeft hij valse vertalingen van de oorspronkelijke Hebreeuwse en Griekse teksten toegestaan. Dit vers uit Spreuken 4:18 bevestigt dit: " *Het pad van de rechtvaardige is als het stralende licht, dat steeds helderder schijnt tot de volle dag .* " Het meest verbazingwekkende en het beste bewijs hiervoor betrof allereerst dit belangrijke vers uit Daniël 8:14, dat lange tijd verkeerdelijk vertaald werd als " *Tot tweeduizend driehonderd avonden en morgens en het heiligdom gereinigd zal worden* ", waarvan de werkelijke vertaling luidt: " *Tot de avond en morgen: tweeduizend driehonderd, en gerechtvaardigd zal worden, heiligheid* ".

We kunnen dus in Openbaring 22:11 de aanhaling van deze twee woorden " *heilig en rechtvaardig* " vinden, die de juiste vertaling van Daniël 8:14 weergeeft: " *Wie onrechtvaardig is, laat hij nog meer onrechtvaardig zijn, en wie vuil is, laat hij nog meer vuil worden; en **wie rechtvaardig is , laat hij nog rechtvaardig zijn** , en **wie heilig is, laat hij nog meer heilig zijn** .* " Ik kan dus zeggen dat deze interpretatie door Jezus werd gereserveerd voor zijn ware heilige dienaren, die Hij blijft rechtvaardigen door zijn volmaakte rechtvaardigheid, nadat Hij tussen 1991 en 1994 het oppervlakkige officiële adventisme had verworpen. De verlossing die Jezus voorstelde, wordt alleen mogelijk gemaakt op voorwaarde dat zijn relatie met zijn uitverkorene voortduurt tot het einde van zijn leven of tot

de tijd van zijn glorieuze wederkomst. Want de verkiezing blijft alleen mogelijk als de uitverkorene zich door de Geest van Jezus Christus laat opbouwen tot het niveau dat hij moet bereiken om de eeuwigheid te kunnen binnengaan. Door zijn profetische licht officieel te weigeren, gaf het officiële Adventisme God in 1991 een reden om zijn relatie met Hem te verbreken. Dus in 1994, toen de door mij voorgestelde Adventistische verwachting eindigde, viel het hemelse vonnis; Jezus bracht zijn waarschuwing uit Openbaring 3:16 in praktijk: " *Daarom, omdat u lauw bent en noch koud noch heet, zal Ik u uit mijn mond spuwen.* "; en Hij " *spuwde* " hem inderdaad uit vanwege zijn onherstelbare " *lauwheid* ".

Nadat het officiële Adventisme zijn desinteresse had getoond in de openbaringen die God in Jezus Christus had aangeboden, trad het, in naam van humanistische vriendschap, toe tot de protestantse federatie en tegelijkertijd tot " **de markt van illusies** ". Zo sloot het zich aan bij het kamp waartoe Jezus in 1844 sprak in de boodschap van " *Sardis* ". : " *Je wordt beschouwd als levend en je bent dood* ", dat wil zeggen, " *levend* " op **de "markt van menselijke illusies"**, maar dubbel " *dood* " door de eerste en de " *tweede dood* " in het oordeel van God, geopenbaard aan zijn profeten. Dezezelfde veroordeling baart het officiële adventisme al sinds 1994 zorgen.

Sinds wanneer is de mens onderworpen aan de regels van de " **marktplaats van illusies** "? Sterker nog, sinds zijn schepping, sinds God hem schiep zonder het hemelse engelenleven te kunnen zien. De aarde werd geschapen met het doel om de " **marktplaats van illusie** " en de zetel van universele zonde te worden en 6000 jaar lang te blijven. Volgens Psalm 8:5 en Hebrëen 2:7 " *heeft God de mens een weinig lager geschapen dan God en de engelen* ", en deze minderwaardigheid betreft zijn onvermogen om het hemelse leven te zien. Dit was wat de duivel uitbuitte toen hij tot Eva sprak via " *de slang* ", die hij als medium gebruikte. Daarom is de mensheid vóór en sinds deze val van de dood door zijn ogen misleid, en dit is tot ons doorgegaan en zal voortduren tot de grote glorieuze wederkomst van Jezus Christus. Pas dan zullen de uitverkorenen, en alleen zij, hun menselijke eigenschappen verliezen en in een oogwenk als de engelen van God worden.

De vestiging van de zonde veroorzaakte niettemin een enorme transformatie van de natuurlijke staat van het aardse leven. Man en vrouw werden sterfelijk, maar niet alleen zij, omdat het oorspronkelijke, volmaakte leven van onverwoestbare standaard was. Planten zelf waren onsterfelijk, bloemen ook, en dit leidt mij tot de conclusie dat bepaalde gasvormige lichamen, zoals koolmonoxide, nog niet bestonden. Dit impliceert het feit dat het plantenleven zich nog niet voedde met kooldioxide. In deze overweging kom ik tot een meditatie over de menselijke ademhaling, waaraan het passend is een belangrijke waarde toe te kennen, aangezien de Bijbel bij de schepping van de mens over God zegt dat hij " *de levensadem in zijn neusgaten blies* " volgens Genesis 2:17: " *Jahweh God vormde de mens uit het stof van de aarde, hij blies de levensadem in zijn neusgaten en de mens werd een levend wezen.* " Ik zie een boodschap in dit principe van " *adem* ": aspiratie: ontvangt het reine; uitademing: verwerpt het onreine. Onze " *adem* ", die volledig automatisch is geworden en geen behoefte heeft aan controle buiten gevallen van ziekte en stress, draagt daarom een

essentiële les in zich die God aan zijn uitverkorenen richt; een les die ik samenvat als: " **Ontvang het goede en verwerp het kwade** ." De rol van onze longen is het zuiveren van het bloed dat ernaar terugkeert, beladen met de onzuiverheden die ontstaan door de werking van al onze organen; we begrijpen dus de absurditeit van het opzettelijk verstoppertje ervan met de verfoeilijke en schadelijke gewoonte van het roken van tabak, sigaren, sigaretten, of zelfs cannabis of opium, wat hun gebruikers nog afhankelijker maakt. Wanneer de menselijke ademhaling wordt onderbroken, wordt de dood van het lichaam veroorzaakt door het onvermogen om de onzuiverheid die het verzadigt af te stoten. Ons leven draagt daarom in zich de les die zegt: " *want "Het loon dat de zonde geeft, is de dood "* in Romeinen 6:23.

De goddelijke schepping van onze aardse dimensie is een compositie van toevoegingen die elke dag van de eerste week worden gecreëerd. Voorbeeld: Op de eerste dag is de aarde die God schept een eenvoudige waterbol zonder enige aardse structuur. Water, het eerste lichaam dat door God geschapen is, is een molecuul dat bestaat uit twee atomen zuurstofgas en één atoom waterstofgas. Op de tweede dag ontleedt God dit molecuul en schept lucht uit zuurstof. Op de derde dag krijgt de waterbol een aardse structuur die God gedeeltelijk onderdompelt. De droge aarde, die we aarde noemen, ontvangt plantaardig leven en in deze oorspronkelijke perfectie, zonder schadelijke bacteriën, leeft dit plantaardige leven zonder enige specifieke behoefte op een onsterfelijke manier. Niets bederft. Al het dierlijke leven dat door God in het water en op de aarde is geschapen, heeft onsterfelijk leven in zichzelf; geen enkele soort voedt zich met een andere soort. Na de schepping van man en vrouw geeft God iedereen onsterfelijke vegetatie als voedsel. De hele schepping wordt gekenmerkt door onsterfelijkheid. Voedsel is nog geen noodzaak, maar een aangenaam genoegen dat God aan al zijn dierlijke en menselijke schepselen aanbiedt.

Maar de ' **zonde** ' zal alles veranderen, de dood en het verderf dat daaruit voortkomt, zullen deze oorspronkelijke aardse volmaaktheid bezoedelen, die dan de ' **verblijfplaats van de doden** ' wordt, zoals geciteerd in Openbaring 20:13: ' *En de zee gaf de doden die in haar waren, en de dood en de verblijfplaats van de doden gaven de doden die in hen waren , en een ieder werd geoordeeld naar zijn werken* '; ' *werken* ' die het innerlijk geloof concreet maken.

Door het door God voorbereide programma te kennen, kunnen wij, zijn trouwe dienaren, in de huidige gebeurtenissen de middelen herkennen waarmee God zijn vernietigende plan uitvoert. Ten tijde van rechter Simson gaf God ons een zeer leerzaam voorbeeld, dat zijn verslag in de Bijbel rechtvaardigt. Vastbesloten om Israël te bevrijden van de bezetting door de Filistijnen (voormalige bewoners van het huidige Palestina), inspireerde God Simson met het idee om met een Filistijnse dochter te trouwen. Op de dag van de bruiloft legde hij 30 Filistijnse tafelgenoten een raadsel voor met de opdracht om 30 hemden en 30 kledingstukken te leveren, omdat er 30 Filistijnen bij betrokken waren. God inspireert nu al een initiatief dat in strijd is met zijn leer, aangezien het voor een Jood verboden is om met een buitenlandse vrouw te trouwen. Maar de Bijbel stelt ons gerust: het doel was om een geschil met de Filistijnen te creëren. Stelt u zich eens voor dat u destijds Simson zo'n fout zag begaan, zonder te weten dat God de

inspiratie was! Je zou hebben gezegd: Deze man is zeker gek of opstandig, en daarom gevaarlijk voor alle Joden. Geconfronteerd met het aandringen van zijn vrouw, die door de Filistijnen aan de paal was gezet, geeft Simson zijn vrouw de uitleg van zijn raadsel, gebaseerd op zijn visioen van een dode leeuw waarin een zwerm bijen zich had gevestigd. De Filistijnen, die het antwoord van zijn vrouw kenden, legden het aan Simson voor: " *Van degene die eet* (dat wil zeggen, de leeuw) , *kwam wat gegeten wordt* (dat wil zeggen, honing) ; *van de sterke* (dat wil zeggen, de leeuw) , *kwam het zoete* (dat wil zeggen, honing) . *Wat is zoeter dan honing?" en sterker dan de leeuw ."* De Filistijnen dachten dat ze de paal van Simson zouden krijgen, maar hij ontstak in goddelijke woede en beschuldigde hen ervan het antwoord van zijn vrouw te hebben verkregen. Hij ging naar Askelon en doodde 30 mannen, waarbij hij hun hemden nam om aan de Filistijnen te geven voor de paal. De oorlog zette Simson zo op tegen de Filistijnse legers, van wie velen sneuvelden. Hij alleen, met een simpele ezelskaak, doodde 1000 mannen. Een eenvoudig raadsel was voldoende om dit resultaat te bereiken. Tegenwoordig worden intriges in het goed bewaarde geheim van de menselijke geest geconstrueerd door de gecombineerde invloeden van God, zijn goede engelen, en Satan en zijn demonen. Maar ons tijdperk onderscheidt zich door het open aspect van wereldwijde gebeurtenissen dat waarnemers te allen tijde en overal nauwlettend bestuderen met hun digitale camera's, die zijn uitgerust met mobiele telefoons en drones. Dit heeft het punt bereikt waarop het onmogelijk is geworden om zelfs de kleinste militaire beweging geheim te houden; iets dat nog nooit eerder is gezien. Wereldwijde autoriteiten staan dus onder constante druk, gecontroleerd door de media, waarvan de accounts op digitale sociale netwerken worden geplaatst.

In 2023 ontdekken westerse landen, 78 jaar na 1945, de ware waarde van de overeenkomsten die ze hebben geaccepteerd en aan de rest van de wereld hebben opgelegd. Ik herinner u eraan dat de hele menselijke geschiedenis bestaat uit opeenvolgende overeenkomsten die kortstondig werden geaccepteerd, maar al snel werden afgewezen en aangevochten door oorlogen die door tegenstanders werden gevoerd. De lange periode van vrede die we zojuist hebben genoten, heeft geleid tot " **de ultieme illusie** " dat de door het Westen vastgestelde standaard deze keer voor altijd zou kunnen voortduren. En deze **illusie** was het gevolg van menselijke minachting voor de goddelijke Bijbelse profetieën die onze dreigende Derde Wereldoorlog aankondigden. Ik had het voorrecht de God te verheerlijken die deze profetieën had bevolen, terwijl ik wachtte op deze oorlog in het jaar 1983, dus 40 jaar geleden tot vandaag. Dit getal 40 heeft de betekenis: de test van het geloof; bijvoorbeeld: 40 dagen en 40 nachten regen ten tijde van de zondvloed; 40 jaar beproevingen in de woestijn na de uittocht uit Egypte; 40 dagen en nachten vasten voor Jezus Christus; 40 jaar tussen de dood van Jezus Christus en de verwoesting van Jeruzalem door de Romeinen, in 70. Bovendien, door de gemiddelde lengte van het menselijk leven vast te stellen op 120 jaar, vóórdat de aarde verdrinkt met het water van de zondvloed, geeft God het de volmaaktheid, hetzij driemaal, van de beproeving van het geloof, hetzij 40. We vinden dit getal van 120 jaar dat de data 1873 en 1993 scheidt, de werkelijke datum van het einde van de profetische " *vijf maanden* " uit Openbaring 9:5-10,

die het jaar van het uitbraken van het officiële Adventisme door Jezus Christus definieert. Naar mijn ervaring verstreken er 40 jaar tussen mijn doop en het jaar 2020, toen God strafmaatregelen nam, en 40 jaar tussen 1983, het jaar van mijn profetische presentaties op verschillende plaatsen in Frankrijk, en 2023, het jaar van de ineenstorting van de wereldvrede. Want deze keer nemen alle landen ter wereld een standpunt in, sommige vóór het Westen, andere ertegen. De voortdurende massale steun van het westerse kamp aan Oekraïne heeft het nu definitief tot doelwit gemaakt van haat en moorddadige Russische woede, die al gesteund wordt door Noord-Korea en Iran, en binnenkort ook door China en vele moslimlanden. In dit opzicht worden Soedan en het eiland Mayotte, dat op verzoek van Frankrijk erkend en geadopteerd is en waaraan president Sarkozy de status van een Frans departement heeft verleend, aanleiding tot botsingen die tegen Frankrijk gericht zijn. We zullen binnenkort getuige zijn van de hergroepering van moslimtroepen, wier "**botsing**" als "**koning van het zuiden**" tegen het huidige pauselijke Europa voorspeld wordt in Daniël 1:14. 11:40 en 43: "**In de tijd van het einde zal de koning van het Zuiden met hem in botsing komen . En de koning van het Noorden zal op hem afstormen als een wervelwind, met wagens en ruiters, en met vele schepen; hij zal het land intrekken, zich verspreiden als een vloedgolf en overstromen. .../... Hij zal de schatten van goud en zilver en alle kostbaarheden van Egypte in bezit nemen; de Libiërs en de Ethiopiërs zullen hem achtervolgen .**"

De profetie wijst met de vinger naar het Europese pauselijke regime, maar we mogen niet vergeten dat haar "oudste dochter", Frankrijk, tot aan de Franse Revolutie van 1789 haar machtigste en meest constante gewapende steunpilaar was. Frankrijk, dat zo lang haar "kampioen" was en waaruit de eerste "kruistochten" en vervolgens de kolonisaties voortkwamen, vertegenwoordigt een onderwerp van haat jegens de moslimvolkeren en haar benijde en begeerde grondgebied zal gedeeltelijk in het "**zuiden**" worden binnengevallen door de moslims, "**de koning van het zuiden**", en in het "**noorden**" door de Russische legers, "**de koning van het noorden**". Details die in de profetieën van Michel Nostradamus worden onthuld, plaatsen de scheidslijn tussen de twee indringers ter hoogte van de Drôme.

Onbewust van het destructieve project van de grote Schepper, is het westerse kamp verre van in staat de omvang van zijn **illusies in te schatten** . Maar ze hebben excuses, omdat een dergelijke vernietiging nog nooit op aarde heeft plaatsgevonden door oorlogen tussen mensen. De watervloed had plotseling de zondige mensheid getroffen, die in relatieve vrede leefde, ondanks de misdaden en gruwelen die werden begaan. Daarom blijft het enige vergelijkingselement de vernietiging van het afvallige Israël in het dramatische jaar 586. Het is deze derde aanval, geleid door de Chaldeeuwse koning Nebukadnezar, die het type van onze Derde Wereldoorlog vormt, het tegenbeeld ervan. In beide gevallen vernietigt God naties en in onze tijd is de wereldorganisatie gebaseerd op overeenkomsten die zijn aanvaard door mensen die in naties zijn georganiseerd. Nu deze zijn vernietigd, zullen de overlevenden van deze nucleaire oorlog geen naties meer vertegenwoordigen. Ze zullen geen andere oplossing hebben dan zich te verenigen onder de voogdij van een universeel bestuur, geleid door het enige land waarvan

de overlevenden in het grootste aantal zullen overblijven, namelijk het uitgestrekte grondgebied van de VS.

We moeten beseffen dat deze erkenning van naties en hun gezag een proces is dat strikt wordt vastgelegd door het westerse kamp. Want grenzen zijn op aarde abstracte zaken. De werkelijke redenen voor menselijke groeperingen en hun scheidingen waren gebaseerd op het delen van een gemeenschappelijke taal, geschapen door God. Huidige relationele problemen houden daarom verband met de poging tot een nieuwe "Babelisering" van de mensheid. De goddelijke vloek van Babels poging om alle mensen op aarde op één plek te verzamelen, werpt daarom uiteindelijk zijn gevreesde vruchten af.

In een interview op het LCI-nieuwskanaal heeft de Chinese ambassadeur, de heer Lu Shaye, zojuist een verklaring afgelegd waaruit duidelijk blijkt dat het Chinese standpunt fel contrasteert met dat van het westerse kamp. Hij onthult zelfs dat de huidige orde die de VN sinds het einde van de Tweede Wereldoorlog door de zegevierende VS heeft gevestigd, niet wordt erkend door de volkeren die destijds te zwak waren om geraadpleegd te worden; dit was het geval met China, dat een tijdlang door Japan werd verpletterd. De VS verdedigden zich, maar China's invoering van het communisme verdreef hen snel. Destijds trok China, dat de VS gunstig gezind was, zich terug op het eiland Formosa, dat nu Taiwan heet. De VS leverden hun steun en technologische kennis aan Taiwan, dat de productielocatie werd van digitale producten en met name de meest geavanceerde processors ter wereld. Vandaag de dag zal China's wens om Taiwan terug te veroveren de oorzaak worden van een directe confrontatie tussen China en de Verenigde Staten, vanwege de technische, financiële en economische belangen die Taiwan voor hen vertegenwoordigt. Ook hier zal een oud, sluimerend conflict weer opblaaien. Maar het onderwerp biedt een les, die van de bestraffing van hebzucht, aangezien de Verenigde Staten de betrekkingen met Rood China hebben hervat, uitsluitend met het doel hun producten daar te laten produceren door goedkope en gemakkelijk beschikbare arbeidskrachten. Het zijn deze Verenigde Staten die China daarom hebben toegelaten tot de Wereldhandelsorganisatie, oftewel de WTO. Ze hebben zo het monster gecreëerd dat zichzelf heeft verrijkt door Frankrijk te ruïneren, met name door te profiteren van de uitbesteding van zijn productie. En nu, verrijkt en zeer goed bewapend, wordt China erkend voor wat het is geworden: een grootmacht wiens meningen gehoord, ontvangen en uitgevoerd moeten worden. En zijn ervaring maakt het natuurlijk tot de partner van Rusland, de andere historische tegenstander van de Verenigde Staten.

We leven in een uitzonderlijke tijd. Sinds het voorjaar van 2023 zijn we de laatste week van het jaar in de menselijke geschiedenis ingegaan, aan het einde waarvan 6000 jaar zonde ten einde zullen komen. God organiseert deze laatste zeven jaar ook als het einde van een show, maar niet door het vallen van het doek, maar paradoxaal genoeg door het optrekken van het doek, omdat de betekenis die Hij aan deze zeven jaar geeft die van de geleidelijke overgang is van de situatie van de nacht en haar **markt van illusies** naar het volle daglicht, waar het ware hemelse leven de huidige bedrieglijke opvatting van het leven zal vervangen. Dit optrekken van het doek is geleidelijk, en nu al moet het westerse leven de fragiele

aard van zijn internationale constructie ontdekken, die het onomkeerbaar achtte. Dit wordt vandaag bereikt door de uitdaging aan westerse waarden die zich manifesteert in onze huidige gebeurtenissen. Maar deze vraagstelling bereidt slechts voor op een nog grotere vraagstelling die noodzakelijk zal zijn en duidelijk zal worden op de glorieuze dag van Christus' wederkomst. Op die dag zal het gordijn volledig worden opgelicht en zal het licht van het ware leven volgens God zegevieren over alle duistere leugens van de duivel, zijn demonen en ontrouwe mensen. Dan zullen allen, behalve Satan, op de aarde liggen, de "*verblijfplaats van de doden*", voor een periode van "*duizend jaar*" in afwachting van het laatste oordeel.

In zijn liefde en mededogen was God getuige van het lijden dat op aarde werd veroorzaakt door de zonde, geregeerd door de duivel. Hij zag de gevolgen van egoïsme, trots, geweld en tirannie. In de oudheid drongen heersers zich op aan volkeren en versloegen stammen, maar het was in het christelijke tijdperk dat de naties werden opgebouwd die overleefden tot het einde der naties dat in onze tijd komt. Deze nationale verdeeldheid was logisch door mensen met dezelfde taal samen te voegen. Maar in onze tijd, sinds 1945, heeft opeenvolgende progressieve etnische vermenging deze naties het voordeel ontnomen de geesten van hun burgers te verenigen. Binnen elk volk van de westerse wereld vormen zich gemeenschappen, waardoor internationale problemen zich tot in het hart van elke natie verplaatsen. Nu deze naties geen bestaansrecht meer hebben, is het tijd voor God om een einde te maken aan deze wereldwijde organisatie, gebouwd op min of meer onafhankelijke naties.

Net zoals Jezus Christus door zijn vrijwillige dood "**verzoening deed voor de zonden**" van zijn uitverkorenen, zo komt in het jaar 30, 2000 jaar later, de week van het jaar van **de verzoening van de zonden** van hen die door zijn vergoten bloed niet gerechtvaardigd worden. Deze tijd is het moment waarop de onrechtvaardige wet van de sterkste op aarde zal verdwijnen en vervangen zal worden door die van de sterkste in de hemel, namelijk de Schepper-God die terugkeert in de naam van "**Jezus Christus**" voor de mensen en in de naam van "**Michaël**" voor de hemelse engelachtige demonen. Want zonder dat zij het beseffen, is de door de westerse mogendheden gevestigde orde niet alleen onrechtvaardig voor kleine en grote landen, maar ook opgelegd door de rede van de sterkste, wat blijkt uit de onrechtvaardige oorlogen die achtereenvolgens gevoerd zijn tegen de koloniën van Europese landen, Afrika en India, Korea, Vietnam, de Europese Balkan, Irak, Afghanistan, Libië en vandaag Rusland, bevochten door het Westen, via Oekraïne als huurling. Dit komt doordat dit Westen, na Christus zelf verraden te hebben, niet begrijpt dat Oekraïne verraad pleegt aan de alliantie die het met de broederlanden van Rusland verbond. Maar wie blijft er in dit immorele Westen, verdorven in begrip, nog gevoelig voor dit woord: verraad? Het eerste slachtoffer van dit verraad, Jezus Christus, veroordeelt het rechtvaardig en daarom zal de laatste week van jaren van **boetedoening** voor aardse zondaars, na de Derde Wereldoorlog, eindigen met een periode die gereserveerd is voor de "*zeven laatste plagen van Gods toorn*"; een rechtvaardige "*toorn*" waarvan we alle oorzaken en rechtvaardiging al kennen.

De oorzaken die de huidige botsingen in de praktijk hebben voorbereid, zijn elitarisme en technocratie. De term "technocraat" wordt gebruikt om te verwijzen naar de nationale elites die gerekruteerd zijn om als Europees Commissaris te dienen. Dit zijn hoogopgeleide personen, die nationale universiteiten hebben bezocht, waardoor ze theoretisch zeer bekwaam zijn, maar geen enkele praktijkervaring hebben. Deze technocraten vertonen allemaal gedrag dat dicht bij autisme ligt. Hun competentie kan niet in twijfel worden getrokken of in twijfel worden getrokken. Hun diploma's getuigen van hun waarde. Het overdragen van het bestuur aan dit soort personen heeft het gezicht van westerse democratieën aanzienlijk veranderd. In Frankrijk, waar ik woon, is dit bijzonder duidelijk. Onder de Vierde ^{Republiek} werden politici op de grond opgebouwd, geconfronteerd met de concrete problemen van hun tijd. Aangezien de democratie door het volk werd gevestigd ten koste van monarchen die in 1793 ter dood werden gebracht, is het volk normaal gesproken soeverein en bepaalt het zelf de grenzen van wat het accepteert of verwerpt. De voormalige politici van de Vierde ^{Republiek} aanvaardden dit principe en streefden naar het compromis dat door een meerderheid van de afgevaardigden in de Nationale Vergadering werd aanvaard. Maar de Vijfde ^{Republiek}, meer interventionistisch, geeft de president bijna dictatoriale macht. De voormalige politici misbruikten die niet al te veel, maar sinds 2017 belichaamt de jonge president Emmanuel Macron alle kwalen die gepaard gaan met elitarisme en technocratie. Hij neemt een absoluut interventionistisch gedrag aan dat past bij de technocraat die hij is. Zo is deze man een financieel technicus en draait zijn brein sneller dan het onze. Net als onze computers vertoont hij het gedrag van een autist die het opgeven van een idee niet accepteert. Het democratische principe is echter niet gebaseerd op gelijk of ongelijk, maar op de acceptatie van meerderheidsbeslissingen van het soevereine volk. President Macron claimt deze soevereiniteit alleen voor zichzelf in naam van een verkiezing door dit volk; vandaar het huidige conflict dat hem opzet tegen de mensen die hem hebben gekozen zonder hem daadwerkelijk gekozen te hebben. Want in zijn twee opeenvolgende verkiezingen werd hij slechts gekozen door de afwijzing van zijn rivaal, een vertegenwoordiger van de voormalige partij Front National. Wat zeggen we over een kind met wie niet te redeneren valt? Dat hij opstandig, ongehoorzaam en grillig is. Getuigenissen bevestigen dit: met dezelfde koppige vastberadenheid slaagde de jonge Macron erin zijn veel oudere toneellerares te verleiden en tot vrouw te nemen, nadat zij zich hevig tegen hem had verzet; zij was al getrouwd en moeder van twee kinderen. Dit is het samengestelde portret van de president die Frankrijk regeert. Bij een terugblik op zijn politieke carrière was deze aard vanaf het begin zichtbaar. Reeds door de verontrustende "demonische trances", die zich manifesteerden in de uitroepen tijdens zijn publieke campagnes. Eenmaal verkozen, bleef hij hameren op de vermogensbelasting die hij wilde afschaffen; hij verzette zich tegen de eisen van de "gele hesjes" die demonstreerden tegen de stijgende benzineprijzen; hij vermenigvuldigde zijn cynische, kwetsende uitlatingen en toonde aan dat hij totaal verstoken was van rechtvaardigheids- en gelijkheidsgevoel, door degenen onder de ondernemers die dat konden op te roepen een bonus van honderd euro aan hun werknemers te geven, en jammer voor degenen die die niet kregen.

Vervolgens, als technicus, geconfronteerd met de Covid-19-epidemie, droeg hij zijn verantwoordelijkheden over aan gezondheidstechnici die zich er alleen maar mee bezighielden de beschikbare plaatsen voor zorg op basis van het gebruik van beademingsapparatuur niet te overbelasten. Op hun advies legde de president Frankrijk ongeveer twee jaar lang volledig of bijna volledig stil. Het land kwam eruit, leeggebloed, geruïneerd en met schulden. We hebben hem ook de inflatie van zo'n 25% te danken die in 2023 werd geleden, vanwege de sancties die in 2022 tegen Rusland werden opgelegd. Ook hier komt het autistische karakter van de president tot uiting, niet alleen in hemzelf en al degenen die hem goedkeuren, maar ook en vooral in de voorzitter van de Europese Commissie, mevrouw Ursula von der Leyen, en de voorzitter van de Europese Assemblee, de heer Charles Michel. De keuze om Oekraïne te steunen was gebaseerd op één enkel idee: respect voor de Oekraïense nationale wetgeving. Wat mij ertoe brengt te zeggen dat voor deze technocraten respect voor de wet de economische vernietiging van heel Europa waard is, in eerste instantie alleen, omdat we weten dat het gevolg uiteindelijk de massale nucleaire vernietiging van Europese landen zal zijn. Nu moeten we deze verbazingwekkende verandering ten opzichte van Oekraïne constateren, wetende dat nadat de VN, de Duitse bondskanselier Angela Merkel, hun verzoek om Europa binnen te komen had afgewezen vanwege ernstige corruptie in de Oekraïense staat; en in 2022, met dezelfde corruptie en legitimiteit die de Azov-groep officieel als nazi's beschouwde, te beurt viel, kwam het hele Westen hen te hulp toen Russische troepen hun grondgebied binnenvielen. De God van de Bijbel geeft dit advies in Lucas 14:31-32: *" Of welke koning die oorlog wil voeren tegen een andere koning, gaat niet eerst zitten en overlegt of hij in staat is om met tienduizend man degene te ontmoeten die met twintigduizend man tegen hem optrekt? En als hij daar niet toe in staat is, terwijl de andere koning nog ver weg is, stuurt hij een gezant naar hem toe om vrede te smeken. "* Heeft meneer Zelensky zo verstandig gehandeld? Nee! Hij zei tegen de Amerikanen: "Ik heb geen taxi nodig, ik heb wapens nodig", en zo veroordeelde het hele Westen zichzelf, domweg, door ze aan hem te geven, tot een directe oorlog tegen de formidabele kernmacht Rusland, goed bewapend en veel dichter bevolkt dan Oekraïne. God van zijn kant beperkt het belang van de teksten van zijn eigen wetten en geeft de voorkeur aan de interpretaties die zijn Geest geeft. En het is interessant om op te merken dat, afgesneden van God, de valse Europese christenen de leefregels op dezelfde manier construeren als de Joden probeerden te doen, door hun boek de Talmoed te schrijven, dat tot doel heeft alle situaties op te sommen waarmee de Jood in zijn leven te maken krijgt. Overal in de westerse wereld wemelt het van wetteksten die overladen raken, wat leidt tot tegenstrijdigheden die zelfs de meest bekwame advocaten gebruiken om hun cliënten te verdedigen. In het nieuws wordt gesproken over de "GPT Cat", een computerprogramma, oftewel kunstmatige intelligentie, dat zogenaamd in staat is om alle vragen te beantwoorden. Wanneer menselijke geesten zelf functioneren als computers, is het dan een wonder dat het vooruitzicht om aangestuurd te worden door een superieur elektronisch brein hen aanspreekt? Dit is wederom het onderwerp van een laatste hoop die gevonden wordt op **de markt van** aardse illusies.

Ongerechtigheid en zonde

De titel van deze studie wordt gerechtvaardigd door het feit dat ongerechtigheid voor hemelse engelen is wat zonde is voor aardse mensen. De oorsprong van deze observatie ligt in het verhaal in Ezechiël 28:15: "*U was volmaakt in uw wegen, vanaf de dag dat u geschapen werd, totdat er ongerechtigheid in u gevonden werd.*" De profeet profeteert over degene die de duivel en Satan werd. Integriteit of eerlijkheid verwijst naar oprechtheid van oordeel en gedrag; ongerechtigheid daarentegen is de beoefening van kwaad, veroordeeld door God. Het is de onrechtvaardige gedachte die leidt tot het beoefenen van zonde. Want ongerechtigheid is de norm van een tegenstrijdige, opstandige natuur, en het is deze natuur die de opstandige geest ertoe aanzet Gods bevel ongehoorzaam te zijn. Hemelse engelen planten zich niet voort of vermenigvuldigen zich niet. Na de schepping van zijn eerste engelachtige tegenhanger schiep God een menigte anderen, waarvan het aantal ons niet is onthuld. Ze werden allemaal geschapen met het vermogen tot eeuwig leven, maar dit recht op eeuwigheid hangt volledig af van Gods wil, en we weten dat de opstandige engelen dit recht op eeuwigheid verloren en vernietigd door God zullen moeten sterven, samen met de mensen die hun zonden dragen. Door de hemelse engelen te scheppen, geeft God hun een maatstaf die uiteindelijk zal gelden voor de verlore menselijke uitverkorenen op aarde. Nadat ze het beste hadden ervaren dat God te bieden had, werden ze zeer verantwoordelijk voor het gebruik dat ze van hun vrijheid maakten. En hun opstandige houding jegens God veroordeelde hen tot vernietiging. Maar de mogelijkheid van hun vernietiging hing af van de overwinning of nederlaag van de reddende bediening van Jezus Christus. Daarom verdreef Jezus Christus, wiens hemelse naam Michaël is, onmiddellijk na zijn overwinning op zonde en dood het opstandige engelenkamp uit de hemel en wierp het neer op de aarde. De aarde en haar hele dimensie werden de enige omgeving waarin ze konden leven en functioneren, totdat ze daar eenmaal stierven, bij de wederkomst van Christus, en vervolgens een tweede keer, bij het laatste oordeel. Begrijp dit dus: de gerechtigheid van Christus kan een engel niet redden, maar zijn overwinning over de zonde veroordeelt hem onherroepelijk tot de dood.

In de regel is er voor de slechte natuur geen genezing mogelijk, want zo'n natuur voelt zich niet aangetrokken tot een leven gebaseerd op gehoorzaamheid. Daarom moeten we begrijpen dat "**slechtheid**" een hopeloos geval is, of bijna.

Met zonde is het niet hetzelfde, waaraan 1 Johannes 3:4 de volgende betekenis geeft: "*Wie zondigt, overtreedt de wet, en zonde is overtreding van de wet.*" "*Zonde*" heeft in het bijzonder betrekking op mensen; dit komt doordat zij door God geschapen zijn als wezens die minderwaardig zijn aan de engelen. En deze minderwaardigheid maakt hen kwetsbaar voor de misleidingen die bedacht

en uitgevoerd worden door de duivel, zijn demonen en verleide en bedrogen mensen. Ik heb een menselijke zwakheid opgemerkt die de zonde bevordert en, zonder deze te rechtvaardigen, een verklaring biedt. Deze zwakte is het gevoel van frustratie en is aanwezig in alle motivaties die leiden tot zondigen tegen God. Het schepsel geeft zich over aan zijn natuur zoals de drugsverslaafde zich overgeeft aan zijn verslaving aan zijn drug. Het opstandige wezen mist vrijheid wanneer hem de plicht tot gehoorzaamheid wordt opgelegd. Zijn natuur is ongeschikt voor gehoorzaamheid en het is deze slechte natuur, volgens God, die hem afsluit van het eeuwige leven. We kunnen dus begrijpen waarom God ervoor zorgt dat het menselijk leven zich in groten getale voortplant. Zielen die geschapen zijn volgens de norm van het hemelse leven, zijn zeldzaam. De uitverkorenen zelf, verlost door het bloed van Jezus Christus, zijn erfgenamen van de zonde en moeten daarvan bevrijd worden in een voortdurende strijd die zij voeren met de hulp van de Geest van Christus.

Vóór zijn opstand ervoer de eerste engel gelukzaligheid, volmaakt geluk, en wandelde hij met God, volledig en zonder bijbedoelingen. Dit was de tijd van zijn integriteit. Toen, vanwege zijn superioriteit, maakte God hem tot leider van de engelen. Het was in deze oefening dat ongerechtigheid hem geleidelijk overmeesterde. Hij werd zich bewust van zijn superioriteit, raakte eraan gewend, zonder zich ooit tevreden of voldaan te voelen. De gehoorzaamheid van de engelen was niet langer genoeg voor hem, dus vergeleek hij zichzelf met Michaël, de engel in wiens gedaante God zelf verscheen aan de engelen die hij schiep. Uiteindelijk vergat hij bijna dat hij zelf zijn schepsel was en begon hij zijn keuzes, zijn waarden en zijn beslissingen in twijfel te trekken. Dit is wat Ezechiël 28:15 **de "ongerechtigheid"** noemt die in hem verscheen. Michaël schiep vervolgens de aardse dimensie en de mens, zonder zijn eerste tegenhanger erbij te betrekken. De breuk was compleet; Satan de duivel was officieel de leider van het rebellenkamp, dat in de loop der tijd zou groeien. Zijn wrok jegens God bracht hem ertoe zijn levensplan te dwarsbomen. En hij maakte gebruik van een moment waarop Eva geïsoleerd was om haar te bedriegen en te verleiden. Eva's eenzaamheid moest niet als een fout van het echtpaar worden beschouwd; Adam had geen mannelijke concurrent te vrezen. Het echtpaar kon zich dus bezighouden met verschillende persoonlijke activiteiten. Maar Satan, die al slachtoffer was van frustratie, zou proberen en erin slagen Eva door een gevoel van frustratie ten val te brengen. In zijn gesprek met Eva, onder de gedaante van de "slang", vertelde de duivel Eva dat God haar superieure krachten ontnam die hij niet met zijn schepselen wilde delen, overeenkomstig de betekenis die hij gaf aan de "vrucht van de kennis van goed en kwaad". Zo wekte hij nieuwsgierigheid op bij Eva, maar een nieuwsgierigheid die alleen bevredigd kon worden ten koste van ongehoorzaamheid. Ze is bang voor de dodelijke gevolgen, maar de duivel stelt haar gerust en laat haar zien dat God zijn dreigement niet in daden omzet, aangezien, zoals ze met eigen ogen ziet, de slang zelf van deze verboden vrucht eet, zonder te sterven. Met het bewijs voor ogen, aangezien de verboden vrucht de "slang" in staat heeft gesteld te spreken, is onze arme Eva ervan overtuigd dat deze "slang" de waarheid over God vertelt. Haar nieuwsgierigheid is het grootst, ze moet de effecten van deze verboden vrucht zelf ervaren. Ze eet ervan en

ontdekt dat ze, net als " *de slang* ", niet sterft. Vervolgens vertelt ze haar ervaring aan Adam, die zich zijn scheiding van Eva niet kan voorstellen, er de voorkeur aan geeft haar veroordeling te delen en ook van de verboden vrucht eet. Dan krijgt de symboliek van de openbaring van het Genesisverhaal haar volle betekenis. Volgens Genesis 3:23 zei God na het oordeel over het eerste zondarspaar in de menselijke geschiedenis: " *Jahweh God zei: Zie, de mens is geworden als **een van Ons** , door de kennis van goed en kwaad. Laten we hem er daarom van weerhouden zijn hand uit te steken en van de boom des levens te nemen en ervan te eten en eeuwig te leven.* " In werkelijkheid was het eeuwige leven niet afhankelijk van het eten van de boom des levens, maar ervan blijven eten na de zonde zou de boodschap van Gods verlossingsplan volledig hebben verdraaid. Deze verduidelijking wordt door Hem alleen gegeven om de standaard van het eeuwige leven te profeteren die uiteindelijk zal worden aangeboden aan de uitverkorenen die verlost zijn door Christus, de ware " *boom des levens* " die genoemd wordt in Openbaring 22. De boom in Genesis had slechts een symbolische profetische rol. En hetzelfde gold voor de " *boom der kennis van goed en kwaad* ", die slechts het symbool was van Satan, de duivel, en de zonde die dubbel met hem verbonden was, als de eerste zondaar en de eerste verleider, de verleider van het eerste zondige aardse schepsel. Zo bevestigde Jezus deze symboliek door tijdens zijn aardse bediening de vergelijking tussen mensen en bomen, die beide goede of slechte vruchten dragen, opnieuw in beeld te brengen. Voordat God de man uit de tuin verjoeg, openbaarde God aan de drie schuldigen zijn individuele vonnis. Kennelijk was de vrouw het slachtoffer van de behendige encensering van de duivel, die tot haar sprak met behulp van " *de slang* " als medium. De man is ook het slachtoffer van zijn liefde voor zijn vrouw Eva, " *been van zijn gebeente en vlees van zijn vlees* ". De arme " *slang* " is blijkbaar de enige schuldige, en toch werd hij zelf gebruikt door een geest die sterker was dan de zijne. Omwille van de vorm vervloekt God hem ook, maar zijn oordeel betreft in feite het lot dat de verleidende duivel toebehoorde, de enige die werkelijk verantwoordelijk was voor de val van de eerste mensen: Gen. 3:14-15: " *De Heer God zei tegen de slang: Omdat je dit gedaan hebt, ben je vervloekt boven al het vee en boven al het gedierte van het veld; op je buik zul je gaan en stof zul je eten, al de dagen van je leven. Ik zal vijandschap zetten tussen jou en de vrouw, en tussen jouw nageslacht en haar nageslacht; het zal je de kop vermorzelen en jij zult het de hiel vermorzelen.* " Oorspronkelijk had " *de slang* " dus vleugels of poten, misschien wel beide, maar zodra het mensenpaar zondigde, nam God ze weg en werden zijn bewegingen " *kruipen op zijn buik* ". Deze metamorfose van de " *slang* " voorspelt het lot van de duivel en de demonen die hem zouden volgen. Na de overwinning van Jezus Christus op zonde en dood, zullen hij en zijn kwade engelen verbannen worden naar de aarde van zondige mensen. En Openbaring 12:7-9 bevestigt de vervulling van Gods oordeel over hen door, als herinnering, " **de oude slang** " aan te halen: " *En er ontstond oorlog in de hemel. Michaël en zijn engelen voerden oorlog tegen de draak. En de draak en zijn engelen voerden oorlog, maar zij konden niet standhouden, en hun plaats werd niet meer in de hemel gevonden. En de grote draak werd neergeworpen , de oude slang , die Duivel en Satan genoemd wordt , die de hele wereld verleidt ; hij*

werd neergeworpen op de aarde, en zijn engelen werden met hem neergeworpen . En ik hoorde een luide stem in de hemel zeggen: *Nu is gekomen de zaligheid, de kracht en het koninkrijk van onze God, en de macht van Zijn Gezalfde; want de aanklager van onze broeders, die hen dag en nacht aanklaagde voor onze God, is neergeworpen.* » Wat goed nieuws was voor de bewoners van de hemel, was geen goed nieuws voor degenen op aarde. Zoals vers 12 bevestigt: *"Daarom verheugt u, hemelen en u die daarin woont! Wee de aarde en de zee! Want de duivel is naar beneden gekomen, in grote woede, omdat hij weet dat hij nog maar weinig tijd heeft* .

In zijn oordeel over de drie schuldigen, of preciezer gezegd over Man, Vrouw en Duivel, toonde God volmaakte gerechtigheid door het aardse mensenpaar te slaan met de eerste dood, maar ook door de " *tweede dood* " aan te kondigen die uiteindelijk de Duivel en zijn opstandige hemelse en aardse demonen samen zou treffen. Hij zei tegen de duivel, handelend via " *de slang* ": *"Ik zal vijandschap zetten tussen u en de vrouw, en tussen uw zaad en haar zaad; het zal u de kop vermorzelen en u zult het de hiel vermorzelen* ." Terwijl deze dingen letterlijk op aarde worden vervuld voor de ware " *slang* ", profeteert God dat Jezus Christus, als " *het zaad van de vrouw* ", zijn verlore Kerk, uiteindelijk de " *kop* " van de duivel zal " *vermorzelen* ". Maar vóór die tijd, nadat hij zelf, met zijn hemelse volgelingen, een engelachtige geest is geworden, gevangen in de aardse dimensie, zal de duivel de vrijheid hebben om op te treden tegen zijn eigen Messias en zijn Uitverkorene: *"u zult het de hiel vermorzelen* ." En het is nu net zo dat de hiel kwetsbaar is voor een " *slang* " die " *over de aardebodem kruipt* ". Omdat ze tot de aarde beperkt zijn, zullen de duivel en zijn demonen de straf van de " *slang* " ondergaan.

Zonde kan dus genezen worden omdat de volmaakte gerechtigheid, verkregen door de God-mens Jezus Christus, krachtig genoeg is om deze eerst te bedekken en vervolgens te vernietigen. Maar zonde kan alleen vergeven worden als deze veroorzaakt is door erfenis of tijdelijke zwakte. Want om zijn vergeving aan te bieden, verlangt Jezus Christus van zijn uitverkorenen dat zij afzien van zondigen en de vrucht van oprechte bekering voortbrengen, namelijk het stoppen met zondigen. Daarom verklaarde Jezus in Matteüs 7:21-23, gericht tegen valse christenen die onterecht de voortzetting van de zonde rechtvaardigen, inclusief de overtreding van de sabbat sinds 1843: *"Niet iedereen die tegen Mij zegt: 'Heer, Heer', zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar alleen hij die de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: 'Heer, Heer, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd?' Hebben wij niet in Uw Naam demonen uitgedreven? En hebben wij niet in Uw Naam vele wonderen verricht? Dan zal ik hun openlijk zeggen: 'Ik heb **jullie nooit gekend**; ga weg van Mij, **jullie die onrecht bedrijven** . ' De Heer zal openlijk zeggen tegen de valse christenen die zijn naam opeisen: 'Ga weg van Mij, **jullie die onrecht bedrijven** .' Dezelfde " **ongerechtigheid** " die gevonden werd in zijn eerste tegenpool, die de duivel en Satan werd. De gerechtigheid die Jezus voorstelde, zal hen daarom niet hebben bedekt, omdat het kwaad hun aard was en hun religieuze toewijding niets veranderde aan hun ongeneeslijke situatie. En elke keer dat ik dit vers citeer, wijs ik er niet op dat de " *wonderen* " die als bewijs werden*

aangevoerd, niet werden verricht door Jezus, die hen zal vertellen: " Ik heb *jullie nooit **gekend*** ." De conclusie spreekt voor zich: de ware auteurs van deze " wonderen " en andere "uitdrijvingen van demonen " waren daarom de duivel en zijn demonen zelf. Begrijp dus waarom Jezus in Matteüs 24 zoveel nadruk legt op de daden van " *valse Christussen* ". Alles wat niet beweert Christus te zijn, is gemakkelijk te herleiden tot de duivel en zijn boze, opstandige geesten. Maar onder het christelijke etiket schuilen de meest subtiele valstrikken van de duivel. In de loop der tijd heeft het protestantisme de ongerechtigheid van het rooms-katholicisme aangeklaagd, maar op zijn beurt, sinds 1843 door God verlaten, presenteert het, onder meerdere aspecten en denominaties, dezelfde " **ongerechtigheid** " die het van Rome heeft geërfd. Als ik nu zeg dat zonde in het bijzonder verbonden is met aardse ervaringen, dan is dat vanwege de wet die God aan het Hebreeuwse volk presenteerde, dat Hij tot aan Jezus Christus tot bewaarder van zijn woorden had gemaakt. Want de apostel Paulus herinnert ons terecht in Romeinen 7:22-23: " *Wat zullen wij dan zeggen? Is de wet zonde? Verre van dat! Maar ik heb de zonde niet gekend, tenzij door de wet . Want ik zou de begeerte niet hebben gekend, indien de wet niet gezegd had: 'Gij zult niet begeren.'* En de zonde, die daartoe aanleiding gaf, heeft door het gebod allerlei begeerte in mij teweeggebracht; **want zonder de wet is de zonde dood** . " Door zijn verordeningen voor te schrijven, gaf God de zonde een duidelijke betekenis. " Zonde " is de daad van het ongehoorzaam zijn aan een bevel van God, gegeven als een verplichting of een verbod. Dit woord heeft slechts een religieuze betekenis, maar aangezien het hele leven afhangt van de macht van God, is de toepassing ervan onvermijdelijk, zelfs onder hen die weigeren in zijn bestaan te geloven. " **Zonde** " is verbonden met de vloek van God en het is daarom in het belang van de mens zich te distantiëren van deze " **zonde** ", die een oorzaak wordt van permanent lijden dat vele vormen kan aannemen. De belangrijkste vorm die het veroorzaakt, is het mislukken van wat de mens probeert te ondernemen en te bereiken. Het effect is individueel en collectief en dit zal duidelijk worden wanneer, na het einde van de proeftijd, " *de aanbidders van het beest en zijn beeld* " collectief getroffen zullen worden door " *de zeven laatste plagen van de toorn van God* ", en dit zal over zes jaar, in het jaar 2029, voltooid zijn.

" **Ongerechtigheid** " wordt door God, en heel logisch, vooral opgemerkt onder valse christenen die het normaal vinden om de ware sabbat te verlaten. Daarom richt Hij zich door de geschiedenis heen op hen en treft Hij hen met Zijn opeenvolgende vervloekingen, die Hij symbolisch de naam " *bazuinen* " gaf. Hun rol is immers om de geroepenen, kandidaten voor de eeuwigheid, te waarschuwen dat ze getroffen zijn en slachtoffer van een ernstige goddelijke beschuldiging. Nu heeft God voor de jaren 80 het moment gereserveerd van de juiste interpretatie van de " *zeven bazuinen* " die in Openbaring 8, 9, 10 en 11 worden genoemd. U kunt dus begrijpen dat deze waarschuwingen niet bedoeld waren om de rebellen te beletten te handelen en het door God veroordeelde kwaad te doen, maar alleen om de uitverkorenen van de laatste dagen het bewijs te geven dat Hij alles van tevoren had aangekondigd. Alleen God heeft deze macht en Hij neemt er terecht eer aan. Dit zegt Hij in Jesaja 42:8-9: " *Ik ben Jahweh, dat is mijn naam; en mijn eer zal Ik aan geen ander geven, noch mijn eer aan de afgoden. Zie, de vroegere dingen zijn*

volbracht, en nieuwe dingen verkondig Ik u; voordat ze gebeuren, kondig Ik ze u aan. " Jesaja 46:10: " *Ik verkondig van den beginne de toekomstige dingen, en van ouds de dingen die nog niet geschied zijn; Ik zeg: Mijn plannen zullen standhouden, en Ik zal al Mijn welbehagen doen .* " Niets is zo voedzaam voor het geloof van Zijn uitverkorenen als zelf de waarheid van deze Godsverklaringen te zien. Profetisch begrip is een pluspunt, een superieure voeding, in alle opzichten vergelijkbaar met het goddelijke manna waarmee God Israël in leven hield in de woestijn, in vijandige en dodelijke oorden, na de uittocht uit Egypte. In onze moderne tijd, die ongunstig is voor het geloof in God, bevinden Zijn laatste uitverkorenen zich op hun beurt in een paradoxaal overbevolkte woestijn. Maar waar geloof laat zich niet beïnvloeden door de sfeer van de tijd en plaats waar de uitverkorene zich bevindt. Het richt zich op de aankondigingen die God in zijn Bijbel heeft gedaan, en meer in het bijzonder, in de eindtijd waarin wij leven, op deze profetieën van Daniël en Openbaring, eindelijk volledig ontcijferd en in vervulling gegaan in onze huidige gebeurtenissen. De Derde Wereldoorlog zal veel mensen over de hele wereld verbazen en terroriseren, maar dit zal niet het geval zijn voor zijn uitverkorenen, die van tevoren gewaarschuwd zijn in Daniël 11:40-45, Openbaring 9:13-21, Ezechiël 38-39 en zelfs Jesaja 14:2: " *Ik zal alle volken verzamelen ten strijde tegen Jeruzalem; de stad zal ingenomen worden, de huizen zullen geplunderd en de vrouwen verkracht worden; de helft van de stad zal in ballingschap gaan, maar de rest van de mensen zal niet uit de stad uitgeroeid worden.* " Openbaring 17:8 geeft als teken de " **verbijstering** " van de ongelovigen, zeggende: " Het beest dat u gezien hebt, was en is niet. Het zal opstijgen uit de afgrond en de vernietiging tegemoet gaan. En zij die op de aarde wonen , *wier namen niet geschreven staan in het boek des levens vanaf de grondlegging van de wereld, zullen zich verwonderen wanneer zij het beest zien, want het was en is niet, en het zal terugkomen.* "

In het voorjaar van 2023 zijn we getuige van de terugkeer van het " *beest uit de afgrond* ". Daarna zal het "*beest uit de aarde* " verschijnen, aangevoerd door een protestants Amerika dat verzoend is met het rooms-katholieke geloof.

Bloedbanden

Dit is een authentieke Bijbelse waarde die onze volledige aandacht en aandacht verdient. Want zonder de oorzaken van menselijk conflict weg te nemen, vermindert dit principe van bloedbanden op zijn minst de risico's en de oorzaken die ze kunnen veroorzaken. Op aarde is de ideale situatie niet haalbaar, maar de wijze mens doet er alles aan om vrede en delen met zijn naaste te bevorderen. En wie is onze eerste naaste op aarde? Onze ouders, onze broers en zussen, geboren uit dezelfde vader en moeder. Want het is met wat hij wil verkrijgen van zijn kinderen die hem liefhebben, dat God in zijn " *vijfde gebod* " de opdracht heeft voorgeschreven: " *Eer uw vader en uw moeder .* " En Jezus Christus kwam om ons te openbaren dat Hij in God, de almachtige Schepper, zelf onze ware Vader is, wiens Geest hemels is. Zijn heilige engelen noemen hem Michaël, en voor ons op aarde is hij Jezus Christus, de "Jahweh die redt" als Messias, gezonden door zijn

scheppende, wetgevende en in dit geval verlossende Geest, aangezien hij komt om, door zijn vrijwillige dood en " **vergoten bloed** ", de zonden te verlossen die zijn verlost, uitverkoren heiligen hebben geërfd en onvrijwillig hebben begaan. Het is daarom, in deze hoedanigheid, de belangrijkste "bloedband" voor het menselijk leven. Want God heeft al dit menselijk leven georganiseerd om zijn plan van universele verlossing, dat aan al zijn hemelse en aardse schepselen is voorgesteld, te illustreren. De verlossing die Jezus Christus brengt, bouwt en brengt een universele familie samen. Het brengt aardse broeders en zusters samen met hemelse engelachtige broeders, die allen erkennen dat zij als hun enige ware Vader de unieke en soevereine Schepper-God hebben. Dit is het doel dat God zichzelf stelde toen hij zijn schepping van onze aardse dimensie uitvoerde, maar dit project was al bedacht vóór de schepping van zijn eerste engel, die in vrije en verantwoordelijke positie tegenover zijn keuzes werd geschapen. Satan, de eerste " *zoon* " van God, is in opstand gekomen tegen Gods gezag en ligt aan de basis van de eerste breuk die zich in het heilige, hemelse gezin heeft voorgedaan. Zijn keuze was onherstelbaar en zijn activiteit als " *duivel* " veroordeelde hem tot de dood om te verdwijnen en definitief vernietigd te worden. We zien dus dat de familieband de dood niet verhindert, en helaas zal Kaïn, de eerste aardse zoon van Adam en Eva, door zijn broer Abel onterecht te doden, deze trieste toekomst voor het leven van de mensheid bevestigen. Wanneer Hij de aarde en haar universum schept, bereidt God de dimensie voor waarin het principe van de dood zich zal openbaren en verwezenlijken. En vanaf de eerste dag, door de aarde te scheppen in de vorm van een waterbal, illustreert God zijn programma van de aardse dood. Deze wateren zullen de naam " *zee* " krijgen, drager van "dood", in de ervaring van de zondvloed, de uittocht uit Egypte en de oversteek van de Rode Zee, waarbij de strijdswagens werden vernield en de Egyptische soldaten verdrinken, en in het wasbekken, dat als profetisch symbool van de doop eveneens de naam " *zee* " droeg. Op de tweede dag schept God "de aarde" droog door haar uit de " *zee* " te laten opduiken. In deze handeling beeldt Hij de verscheuring van "leven" uit de "dood" van " *de zee* " uit. " *De aarde* " zal zo de mens dragen die Hij naar Zijn beeld zal vormen en die erop zal leven en zich zal ontwikkelen. En het is in deze menselijkheid dat God Zijn uitverkorenen zal kunnen selecteren die Zijn eeuwige gezelschap waardig zijn. " *De aarde* " vertegenwoordigt daarom een waarde die hoger is dan die van " *de zee* ", maar desalniettemin ook drager van "leven" en "dood". In de geschiedenis van onze tijd was de eerste dominante christelijke religieuze vorm die van het pauselijk-katholieke Rome, en de dood die het beval en veroorzaakte, leverde het zijn symbool op van het " *beest dat uit de zee oprijst* " in Openbaring 13:1. Vervolgens verdiende het nog steeds onvolmaakte protestantse geloof, dat uit zijn midden ontstond, officieel in 1517 onder de naam Gereformeerde Kerk, op zijn beurt zijn symbolische naam van " *beest dat uit de aarde oprijst* ". In de godsdienstoorlogen, uitgelokt door de intolerantie en agressie van het rooms-pausdom en zijn katholieke bondgenoten, botsten de twee zusterreligies en slachtten elkaar af als woeste " *beesten* ". Dit is een historisch getuigenis dat de lange godsdienstvrede die sinds de Franse Revolutie en de keizerlijke heerschappij van Napoleon I in acht was genomen, in de vergetelheid heeft doen raken. Maar dit optreden van het gewapende protestantisme onthulde

zijn ware spirituele aard. Reeds toen onderscheidde het leven van Gods ware uitverkorenen zich van wat God in Daniël 11:34 als *"huichelachtig"* bestempelde: *"Wanneer zij ten val komen, zullen zij een weinig geholpen worden, en velen zullen zich bij hen aansluiten in de huichelarij."* Moeten we ons verbazen over dit oordeel van God? Nee hoor! Heel eenvoudig, omdat Jezus de Joodse geestelijkheid, tot wie Hij in Mattheüs 23:13 verklaarde, al *"huichelaars"* noemde: *"Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars, want u sluit het koninkrijk der hemelen voor de mensen; u gaat er zelf niet binnen en u laat hen die willen binnengaan, er niet binnen."* Ik heb dit citaat gekozen uit de zestien beschikbare citaten, omdat deze criteria de werken van de twee christelijke religieuze "beesten" opeenvolgend in de tijd identificeren. Maar met behulp van een concordantie kunt u de 16 citaten vinden die het samengestelde portret van de christen, dat Jezus als *"hypocriet"* beschouwt, compleet maken en samenvatten, omdat hij de "hypocrisie" van het Joodse model van zijn ervaring reproduceert. De apostel Petrus werd door Paulus berispt voor zijn hypocrisie omdat hij zijn relatie met de heidenen verborgen hield. Hij durfde niet aan te nemen waartoe de Geest hem leidde, omdat de deur naar verlossing voor de heidenen openstond na de dood en opstanding van Jezus Christus. Hij vreesde veroordeling door de andere apostelen en discipelen, zijn broeders. Maar deze "hypocrisie" was goedaardig, zo niet gezegend door God, omdat de hypocrisie van valse christenen van een heel andere aard is. De mens die deze beoefent, speelt een rol die zijn ware aard verhuult. En door onwaardig te beweren een "dienaar van God" te zijn, worden de gevolgen van deze hypocrisie gedragen door de Schepper en Verlosser God zelf.

Het feit dat het verbond van verlossing berust op het bloed dat Jezus vergoten heeft, spreekt alle leugens tegen die beweren dat Jezus niet persoonlijk ter dood is gebracht. Als zijn bloed niet vergoten is, is verzoening met God onmogelijk, en de vele dierenoffers die aan zijn dood voorafgingen, zijn ongeldig en onnodig; maar zijn bloed is vergoten en zijn verlossing is zeer reëel.

Op aarde doden dieren meestal alleen om te eten en zo hun eigen bestaan te verlengen. Omdat ze uitsluitend instinctief leven, kennen ze geen goed en kwaad; eten en overleven zijn hun enige zorgen. Maar bij de mens komt daar nog gratuite slechtheid bij, het plezier om de naaste te laten lijden, om verschillende redenen of zelfs zonder reden. Om de oorzaken van deze menselijke slechtheid te verminderen, organiseerde God de opeenvolging van generaties op basis van de erfenis van hetzelfde bloed. Die van de vader en de moeder, de voorouders van het kind dat uit hen geboren werd. Zo wordt een familie gevormd, en vervolgens, door verschillende families van dezelfde vader te groeperen, ontstonden de eerste stammen. De leden van de stam zijn elkaar hulp en solidariteit verschuldigd. Ze zijn verenigd door de bloedband en moeten samen vechten tegen een stam die hen aanvalt. Om agressie te voorkomen, moet elke stam zijn territorium beheren en zich niet bemoeien met dat van een andere stam. In het dierenleven vinden we dezelfde principes terug. De leeuw beschermt zijn welpen, maar staat klaar om die van een vreemde groep te verslinden. Alle levende soorten zijn geprogrammeerd om hun nakomelingen te beschermen en te vechten tegen hun roofdieren. De wet van het gezin, gebaseerd op het delen van bloed, geldt voor iedereen. Met de

bevolkingsgroei groepeerden de stammen zich in de vorm van mensen en deelden ze een gemeenschappelijk territorium dat de naam "land" kreeg. Na de zondvloed, met de poging tot vereniging van Babel, koos de overlevende mensheid zichzelf tot koning, Nimrod, wiens toren, gebouwd op zijn besluit, God zo mishaaide dat hij de mensen door verschillende talen scheidde. Zodra ze niet meer met elkaar konden communiceren, scheidden ze zich, trokken ze van elkaar weg en bevolkten ze het hele aardoppervlak. Deze keer werden de volkeren van de gevestigde landen dubbel verenigd door het erfgoed van bloed en dat van hun gesproken en geschreven taal. Maar grensoorlogen zijn constant, omdat grenzen uitsluitend gebaseerd zijn op overeenkomsten die voor een langere of kortere tijd door de betrokken landen zijn geaccepteerd. En in het land van zonde voeren volkeren oorlog tegen elkaar uit een verlangen om hun territorium uit te breiden. Het kwaad nestelt zich in de harten van mensen en volkeren kennen zelden vrede. Zo ontwikkelt het menselijk leven zich, afgesneden van God, overgeleverd aan despotisme en de tiran van het moment, omdat hij zich de sterkste heeft getoond. De vloek van het aardse leven wordt zo bevestigd en volledig zichtbaar gemaakt. De volkeren die zo gevormd worden, zijn zich er echter niet van bewust dat ze gehoorzamen aan de richtlijnen van de kwade engelen, aangevoerd door Satan de duivel. Opstandige geesten hebben de mens geïnspireerd met heidense religieuze vormen waarin ze denken onzichtbare of zichtbare godheden te dienen, omdat ze de sterren, de aarde, de zee, het vuur en de hemel, en sterke en machtige dieren zoals de stier, de buffel, de leeuw, enz. vergoddelijkten. Onder deze omstandigheden bestaat geluk niet en is het in ieder geval niet blijvend. Vrede wordt alleen gevonden in afzondering, ver van andere mensen. Omdat grenzen slechts theoretisch zijn, wordt de vermenging van volkeren bereikt, aangemoedigd door imperialistische overheersing. Tegelijkertijd organiseert God zijn volk Israël en verbiedt hen om met buitenlanders te trouwen. De bloedband wordt zo versterkt en beschermd, maar alleen onder de mensen die door God zijn uitgekozen voor zijn universele manifestatie. Voor God is het doel van dit verbod om te voorkomen dat zijn volk buitenlandse religieuze rituelen aanneemt; wat gebeurt in het geval van een huwelijk met een religieus ander persoon. De maatregel was bedoeld om het heilige volk collectief te beschermen tegen de goddelijke straffen die hun ongehoorzaamheid onvermijdelijk zou uitlokken. Maar het verbod veranderde niets aan de aard van de leden van het Hebreeuwse volk, en de opstandige aard bleef opstandig, net zoals de gehoorzamen gehoorzaam bleven. Het respecteren van deze door God opgelegde maatregel maakte het echter mogelijk om zijn heilige verbond niet te verbreken.

Israël en Juda werden steeds opstandiger en doofder voor Gods voorschriften, en vervielen in afvalligheid en gaven zich over aan de heidense gruwelen die hun volk aannam. De straf viel hen vervolgens zwaar: het Joodse volk werd 70 jaar lang vernietigd. In die tijd werd het volk gedeporteerd en in ballingschap naar Babylon gevoerd, in drie opeenvolgende fasen tussen 605 en 586. De les die bedoeld was voor toekomstige generaties, waaronder de onze, werd geschreven en vervuld: God zegent gehoorzaamheid en straft ongehoorzaamheid en rebellie streng.

Het is heel belangrijk om dit te begrijpen: de band van bloedvergieting door Jezus Christus betreft de uitverkorenen die geselecteerd zijn gedurende de 6000-jarige geschiedenis van aardse zonde. God openbaarde zich inderdaad na Adam aan zijn nakomelingen tot aan Noach, en vervolgens van Noach aan Abraham. De Bijbel, die van deze dingen getuigt, herinnert ons er daarom aan dat God niet de exclusieve God van de Joden is. Het verbond dat met het Hebreeuwse volk gesloten is, is daarom slechts een tussenliggende ervaring tussen de tijd vóór de zondvloed en de christelijke jaartelling, die 4000 jaar van de in totaal 6000 jaar beslaat. Het belang van deze ervaring is echter zeer groot, aangezien God persoonlijk kwam om onder zijn volk te leven, verborgen onder het angstaanjagende aspect van het vuur van de kolom van de brandende wolk. De wijsheid van God wordt geopenbaard door de manier waarop hij zijn programma organiseerde, voorbereid om de levens van zijn uitverkorenen te redden.

Vanaf de eerste dood in de schepping, namelijk het lam waarvan de huid als kleed diende om de naaktheid van Adam en Eva te bedekken, werd de verlossing die zou rusten op de dood van Jezus Christus voorgesteld gedurende de hele menselijke ervaring tot aan zijn aardse bediening. Eerst werden de mensen van vóór de zondvloed op de proef gesteld zonder God te zien. Vervolgens, te beginnen met Abraham en later Mozes, werden zij, onder de titel Hebreeuwse volk, georganiseerd en onderwezen door een zichtbare goddelijke aanwezigheid. Toen kwam Jezus Christus tot dit volk om het volmaakte offer te brengen dat alle zonden van de uitverkorenen uit de hele menselijke geschiedenis zou goedmaken. Nadat Hij aldus alles had volbracht, zag Hij door zijn dood en opstanding toe, begeleidde en organiseerde Hij de progressieve ontwikkeling van zijn aardse Uitverkorene, beroofd van zijn zichtbare aanwezigheid, tot aan haar uiteindelijke glorieuze wederkomst. De verlossing die Jezus Christus voorstelde, is daarom verre van exclusief Joods. Ze is werkelijk universeel. En het bewijs daarvoor is overvloedig aanwezig. Als onderdeel van Gods belofte aan Abraham kreeg Israël voorrang om de geboorte van de Verlosser Messias te verwelkomen. En trouw aan zijn principes en beloften liet God hem geboren worden als een Joodse man, ogenschijnlijk net als de andere Joodse mannen uit zijn tijd. Maar in werkelijkheid was Jezus alleen Joods in zijn respect voor de heilige geschriften die hem aankondigden als de zoon van David. Daarom werd hij inderdaad geboren uit Maria en Jozef, beiden uit de lijn van koning David, uit de stam Juda. Maar de Bijbel specificeerde dat hij geboren moest worden uit een "maagd", dat wil zeggen op wonderbaarlijke wijze. En dit detail is belangrijk, want op deze manier erft Jezus geen Joods bloed. Zijn eigen bloed wordt op wonderbaarlijke wijze gekenmerkt door een specifieke samenstelling, onthuld door de adventistische archeoloog Ron Wyatt, ontdekker van de ark die geplaatst werd in een grot onder het kruis van de gemartelde man van Golgotha: 23 X-chromosomen en één Y-chromosoom, vergeleken met 23 voor een normale man. Deze getuigenis, bevestigd door het onderzoek van technici uit Jeruzalem in 1982, bewijst dat het bloed van Christus zelf niet chemisch verbonden is met enig aards erfgoed. Jezus Christus nodigt daarom alle mensen universeel uit om een geestelijk verbond met Hem aan te gaan, op de eenvoudige basis van het geloof.

Maar we moeten nog steeds begrijpen wat hij "geloof" noemt. Want al op dit niveau scheidt zijn minderheid van uitverkorenen zich af van de menigte valse gelovigen. En hier moeten we rekening houden met het feit dat het model van de geredde uitverkorenen de reproductie is van zijn aardse ervaring. Zei Jezus niet: "**Wie achter Mij aan wil komen, moet zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen**?" Dit vers elimineert een veelheid aan valse christelijke religieuze opvattingen. En al in de eerste plaats het rooms-katholieke geloof, waarvan de leerstellingen de leerstellingen die God heeft ingesteld en goedgekeurd, tegenspreken en overtreden. En daarna de vele vormen van protestantisme, erfgenaam van zijn zonden.

Is het gemakkelijk om adequaat te voldoen aan de twee voorwaarden die Jezus stelt om Hem te volgen? Als we eerlijk willen zijn, laten we dan ronduit zeggen: nee, het is niet gemakkelijk en voor sommigen zelfs onmogelijk. Maar we hebben van nature de gave om deze onmogelijkheid aan anderen toe te schrijven, zoals de Farizeeër die staand bad en zei: "O God, ik dank U dat ik geen zondaar ben zoals andere mensen...". Weten we echt hoe we "**onszelf moeten verloochenen**"? Zijn we bereid om "**ons kruis op te nemen**" om Jezus Christus te volgen? We zullen weten wanneer de situatie ons dat oplegt; pas dan, en tot dat moment, is het slechts in hoop dat we gehoor geven aan Christus' oproep, ons bewust van al onze zwakheid. Want de hele menselijke soort lijdt aan een groot gebrek, een groot gemis; ze weet niet hoe te liefhebben zoals God liefheeft. En dit probleem betreft niet alleen de religie, maar ook het burgerlijk leven, dat van echtparen onderling en jegens hun kinderen. Menselijke liefde is meestal egoïstisch en gebaseerd op de ontvangen voldoening. Wie liefheeft, is een slachtoffer van zijn of haar gevoelens, omdat zijn of haar persoonlijke gevoelens hem of haar verblinden en bedriegen. Toegepast op religie is dit rampzalig. Wie God onwaardig dient, wordt verblind door het gevoel van veiligheid dat alleen al de gedachte God te dienen in hen opwekt. Toch kwam Jezus in zijn aardse bediening laten zien dat ware liefde erin bestaat de geliefde, wat Hem betreft God de Vader, te behagen door zijn wil te gehoorzamen. En alleen door ermee in te stemmen zichzelf te verloochenen, kan aan die wil worden voldaan. Het leven van Christus biedt specifieke voorbeelden van dit soort verloochening. Hij leeft in de hemel, onder de naam Michaël, gelukkig, vervuld en geëerd door zijn trouwe engelen. Maar de redding van zijn aardse uitverkorenen vereist dat hij afstand doet van dit gouden en vredige leven om geboren te worden in een menselijk lichaam in de vorm van een baby. Hij groeide vervolgens op in nederige omstandigheden en begon zijn bediening op 33-jarige leeftijd. Vanaf zijn eerste officiële optreden in de synagoge van Nazareth werd hij veracht en verbannen. Niettemin ontwikkelde zijn optreden zich in de loop der tijd en verwierf grote populariteit, wat de Joodse geestelijkheid irriteerde. Zijn talrijke wonderen hadden daar iets mee te maken, want zijn toespraken intrigeerden, maar werden niet begrepen. Zijn apostelen, die hij zelf had uitgekozen, bedroefden hem met hun ongelooft en traagheid om te begrijpen. En het ergste gebeurde op de dag van zijn dood; Petrus verloochende hem driemaal, waarna zijn aanklagers en tien anderen uiteengedreven werden en zich uit angst verborgen. Alleen Johannes eerde hem met zijn trouw en zijn aanwezigheid in het Sanhedrin, waar hij werd berecht.

Jezus kon echter niet verrast zijn door dit gedrag, aangezien hijzelf zijn profeet Daniël inspireerde om deze woorden te spreken, in Daniël 9:26: "... *een gezalfde zal worden uitgeroeid en er zal niemand voor hem zijn ...*" volgens de juiste vertaling.

Ik zeg dit tegen iedereen, en deze woorden raken mij ook. We hebben nog maar zes jaar voor ons om te leren God lief te hebben zoals Hij geliefd wil worden, want de beproevingen die ons te wachten staan, zullen onthullen wie we werkelijk zijn.

Op vleselijk niveau bevorderen bloedbanden menselijke relaties, maar voorkomen ze geen haat en familieconflicten. Door ervoor te kiezen dat dit principe door zijn volk Israël gerespecteerd zou worden, wilde God hen echter de beste kans geven om het ergste te voorkomen. Want waar deze bloedband niet bestaat, vermenigvuldigen de oorzaken van onenigheid zich tot in het extreme. Het is echter de vermenging van etnische groepen die aan de basis ligt van de voortdurende conflicten die zich met name in de westerse wereld hebben voorgedaan. Het koninkrijk Rome veroverde immers alle westerse landen één voor één, totdat het ze allemaal onder keizerlijke titel domineerde.

Van 313 tot nu heeft het valse christendom, in het westerse kamp, ondanks onophoudelijke oorlogen, de cohesie tussen de koninkrijken en vervolgens tussen de naties die na de Franse Revolutie ontstonden, in stand gehouden. Het rooms-katholieke geloof was het cement dat de internationale betrekkingen in stand hield. En de huidige eenheid van Europa was nog steeds gebaseerd op twee opeenvolgende verdragen van Rome. Tegenwoordig zijn religieuze waarden sterk verzwakt en worden bloedbanden omvergeworpen en vertrappt door het recht op de grond. Dit principe werd in Frankrijk aangenomen, eerst door koning Lodewijk X de Hutin tijdens een korte regeerperiode van twee jaar in 1315. Na hem werd dit principe bevestigd en versterkt door koning Frans I ⁱⁿ 1555. In 1791 gold de wet van het bloed, maar in 1804 voegde Bonaparte er een gedeeltelijk jus soli aan toe, in 1993 werd jus soli verkregen via een individueel schriftelijk verzoek en in 1998 werd jus soli systematisch toegepast op kinderen geboren in Frankrijk uit immigrantenouders. Want God, de door Hem vervloekte volkeren van Europa, kunnen handelen zoals ze willen, maar ze faciliteren en bevorderen de oorzaken van interne onrust die hun ondergang en vernietiging veroorzaken. Ze voegen problemen toe aan zichzelf in plaats van ze te vermijden. En de huidige situatie wordt verergerd door het onvermogen van Europese volkeren om de migratiestromen die hun grondgebied binnenkomen en zich opdringen te beheersen, tot het punt dat hun identiteitspapieren worden vernietigd. En om deze situatie te verklaren, moeten we het belang benadrukken van de lange vrede die aan Europese landen is verleend. Ze dachten misschien dat etnische vermenging geen probleem is, maar ze zijn zich er niet van bewust dat de Schepper-God deze vermenging van verschillende religies en culturen gebruikt als een tijdbom die ontploft op het door hem vastgestelde tijdstip. Nu zijn we de gunstige tijd hiervoor ingegaan.

De zonde begaan in 313

Op 8 mei 2023, terwijl ik de vorige studie schreef, inspireerde de Geest van God mij tot een belangrijke correctie met betrekking tot de rol van zonde verbonden aan het jaartal 321. Deze nieuwe ontwikkeling doet me vandaag beseffen wat tot dan toe in mijn studies en profetische uitleg was onderschat. Dit komt doordat, als onderdeel van de boodschap van de Zevendedagsadventisten die ik steeds duidelijker uitdraag en uitleg, de boodschap over het herstel van de sabbat voor mij fundamenteel is gebleven.

Wat de Geest mij tot nu toe niet had laten opmerken, is dat de sabbat door God voor een specifiek doel wordt gebruikt, maar dat dit al in mijn eerdere uitleg werd vermeld. De rol ervan wordt duidelijk onthuld in deze teksten uit Ezechiël 20:12 en 20: " ***Ik heb hun ook mijn sabbatten gegeven als een teken tussen Mij en hen*** , zodat zij zouden weten dat Ik Jahweh ben, die hen heiligt. .../... Heilig mijn sabbatten, en laat ze ***een teken zijn tussen Mij en u*** , zodat zij zouden weten dat Ik Jahweh ben, uw God ." De goddelijke boodschap wordt dubbel bevestigd: de sabbat is een " ***teken*** " van het toebehoren aan de Schepper-God voor de uitverkorene zelf en zijn menselijke gevolg. Wetende dat Hij het zevende millennium profeteert, aan het begin waarvan zijn uitverkorenen de eeuwigheid zullen ingaan, is de sabbat daarom " ***het teken*** " of " ***het zegel van de levende God*** " dat zijn uitverkorenen kenmerkt aan wie Hij de sabbat geeft, omdat Hij hen erkent als waardig voor zijn heil. Het cruciale punt dat we in dit vers moeten opmerken, is deze uitdrukking: " Ik ***gaf hun ook mijn sabbatten*** ." De sabbat is bovenal iets anders, een geschenk dat God aan zijn uitverkorenen heeft gegeven. Nu kan degene die geeft, ook weer terugnemen wat hij geeft, zoals Jezus terecht leerde in Mattheüs 13:11-12 en 25:29: " *De discipelen kwamen naar Hem toe en zeiden: 'Waarom spreekt U tot hen in ***gelijkenissen*** ?' Jezus antwoordde hun: 'Omdat het u ***gegeven is*** de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun is het niet ***gegeven*** .'" ***Want wie heeft, zal meer gegeven worden, en hij zal overvloed hebben; maar wie niet heeft, zal zelfs wat hij heeft, ontnomen worden*** . " De geestelijke sleutel die in dit vers wordt onthuld, is zo belangrijk dat Jezus hem een tweede keer citeert in Mattheüs 25:29, precies over de slechte dienaar in de " ***gelijkenis*** " van de " ***talenten*** ". Subtiel, in de Franse taal die God gekozen heeft om zijn profetische Openbaring, deze goddelijke gelijkenis, uit te leggen, duidt het woord " ***talent*** ", naast de gangbare betekenis van deze naam uit de tijd van Jezus, een weldadige artistieke, praktische of intellectuele gave aan, of, meer passend in de relatie met God, de geestelijke gave. De interpretatie van de Apocalyps moet daarom gebaseerd zijn op deze fundamentele leer die Jezus Christus openbaarde: " ***Wie heeft, zal meer krijgen en hij zal overvloed hebben, maar wie niet heeft, zal zelfs wat hij heeft, ontnomen worden*** ." De gevolgen van deze toepassing zijn enorm en we moeten dan ook begrijpen dat de sabbat op bevel van keizer Constantijn in 321 ***alleen maar werd verlaten door Gods wil om hem in te trekken en weg te nemen van een wereldse kerk*** die, gesticht in 313 na het stoppen van de christenvervolgingen, ***niet langer waardig is om " het teken " te dragen van het behoren tot de Schepper*** . Dit volgens het principe: " ***Maar wie niet heeft, hem zal ook wat hij heeft, worden afgenomen*** ." De sabbat wordt dus door God " ***afgenomen*** " van de wereldse kerk die heidense dogma's aanneemt en die in 538 de rooms-katholieke*

kerk wordt met als eerste paus in titel Vigilius, de sluwe vriend van Theodora, de ex-prostitutie die getrouwd was met keizer Justinianus I. Vanuit dit perspectief is het afschaffen van de sabbat slechts het gevolg van een andere actie die daaraan voorafging in 313: de vrije toegang tot het christelijk geloof en de wijdverbreide afvalligheid die daaruit voortkwam.

In zijn gelijkenis negeert Jezus de ongelovige en geeft hij alleen de gelovige en de ontrouwe gelovige als voorbeelden; hijzelf blijft daarom trouw aan het constante binaire principe in al zijn oordelen: ja of nee, licht of duisternis, leven of dood, enz. Deze twee typen dienaren vertonen absoluut tegengestelde gedragingen in het gebruik van hun vrijheid. De goede en trouwe dienaar dient God tot het uiterste van zijn mogelijkheden; omgekeerd dient de slechte en ontrouwe dienaar Hem minimaal. Dit is wat ze leren door het gebruik dat ze maken van het talent dat God heeft ontvangen. En in vers 313 begunstigt vrijheid de valse bekeringen van mensen die God minimaal dienen, en geeft zo een standaard "label" aan christelijke toewijding.

Wat in 313 tot stand werd gebracht, was al tot stand gebracht voor het vleselijke Israël, volgens de leer in Ezechiël 20 en meer specifiek in de verzen 10-11: "*Ik leidde hen uit het land Egypte en leidde hen de woestijn in. Ik gaf hun mijn inzettingen en maakte hun mijn bepalingen bekend, die een mens moet doen om ernaar te leven* ." God geeft prioriteit aan "*zijn inzettingen en verordeningen* ", wat wordt bevestigd in vers 12, waar Hij zegt: "*Ik heb hun ook mijn sabbatten gegeven als een teken tussen Mij en hen , zodat zij zouden weten dat Ik Jahweh ben, die hen heiligt.* " Vervolgens bevestigt God in vers 13 dit principe, aangehaald in vers 11: "*En het huis van Israël kwam in opstand tegen Mij in de woestijn. Zij wandelden niet in mijn inzettingen, maar verwierpen mijn bepalingen, die een mens moet houden om ernaar te leven , en zij ontheiligden mijn sabbatten bovenmate . Ik dacht mijn grimmigheid over hen uit te storten in de woestijn, om hen te vernietigen.* " God onthult vervolgens zijn reactie op de schuldigen in de verzen 24, 25 en 26: "*Omdat zij mijn inzettingen niet hielden, maar mijn getuigenissen verwierpen, mijn sabbatten ontheiligden en hun ogen richtten op de afgoden van hun vaderen . Ik gaf hun ook getuigenissen die niet goed waren, en voorschriften waarnaar zij niet konden leven . Ik verontreinigde hen met hun offers, toen zij al hun eerstgeborenen door het vuur lieten gaan; daarom zou Ik hen straffen en hen laten weten dat Ik Jahweh ben.* » Deze goddelijke straf van afvalligheid wordt in de christelijke jaartelling vertaald in Dan. 8:12, met: "*het leger werd overgeleverd met het eeuwige vanwege de zonde* " en in Dan. 7:25, met: "*de heiligen zullen in zijn handen overgeleverd worden voor een tijd, tijden en een halve tijd* ." In deze twee verzen plaatst het werkwoord "*overgeleverd*" en "*overgeleverd*" de handeling onder het initiatief van God. Het is Hij die, soeverein, de getrouwe of ontrouwe heiligen overlevert of niet overlevert aan het Romeinse gezag. Dezelfde boodschap wordt aldus bevestigd door de bijdrage van de precisie die gegeven is over de tijd die God heeft vastgesteld voor deze overgave van de ontrouwe christenen: één zonnejaar + twee zonnejaren + een half zonnejaar, dat wil zeggen in totaal: 3 jaar en 6 maanden profetische dagen, dat wil zeggen, op basis van twaalf maanmaanden van 30 dagen per jaar, 1260 profetische dagen van echte jaren gelegen tussen 538 en

1798. Deze overgave door God van de christelijke kerk aan de wrede leiding van de duivel was al het thema van een goddelijke dreiging geciteerd in Lev. 26:18-19: "*Als u ondanks dit niet naar mij luistert, zal ik u zeven keer zwaarder straffen voor uw zonden. Ik zal de trots van uw macht breken, **ik zal uw hemel als ijzer maken** en uw aarde als brons.* » Deze **tweede dreiging** uit Ezechiël 26 wordt in het christelijke tijdperk in werking gesteld door de "**tweede bazuin**" uit Openbaring 8:8-9: "*En de tweede engel blies de bazuin, en er werd iets als een grote, vuurbrandende berg in de zee geworpen. En een derde deel van de zee werd bloed, en een derde deel van de levende wezens in de zee stierf, en een derde deel van de schepen verging.*" Deze dingen werden vervuld met de vestiging van het wrede en vervolgende pauselijke regime vanaf het jaar 538. We moeten opmerken dat alle vloeken die door mensen aan de duivel worden toegeschreven, in de Bijbel allemaal door God zelf worden opgeëist: "**Ik zal uw hemel als ijzer maken** ." Zo wordt bevestigd dat God de diensten van de duivel gebruikt om mensen die schuldig aan hem zijn, te straffen en te kastijden.

Met deze verzen uit Ezechiël 20 vestigt God onze aandacht op dit jaartal 313, waarin het christelijk geloof, niet langer vervolgd, de maatstaf van het ware geloof verlaat die geërfd is sinds de tijd van de apostelen, genoemd in Openbaring 2, onder de symbolische naam "*Efeze*", overeenkomstig de betekenis van het Griekse werkwoord "epheis", wat "werpen" betekent. Nu richt Jezus zich tot de christenen die leven ten tijde van Johannes, de laatst overgebleven apostel, rond 95, aan het begin van onze jaartelling. De leer van de waarheid wordt nog steeds erkend, maar de religieuze ijver is in die tijd verzwakt. En Jezus komt op dat moment om de ware christenen te bedreigen, tot wie hij in vers 4 en 5 zegt: "*Maar Ik heb dit tegen u, dat **u uw eerste liefde hebt verlaten**. Bedenk daarom van welke hoogte u gevallen bent, bekeer u en doe de eerste werken; **anders kom Ik naar u toe en neem uw kandelaar van zijn plaats, tenzij u zich bekeert.***" Jezus bedreigt zijn Uitverkorene door te zeggen: "**Ik zal uw kandelaar van zijn plaats nemen** ." Hij zal dus handelen in overeenstemming met het principe dat "**van hem die niet heeft, zal worden afgenomen wat hij heeft.**" **a** ». En wat stelt de "**kandelaar**" voor? Het goddelijk licht, in volheid geheiligd, dat wil zeggen, het licht dat door de Heilige Geest van God aan zijn getrouwe uitverkorenen wordt geschonken. Deze "**kandelaar**", speciaal op zijn bevel door de Hebreëen gebouwd, bestond uit zeven armen, aan de bovenkant waarvan zeven olielampen zeven vuurvlammen produceerden die licht gaven. Op de centrale voet waren links en rechts drie boven elkaar geplaatste leidingen verbonden met deze centrale kolom; wat deze samenstelling de norm 3 + 1 + 3 geeft. En het is precies in het jaar 313 dat door het keizerlijk decreet van de zegevierende keizer Constantijn de Grote het einde van de christenvervolgingen in zijn hele rijk wordt bekrachtigd. God brengt daarom in 313, aan het einde van het tijdperk genaamd "*Smyrna*", zijn dreigement in de boodschap aan "*Efeze*" in praktijk. Want deze keer, door zich open te stellen voor de onbekeerde heidense wereld, kan het christelijk geloof zich niet meer bekeren. Ten tijde van "*Efeze*" haatten de christenen samen met Jezus "*de werken van de Nicolaïeten*", een naam samengesteld uit de Griekse woorden "Nike" en "laos", die "Overwinning" en "volk" betekenen en daarmee symbolisch de zegevierende Romeinen aanduiden. Later, in de tijd die "

Pergamum " wordt genoemd en die verband moet houden met het jaar 538, vormen deze Romeinse " *Nicolaïeten* " een religieuze groep; die van het ongelovige christendom dat zich sinds 313 heeft ontwikkeld; zoals Openbaring 2:15 suggereert: " *Zo zijn er ook onder u mensen die zich eveneens aan de leer van de Nicolaïeten houden.* " Sinds de tijd van " *Efeze* " zijn de heidense " werken " van de heidense Romeinen vervangen door een eveneens heidense christelijke religieuze " leer ". De goddelijke vloek treft daarom wereldwijd het gehele christelijke geloof, beïnvloed door het heidense gezag van keizer Constantijn, sinds 313, het jaar waarin God zijn Heilige Geest terugtrok uit de heersende officiële christelijke kerk. Hier vinden we de toepassing van Gods uitspraak uit Ezechiël 20:25: " ***Ik gaf hun ook geboden die niet goed waren, en bepalingen waarnaar zij niet konden leven.*** " Dit wordt bevestigd in 2 Thessalonicenzen 2:9-12: " *De komst van die wetteloze is naar de werking van de satan, met allerlei kracht, tekenen en bedrieglijke wonderen, en met allerlei verleiding van ongerechtigheid in hen die verloren gaan, omdat zij de liefde voor de waarheid niet ~~aanvaard hebben~~, waardoor zij gered konden worden.* " ***Daarom zendt God hun een sterke dwaling , zodat zij de leugen geloven , zodat allen veroordeeld worden die de waarheid niet geloofd hebben, maar behagen hebben geschept in de ongerechtigheid .*** Met andere woorden, God bestempelt hen als zondag, als een teken dat Hij hen verwerpt en overlevert aan Satan. Echter, tot Zijn eer blijven er enkele werkelijk uitverkorenen over die Hem trouw blijven en zich niet laten beïnvloeden door de afvalligheid van hun tijd. Dit is de reden waarom Jezus zelfs in 538 enkele uitverkorenen vindt tot wie Hij zich rechtstreeks richt met behulp van de bekende vorm. De boodschap krijgt zijn volle betekenis, wetende dat de troon van Rome veracht en verlaten werd door Keizer Constantijn I, ^{die} de voorkeur gaf aan de stad die "Milaan" heette, waarin Hij zijn opeenvolgende decreten van 313 en 321 vaststelde, waaraan we deze twee gebeurtenissen moeten koppelen vanwege de actie en soevereine wil van God: **313, de Geest trekt zich terug ; 321. Op de zevende dag, de sabbat, wordt het " zegel van de levende God " verwijderd .** De religieuze leugens die Openbaring 13:1-5 en 6 aan de kaak stelt als " ***godslasteringen*** ", zijn in 538 de " ***tekenen*** " van de heidense aard van het valse christendom dat sinds 313 is gevestigd: " *En ik zag een beest uit de zee opkomen, met tien horens en zeven koppen, en op zijn horens tien kronen, en op zijn koppen een naam van **godslastering** ... En hem werd een mond gegeven die grote woorden en **godslasteringen** *sprak ; en hem werd macht gegeven om dit tweeënveertig maanden vol te houden. En hij opende zijn mond tot godslastering tegen God, om zijn naam te lasteren , en zijn tent en hen die in de hemel wonen.* " En de rest van de "dag van de onoverwinnelijke zon" van de eerste dag, aangenomen op 7 maart 321, formaliseert eenvoudigweg, als een " ***teken*** ", de goddelijke vloek die in 313 begon. En het subtiële spel georganiseerd door de Geest wordt voortgezet door deze naam van de stad "Milaan", wat de spirituele band bevestigt met de " *duizend jaar* " van het zevende millennium, die de afgeschafte sabbat voorafschaduwde als een " *teken* " dat God aan zijn ware heiligen en waardige uitverkorenen gaf. Logischerwijs werd de sabbat dus gevierd door de apostelen en de ware discipelen; in 313 schafte God hem af en herstelde hem pas in 1844, in de maand oktober, door hem aan de **eerst** geselecteerde*

adventistische christenen te geven als een " **teken** " **van hun verbondenheid met de Schepper** .

God legt de ontwikkeling van het valse christelijke geloof specifiek uit in zijn profetie Openbaring. Hij definieert het begin van het geestelijke " *overspel* " van valse christenen aan het einde van de profetische " *tien dagen* " of de feitelijke **tien jaar die genoemd worden in de " Smyrna "** -boodschap in Openbaring 2:10: " *Wees niet bevreesd voor wat u zult lijden. Zie, de duivel zal sommigen van u in de gevangenis werpen om beproefd te worden; en u zult een verdrukking van **tien dagen hebben** . Wees trouw tot de dood, en Ik zal u de kroon des levens geven. "* Deze periode **van tien jaar** werd vervuld tussen 303 en 313 door de vervolgingen die bevolen werden door de Romeinse keizer Diocletianus en zijn tetrarchische regering. En deze datum, 313, is een zeer belangrijke datum, omdat het het moment markeert waarop de duivel zijn strategie verandert om Gods werk te bestrijden. Maar wie organiseert deze dingen? God zelf. Vervolging heeft zich bewezen en volgens de verzamelde getuigenissen "is het bloed van christenen een zaad". Hoe meer men doodt, hoe meer roepingen men wekt. In 313 maakte keizer Constantijn I, ^{bekend} als de Grote, in Milaan, na de overwinning op de keizerlijke tetrarchie, bij decreet een einde aan de vervolgingen die tot dan toe de christelijke dienaren van Jezus Christus hadden getroffen. Het is deze menselijke vrede die, ogenschijnlijk, de goddelijke zaak van het christendom het meest heeft geschaad. Want in werkelijkheid is er niets veranderd; gelovigen zijn gelovigen gebleven en ongelovigen zijn ongelovigen gebleven, die de verkregen vrijheid misbruikten. En dit om de eenvoudige reden dat iedereen zich een christelijk religieus etiket kon aanmeten. Net als de valse bekering van de keizer zelf, was het voldoende om te beweren christen te zijn om als zodanig door de menselijke gemeenschap erkend te worden. De filter van angst voor vervolging bestond niet meer; christen worden was in die tijd mode. Het was toen dat de meest uiteenlopende doctrines zich over het rijk verspreidden en religieuze twisten de aanhangers van de conflicterende doctrines tegen elkaar opzetten. In deze vloedgolf van leugenachtige theorieën verdween de heilige en zuivere apostolische waarheid volledig en werd ze onzichtbaar, of bijna onzichtbaar. We kunnen dan begrijpen waarom keizer Constantijn een religieuze eenheid wilde opleggen om een einde te maken aan de ruzies en onrust in zijn rijk. Maar voor God was het geloof, dat in meerdere vormen werd beleden, dood en waardeloos; de ideologen en hun misleide volgelingen waren allen in " *overspel* " gevallen tegen de ware God. Om zijn rijk te verenigen, liet keizer Constantijn op 7 maart in 321 de ware zevendedagsrust, die tot dan toe door de ware christenen, erfgenamen van de apostolische waarheden, was beoefend, achterwege. Hij liet deze vervangen door de rust van de eerste dag, die hij, als aanbidder van de heidense "onoverwonnen Zon", al persoonlijk op elke eerste dag van de week eerde. Deze rust, gelegen op de eerste dag van de goddelijke norm van de week, werd zo, bij keizerlijk decreet, " *het kenmerk* " van zijn menselijk gezag. Wat we moeten begrijpen, is dat deze actie werd aangestuurd door God, die de heilige praktijk van de sabbat wilde verwijderen uit een christendom dat bezoedeld was door heidendom, iets wat het onwaardig maakte. En omgekeerd was Hij het die het vanaf oktober 1844 in het

Zevendedagsadventisme wilde laten herstellen om de heiligheid ervan te bevestigen.

Het verlaten en herstellen van de sabbat zijn dus niet de oorzaken, maar de gevolgen van het algemene gedrag van christenen ten opzichte van de heilige leer van de apostolische waarheden, geërfd van het oude en het nieuwe verbond. Vanuit dit perspectief wordt de sabbat, een " *teken* " van het behoren tot de levende God, volgens Ezechiël 20:12-20, logischerwijs ingetrokken of hersteld door God zelf. En keizer Constantijn is niets meer dan het middel waarmee God, de grote Rechter, zijn goddelijke beslissing afdwingt. Logischerwijs worden de rust op de zevende dag van de sabbat en de rust op de eerste dag de onderscheidende tekenen van de twee tegenovergestelde kampen in absolute termen: " *het zegel van de levende God* " versus " *het merkteken van het beest* ".

Het gevolg van deze bevraging van de rol van de sabbat is dat in Daniël 8:12 de uitdrukking " *vanwege de zonde* " niet alleen de sabbat aanduidt, maar de minachting voor de gehele of een deel van de heilige christelijke leer vanaf het jaar 313. Om deze interpretatie te versterken, merk op dat " *vanwege* " dezelfde " *zonde* " Jezus zijn voorspraak, aangeduid met het woord " *eeuwigdurend* " of " *voortdurend* ", beëindigt. Maar dit beëindigen van zijn voorspraak zal historisch worden en zal pas plaatsvinden in 538, de datum van de vestiging van het pauselijke regime dat de voorspraak die Jezus tot dan toe in de hemel deed, op aarde zal overnemen en reproduceren; en deze voorspraak houdt alleen op voor de valse christenen, die de meerderheid en de overheersende macht zijn geworden omdat ze alleen die van de paus zien, het nieuwe aardse hoofd van de christelijke kerk.

We hebben dus drie data die de overgang naar het pauselijke regime van Rome markeren: 313, het begin van de zondeval; 321, het intrekken van het teken van Gods toebehoren; en 538, het einde van het " *eeuwige* " (priesterschap) van Jezus Christus. De profetie gaat stilzwijgend voorbij aan de datum 321 van de intrekking van de sabbat en vermeldt alleen die van 313 en 538. 313, voor het einde van de tijd " *Smyrna* ", en 538, voor het begin van de tijd " *Pergamum* ", wat " *overspel* " betekent of preciezer: een overtreden huwelijk; die vervuld wordt wanneer het valse katholieke christendom via de paus " *de draak* ", dat wil zeggen de duivel, aanbidt, die hem " *zijn troon en grote macht* " geeft volgens Openbaring 13:2: " *Het beest dat ik zag, leek op een luipaard, en zijn poten waren als die van een beer, en zijn muil was als de muil van een leeuw. De draak gaf hem zijn kracht, zijn troon en grote macht* . " Let op deze goddelijke subtiliteit: " *het beest* " wordt aangeduid als het " *vierde beest* " in Daniël 7:7, omdat het de symbolen combineert van de drie rijken die eraan voorafgingen: " *de luipaard, de beer en de leeuw* ." Bovendien suggereert de Geest ons de historische opvolging van het pauselijke Europa op het heidense Romeinse rijk dat " *de draak* " symboliseert in Openbaring 12:3: " *En er verscheen een ander teken aan de hemel, en zie, een grote, vuurrode draak met zeven koppen en tien horens, en op zijn koppen zeven kronen* . " Hij wordt zelf in Openbaring 12:9 aan de duivel gekoppeld. De geschiedenis bevestigt de opvolging van het keizerlijke Rome en het pauselijke Rome, dat " *zijn troon* " erfde die in Rome was geïnstalleerd. Want sinds Constantijn I ⁱⁿ 313 was Rome verlaten door opeenvolgende keizers die

ervoor kozen zich in het oostelijke deel van Europa te vestigen. En zo was het alleen door zijn perverse rooms-katholieke religieuze regime dat Rome invloed in het rijk behield tot de vestiging van zijn pauselijke regime in 538 met de instemming en gewapende steun van keizer Justinianus, die zelf in het oostelijke deel van het rijk bleef.

De goddelijke actie verbonden aan het jaartal 313 stelt de duivel in staat de strategie van list en bedrog, die van de " *slang* ", te hanteren. Hij laat vervolgens de strategie van de " *draak* " varen, die de heiligen openlijk vervolgt en met geweld hun geloof in Christus probeert te verloochenen. Uit deze observatie blijkt dat hij deze list drie keer in de christelijke jaartelling gebruikt: een eerste keer in 313, een tweede keer in 538 en een derde keer in 1844, waar hij, na de adventistische geloofsbeproeving, de doctrines en groeperingen van de protestantse kerken vermenigvuldigt om het aspect van de christelijke religie te verdoezelen; dit is het onderwerp en thema van de " *vijfde bazuin* " uit Openbaring 9:1 tot en met 13. Zo houdt de duivel in zijn " *draak* "-strategie christenen tegen en probeert hij hen te dwingen hun geloof af te zweren, en omgekeerd, in zijn listige strategie, drijft hij hen tot religieuze toewijding. Hoe talrijker ze zijn, hoe duisterder de spirituele situatie; en hoe talrijker de misleide slachtoffers ervan zijn. Maar zelfs daarvoor, tijdens de godsdienstoorlogen in de 16e ^{eeuw}, inspireerde het een strijdlustige oorlogszucht bij protestanten, de calvinistische hugenoten, die God als " *hypocrieten* " beschouwde. En ook hier, hoe talrijker zij waren in deze toewijding, hoe dikker de duisternis die de ware dienaren van de God van de waarheid verhulde, in deze context gekenmerkt door hun vreedzame optreden en hun aanvaarding van de mishandeling waaraan zij werden onderworpen door de katholieke gewapende bonden. Het hoogtepunt van deze vervolgingen werd bereikt onder Lodewijk XIV, die door God geïnspireerd werd om de soldaten die gespecialiseerd waren in de jacht, op het platteland en in de bossen, de nederige dienaren van Jezus die bijeenkwamen om hun geloof in het geheim te beleven, de naam " *draken* " te geven. Deze despotische, trotse koning, geestelijk verblind door God, liet de uitverkorenen van zijn tijd begrijpen dat zijn " *draken* " werkten in naam van de duivel, van wie hij zelf de trouwe en gehoorzame dienaar was. Zo werd hij het slachtoffer van zijn minachting en onwetendheid over de Bijbelse openbaringen die het symbool van de " *draak* " verbinden met de " *duivel* " zelf, maar ook met de " *slang* " en de naam " *Satan* " in Openbaring 12:9: " *En de grote draak werd (op de aarde) geworpen, de oude slang, die genaamd wordt Duivel en Satan, die de gehele wereld verleidt; hij werd op de aarde geworpen en zijn engelen werden met hem geworpen.* "

Het belang dat God hecht aan deze datum 313, die ik nu beschouw als het beeld van een goddelijke " *kandelaar* " die door zijn wil is teruggetrokken, geeft God de eer de opperste organisator van al het menselijk leven te zijn. Niets wordt zonder zijn wil tot stand gebracht, ten goede of ten kwade. En dit vers uit Amos 3:6 bevestigt dit door te zeggen: " *Wordt er in een stad op de trompet geblazen, zonder dat de mensen bang zijn? Komt er onheil in een stad, zonder dat Jahweh het doet?* " » We lezen ook in Job 2:10: " *Maar Job zei tegen haar: Je spreekt als een dwaas. Wat! Wij ontvangen het goede van God, en zouden we niet ook het kwade ontvangen? In dit alles zondigde Job met zijn lippen niet.* "

Kortom, dit nieuwe licht, dat de prioritaire rol en de gevolgen van de godsdienstvrijheid die christenen in 313 verkregen, benadrukt, verandert niets aan het oordeel van God dat tot op heden in mijn opeenvolgende documenten is geopenbaard. God herontdekt en bevestigt echter zijn soevereine rol als opperste organisator die de gebeurtenissen niet ondergaat, maar ze soeverein controleert en organiseert. En in 321 zijn het niet langer de ongelovige heiligen die de sabbat verlaten, maar God die hen die ontnemt, omdat ze die niet langer waardig zijn. De zonde krijgt dan een officieel teken dat haar identificeert: de rust van de eerste dag van de goddelijke week, de huidige zondag, voorheen de "dag van de onoverwonnen Zon", opgelegd en verordend door keizer Constantijn I ' de rustdag die door valse christenen werd geëerd, maar door God werd veroordeeld als **teken** en " **merkteken van het beest** ".

Al 40 jaar presenteer ik, in dienst van God en onder zijn inspiratie, de sabbatrust als de enige oorzaak van de " *zeven bazuinen* " van de Apocalyps. Nu de goddelijke heiliging progressief is, licht God de sluier op die deze dwaling verhulde. Wat we moeten begrijpen, is dat voor God de verbreking van zijn verbond met zijn schepselen gebaseerd is op menselijke minachting jegens het wereldwijde woord van God in al zijn vormen: de Thora, de Profeten, de Evangelien, de Brieven en de Apocalyps. En het antwoord werd al door de Geest gegeven in Openbaring 1:1-2: " *De Openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft om aan Zijn dienaren te tonen wat spoedig moet gebeuren. En Hij heeft die door Zijn engel gezonden en te kennen gegeven aan Zijn dienaar Johannes, die getuigde van het Woord van God en van het getuigenis van Jezus Christus* , van alles wat Hij gezien heeft. "

Dit " **woord van God** " nam verschillende aspecten aan die God in de loop der tijd had geschreven, zodat deze verhalen zouden getuigen van alles wat Hem aangaat. De vijf boeken, geschreven door Mozes, waren slechts het begin van een getuigenis dat tijdens de twee opeenvolgende verbonden werd verzameld. En de fout van de nieuwe christenen, die het christelijk geloof sinds 313 aannamen, was dat ze de plicht tot gehoorzaamheid aan de dingen die geschreven waren door de historische getuigen die door God waren uitgekozen, onderschatten. En deze fout van het " *begin* " is vandaag de dag duidelijk zichtbaar, zeven jaar vóór de wederkomst in heerlijkheid van Jezus Christus, dat wil zeggen aan het " *einde* "; wat de uitdrukking " *alfa en omega* " een nieuwe profetische toepassing geeft die daarom betrekking heeft op de wijdverbreide afvalligheid, veroorzaakt door de godsdienstvrijheid, in 313, die de straf van de " *eerste bazuin* " en in 1995, vóór de " *zesde bazuin* ", zou rechtvaardigen. In feite zijn deze twee " *bazuinen* " vergelijkbaar omdat ze de goddelijke straf openen en afsluiten met het karakter van een waarschuwing voor hetzelfde type zonde, namelijk wijdverbreide afvalligheid en minachting voor de gehele goddelijke waarheid. Op soevereine wijze heeft de grote Schepper-God in de loop der tijden het geloof van de mens op de proef gesteld door hen te onderwerpen aan vervolgingen en hen vervolgens over te leveren aan de valstrikken van de vrijheid, wat de val van de meesten heeft veroorzaakt.

Er zijn verschillende redenen waarom mensen de sabbat houden. Hij kan geëerd worden, gekozen worden door intellectuele redeneringen, omdat het, omdat

hij door God is ingesteld, zinvol is om hem in praktijk te brengen. En de derde reden is dat God hem geeft als teken van goddelijke verbondenheid met de uitverkorenen, die Hij verzegelt met zijn goddelijke "zegel". Dit brengt mij ertoe u uit te leggen wat het goddelijke werk van het verzegelen van de uitverkorenen inhoudt; het thema dat in Openbaring 7 wordt behandeld.

De verzegelingstijd wordt vervuld in de "tijd van het einde", die op zichzelf twee complementaire betekenissen heeft. De eerste betekenis plaatst deze "tijd van het einde" tussen 1844 en 2030 en betreft de tijd van de universele ontwikkeling van het Zevendedagsadventistengeloof. En de tweede betekenis is die welke Daniël 11:40 definieert: "In de **tijd van het einde** zal de koning van het Zuiden tegen hem opstoten. En de koning van het Noorden zal tegen hem oprukken als een wervelwind, met wagens en ruiters en met vele schepen; hij zal het land in trekken, zich verspreiden als een stortvloed en overstromen." Het beslaat de periode tussen 1995 en 2030. De profetie kondigt de bestraffing aan van het ontrouwe christelijke Europa door moslims, Afrikanen, orthodoxe en islamitische Russen. Maar de tijd van de verzegeling eindigt vóór deze moorddadige oorlogsdaad is volbracht, volgens Openbaring 7:3: "Breng geen schade toe aan de aarde, noch aan de zee, noch aan de bomen, totdat wij de dienaren van onze God aan hun voorhoofd verzegeld hebben." "De aarde, de zee en de bomen," waaraan het "kwaad" zal worden "gedaan," hebben ook een dubbele letterlijke en geestelijke betekenis, want "de aarde" symboliseert de protestantse religie en "de zee" de katholieke religie. Wat de "boom" betreft, deze symboliseert de mens. In Ezechiël 9 presenteert God ons het principe van de verzegeling die werd toegepast vóór de vernietiging van de natie Israël; zo kunnen we de betekenis en rechtvaardiging begrijpen van deze verzegeling die van toepassing is op de "tijd van het einde" van het nieuwe christelijke verbond, die eindigt met de tijd van het universele Zevende-dags Adventisme. Wat is dan het criterium dat God ertoe brengt zijn geroepenen wel of niet te verzegelen? Ezech. 9:4 geeft ons een precies antwoord: "Jahweh zei tegen hem: 'Ga midden door de stad, midden door Jeruzalem, en **teken een merkteken op de voorhoofden van de mannen die zuchten en kermen over al de gruwelen die in het midden ervan bedreven worden**.'" En toen sloeg de dood toe: vers 5 en 6: "En hij zei tegen de anderen, in mijn bijzijn: 'Ga achter hem aan door de stad en sla toe; spaar niet en heb geen medelijden. Dood en vernietig de oude mannen, de jongemannen, de meisjes, de kinderen en de vrouwen; maar kom niet in de buurt van iemand die **het merkteken draagt**; en begin bij mijn heiligdom.' Ze begonnen bij de oudsten die voor het huis stonden."

merkteken " genoemd . In Openbaring daarentegen verwijst het woord " **merkteken** " naar het teken van de Romeinse zondag, een teken van goddelijke vloek. Zo laat God ons begrijpen dat elk tegenover elkaar staand kamp een even tegengesteld " **merkteken** " draagt: twee rustdagen concurreren met elkaar, maar ze zijn niet gelijk. Die van de uitverkorenen en die van God is de sabbat, " **geheiligd om te rusten** " door God vanaf zijn aardse schepping, terwijl de andere alleen zondag is, de rest van de eerste dag van de week, " **gewijd om te rusten** " door mensen. Dit verschil tussen " **geheiligd** " en " **gewijd** " is uiterst belangrijk, omdat deze werkwoorden twee ongelijke autoriteit impliceren: die van de

eeuwige, almachtige God, en die van de sterfelijke mens. Het is ook belangrijk om te weten dat zondag voor het laatst in 1980 werd gedefinieerd als de eerste dag van de week in het woordenboek "Le Petit Larousse". In de versie van 1981 werd zondag "wonderbaarlijk" de zevende dag van de week. Opnieuw, onder inspiratie van de duivel en met instemming van God, lokte het menselijk gezag de mensheid in 1981 in een nog effectievere valstrik om haar te misleiden en te vernietigen. Maar ook hier moeten we begrijpen dat dit initiatief van God kwam, die de zienden die weigeren te zien, verblindt.

Jeruzalem " vandaag de dag ? Europa en het zogenaamde christelijke westerse kamp. Ziet u in zijn werken "**gruwelen**" die u doen "**zuchten en huilen**"? Zo ja, dan kunt u verzegeld worden; zo niet, dan niet. Wie is dan Gods "**heiligdom**" vandaag de dag? Het getrouwe heiligdom betreft de uitverkorenen, maar een ander heiligdom, ditmaal ontrouw, duidt op de gevallen Joden en opstandige christenen, het christelijk geloof dat in ongeloof is vervallen, inclusief het officiële "Zevendedagsadventisme" sinds 1994. Het onderwerp is uiterst ernstig, omdat het eeuwig leven en de definitieve dood bepaalt.

Kapitein Joseph Bates, de eerste adventist die de praktijk van de zevendedagsrust in oktober 1844 aannam, aanvaardde deze toen hij een vrouw van de Zevendedagsbaptisten ontmoette. Deze groep Zevendedagsbaptisten had zich afgescheiden van de baptistengroep die de eerstedagsrust in acht nam, die ze achtereenvolgens van het protestantisme en het katholicisme erfden. Ten tijde van deze afscheiding, dat wil zeggen vóór 1844, bracht de keuze voor de sabbat de beoefenaars ervan geen voordeel ten opzichte van andere vormen van protestantisme, omdat de praktijk van de sabbat nog niet door God werd vereist. Het gebruik ervan als "**teken**" van goddelijke verbondenheid verandert de effectiviteit ervan, als reactie op de goddelijke eis zoals verwoord in zijn decreet van Daniël 8:14. Maar wat is deze nieuwe eis precies? En waarop is deze werkelijk gebaseerd? Een vervolmaking van heiligheid, dat wil zeggen, de voltooiing van de heiliging van zijn ware uitverkorenen. Wat zegt dit vers, getrouw vertaald uit de oorspronkelijke Hebreeuwse tekst? "*Tot avond en morgen tweeduizend driehonderd, en de heiligheid zal gerechtvaardigd zijn.*" Dit woord "**heiligheid**" duidt alles aan wat met God te maken heeft, dat wil zeggen, alles wat Hem eert en Hem eer brengt, dat wil zeggen Zijn wetten, Zijn verordeningen, Zijn voorschriften, Zijn geboden, Zijn dienst en Zijn dienaren. Aan het einde van de "*tweeduizend driehonderd avond en morgen*" zal de gerechtigheid van Christus, die toegang geeft tot het eeuwige leven, alleen worden aangeboden onder nieuwe goddelijke voorwaarden. God, de Schepper van al het leven en alle dingen, kon niet toestaan dat de mensheid Hem de gehoorzaamheid ontzegde die Hem toekomt tot het einde der tijden. En de tijd van de verzegeling was bedoeld om Hem in staat te stellen een volk, verspreid over de aarde onder alle naties, volmaakt te heiligen. In deze verstrooiing constitueert Hij Zijn ware geestelijke Israël, bestaande uit dienaren en dienaressen die van hart besneden zijn. Als de sabbat van nature onveranderlijk heilig blijft, is degene die hem in praktijk brengt dat niet noodzakelijkerwijs en moet hij daarom de bewijzen van zijn heiliging overleggen. En profetie leert ons dat God, in zijn heiliging, de liefde voor Hem en de levensstandaard die Hij goedkeurt en aan zijn uitverkorenen voorstelt, als

prioriteit stelt. Nu hopen degenen die van deze dingen houden, dat Hij terugkeert en ingrijpt om ze in praktijk te brengen. Dit is wat God ertoe brengt de misleidende 'adventistische' verwachtingen van de wederkomst van Jezus te organiseren, die de geroepenen van Christus driemaal op de proef stelden: in 1843, 1844 en 1994. Degenen die verheugd zijn over de wederkomst van Jezus Christus, willen ook graag de geheimen van zijn profetische openbaringen delen, die op een hermetische manier worden gepresenteerd door talloze symbolen en beelden. En deze interesse is ook een prioriteit in de heiliging die Hij voor zijn uitverkorenen vereist. Heiliging bestaat daarom uit een reeks zaken die kunnen worden samengevat als liefde voor de waarheid, aangezien deze waarheid alles betreft wat de ware God aangaat: zijn persoon, zijn wetten, zijn gerechtigheid. Het niet naleven van een van deze zaken is voldoende om een geroepene te diskwalificeren voor verkiezing en verzegeling. Want dit soort nalaten krijgt voor God de waarde van een gruwel. Gruwel is altijd onlogisch en daarom vals, dat wil zeggen vijandig en ongeschikt om de God van de waarheid te behagen. Tijdens het christelijke tijdperk was heiliging niet primair gebaseerd op de sabbat en de naleving ervan, maar sinds 1844, ten tijde van de verzegeling, heeft God de heiliging van zijn uitverkorenen bevestigd door hun de sabbat te geven als een "**teken**" dat zij Hem toebehoren. Maar om deze sabbat voor hen het "teken" te laten zijn van hun toebehoren aan God, moeten zij "**waardig**" bevonden worden door te getuigen van een volmaakte en volledige liefde voor de waarheid ervan, zoals het geval was met de adventistische pioniers van 1843 en 1844, volgens Openbaring 3:4: "*Maar u hebt enkele mannen in Sardis die hun kleren niet bezoedeld hebben; zij zullen met Mij wandelen in witte kleren, omdat zij het waardig zijn.*"

De verzegelingstijd heeft daarom, voor God, tot doel het hervormingswerk te voltooiën dat sinds de 16e eeuw onvoltooid, onvolledig en onvolmaakt is gebleven. Om geselecteerd te worden, moeten zijn uitverkorenen alle onwaarheden verwerpen die door Rome in het oorspronkelijke apostolische christelijke geloof zijn gebracht en vooral, naast vele zaken die van het heidendom zijn geërfd, de rest van de eerste dag, de huidige "zondag", die voor God de dag is gebleven gewijd aan de "Eerwaarde Onoverwonnen Zon", ingesteld door keizer Constantijn I in 321. Deze valse "dag des Heren", geëerd aan het begin van elke door God ingestelde week, is voor Hem niets anders dan "**het merkteken van het beest**", dat zijn vijand Rome en zijn overleden erfgenaam, het protestantisme, aanduidt. Ze moeten ook weten dat God met zijn tweede gebod, dat in de pauselijke versie werd geschrapt, de katholieke en orthodoxe praktijken van aanbidding en neerbuiging voor schepselen, afgebeeld in beeldhouwde of geschilderde afbeeldingen, heeft veroordeeld. Ze moeten zich distantiëren van de Griekse overtuigingen die het leven na de dood rechtvaardigen, die de duivelse demonen uitbuiten door zelf manifestaties van de zogenaamd overledenen, heilig of niet, te creëren. En omdat hun lichaam een heilighdom is waar God hen komt bezoeken, moeten ze zo gezond mogelijk eten en daartoe eten wat God rein heeft verklaard en zich onthouden van alles wat hen zou kunnen verontreinigen.

Dit nieuwe perspectief op de sabbat stelt ons in staat de situatie van het jaar 1994 beter te begrijpen, aan het einde waarvan het institutionele

Zevendedagsadventisme door Jezus werd " uitgebraakt ". Het was op dat moment dat, zonder de "geest van profetie ", de sabbat ophield het " teken " te vertegenwoordigen van zijn verbondenheid met de Schepper. Dit omdat zijn weigering van het " *getuigenis van Jezus* " dat ik hem presenteerde, hem onwaardig maakte. Nu, tot aan zijn terugkeer, moest een " teken " van verbondenheid de sabbat vervangen en dit " teken " is het " *getuigenis van Jezus* ", dat wil zeggen de gave van profetie die Hij als een goddelijk " zegel " geeft aan de dienaren die Hij als de zijnen erkent. Dit is gebaseerd op dit vers uit 2 Timoteüs. 2:19, die betrekking heeft op trouwe dienaren die de liefde voor zijn waarheid in zich hebben: " *Maar het vaste fundament van God blijft vast staan, met dit zegel : De Heer kent wie van Hem zijn; en: Al wie de Naam van de Heer noemt, laat hij afstand doen van de ongerechtigheid .* " En heel logischerwijs profiteren " de zijnen " van al zijn profetische licht, wat Openbaring 19:10 " *het getuigenis van Jezus* " noemt: " *En ik viel neer om hem te aanbidden, maar hij zei tegen mij: Doe dat niet! Ik ben uw mededienaar en onder uw broeders die het getuigenis van Jezus hebben. Aanbid God. Want het getuigenis van Jezus is de geest van de profetie.* " " .

Voor veel Zevendedagsadventisten is de "geest van profetie " verbonden gebleven aan het werk dat mevrouw Ellen Gould-White uitsluitend verrichtte. En dit is een vergissing met tragische gevolgen, omdat de "geest van profetie " een permanent, eeuwigdurend principe aanduidt dat wil dat Jezus tussen 1844 en 2030 zijn keuze van zijn profeet bevestigt door zijn menselijke " **geest** ", door zijn goddelijke Geest, het vermogen te geven om zijn mysteries, geopenbaard in gecodeerde vorm, te verklaren. Want de profetieën zijn al allemaal aangekondigd door de Bijbelschrijvers. Het enige werk dat nog gedaan moest worden, was ze te decoderen om hun betekenis duidelijk te ontdekken. En Ellen G. White betreurde het in haar tijd dat ze haar interesse in de boeken Daniël en Openbaring, die volgens haar belangrijke informatie bevatten, niet zag. De tijd heeft antwoorden op haar vragen gebracht, want tussen 1844 en 2030 scheidden 186 jaar haar van de wederkomst van Jezus Christus. Na zijn dood in 1915 moest er op aarde nog veel gebeuren.

Zevendedagsadventisten die tot de officiële instelling zijn blijven behoren, moeten weten dat dit "grote licht" dat ik presenteer, werd aangekondigd door Ellen G. White, mijn zuster in Christus, in haar boek "Early Writings" in het eerste hoofdstuk getiteld "My First Vision"; het eerste dat Jezus haar gaf, op pagina 14, in de laatste alinea. Ik citeer haar woorden:

Maar al snel werden sommigen het moe en zeiden dat de stad nog ver weg was en dat ze dachten dat ze er eerder zouden aankomen. Toen bemoedigde Jezus hen door zijn glorieuze rechterarm op te heffen, waaruit een licht straalde dat op de Adventisten scheen. Ze riepen: "Halleluja!" Maar sommigen verwierpen dit licht schaamteloos en zeiden dat het niet God was die hen had geleid. Het licht dat achter hen was, doofde uiteindelijk en ze bevonden zich in diepe duisternis. Ze struikelden en verloren zowel het doel als Jezus uit het oog. Vervolgens vielen ze van het pad en zonken weg in de goddeloze wereld beneden."

Aan de meest intelligente mensen wijs ik erop dat het "grote licht" dat Jezus Christus gaf, moest reageren op de langdurige verwachting van zijn

wederkomst, en dat deze bemoediging van de Heer alleen kon worden gebaseerd op het presenteren van een datum die het jaar van zijn wederkomst vastlegde. Dit was het geval met de datum 1994 die ik aan de Adventistische instelling in Frankrijk presenteerde. Deze derde ijdele boodschap die Jezus Christus uitsprak, ging gepaard met de demonstratie van de vloek van het protestants-gereformeerde geloof. De aanvaarding van mijn boodschap zou de instelling in staat hebben gesteld om, ten eerste, geen verbond te sluiten met de vijanden van Jezus Christus in 1995. En ten tweede, om met mij en mijn broeders en zusters sinds 2018 de kennis te delen van de ware datum van de wederkomst van onze goddelijke en geliefde Heiland, namelijk het voorjaar van 2030; en al de parels van grote waarde die ik elke week in dit werk plaats om u geestelijk te voeden. Maar kunnen we de vervulling veranderen van wat Jezus Christus aan onze zuster Ellen G. White heeft geprofeteerd? Helemaal niet. U moet dus met mij constateren dat de vloek die over ongelovige Adventisten werd voorspeld, inderdaad in vervulling is gegaan, zoals onze God voorspelde: "Uiteindelijk verloren ze zowel het doel als Jezus uit het oog, struikelden en zonken weg in de slechte wereld beneden"; en wel door zich in 1995 aan te sluiten bij de oecumenische alliantie.

Dit Westen blijkt onrein te zijn

Lang geleden onthulde God de bestemming van het Westen door het in zijn profetieën aan de profeet Daniël het symbool van het onreine te geven.

Deze boodschap werd in Daniël 2 gekoppeld aan de "*bronzen buik en dijen*" van het Griekse rijk. In Daniël 7 was het symbool van onreinheid dit keer een "*luipaard*" wiens mantel uit "*vlekken*" bestond. Ten derde, in Daniël 8, was het symbool van zonde nog preciezer, omdat het werd afgebeeld door een "*geit*" wiens agressieve en rebelse houding bekend is, evenals zijn stank.

En we moeten beseffen dat ons hele huidige dominante Westen zijn oorsprong en model vindt in Griekenland, en met name in zijn stad Athene, de eerste stad in de geschiedenis die georganiseerd is volgens het principe van de Republiek. Het was de allereerste democratie, waarvan Zwitserland vandaag de dag het enige vergelijkbare model is. Aan het einde van zijn overheersing werd het Griekse rijk veroverd door de legers van het Romeinse volk, dat in 510 v.Chr. eveneens het republikeinse regime had aangenomen. De Romeinen namen hen alles af: hun cultuur, hun goden en hun vrijheid. De volkeren der aarde waren al sterk getekend en beïnvloed door de levensnormen van de Griekse beschaving. Maar dit werd versterkt door de overweldigende macht van de Romeinse troepen. En zo werd het huidige Frankrijk Grieks-Romeins Gallië. In al deze opeenvolgingen van overheersers is de "onzuivere" norm van het oude Griekenland in het Westen tot in onze tijd overgebracht.

Het Westen is trots op zijn soort samenleving en hoopt al lang die uit te breiden naar de hele aarde. Het is slechts op een paar technische en technologische punten gelukt, maar vandaag de dag ontdekt het duidelijk de weerstand van volkeren die lang gedomineerd en uitgebuit zijn. Het is tijd om met de Geest van God te beseffen dat dit westerse model afschuwelijk,

onrechtvaardig, ongodsdienstig en van een zeldzame perversiteit is. Kennelijk heeft God iets veel beters gevonden in het huidige Midden-Oosten. Besef dat in Daniël 2 het Chaldeeuwse rijk van koning Nebukadnezar wordt gesymboliseerd door " **goud** " en dat van de "Meden en Perzen" die hem opvolgden, door " **zilver** ". Op welke basis heeft God zijn oordeel gevelde? Wat hadden deze rijken in hun voordeel om te rechtvaardigen dat ze door twee "zuivere" metalen werden gesymboliseerd? Het boek Daniël geeft ons de antwoorden: de betreffende koningen respecteerden Daniël en zijn God. Na een periode van experimenteren bekeerde de eerste, Nebukadnezar, koning der Chaldeeën, zich uiteindelijk volledig tot de aanbidding van de Schepper. Hij deed in zijn tijd wat geen enkele koning, president of andere leider vandaag de dag doet. Het tweede voorbeeld is dat van de koningen van Meden en Perzen. Eerst nam de Medenkoning Darius, 62 jaar oud, Babylon in en stelde zijn volledige vertrouwen in Daniël. Na hem handelden Cyrus de Pers en zijn dynastie, Darius de Pers, op dezelfde manier tot Artaxerxes I, ^{die} in 458 v.Chr. de bevrijding van de nog steeds gevangen Israëlieten voltooide.

Het Nabije Oosten zag de ontwikkeling van verfijnde beschavingen, goede smaken en goede zeden. Het door koning Nebukadnezar gebouwde Babylon kon zich met geen woord meten met de mooiste steden van onze tijd. De stad strekte zich uit over een lengte van 40 kilometer aan elke kant, op een vierkant oppervlak. Hoge muren omringden de stad, waarboven wegen door paarden getrokken strijdswagens zich voortbewogen. Tuinen bloeiden op verhoogde terrassen... het was werkelijk een wonder waar Nebukadnezar terecht trots op kon zijn. Het probleem was de mate van deze trots, die overging in arrogantie. Hij verdiende daarom een scherpe les, en God gaf hem die, waardoor hij zeven jaar lang verdoofd werd.

Deze beproeving was nodig om zijn persoonlijke menselijke zwakte te ontdekken, want God had hem al het bewijs van zijn macht gegeven door Daniël's drie metgezellen uit de vurige oven te redden. En op zijn beurt, slachtoffer van manipulatie door jaloerse mensen vol haat jegens Daniël, waardeert koning Darius de Meder Daniël en ontdekt hij zijn God die hem van de leeuwen redt. Deze grote koningen werden geëerd en toonden grote intelligentie, ondanks hun werkelijke menselijke zwakheid en hun heidense erfgoed. Omdat ze zelf religieus waren, zelfs heidenen, waren deze koningen open en tolerant.

Daarentegen werd het christelijk geloof dat in het Westen arriveerde, al snel gekenmerkt door onrecht. Gemonopoliseerd door de Kerk van Rome, nam de goddelijke waarheid de gedaante aan die het valse christendom, gecreëerd door keizer Constantijn, haar wilde geven. Vervolgens gebruikte ze haar, dankzij haar pauselijke macht, op een bijgelovige en magische manier, door haar missen uitsluitend in het Latijn te organiseren, destijds. Om de waarheid echter te volgen en in praktijk te brengen, moet ze gehoord, gelezen en vooral begrepen worden door de aanstaande gelovige. In de Middeleeuwen werd Europa echter gekenmerkt door meerdere talen die de mensheid scheidden en die gedwongen werden zich te groeperen in koninkrijken, en meer recentelijk in naties. En de mensen in de zo gevormde landen verstonden geen Latijn, behalve in enkele bijzondere gevallen. Ongeschoolde mensen konden de leugen die Rome hun

voorhield daarom niet herkennen. Zelden tussen de 12^e en 15^e eeuw, in de 16^e eeuw, werd de Bijbel verspreid en in vele talen vertaald. Maar ook hier kwam ongerechtigheid in deze vertalingen terecht, zodat de leugen gerechtvaardigd kon worden op basis van Bijbelteksten waarnaar verwezen werd. Zonder controle over de Bijbel in zijn oorspronkelijke Hebreeuwse of Griekse versie, worden deze leugens volledig genegeerd. Daarom krijgt de aansporing tot voorzichtigheid die Jezus tot zijn discipelen richtte, zijn volle betekenis. " *Wees voorzichtig als slangen* ," zei hij. En deze voorzichtigheid loont, want we hebben een groot aantal fundamentele fouten opgemerkt in de vertalingen van de meest recente Bijbels. Kunnen we deze misleidingen fouten noemen? Ze zijn in werkelijkheid het gevolg van een goddelijke en duivelse inspiratie die de leugen goddelijke autoriteit wilde geven. Deze voorbeelden uit Handelingen 20:7 en 1 Korintiërs 16:2 leveren hiervoor een onweerlegbaar bewijs. In deze twee verzen wordt, om de Romeinse rust op de eerste dag van de week te rechtvaardigen, het woord "dag", dat in de oorspronkelijke tekst ontbreekt, in de vertaalde teksten geïmporteerd. In beide gevallen wordt echter " *de eerste sabbat* " genoemd en niet " *de eerste dag van de week* ". De zondagse eredienst, de eerste dag van de week, vindt dus geen steun in de oorspronkelijke Bijbeltekst in de Griekse versie en het zijn slechts bepaalde oude versies van de Bijbel die de oorspronkelijke boodschap respecteren die de apostel Paulus in het Grieks schreef. Deze bevindingen bevestigen het beeld dat God openbaarde in Openbaring 9:11, waar de woorden " *Hebreeuws* " en " *Grieks* " de Bijbel aanduiden die de duivel gebruikt om de hoop van deze ongelukkige slachtoffers te " *vernietigen* ". Deze twee voorbeelden die ik zojuist heb aangehaald, drukken perfect de ongerechtigheid uit die erop gericht is een vals oordeel te vellen door de werkelijke gegevens over de beoordeelde zaak te vervalsen. Menselijke rechtvaardigheid, of moet ik zeggen, de onrechtvaardigheid die door mensen wordt vastgesteld, werkt volgens dit principe waaraan de meest bekwame advocaten hun succes en verrijking te danken hebben. Dit is wat de westerse beschaving onzuiver en onrechtvaardig maakt voor de God van de waarheid die de duivel het vaderschap van leugens geeft. Burgerlijk liegen is schadelijk en onaangenaam, maar religieus liegen is een doodzonde die het aanbod van eeuwig leven onmogelijk maakt.

Sprekend over Gods dienaren of die van de duivel, zei Jezus: " *Aan hun vruchten zult u hen herkennen* ." De vrucht die de mens draagt, is als de vrucht van een fruitboom, dat wil zeggen, voor de hand liggend, maar alleen voor de oprechte dienaar van God die God kent en de vrucht die hij waardeert: de liefde voor zijn waarheid en zijn persoon. Niemand kan iets doen voor het schepsel dat geen rekening houdt met de smaken en meningen van God die in zijn hele heilige Bijbel geopenbaard zijn. Hij heeft geen ander middel dan de Bijbel voorzien om mensen Hem te leren kennen. Daarom heeft de duivel, in de gunstige tijd van vervolgingen, zijn dienaren van het pauselijke regime de plicht opgelegd om de Bijbel te bestrijden en degenen die ernaar streefden er een te bezitten, met de dood te straffen om hem te lezen, om de ware woorden te horen die door God door de eeuwen en millennia heen zijn geïnspireerd.

tot Lodewijk XVI voortdurend werd hooggehouden . Veel van onze Fransen zijn zich tegenwoordig niet bewust van de protestantse Reformatie, en voor veel

journalisten hebben de woorden "christelijk" en "katholiek" dezelfde betekenis. Hoe zouden zij de spirituele status van katholieken, orthodoxen, protestanten, anglicanen en adventisten kunnen begrijpen, die allemaal beweren verlossing te hebben door Jezus Christus? Al deze beweringen zijn waardeloos voor God, want voor Hem telt alleen dat zijn uitverkorene graag zijn wil doet en er plezier in heeft hem te gehoorzamen.

De westerse onreinheid begon met de minachting van valse christenen voor de gezondheidsvoorschriften die in het boek Leviticus en de boeken van Mozes werden onderwezen. Net als de heidenen geloofden valse christenen dat ze dingen mochten eten die God onrein had verklaard: varkensvlees, wild zwijn, konijn, paard, eend, paling, schaaldieren, enz., allemaal dingen die van nature onrein waren en door de rol en functie die God hun op aarde, in de zee of in de lucht had gegeven. Het is waar dat de door God voorgestelde keuze voor vleeseten beperkt is tot huisdieren die rein waren verklaard: schapen, rundvlees, gevogelte en vis met schubben, maar vergeet niet dat Zijn aanbevolen dieet voor Zijn uitverkorenen vegetarisme is; verreweg het beste, omdat het geen nadelige gevolgen heeft voor de menselijke gezondheid. En hier is het bewijs: Wycliffe en Luther aten onreine dingen en stierven rond de leeftijd van 60 jaar. Peter Waldo daarentegen, een vegetariër en sabbatsvierder, werd 87 jaar oud. De drie waren in de vrede van de Heer ontslapen en ontsnapten aan de marteldood.

De breuk van de relatie met de God van het leven leidt altijd tot seksuele excessen. Ontucht wordt van nature gezocht door de vleselijke mens. Alleen zijn geest kan de behoeften die zijn fysieke lichaam uitdrukt, beteugelen. Terwijl dieren geprogrammeerd zijn om zich voort te planten, met name konijnen, zoeken mannen genot in hun seksuele relaties. En het is heel natuurlijk, in overdaad en perversiteit, dat de mens, zonder enige morele beperking, de ontwikkeling van seksualiteit teweegbrengt. Onze tijd heeft niets uitgevonden: homoseksuelen, transseksuelen en verwijfde mensen hebben altijd bestaan, merkwaardigerwijs, vlak voor de grote goddelijke straffen. Vóór de oorlog van 1914 en vóór die van 1939 was het ondeugende, losbandige leven in volle gang, toen de oorlog plotseling een groot aantal doden veroorzaakte. Na deze oorlog vond in Frankrijk vanaf 1968 een seksuele ontwakingsplaats. Achter barricades en terwijl ze van de straten van Parijs gerukte kasseien naar de politie gooiden, gaf een overenthousiaste en rebelse studentenjongere luid en brutaal uiting aan haar grote verlangen naar anarchistische en seksuele vrijheid. Afgewezen, gaf president De Gaulle de voorkeur aan aftreden, en jongeren grepen langzaam maar zeker de macht en oefenden druk uit op politieke leiders. In de jaren 70 en 80 werd bevrijde pornografie een gangbare norm, en in 2013 legaliseerde president Hollande, ondanks sterke weerstand, het homohuwelijk. Het doel was om tegemoet te komen aan een dringende vraag van homoseksuelen, "homo's" en "lesbiennes". "Gay Pride"-parades vermenigvuldigen zich in alle westerse landen, en niemand heeft nog kritiek op deze enorme verschuivingen in waarden. Onder deze Engelse term claimen homoseksuelen LGBT-"trots". Niet tevreden met het begaan van gruweldaden, voegen ze er de arrogantie aan toe om ze met "trots" te claimen. In feite reproduceert de huidige westerse situatie die van vlak voor de zondvloed, zoals Genesis 6:5 getuigt: "Jahwe zag dat de slechtheid van

de mens groot was op de aarde en dat al de gedachten van zijn hart *te allen tijde alleen maar slecht waren.* "; wat Jezus bevestigde in Mattheüs 18:14. 24:37 en Lucas 17:26: "*Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het zijn bij de komst van de Mensenzoon .*" Kwaad en onreinheid zijn daarom wijdverbreid op een zeer hoog niveau. Gezien deze hoge graad van onherstelbare rebellie is het daarom tijd voor God om hard op te treden en in te grijpen; de straf is zelfs al begonnen. Want het blijkt dat in Rusland deze dingen zeer slecht beoordeeld en verafschuwd worden, om nog maar te zwijgen van de islam die haat zaait onder deze perversiteiten; de wrekers van Gods verbond worden daarom in Daniël 11:40-45 geïdentificeerd en bevestigd als de "*koning van het noorden* " en de "*koning van het zuiden* ".

In 2013 vierden de katholieke en orthodoxe geloofsgemeenschappen uitbundig de 1700e ^{verjaardag} van het Edict van Milaan in 313. Zeventien eeuwen (het getal van het goddelijk oordeel) waren dus verstreken sinds de zonde, door God bestraft met "*zeven trompetten* ", in werking was getreden. En als reactie daarop brak in datzelfde jaar 2013 in Oekraïne een volksopstand uit op het Maidanplein in Kiev. De zittende Russische president werd illegaal afgezet en de nieuwe regering trok ten strijde tegen de Donbass, bevolkt door Russen die in Oost-Oekraïne woonden. In 2014 annexeerde de Russische president Vladimir Poetin de Krim na een gunstige stemming van de inwoners. De volgende stap was de jonge Oekraïense president, Volodymyr Zelensky, die in 2019 werd gekozen en in 2022 een aanvraag indiende om toe te treden tot de NAVO. Op 24 februari 2022 vielen Russische legers Oekraïens grondgebied binnen. De aanleiding voor de Derde Wereldoorlog was een feit. De rest wordt dagelijks onthuld in de nieuwsberichten van journalisten die naar de plaatsen van het onuitblusbare conflict worden gestuurd. De zonde van 313 werd bestraft door heidense barbaren uit Noordoost-Europa onder het Romeinse Rijk, en de zonden die het Westen in 2022 (en nog steeds) beging, sinds 2013, zullen worden bestraft door dezelfde, en tegelijkertijd nieuwe, Russische barbaren, orthodox en moslim, die nog steeds in Noordoost-Europa wonen.

Het onzuivere lot van Europa vond zijn hoogtepunt in de expansie naar het Zuid- en Noord-Amerika. Ik vind in deze naam "Amerika" de wortel van het woord "bitter". Want de veroveringen van deze Amerikaanse landen waren voor de hele mensheid aanleiding tot diepe "bitterheid". Heidense volkeren leefden daar in harmonie met de natuur en onder het voorwendsel geloof te brengen, bracht de katholieke religie haar onrechtvaardige wetten en gruwelen; talloze mensen werden onrechtvaardig en onnodig afgeslacht. Deze "bitterheid" werd nog sterker toen het goud van de Inca's, de Azteken en Peru werd ontdekt en de Spaanse galjoenen beladen met goud naar Spanje terugkeerden, net als de Portugese schepen die hen volgden. Al snel moesten de veroverde bevolkingsgroepen zich bekeren of sterven en belandden ze in de slavendienst van de veroveraar. Wat kon er "bitterder" zijn dan deze dingen?

Op zijn beurt werd het Noord-Amerikaanse continent binnengevallen door Europeanen, eerst door de Engelsen, die Canada veroverden en vervolgens de rest van het Noorden. Na een opstand vanwege de belastingen die door de "kroon" werden geheven, verwierven de Amerikanen hun onafhankelijkheid ten koste van

bloed, waarbij ze Engels als hun officiële taal behielden. Maar de ontdekking van goud trok massa's mensen uit Europa en het Oosten naar hun grondgebied. En opnieuw werd dit goud de oorzaak van vreselijke "bitterheid" voor de inheemse indianen van het land. Massa's blanken, uitgerust met vuurwapens, decimeerden de rode bevolking door hen van voedsel te beroven, omdat reizigers vanuit de treinen die het land doorkruisten, er plezier in schepten de bizon te doden die ze zagen. De indiaan vond echter in de bizon zijn voedsel, zijn kleding en zijn dak, dat niets meer was dan een kegelvormige tent. De rode bevolking werd in steeds kleinere reservaten samengedreven en verdween bijna volledig, soms ten prooi vallend aan giftige dekens die de blanken aanboden.

Noord-Amerika, dat later de VS werd, beleefde de ergste bitterheid tussen 1860 en 1865 met de broedermoordende Burgeroorlog; de zuidelijke staten verzetten zich tegen de noordelijke staten die de afschaffing van de zwarte slavernij wilden. Het adventistische geloof van de Amerikanen werd op de proef gesteld en onthuld in 1843 en 1844, vlak voor de twee vloeken die de ontdekking van goud en de Burgeroorlog vertegenwoordigden. Het was enige tijd het slachtoffer geweest van de demonische verleiding van de praktijk van het "spiritualisme" dat uit Engeland werd geïmporteerd. En de uiteindelijke oorzaak die het tot het toonbeeld van "bitterheid" maakt, is het kapitalistische regime, aangemoedigd door het calvinistische geloof dat rijkdom beschouwt als bewijs van Gods zegen. Hoewel God het in de Bijbel liet opschrijven, in 1 Timoteüs. 6:9-10: *" Maar wie rijk willen worden, vallen in verzoeking en een strik, en in vele dwaze en schadelijke begeerten, die de mensen in verderf en ondergang storten. Want de liefde voor geld is een wortel van allerlei kwaad. Sommigen, door haar bezeten, zijn van het geloof afgedwaald en hebben hun eigen ziel in vele verdrukkingen doorboord. "* In de eindtijd zijn het niet langer *" weinigen "*, maar menigten die *" bezeten door de liefde voor geld "* lijken te zijn. Wie het principe van de uitbuiting van de mens als leer aanneemt, ziet zijn rijkdom toenemen met het aantal uitgebuite mensen. Het is daarom gemakkelijk te begrijpen dat deze uitbuiters de hele aarde en al haar bewoners wil uitbuiten. Hij kan zich niet tevreden stellen met minder dan dit resultaat. De Amerikaanse uitbuiters ondervindt echter tegenstand van mensen die weigeren zich te laten uitbuiten, omdat ze er de voorkeur aan geven zich te verenigen en het leven collectief te beheren. Deze keuze is onverenigbaar met het doel dat de uitbuiters zichzelf heeft gesteld en moet daarom ten koste van alles worden vernietigd en uitgeroeid, met de slechtste middelen. Dit verklaart de verdeling van de aarde in twee kampen, van 1945 tot heden. En sinds 24 februari 2022 zal de voorbereide Derde Wereldoorlog de Amerikaanse uitbuiters in staat stellen zijn langverwachte doel te bereiken, omdat kernwapens zijn tegenstanders en alle vrije en onafhankelijke naties zullen vernietigen. Hij zal dan, als een *" beest dat uit de aarde oprijst "*, officieel protestants maar verbonden met het katholicisme, in staat zijn zijn wet en principes op te leggen aan de overlevende bewoners van de aarde. Helaas voor allen is zijn religieuze wet onvolmaakt en reproduceert een erfenis van het rooms-katholicisme, veroordeeld door God. En het is in zijn verlangen om die op te leggen aan de laatste sabbatvierders dat hij de ware gerechtigheid van God zal

ontdekken, die hem zal vernietigen, nadat hij hem in het jaar 2029 heeft getroffen met de " *zeven laatste plagen van zijn goddelijke toorn* ".

In deze laatste context zal de zevendedagsrust op de sabbat de hoofdrol spelen. Alleen door te proberen de "zondag" ervan bij universeel decreet op te leggen, zal de tegenstelling tussen zaterdag en zondag aan kracht en bewijs winnen. God zal een sluwe oorlog zichtbaar en duidelijk maken, die 17 eeuwen lang, tussen 313 en 2013, verborgen en genegeerd werd; een geestelijke oorlog die zal voortduren tot de glorieuze wederkomst van Jezus Christus. De overlevenden van de Derde Wereldoorlog zullen daarom, voor de laatste keer in de menselijke ervaring, de mogelijkheid hebben om te kiezen tussen het eren van God of het eren van zijn vijand, de duivel, met alle aardse en hemelse gevolgen van dien.

In deze laatste test zal het laatste zuivere kamp zich verzetten tegen het despotisme van het onzuivere kamp. Deze laatste test van het geloof wordt geprofeteerd en voorspeld in Openbaring 3:10: " *Omdat u het woord van mijn geduld bewaard hebt, zal ook ik u bewaren voor het uur van de verzoeking, dat over de hele wereld komen zal, om hen te beproeven die op de aarde wonen.* " De laatste fase van deze test wordt in Openbaring 13:15 toegeschreven aan " *het beest dat uit de aarde opstijgt* ": " *En het kreeg macht om aan het beeld van het beest een geest te geven, zodat het beeld van het beest ook zou spreken, en maken dat allen die het beeld van het beest niet zouden aanbidden, gedood zouden worden.* " » De maatregelen die eerder in het jaar van de " *zeven laatste plagen* " werden genomen, worden ook aangehaald in de volgende verzen 16 en 17: " *En het zorgt ervoor dat allen, klein en groot, rijk en arm, vrij en slaaf, **een merkteken** krijgen op hun rechterhand of op hun voorhoofd, en dat niemand kan kopen of verkopen, behalve hij die het merkteken heeft* , of de naam van het beest, of het getal van zijn naam. "

Het merkteken : "zondag", vals "dag des Heren" en ex "dag van de zon".

De naam van het Beest : titel die door de rooms-katholieke pausen werd opgeëist en op hun tiara's stond gegraveerd: VICARIVS FILII DEI, dat wil zeggen, plaatsvervanger van de Zoon van God.

Het getal van zijn naam : Openb. 13:18: " *Hier is de wijsheid: wie verstand heeft, berekene het getal van het beest . Want het is het getal van een mens, en zijn getal is zeshonderdzesenzestig .* " De totale Latijnse getallen van de naam VICARIVS FILII DEI zijn: 5+1+100+1+5+1+50+1+1+500+1 = 666.

In onze tijd weten we al welk machtig aards kamp de commerciële en financiële "boycot" inzet tegen zijn religieuze, economische en politieke tegenstanders, vooral sinds 2022 tegen Rusland en zijn partners. Het gaat hier om het onzuivere westerse kamp onder leiding van de VS, dat het land sancties oplegt.

Onreinheid is niet altijd de norm geweest die de Fransen waardeerden. Sterker nog, in 1792, aangevallen door de Oostenrijkers, nam het revolutionaire Frankrijk een republikeins volkslied aan, gecomponeerd door de heer Rouget de Lisle. En we vinden vandaag de dag nog steeds de volgende woorden in de tekst van dit patriottische lied: "Laat onrein bloed onze voren bevoelen." Wat was dit onreine bloed destijds? Het royalistische Oostenrijkse bloed van de agressor. We begrijpen dan de moorddadige haat van het Franse volk waarvoor koning

Lodewijk XVI en de Oostenrijkse koningin Marie-Antoinette de prijs zouden betalen door hun hoofd te verliezen, voordat de aristocraten, de bevoorrechte heren van die tijd, na hen ten val kwamen. Dit lied, "La Marseillaise", bewijst dat de eerste Franse revolutionairen felle nationalisten waren, jaloers op hun nationaliteit en hun democratische regime. Deze revolutionaire oorlog zal zich nog vele malen voordoen in verschillende landen waar de geschoren schapen in opstand komen tegen hun despotische herders. Want welk regime een land ook regeert, het schaap zal altijd degene zijn die geschoren wordt. Dit komt doordat menselijke politieke regimes, buiten een door God gereguleerd bestaan, legitiem onrechtvaardigheden van verschillende gradaties in stand houden, maar desalniettemin onrechtvaardigheden. Als erfgenaam van de zonde is de mens niet in staat om volmaakte rechtvaardigheid te garanderen. Een vergelijking van Frankrijk in 1792 met dat van 2023 getuigt van een ontkenning van al zijn oorspronkelijke waarden. Slechts één punt moet worden opgemerkt: de afwijzing van religie. De situatie is daardoor verslechterd. Het Frankrijk van 2023 is trots op zijn etnische mix, die het onrein maakt. Het negeert, of doet alsof het negeert, het feit dat het moslimbevolkingen heeft verwelkomd en genationaliseerd voor wie het gevoel van religieuze heiligheid de primaire waarde is. Nadat hetzelfde in 66 n.Chr. een dodelijke oorlog tussen de Joden en de Romeinen ontketende, was er slechts één man nodig die in 1934 tegen de muur van een moskee in Constantine urineerde om de lokale moslimgemeenschap woedend te maken en verontwaardiging op te wekken bij de rest van de moslims verspreid over de hele wereld. En voor iedereen die wilde luisteren, bleven ze maar herhalen: "Er is geen God dan God en Mohammed is zijn profeet." Dan kun je de afstand begrijpen die deze mensen scheidt van de agnostische of atheïstische Fransen die hen verwelkomden.

Terugkerend naar het vorige getuigenis, moet u begrijpen dat westerlingen al 17 eeuwen lang op Gods sabbat urineren. Want het toekennen van een profaan karakter aan de zevende dag, die Hij soeverein heeft geheiligd vanaf de eerste zevende dag van Zijn aardse schepping, is oneindig veel ernstiger dan urineren tegen de muur van een moskee. Denk dan eens aan het geduld van deze almachtige God, die deze schande accepteerde terwijl Hij wachtte op de rechtvaardiging van al Zijn heiligheid in oktober 1844. God bleef echter niet zonder te reageren op deze belediging; Hij zond de plagen van Zijn eerste vier "*bazuinen*" over de mensheid. En door een volk te selecteren, door middel van de adventistische processen tegen William Miller, in 1843 en 1844, had God het recht om van deze institutionele kerk een krachtige en trouwe dienst te verkrijgen. Zij werd geschapen om de mensheid de vervloekte aard van de valse rustdag, de zondag van het rooms-katholicisme, te onthullen, die ook de valse rustdag veroordeelt die moslims aan de zesde dag toeschrijven. Aan het begin van zijn schepping, lang vóór de huidige religieuze verdeeldheid, heiligde God de zevende dag voor rust en niets anders dan dat. De naam "Adventist" verwees slechts naar één aspect van de heiliging van dit volk, want God liet het de woorden "van de zevende dag" toevoegen om de dag van zijn wekelijkse rust te onderscheiden van andere christelijke kerken die de rust van de eerste dag, die door Gods wil van keizer Constantijn was geërfd, eerden en nog steeds eren, zodat hun verwerping

en veroordeling zichtbaar zouden worden. Wat gebeurt er nu op de dag van religieuze rust? Het volk komt bijeen om gehoor te geven aan een plechtige oproep van God. Het is gemakkelijk te begrijpen dat wie zich vergist in de dag voor deze benoeming, niet in contact komt met God, maar met de duivel die het recht opeist hem te vervangen. En wanneer het volk geen gezegende relatie met God meer heeft, verkrijgen we het resultaat waarvan in dit vers uit Jer. 14:19: "*Hebt u Juda verworpen? Heeft uw ziel Sion verafschuwd? Waarom hebt u ons geslagen, en er is geen genezing voor ons? Wij zochten naar vrede, maar er is niets goeds; een tijd van genezing, **maar nu is er verschrikking** !*"

Vindt u niet dat deze observatie ook vandaag de dag zichtbaar is, omdat het de overlevenden van de twee allianties betreft, in Israël, en in het kamp van West-Europa en zijn wereldwijde uitlopers? Ja, dezelfde ontrouw brengt God ertoe op dezelfde manier te reageren. Deze uitdrukking "**en daar is de terreur**" is het vermelden waard, want onder deze voorwaarden hebben we in Frankrijk een jaar lang, op de dag af, **de revolutionaire "terreur"** meegemaakt, van 27 juli 1793 tot 27 juli 1794. Een jaar in de geschiedenis getekend door een bloedbad, stroomden stroompjes bloed richting de Seine vanaf het schavot waar de guillotine mechanisch de hoofden afsneed van de aristocraten die veroordeeld waren door de uitzonderlijke revolutionaire gerechtigheid ingesteld door het Comité van Openbare Veiligheid. Deze volkswoede was niet alleen menselijk; ze was bovenal goddelijk, en mensen waren slechts de instrumenten die God gebruikte als "*een wrekend zwaard*". Dit wordt bevestigd door Lev. 26:25, gereproduceerd door de 4e "bazuin" van Openbaring 8:12 voor het christelijke tijdperk. De haat die werd aangewakkerd tegen de katholieke kerk en haar aristocratische aanhangers was bovenal een goddelijke haat. In één jaar liet God de mensen boeten voor de onrechtvaardige misdaden die gedurende eeuwen en eeuwen van bloedige geschiedenis tegen Hem en zijn arme, ellendige schepselen waren begaan.

Na de straf van de vierde "bazuin" ging het republikeinse regime over onder het keizerlijke regime van Napoleon I ^{Bonaparte}. Zijn oorlogen tegen de Europese koninkrijken bevorderden de verspreiding van de republikeinse ideologie, maar ten koste van een aanzienlijk aantal menselijke doden. Het was toen dat God universele godsdienstvrede liet heersen. In dit ontspannen klimaat organiseerde Hij de adventistische opwekking, waarvan de eerste plaatsvond tussen 1825 en 1830, in de vorm van conferenties die in Engeland in Albury Park werden georganiseerd over het thema van de wederkomst van Christus; de toenmalige koningin was persoonlijk aanwezig. Nu de godsdiensttwisten waren gestaakt, was de menselijke geest klaar om te ontwaken tot de gedachte aan de wederkomst van Jezus Christus. De conferentie zal vijf opeenvolgende jaren duren en de derde zal de datum 1828 bevestigen, die het gevolg is van het einde van de "1290 dagen"-jaren die in Daniël 12:11 worden genoemd: "*En van de tijd af dat het voortdurende ~~offer~~ zal worden weggenomen en de verwoestende gruwel zal worden opgericht, zullen er duizend tweehonderdnegentig dagen zijn.*" Maar dit vers krijgt pas betekenis door de details in vers 12 dat erop volgt: "*Welzalig is **hij die wacht** en komt tot de duizend driehonderdvijfendertig dagen!*" Het is dus een kwestie van wachten, maar wachten op wie of wat? De wederkomst

van Jezus Christus werd aangekondigd voor de jaren 1843 en 1844; dus een wederkomst tussen deze data 1828 en 1873, wat het einde van de " 1335 dagen " aangeeft.

Het door God ontworpen plan is uiterst verstandig, omdat deze datum, 1828, het onderwerp 'Adventisme' verbindt met Engeland, dat weliswaar niet duidelijk protestants maar anglicaans was, maar wel zeer gehecht aan de tekst van de Bijbel, in tegenstelling tot Frankrijk of Duitsland destijds, sterk katholieke landen zoals Italië en Spanje. Na deze Engelse adventistische ervaring zouden het adventistische werk en de beproevingen zich tussen 1831 en 1873 in de VS ontwikkelen en vervolgens als een missionaire boodschap terugkeren naar Europa en de rest van de wereld. Dit punt is cruciaal, omdat God van deze adventistische boodschap een universele missie maakt die geen enkel land alleen kan opeisen. En hierbij moet u weten dat het officiële en institutionele adventisme wordt aangestuurd vanuit de VS, waar het hoofdkwartier van de wereldleider van het werk is gevestigd. Nadat de officiële organisatie mij in 1991 had verwijderd, werden mijn uitleg van hoofdstuk 12 van Daniël niet ontvangen en het ergste voor hen is dat ze geen uitleg hebben voor hoofdstuk 12. In 1991 werden voor de andere hoofdstukken, waaronder het ^{11e} hoofdstuk, traditioneel nog steeds verouderde theorieën aangehouden.

De boodschap van de Adventisten blijft daarom het exclusieve eigendom van de grote Schepper, God, die zijn uitverkorenen redt door Jezus Christus. Maar de Geest van Christus brengt hen terug tot gehoorzaamheid aan de goddelijke voorschriften, want Hij redt hen, zodat zij niet meer zondigen.

In 1828 werd Anglicaans Engeland als "zuiver" beschouwd, vergeleken met andere landen in katholiek Europa, die als "onzuiver" werden beschouwd. Maar alleen in een echt protestants land met de status van "zuiver" voerde God zijn selectieve adventistische tests uit. In 1863 werden de geselecteerde mensen gegroepeerd in een kerk en kregen ze de officiële status van de "Zevendedagsadventistenkerk". En in 1873 werd de verspreiding van zijn boodschap door zijn zendelingen over de hele wereld ingezet, waar mogelijk.

Ten tijde van Noach vermengden de zuivere afstammingslijn van Abel en de onzuivere afstammingslijn van Kaïn zich volgens Genesis 6:2: " *En de zonen Gods zagen dat de dochters der mensen schoon waren, en zij namen zich vrouwen uit allen die zij verkozen.* " Dit resulteerde in wijdverbreide afvalligheid, waarbij de onzuivere component de zuivere component had verdorven. We zien dat hetzelfde in onze wereld gebeurde tussen 1828 en 2023 en al in 1994. De fout die " *Laodicea* " beging, is de verwerping van het goddelijke profetische licht. God duwde haar vervolgens in de duivelse armen van de oecumene als een " *teken* " dat Hij haar al in maart 1995 had verworpen en " *uitgebraakt* ". De zuivere component blijft alleen zuiver als ze afstand houdt van de onzuivere component. Het protestantse geloof had geen reden om een verbond aan te gaan met het katholieke geloof. Zij ging dit verbond aan omdat zij de zogenaamde "fout" tegen de mens boven de zeer reële fout tegen God stelde. Door dit gedrag verloor het protestantse geloof de rechtvaardiging voor zijn naam "protestant", omdat het niet alleen niet protesteert tegen katholieke zonden, zoals de vaders vóór 1844 deden, maar ook nergens meer tegen protesteert en integendeel alles legitimeert en

accepteert, zelfs gruwel. Na dezelfde ontwikkeling en transformatie te hebben doorgemaakt, was de officiële Adventkerk "**waardig**" om zich in maart 1995 bij deze protestantse alliantie aan te sluiten. Het kamp van onreine religies is sindsdien dus compleet.

Geïnspireerd door dit verraad van de Adventisten, en onmiddellijk verbannen door de instelling, wilde ik deze boodschap van het ware Zevendedagsadventisme, die Jezus mij te verstaan gaf, verkondigen. Daartoe organiseerde ik in 1992 vijf conferenties met tussenpozen, waarvan de laatste werd gepresenteerd op zaterdag 22 december 1992. Het resultaat van al deze pogingen was verontrustend, maar zeer onthullend voor de geestelijke situatie van mijn tijd. Mijn teleurgestelde hoop vervloog en ik begreep dat het kwaad veel groter was dan ik me had voorgesteld. In 1996 werd de betekenis van de beproeving van 1991 tot 1994 duidelijk; in de overtuiging dat hij de wederkomst van Jezus Christus in 1994 aankondigde, liet de Heer des hemels mij de datum aankondigen van de geestelijke dood van zijn officiële institutionele vergadering, de laatste van dit type in de geschiedenis van de mensheid. Ik ontving geen grote lichten meer tot het voorjaar van 2018. En al heel vroeg, rond 2008, verlieten mijn eerste medewerkers mij. Moge God hen beschermen als dit nog mogelijk is! Maar dit is gemakkelijk te verklaren door het leeftijdsverschil. In de zestig voegden jonge mannen van amper dertig zich bij ons, onze reacties waren niet hetzelfde. Deze jonge mensen leefden alleen vanuit de passie voor het nieuwe licht. Toen de boodschap eenmaal begrepen en beheerst was, veroorzaakte het ophouden van nieuwe verklaringen frustratie in hun hongerige geesten. Ze dachten dus dat ze het beter konden dan ik en gingen over tot individuele acties. Helaas voor hen daalde het licht opnieuw op mij neer, in kracht en waarde vanaf het voorjaar van 2018, maar ze waren er niet meer om het te waarderen.

We mogen daarom nooit pure waarde opofferen om mensen te behagen die niet gevoelig zijn voor dit idee. Heiliging is meer dan een woord, het is een paspoort naar de hemel. Het bestaat uit het opbouwen van de uitverkorene in geest en waarheid, dat wil zeggen, wat met zijn hele persoonlijkheid de eeuwigheid zal ingaan. Het fysieke lichaam zal op de aarde van de zonde blijven, vervangen door een hemels lichaam zoals dat van de hemelse engelen van God. Ons denken zal hetzelfde blijven, maar het zal niet langer afhankelijk zijn van de werking van ons huidige vleselijke brein. In zijn eeuwige plan, dat God heeft voorzien en aangekondigd, zullen de huidige aardse schepping en haar gruwelen, geschapen door de mens der zonde, worden vervangen door "*een nieuwe hemel en een nieuwe aarde*", volgens Openbaring 21:1: "*En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan, en de zee was er niet meer.*" Het zal met de oude aarde zijn als een boek waarvan de bladzijde wordt omgeslagen om een nieuwe lege pagina te openen. Maar terwijl deze dingen gebeuren op de aarde van de zonde, zal de oorlog die gevoerd wordt door het onreine kamp van de "*draak*" tegen het zuivere kamp van de ware Zevende-dags Adventisten "*die het getuigenis van Jezus hebben*" doorgaan, tot de grote glorieuze wederkomst van de Christus van God, die komt als overwinnaar en om te overwinnen in "*Michaël*".

Waar of onwaar; waarheid of leugen

In onze aardse dimensie worden de aard van waar en onwaar, en die van waarheid en leugen, scherp en categorisch gedefinieerd. Ons menselijk verstand gehoorzaamt intellectuele wetten die onwaarheid tot het absolute tegendeel van waar maken, en waarheid tot het tegendeel van leugens. Op onze aarde is dit een noodzakelijke logica die zeer nuttig en gerechtvaardigd is. Maar onder de blik van de Schepper-God, die even eeuwig als onbegrensd is, kunnen deze begrippen misleidend worden. En nu al moeten we beseffen dat God zich nooit onderwerpt aan de regels die Hij geeft in het leven van mensen. Zij worden beperkt door hun zicht, waardoor ze dingen negeren die bestaan maar voor hen onzichtbaar blijven. De apostel Paulus legde grote nadruk op de vergelijking van het huidige vleeselijke lichaam met het geestelijke lichaam van de opstanding, dat Jezus vergelijkt met dat van de engelen.

Onbewust van alles wat er in deze onzichtbare ether gebeurt, beschouwt de mens wat zijn ogen zien en naar hem terugkaatsen als waar. Dit geldt voor elk van zijn zintuigen. Maar dit is slechts een klein aspect van wat waar is. Want volledige waarheid vereist kennis van wat onzichtbaar is voor onze ogen. Jezus Christus kwam om onze geest te openen, zodat we zouden beseffen dat onze ogen ons bedriegen. Hij sprak tot demonische geesten, bedreigde hen en beval hen de lichamen te verlaten van mensen die ze in hun macht hadden gekregen. Een satanische wereld vergezelt ons en inspireert leiders en bepaalde individuen om tragedies, moorden en individueel en collectief lijden te organiseren.

Geloven dat we zien, zien we niets of slechts gedeeltelijk, en in dat geval is ons oordeel vervormd. Bijvoorbeeld, in onze huidige situatie streven mensen, afgesneden van God, ernaar de problemen die zich voordoen op te lossen. Sommige van deze problemen hebben oorzaken die gemakkelijk te identificeren zijn, maar andere zijn dat veel minder, omdat ze voortkomen uit een opeenvolging van oorzaken en de talrijke gevolgen die daaruit voortvloeien.

Onder de monarchie regeerde de soevereine koning zijn hele leven en kon hij gedurende zijn hele leven lessen leren en die ten goede gebruiken. Maar in het moderne leven van vandaag, waarin het model de president is die aan het hoofd staat van verschillende nationale democratieën, is de periode van activiteit veel korter: hooguit vier of vijf jaar. Deze tijdelijke presidenten hebben niet de tijd of de intelligentie om de werkelijke, langdurige oorzaken van de problemen waarmee ze worden geconfronteerd te onderzoeken. Neem het beeld van een schip waarin gaten in de romp water gutsen, en hij stuurt het schip niet naar een scheepswerf voor reparatie, maar plakt simpelweg pluggen om de gaten te dichten die het water binnenlaten.

Door de Bijbelse profetieën te bestuderen, leidde God me terug naar de bron van de menselijke geschiedenis. Die begon met een doodzonde die Eva beging vanwege haar visuele beperking. Ze zag het hemellichaam van de engel die tot haar sprak via het lichaam van de slang niet. De erfzonde werd dus veroorzaakt door Eva's onvermogen om de ware situatie van deze dramatische ontmoeting te zien. Zij was daarom het eerste slachtoffer dat door haar ogen werd

misleid ten overstaan van de menigte van haar nakomelingen. Want we lijden allemaal, tot op de dag van vandaag, aan dit vreselijke ongemak dat wat we denken te zien slechts een deel van de werkelijkheid is.

Nu hebben wij, net als de engelen, niet de mogelijkheid om van het hemelse leven over te gaan naar het aardse leven, in een zichtbare of onzichtbare vorm. Onze menselijke conditie beperkt ons tot onze beperkingen die eens en voor altijd door God zijn vastgesteld. En als Jezus Christus niet was gekomen om ons te onderwijzen en te waarschuwen voor het onzichtbare leven van de demonen van het kamp van de duivel, zouden we ons niet bewust zijn van hun bestaan. En nu we dit bestaan kennen, kunnen we de zogenaamde "paranormale" verschijnselen die in het menselijk leven worden waargenomen beter verklaren. Zodat we werkelijk kunnen zeggen dat elk mysterie zijn aardse of hemelse verklaring heeft. De openbaring die Jezus Christus bracht, stelt ons niet in staat om gelijk te zijn aan de demonen, maar om op zijn minst te weten dat zij verantwoordelijk zijn voor de strijd die tegen de menselijke zielen wordt gevoerd. Jezus hield nooit op ons te waarschuwen voor de duivel en zijn hemelse en aardse handlangers. De apostel Paulus herhaalde deze waarschuwingen trouw in zijn brieven en vandaag de dag noemt niemand het bestaan van de duivel, ook al bereikt zijn activiteit zijn hoogtepunt. Hoe kunnen we deze stilte over haar verklaren? Openbaring 12:17-18 geeft ons de uitleg: "*En de draak werd toornig op de vrouw en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, degenen die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus vasthouden. En hij stond op het zand van de zee* ." Dit is een versie van de L. Segond Bijbel, herzien door de Scofield Bijbelgroep. In sommige Bijbels staat vers 18 van dit hoofdstuk 12 aan het begin van hoofdstuk 13. Dit is een fout die de logica van de goddelijke openbaring verdraait. Want dit korte vers: "***En hij stond op het zand van de zee***" sluit de reeks gebeurtenissen af die in dit hoofdstuk 12 worden geprofeteerd, wat ik het grote plan noem omdat het de hele christelijke jaartelling bestrijkt, vanaf de tijd van de apostel Johannes tot de glorieuze wederkomst van Jezus Christus. Deze formule beschrijft perfect onze huidige geestelijke situatie, aangezien de duivel alle christelijke religieuze instellingen leidt die hier symbolisch worden weergegeven door de uitdrukking "***zand van de zee***"; Dit symbool is dat van het nageslacht van Abraham volgens Genesis 22:17: "*Ik zal u zegenen en uw nageslacht talrijk maken als de sterren aan de hemel en als het zand aan de oever van de zee ; en uw nageslacht zal de poort van zijn vijanden in bezit nemen.*" En Genesis 32:12: "*En u hebt gezegd: Ik zal u weldoen, en Ik zal uw nageslacht maken als het zand aan de zee , zo talrijk dat het niet te tellen is .*" En ten slotte Israël, in dit vers van Jesaja 10:22: "***Al was uw volk, o Israël, als het zand aan de zee , slechts een overblijfsel zal terugkeren ; de vernietiging is voltrokken, het zal overstromen met gerechtigheid .***" Dit "***zand van de zee***" symboliseert daarom alle bevolkingsgroepen van het westerse christelijke kamp, inclusief het orthodoxe Rusland. Het christendom verving het jodendom, maar eindigde zijn bestaan met hetzelfde dramatische resultaat: afgesneden van God en geplaatst onder de leiding van de duivel en zijn demonen. Door mensen genegeerd, blijft de duivel niet inactief, omdat burgerlijke en religieuze vrede de afleiding van menselijke gedachten naar destructieve

affiniteiten en activiteiten bevordert. Met zijn menigten demonen zet hij mensen ertoe aan hun gedachten met allerlei dingen bezig te houden, mits het niet hun eeuwige toekomst is. En deze tekst uit Openbaring 12:18 getuigt van zijn grote effectiviteit, aangezien hij de hele aardse mensheid leidt. Echter, " *een overblijfsel* ", bestaande uit " *hen die het getuigenis van Jezus hebben* ", ontsnapt aan zijn heerschappij, en wel om een reden die door Jezus Christus werd geprofeteerd in Mattheüs 24:24: " *Want er zullen valse Christussen en valse profeten opstaan, die grote tekenen en wonderen zullen doen, zodanig dat ze, als het mogelijk was, ook de uitverkorenen zullen misleiden.* " Dit laatste overblijfsel van zijn uitverkorenen vindt in " **het getuigenis van Jezus** ", zijn Bijbelse profetieën, de openbaring van de plannen die hij zal verwezenlijken in de laatste dagen van de geschiedenis van de aardse zonde. Ook, gewaarschuwd en gewaarschuwd door de Geest die zijn aankondigingen profeteert, worden zijn uitverkorenen beschermd tegen de meest subtiële duivelse valstrikken; de duivel kan de ware uitverkorenen van God daarom niet misleiden. Naarmate de tijd verstrijkt, ontdek ik steeds meer hoezeer het verhaal van Mattheüs 24 zich richt op het moment van het einde der tijden, wanneer Hij zal terugkeren in zijn goddelijke glorie. Sterker nog, in Mattheüs 24:21 voorspelt Jezus " *de grote verdrukking* ", die al in Daniël 12:1 werd voorspeld. Vergelijk deze twee verzen; Mattheüs 24:21: " *Want **er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is vanaf het begin van de wereld tot nu toe, en ook nooit meer zal zijn**.* " En Daniël 12:1: " *In die tijd zal Michaël opstaan, de grote vorst, die de kinderen van uw volk terzijde staat; **en er zal een tijd van verdrukking zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk bestond tot op die tijd**.* In die tijd zal uw volk verlost worden, elk van hen opgeschreven in het boek. " In zijn aankondiging verbindt Jezus deze immense " *verdrukking* " met de omstandigheden van zijn wederkomst. Deze " *verdrukking* " zal alle overlevenden van dit unieke moment treffen. Voor de uitverkorenen zal het veroorzaakt worden door een laatste vervolging, waarvan het uiteindelijke doel hun veroordeling tot de dood is. Voor de andere overlevenden zal deze ellende te wijten zijn aan de zeven laatste plagen van God, die hen zullen treffen, de ene na de andere; waarna, bij de wederkomst van Christus, de laatste bedrogen gelovigen met afgrijzen zullen ontdekken dat de eeuwige redding voor hen verloren is. Er zal dus een remedie en een gelukkige genezing zijn voor de uitverkorenen die in nood verkeren, maar voor de overige gevallen is de eeuwige dood onvermijdelijk.

Wat waar leek voor de gevallenen, was daarom vals en misleidend. Omgekeerd werd het " **overblijfsel** ", veracht en bespot door diezelfde gevallenen vanwege hun achterlijke geloof, dat in lijn was met dat van de apostelen, uiteindelijk gered en verheerlijkt door Jezus Christus. In zijn profetieën openbaarde Jezus hun wat waar was voor God, namelijk zijn waarheid. Zo slaagden ze erin de bedrieglijke schijn van het menselijk bestaan te negeren en met Jezus Christus het plan te delen dat hij voor hen had voorbereid. Voor de ongelovige mens was het ware vals, en het valse was daarom waar. Het voordeel van de uitverkorenen zal daarom zijn geweest dat ze zijn absolute waarheid met God deelden.

Sommige mensen blijken niet in staat Gods logica te volgen omdat hun oordeel over waar en onwaar te scherp en absoluut is. We weten dat God wetten

en regels geeft waaraan Hijzelf niet persoonlijk onderworpen is. Het is daarom Zijn Geest die de normen van waarheid en leugen definieert; en ook die van waar en onwaar. Het door God voorbereide levensplan was gebaseerd op 6000 jaar aan diverse ervaringen die moesten bewijzen dat geloof een vrucht is van vrijheid, door God gegeven aan al Zijn hemelse en aardse schepselen. Deze vrucht van vrijheid wordt voortgebracht door de simpele keuze van een schepsel, een keuze die zijn aard en persoonlijkheid vormt. In feite zijn al Gods schepselen geschapen met de mogelijkheid om goede of slechte keuzes te maken. De uitverkorenen maken de juiste keuzes en de gevallen kiezen de verkeerde. Maar ook hier, wie bepaalt de norm voor goed en kwaad? God, onze Schepper. De norm voor goed is het eren van wat men goed acht, en de norm voor kwaad is het eren van wat men slecht acht. God heeft de mens, als "goed", zijn volledige openbaring uit de Bijbel gegeven, omdat deze getuigt van Zijn oordeel over talloze individuele en collectieve levenservaringen en dit openbaart.

Sinds de erfzonde heeft de duivel de mensheid verleid en in 1655, na Adam, bracht God de zondvloed teweeg, nadat hij de hele mensheid, behalve Noach en zijn familie, had verdorven. Hij deed hen allen verdrinken, net als de andere aardse dieren die op dezelfde aarde leefden. Na Eva waren de mensen van vóór de zondvloed allemaal slachtoffer van hun ogen. 1655 jaar van hun leven waren verstreken zonder dat de aarde onder water stond. Geconfronteerd met deze schijnbare schijnbare zekerheid verhardden ze en bleven ze doof voor de waarschuwingen van Noach, de enige rechtvaardige mens in die tijd. Zijn getuigenis werd "waar" en toelaatbaar gemaakt, omdat hij, naast zijn woorden, met zijn zonen midden op het vasteland een boot bouwde, de ark van God. Maar zelfs deze praktische actie was nutteloos, omdat zijn actie leek te bevestigen wat zondaars beschouwden als een bijzondere "waanzin", maar niet gevaarlijk voor hen. Noach had gelijk volgens God, maar deze waarheid was voor zijn tijdgenoten bedrog en waanzin.

Tijdens de "Godsdienstoorlogen" vertegenwoordigde de Bijbel, Gods stille " **twee getuigen** ", de waarheid volgens God, en degenen die hem begrepen, konden in het licht ervan de duivelse norm ontdekken van de koninklijke regimes die ten dienste stonden van het rooms-katholieke pauselijke regime. Ware en goede dienaren vonden daarin het voorbeeld van de apostelen en dat van het leven en de dood van Jezus Christus. Luisterend naar de les die God hun gaf, imiteerden ze hen door zich vreedzaam en volgzaam te tonen en het martelaarschap te aanvaarden toen God het van hen vroeg. Maar reeds in dit werk van de ware Reformatie, georganiseerd en gewild door God, manifesteerde zich het valse geloof van de " **huichelaars** "; gemakkelijk te herkennen aan het gedrag van degenen die het vertegenwoordigen, omdat zij aan hun aardse leven een vitaal belang toekennen dat hen ertoe brengt zelfmoord te plegen tegen degenen die hen onrechtvaardig bestrijden. Vanaf dat moment bleef het kamp van de waarheid bestaan, maar het kamp van de leugen vermenigvuldigde zich, omdat het protestantse kamp zich opsplijste in meerdere groepen, elk even onvolmaakt als de ander.

Ik open hier een tussenzin die betrekking heeft op de " **twee getuigen** " van God. Wie zijn zij? God de Vader en God de Zoon, en het is Jezus zelf die dit

leerde in Johannes 8:17-18: " *Er staat in uw wet geschreven dat het **getuigenis van twee mensen waar is : Ik getuig van Mijzelf, en de Vader die Mij gezonden heeft, getuigt van Mij** .* " De " **Vader** " vertegenwoordigt God in het Oude Verbond en de " **Zoon** " vertegenwoordigt dezelfde God in het nieuwe Verbond, en deze twee opeenvolgende historische rollen worden vervuld door dezelfde Schepper-God, die Geest en drieluig Heilig is, dat wil zeggen, Heilig in volmaaktheid. Het boek Openbaring vormt een opperste Openbaring waarvan de auteurs nog steeds " **de Vader en de Zoon** " zijn, en Jezus herinnert hieraan door in Openbaring 11:3 te citeren: de " **twee getuigen** " van de Heilige Geest. Want " **de Vader** " was de inspiratie voor de heilige geschriften van het Oude Verbond, en evenzo is Jezus Christus, " **de Zoon** ", na hem de inspiratie voor de heilige geschriften van het nieuwe Verbond. In zijn Apocalyps benadrukt Jezus deze termen sterk: " **getuige, getuigenis** ". Aan Johannes onthult hij dat zijn visioen het " **getuigenis van Jezus** " is in Openbaring 1:2: "... **die getuigde van het woord van God en van het getuigenis van Jezus Christus** , alles wat hij zag ." Dit vers presenteert ons duidelijk de goddelijke " **twee getuigen** ", onafscheidelijk en unaniem in hun oordeel over zondige mensen. Bovendien zijn ze onweerlegbaar omdat ze geleid worden door één en dezelfde goddelijke Geest. Daarom presenteert Jezus zich in Openbaring 3:14 aan zijn laatste officiële religieuze instelling, namelijk de "Zevendedagsadventistenkerk", als " **getrouwe getuige** ". " **Laodicea** " is het tijdperk dat gekenmerkt wordt door mijn profetische bediening, waarin Jezus zijn trouw bewijst door zijn licht te brengen om de nog niet begrepen of verkeerd geïnterpreteerde mysteries van zijn goddelijke Openbaring te verlichten, die gebaseerd is op het boek Daniël, de " **getuige** " van het oude verbond, en op het boek Openbaring, dat hij komt verlichten als " **getuige** " van het nieuwe verbond. Daarom begint het officiële adventisme, door de boodschap die Jezus tussen 1980 en 1991 aan het volk bracht te verwerpen, in 1991 dezelfde soort zonde als het katholieke geloof en, in 1843, het protestantse geloof. De Bijbel, zijn goddelijke openbaring, en de Heilige Geest werden veracht; de relatie met Hem was niet langer mogelijk: het " **kotste** " het daarom uit. Wat is de rol van een getuige? Hij is belastend of vrijpleitend voor de zondaar die voor de rechtbank van God wordt gebracht. Zijn rol is daarom van het grootste belang. Daarom is Jezus Christus voor elk menselijk wezen ofwel de aanklager ofwel de advocaat van de verdediging. En zijn oordeel is rechtvaardig, zonder enige mogelijkheid tot vergissing. Want het is niet gebaseerd op verslagen, maar op zijn persoonlijke waarneming van de werkelijkheid. De Schepper-God is tegelijk de getuige, de aanklagende rechter, de advocaat van de verdediging en de uitvoerder van het definitieve vonnis, die niemand kan misleiden.

Ik sluit deze belangrijke tussenzin af en vat het verloop van het behandelde onderwerp samen.

In 1843 heroverde God in de VS officieel zijn religieuze autoriteit door zich voor te bereiden op de precieze onthulling en aanklacht van de machtsvername door het pauselijke regime, zoals geprofeteerd in Daniël 7, 8, 9 en 11. Deze actie beoogt te bevestigen wat de godsdienstoorlogen historisch hebben aangetoond. Aan het einde van de tijd die is vastgesteld door zijn decreet in Daniël 8:14, wil God de uitverkorenen selecteren die Hij in 1863 zal

verzamelen in een laatste officiële christelijke religieuze instelling. Nu de Bijbel gedrukt en wijd verspreid is en beschikbaar is in vele vreemde talen, is de adventistische toets er weer op van toepassing, net als ten tijde van de Reformatie. De les die ware protestanten hebben geleerd, "de Schrift en de Schrift alleen", zal God in staat stellen zijn adventistische toets te baseren op de profetische teksten die Hij aan zijn geroepenen voorlegt. Terwijl de Reformatie de ware voorwaarden voor verlossing wilde definiëren, zijn de adventistische processen bedoeld om degenen te selecteren die werkelijk "wachten" op de glorieuze wederkomst van Jezus Christus, door Hemzelf geprofeteerd in Matteüs 24 en Handelingen 1:11: "*En zij zeiden: Galilese mannen, wat staat u daar naar de hemel te kijken? Deze Jezus, die van u opgenomen is in de hemel, zal op dezelfde wijze terugkomen als u Hem naar de hemel hebt zien gaan* ." Lange tijd werd de door God vastgestelde tijd voor de aardse ervaring genegeerd, zodat mensen onder deze omstandigheden konden hopen de wederkomst van Christus op elk moment mee te maken, zolang ze nog leefden. De Bijbel gaf slechts een geschatte tijd van 4000 jaar, van Adam tot de geboorte van Christus; volgens de algemene opvatting hierover. De resterende tijd, van Jezus tot het einde der tijden, werd eveneens genegeerd of al geschat op 2000 jaar vanwege de historische ontwikkeling van de mensheid. Maar in 1843 werd de kwestie nog niet voldoende gedeeld, en onder Gods inspiratie was William Miller, een Amerikaanse boer, ervan overtuigd dat Jezus in het voorjaar van 1843 zou terugkeren. Opgemerkt moet worden dat zijn grote verlangen naar Christus' terugkeer hem waardig maakte voor goddelijke verkiezing. Bovendien handelde Miller niet alleen vanwege goddelijke inspiratie, maar ook vanwege de diepe overtuigingen die hem na diepgaand onderzoek en Bijbelstudie hadden vervuld. Hij belichaamde het identikit-portret van de typische uitverkorene, overeenkomstig het ideaal dat God zegende. Hier nam God zijn toevlucht tot een strategie vol wijsheid, maar nogal verontrustend voor mensen vol vooroordelen. God was niet van plan om op deze datum in het voorjaar van 1843 in Jezus Christus terug te keren. Hoe kon Hij, de God van de waarheid, een leugen aankondigen? Hij kon het, want zijn aankondiging was geen leugen, maar een valse aankondiging, met als doel menselijk gedrag op aarde te provoceren in overeenstemming met dat wat Zijn ware terugkeer zou bewerkstelligen. In Openbaring zegt God herhaaldelijk: "*Ik ken uw werken* ." De God des hemels moet de mens misleiden, zodat zijn werken hem rechtvaardigen of veroordelen voor de vele onzichtbare getuigen die niet de gedachten en het hart onderzoeken, zoals alleen God dat kan. Hij moet de mens daarom dwingen om, door middel van concrete werken, de geheime gedachten van hun hart en verstand te onthullen. Als zijn schepselen hebben wij geen recht om God en zijn wegen te beoordelen, noch om gehoorzaamheid of ongehoorzaamheid aan zijn verordeningen, voorschriften, wetten en geboden te bespreken. Wij kunnen de God die de normen van goed en kwaad vaststelt, niet beoordelen. En zijn gebruik van onwaarheid is legitiem omdat deze onwaarheid, binnen een door hem vastgestelde termijn, tijdelijk een door hem geëiste waarheid vormt. Bij het vissen vangt de mens vis met kunstaas, de vissen worden zo misleid en gevangen, en de grote Schepper-God doet hetzelfde met zijn uitverkorenen. Maar hij selecteert hen en neemt hen aan om hen eeuwig leven te geven om met hem te delen; wat zijn "onwaarheid" des te

legitiemer maakt. In 1843 was het protestantse geloof van de Amerikanen veelzijdig en hechtte deze bevolkingsgroep grote waarde aan het land dat veroverd en ontnomen was door de indianen die het bevolkten tot de komst van buitenlanders van over de hele wereld. Waar geloof was, net als in de tijd van de Reformatie en in alle tijden, zeer zeldzaam. God wist dit en moest het bewijzen. Daartoe organiseerde hij twee opeenvolgende 'adventistische' verwachtingen, de eerste voor het voorjaar van 1843 en de tweede voor het najaar van 1844. Beide verwachtingen veroorzaakten vreselijke teleurstellingen voor het handjevol geselecteerde uitverkorenen. Maar deze teleurstelling getuigde al van de kracht van de hoop die de drijvende kracht was geweest achter hun adventistische ervaring. Want tegelijkertijd voelden anderen zich, in plaats van teleurgesteld te zijn, bevrijd en opgelucht, omdat zij de beproeving hadden ervaren, in de vreze Gods. En ook hier wordt de zichtbare waarheid de goddelijke onwaarheid, net zoals de zichtbare onwaarheid de waarheid van God wordt. Degenen die huilden van teleurstelling werden door God waardig bevonden voor zijn verkiezing, maar degenen die opgelucht waren, verloren de rechtvaardigheid van Christus waarop zij aanspraak maakten. We moeten wennen aan deze omkering van hemelse en aardse waarden, omdat ze eeuwig voortduren tot de ware wederkomst van Christus, waarvan de tijd lang verborgen was en toch zo eenvoudig te definiëren. De waarheid die ten onrechte aan de geboorte van Christus werd gehecht, was de essentiële maatstaf van het geloof geworden. Bijna tweeduizend jaar lang werd een valse kalender voor waar gehouden vanwege de eeuwige erfenissen van de geschiedenis. God had er echter voor gezorgd dat de datum van Jezus' ware geboorte niet duidelijk werd vastgesteld, en nu kunnen we begrijpen dat deze geen spirituele betekenis had. De mensheid hechtte waarde aan de valse datum van Jezus Christus' geboorte omdat de datum van zijn dood werd onderschat door vals geloof. Ongelovigen geven de voorkeur aan het leven boven de dood, zoals de gewapende hugenoten van de protestantse Reformatie. En dit verklaart waarom christenen altijd de datum van zijn glorieuze wederkomst hebben moeten negeren. De aarde draagt deze paradox in zich: ze zou leven dragen, maar voorspelde de dood door veel van haar karakteristieke principes. Achteraf gezien kunnen we ook vaststellen dat onze aardse dimensie zo geschapen is dat zonde en het gevolg ervan, de dood, zichtbaar en concreet zouden worden. Het doel, na de organisatie van deze dingen, is de verlossing van de zonden van de uitverkorenen, uitgevoerd door de vrijwillige verzoenende dood van onze goddelijke Broeder en Vader, Jezus Christus, de messiaanse menselijke gedaante van de grote Schepper God Jahweh.

In 1994 vond de geloofstest plaats in Valence-sur-Rhône, in het historische Adventistenbolwerk van Frankrijk. 150 jaar na de test van 1843 was het Adventistische geloof gelijk geworden aan dat van de protestanten die sinds 1843 en 1844 door Jezus waren verworpen. Gedoopt in 1980, kondigde ik de wederkomst van Christus aan, naar William Miller. De context van mijn tijd maakte de komst van Christus in het jaar 1994 mogelijk, dat, zes jaar later dan de ware geboorte van Christus, het ware jaar 2000 vertegenwoordigde, dat volgens mijn berekeningen het einde zou markeren van 6000 jaar aardse zonden. De 34 hoofdstukken van Daniël en Openbaring werden volledig ontcijferd en uitgelegd.

De begrepen en uitgelegde waarheid had de vorm van goddelijke waarheid. De wederkomst van Christus werd bepaald door de datum van het einde van de "**vijf maanden**" of 150 werkelijke jaren die tweemaal genoemd worden in Openbaring 9:5 en Openbaring 9:10. Maar ik was me er niet van bewust dat ik, net als William Miller in zijn tijd, gedeeltelijk verblind was door de goddelijke Geest, om de missie uit te voeren die God zelf mij had toevertrouwd. Mijn verwachting van de wederkomst van Jezus nam niet de vorm aan van de vreselijke teleurstelling die de uitverkorenen van 1843 en 1844 voelden. Dit kwam omdat ik, in tegenstelling tot hen, wist dat vóór de wederkomst van Jezus, de "**zevende bazuin**" genoemd in Openbaring 11:15, de "**zesde bazuin**" of de Derde Wereldoorlog vervuld moest worden. Ik trad in 1980 toe tot het institutionele adventisme, vrij in mijn denken en mijn kennis van de Bijbel die ik in afzondering bestudeerde. Mijn begrip van de profetie zette de interpretaties die sinds 1840 waren geformuleerd, ter discussie. De gebeurtenissen die zich sindsdien hadden voorgedaan, rechtvaardigden daarom deze uitdagingen, en een actualisering was daarom noodzakelijk, zodat de boodschap die God bracht, helder en precies zou worden. In alles wat ik mijn adventistische broeders en zusters voorlegde, leek alles goed en waar. Vanaf 1991 echter verontrustte de presentatie van mijn waarheid de leiders van de instelling, die uiteindelijk mijn ontslag organiseerden. Het was dan ook als dissidente adventist dat ik het jaar 1994 achter me liet, waarin ik nog steeds wachtte op de "**zesde bazuin**", niet op de wederkomst van Jezus Christus. Het was toen, in 1996, dat God me toestond de dwaling te identificeren die me in staat stelde de wederkomst van Jezus Christus in 1994 aan te kondigen. Eén werkwoord, één enkel werkwoord, veranderde de volledige betekenis van de "**vijfde bazuin**" en de tijd van de 150 jaar die het oproept. Deze periode zou de handeling van de "**zesde bazuin**" kunnen omvatten, waarbij Jezus het bevel geeft om "**een derde deel van de mensen te doden**", want in de "**vijfde bazuin**" van Openbaring 9:5 zegt de Geest via Johannes: "**En het werd hun niet gegeven om hen te doden, maar om hen vijf maanden lang te pijnigen; en de pijniging die zij veroorzaakten, was als de pijniging die een schorpioen veroorzaakt wanneer hij een mens steekt.**" De moordende oorlog zou daarom kunnen plaatsvinden gedurende deze 150 jaar, waarin het niet is toegestaan om "**lichamelijk te doden**", maar alleen om "**geestelijk te doden**" door hen te verleiden met leugens die zijn geërfd van de kerk van Rome, maar die zijn overgenomen en geleerd door protestantse groeperingen. In feite duidt de toestemming tot "**pijniging**" die in deze periode wordt gegeven op een dood die nog ernstiger is dan de eerste dood, omdat het de "**tweede dood**" betreft die zal worden ervaren in de "**pijniging in de poel van vuur**" van het laatste oordeel, overeenkomstig Openbaring 14:10: "**hij zal ook drinken van de wijn van de toorn van God, die ongemengd is ingeschonken in de beker van zijn toorn, en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel voor de ogen van de heilige engelen en van het Lam.**"

hem ook" in dit vers. Het suggereert een bedreiging voor het adventisme, de ontvanger van de missie die God haar heeft toevertrouwd. In zijn boodschap openbaart God inderdaad het lot van de rebellen aan het katholieke geloof. De uitdrukking "**hem ook**" is in de eerste plaats gericht aan protestantse rebellen,

maar in tweede instantie ook aan de adventistische rebellen die sinds 1994 door God in de steek zijn gelaten of "**uitgebraakt**".

Dus de dood van de "**vijfde bazuin**" betreffende de tweede dood, een geestelijke dood, het bevel "**hen niet te doden**" krijgt fysiek een geestelijke betekenis.

In deze zeer bijzondere ervaring liet God me alleen zien wat Hij wilde dat ik zag; precies zoals Hij dat in Zijn tijd met William Miller had gedaan. En ik zou graag de mens kennen die beweert aan goddelijke controle te ontsnappen. Ik had toen het voorrecht de reden voor deze gedeeltelijke blindheid te begrijpen en ik ontving andere, nog belangrijkere openbaringen van de Heer. Zo leerde God me de subtiliteit te begrijpen van de dingen die Hij soeverein organiseert, en die al Zijn sublieme wijsheid onthullen, die de Ouden "wijsheid" noemden.

Dit getuigenis is bedoeld om u te helpen begrijpen dat God altijd gelijk heeft, ongeacht wat Hij zegt of doet. Geen enkele schaakspeler maakt een schijn van kans tegen Hem. Hij baseert zijn daden op een oneindige veelheid aan combinaties en opeenvolgingen van oorzaken en gevolgen die Hem buitengewoon maken. Maar het is op het gebied van waarheid en onwaarheid dat Hij mensen het meest kan verbazen. Omdat Hij Zelf "**de waarheid, de weg en het eeuwige leven**" is. Ik zie met vreugde de subtiliteit van God die het valse Adventistische geloof in de val lokt en onthult met een valse aankondiging van Christus' wederkomst, terwijl Hij Zichzelf aan deze kerk presenteert voor deze ervaring, onder de naam van de "getrouwe **getuige** en " **waar**" volgens Openbaring 3:14: "**Schrijf aan de engel van de gemeente in Laodicea: Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige getuige, het begin van Gods schepping: Deze "ware trouw" is het** deel van zijn uitverkorenen die Hem op hun beurt eren als "**getrouwe en waarachtige getuigen**". In dit vers betekent het woord "**Amen**": in waarheid. Maar het suggereert ook het einde van een relatie met de ontvangende instelling, omdat de uitdrukking een gebed of een Bijbellesing accentueert. Door zichzelf aan te duiden als "**het begin van Gods schepping**" op het moment dat hij zijn laatste instelling uitbraakt, sluit Jezus 6000 jaar van selectie van zijn uitverkorenen af. Zo herinnert hij ons aan het belang van het Genesisverslag, waarin God getuigt van zijn schepping van de hemel en de aarde en alles wat daarin bestaat in 6 dagen van 24 uur. Dat wil zeggen 144 uur, gevolgd door zijn profetische rust op de zevende dag, die God in 321 uit de heidense christelijke praktijk heeft verwijderd. Omdat zijn verdwijning hiervan getuigt, beschuldigt hij alle christelijke religieuze instellingen ervan tegen hem te zondigen en zijn ze zijn profetische sabbatrust onwaardig.

God heeft het religieuze aspect van de volkeren der aarde zo georganiseerd dat zijn oordeel in zijn eenvoudigste en duidelijkste vorm verschijnt; dit zodat ieder mens, van de nederigste tot de grootste, zich daarvan bewust kan worden. De enige voorwaarde voor deze kennis is het nemen van de Heilige Bijbel, zijn goddelijk geïnspireerde woord, als basis en ondersteuning van zijn maatstaf voor waar en onwaar, voor waarheid en leugen. Want zonder deze basis kan alles legitimiteit claimen. Het is vanwege de afwezigheid van deze Bijbel, waarvan de inhoud door de bevolking werd genegeerd, dat de opeenvolgende keizerlijke en pauselijke Romeinse regimes erin slaagden het christendom zijn meest

uiteenlopende perverse aspecten te geven; dit in overeenstemming met dit vers uit Spreuken 29:18 waar de Geest ons zegt: " *Zonder de wet is het volk ongeremd* ." Doctrinaire religieuze twisten stonden christenen die in afvalligheid vervielen tegen; dit komt doordat ze, omdat ze geen rekening hielden met of onwetend waren van de waarheden die in het oude Joodse verbond waren vastgelegd, heidense dogma's in de christelijke religie introduceerden. In deze mengeling van het goddelijke, heilige en het heidense, profane, was het christendom de ergste vorm van de machten van de " **duisternis** " geworden. De vorm waarin, volgens Jezus Christus, " *het licht duisternis wordt* ", wat hem ertoe brengt in Mattheüs 6:23 te zeggen: " *Als uw licht duisternis is, hoe groot zal die duisternis dan zijn ?* "

Deze situatie bestaat vandaag de dag opnieuw, omdat ze, net als in 313, het gevolg is van de religieuze vrede en vrijheid die volkeren van christelijke afkomst bereikten. We zien met eigen ogen hoe de mensheid " *zonder beperkingen en zonder goddelijke wet* " wordt. Maar leugens onderdrukken de waarheid in onze tijd nog meer, omdat de ontwikkeling van digitale technologie het mogelijk maakt om geluids- of beeldopnamen te vervalsen. Waar en onwaar zijn niet meer zo herkenbaar als vóór deze technologische ontwikkeling. Daardoor verkeert de mensheid vandaag de dag in een " *duisternis* " die sinds Adam en Eva nog nooit zo " *groot* " is geweest .

Deze studie geeft de Geest de gelegenheid om mij een nieuwe parel te openbaren die in mijn profetische kistje terechtkomt. Want het onderstreept het grote en vitale belang van de Bijbel, dit goddelijke woord verzameld in de loop van 15 eeuwen van de geschiedenis van het Oude Verbond en de eerste eeuw van onze jaartelling, aan het einde waarvan de apostel Johannes zijn visioen ontving dat " *Openbaring* " of, onder de obscure Griekse naam, " *Apocalyps* " wordt genoemd. **Het is op dit laatste getuigenis dat God het schrijven van zijn heilige Bijbel voltooit. Met deze "16 eeuwen" krijgt het getal "16" een precieze betekenis die het verbindt met de Heilige Bijbel, het geschreven Woord van God . De gedrukte verspreiding ervan is ook verbonden met de "16^e eeuw" en dit geeft Openbaring 16 zijn betekenis; het thema is de tijd van de "zeven laatste plagen van Gods toorn", gericht op gelovigen die de Heilige Bijbel verachten door ongehoorzaam te zijn aan de wil van God die erin wordt geopenbaard. Dit hoofdstuk 16 van de Apocalyps richt zich daarom op de minachting die de laatste rebellen jegens de Bijbel toonden . En we moeten niet vergeten dat de fundamenteën die door het protestantse geloof zijn gelegd, hun belang behouden tot het einde der tijden, volgens de uitdrukking die de oorspronkelijke leerstellige positie ervan uitdrukt: "de Schrift en alleen de Schrift" of, in het Latijn uit de tijd van de 16^e eeuw, "sola scriptura". Dit is ook wat Jezus leert in Openbaring 2:25 door te zeggen: " *Behoud alleen wat u hebt, totdat Ik kom* ." Merk nogmaals op dat de bouw van de protestantse VS, doelwit van de laatste goddelijke toorn, begon met de ontdekking van Amerika en de immigratie van de eerste protestanten en anglicanen uit Europa op het schip genaamd de "May Flower" in de 16^e eeuw .**

De Bijbel brengt daarom de geschriften samen die door God in de loop van 16 eeuwen zijn geïnspireerd, en dit getal 16 geeft betekenis aan de " *zeshonderd stadiën* " van de " *omvang* " uit Openbaring 14:20: " *En de wijnpers werd buiten*

de stad getreden, en er kwam bloed uit de wijnpers, tot aan de teugels van de paarden, over een afstand van zestienhonderd stadiën. " Dit vers vindt zijn uitleg in Jakobus 3, waarvan het eerste vers luidt: " *Broeders, laten niet velen van u leraars worden, want u weet dat wij **strenger geoordeeld zullen worden** .* " De "druiven" van de "goddelijke toorn" worden verzameld in de "wijnpers" van zijn "wijnoogst" en zijn waardig bevonden om " **strenger geoordeeld** " te worden, omdat zij onwaardige religieuze leraars waren. En het is in Jakobus 3:3 dat de Geest hun het beeld geeft van de ruiters die de "paarden" besturen door middel van het "bit" tussen hun tanden: " *Als wij het bit in de mond van de paarden leggen, zodat zij ons gehoorzamen, besturen wij ook hun hele lichaam .* " Wat duidt "het bit" in dit beeld aan? Echt of vermeend goddelijk gezag. Het door God ingestelde "bit" werd door het pauselijke Rome vervangen door het "bit" van heidense dogma's. Door te beweren dat het God op aarde vertegenwoordigt, gaf de paus de duivel de gelegenheid om de hele christelijke mensheid onder zijn controle te nemen. Het echte "bit" werd vervangen door het valse "bit", maar wie is de auteur van deze actie? God en hij alleen. Want hij is het die de Bijbel heeft weggenomen en de ontrouwe mensheid aan de duivel en het pauselijke, Romeinse heidendom heeft overgeleverd. Vergeet niet, voor God " *is de mens slechts een ademtocht* ", dat hij zich onderwerpt aan zijn wil, die erin bestaat de gelovigen steeds meer te zegenen en de ongelovigen te vervloeken. Het pauselijke regime is een schepping van God, met als doel het leven van ontrouwe christenen nog verschrikkelijker te maken. Een andere verklaring maakt de ruiter, de duivel zelf, van " *de mond der paarden* ", *de opeenvolgende pausen en na hen de "valse profeten"*, herders van het protestantisme die sinds 1843 ten onder zijn gegaan, en van "het lichaam der paarden", de verleide en bedrogene bevolkingsgroepen. Deze interpretatie sluit bovendien beter aan bij de rol van de " **mond** " die God toeschrijft aan het Romeinse regime in Daniël 7:8: " *Ik lette op de horens, en zie, een andere kleine horen kwam uit het midden ervan op, en drie van de eerste horens werden ervoor uitgerukt; en zie, hij had ogen als mensenogen en een mond die hoogmoedig sprak .* " en in Openbaring 13:5-6: " *En hem werd een mond gegeven die grote woorden en godslasteringen sprak ; en hem werd macht gegeven om dit tweeënveertig maanden vol te houden. En hij opende zijn mond tot godslasteringen tegen God , om Zijn Naam te lasteren en Zijn tent en hen die in de hemel wonen .* " Voor een godsdienstleraar, katholiek, orthodox of protestant, "de **mond** " » neemt een essentiële rol in die Jac. 3:10-11 met belangstelling onderstreept: " *Uit dezelfde mond komt zegen en vloek voort. Zo mag het niet zijn, mijn broeders. Ontspringt de bron uit dezelfde opening, zoet en bitter water ?* Jakobus 3 schetst een beeld van wat het Rooms-pauselijke regime en het valse protestantse geloof van de eindtijd in zijn tijd zullen worden, en God gebruikt deze sleutels om de Rooms-pauselijke katholieke religie te illustreren in de " **derde bazuin** " van Openbaring 8:11: " *De naam van die ster is Alsem; en een derde deel van het water werd alsem, en velen stierven van het water, omdat het bitter was geworden .* " Jakobus 3 specificereert verder in verzen 12-16: " *Kan een vijgenboom, mijn broeders, olijven voortbrengen, of een wijnstok vijgen? Zout water kan evenmin zoet water voortbrengen. Wie is wijs en verstandig onder u? Laat hij zijn werken tonen door goed gedrag, in zachtmoedigheid van wijsheid.* "

*Maar als u bittere jaloezie en egoïsme in uw hart hebt, roem dan niet en lieg niet tegen de waarheid. Deze wijsheid is niet van boven, maar is aards, vleselijk en duivels. Want waar bittere jaloezie en egoïsme zijn, daar is wanorde en elk kwaad werk. In deze verzen, via Jakobus, heeft de Geest zojuist alles gepresenteerd wat het rooms-katholieke pauselijke regime en zijn navolgers veroordeelt: " bittere jaloezie, egoïsme, liegen tegen de waarheid, slechte werken, aardse, vleselijke en duivelse ." In schrill contrast hiermee definieert hij het ware geloof in verzen 17 en 18: " De wijsheid die van boven komt, is eerst zuiver, vervolgens vreedzaam, vriendelijk, gemakkelijk te verzoenen, vol barmhartigheid en goede vruchten, **zonder dubbelzinnigheid of huichelarij** . De vrucht van gerechtigheid wordt in vrede gezaaid door hen die vrede stichten." » En dit vers veroordeelt verder het valse katholieke en protestantse geloof dat het toeschrijft aan de " **huichelaars** " in Daniël 11:34: " Maar als zij vallen, zullen zij een beetje geholpen worden **en velen zullen zich door hun huichelarij bij hen aansluiten** ." En het is vanwege hun " huichelarij " dat God voor hun twee opeenvolgende regimes een despotisch, intolerant en moorddadig gedrag voorspelt, wat hun beelden van " **beesten** " rechtvaardigt die achtereenvolgens " **uit de zee** " en vervolgens " **uit de aarde** " " opstijgen " in Openbaring 13:1 en 11.*

In deze lente van 2023, en al jaren nu, worden we dagelijks overspoeld met een stortvloed aan informatie die in realtime wordt verspreid. Waarheden en leugens, waar en onwaar, circuleren in deze uitzendingen met zo'n snelheid dat het onmogelijk wordt om onderscheid te maken tussen de twee mogelijkheden. Op oncontroleerbare sociale netwerken worden berichten gelanceerd en veranderen ze in geruchten die worden ondersteund en doorgestuurd door gunstige gebruikers. Als gevolg hiervan concurreren overheden en officiële media met elkaar en verliezen ze de controle over de informatie. Dit zijn dingen die betekenis geven aan de woorden van Jakobus 3:16: " Want waar afgunst en twist zijn, daar is wanorde en allerlei kwaad. " De goddeloze mensheid betaalt zo de prijs voor haar verlangen naar vrijheid. Er zal " **een derde van de mensheid gedood moeten worden** " voordat " **de overlevenden** " beseffen dat volledige vrijheid voor elk schepsel een gevaarlijke utopie is die tot het ergste leidt. God wist dit en deed er alles aan om de mensheid te waarschuwen voor deze verleidelijke valkuil waarin Eva als eerste trapt.

Zonder morele " *beperking* " legitimeren westerse bevolkingen leugens, bedrog, misleiding en overspel. Liegen wordt toegeschreven aan mensen die slimmer zijn dan anderen; dit stelt hen in staat te slagen in hun strijd in het burgerlijk en professioneel leven. Bedrog is de oorzaak geworden van spektakels die menigten aan het lachen maken, ook al zouden ze moeten huilen. Overspel is een terugkerend thema in films en de werken van romanschrijvers. En ik merk met merkwaardige verbazing deze gemeenschappelijke wortel op tussen Rome en Rome, die God ervan beschuldigt " **fabels , aangename dingen** " te leren in 2 Timoteüs 4:3-4: " Want er komt een tijd dat de mensen de gezonde leer niet zullen verdragen, maar dat ze, **omdat hun oren jeuken** , leraars voor zichzelf zullen verzamelen overeenkomstig hun eigen begeerten, en dat ze hun oren van de waarheid zullen afkeren **en zich zullen keren tot fabels** . " Deze leer geeft de leugens van de duivel de schijn van " *aangename dingen* " zoals " *fabels* " die

over het algemeen goed aflopen. Want integendeel, in de leer van de waarheid, voor hen die ongehoorzaam zijn en de waarheid die van God komt niet liefhebben, loopt het zeer slecht af; met de definitieve dood en voor de meest schuldigen, met " *het vuur van de tweede dood van het laatste oordeel* ". En het bewijs van deze " *tweede dood* " is de "eerste dood" die de hele mensheid heeft getroffen sinds het eerste mensenpaar zondigde, dat wil zeggen, een door God opgelegd verbod ongehoorzaam was. Merk in dit verband op dat het verbod bestond uit het niet eten van de "boom " die door zijn vrucht " de kennis van goed en kwaad " zou bieden . Deze " boom " was slechts een beeld van de engel die in opstand kwam tegen God. En Eva was het slachtoffer van zijn verlangen om deze " kennis van goed en kwaad " te verkrijgen. Eva was een beeld van de Kerk van Christus, die op haar beurt systematisch door het kwaad wordt verleid en overwonnen. Dit blijkt uit het getuigenis van de profetieën van Daniël en Openbaring. En God organiseert de geschiedenis van de Kerk door haar in verschillende situaties te plaatsen waarin haar ware uitverkorenen zich onderscheiden van de hele vals religieuze menigte. Mensen zijn bovenal vleeselijk en wat hun vijf zintuigen negeren, interesseert hen niet; wat wel het geval is met spiritueel denken. Tussen de atheïstische mens en de uitverkorenen van Christus blijven talloze gedragingen mogelijk, maar God oordeelt ze te oppervlakkig en onstandvastig om ook maar de geringste behoefte te voelen om zijn eeuwigheid met hen te delen. Door de hele Bijbel heen richt God zich alleen op zijn ware uitverkorenen als lezer van zijn woorden. Ook wanneer hij zegt: " *Wie u aanraakt, raakt mijn oogappel aan* ", zijn zijn woorden niet van toepassing op valse christenen, maar alleen op zijn trouwe, uitverkoren heiligen. Godsdienstvrijheid heeft het aspect van religieuze waarheid en onwaarheid simpelweg verduisterd, en het is deze boodschap die God wilde illustreren in zijn " **vijfde bazuin** " uit Openbaring 9, in de verzen 2 en 3: " *En zij opende de put van de afgrond. En er steeg rook op uit de put, als de rook van een grote oven; en de zon en de lucht werden verduisterd door de rook van de put. En uit de rook kwamen sprinkhanen op de aarde; en hun werd macht gegeven, zoals de schorpioenen der aarde macht hebben.* "

" **vijfde bazuin** " door mensen genegeerd, maar het is het belangrijkste in de Openbaring die de Geest aan Johannes bracht. De vervloekte status van het katholicisme was inderdaad bekend en werd veroordeeld door de officiële stichter van de Reformatie, Maarten Luther, de Duitse katholieke monnik en leraar. Maar de vloek van deze protestantse Reformatie werd door iedereen genegeerd, tot het punt dat het officiële adventisme zich bevoegd achtte om tussen 1991 en 1993 tot deze alliantie toe te treden, en officieel voor haar leden in 1995. Het bewijs dat deze " **vijfde bazuin** " levert, is daarom het enige bewijs dat God zijn uitverkorenen biedt. En het eerste van deze bewijzen bestaat uit de opeenvolging van " *bazuinen* ", want de " *tweede* " en de " *derde bazuin* " betreffen al het rooms-katholieke pauselijke regime. Daarna illustreert de " *vierde bazuin* " de actie van het revolutionaire Franse atheïsme en de terreur die het in de jaren 1793-1794 teweegbracht. Vervolgens profeteert het symbool van de " *adelaar* " de intrede in de 19^e eeuw met het keizerlijke regime gedomineerd door Napoleon Bonaparte. Zo leidde de profetie ons stap voor stap naar de jaren 1828, 1844 en

1873, zoals voorgesteld door de profetische berekeningen in Daniël 8:14 en 12:11-12. En Openbaring 8:13 profeteert de vervolmaking van "wee" door driemaal de term "wee" te gebruiken, die de Geest verbindt met de gevolgen van de geloofsbeproevingen, gebaseerd op adventistische verwachtingen, die achtereenvolgens zullen plaatsvinden in 1843, 1844 en in de eindtijd, in 1994. De adventistische geloofsbeproevingen van 1843 en 1844 vonden plaats in de VS, een gastvrij land voor protestanten die in Europa werden vervolgd door de monarchieën van het katholieke geloof. Nu de laatste al door God was geëlimineerd en vervloekt, vormt de "vijfde bazuin" het grootste "wee" dat de adventistische geloofstest veroorzaakte, ditmaal met betrekking tot de protestantse religie. Omdat ze niet deelnamen aan de adventistische verwachting, werden de eerste protestanten vanaf het voorjaar van 1843 door God aan de duivel overgeleverd. Degenen die aan deze twee verwachtingen deelnamen, maar niet door God waren uitgekozen, werden op hun beurt aan de demonen overgeleverd, vanaf 23 oktober 1844, de datum waarop de tweede geloofstest eindigde. Vanuit menselijk perspectief, voor gewone stervelingen, liet niets hen weten dat er zojuist een goddelijk oordeel was voltrokken. Want zelfs door God verlaten, bleef het protestantisme zijn religie beoefenen zoals vóór de test; wat God ertoe brengt er in de "Sardis"-periode in Openbaring 3:1 over te zeggen: "*Gij wordt geacht te leven, maar gij zijt dood.*" De duivel vermenigvuldigde vervolgens zijn leerstellige aspecten, vaak eenvoudig gebaseerd op de naam van de stichter van een groep. Zo verschenen de "valse Christussen", die Jezus nadrukkelijk aankondigde in Mattheüs 24:11 en 24: "*Vele valse profeten zullen opstaan en velen verleiden. ...Want er zullen valse Christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, om, indien het mogelijk was, ook de uitverkorenen te verleiden.*" En het is daarom deze vermenigvuldiging van de protestantse gemeenten die de Geest in beeld oproept in Openbaring 9:2, met dit citaat: "*en de zon en de lucht werden verduisterd door de rook van de put.*" De waarschuwing die door deze openbaring werd gegeven, was bedoeld om het officiële Adventisme te waarschuwen tegen elke toenadering tot de protestantse gemeenten; dit is temeer zo omdat vers 11 duidelijk hun overlevering aan de duivel onthult: "*En zij hadden over zich de engel des afgronds tot koning, wiens naam in het Hebreeuws Abaddon en in het Grieks Apollyon is.*" Deze "engel van de afgrond" is Satan, die sinds 1843 het protestantse geloof gebruikt om het ware geloof te vernietigen door de Bijbel verkeerd te interpreteren, geschreven "*in het Hebreeuws en Grieks*". Door op haar beurt de Adventistische boodschap te verwerpen die ik tussen 1980 en 1991 presenteerde, een boodschap die de wederkomst van Jezus Christus in 1994 aankondigde, gedroeg de officiële Adventistische organisatie zich als de protestanten die in 1843 en 1844 door God aan de duivel waren overgeleverd. Als gevolg daarvan leverde ze "ook hem" over aan de demonen door als zichtbaar bewijs de alliantie aan te voeren die tussen 1991 en 1995 met de protestantse federatie was aangegaan. De dreiging gebaseerd op de uitdrukking "**ook hem**" geciteerd in Openbaring 14:10 werd aldus gedeeltelijk vervuld: "**ook hij** zal drinken van de wijn van de toorn van God, die onvermengd in de beker van zijn toorn wordt gegoten, en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel voor de ogen van de heilige engelen en van het Lam." Terwijl

ik deze boodschap schrijf, besef ik dat de boodschap van de derde engel betrekking heeft op de derde Adventistische geloofstest die ik heb uitgelokt door mijn aankondiging van de wederkomst van Jezus Christus voor de Het jaar 1994. Vers 9 specificeert inderdaad: " *En een andere, een derde engel, volgde hen, en zei met luide stem: Indien iemand het beest **en zijn beeld aanbidt** en een merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, ...*". Deze boodschap van de " **derde engel** " onderscheidt zich van de eerste twee doordat ze verwijst naar " **het beeld van het beest** ", wat het protestantse geloof aanduidt van de laatste universele regering, gedomineerd door de overlevenden van de VS na de Derde Wereldoorlog, van de " *zesde bazuin* ". De ware betekenis van de drie boodschappen vindt haar verklaring in de vervulling van de drie adventistische geloofsbeproevingen in 1843, 1844 en 1994. En alleen door de vervulling van de derde beproeving worden de mysteries van de profetische Openbaring opgeheven. De val van het institutionele adventisme en de bevestiging van die van het protestantisme, die daaraan voorafging in 1843 en 1844, zijn verbonden met deze datum 1994, die daarom de basis vormt van het werk van de " **derde engel** ".

Ik kan dus een nieuwe, precieze betekenis geven aan de drie boodschappen die door drie aardse engelen zijn gebracht. Let op! Deze nieuwe uitleg heft de oude, reeds ontvangen, niet op. Want God heeft zijn profetie zo ontworpen dat ze op een evoluerende manier gebruikt zou worden, zodat zijn uitverkorenen in elk tijdperk hun leer daarin zouden vinden. Nu we aan het einde van dit geopenbaarde project staan, profiteren we van de grotere precisie van de dingen die in de tekst van de profetie worden geopenbaard. Dit bevestigt dit goddelijk geïnspireerde woord aan de wijze Salomo in Prediker 7:8: " **Beter is het einde van iets dan het begin** ; *beter is een geduldige geest dan een hoogmoedige geest* ." Hier is dus deze nieuwe uitleg die het woord " engel " zijn betekenis geeft van aardse "boodschapper".

Openbaring 14:6-7: " *En ik zag een andere engel vliegen in het midden van de hemel, **die het eeuwige evangelie had** om te verkondigen aan hen die op de aarde wonen, en aan alle volken, stammen, talen en natiën. Hij zei met luide stem: Vrees God en geef Hem eer, **want de ure van zijn oordeel is gekomen** . En aanbid Hem die de hemel, de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.* " Het " *eeuwige evangelie* " richt zich op de actie van het protestantisme. Het organiseert de toetsing van zijn eigen oordeel. Dit belang dat aan de rol van de protestantse hervormers wordt toegekend, is fundamenteel voor het begrijpen van de logica van de opeenvolging van de boodschappen van de " *drie engelen* " in dit hoofdstuk 14. De protestant blijft een protestant zolang hij protesteert en de zonde aanklaagt. Maar wanneer hij stopt met het aanklagen ervan, is deze protestant die naam niet langer waardig en wordt vervangen door het adventisme, dat dan het teken van de sabbat zal ontvangen als bewijs van zijn toebehoren aan God; dit totdat de boodschap van de " *derde engel* " in 1994 zijn eigen val veroorzaakte, toen het door Jezus Christus " **uitgebraakt** " werd.

In het voorjaar van 1843 ondernam de " *eerste engel* ", of trouwe protestantse boodschapper, actie om de totaal ongelovige Amerikaanse protestanten over te leveren aan de duivel. Zij getuigden hiervan door de boodschap van William Miller te minachten. Miller had namelijk door middel van

Bijbelse profetieën de wederkomst van Christus in het voorjaar van 1843 aangekondigd.

Openbaring 14:8: " *En een andere engel volgde, die zei: Zij is gevallen, zij is gevallen, zo groot, dat zij alle volken heeft laten drinken van de wijn van de toorn van haar hoererij.* " Deze boodschap over de vervloekte status van Rome is ook en typisch bekend bij protestanten, officieel sinds de 16^e eeuw, maar in werkelijkheid sinds de 12e eeuw, met de ervaring van Petrus Waldus.

In de herfst van 1844 leverde de " *tweede engel* " of trouwe boodschapper, nog steeds protestants, de rest van de protestanten die niet door God waren uitgekozen voor deze tweede adventistische beproeving, over aan de duivel. In 1863 werd dit officieel de Amerikaanse "Zevendedagsadventistenkerk", met als taak de vloek van het katholicisme en de door Rome ingestelde rustdag, de zondag, aan de kaak te stellen; deze actie nam vanaf 1873 een universele vorm aan. De naam "Adventist" herinnert mensen aan de geloofsbeproeving die gebaseerd is op de " *verwachting* " van de wederkomst van Jezus Christus en dat men opnieuw met " **geduld** " moet wachten tot hij terugkeert. Het verlengt het protest dat de protestantse religie heeft opgegeven.

Openbaring 14:9-10: " *En een andere, een derde engel, volgde hen, en zei met luide stem: Als iemand het beest en zijn beeld aanbidt, en het merkteken op zijn voorhoofd of op zijn hand ontvangt, die zal **ook drinken** van de wijn van de toorn van God, die onvermengd is ingeschonken in de beker van zijn toorn, en hij zal gepijnigd worden met vuur en zwavel voor de ogen van de heilige engelen en voor de ogen van het Lam.* "

In 1994 veroordeelde de " *derde engel* ", of trouwe boodschapper, de adventistische instelling die hem verachtte, verwierp of negeerde en die op zijn beurt, na de protestantse religie, aan het kamp van de duivel werd overgeleverd. Zijn boodschap bereidde de ware uitverkorenen, verlicht door de ontcijferde profetie, voor op de uiteindelijke glorieuze wederkomst van Christus, die, ditmaal met zekerheid sinds 2018, in het voorjaar van 2030 werd verwacht. Zo zullen de laatste uitverkorenen in het jaar 2029 de laatste universele geloofstest ondergaan die in Openbaring 3:10 wordt aangekondigd: " *Omdat u het woord van mijn geduld hebt bewaard, zal ook ik u bewaren voor **het uur van de verzoeking dat over de hele wereld komen zal om hen die op de aarde wonen, op de proef te stellen**.* "

Ik heb het Adventisme al gepresenteerd als de christelijke beweging die als missie had de protestantse Reformatie te voltooien, die sinds de 16^e eeuw onvoltooid was gebleven. Deze nieuwe verklaringen bevestigen de rol die God haar heeft gegeven. Niet langer protesterend tegen de zonde, maar verlangend naar een verbond met het protestantisme dat zondigt, kon het officiële Adventisme van 1991 pas " **uitgebraakt** " worden door Jezus Christus, tussen 1991 en 1995, dat wil zeggen in 1994. In feite zendt God het Adventisme terug naar het protestantisme waaruit het voortkwam, net zoals Hij het ontrouwe, vleselijke Israël deporteerde naar Babylon in Chaldea, dat wil zeggen naar het land waar de grondlegger Abraham vandaan kwam onder de naam Abram.

Dit thema, dat betrekking heeft op waar en onwaar, waarheid en leugen, vat het hele menselijke drama op aarde samen. De onzichtbaarheid van God en

zijn oordelen is de oorzaak van het bedrieglijke aspect van de dingen die het leven op aarde vormen. Daarom is het aangaan van een relatie met Hem voor de mens de enige voorwaarde die verlossing mogelijk maakt. En vanwege zijn onzichtbaarheid heeft de grote Schepper God ons, via de geschriften van zijn heilige Bijbel, het enige middel nagelaten om zijn plannen te begrijpen. Daarom speelt deze Bijbel een superieure rol als steunpilaar van al zijn waarheid en dit rechtvaardigt de duivel en zijn demonen die er alles aan doen om mensen ervan af te houden hem te lezen. Om dit resultaat te bereiken, vervolgde hij de christenen die hem wilden lezen en de leer ervan wilden kennen. En toen deze intolerantie niet langer mogelijk was, populariseerde hij hem en maakte hem veracht door menigten valse gelovigen. Maar welke strategieën ze ook hanteren, de waarlijk uitverkorenen begrijpen de rol van de Bijbel in de verlossing die Jezus Christus biedt. En sinds 1843 hebben ze, door hun profetieën te begrijpen, de middelen gevonden om de door Jezus Christus aangeboden "**rechtvaardigheid**" te behouden. Zo wordt, correct vertaald vanuit de oorspronkelijke Hebreeuwse tekst, het vers uit Daniël 8:14 perfect vervuld: alleen "**heiligheid is gerechtvaardigd**" wanneer ze erkend wordt door de eeuwige Geest van Jezus Christus.

Ik moet ook de missie van de "**vierde engel**" noemen, die genoemd wordt in Openbaring 18:1-2: "**Hierna zag ik een andere engel uit de hemel neerdalen, die grote macht had; en de aarde werd verlicht door zijn heerlijkheid. En hij riep met luide stem: 'De grote engel is gevallen, gevallen! Zij is een woonplaats van demonen geworden, een schuilplaats voor alle onreine geesten en een schuilplaats voor alle onreine en hatelijke vogels'. Want alle volken hebben gedronken van de wijn van de toorn van haar hoererij, en de koningen der aarde hebben hoererij met haar bedreven, en de kooplieden der aarde zijn rijk geworden door de overvloed van haar weelde.**" De nauwkeurigheid van "**Ik zag hem uit de hemel neerdalen**" schrijft de beschreven boodschap al toe aan een goddelijke hemelse handeling. De nauwkeurigheid van "**die grote macht had**" berust op de "**autoriteit**" die God geeft aan zijn perfect ontcijferde en daarom onaantastbare profetische Bijbelse woord. Deze boodschap bevestigt krachtig die van de "**tweede engel**" uit Openbaring 14:8. Ik kan deze aankondiging koppelen aan de datum van het voorjaar van 2018, waarin de Geest mij de datum van de ware wederkomst van Jezus Christus liet kennen, die door God vast en zeker was vastgelegd voor het komende voorjaar van 2030. **Een vierde adventistische "verwachting" werd aldus officieel gelanceerd door de wil van de Schepper God en Profeet**. Sinds 1994, de datum die verbonden is met de boodschap van de "**derde engel**" uit Openbaring 14:9-10, is de afschuwelijke aardse, geestelijk-religieuze situatie enorm verergerd en gedegradeerd. Het vals-christelijke Westen rechtvaardigt in 2018 allerlei afschuwelijke dingen die worden beweerd door de perverse vertegenwoordigers van de LGBT-gemeenschap; dingen die Rusland officieel veroordeelt en die het land, net als vele andere landen in de wereld, islamitisch of niet, Afrikaans, Arabisch en Aziatisch, afschrikken. Na verloop van tijd opende het Westen zijn grenzen voor buitenlanders met diverse normen, gewoonten en religies; wat dit vers onderstreept door te zeggen: "**Het is een woonplaats geworden van demonen, een bewaarplaats van alle onreine geesten, een bewaarplaats van alle onreine en hatelijke vogels.**" En in dit beeld illustreert

God allereerst de oecumenische bijeenkomst die concurrerende religies samenbrengt die onverenigbaar zijn met elkaar, zoals het christelijk geloof en de islam. Kan God een bijeenkomst van leugenachtige monotheïstische religies anders illustreren? Nee, natuurlijk niet, en zijn boodschap is zeer duidelijk. De zichtbare observatie, uit het voorjaar van 2018, beschrijft een leugenachtige religieuze situatie die God onderneemt te bestraffen door de "*zesde bazuin*" uit Openbaring 9:13 en Daniël 11:40-45, sinds 24 februari 2022, maar nog meer sinds het voorjaar van 2023, toen de westerse hulp aan Oekraïne toenam tot het punt dat Rusland zichzelf officieel aangevallen voelt door westerse NAVO-troepen. Een tweede deel van deze boodschap van de "*vierde engel*" zal pas vanaf het voorjaar van 2030 worden vervuld via het thema van de "*wijnoogst*" die wordt aangehaald in Openbaring 14:17-20. Dit tweede deel beschrijft de uiteindelijke bestraffing van de valse herders, valse Christussen of valse profeten, beginnend in vers 6: "*Vergeld haar zoals zij betaald heeft, en geef haar het dubbele naar haar werken. Schenk in de beker, waarin zij heeft uitgegoten, het dubbele aan haar.*" Voordat God deze machtiging gaf, nodigde Hij zijn uitverkorenen uit om zich af te scheiden van de kerken die de zonde hebben geërfd die door "*Babylon de Grote*", de pauselijke en rooms-katholieke kerk, wordt geleerd. We lezen in vers 4: "*En ik hoorde een andere stem uit de hemel zeggen: Ga uit van haar, mijn volk, opdat u geen deel hebt aan haar zonden en opdat u niet van haar plagen ontvangt.*" "Want, inderdaad, volgens Openbaring 17:5 is "*Babylon de Grote*" de "*moeder*" van haar orthodoxe, protestantse, anglicaanse en ten slotte adventistische "*prostitutie*" *dochters in de institutionele vorm*.

In tegenstelling tot de boodschappen van de drie voorgaande engelen, wordt de aankondiging van de "*vierde engel*" door God bekrachtigd en van succes verzekerd, omdat Jezus deze keer inderdaad zal verschijnen op het tijdstip dat zijn uitverkorenen door zijn openbaring hebben bepaald. Daarbij bepaalt hij zelf de datum waarop zij ter dood zullen worden gebracht door een decreet dat door het universele rebellenkamp wordt afgekondigd. Maar verschijnend in zijn glorie op het laatste moment vóór de moordpartijen, zal de straf neerkomen op de hoofden van de religieuze rebellen, in overeenstemming met de aankondiging en beschrijving in deze boodschap van Openbaring 18. Dit is tevens in overeenstemming met de profetische datum van 18 maart, die overeenkomt met het begin van de vasten van Esther, wiens voorspraak bedoeld was om de Jood Mordechai en zijn volk, en daarmee Esther zelf, te redden. En ten slotte zal 18 maart het begin markeren van de doodsoordeling van de laatste uitverkorenen die door Jezus gered en weggenomen zullen worden, op de lentedag, 20 maart 2030; dag waarop de bloedige en sinistere "*oogst*" op aarde begint, die als eerste de "*leraren*" van christelijke religieuze leugens treft, dat wil zeggen, de "*valse profeten*".

In het seculiere nieuws gaat het nepnieuws over leugens die de Russische invasie van Oekraïne dienden. Vandaag de dag wordt de valse heldhaftigheid van de Oekraïense verdedigers van een klein eiland in de Zwarte Zee nabij Oekraïne, genaamd "Slangeneiland", *aan de kaak gesteld*. Toen ze door de Russen werden aangevallen, verzetten de Oekraïense verdedigers zich niet tot de dood, zoals ten onrechte werd beweerd, maar gaven zich over aan de Russen; de meest "*slang*"

van de twee was dus niet het eiland, maar Oekraïne. Bovendien hebben onderzoeken door Duitse media bewijs verzameld dat de sabotage van de Russische Nord-Stream-gaspijpleiding werd uitgevoerd door een Oekraïense bemanning aan boord van een zeilboot die vanuit Noord-Duitsland vertrok. Er wordt samenwerking met Polen vermoed. Het gebruikte explosief is geïdentificeerd. Zo wordt de Oekraïense misleiding die tot de Europese energiecrisis heeft geleid steeds duidelijker, maar het is te laat voor westerlingen om hun steun aan deze twee Oost-Europese landen, die hen in hun oorlog hebben betrokken, in twijfel te trekken, gerechtvaardigd door hun gedeelde haat jegens Rusland. Daarom zullen de vruchten van deze leugens de vernietiging van Europa en de landen die er deel van uitmaken, veroorzaken. Gods gerechtigheid wordt voltrokken; mensen die zijn waarheid niet waarderen, worden gevoed en misleid door leugens. Ook de verduistering van een fonds van 240 miljoen dollar dat de VS aan Oekraïne hebben betaald, wordt aan de kaak gesteld. Dit fonds werd verduisterd door Oekraïense bedrijven die verantwoordelijk waren voor wapenleveringen. Wat de jonge president en zijn oligarchen betreft, wordt Oekraïnes beruchte reputatie van corruptie hiermee bevestigd.

De tijd van de zeven laatste plagen

Zonder enige garantie in de Bijbelse tekst, maar met kennis van de geestelijke waarden die God in deze heilige Bijbel openbaart, denk ik dat ik kan begrijpen hoe de tijd van deze " ***laatste plagen van de toorn van God*** " zal worden georganiseerd.

Eén prioriteit is duidelijk: de feiten zullen in het jaar 2029 vervuld worden. In dit jaar 2029 lijken de laatste zes maanden, waarvan de religieuze feesten van het eerste verbond door God onder het thema van de zonde werden geplaatst, mij bijzonder geschikt voor een uiteindelijke "verzoening van de zonde" die God rechtstreeks aan de laatste aardse zondaars oplegt. Dit komt doordat in het Oude Verbond de twee belangrijkste Joodse feesten zich bevinden: één aan het begin van de lente, dat betrekking heeft op " *het Pesachfeest* " en het aanbod van goddelijke gerechtigheid in Christus, " *het Lam Gods* ", en de andere, aan het begin van de herfst, waarvan het onderwerp de afrekening van de zonde is en die " *de Grote Verzoendag* " wordt genoemd. In 2029 begint de herfst op 23 september. En nu al moeten we opmerken dat God de namen van de laatste vier maanden van onze gebruikelijke valse jaarkalender wilde beschermen, omdat ze getuigen van de ware tijdsindeling die Hij glorieus in God de Schepper heeft vastgelegd. Deze vier maanden hebben in hun naam het volgnummer van hun jaarpositie behouden: september voor de zevende maand, oktober voor de achtste, november voor de negende en december voor de tiende maand van het goddelijke zonnejaar. Dit getuigenis is van groot belang bij het bepalen van de tijd van de **laatste zes**

maanden die leiden tot de wederkomst van Christus en het einde van de wereld . Want de schepping zal niet verdwijnen, maar het is de gehele mensheid die moet en zal verdwijnen over haar gehele bewoonde oppervlakte. 23 september 2029 zal daarom de datum zijn waarop de eerste plaag van God de mensen zal treffen die " *het merkteken van het beest* " dragen. Vlak voor deze datum zal de universele menselijke wet de eerste dag van de week, onze huidige "zondag", hebben uitgeroepen tot een rustdag die officieel is opgelegd aan alle overlevenden van de nucleaire ramp van de Derde Wereldoorlog. Op dit uur voorziet het aardse oordeel in sancties tegen onwillige of ongehoorzame mensen; dingen die door God zijn geprofeteerd in Openbaring 13:16-17: " *En Hij zorgt ervoor dat allen, kleinen en groten, rijken en armen, vrijen en slaven, een merkteken krijgen op hun rechterhand of op hun voorhoofd, en dat niemand kon niet kopen of verkopen , tenzij hij het merkteken had, of de naam van het beest, of het getal van zijn naam .* "

Na deze maatregel, genomen tegen zijn heilige sabbat, maakt God definitief een einde aan zijn genadeaanbod, dat gebaseerd was op de vrijwillige dood van Jezus Christus als verzoenend offer voor de zonden van zijn enige uitverkorenen, die Hijzelf kiest en selecteert zonder toevlucht te nemen tot menselijk of hemels engelenadvies. Dit thema van het einde van de genade wordt uitgewerkt in Openbaring 15 en in vers 8 als volgt samengevat: " *En de tempel werd vervuld met rook van de heerlijkheid van God en van zijn kracht; en niemand kon de tempel binnengaan totdat de zeven plagen van de zeven engelen voleindigd waren.* " Ik vertaal dit vers duidelijk: "En de gemeente van God was voleindigd, en niemand zal eraan toegevoegd worden, want de uitverkorenen zelf zullen het koninkrijk der hemelen pas binnengaan wanneer de tijd van de zeven laatste plagen, die over de aarde uitgestort zijn, voorbij is." De rook verwijst naar de geur van de gebeden van de heiligen, zoals beschreven in Openbaring 5:8: " *En toen het het boek genomen had, vielen de vier dieren en de vierentwintig ouderlingen voor het Lam neer, elk met een citer en een gouden bokaal vol reukwerk; dit zijn de gebeden van de heiligen.* " Maar ook Openbaring 8:4: " *De rook van het reukwerk steeg op uit de hand van de engel, met de gebeden van de heiligen, voor God.* " Achter elke " rook en geur " bevindt zich de persoonlijkheid van een uitverkorene.

Als reactie hierop stort God zijn eerste van de laatste plagen uit over de schuldigen: Openbaring 16:2: " *De eerste ging heen en goot zijn schaal uit over de aarde, en er vielen pijnlijke en ernstige zweren op de mensen die het merkteken van het beest hadden en op hen die zijn beeld aanbaden.* " De beschrijving van deze " *zwarte zweren* " is analoog aan die welke de rechtvaardige en oprechte Job zwaar trof. Maar terwijl het lijden dat Job aanvaardde God verheerlijkte in het aangezicht van Satan, zijn de zweren die de waarlijk schuldigen in de laatste tijd worden opgelegd, in absoluut contrast daarmee rechtvaardig en verdiend. In de goddelijke code van deze openbaring treft deze plaag als eerste " *de aarde* ", omdat de context van dit uur de heerschappij is van " *het beest dat uit de aarde opkomt* " uit Openbaring 13:11. En zo worden de protestantse leiders en organisatoren, en de katholieken, geëerd en medeplichtig. Geëerd, omdat de zondagsrust die door de laatste protestanten werd opgelegd, zijn oorsprong in hen vindt.

We zullen zien dat **de "zeven laatste plagen van God "**, met enkele verschillen, dezelfde doelen hebben als de **" zeven bazuinen "**, dat wil zeggen in oplopende volgorde: *de aarde, de zee, de rivieren, de zon, de troon van het beest, de grote rivier de Eufraat en ten slotte de lucht.*

Hier is de lijst van de doelen van de **" bazuinen "**. Merk op dat, in tegenstelling tot de zeven laatste plagen, elke straf van de **" bazuinen "** slechts **een derde** van het doel treft, omdat het toeslaat als een goddelijke waarschuwing.

Openbaring 8:7: *" En de eerste blies de bazuin, en er kwam hagel en vuur, vermengd met bloed, en het werd **op de aarde geworpen.**" ; en **een derde deel** van de aarde verbrandde, en **een derde deel** van de bomen verbrandde, en al het groene gras verbrandde ."*

Openbaring 8:8: *" En de tweede engel blies de bazuin, en er werd iets als een grote berg, brandend van vuur, **in de zee geworpen** , en **het derde deel** van de zee werd bloed ..."*

Openbaring 8:10: *" En de derde engel blies de bazuin, en er viel een grote ster uit de hemel, brandend als een fakkel, en hij viel **op het derde deel van de rivieren** en op de waterbronnen. "*

Openbaring 8:12: *" En de vierde engel blies de bazuin, **en het derde deel van de zon werd getroffen, en het derde deel van de maan, en het derde deel van de sterren** , zodat **het derde deel ervan** verduisterd werd, en de dag verloren ging . " **een derde van zijn** helderheid , en 's nachts hetzelfde.*

Openbaring 9:1: *" En de vijfde engel blies de bazuin, en ik zag een ster uit de hemel **op de aarde vallen** . En hem werd de sleutel tot de put van de afgrond gegeven. "*

Openbaring 9:13-14: *" En de zesde engel blies de bazuin. En ik hoorde een stem uit de vier horens van het gouden altaar dat voor God staat, zeggende tot de zesde engel, die de bazuin had: **Maak de vier engelen los die gebonden zijn bij de grote rivier de Eufraat** ." En de vier engelen, die gereed waren om het uur, de dag, de maand en het jaar te doden, werden **losgelaten** .*

Openbaring 11:15: *" En de zevende engel blies de bazuin, en er klonken luide stemmen in de hemel, die zeiden : **De koninkrijken van de wereld zijn van onze Heere en van Zijn Gezalfde geworden** , en Hij zal Koning zijn in alle eeuwigheid. "*

In deze vergelijking zien we dat ^{we in de vijfde straf} de gevallen protestantse religie van de **" vijfde bazuin "** en **" de troon van het beest "** van de **" vijfde van de laatste plagen "** als doelwit aantreffen. Door deze groepering plaatst de Geest de protestantse religie onder de geestelijke heerschappij van de **" troon van het beest "**; wat de feiten bevestigen, aangezien de zonde van de door God veroordeelde valse rustdag is geërfd van het pauselijke rooms-katholicisme, waarvan de opeenvolgende leiders op **" de troon "** van het Vaticaan in Rome zitten. En Openbaring 13:12 bevestigt hun uiteindelijke associatie: *" En Hij oefende al de macht van het eerste beest voor zijn ogen uit, en Hij maakte dat de aarde en zij die er wonen het eerste beest aanbaden, waarvan de dodelijke wond genezen was. "* Vogels van gelijke soort vliegen samen, en hoe kunnen gevallen protestanten en katholieken op elkaar lijken? Beide verwarren religie met politiek. Ze vechten en

doden om religieuze redenen en tonen daarmee hun onverschilligheid voor de bevelen van Jezus Christus, die in Matteüs 16:25 verklaarde: " *Want wie zijn leven wil behouden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest om mijnentwil, zal het vinden .* " Hij gaf vervolgens, op het moment van zijn arrestatie door de Joodse bewakers, een concrete demonstratie van het verbod om de wapens op te nemen om het eigen leven en dat van zijn apostelen en discipelen te verdedigen. De twee valse christelijke religies brengen dit vers, waar Jezus verklaart: " *Geef aan God wat van God is en aan de keizer wat van de keizer is* ", ook niet in de praktijk. Reeds in zijn tijd verweten opstandige Joden hem een vriend van de Romeinen te zijn, omdat hij niet opriep tot opstand tegen hen. Dezelfde oorlogszuchtige partijgeest bezielt de valse monotheïstische religies. Maar dit is zo, en daarom is het terecht dat Jezus alleen degenen die naar zijn woorden luisteren en ze gehoorzamen, als de zijnen erkent. Daarin ligt het hele verschil tussen de uitverkorenen en de gevallenen.

Het doelwit van de 6e ^{straf} is in beide contexten hetzelfde: " ***de grote rivier de Eufraat*** " of het gebied van West-Europa, ook gesymboliseerd door de " *tien horens* " uit Daniël 7:7 tot Openbaring 17:3.

Ten slotte gaat de " *zevende bazuin* " vooraf aan de zevende van de " *zeven laatste plagen* ", aangezien deze de verschijning van de goddelijke en overwinnende Christus aanduidt. Het beoogde doelwit is " *de lucht* " en achter deze term schuilt de aardse overheersing van de duivel, die in Efeze 2:1-2 zelf " *de overste van de macht in de lucht* " wordt genoemd: " *U was dood door uw overtredingen en zonden, waarin u vroeger wandelde overeenkomstig de loop van deze wereld, overeenkomstig **de overste van de macht in de lucht** , de geest die nu werkzaam is in de kinderen van de ongehoorzaamheid.* "

Voordat we verdergaan, moet worden opgemerkt dat de beoogde doelwitten ook de volgorde volgen van de dingen die God schiep tijdens de eerste zes dagen van zijn oorspronkelijke schepping. En dit onthult de link die God legt tussen zijn straf en de gestrafte daders, namelijk de minachting die hij toont voor de Schepper-God die hij terecht en terecht beweert te zijn.

Nadat ik deze uitleg heb gegeven, vat ik de reeks gebeurtenissen samen die nu volgen op de eerste van de " ***zeven laatste plagen van Gods toorn*** ". Een maand later, in oktober, wordt er een nieuwe plaag aan de vorige **toegevoegd** , namelijk " ***de kwaadaardige zweer*** ".

Openbaring 16:3: " *En de tweede goot zijn schaal uit **in de zee** , en het werd bloed als van een dode; **en alle levende wezens stierven, alles in de zee** .* "

Deze tweede van de laatste plagen moet worden vergeleken met de " ***tweede bazuin*** ", waarvan de hoofdrolspeler het rooms-katholieke pauselijke regime was in 538, het jaar van zijn officiële vestiging. Door opnieuw " ***de zee*** " te slaan, richt God zich op de volgelingen van " ***het beest dat uit de zee oprijst*** " uit Openbaring 13:1. De vervloekte rol ervan is fundamenteel, omdat het de basis vormt van alle vloeken van de andere christelijke religies die er in de loop der tijd uit zijn voortgekomen, tot aan het officiële adventisme, dat als laatste door Jezus Christus werd " ***uitgebraakt*** ". In Openbaring 17:8 zegt God hierover: " *Het beest dat u zag, was en is niet. **Het moet opkomen uit de afgrond en naar het verderf gaan** . En zij die op de aarde wonen, van wie de namen niet geschreven zijn in het*

boek des levens vanaf de grondlegging van de wereld, zullen zich verwonderen als zij het beest zien; want het was en is niet, en zal er nog zijn." Hij bevestigt deze vloek door in Openbaring 18:24 te zeggen: " *en omdat daarin het bloed gevonden is van profeten en heiligen, en van allen die op de aarde geslacht zijn.* "

In de context van de laatste plagen heeft het woord " **zee** " een dubbele letterlijke en symbolische betekenis. Symbolisch verordent God de " **dood** " voor alles wat leeft in de vorm van mens of dier. In Genesis duidt " **de zee** " de " **dood** " aan, in tegenstelling tot " **de aarde** ", die menselijk leven zou dragen. Bovendien is het soort dierlijk leven dat zich erin ontwikkelt verschrikkelijk: de grootste eet de kleinste. Letterlijk wordt aan het einde van de wereld het dierlijke leven, eerst het zeeleven, vernietigd vóór de mens, omdat het vóór hem door God geschapen was op de vijfde ^{dag} van de week van de goddelijke schepping. " *De wateren* " die de aarde sinds haar schepping vormden, krijgen de naam " **zee** " op de tweede dag van deze eerste oorspronkelijke week. En een belangrijk detail, onthuld in Openbaring 21:1: " **De zee zal er niet meer zijn** " op de nieuwe aarde: " *Toen zag ik een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan, en de zee was er niet meer .* " De symboliek van " **dood** " wordt aldus bevestigd in Openbaring 20:14: " **En de dood en Hades werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood, de poel van vuur.** " Ik moet deze goddelijke subtiliteit verder toelichten. " *Hades* " verwijst naar het droge land dat de lichamen van de doden ontvangt die tot stof zijn gevallen. Volgens Gods bevel in Gen. 3:19: " *In het zweet van uw aangezicht zult u brood eten, totdat u terugkeert tot de aardbodem, waaruit u genomen bent ; want stof bent u en tot stof zult u terugkeren .* " Daarom vervangt en duidt in dit vers 14 het woord " **dood** " " **de zee** " aan, het andere oorspronkelijke hoofdelement van onze planeet. Een nieuwe maand gaat voorbij en God voegt in november een derde plaag toe.

Openbaring 16:4: " *En de derde goot zijn schaal uit over de rivieren en de waterbronnen , en het werd bloed.* "

Ik herinner me dat God, om Egypte te straffen, al de wonderen had verricht van het veranderen van water in bloed. En hier, in overeenstemming met de bij de schepping gegeven volgorde, doodt God " **de rivieren en waterbronnen** " waarvan de mens afhankelijk is voor zijn overleving. Dit is wederom een manier om menselijke levens uit te roeien die uiteindelijk allemaal zullen verdwijnen.

Deze elementen zijn al terug te vinden in de " **derde bazuin** " in Openbaring 8:10: " *En de derde engel blies de bazuin, en er viel een grote ster uit de hemel, brandend als een fakkel, en hij viel op het derde deel van de rivieren en op de waterbronnen .* " Deze symbolen duiden op de mensheid die aanspraak maakt op de verlossing door Jezus Christus, dat wil zeggen, sinds 313, **de** ongelovige "heiligen" die God in 538 aan het rooms-katholieke pauselijke regime heeft overgeleverd. God erkent voorlopig degenen die tussen 1170 en 1843 tot de Reformatie toetraden. Dit zijn oprechte protestanten. Dit " **derde deel van de rivieren** " wordt in Openbaring 12:4 aangeduid als " **een derde deel van de sterren** ". " *Zijn staart sleepte een derde deel van de sterren des hemels mee en wierp ze op de aarde. De draak stond voor de vrouw, die op het punt stond te baren, om haar kind te verslinden, zodra zij gebaard had.* " En in Daniël 8:10: "

*Hij steeg op naar het leger des hemels en wierp **een deel van het leger en van de sterren op de aarde** en vertrapte ze ."* God heeft in de natuur de vloek geschreven over de " **wateren van de rivieren** " die terugkeren naar " **de zee** " waaruit ze ontspringen; dat wil zeggen, wat alle valse christelijke religies, elk op hun eigen tijd, praktiseren. Er verstrijkt weer een maand en de vierde plaag wordt in december toegevoegd aan de drie voorgaande.

Openbaring 16:8-9: " *En de vierde engel goot zijn schaal uit **over de zon** , en het werd hem gegeven de mensen te verzengen met vuur; en de mensen werden verzengd door de grote hitte, en zij lasterden de Naam van God, Die macht had over deze plagen, **en zij bekeerden zich niet om Hem eer te geven** . "*

Deze plaag is verschrikkelijk en afschuwelijk. Maar let op het gedrag van de slachtoffers die " **de naam van God lasteren en zich niet bekeren** ", omdat bekering niet langer mogelijk is, zoals het geval was met de farao van Egypte. Dit bevestigt de context van een tijd waarin genade niet langer wordt aangeboden.

In deze vierde straf vinden we " **de zon** " van de " **vierde bazuin** ", waar hijzelf " **door een derde** " werd "geslagen" door het revolutionaire Franse atheïsme. Dit symbool van het ware goddelijke licht werd aangeduid met de Bijbel, het heilige geschreven Woord van God. In deze laatste context wreekt God het kwaad dat zijn " **twee getuigen** " is aangedaan. Ze zijn niet langer " **gekleed in zakken** " zoals in Openbaring 11:3 en nemen wraak door de mensen die hen hebben veracht en mishandeld, met pijnlijke brandwonden te slaan. Degenen die het belang van het goddelijke, bijbelse licht hebben onderschat, moeten nu een licht verdragen dat hen " **brandt** ". Een nieuwe maand gaat voorbij en een vijfde ^{plaag} treft in januari de door God vervloekte mensen.

Openbaring 16:10-11: " *En de vijfde engel goot zijn schaal uit **over de troon van het beest** . En duisternis bedekte zijn koninkrijk. En de mensen kauwden op hun tong van pijn en lasterden de God des hemels vanwege hun pijnen en hun zweren, **en zij bekeerden zich niet van hun werken** . "*

Het door God gekozen doelwit is dit keer " **de troon van het beest** ", dat wil zeggen Vaticaanstad en de Sint-Pietersbasiliek in Rome. God bevestigt hiermee zijn fundamentele verantwoordelijkheid voor de vloek die het christelijk geloof sinds 313 trof, toen deze plaats vond in het Lateraans Paleis in Rome. Door dit gebied in dikke " **duisternis** " **te storten** ", straft God de rooms-katholieke organisatie die voortdurend tegen zijn " **licht** " heeft gestreden door de Bijbel en zijn vrije, onafhankelijke lezers te vervolgen. Op dit beslissende moment getuigt God tegen het rooms-katholicisme, dat de schuld draagt van het meeslepen van de protestantse religie in zijn vloek, waarvan de veroordeling wordt onthuld in Openbaring 3:1-3 en Openbaring 9:1-12; dit omdat het protestantse geloof de laatste " **lasten** " die God sinds 1843 heeft opgelegd, heeft afgewezen: waar geloof en liefde voor de waarheid, gebaseerd op de Bijbel en zijn profetieën. Weer een maand verstrijkt, en in februari stort God, de Schepper, zijn zesde van de laatste plagen over zondaars uit.

Openbaring 16:13-14: " *De zesde koning goot zijn schaal uit **over de grote rivier de Eufraat** , en het water droogde op , zodat de weg **bereid** kon worden voor de koningen die uit het oosten kwamen . En ik zag drie onreine geesten,*

gelijk **kikvorsen** , uit de bek van de **draak** , uit de bek van **het beest** en uit de mond van de **valse profeet komen** . "

De Geest gebruikt het beeld van de historische gebeurtenis die de Medische koning Darius in staat stelde Babylon te veroveren ten tijde van koning Belsazar, volgens Daniël 5. Hij verlegde de loop van de rivierbedding en kon zo de onneembare stad binnendringen dankzij de bescherming van de imposante muur. God profeteert aldus het moment waarop de pauselijke verleiding van Rome zal eindigen. Want het is daarheen dat de demonen het protestantse kamp en elke andere door God verworpen christelijke religie verzamelen.

Er bestaat nog een andere verklaring. " **Het opgedroogde water** " voorspelt de dood van de Europese bevolking en hun Amerikaanse en andere uitlopers. En " **de koningen van het Oosten** " zijn Christus' uitverkorenen die uiteindelijk het hemelse Kanaän zullen binnengaan, omdat deze laatste beproeving hun " **pad** " **naar de hemel** " **bereidt** " .

De " **vergadering** " brengt daarom de hemelse " **demonen** " samen, inclusief hun leider, de duivel in " **draak** " of, in oorlog met " **de rest** " van de uitverkorenen, volgens Openbaring 12:17; het pauselijke regime van " **het beest** " en het protestantisme, of de " **valse profeet** " sinds 1843, of " **drie onreine geesten** " , zoals de " **kikker** " volgens Lev. 11:30. Maar deze vergelijking met de " **kikker** " houdt daar niet op. Hij loopt niet, maar " **springt** " en kenmerkt zo degenen die ten onrechte " **de door God gestelde drempel** " overschrijden, volgens dit vers uit Zefanja 1:9: " **Op die dag zal Ik allen straffen die over de drempel springen , die het huis van hun heer vullen met geweld en bedrog .**" De huidige gebeurtenissen geven nog een andere betekenis aan dit woord " **kikker** " , dat Frankrijk illustreert, omdat de Engelsen zijn inwoners "kikkereters" noemen. En Frankrijk is de enige nucleaire militaire macht aan **de Europese Eufraat** en tegelijkertijd de meest opstandige en ongodsdienstige natie ter wereld, aanbiddend van de godin van de Vrijheid.

Door te wijzen op " **het beest** " , dat wil zeggen, de schuld van het pauselijke rooms-katholicisme, heeft de Geest het begrip van deze zesde plaag voorbereid. Want Gods doelwit is " **de Eufraat** " , dat wil zeggen West-Europa, geplaatst onder de vervloekte cultische heerschappij van dit rooms-katholicisme, dat wil zeggen Rome, dat God symboliseert met de naam " **de grote Babylon** " in Openbaring 17:5. Het is daarom belangrijk te weten dat de bedding van de " **Eufraat** " **de oude stad** " **Babylon** " doorkruiste , de stad gebouwd door koning Nebukadnezar. De handeling die verband houdt met deze zesde plaag wordt beschreven in vers 14: " **Want het zijn geesten van demonen , die wonderen doen, die uitgaan naar de koningen der gehele aarde, om hen te verzamelen tot de strijd van de grote dag van de almachtige God .** " » De " **geesten van demonen** " zijn door God losgelaten sinds het begin van de " **zesde bazuin** " volgens Openbaring 9:14: " **en zei tot de zesde engel, die de bazuin had: Laat de vier engelen los, die gebonden zijn bij de grote rivier, de Eufraat .**" De " **verzameling** " die door Gods wil is georganiseerd, heeft een doel: " **voor de strijd van de grote dag van de almachtige God .**" De drievoudige betekenis van deze uitdrukking definieert de " **grote dag** " van Gods overwinning op zijn vijanden, maar ook de intrede in zijn " **grote dag** " van rust, dat wil zeggen zijn heilige sabbat van "

duizend jaar ", geprofeteerd sinds de eerste "**zevende dag** " van de schepping en zes keer aangehaald in Openbaring 20. En "**de strijd** " zelf is gericht tegen zijn "**grote dag** " van geheiligde rust. God geeft zijn ware uitverkorenen zo de mogelijkheid om zich te onderscheiden van andere opstandige mensen door hun trouw aan zijn heilige dag; dit ondanks het doodvonnis dat uiteindelijk over hen zal worden uitgesproken door het opstandige kamp.

Laten we de overeenkomst tussen deze plaag en de "**zesde bazuin** " opmerken, waar het goddelijke doelwit al "**de Eufraat** " was, dat wil zeggen, katholiek Europa, volgens Openbaring 9:13: "*De zesde engel blies de bazuin. En ik hoorde een stem uit de vier horens van het gouden altaar dat voor God staat, zeggende tot de zesde engel die de bazuin had: Maak de vier engelen los die gebonden zijn in de grote rivier de Eufraat .*" De "**zesde bazuin** " en "**de zesde van de laatste plagen** " van God hebben de actie van het "**verzamelen** " van onafhankelijke groepen die door God vervloekt zijn, gemeen . Deze verzameling heeft als doel "**een strijd** " te voeren, maar pas op voor de val! Er zijn twee "**strijden** " in de goddelijke openbaring. De eerste is die welke plaatsvindt onder de titel "**zesde bazuin** ". Het is een moorddadige wereldoorlog, de laatste in zijn soort, vreselijk destructief, omdat nucleair. De andere "**strijd** " is geestelijk en is gericht tegen God en zijn getrouwe heiligen; zijn laatste uitverkorenen. Openbaring 16:16 noemt het "**Armageddon** ". Deze tweede "**strijd** " wordt geprofeteerd in de "**vijfde bazuin** " in Openbaring 9:7: "*De sprinkhanen waren als paarden, gereed voor de strijd , en op hun koppen waren kronen als goud, en hun gezichten waren als die van mensen .*" Waaruit bestaat deze voorbereiding? Vrijgemaakt door God in 1843, heeft de protestantse religie de betrekkingen met het katholicisme hernieuwd, tot het punt dat ze zich officieel met het katholicisme heeft verbonden via de oecumenische alliantie. De geprofeteerde samenkomst is dus vervuld. Maar ten tijde van de zesde plaag zal er een nieuwe samenkomst worden georganiseerd om een collectieve maatregel te nemen, met als doel de goddelijke toorn te sussen die tot uiting zal komen in de uitgestorte plagen. Want, alles bij elkaar opgeteld, is de menselijke situatie op aarde werkelijk verschrikkelijk en ondraaglijk. Het rebellenkamp moet degenen die verantwoordelijk zijn voor deze goddelijke toorn identificeren en aanwijzen. Overtuigd dat zij niet verantwoordelijk zijn, worden de "**verzamelde** " rebellen geleid door demonische geesten die de sabbat-onderhouders aanwijzen. Om Gods woede te kalmeren, wordt er besloten deze sabbatsvierders uit te roeien en wordt er een datum voor hun executie vastgesteld. Deze gebeurtenis werd voorspeld door de Joden die naar Babylon werden gedeporteerd tot de tijd van de Perzische koningen. En het verhaal in het boek Esther beschrijft het voor ons. De schurk heet Haman en hij regelt de omstandigheden om de Jood Mordechai op te hangen. Esther is een jonge Joodse vrouw die getrouwd is met koning Xerxes. Mordechai dringt er bij haar op aan om namens haar in te grijpen bij haar echtgenoot, de koning. Esther begint dan te vasten en bidt drie dagen tot God. Daarna spreekt ze met de koning, die de situatie omdraait. Haman wordt opgehangen aan de galg die voor Mordechai is opgericht, en Xerxes geeft de Joden toestemming om hun lokale vijanden twee dagen lang te doden. Dit scenario is precies het scenario dat vanaf 18 maart 2030 in vervulling zal gaan. Deze datum zullen de Joden in het

jaar 2030 vieren, omdat zij elk jaar het feest van de Vasten van Esther vieren. De vasten zal dan drie dagen lang betrekking hebben op de laatste sabbatvierders. Op de derde dag, de datum die gepland staat voor hun executie, namelijk de eerste dag van de lente, zal God terugkeren in de gedaante van Jezus Christus om de rebellen te vernietigen die zijn getrouwe uitverkorenen zouden executeren. Deze omkering van de situatie in de laatste context wordt drie keer in de Bijbel geprofeteerd: ten eerste door de naam "**Benjamin**" van de twaalfde ^{stam} van de "**verzegelde**" uitverkorenen uit Openbaring 7:8; ten tweede door de ervaring van Esther; en de derde in dit thema van de strijd "**Armageddon**", waarvan de actie wordt opgeroepen in Openbaring 16:19 en wordt ontwikkeld in Openbaring 18: "**En de grote stad viel in drie delen uiteen, en de steden van de heidenvolken stortten in, en het grote Babylon werd in herinnering gebracht voor God, om daaraan de beker te geven met de wijn van de gramschap van Zijn toorn.**"; Dit wordt ook geprofeteerd door het thema van "**de wijnoogst**" dat wordt gepresenteerd in Openbaring 14:19-20 (en dat Jesaja 53 ontwikkelt): "**En de engel sloeg zijn sikkel op de aarde en oogstte de wijnstok van de aarde af, en wierp de wijnoogst in de grote wijnpers van de toorn van God. En de wijnpers werd buiten de stad getreden; en er kwam bloed uit de wijnpers, tot aan de teugels van de paarden, over een afstand van zestienhonderd stadiën.**" » Ik herinner me en vertaal het einde van dit vers: en God vergoot het bloed van alle valse leraren of "**valse profeten**" die leugens leerden door ongerechtigheid te gebruiken en valselijk Zijn heilige Bijbel geschreven op "**een uitspansel**" van **zestienhonderd** jaar racen om de prijs van de hemelse roeping te winnen, volgens het beeld dat Paulus schetst in 1 Korintiërs 9:24: "**Weet u niet dat zij die in het stadion rennen, allen rennen, maar dat slechts één de prijs ontvangt? Ren zo dat u hem wint.**"; deze duur van zestien eeuwen begint aan het begin van de 15e ^{eeuw v.Chr.} **en** eindigt aan het einde van de 1e eeuw ^{na Christus}; op het moment dat Johannes het visioen van de Apocalyps ontving.

Volgens deze onthulde patronen zou de datum van het doodsvonnis voor de sabbatvierders vastgesteld en afgekondigd moeten worden op 17 maart 2030. Op de eerste dag van de lente, de daaropvolgende 20 maart, zal Jezus Christus terugkeren en de schuldige rebellen met de dood straffen door de toorn van hun misleide slachtoffers te richten op de religieuze leraren; zijn goddelijke wederkomst wordt opgeroepen door dit vers uit Openbaring 16:17: "**En de zevende engel goot zijn schaal uit in de lucht, en er klonk een luide stem uit de tempel, vanaf de troon, die zei: 'Het is geschied!'**" De "**heiligen**" zullen dit bloedige schouwspel niet zien, omdat ze, geleid door Jezus Christus, al de hemelse eeuwigheid zijn binnengegaan. Dit is wat de uitdrukking "**buiten de stad**" betekent; de "**heilige stad**", dat wil zeggen haar getrouwe uitverkorenen. De heiligen zullen de aarde verlaten op 20 maart, en op aarde zou de wraak kunnen voortduren tot Pasen 2030. Zo zullen de laatste rebellen verpletterd worden door de "**hagelstenen**" van de zevende van de "**zeven laatste plagen van Gods toorn**", zoals aangekondigd in Openbaring 16:21: "**En een grote hagel, waarvan het gewicht een talent was, viel uit de hemel op de mensen; en de mensen lasterden God vanwege de plaag van de hagel, want de plaag was zeer groot.**"

Door deze "**gesel van hagel**" ", God richt zijn laatste les tot de opstandige mensheid. Zij betaalt voor het misbruik van alle vrijheid die God aan ieder mens op aarde heeft gegeven. En het doel van deze vrijheid was slechts om ervoor te kiezen of er tegen te vechten, met alle gevolgen van de twee tegengestelde keuzes. Deze les werd al gegeven in zijn "*gelijkenis van de talenten*", waarin achter de munt van die naam vrije actie, ijver of de afwezigheid ervan, de vrucht van elk schepsel schuilgaat. En in dezelfde gelijkenis spreekt Jezus zijn veroordeling uit over de "**slechte dienaar**" die in hem "*een strenge meester ziet, die oogst waar hij niet gezaaid heeft*", volgens Mat. 25:24: "*Toen kwam hij die het ene talent had ontvangen naar voren en zei: Heer, ik heb u leren kennen als een **streng mens**, die oogst waar hij niet gezaaid heeft en verzamelt waar hij niet gestrooid heeft.*" En als een wraakzuchtige en rechtvaardige God toont hij zich waarlijk "**hard**" en genadeloos jegens hem, door hem over te leveren aan vuur en dood; beide zijn welverdiend.

Door het scenario van de uittocht uit Egypte voor het einde van de wereld opnieuw te bekijken, biedt God ons een directe confrontatie tussen zijn kamp, vertegenwoordigd door zijn dienaar Mozes, en dat van de farao, door God gehard. God deed deze uitspraak over hem in Exodus 9:15-16: "*Als Ik mijn hand had uitgestrekt en u met de dood had geslagen, u en uw volk, dan zou u van de aarde zijn verdwenen. Maar Ik heb u laten staan, opdat u mijn kracht zou zien en opdat mijn naam over de hele aarde verkondigd zou worden.*" Exodus 9:15-16 10:1-2 specificeert verder: "*Toen zei Jahweh tegen Mozes: Ga naar de farao, want Ik heb zijn hart en het hart van zijn dienaren verhard, om mijn tekenen onder hen te tonen. Het is ook dat je aan je zoon en je kleinzoon kunt vertellen wat Ik de Egyptenaren heb aangedaan en welke tekenen Ik onder hen heb getoond. Dan zul je weten dat Ik Jahweh ben.*" En deze dingen werden opgetekend in de Bijbel, zodat dit getuigenis ons vandaag de dag ten goede komt. Het stelt ons namelijk in staat alles te begrijpen wat God in onze huidige gebeurtenissen tot stand brengt. Binnenkort, na de "**zesde bazuin**", minder verslagen dan Europa, zal de farao van onze tijd het land van bitterheid zijn, het Amerika van de VS, wiens hart door God op dezelfde manier en om dezelfde redenen verhard zal worden: de opstandige en tegenstrijdige geest die zich verzet tegen de geopenbaarde wil van God. Maar naast deze waarschuwing tegen ongehoorzaamheid vestigt de herinnering aan de "tien plagen" van Egypte onze aandacht op de tijd waarin het Bijbelverhaal "de wet van Mozes" werd geschreven. Nu hebben de twee verbonden deze goddelijke openbaring als fundament, omdat het nieuwe verbond zonder het eerste verbond geen betekenis heeft. Zelfs vandaag de dag, en tot het einde der tijden over zeven jaar, wordt onze behoefte aan een volmaakte Redder alleen onthuld door ons persoonlijke onvermogen om Gods geboden en verordeningen volmaakt te gehoorzamen. Dit legt een verantwoordelijkheid op allen die in hun moedertaal kunnen lezen, want de Bijbel is in vele talen vertaald. Het is waar dat sommige profetische boeken van de Bijbel door God zijn gecodeerd om onwaardige lezers weg te houden van hun spirituele onwetendheid. Maar de essentiële elementen die in de Bijbel worden geopenbaard, worden duidelijk verwoord en zijn daarom voor iedereen begrijpelijk.

Ware liefde

Om zo'n onderwerp te bestuderen, moeten we onze verklaringen natuurlijk vinden in de liefde, zoals Gods Geest die beleeft, voelt en openbaart. En nu al moet je begrijpen dat deze goddelijke maatstaf de enige is die van belang is, omdat ze bedoeld is als de enige maatstaf die bestemd is om te worden gehandhaafd in de eeuwigheid die nog voor ons ligt. Het is de maatstaf van deze liefde die de uitverkorene moet belichamen om eeuwig met God te kunnen leven. Het is des te belangrijker om deze te begrijpen, omdat ze de enige ware voorwaarde vormt die toegang verleent tot het eeuwige leven.

In 1 Korintiërs 13, onder de namen " *liefde, naastenliefde, charisma* ", presenteert de Geest ons een soort samengesteld portret van zijn ideaal van de gemoedstoestand die God wenst te vinden in zijn aardse menselijke schepselen, maar ook in zijn hemelse. Dit komt omdat de wet van de liefde, de goddelijke norm, de enige voorwaarde is voor het opbouwen van geluk dat door allen gedeeld wordt. En toen God besloot een einde te maken aan zijn eenzaamheid, bedacht hij het project om, door hen stap voor stap te bouwen, de voorwaarden te realiseren en te scheppen die de universele deelname aan waar eeuwig geluk mogelijk maken. In dit project zou de onmisbare vrijheid die aan al zijn schepselen werd gegeven onvermijdelijk vijandige, rebelse houdingen opwekken bij een groot aantal van zijn schepselen. Hij wist dit en had al het laatste oordeel voorzien dat de levens van al zijn opstandige schepselen zou vernietigen, definitief vernietigd in het vuur van de " *poel des vuurs* " van de " *tweede dood* ".

God wist dus dat Hij persoonlijk in Jezus Christus zou moeten lijden om de zielen van Zijn uitverkorenen te verlossen van de erfzonde en van hun zonden, begaan uit zwakheid. En wetende al deze dingen, wilde Hij Zijn plan volbrengen. Sinds het idee van het delen van liefde tot Hem kwam, werd Zijn eenzaamheid ondraaglijk. Ook moeten we begrijpen waarom God een toekomst van groot lijden accepteerde, voor Zichzelf en Zijn schepselen. Want we weten dat deze tijd van lijden voor de aarde in eerste instantie zesduizend jaar zal duren. Maar Gods morele, mentale lijden begon lang vóór de aardse ervaring, aangezien het begin ervan teruggaat tot het uur waarop Zijn eerste glorieuze en volmaakte engel tegen Hem in opstand kwam. Voordat Hij Hem schiep, wist God dat Hij in opstand zou komen, maar iets kennen en het in de vervulling ervan beleven is heel anders, voor Hem dan voor Zijn schepselen. De vraag blijft daarom: hoe kan de ware God, vol wijsheid, ermee instemmen Zichzelf een tijd van verschrikkelijk lijden op te leggen zonder lijden te zoeken zoals de afwijkende "masochistische" mensen op onze aarde doen? Het antwoord is: in de uiteindelijke beloning; Wat opnieuw een precieze betekenis geeft aan dit vers uit Prediker 7:8 dat hij inspireerde: " ***Beter is het einde van iets dan het begin ; beter is een geduldige geest dan een hoogmoedige geest .*** " En om zijn uiteindelijke beloning te verkrijgen, zal hij

effectief een beroep hebben gedaan op zijn uitzonderlijke goddelijke "**geduld**". Daarom moet deze uiteindelijke beloning zeer groot zijn om het ondergaan van zo'n vreselijke beproeving te rechtvaardigen. En om het beter te begrijpen, vergelijkt God dit eindresultaat met de ervaring van eenzaamheid die hij eeuwig beleefde vóór de schepping van zijn vrije en onafhankelijke tegenhangers. Voor hem was alles te verkiezen boven deze staat van eenzaamheid. Een onaangename tijd moest worden doorstaan en doorstaan om uiteindelijk geluk te bereiken dat gebouwd is op lijden.

Wat is dan deze liefde die God belichaamt in al zijn goddelijke natuur? Het is een drijvende kracht, een principe en een gevoel, dat onlosmakelijk verbonden is met het begrip ware rechtvaardigheid. Liefde functioneert als een "magneet" met een welverdiende en gerechtvaardigde naam. Maar we mogen haar niet negeren: de magneet staat erom bekend dat hij aantrekt, maar we hechten er onvoldoende waarde aan dat hij ook een andere magneet afstoot die zich met dezelfde polariteit presenteert. De positieve pool trekt de negatieve aan, maar twee polen met dezelfde polariteit stoten elkaar af. Evenzo stoot God alle concurrentie af, elke andere valse godheid die zich voor hem in de plaats stelt. Zo zal de liefde van God, al op basis van het principe van de magneet, zijn ware uitverkorenen aantrekken. Maar wat zoeken God en zijn uitverkorenen in dit delen van liefde? Plezier. Er is veel over liefde gezegd, en vaak met veel vooroordelen. Zelf vond ik het een tijdlang onterecht dat hetzelfde werkwoord "liefhebben" van toepassing kon zijn op materiële dingen, evenals op schepselen en op de Schepper God zelf. Vandaag de dag denk ik dat dit mogelijk is, omdat achter het werkwoord "liefhebben" de zoektocht naar genot schuilgaat, die op elk denkbaar niveau voelbaar is. Als ik zeg "Ik ben dol op dit gerecht", druk ik uit dat het eten van dit gerecht mij plezier bezorgt. Als ik zeg "Ik hou van God", druk ik hetzelfde uit. Want het leven is zo: we houden alleen van datgene wat plezier, geluk, positief denken, vreugde en blijdschap in ons teweegbrengt. En juist omdat Hij deze effecten ervaart, hecht God zoveel waarde aan de liefde die Hij, in ruil voor de zijnen, ontvangt van zijn ware uitverkorenen; dit komt doordat zij Zijn liefde delen voor de dingen waarvan Hij houdt. Door vrije relaties te scheppen, ontdekte God het plezier van delen en wist Hij dat Zijn eeuwige geluk verbonden was met deze keuze.

Bij zijn komst op aarde moet het kind dat op aarde geboren wordt alles ontdekken, en op een redelijke leeftijd moet het keuzes maken en zich daaraan houden. Zijn keuzes zullen zijn lot bepalen: de slechte keuzes zullen hem van God verwijderen, de goede keuzes zullen hem dichterbij Hem brengen, wederom, zoals het principe van de magneet. God geeft ons in de vorm van ons zonnestelsel een prachtig beeld van zijn fundamentele aantrekkingskracht tot de zon. En alle planeten draaien om hem heen en ontvangen zijn licht, zijn warmte, zijn straling. Er zijn kleine en grote planeten tussen deze planeten die in verschillende banen draaien, met even verschillende snelheden en in verschillende richtingen. Evenzo zijn zijn uitverkorenen verschillend in huidskleur, fysieke verschijning en geestelijk karakter, maar hij houdt van hen allemaal in hun diversiteit, zoals Jezus van zijn apostelen hield, wier karakters zo verschillend van elkaar zijn.

Op aarde onderscheidt de uitverkorene zich van andere zogenaamde gelovigen doordat hij in de liefde die hij van God ontvangt een genot vindt dat superieur is aan elk ander aards genot. Liefde is een delen waarbij wederkerigheid de wet is. Er zijn twee personen nodig om het werkwoord "liefhebben" te vervoegen en beide partijen moeten bevrediging vinden in hun genot. Als de een of de ander gefrustreerd raakt in zijn of haar verwachting en eis, wordt het delen van liefde onmogelijk. Dit principe is evenzeer van toepassing op de relaties tussen mensen als op de individuele relatie met God, de almachtige onzichtbare geest. Met helderheid en eenvoud vertelt de apostel Johannes ons in 1 Johannes 5:1 tot en met 4: "(Vers 1) *Ieder die gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God geboren; en ieder die Hem liefheeft die Hem verwekt heeft, heeft ook Hem lief die uit Hem geboren is.* (Vers 2) *Wij weten dat wij de kinderen van God liefhebben, wanneer wij God liefhebben en zijn geboden onderhouden.* (Vers 3) *Want dit is de liefde tot God, dat wij zijn geboden onderhouden. En zijn geboden zijn niet zwaar,* (Vers 4) *want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning die de wereld overwint: ons geloof.* " Ik wil hier benadrukken dat het eerste vers, dat zegt: " *Iedereen die gelooft dat Jezus de Christus is, is uit God geboren* ", alleen geldig is als de drie andere voorwaarden die in de volgende drie verzen worden genoemd, worden toegepast door degenen die geroepen zijn en deze Bijbelse uitspraken aanhangen. Sinds de algemene geloofsafval, veroorzaakt door de godsdienstvrede die Constantijn I^{de} Grote in 313 in zijn decreet van Milaan gesticht had, zijn deze voorwaarden echter niet meer vervuld. Daardoor claimen zelfs vandaag de dag, sinds die tijd, massa's valse christenen onterecht en onwaardig de verlossing die door de genade van Christus Jezus wordt aangeboden. De huidige onjuiste interpretatie van vers 1 is gebaseerd op de verandering in de context van de ervaren en betreffende tijd. Johannes' uitspraak gold alleen voor de apostolische tijd.

Het begrijpen van het principe van liefde stelt de mens in staat zichzelf te bevragen en zich af te vragen of God welbehagen in hem kan scheppen. En de Bijbelse teksten geven de norm van gehoorzaamheid aan die welbehagen in God schept. Wie zichzelf hierover geen vragen stelt, begaat de grote fout die hem tot de meest verschrikkelijke desillusie zal leiden, als zijn verlangen naar verlossing inderdaad groot en reëel is.

Gods liefde is verbonden met de liefde voor de dingen die Hij geschapen heeft, wanneer ze als zodanig bekeken en gewaardeerd worden. De liefde van echtparen, door God gelegitimeerd, de liefde van kinderen voor hun ouders en van ouders voor hun kinderen, de liefde voor het leven en de aangename dingen die het biedt, al deze liefdes zijn verbonden met de enige Schepper, God. Het gehemelte en de tong, die een smaak, een parfum, een aangename geur onthullen, krijgen een religieuze waarde die God bevestigde in de organisatie van zijn religieuze rituelen van het oude verbond. En in Openbaring 5:8 en 8:5 bevestigt Hij deze vergelijking van " *parfums* " met de " *gebeden* " die zijn uitverkoren " *heiligen* " tot Hem richten. Beide hebben het aangename karakter gemeen dat God behaagt, die op zijn beurt golven van genot terugstuurt in de geest van degene die Hem in ware heiligheid aanspreekt. In deze studie eer ik dit woord "plezier" dat de mensheid, tot haar ondergang, alleen hecht aan de door God verboden genoegens.

Zo vergeet ze de edele en zuivere betekenis die dit woord draagt wanneer het verbonden is met de gehoorzaamheid van God. En ik merk dat dit woord 'welbehagen' God dichterbij de mens brengt, en de mens bij God, die oorspronkelijk naar zijn beeld geschapen is. Deze tekst uit Jesaja 58:13-14 bevestigt dit begrip van '**welbehagen**': "*Als u uw voet van de sabbat afhoudt, om op mijn heilige dag uw wil te doen, als u de sabbat tot uw vreugde maakt om Jahweh te heiligen door Hem te verheerlijken, en als u Hem eert door niet uw eigen wegen te volgen, door u niet over te geven aan uw eigen begeerten en aan ijdele woorden, **dan zult u welbehagen hebben in Jahweh**, en Ik zal u doen rijden op de hoogten der aarde, Ik zal u het erfdeel van Jakob, uw vader, doen genieten; want de mond van Jahweh heeft gesproken.*"

Op aarde verlengt alles wat leeft zijn bestaan door het genot dat zijn voedsel hem schenkt. Dit geldt zowel voor dieren als voor mensen. En wat de mens betreft, is er niets schadelijker dan het vernietigen van dit genot van eten. Het is een valkuil waarin de moderne mensheid is getrapt, want in weelde en overvloed eet de mens meer uit gewoonte dan uit noodzaak. Bovendien, wanneer hij zijn voedsel tot zich neemt, slikt hij het zonder genot door. Daardoor ontvangt zijn lichaam het onder de voor hem meest ongunstige omstandigheden. Het gezegde en het gezond verstand geven ons dit wijze advies: "Men moet eten om te leven en niet leven om te eten." Dit hekelt de rampzalige gevolgen voor het menselijk organisme van eten zonder honger. In het dierenrijk weten Gods schepselen hoe ze moeten eten volgens hun werkelijke behoeften; obesitas komt bij hen niet voor. Overdaad is voorbehouden aan de mensheid, en sinds de Amerikaanse ervaring, de eerste die dit aantoonde, vermenigvuldigen zwaarlijvige mensen zich in rijke en welvarende westerse en oosterse landen. En het is niet voor niets dat God de moeite nam om Mozes zoveel voorschriften met betrekking tot voedsel te laten schrijven in zijn boek Leviticus. En dit onderwerp is nauw verbonden met dat van de liefde. Goddelijke voorschriften hebben twee doelen: het ene is geestelijk, het andere vleeselijk. Als het fysieke lichaam waarin we leven inderdaad vleeselijk is, is het ook waar dat de relatie ervan met God via onze geest verloopt, die hij bezielt via de werking van onze hersenen en cellen, elementen die zeer vleeselijk en fysiek zijn. Respect voor de door God vastgestelde voedingsregels is met name gerechtvaardigd omdat God, door naar de aarde te komen, in Jezus Christus, ons heeft geopenbaard dat het fysieke lichaam bedoeld was om "*de tempel of het heiligdom*" van zijn uitverkorenen te worden. Hij stelt daarom voor dat we ons fysieke lichaam beschouwen als een heilige "*tempel*", of gewijd om Hem te aanbidden, van waaruit een relatie tussen onze geest en Zijn wil mogelijk wordt gemaakt, maar alleen onder de voorwaarden die in zijn Bijbel zijn voorgeschreven en geopenbaard. Over het onderwerp "*eten*" vinden we in Leviticus 1:1-2: "rein of onrein": 7:20-21-25, drie verordeningen die, indien niet gerespecteerd en ongehoorzaam, resulteren in dit oordeel van God: "*Hij zal van zijn volk worden afgesneden.*" De ernst van dit goddelijke oordeel getuigt van het belang dat Hij aan zijn verordeningen hecht. De mens is van nature oppervlakkig, maar God is het tegenovergestelde, vastberaden en vastberaden verbonden aan het beginsel van waarheid dat evenzeer betrekking heeft op zijn profetische woorden en symbolen als op hun werkelijke vervulling in het menselijk leven. De

belangrijkste lessen die God geeft, via de geschriften van de Bijbel, berusten meer op de deductieve geest dan op de geschreven letters. Zo heeft God de mens nooit formeel verboden vlees te eten, wat Hij pas officieel na de zondvloed toestond. Maar iedereen kan begrijpen dat het ideale dieet niet dit op vlees gebaseerde dieet was, maar het vegetarische of veganistische dieet dat Hij voorschreef voor Adam, Eva en hun aardse nakomelingen. Bovendien horen we God opscheppen over het feit dat Israël veertig jaar lang, gevoed met hemels manna in de woestijn, niet door ziekte werd getroffen. Dit is nog een les die Gods liefde ons leert. De uitverkorene kan zo begrijpen dat God wil dat hij gezond en wel is. Want alleen wie " **gezond " is van lichaam en geest, kan de status van " heilige "** waardig zijn. Om aan deze verwachting te voldoen, zal de werkelijk uitverkorene proberen de omstandigheden van dit leven van de Israëlieten, die in de woestijn werden gevoed, één keer per dag, elke ochtend, te reproduceren en hieruit reeds een les voor de sabbat te leren. Op deze dag voorziet God niet in voedsel voor het lichaam, maar Hij geeft er de dag ervoor, op vrijdagochtend, een dubbele dosis van. De les die gegeven wordt, is dat de sabbat door God is afgezonderd, als een profetisch teken van de tijd waarin "*de mens niet langer van brood zal leven* ", maar alleen "*van het woord van God* ", want hij zal definitief het eeuwige leven zijn binnengegaan. Onze huidige aardse toestand wordt gedefinieerd door dit vers, aangehaald door Jezus in Mattheüs 4:4: "*Jezus antwoordde: Er staat geschreven: De mens zal niet leven van brood alleen, maar van elk woord dat uit de mond van God komt.* " Ik heb deze gewoonte al enkele jaren aangenomen en de sabbat tot een dag van absoluut volledig vasten gemaakt. Tijdens deze dag onderwijs ik en deel ik met mijn broeders en zusters in Christus, zonder enige zwakte, het licht dat is geopenbaard door onze inspirerende en wederbarende Schepper-God.

In de woestijn liet God zijn schepselen de hoeveelheid voedsel kiezen die ze nodig hadden, en toen hun keuze viel op het vlees van kwartels, stierven duizenden door overeten. Goddelijke lessen worden gegeven, maar alleen "***zij die oren hebben om te horen*** ", de goddelijke lessen, horen ze en brengen ze in praktijk voor hun eigen bestwil en tot eer van de God die ze liefhebben. Omgekeerd liet God Jesaja voor de rebellen zeggen in Jesaja 6:10: "*Maak het hart van dit volk dof, maak hun oren zwaar en sluit hun ogen, zodat ze niet zien met hun ogen, niet horen met hun oren , niet begrijpen met hun hart, zich niet bekeren en niet genezen worden .*"

Liefde is daarom het delen van plezier, wat de noodzaak impliceert om de smaak van de geliefde te kennen, zonder welke het onmogelijk is om aan hun verwachtingen te voldoen. De Bijbel is geschreven zodat iedereen zou leren wat God aangenaam vindt. Dat gezegd hebbende, hangt de menselijke reactie af van de ware aard van ieder van ons. De uitverkorenen houden rekening met deze informatie, en de rest van de mensheid negeert deze geheel of gedeeltelijk. Maar de God van de waarheid is niet tevreden met wat slechts gedeeltelijk is en dit zal de oorzaak zijn van uiteindelijke desillusie. De uitverkorene hoeft de externe strijd niet zozeer te vrezen als wel de strijd die hij in zichzelf moet voeren, tegen egoïsme, dat van nature de erfgenamen van de zonde van Adam en Eva kenmerkt. Ten eerste gaf Jezus in het nieuwe verbond dat Hij stichtte, het voorbeeld van de geest van zelfverloochening die Hij in het leven van zijn uitverkorenen wil

vinden. De apostelen aanvaardden en reageerden positief op deze les, en ze aarzelden niet om de goddeloze ongelovigen hun leven te laten nemen, dat ze als een levend offer aanboden. God werd verheerlijkt door dit getuigenis van vertrouwen in zijn belofte van de uiteindelijke opstanding. Want Jezus en al zijn martelaren in de menselijke geschiedenis accepteerden een min of meer gruwelijke dood, vanwege het geloof dat ze stelden in de goddelijke beloften van de "uiteindelijke beloning"; dat wil zeggen, in het "**genoegen**" dat ze zouden vinden in het hemelse lichaam van hun opstanding. Na getuige te zijn geweest van de opstanding van Jezus, geloofden zijn apostelen en discipelen zonder de minste twijfel, zonder enige reserve, in zijn belofte.

Vandaag de dag hebben we het getuigenis van deze eerste getuigen van Jezus Christus, maar in zijn volledig ontcijferde profetische openbaring hebben we de gelijkwaardigheid van de opstanding van Jezus. De openheid van ons verstand voor mysteries die voor andere mensen onbegrijpelijk blijven, vormt het levende bewijs van de liefde van Christus, vernieuwd en aangepast aan de tijd en de tijdperken. Dit "*getuigenis van Jezus*", volgens Openbaring 19:10, is het getuigenis van zijn liefde voor hen die de gedachte aan zijn wederkomst verheugt en transformeert. Elke week profeteert de zevendedagssabbat dit, zodat de naam die aan haar laatste officiële universele instelling, "Zevendedagsadventistenkerk", werd gegeven, de twee thema's verenigt die één worden, namelijk deze uiteindelijke wederkomst die driemaal tevergeefs werd verwacht en gehoopt sinds de tijd van de apostelen, ten tijde van zijn aardse bediening. Dit is wat zijn gesprek met hen onthult, zoals verteld in Matteüs 24, vers 3, waar staat: "*Hij ging zitten op de Olijfberg. En de discipelen kwamen alleen naar hem toe en stelden hem deze vraag: **Zeg ons, wanneer zullen deze dingen gebeuren? En wat zal het teken zijn van uw komst en van de voleinding van de wereld?***" Let goed op zijn eerste antwoord, want het is fundamenteel voor de beschrijving van ongeveer tweeduizend jaar christelijk geloof: vers 4: "***Jezus antwoordde hun: Pas op dat niemand u misleidt.***" Want deze waarschuwing had hen al veel minder aan het hart dan hun nakomelingen tot aan zijn uiteindelijke wederkomst.

Vandaag, aan het einde van de lente van 2023, verlicht door de ontcijferde profetie, kunnen we het belang van deze waarschuwing van Jezus begrijpen. God heeft ons immers de bewijzen laten zien die de verschillende vormen van christelijke religieuze instellingen, verspreid over de aarde, één voor één veroordelen, allemaal slachtoffers van satanische "**verleiding**". Er resten ons dus minder dan zes jaar om te ontdekken dat de profetische openbaring een liefdesbrief is van God aan zijn geliefden, omdat hun geloof en hun interesse in deze allerheiligste dingen, die hij voor hen heeft bereid, getuigen van hun grote liefde voor hem. Net zoals de magneet alleen ijzer en staal aantrekt en alle andere metalen negeert, trekt God door zijn liefde alleen degenen aan die de roeping en de natuur hebben om tot hem aangetrokken te worden. Alleen zij zullen overblijven na zesduizend jaar aardse selectie. Bedenk daarom nu al dat, zoals Jezus in zijn tijd zei, jullie leven omringd door de levende doden die nog maar een paar jaar te leven hebben. Leer en aanvaard het idee van een definitieve scheiding, want te licht voor het oordeel van de hemel, zullen uw aardse vrienden en geliefden spoedig worden vernietigd, vernietigd door oorlog, hongersnood,

sterfelijkheid en de daarmee gepaard gaande ziekten, of ten slotte, in het voorjaar van 2030, op de dag van de glorieuze terugkeer van de "**Koning der koningen en Heer der heren**", door de almachtige God YaHWéH, Michaël, Jezus Christus.

Wees niet bang om het nieuws van deze glorieuze wederkomst en de zeer eenvoudige uitleg ervan met de mensen om je heen te delen, want deze kennis is jouw voorrecht voor God en de mensen. Deze informatie geeft ieder de kans om zijn of haar ware aard te onthullen, en dit zonder enig risico voor jou. God beschermt degenen die Hem toebehoren en Hij heeft hen levend nodig om Hem te verheerlijken in deze laatste 'Adventistische' geloofstest die begon in het voorjaar van 2018 en zal eindigen in het voorjaar van 2030.

Ik kan dit thema van de liefde van God niet verlaten zonder dit onderwerp te noemen dat mij dierbaar is, omdat het de liefde voor de waarheid betreft. Het zit in mij, iets wat aan mijn aard vastzit, ik haat leugens in al hun vormen sinds mijn geboorte. Of het nu een grap, een fabel of een bluf wordt genoemd, het blijft de verfoeilijke leugen, omdat ze het vertrouwen van de mens beschaamt en alleen maar onaangename gevolgen van lijden en desillusie met zich meebrengt. God geeft hem de duivel als vader, dat wil zeggen een argument dat aanzet tot verafschuw, tot haat jegens hem.

Daarentegen bouwt het delen van de waarheid vertrouwen op bij degenen die haar horen. Jezus Christus gaf dit principe in Mattheüs 7:12: "**Alles wat u wilt dat de mensen u doen, doet u hun ook zo; want dit is de Wet en de Profeten.**" Niemand van Christus' uitverkorenen wil bedrogen worden, en hij kan zelf zijn naaste niet bedriegen. God bouwt de eenheid van zijn uitverkorenen op hun delen van zijn waarheid en van de hele waarheid, profaan of geestelijk. De liefde voor leugens is een criterium voor de zonen van de duivel volgens Openbaring 22:15: "**Weg met de honden, de tovenaars, de hoereerders, de moordenaars, de afgodendienaars en ieder die de leugen liefheeft en doet!**" In deze laatste uitspraak bevestigt Jezus de twee voorgaande uitspraken uit Openbaring 21:8 en 27. Deze drievoudige veroordeling van "**leugen**" is van toepassing op alle schepselen die niet door Hem als uitverkorenen zijn uitgekozen. En voor zijn uitverkorenen is deze rechtvaardige veroordeling van de "**leugen**" door God het antwoord op hun grootste wens; zijn antwoord op hun "**liefde voor al zijn geopenbaarde waarheid**."

Met welk teken kunnen we liefde identificeren? Door de aanwezigheid te waarderen en te delen met de goddelijke of menselijke geliefde. Wie van elkaar houdt, heeft geen haast of verlangen om te scheiden. God vergist zich niet, en hij identificeert zijn uitverkorenen door hetzelfde gedrag jegens hem. We verlaten hem 's avonds met spijt, om hem 's ochtends weer aan te treffen in een uitgerust lichaam. En de studie van zijn openbaringen wordt met volharding en vastberadenheid gevolgd. Voor een jong getrouwd stel zou afzondering ideaal zijn, zodat ze, ver van andere mensen, kunnen leren hun leven samen op te bouwen door op elkaar te vertrouwen. Maar in het moderne leven is het absolute tegenovergestelde van dit ideaal wijdverbreid geworden. Mensen verdringen zich in steden die even angstaanjagend zijn in hun omvang als in de verleidingen die ze hun inwoners bieden. De scheiding van zijn uitverkorenen, van de wereld en haar normen, is nog steeds te danken aan de liefde van God. Hij gaf hiervan een

duidelijk getuigenis door zijn eerste Israël naar de Arabische woestijn te leiden, waar ze volledig beschermd waren tegen de kwade invloeden van de heidense volkeren van die tijd. Het is daarom niet moeilijk te begrijpen dat God voor zijn uitverkoren christenen dezelfde scheiding wenst, zo niet fysiek, dan toch minstens mentaal en geestelijk. De uitverkorenen van vandaag weten dat *op de dag van Christus' wederkomst, "in Die nacht zal er van twee in één bed één worden meegenomen en de ander achtergelaten*, aldus Lucas 17:34. Wie van leugens houdt, zal de eeuwigheid niet delen met hen die de waarheid liefhebben die God in zijn heilige Bijbel leert; zelfs als ze getrouwd waren en elkaar trouw bleven.

Liefde is de reden waarom God vrije wezens schiep. Deze liefde staat daarom aan de basis van zijn scheppingen van vrije en onafhankelijke levende wezens, achtereenvolgens hemelse en aardse. En logischerwijs maakt haar hoogste belang haar tot maatstaf en standaard van goddelijk oordeel. God schept het vrije leven om daarin zijn uitverkorenen te selecteren, die Hij identificeert op basis van de liefde die zij voor Hem hebben. En de uitleg die ik hier zal geven, getuigt hiervan: geloof is afhankelijk van " **intelligentie** ". **Daniël 12:3 en 10 bevestigen deze onlosmakelijke band die " intelligente " en verkiezing verenigt :** " **Wie verstandig is, zal stralen als de glans van de hemel, en wie velen tot gerechtigheid brengt, zal stralen als de sterren, voor eeuwig en altijd. .../... Velen zullen gereinigd, wit gemaakt en gelouterd worden; de goddelozen zullen goddeloos handelen, en geen van de goddelozen zal het verstaan, maar de verstandigen zullen het verstaan.** Hoe tonen de uitverkorenen zich "intelligenter " dan andere mensen? Paradoxaal genoeg door hun nederige en eenvoudige houding, waardoor ze de status van schepselen die God hun geeft, kunnen accepteren. En als gevolg daarvan brengt hun intelligentie hen ertoe zich te onderwerpen aan de almachtige God die hen geschapen heeft. Dit is een natuurlijke reactie waarmee dieren zelf begiftigd zijn en die het instinct tot zelfbehoud wordt genoemd. De intelligente mens heeft net zoveel reden als dieren om zijn leven te verlengen. Bovendien wacht hem in zijn religieuze toewijding een aangename verrassing: hij zal ontdekken dat zijn schepper-God liefde en ware gerechtigheid sublimeert.

Iedereen weet dat, volgens het populaire gezegde, "liefde niet kan worden geboden; ze kan niet worden bevolen". Dit komt omdat liefhebben afhangt van onze persoonlijke aard, waarin onze wil geen rol speelt. Niemand kan uitleggen waarom we van dit of dat houden. Dit is zo waar dat een ander gezegde luidt: "Over smaken en kleuren wordt niet gesproken." En dit geldt evenzeer voor dingen als voor levende wezens, mens of dier. Dus hoe kunnen we in dit geval dit vers uit Deuteronomium 6:4-5 verklaren, waarin God verklaart: " *Hoor, Israël! JaHWéH, onze God, is één JaHWéH. U zult JaHWéH, uw God, **liefhebben met heel uw hart** , met heel uw ziel en met heel uw kracht. En deze geboden, die ik u heden gebied, zullen **in uw hart zijn** .* " En in Mattheüs 22:37 citeert Jezus op zijn beurt de woorden uit vers 4 en voegt eraan toe: " **en met heel uw verstand** ." Op deze manier getuigt hij dat een uniek goddelijk verbond, gebaseerd op deze waarden, voortduurt in het nieuwe verbond dat zijn dood zal vestigen. God is zich er echter van bewust dat liefde niet geordend kan worden. Dus waarom doet hij dit? Het antwoord is dit: onder dit aspect van gegeven orde beschrijft God het

samengestelde portret van de uitverkorenen die hij wil redden en die hij " *Israël* " noemt, die "overwinnaars met God" zijn. Hij nodigt de mens uit om aan zijn selectiecriteria te voldoen. De uitverkorenen kunnen daaraan zonder problemen voldoen; maar de rest van de mensheid niet. In feite is deze beschrijving bedoeld om kandidaten voor verlossing uit te sluiten die het niet waardig zijn, omdat ze niet voldoen aan de karaktercriteria die hij eist. Het goddelijke gebod " ***gij zult liefhebben*** " veroordeelt daarom iedereen die "niet liefheeft" wat geboden is. En door de norm voor verlossing te beschrijven, beoordeelt en veroordeelt God alles wat daar niet aan voldoet. Verzen in de Bijbel waarschuwen de mens voor de manier waarop hij God benadert. En de redenering van ware " *intelligentie* " laat ons begrijpen dat iemand die beweert God te zijn zonder Hem lief te hebben, zoals hij eist, een dubbele zonde begaat. Dit komt doordat de gepubliceerde goddelijke eis hem verbiedt te beweren God te zijn; wetende dat zijn ongehoorzame geest hem daar op een duidelijke en onweerlegbare manier onwaardig aan maakt. Gehoorzaamheid en ongehoorzaamheid zijn de twee steunpunten van Gods oordeel. Ware liefde is van nature gehoorzaam en de uitverkorenen die God en zijn Bijbelse waarheden op natuurlijke wijze liefhebben, hebben geen grote moeite om zich te conformeren aan de geopenbaarde goddelijke eisen. Evenzo is daarentegen het opstandige wezen, dat niet weet hoe God lief te hebben, volgens zijn maatstaf, ongehoorzaam aan Hem en beweert desondanks God te zijn, want zijn redding, zijn religieuze toewijding, maakt hem schuldiger dan een waarlijk ongelovige atheïstische mens. Dit vers uit Johannes 17:3 bevestigt deze analyse volledig: " *En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.* " God kennen is zijn vereiste van ware liefde kennen, die gehoorzaamt en zijn hele goddelijke wil in praktijk brengt. Dit andere vers uit 2 Timoteüs 2:19 zegt hetzelfde en voegt er een strenge waarschuwing aan toe tegen " ***wetteloosheid*** ": " *Maar het fundament van God blijft vast staan, met dit zegel: De Heer kent wie van Hem zijn; en: Al wie de naam van de Heer aanroept, laat hij zich afkeren van de wetteloosheid .* " Deze " ***wetteloosheid*** " begint al met het claimen van de verlossing door Jezus Christus, terwijl ongehoorzaamheid, die de geroepene onwaardig maakt, hem daarvan weerhoudt. En het 3e ^{gebod} bevestigt dit verbod door te zeggen in Exodus 20:7 : " ***U zult de naam van YaHWéH, uw God, niet ijdel gebruiken, want YaHWéH zal niet onschuldig laten wie zijn naam ijdel gebruikt .*** "

In zijn gelijkenis van de twee zonen bevestigt Jezus dat gehoorzame liefde de getuigenis is die hem in staat stelt zijn uitverkorenen te rechtvaardigen. We vinden dit in Matteüs 21:28-31: " *Wat denkt u? Een man had twee zonen, en hij ging naar de eerste en zei: 'Zoon, ga vandaag in mijn wijngaard werken.'*" Hij antwoordde: "Ik wil niet." Toen bekeerde hij zich en ging weg. Hij keerde zich naar de ander en zei hetzelfde. En de andere zoon antwoordde: "Ik wil wel, heer." Maar hij ging niet. Wie van de twee deed de wil van de vader? Zij antwoordden: "De eerste." En Jezus zei tegen hen: "Voorwaar, Ik zeg u: de tollenaars en de hoeren zullen u voorgaan in het Koninkrijk van God." De Joden tot wie Jezus spreekt, geven Jezus het juiste antwoord. Daarmee getuigen ze van hun geestelijke gezondheid en daarom vreselijk schuldig, omdat ze zich gedragen als

on gehoorzame zonen die tegen God zeggen: " *Ik wil U dienen*", maar dat niet doen. Deze twee zonen symboliseerden aanvankelijk Gods dienaren van de twee verbonden. De eerste zoon was het beeld van de heidenen die buiten de dienst van God bleven, maar toen het moment van hun bekering was aangebroken, toonden ze zich buitengewoon ijverig voor zijn werk, dat ze door Jezus Christus zouden binnengaan. De tweede zoon duidde het Joodse Israël aan, aan wie Jezus zich presenteerde om Gods reddingsplan te voltooien. Door aan te kondigen dat deze zoon zei: " *Ik wil, Heer*", maar dat hij niet ging, profeteerde Jezus de weigering van het Joodse volk om hem te erkennen als de door God gezonden Messias. Daarom wordt zijn oordeel als volgt uitgedrukt: " *Voorwaar, Ik zeg u: de tollenaars en de hoeren zullen u voorgaan in het Koninkrijk van God.* " Maar deze gelijkenis wordt opnieuw vervuld in het nieuwe verbond en de twee zonen worden daar opnieuw vertegenwoordigd, ditmaal in het christelijk geloof. Tussen de geroepen en de gevallen is het nog steeds de heiliging, dat wil zeggen concrete gehoorzaamheid die in praktijk wordt gebracht, die het verschil maakt en de verkiezing in goddelijke selectie rechtvaardigt.

Wanneer een van zijn schepselen beweert zijn dienaar te zijn, kent God zijn werken en de vorm die zijn geloof aanneemt. De uitverkorene gehoorzaamt en verheerlijkt hem, maar hoe zit het met degene die hem ongehoorzaam is? Zijn aanspraak op verlossing neemt de vorm aan van " **arrogantie** " die God uiteindelijk bestraft met de dood, en vooral met de " **tweede dood** ".

Om Gods denkwijze volledig te begrijpen, beginnen we met zijn reddingsplan. In Openbaring 17:8 zien we dat God de namen kent van al zijn uitverkorenen die door het bloed van Jezus Christus zijn verlost gedurende de 6000 jaar die voor dit selectieproces zijn gereserveerd. Het is daarom voor de rest, die de ongelovigen, de ongelovigen en de rebellen betreft, dat hij een evolutionair ontwikkelingsprogramma organiseert. Want het goddelijke creationistische plan heeft twee hoofddoelen: het eerste bestaat uit het selecteren van zijn eeuwige uitverkorenen, en het tweede betreft het oordeel en de definitieve vernietiging van de niet-uitverkorenen. Gods oordeel biedt altijd slechts deze twee absoluut tegengestelde keuzes: " **leven en goed; dood en kwaad** ". We moeten ons dit realiseren, maar het " *beeld van God* " werd pas vóór de erfzonde in Adam gevonden. Nadat deze zonde was begaan, verloor hij dit " *beeld van God* ", dat in hem werd vervangen door dat van de duivel, aan wie hij de voorkeur gaf te gehoorzamen. Dit " *beeld van God* " werd in een mens alleen gevonden in Christus, de engel Michaël, vleesgeworden in Jezus. Door te eten van de vrucht van de " *boom van de kennis van goed en kwaad* ", symbool van de duivel in opstand, was Adam op zijn beurt, na Satan, een " *boom van de kennis van goed en kwaad* " geworden die alleen zijn verschrikkelijke erfenis van dood en vloek aan zijn nageslacht kon doorgeven. Na hem kon verzoening met God alleen worden verkregen door het verlossingswerk, gebaseerd op Jezus Christus en zijn vrijwillige zoenoffer. En tot aan zijn komst op aarde gingen dierenoffers hem al voor en symboliseerden ze hem vanaf Adam. En het is in deze reddende bediening dat Jezus, in Christus, getuigt van de immense liefde van God voor zijn uitverkorenen, die Hij komt redden door in hun plaats voor hun zonden te boeten.

De liefde van God die zo wordt getoond, is van zo'n omvang dat alleen Zijn uitverkorenen de waarde ervan kunnen inschatten en waarderen. Het is inderdaad schandalig om te zien hoe de liefde van God wordt uitgebuit en opgeëist door schepselen, die zich er volkomen onwaardig voor tonen door de verlossing te reduceren tot een louter religieus etiket. Degenen die deze dingen leren, lijken meer op de Romeinen, die koelbloedig spijkers in de polsen en voeten van de gekruisigden sloegen, dan op de nederige apostelen van Jezus Christus, die zij echter als rechtmatige historische erfgenamen claimen. Zij weten niet dat zij geoordeeld worden door de God van de Waarheid, de Heilige Geest voor wie niets verborgen is of verborgen kan blijven. Voor Zijn uitverkorenen bestaat er geen twijfel over dat deze volmaakte, heilige en rechtvaardige God deze onwaardige wezens heeft geoordeeld en veroordeeld; Zijn profetische Openbaringen getuigen hiervan. Maar de uitvoering van Zijn vonnis vindt pas plaats op het moment dat Hij daartoe besluit. Bovendien moet de monotheïstische christelijke godsdienst, in afwachting van dit moment, haar "verwarde" aspect bewaren, waardoor ze de erfgenaam is van de bewoners van de toren van "Babel".

Voordat onze hemelse Vader zijn liefde op het sublieme niveau openbaarde, moest hij zijn volk, het vleselijke nationale Israël, voorbereiden. We kunnen inderdaad niet anders dan de enorme verandering waarnemen die zichtbaar is tussen de manier waarop God over het algemeen werd gezien en beoordeeld door de mannen van het oude verbond en die van het nieuwe. Gods opvattingen worden in absolute termen tegengesproken. Net zoals in het oude verbond de herinnering aan de angstaanjagende God die sprak vanaf de top van de berg Sinaï bewaard bleef, gelooft de menigte valse gelovigen in het nieuwe verbond niet langer dat God in staat is te straffen, te doden en, erger nog, uit te roeien. En dit resultaat is te danken aan de visie die gegeven wordt aan de gekruisigde Christus, zwak en broederlijk. Het was daarom noodzakelijk dat God, tussen zijn twee verbonden, een boodschap voorbereidde die zijn uitverkorenen in staat zou stellen de reden te begrijpen voor deze enorme verandering die het nieuwe verbond teweeg zou brengen, zodat zij deze konden aanvaarden en zich eraan konden conformeren. Deze boodschap is de boodschap die God onderwijst door het getuigenis van Job, zijn "*getrouwe en onberispelijke dienaar*".

Wat dachten de Joden van het oude verbond eigenlijk over zonde en goddelijke straf? De drie vrienden die Job ontmoet tijdens zijn pijnlijke getuigenis zijn het hier allemaal over eens: als Job door God geslagen wordt, komt dat doordat hij tegen God gezondigd heeft. En deze gedachte werd aangehangen door de overgrote meerderheid van de Joden, en ze is gerechtvaardigd omdat de geschriften van Mozes nergens leren dat onschuldigen door God gestraft moeten worden; tenminste niet in de artikelen van zijn wetten, want zonder dat de Joden het duidelijk begrepen of opgemerkt hadden, leerden de rituelen van de offers van onschuldige dieren al de gedachte dat een onschuldig slachtoffer de zondige mens kon vervangen, om zijn zonden in zijn plaats te dragen en te verzoenen. En zo, aan het andere uiterste, in het nieuwe verbond, kwam het valse christendom ertoe de gedachte te veroordelen dat God de zonde straft. De waarheid lag natuurlijk ergens tussen deze twee uiterst tegengestelde gedachten in. En God gebruikt Jobs ervaring door de hemel voor ons te openen, omdat Hij ons een dialoog laat

ontdekken die Hij voert met Satan, zijn vijand. In dit getuigenis bevestigt God, voordat Hij hem slaat, Zijn oordeel over Job, die Hij als "*trouw en oprecht*" beschouwt. En Hij laat ons ontdekken waarom een onschuldig wezen zoals hij door God wordt geslagen. Job van zijn kant is zich totaal niet bewust van deze uitdaging die Satan tegen God opzet en waarin hij, voor Christus, net als de "twee bokken" van de "Grote Verzoendag", tot zonde wordt gemaakt, dat wil zeggen, als een zondaar wordt behandeld. Het doel van deze les is om zijn uitverkorenen te laten begrijpen waarom Christus in het jaar 30 n.Chr. stierf, gekruisigd op woensdag 3 april, de vooravond van de sabbat van Pesach. Want op zijn beurt zal Christus, volmaakt en onschuldig, sterven om te verzoenen voor de zonden van zijn uitverkorenen. En na Hem zullen ook zijn apostelen en discipelen sterven, gedood hoewel onschuldig. Maar helaas vervalt de menselijke natuur altijd in overdaad, en het perverse gevolg van deze getuigenissen uit de Bijbel en de geschiedenis is dat het algemene christelijke denken van onze tijd beschouwt dat het sterven voor iemands geloof een bewijs is van de authenticiteit van dat geloof. En niets is onjuister dan deze redenering. Sterker nog, de dood en de aanvaarding ervan bewijzen absoluut niets in onze tijd. Het bewees het ware geloof in tijden van vervolging, maar sinds de vestiging van de godsdienstvrede na 1800 en 1844 wordt het ware geloof gedemonstreerd door de liefde voor de waarheid die in de Heilige Bijbel wordt geleerd, en met name, sinds 1843, door de liefde voor de waarheden die vervat zijn in de profetieën van deze Heilige Bijbel. De overgang van de wet naar het geloof was ook de overgang van de "harde" God naar de "liefdevolle" God. De waarheid was echter nog steeds anders, omdat deze hardheid van God in het Oude Verbond al gepaard ging met talrijke bewijzen van zijn liefde. Maar om deze "hardheid" die aan God wordt toegeschreven te begrijpen, moeten we begrijpen hoe en aan wie God dit soort denken toeschrijft. In zijn gelijkenis schrijft Jezus deze onrechtvaardige kijk op God toe aan de ontrouwe dienaar die Hij verwerpt en veroordeelt. En deze openbaring schrijft dit goddeloze oordeel, dat God als "hardheid" beschouwt, toe aan de opstandige Joden van het Oude Verbond, maar ook na hen, aan de valse, opstandige christenen van het nieuwe.

In werkelijkheid is God altijd dezelfde God van liefde gebleven, maar Hij moest zijn uitverkorenen trainen door middel van twee opeenvolgende lessen, gebaseerd op de noodzaak om volmaakte gerechtigheid te respecteren. In het oude verbond leerden de uitverkorenen de normen van de goddelijke wetten, dat wil zeggen de norm van vereiste gehoorzaamheid. In het nieuwe verbond zagen de uitverkorenen God, in Zijn plaats, de prijs betalen die Zijn volmaakte gerechtigheid eiste. Hij offerde Zijn leven in Christus om de zonden van Zijn uitverkorenen te verlossen, om hen wettelijk te kunnen redden door hen te reinigen, zodat zij in een staat van waardigheid zouden zijn om Zijn eeuwigheid te delen.

Deze studie laat ons zien dat het boek Job niet alleen het verhaal is van een ervaring van sublieme trouw, maar ook een geopenbaarde profetische les. Het is namelijk van groot belang een openbaring te presenteren die getuigt dat God het toekomstige gedrag van de Joden, die gelijktijdig met Christus leven, aankondigt. Bovendien onthult het de aard van de voornaamste fout die de natie collectief zal

begaan door zich te richten op het vooroordeel, namelijk dat straf uitsluitend wordt veroorzaakt door de zonde van degene die gestraft wordt. En het belang van deze openbaring is zeer groot voor onze tijd, waarin diezelfde vooroordelen massa's valse christenen en valse religies misleiden. Maar moeten we ons hierover verbazen? Genesis **profeteert slechts** gedurende de zeven scheppingsdagen; alle geschapen elementen zijn evenzoveel **profetische symbolen** van het verlossingsproject en de aardse gevolgen daarvan. Bovendien geeft God, door de Bijbel en de geschriften over de twee verbonden te symboliseren, hen de titel van zijn " **twee getuigen** " in Openbaring 11:3 en in vers 10 van dit hoofdstuk 11 lezen we: " *En zij die op de aarde wonen, zullen zich over hen verheugen en zich verheugen, en zullen elkaar geschenken zenden, omdat deze twee profeten hen die op de aarde wonen, gekweld hebben .* " De " **twee getuigen** " zijn daarom voor God, zijn " **twee profeten** ". En dan kunnen we begrijpen dat alles wat tijdens de twee verbonden in deze Bijbel geschreven staat, een **profetisch doel heeft** . En dat al dit onderwijs als draden van liefde is die het kleed van gerechtigheid weven dat nodig is voor de uitverkoren status van zijn verlost geroepen.

Aan het einde van het verslag van Jobs ervaring openbaart God zijn oordeel over het gedrag van de vier beschreven personen. Hij veroordeelt de drie vrienden en rechtvaardigt Job. Op de dag van de opgestane Christus zal God het Joodse volk en zijn drie herders veroordelen: de burgerlijke macht, de geestelijkheid en de valse profeten, en Hij zal daarentegen de bediening van Jezus en het geloof van zijn apostelen rechtvaardigen. Hun verdriet zal omslaan in opperste vreugde, en twijfel zal worden weggevaagd en vervangen door zekerheid. Zo ontvangen Job, Christus en zijn uitverkorenen, op dezelfde manier en om dezelfde redenen, in hun tijd, de beloning van ware en authentieke trouw. En we hebben vanaf het begin van de studie van dit thema van ware liefde gezien dat het einde van het door God uitgevoerde verlossingsprogramma beter is dan het begin, omdat het kamp van het licht in dit einde zijn beloning ontvangt; het einde dat liefde rechtvaardigt, voor God en voor zijn schepselen.

In deze les uit het boek Job moeten we één belangrijk punt opmerken. Job en zijn drie vrienden willen de grote Schepper God eren en de redenen daarvoor in herinnering roepen. Dit geldt ook voor de verschillende christelijke of monotheïstische religies van vandaag. God veroordeelt echter de drie vrienden en rechtvaardigt Job. Het verschil in Gods oordeel is daarom gebaseerd op de verschillende aard van de vier mannen. Met een visie op God als een strenge God profeteren de drie vrienden, idealiter, tot de ongelovige Joden die verwachtten dat Christus openlijk de strijd zou aangaan met de Romeinen van zijn tijd. Zij konden daarom niet begrijpen dat Jezus uitsluitend naar de aarde kwam voor de geestelijke strijd, omdat hij alleen kwam om de goddelijke genade te brengen die hij door zijn verzoenende dood had verkregen. De vleselijk religieuze mensen van onze tijd zijn ook niet in staat om prioriteit te geven aan strikt spirituele waarden. De Jobs van onze tijd daarentegen blijken hiertoe wel in staat, en God zegent hen door hen steeds meer licht te geven, zodat de Bijbel de hoed wordt van de goddelijke magiër die de uitleg onthult van lessen die duizenden jaren lang verkeerd begrepen en verkeerd geïnterpreteerd zijn.

Deze rol van Job, die profeteert over Jezus Christus, doet mij begrijpen waarom God in Ezechiël 14, als voorbeelden van zijn uitverkorenen, deze drie namen aanhaalt: " **Noach, Daniël en Job** ". Ze zijn allemaal " **profeten** " voor God en dragen een aspect van Christus in zich, en hun drie namen **profeteren drie opeenvolgende** aspecten van zijn werk: " **Noach** " is de typische uitverkorene van de **verlosten** die **profeteert** tot de mensen van vóór de zondvloed; " **Daniël** " is de typische uitverkorene van de **verlosten** die **profeteert** over de twee verbonden; en " **Job** " is de typische uitverkorene van de **verlosten** die het zoenoffer van Jezus Christus **profeteert** . Zijn ervaring bereidt het begrip voor van de woorden in Jesaja 53:3-9: " *Hij was veracht en verlaten door de mensen, een man van smarten en vertrouwd met ziekte; en als iemand voor wie men zijn gelaat verbergt, hebben wij hem veracht, hebben wij hem niet geacht.*" *Toch heeft hij onze ziekten op zich genomen en onze smarten gedragen; toch hielden wij hem voor een geplaagde, door God geslagen en verdrukt. Toch werd hij om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de tuchtiging die ons vrede aanbracht, was op hem, en door zijn striemen zijn wij genezen. Wij dwaalden allen af als schapen, ieder wendend naar zijn eigen weg; en de HEERE heeft de ongerechtigheid van ons allen op hem gelegd. Hij werd onderdrukt en verdrukt, maar hij deed zijn mond niet open; als een lam dat ter slachting wordt geleid, en als een schaap dat stom is voor zijn scheerders, deed hij zijn mond niet open. Hij werd weggenomen van angst en van oordeel; en wie van zijn generatie heeft geloofd dat hij werd afgesneden uit het land der levenden en geslagen om de overtreding van mijn volk? Ze maakten zijn graf bij de goddelozen, zijn graf bij de rijken, hoewel hij geen geweld had gedaan en er geen bedrog in zijn mond was. »*

De wijze koning Salomo, bekend als de Prediker, zei in zijn gelijknamige boek: " *Niets is nieuw onder de zon; wat is, is geweest .*" Geïnspireerd door God sprak Salomo niet over technische innovaties die pas sinds het midden van de 19e eeuw waren verschenen . Hij maakte deze opmerkingen over het gedrag van engelachtige en menselijke wezens. Want hun mentale houding is constant, ongeacht het tijdperk. En God ziet hen dezelfde zonden herhalen die door opstandige geesten zijn begaan die vergelijkbaar zijn met elkaar. En onder de menigten vindt hij zijn uitverkorenen, weinig in aantal, maar alleen zij rechtvaardigen zijn heilsplan. Want juist om hen te selecteren toont hij een waarlijk goddelijk geduld jegens wezens wier daden hem nooit ophouden te irriteren. En in zijn goddelijke wijsheid organiseerde hij zijn selectieve project door de mensheid het getuigenis te bieden van een unieke aardse ervaring, die bestemd is om aan alle mensen bekend te zijn. God gaf zichzelf op aarde een volk dat hij goddelijk onderwees en leidde, in zijn goddelijke kracht en maatstaf. Dit feit is op zichzelf al een wonder, want geen enkel ander volk in de geschiedenis van de aarde heeft dit voorrecht gekend.

Hij gaf dit volk de naam " **Israël** ", die Hij al aan de aartsvader Jakob had gegeven nadat deze 's nachts met hem had geworsteld. Nadat Jakob zich lange tijd tegen deze strijd had verzet, maakte God een einde aan de strijd door hem op zijn heup te slaan. Jakob ontdekte dat hij met God worstelde en vroeg God hem te zegenen. God sprak daarop zijn zegen uit en gaf hem de naam " **Israël** ", wat betekent: overwinnaar met God. Deze naam heeft dus in de eerste plaats

betrekking op Jakob zelf, maar in een profetische symbolische hoedanigheid zal deze naam ook, geestelijk, de bijeenkomst van de uitverkorenen aanduiden tot de wederkomst van Jezus Christus, in het voorjaar van 2030.

Het volk dat uit de Egyptische slavernij komt, ontvangt ook deze naam. Maar het zijn niet alleen de uitverkorenen die uit dit land komen, want de werkelijk uitverkorenen zijn zeer zeldzaam in deze door God bevrijde menigte. Deze bevolkingsgroep, die vleselijk afstamt van Abraham, is net als de andere mensen die verspreid zijn over alle bewoonde landen. Ze zijn noch beter noch slechter, en zo vormen ze, samengebracht, een voorbeeld van alle normen van het menselijk karakter en de menselijke natuur, met al hun kwaliteiten en gebreken. En deze precisie is belangrijk om het ongelovige en opstandige gedrag te begrijpen dat dit volk zal vertonen gedurende de 1500 jaar van zijn voorbije verbond met God. Israël had de intellectuele kennis van goddelijke leringen, maar het had ook de opstandige aard van de andere volkeren op aarde. Daarom vormen de 1500 jaar van zijn ervaring en zijn gedrag jegens God een referentiemodel voor alle volkeren op aarde. Maar dit model is dat van de fouten en zonden die voortdurend door zijn geschiedenis heen zijn begaan. En in het Bijbelverslag van zijn ervaringen vinden we af en toe echt uitverkorenen, door God uitgekozen. Zij onderscheiden zich van de rest van de mensen door hun voorbeeldige trouw.

Wanneer Salomo verklaart: "**Niets is nieuw onder de zon**", verwijst hij naar de fouten die Israël heeft begaan; fouten die de mens tijdens het nieuwe verbond zal reproduceren. De zondaars van onze tijd hebben niets uitgevonden. De zondaars van Sodom en Gomorra en die van het Joodse volk gingen hen voor. Daarom blijft het vleselijke Israël het referentiemodel voor de opstandige houding die God veroordeelt tot het punt van vernietiging, in het jaar 70 n.Chr. door de Romeinse troepen tegen wie ze voortdurend in opstand kwamen, nadat ze zich rechtstreeks tegen God, die verborgen was in de mens Jezus Christus, hadden verzet.

Na deze Joodse ervaring kunnen mensen overal ter wereld, die de Bijbel lezen en er kennis van nemen, het karakter van de onzichtbare levende God kennen en ontdekken. Het verdient daarom de naam "*twee getuigen*" of "*twee profeten*" die de Geest eraan geeft in Openbaring 11:3 en 10, omdat het de rol ervan is om te getuigen en de toekomst voor God te profeteren, aangezien de fouten uit het verleden onvermijdelijk zullen worden vernieuwd door alle mensen met een opstandige en ondankbare aard. Maar gelukkig voor de uitverkorenen getuigen de verhalen in de Bijbel ook voortdurend van de geduldige liefde van God. Want Hij maakt het onderscheid tussen zijn dienaren. Hij zegent de gelovigen en overspoelt hen met zijn licht, en stort degenen die zijn macht, zijn glorie, zijn geopenbaarde en uitgesproken wil en zijn allerheiligste profetische openbaringen onderschatten en daarom verachten, in de duisternis van onwetendheid en onbegrip.

Door dit Joodse model als referentie voor alle tijden te hanteren, wetende dat "**God niet verandert**", zoals hij stelt in Mal. 3:6, is ieder mens in staat te weten hoe God hem beoordeelt. De grote Schepper God kan hem dus selecteren, als Hij hem waardig acht, of hem juist een tegenstrijdig, rebels pad laten volgen dat hem naar de uiteindelijke, definitieve vernietiging leidt. En zo kan Hij, door

hun daden te observeren, hen in twee absoluut tegengestelde kampen verdelen. Hij plaatst aan zijn rechterhand, aan de kant van zijn zegen, degenen die hij als "**intelligent**" beschouwt, en aan zijn linkerhand, aan de kant van de vloek, degenen die hij als "**slecht**" beschouwt. Dit onderwerp verdient het om benadrukt te worden, want het tegenovergestelde van "**de intelligenten**" is **de onwetenden of de dommen. Maar God kiest ervoor om " de goddelozen "** tegenover hem te stellen, wat hem in staat stelt om tegelijkertijd twee soorten tegenstellingen te onthullen die voor hem van groot belang zijn. Door deductie begrijpen we dat de twee kampen de goeden tegenover de "**slechteriken**" stellen – dat wil zeggen, de goeden tegenover de slechteriken, en de "**intelligente**" tegenover de dom onwetenden. En als God de "**slechteriken**" veroordeelt, komt dat doordat hun slechtheid in de eerste plaats tegen hem wordt gebruikt.

God is liefde, volledige en volmaakte liefde. Daarom moet iemand die zulke liefde wil afwijzen, werkelijk "**slecht**", ondankbaar en ongevoelig zijn. Deze karakternorm is duidelijk niet geschikt om een relatie met Hem te onderhouden. Maar wat gaat er, als we er beter over nadenken, om in de gedachten van zulke mensen? Een vreselijk verlangen naar onafhankelijkheid en volledige vrijheid. Ongelovigen zeggen ons vaak: "Ik zou graag geloven, maar ik heb het geloof niet." Ze vergissen zich in geloof en geloven dat het een geschenk is dat uit de hemel valt. Geloof is een demonstratie van ware "**intelligentie**" die rekening houdt met alle feiten van een probleem en het vereiste gedrag aanneemt. God geeft geen geloof, omdat Hij het van mensen vraagt, en het geloof dat Hij onder hen vindt en aanvaardt, wordt door Hem gevoed en daardoor vergroot. Degenen die beweren dat ze niet kunnen geloven, verlammen zichzelf door de angst om een deel of al hun onschendbare vrijheid te verliezen. Diep van binnen weten ze dat het naderen tot de God die alles controleert, alles leidt en alles beoordeelt, noodzakelijkerwijs betekent dat ze hun vrijheid moeten opgeven en verliezen. Dus verschuilen ze zich achter het valse voorwendsel: "Ik kan niet geloven." Maar wat vraagt God hen te geloven? Niets anders dan het historische getuigenis dat door mensen is opgeschreven in de 1600 jaar sinds de Heilige Bijbel werd geschreven. In het seculiere leven zijn er veel ondersteuning en verwijzingen naar de verhalen in de Bijbel. Onze kalender beweert te zijn gebaseerd op de geboorte van Jezus Christus, en de zevendaagse week die ons bestaan markeert, vindt zijn oorsprong in de zeven dagen van de oorspronkelijke goddelijke schepping. De data van gebeurtenissen die door historici uit de christelijke jaartelling zijn opgetekend, zijn allemaal gebaseerd op deze christelijke kalender. Het is daarom niet moeilijker te geloven in het historische bestaan van de figuur Jezus Christus dan in dat van Vercingetorix, Julius Caesar of Karel de Grote. Het vermogen om te geloven staat daarom niet ter discussie en blijft slechts een voorwendsel om de weigering te rechtvaardigen om zich aan God te onderwerpen. En vanaf dat moment, omdat ze zijn liefde, verheerlijkt in Jezus Christus, verachten en afwijzen, noemt God hen terecht "**slecht**".

En om te begrijpen dat, in tegenstelling tot de uitverkorenen die God "**intelligent**" noemt, hun gedrag en keuzes dom en zinloos zijn, deze "**slechteriken**" een ellendig einde tegemoet gaan dat hun domheid duidelijk onthult en bevestigt. In de tijd van Noach, waarin de demonstratie plaatsvond, leidde de

weigering om Gods wil te gehoorzamen ertoe dat de opstandige menigten samen met alle dieren onder het water van de zondvloed verdronken. Maar tegelijkertijd overleefden de " **intelligente** " Noach en zijn gezin in de ark die op Gods bevel was voorbereid en gebouwd. Dit voorbeeld toont de mensheid de consequentie die hun geestelijke positie te allen tijde zal hebben, tot het einde der tijden, gemarkeerd in het voorjaar van 2030, door de zichtbare hemelse en glorieuze wederkomst van onze goddelijke Redder en Heer Jezus Christus.

De verborgen onuitgesproken Bijbellessen

Deze onuitgesproken lessen zijn subtiel en uiterst waardevol voor een goed gebruik van de Bijbel. Sterker nog, ze werden niet duidelijk geformuleerd, maar slechts gesuggereerd door de leringen van Jezus Christus.

We weten dat de Bijbel ons wordt gepresenteerd op basis van " **twee getuigen** " of "twee opeenvolgende getuigenissen", die de mensheid ten onrechte "twee testamenten" noemt, omdat degene die "getuigt" voortdurend in leven bleef. Want als het fysieke lichaam van Jezus kon sterven en weer opstaan, was de Geest van God die in hem vleesgeworden was, van nature onsterfelijk. Daarom zijn voor God de " **twee getuigen** " de grondleggers van de twee verbonden; voor de eerste Mozes, die de kennis van de goddelijke wet ontvangt, en voor de tweede Jezus Christus, die komt om de vergeving van zonden te bekrachtigen.

In feite werd deze verdeling door Jezus voorspeld in zijn gelijkenis van de "wijngaardeniers". Tijdens de bediening van het oude verbond zond God, de Heer van de wijngaard, zijn dienaren, zijn profeten, naar de wijngaardeniers van de Joodse natie. Ze werden allemaal vervolgd en slecht ontvangen door de wijngaardeniers. Toen de heer van de wijngaard dit zag, besloot hij zijn eigen zoon te sturen, en zijn getuigenis werd behandeld als dat van de vorige dienaren. Hier is in werkelijkheid de overgang van het oude verbond naar het nieuwe; dat wil zeggen, ten tijde van Christus' dood. De heer van de wijngaard nam het beheer van zijn wijngaard over van de wijngaardeniers van het Joodse volk en gaf het aan de nieuwe, bekeerde heidense wijngaardeniers.

Deze gelijkenis helpt ons beter te begrijpen hoe het verlossingsproject tot stand komt en georganiseerd wordt. Want op pedagogisch niveau zijn de lessen die we hieruit kunnen leren van cruciaal belang.

De eerste van deze lessen is het ter discussie stellen van de Bijbelse scheiding tussen de twee verbonden. Hoewel het waar is dat de evangeliën de ervaring van Jezus Christus beschrijven, van zijn geboorte tot zijn opstanding, is het ook waar dat de tijd tussen zijn geboorte en zijn dood wordt vervuld volgens de normen van het oude verbond. In werkelijkheid houdt het oude verbond pas op met de dood van onze Heiland Jezus Christus. De tijd van het oude verbond beslaat dus bijna de gehele periode van het evangelieverhaal. En dit is het vermelden waard, omdat de gegeven les ons eraan herinnert dat de norm voor verlossing Joods is. De dienaren en de door God gezonden zoon waren Joden van het oude verbond. En Jezus zorgt er gedurende zijn hele bediening voor dat zijn

apostelen en discipelen de wetten van het oude verbond respecteren, eren en ervoor zorgen dat ze die ook respecteren. In spirituele zin zijn de evangeliën daarom verbonden met het oude verbond. Dit bevestigt de les die in het hoofdstuk "Ware liefde" wordt gepresenteerd. Het model van de geredde mens is dat van de bekeerde Jood, achtereenvolgens voorbereid door Johannes de Doper en door Jezus Christus.

Johannes de Doper vestigt de aandacht van zijn tijdgenoten op de noodzaak om een einde te maken aan de praktijk van zonde. Volgens Matteüs 3:2 en 8 is zijn boodschap: "**Bekeer u! Want het koninkrijk der hemelen is nabijgekomen... Draag daarom vrucht!**" Hij stelt de doopceremonie in, waarin de gedoopte getuigt van zijn keuze en besluit om "**de vrucht van de bekering**" te dragen. Na hem, volgens Matteüs 4:17, treedt Jezus, de "zoon" uit de gelijkenis, in zijn "getuigenis". Hij zegt op zijn beurt: "**Bekeer u! Want het koninkrijk der hemelen is nabijgekomen** ." Op het eerste gezicht gedraagt Jezus zich als een discipel van Johannes, aangezien hij zijn boodschap woord voor woord herhaalt. Johannes had echter over Jezus getuigd dat hij "*niet waardig was zijn schoenen los te maken*"; dit vanwege de verborgen goddelijkheid van Jezus Christus; maar ook, helaas voor hem, omdat Johannes zijn gebrek aan geloof zou bewijzen door hem vanuit zijn gevangenis te vragen, volgens Mat. 11:3: "**Bent u degene die komen moet, of moeten we een ander verwachten?**" Dit is de vraag die hem doodt en doodt. In Mat. 11:11 besluit Jezus met de volgende verklaring over hem: "*Voorwaar, Ik zeg u: onder hen die uit vrouwen geboren zijn, is er niemand opgestaan die groter is dan Johannes de Doper. Maar wie de minste is in het koninkrijk der hemelen, is groter dan hij.*" Ik geloof dat ik kan zeggen dat niemand deze vreselijke veroordeling van Johannes de Doper door Jezus Christus zelf heeft opgemerkt. En deze zin laat ons begrijpen waarom Johannes de Doper onthoofd sterft op verzoek van Salome, de dochter van de overspelige vrouw van koning Herodias. God vergeeft Johannes zijn gebrek aan geloof niet, want hij is onvergeeflijk, aangezien hij zelf Gods woorden uit de hemel heeft gehoord, geciteerd in Mat. 3:16-17: "*Toen Jezus gedoopt was, kwam Hij meteen uit het water omhoog. En zie, de hemelen gingen open en Hij zag de Geest van God als een duif neerdalen en op Zich komen. En zie, een stem uit de hemel zei: ' **Dit is mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb** . '*" Volgens Mattheüs 17:5 horen Petrus, Jakobus en Johannes op hun beurt op de berg van de gedaanteverandering dezelfde woorden: "*Terwijl Hij nog sprak, overschaduwde een stralende wolk hen. En zie, een stem uit de wolk zei: ' **Dit is mijn geliefde Zoon, in Wie Ik Mijn welbehagen heb** ; luister naar Hem! '*"

Gods terechte strengheid wordt toegepast op Johannes de Doper, juist vanwege de enorme verantwoordelijkheid die zijn bediening als profeet hem oplegt. Belast met de taak een volk voor te bereiden op het geloof, miste hij zelf dat onmisbare geloof, waarover Hebr. 11:6 verklaart: "Zonder geloof is het echter **onmogelijk God te behagen** . Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij bestaat en dat Hij beloont wie Hem ijverig zoeken ."

Geloven is niet zomaar geloven dat God bestaat. Wat God geloof noemt, is een logisch en consistent, algemeen gedrag van zijn dienaren. Wie gelooft dat God bestaat en dat Hij "*een beloner is van wie Hem ijverig zoeken*", vermijdt

Hem te onteren en doet er integendeel alles aan Hem te verheerlijken en te behagen. Net als veel mensen vóór en na hem was Johannes de Doper te oppervlakkig en stelde hij zijn vertrouwen niet op God en zijn wonderbaarlijke getuigenis. Zijn gebrekkige persoonlijke getuigenis was des te ernstiger omdat zijn missie juist was het Joodse volk voor te bereiden op de overgang van de bediening van de wet naar die van het geloof. Maar deze twee dingen worden ten onrechte tegenover elkaar gesteld. Want geloof in Christus zorgt er niet voor dat iemand zijn gehoorzaamheid jegens God opgeeft. Integendeel, het versterkt die door er een motivatie van liefde aan te geven.

De schijnbare tegenstelling die Paulus in zijn geschriften benadrukt tussen "de wet en het geloof" of "genade", wordt verkeerd begrepen. Paulus beschouwt de Joodse religie onder de wet, zonder Jezus Christus, dat wil zeggen de religieuze norm die uitsluitend gebaseerd is op de verlossing van zonden verkregen door dierenoffers. Volgens Daniël 9:27 stelt Jezus, "*midden in de week*" van de jaren van zijn bediening en "*midden in de week*" van Pasen, met zijn dood op 3 april 30, het begin in van het nieuwe verbond, ditmaal gebaseerd op het offer van zijn eigen bloed. Zijn vrijwillige verzoeningsoffer maakt een einde aan de rituelen van "*offers en offergaven*" van dieren, zoals gespecificeerd in het begin van het vers van Dan. 9:27: "*Hij zal een sterk verbond sluiten met velen, één week lang, en halverwege de week zal Hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden; ...* » Door "*het slachtoffer en het offer*" in het enkelvoud aan te halen, duidt God in het bijzonder op "*het slachtoffer en het offer*", wat de goddelijke wet "*het eeuwige offer*" noemt, dat voortdurend 's ochtends en 's avonds werd gebracht in het oude verbond; dat Jezus vervangt door zijn voortdurende voorspraak en dat Hij bevestigt door te zeggen in Mat. 28:18-20: "*Jezus kwam naar hen toe en sprak aldus tot hen: Mij is gegeven alle macht in de hemel en op de aarde. Gaat dan heen en maakt alle volken tot mijn leerlingen, hen dopend in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, en hun lerend alles te onderhouden wat Ik u geboden heb. En zie, Ik ben met jullie al de dagen, tot aan de voleinding van de wereld.*"

De instelling van het nieuwe verbond bracht dus daadwerkelijk veranderingen teweeg in de Joodse religie. Maar deze veranderingen zijn slechts die welke door de dood van Christus werden opgelegd, dat wil zeggen veranderingen die uitsluitend betrekking hadden op de rituelen van dierenoffers en jaarlijkse religieuze feesten, waarvan de profetische rol ophoudt omdat hun vervulling plaatsvindt in de incarnatie en verzoenende dood van Jezus Christus.

Alleen al de verschijning van de Bijbel leert ons een les. De teksten van het Oude Verbond zijn veel belangrijker dan die van het Nieuwe. De reden hiervoor is dat die van het Oude Verbond de religieuze norm van de ware God onderwijzen. Door middel van deze leringen bouwt en traint God zijn dienaren, zodat ze Hem gehoorzamen en de aard van zijn heiligheid dragen. Na deze voorbereiding van zijn dienaren komt God in Jezus Christus om een voor Hem pijnlijke, onmisbare en onvermijdelijke formaliteit te volbrengen: om zijn uitverkorenen **wettelijk te redden** uit de hele menselijke geschiedenis. En pas op het uur van zijn opstanding zet Jezus zijn Kerk van de verlostten in actie. Deze wordt gevestigd op basis van zijn "**twalf apostelen**" tot het einde der tijden,

maar profetisch gezien slechts tot 1843; de datum waarop de geheiligde uitverkorenen het aspect van " **twalf stammen** " als symbool nemen, volgens Openbaring 7.

De overgang van wet naar geloof is ook die van openheid voor heidenen die zich bekeren tot de religie van Christus. Maar de overgang vindt plaats door een overlapping van de tijd die aan het Joodse volk is gegeven en die van openheid voor heidenen. Daniëls profetie sluit de jaarweek van Jezus Christus' bediening af in de herfst van het jaar 34. Op dit moment geeft God twee tekenen: de dood van de diaken Stefanus en Pinksteren. Stefanus' dood sluit de genade van het Joodse volk af. En Pinksteren bevestigt het geestelijke gezag van de apostelen van Jezus Christus. Pas na deze twee tekenen brengt God bekeerde heidenen in zijn christelijke Kerk. En daar ontvangen ze de doop en de leer van de " **wet van Mozes** ", volgens Handelingen 15:19-21: " *Daarom ben ik van mening dat we hen die zich uit de heidenen tot God bekeren, niet lastig moeten vallen, maar hun moeten schrijven dat ze zich moeten onthouden van verontreinigingen door afgoden, van hoererij, van het verstikte en van bloed. Want Mozes heeft van oudsher in elke stad mensen gehad die hem prediken, omdat hij elke sabbat in de synagogen wordt voorgelezen* . " Ook hier heeft God mij het voorrecht gegeven om het belang van dit vers 21 te benadrukken, dat de uitbreiding van de leer van de " **wet van Mozes** " bevestigt tot christenen die uit het heidendom kwamen. We moeten het doel van de brief van Jakobus begrijpen. Het is niet de bedoeling de " **wet van Mozes** " te vervangen , maar om enkele essentiële principes samen te vatten, namelijk " *zich onthouden van verontreinigingen door afgoden, van hoererij, van het verstikte en van bloed* "; alles wat niet gerespecteerd wordt in de leer van de bisschoppen van Rome, de orthodoxe en de huidige protestantse kerken. Deze verschillende vormen van vals christendom respecteren daarom niet de doctrinaire grondslagen die oorspronkelijk voor het nieuwe verbond waren voorgeschreven. Maar dit huidige gebrek aan respect manifesteerde zich pas in de afval van het christendom, die in 313 door de Romeinse keizer Constantijn werd bevrijd met zijn decreet van Milaan, dat een einde maakte aan hun tien opeenvolgende jaren van vervolgingen die in 303 waren begonnen. Zijn vrede vestigde de zonde die door het Romeinse pausdom in 538 was gelegitimeerd en gelegaliseerd.

Ik voeg hier deze opmerking over de " **wet van Mozes** " in, omdat deze uitdrukking de werkelijkheid van de feiten vertekent. Mozes is immers niet de auteur van de vijf boeken die aan hem verbonden zijn. Hij was slechts de schrijver, want zijn rol bestond er simpelweg in om op perkamentrollen de woorden te schrijven die God hem dicteerde tijdens hun ontmoeting, in de tent van ontmoeting, dat wil zeggen in de tabernakel die oorspronkelijk voorafging aan de door koning Salomo gebouwde tempel. De uitdrukkingen zijn misleidend, omdat "de **wet van Mozes** " **in feite de " wet van God "** is ; wat haar een nog formidabeler karakter geeft, want haar verachten is God verachten, de ware auteur ervan. Gezien de synthese van de hele Bijbel onderscheidt de " **wet van Mozes** " zich van alle andere boeken door de volledigheid van haar leringen. Alle lessen die God de mens wil meedelen, worden gepresenteerd in deze vijf boeken: " **Genesis** ", de schepping, Adam, de zondvloed, Abraham, Israël; " **Exodus** ",

Mozes, de uittocht uit Egypte, de tien geboden van God en het 40-jarige verblijf in de woestijn; " **Leviticus** ", de goddelijke offer- en gezondheidswetten; " **Deuteronomium** en **Numeri** ", de verhalen over het leven in de woestijn, de goddelijke zegeningen en vloeken van de eerste tijd van het vleselijke Israël, ingesteld door God, dat wil zeggen het historische getuigenis van het gedrag van het eerste Israël.

Wat de " **wet van Mozes** " zo compleet maakt, is dat ze zowel de maatstaf bevat van de wetten die God aan zijn aardse schepselen heeft goedgekeurd en opgelegd, als het historische getuigenis van het gedrag van de daders van deze uittocht uit Egypte. De " **wet van Mozes** " had dus al alles gezegd wat er gezegd moest worden; de mens wordt door haar getuigenissen gewaarschuwd en hij moet weten dat de oordelen van God zonder zwakheid en rechtvaardig worden toegepast.

Met het boek " **Rechters** " opent de Bijbel het getuigenis van de geschiedenis van het oude verbond, dat zal voortduren tot de dood van Jezus Christus. De andere historische en profetische boeken zijn allemaal getuigenissen die de daden van het Joodse volk beschrijven, de goede en de slechte, die hun ware profeten aan de kaak stellen. En de uitverkorenen, verlicht en gezegend door God, kunnen begrijpen dat deze " **wet van Mozes** " moest dienen als basis voor het definiëren van de zonde die bestaat uit ongehoorzaamheid aan Hem. Het kon zo de mensen van de twee opeenvolgende verbonden in de menselijke geschiedenis rechtvaardigen of veroordelen. Merk op dat de tien geboden van God, gepresenteerd in Exodus 20, in Jakobus 2:12 de " **wet van de vrijheid** " **worden genoemd**: " *Spreek en handel alsof u geoordeeld wordt door de wet van de vrijheid ...* "

Wat vraagt God na de geloofsbeproevingen van de adventisten in 1843 en 1844 van degenen die "Adventisten" worden genoemd en die Hij erkent en heiligt? Niets anders dan terugkeren naar het juiste begrip van de normen die door zijn eerste apostelen werden erkend, onderwezen en beoefend. In 1844 sloot God de tussen haakjes die gekenmerkt werden door de duistere leer die vanaf 313 was opgebouwd en tussen 538 en 1843 was uitgebreid. Vanaf 1844 moeten de laatste door God geselecteerde heiligen terugkeren naar de leerstellige norm die voor de apostelen was vastgesteld en de " **wet van Mozes** " haar verloren vormende waarde teruggeven. In die zin moet respect voor de sabbat en de regels van het hygiënisch leven opnieuw worden gerespecteerd en beoefend. Maar de liefde voor de waarheid wordt niet opgelegd, en de liefde voor de door God geprofeteerde waarheden zal in alle gevallen de vrucht blijven van onze individuele en strikt persoonlijke natuur.

Deze studie heeft zojuist aangetoond dat het oude verbond essentieel is voor onze vorming, omdat het nieuwe verbond in de eerste plaats alleen betrekking had op Jezus Christus en zijn reddende rol als het goddelijke verzoenende slachtoffer, volmaakt in alle opzichten: zondeloos, volmaakt rechtvaardig en gehoorzaam. De redding van de mens berust daarom op zijn geestelijke vorming en op de geldigheid van de vergeving die Jezus Christus heeft verkregen. En in deze redding van de uitverkorenen vullen de Bijbelse " **twee getuigen** " elkaar aan om goddelijke reddende genade op te bouwen. De eerste

hervormt de uitverkorenen naar het verloren beeld van God; de tweede verleent toestemming voor zijn intrede in het eeuwige leven.

De Russisch-Oekraïense Oorlog en actuele gebeurtenissen

Op 7 juni 2023 vernam ik via een televisienieuwszender dat Zwitserland de wederuitvoer van wapens naar Oekraïne toestaat. Daarmee wijkt het af van zijn neutraliteit die het sinds 1815 heeft. Ik zie hier opnieuw het teken van zijn toekomstige verbintenis met de ontrouwe christelijke westerse landen. Het zal dus delen in de schade die de toekomstige Russische agressie tegen heel West-Europa aanricht.

Op 6 juni ontplofte de Kachovka-dam in de Dnjepr ten noorden van Cherson door een explosie. Zowel Russen als Oekraïners geven elkaar de schuld van deze explosie. En natuurlijk is ieders mening gericht op de ene of de andere kant. Deze mensen vergeten echter rekening te houden met een andere acteur die het voordeel heeft onzichtbaar te zijn: zijn naam: Jezus Christus, de almachtige Schepper. Hier is mijn interpretatie van deze gebeurtenissen.

Vanuit Boekarest, Roemenië, werd een seismische beving gemeld, geregistreerd om 2:50 uur in de nacht van 6 juni, in het gebied van de geëxplodeerde dam. Menselijke constructies zijn solide en robuust voor het menselijk oog. Maar wat betekenen ze voor God? Constructies gemaakt van zeer sterk gewapend beton zijn echter niets meer dan strohalmen voor de Schepper-God, die zijn onbegrensde vernietigende kracht ontketent door middel van aardbevingen, vulkanen en tsunami's. Het is bekend dat het Russische kamp een voorraad explosieven in de dam had geplaatst om deze indien nodig tot ontploffing te brengen. Er werd echter geen bevel daartoe gegeven en de slachtoffers van de resulterende overstroming zijn evenzeer Oekraïens als Russisch. Andere scenario's zijn mogelijk. Er is slechts één persoon nodig om de dam succesvol te infiltreren, een ontsteker op de juiste plaats te plaatsen en de voorraad explosieven tot ontploffing te brengen met behulp van een eenvoudige mobiele telefoon van buitenaf. En deze mogelijkheid lijkt mij des te aannemelijker omdat het Russische kamp verre van verenigd is, aangezien er in de regio Belgorod groepen Russische opstandelingen zijn ontstaan die zich verzetten tegen president Poetin. Verzetsstrijders zijn er weliswaar in geslaagd twee drones te lanceren op de Kremlin-koepel in Moskou, maar aan de andere kant zouden extremistische aanhangers van de regering ook achter dit initiatief kunnen zitten; alles is mogelijk. Er heerst wanorde in het Russische kamp als gevolg van herhaalde militaire mislukkingen en de voorsprong van het Oekraïense kamp, die uitsluitend gebaseerd is op de precisie van de door het Westen geleverde wapens. Rusland betaalt momenteel de prijs voor zijn gebrek aan oorlogsvoorbereiding en het ontbreken van hightech conventionele wapens in het bezit van het Westerse kamp. Gedurende bijna twintig jaar onafgebroken macht heeft Vladimir Poetin geprobeerd prioriteit te geven aan de ontwikkeling van kernwapens en hypersonische raketten. De Russen zijn in dit opzicht onverslaanbaar en

ongeëvenaard. Maar de speciale operatie tegen Oekraïne vereist in de eerste plaats deze ultraprecieze conventionele wapens, die Rusland niet bezit. Rusland ziet zich daarom momenteel gedwongen zich zo goed mogelijk te verzetten om te voorkomen dat het de sinds 2022 van Oekraïne afgenomen gebieden verliest. De onvoorbereidheid van Rusland is vergelijkbaar met die van het Franse leger in 1940. Ook dat geloofde in staat te zijn nazi-Duitsland te verslaan, net als in 1918. Maar Adolf Hitler had zijn militaire uitrusting verbeterd en de krachtige Duitse tanks verpletterden de kleine tanks waarmee het Franse leger was uitgerust. Frankrijk moest op zijn beurt buigen en de vernederende voorwaarden van de door Duitsland opgelegde wapenstilstand accepteren.

Ik keer terug naar de explosie van deze dam, omdat ik in gedachten heb dat de Schepper-God met deze actie een boodschap naar de mensheid stuurt. Hij kondigt de vernietiging aan van het menselijk werk dat de natuurlijke orde van het leven op aarde heeft aangetast. De dammen werden gebouwd om hydraulische elektriciteit op te wekken om te voldoen aan de technische behoeften van het moderne leven. Maar het eerste slachtoffer van deze menselijke constructie was de rivier zelf. En ik ben bijzonder gevoelig voor dit onderwerp, omdat ik in Valence-sur-Rhône woon en kan getuigen dat deze rivier die ik in mijn jeugd kende, onstuimig, zuiver en transparant, slachtoffer is van talloze dammen die haar stroming onderbreken en vertragen, en vandaag de dag de aanblik biedt van een groot en uitgestrekt gebied met onrustige en ongezonde wateren. Zes jaar voor het grote goddelijke oordeel is het tijd dat de mens beseft welke schade hij heeft toegebracht aan de aarde, de zee, de rivieren en beken. Bij de ontwikkeling van de toekomstige Russische agressie tegen West-Europa, inclusief Frankrijk, is het waarschijnlijk dat de dammen die in de rivieren zijn gebouwd, door bombardementen zullen worden verwoest. De Rhône zal zich dus weer vrij kunnen uitbreiden en zijn woeste waterstroom hervatten. En in zijn volmaakte gerechtigheid zal God deze door de dammen beschadigde natuur gebruiken om de mensen die haar verwoestten te vervloeken. De immense overstroming van de Dnjepr verdrinkt mensen en talloze dieren, wier lichamen zullen rotten en de oorzaak zullen worden van de overdracht van vreselijke infectieziekten die de regio zullen infecteren en zich over de aarde naar andere landen zullen verspreiden; dit alles wordt bevorderd door de zomerse hitte.

De mens zal ontdekken dat water het beste voor hem is, maar dat het ook zijn ergste en dodelijkste vijand kan worden. Deze natuurlijke plaag werd kunstmatig veroorzaakt door de mens in zijn verwoede strijd tegen het natuurlijke leven. De mensheid maakt zich al jaren zorgen over de waargenomen opwarming van de aarde. Ze negeert dat God, door zijn eigen beslissing, de warmte die de zon uitstraalt heeft geïntensiveerd, zonder dat de mens daarvoor verantwoordelijk is. Maar juist deze plaag brengt de mens ertoe zichzelf te beschuldigen van werkelijke fouten die hij begaat tegen de door God geschapen natuur. En zelfs als hij geen opwarming van de aarde veroorzaakt, is het nuttig voor hem om te beseffen welke schade hij aanricht aan het natuurlijke leven. En ik herinner u eraan dat hij, al was het maar door 2100 kernproeven die sinds 1945 zijn uitgevoerd, inderdaad heeft bijgedragen aan de opwarming van de atmosfeer van de aarde. Bovendien creëert elke raket die wordt gelanceerd om een satelliet in

een baan om de aarde te brengen een gat in de ozonlaag, die de aarde beschermt tegen ultraviolette zonnestralen. De brandende baan van de lanceerraketten doorboort deze ozonlaag, die als een zeef fungeert, waardoor steeds meer ultraviolette straling het aardoppervlak bereikt. Het zonlicht verandert dus al in vuur, waardoor de aarde en haar bewoners gedeeltelijk verbranden.

De vernietiging van de Kachovka-dam onthult dus Gods besluit om de natuurlijke orde van de Dnjepr te herstellen. Lang gecontroleerd en getemd door mannen die er een reservoir van 28 miljoen kubieke meter omheen bouwden, is de stroomsnelheid plotseling toegenomen en zal deze spoedig, in alle vrijheid, terugkeren naar zijn oorspronkelijke loop. Nu bereidt de rivier zich voor om de lange jaren van zijn gevangenschap te wreken. Vanuit militair-strategisch oogpunt komt deze overstroming op een gunstig moment voor de Russen, aangezien het Oekraïense aanvallen in dit overstroomde gebied zal voorkomen.

Op de televisietoestellen beginnen de journalisten en hun gasten zich verbaasd te realiseren hoe de oorlog van Rusland tegen Oekraïne erin geslaagd is om in korte tijd de hele wereldwijde situatie te veranderen. Ze staan nog maar aan het begin van hun ontdekkingstocht en moeten in de nabije toekomst nog het ergste ontdekken. Als voorbode van de naderende nucleaire oorlog wordt het nucleaire risico al duidelijk met betrekking tot de grootste kerncentrale van het Europese continent: de Zaporizja, die zes atoomovens herbergt. De verbrandingskamers, die momenteel gesloten zijn, moeten worden gekoeld met enorme hoeveelheden water, voorheen aangevoerd door de Dnjepr. Sinds de dambreuk wordt het koelwater uit een speciaal daarvoor ontworpen noodbekken gehaald. Maar als het waterpeil onvoldoende wordt, zou de centrale kunnen veranderen in een nieuwe "Tsjernobyl", zes keer zo groot en verwoestender. Deze reeks dodelijke acties vormen het bewijs dat de grote Schepper-God inderdaad is begonnen met het loslaten van de demonische "**vier engelen**" uit Openbaring 7:3 en 9:15. Ze zijn nu door God gemachtigd om "**schade te berokkenen aan de aarde, de zee, de bomen**" en de wateren. Het is niet gemakkelijk voor God, en nog minder voor demonen en de duivel, om mensen te dwingen een dodelijke oorlogsconfrontatie te ontketen die ze niet willen. De al lang bestaande vredessituatie kwam alle volkeren ten goede, omdat deze handel en de verrijking van de rijksten onder hen bevorderde. Gebaseerd op hun menselijke intelligentie hebben mensen altijd gedacht dat kernwapens slechts een afschrikmiddel waren, omdat niemand zo dwaas zou zijn om ze te gebruiken. Deze waanzin bestaat echter en ontwikkelt zich zodra God het wil. In hun ongodsdienstige gedrag negeerden ze deze mogelijkheid, en gedurende de laatste zes volle jaren van hun collectieve leven die ons nog resten, zullen ze alle dodelijke, destructieve vormen ontdekken en ondergaan die ze vreesden.

In Openbaring 11:18 vinden we dit vers dat het programma presenteert dat God heeft vastgesteld voor onze laatste zeven levensjaren op deze huidige aarde van zonde: "**De volken zijn toornig geworden, en Uw toorn is gekomen, en de tijd is gekomen om de doden te oordelen en om Uw dienaren, de profeten, te belonen, de heiligen en hen die Uw Naam vrezen, de kleinen en de groten; en om te verderven hen die de aarde verderven.**" God presenteert ons achtereenvolgens in chronologische volgorde:

1e ^{actie} : **De volken waren boos** : de Derde Wereldoorlog of de " **zesde bazuin** " uit Openbaring 9:13 begon in Oekraïne op 24 februari 2022, dat wil zeggen aan het begin van de ware twaalfde maand van het goddelijke zonnejaar.

2e actie: **uw toorn is gekomen** : de tijd van de " **zeven laatste plagen van Gods toorn** ."; thema van Openbaring 16 dat vervuld wordt tijdens de laatste 6 maanden van het jaar 2029 .

3e handeling: ^{de} **tijd is gekomen om de doden te oordelen, om uw dienaren, de profeten, de heiligen en degenen die uw naam vrezen, de kleinen en de groten, te belonen** : met de glorieuze wederkomst van Jezus Christus worden trouwe Adventisten en andere verlorene mensen uit de aardse geschiedenis getransformeerd of opgewekt en naar het hemelse koninkrijk van God geleid, waar zij tijdens de grote sabbat van " **duizend jaar** " de opstandige doden zullen oordelen. Dit **hemelse oordeel** wordt onthuld in Openbaring 4:4 door het beeld van de " **24 tronen** ", dat zijn uitleg krijgt in Openbaring 20:4: "... *En ik zag tronen, en aan hen die daarop zaten, werd macht gegeven om te oordelen* ..." De " **duizend jaar** " beginnen op de lentedag van 2030, dat wil zeggen 20 maart 2030.

4e actie: ^{vernietig} **hen die de aarde vernietigen** : God beschuldigt opstandige mensen en opstandige hemelse engelen duidelijk van deze beschuldiging. Samen, onder de heerschappij van de duivel, Satan, **vernietigden ze de aarde** door middel van chemie en valse technologische vooruitgang. De wetenschap heeft het mogelijk gemaakt om kunstmatige moleculen te creëren van onverwoestbare, schadelijke materialen zoals teflon, dat zeer praktisch en des te verleidelijker is; asbest, ook zeer nuttig en gewaardeerd in zijn tijd. Maar dit zijn slechts twee voorbeelden van talloze andere, zoals pesticiden en meststoffen op basis van ammoniak, waarvan de productie in Oekraïne plotseling sterk zal afnemen vanwege de overstromingen veroorzaakt door de gedeeltelijk verwoeste dam in de Dnjepr. In chronologische volgorde wordt de vernietiging van " **hen die de aarde vernietigen** " volbracht door het " **laatste oordeel** " en " **de tweede dood** " in de " **poel van vuur** ", thema's die worden behandeld in Openbaring 20:7 tot 15: " **En wanneer de duizend jaren voorbij zijn** , zal Satan uit zijn gevangenis worden losgelaten en hij zal uitgaan om de volken te misleiden die aan de vier hoeken van de aarde zijn, Gog en Magog, om hen te verzamelen voor de oorlog; hun aantal is **als het zand van de zee** ..." In dit laatste vers vinden we de tweede opstanding, waarin de dode rebellen worden opgewekt volgens de aankondiging in vers 5: " **De overige doden werden niet weer levend, totdat de duizend jaren voorbij waren** ." Openbaring 12:17 (of 18) noemde deze opstandige menigte, gedomineerd door Satan, al met de uitdrukking " **zand van de zee** ". » : « *En hij (de draak) stond op het zand van de zee .* »

De scène van het " **laatste oordeel** " sluit 7000 jaar aardse zondegeschiedenis af, en op de eerste dag van de lente van 3030 schept God " **de nieuwe hemel en de nieuwe aarde** " door onze huidige aarde, bezoedeld door zonde, chemische gifstoffen en de dood, te transformeren. Voor het " **laatste oordeel** " neemt deze aarde de gedaante aan van een " **poel van vuur en zwavel** " die de meest opstandige wezens in de geschiedenis verbrandt en definitief vernietigt in een tijd evenredig aan hun schuld, bepaald door het oordeel dat door de verlorene heiligen wordt geveld. Maar deze tijd is geenszins " **eeuwig** ". Wat "

eeuwig " is, is slechts het gevolg, of het effect, van deze eliminatie, die definitief en daarom " eeuwig " is.

" *Elke dag heeft genoeg aan zijn eigen problemen* ", zei Jezus Christus op aarde. De pijn die op deze donderdag 8 juni om 9.45 uur in Annecy werd aangedaan, is een voorbeeld in zijn soort. Vlakbij het gelijknamige meer, in een park, een plek gewijd aan kinderspelen, heeft een 31-jarige Syrische man zes mensen aangevallen en neergestoken, waaronder vier kinderen van 22 maanden tot 3 jaar, van wie sommigen in hun kinderwagens werden geslagen. De overlevingskansen van vier mensen waren in gevaar, maar alle zes zijn nu buiten levensgevaar. Nadat de man was gearresteerd, vernamen we dat hij sinds 2013 in Zweden woonde en in 2022 asiel had aangevraagd in Frankrijk, wat werd afgewezen omdat er eerder al een parallelle aanvraag in Zweden was ingediend. Hij trouwde met een Zweedse vrouw en kreeg een dochter die nu 13 jaar oud is. Hij scheidde vervolgens en meldde zich in 2022 in Frankrijk. En hier is het detail belangrijk: deze man noemt zichzelf een oosterse christen. Hij is geen moslim, maar een oosterse christen die met het kruis om zijn nek zwaaide nadat hij de kinderen op het plein had neergestoken; dit terwijl hij riep: "In de naam van Jezus Christus." Dit specifieke feit biedt verschillende lessen. De belangrijkste, zo lijkt mij, is de bevestiging van de vloek die rust op het traditionele christelijke geloof, zowel oosters als westers. De tweede is een veroordeling van het vals-christelijke Westen door het christelijke of islamitische Oosten. De derde is het gevolg van de zeef van Europa, die een buitenlander, geblokkeerd door één land, toestaat de Europese Schengenzone binnen te komen en daarmee legaal en vrij het land binnen te komen dat de deur voor hem gesloten heeft. De vierde les is een constatering van de machteloosheid van de politieke autoriteiten. Opnieuw, geconfronteerd met dit soort dramatische acties, merk ik de angst, paniek en ontsteltenis op die met al deze tragedies gepaard gaan, zonder ze echter te kunnen voorkomen. Volstrekt nutteloos, maar in een poging de bevolking op bedrieglijke wijze gerust te stellen, reizen ministers rond, wordt de politie gemobiliseerd; Kortom, een enorm gebaar voor niets, want de kans dat zoiets zich in de nabije toekomst nog eens voordoet, is in werkelijkheid nihil. Bovendien zouden politici na dit soort tragedies slechts twee vragen moeten stellen: Hoeveel individuen van dezelfde soort, die in staat zijn dit soort daden te herhalen, heeft Europa al verwelkomd, zal het dat nog steeds doen en heeft het al in reserve? En de tweede vraag is: wanneer zal de volgende tragedie en de volgende ontsteltenis zich voordoen? De Babelisering van de westerse samenleving werpt zijn bittere vruchten af: totale onzekerheid, maar de Europese en westerse banken zijn tevreden.

De aanval op kinderen brengt iedereen in opstand, zowel volkeren als media. Maar gezien de goddelijke vloek die Europa en met name Frankrijk treft, verbaast het me niet, want dit soort dingen is al gebeurd op bevel van God, volgens het getuigenis van de Bijbel. We lezen in Lev. 26:22: " ***Ik zal wilde dieren onder u sturen, die u van uw kinderen zullen beroven*** , uw vee zullen uitroeien en u tot een klein aantal zullen reduceren; en uw wegen zullen verwoest worden. " Dit gebeurde historisch gezien in de tijd van de profeet Elia, volgens 2 Koningen 2:23-24: " *Hij ging vandaar naar Bethel; en terwijl hij optrok, kwamen*

*er kleine jongens uit de stad die hem bespotten. Ze zeiden tegen hem: 'Kom op, kaalkop! Kom op, kaalkop!' Hij draaide zich om, keek hen aan en vervloekte hen in de naam van Jahweh. **Toen kwamen er twee beren uit het bos en verscheurden tweeënveertig van die kinderen.*** » Het laatste voorbeeld betreft de uiteindelijke nationale vernietiging van Israël, die van belang is voor het Oude Verbond, als de parallelle actie van onze " **zesde bazuin** ", dat wil zeggen onze huidige, gedeeltelijk verwikkelde Derde Wereldoorlog. Deze actie wordt aangehaald in Ezechiël 9:6: " **Dood en vernietig de oude mannen, de jonge mannen, de maagden, de kinderen en de vrouwen; maar nader niet iemand die het merkten draagt; en begin bij mijn heiligdom.** " Ze begonnen bij de oudsten die voor het huis stonden.

Deze ervaring in Annecy onthult twee opvattingen over het christelijk geloof. In het Westen is het humanistisch en verzwakt. Daarentegen wordt het christelijk geloof in het Oosten op de proef gesteld door de confrontatie met moslimfanatici, met name een Syrische christen, en de moorddadige vervolgingen door het islamistische kalifaat DAESH. De Europese houding, die toeliet dat het oosterse christendom werd afgeslacht door moslimvervolgers, heeft geleid tot wrok tegen dit hebzuchtige en onwillige Europa. God heeft daarom christenen of moslims tot zijn beschikking, gedreven door grote haat tegen de Europese en Amerikaanse volkeren. Deze mensen vormen een ongeorganiseerde terroristische falanx, maar beschikbaar voor God om het vervloekte Westen aan te vallen. Dit komt doordat haat individueel wordt gevoeld door oosterlingen. Het oosterse christendom is doctrinair gezien slechts in de lijn van zijn oorspronkelijk westerse leermeesters, dat wil zeggen, net zo onvolmaakt en zondig als zij. Het oosterse geloof heeft alle heidense normen behouden die in het Westen in het Romeinse Rijk vanaf 313 zijn overgenomen. Dit doctrinaire, onvolmaakte christendom kan daarom niet de vruchten dragen van de zachtmoedigheid, het pacifisme en de rechtvaardigheid van de ware uitverkorenen van Jezus Christus, die het rechtvaardigt en erkent. Bovendien versterkt de huidige enorme financiële en militaire inzet voor Oekraïne, na de onverschilligheid die het christelijke Westen toont ten aanzien van hun lijden en vernietiging, de wrok van oosterse christenen tegen westerse landen, tot het punt dat het moorddadige haat in hen opwekt. En het geval van de mesaanval op kinderen in Annecy bevestigt deze haatdragende en wraakzuchtige gemoedstoestand van de Syrische christelijke agressor.

In dit geval, net als in dat van de 16-jarige jongen die zijn leraar vermoordde, worden getuigenissen afgelegd door de aanvallers. De jongeman had gezegd dat hij een stem had gehoord die hem beval deze vrouw te doden; en hier beweert de Syriër te handelen "in naam van Jezus Christus". En het meest verbazingwekkende is dat beide personages de waarheid spreken, maar de ongelovige en ongelovige samenleving kan niet profiteren van deze informatie, die zo belangrijk zou zijn om te begrijpen. De ware dienaren van Jezus Christus, tot wie ik beweer te behoren, daarentegen, zijn geïnteresseerd in deze getuigenissen, waarin ik slechts bevestigingen vind van de situatie die voornamelijk in de profetieën van Daniël en Openbaring wordt onthuld. De vloek van het corrupte en afvallige westerse en oosterse christendom wordt hiermee bevestigd. En dit afvallige christendom wordt het doelwit van de toorn van de

zachtaardige en liefdevolle Jezus Christus, omdat Hij ook de almachtige God is, de Schepper, die de ontrouwe en de ongelovige straft en met de dood slaat in zijn twee opeenvolgende historische verbonden.

Op diezelfde dag, donderdag 8 juni, werd het offensief van Oekraïne officieel bevestigd en gelanceerd. De nabije toekomst zal ons leren hoe de zaken zich zullen ontwikkelen in deze confrontatie tussen Oekraïne en Rusland. Maar al vanaf die eerste dag merk ik op dat Rusland de bittere lessen die de Oekraïense drones het hebben geleerd door zijn tankcolonnes te vernietigen, niet heeft geleerd. Uiteindelijk zal het winnen, maar tegen welke prijs! Het maakt niet uit, want in Daniël 11:45 heeft God zijn uiteindelijke vernietiging door de VS al onthuld. Maar voordat het zou verdwijnen, zal het het " **arrogante** " katholieke Europa van de " **tien horens** " hebben verpletterd en verwoest, het ware doelwit van de toorn van de God van de waarheid.

Op het laatste moment, deze donderdag 15 juni 2023, hoorde ik dat Kiev tegenover een veranderd Russisch leger staat. Volgens eerdere ervaringen trekt Rusland langzaam op, maar als het eenmaal begonnen is, kan niets het meer stoppen . Om volledig te begrijpen wat er in de huidige oorlog gebeurt, moeten we weten dat God een rekening met Rusland te vereffenen heeft. Want in Ezechiël 38:3 zegt Hij tegen zijn profeet Ezechiël over hem: " *Zeg: Zo zegt de Heer Jahweh: Zie, **Ik zal u straffen** , Gog, vorst van Rosj, Mesech en Tubal! "* We kunnen in zijn namen de woorden Russisch, Moskou en Tobolsk raden. Gods wrok is hardnekkig en de eerste oorzaak van deze wrok gaat terug tot de oudheid. God verwijt deze Russische steden dat ze handel hebben gedreven met Tyrus, de vijand van zijn volk Israël, volgens Ezechiël. 27:13-14: " **Javan, Tubal en Mesech handelden met u** ; zij gaven slaven en bronzen voorwerpen in ruil voor uw handelswaar. De leden van het huis **Togarma** voorzagen uw markten van paarden, ruiters en muilezels ." Het huidige " **Togarma** " ligt in het westelijke puntje van China, vlakbij de grens met Kazachstan, en wordt Yining genoemd. Deze oude goddelijke wrok mag ons de oorzaken van de recentere wrok niet doen vergeten. Rusland beleefde namelijk in oktober 1917 zijn nationale revolutie en na Frankrijk van 1793-1794 kwam het in een zeer moorddadig nationaal atheïstisch regime terecht. U kunt hier zien dat de daden die God leidde, deze logica volgen. Om een einde te maken aan het gecombineerde regime van de monarchie en het Romeinse pausdom, ontketende hij de Franse Revolutie en het destructieve atheïsme ervan. Om het Frankrijk van de laatste zeven levensjaren op aarde te vernietigen, deed hij een beroep op het huidige orthodoxe Rusland. En om Rusland te vernietigen, zal God het overleveren aan zijn eeuwenoude vijand, de Verenigde Staten van Amerika. Na verloop van tijd zullen de machten die elkaar bestrijden steeds groter worden. En uiteindelijk zullen de rebellen van de hele aarde de macht van de " **Koning der koningen en Heer der heren** ", Jezus Christus in de verheerlijkte gedaante van God, confronteren.

ZOON VAN GOD

Het spijt me voor het vrouwelijke geslacht dat beweert van de MLF te zijn, maar de Bijbel gebruikt nergens de uitdrukking "dochters van God". En door alleen op die uitspraken te vertrouwen, herinner ik mannen die een hypothetische verschijning op aarde hebben bedacht, er ook aan dat diezelfde Bijbel onthult dat wij geschapen zijn door de ene God die onzichtbaar is, anders zou hij geen God zijn voor onze aardse menselijke soort.

Ongeveer 2500 jaar na Adams zonde, of ongeveer 1500 jaar voor onze jaartelling, openbaarde God aan Mozes zijn verhaal uit Genesis, dat getuigt van onze oorsprong. Mozes en zijn volk waren ongeveer even groot als wij, daarom voegt God in Genesis 6:4 de volgende verduidelijking toe: "*In die tijd waren er reuzen op de aarde, nadat **Gods zonen tot de dochters der mensen** waren gekomen en zij kinderen bij hen hadden gekregen; dit zijn de machtigen die in de oudheid beroemd waren.*" In dit opzicht lijkt dit vers te zeggen dat de reuzen werden verkregen door de vereniging van "*Gods zonen en de dochters der mensen*". Maar in deze vertaling van L. Segond worden de termen "**en ook**", geplaatst vóór "*na de zonen van God...*", goed geciteerd en gepresenteerd in de JNDarby-versie, waar we lezen: "*De reuzen waren in die dagen op aarde, **en ook** nadat de zonen van God tot de dochters van de mensen waren gekomen en zij kinderen van hen hadden gekregen: dit waren de machtige mannen van weleer, mannen van naam.*" Met deze precisie "**en ook**" verandert de betekenis van het vers volledig en wordt het logischer en begrijpelijker. God openbaart Mozes namelijk dat de mens, sinds zijn oorsprong in Adam, van enorme, gigantische omvang was en dat de wijdverbreide afvalligheid door huwelijken, die getrouwe "mannen" uit de lijn van Seth, hier "**zonen van God**" genoemd, verenigden met "dochters" van de opstandige nakomelingen van Kaïn, "**dochters van de mensen**" genoemd, geen gevolgen had om de verandering in menselijke omvang te rechtvaardigen; die was gigantisch vóór deze schadelijke verbintenissen en bleef gigantisch erna. Wij begrijpen dat deze reusachtige eigenschap door de mensheid bewaard is gebleven tot aan de tijd van de zondvloed en nog een tijd daarna. Want toen de Hebreëen het land innamen en God het hun gaf, rond 1460 v.Chr., bevolkten er nog steeds reuzen Kanaän. Dat wil zeggen na de "40 jaar" van het verblijf van het Hebreeuwse volk, het vleeselijke Israël van God, in de woestijn.

In het aangehaalde vers getuigt God van de verantwoordelijkheid die Hij de man gaf, die Hij schiep vóór de vrouw uit zijn beenderen en vlees werd gevormd. Hem rekent Hij de fout toe dat Hij zich liet verleiden door de vrouwen van de opstandige lijn. En in deze ervaring vinden we de uitleg van het verbod op het trouwen met buitenlandse vrouwen, dat Hij aan Israël oplegt. Dit volk zal dit verbod respecteren tot de tijd van hun uiteindelijke wijdverspreide afvalligheid, die hen tussen 605 en 586 in ballingschap naar Babylon voert.

Na deze twee gevallen van door God verboden verbintenissen, richt deze boodschap zich op het protestants-christelijke geloof, waarin God waarschuwt voor een toekomstige verbintenis met de Rooms-Katholieke Kerk; dit door de leer van Bileam aan te halen in Openbaring 2:14: "*Maar Ik heb enkele dingen tegen u, omdat u daar mensen hebt die de leer van Bileam aanhangen, die Balak leerde de Israëlieten een struikelblok voor te leggen, zodat zij afgodenoffers zouden eten en hoererij zouden bedrijven.*" De struikelsteen in dit vers duidt op de verboden

verbintenis, aangezien hij door aan Balaak dit geheim van de zegen of de vloek van Israël te onthullen, hem door God vervloekte. Dit door " *de dochters* " van zijn volk te sturen om " *de mannen* " van Israël te verleiden. Met deze boodschap hekelt God de aanwezigheid van " *hypocriete* " mensen in het protestantse geloof, sinds de officiële oprichting ervan verbonden was aan het jaar 1517; de datum waarop de monnik-leraar Maarten Luther de duivelse aard van het pauselijke rooms-katholicisme aan de kaak stelde. Na de geloofsbeproevingen van 1843 en 1844 veroordeeld en definitief verworpen te zijn, verwelkomde het " *hypocriete* " protestantisme in 1994 het " *hypocriete* " adventisme , en verbonden met het katholieke geloof zullen al deze valse " *hypocriete* " christenen in 2029 samen " *het beest dat uit de aarde oprijst* " vormen, dat het model zal reproduceren, of " *het beeld van het eerste beest dat uit de zee oprees* ", dat de pauselijke rooms-katholieke religie aanduidde. Het reproduceren van " *zijn beeld* " bestaat uit het reproduceren van zijn intolerante en vervolgende werken.

Historisch bewijs heeft de mogelijkheid van de vereniging van het protestantisme met het catholicisme al bevestigd door het wrede gedrag van zijn beroemde vertegenwoordiger uit Genève, Johannes Calvijn. Deze "protestant" voelde een moorddadige haat jegens een veel " *intelligenter* " concurrent op spiritueel gebied, dokter Michael Servetus. Via brieven aan de Inquisitie probeerde hij hem over te leveren aan de katholieke toorn, maar liet hem uiteindelijk zelf executeren toen de onvoorzichtige man het risico nam om Geneefse bodem te betreden. Michael Servetus had een zeer geavanceerd spiritueel inzicht; hij hekelde al de absurditeit van het dogma van de Drie-eenheid zoals geïnterpreteerd door het catholicisme en calvinistisch protestantisme, namelijk drie geassocieerde goddelijke personen, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, terwijl dit slechts drie opeenvolgende rollen zijn van dezelfde unieke geest van de levende God, onze Schepper, en daarom onze goddelijke Vader.

Dit onderwerp van de "Vader" brengt mij ertoe erop te wijzen dat deze term "Vader" pas voor God is gebruikt sinds Jezus Christus Hem door deze term aan de mensen openbaarde. Het woord "Vader" werd inderdaad niet gebruikt om God aan te duiden in het Oude Verbond, waar Hij de machtige en formidabele God "Jahweh" bleef. Echter, vanuit dit verhaal, geciteerd in Genesis 6:4, presenteert God de getrouwe lijn van Seth onder de naam " *zoon van God* ". Nu zijn er geen zonen zonder dat ze een vader hebben. Deze boodschap werd daarom genegeerd tot de tijd van Jezus Christus, die aan de mensen de volledige liefdevolle natuur van God en zijn karakteristiek als Vader van de hele geschapen mensheid na de hemelse engelen openbaarde. Gedurende het Oude Verbond was God gefrustreerd omdat hij door zijn menselijke schepselen niet "Vader" werd genoemd. Maar zijn verwachting was gericht op de tijd van het nieuwe verbond, zoals deze tekst uit Jesaja 9:6 bewijst: " *Want een kind een zoon werd ons geboren wordt ons gegeven , en de heerschappij zal op zijn schouder zijn ; en men zal hem noemen Wonderbaar , Raadgever , Sterke God , Eeuwige Vader , Vrededorst .* " We zien hoe God in dit vers zichzelf definieert als zowel in Jezus Christus, " *de Zoon en de eeuwige Vader* ." Om dit vers goed te begrijpen, moeten we er rekening mee houden dat de spreker de Joodse man is, de Israëliet, genaamd Jesaja. De persoonlijke naam " *wij* " duidt het volk van Israël aan en

door hen alleen de uitverkorenen die verlost zijn door het bloed van Jezus Christus en verspreid zijn onder de volken over de hele aarde. Achter dit "**wij**" vinden we menselijke zondaars die Gods vergeving nodig hebben en die alleen verkrijgen door geloof en gehoorzaamheid gebouwd op de verlossende en reddende bediening van Jezus Christus.

Dit vers is buitengewoon rijk, want het legt Christus' "**heerschappij**" "**op zijn schouder**"; precies daar waar het gewicht van zijn "patibulum" hem droeg, waardoor hij viel, zo verzwakt was hij door de Romeinse martelingen die hij vóór zijn kruisiging onderging. Vervolgens profeteert God wat Jezus Christus voor zijn uitverkorenen zal betekenen. Ten eerste zullen zij hem herkennen als "**Bewonderenswaardig**" en hem bewonderen. Ten tweede zullen zij hem tot hun "**Raadgever**" maken. Ten derde zullen zij zijn aard als "**Machtige God**" herkennen, zoals zijn wonderen zullen bevestigen. Ten vierde zullen zij in hem de titel van "**Eeuwige Vader**" herkennen, die hij zelf aan zijn apostel Filippus openbaarde en bevestigde in Johannes 14:9-11: "*Jezus zei tegen hem: 'Ben Ik al zo lang bij u, en kent u Mij niet, Filippus? Wie Mij gezien heeft, heeft de Vader gezien ; hoe kunt u dan zeggen: "Toon ons de Vader?"'"* **Geloof u niet dat Ik in de Vader ben en de Vader in Mij ? De woorden die ik tot u spreek, spreek ik niet uit mijzelf; maar de Vader, die in mij woont, doet de werken. Geloof mij, ik ben in de Vader en de Vader is in mij ; geloof tenminste omwille van de werken.** En ten vijfde, zij zullen Hem kennen als degene die, als "**Vredevorst**", kwam om hen te verzoenen met God, van wie zij door hun zonden gescheiden waren. Deze vijf termen profeteerden daarom de maatstaf van het geloof van de ware uitverkorenen, verlost door Jezus Christus.

Jesaja 9:7, dat daarop volgt, vertelt ons: "*Om **het rijk en de vrede zonder einde te vergroten** op de troon van David en in zijn koninkrijk, om het te bevestigen en te handhaven met recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. Dit zal de ijver van Jahweh der heerscharen doen.*" Zulke woorden konden de hoop van de Joden, die in deze term "**rijk**" slechts **de "toename"** van de macht van hun volk Israël zagen, alleen maar misleiden. En deze tekst wordt toegevoegd aan die van Jesaja 61:2, waar God profeteert: "*... om het jaar van Jahweh's welbehagen uit te roepen en **de dag van de wraak van onze God** ; om allen die treuren te troosten .*" Deze twee teksten verklaren de bedrieglijke illusie van de Joden die in de verwachte Messias zagen, degene die de nationale glorie van Israël zou verheffen door hun vijanden te vernietigen die ten tijde van Christus bestonden, de bezetters, de Romeinen. Maar helaas voor hen was Gods plan uitsluitend geestelijk en zouden zij de voltooiing ervan pas zien met de glorieuze wederkomst van Jezus Christus, omdat de tijd tussen zijn verzoenende dood en zijn wederkomst in heerlijkheid nog steeds een tijd is van selectie van de uitverkorenen. Let op het laatste woord van dit vers: "**leger**". Deze term was ook misleidend, omdat de Joden het konden interpreteren als een opstand onder leiding van de Messias tegen de Romeinen. Maar in werkelijkheid suggereert het de situatie van een strijd die Jahweh zal moeten voeren tegen de aardse en hemelse rebellen om zijn laatste uitverkorenen, verlost door het bloed van Jezus Christus, te redden. In Openbaring 16:16 wordt deze strijd "**Armageddon**" genoemd. Deze strijd heeft een motief, een geestelijke oorzaak, maar de gevolgen

ervan zijn ook fysiek dodelijk. God strijdt met zijn goddelijke wapens en zijn aardse vijanden hebben alleen hun aardse wapens tot hun beschikking. De strijd van de rebellen is dus al bij voorbaat verloren en God heeft zijn toekomstige overwinning al voorspeld in Openbaring 17:14: " **En zij zullen oorlog voeren tegen het Lam, maar het Lam zal hen overwinnen , omdat Het Heer der heren en Koning der koningen is , en de geroepenen, uitverkorenen en gelovigen die met Hem zijn, zullen hen ook overwinnen .**"

Armageddon " -strijd zal voor de laatste keer, na het einde van de genadetijd, de " **zonen van God** " tegen de "zonen van de mensen" van het gevallen rebellenkamp plaatsen.

In zijn voorbeeldige koninklijke gebed zegt Jezus in Matteüs 6:9-13:

Vers 9: " *Bid daarom op deze wijze: Onze Vader in de hemel, geheiligd worde uw naam. ; »* Benadrukt reeds de noodzaak om God te beschouwen als onze ware en enige " *hemelse Vader* ". Dit is iets wat alleen " *zijn zonen* " kunnen doen op voorwaarde dat zijn naam als " **geheiligd** " wordt beschouwd; wat impliceert dat men hem mentaal boven alle andere levende wezens stelt, omdat hij volmaakt heilig is en alleen de volmaaktheid van heiligheid belichaamt. Deze voorwaarde sluit reeds de christenen uit die God als rebellen aanmerkt: katholieken en orthodoxen sinds altijd, protestanten sinds 1843 en 1844, en de " **uitgebraakte** " adventisten sinds 1994.

De naam van God wordt niet alleen uitgedrukt door de vier Hebreeuwse letters die hem in de Bijbel aanduiden, JHWH, die ik vertaal als YaHWéH. Openbaring 2:17 geeft de ware betekenis: " Wie oren heeft, die hore wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, zal Ik te eten geven van het verborgen manna en Ik zal hem een witte steen geven en op die steen **een nieuwe naam geschreven , die niemand kent, behalve hij die hem ontvangt.** " In dit vers staat het woord " **naam** ". » duidt een andere staat of natuur aan voor de verlost mens, erkend en gered door Jezus Christus. Verkregen na de overwinning, duidt deze " **nieuwe naam** " de hemelse natuur aan van de verlost mens die het eeuwige leven is binnengegaan, drager van onsterfelijkheid. Ook duidt de naam van God alles aan wat God vertegenwoordigt, in kracht, macht, glorie, autoriteit, oordeel en gevoelens. Dit zijn allemaal dingen die de waarlijk uitverkorenen moeten " *weten* " om te voldoen aan de voorwaarde die Jezus formuleerde toen hij in Johannes 17:3 zei: " **En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen , de enige ware God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.** " Zo rechtvaardigt of veroordeelt de mens zichzelf in zijn gebed, afhankelijk van of hij deze kennis van de ware God heeft of niet. En niemand mag zich vergissen, want deze kennis, of de afwezigheid ervan, wordt geopenbaard in werken die religieus worden beoefend door degene die bidt. Of zijn praktijk is in overeenstemming met Gods eisen voor zijn tijd, of niet, en " **zijn gebed** " wordt een " **gruwel** " zoals Spreuken 17:3. 28:9 leert: " **Als iemand zijn oor afwendt van het horen van de wet, is zelfs zijn gebed een gruwel.** " In onze tijd wordt deze " **gruwel** " officieel en publiekelijk elke "zondag" beoefend door menigten valse christenen, misleid en vals onderwezen, die samenkomen om de ware God te aanbidden. Helaas voor hen nodigt God degenen die Hem toebehoren pas uit op de zevende dag die Hij geheiligd heeft tot de sabbatrust, de zaterdag, en niet de eerste dag van de zondag. Het is daarom niet moeilijk te

begrijpen dat aanbidding op de eerste dag alleen de duivel eert die deze bijeenkomsten voorziet.

In zijn koninklijk gebed zegt Jezus vervolgens in vers 10: "*Uw koninkrijk kome; Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel .*" Om te wensen dat Gods koninkrijk op aarde wordt opgelegd, moet men reeds Zijn goddelijke normen goedkeuren en ze niet overtreden. Want ook hier wordt Gods wil duidelijk uitgedrukt in de Bijbel en in Zijn profetische teksten, en degenen die beweren de normen van Zijn wil niet te kennen, zullen op de dag des oordeels verward en veroordeeld worden. Dit vers is alleen zinvol als een ware uitverkorene, geheiligd en erkend door God in Jezus Christus, deze woorden uitspreekt.

Jezus zegt vervolgens in vers 11: "***Geef ons heden ons dagelijks brood .***" Op aarde eten massa's mensen slechts om de twee of drie dagen. Deze dagelijkse portie is daarom een voorrecht van God, maar hoeveel mensen in de wereld erkennen dat hun voedsel door God gegeven is, te midden van al degenen die eten? Heel weinigen, en steeds minder. Bovendien veronderstelt dit dagelijks brood een andere geestelijke voeding die alleen God kan geven, in tegenstelling tot de voeding van het lichaam. Daarom zegt Jezus in Matteüs 4:4 opnieuw tegen degenen die om dit "***dagelijks brood***" vragen: "***...Er staat geschreven: De mens zal niet leven van brood alleen, maar van elk woord dat uit de mond van God komt .***" De uitverkorenen weten dit en doen het. Maar mensen zonder God, arm of rijk, denken dat alleen zij in staat zijn om voedsel voor hun lichaam te vinden en te nemen, wetende dat hun overleving ervan afhangt. Maar geestelijke voeding is de minste van hun zorgen. Ze hebben het al lange tijd zonder gedaan en denken dat ze het nog langer zonder kunnen. Misschien kan alleen een wereldwijde hongersnood hen uit hun illusie rukken, en zelfs in 2023 zullen weinigen nog aan hun beslissing twifelen.

Vervolgens zegt Jezus in vers 12: "*Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren.*" Nogmaals, hoeveel christenen kunnen de misdaden vergeven die ze ondergaan? Want God is niet tevreden met woorden en beheerst de gedachten van mensen en weet of iemand werkelijk vergeeft of niet, ondanks een bedrieglijke officiële vergeving. Dit vermogen om het kwaad dat hun is aangedaan te vergeven, is nog steeds strikt voorbehouden aan de uitverkorenen. En de zaak is gemakkelijk te verklaren. Om op deze manier te kunnen vergeven, moet de geest van het slachtoffer de slechte daad en de bewerker ervan verachten, en dit is alleen mogelijk als zijn hele ziel gewonnen en bezet is door de Geest van Christus. Op dit hoogtepunt van de geest wordt alle aardse slechtheid gedevalueerd en blijft vergeving een loutere formaliteit die de uitverkorenen die vergeven niets kost. Hij kan dit des te meer doen omdat hij zich ervan bewust is dat hij zelf baat heeft gehad bij de vergeving van de levende God, in naam van het bloed dat Jezus Christus heeft vergoten.

Ten slotte besluit vers 13 Jezus' gebed: "*Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van het kwaad. Want van U is het koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid tot in eeuwigheid. Amen!*" Wie op deze manier bidt, moet zich bewust zijn van de aanvallen van de duivel en zijn hemelse en aardse demonen. Daarom moet men nog steeds een uitverkorene zijn die alert blijft op de waarschuwingen tegen de duivel. Jezus deed dit, en zijn ware apostelen en

discipelen doen het ook. Ik herinner me hoe Jezus in Matteüs 24:4 zijn uitverkorenen waarschuwt met de woorden: "***Pas op dat niemand u misleidt!***" Het slot van het vers luidt: "***Want van U is het koninkrijk, de kracht en de heerlijkheid tot in eeuwigheid. Amen!***" Wat betekent deze uitspraak, die door valse christelijke religies volledig wordt veracht en tegengesproken? Het betekent simpelweg dat hun overtredingen en zonden worden genoteerd en vastgelegd in het onbegrensde geheugen van de grote Rechter, de Schepper God, de Almachtige. En dat op de dag van het laatste oordeel de lijst van al hun zonden individueel aan hen zal worden gepresenteerd. En in een staat van onuitsprekelijke verwarring zullen ze vernemen dat het vonnis van de rechters, de uitverkorenen die door Jezus Christus zijn verlost, hen veroordeelt tot de dood in het vuur van de "***twede dood***". De woorden zelf getuigen hiervan; alleen zijn ware "***zonen***", mede-erfgenamen met Jezus Christus, kunnen met heel hun hart uitspreken en wensen dat "***het koninkrijk van God kome, in kracht en heerlijkheid, in waarheid!***"

Maar reeds op aarde, tot de naderende wederkomst van Jezus Christus, zal hun scheiding van God voor de vals-rebellerende christenen leiden tot nederlaag na nederlaag. Ze zullen al hun plannen en hoop zien instorten en zullen, na de oorlog en andere goddelijke plagen, na het einde van de tijd van het aanbod van collectieve en individuele genade, de verschrikkelijke "***zeven laatste plagen van de toorn van God***" lijden, volgens Openbaring 16:1, en "***van de toorn van het Lam***", volgens Openbaring 6:16: "***En zij zeiden tot de bergen en de rotsen: Valt op ons en verbergt ons voor het aangezicht van Hem Die op de troon zit, en voor de toorn van het Lam.***"

De uiteindelijke overwinning zal zijn voor God en zijn "***zonen***", zijn getrouwe uitverkorenen die de normen van zijn conceptie van het ideale leven liefhebben, volmaakt gelukkig en harmonieus in ware goddelijke "vrijheid, gelijkheid en broederschap".

Het is daarom in de titel van "***zoon van God***", die de glorie van zijn "***Vader***" wil dienen en eren, dat ik nu iets moet zeggen wat voor de meest intelligente mensen misschien heel logisch lijkt, maar dat door talloze mensen niet begrepen wordt. Deze boodschap heeft als onderwerp **de historische veranderingen van goddelijke normen en de gevolgen daarvan.**

Veel mensen laten zich afleiden door de vele dingen die hun leven vullen en zij bekommeren zich niet om geestelijke zaken. Maar wie vandaag niet geïnteresseerd is in de hemel, zal dat morgen misschien wel doen, misschien niet. Niet allen die de roep tot verlossing van Jezus Christus hebben gehoord en beantwoord, hebben gehoor gegeven aan Gods eerste roep, en ik ben er een van. We moeten daarom hopen dat vele schepselen, geroepen op het juiste moment, zich alsnog tot God zullen wenden. De tuchtiging van de "***zesde bazuin***", die zich voor onze ogen voltrekt, is juist bedoeld, **als een laatste waarschuwing**, om het sluimerende geloof, verdoofd door aardse zorgen, wakker te maken. Wat moet degene wiens geloof gewekt is dan ontdekken? Hij moet beseffen dat het leven en alles wat het bevat, het werk is van de enige God, de Scheppergeest. Hij organiseerde de verlossing van de mens die in zonde was gevallen, als iemand die in een valkuil is gevallen, in verschillende opeenvolgende fasen, en logischerwijs

worden deze verschillende fasen gekenmerkt door veranderingen en oordelen. Wat velen echter lijken te negeren, is dat wanneer een door God gelegitimeerde verandering in religie wordt teweeggebracht, de nieuwe verandering die wordt aangenomen de oude norm onwettig maakt. De broederschap die wordt bevorderd door het dominante humanisme van ons huidige Westen heeft de menselijke massa buitensporig tolerant gemaakt. Dit gaat zover dat we, om niemand te kwetsen, ermee instemmen de allerhoogste God de mogelijkheid toe te schrijven alle religies te zegenen. Welnu, nee! God past zich niet aan menselijke religieuze conventies aan en het is juist aan de mens om zich aan hem aan te passen of het idee te accepteren dat hij geen aanspraak maakt op een eeuwige toekomst waarop hij geen recht heeft. Ik moet dus duidelijk maken dat toen Jezus het nieuwe verbond vestigde, gebaseerd op het offer van zijn vrijwillig vergoten bloed, de Joden van het oude verbond, die Christus en zijn offer verwierpen, door God aan de duivel werden overgeleverd. Op aarde bleven ze beweren de Schepper-God te zijn, en hun bestaan en religiositeit misleidden spiritueel onwetende mensen. Deze eerste "**zonen van God**", **erfgenamen van Abraham, waren** dus de eersten op wie Jezus' woorden uit Openbaring 3:1, betreffende de protestanten in zijn boodschap genaamd "**Sardis**", van toepassing waren: "**Jullie worden geacht te leven, maar jullie zijn dood**." De boodschap die Jezus tot de protestanten van 1843 en 1844 richtte, kan inderdaad worden toegepast op alle religies die hij verwierp vanwege hun weigering zich te conformeren aan zijn nieuwe normen en nieuwe inzichten. Het is niet gemakkelijk voor een mens die geconditioneerd is door vooroordelen gebaseerd op 1260 jaar rooms-katholieke, pauselijke christelijke overheersing om zich van deze vooroordelen te bevrijden. De vriendelijkste mensen zeggen ons: "Mijn beste vriend, ik ben als katholiek geboren en ik zal als katholiek sterven." Deze mensen zijn zich er niet van bewust dat sterven als katholiek betekent sterven zonder het eeuwige leven te verkrijgen. Toch, als ze katholiek willen blijven, is dat omdat ze geloven dat religie iemand in staat stelt dit eeuwige leven van God te verkrijgen. Ook moslims zijn ijverig voor hun religie en hun profeet Mohammed, omdat hij hun belooft dat na de dood een gedroomd eeuwig leven hen wacht. Het is daarom essentieel voor een mens die door zijn religieuze toewijding de eeuwigheid begeert, om te weten of zijn hoop terecht is of helemaal niet. De eerste "**zonen van God**" waren ongehoorzaam aan Gods bevelen en verdronken daardoor in het water van de zondvloed, samen met de zonen en "**dochters van de mensen**". De Joden wilden Jezus eraan herinneren dat ze geen "buitenechtelijke kinderen waren, aangezien ze Abraham als vader hadden". Het antwoord dat Jezus hun gaf, betreft ook alle mensen van het christelijk geloof: "*Als jullie de zonen van Abraham waren, zouden jullie de werken van Abraham doen*", en hij zei hun duidelijk: "**Jullie vader is de duivel**." In Openbaring 2:9 bevestigt Jezus ditzelfde oordeel in de tijd tussen 303 en 313: "*Ik ken uw verdrukking en armoede (hoewel u rijk bent), en de laster van hen die zeggen dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar een synagoge van Satan*." En Hij bevestigt het opnieuw in 1873, in Openbaring 3:9: "*Zie, Ik zal maken dat zij uit de synagoge van Satan komen, van hen die zeggen dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen; zie, Ik zal maken dat zij komen en aanbidden aan uw voeten, en erkennen dat Ik u heb liefgehad*." Dit bewijst dat als de maatstaf van Gods

oordeel verandert door de eisen ervan geleidelijk te verhogen, na 1260 jaar religieuze duisternis, het definitieve karakter van zijn oordeel niet verandert. De oude maatstaf wordt onverbiddelijk veroordeeld door de verwerping van de nieuwe. En de les die uit deze voorbeelden wordt getrokken, stelt ons in staat om God deze woorden toe te schrijven, aangepast aan elk geval dat gekenmerkt wordt door de verandering van de vereiste goddelijke maatstaf:

1843-1844: "Als jullie protestanten waren, zouden jullie het werk van de 16e-eeuwse protestanten doen ' de ware protestanten namen geen wapens op om hun leven te verdedigen. Ze lieten zich gevangen nemen of naar de dood leiden."

1991-1994: "Als je een Zevendedagsadventist was, zou je de werken van de Zevendedagsadventisten van 1843, 1844 en 1873 doen; de aankondiging van Jezus' wederkomst door middel van Bijbelse profetieën wekte hun vreugde en groot enthousiasme."

2020-2030

Sinds 2020 is een laatste wachten op de ware wederkomst van Jezus Christus begonnen. Ditmaal was het Jezus zelf die de datum vaststelde door de blik van deze boodschappers te richten op de historische datum van zijn kruisiging en opstanding, namelijk 3 april 30. Verlicht door de profetische rol van de zevendaagse week, die gelijkstaat aan zeventuizend jaar, weten degenen die Hij voor dit werk heeft geheiligd en die vandaag leven, dat zij sinds het voorjaar van 2023 de laatste jaarweek zijn ingegaan, die leidt naar het einde van de zesduizend jaar van de geschiedenis van aardse zonde.

Jezus Christus keert terug om alleen degenen te zoeken die Hij "**geheiligd**" heeft. Het is daarom belangrijk te begrijpen wat ware "**heiliging**" is, waarover Paulus, geïnspireerd door de Geest, in Hebréeën 12:14 verklaarde: "**Streef naar vrede met allen en naar de heiligheid, zonder welke niemand de Heer zal zien.**" Aangezien we ons voorbereiden om de Heer te zien, is deze "**heiliging**" daarom essentieel en onmisbaar. Maar wat is "**heiliging**"? Dit is wat het niet is: een louter menselijke aanspraak of iets wat door de pausen van het rooms-katholicisme wordt toegeschreven aan heiligverklaarde personen. Ware "**heiliging**" kan alleen door God in Jezus Christus zelf worden geïdentificeerd en toegeschreven. Want deze term betekent "afzonderen", en het enige levende wezen dat het juist acht om mensen af te zonderen, is God en God alleen. Maar om Zijn "**heiliging**" van een man of vrouw te rechtvaardigen, baseert God Zijn oordeel op de werken van hun geloof. En om te definiëren wat deze werken zouden moeten zijn, presenteert God in Zijn Bijbel de historische voorbeelden van Zijn uitverkorenen. Ezechiël 14 noemt drie namen: "**Noach, Daniël en Job**", en specificeert drie keer, in de verzen 16, 18 en 20, dat "*zij noch zonen noch dochters zouden redden, maar alleen zij zouden hun eigen ziel redden vanwege hun rechtvaardigheid*." God heeft het gezegd, en u kunt en moet het geloven. Met deze uitspraak weerspreekt en verdrijft hij alle valse opvattingen over "**heiliging**" en schetst hij een samengesteld portret van de uitverkorenen die hij kan en wil redden om zijn eeuwigheid te delen. Alle boodschappen die in duidelijke woorden of beelden worden overgebracht in de profetieën van Daniël en Openbaring en andere Bijbelteksten, zijn bedoeld om de constructie van dit samengestelde portret te voltooien. De "**heiliging**" van zijn laatste uitverkorenen wordt genoemd in

Openbaring 3:7 in de boodschap die hij in 1873 richtte tot de Zevendedagsadventisten, "**geheiligd**" in broederliefde; dit is wat de symbolische naam "**Filadelfia**" betekent. Jezus begint met te zeggen tegen Johannes: "*Schrijf aan de engel van de gemeente in Filadelfia: Dit zegt Hij, de Heilige, de Waarachtige, die de sleutel van David heeft, die opent en niemand sluit, en die sluit en niemand opent*: Deze woorden kondigen in beeld een verandering aan in de norm van heiligheid die God vereist. In het licht van deze uitspraak zien we dat alleen de Heilige God zijn menselijke schepselen kan "**heiligen**" of niet, en dat Hij dit recht en deze macht aan niemand anders dan Zichzelf overlaat. Hoe kunnen we de Zevendedagsadventisten in deze boodschap identificeren? Simpelweg door te vertrouwen op zowel het historische getuigenis uit Daniël 12:12: "*Gezegd Hij die zal wachten tot 1335 dagen*", en over de rol van de zevende-dags sabbat die God geeft aan hen die Hij heiligt in dit jaar 1873. Let terloops op de getallen in deze verzen: 12, 12, en Openbaring 3 en 7. Dit zijn slechts getallen en cijfers die de betekenis van heiligheid hebben: 12, het verbond tussen God en de mens, dat wil zeggen 7 + 5; 7, het getal van heiliging dat wordt gedragen door de rest van de zevende dag, de door God geheiligde sabbat. 5 is het symbolische getal van de mens, voorzien van vijf zintuigen, vijf vingers en tenen. Openbaring 3:7 brengt de perfectie van het getal 3 en de heiligheid van de sabbat van het getal 7 samen.

Door in 1873 een institutionele vorm te geven aan het Zevendedagsadventisme, heiligde God een model dat pas in dat jaar 1873 werd gelegitimeerd. Goddelijke "**heiliging**" wordt niet geëërd en wanneer ze niet langer verdiend is, neemt God haar in. Daarom wordt het van "**Filadelfia**" "**Laodicea**", de instelling van het volk dat Jezus oordeelt en "**uitbraakt**" vanwege hun geestelijke lauwheid, die tot uiting komt in de minachting voor het laatste licht dat God hun tussen 1980 en 1991 door mijn profetische handelen had geschonken. Tussen 1991 en 1994 nam Gods oordeel een duidelijke vorm aan; het officiële adventisme trad toe tot de alliantie van de Universele Protestantse Federatie, die sinds 1843 aan de duivel is overgeleverd.

De les die u moet onthouden, is dat het Zevendedagsadventisme alleen aan God toebehoort, omdat deze woorden door Hem zijn gekozen om een robotportret te schetsen van de laatste "**geheiligde**" uitverkorenen. Zodat tussen 2020 en 2030 de laatste Adventisten zich zullen manifesteren en zich waardig zullen maken voor goddelijke "**heiliging**", door zich af te zonderen, door de vreugde die de aankondiging van Jezus' wederkomst in het voorjaar van 2030 in hen opwekt; zoals de Adventistische pioniers van 1843 en 1844. En degenen die God goedkeurt en vandaag onder hen wil zegenen, nemen de sabbatpraktijk over die 6000 jaar lang geprofeteerd is, de intrede van de door Jezus Christus verlore uitverkorenen in het zevende millennium van de grote hemelse rust. En deze intrede vindt plaats op het moment van de wederkomst in heerlijkheid van onze goddelijke Heer Jezus Christus, die terugkeert in de goddelijke hemelse heerlijkheid van zijn engelachtige naam "**Michaël**", omringd en vergezeld door zijn trouwe engelen.

Als u van nature de Zevendedagsadventist bent die God redt, is dit het moment om dat te bewijzen door acht te slaan op de profetische historische lessen die in deze studie worden genoemd en gedemonstreerd. God zegent en redt door het bloed van Jezus Christus alleen degenen in wie Hij de zuivere liefde van Zijn volledige Bijbelse waarheid vindt.

Het is logisch om deze studie af te sluiten met de boodschap van ‘ **heiliging** ’, omdat het deze ‘ **heiliging** ’ is die de werkelijk geroepen uitverkorenen tot ‘ **kinderen van God** ’ voorbereidt om in het voorjaar van 2030 de eeuwigheid in te gaan.

Het officiële en institutionele Zevendedagsadventisme was alleen nuttig en legitiem voor God tussen 1873 en 1994, toen zijn legitimiteit ophield. Maar de woorden van de Zevendedagsadventisten blijven de maatstaf voor de uiteindelijke geloofsuiting die God vereist om te profiteren van de gerechtigheid die Jezus Christus aanbiedt; dit, in overeenstemming met het decreet van Daniël 8:14, dat, correct vertaald, deze vereiste profeteert met de woorden: " **Tot 23.00 uur 's avonds en 's morgens en heiligheid zullen gerechtvaardigd worden .**" Door rond 1990 van God de juiste vertaling van dit zeer belangrijke vers te verkrijgen, kon ik aan zijn laatste verlore uitverkorenen de bevestiging voorleggen dat God van hen de liefde voor zijn Bijbelse waarheid, betuigd in werken, verlangt, zoals het hun past, als de laatste " **zonen van God** " in de geschiedenis van de aardse zonde. Deze ware vertaling legde de basis voor deze goddelijke eis die van toepassing was op deze ultieme aardse, universele Adventistische ervaring. In de loop der tijd is Gods eis van ware heiligheid alleen maar toegenomen. In zijn leer verscherpte Jezus de eisen die de goddelijke wet stelde. Hoe meer God zijn liefde toonde, hoe meer liefde Hij van zijn verlore volk eiste. Door zijn liefde in het nieuwe verbond te vervullen door zijn verzoenende dood in Jezus Christus, heeft God het recht om meer van zijn christelijke uitverkorenen te eisen dan van zijn joodse uitverkorenen tijdens het oude verbond. Jezus bevestigde deze toenemende goddelijke eis door te zeggen: " **U hebt gehoord dat er gezegd is... maar Ik zeg u...** " Veroordeeld op het niveau van zijn daden in het oude verbond, wordt de overspelige in het nieuwe verbond geoordeeld en veroordeeld op het niveau van zijn gedachten, zoals Hij zegt in Matteüs 5:27-28: " **U hebt gehoord dat er gezegd is : 'Pleeg geen overspel.'**" **Maar Ik zeg u dat iedereen die naar een vrouw kijkt om haar te begeren, in zijn hart al overspel met haar gepleegd heeft. .../... 38-39: U hebt gehoord dat er gezegd is : Oog om oog en tand om tand. Maar Ik zeg u: verzet u niet tegen een slecht mens. Wie u op de rechterwang slaat, keer hem ook de andere toe. .../.... 43-48: U hebt gehoord dat er gezegd is : U zult uw naaste liefhebben en uw vijand haten. Maar Ik zeg u : Heb uw vijanden lief, zegen hen die u vervloeken, doe goed aan hen die u haten en bid voor hen die u beledigen en u vervolgen, opdat u kinderen mag zijn van uw Vader die in de hemel is . Want Hij laat zijn zoon opgaan over slechten en goeden en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Als u hen liefhebt die u liefhebben, wat voor loon hebt u dan? Doen zelfs de tollenaars niet hetzelfde? En als jullie alleen jullie broeders groeten, waarin doen jullie dan meer dan anderen? Doen ook de heidenen niet hetzelfde? Weest daarom volmaakt, zoals uw Vader in de hemel volmaakt is. "** Met deze woorden zette Jezus de maatstaf voor het karakter

van de eerste en laatste ware christen, de ‘ **zonen van God** ’. Maar laten we ons niet vergissen, een liefde met deze kracht kan ons alleen bereiken als die ons door God wordt gegeven. Onze menselijke natuur is te slecht en te moeilijk om van nature dit hoge niveau van liefde te bereiken. En Jezus maakte het duidelijk in Johannes 15:5: “... **want Zonder mij kun je niets doen** ”, wat betekent dat we met Hem alles kunnen doen en, precies, de ongeëvenaarde liefde van God kunnen aandoen. Om dit doel te bereiken, moet elke andere aardse, vleselijke waarde in ons instorten om plaats te maken voor deze goddelijke liefde. Het belang dat we hechten aan aardse dingen staat haaks op hemelse waarden. We moeten ons daarom steeds meer verdiepen in het hemelse denken, zodat onze vleselijke natuur verzwakt ten gunste daarvan, totdat ze verdwijnt en haar invloed op ons leven verliest.

In de geschiedenis van de mensheid viel Gods vloek eerst over de hele aarde met de zondvloed. In de volgende fase vestigde God Israël in het land Kanaän, en na de komst van Christus werd de natie Israël op haar beurt getroffen door Gods vloek. Vanaf de tijd van keizer Constantijn I ontwikkelde het christelijk geloof zich in West-Europa, gesteund en vervolgens opgelegd door het Romeinse gezag, achtereenvolgens keizerlijk en vervolgens pauselijk. Nadat het op ^{zijn} beurt katholiek was geworden, werd Europa het doelwit van de goddelijke toorn en, in het bijzonder, sinds 313 en 321, het doelwit van de plagen van zijn “ **zeven bazuinen** ”, die in chronologische volgorde worden gepresenteerd in Openbaring 8, 9, 10 en 11. We zien dus een verschuiving van de vloek van het oosten naar het westen. Dit was al voorspeld door de schrijfrichting van de Hebreeënbrief, die van rechts naar links is geschreven. En we weten dat zijn verwerping van de ware goddelijke Messias, Jezus Christus, zijn nationale vloek en vernietiging rechtvaardigde van 70 n.Chr. tot 1948.

Nog verder richting het westen zal de laatste toorn van God worden uitgelokt door de zondagswet die zal worden ingevoerd door de Verenigde Staten van Noord-Amerika, de onbetwiste leider van de overlevenden van de Derde Wereldoorlog of “ **zesde bazuin** ” uit Openbaring 9:13. Het is interessant om de tekenen van vloek te zien die dit Amerikaanse land met zich meedraagt. Er worden in stapels botresten gevonden van sabeltandtijgers; een angstaanjagend, monsterlijk, angstaanjagend en groot prehistorisch dier. Dit Noord-Amerikaanse continent wordt ook vandaag de dag gekenmerkt door unieke en ongeëvenaarde natuurverschijnselen. Op de centrale vlakten komen verwoestende cyclonen en tornado's van ongekennde kracht voor. Maar er zijn ook reusachtige bomen, de sequoia's, die hoogtes van meer dan honderd meter bereiken, stammen waarvan de doorboorde voetstukken auto's in staat stellen om er van de ene naar de andere kant overheen te rijden. Deze gigantische omvang herinnert ons eraan dat er eerst reuzen op aarde leefden. En ik zie dat deze immens hoge bomen de uiteindelijke macht van dit Amerikaanse volk profeteren, dat het laatste volk zal zijn dat oorlog zal voeren tegen de wil van God, zoals verwoord in de wet van zijn Heilige Bijbel. Openbaring 13:13 symboliseert dit met de uitdrukking “ *het beest dat opstijgt uit de aarde* ”; dit omdat het, religieus christelijk, de opvolger is van het pauselijke katholieke geloof, aangeduid als “ *het beest dat opstijgt uit de zee* ”, waaruit het is voortgekomen, door het werk van de protestantse reformatie. Dit

Amerikaanse land werd herontdekt in de 15e eeuw, vlak voordat de "godsdiensoorlogen" in Europa katholieken tegen protestanten opzette. Protestanten vonden daar een beschermde toevluchtsoord, ver van de vervolgingen door de papisten. Maar hun ervaring was niet die van de Hebreeën die Kanaän binnentrokken. Want zij stuitte op de vijandigheid van de rode mannen die dit land bevolkten. Sterker nog, het huidige Amerika is gebouwd op het bloed van de roden dat overvloedig op zijn grondgebied is vergoten, en op de uitbuiting van zwarten door blanke kolonisten. De naam **Amerika**, een voorbode van **bitterheid**, was dus oorspronkelijk terecht en profetisch voor zijn uiteindelijke intolerantie. Deze laatste aardse geloofsbeproeving zal eerdere ervaringen reproduceren die de rebellen negeren en verachten om hun ondergang. Want reeds hernieuwt het laatste rebellenkamp zijn verbond, dat van de ontrouwe "**zonen Gods**" met de "**dochters der mensen**" van de antediluviaanse mensen. Maar deze keer, duidelijk gewaarschuwd door de profetieën van Jezus Christus, gaan de ware "**zonen Gods**" deze menselijke bondgenootschappen niet aan en zullen zij dat ook niet doen. De Geest heeft hun verstand geopend, waardoor zij weten dat het land dat **Amerika** heet in zijn naam zijn uiteindelijke bestemming draagt, namelijk een onderwerp van **bitterheid te zijn** voor al zijn tijdgenoten; en in de eerste plaats voor de slachtoffers van zijn religieuze afvalligheid. Oorspronkelijk protestants, vertegenwoordigt dit land al, op zichzelf, het verbond tussen katholicisme en protestantisme dat niet langer protesteert. Dit verbond vormt het bewijs van de breuk in zijn relatie met God. Deze spiritueel incestueuze en overspelige alliantie is van dezelfde aard als die welke Israël sloot met het Egypte van de zonde ten tijde van de profeet Jeremia. De tekenen van de vloek die de Verenigde Staten van Amerika dragen, zijn zeer talrijk; waaronder al op 24 februari 2022 de onvoorwaardelijke steun en de wapenleveringen die zij aan de jonge president van Oekraïne, Zelensky, gaven, omdat deze actie de genocidale confrontatie van de Derde Wereldoorlog voorbereidt. Maar het is ook uit Amerika dat de mentale en seksistische afwijkingen voortkwamen die de norm van Sodom en Gomorra reproduceren; die in alle landen van het oorspronkelijk christelijke Westen legitiem en legaal is geworden.

Ik vergeet echter niet dat het adventistische geloof, dat mij vandaag de dag tot zegen is, in de VS is ontstaan tussen 1816 en 1844. Maar deze tijd van goddelijke beproeving was slechts tijdelijk en eindigde in het voorjaar van 1994, toen het officiële Zevendedagsadventisme toetrad tot de alliantie van de Universal Protestant Federation. In 1873 had God het een universele status gegeven die vereiste dat het onafhankelijk bleef. Maar door mensen in leidinggevende posities te plaatsen die niet echt bekeerd waren, maar meer overtuigd, slaagde de duivel erin de humanistische geest in de hele instelling te laten triomferen. Zo wordt de afval van 313 hernieuwd met dezelfde gevolgen voor de schuldige mensheid: de noodzaak voor God om de verantwoordelijken en schuldigen met de dood te slaan. En dit goddelijke antwoord komt nu met de Derde Wereldoorlog van zijn "**zesde bazuin**". Ik begrijp dan waarom de profetie van Daniël 12:11 verwijst naar de Engelse adventistische bijeenkomsten van 1828 om het thema van het adventisme op te roepen. Want het adventisme is niet strikt Amerikaans; het is een universele maatstaf die eenvoudigweg bestaat uit het liefhebben van de glorieuze

wederkomst van onze Heer Jezus Christus en in het in getrouwheid op Hem wachten tot de datum die Hij zelf heeft vastgesteld en geopenbaard aan de laatste " **zonen van God** " en die dit keer in het voorjaar van 2030 zal zijn. Zijn wederkomst zal zijn verlost en het zevende millennium binnenvoeren, geheiligd in rust door God en voor God, en voor zijn verlost die gedurende de hele geschiedenis van aardse zonde zijn uitgekozen.

Dus, na de vloek van het officiële Adventisme, waarvan het universele hoofdkwartier in de VS ligt, is Gods zegen sinds 1994 teruggekeerd naar Europa, naar Frankrijk, naar de stad Valence. Want daar is de oudste Zevendedagsadventistenkerk in Frankrijk, die mij in 1991 uitsloot; dit vanwege het " **getuigenis van Jezus** " dat ik haar had voorgelegd en dat zij verwierp en verachtte. Sindsdien ben ik trouw gebleven aan dit vernieuwde en bijgewerkte " **getuigenis van Jezus** " en verzamel ik dag na dag de parels van goddelijk licht die mij worden aangeboden en gepresenteerd door de God van de waarheid, in de naam van Jezus Christus en de " **heiliging** " van de sabbat van de ware zevende dag: zaterdag, " **geheiligd** " om te rusten voor de mens vanaf de zevende dag van de schepping van de aarde volgens Genesis 2:2-3: "En op de zevende dag voltooide God het werk dat Hij gemaakt had; en Hij rustte op de zevende dag van al het werk dat Hij gemaakt had. En God zegende de zevende dag en Hij **heiligde die** , omdat Hij daarop rustte van al het werk dat Hij geschapen had door het te maken. "

De waarheid zal je bevrijden

We lezen in Johannes 8:28-36: " Jezus dan zeide tot hen: **Wanneer gij de Zoon des mensen verhoogd hebt** , dan zult gij weten, dat Ik het ben, en dat Ik niets uit Mijzelf doe, maar spreek zoals **de Vader** Mij geleerd heeft. Hij, die Mij gezonden heeft, is met Mij; Hij heeft Mij niet alleen gelaten, want Ik doe altijd wat Hem behaagt." **Terwijl Jezus deze dingen sprak, geloofden velen in Hem** . En tot de Joden, die in Hem geloofden, zeide Hij: **Als gij in Mijn woord blijft, dan zijt gij waarlijk Mijn discipelen; en gij zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken** . Zij antwoordden Hem: **Wij zijn Abrahams zaad en zijn nooit aan iemand onderworpen geweest; hoe zegt Gij dan, Gij zult vrijgemaakt worden?** Jezus antwoordde hun: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, een ieder, die de zonde doet, is een slaaf der zonde. Nu blijft de slaaf niet voor eeuwig in het huis, maar de Zoon blijft voor eeuwig. Indien dan de Zoon u vrijmaakt, zult gij waarlijk vrij zijn .

Deze dialoog tussen Jezus en de Joden uit zijn tijd behandelt een onderwerp dat ons vandaag de dag net zo aangaat als ten tijde van zijn bediening. In dit soort gesprekken komen altijd twee onverenigbare gesprekken tot uiting. Jezus maakt volkomen logische opmerkingen over het spirituele onderwerp. Maar tegenover hem zijn degenen die naar zijn woorden luisteren aards en zien ze alleen de letterlijke, vleselijke betekenis ervan. Voor de Joden was God God, niet de Vader. We vinden hier dus een primaire oorzaak van menselijk onbegrip.

Vanaf het begin, toen Jezus tegen hen zei: "**Wanneer u de Mensenzoon hebt verhoogd ...**", interpreteerden de Joden zijn woorden zoals hun traditionele interpretatie hen instrueerde. Voor hen zal deze verheffing bestaan uit het veroveren van de macht over het volk door de troon van David te bezetten. En een week voor zijn dood zullen ze hem eren als de zoon van David. Natuurlijk sprak Jezus zelf over zijn verheffing, toen hij door de Romeinen aan het kruis gekruisigd zou worden. Vervolgens, door "**de Vader**" te citeren, aanvaardden de meest spirituele toehoorders Jezus' boodschap als geestelijk. "**Toen Jezus deze woorden sprak, geloofden velen in hem**"; spirituele mensen geloven in hem, in tegenstelling tot anderen. Jezus zegt vervolgens tegen de gelovigen: "**Als u in mijn woord blijft, bent u werkelijk mijn discipelen; u zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u vrijmaken.**"

Toen de twistende Joden deze woorden hoorden, antwoordden ze: "**Wij zijn Abrahams nakomelingen en wij zijn nooit iemands slaven geweest; hoe kun je dan zeggen: 'Jullie zullen vrij zijn?'**" Merk op dat Jezus zijn gesprekspartners niet berispt voor deze drievoudige omissie in hun geschiedenis, omdat ze in werkelijkheid slaven waren in Egypte, eerst slaven, later slaven gedurende 70 jaar gevangenschap in Babylon in Chaldea, gedeeltelijk vanaf 605 en volledig vanaf 586, en op het moment dat hij tot hen spreekt, zijn ze onderworpen aan de Romeinen. Voor Jezus is deze opwelling van nationale trots niet het belangrijkste; wat voor hem belangrijk is, is hen ervan bewust te maken dat ze slaven zijn van de zonde die hen sinds de zonde van Adam en Eva beheerst en domineert. En deze boodschap is van blijvende betekenis, omdat ze de zonde ter discussie stelt waarvan mensen zich niet bewust zijn, omdat hun kennis van het leven uitsluitend gebaseerd is op hun vijf vleselijke zintuigen.

De Joden die tegen Jezus durfden te zeggen: "**Wij zijn nooit iemands slaven geweest**", wisten niet dat ze spraken tot degene die hen in gevangenschap naar Egypte had geleid, juist om hen te bevrijden van de slavernij van lichaam en ziel, want het Egyptische leven was het toonbeeld van het leven in zonde. Lang vóór Rome was haar beschaving, die Re, de zonnegod, aanbad, gevangen in de zonde. En evenzo waren deze trotse Joden sinds het jaar 63 onder Romeinse bezetting. En het was deze Jezus die tot hen sprak en hen in Romeinse handen overleverde; dit om hun verzet te breken en de uitvoering van zijn aardse bediening te vergemakkelijken. Want zonder de Romeinen, om hen te verhinderen, zou deze aardse bediening van Jezus niet mogelijk zijn geweest. De goddeloosheid die na drieënhalf jaar van zijn bediening tot uiting kwam, zou zich veel eerder hebben gemanifesteerd, want de religieuze leiders van het Sanhedrin konden net zo min verwijten verdragen als de wrede koning Herodes de Grote.

Het is dus noodzakelijk te begrijpen dat de ervaring die de Joden meemaakten, alle mensen op aarde aangaat. Juist omdat Israël door God als voorbeeld van deze mensheid wordt gebruikt. Zodat Joden en heidenen bevrijd moesten worden uit de slavernij van de zonde, op dezelfde manier en om dezelfde reden: de erfenis van de zonde sinds Adam. Je kunt dus begrijpen dat ieder mens in de Bijbel de ervaring moet ontdekken die de Joden meemaakten, die bijna 1600 jaar onder Gods heerschappij bleven, sinds het volk in het jaar 70 door de Romeinen werd verwoest, dat wil zeggen ongeveer 30 jaar vóór het einde van de

eerste eeuw waarin God aan Johannes zijn profetische "Openbaring", de "Apocalyps", openbaarde. Deze 1600 jaar oude Joodse geschiedenis is door God aan de mens gegeven om hen in staat te stellen de betekenis te begrijpen van de dingen die zij, volgens zijn plan, 6000 jaar lang op aarde zouden meemaken. Laten we daarom de reacties en het gedrag van de Joden, zoals die in de Bijbel beschreven worden, beschouwen als onze eigen reacties en gedragingen. Ze laten immers alleen onze eigen fouten, onze tekortkomingen en, via hun gelovigen, onze al te zeldzame kwaliteiten zien.

Ze aanvaarden, intellectueel, het bestaan van God, maar gaan geen relatie met hem aan. Bovendien komt hun religiositeit uitsluitend tot uiting in de toepassing van de teksten van de wet van Mozes en de profeten, waarvan ze de profetieën niet duidelijk begrijpen. Dit gedrag zal dat zijn van alle christelijke religies die door God tot het einde der tijden zijn verworpen en veroordeeld. Maar ook dat van de hele mensheid, waarvan ze slechts het beeld onthullen en weerspiegelen; dat van de dierlijke mens die door de zonde zijn gelijkenis met het beeld van God heeft verloren.

waarheid " opnieuw en citeert het zeer vaak. Het wordt alleen voorafgegaan in het Evangelie van Johannes, de apostel van hoge spiritualiteit. Zijn woorden worden dan ook vaak aangehaald door deze uitdrukking die zo persoonlijk voor hem is: " **Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u...** ". Deze dubbele herhaling heeft een verklaring: Jezus plaatst zijn verklaringen onder het gezag van " **de Vader en de Zoon** ", want zoals ik in een eerdere studie al zei, blijft zijn bediening onder het oude verbond, dat van de " **Vader** ", tot aan zijn verzoenende dood. Jezus herinnert ons er voortdurend aan dat " **de Vader** " met hem getuigt, want Hij zei: " *Hij is het die de werken doet* ". We vinden de " **twee** " ware " **getuigen** " als auteurs van de Bijbel. Jezus zal deze laatste woorden tot Pilatus richten: " **Ik ben gekomen om te getuigen van de waarheid** ." Met andere woorden, Hij plaatst zijn bediening onder dit getuigenis voor " **de waarheid** ". " **Waarheid** " is van nature het absolute tegendeel van " **leugen** ". Jezus komt om het bestaan te onthullen van het verborgen goddelijke leven dat Hij " **de waarheid** " noemt. Maar de normen van dit hemelse leven zijn van aard en karakter in absolute zin tegengesteld aan de normen van het aardse leven, erfgenaam van de zonde, die daarom de " **leugen** " vertegenwoordigt. Bijgevolg wordt het sinds de erfzonde bestuurd door de duivel en zijn ontrouwe engelachtige demonen. Voor een mens, die met zijn voeten en hoofd op de aarde staat, is het bijna onmogelijk om te begrijpen en te accepteren dat het schijnbaar geleefde aardse leven een " **leugen** " is. Maar het is desalniettemin deze " **waarheid** " die Jezus alleen aan zijn uitverkorenen kwam openbaren, geselecteerd vanwege hun openheid voor hemelse, goddelijke gedachten. En omdat deze boodschap degenen betreft die mijn uitleg lezen, zal ik dit zeer spirituele onderwerp verder uitwerken. De apostel Paulus heeft al geprobeerd Christus' uitverkorenen te overtuigen door in 1 Korintiërs 11:1-14 het volgende te zeggen: 15:40 en 47, het bestaan van " **aardse lichamen** " en " **hemelse lichamen** ": " *Er zijn ook hemelse lichamen en aardse lichamen; maar de glans van de hemelse lichamen is één, en die van de aardse lichamen een andere. .../... De eerste mens, uit de aarde genomen, is aards; de tweede mens is uit de hemel.* » Het aardse leven is voor Jezus het beeld van " **de**

leugen " omdat het slechts een voorlopig totaal bestaan van 7000 jaar heeft. Daarentegen is het hemelse leven "**de waarheid**" omdat het, net als de God die het organiseert, een eeuwig karakter heeft en een roeping om eeuwig te duren.

Jezus had, goddelijk gezien, vele redenen om het aardse leven in zonde gelijk te stellen aan "**leugen**". Want buiten Israël, dat kennis had van het bestaan en de wetten die door de ene ware Schepper God waren ingesteld, waren mensen overal elders op aarde slachtoffer van satanische misleidingen die op vele zogenaamde heidense manieren in religieuze handelingen werden verwerkt. Door de eeuwen heen nam het "**leugen**" dat de aanvaarding van de hemelse "**waarheid**" belemmert verschillende vormen aan, en na de tijd van valse goden en valse mannelijke en vrouwelijke godheden, kwam die van valse monotheïstische religies en valse christelijke religies. Rond 1850 begonnen technologie en natuur- en scheikunde zich te ontwikkelen, waardoor religieus gedrag werd vervangen; religie werd toen beschouwd als "opium van het volk", dat wil zeggen, een drug. In het Westen hebben "**leugens**" de overwinning behaald op de ware religie om de tweeledige reden dat veroordelingen van religieuze leugens schaars zijn en westerse mensen zich niet aangetrokken voelen tot het religieuze onderwerp, dat ze opzettelijk afwijzen en verachten. Dit ongelovige en ongelovige gedrag overtreft dat van de mensen vóór de zondvloed, omdat het gebaseerd is op de invloed van de technologische ontwikkeling. Zo'n hoog niveau is in de door God vastgestelde 6000 jaar van de aardse tijd nooit bereikt.

We moeten daarom, helaas, de huidige ontwikkeling van ongeloof als logisch en normaal beschouwen. In zijn totale vrijheid, die in het Westen groter is dan waar ook ter wereld, brengt de mens de vrucht van zijn natuur voort. Jezus hekelt dit in Openbaring 22:15, maar op aarde is het bijna ongelooflijk voor iedereen die "**de waarheid**" liefheeft: mensen "**lieven en beoefenen leugens**". Ze bevestigen daarmee het gezegde: "Alle smaken zijn in de natuur", zelfs de meest perverse. Door de liefde voor het aardse leven te laten getuigen van de liefde voor leugens, in tegenstelling tot de liefde voor "**de waarheid**" van het hemelse leven, geeft Jezus de toepassing van de liefde voor "**leugens**" een onverwacht brede maatstaf die een groot aantal mensen onder zijn menselijke schepselen aangaat.

Tot nu toe was de "**leugen**" voor ons slechts het tegenovergestelde van de "**waarheid**", dat wil zeggen, wat vals is. Maar voor de Geest van de levende God is de "**leugen**" bovendien wat er tijdelijk bestaat, omdat ze moet verdwijnen om plaats te maken voor het eeuwige, hemelse leven, dat, in tegenstelling tot ons huidige aardse leven, "**de waarheid**" is. En alleen omdat de goddelijke wet, gedicteerd en geopenbaard aan Mozes, de waarden van de hemelse goddelijke normen uitdrukt, zegt de Bijbel erover in Psalm 119:142-151-160: "*Uw gerechtigheid is eeuwige gerechtigheid, en uw wet is waarheid/... U bent nabij, o Jahweh! En al uw geboden zijn waarheid/... De grondslag van uw woord is waarheid , en al de bepalingen van uw gerechtigheid zijn eeuwig .*"

Onze slavernij is gebaseerd op de natuurlijke wet van gewoonte die alle mensen onder haar heerschappij houdt. We kunnen niet op commando in slaap vallen of op vaste tijden eten, zolang de gewoonte gerespecteerd wordt. Op dezelfde manier wordt wie graag liegt, slaaf van dit genot, dat zich zo voortdurend zal vernieuwen. Totale vrijheid is een mythe die niet bestaat, en de mens heeft

werkelijk slechts de keuze tussen de twee vormen van slavernij die hem worden aangeboden. Goede slavernij bestaat uit het aannemen van de Schepper-God als Meester, en slechte slavernij bestaat uit het trappen in de valkuil van valse vrijheid, die van zonde en al haar lusten.

Na 43 jaar profetische dienst aan de goddelijke Heer Jezus Christus, besef ik hoe de waarheid, dag na dag het nieuwe licht ervan ontvangend, werkelijk in staat is om "**ons van de zonde te bevrijden**". Want waar bestaat deze slavernij aan de zonde uit, als het niet is dat we ons laten leiden door onzichtbare demonische geesten; wat voor alle mensen vanaf de geboorte het geval is. En omdat God onze ware aard en onze keuzes in het bestaan kent, vanaf de tijd vóór de schepping van zijn eerste tegenpool, kan Hij zich niet vergissen. En wanneer zijn toekomstige uitverkorene in onze aardse wereld geboren wordt, volgt Hij hem vanaf zijn geboorte tot aan zijn dood, maar in zijn goddelijk geduld weet Hij te wachten op het juiste moment om zich aan hem te openbaren. Zoals de ervaring van de verloren zoon in de gelijkenis leert, openbaart God zich werkelijk aan zijn toekomstige uitverkorene, pas nadat hij pijnlijke en pijnlijke ervaringen heeft ondergaan. Want de hemelse waarheid kan alleen hen aantrekken die walgen van het aardse leven vanwege het lijden dat ze hebben doorstaan en de volstrekte onvolmaaktheid ervan. Net zoals het hemelse leven gebaseerd is op volmaakte waarden, zo is het aardse leven gebaseerd op onvolmaakte waarden. Want Satan heeft zijn eigen egoïstische en trotse waarden op aarde gevestigd, waarop opstandige mensen hun relaties en principes hebben gebouwd. De ervaring van de uittocht van de Hebreeënen uit Egypte was uiterst onthullend voor het leren van de waarden die door God waren goedgekeurd. Hij vertrouwde Mozes, zijn profeet en gids, de taak toe om zijn volk te leiden. Daarom moesten de mensen Mozes gehoorzamen, en Mozes moest God gehoorzamen, die zich rechtvaardig en barmhartig toonde. Omdat hij onbewust Gods reddingsplan had verdraaid door twee keer in plaats van één keer op de rots van Horeb te slaan, werd Mozes officieel met de dood gestraft. Waar anders op aarde kunnen we zo'n rechtvaardig en volmaakt oordeel vinden? De grootste werd door God als de minste behandeld. En diezelfde gerechtigheid veroordeelde het gebrek aan geloof van Johannes de Doper, de grootste onder de mensen, volgens Jezus. Hoe zit het met onze heersers, monarchen, presidenten, pausen, imams en ayatollahs op aarde? Wat voor gerechtigheid oefenen zij uit? Ze eren de rijken en buiten de armen uit en mishandelen ze, in het Westen, het Oosten, het Noorden en het Zuiden, in Noord- en Zuid-Amerika, Europa, Azië, Afrika en Australië.

Dit is de reden waarom, in de "**Armageddon**"-strijd aan het einde van de **vleselijke wereld**, de laatste overlevenden uit alle landen van de aarde zich zullen verenigen om te strijden tegen de wet van God. Het kamp van de "**leugens**" zal zo opstaan tegen dat van de "**waarheid**". En door de zevendedagsrust, de sabbat, tot doelwit te maken van de aanval van het kamp van de "**leugens**", geeft God zijn heilige vierde gebod het karakter van een teken van zijn **hemelse "waarheid"**. Want de sabbat profeteert de intrede van de uitverkorenen, verlost door Jezus Christus, voor 6000 jaar, in het zevende "**hemelse**" millennium.

Wat is de basis voor ons vermogen om bevrijd te worden door de hemelse waarheid? Het antwoord op deze vraag is heel eenvoudig: onze motivaties.

Sterker nog, in ons leven zijn al onze keuzes gebaseerd op onze motivaties. Iedereen die een taak wil volbrengen, doet dat en slaagt daarin omdat hij gemotiveerd wordt door een groot verlangen om die taak te volbrengen. Het is motivatie die al onze keuzes verklaart. De motivatie van de rebel is de behoefte om zijn volledige vrijheid te beschermen en te behouden; wat God slavernij aan de zonde noemt, omdat hij in die vrijheid dingen zal doen die door God verboden zijn. En als God deze dingen verbiedt, is dat omdat ze leiden tot verdriet en lijden dat zijn goddelijke liefde veroorzaakt en niet kan verdragen; want in zijn liefde wil hij zijn schepselen behoeden voor de gevolgen van slechte dingen. Voor zijn uitverkorenen is het principe van motivatie hetzelfde, maar het geeft de voorkeur aan waarden die aan God gehecht zijn. We worden gemotiveerd door de waardering voor een voorbeeld dat we vinden in het aardse leven of in de Bijbelse openbaring. Het voorbeeldige leven van Jezus dient als openbaring omdat het de uitverkorenen aantrekt die Hem bewonderen en liefhebben. Door de evangeliën te lezen, kunnen we de ontzetting van de apostelen begrijpen, die alleen achterbleven toen Jezus werd gekruisigd. Ze hielden oprecht van Jezus en hun verdriet was even groot als de liefde die ze hem betoonden. Op onze beurt kunnen we, door de evangeliën te lezen, hun ervaring herbeleven en de goddelijke man Jezus van Nazareth gaan liefhebben, wenen om zijn dood, waarmee hij in onze plaats voor onze zonden boete deed, en ons verheugen in zijn opstanding, die ons in dezelfde situatie plaatst als zijn eerste apostelen. De levende God luistert naar ons, onderzoekt ons en spreekt tot ons, zo niet in toespraken, dan toch in gebeurtenissen die ons leven kenmerken.

Wanneer het bestaan van God met kracht aan onze geest wordt opgedrongen en twijfel wordt verdreven, neemt "**de Waarheid**" bezit van ons. En het aardse leven en wat het te bieden heeft, verliest zijn aantrekkingskracht en interesse. Onze aandacht richt zich dan op de vervulling van goddelijke profetieën en we zien de wederkomst van Jezus Christus met dezelfde zekerheid tegemoet als de aankomst van de vriend die wordt opgewacht door de trein die zich aan de dienstregeling houdt.

Het lezen van de Heilige Bijbel

De titel van deze studie is gerechtvaardigd vanuit de noodzaak om de verschillende manieren te identificeren waarop we de Heilige Schrift lezen. Wanneer we lezen wat er in de Bijbel staat, activeren we niet alleen onze ogen, maar ook onze hele ziel. De manier waarop we teksten lezen waarvan we geloven dat ze de gedachte van de Schepper-God uitdrukken, hangt volledig af van de aard van ons geloof.

Veel mensen keren onvermoeibaar terug naar teksten die ze bijzonder waarderen en putten er plezier en voldoening uit. Deze houding versterkt hun overtuiging dat ze goede christenen zijn. Maar hun exclusieve focus op bepaalde soorten boodschappen leidt ertoe dat ze alle andere Bijbelse geschriften verachten

en negeren. Het is daarom noodzakelijk te begrijpen hoe God wil dat Zijn Bijbel gelezen wordt.

Alleen al de gedachte dat God teksten zou hebben geïnspireerd die zijn lessen en gedachten uitdrukken, zodat mensen ze zouden negeren, is absurd en onrechtvaardig. De Bijbel is geen roman of journalistiek verslag; hij geeft door de eeuwen heen de religieuze geschiedenis door, verteld door God die de woorden en het aantal woorden voor elk vers koos, en dit voor alle hoofdstukken en canonieke boeken die hij ons voorlegt. Maar wees voorzichtig! Deze numerieke precisie betreft alleen de oorspronkelijke teksten, respectievelijk in chronologische volgorde geschreven, "**in het Hebreeuws en in het Grieks**". Deze vertaling in het Grieks van de teksten van het nieuwe verbond vereist een verklaring: deze verspreiding in het Grieks wordt alleen gerechtvaardigd door de opening van de verlossing in Jezus Christus voor de heidenen. Want de apostelen en de eerste discipelen van Jezus waren Joods en spraken het Aramees dat de Joden destijds gebruikten. Pas nadat men de opening van het christelijk geloof voor de heidenen had begrepen, werd de Joodse gedachte van de geïnspireerde in het Grieks vertaald; Omdat, overeenkomstig Daniëls profetie, Grieks sinds de regering van de Griekse koning Alexander de Grote de internationale taal was geworden die door alle volkeren die door deze veroveraars werden gedomineerd, werd gebruikt. Sinds 63 v.Chr. bracht de komst van Rome in Palestina het Romeins Latijn met zich mee, maar God koos deze taal niet, wetende dat het pauselijke Rome zich tegen zijn waarheid zou verzetten. Goddelijke inspiratie werd daarom alleen correct overgedragen en verspreid in het Hebreeuws voor het Oude Verbond en in het Grieks voor het Nieuwe Verbond. De tijdelijke verwaarlozing van deze twee talen, die in de westerse cultuur lange tijd als "dood" werden beschouwd, werd uitgebuit door God, die de duivel toestond fouten te plaatsen in de verschillende versies van hun vertalingen. God wist hoe hij deze valse vertalingen wijs moest uitbuiten, want wetende dat het protestantisme en het institutionele adventisme zouden afvallen, baseerde hij de adventistische geloofsbeproevingen van 1843 en 1844 op een valse vertaling van het vers uit Daniël 8:14, waarop de verwachting van de wederkomst van Christus was gebaseerd. Zo kon Jezus, na de instelling in 1994 te hebben uitgebraakt, terecht tegen deze religieuze boodschapper zeggen: "*Je weet niet dat je ellendig, **arm**, jammerlijk, blind en naakt bent.*" Doordat hij zijn hele ervaring op valse vertalingen van de Bijbel had gebouwd, was hij in feite "*arm*", terwijl hij zichzelf rijk gezegend door Jezus achtte en aan diens dogma's en profetische interpretaties de waarde van "*rijkdom*" gaf. God had ook de ongerechtvaardigde toevoeging van het woord "*dag*" toegestaan in twee verzen die, correct vertaald, "*op de eerste sabbat*" stonden. *Deze verdraaiing van de oorspronkelijke tekst van Handelingen 20:7 en 1 Korintiërs 16:2 heeft protestantse christenen in staat gesteld de religieuze bijeenkomst op de "eerste dag van de week"* bijbels en misleidend te rechtvaardigen, terwijl de tekst "*de eerste sabbat*" van de maand in kwestie in het verhaal aanduidt. In het Grieks hebben het woord "*sabbat*" en "*week*" dezelfde wortel; wat de verwarring van de vertaler kan verklaren. Maar zijn toevoeging van het woord "*dag*" is onrechtvaardig en kan alleen worden verklaard door een duivelse inspiratie, bedoeld om valse gelovigen in de laatste dagen van de aardse geschiedenis te

vangen. God is bezorgd over het verlichten van zijn uitverkorenen en hij verhindert niet dat de duivel degenen die hij domineert, inspireert en leidt, misleidt. Onder door hem gestelde omstandigheden levert de God van de waarheid zijn schepselen over aan de macht van leugens en blindheid, zoals hij zegt in 2 Thess. 2:11. Na dit gezegd te hebben, zullen we nu onderzoeken waarom we de Bijbel "*met vrees en beven*" moeten benaderen, zoals wanneer we God persoonlijk benaderen om Hem te dienen.

Om het karakter en de goddelijke aard van de Heilige Bijbel te begrijpen, moeten we rekening houden met een aantal geopenbaarde zaken.

De gelijkenis van de wijngaardeniers onthult en vat Gods plan samen, dat in deze gelijkenis wordt voorgesteld door de heer die weggaat en onzichtbaar blijft. Maar hij zendt zijn dienaren naar de wijngaardeniers om hun zijn verwijten te maken. De wijngaard is het werk van de verlossing dat door God wordt georganiseerd; de wijngaardeniers zijn de officiële instellingen die verantwoordelijk zijn voor het aanbieden van het heil, namelijk, zowel in het Oude Verbond als in het Nieuwe, de opstandige geestelijken; de Leviëten in het Oude Verbond; en de gevallen predikanten van het protestantisme en het adventisme in het Nieuwe Verbond. Het model van vervulling betreft het Oude Verbond, en het moment waarop de heer van de wijngaard vertrekt, komt overeen met het moment waarop Israël niet langer rechtstreeks door God geleid wil worden, maar door een koning, zoals de andere heidense volken op aarde. Nadat de heer in zijn afwezigheid is weggegaan, verachten de wijngaardeniers de wijngaard en zendt God zijn profeten om zijn verwijten bekend te maken aan zijn onwaardige wijngaardeniers, die hen de een na de ander doden. Zo sterven een groot aantal profeten, gedood door de Joodse autoriteiten die de smaad van God niet accepteren. Dan zendt Hij zijn Zoon, zijn enige zoon, die zij op dezelfde manier zullen behandelen en door deze laatste moord zullen bewijzen dat zij onherstelbaar onwaardig zijn om het werk van goddelijke verlossing te leiden. En Jezus vindt een manier om het goddelijke vonnis te laten uitspreken door de schuldigen zelf, die voor Hem staan, volgens Matteüs 21:41: "*Zij antwoordden Hem: Hij zal die ellendige mensen op een ellendige manier ombrengen en de wijngaard aan andere pachters verpachten, die Hem de opbrengst zullen geven bij de oogst.*" Deze andere pachters zullen de werkelijk bekeerde heidenen zijn die, geroepen, zijn uitverkorenen zullen worden, tot het einde der tijden, gemarkeerd door zijn glorieuze wederkomst, verwacht in het voorjaar van 2030.

In één enkele gelijkenis heeft Jezus zojuist het hele heilsplan samengevat dat God bedacht heeft. Een plan dat gebaseerd is op een opeenvolging van verschillende opeenvolgende fasen en dat God openbaart en in werking stelt in zijn twee opeenvolgende verbonden: 1600 jaar voor het oude verbond en voor het schrijven van de Bijbel, het oude en het nieuwe verbond; en ongeveer 1930 jaar voor het tweede verbond, dat op zijn beurt in het jaar 313 afvallig werd en er pas volledig uit tevoorschijn kwam via het adventisme, dat vanaf 1843 was gesticht. Ook dit officiële en universele adventisme sinds 1873 viel in 1994 af, nadat het het adventistische profetische licht dat ik er tussen 1982 en 1991 aan had gepresenteerd, de datum van mijn officiële ontslag door de leiders van de instelling, had verworpen.

Alles wat zojuist is genoemd, betreft alleen wat God doet om tot Christus te leiden, die kwam om de vergeving van de zonden van de uitverkorenen, verlost door zijn bloed, te bekrachtigen. In het oude verbond werd dit reddingsplan symbolisch onderwezen en gebaseerd op offerrituelen met dieren. Het mysterie van de incarnatie van God in Jezus Christus werd daarom goed bewaakt en genegeerd in de openbare religieuze leer van de Joden. De goddelijke wet kon strikt worden nageleefd zonder dat de geest van de voorganger werkelijk in verbinding stond met de God die deze dingen organiseerde. En juist toen deze situatie het hele volk, zijn koning en zijn geestelijkheid aanging, verbrak God zijn religieuze verbond met Israël. De weigering om Jezus als zijn Messias te erkennen, was de druppel die de emmer van zijn geduld deed overlopen en hen onwaardig maakte om de bewaarders te blijven van zijn orakels en zijn reddingsplan, dat op Jezus Christus rustte. En als teken van bevestiging dat zijn dood het einde van Gods reddingsplan markeerde, zei Jezus aan zijn kruis: "*Het is volbracht* ." Dit "*het is volbracht* " betrof alleen Gods persoonlijke handelen. Door vrijwillig te sterven om te betalen voor de zonden van zijn uitverkorenen, vervulde God zijn deel van het reddingsplan volledig. Het was nu aan zijn schepselen om hun deel te doen door zich te conformeren aan het model dat in Jezus Christus werd gepresenteerd. Want het goddelijke verbond is een contract tussen God en zijn schepsel, dat de eeuwige dood verdient, en het doel van het contract is om goddelijke vergeving te verkrijgen, die door God alleen wordt verleend op voorwaarde van een gedragsverandering van de menselijke kandidaat. Als het loon van de zonde de dood was, kon alleen het loslaten van de zonde Gods vergeving en het eeuwige leven verkrijgen. En het is juist dit loslaten van de zonde dat alleen mogelijk is met de hulp van Jezus Christus, die terecht verklaarde in Johannes 15:5: "*Want zonder Mij kunt u niets doen* ." Jezus is daarom onmisbaar om de doodprijs voor onze zonden te betalen, maar ook om ons te helpen te stoppen met zondigen.

In Matteüs 24:4-5, in een korte uitleg aan zijn apostelen, slaagt Jezus er opnieuw in het programma van het christelijke tijdperk samen te vatten in enkele woorden, namelijk: "*Laat niemand u misleiden! Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: 'Ik ben de Christus.'* En zij zullen velen misleiden ."

Jezus waarschuwt christenen die zijn verlossing claimen tegen de verleiding van valse Christussen. De uitdrukking "*Ik ben de Christus* " duidt niet alleen op de persoon die beweert persoonlijk Christus te zijn; ze duidt ook en vooral op institutionele religieuze organisaties die zijn verlossing en gezag claimen. Daaronder vallen de katholieke, orthodoxe, protestantse, anglicaanse en officiële adventistische kerken. Ze vallen allemaal, de een na de ander, omdat ze een erfgoed van de rooms-katholieke religie hebben bewaard dat gaat van minachting voor de goddelijke wet die in de Bijbel is voorgeschreven, naar minachting voor de profetische openbaringen van Jezus Christus, die levend en trouw blijft aan zijn ware uitverkorenen, tot het einde der tijden, zoals Hij beloofde en aankondigde in Matteüs 24:1-14. 28:19-20: "*Ga dan heen en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest, en hun te leren zich te houden aan alles wat Ik jullie geboden heb. En zie, Ik ben met jullie al de dagen, tot aan de voleinding van de ~~wereld~~. — eeuw* . » De

specifieke voorschriften die Jezus bracht zijn beperkt in aantal en dit wordt verklaard door deze andere uitspraak in Matteüs 5:17-18: " *Denk niet dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten af te schaffen. Ik ben niet gekomen om af te schaffen, maar om te vervullen. Want voorwaar, Ik zeg u: Totdat de hemel en de aarde vergaan, zal er geen jota of tittel van de wet vergaan, totdat alles geschied is.* " Volgens deze uitspraak van het hoofd van de Uitverkorene, de christelijke Kerk, moet de goddelijke wet worden gerespecteerd tot zijn wederkomst in heerlijkheid. Dit woord " **wet** " moet daarom begrepen en geïdentificeerd worden. Wat betekent deze term voor een Hebreeër uit zijn tijd? De " **wet van Mozes** ", waarin God de oorsprong van de aarde onthult, haar goddelijke verordeningen, haar offerrituelen die zullen ophouden met de komst van de Messias Jezus Christus, en haar profetische teksten, van Jesaja tot Maleachi. En onder hen dit boek, dat de Joden zullen onderschatten, het boek Daniël met zijn zo belangrijke profetieën, aangezien Daniël 9 de datum en de dag van de verzoenende dood van de door God beloofde Messias voor zijn eerste komst naar de aarde vastlegt. De dood van Jezus werd niet gekenmerkt door " *het verdwijnen van hemel en aarde* ", wat betekent dat de " **wet van Mozes** " daarom van kracht bleef en door God werd opgelegd aan christenen, wier eerste elementen Joden zijn en door Jezus Christus zijn gevormd. De goddelijke wet moet daarom evenzeer worden gerespecteerd door de heidense christenen die zich zullen bekeren als door de Joden van het oude verbond. Slechts één ding verandert, en God specificeert het in Daniël 9:27, waar de Geest over de Messias spreekt: " *Hij zal een verbond sluiten met velen voor één week, en halverwege de week zal Hij het slachtoffer en de spijsoffer doen ophouden.* " Het enige dat verandert, is dat er een einde komt aan de rituele dieren slachtingen die door zijn menselijke dood nutteloos zijn geworden, zodat de behoefte om vlees te eten verdwijnt met de dood van Jezus Christus. Want het is alleen om de lessen van zijn offerrituelen verder te ontwikkelen dat God de mens na de zondvloed toestemming gaf om dierenvlees te eten. Door zijn vrijwillige dood bevrijdt Jezus zijn uitverkorenen van de veroordeling van de zonde en dieren van hun rituele en voedende dood; twee boodschappen van levensaanbiedingen gaan gepaard met zijn verzoenende dood. Maar dit verschrikkelijke offer, aanvaard door Jezus Christus, maakt Hem nog veeleisender voor degenen die Hij redt. Hun kennis van zijn wet moet volledig zijn, want God heeft niets geschreven dat niet gelezen mag worden.

De gelijkenis van de wijnbouwers confronteerde ons met Gods zichtbare afwezigheid. Maar voordat Hij vertrok en zijn volk zichtbaar achterliet, maakte Hij hun al zijn wetten bekend, die Hij aan Mozes had gedicteerd. God verlaat het toneel, maar Hij laat Bijbelteksten achter die Zijn persoonlijkheid, Zijn karakter en de maatstaven van Zijn oordelen onthullen. Daarom kunnen we alleen door al Zijn wetten te kennen de God kennen die zich vrijwillig in onzichtbaarheid verbergt. En deze kennis is, volgens Jezus, de voorwaarde voor het verkrijgen van het eeuwige leven; Johannes 17:3: " *Dit nu is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige ware God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt.* " In tegenstelling tot de opvatting van de kerken die in afvalligheid waren vervallen, is de vorming van de uitverkoren christenen dus gebaseerd op de leer van de " **wet van Mozes** ", waartoe de eerste bekeerde heidenen werden geleid volgens Handelingen 15:21: "

Want Mozes heeft in elke stad al generaties lang mensen die hem prediken, omdat hij elke sabbat in de synagogen wordt voorgelezen ." Minachting voor de "**wet van Mozes**" is een erfenis van het rooms-katholicisme en ligt aan de basis van de wijdverbreide afvalligheid die in acht werd genomen na het Edict van Milaan, ondertekend door Constantijn I ' een edict waarmee de christenvervolgingen officieel stopten. De protestantse Reformatie gaf de "**wet van Mozes**" niet de vormende rol terug die haar in de eerste plaats toekomt. Ze benadrukte echter het belang van de Heilige Bijbel door als slogan "Schrift en Schrift alleen" te nemen en door deze Heilige Bijbel de rol te geven van enige steun voor goddelijke verlossing. Paradoxaal genoeg aten protestanten, in tegenstelling tot de lof die de Heilige Bijbel ten deel valt als een erfenis van het gevallen catholicisme, juist dingen die God in de "**wet van Mozes**" als onrein had bestempeld vanwege hun aard.

De noodzaak om de Bijbel in zijn geheel te lezen, wordt dus duidelijk. En een andere leerstelling bevestigt deze noodzaak in Openbaring 11:3, waar God zijn Heilige Bijbel aanduidt als zijn "**twee getuigen**". Wat is nu de rol van een getuige? In een rechtszaak komt hij de aanklacht in een gunstige of ongunstige richting sturen. De getuige brengt een boodschap over wat hij heeft gezien, maar als hij zelf slachtoffer is van mishandeling, getuigt hij ook van wat hij heeft meegemaakt en geleden door toedoen van de goddeloze beulen. God heeft zijn Heilige Bijbel dus gehumaniseerd, omdat ook deze getuigt vóór of tegen de mens, afhankelijk van de aard van zijn relatie ermee. De Bijbel is niet alleen gehumaniseerd door God; hij is ook vergoddelijkt, omdat hij de titel "**Woord van God**" draagt. In Jezus Christus werd God het goddelijke Woord dat naar de aarde kwam om de onzichtbare God uit te leggen en te openbaren. Nadat hij Mozes de woorden heeft gedictieerd die zijn wet aan ons overdraagt, hebben we drie complementaire identiteiten die de ware Schepper God openbaren.

De vorming van de uitverkorenen is dus gebaseerd op de leer van de "**wet van Mozes**", en de rol van Jezus Christus is simpelweg het brengen van het offer dat Hem in staat stelt de enige uitverkorenen te redden die de "**wet van Mozes**" heeft onderwezen en getraind, dat wil zeggen, voorbereid op aanpassing aan de wetten van de hemelse God. Onze aanvaarding of verwerping van de oordelen die God in de "**wet van Mozes**" uitsprekt, bepaalt ons vermogen om de normen van het karakter van de eeuwige God te waarderen.

In de symboliek illustreren de "**twee getuigen**" de twee verbonden die God in analogie parallel plaatst in zijn profetische visie op het programma van de aardse menselijke religieuze geschiedenis. Deze "**twee getuigen**" richten zich tot mensen, gevormd door dezelfde leer die gegeven is door de "**wet van Mozes**" **en de profeten. Het enige verschil is dat de eerste de Joodse identiteit van de "Hebreeën" van het Oude Verbond aanspreekt en de tweede de heidense of "Griekse" identiteit van het nieuwe verbond.**

God laat ons geen andere manier om zijn karakter en persoonlijkheid te ontdekken dan door zijn hele Bijbel te lezen. En juist daarin komt de complementariteit van de geschriften van de twee verbonden volledig tot zijn recht. Wie het oude verbond voorstaat en de geschriften van het nieuwe verwerpt, veroordeelt zichzelf tot het negeren van de immense liefde van God voor zijn

getrouwe schepselen. En evenzo begrijpt wie alleen het nieuwe verbond leest, het karakter van God verkeerd, die waarlijk liefde is, maar ook een onverzoenlijke, standvastige en vastberaden Rechter en Rechtvaardiger.

Onze Bijbellesing moet worden ervaren als een ontdekking van het karakter van de onzichtbare Geest-God. Daarom heb ik gesproken over een benadering van de levende God die een heilige, heilzame en goede houding vereist, "*met vrees en beven*". Dit is een authentiek liefdevolle benadering. Gods karakter ontdekken is alleen de moeite waard als we bereid zijn al zijn vormen te accepteren en ons eraan te conformeren en ons aan zijn normen aan te passen. Zonder deze instelling is het lezen van de Bijbel een oordeel over onszelf, omdat een relatie met God dan onmogelijk wordt gemaakt en ons lezen geen heilzame vrucht kan dragen.

Het belang van voorbereiding door de leer van de "**Wet van Mozes**" maakt de besneden Jood tot de ideale kandidaat voor de door God voorgestelde verlossing. Hij vormt, na Jezus Christus, het menselijke voorbeeld aan wie de verlossing in Christus nog steeds wordt voorgesteld, tot aan het einde van de genadetijd die enkele maanden voorafgaat aan het einde van de wereld. Hij was, in de christelijke geschiedenis, de eerste die verlicht werd over de rechtvaardiging die Jezus Christus bracht en hij zal, aan het einde van de wereld waar we naartoe gaan, een van de laatsten zijn die profiteren van het goddelijke genadeaanbod dat God in zijn naam aanbiedt. De eerste vervolger van het christelijk geloof was een Jood uit het geslacht van de natie Israël; de laatste vervolger zal een christen zijn. De bekering van deze eerste Joodse vervolger, die in dienst treedt van Jezus Christus, voorspelt de uiteindelijke bekering van de laatste Joden, verlost door het bloed dat Jezus Christus vergoten heeft. De goddelijke Christus verandert zijn naam soeverein van Saulus in Paulus. En deze mogelijkheid om het christelijk geloof te aanvaarden werd aan ware, oprechte en gelovige Joden geboden door de vestiging van het Zevendedagsadventisme in 1873, en zelfs daarvoor, zoals rond 1840, toen de Messiasbelijdende Jood Wolf, ook wel de Wandelende Jood genoemd, hiervan het bewijs leverde. In deze tijd, gekenmerkt door twee opeenvolgende geloofsbeproevingen, konden Joden die Gods sabbat hielden, Jezus Christus aanvaarden en tegelijkertijd leidde God gelovige christenen naar de zevendedagssabbat, na 22 oktober 1844.

Het is daarom het belang dat het Zevendedagsadventistengeloof in 1873 aan de "**wet van Mozes**" gaf, dat deze goddelijke profetische woorden, geciteerd in Openbaring 3:10, rechtvaardigt: "**Zie, Ik zal maken dat zij uit de synagoge van Satan komen, van hen die zeggen dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen; zie, Ik zal maken dat zij komen en aanbidden voor uw voeten, en erkennen dat Ik u heb liefgehad.**" Op deze datum in 1873 bekrachtigt Jezus de terugkeer naar de apostolische waarheid door in vers 11 tot het gezegende adventisme van die tijd te zeggen: "**Ik kom spoedig. Houd vast wat u hebt, zodat niemand uw kroon neemt.**" Op deze datum in het jaar 1873, gedefinieerd door de periode van de adventistische wachttijd van "*1335 dagen*", geciteerd in Daniël 12:12, was de ideale uitverkorene van God daarom de Jood die Zevendedagsadventist werd, of omgekeerd de christen die de sabbat en de leer aannam. van de "**wet van Mozes**". Maar helaas, met de tijd worden mensen vervangen en wordt het geloof van

beproefde gelovigen vervangen door het geloof van onbeproefde mensen. Dit verklaart de systematische, voortdurende afdrijving van religieuze organisaties die slechts tijdelijk door God gezegend zijn; de organisatie waar God het geloof van zijn dienaren beproeft en op de proef stelt.

Tegenstellingen in absolute zin bevestigen de boodschappen gericht aan "*Filadelfia*" en vervolgens aan "*Laodicea*" het geestelijke drama dat door de verlenging van de tijd wordt veroorzaakt. Hoewel "*Filadelfia*" door Jezus Christus gezegend en erkend wordt als waardig voor zijn hemel, wordt "*Laodicea*" daarentegen ondraaglijk voor Hem tot het punt dat Hij het moet "*uitbraken*". En de verklaring voor deze tegenstellingen ligt in de verandering van de tijden en dus in de verandering van de betreffende adventistische dienaren.

Nu we deze les hebben geleerd, kunnen we begrijpen dat God in het "*Laodicea*"-tijdperk alleen die adventisten als zijn uitverkorenen kan erkennen die de waarden uitdragen die gezegend zijn in het "*Filadelfia*"-tijdperk. De broederlijke liefde die met deze naam "*Filadelfia*" wordt aangeduid, wordt alleen mogelijk gemaakt door de liefde voor de waarheid, die de liefde voor God zelf uitdrukt. Hier zien we het belang dat de uitverkorenen hechten aan de openbaringen van de hele Bijbel, omdat God onzichtbaar blijft en zich alleen aan zijn dienaren openbaart door middel van de openbaringen die in zijn heilige Bijbel staan geschreven.

In het kamp van de duivel daarentegen worden valse gelovigen gevangen door wonderbaarlijke verschijningen. Demonen manifesteren zich op verschillende manieren, als engelen van het licht en als engelen van de duisternis.

In het gezegende Laatste-Dags Adventisme wordt de protestantse slogan die in de 16^e eeuw ontstond, "Alleen de Schrift", geëerd en gesublimeerd; op dezelfde manier wordt het werk van de Reformatie dat sindsdien is begonnen, voltooid.

Uit deze studie, die het belang van de hele Bijbel aankaart, blijkt dat er geen reden is om "*de wet en het geloof*" tegen te spreken, omdat ze twee verschillende en complementaire onderwerpen behandelen. De "*wet*" leert en "*geloof*" redt degene die onderwezen wordt. In de leer van het Oude Verbond ontbreekt het woord "*geloof*" vrijwel volledig. Maar de profeet Habakuk citeert het in Hab. 2:4: "*Zie, zijn ziel is hoogmoedig, zij is niet oprecht in hem; maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven.*" En in het Nieuwe Verbond bevestigt de brief aan de Hebreeërs de verlossing verkregen door het geloof van de uitverkorenen die door God tijdens het Oude Verbond zijn uitgekozen, omdat Hebreeërs 11 volledig gewijd is aan dit thema van geloof, en in het begin van de achttien verzen de uitdrukking "*het is door geloof dat...*" opneemt. De auteur noemt 18 mensen die door God zijn uitgekozen in het oude verbond, vanaf het begin van het leven op aarde met de rechtvaardige Henoeh, die levend door God in de hemel werd opgenomen, tot de laatstgenoemde, een vrouw, de prostituee Rachab, die God en zijn volk uitkoos toen Hij haar stad Jericho kwam verwoesten. Maar de auteur verhuut niet dat zijn lijst niet compleet is en dat er nog vele andere uitverkorenen die in de Bijbel worden genoemd, aan zijn opsomming moeten worden toegevoegd. Sterker nog, hij geeft enkele voorbeelden die bevestigen dat geloof altijd de oorzaak is geweest van verlossing en goddelijke zegeningen.

De verbinding van het nieuwe verbond met geloof wordt verklaard door het feit dat de leer van de "**wet van Mozes**" alleen de menselijke zondaar niet kan redden. De dierenoffers die tot aan de kruisiging van Christus werden gebracht, hadden geen macht om ook maar het minste menselijke leven te redden. Ze hadden slechts een voorlopige waarde die alleen de dood van Jezus Christus kon bekrachtigen, omdat de dierlijke zoenoffers slechts de dood van de goddelijke en volmaakt menselijke Christus voorspelden. Ook de erkenning van Jezus Christus in zijn rol als zoenoffer dat de zonden van zijn uitverkorenen droeg, werd de ultieme geloofstest die een Jood, onderwezen door de "**wet van Mozes**", in staat stelde gered te worden door de genade die God zijn ware uitverkorenen aanbiedt in de naam van Jezus, zijn Christus en zijn Messias. Hij stierf daarom, getroffen voor de zonden van zijn uitverkorenen die Hij droeg, en zijn volmaakte goddelijke persoonlijke rechtvaardigheid gaf Hem het recht om zichzelf op te wekken, zoals Hij aan zijn apostelen had verkondigd in Johannes 10:17-18: "*De Vader heeft Mij lief, omdat Ik Mijn leven afleg om het weer terug te nemen. Niemand neemt het Mij af, maar Ik leg het uit Mijzelf af. Ik heb macht het af te leggen, en Ik heb macht het weer terug te nemen: dit is het gebod dat Ik van Mijn Vader heb ontvangen.*"

Het gevolg van het heilsplan dat God in Jezus Christus heeft georganiseerd en volmaakt heeft volbracht, is dat God ieder mens kan redden in wie Hij de liefde voor zijn waarheid vindt, omdat zijn aanbod van verlossing universeel wordt aangeboden. Wat uw erfgoed ook is, nationaal of religieus, of uw huidskleur, de deur van genade staat voor u open tot 2029, als uw liefde voor de goddelijke waarheid u in staat stelt deze dingen die u hebt geërfd door de kans op geboorte en toetreding tot het aardse menselijke leven, in twijfel te trekken. Want onder de hemel en op de hele aarde is er slechts één Schepper-God die we moeten eren en dienen in gehoorzaamheid aan zijn heilige wetten, geopenbaard in zijn hele Heilige Bijbel. Deze werd geschreven over een periode van 1600 jaar, tussen het begin van de 15^{eeuw} voor Christus en het einde van de 1^{eeuw} na Christus. Omdat het het "**Woord van God**" concreet maakt, vormt het de goddelijke Schrift die eeuwig leven biedt aan zijn ware uitverkorenen; die zich onderscheiden van de valse door hun volhardende trouw.

Wat u ook moet begrijpen, is dat de werkelijk uitverkorenen in het nieuwe verbond net zo gering in aantal zijn als in het oude. En Jezus maakte dit duidelijk toen hij in Matteüs 22:14 zei: "*Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.*" En als er "*weinig uitverkorenen*" zijn, komt dat door de karaktercriteria die God aan zijn uitverkorenen stelt. In Ezechiël 14 geeft hij ons als voorbeeld slechts drie namen: die van "**Noach, Daniël en Job**" en specificeert verder: "*Zij zouden geen zoon of dochter redden, maar zij zouden alleen gered worden... zij zouden hun ziel redden door hun gerechtigheid.*" Verlossing is alleen mogelijk door conformiteit aan de norm die gedefinieerd is in "*de wet van Mozes en geloof*" in het zoenoffer van Jezus Christus. We zijn verwijderd van de verlossing die ten onrechte wordt geclaimd door oppervlakkige menselijke massa's en menigten die, al dan niet verbonden aan meerdere monotheïstische religies, afhankelijk zijn van het religieuze erfgoed van de traditie.

Er is niets persoonlijker en individueler dan het lezen van de Bijbel. Ieder mens kan er de oorsprong van de aarde ontdekken en alles wat zij bevat en draagt, maar het onthult ons ook onze erfenis van zonde, wat betekenis geeft aan het loon van onze eerste dood en aan de " *tweede dood* " die de opstandelingen na het laatste oordeel hebben geleden. Het is een vaststaand feit dat de dood, die ons zo natuurlijk lijkt, voor God en zijn heilige engelen juist abnormaal en tijdelijk is, omdat de norm van het goddelijke leven onsterfelijkheid is. En het is deze onsterfelijkheid die eeuwig zal duren wanneer de beproeving van het aardse geloof eindigt, voor de uitverkorenen die verlost zijn door het bloed dat de Heer Jezus Christus heeft vergoten, vanaf het voorjaar van 2030. De Bijbel spreekt over twee sterfgevallen, omdat onze huidige levensomstandigheden slechts tijdelijk zijn en eindigen met de eerste dood, die wij als natuurlijk beschouwen. Alleen mensen die geloven, kunnen geloven in het bestaan van de " *tweede dood* ", omdat dit de gedachte impliceert van een tweede levensvorm die eeuwig zal zijn en alleen toegankelijk zal zijn voor de uitverkorenen die door Jezus Christus verlost zijn. Opstandige en ongelovige mensen zullen aan het einde van het zevende millennium worden opgewekt voor het Laatste Oordeel, maar alleen om deze " *tweede dood* " te ondergaan, waarvan het gevolg de definitieve vernietiging is van het gevallen wezen of de ziel. Nu openbaart de Bijbel ons dat de redding uitsluitend berust op het vrijwillige zoenoffer van de man die Jezus van Nazareth wordt genoemd. De goddelijke oorsprong van zijn geboorte gaf zijn vleeselijke dood een uitzonderlijke waarde die, door hem overgedragen als de " *nieuwe Adam* ", door erfenis ten goede komt aan zijn verlostes uitverkorenen. Nadat hij de zonde had overwonnen in een vlees dat vergelijkbaar was met dat van zijn uitverkorenen, liet Jezus hun deze boodschap na: Jullie kunnen overwinnen zoals Ik heb overwonnen. Maar ook hier is het onze individuele natuur die ervoor zorgt dat onze lezing van de Bijbel al dan niet de eeuwige vrucht van onsterfelijkheid voortbrengt.

De meerderheid van degenen die beweren verlossing in Christus te hebben, wordt door God verworpen vanwege hun onwetendheid over het geringe belang dat zij hechten aan de geschriften die in het Oude Verbond zijn geopenbaard. En ik kan hiervan getuigen, want ondanks mijn volledige lezing van de Bijbel in 1975, bleef mijn studie van de Apocalyps die aan Johannes was geopenbaard volkomen vruchteloos. Mijn geest was door God geblokkeerd en Hij ontsloot hem pas in 1980, na mijn doop in de Zevendedagsadventistenkerk van Valence-sur-Rhône, in Zuid-Frankrijk. Ik had mijn liefde voor de Bijbelse waarheid uitgesproken, maar de sleutels tot begrip ervan werden mij alleen gegeven door de boodschap van de Adventisten, ondanks de oorspronkelijke onvolkomenheden. Het begrijpen van de Apocalyps obsedeerde me, maar alleen het boek Daniël kon er licht op werpen. Tijdens mijn volledige lezing van de Bijbel had ik dit boek gelezen, maar zonder er iets van te onthouden, totdat ik in deze Adventistenkerk, de oudste van alle Adventistenkerken in Frankrijk, in de naam van Jezus Christus werd gedoopt. De les die God ons geeft, blijkt uit deze ervaring en stelt deze onderschatting van de Bijbelteksten van het Oude Verbond ter discussie. En de namen die deze twee boeken dragen, " *Daniël* " en " *Openbaring* ", bevestigen de ernstige gevolgen die deze onderschatting met zich

mee zal brengen voor degenen die de fout maken deze te begaan. " **Daniël** " betekent: God is mijn Rechter; en " **Openbaring** " betekent: Openbaring. De les is deze: om toegang te krijgen tot Openbaring, wordt degene die geroepen is door God **beoordeeld** als waardig om er al dan niet toegang toe te krijgen. En deze waardigheid wordt door God erkend voor degenen die het boek " **Daniël** ", Genesis en alle boeken van het Oude Verbond, te beginnen met " *de wet van Mozes* ", die de eerste vijf boeken van de Heilige Bijbel omvat, niet onderschatten.

Deze belangrijke les wordt ons opnieuw door God gegeven in het eerste vers van Openbaring 1: " *De Openbaring van Jezus Christus, die God Hem gegeven heeft om aan Zijn dienaren te tonen wat binnenkort moet gebeuren, en die Hij door Zijn engel aan Zijn dienaar Johannes bekendgemaakt heeft ...*" De " *Openbaring van Jezus Christus* " wordt " **gegeven** " door de Schepper " **God** ", de inspirator van de teksten van het Oude Verbond, waaronder allereerst het boek " **Daniël** ". Alleen het lezen van de hele Bijbel geeft een goed begrip van Zijn rol. De verdeling in twee verbonden verbergt namelijk de eenheid en continuïteit van het door God gestarte reddingsproject. Zo krijgt de term " *vrouw* " die in *Openbaring* wordt gebruikt de betekenis die God geestelijk gaf aan de " *vrouw* " die Eva schiep uit een van de ribben van Adam, die zelf het beeld van Christus was. " *De vrouw* " profeteert " *de Uitverkorene* ", de Kerk van de uitverkorenen, verlost door Jezus Christus. En we weten dat deze uitverkorenen al sinds Adam en Eva zijn uitgekozen. Daarom vertegenwoordigt " *de vrouw* " in *Openbaring 12* de selectie van de uitverkorenen op basis van de continuïteit van de Bijbelse leer van de " *twalf apostelen* " van Jezus Christus, zelf erfgenamen van de leer die de " *twalf Hebreeuwse patriarchen* " ontvingen , en voorlopers van de leer die de laatste Zevendedagsadventisten brachten, gesymboliseerd in Openbaring 7 door " *twalf stammen* " die bepaalde namen dragen die door God zijn gekozen uit de namen van de Hebreeuwse patriarchen. Openbaring beschrijft het pauselijke Rome; een andere " *vrouw* " die werkelijk duivels is, maar de naam " *vrouw* " kan dragen in die mate dat ze de verschijning en rol van een christelijke kerk aanneemt. In Openbaring 17:5 neemt God de twijfel over haar weg door details over haar persoonlijkheid te onthullen en haar de naam toe te kennen " **het grote Babylon, de moeder van de hoeren der aarde** ". Deze schijnbare rol in de kerk verbindt haar met de " *vrouw Izebel* " uit Openbaring 2, die " **mijn dienaren onderwijst** ", zegt de goddelijke Geest genaamd Jezus Christus.

Hieruit blijkt dat er maar één manier is om de Heilige Bijbel goed te lezen. Er zijn nog vele andere manieren, maar die zijn te vergeefs.

De brandende zomernachten

In het afgelopen uur heb ik de explosie van geweld opgemerkt die jongeren van buitenlandse afkomst in Frankrijk, voornamelijk Noord-Afrikanen of zwarten, tegen de nationale veiligheidsdiensten opzet. De aanleiding van de gebeurtenissen is de dood van een 17-jarige genaamd Nahel, die door een politieagent werd gedood na een aanrijding na een eenvoudige verkeerscontrole.

Verrast door de snelheid waarmee het voertuig optrok, trok de politieagent zijn wapen en schoot de jonge, recidivist dood. Het incident vond plaats rond 9.00 uur op dinsdag 27 juni, en sinds die datum ^{worden de nachten van 28, 29 en 30 juni en de sabbat van 1 juli} gekenmerkt door branden en aanvallen op politiebureaus, andere gebouwen en voertuigen. De actie overtreft in intensiteit alles wat tot nu toe is gebeurd. Het betreft alle grote steden van Frankrijk en de hoofdstad Parijs. Ik geloof dat ik deze acties kan identificeren als het gevolg van een grotere vrijheid die Jezus Christus aan de demonen heeft gegeven. Hiervoor zie ik een teken. De laatste dag van rust was 26 juni. Het getal 26 is het getal van de naam van God "Jahweh", of het getal dat ontstaat door de optelling van de vier Hebreeuwse letters en cijfers waaruit deze bestaat, namelijk Yod, Hey, Wav en Hey. De volgende dag, 27 juni, brak er geweld uit. De bevrijding van de kwade engelen verloopt geleidelijk en neemt daardoor in intensiteit toe. De deelname van Oekraïne en Rusland aan de oorlog op 24 februari 2022 markeerde een fase hiervan, maar al vóór deze oorlog had de vloek van de wereldwijde Covid-19-epidemie het begin van deze bevrijding van kwade demonen ingeluid.

Het Frankrijk van de ongelovigen betaalt vandaag met deze nachtelijke vuren voor zijn misdaden tegen de Schepper. Zijn nieuwe atheïsme, gedragen door een gastvrij, roekeloos humanisme, lijdt onder de gevolgen van zijn daden. Het Franse volk is lange tijd doof gebleven voor de waarschuwingen van de FN-partij, het voormalige Front National, nu omgedoopt tot RN, oftewel Rassemblement National. Maar de bevolking van Frankrijk is nu zo verdeeld en samengesteld uit mensen uit alle uithoeken van de wereld dat eenheid een onmogelijke zaak is geworden. De nationale eenheid die de huidige leiders nastreven, is niet langer haalbaar. Frankrijk bevindt zich in het beeld dat de toestand van " *Babylon de Grote* " beschrijft in Openbaring 18:2: " *En hij riep met luide stem: Gevallen, gevallen is de grote Babylon! " Ze is een woonplaats geworden voor demonen, een verblijfplaats van elke onreine geest, een verblijfplaats van elke onreine en hatelijke vogel* . "Mensen zijn koppig en eigenzinnig, maar feiten zijn dat nog meer dan ze zijn, en daden dragen vroeg of laat hun onvermijdelijke gevolgen. En religieuze verdeeldheid is met name de oorzaak van de onmogelijkheid om mensen samen te brengen, en God, net als de duivel, weet deze situatie te misbruiken om de mensheid te vervloeken en rokerige en bloedige conflicten uit te lokken. Let in dit vers op de dubbele vermelding van de term " **onrein** ", die de religieuze, spirituele keuzes en de humanistische, seculiere keuzes van westerse volkeren kenmerkt.

Tegelijkertijd gaat de oorlog in Oekraïne door, met gebeurtenissen waar ik niet op inga, omdat ze de door God voorspelde feiten niet zullen veranderen. Maar het Russische verzet dwingt de VS om de wapenleveranties aan Oekraïne verder te intensiveren. Nog een paar stappen en de voorspelde Wereldoorlog zal onvermijdelijk worden en een echte, actieve vorm aannemen. Maar als Frankrijks erfgoed wordt verteerd door zijn rebellerende immigranten, hoe zal Frankrijk dan de uitdaging van herbewapening aankunnen? De verwoesting en de ramp die in onze huidige situatie worden veroorzaakt, zullen dit project niet begunstigen en het zal zich machteloos bevinden tegenover de toekomstige Russische invasie, zoals voorspeld in Daniël 11:40. Opgemerkt moet worden dat het geweld dat

Frankrijk dezer dagen treft een direct gevolg is van de keuze die het Franse volk, twee keer achter elkaar, heeft gemaakt voor de verkiezing van president Emmanuel Macron, vanwege hun afwijzing van de kandidaat van het Front National of Rassemblement National, Marine le Pen. Tussen twee ideologische keuzes zal God altijd degene steunen die het meest rekening houdt met zijn waarden. In dit geval is de nationale keuze intelligenter en verstandiger dan de globalistische keuze, die het "**Toren van Babel**"-syndroom reproduceert. Onverstandige en onintelligente keuzes leiden echter uiteindelijk tot de betreurenswaardige gevolgen van raciale, etnische en religieuze botsingen; dit wordt bevestigd door de huidige acties, die voornamelijk in Frankrijk plaatsvinden. Maar andere landen zullen op hun beurt getroffen worden en het slachtoffer worden van deze conflicten, en wel om dezelfde redenen: de etnische en religieuze vermenging die vrijwel alle westerse samenlevingen kenmerkt.

Het republikeinse Frankrijk geloofde lange tijd dat het de gevolgen van het communitarisme kon vermijden door de keuze voor nationale integratie voor zijn historische immigranten te bevoordelen. Maar vandaag de dag bewijzen de feiten dat die illusies ongegrond waren, want, erkend of niet, communitarisme is het natuurlijke gevolg van de groepering van gelijkgestemde mensen die gemeenschap per gemeenschap samenkomen. In voldoende aantallen botsen de leden van deze gemeenschappen met andere gemeenschappen, en de les die daaruit werd getrokken, werd getrokken door het voorbeeld van de ervaringen van de VS, waar na de Tweede Wereldoorlog natuurlijk racisme zich verzette tegen bendes van groepen, Puerto Ricanen, zwarten en blanken. Maar westerlingen leren niets en profiteren evenmin van hun ervaringen uit het verleden als van de lessen die God in zijn Heilige Bijbel heeft gegeven. Ze blijven doof en blind en gaan koppig door met hun verkeerde keuzes.

De Fransen hebben zo'n minachting voor religie dat ze niet in staat waren om tijdig het gevaar in te schatten dat het verwelkomen van de islamitische religie voor hen betekende. Want, in tegenstelling tot de christelijke religie, die mannen tegenwoordig de mogelijkheid biedt om ervoor te kiezen, wordt de islamitische religie vanaf de geboorte toegerekend aan alle mensen die geboren zijn op het grondgebied van moslimlanden. Religie wordt daar nationaal opgelegd. En dit principe botst met de republikeinse normen, die eveneens nationaal worden opgelegd aan allen die geboren zijn en leven op het grondgebied van westerse landen. Het is daarom tijd om aan te tonen dat deze twee verplichtingen tegenstrijdig en onoplosbaar zijn, maar onverenigbaar met elkaar. Nu raadt de wijsheid een echtpaar dat niet (meer) met elkaar overweg kan, aan om uit elkaar te gaan; hoeveel te noodzakelijker is deze scheiding wanneer de scheiding gebaseerd is op geërfde waarden die diep geworteld zijn in de menselijke geest. Zonder deze wijsheid te horen, hielden de vertegenwoordigers van de Franse Republiek vol, omdat ze geloofden dat ze het onmogelijke konden bereiken, dat alleen God toebehoort, niet de mensen, en nog minder degenen die zich tegen hem verzetten.

^{Republiek} van Frankrijk draagt vandaag de dag de vrucht van 40 jaar humanistisch advies van haar psychiaters en psychologen. Zij zijn verantwoordelijk voor de bevelen die aan Noord-Afrikaanse ouders die in Frankrijk wonen zijn opgelegd, namelijk het verbod om hun kinderen lijfstraffen

te geven, iets wat in hun thuisland altijd goede resultaten heeft opgeleverd. Hun rebelse en agressieve gedrag is vandaag de dag dan ook simpelweg het gevolg van dit onvermogen om het rebelse karakter van hun kinderen te corrigeren. En terwijl hij deze verantwoordelijkheid van zijn Republiek vergeet, durft president Macron de daden van rebelse jonge delinquenten toe te schrijven aan hun ouders. Ouders die zich daardoor door hun eigen kinderen voor de rechters van de Republiek zagen worden aangeklaagd. Zo waren ze getuige van de ontwikkeling van hun kinderen, die steeds rebelser werden en hen niet langer gehoorzaamden. Onrecht heeft zich opgestapeld voor sommige ouders, die dubbel slachtoffer zijn van republikeinse waarden. Maar we mogen niet vergeten dat de haat die jonge immigranten of Fransen van immigrantenafkomst voelden, werd aangewakkerd door bepaalde ouders die zelf vervuld waren van haat en wrok jegens Frankrijk. Maar wat de oorsprong van die haat ook is, God misbruikt die vandaag de dag om de Republiek te straffen, die hij terecht als een regime van zonde beschouwt. En de mentale excessen die hebben geleid tot de legitimering van homoseksualiteit vandaag de dag, die in het recente verleden door diezelfde natie werd veroordeeld, bevestigen alleen maar deze aard van de zonde.

Het ongeluk van Frankrijk schuilt ook in de bedrieglijke schijn van zijn organisatie. Op televisieprogramma's worden debatten getoond door journalisten die onze samenleving een bedrieglijke schijn van volksmacht geven. Maar wat is de waarheid? Al die blablabla is misleidend en nutteloos, want geconfronteerd met de problemen die zich voordoen, zal de jonge president met volledige bevoegdheden alleen de beslissingen nemen die door zijn regering worden uitgevoerd. Het lot van het leven van een heel volk wordt zo domweg in de handen en het hoofd gelegd van één man, jong en onervaren bovendien, en we kunnen erom lachen of huilen, maar datzelfde volk bekritiseert buitenlandse dictaturen en schept op over zijn democratische regime, dat in de eerste plaats alleen zichzelf voor de gek houdt.

Deze huidige bittere beproeving voor Frankrijk doet me denken aan de straf die Jeruzalem uiteindelijk in 586 v.Chr. trof, toen koning Nebukadnezar de stad voor de derde keer aanviel; dit na elf jaar weerstand te hebben geboden aan de uitnodigingen van de profeten die God aan koning Zedekia had gezonden om hem te dwingen zich te onderwerpen aan het door God vastgestelde plan. Na twee jaar beleg werd de Joodse koning verslagen, de stad ingenomen en vele mannen stierven, terwijl anderen op hun beurt naar Babylon werden gedeporteerd. Zedekia's zonen werden voor zijn ogen afgeslacht en hijzelf werd blind gemaakt, zijn ogen werden door vuur verbrand. Daarom weet ik dat de huidige beproeving voor Frankrijk slechts het begin is van de ware pijn die God het land nog te wachten staat.

Ware en valse heiliging

Woorden hebben een precieze etymologische betekenis, maar hun gebruik kan een absoluut tegengestelde betekenis hebben, afhankelijk van of ze gebruikt

worden om een ware of een valse betekenis te definiëren. En het woord heiliging ontsnapt niet aan deze universele regel dat alles zijn absolute tegendeel heeft. De etymologische betekenis van het woord heiliging is 'apart zetten', maar het geval van de apostel Judas Iskariot, die net als zijn elf andere apostelen door Jezus werd uitgekozen, bewijst dat heiliging niet alleen staat voor het apart zetten van wat goed is in het oordeel van God. Jezus zegt dit in Johannes 6:70-71, waar we lezen: *"Jezus antwoordde hun: Heb Ik niet jullie twaalf uitgekozen? En één van jullie is een duivel!" Hij sprak over Judas Iskariot, de zoon van Simon; want hij was degene die Hem zou verraden, een van de twaalf.*

Er bestaat dus een goede en een slechte heiliging, een ware, maar ook een valse, die de mens kan misleiden en ertoe kan leiden dat hij het heil van zijn ziel verliest.

Vanaf het begin van zijn aardse schepping heiligde God de zevende en laatste dag van de week, die het ritme van ons leven markeert, om te rusten. Deze heiliging van de zevende dag werd geplaatst in het teken van de perfectie en volheid van een door God bedachte tijdseenheid. Alles wat Hij gebiedt en uitvoert, is van dit volmaakte type. Maar wanneer deze heiliging betrekking heeft op mensen, erfgenamen van de zonde van Adam en Eva, verschijnen er tegengestelde vormen van heiliging. Deze gedachte zal ons in staat stellen de boodschap die God in het boek Daniël geeft beter te begrijpen, waar het woord "**heiligen**" al diegenen aanduidt die beweren God, de schepper, te zijn in de twee verbonden. Maar om het einde van het regime van het oude verbond duidelijk te markeren, duidt God de Israëlieten van dit door Hem verbroken verbond aan met de term "**zondaars**" in Daniël. 8:23: *"En aan het einde van hun heerschappij, wanneer de zondaars verteerd zijn, zal er een koning opstaan, schaamteloos en sluw."* Deze profetische woorden werden vervuld in 70, toen het leger, gezonden door de Romeinse keizer Vespasianus, kwam om "**de stad en het heiligdom**" van Jeruzalem te verwoesten, waarmee de aankondiging in Daniël 9:26 werd bevestigd: *"En na tweeënzestig weken zal een Gezalfde worden uitgeroeid, en hij zal ~~niemand hebben om hem te vervangen.~~ Het volk van een leider die komt, zal de stad en ~~het heiligdom verwoesten.~~ **heiligheid**, en het einde ervan zal komen als een vloed; het is bepaald dat de verwoestingen zullen duren tot het einde van de oorlog.* Het is dit Romeinse regime dat, bekeerd onder de vrede die Constantijn de Grote in 313 had ingesteld, in 538 het rooms-katholieke pauselijke regime zou worden dat deze "**onbeschaamde en sluwe koning**" zou zijn. Het is daarom aan hem dat, volgens Daniël 7:25 en Daniël 8:12, de ware "**heiligen**" zouden worden overgeleverd voor hun ongeluk en hun goddelijke straf tijdens de christelijke tijd. Wie zijn dan de "**heiligen**" die door de profetie worden beoogd? Het zijn mensen die te goeder trouw, misleid door de schijn van het uur, de religieuze leugens slikken die in hun tijd werden geleerd. De Bijbel is dan nauwelijks beschikbaar en de menselijke massa wordt onderworpen aan de beweringen van de priesters die uit Rome kwamen, waar het christelijk geloof zich ontwikkelde nadat het in Jeruzalem was ontstaan. In deze vroege dagen werd de christelijke religie mondeling verspreid, wat de onderwerping aan mensen die beweerden de angstaanjagende en almachtige hemelse God te dienen, vergemakkelijkte. Het was daarom dankzij de onwetendheid van het volk dat de religieuze leugens van de

rooms-katholieke religie konden verleiden menigten bijgelovige mensen die tot dan toe waren overgeleverd aan hun verschillende heidense vormen. En gewend aan dit heidendom, boden deze mensen weinig weerstand tegen deze andere heidense versie die Rome hun in naam van de ene God presenteerde. Onderdanig in alles aan zijn koningen, toen de koning zich bekeerde tot het christelijk geloof, volgde en moest het hele volk de keuze van de koning volgen. Zo werd de rooms-katholieke religie gevestigd in de West- en Oost-Europese koninkrijken. De inconsistenties in de katholieke leer konden door mensen niet worden geïdentificeerd zonder te verwijzen naar de Heilige Bijbel, waartoe alleen kopiïstische monniken toegang hadden, en zelfs dan, in afzonderlijke fragmenten, nooit of zelden in hun geheel.

Het woord geloof verwijst oorspronkelijk naar het vertrouwen dat gesteld wordt in de **ware** waarden die God ons leert. En in die zin werd geloof pas mogelijk en levend gemaakt in de 16e^{eeuw}, toen de Heilige Bijbel, toen in grote oplage gedrukt, zijn getuigenis kwam geven. En bijgevolg, door het valse rooms-katholieke geloof aan de kaak te stellen, haalde het gereformeerde geloof, dat protesteerde, zich de satanische toorn van de Romeinen en de koninklijke familie op de hals. Dit resulteerde in bloedige en wrede "godsdiensoorlogen". Na de Franse Revolutie en de twee Terreuraanvallen van juli 1793 en juli 1794, kwam het vrije denken, zelfs het atheïsme, langzaam maar zeker in de plaats van het ware en valse geloof. De menselijke geest wordt gevormd door wat hij meemaakt. Ook de tijd van de geloofsbeproevingen van 1843 en 1844 getuigt van de geringe belangstelling die officiële christelijke religies, van welke aard dan ook, hebben getoond voor het heilige geschreven Woord van de levende God. Het aantal mensen dat deelnam en geloofde in de mogelijke wederkomst van Christus, onthult de treurige geloofstoestand van de mensen in die tijd. In het hele Amerikaanse grondgebied telde God ongeveer 30.000 mensen en na de tweede test, op de ochtend van 23 oktober 1844, hield Hij er slechts 50 over. De **ware Het geloof** stond dus op het punt volledig te verdwijnen, ten gunste van **vals geloof** en atheïsme, die het op hun beurt zouden vervangen.

Spreeken over waar en vals geloof heeft alleen zin wanneer de betrokkenen fundamenteel religieus zijn; en dit was het geval vóór de geboorte van het nationale atheïsme in Frankrijk. In deze nieuwe context heeft het woord geloof de betekenis gekregen van overtuiging en vertrouwen dat de mens in wie of wat dan ook kan stellen. In deze nieuwe betekenis is het object van geloof niet langer het geschreven woord van God, maar de vorm die door mensen is goedgekeurd voor hun soort maatschappelijke cultuur. En in dit geval kan de dienaar van God, zonder zich te vergissen, alle door mensen aangenomen culturen als vals bestempelen, omdat ze niet voldoen aan wat God in zijn Heilige Bijbel voorschrijft. Onze moderne samenlevingen hebben niets uitgevonden, maar alles geërfd, van heidense, Griekse en Romeinse modellen. Onze huidige waarden zijn de hunne, en alleen de vooruitgang van de technische wetenschap is nieuw.

Is het mogelijk en nuttig om te proberen een mens te overtuigen en te bekeren die weigert te geloven in het bestaan van de ene Schepper-God? Nee, absoluut niet. Want hij zal de Bijbelse argumenten die we hem kunnen voorleggen, verwerpen. En om het waarom van de dingen te verklaren, zal hij

verklaringen vinden of verzinnen die hem passen. De dienaar van God merkt dan deze paradox op bij de ongelovige: hij weigert te geloven in de ene Schepper-God en zijn Bijbelse openbaringen, maar toont grote interesse in de Grieks-Romeinse samenlevingen uit de oudheid, waaraan hij zijn model van filosofische cultuur en denken ontleent. Het valse christelijke geloof dat het atheïsme overleefde, was ook een slachtoffer van deze overgeërfde heidense culturele denkbeelden. De aanvaarding van het dogma van de onsterfelijkheid van de ziel is hiervan een duidelijk bewijs, aangezien het is overgeërfd van de Griekse filosoof Plato, die niet heidenser kon zijn. Maar laten we God danken dat, vanwege dit teken, valse religie al herkenbaar is voor een oprechte protestant die prioriteit geeft aan het Woord van God in geloofszaken. Een ander, nog krachtiger teken kwam met het herstel van de praktijk van de ware zevendedagsabbat, die betrekking heeft op onze huidige "zaterdag". Het is goed voor u dat deze dag u vertelt: Ik ben de heilige dag, door God apart gezet voor zijn rust en die van zijn uitverkorenen. Want sinds 1843, het begin van de adventistische geloofsbeproeving, en meer precies sinds 1844, is deze herstelling door God vereist, zodat de praktijk van "zondag", de eerste dag van de goddelijke tijd, het teken of "*het merkteken van het beest*" vormt dat religieus de door God vastgestelde waarheid bestrijdt. Afgezien van de Bijbel en zijn openbaringen is al het andere onwaarheid en leugen.

Na de ware en valse geloofsbelijdenis van religieuze mensen te hebben besproken, kunnen we op onze beurt ware en valse heiliging definiëren. Want, paradoxaal genoeg, hecht de man die het valse geloof aanhangt, groot belang aan heiliging. Niemand op aarde hecht zoveel belang aan "heiligen" als de beoefenaars van de rooms-katholieke religie. Deze heiligen worden terecht voor hen aanbeden, aangezien de pauselijke leider en de Romeinse Curie heiligheid aan een persoon toekennen via de stem van de katholieke canon. In de tijd van het oude heidendom handelden mensen op dezelfde manier, aangezien ze hun godheden construeerden en daaronder degenen kozen die ze verkozen. En deze dingen zijn grotendeels alleen in onze westerse samenlevingen verdwenen, omdat deze praktijken in het Oosten nog steeds in stand worden gehouden. Maar merk op dat, afgezien van de steun die in het Westen gebaseerd is op de namen van de personages die in de Heilige Bijbel worden geopenbaard, het religieuze principe dat van deze volkeren is die officieel heidens zijn gebleven.

De Bijbel zegt tegen de heiligen: "**Streef naar heiliging ...**", wat betekent dat ze die van God moeten verkrijgen en die op geen enkele manier aan zichzelf kunnen toeschrijven. Maar door te zeggen: "**streven naar**", **geeft de Geest de mens het initiatief in zijn benadering. Want het is zijn keuze om God te behagen die hem in staat zal stellen deze goddelijke heiliging te verkrijgen. Door de duisternis te verhelderen die de mensheid vandaag de dag bedekt**, kan degene die God "**heiligt door zijn waarheid**" **gemakkelijk ware en valse** religieuze heiliging onderscheiden. **Ware heiliging** blijkt uit de kwaliteit van de relatie die tussen God en zijn uitverkorene tot stand is gebracht. Hij openbaart zich aan hem en stelt hem in staat Hem werkelijk te "**kennen**". En deze **heiliging** wordt concreet gemaakt door de toegang tot zijn goddelijk licht, zijn goddelijke gedachte, zijn goddelijke openbaring. **Ware heiliging** is daarom van nature

onnavolgbaar, in tegenstelling tot **valse** heiliging, die uitsluitend vertrouwt op de goedgelovigheid van degenen aan wie ze wordt voorgesteld en gepresenteerd. Want de mens wordt verantwoordelijk gesteld voor zijn keuzes, en als hij bewijst in staat te zijn het getuigenis dat God via zijn Bijbel of zijn uitverkoren dienaren presenteert, te verwerpen, kan hij net zo goed weigeren te geloven in religieuze beweringen die alleen door mensen worden gedaan. De vraag rijst dan: maar waarom doet hij dat dan niet? Het antwoord is: omdat hij dat niet kan. Want door God te verwerpen, ontnemt hij zichzelf het enige middel om de werken te identificeren die worden aangestuurd door de duivel en zijn hemelse en aardse, engelachtige en menselijke volgelingen. Nadat hij God heeft verworpen om zijn vrijheid te behouden, wordt de ongelovige overmeesterd door de duivel, die zijn gedachten voedt. Hij bevindt zich daarom in een slavernij die hij onmogelijk kan identificeren. In zijn hersenen vermengen en vervloeien zijn menselijke gedachten en satanische gedachten, maar deze externe indringing negerend, schrijft hij alles wat zijn gedachten voortbrengen aan zichzelf toe. Dit is wat Jezus wilde aanklagen door de slavernij van de zonde te benoemen waarin de duivel de mens gevangen houdt sinds de val van Adam en Eva. Het is gemakkelijk om de vijand te herkennen die fysiek en visueel van buitenaf komt. Het is echter moeilijker, en voor de ongelovige zelfs onmogelijk, om de vijand te herkennen die hem vanuit zijn hersenen aanvalt.

Spreeken over ware en valse heiliging brengt mij er daarom toe deze twee dingen tegenover elkaar te stellen: heiliging, het deel van de uitverkorenen, en bezit, het deel van de gevallenen. Want de valse heiliging die de mens claimt, is alleen te danken aan de bezetenheid van zijn geest door de duivel, die hem inspireert en voedt. Maar natuurlijk botst mijn boodschap met menselijke vooroordelen die het woord bezit alleen toekennen aan gevallen waarin abnormaal, ongezond of ander gedrag wordt waargenomen. Het is een valstrik voor ongelovigen en het heeft perfect gewerkt sinds het begin van de zonde. Maar bezit is een feit dat de mens aangaat sinds het begin van hun schepping door God. Oorspronkelijk, geschapen naar het beeld van God, waren ze bezeten door de goddelijke Geest. Na de zonde werd dezelfde Adam overgeleverd aan de duivel om door hem bezeten te worden. Daarom heeft de mens slechts de keuze tussen twee geestelijke bezittingen; die van God of die van zijn vijand, de duivel, zijn, tussen JaHWéH en Satan, twee magneten waartussen menselijke vliezen worden aangetrokken volgens hun eigen keuze, die voor elk individu verschillend is, omdat deze gebaseerd is op hun persoonlijke aard. Deze twee namen bevestigen dat er voor elke levensvorm het absolute tegendeel bestaat, wat de systematische toepassing van de binaire keuze geeft aan de bestaansvoorwaarden die onder de zonde zijn geplaatst. De Geest vertelt ons dan door de mond en het geschrift van zijn geïnspireerde heiligen: "*Laat uw nee nee zijn en uw ja ja!*" Een formule die de levensomstandigheden perfect samenvat vanaf de opstand van Satan tot de uitroeiing van zonde en zondaars. Want na de zesduizend jaar van selectie van aardse uitverkorenen zal er eensgezindheid voor God ontstaan; het ja zal ja blijven, eeuwig, omdat het nee van de weigering geen betekenis meer zal hebben. Maar dit zal alleen van toepassing zijn op en betrekking hebben op de

uitverkorenen die hun **ware heiliging van God hebben " gezocht " en verkregen**

Tegen het einde van de christelijke jaartelling bracht valse heiliging het atheïsme voort, en dit atheïsme bracht vervolgens een anarchistisch denken voort, herkenbaar aan de slogans die in mei 1968 in Frankrijk door de opstandige jeugd werden overgenomen: "Noch goden, noch meesters" en "het is verboden te verbieden". De door dit denken bezielde bevolking wordt onbestuurbaar. En sinds deze gebeurtenis verklaart dit de voortdurende ontevredenheid van Franse kiezers, telkens wanneer ze een presidentieel staatshoofd kiezen en een politieke partij aan de macht brengen. Deze Franse ervaring laat me beter dan welke andere ook begrijpen waarom het vervloekte lot meedogenloos is geweest voor de bevolking van Oekraïne, die rond 1990 onafhankelijk werd. We moeten niet vergeten dat het zijn onafhankelijkheid verkreeg door Rusland te verlaten, dat zich in een totaal anarchistische en chaotische situatie bevond. Terwijl Rusland vervolgens orde en organisatie herwon onder het bewind van staatshoofd Vladimir Poetin, heeft Oekraïne, in tegenstelling tot Oekraïne, deze anarchistische aard gedragen en behouden. Het bewijs is, net als in Frankrijk, te vinden in de systematische omverwerping van staatshoofden, die allemaal wegens corruptie zijn afgewezen. Maar deze situatie is logisch, want anarchie kan niets anders voortbrengen dan de corruptie van de menselijke geest. Gehecht aan vrijheid, zelfs ten koste van politieke chaos, heeft het Oekraïense volk zich resoluut verenigd om zich te verzetten tegen Rusland, dat hun onaantastbare vrijheid zou kunnen ontnemen. En dit Oekraïense volk bestaat uit mensen van verschillende afkomst, Pools, Oekraïens of Russisch, verenigd door hun gemeenschappelijke verlangen om hun vrijheid te behouden. Veel dingen scheiden hen, maar de noodzaak om hun vrijheid te verdedigen brengt hen op het moment samen om de Russische agressor te bestrijden. Het is deze anarchistische situatie die ons laat begrijpen waarom de nazi-ideologie daar vertegenwoordigd kan zijn zonder iemand te choqueren. In deze politieke chaos trekken mensen zich terug in zichzelf en proberen ze niet te zien wat hun buurman, hun buurman, hun landgenoot doet. Door dit individualisme moedigen ze de ontwikkeling van het kwaad aan, dat zich kan verspreiden en aan de macht kan komen. En door deze vrucht van zonde te dragen dankzij de buitensporig sterke libertarische geest, toont Oekraïne de vruchten die God verwacht voor zijn universele demonstratie, wat het doel is van zijn schepping van onze aardse dimensie. Daarom is de spontane steun die westerlingen aan Oekraïne geven in zijn oorlog tegen Rusland te danken aan het delen van dezelfde anarchistische geest. Het is dan ook niet verwonderlijk dat in alle westerse landen nationale verkiezingen op binaire wijze twee diametraal tegenovergestelde politieke stromingen tegenwerken die "links en rechts" worden genoemd; een uitdrukking die samenvalt met de kardinale situaties waarin Rusland en de VS zich ten opzichte van Europa bevinden. Rechts is interventionistisch, liberaal en pleit voor openbare orde; links daarentegen eist, protesteert en veroorzaakt openbare wanorde. Dit is de vrucht die de mensheid draagt, gescheiden van God, en het ergste moet nog komen, want de aanhangers van al deze verschillende kampen zullen elkaar na de tijd van mondelinge en verbale uitwisselingen uiteindelijk fysiek bevechten. En zoals het geval van

Oekraïne bewijst, zal alleen de context van een universele oorlog, die hen persoonlijk aangaat, de inwoners van deze volken in staat stellen zich, althans gedeeltelijk, te verenigen tegen de gemeenschappelijke agressor, die volgens Daniël 11:40-45 in volgorde zal komen uit het " *Zuiden* " en vervolgens uit het " *Noorden* ".

Voor Jezus Christus zijn deze linkse en rechtse politieke partijen gelijk, omdat hij in zijn persoonlijke goddelijke oordeel beide aan " *zijn linkerkant* " plaatst, aan de kant van zijn vloek, en alleen zijn **geheiligde uitverkorenen zegent en redt, die hij aan " zijn rechterkant " plaatst** .

De week van YaHWéH

Voor de gewone man is niets banaler dan deze opeenvolging van zeven dagen die we "week" noemen. De Franse taal verhuult het gedeeltelijk, maar de Latijnse oorsprong van dit woord is "septimana", een woord waarvan de wortel "septem" is, wat het getal "zeven" aanduidt, en "septimus", wat "zevende" betekent. In het Frans worden de twee letters "pt" vervangen door de letter "m". Hetzelfde geldt voor de naam zaterdag, waar de "m" de letter "b" of "v" van het Hebreeuwse woord "sabbath" vervangt. Deze naam duidt de zevende dag aan en is afgeleid van het getal "zeven". Oorspronkelijk, en nog steeds, wordt de Hebreeuwse week genoemd naar de naam van de sabbat. De andere dagen hebben geen naam, maar slechts een getal, dat hun volgorde in de opeenvolging van de zeven dagen aangeeft. Voor de Grieken heet de week "sabbaton", net als de naam van de zevende dag, "sabbat". De erfenis van het Hebreeuws wordt hiermee bevestigd.

God koos ervoor zijn tijdseenheid te bouwen op een opeenvolging van zeven dagen. Dit getal "zeven" markeert in de tijd het programma dat Hij ontwierp om het probleem van de zonde op te lossen, wat onvermijdelijk was vanwege de totale vrijheid die Hij zijn schepselen gaf van de eerste tot de laatste, dat wil zeggen van de eerste engel tot de laatste mens geboren op aarde. Dit hele programma strekt zich uit over 7000 jaar; 6000 om de mens te redden en 1000 jaar om zondaars te oordelen en uit te roeien op de dag van het laatste oordeel. Onze week profeteert daarom, gedurende de eerste zes dagen, de tijd van genade waarin God zijn uitverkorenen uit alle mensen selecteert, en de zevende "geheiligde" dag profeteert de tijd van het hemelse oordeel waarin de uitverkorenen, als rechters verbonden met Jezus Christus, de opstandige engelachtige en aardse wezens zullen oordelen die door God onwaardig zijn bevonden om na deze tijd van 7000 jaar te overleven.

De organisatie van de menselijke week wordt door God in herinnering gebracht in de tekst van het vierde van zijn tien geboden, volgens Exodus 20:9-10: " *Zes dagen zult u arbeiden en al uw werk doen. Maar de zevende dag is de sabbat van de Heer, uw God; dan zult u geen werk doen, u, noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw slaaf, noch uw slavin, noch uw vee, noch de vreemdeling die binnen uw poorten is.* " We kunnen dus begrijpen dat God door dit programma

zesduizend jaar werk voorspelt van het uitkiezen van zijn uitverkorenen voor Zichzelf. En deze tijd zal worden gevolgd door duizend jaar rust, verkregen door de dood van zondaars tijdens het zevende millennium.

Door deze profetische aard van de week te negeren, heeft de week, onder invloed van Rome en meer recentelijk de VS, enorme veranderingen ondergaan die de profetie van het door God voorbereide programma volledig verdraaien. In 321 werd de rust op de zevende dag vervangen door de rust op de eerste dag. Niemand merkte de gevolgen van deze verandering op en de mensheid raakte gewend aan deze orde, ingesteld door het rooms-katholieke regime in het hele Westen, waar het over monarchieën heerste. In de 16e eeuw was de protestantse reformatie zich niet bewust van deze verandering met betrekking tot Gods heilige zevende dag. En sinds 1844 is Hij het die Zijn uitverkorenen naar de sabbat heeft geleid, die Hij heiligde om te rusten vanaf de grondlegging der wereld. Lange tijd rechtvaardigden protestanten hun eerste dag, gewijd aan de aanbidding en verering van God, door te verwijzen naar de dag van Jezus' opstanding, die na Zijn dood verscheen, ja zelfs op de eerste dag. Er is echter geen enkel bewijs dat Jezus op die eerste dag uit de dood is opgestaan. Ik heb zelfs aangetoond dat dit ook niet het geval was, want het graf was al leeg toen de engel kwam om de steen weg te rollen, zodat de discipelen konden zien dat Jezus al was opgestaan.

Meer recentelijk gaf de Anglo-Amerikaanse uitdrukking "weekend" de voorkeur aan de plaatsing van de eerste dag in plaats van de zevende. En in Frankrijk waagde het Larousse-woordenboek uit 1981 de sprong en presenteerde zondag als de zevende dag. Het jaar ervoor was het officieel nog de eerste dag van de week. Gods sabbat is daardoor door menselijk gezag aan de zesde dag verbonden; dit verandert de betekenis ervan en verklaart Gods permanente woede jegens de daders van deze misdaad.

geheiligd " door onze Vader , eens nader bekijken . Hij bestaat uit zeven dagen, een oneven getal, wat de interessante symmetrische constructie laat zien, gebaseerd op een centraal draaipunt: de vierde dag. God is geest en daarom de Geest. Daarom zijn de boodschappen die Hij tot ons richt gebaseerd op beelden, woorden en getallen. En de dagen van de week dragen precies getallen die tot ons spreken. De eerste boodschap die ze ons geven, is dat de volgorde van de dagen wordt bepaald door God, die het menselijk leven in de loop van de tijd organiseert volgens zijn vooraf vastgestelde programma.

In zijn vierde gebod noemt God de naam sabbat niet, maar citeert hij deze in de vorm " **zevende dag** ", waarmee hij het belang benadrukt van de juiste instelling ervan, die profetisch betrekking heeft op zijn laatste werk dat met zijn uitverkorenen zal worden ervaren. De aanbidding van de " **zevende dag** ", waarop de uitverkorenen God eren en aanbidden, voorspelt hun gemeenschappelijke rust die zij delen tijdens het "zevende millennium". U kunt dus begrijpen waarom het toeschrijven van de zevende positie aan de eerste dag absurd en ongerechtvaardigd is, maar ook een ernstige belediging vormt tegen God, de organisator van de tijd.

Gebaseerd op de symmetrie 3 dagen 1 dag 3 dagen, is het duidelijk dat God ook grote waarde hecht aan deze centrale dag, en dit is wat er in Daniël 9:27 staat, waar de Geest profeteert over Jezus Christus en zegt: " **Hij zal met velen een**

sterk verbond sluiten, één week lang ." Het woord " **week** " krijgt dus in dit ene vers een dubbele betekenis: die van zeven dagen en die van zeven feitelijke jaren. Want de precisie die aan deze profetie wordt gegeven, geldt voor beide betekenissen. De tekst vervolgt: " *En halverwege de week zal Hij het slachtoffer en de spijsoffer doen ophouden* ." Dit " *midden van de week* " wordt nogmaals onderstreept en benadrukt omdat het van groot belang is. Het stelt ons in staat de ontvouwing van de feiten te reconstrueren die betrekking hebben op het begin van Christus' bediening, zijn dood en het einde van de nationale genade van het ongelovige en opstandige Israël; en dit aan de hand van de jaren van deze week van jaren. Vervolgens ontdekken we in concrete dagen het proces dat plaatsvond tijdens de " week ", " *in het midden* " van de week waarin Jezus werd gekruisigd op de vooravond van de sabbat van het Pesachfeest. Deze centrale dag van de Joodse week was daarom de "vierde", of, in onze westerse standaard, woensdag. Die avond, bij zonsondergang, begon "een specifieke sabbat", die de eerste dag van het Ongezuurde Brood van het Pesachfeest markeerde. Daarna volgde een normale dag, en vervolgens markeerde "de sabbat van de zevende dag" het einde van de cyclus van deze week, die werd gemarkeerd door het begin van het Joodse Pesachfeest.

In de zin van een jaar beslaat de week van Dan. 9:27 7 jaar, die beginnen in de herfst van 26 en eindigen in de herfst van 33. In het centrum van deze symmetrie staat de lente van het jaar 30, waarin Jezus op de 14^e dag werd geofferd, waardoor de dood van het lam van het paasritueel nutteloos werd; zijn menselijk bloed had deze definitief vervangen.

De herfst van 26 markeerde het begin van een week van jaren en dagen waarin God een verlossingswerk voor zijn uitverkorenen volbracht. Hij droeg hun zonden en stierf in hun plaats op 3 april 30. En als beloning voor hun geloof en trouwe liefde schonk Hij hun zijn volmaakte, onberispelijke en onberispelijke gerechtigheid. De bediening van Christus begon in het jaar 26, waarvan het getal gelijk is aan de naam van God, opgebouwd uit vier Hebreeuwse letters: Yod, Hey, Wav, Hey, getranscribeerd als JHWH, die elk de numerieke waarde hebben, in volgorde, 10, 5, 6, 5. En hier hebben deze getallen al een betekenis en brengen ze een boodschap over, want in het Hebreeuws markeert de eerste letter, Yod, de derde persoon enkelvoud van de onvoltooid verleden tijd, namelijk "hij". De volgende drie letters, "He Wav Hey", duiden het werkwoord "zijn" aan. De onvoltooid verleden tijd in het Hebreeuws duidt een voltooide handeling aan die zal voortduren. Dit is wat we moeten vertalen als "hij is en hij zal zijn". Maar degene die de eerste is, de Levende, uit wie al zijn schepselen voortkomen, wordt aangeduid met het werkwoord "zijn", dat ook een symmetrische vorm aanneemt: "HWH", of de centrale "W" wordt voorafgegaan en gevolgd door de letter "H", zoals de Paasweek in dagen en jaren. Hun waarden in getallen geven de betekenis: "5 = Mens; 6 = Engel; 5 = Mens". En ik herinner u eraan dat deze vorm van symmetrie ook betrekking heeft op het aspect van de "zevenarmige kandelaar", de heilige "menora". Al deze constructies gebaseerd op de symmetrie van de Paasweek onthullen het belang van dit centrale punt, **dit moment waarop de Messias zijn verzoeningswerk volbracht, wat de enige reden was voor de schepping van de aardse dimensie door God** . Zoals de symmetrie van "Mens

Engel Mens" leert, wordt de verlossing van de Mens uitgevoerd door de Engel van Jahweh, wiens hemelse goddelijke naam " **Michaël** " is. Deze symmetrie verbeeldt de woorden die Jezus tot zijn uitverkorenen en discipelen sprak vóór zijn vertrek naar de hemel: " **Ik ben met jullie al de dagen, tot aan de voleinding van de wereld** ." En in Openbaring 1:13 neemt Jezus zijn centrale plaats in symmetrie in: " **En te midden van de zeven kandelaren iemand die gelijk was aan de Mensenzoon, bekleed met een gewaad dat tot aan de voeten reikte en om de borsten omgord met een gouden gordel.** " In zijn goddelijkheid staat Hij nog steeds centraal in Openbaring 4:4: " **En rondom de troon waren vierentwintig tronen, en op de tronen zaten vierentwintig oudsten, gekleed in witte gewaden en met gouden kronen op hun hoofd.** "

De observatie van deze dingen brengt mij tot de gedachte dat deze symmetrische week, die het begin markeerde van de ware verlossing van de menselijke zonden van de door God uitgekozen uitverkorenen, en daarom zo belangrijk voor God en zijn uitverkorenen, ook **kan** dienen als basis voor de constructie van de laatste jaarweek van de tijd van goddelijke genade. In die zin beslaat deze laatste week de jaren 2022 tot en met 2029. Hij begint in het voorjaar van 2022 en eindigt in het voorjaar van 2029. Na deze week van zeven jaar, in het achtste jaar, zal het jaar 2029 doorlopen tot het voorjaar van 2030.

Op de sabbat van 15 juli 2023 dringt zich een interpretatie op. Deze bestaat erin het begin van de week van Jahweh in het voorjaar van 2022 te plaatsen, een datum die het voordeel heeft dat de Russische deelname aan de oorlog tegen Oekraïne, op 24 februari 2022, wordt beschouwd als het door God gegeven teken van het begin van deze profetische week van zeven jaar. In dit geval resulteert het einde van de week in het jaar 2029 en niet in het jaar 2030. Kan dit scenario gerechtvaardigd worden? Jazeker, want het einde van de genadetijd sluit de opening van de genadetijd af die begon zodra Adam en Eva zondigden. En zo begon Gods klok de 6000 jaar van zijn genadetijd af te tellen. Maar welke betekenis moeten we dan geven aan het jaar 2029, dat leidt tot de wederkomst van Christus in het voorjaar van 2030? Deze dag wordt door God apart gezet om de woede van zijn goddelijke toorn tegen opstandige zondaars tot uitdrukking te brengen en presenteert zich na het einde van JaHWéH's week als een "eerste dag" of een "achtste dag", zoals uitgedrukt in de gedachte van de katholieke en protestantse aanbidders van "zondag". God verklaart in Genesis 1:4: "En **God zag dat het licht goed was ; en God scheidde het licht van de duisternis** ." Aan het begin van het jaar 2029 zal de menselijke wet, die "de rust van de eerste dag" of valse zevende dag verplicht zal stellen, het licht van het kamp van de " **duisternis** " vertegenwoordigen en zich officieel verzetten tegen de goddelijke sabbat van de zevende dag, die zelf een straal van het ware goddelijke " **licht** " vormt. Ieder maakt zijn keuze tussen de twee verplichtingen, de aanhangers van de twee kampen van licht en duisternis zullen dan definitief " **gescheiden** " worden en bijgevolg zal de genadetijd eindigen. In zijn reddingsplan geeft God prioriteit aan het aanbod van zijn gerechtigheid en vervolgens worden de schuldigen, die de waarde van dit aanbod negeren, logischerwijs en noodzakelijkerwijs uiteindelijk door God gestraft en vernietigd.

In Jesaja 61:2 vat God zijn aardse reddingsprogramma als volgt samen: "Om uit te roepen **het jaar van het welbehagen** van Jahweh, en **de dag van de wraak** van onze God, om allen die treuren te troosten; een **jaar** om te verlossen, maar, afgescheiden en goed afgezonderd, **een dag** alleen voor zijn **wraak** ." Deze scheiding zou dan van toepassing moeten zijn op de laatste profetische " **week** ", die zal worden gevolgd door " **de dag van de wraak van onze God** " in het laatste jaar, dat van 2029.

En ik verberg niet dat het feit dat deze " **dag van wraak van onze God** " over de rebellen komt in de symboliek van de " **eerste dag** ", mijn hart en geest zeer bevredigend lijkt. Want God wijdt zijn profetische openbaring alleen aan zijn uitverkorenen om hun zijn programma te onthullen dat hen aangaat en dat ook het lot van de rebellen aangaat. En als zodanig is de deelname aan de oorlog op Europese bodem, op 24 februari 2022, een zichtbaar en onweerlegbaar getuigenis, goed gemarkeerd.

In deze interpretatie is " **het midden van de week** " het jaar 2025, of 25 geeft de betekenis van $5 + 2 = 7$, en 2025 geeft $5 + 2 + 2 = 9$. En zonder enige mogelijke discussie betreft deze week de voorbereiding en vervulling van de " **zesde bazuin** " **die in Openbaring 9** wordt behandeld . In deze mogelijkheid strekt de voorbereidingstijd zich dus uit van 2022 tot 2025. Het jaar 2025 zou daarom het laatste jaar vóór het grote drama zijn, het laatste waarin, gedurende de eerste zes maanden, het voorstel van goddelijk licht nog kan worden gedaan en gedeeld, omdat sinds de herfst en gedurende de laatste zes maanden deze mogelijkheid zal ophouden, omdat goddelijk licht alleen wordt onthuld en doorgegeven in tijden van vrede. Het exacte middelpunt van deze week, die in de lente begint en in de lente eindigt, valt namelijk precies in het begin van de herfst van 2025. Deze keer zou het huidige conflict in Oekraïne zich dus moeten uitbreiden over heel Europa en de wereld, om zo voor God de bestraffing van zijn " **zesde bazuin** " te vervullen.

Ter ondersteuning van deze visie op de zaken is er het feit dat de eerste week van het type, de week van Christus' zevenjarige heilige verbond, alleen betrekking had op het aanbod van genade in zijn naam. Het einde ervan werd gemarkeerd door de Joodse nationale afwijzing van dit aanbod in de herfst van 33. En de straf voor deze " **zondaars** ", aangekondigd in Daniël 8:23, kwam pas in 70, dat wil zeggen 40 jaar na de verzoenende dood van de Heer Jezus Christus. Volgens dit nieuwe concept moet de laatste week het karakter van de eerste week weerspiegelen en daarom door zijn uitverkorenen worden beschouwd als een aanbod van goddelijke genade dat voor hen bestemd is en dat de vorm aanneemt van de vervulling van de profetie waarop zij wachten en die betrekking heeft op de "zesde **bazuin** " of Derde Wereldoorlog. Want ik heb het al gezegd, maar tussen 1991 en 1994 werd de wederkomst van Christus, als de " **zevende bazuin** ", logischerwijs minder verwacht dan de vervulling van de " **zesde bazuin** " die eraan voorafgaat in het door God geopenbaarde programma.

Nu de zeven jaren van JaHWéH's week voorbij zijn, zal God, symbolisch gezien, zijn toorn uitstorten over de rebellen die weigeren zijn goddelijke wet te gehoorzamen. Net als bij de uittocht uit Egypte worden de uitverkorenen door God beschermd door het bloed van het paaslam, Jezus Christus. En alleen " **de**

aanbidders van het beest en zijn beeld ", die "***het merkteken***" van zijn menselijk gezag eren door te rusten op de eerste dag van de goddelijke week, worden door God aangevallen en getroffen door zijn opeenvolgende "zeven plagen". Dit rechtvaardigt de scheiding van deze laatste "***eerste dag***", die het jaar 2029 zal vormen, van de laatste profetische symmetrische heilige week van JaHWéH die daaraan voorafgaat van voorjaar 2022 tot voorjaar 2029. In Gods plan, geprofeteerd in Jesaja 61, wordt gesproken over "***een jaar van genade en een dag van wraak***" van Gods kant. Als de eerste week, de paasweek, diende als basis voor het genadeaanbod in Christus, ziet de laatste week daarentegen de vervulling van Gods "***dag van wraak***"; een "***wraak***" die zich uitstrekt over zeven opeenvolgende jaren, van de lente van 2022 tot de lente van 2029. Merk op dat de tegenovergestelde aard ook betrekking heeft op het seizoen aan het begin van de twee weken; herfst voor de eerste, lente voor het einde. In deze laatste configuratie richt het midden van de week zich op de herfst van 2025. En het volgende jaar, in 2026, vinden we dit getal 26, dat met zijn tetragrammaton symbolisch JHWH, God zelf, aanduidt. De betekenis van het midden van de laatste week van het jaar in de geschiedenis van de aardse verlossing is van groot belang, omdat voor God, en voor Hem alleen, wraak op zijn vijanden net zo noodzakelijk is als zijn dood voor zijn uitverkorenen. Dit geldt des te meer omdat de onderwerpen met elkaar verbonden en onafscheidelijk zijn. Voor hen die zich onverschillig tonen, of erger nog, opstandig en agressief tegenover zijn uitverkorenen en zijn waarheid, dragen de schuld van het minachten van dit moment waarop hij, door zijn vrijwillige dood, zijn liefdesbetuiging aan de bewoners van de hele aarde voltooide. Deze dingen brengen mij tot een herinterpretatie van het programma van deze laatste jaarweek. De profetie van de "***zesde bazuin***" richt zich op het midden van de laatste week, en dus op de herfst van het jaar 2025, waarin Christus in "***wraak***" de tijd van zijn lijden herleeft, die hij in totale zelfverloochening beleefde tijdens het Pascha van het jaar 30. Het zal daarom pas in deze herfst van 2025 zijn dat de profetie van Daniël 11:40-45 in vervulling zal gaan. Zo zie ik het programma zich ontvouwen.

Tussen de lente van 2022 en de herfst van 2025 zal het conflict tussen Oekraïne en Rusland voortduren met als doel de voorraden bommen en munitie die door de VS en Europa worden geleverd, uit te putten en zo het NAVO-kamp te verzwakken. Dit conflict heeft, voor God, ook het belang om de westerse economieën te verzwakken. Daarmee bereidt hij hun vernietiging voor door hun onoverwinnelijke vijanden, aan wie hij hen wil uitleveren: de strijdende islam, Rusland, en de oude wrok en haat die voortkomen uit de voormalige kolonisatie, voornamelijk op Afrikaans grondgebied. Tot de herfst van 2025 zullen de VS de tijd hebben om hun geschil met China te beslechten. Vervolgens, in de herfst, die verband houdt met het thema van de zonde in de organisatie van de feesten van het Hebreeuwse volk, zal God zijn vijanden van West-Europa uitleveren aan hun vijanden van alle oorsprong om hen te straffen en te vernietigen.

Het meest verbazingwekkende aan dit programma is dat het de manier bevestigt waarop valse protestantse christenen traditioneel de "***week***" interpreteren die in Daniël 9:27 wordt genoemd, aangezien zij de daden die Jezus Christus werkelijk aangaan, toeschrijven aan de "***vervolger***", de "***verwoestende***" of

verwoester " van de eindtijd. Zoals gebruikelijk vergeldt God ieder mens naar zijn werken en zijn geloof. Nadat Hij de goddeloosheid heeft gezien in de profetie die zijn goedheid openbaart, organiseert God de straffende goddeloosheid die zij verdienen. Dit gedrag van God werd geleerd in zijn gelijkenis van de talenten, waarin de slechte dienaar God onrechtvaardig en tiranniek vindt. En God stelt hem niet teleur en gedraagt zich als een moorddadige tiran jegens hem.

Symmetrie drukt perfecte balans, goede smaak en visuele perfectie uit, en God verheerlijkt die op de hoogste plaats. Vóór onze tijd, toen kunstenaars, door perversie, asymmetrie, het tegendeel ervan, verheerlijkten, bouwden architecten magnifieke werken gebaseerd op de symmetrische verhoudingen ervan. Het Paleis van Versailles is een toonbeeld van dit genre, maar het eenvoudige kapiteel, ondersteund door twee zuilen, drukt het al uit in de Egyptische, Griekse en Romeinse oudheid. De mens, geschapen door God, is zelf een perfect voorbeeld van dit symmetrische aspect.

Het belang van de symmetrie van de laatste " week " in de geschiedenis van de zonde is des te groter en gerechtvaardigder omdat de straf van de " zesde bazuin ", opgelegd aan het ontrouwe christelijke Westen, een schuld zal bestraffen die teruggaat tot het jaar 313, gekenmerkt door zijn numerieke symmetrie. Het was het jaar met de symmetrische getallen "3, 1, 3", waarin de zonde werd hersteld in de christelijke religie die tot immense afvalligheid was vervallen, dankzij de godsdienstvrijheid die keizer Constantijn I ^{de} Grote bood. Het is dit eerste opstandige gedrag, dat zich gedurende de christelijke jaartelling voortzette, dat God in zijn laatste historische ontwikkeling zal bestraffen vanaf de herfst van 2025, maar nog meer in 2026 en tot 2029. Hoewel deze " zesde bazuin " het karakter behoudt van een waarschuwend straf, is de oplossing voor degenen die in dit wereldconflict sneuvelen, desalniettemin definitief en zonder verdere hoop.

De wijsheid van God die aan mij wordt geopenbaard, verbaast me voortdurend, zo immens is zijn spel van subtiliteit, waarvan hij de onmiskenbare virtuoos is. Een groot deel van zijn verborgen leer is gebaseerd op reproducties van typen en antitypen waarmee God ons verzekert dat Hij eeuwig dezelfde blijft en dat er werkelijk in Hem geen " verandering of schaduw van ommekeer " is in zijn oordelen en wegen, zoals dit vers uit Jakobus 1:17 zegt: " *Elke goede gave en elk volmaakt geschenk komt van boven, neerdalend van de Vader der lichten, bij wie geen verandering of schaduw van ommekeer is .*" En door deze dingen te zeggen, bevestigt Jakobus alleen maar wat de profeet Maleachi zegt in Maleachi 1:17: 3:6: " **Want Ik, Jahweh, word niet veranderd** , en jullie, kinderen van Jakob, worden niet verteerd. " In werkelijkheid, volgens Daniël 8:23, waren ze dat nog niet, aangezien dit vers profeteert dat ze " verteerd " zouden worden: " **Want aan het einde van hun heerschappij, wanneer de zondaars verteerd zullen zijn** , zal er een koning opstaan, schaamteloos en sluw. " En ik voeg deze laatste tekst toe uit Hebrreeën 13:8, die dit stabiele en onveranderlijke karakter aan Jezus Christus toeschrijft: " *Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en tot in eeuwigheid.* Een dergelijke bevestiging veroordeelt onomwonden al het valse christelijke geloof dat zich in het Westen en in sommige andere landen van de wereld verspreidt. Want hun verlating van de waarheid die door de apostelen van Jezus Christus werd onderwezen, is openbaar gemaakt en gemakkelijk vast te

stellen. Hun bewering dat ze God niet willen eren, volgens Joodse normen, vormt een schuldbekenenis, omdat God de Joden door zijn leer op verlossing heeft voorbereid en het slechts hun weigering van de Messias was die hen, in zijn oordeel, veroordeelde om " **verteerd** " te worden. Nu, de Jood die God ons als voorbeeld geeft om te imiteren, is niet de huidige Jood, overgeleverd aan de mentale en fysieke slavernij van zijn Talmoed. Deze volmaakte Jood was Jezus Christus zelf, evenals zijn twaalf apostelen, dubbel opgeleid door de wet van Mozes en de leer van Jezus Christus. Een van de twaalf, Judas Iskariot, was een demon, en zijn aanwezigheid onder de apostelen was noodzakelijk om Jezus aan de Joden over te leveren, maar ook om het toekomstige verraad van het valse christelijke geloof te voorspellen.

Het is dan ook dit verraad, dat in de loop der tijd door de officiële instellingen van de christelijke religie is hernieuwd, dat Jezus Christus ertoe aanzet zijn verachte eer te wreken door hun volkeren over te leveren aan de verwoestende ramp van de Derde Wereldoorlog. Dit zal pas vanaf de herfst van 2025 in werking treden en voltooid worden, zoals ik in elke hypothese hierboven heb gezegd. En de observatie die iedereen sinds de lente van 2022 kan maken, is dat het evenwicht tussen de vijandige krachten die in Oekraïne botsen een overwinning voor beide partijen onmogelijk maakt; in 2023 wordt deze observatie nog steeds bevestigd aan de oostgrens van Oekraïne. Want hoewel Rusland voortdurend talloze bommen en munitie produceert, compenseren de wapens die het Westen aan Oekraïne levert de kwantiteit door hun uitzonderlijke kwaliteit, omdat ze buitengewoon nauwkeurig en effectief zijn.

De voltooiing van Gods plan, zoals zijn strategie wordt onthuld in Daniël 11:40-45, vereist een afleidingsmanoeuvre die deze profetie toeschrijft aan de " *koning van het zuiden* " die het West-Europese kamp aanvalt, en meer in het bijzonder het pauselijke en rooms-katholieke Italië. Deze stormram die vanuit het zuiden van Europa Europa komt aanvallen, zal een einde maken aan de wapenaanbiedingen aan Oekraïne. Dit rechtvaardigt vervolgens de invasie van Europa door de Russische legers, die in deze laatste context van de profetie worden aangeduid als " *koning van het noorden* ". De acties die we sinds 24 februari 2022 zien, zijn er slechts op gericht het westerse kamp te betrekken bij en de schuld te geven aan een oorlog onder leiding van Rusland. Het is deze betrokkenheid die Rusland sinds 2022 een reden heeft gegeven tot wraak, om het Westen te straffen voor de sancties die het tegen het land heeft genomen en voor de hulp die het aan Oekraïne heeft verleend in de vorm van wapenleveranties en technische ondersteuning. En het is deze sancties die, meer dan de datum van 24 februari 2022, het begin markeert van de laatste profetische week van Jahweh, waarvan het hoofddoel het ontrouwe christelijke Westen is, vertegenwoordigd door Verenigd Europa en de Verenigde Staten van Noord-Amerika. Deze Russische menselijke wraak onthult de goddelijke wraak die er betekenis aan geeft. Omdat de Oekraïners profiteren van de satellietcontrole van hun westerse bondgenoten, en dit voordeel is enorm, omdat het hen in staat stelt alle militaire bewegingen van de Russische tegenstander te controleren.

De " *koning van het zuiden* " verwijst in feite naar Zwart-Afrika en Noord-Afrika. Dit continent, lange tijd uitgebuit door westerse kolonisten, is sterk

afhankelijk gebleven van de westerse economie, die zorgt voor de materiële, voedsel- en technische productie. Sinds de sancties tegen Rusland en het stopzetten van de gaslevering zijn westerse landen echter armer en zwakker geworden, en voor de Afrikanen die van hen afhankelijk zijn, is de situatie nog ernstiger. Een door Rusland aangewakkerde wrok tegen het westerse kamp ontwikkelt zich. Rusland controleert namelijk de maritieme handel in de Zwarte Zee en kan, via zijn militaire vloot, de levering van door Oekraïne verkocht graan aan Afrikanen verhinderen. Het heeft dit nog niet gedaan, maar zou dit in de toekomst wel kunnen doen. Omdat ze sterk afhankelijk zijn van deze leveringen voor hun voedsel, en ze de westerlingen verantwoordelijk houden voor het opleggen van sancties tegen Rusland, met ingang van 2022, en daarmee de tot dan toe gevestigde stabiele situatie voor hen en alle Europeanen ter discussie stellen. Met de toename van de moeilijkheden en de verslechtering van de situatie zal er een wereldwijde opstand van de Afrikaanse volkeren ontstaan, die een golf van oncontroleerbare immigratie en dodelijke oorlogszuchtige agressie zal veroorzaken in aanvallen op het Europese continent, in het zuiden. Spanje en Italië zijn met name doelwit vanwege hun geografische ligging in het uiterste zuiden van Europa. De Middellandse Zee scheidde twee continenten met zeer verschillende kenmerken en bood een zekere veiligheid aan de inwoners van beide continenten. Noord en Zuid hebben niet dezelfde culturen, noch dezelfde religies, vandaar de noodzaak voor hun volkeren om gescheiden te blijven. Door de grenzen van natuurlijke grenzen te overschrijden, stelt de mensheid zich bloot aan grote chaos, een grote botsing van beschavingen en dodelijke botsingen. Maar het ernstigste gevolg van dit conflict in Zuid-Europa is vooral de afleiding van militaire middelen die worden ingezet tegen Rusland, dat plotseling de meester zal worden in zijn strijd tegen Oekraïne. Een ommekeer in de situatie zal er vervolgens toe leiden dat het een offensief start tegen alle NAVO-gebieden in Europa, inclusief Engeland, dat in het bijzonder het doelwit is van de Russische woede. In zijn profetie in Dan. 11:40, God spreekt over de tussenkomst van " **vele Russische schepen** ". Het gebruik van zijn talrijke nucleaire onderzeeërs bevestigt dit: Rusland zal een echte bezettingsoorlog voeren, niet alleen van West-Europese bodem, maar ook van Israël, " **het mooiste van alle landen** ", en van " **Egypte** ", aldus vers 41 en 42.

Voordat God Europa door de Russen aan zijn ondergang overleverde, leverde hij het uit aan onachtzaamheid, hebzucht en het najagen van alle vormen van genot. Levend in wereldvrede, dacht het zijn bewapening en al zijn militaire potentieel te kunnen inperken; dit, zodat het niets meer is dan een papieren tijger, zeer kwetsbaar voor vijandelijke aanvallen. Een oud spreekwoord luidt: verloren tijd kan nooit worden ingehaald. West-Europeanen zullen de juistheid van deze spreuk spoedig bevestigen. Want het is niet alleen verloren tijd die nooit kan worden ingehaald, er zijn ook mogelijkheden om keuzes te maken en beslissingen te nemen. Als deze dingen niet op het juiste moment zijn gedaan, is het te laat om te proberen de verloren tijd in te halen.

Door de Wereldoorlog vanaf de herfst van 2025 te plaatsen, brengt God zijn handelen dicht bij het moment waarop Jezus in zijn zichtbare goddelijke glorie zal terugkeren om zijn vijanden van dat uur angst aan te jagen. De profetie

verbindt de twee gebeurtenissen in Daniël 12:1: "**In die tijd** zal Michaël opstaan, de grote vorst die de kinderen van uw volk terzijde staat; en er zal een benauwde tijd zijn, zoals er niet geweest is sinds er een volk bestond tot op die tijd. **In die tijd** zal uw volk gered worden, ieder die in het boek geschreven staat." De uitdrukking "**in die tijd**" verwijst naar de "**tijd van het einde**" die genoemd wordt in Daniël 11:40. En deze "**tijd van het einde**" beslaat drie jaar en zes maanden, dat wil zeggen de laatste helft van de laatste **week van YaHWéH**, die zal eindigen in het voorjaar van 2029, met het einde van de tijd van zijn aanbod van genade en een jaar later, in het voorjaar van 2030, met het einde van de aanwezigheid van zijn uitverkorenen op de aarde van zonde.

Het einde van de genade heeft betrekking op het einde van de twee profetische weken die respectievelijk aan het begin en het einde van de tijd van de christelijke leer staan: het einde van de nationale genade voor het Joodse volk, voor de eerste week van de jaren, in de herfst van 33; en het einde van de definitieve collectieve en individuele genade, voor de laatste week van de jaren, in de lente van 2029.

De ramp die de Derde Wereldoorlog teweegbracht, zal de laatst uitverkorenen in staat stellen zich te onderscheiden van het rebellenkamp. De verkondiging van de zondagswet zal de laatst bekeerde uitverkorenen dwingen om op te komen voor God en zijn geheiligde sabbat. Vervolgens zal God gedurende het jaar 2029, het jaar dat de "**dag van zijn laatste wraak**" zal zijn, de opstandige ongelovigen straffen met de "**zeven laatste plagen van zijn goddelijke toorn**". In dit jaar 2029 zullen de uitverkoren adventisten worden onderworpen aan de laatste geloofstestamentische test, zoals voorspeld in de boodschap gericht aan "**Filadelfia**", in Openbaring 3:10, met de volgende woorden: "Omdat u het woord van mijn geduld hebt bewaard, zal ook ik u bewaren voor het uur van de verzoeking, dat over de hele wereld komen zal om hen te beproeven die op de aarde wonen". En hij specificeert deze laatste test verder aan zijn ware uitverkorenen: "**Ik kom spoedig. Houd vast wat u hebt, zodat niemand uw kroon neemt**". Dit is het doel van deze laatste test; om te getuigen van onze trouw aan God, wat ons waardig maakt om onze "**kroon**" te behouden, het symbool van het "**eeuwige leven**" dat Jezus Christus ons heeft aangeboden, volgens Openbaring 2:10: "**Wees niet bevreesd voor wat u zult lijden. Zie, de duivel zal sommigen van u in de gevangenis werpen, opdat u op de proef wordt gesteld, en u zult een verdrukking van tien dagen hebben. Wees trouw tot de dood, en Ik zal u de kroon des levens geven**".

Ik herinner u eraan dat de geschreven profetie niet de programmering door God van een specifieke laatste profetische week aankondigt en dat deze hypothese uitsluitend gebaseerd is op mijn algehele kennis van het door God geopenbaarde profetische onderwerp. Het bestaan van deze laatste week van 7 jaar + 1 jaar is uitsluitend gebaseerd op de subtiliteiten die door de Geest zijn gesuggereerd, en niet op de verklaringen. En met betrekking tot dit onderwerp wil ik het belang benadrukken dat Jezus hecht aan deze uitdrukking in de proloog van zijn Apocalyps: "**Alfa en Omega, het begin en het einde, de eerste en de laatste ...**" Dit geeft mij de bevoegdheid om de verschillende onderwerpen te onderzoeken die dit principe kunnen betreffen en waarop het kan worden toegepast.

De profetische week van zeven jaar + 1 wordt door God gebruikt met als thema zijn straf voor de zonden van de mensheid die nog steeds in de tijd van genade plaatsvinden. De belangrijkste rol ervan is de voorbereiding en voltooiing van de " **zesde bazuin** ", waarvan de oorlogsstrategie wordt onthuld in Daniël 11:40-45. Het is echter duidelijk dat aan het einde van de eerste helft van 2023 de Russische agressie van het westerse kamp nog niet heeft plaatsgevonden; het conflict richt zich officieel nog steeds alleen tegen Oekraïne. Maar een goddelijke les kan al worden geleerd uit de voldongen feiten. Deze goddelijke profetische week kan namelijk ook drie opeenvolgende oorlogsfasen reproduceren die worden uitgevoerd in overeenstemming met de drie wereldoorlogen van het goddelijke project, waarvan er twee al zijn voltrokken.

Ik kan hier nog niet specificeren of de indeling van deze week gebaseerd is op het beeld van de aardse tijd, opgebouwd uit drie keer 2000 jaar en vervolgens 1000 jaar, of uit twee keer 3 jaar + 1 jaar, of uit twee keer 3 jaar en 6 maanden, zoals de paasweek van Daniël 9:27. Het is echter niet zonder belang om in deze jaarweek terug te denken aan zijn grote aardse project van 7000 jaar, zowel voor God als voor ons, zijn trouwe dienaren. Want het is deze fundamentele waarheid die de mensheid, verspreid over de aarde, vandaag tot vijanden maakt die God als doelwit van zijn goddelijke toorn neemt. In afwachting van de bevestiging door de feiten, stel ik alvast de volgende uitleg voor.

2022-2023: Net als de Eerste Wereldoorlog van 1914-1918 is de oorlog tussen Rusland en Oekraïne een conventionele vorm van grens- en loopgravenoorlog met voortdurende bombardementen door voornamelijk artillerie en kanonnen. Daarbij komt nog de effectiviteit van drones die tanks, voertuigen, schepen en mannen uitschakelen.

2024-2025: In overeenstemming met de Tweede Wereldoorlog van 1939-1945 zouden we de profetie van Dan. 11:40 in vervulling moeten zien gaan. En Vladimir Poetins huidige weigering om overeenkomsten voor Oekraïense graanleveringen aan kopende en consumerende landen te verlengen, zou de oorzaak kunnen zijn van de irritatie van de " **koning van het zuiden** " uit de profetie, tegen de Europese rooms-katholieke pauselijke " **koning** " die sinds Dan. 11:36 door de Geest wordt beoogd. De hongersnood in Zwart-Afrika zou een volksofstand en een gewapende opstand van massa's Afrikanen kunnen uitlokken tegen het Europese westerse kamp, dat verantwoordelijk wordt gehouden voor het onrecht dat de Russen en tegelijkertijd de Afrikanen wordt aangedaan. De graanblokkade is immers de Russische reactie op de sancties van het westerse kamp en de onophoudelijke en toenemende wapenleveringen aan Oekraïne. Het was toen dat de Russische "koning **van het Noorden** " , gebruikmakend van de onrust veroorzaakt door de aanvallen van de Afrikaanse "koning van het Zuiden ", West-Europa binnenviel met al zijn militaire troepen, het bezette en plunderde. De oorlog in Oekraïne bracht het gebrek aan middelen en wapens van het westerse kamp aan het licht. Op een moment dat herbewapening dringend noodzakelijk werd, ontbrak het benodigde geld, omdat de winsten werden opgebruikt en in rook opgingen in de vorm van met grote moeite geproduceerde bommen.

2026-2027: Het conflict neemt de vorm aan van de Derde Wereldoorlog met het gebruik van atoombommen. In het Oosten vechten potentiële vijanden en

schakelen ze elkaar uit. Maar in het Westen bevrijden de VS Europa en vernietigen ze hun aartsvijand Rusland met kernwapens, waarmee de in Daniël 11:44 en 45 voorspelde actie wordt vervuld die de Russische koning ertoe aanzet massa's mensen uit te roeien: "*Geruchten uit het oosten en het noorden zullen hem verschrikken, en hij zal in grote woede uitrukken om massa's te vernietigen en te vernietigen.*" Deze nucleaire fase elimineert miljarden mensen en veroordeelt definitief de mogelijkheid om het leven op de hele aarde te verlengen.

De "**overlevenden**" van dit aardse drama zullen zich hergroeperen onder de overheersende voogdij van de VS, die nu onbetwist is. Een universele regering is gevestigd en door iedereen geaccepteerd. Deze verdeling van de aardse tijd in drie opeenvolgende fasen werd bevestigd door God, die de dood van Jezus Christus plaatste op de 4000e^{van} de 6000 jaar aardse tijd die gereserveerd was voor de selectie van zijn uitverkorenen, verlost door zijn vrijwillige zoenoffer.

2028: Nu de nucleaire brand bijna alle inwoners van alle overgebleven volken heeft vernietigd, is de bodem van de aarde niet langer door mensen mishandeld, volgens de leer in Leviticus 26:34-35: "*Dan zal het land zijn sabbatten genieten, zolang het woest ligt.*" **En u zult in het land van uw vijanden zijn** ; dan zal het land rust hebben en zijn sabbatten genieten. Al de tijd dat het woest ligt, zal het de rust hebben die het niet had tijdens uw sabbatten, toen u er woonde. "Maar de voorwaarden die in dit vers worden beschreven, werden vervuld tijdens de deportatie van de Joden naar Babylon van 586. In de context van het einde der tijden krijgt de uitgevoerde vernietiging een definitief karakter, maar de analogie van de twee ervaringen biedt de door de mens verdorven aarde een ware sabbatrust in dit zevende jaar van onze profetische week van Jahweh. In zijn goddelijke verordening vestigde Jahweh de rust van de aarde elke zeven jaar. In zijn wijsheid en zijn onbegrensde kennis achtte God het noodzakelijk dat de aarde één jaar op zeven, elk zevende jaar, niet werd bewerkt. En de Joden bewerkten hun land aldus door de methode van vruchtwisseling toe te passen, die erin bestaat een zevende deel van het land onaangeroerd te laten door het betreffende gebied elk jaar gedurende de zevenjarige cyclus te veranderen. Al het landbouwland werd aldus geregenereerd in een zevenjarige cyclus. In deze laatste context profiteert het land niet langer van de sabbat die het herwint, maar de mensen worden niet minder vernietigd vanwege de minachting die wordt getoond voor de door God ingestelde sabbatten; die hebben betrekking op de bodem van de aarde, maar vooral op de zevende dag die in millennialistische vorm begint met de wederkomst van Jezus Christus in het voorjaar van 2030.

Zoals hierboven gezien, zal het jaar 2029 verschijnen als een achtste jaar, symboliserend de achtste dag die de rebellen toeschrijven aan de norm van het nieuwe verbond in Christus, iets dat God in dit jaar 2029 voor de zesde keer vervloekt en straft. En de plagen die de schuldigen zullen treffen na het einde van de genadetijd, herinneren allemaal aan de oorspronkelijke volgorde van de zes dagen waarin God de elementen schiep waaruit zijn aardse schepping bestaat; maar in een omgekeerde volgorde ten opzichte van die van Genesis 1, en in symbolische zin ook in overeenstemming met de menselijke doelwitten van zijn

laatste toorn, waarvan de oorzaken en identiteiten worden onthuld in Daniël en Openbaring.

De eerste plaag neemt de vorm aan van de "**kwaadaardige en pijnlijke zweer**" die het kamp van de duisternis, gescheiden van het licht, treft. Het treft "**de aarde**". Het belangrijkste doelwit is de protestantse religie, die ten onrechte de verlossing van Christus en de Heilige Bijbel claimt, die zij veracht.

De tweede aanval vindt plaats op **de zee**, die "**in bloed verandert**". Het doelwit is deze keer het rooms-katholieke geloof, dat zich verzet tegen de Heilige Bijbel en zijn lezers.

De derde treft "**de rivieren en de waterbronnen**"; zij worden "**in bloed veranderd**". Volgens Openbaring 16:4 "**geeft God bloed te drinken**" aan protestanten en katholieken, die bereid zijn zijn laatste dienaren te doden die trouw bleven aan de naleving van zijn heilige sabbat.

De vierde treft **de "zon"**, geschapen door God op de vierde dag van zijn aardse schepping; de hitte ervan wordt geïntensiveerd. De aanbidders van de "**zon**", **allen die "zondag" eren, de "eerste dag"** rust die sinds 7 maart 321 is ingesteld, "**worden verbrand**" door de zonnestralen.

De vijfde treft het Vaticaan met "**duisternis**" **op de "troon van het beest"**; **Rome en Vaticaanstad in Italië worden in een zwarte "duisternis"** gestort, die "**pijnlijk**" wordt genoemd.

De zesde treft de "**grote rivier de Eufraat**". Na de verschijning van Jezus Christus, die in onbeschrijfelijke glorie is teruggekeerd, worden Europa en haar "**twee derde**" "**overlevenden**" onderworpen aan de "**wijnoogst**". De leraren van valse religies worden afgeslacht door hun bedrogen slachtoffers.

De zevende slaat in **de "lucht"** en symboliseert de aardse macht van de duivel; God laat zijn "**hagelstenen**" uit de hemel vallen op de laatste aardse "**overlevenden**".

De grote sabbat van het zevende millennium begint met de glorieuze wederkomst van Jezus Christus.

Satan, **de "engel van de afgrond"**, is geïsoleerd op de verwoeste aarde, en in de hemel oordelen de uitverkorenen de goddeloze doden, in afwachting van hun opstanding om aan het einde van de "**duizend jaar**" voor de rechtbank van God te verschijnen voor het laatste oordeel, zoals beschreven in Openbaring 19.

Maar vanwege de onzekerheid over de nauwkeurigheid van de exacte indeling van deze laatste week van YaHWéH, wordt ons slechts één ding opgelegd, zoals de Angelsaksische uitdrukking luidt: "Wachten en zien". Dit is de normale houding voor een Adventistische christen die God aanduidt door in Daniël 12:12 tegen hem te zeggen: "**Welzalig is hij die wacht tot 1335 dagen**".

Traditie en Waarheid

Voordat we deze twee onderwerpen, "traditie en waarheid", gaan bestuderen, moeten we begrijpen wat een mens is, wat zijn ware aard is.

God schiep hem met volledige vrijheid, wat hem de mogelijkheid geeft om allerlei karaktereigenschappen en mogelijk extreem tegengestelde normen te ontwikkelen. De mens wordt in wezen lichtgelovig of ongelovig geboren op meerdere tussenliggende niveaus. Hij wordt ook geboren gelovig of ongelovig, vriendelijk of slecht, moedig of bang, trouw of ontrouw, volhardend of niet, en dit alles op meerdere en bijna onbeperkte niveaus en in verschillende doseringen. Dit is wat elk van zijn schepselen uniek maakt, en alleen God weet wat we werkelijk individueel zijn, omdat hij ons onderzoekt, weegt en analyseert, beter dan een scanner, zonder de minste mogelijkheid tot fouten.

Al deze individuele kenmerken worden onderworpen aan gemeenschappelijke collectieve tests, zoals het leven als natie, het leven als echtpaar, politieke analyse en natuurlijk het religieuze leven. Vanaf onze geboorte worden onze toekomstige keuzes vastgelegd en bepaald door onze persoonlijke aard. Maar God rekent ons onze keuzes en gedragingen pas toe op volwassen leeftijd, die Hij slechts op twaalfjarige leeftijd heeft vastgesteld. Hij gelooft daarom dat zijn mens op twaalfjarige leeftijd in staat is verantwoordelijkheid te dragen voor zijn daden, zijn fouten en zijn goede daden.

Dat gezegd hebbende, benader ik nu het onderwerp van deze studie door te beginnen met "traditie". Zoals met veel termen is dit op zichzelf noch negatief noch positief, want het bijvoeglijk naamwoord "goed of slecht" moet eraan worden toegevoegd om het in elk specifiek geval te definiëren. Voor de Joden is dit woord "traditie" nog steeds van groot belang. Maar voordat we hun gedrag verkeerd beoordelen, moeten we bedenken dat hun traditie oorspronkelijk door God zelf werd ingesteld en onderwezen, en dat hun gehechtheid aan deze traditie de oorzaak is van het in stand houden van hun bestaan en hun religieuze bijzonderheid. Dit volk werd voortdurend geconfronteerd met de valse heidense religies waartegen God hen had gewaarschuwd. Ze wisten dat ze weerstand moesten bieden en geen centimeter terrein moesten prijsgeven aan de tegenstander die hen op het pad van het heidendom wilde leiden. Bovendien werden de goddelijke verordeningen serieus genomen en klampten de Joden zich vast aan de goddelijke regels die, lang gehandhaafd, de vorm aannamen van een traditie. Maar natuurlijk was de keerzijde van deze angst om Gods goedkeuring te verliezen de oorzaak van hun moeite om zijn heilsplan te volgen wanneer het veranderde; En dit is wat er gebeurde toen, in Jezus Christus, de "**Messias**" zich aanbood om verzoening te doen voor hun zonden, voor hen en voor alle uitverkorenen uit de aardse geschiedenis. We begrijpen dan dit vers uit Prediker 7:16 beter, waar de Geest ons door de mond van koning Salomo vertelt: "*Wees niet te rechtvaardig en wees niet te wijs; waarom zoudt gij uzelf te gronde richten?*" Dit vers zal ons misschien verbazen, maar juist door hun rechtvaardigheid te willen behouden, verloren de Joden zichzelf door hun enige "**Messias**" te verwerpen. Het is daarom mogelijk om "**te rechtvaardig**" te zijn.

God zelf veroordeelde en verwierp hen echter voor deze verwerping van de " **messias** " Jezus Christus, omdat dit de vrucht is van onintelligent gedrag en hij eist dat degenen die hij redt zich intelligent tonen. De fundamentele intelligentie die aan al zijn schepselen is gegeven, stelt ons in staat te begrijpen dat een dierlijk leven niet de waarde heeft van een menselijk leven dat oorspronkelijk naar **het "beeld van God "** was geschapen, en daarom dat het rituele offer van een dierlijk leven slechts een voorlopige waarde kon hebben, in afwachting van een voortreffelijker offer en meer in overeenstemming met de waarde van de mens die naar dit " **beeld van God "** was geschapen. **Alleen God kon toen voldoen aan de eis van dit zoenoffer; dat maakte het noodzakelijk dat hij zichzelf naar het "beeld van de mens "** maakte . En zo wordt de incarnatie van God in het vlees en de geest van Jezus Christus gerechtvaardigd.

Traditie is altijd gebaseerd op de herhaling van een seculiere of religieuze praktijk. En de vorm van deze traditie wordt door ieder van ons geërfd volgens de omstandigheden van onze geboorte. Het kind kiest zijn ouders, broers en zussen, zijn geboorteland of zijn religie niet. Maar vanaf de geboorte, in het valse christendom en andere heidense religies, is het gehecht aan deze oorsprong en de daaraan verbonden voorwaarden. Pas naarmate het opgroeit, zal zijn intelligentie hem in staat stellen te begrijpen dat deze voorwaarden hem onrechtvaardig worden opgelegd en dat zijn natuurlijke erfgoed hem in slavernij houdt en hem zijn keuzevrijheid ontnemt. Maar natuurlijk begrijpt hij dit alleen als hij begiftigd is met een ware intelligentie die alleen God kan geven. Want in de overgrote meerderheid van de menselijke gevallen ontbreekt deze intelligentie en blijven mensen gevangen van hun nationale en vleselijke erfenissen.

Hier moeten we nog steeds begrijpen wat nationalisme is, want mensen raken van nature gehecht aan de dingen om hen heen wanneer ze geboren worden en het menselijk leven betreden. We moeten beseffen dat de nationalistische geest eigenlijk uiterst zeldzaam is. Dit komt doordat wat we ten onrechte nationalisme noemen, in wezen vooral het gevolg is van het feit dat we niet graag gestoord worden in onze gewoonten en praktijken; dit, waardoor elke voorgestelde of opgelegde verandering op onze natuurlijke vijandigheid stuit. Maar ook hier zijn we allemaal heel verschillend. Sommigen zullen verandering weigeren omdat ze bang zijn de voordelen die ze hebben en die hun veiligheid bieden te verliezen. Anderen daarentegen, die meer durven, zijn niet bang voor verandering omdat ze een voorliefde hebben voor risico. En afhankelijk van het specifieke geval, goedgegelovig of ongelovig, zullen deze reacties meervoudig verschillen. Echt nationalisme is, naar mijn mening, bijna een mythe, omdat wat politiek nationalisme verdedigt uitsluitend voordelen en rechten zijn die in een land zijn verkregen. Joods nationalisme is gebaseerd op het idee van een Joodse voorkeur, Frans nationalisme is gebaseerd op een voorkeur voor een model dat gevormd is in het republikeinse Frankrijk, waar vrijheid een libertaire vorm aannam. Maar het is juist deze libertaire vorm die massa's immigranten naar Frankrijk trekt, die weten dat ze daar vrij hun eigenheid kunnen beleven. Helaas zijn al deze eigenheden niet met elkaar verenigbaar en worden de risico's van gewelddadige botsingen versterkt en bevestigd door de geconstateerde en waargenomen feiten. De Amerikaanse samenleving was de eerste die een beeld gaf van wat respect

voor meerdere culturele en religieuze tradities binnen dezelfde natie teweeg kon brengen. Wrijvingen en dodelijk geweld hebben daar de hoogste niveaus ter wereld bereikt. Want gehechtheid aan de Amerikaanse vlag, of welke andere vlag dan ook, is slechts de gehechtheid van een mensenleven dat zich vastklampt aan wat het vasthoudt en niet wil verliezen: zijn taal, zijn rechten, zijn eigendom, zijn veiligheid.

Het is ook nuttig en noodzakelijk om te begrijpen hoe oppervlakkig en waardeloos nationaal erfgoed is, juist en paradoxaal genoeg, omdat het kunstmatig is en uitsluitend te danken is aan Gods wil om mensen, die van nature geneigd zijn tot rebellie, te scheiden. Ondanks alle fysieke verschillen die bij mensen kunnen worden waargenomen, hebben ze allemaal Adam en Eva als hun oorspronkelijke ouders. De verschillen werden later door God teweeggebracht: huidskleur, lichaamsbouw, kleur van de irissen, haarkleur, lengte of lengte en sinds de Toren van Babel verschillende gesproken talen en ten slotte verschillende religies. Maar ondanks al deze verschillen blijven mensen op geestelijk en verstandelijk vlak volkomen gelijk, omdat ze allemaal naar hetzelfde streven en in het bijzonder naar de mogelijkheid om hun leven te leiden volgens hun persoonlijke opvatting. Lange tijd stemden mensen ermee in hun koning, hun leider, hun priesters en hun goden te gehoorzamen. Maar eerst, op nationaal niveau, bevrijdde Frankrijk zich van het religieuze concept, en daar ontstond de rebelse geest, bevrijd in zijn volle bloei en voortdurende evolutie. In de jaren 1900 ontstond in Frankrijk een protest en een moorddadig anarchisme. Deze anarchistische gedachte is sindsdien nooit meer verdwenen en heeft grote problemen veroorzaakt voor de politieke leiders van Europese landen. Ze lag aan de basis van onze wereldoorlogen, in 1914 en 1939. En we zullen ontdekken dat ze nog steeds aan de basis ligt van de Derde Wereldoorlog, want in 2022 heeft staatsanarchisme een naam: Oekraïne. Dit land brak namelijk los van de Russische Unie en verkreeg zijn onafhankelijkheid ten tijde van de ineenstorting van de Russische Sovjet-Unie. Degenen die zo aan de Russische staatsoverheersing ontsnapten, werden gedreven door een anarchistische gedachte, die tot uiting komt in het verlangen naar vrijheid. In de chaos die in Rusland ontstond, kregen anarchisten en criminelen de kans om zich te uiten en de rijkdommen van het land in beslag te nemen. En sommigen, zoals Oekraïne, maakten van de gelegenheid gebruik om hun nationale onafhankelijkheid te formaliseren. De voormalige Sovjet-Unie nam toen de vorm aan van een unie van onafhankelijke staten, vergelijkbaar met die van de Verenigde Staten. De twee Oost- en West-blokken werden vervolgens op dezelfde manier gevormd, en hun concurrentie kon alleen maar een conflictueuze uitwerking hebben. Door zich naar het Westen te willen begeven, werd het anarchistische Oekraïne de twistappel die het Russische kamp tegen het Amerikaanse NAVO-kamp opzette. Dit anarchistische denken zit in de aard van de inwoners van Oekraïne, maar niet alleen onder hen. Want na jaren van bevrijde democratische praktijken zijn westerlingen allemaal anarchisten geworden, en in dit opzicht had de Oekraïense president Zelenski geen ongelijk toen hij tegen de Europeanen verklaarde: "Wij zijn net als jullie." En in dit opzicht "is onze plaats bij jullie, in jullie kamp"; het kamp waar het anarchistische denken domineert en zich op traditionele wijze voortzet. Zo is het, na de individuele aanvallen van

anarchisten, deze keer door een anarchistische reactie van de Oekraïense staat dat de lont wordt aangestoken van het explosief dat de Oost-Westconfrontatie van de Derde Wereldoorlog zal veroorzaken en al veroorzaakt. Ik wil nogmaals de anarchistische mentaliteit van de Oekraïners benadrukken, die hun felle verzet en verzet tegen de Russische overheersing verklaart. Door zijn nationale vrijheid te betreden, heeft Oekraïne het recht van iedereen om te doen wat hij of zij wil, wanneer hij of zij wil en waar hij of zij wil, gewaarborgd. Maar de ongelijkheid onder de inwoners heeft er natuurlijk toe geleid dat alleen de rijkste oligarchen zich de rijkdom hebben toegeëigend, in een schaamteloze corruptie die door alle westerse leiders wordt erkend. Maar voor laatstgenoemden zal het voldoende zijn om de excessen van deze corruptie te verminderen, zodat Oekraïne geschikt wordt voor toetreding tot de NAVO en Europa. Want corruptie bestaat en domineert overal, behalve in het Westen, waar ze wordt gemaskeerd door democratische schijn die, wederom, op traditionele wijze, wordt gelegitimeerd door de herhaling van het overgeërfde principe.

Dit alles bewijst hoezeer de mens tot slaaf gemaakt is van kunstmatige en natuurlijke erfenissen die hem gevangen houden en hem verhinderen om op een werkelijk vrije manier naar het leven te kijken, wat alleen mogelijk is gemaakt door Jezus, die in Johannes 8:32 verklaarde: "***U zult de waarheid kennen, en de waarheid zal u bevrijden.***" Want het zicht op deze ware vrijheid verschijnt alleen in God en in Hem alleen, omdat elke andere kijk op het menselijk leven tot slaaf gemaakt is door zijn tradities. Daarom, wie u ook bent, waar u ook bent, waar u ook woont en verblijft, moet u ernaar streven uzelf te bevrijden van uw erfenissen, omdat u vóór alles, of vóór elke conceptie, het schepsel bent van de levende God die u in het menselijk leven heeft gebracht om u Zijn aanbod van verlossing en Zijn voorwaarden voor het verkrijgen ervan aan te bieden.

Deze visie op ware vrijheid vormt het principe van waarheid, dat zich dus rechtstreeks verzet tegen de traditie die door overerving is gevestigd. Want alleen wat je vrijwillig kiest, heeft waarde, zonder beperking of externe druk. De keuze die je moet maken, wordt ingegeven door intelligentie, die bestaat uit het in aanmerking nemen van alle gegevens die je kennis en al je begrip vormen. De mens stijgt alleen boven het dier uit door zijn hoge vermogen tot reflectie, begiftigd met moreel besef. Net als God en de engelen kan hij de gevolgen van deze of gene handeling analyseren, afleiden en voorzien; hij hoeft het alleen maar te willen om ertoe in staat te zijn. Maar hier ontstaat zijn probleem: hij moet sterk verlangen om het gewenste resultaat te bereiken. En de menselijke massa's zullen massaal hun redding verliezen, omdat Gods schepselen individueel niet de volhardende inspanning leveren die nodig is om het gewenste en wenselijke resultaat te bereiken. Nalatigheid brengt de nalatige de grootst denkbare schade toe. Het is zo gemakkelijk om jezelf te laten leven zonder vragen te stellen; gemakkelijk! Ja, maar tegen welke prijs? Tegen de prijs van de redding van zijn ziel. Op de hele aarde heeft niemand het recht of de macht om een dienaar van God te beletten gehoor te geven aan de roep van zijn Vader en Meester. Wat uw situatie ook is, die u door de traditie van uw volk hebt geërfd, u kunt zich ervan bevrijden en u aan Jezus Christus en in Hem wijden om Hem te dienen, te aanbidden en te eren, zoals Hij verdient. Hij is Zelf de Schepper-God die in het

vlees naar de aarde kwam, Jezus genaamd, en daarom vindt Hij zichzelf dubbel waardig voor onze liefde en gehoorzame dienst.

De waarheid is dus het tegendeel van de leugen die de valse plichten vormt die door traditionele nationale erfgoederen worden opgelegd. Het is dit idee dat Jezus aan het Joodse volk kwam brengen en openbaren, dat de prioriteit was voor deze goddelijke actie. Maar Jezus stuitte voornamelijk op de vijandigheid van een menselijke natuur die tot slaaf was gemaakt door zijn nationale erfgoed. Daarom hoorden en zagen zij, toen Hij tot hen sprak over het hemelse leven, alleen hun aardse leven en de glorie van hun volk. Jezus zei in het bijzonder tegen de procurator Pontius Pilatus: "*Mijn koninkrijk is niet van deze wereld*", iets wat Hij nooit tegen zijn apostelen zei, noch tegen de andere Joden die allen verwachtten dat Hij de aardse macht zou grijpen en Israël zou regeren zoals koning David in zijn tijd had gedaan. Jezus wist dat alleen zijn verzoenende dood betekenis had en dat alleen zijn dood en opstanding de verklaringen zouden vormen die aanvaardbaar waren voor zijn uitverkorenen en, in de eerste plaats, voor zijn apostelen. Daarom stond Hij er niet op hen te overtuigen, maar stelde Hij zich tevreden met het profeteren van de feiten. Dit moet zo blijven tot het einde der tijden voor elk schepsel dat geroepen is tot de verkiezing tot verlossing; God bezoekt ons op het tijdstip dat Hij gunstig oordeelt en Hij kan het voorwerp zijn van meerdere opeenvolgende roepingen, omdat wij op verschillende manieren gebonden zijn aan de aardse, vleselijke erfenis, afhankelijk van het individuele geval.

Op aarde is er geen liefde of vriendschap die een voorrecht kan rechtvaardigen boven de liefde die we God verschuldigd zijn. En men moet wel echt dwaas zijn om Gods eeuwige liefde af te wijzen en de voorkeur te geven aan een tijdelijke, kortstondige, vleselijke liefde zonder toekomst. Toch is dit de keuze die gemaakt wordt door talloze mannen en vrouwen die hun aardse banden willen behouden. Jezus veroordeelde deze voorkeur duidelijk door in Matteüs 10:37 te zeggen: "*Wie vader of moeder meer liefheeft dan mij, is mij niet waard, en wie zoon of dochter meer liefheeft dan mij, is mij niet waard*." Dit oordeel van Jezus Christus verdient onze volledige aandacht en respect, omdat het de verhouding tussen aardse en hemelse waarden en prioriteiten vaststelt. Merk op dat Jezus niet "de vrouw" noemt van degene die liefheeft. Dit wordt verklaard door het feit dat "*de vrouw*" de Kerk van de uitverkorenen symboliseert, die Jezus persoonlijk meer liefhad dan zijn eigen leven. Maar afgezien van zijn specifieke geval, mag voor de zondige man, verlost door zijn bloed, de liefde voor zijn vrouw zijn liefde voor God, zijn Schepper en zijn Redder, niet overstijgen. Maar om aan deze val te ontsnappen, moet de mens zich losrukken van de hartstochtelijke vleselijke liefde en meester blijven over zijn situatie, wat vaak onmogelijk blijkt voor velen die, zoals Adam, ervoor kiezen het droevige lot te delen van hun vrouw of, omgekeerd, van de vrouw die ervoor kiest de man te bevoordelen die ze liefheeft. Het spreekt voor zich dat de geestelijke man de hemelse liefde zal verkiezen en dat de vleselijke man de vleselijke liefde zal verkiezen. Want geconfronteerd met dit probleem, komen de vele factoren van de menselijke natuur, die aan het begin van de studie werden genoemd, in actie en bepalen ze het verkregen resultaat.

Want om de Schepper-God te behagen, moet de uitverkorene tegelijk goedgelovig, gelovig, vriendelijk en gehoorzaam zijn.

Eenmaal aangenomen, moet de norm van de hemelse waarheid worden gehandhaafd en uitgebreid, en dus herhaald, en dan wordt het een "goede traditie". Dit was het geval voor al die Bijbelse helden, zoals Abraham, Mozes en zo vele anderen, genoemd of anoniem. Dus wanneer de gevolgde traditie in overeenstemming is met de hemelse waarheid, kan deze traditie volgens Gods oordeel als "goed" worden beoordeeld. Maar buiten dit geval is traditie een dodelijke valkuil waarin mensen geboren worden, opgroeien en sterven zonder hoop op redding, tenzij ze weten hoe ze zich er op tijd uit kunnen bevrijden. Mijn kennis van de ware God is een erfgoed dat van buitenaf kwam, van een vreemd volk dat Hebreeuws was en dat God uitkoos om zijn redding aan alle volken der aarde te openbaren. En ondanks zijn nationale ongeloof, zoals blijkt uit zijn geschiedenis, vervulde Israël Gods plan via zijn twaalf apostelen en zijn eerste discipelen die tot het christelijk geloof bekeerd werden. Verlossing in Christus is een werkelijk universele verlossing en het is God die deze van begin tot eind heeft georganiseerd. Israël was niet het geredde uitverkoren volk, maar een voorbeeld van de mensheid, genomen uit de nakomelingen van Abraham. Hij had alleen het voorrecht de eerste te zijn die werkelijk goddelijk bestuur ervoer en was ook de eerste die de prijs voor ongeloof betaalde. Na hem, tijdens het christelijke tijdperk, kwamen gemeenten die de verlossing van Christus aanbaden om zijn fouten, zijn tekortkomingen en zijn zonden tegen God te hernieuwen. Zo werden Joden en christenen op dezelfde manier door God geoordeeld, en dit bevestigt de betekenis van de woorden van Jezus in Matteüs 22:14: " **Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren** ." U moet niet ontmoedigd raken door hun opeenvolgende collectieve mislukkingen, want God oordeelt elk schepsel afzonderlijk en waar sommigen falen, kunnen de meesten slagen, terwijl anderen die minder talrijk zijn, kunnen slagen.

Het aanbod van het eeuwige leven dat God ons biedt, is het hoofddoel van zijn aanpak. Het andere hoofddoel is daarom de selectie van zijn uitverkorenen die het waard zullen zijn om van zijn aanbod te profiteren. Om dit resultaat te bereiken, zal God achtereenvolgens twee middelen gebruiken. Het eerste is het onderwijzen van zijn wetten en normen betreffende het hemelse leven. Het tweede middel is dat van de verlossing, dat wil zeggen de verlossing van de zonden van de uitverkorenen door de vrijwillige dood van de "messias", zowel goddelijk als menselijk, die voor hen zal boeten door ze op zich te nemen. We mogen daarom de doelen en de middelen niet omdraaien, want dan wordt het werkelijke doel onbereikbaar.

Onder deze heldere uitleg wordt Gods reddingsplan eenvoudig en begrijpelijk, zelfs voor de eenvoudigste, nederigste en minst ontwikkelde mensen. Zijn benadering kan door iedereen, overal ter wereld, begrepen worden, door ieder mens die de eenvoud van de waarheid, Zijn waarheid, liefheeft.

Wanneer een intelligent en verstandig persoon op aarde van plan is om in een vreemd land te gaan wonen, met een vreemde gesproken en geschreven taal, spant hij of zij zich al in om vóór zijn of haar vertrek de taal van het gekozen land te leren en de gebruiken van de inwoners te kennen. Dit is de exacte weergave van

het heilsplan dat God bedacht heeft voor de uitverkorenen die van de aarde zijn verlost. Ook zij moeten, door de openbaringen van de Bijbel, de wetten van het hemelse leven leren kennen en zich daaraan conformeren voordat ze het binnengaan.

In de Bijbel worden de gevolgen van het bevoorrechten van de erfenis die ontvangen is door " **menselijke traditie** " die van tijdperk tot tijdperk is doorgegeven, geïdentificeerd in deze tekst uit Jesaja 29:13: " *De Heer zei: Wanneer dit volk tot Mij nadert, eren zij Mij met hun mond en met hun lippen, maar hun hart is ver van Mij, en hun vrees voor Mij is **slechts een gebod van menselijke traditie** .*" In dit vers veroordeelt God religieus formalisme, omdat Hij van Zijn uitverkorenen alleen hun oprechte en volledige liefde verlangt. Over welk gebod heeft God het hier? De leringen die in Zijn Heilige Bijbel staan, dus we moeten begrijpen dat voor Hem, zonder dat ze met liefde gelezen worden om Hem te behagen, de verordeningen die Hij Zelf gaf, niets meer zijn dan " **een gebod van menselijke traditie** " dat daarom niet nuttig kan zijn voor degene die het aangaat. Sterker nog, dit vers geeft de verklaring voor de spirituele onwetendheid van de Joodse geestelijkheid die belast was met het onderwijzen van het volk. Omdat ze hun hart niet aan de God die ze dienden gaven, vielen de Levitische priesters ten prooi aan de symboliek van de rituelen die ze zonder enige intelligentie uitvoerden. Omdat ze deze rituelen tot een doel op zich hadden gemaakt, konden ze zich alleen maar tegen Christus verzetten toen Hij zich aanbood om het beperkte en onvolmaakte dierensymbool te vervangen. Het is ook noodzakelijk voor de uitverkorene van onze tijd om te weten dat dezelfde verwijten die door God zijn geformuleerd, vandaag de dag alle officiële christelijke kerken aangaan; Jezus had ze allemaal verworpen, elk in zijn tijd, en ten slotte het institutionele Zevendedagsadventisme in het voorjaar van 1994, vanwege hun gebrek aan geloof in zijn profetische openbaring, die met name wordt aangesproken in deze tekst van Jesaja 29:10 tot 12, die aan het vorige vers voorafgaat: " *Want JaHWeH heeft een geest van diepe slaap over u uitgestort; Hij heeft uw ogen (de profeten) gesloten, Hij heeft uw hoofden (de zieners) gesluiert. De hele openbaring is voor u als de woorden van een verzegeld boek dat aan een man wordt gegeven die kan lezen en zegt: Lees dit! En hij antwoordt: Ik kan het niet, want het is verzegeld; of als een boek dat aan een man wordt gegeven die niet kan lezen en zegt: Lees dit! En hij antwoordt: Ik kan niet lezen.* " God geeft vervolgens de verklaring voor dit onvermogen: " *De Heer zei: Wanneer dit volk tot Mij nadert, eren zij Mij met hun mond en met hun lippen, **maar hun hart is ver van Mij**, en de vrees die zij voor Mij hebben, is **slechts een gebod**.* " van *menselijke traditie* ." Dit duidt op een formalistische houding die ook aan " **Laodicea** ", het laatste tijdperk van de officiële Zevende-dags Adventistenkerk, werd verweten.

Deze door God verkondigde boodschap heeft blijvende waarde en onthult zo de reden waarom Jezus in het voorjaar van 1994 het officiële Zevendedagsadventisme " **uitspuwde** ", **overeenkomstig de aankondiging van deze actie, geciteerd in Openbaring 3:16: " Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch koud noch heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen.** " Deze " **lauwheid** " bevestigt

de afwezigheid van liefde die in Jesaja 29:13 wordt veroordeeld: "**maar zijn hart is ver van Mij**."

Als leider van de actie die de oorzaak werd van deze verwerping door Christus, kan ik getuigen dat ik in het adventisme mensen heb ontmoet die soms bezielde leken door ijver voor het goddelijke werk. Ik heb echter ook gemerkt dat deze mensen niet volhardden en dat het enthousiasme van een moment plaatsmaakte voor een totale verlating van het ontvangen licht. Daarom moeten de laatst geroepen uitverkorenen weten dat God zeer veeleisend is in zijn vraag naar liefde. Maar zou dat ook anders kunnen, als we weten welke prijs Hij heeft betaald om die te verkrijgen? En Jezus, was Hij niet duidelijk genoeg in Zijn woorden in Mattheüs 16:24: "*Toen zei Jezus tegen Zijn discipelen: **Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.***" En Hij bevestigt dit, en specificeert het in Mattheüs 10:38: "***Wie zijn kruis niet opneemt en Mij volgt, is Mij niet waard***." Hoe kan iemand die geen liefde voelt voor Zijn geopenbaarde profetische woord "**zijn kruis opnemen en Jezus Christus volgen**"? Zelfs als de duivel hem daartoe inspireerde, zou hij niet door Jezus gered worden.

Jezus Christus volgen is een gedachte die verdwijnt in een wereld die Satan en zijn engelachtige demonen bijna zesduizend jaar lang heeft gevolgd. Want onze modellen van historische samenlevingen zijn allemaal gebouwd volgens zijn duivels onrechtvaardige normen. Ware gerechtigheid heerste pas op aarde gedurende de driehonderd jaar waarin God zelf rechtstreeks over zijn volk regeerde, bevrijd uit de Egyptische slavernij. En als Hij de wereld vandaag zou regeren, zou ware gerechtigheid aan iedereen worden opgelegd, rijk en arm, hoog en laag. En in dit opzicht herinner ik me het oude royalistische regime van Frankrijk, de regering van koning Lodewijk XI, die, zo niet sympathiek, dan toch minder onrechtvaardig was dan alle anderen. Omdat hij zeer zuinig was, kleepte hij zich bescheiden en strafte hij alle misdadigers van het koninkrijk streng door ophanging, maar trad hij ook hard op tegen edele heren die het verdienden, ongeacht hun rang en klasse.

En nu ik het over de monarchie heb, moet u weten dat die ook door de tijd heen is overgedragen via het principe van traditie. En wetende dat sommigen er een bijbels goddelijk recht aan toekennen, herinner ik me dat God, gefrustreerd door hun verzoek, er alleen mee instemde om het Hebreeuwse volk "*een koning zoals de andere volkeren*" te geven, de heidenen van hun tijd; wat betekent dat de inspiratie van het model van satanische oorsprong is en niet goddelijk. Maar God nam de Hebreeën op hun woord en leverde hen over aan het onrecht dat al hun koningen zouden bedrijven, door hen te waarschuwen dat deze koningen op hun kosten zouden leven, zoals de heidense koningen al deden; een zware last die Hij nooit van hen eiste, terwijl Hij hen leidde in zijn volmaakte en onberispelijke rechtvaardigheid.

Traditie en waarheid hebben ook betrekking op onze westerse samenlevingen, gebouwd op het democratisch-republikeins kapitalistische model, dat voor God en zijn uitverkorenen het regime van de verfoeilijke zonde is, gekenmerkt door zijn duivelse waarden van onrecht en egoïstische hebzucht. Onze westerse samenlevingen leven niet in vrede, maar in de precare

omstandigheden van een wapenstilstand, omdat ze gevormd worden door tegenstellingen van pressiegroepen die er constant voor vechten om niets van hun voordelen en, wat de rijken betreft, hun privileges te verliezen. Omdat, ondanks de wisseling van republieken, het onrecht van het oude regime is blijven voortbestaan. De armen zijn de variabele waarde gebleven, omdat de rijken niets hebben opgegeven en er zelfs in geslaagd zijn hun aandeel aanzienlijk en exponentieel te vergroten. De pressiegroepen zijn de vakbonden en de ene na de andere opeenvolgende regering streeft ernaar te voldoen aan de eisen van de rijken, altijd gefinancierd door de uitbuiting van de armen, volgens het kapitalistische principe van de uitbuiting van de mens door de mens, een principe dat, zelfs in Frankrijk, na lange weerstand, heeft gezegevierd en zich heeft opgelegd. Deze uitbuiting van mens door mens is een evidente waarheid geworden met de ontwikkeling van het aandeelhouderschap, dat de functie van de banken heeft vervangen en op zichzelf een aanzienlijk deel opeist van de kleine winsten die voortkomen uit het werk van de armen, betaald volgens de term "smic", wat staat voor "Minimum Interprofessioneel Groeiloon". De banken leenden geld uit tegen vaste rentes, terwijl de aandeelhouder de reële winst, behaald door het werk van de werknemers, opeist naar rato van zijn investering. En de situatie is verslechterd, omdat deze aandeelhouders niet allemaal in Frankrijk wonen, omdat de aandelenmarkt openstaat voor de hele wereld en er steeds meer mensen zijn die leven van de investering van hun geld, in alle landen; geld gaat naar geld. In Frankrijk is de situatie zodanig dat de banen niet langer het land zelf verrijken, maar buitenlanders die in het buitenland wonen. Het land werkt, maar kan zichzelf niet langer verrijken; dit is aangemoedigd en ondersteund door opeenvolgende Franse presidenten tot aan de huidige president, de voormalige jonge kapitalistische bankier. Een kapitalistische natie floreert wanneer ze de winsten van een andere natie kan opeten, maar wat gebeurt er wanneer haar winsten zelf door andere naties worden opgegeten? Het draait op niets uit en ruïneert zichzelf. Het is deze zinloze poging die ertoe heeft geleid dat mijn land, Frankrijk, sinds 1974 in de schulden is geraakt, tot het punt waarop het nu een schuld van drie biljoen euro heeft; zijn model, de VS, heeft een schuld van dertig biljoen dollar. De illusie van de vakbond heeft lang gewerkt, maar het is duidelijk geworden dat de loonsverhogingen van de werkende armen nutteloos worden door de impact van deze stijging op de algemene kosten van levensonderhoud. De lonen stijgen, maar de koopkracht blijft op hetzelfde niveau. Politici zijn sluw en geven met de ene hand wat ze met de andere nemen, en in de onrust verbetert niets en verslechtert alles. Want bovendien wilde de Franse president, in deze situatie van verval, hun belastingen zoveel mogelijk verlagen om hun stemmen en steun te winnen; hij moest daarom lenen en de staatsschuld verhogen. Deze observatie vat de perverse effecten van het kapitalistische systeem samen, dat leidt tot schulden in een maatschappij waarvan de winsten worden opgeslokt door aandeelhouders, in naam van de vrijheid van handelen en het gebruik van geld, oftewel kapitaal. Het is dan ook niet verwonderlijk dat "**geldzucht**" in de Bijbel wordt veroordeeld als "**de wortel van alle kwaad**" in 1 Timoteüs 6:9-10; wat het tot **een vissen kapitaal** : "*Maar zij die rijk willen worden, vallen in verzoeking en in een strik, en in vele dwaze en schadelijke*

begeerten, die de mensen in verderf en vernietiging storten. Want de wortel van alle kwaad is de geldzucht, en sommigen, door geldzucht bezeten, zijn van het geloof afgedwaald en hebben zichzelf met veel smarten doorboord.

Aan de basis van dit resultaat liggen waarden die van eeuw tot eeuw zijn overgeërfd en doorgegeven. Maar wie inspireerde de mens tot het idee dat de zwaarte van fysieke arbeid ondergewaardeerd moest worden ten opzichte van intellectuele arbeid? Het was nog steeds de duivel, niet de scheppergod, die Adam de rol van tuinman gaf, zijn zoon Kaïn het beroep van boer en zijn broer Abel dat van herder. Waar is de intellectueel in deze drie modellen van het begin van de geschiedenis van het aardse leven? Om zich op aarde te kunnen voortplanten, vond het menselijk leven voedsel uit de aarde en kleding uit wol. De intellectueel was nutteloos. Wijs op de perversie van onze tijd die deze oorspronkelijke goddelijke waarden heeft omvergeworpen. Daarin ligt de oorsprong van alle huidige onrechtvaardigheden. In Frankrijk, in de hoop de kwaliteit van haar dienstverlening te bevorderen, is de rechtvaardigheid onafhankelijk van de politieke macht, maar de mannen die verantwoordelijk zijn voor de rechtvaardigheid zijn van nature en van nature zondaars en onvolmaakt, en ook zij zijn onderworpen aan de mentale druk van het globalistisch-humanistische denken van onze tijd en de permanente druk van de macht van de media. De wereld is transparant geworden, schandalen worden onthuld in samenlevingen die gewend zijn aan de vele excessen van menselijk gedrag. Niet langer beperkt door de goddelijke maatstaf van goed en kwaad, hebben ze geen kompas of referentiepunt meer om hun samenleving, die het toneel is geworden van alle excessen, goed te beoordelen.

Is het, minder dan zeven jaar voor de wederkomst van Jezus Christus, niet tijd om de waarheid onder ogen te zien en de werkelijke situatie onder ogen te zien waarin de duivel de hele mensheid heeft gebracht?

Hoe zouden onze menselijke samenlevingen eruit zien onder een direct goddelijk bestuur? Geen corruptie meer en perfecte rechtvaardigheid voor iedereen, omdat door God geïdentificeerd zonder aan Hem te kunnen ontsnappen, de corrupten worden opgesloten of geëlimineerd. Gelijk loon voor gelijke werkuren. Omdat in onze huidige diabolische regimes hogere salarissen worden gegeven aan gespecialiseerde beroepen die onterecht deze voordelen claimen. De specialiteit van een beroep mag salarisverschillen niet rechtvaardigen, omdat de keuze van een specialiteit een kwestie is van persoonlijke bevrediging die geen reden heeft om te worden beloond. Salaris zou alleen moeten betalen voor de tijd van het leven die elke persoon in zijn of haar professionele activiteit besteedt aan het gemeenschappelijk belang van allen; en niets meer. Dit regime zou er een van perfecte **gelijkheid zijn die broederschap zou bevorderen** en een rechtvaardige grens aan **de vrijheid zou stellen**. Echter, op het moment van de door God gewenste straf is het te laat om de situatie recht te zetten dat de oorlog in Oekraïne zal verergeren voorbij de meest pessimistische verbeelding. Verwoeste landen moeten zeer dure wapens produceren en tegelijkertijd verbrandt God bossen en landbouwgronden met branden, veroorzaakt door de zon, waarvan hij de hitte versterkt, of door bliksemschichten van hevige stormen, of zelfs door vrijwillige menselijke brandstichters; de middelen om de ondergang van de mensheid te

intensiveren ontbreken niet voor de almachtige Schepper God, Jahweh, Michaël, Jezus Christus. Ook moeten we ons voorbereiden op hongersnood en vele andere kwalen die woeden in een westerse samenleving die 50 jaar lang niets tekort is gekomen; de tijd van een jubeljaar tussen 1974 en 2024.

Collectieve waanzin

Wat zeggen we over een mens wiens gedrag verrassend is omdat hij zijn leven in levensgevaar brengt door dingen te doen die door de menselijke massa als onredelijk worden beschouwd? Hij is gek. Is het echte waanzin of is het niet veeleer het feit dat zijn handeling ongewoon is waardoor hij in de ogen van de zogenaamd normale mensheid voor gek doorgaat? Ja, het is inderdaad deze afwijking van de normaliteit die hem waanzin doet toeschrijven. De echte gek doet niets redelijks omdat hij niet in staat is tot redeneren. Bovendien is het voldoende dat een groot aantal mensen collectief onredelijke dingen gaat doen om deze onredelijkheid om te zetten in normaliteit. Uit deze analyse blijkt dat het oordeel van de mens gebaseerd is op de ervaringen die hij wel of niet beleeft. Alles wat niet beleefd wordt, is verbonden met waanzin en alles wat beleefd wordt, treedt binnen in de normaliteit. Tot de shows die door het publiek worden gewaardeerd, behoren de koorddansers of evenwichtskunstenaars die in evenwicht op een stalen of synthetische draad op duizelingwekkende hoogte lopen. In een rapport getuigde een jonge Zwitser als volgt om zijn beheersing van hoogtevrees te verklaren: "Het zit allemaal in mijn hoofd; wat ik op 50 cm van de grond kan doen, kan ik op elke hoogte." Hij geeft ons een belangrijke sleutel tot de verklaring: het zit allemaal in mijn hoofd. Hoogtevrees is een natuurlijk verschijnsel bij alle mensen, omdat de simpele handeling van lopen en staan door ervaring is aangeleerd. Inderdaad, zodra het kind ter wereld komt, ontdekt het dat het niet gemakkelijk is om op zijn twee voeten en benen te staan, die versterkt moeten worden, en vindt het gemakkelijker om op zijn knieën en handen te kruipen. Als we onze volwassen gedachten op dit kind zouden projecteren, zouden we hem horen zeggen: al die mensen zijn gek om het risico te nemen om rechtop te staan op hun voeten en benen. Maar juist omdat hij iedereen zo ziet handelen, begrijpt hij dat hij hetzelfde moet leren, en poging na poging eindigt hij met balanceren, met een paar valpartijen die de moeilijkheidsgraad van de handeling bevestigen. Het menselijk oordeel is daarom onderworpen aan de wet van normaliteit, maar het blijkt dus duidelijk dat deze normaliteit afhangt van individuele ervaring. Deze inleiding was noodzakelijk om te begrijpen wat geloof in de Schepper-God is. Geloof in zijn bestaan hangt af van onze individuele ervaring, en God liet de ervaring van zijn eerste getuigen opschrijven in de Bijbel, zodat gedurende de laatste 3500 jaar van de aardse geschiedenis elk van zijn menselijke schepselen kon profiteren van de ervaring van zijn eerste getuigen. Want hij openbaarde zich in kracht en daad aan de Hebreeën, die hij rond 1500 v.Chr. uit de Egyptische slavernij bevrijdde. In die tijd bestond waanzin erin niet te geloven in het bestaan van deze God, wiens werken evident en onbetwistbaar waren. En onder de mensen die uit Egypte kwamen, kon niemand het bestaan van

God ontkennen, maar volgens hun individuele aard konden ze hem al gehoorzamen of ongehoorzaam zijn. Zo legden ze de fundamenteën van geloof en ongeloof, wat het absolute tegendeel ervan is. Ongeloof is geen ongeloof, omdat het mensen ertoe aanzet bewust ongehoorzaam te zijn aan de God die het menselijk leven ordent en organiseert. Aan de oorsprong van het huidige ongeloof lag het gedachtegoed van Karl Marx, een vrijdenkende filosoof die verklaarde: "Ik heb God uit mijn hemel verdreven." Hij markeerde daarmee de overgang van ongeloof naar ongeloof, dat vervolgens zijn verklaring alleen vindt in zijn weigering zich te onderwerpen aan deze grote en formidabele God. Sindsdien kan het huidige ongeloof worden verklaard door de verzadiging van de menselijke geest, die God niet langer zoekt, omdat het menselijk leven en zijn specialisten in alle dingen hem hun antwoorden en verklaringen geven die hem bevredigen. Geen van deze verklaringen stelt ons echter in staat het bestaan van geloof te begrijpen, dat gelooft in de Schepper God en zijn openbaringen. De mensheid vertoeft in de paradox dat, ondanks haar officiële ongeloof, veel van de verklaringen van de aardse geschiedenis die zij onderwijst, gebaseerd zijn op openbaringen die in de Bijbel worden aangehaald.

Wat moeten we dus doen om geloof te hebben en de zekerheid te krijgen dat God bestaat en dat al wat leeft uiteindelijk verantwoording aan Hem zal moeten afleggen? Het is voldoende om ervaringen op te doen die dit kleine geloof voeden en doen groeien. Het is daarom een kwestie van het in de praktijk brengen van een ervaring die ons van onwetendheid naar kennis brengt. En dit principe gold voor de koorddanser en het zal op dezelfde manier van toepassing zijn op geloof in God. Voor beiden zijn training en aanpassing noodzakelijk.

Ongelovigen schrijven de aarde een bestaan van miljarden jaren toe, maar God van zijn kant openbaarde zo'n 3500 jaar geleden aan zijn dienaar Mozes dat de aardse geschiedenis pas 2500 jaar vóór zijn tijd was begonnen toen hij zijn Hebreeuwse volk uit Egypte leidde. Wie moeten we geloven? De veronderstellingen die de hedendaagse wetenschapper of de getuige van God, die hem bijstond in zijn machtige werken, zich voorstelt, zijn overal op de bewoonde aarde van zijn tijd bekend, zoals bevestigd door dit getuigenis van Rachab, de prostituee die in Jericho woonde, een getuigenis geciteerd in Jozua 2:10-11: "*Want wij hebben gehoord hoe, toen u uit Egypte trok, de HEERE de wateren van de Rode Zee voor u heeft opgedroogd, en hoe u hebt gedaan aan de twee koningen van de Amorieten aan de overzijde van de Jordaan, Sihon en Og, die u volledig hebt vernietigd. Wij hebben het gehoord, en wij hebben de moed verloren, en al onze geesten zijn terneergeslagen voor uw aanblik; want het is Jahweh, uw God, die God is in de hemel boven en op aarde beneden.*" Ze leefde op een heidense manier te midden van een stad bevolkt door heidense mensen, en haar geloof is gebaseerd op een intelligent gedrag dat haar aardse ervaring bepaalde door haar leven te redden, in tegenstelling tot al haar mensen die door God met haar stad waren vernietigd. Rachab zegt terecht: "*We hebben geleerd*", maar alleen zij profiteert van wat iedereen heeft geleerd. Haar keuze en haar gedrag waren slechts de gevolgen van de redenering van ware intelligentie; wat mij ertoe brengt te stellen dat alle andere mensen die God in Jericho doodde, werden gegrepen door een **collectieve waanzin**. Dit definieert het absolute tegenovergestelde van

intelligentie. En zoals we hebben gezien, wordt waanzin of het tegenovergestelde, intelligentie, door ieder beoordeeld op basis van zijn of haar opvatting van normaliteit. In Rachabs ervaring lag normaliteit in degenen die door God werden gedood, en zij was een heidense. Maar ze daagde de normaliteit van haar erfgoed en tradities uit.

Vandaag de dag is het hetzelfde: de overgrote meerderheid van de westerse mens is ongodsdienstig en vertegenwoordigt de huidige **collectieve** menselijke waanzin die God eveneens voorbereidt te vernietigen. Welke redenen de mens zich ook aanvoert om zich niet te onderwerpen aan de geopenbaarde goddelijke wil, zijn keuze is die van ware waanzin die hem naar de dood leidt. Het is in dit verband nuttig te onthouden dat God de mens slechts de keuze biedt uit twee uiterst tegengestelde paden, zoals blijkt uit deze verzen uit Deut. 30:19-20 leert: *" Ik roep heden de hemel en de aarde tot getuigen tegen u, dat ik u het leven en de dood, de zegen en de vloek heb voorgehouden. Kies het leven, opdat u en uw nakomelingen mogen leven, door **Jahweh, uw God, lief te hebben** , zijn stem te gehoorzamen en u aan Hem vast te klampen. Want hiervan hangt uw leven en de verlenging van uw dagen af, en zo zult u kunnen wonen in het land dat Jahweh uw vaders, Abraham, Isaak en Jakob, gezworen heeft te geven. "* Het spreekt voor zich dat deze boodschap door God is gericht aan alle mensen die deze verklaring zullen lezen, en niet alleen aan de Joods-Hebreeuwse nakomelingen van *" Abraham, Isaak en Jakob "*. Deze grondleggers van het vleeselijke Israël zijn ook de getuigen van God, gepresenteerd aan zijn geestelijke Israël, gebouwd op de verlossing verkregen door Jezus Christus, wiens verzoenende dood alle uitverkorenen ten goede komt, gered in de twee opeenvolgende goddelijke allianties en sinds Adam.

Ware **waanzin** , de meest vernietigende, is niet wat de zogenaamde normale mensheid aanklaagt en definieert. De authentieke gek is niet geïnteresseerd in de door God voorgestelde redding, omdat hij, omdat hij niet in staat is tot redeneren, dit aanbod niet kan waarderen. Ware **collectieve waanzin** betreft daarom het gedrag van de zogenaamd normale westerse massa die, hoewel ze toegang hebben tot kennis van de door God gestelde omstandigheden, ervoor kiest daar geen rekening mee te houden en zo, zelfs onbewust, het pad bewandelt dat hen naar de dood leidt. Want door instructie te weigeren, kiezen ze ervoor in onwetendheid te blijven, die hen, door ongehoorzaamheid, veroordeelt tot de dood, in overeenstemming met de waarschuwing van God.

De intrede in het geloof is in alle opzichten vergelijkbaar met de evolutie van baby tot mens. Hun behoefte aan voedsel is anders; de baby heeft melk nodig, terwijl de mens vast voedsel nodig heeft, dat hij vindt in granen, peulvruchten en groenten. De mens vindt in God alle verklaringen voor de legitieme vragen die zich aan hem opdringen. En de eerste die zich opdringt is: waarom sterft de mens uiteindelijk? De vraag is legitiem voor hen die weten dat God zelf van nature onsterfelijk is en dat hij bovendien het leven heeft geschonken aan hemelse engelen, van wie degenen die trouw zijn gebleven, deze onsterfelijkheid al met hem delen. Het Bijbelse antwoord luidt dan: de dood is het gevolg van een collectieve straf, die precies de eerste vorm van collectieve waanzin is die de mensheid erft en van eeuw tot eeuw doorgeeft, al zes millennia lang. Na deze

zesduizend jaar van uitverkiezing van de aardse uitverkorenen zal de dood de geredde uitverkorenen dus niet meer treffen bij de glorieuze wederkomst van Jezus Christus. Wij zullen echter moeten wachten tot het einde van het zevende millennium en de voltooiing van het laatste oordeel, dat de aardse en hemelse opstandelingen betreft, zodat de dood zelf zal worden vernietigd en de standaard van eeuwigheid en onsterfelijkheid voor eeuwig zal worden gevestigd.

Veel antwoorden op al onze vragen zijn te vinden in de Heilige Bijbel, maar om ze te verkrijgen, moeten we ons voeden met deze Bijbelse lezing, totdat we de inhoud ervan menselijk beheersen. Nu is deze beheersing in werkelijkheid onbegrensd, aangezien onze geest en ons geestelijk inzicht gevoed worden door de ware en enige God, die zelf onbegrensd is. Naar het beeld van de baby en de volwassene neemt onze behoefte aan vast voedsel toe met de toename van onze kennis van de geschriften van de Heilige Bijbel. De Bijbel biedt voedsel voor alle leeftijden en stadia van onze spirituele evolutie. Reeds in zijn tijd verwijt de apostel Paulus de Hebreëën, de ontvangers van zijn brief, dat ze op geestelijke "*melk*" blijven, terwijl de groei van hun geloof afhankelijk is van "*vast voedsel*"; Hebr. 5:12: "*Want u, voor de tijd dat u leraars zou moeten zijn, hebt nodig dat iemand u opnieuw de eerste beginselen van de woorden van God leert; en u hebt melk nodig en geen vast voedsel.*" Hoeveel te meer is dit verwijt dan gericht aan huidige christelijke gelovigen, wetende dat de geestelijke waarheid nu volledig geopenbaard is en dat het meest vaste voedsel, bewaard voor de tijd van het einde van de wereld, de openbaring is die vervat is in de Bijbelse profetieën van Daniël en Openbaring, voornamelijk, maar niet uitsluitend. Want de hele Bijbel ondersteunt profetische openbaringen, zoals ik heb kunnen aantonen in de studies die in dit werk worden gepresenteerd als voedsel, onder de geestelijke titel "**manna van de laatste adventistische wandelaars**" van geloof en werken.

In deze context van het einde van de wereld hebben mensen nog steeds de keuze om een van de twee paden te bewandelen die God hen heeft voorgelegd: **collectieve waanzin** of **collectieve intelligentie**, aangezien dit waardeoordeel afhangt van het aantal aanhangers dat hen draagt. Maar helaas voor hen zijn de meest talrijke niet de meest intelligente, maar de meest opstandige en hun einde, voorspeld en geopenbaard in de Heilige Bijbel, is helemaal niet benijdenswaardig. In zijn individuele ervaringen onderscheidt de mens zich, door zijn bijzonderheden, van zijn medemensen. Zijn model roept dan twee tegengestelde oordelen op: hij wordt benijd, of hij wordt beklaagd. En de reactie van de toeschouwers en rechters die we zijn, hangt af van onze persoonlijkheid. De uitverkorenen worden benijd door de toekomstige uitverkorenen en zij worden beklaagd door degenen die hen gek vinden. Maar in de geest van de uitverkorenen keert dit oordeel zich om en keert het om: de gekste van de twee is niet degene die je denkt; Het ben niet ik, de uitverkorene, maar jij, de gevallene, en jouw verdiende einde zal genadeloos zijn.

Tot nu toe heb ik alleen de collectieve waanzin genoemd van het willen negeren van de Bijbelse openbaring gebaseerd op de uittocht uit Egypte van de Hebreëën onder leiding van Mozes. Maar nog groter is de collectieve waanzin die mensen in onze tijd ertoe brengt het getuigenis van het christelijk geloof te weigeren en te verwerpen. Dit komt doordat Jezus Christus een getuige is die veel

dicter bij ons staat en ons hele westerse leven is gebouwd op dit model van christelijk leven. Onze kalender is gebaseerd op zijn veronderstelde geboorte, hoewel deze vals is en gekenmerkt wordt door een vertraging van zes jaar. Maar uiteindelijk heeft deze fout, te wijten aan de rooms-katholieke monnik Dionysius de Kleine, geen gevolgen voor ons, omdat de data van de tijden die in de profetieën worden onthuld, worden gepresenteerd in de vorm van handelingsduren die van toepassing zijn op data die in deze valse kalender zijn aangenomen. De door God overgebrachte boodschappen blijven daarom volledig identificeerbaar, ondanks de fouten waarop deze valse kalender is gebaseerd. Het getuigenis van Jezus Christus heeft zich tweeduizend jaar lang voortgezet door het getuigenis van zijn heilige dienaren. Hoe kunnen we deze plotselinge wens van onze tijdgenoten om dit constante, eeuwenoude, tweeduizend jaar oude getuigenis te negeren, dan niet beschuldigen van collectieve **waanzin** ? Deze collectieve waanzin is slechts het resultaat van een collectieve keuze, die van een maatschappij die verliefd is op de vrijheid en zo opstandig is geworden dat ze de gedachte niet langer kan verdragen een goddelijke autoriteit te moeten gehoorzamen. In Jean de Lafontaines fabel "De vos en de druiven" troost de vos zich dat hij de te hoog geplaatste druiven niet heeft gevangen door te zeggen dat ze te groen zijn, en vandaag de dag geeft de mens zichzelf het recht om God ongehoorzaam te zijn door te doen alsof Hij niet bestaat. Omdat deze keuze de meerderheid is, wordt ze de norm van normaliteit en vormt ze de vrucht van een **collectieve waanzin** die er de voorkeur aan geeft feiten te negeren die het bestaan van God rechtvaardigen, om Hem niet te hoeven gehoorzamen.

Want geen enkele moderne wetenschappelijke ontdekking kan het niet-bestaan van God aantonen, integendeel, deze ontdekkingen stellen de mens slechts in staat de immense wijsheid en kracht te ontdekken van de God die het leven en alles wat het vormt en bevat, geschapen heeft. Dit is tenminste de conclusie die **de collectieve intelligentie** van de uitverkoren heiligen, verlost door het bloed van Jezus Christus, uit deze feiten trekt.

De selectiecriteria voor de laatst uitverkorenen zijn zeer streng, omdat Gods eis, na veel licht te hebben gebracht aan zijn laatste heilige dienaren in de gezegende status van vrijwillige slaven van hun Heer en Meester, groot is en impliceert dat zij kennis hebben van zijn laatste instructies. De laatst uitverkorenen moeten de volledige religieuze geschiedenis kennen die sinds Adam en Eva op aarde is opgebouwd. Zij moeten de historische evolutie kennen en volgen die wordt waargenomen in de ontwikkeling van het aanbod van goddelijke verlossing aan de zondige mens. De aartsvaders vormen de maatstaf van deze spirituele constructie die leidt tot de eerste komst van Jezus Christus, die komt als "*Lam Gods* " "*om de zonden van de wereld weg te nemen* "; wat Gods wil uitdrukt en niet het effect dat slechts zeer zelden wordt verkregen. Want het bloed van Christus werd alleen vergoten ten behoeve van hen die alleen Hij als waardig voor zijn verlossing erkent, en dit criterium betreft alleen zijn ware uitverkorenen. Zoals Jezus zelf zei in Matteüs 5:17, kwam Hij "*om de wet te vervullen* " en niet om die te onderwijzen: "*Denk niet dat Ik gekomen ben om de wet of de profeten af te schaffen; Ik ben niet gekomen om af te schaffen, maar om te vervullen.* " Let op de subtiliteit van de uitdrukking "**maar om te vervullen** ".

Hij zegt niet " **om te vervullen** " en Hij bevestigt slechts de vervulling van een deel van deze wet en de profeten, wat de reikwijdte en geldigheid bevestigt die aan deze wet van Mozes werd gegeven tijdens Zijn nieuwe verbond.

De opeenvolgende fouten die aan de laatste menselijke generatie worden toegeschreven, zijn fouten die zich in de loop der tijd hebben opgestapeld. En nu al moeten we **de "arrogantie"** van het katholieke pauselijke regime opmerken, dat de embryonale norm van de Reformatie, die in de 16^{eeuw} werd ingezet, verwierp. Als gevolg hiervan bleef Frankrijk een rooms-katholiek regime tot aan de Franse Revolutie. De wreedheden begaan door deze valse christelijke religie rechtvaardigden de religieuze afkeer van de Fransen, en terecht. Maar hoewel het veroordelen van dit regime legitiem was, maakte het Frankrijk daarentegen zwaar schuldig voor God, omdat het geen rekening hield met de boodschap die de ware goddelijke getuigen van de protestantse Reformatie brachten. Hun vreedzame en volgzame gedrag was namelijk in overeenstemming met het model dat Jezus Christus had gepresenteerd, wat hun getuigenis de moeite waard maakte om te ontvangen. Maar in dit tijdperk was alleen het wapengekletter te horen in de context van een oorlogszuchtige oppositie van valse protestanten die met wapens in de hand vochten tegen ware katholieken. Ook in Frankrijk werd de situatie hersteld door vrijdenkers en filosofen die doordrongen waren van de Grieks-Romeinse cultuur. De boodschap van barmhartige, goddelijke liefde bleef zo onhoorbaar en onzichtbaar voor het Franse volk, dat nationaal atheïstisch was geworden. Strategisch gezien bevoordeelde de duivel een tijdlang de onafhankelijkheid en wereldwijde invloed van dit model van republikeinse samenleving, dat, pochend over zijn vrijheid, deze exporteerde en de wereld bezaaide met zijn **collectieve waanzin**. Twee eeuwen later, in een vreedzame religieuze context, herleefde het katholieke geloof langzaam en begon het zijn volgelingen opnieuw te verleiden. Zo bleef het huidige model het katholicisme, nog steeds beoefend door een minderheid van mensen die zich pleegden door een doopsel dat ze in hun kindertijd ontvingen en opgelegd kregen, zonder dat ze er ook maar enigszins voor gekozen hadden. Maar het prestige van de paus van Rome vulde deze leemte. En degenen die hem momenteel steunen, zijn geen kinderen meer, maar volwassenen die tegenover God verantwoordelijk zijn voor hun religieuze keuzes. Dan moeten we het beseffen; **collectieve waanzin** betreft evenzeer de keuzes van seculiere onderdanen als religieuze keuzes, wat het tot het typische model maakt van een samenleving die volledig van God is afgesneden. En we vinden in dit model alle naties van het westerse kamp terug. Maar de andere landen worden niet bevoordeeld, omdat zij in Jezus Christus niet de enige goddelijke Verlosser erkennen die aan de universele, zondige mens is voorgesteld.

Naarmate de tijd verstreek, bracht God Zijn goddelijk licht naar de ware protestanten van het tijdperk 1843-1844, dat hun eerste gebruik van de profetieën van Daniël en Openbaring verlichtte. In 1844, op 23 oktober, strafte God hun minachting voor Zijn beproeving van profetisch geloof en verbrak Zijn vroegere verbond met de valse protestantse religie, erfgenaam van de protestantse afvalligheid van de 16^{eeuw} en daarna. Deze religie is herkenbaar aan haar vermenging van heilig en profaan, met één voet in de wereld en haar duivelse waarden en met de andere voet in een misleidende religieuze claim gebaseerd op

de Heilige Bijbel. Het beproefde protestantse geloof bracht het adventistische geloof voort, vervolgens het geloof van de Zevendedagsadventisten, en daarna niets. Maar het verzoende zich officieel met zijn voormalige doodsvijand, de pauselijke rooms-katholieke religie, en deze officiële alliantie bevestigde haar definitieve breuk met God.

In de loop van de tijd verspreidde **de collectieve waanzin** zich naar het Zevendedagsadventisme, dat tussen 1980 en 1994 door God op de proef werd gesteld. Opnieuw werd de toetreding van het Zevendedagsadventisme tot het protestantisme in 1995 bevestigd door Gods afwijzing.

En sinds deze laatste valse aankondiging van de wederkomst van Jezus, die op 22 oktober in het najaar van 1994 vervuld zou worden, ben ik de enige bewaarder van de laatste openbaringen van God, dingen die ik deel met al zijn geliefden die meewerken of zullen meewerken aan dit werk, dichtbij en ver weg, verspreid over de hele aarde.

Waar het ook menselijke zielen heeft overgenomen, **collectieve waanzin** is een teken van de goddelijke vloek. Om daaraan te ontsnappen, individueel, is een ontwaking van het geweten noodzakelijk, en ik weet dat Jezus deze ontwaking zal bewerkstelligen, wetende waar degenen zijn die zijn eeuwige redding waardig zijn. In tegenstelling tot de verloren, perverse wereld, komen de uitverkorenen bijeen, verenigd in de collectieve en individuele intelligentie die God hen heeft gegeven. Deze collectieve intelligentie wordt concreet gemaakt door de liefde voor de waarheid die ieder van hen toont. Allen zijn zich bewust van de noodzaak om te gehoorzamen aan de stem van de Schepper-God, wiens geopenbaarde liefde het beste bewijs vormt van zijn verlangen om hen eeuwig gelukkig te maken. Dit is het enige doel van zijn verordeningen, zijn geboden, zijn statuten en zijn wetten, geschreven en geopenbaard in zijn Heilige Bijbel; zijn goddelijk woord, geschreven voor de redding van de uitverkorenen.

Een maatschappij die zich overgeeft aan collectieve waanzin produceert twee soorten leugens. De eerste is de vrijwillige leugen die opzettelijk probeert te misleiden, en de tweede is de onvrijwillige leugen die voortkomt uit het feit dat ze het bestaan van hemels leven ontkent dat verantwoordelijk is voor waargenomen feiten en deze feiten vervolgens ten onrechte toeschrijft aan andere menselijke oorzaken. Dit onderwerp betreft, in onze huidige situatie, de beroemde opwarming van de aarde die de mensheid angstig maakt en, door middel van levensstijlbeperkingen, oplossingen zoekt om dit zorgwekkende probleem op te lossen. De voor de hand liggende boosdoener is natuurlijk de mens en zijn consumptie die koolstofdioxide produceert, via zijn auto's, zijn verwarming, zijn fabrieken en zijn koeien die ervan worden beschuldigd de atmosfeer te vergiftigen met hun scheten vol brandbare gassen, waaronder koolstofdioxide. En hier houdt de maatschappij al geen rekening met de 2100 kernproeven die sinds 1945 zijn uitgevoerd. Terwijl één enkele bom veel meer de atmosfeer in jaagt dan een stad als Parijs in een heel jaar kan produceren. Maar de grootste fout is er nog niet, en alleen de spirituele mens kan die corrigeren. Dit geldt des te meer omdat wetenschappers de aanwezigheid van donkere vlekken op de zon hebben erkend, wat een intensivering van haar agitatie en zonnestraling vertaalt en onthult. Het is dus inderdaad de zon die de schuld draagt van deze wereldwijde opwarming.

Maar deze wetenschap merkt alleen op wat alleen de spirituele mens kan verklaren: waarom begint de zon sterker op te warmen? Omdat God haar daartoe gebiedt en zij Hem gehoorzaamt. Om zeker te zijn van deze verklaring, volstaat het te bedenken dat Jezus tijdens zijn verblijf op aarde, tijdens zijn messiaanse bediening, aan zijn apostelen bewees dat hij door zijn woord een hevige storm die zich op het Meer van Galilea had gevormd, onmiddellijk kon bedaren. Wij, zijn getuigen voor onze tijd, hebben geen recht om de verspreiding van leugens te steunen en eraan deel te nemen die God beroven van zijn glorie, gerechtvaardigd door zijn onbegrensde macht als God de Schepper. Ik wil er ook met kracht en Bijbels gezag aan herinneren dat God de auteur is van onze zeer reële en opzettelijke opwarming van de aarde, aangezien het een plaag vormt die zijn vijanden in zondige samenlevingen wordt toegebracht. Ik maak ook van deze gelegenheid gebruik om eraan te herinneren dat Jezus tijdens zijn aardse bediening in de problemen van de menselijke geest alleen de vruchten zag van daden onder leiding van de hemelse demonen die met de duivel verbonden waren. Jezus schreef deze dingen niet toe aan ziekte, maar aan de machten van het kwaad. Het was voor hem voldoende om de demonen te bevelen hun menselijke slachtoffers uit hun aanwezigheid te bevrijden, zodat ze volmaakt en onmiddellijk genezen zouden worden. In alle dingen moeten we het antwoord vinden in God, en in God alleen. Want in Hem vinden we al het hemelse leven, gezegend of vervloekt, dat voor ons onzichtbaar is en toch, groot en fundamenteel, actief. Wij zullen spoedig, in 2029, de gelegenheid hebben om te zien dat de zon gehoorzaamt aan de vinger en het woord van de Schepper-God, in overeenstemming met deze profetische aankondigingen uit de Bijbel: Openbaring 16:8-9: " *En de vierde engel goot zijn schaal uit over de zon, en het werd hem gegeven de mensen te verzengen met vuur; en de mensen werden verzengd door de grote hitte, en zij lasterden de naam van God, die macht heeft over deze plagen, en zij bekeerden zich niet om Hem eer te geven.* "

Goed en kwaad

We lezen in Genesis 2:29: " *En de HEERE God deed uit de aardbodem allerlei geboomte opschieten, aangenaam om te zien en goed om van te eten; ook de boom des levens in het midden van de hof, en de boom der kennis van goed en kwaad.* "

Dit is de eerste keer dat de uitdrukking " **goed en kwaad** " in de Bijbel wordt genoemd, maar niet de laatste, want we zullen het ook in andere verzen en andere boeken vinden die erin worden gepresenteerd. Deze uitdrukking draagt een fundamentele en uiterst onthullende leer in zich die ons in staat stelt het voortdurende lijden te ontdekken dat God zelf ervaart, zowel persoonlijk als geestelijk. Het is om ons het vermogen te geven te begrijpen wat God onze aardse dimensie heeft geschapen, die " *de mens geschapen naar Gods beeld* " moest dragen. Volgens deze uitspraak is de mens daardoor in staat gesteld te begrijpen wat God denkt over " **goed** " en " **kwaad** ". We moeten deze twee termen daarom bestuderen en begrijpen wat ze vertegenwoordigen.

Hoe kunnen we ze definiëren? Op fysiek en vleselijk niveau worden "**goed**" en "**kwaad**" op meerdere progressieve niveaus gevoeld. "**Goed**" wordt op zijn minst uitgedrukt in het feit dat het hele lichaam en zijn organen pijnloos functioneren, tot het punt dat het bestaan ervan door de mens wordt genegeerd of vergeten. "**Goed**" wordt dan "welzijn" genoemd omdat het aangenaam wordt ervaren. "**Goed**" en "**kwaad**" worden uitgedrukt door onze vijf zintuigen, namelijk zicht, gehoor, reuk, smaak en tastzin. "**Goed**" kan dan worden veroorzaakt door een aangenaam zicht, een gewaardeerd gehoor, een aangename geur, een heerlijke smaak en een gevoelige en nuttige aanraking. "**Kwaad**" zal logischerwijs worden uitgedrukt door het tegenovergestelde van deze dingen, omdat het het absolute tegenovergestelde van "**goed**" aanduidt. En als zodanig is "**kwaad**" de oorzaak van lijden, en lijden is het symptoom van de aanwezigheid van "ziekte".

Het principe is dus dit: alles wat we in ons menselijk leven ervaren over "**goed of kwaad**" is slechts de vleselijke afbeelding van wat God in zijn geest ervaart. Dit idee wordt bevestigd in dit citaat van Paulus, die in Efeze 5:23 zegt: "*Want de man is het hoofd van de vrouw, zoals Christus het hoofd is van de gemeente, **zijn lichaam**, waarvan Hij de Verlosser is.*" "*De vrouw*" werd gevormd uit een "*rib*" die uit Adams lichaam was genomen, volgens Genesis 2:22: "*Toen bouwde Jahweh God een vrouw uit de rib die Hij uit de man had genomen, en Hij bracht haar tot de man.*" Gods keuze voor een "**rib**" van Adam wordt gerechtvaardigd door de rol van "*de vrouw*", die zowel in geestelijke als in letterlijke zin "naast" haar "**echtgenoot**", **Christus of Adam**, wordt geplaatst. Door dit idee verder uit te werken, kunnen we dus begrijpen dat God het beeld van zijn lichaam bouwt op aarde en de aardse dimensie, omdat Hij geest en leven is en alles wat leeft, in Hem leeft. Adam en Eva, nog in hun oorspronkelijke zuiverheid en onschuld, beeldden het perfecte project uit dat God ertoe bracht om voor Hem vrije en onafhankelijke wederhelften te scheppen, die Hem vrijelijk konden liefhebben op de manier waarop Hij geliefd wil worden.

Maar dit project zal God voortdurend lijden opleggen vanwege de keuzes van vrije, maar opstandige, ongehoorzame en rebelse schepselen. En het zijn de werken van deze opstandige keuzes die God "**kwaad**" noemt, omdat ze hem door lijden een onaangenaam gevoel van "**kwaad**" geven. Door vrije en onafhankelijke tegenhangers te scheppen, schept God dus tegelijkertijd het leven van de uitverkorenen die zijn verlangen naar liefde zullen vervullen, maar ook de monsterlijke schepselen die "ziekte" in "**zijn lichaam**" brengen, dat wil zeggen in zijn levende schepselen. Want het leven van de aardse, vleselijke mens heeft een fysiek aspect dat "**lichaam**" wordt genoemd en een mentaal aspect dat "**geest**" wordt genoemd. En beide zijn het beeld van Gods "**lichaam**". Door eerst de hemelse engelen te scheppen, geeft God zijn schepselen alleen de gelijkenis met zijn "**geest**" van leven. Want hun fysieke lichaam ondergaat niet de verdorvenheid die verdiend wordt door de opstandige houding, die zal verschijnen met de opstandigheid van de eerst geschapen engel, aan wie God vervolgens de naam Satan zal geven, wat "Tegenstander" betekent. En voor God wordt de schijn van tegenspoed gevoeld, door Hem, zoals de mens "de ziekte" voelt die zijn lichaam en geest aantast. De afwezigheid van fysiek lijden verhinderde de engelen

de intensiteit van het lijden dat God voelde te begrijpen; ze konden zich alleen bewust worden van het ongenoegen dat de geest van hun God werd opgelegd. In deze schepping van hemelse wezens kwam de dood niet om het bestaan van het opstandige wezen wiens leven werd verlengd te treffen. Het principe van de dood bestond echter al vóór het goddelijke oordeel dat hen aanging; het zou pas in werking treden aan het einde van het door God voorbereide programma, dat wil zeggen aan het einde van de zeventienduizend jaar die waren gereserveerd voor de aardse schepping, met inbegrip van allereerst de aarde waarop God zijn demonstratie van volmaakt leven zou organiseren, die Hij in zijn tijd zou volbrengen, aan het einde van het vierde millennium, in het menselijk lichaam genaamd Jezus van Nazareth. Zijn overwinning over zonde en dood, behaald in Jezus Christus, zou hem het recht geven om zijn uitverkorenen op aarde te redden, maar ook om de aardse rebellen en de demonische engelen, en ook hun leider, Satan, te elimineren in het vuur van de "**tweede dood**".

"**Goed**" is gemakkelijk te identificeren, omdat het betrekking heeft op alle waarden die zijn goedgekeurd en verordend door de Schepper, de Allerhoogste Wetgever. De wet van Mozes onthult deze norm voor "**goed**" in overeenstemming met Gods opvatting van dit woord.

"**Kwaad**" daarentegen heeft een dubbele betekenis, waarvan we ons bewust moeten zijn. In het Frans kan het gebruik van de term "**mal**" verwarrend zijn. We moeten deze twee betekenissen daarom duidelijk onderscheiden.

In de absoluut tegenovergestelde betekenis van "**goed**" verwijst "**kwaad**" naar wat God vervloekt, wat Hij afkeurt en wat Hij formeel en onherroepelijk veroordeelt. Dit type "**kwaad**" wordt vaak gekoppeld aan wat God "**gruwel**" noemt en "**afschuwelijk**" acht. En om "**gruwel**" te implementeren, hoeft de mens slechts alles te doen wat God afkeurt en veroordeelt. "**Gruwel**" vindt zijn oorsprong in de geest van twist, en de duivel, Satan, het eerste schepsel dat volmaakt door God geschapen werd, was ook de eerste van zijn schepselen die met Hem in discussie ging. Twist is alleen legitiem tussen de twee tegengestelde meningen van twee schepselen. Maar twisten met God is zinloos, omdat Hij de bron van intelligentie is en volmaakte beheersing heeft over alle onderwerpen van reflectie. Lang vóór de komst van de engel en de mens kende Hij de problemen en kwellingen die vrijheid kon veroorzaken voor degenen die haar op een libertarische manier gebruiken, dat wil zeggen, voor degenen die de redelijke grenzen van vrijheid overschrijden. Als grotere vrijheid mogelijk was geweest zonder zijn schepselen schade te berokkenen, zou God hen daarvan hebben laten genieten. Maar dit is niet het geval, en zijn liefde als Vader bracht hem ertoe zijn schepselen te beschermen, dat wil zeggen wetten die de grenzen van ware vrijheid bepalen. Buiten deze grenzen is er zonde en dood, wat de beloning ervan is. En deze situatie doet me denken aan die Oekraïense soldaten die het door de Russische tegenstander veroverde gebied binnentrekken en de talloze mijnen moeten opgraven met het risico ermee te ontploffen. Geconfronteerd met deze mijnen die de dood veroorzaken, is de mens verstandig en zou hij op dezelfde manier moeten handelen ten opzichte van de zonde, die toegang geeft tot de "**tweede dood**" van het Laatste Oordeel. En dit tweede geval zal, in 6999 na Adam

of 2999 na Christus, evenzeer in de geschiedenis van de werkelijkheid worden opgetekend als het eerste; wat deze waarschuwing zeer serieus maakt.

De tweede betekenis van het woord "*kwaad*" is datgene wat pijn en lijden veroorzaakt. Dit soort "*kwaad*" wordt evenzeer door God bedreven als door de duivel en zijn menselijke handlangers. God doet dus geen "*kwaad*" wanneer hij "kwaden" als straf oplegt; dit wordt noodzakelijk wanneer de ontrouw van zijn schepselen bestraft moet worden, omdat deze niveaus bereiken die zelfs voor God, de meest geduldige van alle levende wezens, ondraaglijk zijn.

In navolging van het goddelijke gebod in Deuteronomium 30:19 lezen we opnieuw in Jesaja 7:16: "*Maar voordat het kind het kwade weet te verwerpen en het goede te kiezen, zal het land verlaten worden, waarvan u de twee koningen vreest.*" De Geest profeteert zijn toekomstige incarnatie in het "*kind*" Jezus Christus. Maar we vinden in dit vers de ervaring die al zijn toekomstige uitverkorenen, verlost door zijn vergoten bloed en zijn volmaakte gerechtigheid, zullen moeten ondergaan en waarmaken: "***verwerp het kwade en kies het goede***." En nu al dringt de gedachte zich op dat om te weten "***verwerp het kwade en kies het goede***", de uitverkorenen moeten weten hoe ze moeten onderscheiden wat God "*kwaad*" noemt en wat Hij "*goed*" noemt; wat impliceert dat ze een goede kennis hebben van de leer van de hele Bijbel. Wie een van de twee opeenvolgende verbonden onderschat, heeft dus geen enkele kans om een van zijn uitverkorenen te worden.

Wat vraagt God eigenlijk van de mens? Hem lief te hebben en te gehoorzamen. Wat stelt de duivel, geconfronteerd met zijn eisen, voor in het leven dat hij leidt? Afgaande op de situatie in de moderne West-Europese samenlevingen, en met name in het Franse model, zie ik alleen maar ketenen waarin zogenaamd "bevrijde" wezens gevangen zitten, maar die in werkelijkheid, door beperkende wetten, onderworpen zijn aan talloze verboden of verplichtingen. Dit is natuurlijk de huidige situatie in dit land, waarvan de vrijheden de afgelopen jaren in rap tempo zijn afgenomen door het ontvangen en gehoorzamen van de steeds autoritairdere richtlijnen van de in Brussel geïnstalleerde Europese regering. Frankrijk was pas vrij ten tijde van zijn onafhankelijkheid na de oorlog. Onder het presidentschap van generaal De Gaulle verzette het zich nog steeds tegen het gezag van de VS. Maar president Sarkozy liet Frankrijk opnieuw toetreden tot de NAVO, en sindsdien heeft het alleen de desastreuze gevolgen van zijn Europese onderwerping geleden, voor zichzelf en zijn inwoners. In onze bevrijde landen is de mens overgeleverd aan de hebzucht van financiers: banken, verzekeringsmaatschappijen. Al deze financiële instellingen bieden diensten aan die hen verrijken met de steun van de overheidsorganen. Wetten worden aangenomen om aan hun eisen te voldoen. Alles is zo georganiseerd dat ze zoveel mogelijk geld van de klant aftroggelen en de uitstroom van geld zo klein mogelijk houden. Bovendien stellen wetten die de vrijheid steeds meer beperken bepaalde maatregelen verplicht: het dragen van helmen voor motor- en bromfietzers, veiligheidsgordels en technische keuringen voor motorvoertuigen. Al deze zaken, en de lijst is verre van volledig, kosten steeds meer en zetten de budgetten van mensen met beperkte middelen onder druk. Ik denk met afgunst aan die onderontwikkelde landen waar mensen nog steeds vrij en zonder beperkingen

kunnen motorrijden, met hun haren in de wind; dit is slechts één voorbeeld, maar de individuele vrijheid neemt aanzienlijk af. Al was het maar door het collectieve leven dat meerdere gemeenschappen met onverenigbare gebruiken en religies moet verenigen.

Het westerse leven is duidelijk georganiseerd om te concurreren met de goddelijke orde. Want ook het heeft zijn eigen opvatting van *"goed en kwaad"*. En de oorlog die in Oekraïne woedt, heeft een absoluut "kwaad" voor het westerse kamp aan het licht gebracht: Ruslands onvermogen om de Oekraïense nationale wetgeving te respecteren. Dit menselijke kamp is echter zeer hypocriet, in tegenstelling tot de Schepper, die nooit uitzonderingen maakt op zijn principes en oordelen. De mening van dit menselijke kamp varieert enorm, afhankelijk van tijd en plaats. De militaire staatsgreep, die onlangs de gekozen president van Niger, die gunstig was voor Frankrijk, op 26 juli 2023 ten val bracht, wordt unaniem veroordeeld door onze westerlingen; dezelfde mensen die de staatsgreep van de Oekraïense rebellen op het Maidanplein in Kiev in 2013 steunden en aanmoedigden; een staatsgreep waarbij ze de destijds rechtmatig gekozen Russische president ten val brachten. Onze God van gerechtigheid organiseert daarom evenementen om de hypocrisie van dit westerse kamp aan de kaak te stellen, dat door zijn verdraaide, ontrouwe christelijke geloof zijn vijand en het doelwit van zijn goddelijke toorn vormt. En ik maak van dit onderwerp gebruik om een verduidelijking te geven. In de interpretatie van de "**koning van het Zuiden**" uit Daniël 11:40 zal Niger waarschijnlijk de hoofdrol spelen, omdat zijn privilege van het bezit van uraniummijnen het voor Frankrijk, zijn tot nu toe bevoorrechte klant, een strategisch karakter van existentieel belang geeft. De aanwezigheid van Frankrijk wordt echter niet langer geaccepteerd, noch gesteund, door de nieuwe macht en een aanzienlijk deel van de bevolking. Bovendien is het land voor 98% islamitisch. Een conflict, gemotiveerd door het grote belang van de Fransen die alles op kernenergie hebben ingezet om in hun elektriciteitsbehoeften te voorzien, is daarom waarschijnlijk in de nabije toekomst. De "**koning van het Zuiden**" lijkt daar een plausibele identiteit aan te nemen en zijn islamitische religie zou hem de leider kunnen maken van een oorlogszuchtige opstand van moslimlanden, die al vijandig staan tegenover het Westen en Frankrijk in het bijzonder.

Zijn koloniale verleden vormt een zware handicap, maar na deze koloniale periode hebben zijn gewapende interventies in verschillende Afrikaanse landen ook haat tegen het land aangewakkerd. Denk aan de Algerijnse Oorlog, de interventie in Ivoorkust, recenter Libië en, nog recenter, Mali. Maar Afrikanen hebben ook de militaire betrokkenheid van Frankrijk bij de Balkanoorlog gevolgd en de massale financiële steun en wapenaanbiedingen aan de Oekraïners. Dit imperialistische gedrag heeft hen uiteindelijk geërgerd. Bovendien weten ze dat westerse kolonisten, om de rijkdommen van Afrika te kunnen blijven uitbuiten, zijn vervangen door lokale collaborateurs die worden gesteund door hun voormalige kolonisten. De woede die nu in Niger losbarst, getuigt ervan dat voor een groot aantal Nigerezen de grens van het draaglijke is bereikt en overschreden. De val die God voor het Westen heeft gezet, sluit zich door de steun en versterking te bevestigen die Afrika, de "**koning van het zuiden**", aan Rusland

verleent. Door " *Puth* ", Libië, en " *Cush* ", Ethiopië, te noemen, heeft God inderdaad de opstand van heel Afrika, Noord-Afrikaans en Zwart, tegen westerse belangen voorspeld, en binnenkort ook tegen hun legers, op zijn minst die van de Fransen. En deze twee namen, "Libië en Ethiopië", onthullen de identiteit van deze " **koning van het zuiden** ". Dit bevestigt een oude eerste gedachte die bij me opkwam tijdens mijn eerste studie van deze profetie. Ik had de verbinding gelegd tussen de uitdrukking " *koning van het Zuiden* " en de " *koningin van het Zuiden* ", die in Matteüs 12:42, in de woorden van Jezus Christus, "de koningin van Scheba" aanduidt, die "koning Salomo" kwam bezoeken vanwege de universele faam van haar wijsheid: "De koningin van het Zuiden zal in het oordeel opstaan met dit geslacht en *het veroordelen, omdat zij van de einden der aarde kwam om de wijsheid van Salomo te horen, en zie, meer dan Salomo is hier.* " Deze veroordeling van de ongelovigen, ditmaal christenen, voorspeld door onze goddelijke en menselijke Heiland en Heer, vindt reeds een vervulling in deze breuk in de betrekkingen tussen Niger, Frankrijk en de voormalige kolonisatielanden van Europa. Hoewel de " *koningin van het Zuiden* " oorspronkelijk alleen over het grondgebied van Ethiopië regeerde, duidt deze naam Ethiopië in de profetie globaal alle landen van Zwart-Afrika aan die hun oorsprong vinden in de ontwikkeling en seculiere expansie van het Ethiopische volk. De profetie kondigt dus mogelijk de huidige Afrikaanse ontwakking aan, die het land volledig zou kunnen verenigen tegen de gehate gemeenschappelijke vijand: de voormalige Europese kolonisator; die voornamelijk Frankrijk, België, Italië, Portugal en Engeland omvat. Het is dan ook niet verwonderlijk dat deze eenwording plaatsvindt ten gunste van Rusland en zijn andere partners, waaronder China. Op 26 juli 2023 opende de militaire staatsgreep in Niger de deur naar een demonstratie van anti-Franse wrok die zich over bijna heel Afrika verspreidde. Deze actie verdreef Europeanen van Afrikaanse bodem en we waren getuige van de strategische fusie van de Afrikaanse " **koning van het Zuiden** " en de Russische " **koning van het Noorden** ". In de volgende fase zou de agressie van deze twee " **koningen** " zich richten op het grondgebied, de bodem, van Europa.

Westerlingen zijn gewend aan de normen van hun waarden, waarin het humanistische denken, steeds meer aanwezig, hen een mooi beeld van zichzelf geeft; dit tot het punt dat ze ervan overtuigd zijn dat ze een model vormen voor een ideale samenleving en daarom proberen ze dit aan de hele aarde op te leggen, terwijl ze met medelijden kijken naar de naties die vijandig tegenover hun project staan. Bovendien kan men de afschuwelijke aard ervan alleen ontdekken door de Bijbel te lezen, waarin God zijn eigen opvatting van " **goed en kwaad** " presenteert. Westerse minachting voor deze ware goddelijke normen komt tot uiting in dit verwijt, geciteerd in Jesaja 5:20: " **Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad ; die duisternis voor licht stellen en licht voor duisternis; die bitter voor zoet stellen en zoet voor bitter.**" ! » Deze beschuldiging van het omkeren van goddelijke waarden baart onze huidige republikeinse westerse samenlevingen zorgen.

In dit hoofdstuk 5 van Jesaja geeft God zes voorbeelden van handelingen die goddelijk " **wee** " over de schuldigen zullen brengen. De waarschuwing heeft een universele reikwijdte en ik presenteer ze hier, omdat vers 20 slechts het vierde

van de zes is. Merk op dat deze zes vloeken mensen in algemene zin betreffen, in hun profane gedrag, en dat ze dus degenen aanduiden die schuldig zijn aan de aardse eeuwigheid. Maar de genoemde voorbeelden hebben ook, geestelijk gezien, een betekenis die God ertoe aanzet ze te gebruiken in de montage van zijn profetieën.

5:8: " *Wee hun die huis aan huis bouwen en akker aan akker voegen, tot er geen plaats meer is en zij eenzaam in het midden van de aarde wonen!* " Het doelwit van Gods verontwaardiging is landspeculatie; een kwaad dat vooral wijdverbreid is in onze huidige westerse samenlevingen. Het kapitalistische model van de VS, dat persoonlijke, zelfzuchtige verrijking bevordert, wordt hier specifiek genoemd. God onthult ons zo dat hij het delen van goederen en ware waarden aanmoedigt.

5:11: " *Wee hun, die zich 's morgens vroeg haasten om sterke drank en 's avonds laat verhit raken van de wijn!* " Alcoholisme en de bijbehorende dronkenschap zijn ook uiterlijke tekenen en vruchten die rijke landen voortbrengen.

5:18-19: " *Wee hun die de ongerechtigheid trekken met touwen van goddeloosheid, **en de zonde als met touwen van strijdwagens**, en die zeggen: Laat hij zijn werk bespoedigen en versnellen, zodat wij het kunnen zien! Laat het besluit van de Heilige van Israël komen en ten uitvoer worden gebracht, zodat wij het kunnen weten!* Dit voorlaatste vers richt zich in het bijzonder op " **de zonde** " die kenmerkend is voor de christelijke oecumenische alliantie die georganiseerd wordt door de pauselijke Rooms-Katholieke Kerk en die God in Openbaring 9:9 precies afbeeldt met " **strijdwagens** ": " *Ze hadden borstharnassen als ijzeren harnassen, en het gedreun van hun vleugels was **als het gedreun van strijdwagens met vele paarden** die ten strijde trekken.* " Deze " **strijdwagens** " zijn de symbolen van de " **zonden** " van de kerken die bijeengekomen zijn om de wekelijkse rust van de zondag te verdedigen, te rechtvaardigen en uiteindelijk op te leggen, die door de Romeinse keizer Constantijn I sinds het jaar 321 op de eerste dag was ingesteld · " *De strijd* " die wordt opgeroepen, zal hen bij de wederkomst van Christus samenbrengen en zal in Openbaring 16:16 de naam " *Armageddon* " dragen. In vers 19 spreekt God over de spottende en trotse houding van zijn ongodsdienstige religieuze of seculiere vijanden, agnosten of atheïsten, die Hem openlijk uitdagen.

5:21: " *Wee hun die wijs zijn in eigen ogen en verstandig in eigen ogen!* " God spreekt hier niet over de ware intelligentie die hij aan zijn uitverkorenen geeft, maar hij veroordeelt de valse intelligentie die zijn vijanden ten onrechte aan zichzelf toeschrijven en waarmee ze religieuze of wetenschappelijke leugens rechtvaardigen.

5:22-23: " *Wee hun die dapper zijn om wijn te drinken en dapper om sterke drank te mengen; die schuldigen vrijspreken voor een beloning en onschuldigen de rechten ontnemen!* " Hier pakt God het onderwerp van vers 11 op, waaraan Hij de ongerechtigheid toevoegt van het onrecht dat wordt aangedaan door menselijke rechtbanken die door geld zijn verdorven. Ook hier is het model van de VS, waar het principe van betaalde borgtocht rijke schuldigen in staat stelt hun vrijheid te behouden, een voorbeeld van dit genre. Maar dit laatste voorbeeld

vindt in 2023 een ander model, nog onrechtvaardiger en corrupter dan het Amerika van de VS, dat het land militair helpt zich aan te sluiten bij het NAVO-kamp. Dit is natuurlijk Oekraïne, waarvan het anarchistische model het toppunt van ongerechtigheid heeft bereikt; wat God ertoe aanzet daarop voort te bouwen, de oorzaken van de ineenstorting van de westerse overheersing. En over dit onderwerp gaat Frankrijk op 1 augustus ²⁰²³ haar burgers evacueren uit Niger, waar een nieuw oorlogsfront zal ontstaan, tot grote vreugde van Rusland, dat alleen maar op deze afleiding wacht om heel Europa aan te vallen.

Onze kennis van God zal nooit groot genoeg zijn, zoals Jezus zei in Johannes 17:3: " *En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, die Gij gezonden hebt .*" En om de ware aard van Gods karakter te ontdekken, moeten we de hele Bijbel doornemen. Zijn reacties in elk geval worden onthuld, en de uitspraken van Jezus Christus zijn van onschatbare waarde bij het opbouwen van dit samengestelde portret van de onzichtbare God. De voorwaarden voor Zijn zegeningen en die voor Zijn vloeken worden voor dit doel onthuld.

In Matteüs 23 spreekt Jezus in acht verzen wee uit over de schriftgeleerden en farizeeën van het Joodse volk. Maar deze verwijten zijn volkomen van toepassing op religieuze leraren uit het christelijke tijdperk, verdorven door de erfenis van het pauselijke rooms-katholicisme; dat hen in 2023 volledig aangaat. Hier zijn de acht verzen die Jezus Christus tot hen richt. Ik herinner u eraan dat Jezus " *wee* " aankondigt aan degene die " **kwaad** " doet. En het criterium dat Jezus aanhaalt en dat deze boodschappen eeuwigdurend maakt, is de term " **huichelaars** ", die ontrouwe leraren aanduidt die hun functie of bediening onwaardig zijn.

23:13: " *Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, **huichelaars** ! Want u sluit het koninkrijk der hemelen af voor de mensen; u gaat er zelf niet in en u laat degenen die willen binnengaan, er ook niet in.* " In Jezus' tijd voorspelde deze beschuldiging aan de Joodse religieuzen de gevolgen die hun toekomstige officiële afwijzing van zijn Messiaanse handelen met zich mee zou brengen, voor hen en hun onderwijzers. In het christelijke tijdperk werd deze fout herhaald door dezelfde afwijzing van goddelijk licht door katholieken in de 12^e en 16^e eeuw , door protestanten in 1843-1844 en door het officiële adventisme tussen 1982 en 1991, tot aan de officiële veroordeling door Christus, die het in 1994 " **uitspuwde** ".

23:14: " *Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, **huichelaars** ! Want u eet de huizen van de weduwen op en bidt voor de schijn lang; daarom zult u strenger geoordeeld worden.* " Jezus verwijt religieuze Joden dat ze misbruik maken van de zwakheid van " *weduwen* " om er hun voordeel mee te doen door " **hun huizen op te eten** ", in een bedrieglijke schijn van valse vroomheid die hij toeschrijft aan " *lange gebeden* ". De waarschuwing: " *u zult strenger geoordeeld worden* " zal Jakobus in herinnering roepen in Jac. 3:1. De uitdrukking "huizen opeten" betekent deze huizen binnengaan en in bezit nemen. En we weten dat weduwen vaak, na de dood van hun echtgenoot, religieuze steun en bijstand zoeken. Zo kwamen de priesters van het catholicisme families binnen en legden hun mening, die aan God werd toegeschreven, op. Zo verwierven ze invloed in de hogere regionen van de westerse samenlevingen en maakten ze de dominantie van het

pauselijke katholicisme concreet. In alle adellijke families had de plaatselijke priester een plaats aan de familietafel. En zijn leer was de maatstaf voor de geestelijke voeding van het verzamelde gezin. Daarom waarschuwt Jakobus 3:1 degenen die onderwijzen in de naam van de ware God: "*Broeders, laat niet velen van u leraar worden, want u weet dat wij strenger geoordeeld zullen worden.*" Deze waarschuwing veroordeelt valse katholieke leer, maar ook, sinds 1843, de leer van predikanten van de protestantse religie en die van het officiële adventisme, sinds 1994.

23:15: "*Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, **huichelaars** ! Want u bereisdt zee en land om één proseliet te maken, en wanneer hij eenmaal gemaakt is, maakt u hem tot een zoon van de hel, twee keer zo erg als uzelf.*" Om erkend te worden, moet een religie volgelingen hebben en het aantal volgelingen voortdurend vergroten; dit door alle tijden heen. De Joden wisten dit en deden dit ook. Maar het einde van dit vers legt uit hoe in Openbaring 3 de gezegende Uitverkorene van 1873, "*Filadelfia*", jammerlijk genoeg door Jezus Christus werd "*uitgespuwd*" in 1994, het "*Laodicea*"-tijdperk. De volgelingen die na 1873, tot 1994, werden opgeleid, werden "*twee keer zo erg zonen van de hel*" als hun leraren. Er is slechts één oorzaak hiervoor: religieuze "*hypocrisie*" en onwaardige, ontrouwe en oppervlakkige bedieningen.

23:16: "*Wee u, **blinde leidslieden** ! U zegt: 'Wie bij de tempel zweert, doet dat niet; maar wie bij het goud van de tempel zweert, zal schuldig zijn.'*" Laten we alvast de term "*blind*" bekijken die Jezus toeschrijft aan het officiële adventisme van "*Laodicea*" in Openbaring 3:17. Dit geval van omkering van waarden kenmerkt voortdurend valse religieuze leer. Door de voorkeur te geven aan "*goud*" boven "*de tempel*", onthulden religieuze Joden hun aardse, vleselijke natuur, want ze waren gehecht aan profane aardse waarden en goederen, en namen zo de wereldse waarden over die door heidenen werden geëerd. Bovendien waren ze zich er niet van bewust, maar "*goud*" duidde symbolisch op het volmaakte geloof dat ze misten, zoals hun verwerping van Christus later bevestigde. In het christelijke tijdperk zijn we getuige van hetzelfde soort omkering van waarden. De aanhangers van het katholicisme verheerlijken de kerk door indrukwekkende, prestigieuze kerken en kathedralen te bouwen. Ze hebben niet begrepen dat Christus' Uitverkorene een verzameling menselijke geesten is die God **uitsluitend selecteert** omdat ze trouw zijn aan de Bijbelse waarheid die door zijn goddelijke wil is geopenbaard; die van de ware en enige God. De aardse organisatie heeft voor God op zichzelf geen waarde. Ze heeft in zijn ogen alleen waarde wanneer ze mensen samenbrengt die Hem trouw zijn. Zo veroordelen zijn verwijten, die hij achtereenvolgens richt tot de Joden, de Katholieken, de Protestanten en de Adventisten, deze aardse kerken één voor één. Deze omkering van waarden brengt mensen ertoe "*het kwade goed te noemen en het goede kwaad*".

23:23-24: "*Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, **huichelaars** ! Want u geeft tienden van de munt, de dille en de komijn, en u hebt de belangrijkste zaken van de wet verwaarloosd: gerechtigheid, barmhartigheid en trouw. Deze had u moeten doen en de andere niet nalaten.*" **Jullie blinde leidslieden** ! Jullie ziften de mug uit en slikten de kameel in. De boodschap is duidelijk genoeg om door ieder

mens begrepen te worden, dus ik wil er simpelweg op wijzen dat deze zaken ook de huidige christelijke religies aangaan, die zeer gehecht zijn aan bijzaken, maar ongelooflijk minachtend staan tegenover de heilige sabbat van God, "**geheiligd vanaf de zevende dag**" vanaf het begin van de aardse schepping en het thema van het vierde van de tien geboden van God, oorspronkelijk gegraveerd "*op twee stenen tafelen, door de vinger van God*". Sinds de opschriftstelling getuigt en herinnert de Heilige Bijbel aan deze "**heiliging**" van de ware sabbat, in Genesis 2:2-3 en Exodus 20:8-11. Ten tijde van Mozes herinnert God de Hebreeëen alleen aan het bestaan van zijn "**heiliging van de zevende dag**", die teruggaat tot de eerste zaterdag of "**zevende dag**" van de week van zijn aardse schepping; een tijd waarin de viering van de sabbat alleen Adam en Eva betrof, de eerste die de sabbat hielden en de grondleggers van de huidige mensheid.

23:25: "*Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, **huichelaars** ! Want u reinigt de buitenkant van de beker en de schotel, maar van binnen zijn ze vol roof en onmatigheid.*" Ongelovige Joden en christenen maken dezelfde fout door alleen belang te hechten aan de uiterlijke schijn van de dingen. Met dit gedrag getuigen ze ervan dat ze geen belang hechten aan het feit dat God hun gedachten en verstand kan onderzoeken. Hun werken bewijzen dus dat ze niet echt in zijn bestaan geloven en tevreden zijn met een "baan" als godsdienstleraar die hen voedt en betaalt, die hen behaagt en hen uitkomt. En als ze wel in zijn bestaan geloven, is hun schuld des te groter, want ze gedragen zich als opstandige protestanten zoals de duivel vóór hen deed. Degenen die zich zo gedragen, zijn onwetend over de betekenis die God geeft aan het woord "religie", dat, in de betekenis van verbinden, als enig doel heeft alleen zijn uitverkoren gelovigen met Hem te verbinden en geen ander mens.

23:27: "*Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, **huichelaars** ! Want u bent als witgekalkte graven, die van buiten mooi lijken, maar van binnen vol doodsbeenderen en allerlei onreinheid liggen.*" Dit vers versterkt het eerdere "*wee*", wat getuigt van het belang dat Jezus hecht aan het bedrieglijke aspect van valse schijn. En deze nadruk wordt gerechtvaardigd door het gebruik van dit principe in de profetie van de "*viijfde bazuin*", ontwikkeld in Openbaring 9:1-13. Door vaak de term "**gelijk**" te gebruiken, vermenigvuldigt Jezus vergelijkingen gebaseerd op symbolen waarvan de betekenis wordt gedefinieerd in verschillende verzen en boeken van de Heilige Bijbel. Ik herinner mij in het bijzonder deze verzen 7 tot en met 9, waarin hij de bedrieglijke schijn van de gevallen christelijke kerken aanklaagt die van zijn genade zijn beroofd sinds 1843 en 1994, waaraan hij intenties, daden en karakters toeschrijft van 'wilde beesten': "*Deze sprinkhanen leken op paarden die voor de strijd waren klaargemaakt; op hun koppen stonden **dingen die leken op kronen**. Als goud, en hun gezichten waren **als die van mensen**. Ze hadden haar **als vrouwenhaar**, en hun tanden waren **als leeuwentanden**. Ze hadden borstharnassen **als borstharnassen van ijzer**, en het geluid van hun vleugels was **als het geluid van wagens** met vele paarden die ten strijde trekken.* » Gedecodeerd door de Bijbel, betekent de uitdrukking "**ijzeren borstharnas**" : **Romeinse gerechtigheid**. Gerechtigheid heeft als symbool het "**borstharnas**" in Efeze 6:14: "*Sta daarom op, uw lendenen omgord met de waarheid, en **bekleed met het borstharnas van de gerechtigheid**.*"; en "**ijzer**" is

het symbool van Rome, sinds Daniël 2:40: " *Er zal een vierde koninkrijk zijn, sterk als ijzer ; zoals ijzer alles verbrijzelt en verplettert, zo zal het alles verbrijzelen en verpletteren, zoals ijzer dat alles verbrijzelt.* "

23:29-30: *Wee u, schriftgeleerden en Farizeeën, huichelaars ! Want u bouwt de graven van de profeten en versiert de graven van de rechtvaardigen, en u zegt: Als wij in de tijd van onze vaders hadden geleefd, zouden wij niet met hen hebben deelgenomen aan het vergieten van het bloed van de profeten. Jullie getuigen tegen jezelf dat jullie zonen zijn van hen die de profeten hebben gedood. Maak de maat van jullie vaders vol .* » Dit verwijt dat Jezus aan de Joden richt, kon nog niet begrepen worden door degenen die hem hoorden spreken. Want door te zeggen " ***Maak de maat van jullie vaders vol*** ", zinspeelde Jezus op de dood die ze hem spoedig zouden toebrengen, door de neutrale hand van de Romeinen. In feite beeldt Jezus in dit vers een voortdurend gedrag af van valse christelijke religies die officieel verwijzen naar God en zijn bijbelse openbaringen, maar deze in feite betwisten en tegenspreken. Het geval van het adventisme is nog steeds een voorbeeld in zijn soort, aangezien officieel de naam van mevrouw Ellen Gould-White, haar werken en de werken die ze erfden van de adventistische pioniers van 1873, nog steeds, oppervlakkig, maar officieel, werden geëerd door de adventistische instelling in 1991, het jaar waarin ik het een goddelijk profetisch licht schonk, verwacht, gehoopt en geprofeteerd door de boodschapper van de Heer. Maar deze instelling, die haar treurige geestelijke toestand onthulde, weigerde dit licht en sloot mij uit als lid. En zo hernieuwde ze, na de Joodse afwijzing van het licht van Christus, ook het gedrag van het universele protestantisme, veroordeeld en verlaten door Jezus, vanwege haar minachting voor de adventistische boodschappen die tussen 1831 en 1844 waren gebracht.

Door de nadruk te leggen op het woord " ***huichelaar*** ", hekelde Jezus het gemak waarmee mensen elkaar kunnen bedriegen door schijn en mystificatie, omdat ze, net als hij, de gedachten van hun naasten niet kunnen peilen. En deze mystificatie heeft de Rooms-Katholieke Kerk beziggehouden sinds haar bekering tot Christus, begunstigd door de godsdienstvrijheid die keizer Constantijn Iⁱⁿ 313 verleende. In Daniël 8:24-25 openbaart de Geest over de Rooms-Katholieke Kerk dat " *haar macht* " te danken is aan "het succes van haar listen ". Praktiserende katholieken en allen die haar religieuze autoriteit erkennen, gelovigen of ongelovigen, zijn allen slachtoffers van de grootste religieuze fraude in de menselijke geschiedenis. En allen die een verbond met haar sluiten door zich bij haar oecumenische verbond aan te sluiten, de protestantse takken en tenslotte, in 1995, de adventisten, zijn ook slachtoffers van haar leugens en zullen de straf moeten delen die God voor haar voorbereidt in zijn rechtvaardige oordeel, geopenbaard aan zijn uitverkorenen in zijn profetieën over de twee heilige verbonden. Men kan zich voorstellen hoe ongemakkelijk Jezus' gesprekspartners zich moeten hebben gevoeld toen ze beseften dat degene die tot hen sprak ook in staat was hun verborgen gedachten te lezen. Want door hun individuele zonden op de grond te schrijven, kon Jezus de overspelige vrouw beschermen en haar redden van de steniging die de hypocriete Joden die hem beschuldigden, haar wilden aandoen. Beschaamd en verward trokken ze zich de een na de ander terug en verdwenen. Vandaag de dag, in al zijn goddelijkheid, onderzoekt Jezus nog steeds

voortdurend alle menselijke gedachten en kent ze die zelfs voordat ze in onze geest worden gevormd, aangezien hij sinds het begin van de schepping weet wie zijn uitverkorenen zullen zijn, hun namen en hun karakters. Niemand, noch engel noch mens, kan aan zijn controle ontsnappen, efficiënter en perfecter dan de krachtigste scanner die door menselijke technologie is uitgevonden en geperfectioneerd.

" **hypocrisie** " die Jezus aan de kaak stelde, betreft niet alleen religieuze kwesties, maar speelt ook een belangrijke rol in de politiek en internationale betrekkingen. En wat dit onderwerp betreft, zorgt de context van oorlog die in onze wereld de kop opsteekt ervoor dat de maskers van " **hypocriete** " relaties die in stand worden gehouden voor smerige kwesties van allerlei aard, afzakken. Oorlogstijd onthult de ware vriendschapsbanden en het delen van uiteenlopende meningen. Het is het gunstige moment waarop de sluier van " **hypocrisie** " wordt opgelicht en ware vrienden en ware vijanden worden onthuld. En ik maak van dit onderwerp gebruik om mensen hieraan te herinneren, want alleen in deze context is dit duidelijk: landen en naties hebben geen vrienden, alleen concurrenten. Daarom heb ik vaak kritiek geuit op het humanistische gedrag van Franse politici, dat hen ertoe aanzet mensen financieel te helpen die, eenmaal opgevoed en verrijkt, concurrenten worden van hun Franse natie, en soms zelfs hun tegenstanders en vijanden. En dit betreft al het verenigde Europa, maar hoe lang nog verenigd? Totdat deze " **hypocriete** " handelsunie, oorspronkelijk gebaseerd op de "gemeenschappelijke markt" van zes landen, uiteenvalt en zich naar alle windstreken verspreidt. Ik zal nooit genoeg benadrukken hoezeer deze oprichting van de Europese Unie een vloek is geweest voor mijn land, Frankrijk, door zijn ware onafhankelijkheid te ontnemen. En het ergste gebeurde met de invoering van de Europese munteenheid "de euro", die alleen maar "gelukkig" heeft gemaakt met de boeven die erin slaagden deze op te dringen. Want de kleine Franse consument betaalt vandaag de dag 1 euro voor goederen waarvoor hij voorheen 1 frank betaalde; alleen is de waarde van de euro bijna 7 keer zo hoog als die van de oude Franse frank. Wat betekent dat met deze overgang naar de euro de prijs van levensonderhoud vandaag de dag met meer dan 600% is gestegen. Degenen die de winsten in eigen zak hebben gestoken, de bankiers, aandeelhouders en andere profiteurs, hebben "de overval van de eeuw" gepleegd ten koste van de gewone burger. Maar deze dingen hebben de woede opgewekt van de rechtvaardige en goede God, die " **hypocrisie** " aan de kaak stelt, en de verdiende straf komt om de schuldigen en hun slachtoffers te straffen en te vernietigen, die verre van onschuldig zijn, omdat ze erfgenamen zijn van de dodelijke erfzonde, waarbij de persoonlijke zonden die ze begaan, en waarvan ze denken dat ze die met volledige straffeloosheid kunnen begaan, worden opgeteld.

Mensen zondigen ook tegen God zonder zich daarvan bewust te zijn. Want ze zijn zich er niet van bewust dat God in hun gedachten de maatstaf van prioriteiten beoordeelt die zij aan hun oordeel over zaken en onderwerpen toekennen. Hij weet perfect wat hun geest zoekt en prioriteert. En vooral in het Westen geven ze in hun opvatting van " **kwaad** " prioriteit aan het " **kwaad** " dat de mens wordt aangedaan, terwijl datgene wat God persoonlijk wordt aangedaan, prioriteit verdient, omdat de mensheid haar leven aan Hem en de natuur om haar

heen te danken heeft. Hij schiep elke vorm van leven en materiële dingen. En alleen al om deze reden krijgt Hij, in alle rechtvaardigheid, absolute voorrang in alles. Wanneer mensen deze prioriteit niet erkennen, raakt God gefrustreerd en rekent deze frustratie aan als een zonde die tegen Hem is begaan, en in Zijn oordeel vereist deze zonde de dood van de schuldigen, omdat hun bestaan ongeschikt en onverenigbaar is met de levensstandaard die Hij voor eeuwig wil verlengen. Mensen hebben zichzelf rechten over het aardse leven toegekend die hen misleiden, omdat ze geen rechten hebben. Ze betreden het door God geschapen leven als een gast die voorbijgaat en verdwijnt. En hun tijd op aarde biedt hun enkel en alleen de mogelijkheid om de door God voorgestelde levensstandaard te waarderen en door Hem uitgekozen te worden om een eeuwig leven te delen, of om door het leven te gaan en definitief te verdwijnen na het Laatste Oordeel, als ze dit aanbod niet waarderen, negeren of betwisten.

God raadpleegt niet alleen de gedachten van mensen, maar legt zijn beslissingen ook in hen om zijn plannen uit te voeren, wat zijn zekere overwinning op al zijn vijanden verzekert. In Openbaring 6:2 wordt Jezus beschreven als " **overwinnend en om te overwinnen** ". Zijn uiteindelijke overwinning staat daarom buiten kijf; het is slechts een kwestie van tijd, die nu op minder dan zeven jaar wordt geschat.

goede en kwade " waarden ligt aan de basis van het succes van de verleiding van het pauselijke regime in Rome. Omdat het niet langer vervolgt, na het verlies van de monarchale steun, verleidt de katholieke religie de menselijke massa met haar humanistische gezicht, gebaseerd op de goede werken van religieuze zusters en broeders, nonnen en kapucijnen. Want door de mens boven God te bevoordelen, behaagt het de normale mens, zelfs zondaars. Om erkend te worden als dienaar van God, is haar andere gezicht, het kerkelijke en haar religieuze rituelen, voldoende om te misleiden. Maar deze dubbelzinnige verleiding betreft haar niet alleen, want ze is het kenmerk van alle valse monotheïstische religies. Terwijl God volgens Openbaring 4:1 de volmaakte zuiverheid van zijn eeuwige hemelse uitverkorenen, geopenbaard in " **Christus** ", symboliseert door het symbool van het " **kristal** ", perfectie van transparantie, symboliseert Hij in absolute tegenstelling daarmee in Openbaring 6:12 en 12:1 het kamp van de religieuze duisternis, katholiek sinds altijd en protestants sinds 1843, door het symbool van " **de maan** ". Het mysterie dat verborgen en onzichtbaar blijft aan de achterkant, maakt het tot het perfecte symbool om de dubbele persoonlijkheid aan te duiden die door haar schijn bedriegt. Dit soort boodschap is constant, waar God ook valse religie op het oog heeft, en het gebruik van de term " **als** " drukt dit principe uit in Openbaring 9, maar niet alleen, want in de profetie rechtvaardigt het permanente gebruik van symbolen ook de vergelijking van de symbolen met de werkelijke entiteiten die in elke boodschap aan bod komen, inclusief die welke betrekking hebben op Jezus of zijn uitverkorenen. Evenzo wordt deze dubbele persoonlijkheid, toegeschreven aan de protestantse religies, in Openbaring 3:1 vertaald als: " *Ik weet dat u voor levend doorgaat, en u bent dood* "; wat betekent: schijn: " *je gaat door voor levend* "; werkelijkheid: " *en je bent dood* ." Als we dit allemaal begrijpen, moeten we de oorzaak van dit goddelijke oordeel kennen: het antwoord ligt in het verwachte goddelijke besluit van Daniël 8:14; en in de hele

profetische openbaring die door deze protestantse religies is veracht en genegeerd sinds de officiële presentatie ervan in het voorjaar van 1843 door William Miller, de Amerikaanse boerenprediker.

God heeft een kant-en-klaar antwoord voor degenen die " **kwaad** " doen: Hij laat " **kwaad** " op hun hoofd terugvallen. En wat dit betreft, ervaart Frankrijk dit deze week, aangezien het, samen met Europa, de uitzendingen van de Russische televisiezenders "RT" en "Spoetnik" heeft verboden als onderdeel van de sancties tegen Rusland. Nu komt de boemerang terug om het te achtervolgen met het besluit van de putschisten in Niger om in hun land de uitzendingen van de Franse zenders "France 24" en "RFI" te verbieden. Dit om, in beide gevallen, nationale propaganda te voorkomen. Het is dan ook verbazingwekkend en paradoxaal om de Franse regering schandaal te zien roepen na wat ze zelf met Rusland heeft gedaan. Een oud Frans gezegde luidt: "Wie in de lucht spuugt, krijgt het op zijn neus." Dit was zeer wijs van de afstammelingen van de Galliërs, die vreesden dat de hemel op hun hoofd zou vallen. De Galliërs van 2023 hebben deze wijsheid duidelijk niet meer. Deze keer worden de vriendschappelijke, militaire, veiligheids- en handelsbetrekkingen tussen Frankrijk en Niger definitief verbroken: de ambassadeurs van Niger, gestationeerd in Frankrijk, de VS en Nigeria, worden ontslagen. " *De koning van het Zuiden* " versterkt zijn verzet tegen het Westen. Een conflict op Afrikaanse bodem is nu mogelijk, waarbij Afrikaanse landen die gunstig staan tegenover het Westen zich opwerpen tegen landen die hen vijandig gezind zijn, zoals Niger, Mali, Burkina Faso en Guinee, voorlopig. Maar de Franse paradox houdt daar niet op. Geconfronteerd met de beslissing van de Nigerese putschisten om de veiligheidsafspraken met Frankrijk te verbreken, beweert de Franse regering dat alleen de legitieme Nigerese vertegenwoordiging deze afspraken kan verbreken of niet. Wat is er gebeurd met de Maidan-putschisten in Oekraïne? Waar was hun legitimiteit om erkend en ondersteund te worden in hun verzet tegen de Russische agressie? De president die bij deze putsch ten val werd gebracht, was een Rus en legitiem gekozen. Het westerse onrecht wordt blootgelegd door deze opeenvolgende paradoxen van dubbele maatstaven. En de God van de gerechtigheid scheidt er genoeg in om dit flagrante westerse onrecht zichtbaar te maken.

In het licht van deze dingen is het geloof dat God werkelijk niet verandert, de onmisbare sleutel om dicht bij Hem te komen en uiteindelijk de redding te beërven die wordt aangeboden in de naam van Jezus Christus.

Aardse tijd: geprogrammeerde dood

We zijn zo gewend aan de norm van ons aardse leven dat we de abnormaliteit ervan niet opmerken. Toch onthult het hele scheppingsverhaal in Genesis 1 deze abnormaliteit, namelijk het principe van de dood. Vanaf de schepping was de eerste tegenhanger ervan, een hemelse engel of hemelse boodschapper, zoals de term van Griekse oorsprong betekent: "aggelos". Zoals ik

vaak heb gezegd, profiteerde het hemelse leven tijdelijk van de onsterfelijkheid die God schonk, die zelf eeuwig en daarom onsterfelijk is.

Integendeel, zijn aardse schepping draagt het beeld van de dood vanaf de eerste dag waarop God de aarde uit water schept. Als water van levensbelang blijkt voor de mens, zal het, in tegenstelling tot de lucht die hij inademt, hem verdrinken en doden door zijn longen binnen te dringen. De dood wordt daarom duidelijk gesuggereerd in het goddelijke werk van de eerste dag. En deze dood zal "*het loon van de zonde*" zijn, in overeenstemming met wat Romeinen 6:23 zegt. Op deze eerste dag schiep God de twee tegengestelde principes: "*licht en duisternis*". Het "*licht*" kwam de engelen al ten goede en de nieuwigheid die God voor de aarde brengt, is haar absolute tegendeel, dat Hij "*duisternis*" noemt om het kwaad aan te duiden, namelijk "*zonde en haar loon, de dood*". Vanaf die dag zullen de symbolen van tegengestelde tegenstellingen zich vermenigvuldigen: de zee en de aarde; het zeeleven en het aardse leven; hemel en aarde; koude en hitte.

Ten slotte, op de vierde dag, schept God de sterren van onze hemel, geplaatst in de uitgestrektheid van onze aardse dimensie, en dit uitsluitend met het doel "*tijden en tijdperken te markeren*". Deze goddelijke handeling suggereert dat de "*tijd*" die zal worden gemarkeerd door het getuigenis van de sterren, vast zal staan en beperkt zal zijn tot een bepaald aantal jaren. Nu God de zevendaagse week heeft ingesteld, kunnen we begrijpen dat deze "*tijd*" beperkt zou zijn tot zeventuizend jaar. We moeten nu al opmerken hoezeer de verschijning van een beperkte "*tijd*" een noviteit is, specifiek voor de hemelbewoners, de engelen wier leven werkelijk onbeperkt is voor zover het de engelen betreft die God trouw zijn gebleven. En daar zullen de woorden van demonen die Jezus uit de geesten van twee bezeten mannen wil verdrijven ons laten begrijpen dat de slechte engelen, die verbonden zijn met Satan en zijn opstandige bestemming, door God zijn gewaarschuwd voor hun uiteindelijke dood; Want ze zeggen tegen hem in Mattheüs 8:29: "*En zie, ze riepen: 'Wat hebben wij met U te maken, Zoon van God? Bent U hier gekomen om ons te kwellen vóór de tijd?'*" Jezus roept hen aan het einde van het vierde millennium, wat hen ongetwijfeld verbaast, omdat ze wisten dat God hun zeventuizend jaar gaf voordat Hij hen zou vernietigen, of minstens zesduizend jaar, overeenkomend met de tijd van zijn selectie van aardse uitverkorenen. De demonen wisten dat God hen uiteindelijk zou vernietigen, maar ze waren zich niet bewust van het reddingsplan gebaseerd op het vrijwillige offer van Jezus. Laten we opmerken dat hoewel mensen vaak ongeloof tonen in Jezus Christus en zijn aanbod van redding, de boze engelen hem, in tegenstelling tot hen, herkennen als de "*Zoon van God*". Ze zijn volgzzaam en smeken tot hem omdat ze hem niet kunnen weerstaan. En ze laten de twee mannen achter en gaan een kudde varkens binnen die ze in de zee gooien. Uit wraak hopen ze op deze manier tenminste de woede en haat op zich te roepen van hun eigenaar en van de andere fokkers op de plaats van handeling.

In zijn menselijke verschijning lag de goddelijke almacht besloten die Jezus zelden gebruikte, meestal om demonen uit te drijven, doden op te wekken of een storm onmiddellijk te laten bedaren. Maar nadat hij eenmaal naar de aarde was gekomen om zijn uitverkorenen door zijn dood te redden, bleef zijn

goddelijke kracht gemaskeerd en onzichtbaar voor zijn ongelovige menselijke entourage.

" **Tijd** " is in het leven van mensen het bepalende element, omdat God tijdens hun beperkte bestaan de aandacht van zijn uitverkorenen op Hem vestigt. Hij handelt door middel van publieke daden die getuigen van het wijdverbreide ongeloof van de hele mensheid, ongeacht de landen die haar vertegenwoordigen. En wat dit ongeloof betreft, wil ik u eraan herinneren dat "geloven in God" niet "geloven in God" betekent. Sterker nog, "geloven in" suggereert geloof in het bestaan van God. Maar hij weet dat de bewijzen van zijn bestaan aan hen worden gegeven en dat het onderwerp niet langer werkelijk geloof in zijn bestaan is. Want "geloven in Jezus Christus" betekent geloven dat God zich presenteert in de gedaante van Jezus Christus en dat de zondige mens dus al zijn vertrouwen "op Hem" moet stellen. Het lidwoord "in" duidt op een externe mening die buiten blijft, terwijl de term "in" het vertrouwen definieert van de uitverkorenen die "in" de persoon van Jezus Christus treden, in wie zij zichzelf herbouwen, naar zijn beeld.

In Daniël 5 vinden we het getuigenis van een goddelijk wonder waarmee God de koning van Babylon, Beltesazar, de kleinzoon van koning Nebukadnezar, meedeelde dat zijn tijd ten einde liep. Een mysterieuze hand schreef onder zijn blik op een muur de woorden: "telde, telde, woog, verdeelde" of in het Chaldeeus: "mene, mene, tekem, upharsin". Daniël begreep de boodschap en openbaarde deze aan de koning. De tijd van zijn regering werd door God vastgesteld met een begin en een einde: "telde, telde". Op diezelfde dag zou hij sterven volgens Gods rechtvaardige oordeel: "gewogen". Zijn koninklijke dynastie zou met zijn dood eindigen, en het koninkrijk, geërfd van koning Nebukadnezar, zou onder de heerschappij van de Meden en Perzen komen: "verdeeld". Alleen al de ervaring van deze ongelovige koning illustreert die van de hele ongelovige mensheid. Deze zoon van Nabonidus, een directe zoon van koning Nebukadnezar, had zijn grootvader en zijn religieuze ervaringen gekend die hem ertoe hadden gebracht zich tot hem en in hem te bekeren. Hij had in zichzelf de ware zwakte van de machtigste man op aarde in die tijd ontdekt, en zijn gedragsverandering was het sterkste getuigenis dat hij aan God kon geven, naast zijn geloofsbelijdenissen die Daniël 4:37 ons overbrengt: " *Nu prijs, verhoog en verheerlijk ik, Nebukadnezar, de Koning des hemels, wiens werken waarachtig zijn en wiens wegen rechtvaardig, en wie in hoogmoed wandelen, kan Hij vernederen.* " Tegenwoordig wordt dit getuigenis volledig genegeerd, en de hoogmoedige wandel in hoogmoed, en hun einde, zullen niet zo aangenaam zijn als dat van koning Nebukadnezar, die de heiligheid van de gerechtvaardigden binnenging.

Tijd is het essentiële element van het menselijk leven en duurt net zo lang als de zandloper, waarvan de inhoud in zandkorrels individueel vastligt, en eindigt altijd wanneer de zandloper leeg is. Wanneer de context moeilijk en pijnlijk is, lijkt de tijd lang, en in de context van vreugde en geluk juist heel kort. Deze gevoelens verhullen echter de realiteit, want zoals onze horloges, wekkers en klokken getuigen, stroomt de tijd met volmaakte regelmaat.

In Daniël 7:25 vertelt God ons via zijn profeet: " *Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste en de heiligen van de Allerhoogste te gronde richten. Hij zal erop uit zijn **tijden** en wetten te veranderen. De heiligen zullen in zijn hand worden overgeleverd voor een **tijd** , **tijden** en een halve **tijd** .* " God schrijft deze daden toe aan het rooms-katholieke pauselijke regime. Merk op dat God in dit vers onze aandacht vestigt op het woord " **tijd** ". In de symboliek die in Numeri 14:34 wordt uiteengezet: " *Zoals u het land veertig dagen hebt verkend, zo zult u uw ongerechtigheden veertig jaar dragen, **een jaar voor elke dag** ; en u zult weten wat het is om van mijn aanwezigheid beroofd te zijn .* " God brengt hier twee boodschappen over: de eerste onthult een code die hij in zijn profetische gegevens zal gebruiken, volgens welke een dag een echt jaar vertegenwoordigt, maar omgekeerd kan een echt jaar ook een dag vertegenwoordigen. De tweede boodschap is van groot belang omdat we zien dat deze geprofeteerde tijdsduren tijden van vloek bestrijken waarin Gods volk van zijn aanwezigheid wordt beroofd. Zo zijn in de christelijke jaartelling de tijdsduren van de 1260 jaar uit Daniël 7:25 en de 2300 jaar uit Daniël 8:14 jaren die gekenmerkt worden door Gods vloek. En de oorzaak van deze vloek wordt onthuld in dit vers uit Daniël 7:25: " *Hij zal erop uit zijn **de tijden** en de wet te veranderen .* " We hebben gezien welk belang God hecht aan de organisatie van de tijd die Hij aan zijn aardse schepping geeft. De verandering van de rustdag, die de eerste dag bevoordeelt, keert echter het door God geprofeteerde plan om. Want het einde van de universele demonstratie die de aarde moet presenteren, moet aan het einde van het zevende millennium komen, omdat het achtste niet bestemd zal zijn voor de rebellen die op de dag van het laatste oordeel vernietigd zullen worden. Bovendien duidt de term wet in dit vers niet alleen op de wet van de tien geboden van God, maar op de gehele wet van Mozes, die betrekking heeft op de vijf boeken die door Mozes in opdracht van God zijn geschreven. In 321 is het verlaten van de sabbat slechts het gevolg van de minachting die voor deze gehele wet van Mozes werd getoond, omdat de katholieke religie in haar vorm, die in 538 werd vastgesteld, alle heidense rituele vormen van haar oorspronkelijke heidense vorm behoudt. De "dag van de zon", die door keizer Constantijn werd gekoesterd, blijft het voorwerp van de wijding van het valse christelijke geloof, katholiek genoemd, en van het protestantisme dat sinds 1843 door God is verworpen. De eer die aan de eerste dag wordt toegekend, maakt de heiliging die God eraan toeschreef vanaf de schepping van onze aarde ongedaan en verwijdert deze van de zevende dag. Het is Zijn eer en glorie, schepper te zijn van deze aarde en van de levens die zij draagt, die God aldus wordt ontnomen. We kunnen dus begrijpen waarom Hij eist dat Zijn heerlijkheid Hem wordt teruggegeven in Zijn boodschap die wordt toegeschreven aan de eerste van de drie engelen uit Openbaring 14:7-10. Maar in vers 6 gaat er nog een andere engel aan vooraf: " *En ik zag een andere engel vliegen in het midden des hemels, die het eeuwige Evangelie had, om dat te verkondigen aan hen die op de aarde wonen, en aan alle volken, stammen, talen en natiën.* " De rol van deze eerste engel bevestigt het proces dat volgde op het herstel van religieuze waarheden die sinds het jaar 313 waren verlaten. Want dit " **eeuwige evangelie** " vertegenwoordigt het door God bedachte verlossingsplan. Het werd aan de mensen geopenbaard door de "wet van Mozes", die door het

valse christendom werd veracht sinds dat jaar 313, gekenmerkt door de duivelse verleiding van de godsdienstvrijheid die door keizer Constantijn I werd verleend. Na hem, in vers 7, uit de eerste engel zijn boodschap die de schande aanklaagt die de Schepper God wordt aangedaan, die eist zijn ten onrechte ontnomen glorie terug te krijgen: " *Hij zei met luide stem: Vrees God en geef Hem eer, want het uur van zijn oordeel is gekomen; en aanbid Hem die de hemel, de aarde, de zee en de waterbronnen gemaakt heeft.* " Het is de datum van de lente van 1843 die tegelijkertijd de eis van de rust van de ware zevende dag markeert; die de Schepper God zijn verloren glorie teruggeeft, maar ook zijn veroordeling van het christendom, die zijn goddelijke aanbidding op deze eerste dag, bezoedeld door de heidense aanbidding van de zonnegod, voortzet.

Door zijn oorspronkelijke heiliging van de sabbat openbaarde God aan de mens het programma van de zeventuizend jaar die gereserveerd waren voor zijn aardse demonstratie. En sinds de ervaring van Mozes weten we dat God de verdraaiing van zijn plan voor aardse verlossing, dat ook profetisch geopenbaard is in zijn verslag van de schepping van de wereld, in Genesis 1 en 2, bestraft. Bedrogen christenen zijn er verre van zich te verbeelden dat hun veroordeling zal rusten op hun minachting voor de " **wet van Mozes** ", en toch is het juist hun minachting voor de leer van het oude verbond die hun eeuwige ondergang zal veroorzaken. Het bewijs rust op zijn eis tot eerbiediging van zijn heilige dag, die sinds 1843 en 1844 is ingesteld volgens Daniël 8:14, een eis die het fundamentele element zal vormen van zijn laatste universele geloofsbeproeving, die zal eindigen met de wederkomst van de verheerlijkte goddelijke Christus, in het voorjaar van 2030.

De ongehoorzaamheid van Adam en Eva draagt nog steeds haar gevolgen, zichtbaar gemaakt door de dood, die de " **tijd** " van het menselijk leven op aarde verkort tot het einde der tijden. Maar deze goddelijke boodschap is niet begrepen zoals het had moeten zijn. Afgeleid van de Bijbelse leer die God ons gegeven heeft, geeft de mensheid geen betekenis aan deze zogenaamde natuurlijke dood die haar treft. Het is het ernstige gevolg van haar blindheid dat haar waardig maakt de " **tweede dood** " te ondergaan en haar berooft van het eeuwige leven dat Jezus Christus, door zijn vrijwillige verzoenende offer, heeft aangeboden.

De religieuze kwestie is zo belangrijk dat ze van de uitverkorenen, naast rechtmatige gehoorzaamheid, een volledige en diepe toewijding aan God vereist. Dit is de enige mogelijkheid om van Hem de gewenste en gezochte verkiezing te verkrijgen. Door haar zeer oppervlakkige gedrag beledigt valse religie de Schepper-God, jaloers op zijn glorie en de eer die Hij verdient te verkrijgen van al zijn schepselen, die Hem allen, zonder uitzondering, de eerste vorm van hun bestaan verschuldigd zijn.

Voor de moderne mens is tijd geld, en dit concept laat zien hoe ver hij van God is afgedwaald. De door God gegeven tijd is immers in de eerste plaats het recht om te leven en van dit leven te genieten, om Hem te leren kennen, Hem lief te hebben en Hem te dienen, niet alleen in deze aardse tijd, maar voor de eeuwigheid die Hij aan zijn uitverkorenen zal schenken bij de glorieuze wederkomst van Jezus Christus. " **Tijd** " is dus het aanbod van goddelijke genade, dat in het komende jaar 2029 zal eindigen.

*Zijn menselijk hart zal van hem worden weggenomen en het hart van een dier zal hem gegeven worden; en zeven **tijden zullen over hem voorbijgaan.*** " Subtiel genomen is deze cyclus, als maatstaf genomen, die van de zon, die de duivel gebruikt om God, zijn tegenstander en zijn Rechter, op te hitsen en te irriteren. En de keuze om in Daniël 7:25 de duur van 1260 jaar te presenteren in de vorm " *een tijd, tijden en een halve tijd* " hekelt de rol van de zoonanbidding van het rooms-katholieke pauselijke regime, dat gedurende deze hele geprofeteerde duur van " **tijd** " domineert. Om dezelfde reden duidt Hij in Daniël 8:14 de " **2300** " echte jaren aan die worden aangehaald met de uitdrukking " **avond-morgen** ", wat de volledige cyclus van de 24-urige dag van de zeven scheppingsdagen aanduidt; " **tijd** " waarop de rust van de " **zevende dag** " oorspronkelijk " *door God werd geheiligd* "; de rust van de " **zevende dag** " op de **sabbat** wordt dus aangewezen en aangewezen door het geprofeteerde goddelijke besluit. En gebaseerd op de " **lente** " van het jaar - 458, in Ezra 7:7, wordt deze duur achtereenvolgens gekoppeld aan de verzoenende dood van Christus volbracht in de " **lente** " van het jaar 30, volgens Dan. 9:27, vervolgens aan de herinvoering van de sabbat in de " **lente** " van 1843, datum van het einde van de " **2300 avond-morgen** " van Dan. 8:14, en tweeduizend jaar later, aan zijn glorieuze wederkomst in de " **lente** " van 2030. De 6000 jaar van selectie van de uitverkorenen zullen zijn begonnen met een " **lente** ", een term die " **eerste keer** " betekent, de " **eerste** " van het begin van de schepping, en ze zullen eindigen bij het begin van de " **laatste** " die zal worden gekenmerkt door de tussenkomst van de rechtvaardige en goede God, voor zijn uitverkorenen, maar geduchte en vernietigende, voor al zijn vijanden.

Menselijke fouten met betrekking tot de tijd zijn de constante oorzaak geweest die de Schepper-God ertoe bracht zijn opeenvolgende verbonden met de mensheid en christelijke kerken te verbreken. Als eerste op de lijst maakte het Joodse volk de fout deze profetie uit Jesaja 61:1-2 verkeerd te interpreteren, waar de Geest het doel aankondigt van de twee opeenvolgende aardse interventies van de Messias Jezus Christus: " *De Geest van de Heere HEERE is op Mij, omdat HEERE Mij gezalfd heeft om een goed nieuws te brengen aan de zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te helen de gebrokenen van hart, om aan de gevangenen vrijlating uit te roepen en aan de gevangenen vrijheid, om uit te roepen het welbehagenjaar van HEERE en de dag der wraak van onze God; om allen die treuren te troosten.* " **Om** aan hen die treuren in Sion te schenken, **om** hun schoonheid te geven in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, het lofgewaad in plaats van de bedrukte geest, opdat zij bomen der gerechtigheid genoemd mogen worden, een planting van HEERE, om verheerlijkt te worden .

Van al deze door God aangekondigde zaken behielden het Joodse volk en hun religieuze geestelijken alleen de aankondiging van de dag van wraak, zoals geprofeteerd in vers 2. Daarmee vergisten ze zich in de door God voorspelde " **tijd** ". Daarom stopte Jezus, toen hij deze tekst las in de synagoge van Nazareth, met lezen nadat hij in dit vers 2 "het jaar van genade" had genoemd, dat voorafgaat aan "de dag van wraak". Zo wekte hij een eerste moorddadige haat op onder de Joden, die met dit gedrag de door God vastgestelde volgorde van het programma verwierpen. Jezus bevestigde deze les later door een vijgenboom te vervloeken,

die hij vervloekte vanwege zijn onvruchtbaarheid, terwijl hij niet in het seizoen was om vrucht te dragen. Zo illustreerde hij de Joodse verwarring over de door God vastgestelde tijden, die de oorzaak zou worden van hun nationale religieuze vloek. En deze subtiele boodschap is van enorm belang, want alle verbonden die door God verbroken zijn, zullen verbroken worden vanwege vergissingen over de ' **tijd** ' waarop de dingen die door Hem alleen geprofeteerd zijn, vervuld zullen worden. Zo draagt Hij, net als de Joodse vijgenboom, de vloek van uitdroging, symbool van de geestelijke dood en van de ' **tweede dood** ' die het leven van de schuldigen definitief vernietigt op de ' **tijd** ' van het laatste oordeel.

Laten we verder gaan met het geval van het rooms-katholicisme, dat sinds zijn ontstaan nooit Gods heilige verbond is binnengegaan en er ook nooit zal binnengaan. Na de Joden maakten ook de protestanten in 1843 dezelfde fout. Volgens Daniël 8:14 zou de lente van deze datum het begin zijn van een eerste beproeving van het adventistische geloof. " **Tijd** " was toen inderdaad een vraagteken, aangezien deze datum 1843 gebaseerd was op numerieke gegevens uit de profetieën van de Bijbel. Om deze vloek te bevestigen, bracht God in de loop van " **de tijd** " dit gevallen protestantisme binnen in de oecumenische alliantie die door de katholieke kerk was georganiseerd. Gezegend om zijn geloof, verscheen de Zevendedagsadventistenreligie in 1863 in de VS, na de twee adventistische geloofsbeproevingen van 1843 en 1844. God profeteerde in Daniël 8:14: 12:12, zijn oorspronkelijke zegen, die hij vestigde op het jaar 1873, de " **tijd** " waarin deze een universele vorm aannam in het tijdperk genaamd " **Filadelfia** ", zoals geprofeteerd in Openbaring 3:7. Helaas, 150 jaar na 1844, in 1994, in het " **Laodicea** "-tijdperk van Openbaring 3:14, heeft het officiële Adventisme de protestantse fout van deze datum 1844 herhaald door de profetische boodschap die ik hen presenteerde en die de datum 1994 definieert en construeert, te verwerpen. En om dezelfde redenen onderging het dezelfde goddelijke straf, bevestigd door zijn "lidmaatschap" van de Protestantse Federatie, officieel gemaakt in het voorjaar van 1995.

In alle goddelijke openbaringen is " **tijd** " alomtegenwoordig: aankondigingen van de wederkomst van Christus, gebaseerd op een door God vastgesteld tijdstip. Achter de namen van de " **zeven gemeenten** " uit Openbaring 2 en 3 staan zeven " **tijden** " die gekenmerkt worden door belangrijke religieuze gebeurtenissen die verband houden met door God vastgestelde " **tijden** ". En ten slotte zal de laatste verwachting van de ware wederkomst van Christus eindigen in het voorjaar van 2030, op het door God soeverein vastgestelde " **tijdstip** ".

In de antwoorden die Hij gaf aan Zijn apostelen die Hem vroegen: " *Heer, zult U in deze tijd het koningschap aan Israël herstellen?*" ? » Jezus had dit antwoord: « *Hij antwoordde hun: Het is niet aan jullie om de tijden of gelegenheden te kennen die de Vader door zijn eigen gezag heeft vastgesteld .* » Deze uitdrukking " **het is niet aan jullie** " heeft de lezers van de Heilige Bijbel lange tijd en tot op de dag van vandaag misleid, omdat Jezus aan dit " **jullie** " niet de globale betekenis van menselijkheid gaf, maar alleen die welke zijn tijdgenoten, apostelen en discipelen, destijds aanging, iets meer dan tweeduizend jaar verwijderd van de tijd van zijn laatste glorieuze komst. Zijn woorden werden alleen gerechtvaardigd door deze context, die nog ver verwijderd was van zijn

glorieuze wederkomst en tweeduizend jaar later gunstig voor ons is, en deze keer is de aandacht die aan de datum van zijn triomfantelijke wederkomst werd besteed, voor ons een vraag geworden naar de authenticiteit van het geloof. En als onzichtbare toeschouwers zijn de goede en slechte hemelse engelen getuige van de verdeling van de mensheid in twee kampen: de uitverkorenen, wier oprechte en logische geloof door God gezegend is en vervuld van zijn licht, en de gevallenen, wier gedrag paradoxaal, duister en afschuwelijk is, tot op het punt van afschuwelijk. Ook deze woorden uit Mal. 3:18 zijn voor hen al zichtbaar: "**En u zult opnieuw het onderscheid zien tussen de rechtvaardige en de goddeloze, tussen wie God dient en wie Hem niet dient.**" De andere scheidingen, etnisch, raciaal, nationaal en meervoudig, hebben slechts tot doel de goddelozen tegen elkaar op te zetten, zodat ze elkaar vernietigen; dit is al begonnen op 24 februari 2022 in Oekraïne en zal volgens Openbaring 14:17-20 eindigen met "**de wijnoogst**" die de ontrouwe religieuze leraren zal vernietigen na de komst van de verheerlijkte Christus, de Overwinnaar van de opstandige volken.

Deze analyse van het woord "**tijd**" doet me beseffen dat deze term alleen betekenis heeft voor aardse wezens en God, die hen geschapen heeft. Want vóór de schepping van de aarde, in de hemelse dimensie waar de heilige engelen leven, had en heeft dit woord tijd geen betekenis, omdat zij in een ware eeuwigheid leven, voortdurend badend in licht. De woorden "**nacht, duisternis**" kregen pas bestaan en betekenis in de context van ons aardse leven, toevluchtsoord en koninkrijk van de zonde. Zo is het ook met het woord dag en al onze eenheden voor tijdsberekening: de seconde, de minuut, het uur, de dag, de week, de maand, het jaar, het decennium, het eeuwfeest en het millennium. Wie eeuwig leeft in het koninkrijk van God, telt de tijd die zich oneindig voor hem uitstrekt niet mee.

In Genesis plaatst God zijn schepping onder de eenheid van de dag, gevormd door de opeenvolging van nacht en dag. Vóór de zonde waren de lengtes van nacht en dag gelijk. Nachten en dagen volgen elkaar op in perfect regelmatige cycli. De rotatie van de aarde om haar as, op dat moment perfect verticaal, draagt een spirituele boodschap met zich mee die het vermelden waard is: achtereenvolgens wordt haar oppervlak overdag aan licht blootgesteld, en ditzelfde oppervlak wordt vervolgens in de duisternis van de nacht gedompeld. Nu we weten dat het licht God zelf is, illustreert deze aardse rotatie de onzekerheid over de uitkomst van de strijd tussen het leger van het licht en het leger van de duisternis. Want deze aardse rotatie zal 6000 jaar duren, waarna ze verlaten zal zijn en alleen bewoond zal worden door Satan, die gevangen wordt gehouden op haar grondgebied, gedurende "**duizend jaar**". De overwinning van het leger van het goede zal pas volledig en effectief zijn na de glorieuze wederkomst van onze Heiland Jezus Christus. Hoewel ze op dat moment de eeuwigheid zijn binnengegaan, zullen de verlost uitverkorenen betekenis blijven geven aan de berekening van de tijd, aangezien de tijd van het hemelse oordeel, dat de goddeloze rebellen oordeelt, "**duizend jaar**" zal duren, wat betekenis zal geven aan de heilige sabbat van de zevende dag, die God heiligde om dit "**zevende millennium**" te profeteren. Na de zondeval wordt de cyclus van de seizoenen in gang gezet, maar deze keer zorgt de 23° kanteling van de aardas ervoor dat de regelmaat van de lengte van dag en nacht verdwijnt. De aarde, die God voor dit

doel heeft geschapen, wordt het slagveld waarop God en de duivel elkaar zullen confronteren en bevechten om de goedkeuring en steun van de mens te verkrijgen. Dit is het enige probleem in dit voortdurende conflict dat op dit moment in het aardse leven begint. De onregelmatigheid van dagen en nachten, waarbij de ene de andere domineert, afhankelijk van het seizoen, illustreert de cyclische overheersing van het ene kamp over het andere, gebaseerd op de rotatie van de zon, die ons jaar van 365 dagen kenmerkt en definieert. Het zonnejaar vormt de belangrijkste tijdseenheid vanwege zijn zeer symbolische aspect. De zon is geen God, maar het symbool van de ware schepper-God die zichzelf in het midden plaatst en het recht opeist om het middelpunt van de aandacht van zijn menselijke schepselen te zijn. En de opeenvolging van nachten en dagen illustreert de onzekerheid van de mens, aangetrokken, soms door de duistere verleidingen van de duivel, soms door God en zijn licht.

In profetisch gebruik heeft de dag de waarde van een echt jaar, en het profetische jaar heeft de waarde van 360 dagen. De onnauwkeurigheid van deze waarde van 360 dagen wordt opgemerkt, maar is onbelangrijk, want onder de naam "**een tijd**" geeft God zijn profetische jaar de werkelijke waarde van 365 dagen. Zo vertegenwoordigen de 1260 jaar die in Openbaring 12:6 en 14 worden geprofeteerd, in de vorm "**een tijd, tijden en een halve tijd**", 1260 jaar van 365 dagen. God speelt subtiel met deze vergelijkingen op basis van deze symbolische codes, en we kunnen er waardevolle lessen uit trekken. In Jesaja 61:2 kondigt God achtereenvolgens "**een jaar van genade**" en vervolgens "**een dag van wraak**" **aan**. De betekenis van dit genoemde "**jaar**" is duidelijk profetisch, en deze term "**jaar**" kan daarom worden vervangen door het woord "**tijd**" van de zonnecyclus, wat het ook aanduidt. Zo verkrijgen we de aankondiging van de kostbare "**tijd van genade**" die in werkelijkheid zal voortduren, vanaf de dood van Jezus Christus tot het uur van zijn glorieuze wederkomst. Evenzo heeft "**de dag van wraak**" de symbolische waarde van het werkelijke of geestelijke "**jaar**" **en dit vers uit Jesaja 63:4 bevestigt deze leer door de twee termen "dag, jaar"** aan te halen: "**Want de dag van wraak was in mijn hart, en het jaar van mijn verlossen is gekomen.**" Dit is bovendien zeer logisch, aangezien dit vers tegelijkertijd "**de wraak**" van God tegen de opstandelingen en de intocht in de hemel van zijn "**verlosten**" plaatst.

Ik besef vandaag hoe bij benadering en vreselijk onnauwkeurig al onze menselijke berekeningen van "**tijd**" zijn. En het is tijd dat ik Gods plan bekijk, meer in de precisie die Hij van nature geeft door zijn perfectie aan de dingen die Hij organiseert, in plaats van in de toegevoegde getallen die ons enorm misleiden. Zo lijkt de wederkomst van Jezus, gepland voor het voorjaar van 2030, onze gebruikelijke Romeinse kalender 30 jaar te lang. En ik ben ervan overtuigd dat God, dankzij zijn precisie, de aardse geschiedenis heeft georganiseerd volgens uiterst precieze indelingen: 2000 jaar, van Adam tot het offer van Isaak door zijn vader Abraham, vervolgens 2000 jaar tot de dood van Christus, en opnieuw 2000 jaar tot zijn wederkomst. Dit programma geeft de dood van Jezus Christus de allerhoogste grondleggende rol die zijn liefdesbetuiging verdient. Maar ik moet toegeven dat de cijfers die in de Bijbel worden onthuld, het offer van Isaak plaatsen in 2083: geboren in 1948, was Abram 100 jaar oud in 2048, en 35 jaar

later, net als Jezus, stemde hij, in antwoord op Gods verzoek, ermee in om zijn zoon Isaak te offeren in het land Moria en aan de voet van de berg die God hem had aangewezen. Een detail stelt ons in staat deze volwassen leeftijd van 35 jaar van Isaak te rechtvaardigen: "*Abraham laadde het hout op zijn zoon*", die hij "*de jongeman*" noemt en die daarom niet langer "*het kind*" is. Deze handeling voorspelt onmiskenbaar het offer van God dat in Jezus Christus wordt gerealiseerd en dat helaas niet 2000 jaar, maar 1917 jaar later zal plaatsvinden, en ik specificeer, op dezelfde plaats, namelijk aan de voet van de berg Golgotha; de plaats waar Abraham zijn altaar had gebouwd. Hoe kunnen we deze 83 jaar van overdaad rechtvaardigen door de leeftijden van de aartsvaders van de afstammelingen van Seth, de derde zoon van Adam en Eva, op te tellen bij Sem, de eerste zoon van Noach, en vervolgens van Sem bij Abram? De enige verklaring is dat God deze 2000 jaar niet de precisie wilde geven die ik ze zou willen geven, want in het jaar 2000 vanaf Adam was Abram slechts 52 jaar oud, maar God riep hem toen hij 75 jaar oud was, dat wil zeggen 25 jaar vóór de geboorte van Isaak. Met andere woorden, Gods wil prevaleert en Hij wilde dat de dingen zo waren. We zullen de verklaringen van Jezus Christus verkrijgen, in het koninkrijk der hemelen waar Hij de plaats bereidt voor zijn verlore uitverkorenen, nieuwsgierig en bewonderend, bezielde door de dorst om al zijn mysteries te begrijpen die onverklaard zijn gebleven. In feite is het pas het begin van de tweede 2000 jaar dat wordt gemarkeerd door de dood van Noach, meer precies, in 2005.

Wat duidelijk blijkt, is dat de 6000 jaar van de selectie van de aardse uitverkorenen verdeeld zijn in drie opeenvolgende fasen van elk 2000 jaar, die de voortgang en intensivering van het geopenbaarde goddelijke licht zien. De eerste 2000 jaar zijn werkelijk "**duister**" en eindigen met "**de watervloed**" en de opstand van "**Babel**". Dan rijst "**het licht**" op met Abraham en zijn nakomelingen, die God uitkoos om zijn eerste "**heilige verbond**" te vestigen. Te veel symboliek verhult echter nog steeds het ware "**licht**", dat pas in kracht en intensiteit zal komen door het "**nieuwe verbond**" dat Jezus Christus kwam vestigen, op zijn vergoten bloed, vrijwillig, door zijn Romeinse kruisiging, aan het begin van de laatste 2000 jaar. De sluier van symboliek verdwijnt dan en geeft betekenis aan de symbolen en religieuze rituelen die het hadden voorspeld tijdens het "**oude verbond**" en sinds de zonde van Adam en Eva. In de "**tijd**" van de apostelen was het goddelijk licht op zijn hoogtepunt, de waarheid werd volmaakt geopenbaard en vervuld. Maar vanaf 313 verblindde de Romeinse "**duisternis**" de westerse mensheid krachtig. De apostolische waarheid werd vervolgens verdraaid, vergeten en genegeerd. Na de onvoltooide en late Reformatie van de 16de eeuw keerde het goddelijk licht pas in 1843 terug naar de gelovigen. En het laatste licht, vergelijkbaar met dat van de apostelen, werd pas na 1994 door God geschonken, de datum waarop zijn derde adventistische geloofstest eindigde. Deze indeling van "**tijd**" is verbonden met de "**dood**" van talloze mensenlevens die door God veroordeeld zijn, overgeleverd aan bloedbaden, epidemieën, aardbevingen en catastrofes, en alle andere oorzaken van zogenaamde accidentele sterfgevallen. Dit komt doordat ze de Schepper-God niet centraal stelden in hun leven en hun aandacht. Ze negeerden de intensiteit van zijn liefde, of verachtten die, of dachten zelfs dat ze er hun voordeel mee konden doen om hun eigen wil te

doen. En dit gedrag vinden we terug bij degenen die hun christelijke religie hebben gevonden door alleen de geschriften van het nieuwe verbond te lezen en er geïnteresseerd in te zijn, of door hun zielenheil aan de priester of herder toe te vertrouwen. Het lezen en zich verdiepen in de leer van het oude verbond zou hen in staat hebben gesteld de andere kant, genaamd "**gerechtigheid**", te ontdekken van deze goede en barmhartige God die Jezus aan zijn uitverkorenen kwam openbaren en presenteren, als een voorbeeld van gehoorzaamheid en zelfverloochening om na te volgen en te reproduceren; dit om te kunnen leven in overeenstemming met het eeuwige, hemelse leven dat Hij hun zal schenken, als beloning voor de kwaliteit van hun geloof, hun trouw, hun gehoorzaamheid en hun vertrouwen.

Ik kan dit onderwerp van de kwestie van "**tijd**" niet bespreken zonder te herinneren aan de waardevolle raad van dat oude Franse gezegde: "Verloren **tijd** wordt nooit ingehaald." En het is niet God die het tegenovergestelde zal zeggen, want Hij heeft ons, als les, de toepassing van dit gezegde gegeven. Hij heeft het ons door de mond van Jezus Christus gegeven in het licht van zijn "**gelijkenis van de tien maagden**", geschreven in Matteüs 25:1 tot en met 13, en die perfect de vier adventistische geloofsbeproevingen illustreert die achtereenvolgens zijn volbracht of nog niet zijn volbracht, in 1843, 1844, 1994 en 2030. De gegeven les betreft het goede of slechte gebruik van de "**tijd**" die God aan al zijn levende wezens geeft. De "**wijze maagden**" maken gebruik van de "**tijd**" die hun is gegeven om zich voor te bereiden op de standaard van het hemelse leven; en "**tijd**" kost veel om de noodzakelijke instructie en karakterveranderingen te verkrijgen, opgelegd en vereist door God voor ware christelijke religieuze bekering. In de gelijkenis wordt deze voorbereiding geïllustreerd door de aankoop van de "**olie**", die de goddelijke Geest van Christus symboliseert. Deze moet de menselijke zielen, gesymboliseerd door de "**vaten**", binnengaan totdat ze gevuld zijn. In Openbaring 3:20 vertaalt Jezus deze handeling als volgt: "*Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij.*"

Aan de andere kant zijn de "**maagden**" **Dwazen** stellen hun voorbereiding uit tot het laatste moment en wanneer Jezus in glorie terugkeert, zijn ze verrast en verward, omdat ze niet klaar zijn om met Hem naar de hemel te gaan. Maar over wie hebben we het? **Vijf maagden wijze vrouwen "die met het getal 5 de spiritueel "wijze" mannelijke of vrouwelijke mens symboliseren, en "vijf maagden "dwaas", wat duidt op de spiritueel "gekke" mannelijke of vrouwelijke mens.** Jezus richt zich hier niet op de agnost, atheïst, ongelovige en libertariër, of zelfs anarchist. Hij richt zich alleen op mensen die zich bezighouden met het christelijk geloof, aangezien "**wijs** of **dwaas**", al deze "**maagden**" wachten op de terugkeer van de "**bruidegom**", namelijk Jezus Christus. Hoewel niets ons in 1843 toeliet het te begrijpen, lijkt het vandaag de dag duidelijk dat deze gelijkenis de ervaringen voorspelt van de adventistische verwachtingen die leefden door de adventisten wier gekozen vertegenwoordigers in 1863 de Zevendedagsadventistenkerk stichtten, strikt Amerikaans op dat moment, toen universeel gezegend, profetisch door God, in 1873, parallel, in Dan. 12:12 en Openb. 3:7.

In het voorjaar van 1843, tijdens de eerste adventistische ervaring, was het protestantisme de religie die door God werd aangevallen en in twijfel werd getrokken, in al zijn toen al talrijke denominaties. Het was nog steeds het protestantisme dat zich zorgen maakte over de tweede verwachting van Christus' wederkomst in de herfst van 1844. Hoewel het katholieke geloof collectief door God werd veroordeeld, verworpen en genegeerd vanwege haar onwaarheid en leugens, die in Openbaring 13:1-5-6 als "**godslasteringen**" werden bestempeld, konden de aanhangers van het katholicisme individueel ook gehoor geven aan de oproep van God en zijn menselijke dienaar William Miller destijds. Zij sloten zich in feite talrijk aan bij het Zevendedagsadventisme; talrijker dan de protestanten. Ik sluit deze tussen haakjes af.

De derde verwachting betrof, voor 1994, alleen het Zevendedagsadventisme. En opnieuw deed de "**tijd**" **zijn werk; het** "**kokende**" en zegevierende "**Filadelfia**" van 1873 maakte plaats voor het "**lauwe**", afschuwelijke, verraderlijke en ondankbare "**Laodicea**" **van 1994, dat Jezus** na deze datum, dat wil zeggen begin 1995, moest "**uitbraken**" **door het tot de protestantse alliantie te laten toetreden. In de gelijkenis van de** "**tien maagden**", in Mattheüs 25:1-13, komt de handeling van dit uitbraken overeen met het oordeel van de verwachte "**bruidegom**", in deze koude en scherpe bewoordingen: "**Ik ken u niet**". "**Daarna kwamen de andere maagden en zeiden: Heer, Heer, doe ons open. Maar hij antwoordde: Voorwaar, ik zeg u: ik ken u niet**". Deze verwerpingsformule bevestigt zijn uitspraken in Mattheüs. 7:22-23, waar hij het bedrieglijke gedrag van het valse protestantisme al veroordeelt: "**Velen zullen op die dag tot Mij zeggen: Heer, Heer, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd? Hebben wij niet in Uw Naam demonen uitgedreven? En hebben wij niet in Uw Naam vele wonderen gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend**"; ga weg van Mij, u die ongerechtigheid zaait." Let echter op het verschil in de uitspraak: Jezus zegt tegen het Adventisme, dat Hij vóór Zijn veroordeling erkende: "**Ik ken u niet**", of meer. Maar tegen het Calvinistische Protestantisme, dat Hij nooit erkende, verklaart Hij: "**Ik heb u nooit gekend**". Wat de "**wijzen**" de hemel liet binnengaan, is wat Jezus "**waken**" noemt, en dat bestaat er juist in om "**wijs**" **de "tijd"** te gebruiken die ons gegeven is om onszelf geestelijk te verrijken, en wel door in Zijn Naam al het licht te ontvangen dat God ons geeft om ons te veranderen en ons voor te bereiden op de norm van het hemelse leven. Jezus besluit zijn gelijkenis met de woorden: "**Waak daarom, want u weet noch de dag noch het uur**". Maar wat heeft "**waken**" voor zin, als het niet is om actief te wachten, in volhardende Bijbelstudie, totdat God zijn uitverkorenen de kennis geeft van deze "**dag**" en dit "**uur**" waarop "**de bruidegom**" moet terugkeren? En dit is inderdaad de betekenis van de woorden van Jezus Christus die ons zegt: "**Waak**", opdat u van Mij de kennis ontvangt **van de dag en het uur**". Wat betekent "**waken**" in deze situatie? Om de Bijbel te bestuderen en **in** het bijzonder de profetieën waarin numerieke tijdsduren wegwijzers vormen die uren, momenten en data aangeven waarop goddelijke oordelen definitieve, onherstelbare gevolgen hebben, zoals "**verloren tijd**" die "nooit meer kan worden ingehaald". En deze uitleg werd concreet bevestigd door God, want na 1994, in 2018, maakte de Geest van Jezus Christus mij de werkelijke datum van zijn langverwachte, definitieve

wederkomst bekend: in het voorjaar van 2030, wanneer de hemel zich zal openen om mij te verwelkomen, samen met mijn broeders en zusters, allen verliefd op zijn waarheid, zijn subtiliteit, zijn goddelijke wijsheid; allemaal dingen die mij verbazen en mij vervullen van geluk, nu al op deze aarde, waar het kwaad en de "**dood**" regeren en zullen regeren tot de wederkomst van Jezus, steeds meer.

De numerieke tijdsduren van de profetieën waren niet bedoeld om de werkelijke datum van de wederkomst van Jezus Christus te construeren, maar ze hadden, en hebben nog steeds, de uiterst belangrijke rol om ons in staat te stellen kennis te nemen van het eeuwige goddelijke oordeel en zo te voldoen aan de eisen ervan, in alle tijden die door de geconstrueerde data worden beoogd. Sinds Genesis 1 wordt de goddelijke leer samengevat door een progressieve overgang van "**duisternis**" naar volledig "**licht**"; wat een opeenvolging van fasen impliceert waarin God mensen zal veroordelen die het nieuwe "**licht**" dat Hij hun aanbiedt, afwijzen. Aan het einde van deze opeenvolging van beproevingen zal "**de tijd**" van de ware wederkomst van de verheerlijkte goddelijke Christus zich aandienen in het voorjaar van 2030. Maar het begrip van deze datum is niet gebaseerd op ingewikkelde berekeningen, maar uitsluitend en eenvoudig op bewijsmateriaal dat wordt onthuld door de Heilige Bijbel, namelijk de tijd van 6000 jaar die wordt voorgesteld om te profiteren van de genade die Jezus Christus biedt. En de leeftijden die in Genesis 5 en 11 worden genoemd in de genealogische opvolgingen, zijn in werkelijkheid alleen bedoeld om ons ervan te overtuigen dat de tijd waarin God zijn uitverkoren mensen uitkoos, inderdaad slechts 6000 jaar bedraagt, in tegenstelling tot wat moderne wetenschappers beweren.

Aan het einde van de geprofeteerde 6000 jaar komt "**de tijd**" voor opstandige zondaars om collectief de eerste "**dood**" **te ondergaan**. En wanneer "**de tijd**" van de beproevingen van het geloof eindigt, begint de "**tijd**" **van het oordeel**. **En God is nog niet klaar met deze rebellen, want de uitverkorenen zullen hun gevallen individueel bestuderen en hen "duizend jaar" oordelen** in het hemelse koninkrijk van God. En nadat het vonnis voor ieder van hen is voltrokken, zullen deze dode rebellen worden opgewekt voor het laatste oordeel, aan het einde van het zevende millennium. Geconfronteerd met de glorie van de levende God, zullen zij dan zijn rechtvaardige vonnis en al hun individuele schuld moeten erkennen. Zij zullen dan op aarde worden veranderd in een "**poel van vuur**", "**de tweede dood**", die hun lichamen zal verteren in een tijd die evenredig is aan hun individuele geval.

De "**door de tijd geprogrammeerde dood**" die de mensheid op aarde is gegeven, zal dan definitief verdwijnen. En op de wedergeboren, vernieuwde en verheerlijkte aarde zullen de verlore uitverkorenen, herenigd met Jezus Christus, de volmaakte vrede en het eeuwige geluk kennen die Hij voor hen kwam verkrijgen, op aarde, door "**zijn overwinning op dood en zonde**". De geschiedenis van de aarde zal het bewijs hebben geleverd dat "**tijd**" **enorme veranderingen** teweegbrengt die positief, maar ook zeer negatief kunnen zijn. En het ontwaken van het moderne leven is een typisch voorbeeld. Technische wetenschap brengt troost, maar maakt mensen tot slaven van het geld dat deze verkrijging mogelijk maakt. Ze biedt een verbeterde levensstijl, maar vernietigt dit

leven door de werking van haar chemische middelen. Ze verlengt en verlengt het leven, maar op een onnatuurlijke manier, door het gebruik van chemische medicijnen die niets anders zijn dan medicijnen die door nationale staten zijn gelegitimeerd. Maar uiteindelijk, zelfs uitgesteld en uitgesteld, met "tijd", dringt **de geprogrammeerde dood zich uiteindelijk aan iedereen op.**

Het is onmogelijk om exacte data te bepalen op basis van een valse kalender. En daarom is onze gebruikelijke kalender zeer onjuist en misleidend over de "**tijd**" van het leven die ons collectief gegeven is. Zo komt het jaar 6000 van Gods werkelijke "**tijd**" overeen met het jaar 2030 van onze valse kalender. Wetende dat Jezus volgens de Hebreeuwse kalender in ons jaar 30 stierf, hebben deze 30 extra jaren hun verklaring. Sterker nog, in onze valse kalender wordt het jaar 1 toegeschreven aan de geboorte van Jezus Christus, maar Jezus werd in werkelijkheid 6 jaar vóór dit jaar 1 geboren; wat hem 35 jaar oud maakt op de dag van zijn dood. De Bijbel geeft twee geschatte stukjes informatie over Jezus' leeftijd: "*ongeveer dertig jaar*" aan het begin van zijn bediening, volgens Lucas 3:23, in werkelijkheid 31 jaar en zes maanden. En de Farizeeën schrijven Jezus toe dat hij "*minder dan vijftig jaar*" was in Johannes 8:57. De Bijbel geeft hierover geen duidelijke bevestiging, want de apostelen durfden Jezus, voor wie zij respect en vrees hadden, niet te vragen hoe oud hij was.

Lange tijd domineerde het idee dat Jezus in het jaar 4000 geboren was alle menselijke gedachten; dit was de oorzaak van foutieve berekeningen en fouten in de definitie van "**tijd**". Bovendien is het niet mogelijk om "**tijd**" op een continue, globale manier te dateren, noch in oplopende noch in aflopende volgorde. Ook hier blijft **de gedefinieerde "tijd"** onnauwkeurig. De 6000 jaar blijven echter evident en het is op basis van dit bewijs, bevestigd door de opeenvolging van onze 7-daagse weken, dat wil zeggen 6 dagen + 1 dag, dat Jezus uiteindelijk de ware "**tijd**" van zijn wederkomst onthulde, waarmee de valse menselijke werken van de Romeinse handlangers van de duivel, deze opperbeste, gecertificeerde vakman, werden afgedaan. Het is uiteindelijk het feit dat de dood van Jezus na 4000 jaar werd geplaatst, gevolgd door de laatste 2000 jaar, wat de ware tijd van de mensheid vaststelt. En ter ere van God verdrijft de waarheid de duisternis en zegeviert erover, en legt haar licht op en de werkelijke "**tijd**" die God aan de mens heeft geschonken om zijn eeuwige bestemming te kiezen.

Er is geen bewijs dat het 6000 jaar durende selectieproces van Gods uitverkorenen onomstotelijk bevestigt. Geloof blijft essentieel om deze waarheid, die door de subtiele Geest van de levende God wordt gesuggereerd, te begrijpen en te aanvaarden. Waar geloof vereist echter grote en geduldige volharding, en het is door het verzamelen van de verborgen goddelijke parels dat het uiteindelijke resultaat van geloof wordt bereikt. Hier is dus hoe deze overtuiging wordt opgebouwd en uiteindelijk zeker wordt.

Elke Bijbellezer erkent dat het verhaal van het Oude Verbond 4000 jaar beslaat, tot aan de aardse bediening van onze Heer en Meester Jezus Christus. Een eerste menselijke fout is om de geboorte van het kindje Jezus in het jaar 4000 te plaatsen; en dit was precies de keuze van de meerderheid, en ik persoonlijk behoorde tot hen tot 2018. Bij het betreden van de christelijke fase eindigt het Bijbelse verhaal blijkbaar en zal het geen boodschap meer geven over "**tijd**". En

dit is waar het geloof in het profetische woord tussenbeide komt en het verschil maakt tussen de gezegenden en de vervloekten. Blijkbaar is de "**tijd**" sinds het jaar 4000 verlengd en plaatst onze gebruikelijke valse Romeinse kalender ons in 2023, maar niets weerhoudt de mens ervan te geloven dat de aarde haar geschiedenis eeuwen en zelfs millennia zal voortzetten. Hier scheiden de gedachten van de ongelovige en de gelovige. Door de profetieën te bestuderen, ontdekt de gezegende gelovige in oude profetieën hoe God de code "*een dag voor een jaar*" gebruikt, die Hij gebiedt en bevestigt in Numeri 14:34: "*Net zoals u veertig dagen nodig had om Verken het land, je zult je ongerechtigheden veertig jaar dragen, een jaar voor elke dag; en je zult weten wat het is om van mijn aanwezigheid beroofd te zijn.*" » Deze code wordt opnieuw gebruikt en bevestigd in Ezechiël 4:5-6: « ***Ik zal u het aantal dagen tellen, gelijk aan het aantal jaren van hun ongerechtigheid, driehonderdnegentig dagen; zo zult u de ongerechtigheid van het huis van Israël dragen. Wanneer u deze dagen voleindigd hebt, ga dan op uw rechterzijde liggen, en u zult de ongerechtigheid van het huis van Juda veertig dagen dragen; Ik zal u een dag voor elk jaar opleggen.*** » Ezechiël is een hedendaagse profeet van Daniël en de code die God hem presenteert werkt op de tegenovergestelde manier: « *een jaar voor elke dag* » en « *een dag voor elk jaar* ». Het principe wordt omgedraaid afhankelijk van of het feitelijk bestraft feit de « *dag of het jaar* » is. In profetie zal God daarom onder het aspect van « *een dag, een jaar* » verwijzen naar de werkelijkheid van de beleefde ervaring. Op deze manier kan hij zijn gezegende verlore kinderen dus blijven informeren over de "**tijd**" die hen ter beschikking staat. Zo eindigt "**2300**", "**avond-morgen**" uit Dan. 8:14, de uitdrukking van de 24-urige dag in Genesis 1, beginnend in -458, in 1843, wat de programmering van twee aardse millennia na de instelling van het nieuwe verbond bevestigt. Deze duur was de langste van alle profetieën in de Bijbel. Maar onverwachts, in mijn bediening voor de goddelijke waarheid, werd deze datum verlengd met 150 jaar, zoals geprofeteerd onder het aspect van "**vijf maanden**" in Openbaring 9:5-10: dat wil zeggen, 5 keer 30 dagen. De vroegste datum was dus 1994, en dit keer leek het zesde millennium volledig te zijn bestreken, aangezien de zes jaar vertraging van Christus' geboorte 1994 tot het jaar 2000 maakte. Dit keer hadden de profetische getallen allemaal hun ware interpretatie ontvangen en lagen hun vervullingen achter ons tegen de tijd dat de jaren 2000 tot 2023 voorbij waren. Het is duidelijk dat geschreven Bijbelse profetieën geen nieuwe data meer zouden opleveren.

Het was toen dat in 2018, als voorbode van de stromen van licht die Jezus Christus gaf, de juiste plaatsing van Jezus' dood, aan het einde van de 4000 jaar sinds Adam, het mogelijk maakte de oorzaak van het voorbijgaan van het jaar 2000 te begrijpen. En in het verlengde van dit andere perspectief maakte de datum van Jezus' dood, in het jaar 30, het mogelijk de ware wederkomst van Christus vast te stellen, die verwacht werd in het voorjaar van 2030. Maar wat ons zo duidelijk en logisch lijkt, is het resultaat van een lange studie, en onze geliefden, die deze stap niet zetten, zien de dingen niet zoals wij. Onze argumenten, zo effectief voor ons, hebben geen effect op onze geliefden en vrienden, als ze niet verlicht zijn als "**zonen van God**". En dit verschil is gebaseerd op het ware

geloof van de uitverkorenen, die God zegent, en het ongeloof van de verachters, die Hij zelf veracht, versmaadt en toestaat hun weg naar de ondergang te volgen.

De codes van Numeri 14:34 en Ezechiël 4:5-6 vertellen ons dat de geprofeteerde tijdsduren "**tijden**" omvatten die gekenmerkt worden door "**ongerechtigheid**". In beide gevallen was **de** bestrafte "ongerechtigheid" Joods en betrof het, in het Oude Verbond, de tien stammen van Israël, ongerechtigheid gedurende 390 jaar, en Juda, ongerechtigheid gedurende 40 jaar. Daarentegen is "**ongerechtigheid**" in de profetieën van Daniël christelijk, eerst rooms-katholiek, vervolgens protestants en, sinds 1994, adventistisch.

Diepte en oppervlakkigheid

In zijn berisping van de Joodse Farizeeën van zijn tijd benadrukte Jezus hun hypocriete gedrag en veroordeelde hij de vuiligheid van hun ziel die ze achter een religieuze façade verborgen hielden. Jezus las in hun gedachten de ware aard van hun gevoelens, die zo gemakkelijk te verbergen zijn voor normale mensen. Achter een vriendelijke glimlach kan moorddadige haat schuilgaan, zonder dat de persoon die het doelwit is het beseft. Soms gebruikt de duivel, om zijn plannen uit te voeren, zelfs nietsvermoedende wezens, zozeer zelfs dat hun schijnbare goedheid hen boven alle verdenking plaatst. Onbeschermd door God zijn echter talloze schijnbaar normale mensen authentieke woonplaatsen van demonen die zich op vele manieren kunnen gedragen, zelfs in het tegenovergestelde.

In Zijn Heilige Bijbel hecht God grote waarde aan het oor. En door deze keuze onderscheidt Hij Zich van mensen die waarde hechten aan hun tong, hun openhartige of bedrieglijke taal. De mens verleidt zijn naaste door zijn taal en zijn uiterlijk. Sommige verleiders voelen de behoefte om te verleiden om zich levend te voelen en het effect dat dat teweegbrengt, is voor hen als een drug die ze nodig hebben om het leven te waarderen. De mogelijkheden die het menselijk denken of dat van een engel kan benutten, zijn oneindig, onbegrensd, omdat God al Zijn schepselen volledige vrijheid heeft gegeven. En het is daarom deze vrijheid die geboorte en concrete vorm geeft aan alle opties, richtingen en oriëntaties van het leven.

Voor God is de eerste plicht van de mens te leren luisteren, niet te spreken. Dit komt omdat, ondanks de bedrieglijke schijn die ons dit zou kunnen doen vergeten, God zijn vrije schepselen het leven heeft geschonken voor zijn persoonlijk geluk. Maar deze vrijheid wordt al zijn schepselen slechts voor een beperkte tijd gegeven; de tijd waarin ze ervoor kunnen kiezen naar hem te luisteren, of zijn bestaan te negeren, wat neerkomt op leven en sterven op dezelfde manier als de dieren van zijn aardse schepping. Hoe zouden sommige wezens kunnen luisteren naar de woorden van een onzichtbare God, als ze niet weten hoe ze moeten luisteren naar de woorden die mensen tot hen richten? In koppels, in gezinnen, staan mensen schouder aan schouder, leven onder hetzelfde dak, delen maaltijden, maar delen hun geheime gedachten niet en zijn alleen geïnteresseerd in hun keuze van persoonlijke en strikt individuele belangen. Wanneer hun buurman tot hen spreekt, horen hun oren, maar luisteren niet. Zo geven mensen

zichzelf de indruk in een samenleving te leven, maar wat is de waarde van een samenleving die bestaat uit versterkte citadellen waarin het 'ik' heerst als een feodale heer?

Deze inleiding heeft zojuist de tegengestelde gedragingen belicht die Jezus aan de kaak stelde en die ik vertaal met de termen "diepte" en "oppervlakkigheid", omdat dit twee naturen zijn die het verschil maken tussen de uitverkorene van Christus en de gevallen die Hij veroordeelt en afwijst. De mens met een diepe geest weet hoe hij moet luisteren en zal steeds beter luisteren, omdat deze natuur God behaagt, die " *geeft aan wie a* ». In feite berust de redding van de uitverkorenen in de eerste plaats op de vorm die hun vrijheid aanneemt, die voortkomt uit hun natuur; een natuur die er bijzonder geschikt voor is om te weten hoe te luisteren naar God die spreekt en belangstelling te tonen voor wat Hij zegt en leert. Ik herinner me dat de engel die God in Jesaja 14:12 " *Morgenster* " noemde en niet " *Blinkende Ster* ", vóór zijn opstand tegen God, volgens Ezechiël 28:12 ook " *volmaakt in schoonheid* " en in alles geschapen was. Deze " *Morgenster* ", die in onze schepping " *de zon* " aanduidt, vertegenwoordigde uiteindelijk de duivel zelf. Zo werd hij de " *zon* " van de aardse heidenen die hem onbewust aanbidden. Degene die Jezus " *de vorst van deze wereld* " noemde, nam uiteindelijk op aarde de plaats in van de ware God, gesymboliseerd door de " *zon* " in zijn schepping van ons zonnestelsel. Jesaja 14:13 bevestigt deze ambitie en dit plan van de duivel: " *U zei in uw hart: 'Ik zal opstijgen naar de hemel, **boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen** ; ik zal zetelen op de berg der samenkomst in het uiterste noorden.* '" Daarom aanbidden valse christenen, in hun aanbidding van de " *dag van de zon* ", onze Romeinse zondag, de duivel zelf, in persoon, omdat hij hun " *Morgenster* " is. Opgemerkt moet worden dat niets de opstand van de volmaakt geschapen duivel kan rechtvaardigen; behalve het gebruik van zijn vrijheid. Door de vrijheid die God hem had gegeven te willen uitbreiden, werd hij zelf slaaf van een verlangen naar macht en macht dat nooit bevredigd werd. En uiteindelijk zal God hem moeten vernietigen en hem dit leven ontnemen waarvan hij geloofde dat hij het aangenamer kon maken dan het leven dat God hem had aangeboden toen Hij hem schiep.

Het is waar dat het collectieve leven de individuele vrijheid beperkt, en deze waarheid wordt erkend door republikeinse mensen die deze regel in het leven hebben geroepen: "de vrijheid van de een houdt op waar die van de ander begint." Dit is goed gezien en zeer waar. Maar deze ander, die Jezus onze naaste noemt, is geen prioriteit, want God dringt zich voor Hem op als een absolute prioriteit. Maar als slachtoffer van zijn onzichtbaarheid wordt hij genegeerd en krijgt hij voorrang op de mens die hem vervangt. In tegenstelling tot oppervlakkige mensen luistert de mens die God behaagt naar Hem, en om dit diepgaande luisteren aan te duiden, gebruikt God deze formule, die zeven keer wordt aangehaald in Openbaring 3, aan het einde van de boodschappen die gericht zijn aan zijn dienaren in de zeven tijdperken, gesymboliseerd door de zeven namen van de " **gemeenten** ": " *Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tot de gemeenten zegt* ". "

God weet heel goed dat de mens die Hij geschapen heeft, begiftigd is met twee oren, en wat Hij met deze uitdrukking benadrukt, is het gebruik van de oren

om, in de stilte van onze gedachten, te luisteren naar de effecten van het lezen van Zijn heilige Bijbel. Want alleen door middel daarvan spreekt God tot ons en daagt Hij ons uit. Omdat de Bijbel bestaat, is het door Zijn goddelijke Geest dat Hij ons ertoe aanzet om tot onze geest te spreken. En onder dit aspect van schrijven wordt Zijn Woord leesbaar en concreet, kan iedereen het analyseren, begrijpen en de leer ervan in praktijk brengen. Dit is tenminste wat er gedaan moet worden wanneer de diepe en oprechte geest die van een ware "**zoon van God**" is, overeenkomstig wat God zegt in Openbaring 1:3: "*Zalig is hij die leest en zij die horen de woorden van de profetie, en die bewaren wat daarin geschreven staat! Want de tijd is nabij.*" Deze zaligspreking, toegekend door de goddelijke Geest van Jezus Christus, duidt in dit vers op het vermogen om de gecodeerde profetie van zijn "**Apocalyps**" te ontcijferen, of te lezen; zijn allerheiligste openbaring; die een laatste fase vormt in de ontwikkeling van zijn verlost van de aarde. Maar dezezelfde zegen is van toepassing op de eerste studies van de Heilige Bijbel van de geroepene die naar uitverkiezing streeft. Want deze formule zegent een gedrag dat God verlangt van allen die Hij redt om zijn eeuwigheid binnen te gaan. Merk op dat een zaligspreking geen bevel of gebod is, maar een voorbeeld van degene die Hem behaagt tot het punt dat hij hem redt door de verlossing die door Jezus Christus tot stand is gebracht. Hij wijst erop ons daar, de maatstaf van de werken die Hij wil en kan zegenen, maar Hij verplicht of dwingt niemand om op deze manier te handelen. De selectie van de door God verlost uitverkorenen is gebaseerd op het principe: "Wie Mij liefheeft, volgt Mij!" Dit is bovendien het beeld dat Jezus koos om dit principe uit te drukken door zichzelf te presenteren als de "**goede Herder**", gevolgd door "*schapen die Zijn stem kennen*", in Johannes 10:4: "*Wanneer Hij al Zijn schapen naar buiten heeft gebracht, gaat Hij voor hen uit, en de schapen volgen Hem, omdat ze Zijn stem kennen.*" In deze gelijkenis is het opnieuw het menselijk oor dat doorslaggevend is. De stem van Christus, die Zijn geestelijke schapen kennen en herkennen te midden van andere valse herders, wordt geïdentificeerd met Bijbelse waarheid verkregen door diepgaande Bijbelse kennis; die alleen verkregen en mogelijk wordt door een geduldige en volhardende studie van de hele Heilige Bijbel, van "wei tot vast voedsel voor volwassenen". Aan het einde van hun gedegen training kunnen de uitverkorenen van Christus niet langer worden misleid door de leugens die door de duivel en zijn menselijke handlangers zijn verspreid, volgens Mat. 24:24: "*Want er zullen valse Christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen, zó dat zij, als het mogelijk was, ook de uitverkorenen zouden misleiden.*" Met zo'n waarschuwing zijn degenen die zich laten misleiden bijzonder schuldig en verantwoordelijk in het oordeel dat God over hen velt. En hun eerste straf zal zijn dat ze het eeuwige leven, waarvan ze zichzelf waardig achtten, niet verkrijgen, en zo zichzelf valselyk en zwaar bedriegen. Hun tweede straf zal vleselyk zijn, want ze zullen in hun lichaam het lijden dragen dat veroorzaakt is door de wonden van tijden van oorlogen, hongersnoden en diverse doodsoorzaken, en uiteindelijk zullen ze omkomen onder de slagen van de slachtoffers die ze hebben bedrogen en bedrogen. Zo maken **diepte en oppervlakkigheid** respectievelijk de uitverkorenen en de gevallenen, en het is het gebruik van hun oren, de maatstaf van hun luisteren, dat in het geding is en het

een of het ander bepaalt. De goede relatie tussen twee wezens berust volledig op de kwaliteit van hun gesprekken; het goede antwoord komt pas nadat de vraag goed is beluisterd. Vlak voor zijn dood, in zijn gesprek met de procurator van Jeruzalem, de Romein Pontius Pilatus, geeft Jezus ons, via deze man, een typisch voorbeeld van de oppervlakkige menselijke geest: hij zegt tot Jezus: " *De waarheid, wat is de waarheid?* " Hij stelt zelf een vraag waarop Jezus hem had kunnen antwoorden; maar hij eist niets meer en laat het onderwerp liever rusten. In het dagelijkse, wereldlijke leven handelen talloze mensen op deze manier en geven hun relatie slechts een uiterlijke schijn, zonder zich te bekommeren om de mening van hun gesprekspartner. Dit soort uitwisseling bouwt niets vast op. In Matteüs 7:8, herinnerend aan een logisch principe, zegt Jezus: " ***Want ieder die vraagt, ontvangt; en wie zoekt, vindt; en voor wie klopt, zal worden opengedaan.*** " Maar de enige die zo handelt, is God en Hij alleen, want in het menselijk leven, onder elkaar, doet de mens die klopt vaak tevergeefs, en degene die vraagt, ontvangt vaak niet wat hij vraagt. En wanneer de vragers krijgen wat ze vragen, is dat vaak door groepsdruk, of door de wens van degene die antwoordt om van een probleem af te komen. In de diepe uitwisseling neemt degene die antwoordt de verantwoordelijkheid voor zijn plicht om te reageren op het verzoek dat hem wordt gedaan, hij weet dat hij eraan moet voldoen, als het redelijk en gerechtvaardigd is. Hij schept er plezier in om correct te antwoorden, wetende dat hij degene die hij tevreden stelt, plezier zal doen. Dit soort diepe uitwisseling is in overeenstemming met de maatstaf van Gods liefde en volgens God. Voor de oppervlakkige uitwisseling gebruikt Jezus het beeld van de " ***onrechtvaardige rechter*** " die uiteindelijk inwilligt wat van hem wordt gevraagd om van een opportunist af te komen. Maar zijn voorbeeld schrijft deze rechter duidelijk een " ***onrechtvaardig*** " gedrag toe dat hem tot een door God veroordeeld en verworpen wezen maakt.

Als antwoord op de keuze die mensen maken, geeft God het gepaste, verdiende en gerechtvaardigde voedsel. Aan de mens die voldoet aan de criteria van "diepte", geeft Hij als voedsel waarheid en zekerheid. Aan de andere kant geeft Hij als voedsel aan degene die Hij als "oppervlakkig" beschouwt, leugens en twijfel. Deze twee ervaringen zijn niet gelijk, omdat degene die twijfelt zich het effect van de voeding met zekerheid niet kan voorstellen, terwijl de uitverkorenen, goed door God gevoed met waarheid, vóór hun bekering de situatie van twijfel hebben ervaren. Hij profiteert van beide ervaringen en kan ze dus objectief vergelijken. De uitverkorenen merken op hoeveel de waarheid en de zekerheid ervan hem die ware rust in de ziel geven die Jezus, in alle waarheid, alleen Hij kan geven. Deze boodschap wordt bevestigd in Openbaring 14:11, waar Jezus dit verschil tussen zijn uitverkorenen en de gevallen benadrukt, over wie Hij verklaart: " ***En de rook van hun pijniging stijgt op tot in alle eeuwigheid, en zij hebben geen rust, dag en nacht, zij die het beest en zijn beeld aanbidden, en al wie het merkteken van zijn naam ontvangt.*** " Door de tegenwoordige tijd te gebruiken om de straf te beschrijven die opstandige christenen wordt opgelegd, geeft Jezus deze straf een permanent, eeuwigdurend karakter, naast de straf van de " *tweede dood* " van het " *laatste oordeel* ", die voornamelijk in dit vers wordt genoemd. En de uitdrukking " ***zij hebben geen rust, dag en nacht*** ", bevestigt het

feit dat zij geen baat hebben bij de "**rust**" die Jezus aanbood aan degenen die Hij kwam redden in zijn incarnatie op aarde. Parallel aan het in praktijk brengen van de "**rust**" van de sabbat van de "**zevende dag**", ontvangen de uitverkorenen het voordeel van de "**rust**" van hun geest en daarmee van hun hele ziel. In zijn toespraak tot zijn apostelen herhaalt Jezus deze uitdrukking: "**Vrede zij met u**." Deze uitdrukking, die van Hem komt en uit zijn goddelijke mond, is niet alleen theoretisch, want "**vrede**" van de ziel is alleen door Hem beschikbaar. En zijn woorden worden omgezet in actieve kracht in degene die deze "**vrede**" van Hem ontvangt. En de keuze van dit woord "**vrede**" is niet onschuldig, want het tegendeel ervan is het woord "**oorlog**", dat de norm aanduidt van de relatie die Hij heeft met de aanbidders, bewust of onbewust, van de duivel en de hemelse en aardse demonen, tegen wie Hij vanaf het begin in oorlog is geweest. En Hij kwam als overwinnaar uit deze oorlog tevoorschijn, wat Hem het recht geeft om nu aan het hele rebellenkamp de doodstraf van Zijn allerheiligste en opperste gerechtigheid op te leggen. En in de omstandigheden die zijn verkregen door zijn goede relatie met de Schepper-God, ervaart de verlostte uitverkorene reeds op aarde een voorbeeld van de "nieuwe naam" die Jezus belooft te geven aan degene die overwint, volgens Openbaring 2:17: "*Wie oren heeft, die hore wat de Geest tot de gemeenten zegt. Wie overwint, zal Ik te eten geven van het verborgen manna, en Ik zal hem een witte steen geven, en op die steen staat een nieuwe naam geschreven, die niemand kent, behalve hij die hem ontvangt.*" Deze "**nieuwe naam**" wordt alleen verkregen door de ervaring die de uitverkorenen beleven, achtereenvolgens in een lichaam van vlees en vervolgens, bij de wederkomst van Jezus Christus, in een hemels lichaam vergelijkbaar met dat van de hemelse engelen. Bovendien leren we in Openbaring 3:12 dat deze nieuwe naam voor het eerst door Jezus Christus zelf werd gedragen: "*Wie overwint, zal Ik maken tot een zuil in de tempel van mijn God, en hij zal er niet meer uitgaan.*" Ik zal op hem schrijven de naam van mijn God, en de naam van de stad van mijn God, het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel neerdaalt van mijn God, **en mijn nieuwe naam**. Jezus Christus bleef Jezus Christus. Deze naam werd niet veranderd, omdat Jezus niet spreekt over zijn achternaam, maar over zijn hemelse ervaring na zijn dood, aan het einde van zijn aardse leven. Hij herwon het lichaam van zijn hemelse natuur, dat zijn heilige engelen "**Michaël**" noemden en nog steeds noemen.

In tegenstelling tot de uitverkorene is het leven van de gevallen weinig benijdenswaardig, zelfs als hij rijk en machtig is. Want zijn leven en hoop zijn gebaseerd op het niets, en hij is veroordeeld zich te onderwerpen aan de wet van de goddelijke overwinnaar. Zijn successen zijn slechts tijdelijk en kortstondig, en hij leeft in constante angst de voordelen die hij geniet en waarvan hij profiteert te verliezen. Zijn relaties met zijn naaste kunnen slechts hypocriet zijn, want hij ziet in iedereen behalve zichzelf een mogelijke dodelijke vijand die hem wil neerhalen en onderwerpen. En hij ervaart deze dingen in tijden van vrede en veiligheid, maar wat gebeurt er met zijn bestaan in tijden van onzekerheid als gevolg van oorlog? Hij ervaart de allergrootste angst of transformeert zichzelf in een koude en angstaanjagende moordenaar, en leert het plezier van het doden, kwetsen en vernietigen van zijn vijanden en zijn naaste.

Zo'n bestaan negeert dus zeker alle ware rust die alleen verkregen wordt door een liefdevolle relatie tussen God en zijn liefhebbende en onderdanige schepsel. Deze ware rust is ook niet alleen theoretisch, want ze is slechts het gevolg van de vrede die met God is gevestigd. Want door de wil van zijn Schepper, Wetgever en Verlosser God te doen, verlicht en bevrijdt de mens zijn geweten, dat, bevrijd van de kwellingen van schuld, het welzijn van ware zielsvrede ervaart en voelt. Het is dit programma van geluk dat de apostel Paulus ontwikkelt in zijn geschriften en brieven. En door Petrus verklaart de Geest in 1 Petrus 1:22-23: "**Nadat u uw zielen gereinigd hebt door gehoorzaam te zijn aan de waarheid** , om oprechte broederliefde te hebben, moet u elkaar vurig liefhebben, **omdat u wedergeboren bent** , niet uit vergankelijk zaad, maar uit onvergankelijk, door het woord van God, dat leeft en eeuwig blijft. "

Het heilsplan dat God aan zondige mensen voorstelt, wordt hier perfect samengevat. Petrus richt zijn boodschap tot christenen die gedoopt zijn in de naam van Jezus Christus, wat zijn woorden eeuwig toepasbaar maakt. De "**reiniging van zielen** " wordt verkregen door "**gehoorzaamheid aan de waarheid** ", wat de norm van het aardse leven aanduidt, zoals gedefinieerd door de goddelijke wetten die in het Oude Verbond werden onderwezen. Voor pasbekeerden uit het heidendom is deze ontdekking van goddelijke wetten nieuw en fundamenteel, omdat ze wordt verkregen door het aanbod in de naam van Jezus Christus. Het is door deze concrete toepassing van deze goddelijke wet dat de geest van de bekeerde zondaar "**wedergeboren** " is. Deze wedergeboorte is niet theoretisch, maar praktisch en actief, en wordt bevestigd door het veranderde gedrag van de verlostte. Hij was een zondaar door erfenis en daad, en hij zondigt niet langer omdat hij de zonde als "**gruwel** " en "**gruwel** " beschouwt, en deze beschouwt als het rechtvaardige oordeel van God, de wonderbaarlijke hemelse "**Vader** " die hij liefheeft en die hem liefheeft. Zo verloopt het heilsplan, zoals dat door God georganiseerd en gepresenteerd wordt, maar wat deden de opstandige gelovigen, eerst de Joden en vervolgens de christenen, ermee? Zij houden vast aan de theorie van dit project, maar alleen aan deze theorie, omdat op het niveau van de praktische toepassing de opmerkelijke observatie getuigt van de afwezigheid van de "**wedergeboorte** " die in het oorspronkelijke goddelijke programma voorkomt. Wie de praktijk van de zonde rechtvaardigt, kan niet beweren "**wedergeboren** " te zijn en zijn onjuiste opvatting van het goddelijke heilsplan getuigt tegen hem en onthult zijn opstandige aard, die hij deelt met de duivel en zijn demonen. Zijn valse religieuze toewijding verdraait het heilsplan van de ware God en maakt hem zeer schuldig voor Hem, zodat zijn valse bekering zijn situatie als erfzondaar heeft verergerd. En dienovereenkomstig zal zijn straf bij het Laatste Oordeel zwaarder worden opgelegd en zal bij de "**tweede dood** " de tijd van zijn lijden worden verlengd en verergerd.

Ik twijfel er niet aan dat valse christenen zich, als ze wisten welk vreselijk lot ze zullen moeten ondergaan en lijden, van elke religieuze verplichting zouden onthouden en hun toekomst en uiteindelijke lot zouden verzachten. Maar door hun minachting voor de waarheid die de Heilige Bijbel in zijn mysterieuze profetieën onthult, zijn ze niet in staat hun uiteindelijke lot te kennen. Want volgens hen is het trieste einde niet voor hen, maar voor anderen, omdat ze toegeeflijk zijn

tegenover zichzelf, als "zelfingenomen" en altijd denken dat er wezens zijn die erger zijn dan zijzelf.

Als gevolg daarvan zullen ze, omdat ze weigeren in hun schuld te geloven, uiteindelijk geconfronteerd worden met de rechtvaardige God die hen veroordeelde en de straf moeten ondergaan die Hij voorspelde. Want in zijn profetieën zijn de aangekondigde dingen niet alleen bedoeld om de rebellen te waarschuwen en te bedreigen, maar om van tevoren dingen aan te kondigen waarvan de toekomstige vervulling zeker en onherroepelijk is. Zo zal de oppervlakkige rebel opnieuw de zekerheid van Gods plan ervaren.

In deze studie heb ik de "**diepte**" van de toewijding van de verlorene uitverkorenen gekoppeld aan hun volharding en zoektocht naar goddelijke waarheid. In Openbaring 2:24 verklaart God aan de protestantse hervormers van de 16^e eeuw: "Maar Ik zeg u, allen die in Thyatira zijn, die deze leer niet hebben en **de diepten van Satan**, zoals zij die noemen, niet hebben gekend, Ik leg u geen andere last op dan de **diepten van Satan**." Deze keer gaat het om de "diepten van Satan". En zo openbaart de Geest zijn oordeel over de valse katholieke leer die de verlost niet dicht bij de hemel brengt, maar hen ervan verwijdt, naar de aardse diepten waar het gesmolten magma zich bevindt dat hen op de dag des oordeels zal vernietigen. Bovendien beschrijft deze term "diepten" de aanhoudende aandrang van het regime om zijn door God vervloekte heerschappij aan de mensheid op te leggen. In tegenstelling tot onverschilligheid is deze "**diepte**" zowel vergelijkbaar met, als absoluut tegengesteld aan, de gezegende "**diepte**" van de verlorene uitverkorenen. En deze termen "**diepten van Satan**" onthullen en duiden de bindende en tirannieke macht aan van de satanische religieuze toewijding van de pauselijke rooms-katholieke religie; een "**oppervlakkige**" en schijnbare toewijding die erin slaagt de menselijke massa te misleiden en te verleiden, die haar toewijding en macht bewondert.

Zo vindt de "**diepte**" van de inzet van de uitverkorenen haar nabootsing in de katholieke religieuze inzet. Maar als de eerste de ware Schepper-God verheerlijkt, dient de tweede, haar namaak, daarentegen alleen de eer van de duivel, haar "**vader**", haar inspirator, haar steun en haar gids.

Deze term "**diepten van Satan**" suggereert de afstand tot de hemel waar de Schepper-God leeft, de enige rechter die uiteindelijk, op het aardoppervlak, zijn gerechtigheid aan al zijn schepselen zal opleggen, door een eeuwige dood, of definitieve dood, te geven aan de hemelse en aardse rebellen die het verdienen, en het eeuwige leven aan zijn uitverkorenen die hij heeft geselecteerd en waardig bevonden. Maar de werkelijke reden voor het gebruik van dit woord ligt in de kritiek van protestanten die terecht het katholieke dogma van de "hel", zogenaamd ondergronds, aan de kaak stelden; een ander dogma dat is overgeërfd van het Griekse heidendom. Het pauselijke katholicisme verkreeg de gehoorzaamheid van jong en oud door hen te bedreigen met de pijn van "**kwellig**" in de "eeuwige hel". Deze term "**diepten**" duidt daarom een zeer belangrijk en zeer betekenisvol element aan dat verwijst naar deze "hel" die door rooms-katholieke leraren als "eeuwig" wordt beschouwd. Maar het ergste is dat protestanten ook in het bestaan van deze "hel" geloofden. Er schuilt veel waarheid in deze leugen, maar de grootste fout is de bewering dat deze "hel" eeuwig bestaat, terwijl de "hel" in

Gods plan **de "poel van vuur "** zal zijn die voor die gelegenheid op het aardoppervlak wordt gevormd, aan het einde van het zevende millennium, voor het Laatste Oordeel. En ik specificeer dat de belangrijkste slachtoffers van deze laatste "hel" juist de priesters, bisschoppen, kardinalen, pausen en katholieken zullen zijn die haar hebben gebruikt om zich gevreesd te maken door volkeren, naties, heren en hun vorsten.

" **Diepte** " in dienst van de goddelijke "**waarheid** " en de zekerheid ervan, of "**diepten** " in dienst van de "**leugens** " en twijfel van de duivel; dit is de keuze die zich aan alle aardse menselijke wezens voordoet. Voor de "**bewoners van de hemel** " is de keuze al onomkeerbaar en onherroepelijk gemaakt, onmiddellijk na de dood en opstanding van Jezus Christus, de voormalige aartsengel "**Michaël** " , volgens Openbaring 12:7-8: "*En er brak oorlog uit in de hemel. Michaël en zijn engelen streden tegen de draak. En de draak en zijn engelen streden, maar konden niet overwinnen; en hun plaats werd niet meer in de hemel gevonden .* "

Het is van vitaal belang voor ieder mens om het oordeel te kennen dat God velt over de pauselijke rooms-katholieke religie, vanwege haar macht, prestige en immense ontwikkeling in vele aardse landen. Maar het is even essentieel geworden om te weten dat **Gods oordeel sinds 1843 en 1844 ook het protestantse geloof heeft veroordeeld, dat in zijn leerstellige erfgoed vele fouten en zonden heeft behouden die geërfd zijn van de katholieke religie** . De kennis van het in twijfel trekken van het goddelijk oordeel over de protestantse religie berust **uitsluitend** op het decreet geprofeteerd in Daniël 8:14, zodat degenen die de Bijbelse profetieën niet de aandacht geven die ze verdienen, zichzelf veroordelen tot het negeren van het bestaan van Gods eis die, voor deze datum 1843, betrekking heeft op het begin van de herstelling van al zijn waarheden die door zijn eerste twaalf apostelen zijn ontvangen. Bijgevolg moeten de verlostes uitverkorenen van de laatste dagen bereid zijn om af te leren en hun gevormde en overgeërfde valse opvattingen over het christelijk geloof uit te dagen. Deze zijn onjuist en achterhaald geworden sinds God in 1843 zijn nieuwe eisen vaststelde door middel van zijn decreet. En, zoals vastgelegd in de Bijbel, is dit decreet gezaghebbend voor God en al zijn aardse menselijke schepselen. Het kan alleen genegeerd of veracht worden ten koste van het verlies van de verwerving van het eeuwige leven, aangeboden en voorgesteld in de naam van Jezus Christus. Niet in staat om van dit vitale belang te getuigen, verliest de "**oppervlakkige** " mens elke mogelijkheid om gered te worden door de verlossende gerechtigheid van Jezus Christus.

De waarschuwingen die in de Bijbelse profetieën van Daniël en Openbaring worden geopenbaard, hebben betrekking op alle vormen van christelijke religie. Het "**Zevendedagsadventisme**", dat voor het laatst in 1863 in de VS werd gesticht, is met name zorgwekkend sinds 1994, toen Jezus het officieel "**uitspuwde** " .

Spreeken over goddelijke, bijbelse leerstellige waarheden die hersteld moeten worden, blijft vaag en onnauwkeurig. Ik moet daarom verduidelijken door enkele belangrijke voorbeelden van deze waarheden aan te halen, die zo de verschillen onthullen in de christelijke religieuze opvatting van het ware,

gezegende adventisme van 2023 en het vervloekte protestantisme van dezelfde tijd.

Allereerst is er de naleving van het vierde gebod betreffende de geheiligde praktijk van de ware rust op de zevende dag, die betrekking heeft op de sabbat die door God is geleerd en in acht wordt genomen door het Joodse verbond. Deze rust wordt in acht genomen op zaterdag, niet op zondag, de eerste dag van Gods week. Geordend door het vierde van Gods tien geboden, staat de sabbatrust voorop in de goddelijke waarheden die hersteld moeten worden.

Dan is er nog een andere waarheid, waarvan de onwetendheid zeer schadelijk is voor de hele menselijke soort, namelijk de ware maatstaf voor de status van de dode staat van de mens. Is het niet onrechtvaardig dat een christen die de verlossing door Christus claimt, tegen de geopenbaarde goddelijke waarheid in, het concept aanneemt dat de heidense Griekse filosoof Plato bedacht heeft? Deze man verkondigde dat de ziel onsterfelijk is, omdat vóór hem andere Griekse filosofen fabels die godheden voorstelden die zich als mensen gedroegen, tot religies hadden omgevormd. Daartegenover staat dat de ware God ons vertelt dat hij de mens naar zijn beeld schiep. Zo is het in het Griekse heidendom de mens die goden naar zijn beeld schiep. Welke waarde heeft zo'n bewering? Geen enkele, en de ware God zal uiteindelijk aan alle rebellen die het tegenovergestelde beweren, bewijzen dat de ziel waaraan hij het leven schenkt sterfelijk is en alleen onsterfelijk kan worden wanneer ze verlost wordt door het rechtvaardige bloed dat Jezus Christus vergoten heeft.

Na deze waarheid, die de preciaire en kwetsbare aard van het menselijk leven, dat volledig afhankelijk is van goddelijke macht, in herinnering roept, komt de conceptie van de wetten die aan de Joden van het Oude Verbond waren voorgeschreven. De geesten van opstandige christenen beweren dat de voedselwetten voor gelovigen van het nieuwe verbond overbodig zijn geworden. Wie kan rechtvaardigen dat Jezus, door aan het kruis te sterven, de normen van het menselijk leven kwam veranderen? Hoe heeft zijn dood ziekte en het risico op de dood weggenomen? Vleselijk voedsel is gemaakt om het fysieke lichaam van de mens op te bouwen, maar Jezus kwam niet naar de aarde om te sterven, maar alleen om een verandering in zijn spirituele status te bieden. Voedselvoorschriften verliezen dus niets van hun rechtvaardiging, omdat de christen zijn fysieke lichaam net zo moet versterken als de Jood vóór hem. Ook wat God vóór Jezus rein of onrein verklaarde, bleef na hem en tot aan zijn uiteindelijke glorieuze wederkomst rein of onrein.

Dan komt er een puur heidense fout, waartegen de apostelen de nieuwe bekeerlingen waarschuwden. Deze ernstige fout betreft wat Paulus " **de aanbidding van engelen** " noemt in Kol. 2:18: " *Laat niemand, in zelfrespecterende nederigheid en engelenverering, u naar believen van uw prijs beroven, terwijl hij zich overgeeft aan visioenen en opgeblazen wordt door ijdele trots door zijn vleselijke gezindheid.* " Deze " **aanbidding van engelen** " werd echter helaas na 1844 met groot succes hernieuwd in de VS en Engeland onder de naam "spiritualisme", beoefend door protestantse christenen die door God waren verlaten en aan de duivel waren overgeleverd. Wat is dit "spiritualisme" anders dan het aangaan van occulte relaties die de geesten van door God vervloekte

christenen in contact brengen met de geesten van de hemelse engelachtige demonen? Spiritisme is niet verdwenen; Integendeel, het manifesteert zich vandaag de dag krachtig in Afrika door de spectaculaire acties van religieuze leiders die hun tijd besteden aan het najagen van demonen, die in werkelijkheid medeplichtig zijn. Het enige bolwerk tegen deze collectieve verleiding blijft de Heilige Bijbel en zijn kostbare openbaringen over de normen van de goddelijke waarheid.

Deze waarschuwing, die bekeerlingen waarschuwt tegen deze "**engelenverering**", rechtvaardigt op zichzelf de voortdurende oorlog die de pauselijke Rooms-Katholieke Kerk tegen de Bijbel voert, en doet er alles aan om de verspreiding en het lezen ervan door de menselijke massa te voorkomen. Dit is niet zonder reden, want de boodschap die onze broeder Paulus heeft samengesteld, lijkt het robotportret te beschrijven van het pauselijke regime dat uiteindelijk een oorlog zal voeren tegen de Heilige Bijbel, terwijl het beweert zijn gezag te rechtvaardigen. Een oorlog tegen de Bijbel die Openbaring 11:3 als volgt bevestigt en profeteert: "**Ik zal mijn twee getuigen de macht geven om te profeteren, gekleed in zakken, gedurende duizend tweehonderdzesig dagen.**" Het is inderdaad deze vervolgte Heilige Bijbel die de usurpatie onthult en aanklaagt van de pauselijke man die er door "**engelenverering**" in is geslaagd zich op te dringen en massa's katholieken te verleiden, aan wie het pausdom erin is geslaagd te doen geloven dat ze christenen zijn; Dit door hen de titel van katholieke christenen toe te kennen, door hen te dopen terwijl ze nog pasgeboren waren; een doctrinaire absurditeit die unaniem werd aanvaard door onbewuste, verleide en misleide menigten. En ook hier heeft het gevallen protestantisme deze absurde benadering, die de christelijke waarheid belachelijk maakt, nagebootst en gereproduceerd. Hoe kunnen ze deze praktijk rechtvaardigen in het licht van dit vers uit Marcus 16:16: "**Wie gelooft en zich laat dopen, zal gered worden, maar wie niet gelooft, zal veroordeeld worden.**" Op welk moment kon het gedoopte kind zijn geloof en zijn verzoek om de doop uiten? Wat een minachting voor de Bijbel van een protestantisme dat in de 16^{ee} eeuw als motto had: "De Schrift en de Schrift alleen"!

Dit zijn de voornaamste grieven die valse christelijke religies veroordelen, maar de lijst is niet uitputtend.

Het heiligdom: een heel programma

Nadat Hij het Hebreeuwse volk had bevrijd uit de Egyptische slavernij in de woestijn, ver van alle invloeden van buitenaf, organiseerde God zijn getuigenvolk, dat Hij Israël noemde, naar de naam van Jakob, de aartsvader van de twaalf stammen die door zijn twaalf zonen waren gevormd. Zo vervulde Hij de belofte aan Abraham om zijn nageslacht te zegenen.

De opbouw van dit Israël begint met de bekendmaking van de tien geboden van God, die Hijzelf rechtstreeks verkondigt in een context die de omstanders en het Hebreeuwse publiek angst aanjaagt.

Nadat Hij de eerste, bijna algemene afvalligheid van het volk en van Aäron zelf, die uit vrees voor het ontstoken volk hun geestelijke afdwaling begeleidde door het smelten van het "**gouden kalf**" te organiseren, dodelijk heeft gestraft, organiseert God de bouw van het heiligdom en de daarbij behorende accessoires in de religieuze dienst van de geestelijkheid van de Levieten.

Communicatie gebaseerd op woorden en zinnen vereist dat de mens opgeleid is en de taal van zijn volk goed beheerst. Maar de mensen die uit de Egyptische slavernij kwamen, ontvingen deze intellectuele vorming niet, dus God moest al zijn leringen baseren op beelden, symbolische rituelen met profetische en precieze leringen. Onderwijs door middel van beelden vereist geen diploma's die een algemeen opleidingsniveau bevestigen. De bevrijde Hebreëen vielen terug op het laagste niveau van de mensheid, bijna dat van het dier, getemd, in dit geval, door de wreedheid van de Egyptische leiders. Bovendien stelt onderwijs door middel van beelden God in staat om zijn boodschappen op een gerichte manier te begrijpen, alleen aan de mensen met wie hij zijn geheime gedachten wil delen. En ongeacht het niveau van zijn opleiding en zijn diploma's, zal hij die de boodschap van de beelden niet begrijpt, deze niet begrijpen, omdat God het gebruik van onze intelligentie beheerst, die ook een deur vormt die God kan "**sluiten** of **open**", zoals Openbaring 3:7 leert: "*En schrijf aan de engel van de gemeente in Filadelfia: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, die de sleutel van David heeft ; die opent, en niemand sluit; en die sluit, en niemand opent .*" In 1873 paste God dit principe toe door de toegang tot Zijn waarheid te openen voor Zevendedagsadventisten en die toegang te sluiten voor de vele denominaties van het protestantisme. In dit vers belichten de sleutelwoorden met een hoofdletter de betekenis van de boodschap: "**Heilig** ": de mensen zijn "**geheiligd** " » omdat erkend door Jezus Christus, en door zijn praktijk van de zevende-dags sabbat "**geheiligd** " door **God** ; "**Waar** ": de Adventisten van die tijd hebben toegang tot de goddelijke waarheid in de naam van Jezus Christus vanwege hun Adventistische ijver die getuigt van hun verlangen naar zijn glorieuze wederkomst; "**David** ": Jezus Christus, de "**Zoon van David** ", die door de Joden wordt geïdentificeerd tijdens zijn aardse bediening, organiseert zijn "**huis** ", volgens Jesaja 22:22: "*Ik zal de sleutel van het huis van David op zijn schouder leggen; wanneer hij opent, zal niemand sluiten; wanneer hij sluit, zal niemand openen .*" In 1873 reorganiseert hij zijn nieuwe universele geestelijke Israël, wat Openbaring 7 bevestigt door "*de twaalf stammen verzegeld met het zegel van de levende God* " op te roepen .

Het voorbeeld dat ik zojuist heb gegeven, laat zien dat formeel onderwijs weinig nut heeft, omdat de Bijbel zelf de interpretaties van deze gecodeerde symbolen geeft. In profetieën verwijst een woord, een naam, een dier, of wat dan ook, naar een of meerdere Bijbelteksten waarin de gewenste uitleg te vinden is.

De bouw van het Hebreeuwse heiligdom is de eerste vorm van deze symbolische profetische constructie. Maar zelfs het scheppingsverhaal bevatte al profetische boodschappen, naast het letterlijke karakter ervan, wat de hele Bijbel een permanente, en dus eeuwigdurende, profetische rol geeft. Daarom worden Gods boodschappen vernieuwd door een reeks van beelden en antitypen. God, de organisator van het leven van zijn schepselen, verbindt het heden met het verleden en het verleden met het heden, en vernieuwt zo zijn boodschappen door alle tijden heen.

Door de symboliek van het heiligdom te begrijpen, kunnen we de hele spirituele logica van het verlossingsplan begrijpen en het programma dat het in werking stelt om het te volbrengen. Dit programma werd in gang gezet met de zonde van Adam en Eva. En het is veel meer geestelijke naaktheid dan lichamelijke naaktheid die de dood noodzakelijk maakte van het lam, wiens huid het eerste kledingstuk was dat door de zondige mensheid werd gedragen, volgens Genesis 3:21: "**Want voor Adam en voor zijn vrouw maakte God mantels van vellen en kleepte hen** ." We moeten er al op wijzen dat het God is die "**mantels van vellen**" maakt, en dus een lam moet slachten, waarschijnlijk een jonge ram. In overeenstemming met zijn verlossingsplan "**zal Hij Zelf voorzien in het lam voor het brandoffer**" dat door Abraham wordt geofferd, en zal Hij Zichzelf laten kruisigen in Jezus Christus, "**het Lam Gods dat de zonden van de wereld wegneemt**" om zijn getrouwe uitverkorenen te redden. In zijn verlossingsplan besloot God de prijs voor de zonde zelf te betalen, zoals bevestigd door deze drie voorbeelden, verspreid over de tijd, tussen Adam en het begin van het jaar 4001. Laten we terloops dit suggestieve detail opmerken: God noemt Eva niet langer bij haar naam, maar duidt haar aan met de uitdrukking "*zijn vrouw*": die van Adam. Deze term "*vrouw*" profeteert de "*zondige vrouw*" die de christelijke kerk zal vertegenwoordigen: "*de Uitverkorene*" en "*de hoer Babylon de Grote*"; beiden erfgenamen van de zonde. En Jezus zal juist in het vlees komen om zijn "*Uitverkorene*" van de zonde te reinigen, dat wil zeggen, om de zonde te laten verdwijnen.

In deze constructie van het heiligdom zijn de elementen waaruit het bestaat als leven, zeer verschillend in heiligheidswaarde. Ze zijn echter allemaal verbonden met heiligheid, omdat ze de elementen vertegenwoordigen van een door God geheiligde constructie.

Het heiligste element is de tabernakel, de tent van ontmoeting, waarin God en Mozes elkaar ontmoeten en met elkaar spreken, van God tot de mens en van de mens tot God. Deze tent, geheiligd door de aanwezigheid van God, is omgeven door en geplaatst in het midden van een voorhof, begrensd door witte sluiers bevestigd aan palen. Deze buitenste voorhof wordt de "**voorhof**" genoemd. Aan deze term "**voorhof**" moeten we twee kenmerken toekennen: het uiterlijke en het stoffelijke. De accessoires die op deze "**voorhof**" verschijnen, betreffen handelingen die worden uitgevoerd op het betreffende fysieke lichaam: het

lichaam dat verbrand wordt op het offeraltaar en het lichaam van de priesters, gebaad en gewassen in het water van de " **zee** ", de naam die gegeven wordt aan het wasbekken tegenover de ingang van de heilige tent.

We moeten al wijzen op het belang van dit detail, dat betrekking heeft op de oriëntatie van de constructie van de locatie van het kamp en de tabernakel. In de vorige studie zagen we dat de duivel, oorspronkelijk " **Morgenster** " **genoemd, de plaats van de "zon" inneemt in zijn rol als " vorst van deze wereld "**. Ten tijde van de uittocht uit Egypte had God echter eeuwenlang de aanbidding van de zon door deze Egyptenaren ondersteund en, in de hoop zijn volk ervan te overtuigen niet langer het risico te lopen het minste teken van aanbidding of respect voor de valse zonnegod te tonen, verplichtte Hij de Hebreeënen deze heilige zone te betreden met de zonsopgang in hun rug, hun gezicht naar het westen, dat wil zeggen naar de ondergaande zon. De voorhang van de tabernakel was daarom zelf naar het oosten gericht. Dit detail symboliseerde tevens de geografische richting die het Joodse geloof in de loop van de tijd zou ervaren, van oost naar west, zoals de geschiedenis bevestigt. Want het christelijk geloof ontwikkelde zich feitelijk in het westen en praktisch niet in het oosten; de oostelijke landen bleven fel vijandig tegenover het christendom. Japan, het verst verwijderd van deze oosterse landen, is tot op de dag van vandaag een aanbidder van de "rijzende zon", waaraan het de naam "Banzai" ontleent. God had daarom alle reden om zijn volk naar het Westen te laten kijken, waar het christelijk geloof zich ontwikkelde.

De symboliek van de " **voorhof** " stelde God zo in staat het valse rooms-katholieke pauselijke geloof aan de kaak te stellen, waarin Hij slechts een simulacrum erkent, een namaaksel dat het beeld van Zijn Israël probeert te reconstrueren. Dit is de betekenis die we aan deze " **voorhof** " moeten geven in Openbaring 11:2: " **Maar laat het buitenste voorhof van de tempel erbuiten en meet het niet, want het is aan de heidenen gegeven, en de heilige stad zal tweeënveertig maanden lang vertrapt worden.** " Om de betekenis van deze boodschap volledig te begrijpen, moeten we eerst de betekenis van het vers dat eraan voorafgaat begrijpen: " **En mij werd een rietstok gegeven, gelijk een meetstok, en er werd gezegd: 'Sta op en meet de tempel van God, het altaar en hen die daarin aanbidden.** '"

" **Een riet als een staf** ": volgens Jesaja 9:14 een valse profeet die leugens verkondigt, of de pauselijke leider van het rooms-katholicisme. Afgebeeld door " **een staf** ", voert hij een strafgericht van God uit. De aanbidders van Christus worden op de proef gesteld, of " **gemeten** ", door voortdurende vervolgingen die profetisch " **42 maanden, of 1260 dagen** ", of 1260 werkelijke jaren, van 538 tot 1798, zullen duren. " **De tempel van God, het altaar en zij die daarin aanbidden** " duiden de ware heiligen aan van deze lange periode waarin het pauselijke regime zijn vervolgingen vermenigvuldigt tegen hen die zich ertegen verzetten of het uitdagen. De genoemde elementen zijn verbonden met de heilige goddelijke tabernakel. " **De tempel van God** " verwijst naar de vergadering van Christus' verlostelingen volgens Efeze. 2:20-21: " **U bent gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Jezus Christus Zelf de hoeksteen is. In Hem groeit het hele gebouw, goed samengevoegd, uit tot een heilige tempel in de Heer. In Hem worden ook jullie mede gebouwd tot een woning van God, door de Geest.** "

Maar vers 19, dat eraan voorafgaat, heeft ook tot doel het valse geloof op te roepen van hen die God " **buiten de tempel** " plaatst, de " **buitenstaanders** ", dat wil zeggen, zij die Hij verbindt met de " **voorhof** ": " *Zo bent u dan **niet langer vreemdelingen en bijwoners** , maar u bent medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God .* " Paulus verwijst hier naar de status van de ware heiligen, die Jezus erkent als zijn eigendom. Het oordeel over zijn schepselen komt hem uitsluitend toe, en de profetische openbaring heeft als enig doel ons te bevestigen dat er inderdaad een ware en een valse religie bestaat die hij aan de kaak stelt en beschrijft in een robotportret, door de boodschappen die erover gaan in al zijn profetische openbaringen te groeperen. " **Het altaar** " symboliseert het kruis van Christus en " **zij die daar aanbidden** " zijn daarom de discipelen, geroepen en verlost door zijn bloed, vergoten op dit " **altaar** ". " De **aanbidding** " van God **wordt** uitgedrukt door de beschouwing van " **het altaar** ", dat wil zeggen, de beschouwing van de goddelijke liefde, geopenbaard door het vrijwillige verzoenende offer van God in Jezus Christus. Laten we, na dit begrepen te hebben, Apoc. 11:2 raadplegen: " **Maar laat de buitenste voorhof van de tempel buiten en meet die niet, want hij is aan de heidenvolken gegeven, en zij zullen de heilige stad vertreden, tweeënveertig maanden lang.** " De " **heilige stad** " verwijst naar de heilige vergadering van ware verlostes, geroepen en uitverkoren christenen, die God in Openbaring 21:10 " **Jeruzalem** " noemt. Dit is natuurlijk een symbolische naam, geprofeteerd over de ware aardse stad met die naam in het oude verbond. Voor God impliceert en duidt de naam van een stad haar inwoners aan, want God zegent geen stenen of cement, maar de menselijke zielen die op die plaats wonen. In het nieuwe verbond zijn de geredde uitverkorenen verspreid over de landen en over de hele aarde, maar in Jezus Christus vormen zij voor God een geestelijke vergadering die het ideale " **Jeruzalem** " vertegenwoordigt dat Hij liefheeft en wil redden. Tegelijkertijd leidt deze term " **heilige stad** " de blik van valse gelovigen af naar de Joodse stad die nog steeds de naam " **Jeruzalem** " **draagt** .", waarvan God het voortbestaan alleen heeft begunstigd om de ervaring van de eerste **zondaars** die Hij strafte en vervloekte, in herinnering te roepen, overeenkomstig Daniël 8:23: " *En in het laatste uur, als de **zondaars** verteed zijn, zal er een koning opstaan, schaamteloos en sluw .* "

In dit vers zullen " **de volken** " " **de heilige stad vertreden** " gedurende 1260 jaar, wat ons in staat stelt deze volken te identificeren met de West-Europese koninkrijken die het pauselijke regime en de onrechtvaardige vervolgingen van de dienaren van Jezus Christus steunden. Maar wat onrechtvaardig is, zijn niet de vervolgingen die het verdraaide geloof in Gods oordeel verdient. Wat onrechtvaardig lijkt, is niet zo onrechtvaardig als men zou denken. En aangezien God zijn heiligen niet toestaat het recht in eigen hand te nemen, gebruikt hij de extreem zondige valse religie om de onvolkomenheden van het verdraaide christelijke geloof sinds 313 te straffen. Wat voor geloof konden gelovige christenen na eeuwen en eeuwen van valse katholieke leringen nog tonen? Nu de leer van de verlossing veranderd en omvergeworpen was, konden ware gelovigen alleen nog voor God getuigen door hun bereidheid hun leven te verliezen of gevangengezet te worden door de vorsten die ondergeschikt waren aan de pausen. Tot het jaar 1844 was het christelijk geloof bezoedeld door de praktijk van de

zondagse eredienst en de valse leerstellingen die van het rooms-katholicisme waren overgeërfd, waardoor de uitverkorenen zelf zondaars voor God bleven. Omdat ze niet zonder zonde waren, konden ze daarom niet "**de eerste steen werpen**" naar een schuldige zondaar, zoals Jezus leerde. En sinds deze spirituele les zou geen enkele ware heilige zich toestaan een zondaar fysiek te straffen. Voor deze tijd, waarin zonde nog steeds universeel is, herinnert de Heer aan principes die alleen zijn ware uitverkorenen respecteren, wat hun verschil markeert met de "**hypocriete**" christenen van hun tijd, volgens Openbaring 13:10: "**Wie in gevangenschap voert, zal in gevangenschap gaan; wie met het zwaard doodt, moet zelf met het zwaard gedood worden. Hier komt het geduld en het geloof van de heiligen om de hoek kijken.**" Jezus hekelt hier het wrede en barbaarse oorlogsgedrag van het valse calvinistische of anglicaanse protestantisme dat actief deelneemt aan de "**godsdienstoorlogen**". Zij reageren op de agressie van de katholieke bondgenoten en beantwoorden slag voor slag. Maar Jezus verbood zo te reageren toen hij door de Joodse bewakers werd gearresteerd. En ondanks dit oordeel en dit bevel van Jezus, beschouwden en beschouwden de protestanten deze ongehoorzame strijders, die God terecht als "huichelaars", nog steeds als religieuze "helden". Hij die, in Jezus, in Matteüs 16:25 verklaarde: "**Want wie zijn leven wil behouden, zal het verliezen, maar wie zijn leven verliest om mijnen wil, zal het vinden.**" Door "**het zwaard**" op te nemen, veroordeelde de Hugenoot (van het Duitse "Eidgenossen", wat betekent: gewapende bond) van de Cevennen zichzelf tot de "**dood door het zwaard**" en het verlies van het eeuwige leven. En hetzelfde gold voor de protestanten die katholieken "**gevangen namen**"; zij bevonden zich op hun beurt gevangen zonder het eeuwige leven te verkrijgen. In dit bloedige tijdperk onderstreept Openbaring 13:10 wat het verschil maakt tussen de ware uitverkorenen van het protestantisme en de valse die Jezus, na de Joden, als "**huichelaars**" beschrijft. Het christelijk geloof is immers bovenal gebaseerd op respect voor en gehoorzaamheid aan de regels die Jezus Christus zelf heeft geleerd, en deze regels moeten worden nageleefd tot het einde der tijden, gemarkeerd door zijn glorieuze wederkomst die verwacht wordt in het voorjaar van 2030. Volgens Openbaring 13:9 kon de profetische waarschuwing alleen begrepen worden door degenen die verlicht zijn door de Geest: "**Wie oren heeft, moet luisteren!**" Maar in deze boodschap doet Jezus slechts een beroep op de menselijke intelligentie, die intelligente mensen ertoe aanzet rekening te houden met de instructies die zij met hun "**oren**" hebben gehoord, of met die van hun apostelen die in de evangeliën getuigen van wat zij Jezus hebben horen zeggen. Door hun getuigenissen in de Bijbel te lezen, worden wij geacht door God gewaarschuwd te zijn en daarom verantwoordelijk te zijn voor onze reacties en daden. Omdat Jezus zich niet laat misleiden door het gedrag van de "**huichelaars**", benadrukt Hij de criteria voor de ware heiligen die Hij kan zegenen en redden: "**Hier zien we de volharding en het geloof van de heiligen.**" Zij volharden in hun trouw en proberen niet de wapens op te nemen om hun leven te redden. Zij accepteren, als God dat vraagt, dat zij hun leven verliezen om het als eeuwige norm te vinden.

Johannes krijgt van God het bevel "**de buitenste voorhof van de tempel niet te meten**", en dit bevel bevestigt Gods keuze om ontrouwe christenen over te

leveren aan de vervolgingen van het pauselijke regime in Rome. Deze boodschap bevestigt die welke Daniël in Daniël 7:25 en 8:12 presenteert: "*Hij zal woorden spreken tegen de Allerhoogste en de heiligen van de Allerhoogste te gronde richten. Hij zal erop uit zijn tijden en de wet te veranderen; en de heiligen zullen in zijn hand worden overgegeven voor een tijd, tijden en een halve tijd/... De legermacht werd overgegeven met het dagelijks offer—vanwege de zonde; de hoorn wierp de waarheid neer en was voorspoedig.*" Subtiel vernieuwt God dezelfde boodschap in drie verschillende, maar kostbaar complementaire vormen. De verandering van "***tijden en de wet***" in Daniël 7:25 definieert de "***zonde***" die in Daniël 8:12 wordt aangehaald. En beide verzen bevestigen dat de christelijke religie onder de heerschappij zou komen van een vervolgend regime, namelijk het rooms-katholieke pauselijke regime. En in Openbaring 11:2 wordt deze handeling als volgt gepresenteerd: "***Maar laat het voorhof van de tempel erbuiten en meet het niet, want het is aan de heidenvolken gegeven, en de heilige stad zal tweeënveertig maanden lang vertrapt worden.***" In Daniël en Openbaring worden de volken die de Romeinse pauselijke macht ondersteunen gesymboliseerd door de "***tien horens***", dat wil zeggen de tien nationale machten die we vinden in Daniël 7:7 en 24. In Openbaring 12:3, 13:1 en 17:3 dragen deze "***tien horens***" wel of geen "***diademen***", wat helpt bij het identificeren van de context waarop de profetie doelt. De drie verwijzingen hebben dus, achtereenvolgens en chronologisch, betrekking op: het Romeinse Rijk, het Romeinse pauselijke regime en het laatste vervolgende protestantse regime dat woedde en domineerde ten tijde van de grote glorieuze wederkomst van Jezus Christus.

Het Hebreeuwse heiligdom geeft ons informatie door middel van de afmetingen en verhoudingen die God geeft aan de twee ruimtes waaruit de tent der samenkomst bestaat. Inderdaad, in ellen, de tijdmeting, meet de heilige plaats waar de priester binnengaat 40 el lang en 20 el breed, en de "allerheiligste plaats", of "heilige der heiligen", van de tweede ruimte die gereserveerd is voor de aanwezigheid van God, is een kubieke vierkant van 20 el. De verhoudingen van de twee ruimtes zijn dus 2/3 en 1/3, net als de 6000 jaar menselijke tijd: 4000 jaar tot de dood van Christus en 2000 jaar na hem. Door het door Mozes te laten bouwen, wilde God deze boodschap bevestigen met betrekking tot de totale tijd van zijn selectie van aardse uitverkorenen. En dit, afgezien van het feit dat het ongeveer 2500 jaar na Adam werd gebouwd. Deze constructie werd daarom in het bijzonder uitgevoerd voor onze laatste generatie van uitverkoren heiligen voor wie deze kennis van de 6000 jaar het vandaag mogelijk maakt de uiteindelijke terugkeer van de goddelijke glorieuze Christus vast te stellen voor de lente van het jaar 2030 van onze valse Romeinse kalender; wat mij doet zeggen dat Rome het perfecte beeld is van leugen en bedrog, dingen die worden beoefend in "***arrogantie***" » die God hem toeschrijft in zijn profetische openbaringen in Daniël 7:8 en Openbaring 13:5.

Het verlossingsplan werd precies vervuld zoals deze symboliek van het heiligdom aankondigde. 4000 jaar verstreken en na de lente die in het jaar 4001 begon, aan de vooravond van het Pesachfeest, liet Jezus zich, overeenkomstig zijn aankondiging aan zijn apostelen, arresteren, berechten en straffen met 120 zweepslagen. Hij offerde vrijwillig zijn leven op aan de dodelijke marteling van

de Romeinse kruisiging, zonder te protesteren tegen het onrecht van deze behandeling. Hij kon niet protesteren, aangezien hij de organisator van dit oordeel was, terwijl hij tegelijkertijd het slachtoffer was. Zijn lijden al vooraf belevend, inspireerde God de profeet Jesaja in Jesaja 53 om dit vrijwillige offer, dat God zelf persoonlijk bracht, uit te leggen. En het was zo onvoorstelbaar dat we het ongeloof van de toenmalige Joden in deze handeling kunnen begrijpen. Dit geldt des te meer omdat de twaalf door Jezus gekozen apostelen zich op dezelfde manier gedroegen, zelfs tot het punt dat ze de aankondigingen die Jezus over dit onderwerp deed, niet hoorden. Het was dus niet dit ongeloof dat het volk van het Oude Verbond veroordeelde. De oorzaak van de vloek kwam later, na de opstanding van Jezus, dat wil zeggen toen de uitleg van deze verzoenende dood door Jezus aan zijn apostelen werd gegeven en onderwezen, toen volledig overtuigd van de aldus gedemonstreerde liefde van God. In het jaar 34 veroordeelde de Joodse nationale religieuze geestelijkheid van Jeruzalem de jonge diaken Stefanus, die net door de apostelen van Jezus was aangesteld, tot steniging en executie. De religieuzen begingen daar de daad die henzelf zou veroordelen tot een definitieve vloek die zou resulteren in de vernietiging van het hele Joodse volk, door de Romeinse troepen onder leiding van Titus, in het jaar 70 van onze valse Romeinse kalender; Wat Daniël 9:26 profeteert: " *Na de tweeënzestig weken zal een Gezalfde worden uitgeroeid, en hij zal ~~geen opvolger~~ voor zich hebben. Het volk van een leider die zal komen, zal de stad en het heiligdom, de heiligheid, verwoesten* , en het einde ervan zal komen als een vloed; het is bepaald dat de verwoestingen zullen duren tot het einde van de oorlog. " De doorgestrepte woorden zijn slecht vertaald en komen niet overeen met de oorspronkelijke Hebreeuwse tekst. De term " **heiligheid** " verwijst naar de religieuze leiders, de werkelijke schuldigen van de verwerping van de " **messias** ". Het is betreurenswaardig dat deze vertaalfouten de nauwkeurigheid van de goddelijke profetieën voor mensen verbergen, want correct vertaald zijn de goddelijke aankondigingen herkenbaar in de volbrachte werkelijkheid, en krijgen dingen een waarlijk opbouwende betekenis voor menselijke zielen. Ik wil hier de kloof van 40 jaar benadrukken die de dood van Jezus scheidt van de verwoesting van Jeruzalem. Want het getal 40 kwam vaak voor in het door God voorbereide verlossingsplan, omdat het symbool staat voor de door God georganiseerde "test" van het geloof. Er waren 40 dagen en 40 nachten regen voor de zondvloed. Er waren 40 jaar woestijn waarin we 40 dagen lang het land Kanaän moesten verkennen. Er waren 40 dagen en nachten van vasten voor Jezus aan het begin van zijn bediening. Er waren 40 dagen tussen zijn opstanding en het Pinksterfeest. En ten slotte zaten er 40 jaar tussen zijn aankondiging aan de vrouwen van Jeruzalem dat hun stad verwoest zou worden en de datum waarop dat gebeurde.

De twee heilige ruimten van het heiligdom of de Hebreeuwse tabernakel werden gescheiden door een voorhangsel dat de priester alleen mocht oversteken ter gelegenheid van het feest van de "Grote Verzoendag", in het Hebreeuws "Jom Kippoer". Dit verbod had een profetische verklaring, omdat deze oversteek de overgang van Jezus Christus van de aarde naar de hemel profeteerde, waar hij in de gedaante van de aartsengel Michaël was gekomen. Zo simpel was het, maar het moest begrepen worden: de heilige plaats was de aarde en de aardse priesterlijke

rituelen, terwijl het "heilige der heiligen" of de "allerheiligste plaats" de hemel symboliseerde, waar mensen niet kunnen binnengaan zonder door de dood te gaan, in de regel uitgezonderd de gevallen van Henoch en Elia.

God had het Joodse jaar georganiseerd op basis van een reeks religieuze feesten die het plan van wereldwijde verlossing voorspelden. En volgens dit principe hernieuwde elk jaar dat voorbijging deze aankondiging van het plan van wereldwijde verlossing. Zo volgden jaar na jaar de jaarlijkse vieringen van de "Grote Verzoendag" elkaar op, evenals die van het lentefeest "Pesach", tot de dag waarop Jezus op aarde verscheen om tegelijkertijd, in de lente van ons jaar 30, op de vooravond van het officiële Pascha, de laatste feesten van het Joodse "Pesach" en de "Grote Verzoendag" te vervullen. De profetie van Daniël 9:24 kondigt, door de datering ervan toe te staan, precies deze laatste "**boete voor de zonden**" aan die Jezus kwam volbrengen door zichzelf als een vrijwillig slachtoffer aan te bieden. Dit is wat de engel Gabriël vervolgens tegen Daniël zei in vers 23: "*Toen u begon te bidden, kwam het woord uit, en ik ben gekomen om het u te verkondigen; want u bent geliefd. **Luister naar het woord en begrijp het visioen!** Wat Daniël had moeten kunnen begrijpen, kunt u dat ook niet begrijpen? Het antwoord staat in de aansporing "**Luister naar het woord!**" en de rest is slechts een kwestie van intelligentie die al dan niet door God is gegeven, waarvoor u, net als Daniël, "**geliefd**" moet zijn." Gabriël zegt vervolgens in vers 24: "*Zeventig weken zijn bepaald over uw volk en over uw heilige stad, om de overtredingen te beëindigen en de zonden ten einde te brengen, om de ongerechtigheid te verzoenen en eeuwige gerechtigheid aan te brengen, om het visioen en de profetie te verzegelen en het Heilige der Heiligen te zalven.*" Merk op dat de aankondiging het aspect aanneemt van een ultimatum gericht aan het Joodse volk; hun minachting zal de oorzaak zijn van hun vernietiging. De prijs die Jezus betaalde is zo hoog dat je kunt begrijpen dat zijn aanbod van verlossing niet onvoorwaardelijk is. En alleen al het feit dat hij, net als Daniël, "**een geliefde**" voor God is, maakt de aanspraken op verlossing die oppervlakkige en hypocriete mensen doen, belachelijk en absurd. Gods programma is ambitieus en moet goed begrepen worden, want er staat geschreven: "**een einde maken aan overtredingen en een einde maken aan zonden**." Aangezien zonde in onze tijd overal op aarde aanwezig is, zou je kunnen denken dat Gods plan mislukt is, maar je vergist je, want het is perfect geslaagd. Wat je moet begrijpen, is dat dit plan alleen Gods "**geliefden**" ten goede komt en ten goede komt, en zij zijn inderdaad niet erg talrijk, zeldzaam in alle tijdperken van het aardse leven. Maar voor hen, en alleen voor hen, heeft Jezus inderdaad een einde gemaakt aan de erfzonde, die van Adam was geërfd, en die de twee opeenvolgende sterfgevallen rechtvaardigde die als gevolg daarvan waren geërfd. van deze zonde: de zogenaamde natuurlijke en vleselijke dood en de dood die de rebellen zal treffen bij het laatste oordeel na hun opstanding: "**de tweede dood**", geciteerd in Openbaring 20:14: "*En de dood en het dodenrijk werden in de poel van vuur geworpen. Dit is de tweede dood : de poel van vuur.*" Wat de individuele beoefening van zonde betreft, die vervaagt geleidelijk totdat ze volledig verdwijnt vanwege de liefde die voor God gevoeld wordt in Jezus Christus; een "**geliefde**" van God kan niet langer vrijwillig zondigen tegen de God die hij liefheeft en trouw wil dienen in de naam van Jezus*

Christus, die zo het "**einde van de zonde**" verkrijgt dat God wenst en vereist in zijn verlossingsplan.

De boodschap van de engel Gabriël is verrassend helder en eenvoudig. De enige sluier die over zijn woorden bleef hangen, was dat God zelf naar de aarde zou komen om deze laatste "verzoendag" te volbrengen. Het vervolg van zijn aankondiging in vers 25 zal Daniël, en ons, in staat stellen de datum van de komst van de geprofeteerde Messias te berekenen, met de geopenbaarde gegevens: "**Weet dan en versta : vanaf de tijd dat het woord gesproken werd dat Jeruzalem herbouwd zou worden tot aan de Gezalfde, de Leidsman, zullen er zeven weken en tweeënzestig weken zijn ; de straten en de grachten zullen herbouwd worden, maar in zware tijden.**"

Ik herinner u eraan dat Daniël God nooit heeft gevraagd wanneer de Messias zou komen. In zijn lange en hartstochtelijke gebed wilde hij alleen weten wanneer de naar Babylon gedeporteerde Hebreëen naar hun vaderland konden terugkeren. Hij weende over Jeruzalem en de verwoeste, prestigieuze en glorieuze heilige tempel. Tegen alle verwachting en hoop in zal God hem losrukken van zijn aardse visie op de dingen door hem het geheim van zijn verlossingsplan te onthullen, dat gebaseerd is op de verzoenende dood van de voorspelde Messias. Door deze vrijwillige dood, die een volmaakt goddelijk en menselijk leven als verzoening aanbiedt, zal God "**eeuwige gerechtigheid brengen**" **die uitsluitend ten goede zal komen aan hen die Hij als "zijn geliefden"** beschouwt. Het werkwoord "**brengen**" beeldt op wonderbaarlijke wijze deze komst van Christus uit, die komt om zich op aarde te presenteren om zijn volmaakte leven, dat wil zeggen zijn volmaakte "**eeuwige gerechtigheid**", als offer aan te bieden. En omdat Hij het eeuwige leven bezit door Zijn goddelijkheid, is Jezus Zelf opgestaan en kan Hij Zijn verlorene "**geliefden**" het eeuwige leven aanbieden. Het zal hen de mogelijkheid geven om voor eeuwig in Zijn gezelschap te leven in de hemelse dimensie die uiteindelijk die van onze huidige aarde zal zijn, maar dan herboren en verheerlijkt.

Door Daniël de fundamenteën van het toekomstige nieuwe verbond in Jezus Christus aan te kondigen, bevestigt God het feit dat de demonstratie van de Joodse ervaring van het oude verbond voltooid is en is geëindigd met de straf van de deportatie van het volk en hun leiders naar Babylon. De terugkeer naar Israël zal geen ander doel hebben dan het afwachten van de eerste komst van de Messias, in overeenstemming met de aankondiging aan Daniël, de profeet van God wiens naam Jezus zal noemen.

Het tijdstip van deze komst is daarom gebaseerd op de identificatie van de ondersteunende datum van de genoemde "**69 weken**" van werkelijke jaren, d.w.z. 483 werkelijke jaren. Het antwoord wordt gegeven in Ezra 7:7 en betreft een decreet van keizer Artaxerxes I, "Langhandig" genoemd, en dit decreet is gedateerd "**het zevende jaar van de koning**", wat het jaar -458 aangeeft. Op het door deze berekening vastgestelde tijdstip, d.w.z. in de herfst van het jaar 26, begon Jezus zijn aardse bediening, na door Johannes te zijn gedoopt. Drie jaar en zes maanden later, dat wil zeggen "**midden in de geprofeteerde** ^{70e} **week**", in overeenstemming met de aankondiging van Daniël. 9:27: Door zijn dood op de vooravond van Pasen in het jaar 30 maakte hij een einde aan de dierenofferrituelen van het oude

verbond: " **Hij zal een verbond sluiten met velen, een week lang, en een halve week lang zal hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden .** ~~De verwoester zal de gruwelijkste dingen doen, totdat de verwoesting en datgene wat vast besloten is, op de verwoester neerkomen.~~ En op de vleugel zullen de gruwelen der verwoesting zijn, en zelfs tot volslagen vernietiging, en datgene wat opgelost was, zal over de verwoeste komen . In de oorspronkelijke Hebreeuwse tekst doelt de vermelding " en op de vleugel " op religieuze actie en vindt haar vervulling in de gruwelen die het rooms-katholieke pauselijke regime beging gedurende de 1260 jaar van zijn despotische en wrede heerschappij, gesteund door de Europese monarchieën, maar vooral die van Frankrijk, dat Rome als zijn "oudste dochter" beschouwt.

De twee ruimtes van de Hebreeuwse tabernakel werden gescheiden door een voorhangsel dat zowel Jezus Christus als de zonde symboliseert, zoals **de "bok "** op het feest van de " **Grote Verzoendag "**. Het symboliseert de zonde, omdat het juist de zonde is die de mens van God scheidt en hem op aarde isoleert. Maar het symboliseert ook Jezus Christus, omdat het voorhangsel twee gezichten heeft: aan de kant van het "heilige" draagt het de afbeelding van het aardse, en aan de kant van het " *allerheiligste* " of " *Heilige der Heiligen* " draagt het de afbeelding van het hemelse. En Jezus Christus droeg deze twee kenmerken van het aardse en het hemelse in zijn natuur en ervaring. Zo presenteert Hij zich, net als het voorhangsel van het heiligdom, als de middelaar die hemel en aarde verbindt door God te verzoenen met de " **geliefde** " mens, wiens zonden Hij vergeeft in naam van de volmaakte " **eeuwige gerechtigheid** " van Jezus Christus.

In Daniël 9:24 zegt Gabriël tegen Daniël: " **om het visioen en de profeet te verzegelen en het Heilige der Heiligen te zalven .** " De Messias wordt aldus aangekondigd onder de titel " **profeet** ". Dit wordt door Jezus bevestigd in zijn gelijkenis van de wijnbouwers. Hij presenteert zichzelf na vele " **profeten** " die God tot de Joodse autoriteiten richtte om hen tot bekering op te roepen. En in de aardse verschijning van zijn optreden is hij een eenvoudige maar grote " **profeet** " die goddelijke wonderen vermenigvuldigt. De " *verzegeling van het visioen* " duidt op de toepassing, dat wil zeggen, de vervulling van het visioen dat door de bediening van Jezus Christus concreet werd gemaakt. En het " **Heilige der Heiligen** " dat " **gezalfd** " zou worden, is nog steeds Hij; de " **Koning der koningen en Heer der heren der aarde .**" van Openbaring 19:16: " **Hij had op zijn kleed en op zijn dij een naam geschreven: Koning der koningen en Heer der heren.**" Toegepast op Jezus, werd deze zalving volbracht door de bekendmaking van zijn overwinning, erkend in de hemel door God als Vader en door zijn trouwe engelen. Maar het is ook, volgens de rite van de "Verzoendag", de zalving van de hemel, aangezien het aardse symbool, genaamd "allerheiligste of Heilige der Heiligen", zijn vergoten bloed zou ontvangen om de losprijs te betalen voor de erfzonde en andere zonden begaan door de verlost uitverkorenen. Door de ware hemel binnen te gaan na zijn opstanding, bracht Jezus zijn gerechtigheid en niet zijn menselijke bloed, en Satan en zijn hemelse demonen waren de eersten die de gevolgen van deze geprofeteerde rechtvaardige zalving ondergingen. Zij werden definitief verdreven uit de hemelse dimensie, die alleen was voorbehouden aan God en zijn trouwe schepselen, zijn " **geliefden** ", volgens

Openbaring 12:7-9: " **En er brak oorlog uit in de hemel. Michaël en zijn engelen voerden oorlog tegen de draak . En de draak en zijn engelen voerden oorlog, maar konden geen stand houden, en hun plaats werd in de hemel niet meer gevonden.** " **En de grote draak werd neergeworpen, namelijk de oude slang, die Duivel en Satan genoemd wordt, die de gehele wereld verleidt; hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen .**

De geprofeteerde zalving betreft voornamelijk Jezus, wiens overwinning op zonde en dood Hem in de hemel troont met de gerechtvaardigde titel van " **Heilige der heiligen, Koning der koningen en Heer der heren** ". En op aarde brengt de tempel van Jeruzalem een laatste boodschap ten tijde van Jezus' dood. God geeft te kennen dat zijn dood erkend is en dat de verzoening tussen Hem en de verlore uitverkorenen bekrachtigd is: hun zonde is vergeven, iets wat Hij te kennen geeft door het voorhangsel dat de hemel symbolisch van de aarde scheidt, van boven naar beneden te scheuren. Vanaf dat moment heeft de aardse tempel zijn symbolische profetische rol vervuld. En de bevestiging zal worden gegeven door de zegen van de Kerk of de Vergadering, gebouwd op Christus en zijn twaalf apostelen. De tempel van het nieuwe verbond is deze keer uniek, geestelijk, en de stenen die hem bouwen zijn menselijk, van Jezus tot de laatste verlore uitverkorenen vóór het einde van de tijd van collectieve en individuele genade.

Het heilsplan werd gesymboliseerd door de elementen die in dit heiligdom aanwezig waren. Een profetisch beeld van de verlore uitverkorenen, maar ook van de principes die in het hemelse priesterschap van Jezus Christus werden toegepast: de priester die de voorhof van het heiligdom betrad, trof het offeraltaar aan dat de beschuldiging van de zonde van de mens openbaarde. Vervolgens, op weg naar de tabernakel, werd hij gewassen en gebaad in het wasbekken, de " **zee** ", een beeld van de dood; van de eerste en van de tweede, waaraan hij niet onderworpen zal worden omdat Jezus hem rechtvaardigde. In het nieuwe verbond is dit bad dat van de doop, waarmee de mens zich officieel aan God toewijdt en zijn verzoek bevestigt om de status van slaaf die zich in Jezus Christus in dienst van God stelt. Hij kan dan de tabernakel binnengaan en vindt aan zijn rechterhand de tafel met de twaalf toonbroden, een beeld van het lichaam van Jezus Christus, symbolisch geconsumeerd in de vorm van ongezuurd brood tijdens de rite van het Heilig Avondmaal. Links van hem staat de zevenarmige kandelaar, die de Heilige Geest en het licht van Jezus Christus symboliseert; het getal zeven is het symbool van heiliging. In het midden van de ruimte, tegenover het scheidende voorhangsel, vindt de priester het wierookaltaar, dat de aangename geur symboliseert die de gebeden van zijn geliefden, aanwezig in de naam van Jezus Christus, voor God aannemen: Jezus zelf heeft de eerste van Gods " **geliefden** " geïncarneerd, vóór zijn verlore uitverkorenen.

In de ruimte die voor de mens verboden is, omdat het een symbool van de hemel is, is de achterkant van de muur over de gehele breedte en de hoogte van 20 el bedekt met de uitgestrekte vleugels van twee engelen die elkaar in het midden van de ruimte ontmoeten, boven het verzoendeksel, een altaar geplaatst op de ark van het verbond met de twee stenen platen met de tien geboden van God. De vleugels van de engelen bevestigen het symbool van de hemel en religie, wat betekenis geeft aan de uitdrukking " *onder de vleugel* " uit Daniël 9:27. En de

verschijning van het geheel plaatst, in een centrale rol, de tien geboden van God, waarvan de overtreding, om vergeving te krijgen, de dood van de Messias vereist op het altaar, dat wil zeggen het verzoendeksel, beeld van het kruis van Christus. Het is op dit altaar, ter gelegenheid van het jaarlijkse feest van " **Jom Kippoer** ", dat het " **bloed** " van de gedode " **bok** " moest worden gebracht en door middel van besprenkeling werd gedeponeerd. We vinden daarom in dit beeld van de hemel de hele leer van het heilsplan dat Jezus Christus op aarde tot stand heeft gebracht. Naast de ark bevonden zich ook de boekrol die Mozes in opdracht van God had geschreven en de staf van Aäron die was uitgebot, en wat voor mij en mijn boodschappen vandaag van bijzonder belang is, was een vaas met een omer van het **manna** dat God in de woestijn had gegeven om de Hebreeën te voeden.

God bevestigt hiermee het belang dat Hij hecht aan deze dingen die bij de ark van zijn verbond zijn geplaatst. De " **wet van Mozes** " zal blijvende waarde behouden voor de bewoners van de aarde. De staf van Aäron herinnert ons eraan dat God zijn profeten gezag geeft en Amos 3:7 bevestigt dit belang door te zeggen: " **Want de Heer, Jahweh, doet niets zonder zijn geheim te openbaren aan zijn dienaren, de profeten .** " **Wat het " manna " betreft** , het leert ons onze voortdurende behoefte om onszelf te voeden met het woord van God dat het leven van onze ziel verlengt of beëindigt. Want als aardse voedsel ons in staat stelt de kracht van het fysieke lichaam van ons aardse leven te verlengen, zal het geestelijke voedsel dat God ons geeft ons in staat stellen het leven van onze ziel eeuwig te verlengen. De vergelijking stelt de waarde vast die deze twee soorten voedsel verdienen, maar om de keuze die het leven tot in de eeuwigheid verlengt te waarderen, moet men natuurlijk geloven in het bestaan van deze mogelijkheid en daarvoor moet men het ware geloof hebben dat alleen God kan zegenen en voeden.

Er is nog iets opvallends aan het uiterlijk van dit Hebreeuwse heiligdom: de aanwezigheid van goud dat alles bedekt, de muren, de palen en alle elementen die in dit heiligdom zijn neergelegd. Voor God heeft goud geen commerciële of financiële waarde, maar de reden voor het gebruik ervan is uitsluitend zijn onveranderlijke karakter. God schiep dit materiaal uitsluitend voor dit onveranderlijke criterium, om het tot symbool te maken van het enige geloof dat Hij aanvaardt en dat Hem behaagt. Dit is wat deze woorden uit de mond van Petrus in 1 Petrus 1:7 leren: " **opdat de beproeving van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat ook door vuur beproefd wordt , tot lof, heerlijkheid en eer bevonden mag worden bij de openbaring van Jezus Christus.** " De goddelijke boodschap is duidelijk: het geloof van hen die Hij wil en kan redden door de gerechtigheid van Christus, moet onveranderlijk zijn en mag daarom onder geen beding worden verzwakt door verleiding, geweld of andere middelen zoals ontmoediging of luiheid. God zegent en waardeert alleen volharding en actief geduld. In deze constructie hebben de palen die de buitenste omheining van de voorhof en de heilige plaats vormen een "messing" voetstuk, dat de aardse zonde symboliseert die zal voortduren tot de glorieuze wederkomst van Jezus Christus. Zijn incarnatie was bedoeld om in direct contact te komen met zondige mensen.

In dezelfde heilige plaats verschijnen patronen op de sluier in blauw en rood; blauw voor het hemelse karakter en rood voor de kleur van de zonde, namelijk die van menselijk en dierlijk bloed. Jesaja 1:18 bevestigt dit met de woorden: " *Kom nu, en laten we samen rechtspreken!*" zegt Jahweh. " ***Al waren uw zonden als scharlaken, ze zullen wit worden als sneeuw; al waren ze rood als karmozijn, ze zullen worden als wol .*** " Bovendien kwam Jezus naar de aarde om de zonden van zijn uitverkorenen te dragen om in hun plaats voor hen te boeten. En deze boodschap werd symbolisch overgebracht toen de Romeinen een rode tuniek over Christus' schouders gooiden om zijn titel als Koning der Joden te bevestigen, voordat ze een doornenkroon op zijn hoofd plaatsten als koninklijke kroon. Hun wrede spot bracht een zeer reële goddelijke boodschap met zich mee, want hij was werkelijk de " ***koning der Joden*** " en meer nog, hij was de " ***Koning der koningen en Heer der heren*** " met vele " ***kronen of diademen*** ", aldus Openbaring 19:12: " *Zijn ogen waren als een vuurvlam; op zijn hoofd waren vele diademen en hij had een naam geschreven, die niemand kende dan hijzelf.* "

Het heiligdom werd een struikelblok voor het opkomende adventisme. Een slechte vertaling zorgde er al voor dat het onterecht een rol speelde in het decreet van Daniël 8:14, tijdens de opbouw van de doctrinaire fundamenteën van het Zevendedagsadventisme. Wanneer hij ze niet begrijpt, nemen religieuzen de woorden en beelden van goddelijke visioenen letterlijk en vergeten ze deze woorden van Jezus, geciteerd in Johannes 6:23: " ***De Geest is het die levend maakt; het vlees heeft geen enkel nut. De woorden die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven.*** " Spirituele subtiliteit is een specialiteit van het Evangelie van Johannes; ik heb het uitgebreid gelezen en op audio-opnames beluisterd, zozeer zelfs dat de hoge spiritualiteit ervan me vertrouwd is geworden. En zo ben ik niet in de valkuil van letterlijkheid getrapt waar veel gelovigen in trappen. Zozeer zelfs dat ik, toen ik tot het adventisme toetrad, onmiddellijk de symbolische rol begreep van het Hebreeuwse heiligdom, gebouwd volgens het model dat God, in een virtueel beeld in een visioen dat voor dit doel was geconstrueerd, aan Mozes toonde toen hij met God op de berg Sinaï was. Het adventisme is doordrongen van de gedachte dat er een heiligdom in de hemel is dat als model diende voor de bouw van het heiligdom op aarde. Maar ik ben ervan overtuigd dat dit niet het geval is en dat het aardse heiligdom slechts een nuttige symbolische en profetische boodschap draagt, en dat tot de glorieuze wederkomst van Jezus Christus. Want God heeft dit heiligdom in feite meerdere betekenissen gegeven. Ten eerste vergeleek Jezus zijn lichaam met een tempel, vervolgens leert Paulus ons dat de Kerk het lichaam van Christus is, en dat het individueel ook hetzelfde is: ons lichaam is ook de tempel van God, waarin God, in Jezus Christus, in ons komt wonen. We vinden het door God geprofeteerde project dus terug in Exodus 25:8, waar Hij tegen Mozes zei: " ***Zij zullen Mij een heiligdom maken, en Ik zal onder hen wonen . Jij zult de tabernakel en al zijn gerei maken volgens het model dat Ik je zal laten zien.*** " Het heiligdom van het oude verbond profeteerde slechts Gods plan om te wonen in de zielen van zijn uitverkorenen. In dit oude verbond werden de Hebreeën niet als uitverkorenen gekozen en daarom konden ze, als gewone en opstandige mensen, niet verdragen dat God onder hen woonde en wilden ze Hem vervangen door een koning zoals de heidense volkeren van hun

tijd. Zodra de religieuze mensen zich tot een gemeenschap organiseren, is mislukking verzekerd, omdat het Joodse verbond en de christelijke verbonden alle drie achtereenvolgens collectief hebben gefaald, omdat Gods plan alleen **individueel kan slagen**. En zo is het gegaan gedurende de 6000 jaar dat Hij zijn aardse uitverkorenen heeft uitgekozen. En in 1 Korintiërs 11:17 getuigt de apostel Paulus hier al in zijn tijd van: " *Ik waarschuw u hiermee en prijs u niet, omdat u niet tot beterschap samenkomt, maar tot slechter* ."

De rol van het heiligdom was daarom om Gods verlossingsplan in scène te zetten, en de vele elementen waaruit het bestaat hebben geen ander doel dan ons de dingen te onthullen waaraan God van vitaal belang hecht. Het ontdekken van de geheimen die dit heiligdom betreffen, komt er dus op neer dat we onze kennis van de ware Schepper, God, volmaakt in liefde en gerechtigheid, vergroten en de maatstaf van zijn oordeel voor elk tijdperk ontdekken.

Voor de tijdelijke behoeften van dat moment gaf God in 1844 een visioen van Jezus, die als Hogepriester optrad in een zogenaamd hemels heiligdom, aan drie adventisten. Jezus gebruikte dit beeld simpelweg om de gezegende adventisten de boodschap te brengen waarin hij de terugkeer van de zondepraktijk in de christelijke kerk aan de kaak stelde. Het gegeven beeld, dat van de handeling verbonden aan de "Grote Verzoendag", suggereerde dat de ontrouwe mensen de situatie van zondaars hadden hersteld zoals die was vóór zijn verzoenende dood. Door in 313 terug te keren naar de zonde, had de christelijke religie het verbond van het nieuwe verbond verraden, en door het gegeven visioen hadden de adventisten moeten begrijpen dat Jezus zijn genade weigerde aan christenen die de zonden beoefenden die ze van de rooms-katholieke pauselijke kerk hadden geërfd. In die tijd kreeg de **valse** vertaling van Daniël 8:14, " **het heiligdom zal gereinigd worden** ", zijn volle betekenis, omdat het geestelijke "heiligdom", dat collectief de Kerk van Christus aanduidt, " gereinigd " moest worden door het loslaten van de Romeinse zonden. Later, rond 1991, leidde God mij ertoe dit vers uit Daniël 8:14 de juiste vertaling te geven: " **heiligheid zal gerechtvaardigd worden** ." Deze vraag naar " **heiligheid** " betrof precies de valse " **heiligheid** " van de officiële Adventkerk van die tijd. Nadat Hij mij Zijn wederkomst in 1994 had laten aankondigen, trof Jezus in 1991 niet het geloof aan dat de Adventisten van 1843 en 1844 hadden getoond toen zij dezelfde aankondiging ontvingen; bijgevolg braakte Hij deze onwaardige " **heiligheid** " na 1994 uit en weigerde haar " **rechtvaardigheid** ". En als bevestiging van deze afwijzing trad het officiële Adventisme begin 1995 toe tot de protestantse alliantie, die de Romeinse rustdag eert: de zondag van de ware eerste dag volgens God.

In een tijd waarin de ontwikkeling van computers en elektronica de mens in staat stelt actieve robots te bouwen, kunnen we ons meer dan ooit realiseren hoe Zijn schepping van de mens de immense glorie van de levende God onthult. Want als de mens taken toewijst en "programmeert" die aan zijn robots moeten worden uitgevoerd, dan deed God dat vóór hem, toen hij hem schiep, net zo, met dit enorme verschil dat Hij zijn schepsel een vrij en onafhankelijk leven gaf, in staat om zijn keuzes te bepalen en als zodanig alle gevolgen te dragen.

Het hele heiligdom was in feite het beeld van het volmaakte menselijke schepsel, geschapen naar Gods beeld, zoals het slechts twee keer bestond: de eerste keer in de eerste zuivere en onschuldige Adam, en de tweede keer in de tweede Adam, in de volmaakte zuiverheid van Jezus Christus. Het "heiligdom" was het beeld van het "programma" dat God voor de mens had, in wie zijn Geest uiteindelijk kon en zou wonen. De heilige plaats was het beeld van het menselijk lichaam en "het allerheiligste of Heilige der Heiligen" symboliseerde deze goddelijke gemeenschap die eindigde vanwege de zonde van de mens. Als gevolg hiervan viel het ondoordringbare voorhangsel uit de hemel dat de mens van God scheidde, net als de twee vertrekken van het heiligdom. Daarom bood Jezus, door te boeten voor de zonde van zijn uitverkorenen, hun de zegen van zijn "**eeuwige gerechtigheid**" aan; wat God bevestigde door het voorhangsel van de tempel te scheuren en zo een einde te maken aan deze scheiding tussen Hem en zijn verlorene, geroepen en uitverkoren schepsel, waarin Hij het beeld van Jezus Christus, dat wil zeggen het beeld van God, zal herstellen. En in dit stadium bereikt het door God voorbereide verlossingsplan zijn doel en wordt het perfect vervuld door God en zijn verlorene mensen een volmaakt geluk aan te bieden dat eeuwig zal voortduren, vanaf het begin van het zevende millennium, dat valt in de lente van het jaar 2030.

Als ons lichaam Gods heiligdom is, dan is dit lichaam van de hoogste heiligheid. En zo kunnen we beter begrijpen dat we dit lichaam moeten eren, respecteren om het geen schade te berokkenen. Deze boodschap werd duidelijk begrepen en verwoord door Paulus in 1 Korintiërs 6:19: "**Weet u niet dat uw lichaam een tempel is van de Heilige Geest, die in u woont en die u van God hebt ontvangen, en dat u niet van uzelf bent?**" De keuze van ons voedsel is daarom niet onschuldig, want ons lichaam is gemaakt van wat we eten, en hetzelfde geldt voor het voedsel van onze geest, waarvan de vitale behoefte het woord van God en zijn leringen is, of "het brood" of "het manna" van ons bestaan.

Deze waarheden zijn duidelijk aangetoond en uitgelegd, en als iemand ze wil aanvechten, kan hij dat doen, maar dat zal ten koste gaan van zichzelf, want uiteindelijk zullen ze geconfronteerd worden met de Schepper God Zelf, die hun ongelijk zal bewijzen en hen zal veroordelen. Ze zullen dan pas te laat spijt krijgen van hun onvoorzichtigheid, onvoorzichtigheid of arrogantie.

Harde waarheden om te horen, maar goed om naar te luisteren

Als dienaar van God in Jezus Christus deel ik met Hem de strijd die Hem tegen het aardse humanistische denken voert. Gewapend met het borstharnas van zijn gerechtigheid, het schild van het geloof, de helm van de verlossing en de gordel van zijn waarheid, neem ik daarom het zwaard van zijn Heilige Geest op om de leugen en het onrecht die de aardse menselijke samenleving fundamenteel kenmerken, te bestrijden en aan te klagen.

Maar voordat we de verschillende aspecten van menselijk onrecht bespreken, laten we onze aandacht richten op het unieke model van volmaakte gerechtigheid dat God vertegenwoordigt en dat Hij belichaamde in Jezus Christus te midden van de zondige mensheid. Laten we terugkeren naar het begin van al zijn scheppingen van vrije verhoudingen. God geeft totale vrijheid aan alle schepselen die Hij zal scheppen. Waarom handelt Hij zo? Omdat Hij dorst naar liefde en de liefde wil voelen die vrijelijk door zijn schepselen wordt gegeven. Helaas zal dit wonderbaarlijke project een onvermijdelijk nadeel met zich meebrengen: in zijn vrijheid kan het schepsel God ook niet liefhebben en tegen Hem in opstand komen. God weet dit, maar Zijn verlangen naar liefde is sterker dan de problemen van opstandigheid. Hoe dan ook, uiteindelijk zal Hij alleen die schepselen eeuwig laten leven die zich daarvoor waardig hebben getoond. De vernietiging van opstandige levens kan echter aan Hem worden toegeschreven als een onrechtvaardige handeling, aangezien Hijzelf Zijn schepselen de vrijheid heeft gegeven om tegen Hem in opstand te komen. Ze systematisch vernietigen zou mogelijk zijn, maar dan zou hij als een tiran optreden, net zoals de mensheid ze later in grote aantallen zou voortbrengen. En hier ligt de kern van het probleem dat God moet oplossen en ongedaan maken. Dit probleem ligt in zijn karakter en natuur, volmaakt rechtvaardig en liefdevol, omdat hij zo volmaakt beide is dat het voor hem onmogelijk is een daad te begaan die hij zelf als onrechtvaardig zou kunnen beoordelen. Sterker nog, om het nog duidelijker te maken, laten we zeggen dat God niets van zijn schepselen kan eisen wat hij niet van zichzelf eist. Daarom zal hij van plan zijn de norm van het menselijk leven binnen te treden, om te bewijzen dat hij van zijn uitverkorenen alleen eist waartoe hij zelf in staat is gebleken, onder dezelfde omstandigheden van het menselijk leven. En voor de grote Schepper-God is dit een permanente, eeuwige regel en wet, net als zijn bestaan. Door de hele Bijbel heen herinnert God aan zijn eis van rechtvaardigheid, maar deze norm is zo volmaakt en hoog dat mensen hem niet kunnen definiëren zoals hij is. Het is niet voor niets dat God in zijn zaligsprekingen, in Jezus Christus, zei: "**Zalig zijn zij die honger en dorsten naar gerechtigheid, want zij zullen verzadigd worden .**" **De regimes die op aarde gevormd zijn, hoe verschillend en tegengesteld ze ook mogen zijn, zijn niet in staat deze volmaakte "honger en dorst naar gerechtigheid" te stillen .** Wie kan deze "**honger en dorst**" naar ware "**gerechtigheid**" ervaren? De uitverkorenen, de geliefden, zij die hun Schepper de liefde brengen die Hij kwam winnen en verdienen door het offer van zijn leven, gekneusd en gekruisigd om voor hun zonden te boeten. En ook hier, in deze demonstratie van totale zelfverloochening, anticipeert God op zijn schepsel en getuigt van de kracht en macht van zijn liefde voor haar, zodat

Hij op Zijn beurt het recht heeft wederkerigheid van haar te eisen. In zijn leer plaatst Jezus zichzelf altijd voorop, omdat Hij eist dat zijn uitverkorenen zich in staat tonen te handelen zoals Hij voor hen deed. De grote sortering die God in naam van Jezus Christus uitvoert, kan alleen wezens selecteren die zijn rechtvaardigheidsgevoel liefhebben en volledig delen. En ik herhaal, zijn rechtvaardigheidsgevoel is zo totaal dat hij zich niet kan permitteren onrechtvaardig te handelen. Het is door dit verschil dat hij zich onderscheidt van zijn opstandige hemelse en aardse schepselen, door zijn volmaakte natuur te belichamen in de mens Jezus, in wie hij al zijn morele schoonheid openbaart. God is zo volmaakt liefde en rechtvaardigheid dat zijn bestuur alleen kan worden gebouwd op het idee van delen en volmaakt delen. Het is daarom een ware demonstratie van het eeuwige hemelse ideaal dat Jezus kwam demonstreren door zichzelf tot dienaar van zijn dienaren te maken. En ook hier, in deze concrete en zichtbare handeling, onderscheidde hij zich van de valse dienaren die beweerden hem te dienen en te volgen. De hele les die Jezus zijn uitverkorenen wilde meegeven, zodat ze de levensstandaard die Hij hun voor ogen heeft, zouden kennen en begrijpen, is vervat in zijn woorden uit Johannes 13:13-17: " *Jullie noemen Mij Meester en Heer, en jullie zeggen terecht, want dat ben Ik. Als Ik dan, jullie Heer en Meester, jullie voeten gewassen heb, behoren jullie ook elkaars voeten te wassen; want Ik heb jullie een voorbeeld gegeven, opdat jullie zouden doen wat Ik jullie gedaan heb* . Voorwaar, voorwaar, Ik zeg jullie: een dienaar is niet meer dan zijn heer, en een apostel niet meer dan degene die hem gezonden heeft. Als jullie deze dingen weten, zullen jullie gelukkig zijn als jullie ze doen. "

En het onderwerp van mijn studie wordt volledig bevestigd door deze zin van Jezus: " *Want Ik heb jullie een voorbeeld gegeven, opdat jullie zouden doen wat Ik jullie gedaan heb* . " Het voorbeeld dat Jezus geeft aan allen die zijn woorden zullen lezen, is een voorbeeld van volmaakte nederigheid, dat de mens nog steeds moeilijk kan vatten omdat zijn niveau zo hoog is. Dit is moeilijk te begrijpen voor een mens, maar hoe machtig en glorieus Hij ook is, God heeft geen greintje trots op Hem. Hij is er trots op wie Hij is, omdat deze trots legitiem, rechtvaardig en verdiend is, maar deze trots reikt niet tot het niveau van arrogantie. In Jezus toonde God dat Hij niet de behoefte voelt om zich boven anderen te verheffen, omdat Zijn plezier ligt in delen en ware gelijkheid. De ervaring van de voetwassing is een perfect voorbeeld van de vernedering waartoe Hij Zich in staat toonde. En wie zich in staat toont om te handelen zoals Hij zonder de minste ongemakkelijkheid of tegenzin te voelen, wordt geacht te bewijzen dat Hij de mate van nederigheid deelt die God vereist voor de uitverkorene die Zijn eeuwigheid moet delen. Hij zal in het eeuwige hemelse koninkrijk in Jezus en zijn andere uitverkorenen de ideale metgezel vinden die een eeuwig collectief leven zal toestaan zonder wolken, zonder haperingen, zonder discussie. De les van deze voetwassing is, zoals Jezus aangeeft, slechts een voorbeeld; wat betekent dat deze nederigheid niet beperkt mag blijven tot deze religieuze ceremonie, maar dat ze een criterium moet vormen voor het permanente en constante karakter van het hele leven van de uitverkorene. Gods eis van deze volmaakte nederigheid vergemakkelijkt zijn selectie, want zeldzaam, uiterst zeldzaam, zijn de hemelse en aardse wezens die deze afwezigheid van trots en dit hoge niveau van nederigheid

manifesteren. En het is een geluk dat God zich niet laat misleiden door de valse schijn van menselijk gedrag in religieuze riten. Want deze riten dienen als maskers waarachter de meest volmaakte hypocrisie heerst. Maar gelukkig laat God zich door niemand misleiden, en zijn oordeel, gebaseerd op kennis van het menselijk denken, garandeert een volkomen rechtvaardige en succesvolle selectie.

Om samen te vatten wat zojuist is gezegd, laten we vasthouden aan het idee dat God, in tegenstelling tot zijn schepsel, dat onrechtvaardig kan zijn, dat niet kan, omdat hij van nature volmaakt rechtvaardig en liefdevol is. Zou hij rechtvaardig kunnen zijn zonder liefde te zijn? Nee. Zou hij liefde kunnen zijn zonder rechtvaardig te zijn? Niet meer. Zo kan men zeggen dat zijn liefde rechtvaardigheid is en zijn rechtvaardigheid zijn liefde. Maar liefde vergelijken met rechtvaardigheid geeft deze liefde een heel andere maatstaf dan die welke de mens eraan geeft. Voor mensen wordt liefde gevoeld als een gevoel. Zou dat voor God anders zijn? Ik denk het niet, want gevoel is een goddelijke schepping die God zelf kan ervaren, aangezien hij dit aangename gevoel zoekt voor zichzelf en zijn "geliefde" aan wie hij het leven geeft. Het gevoel is daarom legitiem, maar volgens God heeft het deze legitimiteit alleen in overeenstemming met volmaakte rechtvaardigheid. En hier ontstaat het probleem van de mensheid en de engelen die van God zijn afgesneden, van elkaar gescheiden door de zonde, door de opstandige, elkaar bestrijdende en minachtende houding.

In onze menselijkheid praten we veel over liefde, we zingen erover, we filmen het en we verheerlijken het, in vers of proza. Maar in naam van de liefde doden we ook, vernietigen we levens. En God zelf zal uiteindelijk de opstandige hemelse en aardse levens uitleveren aan de "*tweede dood*", uit liefde voor zijn uitverkorenen. Hoe zou hij hun een eeuwig leven van geluk kunnen bieden zonder deze totale en definitieve uitroeiing van het kwaad? Dit geluk zou onmogelijk zijn, maar Gods plan zal vervuld worden. Hij zal zijn uitverkorenen het beloofde geluk schenken ten koste van de vernietiging van elke opstandige, ondankbare en kwade geest.

Op aarde sublimeren mensen de Griekse "eros"-liefde, deze vleselijke liefde die mannen en vrouwen tot paring brengt. In theorie zou een gevoel van gedeelde liefde de oorzaak moeten zijn van deze paringen, maar meestal is het gevoel slechts een voorbijgaande passie, ingegeven door demonen, die misbruik maken van hun onzichtbaarheid en het ongeloof van hun menselijke slachtoffers om hen de sensaties te laten ervaren die ze bij hen oproepen. Meestal onbewust van het bestaan van deze demonen, zijn de gevormde koppels volledig afhankelijk van de wil van deze demonen, die hen in staat stellen om min of meer lang in een gedeelde passie te leven, om vervolgens een diepe afkeer voor elkaar in hen op te wekken. Als gevolg hiervan neemt het aantal echtscheidingen toe en nemen de bedrogen en bedrogen mensen afstand van de verbintenis van het huwelijk. We kunnen nu al begrijpen dat dit model van leven als koppel niet voldoet aan de norm van het ideale model dat God het wilde geven. En terecht, want het model betreft alleen de liefde die Christus deelt met zijn Kerk, zijn vergadering van de uitverkorenen, verlost door zijn bloed. Het model van het aardse mensenaar was bij voorbaat gedoemd te mislukken, vanwege de karaktergebreken van de een of de ander, of zelfs van de twee mensen die samen een koppel vormden. Zo was het

model "Adam en Eva" gedoemd te mislukken, terwijl het model van de nieuwe Adam, "Christus en zijn Uitverkorene", voor eeuwig gesublimeerd zou worden.

Een goede reden waarom menselijke koppels falen, is hun gebrek aan rechtvaardigheidsgevoel. Een waarlijk geroepen persoon, voorbestemd voor goddelijke verkiezing, kan het zich niet veroorloven zijn vrouw te bedriegen, en omgekeerd kan de typische vrouw van de uitverkorene haar man niet bedriegen. Voor een uitverkorene is bedrog een duivelse daad die door hem en door God volledig wordt veroordeeld. Maar voor normale mensen is bedrog legitiem, omdat zij slechts de keuzes volgen die in hun ziel worden gevoeld. Hetzelfde geldt voor seksueel afwijkend gedrag, dat aan de basis ligt van de LGBT-revoluties en andere mentale en morele perversies. Alles wat mensen voelen of ervaren, wordt gelegitimeerd door de wetenschappelijke redenering van mannen en vrouwen die in deze kwestie de boventoon voert. De Bijbel veroordeelt deze dingen duidelijk, maar desondanks wordt hij zelf genegeerd of veracht, zelfs door degenen die hem lezen. Dus, net als schapen die elkaar volgen, accepteren en legitimeren de mensenmassa's, even aarzelend, uiteindelijk wat onaanvaardbaar, verfoeilijk, schandalig en afschuwelijk is voor God en zijn uitverkorenen.

Door de zuivere goddelijke liefde te vertrappen, verheerlijkt de mensheid de humanistische liefde. En nu al moet ik de goddeloze aard van deze humanistische term, die de geesten van de mensheid vandaag de dag domineert, aan de kaak stellen. Wat is humanisme? Het is het tegenovergestelde, het absolute tegendeel van deïsme, dat de Schepper God erkent als Koning van de door Hem geschapen universums, een denkprincipe dat ik onderschrijf en waarvoor ik spiritueel werk. Het tegendeel ervan is daarom humanisme, dat de mens tot doel en middel maakt die het bestaan van het leven rechtvaardigen. In deze visie op de dingen heeft God geen plaats. Hij wordt volledig genegeerd. En deze situatie stelt ons in staat beter te begrijpen waarom God ervoor koos onzichtbaar te blijven. Omdat hij zichtbaar was, zou de mensheid gedwongen zijn geweest God te gehoorzamen, niet uit liefde, maar omdat ze niet anders kon handelen. Dus, dankzij deze onzichtbaarheid, begunstigt God de libertaire vrijheid die de mensheid ertoe brengt steeds verder te gaan in haar excessen en gruweldaden. Deze onzichtbaarheid was daarom noodzakelijk om zijn indeling van geschapen zielen te rechtvaardigen. In Openbaring 20:12-13 herinnert God zich deze angstaanjagende fase van zijn project, die van het laatste oordeel: "*En ik zag de doden, klein en groot, voor de troon staan. En de boeken werden geopend. En nog een ander boek werd geopend, namelijk het boek des levens. En de doden werden geoordeeld naar hun werken* , naar hetgeen in de boeken geschreven stond. De zee gaf de doden die in haar waren, en de dood en het dodenrijk gaven de doden die in hen waren, **en ieder werd geoordeeld naar zijn werken** . " Deze "**werken** " zullen concreet en openbaar gemanifesteerd zijn, vanwege zijn keuze om onzichtbaar te blijven, en het is volgens hun maatstaf dat God, bij zijn sortering, de auteurs waardig oordeelde voor de "**tweede dood** " van dit laatste oordeel. Het is alleen deze onzichtbaarheid die de excessen van de vrijheid heeft bevorderd en we kunnen zo begrijpen hoezeer deze keuze de wijsheid van God onthult, die zijn hemelse en aardse vijanden zo in verwarring kan brengen, hen kan veroordelen en uiteindelijk kan vernietigen in alle volmaakte gerechtigheid, erkend en

goedgekeurd door al zijn trouwe engelen en zijn uitverkorenen die gelijkelijk zijn verlost vanwege hun trouw. Want het is goed om de lichtzinnige en overspelige wereld eraan te herinneren dat God volmaakte trouw bijzonder zegent en ontrouw veroordeelt, zoals aangegeven in dit vers uit Maleachi 2:14: " *En u zegt: Waarom?... Omdat JaHWH getuige is geweest tussen u en de vrouw van uw jeugd, **aan wie u trouweloos hebt gehandeld** , hoewel zij uw metgezel en de vrouw van uw verbond is .*"

In zijn valse liefde stelt het humanisme de waarde van het menselijk leven boven alles. Maar ik wil erop wijzen dat dit humanisme is ontstaan en zijn huidige vorm heeft bereikt na 78 jaar vrede op West-Europees grondgebied, dat wil zeggen sinds de deling van Jalta in 1945, die plaatsvond op de Krim, het belangrijkste doel van de Oekraïners en de Russen die erom vechten; en dit ten koste van zeer vele doden aan beide kanten. We kunnen dus de langzame ontwikkeling van deze oorlog begrijpen, die op lange termijn bedoeld is om West-Europese landen en andere machtige heidense naties op aarde te vernietigen. Het is het humanistische denken dat, in de veronderstelling dat het een onomkeerbare ontwikkeling heeft bereikt, onze westerse leiders ertoe heeft gebracht om achter de VS in te grijpen en de strijders van Oekraïne te bewapenen. Ze zijn zich er niet van bewust dat ze daarmee hun lot hebben bezegeld en de woede van het Russische kamp en zijn islamitische bondgenoten zullen moeten ondergaan.

In een verdiende blindheid werden in Frankrijk schadelijke en schadelijke beslissingen genomen om humanitaire redenen, zoals de oorlog tegen leider Khadaffi, die Libië domineerde. Frankrijk vocht tegen hem om de levens te beschermen van de bevolking van Oost-Libië, die grotendeels al gewonnen was door de islamistische zaak van de Daesh-groep. De Libische leider wilde hen vernietigen en uitroeien, de Fransen verhinderden hem te handelen en bevonden zich vervolgens in een strijd tegen deze islamistische beweging in Mali. Iedereen kan wijzen op de belachelijkheid van de situatie voor Frankrijk en zijn politieke leiders, die daarmee hun gebrek aan inzicht en bestuurlijke coherentie hebben aangetoond. Maar de goddelijke vloek van het land, Frankrijk en zijn NAVO-bondgenoten, is zo zichtbaar of aantoonbaar gemaakt. Frankrijk, dat God al sinds zijn eerste koning Clovis I als doelwit voor zijn oorlog heeft gekozen ' zal de beker met de wijn van zijn toorn die Hij voor het land heeft klaargezet, tot de bodem moeten leegdrinken. Zijn vijanden, die met de dag in aantal toenemen, zullen het land domineren totdat ze het en zijn Europese partners hebben vernietigd.

Humanisme beschermt het menselijk leven dat het schaadt. Want de waarde die aan het menselijk leven wordt toegekend, is zo hoog dat het de doodstraf verbiedt die door God is goedgekeurd en aanbevolen. Hij zei in Deuteronomium 24:7: " *Als iemand betrapt wordt op het stelen van een van zijn broeders, een van de kinderen van Israël, of op het maken van hem tot slaaf of op het verkopen van hem, **dan zal die dief ter dood gebracht worden. Zo zult u het kwaad uit uw midden wegdoen** .* " En wees ervan verzekerd dat God in 2023 nog steeds dezelfde doodstraf voor deze daad beveelt, omdat Hij " **niet verandert** ", zoals Hij bevestigt in Mal. 3:6: "Want *Ik ben JaHWeH, **Ik verander niet** ; en u, kinderen van Jakob, wordt niet verteerd .*" Het gevolg van het beschermen van

leven, moordenaars en dieven is de overvloed aan kwaad die zich zo snel vermenigvuldigt dat gevangenen vol raken en de recidivisten die er eigenlijk zouden moeten zijn, niet meer kunnen huisvesten. De menselijke samenleving wordt geleidelijk overwoekerd door een kanker die haar langzaam, progressief maar zeker verslindt. En deze betwisting van de gerechtelijke doodstraf is te danken aan deze humanistische gedachte die het nemen van het leven van een mens, zelfs van de ergste moordenaar, verbiedt.

In zijn wijsheid heeft God de doodstraf ingesteld, niet vanwege enige slechtheid, maar uit noodzaak; dit in dezelfde logica die een chirurg ertoe aanzet een door gangreen aangetaste ledemaat af te snijden. De sleutel tot deze noodzaak ligt in het doel dat wordt nagestreefd en nagestreefd in deze goddelijke uitdrukking: " **Zo zult Gij het kwaad uit uw midden verwijderen** . " Want meer nog dan het goede, wat veel te zeldzaam is, ontwikkelt en evolueert het kwaad, totdat het de menselijke samenleving volledig domineert. Maar afhankelijk van de gemaakte keuzes kan de mensheid niet ontsnappen aan haar uiteindelijke bestemming die God aan de uitverkorenen van zijn leger voorlegt als bewijs dat zijn oordeel tegen dit model volkomen gerechtvaardigd was. Het is om zijn leger, erfgenamen van het eeuwige leven, dit bewijs te leveren dat God de aarde en haar bewoners heeft geschapen. Alles gebeurt dus volgens zijn plan; de " *geliefde* " uitverkorenen en de goddeloze gevallen rebellen dragen de vruchten van hun verschillende natuur.

De grote Schepper-God vertoont een volmaakt karakter dat noch zwakte noch overmatige kracht omvat. Omdat hij zich niet door zijn gevoelens laat beïnvloeden, kent hij alleen het principe van de noodzaak. Het is in dit opzicht dat het humanisme verder gaat dan goddelijke handelingen wanneer het het principe verwerpt en verwerpt om de schuldige mens die het verdient ter dood te veroordelen. De goddeloze ziet zijn straf omgezet in een gevangenisstraf waaruit hij vóór het einde van de toegewezen tijd zal worden vrijgelaten vanwege goed gedrag. Wetende dat de boosdoener tot actie wordt gedreven door demonische geesten, zullen deze demonen de mogelijkheid verliezen om te profiteren van de boosdoener die uit de samenleving wordt gesloten en daardoor wordt verhinderd deze kwaad te doen. Gedurende zijn detentie zullen ze zich daarom voor een ander slachtoffer bekommeren en hun schadelijke daden met de eerste boosdoener hervatten zodra deze uit de gevangenis is vrijgelaten. De intensivering van het kwaad is daarom het directe gevolg van menselijk ongeloof, dat niet in staat is weerstand te bieden aan de demonen wier bestaan het negeert of weigert te geloven. Ouderen sterven en verdwijnen, maar zondige kinderen worden geboren om hen te vervangen. Geboren in het Westen, in een perverse en tot het kwaad bekeerde maatschappij, zullen kinderen het slechter doen dan hun ouders en grootouders, tot het punt dat hun religieuze bekering tot goddelijke normen onmogelijk wordt. Voor God zal dan de tijd komen om een einde te maken aan het aanbod van zijn genade.

Na de collectieve dood door de zondvloed vormt de dood van de Kanaänieten een voorbeeld van een massale genocide, uitgevoerd uit noodzaak om het Hebreeuwse volk dat zich in Kanaän vestigde te beschermen en er hun nationale grondgebied van te maken. En in deze genocide vervulde God de laatste

vloek die Kanaän trof: de zoon van Cham, de zoon van Noach, die zijn vader bespote, die, dronken van het alcoholische druivensap van zijn oogst, naakt midden in zijn tent verscheen. God maakte gebruik van deze fout van Cham om over Kanaän de vernietiging van zijn nakomelingen te profeteren, noodzakelijk om hun land aan zijn volk Israël te geven. Meer dan enig ander levend mens kent en waardeert God het leven van zijn schepselen, maar op zijn niveau is alleen het eeuwige leven belangrijk. En de schepselen die zijn levensstandaard niet delen, verliezen in zijn ogen elke waarde. Voor het behoud van zijn Israël moesten de afgodische Kanaänieten onherroepelijk verdwijnen. In zijn schepping is God als de " **leeuw** ", die alleen doodt om zichzelf te voeden. Daarentegen, net als de duivel en de rebel, doodt de " **tijger** " voor het plezier van het doden, naast zijn behoefte aan voedsel. En de " **kat** " in onze huizen doet hetzelfde met de gevangen muis.

Net als de afgoderij van de Kanaänieten leidt het concept van humanistische liefde ertoe dat hele gezinnen de liefde voor hun familieleden verheffen boven de liefde die ze aan God verschuldigd zijn. In deze menselijke massa negeren christelijke gezinnen, of zij die beweren dat te zijn, de bevelen en waarschuwingen die Jezus Christus richtte tot de kandidaten voor de hemelse eeuwigheid. Toch verklaarde Jezus in Matteüs 10:37-38: " **Wie vader of moeder meer liefheeft dan mij, is mij niet waardig, en wie zoon of dochter meer liefheeft dan mij, is mij niet waardig** . *Wie zijn kruis niet opneemt en mij volgt, is mij niet waardig* ." Hier zijn nog twee verzen die de menselijke scheiding door God vergemakkelijken. Maar men zou kunnen vragen: is het niet normaal dat een vader of moeder van zijn kinderen houdt? Zeker! Deze reactie is normaal, maar het is niet deze normaliteit die Jezus in dit vers bekritiseert. Wat hij bekritiseert, is een omkering van de waarden van de liefde die men aan kinderen verschuldigd is en die welke men aan God verschuldigd is. Want de heiden houdt van zijn kinderen zoveel als de uitverkorene kan. Maar de waarlijk uitverkorene, die God als zijn " **geliefde** " beschouwt, heeft begrepen dat God in deze liefdesstrijd voorrang heeft. En dit komt doordat alles wat leeft zijn bestaan aan Hem te danken heeft, en dat de visie op al het leven diens voorrang legitimeert. Wie zijn kind meer liefheeft dan God, geeft God niet langer de voorrang die hij verdient, en zijn gedrag is gelijk aan dat van de ongelovige heiden. Door het aardse leven te scheppen, zette God een proces van levensschepping in gang dat Hij baseerde op de seksuele vereniging van menselijke wezens. Maar het kind dat geboren wordt, komt voor God op de eerste plaats, omdat het de kans en de mogelijkheid krijgt om een van zijn uitverkorenen te worden, metgezellen van zijn eeuwigheid. Het leven behoort in de eerste plaats aan God toe, en wij danken, uitsluitend aan zijn liefde, zijn vriendelijkheid en zijn geduld, het vrije leven dat Hij naast, maar buiten Hem, heeft laten ontwikkelen. En omdat Hij de menselijke keuze om zonder Hem te leven respecteert, heeft de mensheid tot op de dag van vandaag overleefd. Iedereen die dit standpunt niet deelt, kent God niet, kent zijn plan niet, kent zijn programma niet en weet nog minder van zijn verborgen, geheime gedachten.

De mens die meer van zijn kind houdt dan God, weet niet wat liefde betekent. Wanneer God liefheeft, biedt hij het beste, terwijl wanneer het schepsel

op een humanistische manier liefheeft, het slechtste biedt. Want om het minimum aan respect en genegenheid te behouden dat het kind hen kan geven en teruggeven, zijn humanistische ouders bereid de grillen van hun kinderen, die geleidelijk hun dominante meesters worden, te negeren. In Daniël 11:39 hekelt God het principe waarmee het Romeinse pauselijke regime erin zou slagen zich te laten eren door de menselijke massa en de Europese vorsten: " *Hij zal met een vreemde god optreden tegen de versterkte plaatsen; en hij zal degenen die hem erkennen met eer vervullen; hij zal hen over velen laten heersen; hij zal hun landerijen als beloning toekennen .*" In dit voorbeeld zien we de aanpak van humanistische ouders die bereid zijn alles te doen om de aandacht van hun kinderen te trekken, omdat ook zij hun toevlucht nemen tot geschenken, om zo niet respect, dan toch een vluchtige blik van herkenning te winnen, gevolgd door getuigenissen van ondankbaarheid die al hun pogingen tevergeefs zullen maken. En de oorzaak van deze mislukking, en van het lijden dat deze ongelukkige ouders wordt aangedaan, ligt in hun levensvisie. Door dit te analyseren vanuit het perspectief van goddelijk recht, zouden ze misschien niet de liefde en gehoorzaamheid van hun kinderen hebben gekregen die hun toekomst, maar zouden ze zichzelf een pijnlijke valse hoop met betrekking tot hen hebben bespaard, en zouden ze onverantwoordelijk worden gehouden door God voor het verlies van de ziel van hun opstandige kinderen. Maar door het tegenovergestelde te doen, zullen ze de schuld dragen van hun minachting voor God en van het verlies van de ziel van het opstandige kind dat ze niet wisten hoe, noch wilden, te dwingen tot gehoorzaamheid aan hun wil en die van de levende God. Deze ouderlijke reacties zijn direct te wijten aan de invloed van het humanistische denken dat in Frankrijk lijfstraffen durfde te verbieden, in de wens wijzer en liefdevoller te zijn dan God, die koning Salomo inspireerde tot deze wijze verordening, geciteerd in Spreuken 23:13-14: " ***Weiger de tucht niet aan het kind; als je het met de stok slaat, zal het niet sterven. Door hem met de roede te slaan, redt u zijn ziel van het graf .***" En wat is het doel van deze goddelijke instructie? Hem leren gehoorzamen, voor zover mogelijk , om gehoorzaam te worden aan God zelf, die " *zijn ziel* " zal redden van de " *tweede dood* ". Kent de mens het leven beter dan zijn Schepper die dit bijzonder verlichte en ervaren advies geeft? Nee, natuurlijk niet, maar het is noodzakelijk dat hij, vervloekt door God, zelf de oorzaken construeert van zijn langzame, maar zekere evolutie die hem naar zijn ondergang leidt. Ik herinner u eraan dat "wee" heerst wanneer "het uur" van de overheersing van het "kwaad" is aangebroken. Om dit uiteindelijke resultaat te bereiken, moest het opstandige kind dus niet langer "getraind" worden om steeds opstandiger te worden en kwaad te doen tot zijn ondergang. En de huidige situatie bevestigt alleen maar deze woorden, geprofeteerd door de " ***getrouwe getuige*** " genaamd Paulus, in zijn brief aan zijn jonge metgezel Timotheüs, namelijk in 2 Timoteüs 3:1 tot 7: " ***Weet dit ook, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen aanbreken . Want de mensen zullen liefhebbers van zichzelf zijn, liefhebbers van geld, pochers, trots, lasteraars, ongehoorzaam aan hun ouders , ondankbaar, onheilig, liefdeloos, onverzoenlijk, kwaadsprekers, onmatig, wreed, verachters van het goede, verraders, roekeloos, opgeblazen, meer liefhebbers van genot dan liefhebbers van God, die een schijn van***

godsvrucht hebben, maar de kracht ervan verloochenen. **Keer u af van zulke mensen** . Want onder hen zijn er die de huizen binnensluipen en dwaze vrouwen gevangen nemen, beladen met zonden, meegevoerd door allerlei begeerten, altijd lerend en nooit in staat om tot kennis van de waarheid te komen. » Als ik deze dingen niet in mijn Bijbel had gelezen, zou ik kunnen geloven dat ze in onze tijd waren geschreven, maar nee, het was Paulus die deze dingen aankondigde door de Geest van God, bijna 2000 jaar voor onze huidige tijd. Waren deze vreselijke vruchten al zichtbaar in zijn tijd? Het is mogelijk, maar in mindere mate dan in onze eindtijd. Ik herinner me dat Paulus en de andere apostelen, zonder te verwijzen naar de tijd, dachten dat het einde van de wereld zeer nabij was en dat Johannes getuige zou zijn van de wederkomst van Christus, gebaseerd op de woorden van Jezus die, volgens Mat. 6:28, had gezegd: " **Voorwaar, Ik zeg u, er zijn sommigen van hen die hier staan, die de dood niet zullen smaken voordat zij de Mensenzoon in zijn koninkrijk hebben zien komen** ." Sterker nog, alleen Johannes zag de glorieuze dag van Christus' wederkomst in het visioen van de Apocalyps dat God hem in naam van Jezus Christus gaf. Maar zes dagen na deze uitspraak gaf Jezus betekenis aan zijn woorden door " **veranderd** " te worden op de berg, in aanwezigheid van drie apostelen: " **Petrus, Jakobus en zijn broer Johannes** ", volgens Mat. 17:1 tot 3: " **Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en diens broer Johannes met zich mee en leidde hen een hoge berg op, waar zij alleen waren. Hij veranderde voor hun ogen van gedaante ; zijn gezicht straalde als de zon en zijn kleren werden wit als het licht. En zie, Mozes en Elia verschenen aan hen, die met Hem spraken.** " Vergelijk deze **vetgedrukte** uitdrukking met betrekking tot " **Zijn aangezicht** ", met dat van Openbaring 1:16: " **Hij had zeven sterren in zijn rechterhand. En uit zijn mond kwam een scherp, tweesnijdend zwaard; en zijn aangezicht was als de zon die in haar kracht schijnt** ." De onverlichte Bijbellezer begrijpt de vreselijke dreiging die uitgaat van deze vergelijking van Christus' " **aangezicht** " met " **de zon die in haar kracht schijnt** ". Bij zijn wederkomst richt Jezus zich op de onwetende aanbidders van de heidense "dag van de zon", de pauselijke "zondag", die door de duivel wordt gebruikt om God te vertoornen. Hij is erin geslaagd Hem te vertoornen, en zijn uiteindelijke toorn zal verwoestend zijn.

Het humanisme erkent en vertrouwt alleen op de mens, wiens uitverkorenen de kwetsbaarheid, instabiliteit en zwakte kennen. In tegenstelling tot de Schepper-God die alles beheerst, heeft de mens niets in de hand, maar lijdt hij alleen onder de gevolgen van zijn verkeerde beslissingen, daden of reacties. Geconfronteerd met het bewijs van opwarming van de aarde als gevolg van een intensivering van de zonneactiviteit, die alleen God kan hebben veroorzaakt, kan het humanisme de verantwoordelijkheid voor de waargenomen warmte alleen toeschrijven aan menselijke activiteit. Dit leidt tot paniecreacties van milieuorganisaties die regeringen onder druk zetten om veranderingen door te voeren die gericht zijn op het verminderen van de uitstoot van koolstofdioxide door voertuigen die op aardolie rijden. Onder deze druk lijkt de elektrische auto de oplossing, behalve dat de constructie ervan meer schadelijke gassen produceert dan auto's met verbrandingsmotoren, benzine of diesel. Paniek is gerechtvaardigd,

maar zou niet gebaseerd moeten zijn op de opwarming van de aarde, maar op de toorn van God die over de bewoners van de aarde komt.

Frankrijk, mijn geboorteland waar ik ben blijven wonen, heeft bij vele gelegenheden blijk gegeven van een gebrek aan rechtvaardigheidsgevoel. Maar het is vandaag, in 2023, dat ik deze meest flagrante inconsistenties aanwijs. Dit land, officieel monarchistisch tot 1792, en vervolgens kortstondig onder Lodewijk XVIII en Karel X, werd een republiek na de Nationale Revolutie die in 1789 begon. Van republiek tot republiek lijkt de vijfde vorm, als een druppel water op een druppel alcohol, op het vroege monarchistische regime; als we eerlijk moeten oordelen naar de volledige bevoegdheden die aan zijn nationale "president" zijn gegeven. Dit land heeft dus in zijn geschiedenis een brute en bloedige omverwerping van de koninklijke macht gekend, die tot 1792 gelegitimeerd was. Daarom vind ik het oordeel dat zijn huidige leider velt over de verschillende machtswisselingen die we sinds 2013 hebben meegemaakt, werkelijk paradoxaal en volkomen oneerlijk. In dit jaar 2013 werd in Kiev een burgerlijke staatsgreep gepleegd, waarbij de rechtmatig gekozen Russische president werd omvergeworpen: Frankrijk keurde dit goed. In 2023 werd in Niger een militaire en burgerlijke staatsgreep ingezet om de rechtmatig gekozen president omver te werpen: Frankrijk keurde de nieuwe heersers van het land af en weigerde ze te erkennen. Het ergste gebeurde op 28 augustus 2023, toen de jonge Franse president in een toespraak tot de ambassadeurs van het land uitlegde dat zijn beleid een toonbeeld van consistentie is... Mijn armen vielen neer. Bewusteloosheid of waanzin? Hoe dan ook, dit gedrag is het gevolg van een vreselijke en langdurige goddelijke vloek. En nu, als schapen in een rij achter hun president, zullen de Fransen eerst boeten voor hun minachting voor de Schepper en zijn waarheid, en vervolgens voor hun lafheid, hun desinteresse in hun vaderland en hun blinde steun aan humanistische ideologie. Ik zie in hen de geest van Babel, gemanifesteerd door hun globalistische hoop op het samenbrengen en delen van volkeren van over de hele wereld. Logischerwijs immigreren vertegenwoordigers van al deze volkeren ook naar hun landen, waardoor de sociale uitgaven voor hun verzorging door de natie toenemen. Als gevolg hiervan kondigt het staatshoofd, nu het aandeel van de nationale koek slinkt, het einde aan van de financiële steun aan autochtone Fransen en arme immigranten in het land. Maar dit is een verhaal dat heel slecht moet aflopen voor iedereen: voor degenen die hen verwelkomen en voor degenen die zij verwelkomen. Ik wil ook het natuurlijke cynisme van deze jongeman, zoon van rijke mensen met een achtergrond in de bankwereld, aan de kaak stellen. Zijn cynisme komt tot uiting in de manier waarop hij de financiële steun die hij aan de werkende armen geeft, presenteert. Hij toont niets dan minachting en benadrukt de hulp die hij biedt, zonder acht te slaan op de gelijkwaardigheid van zijn aanpak. Zijn beroep op de goodwill van ondernemers, zodat degenen die het aanbod accepteren een cheque van honderd euro aan hun arme werknemers geven, was een voorbeeld in zijn vorige presidentiële ambtsperiode, tijdens de demonstraties van deze arme mensen, gegroepeerd onder de vlag van de "gele hesjes" die gebruikt worden voor verkeersveiligheid. Om het volk te verleiden, schaft de jonge president de directe belastingen af en lijkt daar zeer trots op, in de hoop op erkenning. Maar

tegelijkertijd veroorzaken zijn initiatieven een stijging van de kosten van levensonderhoud die de besparingen overtreft die worden verkregen door de afschaffing van de directe belastingen, wat op zichzelf zeer zichtbaar is en ongunstig wordt ontvangen. De verleiding zit ook in zijn jeugd, zijn vermogen om lange toespraken te houden vol tegenstrijdigheden die niemand durft te benoemen. Maar de muis kan niet langer ontsnappen aan de blik van de verleidelijke slang; zijn lot is bezegeld, definitief bezegeld. Deze vergelijking met de slang opent de weg naar een zeer rijke les. Want het zicht is voor de mens enerzijds de voornaamste oorzaak van zijn ongeloof, en anderzijds is het de oorzaak van de erfzonde die Eva beging toen ze zich alleen bevond, zonder Adam, haar echtgenoot. We lezen in feite in Genesis 3:6: " **En de vrouw zag dat de boom goed was om van te eten en een lust voor het oog** , en dat hij begeerlijk was **om verstandig te maken** ; zij nam van zijn vrucht en at, en zij gaf ook aan haar man, die bij haar was, en hij at. " In dit vers benadrukt de Geest het zien van de eerste vrouw, Eva. Maar in vers 7, dat volgt, onthult Hij het gevolg van het eten van de verboden vrucht, wat de erfzonde vaststelt, die daarom de ongehoorzaamheid aan Gods bevelen is: " **De ogen van beiden werden geopend** , en zij wisten dat zij naakt waren; en zij naaiden vijgenbladeren aan elkaar en maakten voor zichzelf schorten. " Het is een subtiele zaak, maar in werkelijkheid resulteerde de begane zonde, in plaats van " **hun ogen te openen**", in " **het sluiten van hun ogen** ". **hun ogen** "gericht op de goddelijke werkelijkheid, spirituele sensualiteit, en ze werden, alleen, zintuiglijk vleselijk, en vonden hun fysieke naaktheid abnormaal. Evenzo werd hun intelligentie gesloten en gereduceerd en vanaf dat moment alleen nog onderworpen aan de tirannie van hun vijf zintuigen, gebaseerd op de werking van gegevens die naar de hersenen worden gestuurd door vijf receptor-organen, namelijk: de ogen voor het zicht, de oren voor het gehoor, de neus voor de reuk, de smaak voor het gehemelte en de tong, en de handen en vingers en het oppervlak van hun huid voor de tastzin. Vanaf dat moment werd het oog de doodsvijand van de mens, en Jezus wilde ons hieraan herinneren door zijn lessen te vermenigvuldigen. Hij zegt in Mat. 6:22-23: " **Het oog is de lamp van het lichaam . Als uw oog eenvoudig is** , zal heel uw lichaam verlicht zijn; **maar als uw oog slecht is** , zal heel uw lichaam duisternis zijn. Als dan het licht dat in u is, duisternis is, hoe groot is die duisternis! " Ook hier spreekt Jezus alleen maar over het " **oog** " om te leren dat het mensen kan misleiden. In een gezonde toestand beschouwt en bewondert het " **oog** " de werken van God en verlicht het daardoor het menselijk lichaam met goddelijk licht; in een slechte toestand ziet het alleen dingen die de natuur het biedt, en het menselijk lichaam is daardoor in diepe duisternis gedompeld. Jezus zegt tegen de ongelovige zieners dat ze blind zijn. Hij geeft deze term daarom " **blind**". » een spirituele betekenis die de slechte staat van hun « **oog** » aan de kaak stelt. Jezus doet alleen maar goed, hij verricht talloze wonderen, geneest zieken, wekt doden op en getuigt zo van zijn messiaanse missie zoals voorspeld in de Heilige Schrift en hij herinnert Johannes de Doper, de meest schuldige van alle ongelovigen, eraan, volgens zijn rechtvaardige oordeel. Hier is de volgorde van gebeurtenissen die in Mat. 11:2 tot 6 worden gepresenteerd: « *Johannes hoorde in de gevangenis over de werken van Christus, die door zijn discipelen naar hem toe was gestuurd met de vraag: **Bent u het die***

komen moet, of moeten we een ander verwachten? Jezus antwoordde hun: Ga en vertel Johannes wat u hoort en ziet : blinden worden ziende, lammen lopen, melaatsen worden gereinigd, doven horen, doden worden opgewekt en aan armen wordt het goede nieuws verkondigd . Zalig hij die zich aan mij niet zal ergeren ! » Johannes de Doper wordt zo gegeven als een voorbeeld van de man voor wie Jezus Christus « **een aanleiding tot struikelen** » was. En Jezus bevestigt dit door in vers 11 te zeggen: " Voorwaar, Ik zeg u: onder hen die uit vrouwen geboren zijn , **is er niemand opgestaan die groter is dan Johannes de Doper. Maar de minste in het koninkrijk der hemelen is groter dan hij .** " Nadat hij bij zijn doop van Jezus Gods getuigenis uit de hemel had ontvangen, onthult zijn vraag: " **Bent u degene die komen moet, of moeten we een ander verwachten?** " al zijn persoonlijke ongelooft. Merk op dat Jezus op deze vraag niet met ja of nee antwoordt, maar Johannes vrij laat beslissen wat hij wel of niet moet geloven. Hij herinnert hem simpelweg aan de vervulling van de profetieën in de Bijbel. Het " **oog** " van het geloof maakt het mogelijk goddelijke mysteries te begrijpen en dit verklaart deze boodschap uit Jesaja 44:18: " *Zij hebben geen verstand of begrip, want hun ogen zijn gesloten, zodat zij niet kunnen zien , en hun harten, zodat zij niet kunnen begrijpen.* " Jezus neemt deze boodschap over en geeft de redenen die God ertoe brengen op deze manier te handelen, door in Mattheüs 13:13 tot 17 te zeggen: " *Daarom spreek Ik tot hen in gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien , en horende niet horen of begrijpen . En voor hen wordt de profetie van Jesaja vervuld: Jullie zullen met jullie oren horen, maar jullie zullen niet begrijpen; jullie zullen met jullie ogen zien, maar jullie zullen niet zien . Want het hart van dit volk is hard geworden; zij hebben hun oren verhard en hun ogen gesloten, opdat zij niet zouden zien met hun ogen, en met hun oren horen, en met hun hart verstaan, en zich niet bekeren, en Ik hen zou genezen . Maar zalig zijn jullie ogen, omdat zij zien , en jullie oren, omdat zij horen . Voorwaar, Ik zeg jullie: velen Profeten en rechtvaardigen hebben ernaar verlangd te zien wat jullie zien en niet hebben gezien, en te horen wat jullie horen en niet hebben gehoord .* Vandaag gaat dit voorrecht ons aan, mij die dit " **manna** " van waarheid schrijft, en jullie die het lezen, goedkeuren en eten, het in jullie geest en hart ontvangen.

De inconsistenties van de Franse president zijn slechts het gevolg van een droom van internationale stabiliteit die hij voor zijn ogen **ziet** verdwijnen. En in de situatie die hem dag na dag wordt opgelegd, probeert hij nationale commerciële en politieke belangen te beschermen die geleidelijk slinken; de vrienden van gisteren worden de vijanden van vandaag en morgen. De Franse president en zijn westerse bondgenoten zijn het beeld van degenen die Jezus " **blind** " noemt. Want " **zij zien niet** " de werkelijke hinderlijke macht die het Russische kamp vertegenwoordigt, en vijandigheid jegens hen tonen is zichzelf veroordelen tot de dood, in een meedogenloze, monsterlijke en verwoestende oorlog, vanwege het uiteindelijke gebruik van kernwapens die zullen worden gebruikt om de massavernietiging te bewerkstelligen die door God is voorspeld in Daniël 11:44 en Openbaring 9:15.

Wat we al jaren meemaken, is een reproductie van de ervaring die Egypte meemaakte toen Jozef de Hebreër grootvizier van het land werd. Het door God

gegeven visioen van " **zeven vette koeien gevolgd door zeven magere koeien** " wordt in onze tijd hernieuwd, in het door God vervloekte Europese Frankrijk vanwege zijn regime van nationale zonde, dat door vele volkeren over de hele wereld, maar vooral in de westerse wereld, wordt nagevolgd. Tussen 1945 en 2022 heeft de Franse economie niet al te veel geleden onder de politieke veranderingen die in het land en in de wereld hebben plaatsgevonden. Maar sinds 2022 hebben de energiecrisis en de sancties tegen Rusland het proces van definitieve neergang en de afdaling in de hel naar totale ondergang in gang gezet, zodat het gemakkelijk is om de " **zeven jaar** " tussen het voorjaar van 2022 en het voorjaar van 2029 te identificeren als onze " **zeven magere jaren** ". Maar de twee ervaringen zijn niet identiek, want in tegenstelling tot het "Frankrijk-Egypte" van onze tijd, werd Jozefs "Egypte" gewaarschuwd en dus beschermd door de wijze initiatieven van de door God gezegende dienaar. Hij liet silo's bouwen en maakte gebruik van de tijd van de " **zeven vette jaren** " om het geoogste graan op te slaan. In 2022 sloeg de crisis plotseling toe, zonder dat iemand het vermoedde; zelfs ik, zijn geïnspireerde en verlichte dienaar, werd door de Geest niet gewaarschuwd voor de precieze vorm die de Derde Wereldoorlog aan het begin zou aannemen. De reden voor deze onwetendheid is dat het ongeluk deze keer de hele onvoorzichtige en perverse mensheid verraste en overrompelde, zonder dat ze zich kon beschermen. En het verrassingseffect was totaal en effectief, omdat de westerse mensheid speculeerde op een stralende en welvarende toekomst, denkend dat er geen grote oorlogen meer te vrezen zouden zijn. Militaire budgetten zijn tot een minimum beperkt om investeringen in wetenschappelijke, technische en technologische vooruitgang te bevorderen. In deze optimistische visie is geld de enige echte waarde in de hele samenleving geworden; voor de armen omdat ze niets zonder kunnen, en voor de rijken, omdat hun enige plezier is om steeds rijker te worden. Maar op 24 februari 2022, en na verloop van tijd, zorgden de sancties tegen Rusland en de stopzetting van de aankoop van Russisch gas ervoor dat het hele economische evenwicht in de westerse wereld plotseling werd verstoord, met alle gevolgen van dien voor de derdewereldlanden die ervan afhankelijk zijn, in Afrika en elders. Zo veroorzaakte dit politieke en economische onevenwicht de recente ommekeer van Niger ten opzichte van Frankrijk, na die van Mali en Burkina Faso. Voor onze ogen zien we de vorming van het vijandige, en al snel agressieve, kamp van het westerse kamp, in overeenstemming met de rollen van de " **koning van het zuiden en de koning van het noorden** " uit de profetie van Daniël 11:40-45.

Het Franse volk, en de andere volkeren op aarde, zullen de oorzaken van de tegenslagen die hen treffen niet kunnen begrijpen zonder ze te ontdekken in de verklaringen die ik presenteer, vanuit de kostbare en heilige goddelijke Bijbelse openbaringen. En gezien dit verschil in ervaring krijgen deze goddelijke woorden uit Mal. 3:18 hun volle betekenis: " **En u zult opnieuw het onderscheid zien tussen de rechtvaardige en de goddeloze, tussen wie God dient en wie Hem niet dient.** " En dit werd vervolgens bevestigd door Jezus Christus, die zich tot zijn uitverkorenen van alle tijden richt in Mat. 13:10 tot 14: " **De discipelen kwamen naar Hem toe en zeiden: Waarom spreekt U tot hen in gelijkenissen?** " Jezus antwoordde hun: **Omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk**

der hemelen te kennen, maar het is hun niet gegeven . Want wie heeft, zal gegeven worden en hij zal overvloed hebben; maar wie niet heeft, zelfs wat hij heeft, zal hem ontnomen worden. Daarom spreek Ik tot hen in gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien en horende niet horen en ook niet begrijpen .

De wet van Mozes

De wet van Mozes is niet zomaar een verzameling van Gods voorschriften, verordeningen en geboden. Het is ook, en in de eerste plaats, de openbaring van een constructie van menselijke levenservaringen die de religieuze bestemming van het door God bedachte project voorspelt, zoals dat moet worden volbracht gedurende de 6000 jaar die Hij voor dit doel heeft vastgesteld. En het hoofdonderwerp van deze profetie betreft natuurlijk de instelling van het nieuwe verbond, gebaseerd op de aardse bediening van de Messias Jezus, die na 4000 jaar zal komen om de zonden van zijn uitverkorenen te verzoenen, om hen toegang te bieden tot het eeuwige leven; dit alles in naam van zijn volmaakte persoonlijke gerechtigheid, die hij als zoenoffer heeft gebracht.

Net zoals God de zevende dag heiligt vanaf het allereerste begin van zijn schepping, vóór de instelling van het oude verbond, zo wordt Abraham, het menselijke voorbeeld van geloof, ons vóór dit oude verbond gepresenteerd. Dit maakt de sabbat en Abraham tot onderwerpen en voorbeelden die de hele mensheid aangaan, en daarmee ook christenen, wier heil berust op het nieuwe verbond, gegrondvest op Jezus Christus.

Na de zonde van ongehoorzaamheid die Eva en Adam begingen, doodde God een dier om de naaktheid van de twee zondaars te bedekken. Deze huid was logischerwijs die van een jonge ram, zoals God die in zijn tijd aan Abraham zou geven ter vervanging van zijn zoon Isaak, die hij op Gods bevel zou offeren. En na het symbool van de "*boom des levens* " die Jezus in de Hof van Eden vertegenwoordigde, profeteerde deze jonge ram, wiens dood noodzakelijk werd gemaakt, de dood van Jezus die noodzakelijk werd gemaakt om de zonden van zijn verlore uitverkorenen door de hele menselijke geschiedenis heen te verzoenen, van Adam tot de laatste geredde uitverkorenen vóór zijn uiteindelijke glorieuze wederkomst, verwacht in het voorjaar van 2030. In de eindtijd zal deze boodschap, gebaseerd op naaktheid, beeld van de zonde die de goddelijke gerechtigheid wegneemt, een zeer grote betekenis krijgen, aangezien het Zevendedagsadventisme, universeel en gezegend in Openbaring 3:7, sinds 1873, in het "*Filadelfia* "-tijdperk (broederliefde), "*naakt " wordt geoordeeld in 1991-1994, dat wil zeggen, in het " Laodicea " -tijdperk* (geoordeelde mensen), in Openbaring 3:17. Deze boodschap van "naaktheid" betreft daarom de eerste en laatste vorm van toerekening van zonde aan de vrouw, totdat zij door God gerechtvaardigd wordt. En deze boodschap over de zonde die aan het officiële Adventisme wordt toegerekend, is de laatste boodschap die God richt tot zijn

dienaren van het christelijke tijdperk, vóór zijn glorieuze wederkomst die plaatsvindt in het voorjaar van 2030.

De dood van Abel, die door zijn broer Kaïn werd gedood, voorspelt al de dood van Jezus, die door zijn Joodse broers werd gedood.

Noachs ervaring voorspelt de onvermijdelijke wijdverbreide afvalligheid die uiteindelijk alle bondgenootschappen kenmerkt die God officieel met de mens sluit. In Noachs tijd wordt de lijn van Seth, die de "**zonen van God**" is, verdorven door huwelijken met de "**dochters der mensen**", die de afstammelingen van Kaïn aanduiden. De bewoners van de toenmalige bewoonde aarde, die volledig in afvalligheid zijn vervallen, besluit God hen uit te roeien door het water van de zondvloed. De zondvloed die God op dat moment beval, voorspelt de uiteindelijke uitroeiing van de laatste bewoners van de aarde, die na de glorieuze wederkomst van Jezus Christus moet plaatsvinden. Merk nogmaals de gelijkenis in de handelingen op: net zoals de lijn van Seth een huwelijksverbintenis aangaat met die van Kaïn, in de laatste tijd van "**Laodicea**", zo sluit het Zevendedagsadventisme een verbond met de protestantse federatie die haar wekelijkse rust in acht neemt, de eerste dag die van Rome is geërfd en door God is vervloekt.

De ervaring van de watervloed voorspelt aldus de laatste fase van het christelijke tijdperk, waarin, net als Noach in zijn tijd, de uitverkorenen, de ware Adventisten, gered worden door te profiteren van het verbond dat op Jezus Christus gegrondvest is, terwijl de rest van de mensheid volledig geëlimineerd wordt. Hier eindigt dan ook het eerste deel van Gods profetische boodschappen.

Het tweede deel begint met Abram (vader van een volk), wiens naam God na zijn hoge zegen en goddelijke heiliging zal veranderen in Abraham (vader van een menigte). Abram werd geboren in Ur, in Chaldea, in een context van volledige afgoderij waarin de nakomelingen van Noach sinds de zondvloed waren teruggevallen. De poging om de gehele levende mensheid in Babel te verenigen mislukte, omdat God de mensen had gescheiden door hun verschillende talen op te leggen; omdat ze elkaar niet meer begrepen, werden ze gedwongen zich te scheiden en te hergroeperen op basis van dezelfde gesproken en geschreven taal.

Net als Adam, in zijn tijd van het begin, is Abraham een man die door God is uitgekozen om in zichzelf een afstammeling en een profetisch voorbeeld te vinden van de mens die God kan redden omdat Hij Hem welgevallig is door zich volledig gehoorzaam te tonen. Abraham doet het nu al beter dan Adam, en hij wordt daardoor waardig om de vader te zijn van de lijn waaruit Christus, de Redder, geboren zal worden. Hij is daarom de drager van het beeld van de verlossing die door het nieuwe verbond is verkregen. Door ermee in te stemmen zijn zoon Isaak te offeren, anticipeert Abraham op wat God zal moeten doen om de prijs te betalen voor de zonde die zijn uitverkorenen worden toegerekend. Hij profeteert daarom het principe van verlossing, waardoor God aan zijn eis van volmaakte gerechtigheid zal voldoen, terwijl Hij de levens redt van zijn uitverkorenen die Hij waardeert en liefheeft.

Abrahams zegen gaat door tot aan de zoon van zijn zoon Isaak, namelijk Jakob, die de wet van Mozes ons voorstelt als een type van "*de gewelddadige man die het koninkrijk der hemelen grijpt*", volgens wat Jezus verklaarde in Matteüs

11:12: " *Vanaf de dagen van Johannes de Doper tot nu toe wordt het koninkrijk der hemelen geweld aangedaan, en gewelddadigen nemen het met geweld .*" Hij gebruikt bedrog om het eerstgeboorterecht van zijn oudere broer Esau te grijpen. Hij gebruikt opnieuw bedrog om zich te verrijken in dienst van zijn oom Laban, maar hij wordt bedrogen door deze oom die Lea, de oudere zus van Rachel, op wie hij verliefd was, als zijn eerste vrouw opeist. Laten we de mannen vergeten en kijken naar God, die de organisator van deze feiten is. Deze ervaring heeft slechts tot doel de toekomstige concurrentie van de twee opeenvolgende goddelijke allianties te voorspellen. En reeds in deze handeling openbaart God door Laban zijn voorkeur voor het tweede verbond, gesymboliseerd door de oudere zus Lea. De zegen van het nieuwe verbond dat openstaat voor oprechte heidenen, wordt onthuld door de tien mannelijke kinderen die zij en haar dienaar zullen baren en aan Jakob zullen geven. Rachel daarentegen, die symbool staat voor het oude Joodse verbond, wordt onvruchtbaar geboren en baart uiteindelijk, dankzij Gods goedheid, twee kinderen: "Jozef" en "Benjamin". Jozef, een profetisch beeld van Jezus Christus, wordt door zijn broers verkocht aan slavenhandelaars. God zal hem in Egypte verheffen tot de rang van eerste vizier en hij zal namens de farao over heel Egypte regeren. Zo zal ook Jezus door zijn broers aan de Romeinen worden uitgeleverd, zodat hij hen door zijn offer kan redden van de veroordeling van de zonde. En God organiseert, door middel van een dodelijke hongersnood, de verplaatsing van Jakobs volk, zodat zij gered kunnen worden door naar Egypte te gaan, waar de verkochte broer silo's heeft gebouwd om de tarwe op te slaan die in deze tijd van hongersnood schaars is geworden.

Maar deze komst van de familie Israël naar Egypte is niet alleen bedoeld om hen van hongersnood te redden. God zal deze beweging organiseren, voornamelijk om de beschermende aanwezigheid van Jezus en zijn aardse familie in dit land Egypte te profeteren, zoals geschreven staat in Matteüs 2:14-15: " *Jozef stond op, nam het kind en zijn moeder des nachts mee en vertrok naar Egypte. Hij bleef daar tot de dood van Herodes, opdat vervuld zou worden wat de Heer door de profeet gesproken had: 'Uit Egypte heb Ik mijn zoon geroepen.* '" Net zoals Israël op de vlucht was voor de dodelijke hongersnood, vluchtten het kind Jezus en zijn familie om te ontkomen aan de moorddadige toorn van koning Herodes de Grote. De profeet die in dit vers wordt aangeduid, is Hosea, en zijn aankondiging staat in Hosea 11:1: " *Toen Israël nog een kind was, had Ik hem lief, en uit Egypte heb Ik mijn zoon geroepen.* " » Alleen God kon in dit vers de aankondiging over Jezus Christus onderscheiden, want schijnbaar lijkt degene die God " **mijn zoon** " noemt, betrekking te hebben op de man of het volk dat " **Israël** " wordt genoemd. Hieruit kunnen wij opmaken dat het volk **Israël** voor God het symbolische en profetische beeld vertegenwoordigt dat Hij in Jezus Christus zal presenteren, die Hij " **mijn zoon** " noemt.

Het doel van dit verblijf in Egypte was om de uitweg uit de zonde, gesymboliseerd door dit land Egypte, in werking te stellen . Omdat dit land voor God dubbel symbool stond voor de zonde. Enerzijds door de ongehoorzame, opstandige houding van de farao, die zich verzette tegen de eisen van Mozes, maar anderzijds omdat dit volk de eerste aanbieder van de Zon is, die de Bijbel in het bijzonder aanduidt. En we weten hoezeer deze aanbidding van de Zon, of van

de dag die eraan gewijd was, in de eindtijd van vitaal belang is voor de ware uitverkorenen, gerechtvaardigd door Jezus Christus. Sinds 1843 moeten zij deze praktijk, die het opstandige volk dat de Zon ondanks het verbod van God wil eren, veroordeelt tot de " **tweede dood** ", **afwijzen. Zonder dat dit expliciet wordt aangehaald, wordt dit verbod geïmpliceerd door " Zijn heiliging van de zevende dag** ", die betrekking heeft op de zaterdag van onze week. En deze veroordeling van de "zondag" die door de Rooms-katholieke kerk is ingesteld, blijkt ook uit Gods waarschuwing tegen " **het merkteken van het beest** ", dat deze eerste dag aanduidt, in Openbaring 13:16-17 en 14:9 (in tegenstelling tot zijn goddelijke " **zegel** " dat zijn " **geheiligde zevende dag** " aanduidt).

Het is belangrijk en essentieel om te begrijpen wat er sinds 1843 is gebeurd. Met de instelling van het decreet van Daniël 8:14 wordt de zondagspraktijk veroordeeld en leidt dit tot het intrekken van de gerechtigheid die Jezus Christus tot dan toe aan protestantse christenen had aangeboden. Op aarde lijkt er niets veranderd te zijn, maar de status van dit protestantisme is door God veranderd, juist omdat de wet ervan door mensen is veranderd, volgens Daniël 7:25. Sinds 1843 heeft het het geloof van mensen die de gerechtigheid van Jezus Christus aanhangen op de proef gesteld en van hen een volmaakte en onberispelijke religieuze praktijk geëist op het leerstellige niveau van de waarheid ervan. Geloof in de wederkomst van Christus en de geestelijke waakzaamheid die bestaat uit het aandachtig blijven voor de profetische boodschappen die in vervulling gaan, is een vereiste van God, geen secundaire optie die aan de vrije keuze van zijn schepselen is overgelaten. Het gevolg van gehoorzaamheid of ongehoorzaamheid aan deze eis van God in Jezus Christus is eeuwig leven of definitieve dood. Het is gebaseerd op de positieve reactie van zijn schepsel dat God het heiligt door het de zevende dag van de sabbat te geven om te vieren, als teken van zijn heiliging door God. Door dit proces brengt God in praktijk wat zijn decreet profeteerde: " **heiligheid is gerechtvaardigd** " en valse " **heiligheid** " is niet langer zo.

De bijzondere zegen van "Jozef", zoon van "Rachel", is gebaseerd op het idee dat deze vrouw, hoewel afgodisch, geliefd was bij Jakob-Israël. En deze liefde maakt Rachel tot de belangrijkste " **vrouw** " die Gods Uitverkorene vertegenwoordigt. Hij gebruikt de omstandigheden van haar dood, waarin ze haar tweede en laatste zoon, " **Benjamin** " genaamd, baart, om de laatste aardse ervaring van de Christelijke Uitverkorene te profeteren, dat wil zeggen van het universele Adventisme, beproefd en gezuiverd, nu ze de uiteindelijke verwachting van de wederkomst van Jezus Christus heeft aangenomen. Deze subtiel geopenbaarde boodschap bevestigt de doodsb bedreiging tegen de laatste Zevendedagsadventisten, die niet langer gegroepeerd zijn als een officiële instelling, maar in verspreide, dissidente groepen of individuen. Ik herinner eraan dat de naam "Zevendedagsadventist" God toebehoort en dat deze naam een geloofsbelijdenis definieert die gedeeld wordt door de ware uitverkorenen van Christus. Als Adventisten zien zij uit naar de wederkomst van Jezus, die gepland staat voor het voorjaar van 2030. Zij zijn ' **zevende-dags** ' omdat zij de rest van de ware ' **zevende-dagsabbat** ' in acht nemen. Deze sabbat beschouwen zij als een teken van hun verbondenheid met de ene ware Schepper, God, die zich in en door

Jezus Christus heeft geopenbaard. Dit alles volgens de norm die in Ezechiël 20:12-20 wordt geopenbaard.

In 1843 beval het decreet van Daniël 8:14 de scheiding van de zonde, iets wat de uittocht uit Egypte destijds al voorspelde. Het voorspelde de afschaffing van de zonde door het volk van de uitverkorenen, verlost door het vergoten bloed van Jezus Christus, en doelde daarmee op het jaar 30 n.Chr. De tweede scheiding van de zonde, die in 1843 werd voltrokken, is gerechtvaardigd en pas noodzakelijk geworden door de wederopstanding van de zonde door het pauselijke regime in Rome sinds 538. Het bevestigde, in zijn "katholieke" leer, de praktijk van rusten op de heidense "eerste dag" gewijd aan de god "Zon", die op 7 maart 321 werd opgelegd door het Edict van de heidense Romeinse keizer Constantijn I^{de} Grote. Met " **arrogantie** " hernoemde het deze afgodische heidense dag tot "zondag" (de dag des Heren). Maar niets van dit alles zou zijn gebeurd als God zelf ze niet had gepland en tot stand had gebracht. Want alle werken van het kamp van de duivel, net als die van zijn uitverkorenen, werden door hem gepland en georganiseerd.

Het verblijf in Egypte valt dubbel onder de bescherming van de profetische bediening van Jozef en Mozes. Het is waardevol en voedzaam voor ons geloof om te beseffen dat deze twee mannen zeer vergelijkbare ervaringen hebben. De eerste, Jozef, stijgt naar de tweede plaats in de Egyptische macht dankzij de profetische gave die God hem schenkt. We lezen in Genesis 41:15-16: *"Toen zei farao tegen Jozef: 'Ik heb een droom gehad, die niemand kan uitleggen. En ik heb gehoord dat jij een droom uitlegt, nadat je hem gehoord hebt.' Jozef antwoordde farao: 'Ik ben het niet! **God zal** farao een gunstig antwoord geven. '"* De constructie van Gods aardse Israël, en tegelijkertijd die van zijn geestelijke Israël, berust op het profetische getuigenis dat " **het antwoord van God** " vormt, in alle tijden, vanaf de tijd van Jozef. Zijn naam betekent "hij voegt" een zoon toe, volgens Gen. 30:24: *" En zij noemde hem Jozef, zeggende: 'Moge Jahweh mij nog een zoon toevoegen! '"* Zij zou inderdaad nog een zoon krijgen, genaamd " Benjamin ", maar ten koste van zijn dood, volgens Gen. 35:16-19: *" Zij vertrokken uit Bethel; en het was nog een eind naar Efrata, toen Rachel beviel. Zij had zware weeën; en in de weeën van de bevalling zei de vroedvrouw tegen haar: 'Wees niet bang, want je hebt nog één zoon!' En toen zij op het punt stond haar ziel te geven, want zij was stervende, noemde zij hem Ben-Oni; maar zijn vader noemde hem Benjamin. Rachel stierf en werd begraven op de weg naar Efrata, wat Bethlehem is. "* Dit verhaal is zeer rijk aan profetische leringen. Merk op dat deze handelingen volgen op de naamsverandering van Jakob, zoals vermeld in vers 10: *" En God zei tot hem: Uw naam is Jakob; u zult niet langer Jakob heten, maar uw naam zal Israël zijn." En Hij noemde zijn naam Israël. "* Dit vond plaats in " **El Bethel** ", wat "het huis van God" betekent, gelegen in het land Kanaän, het land van het toekomstige nationale Israël. Rachels dood vond plaats op de weg naar Bethlehem (Ons Huis), de stad waar de Redder van de uitverkorenen, Jezus Christus, geboren zou worden. Rachels dood voorspelde het einde van het oude Joodse verbond, dat vervuld zou worden op het moment dat, in Jezus Christus, het nieuwe verbond in zijn bloed zou worden gesloten. En in Openbaring 7:8, door de naam " Benjamin " als laatste te plaatsen van de "twaalf namen" van de

symbolische " *twalf stammen* " van zijn adventistische geestelijke Israël, profeteert de Geest van God de dood die de rebellen zullen willen toebrengen aan de laatste adventisten die trouw zijn gebleven aan God en aan de respectvolle praktijk van zijn heilige, geheiligde zevende dag. Deze dood zal niet worden geleden dankzij de directe en persoonlijke tussenkomst van Jezus Christus, die, terugkerend in hemelse glorie, voor de ogen van de mensen, zijn macht en zijn doodstraf zal opleggen aan hen die zijn getrouwe uitverkorenen ter dood wilden brengen. Het onrechtvaardige vonnis over deze rebellen zal hen treffen, zoals het ook de goddeloze Haman trof die de Jood Mordechai ter dood wilde brengen, zoals blijkt uit het getuigenis van het boek Esther.

Zo koos God het moment van Rachels dood om de officiële vorming van haar aardse Israël te vestigen, en profeteerde zo de tijdelijke levensduur ervan, omdat het zal moeten ophouden en verdwijnen ten behoeve van het nieuwe verbond, gegrondvest op Jezus Christus. En het is daarom in de ervaring van dit nieuwe volk, Israël genaamd, dat Rachels oudste zoon, " **Jozef** ", verschijnt naar het beeld van Jezus. God onderscheidt hem door hem visioenen te geven die zijn broers irriteren, die jaloers worden, omdat hij bovendien de lieveling van hun vader is. En deze liefde voor de vader maakt hem tot het beeld van de enige zoon van God die van de hemelse Vader dit getuigenis uit Mattheüs 3:7 zal ontvangen, waar we lezen: " *En zie, een stem uit de hemel zei: Dit is mijn geliefde Zoon, in wie Ik welbehagen heb .* "

Israël zal daarom naar Egypte gaan om tarwe te kopen, dat door hongersnood schaars is geworden. En daar bracht God de broer aan de macht die aan slavenhandelaren verkocht was. Jozef eiste de komst van Jakob en zijn broer "Benjamin" en vestigde zijn hele familie in Egypte, die dan 70 mensen telt. De uittocht uit Egypte zal op dezelfde manier georganiseerd worden als zijn aankomst om zich daar te vestigen. Deze keer zal God Mozes gebruiken, die net als Jozef vóór hem in Egyptische macht zal groeien. En we kunnen begrijpen dat het ware doel dat God wilde geven aan dit verblijf van zijn Joodse volk in Egypte de les is die gebouwd is op hun vertrek, namelijk hun toewijding, hun heiliging, die hun afscheiding vereist van dit land met zijn afgodische moraal, gebruiken en heidense religies. De naam Mozes betekent "Gered uit de wateren". Historisch gezien waren deze wateren die van de Nijl, de rivier die door de Egyptenaren vergoddelijkt was. De boodschap profeteerde daarom die van goddelijke verlossing die de dood wegneemt die afgoderij treft. En die volgens Romeinen 1:1-14 blijft bestaan. 6:23, " **het loon dat de zonde geeft** ": " **Want het loon dat de zonde geeft, is de dood** , maar de genadegave van God is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Heer .

Volgens hun symboliek duiden " **de wateren** " ook " **volken** " aan in Openbaring 17:15: " *En hij zei tot mij: **De wateren** die u gezien hebt, waar de hoer zit, zijn **volken** , menigten, natiën en talen .* " Zo profeteerde de naam Mozes dat hij gered zou worden uit de hand van de Egyptenaren en hun farao, die hem graag hadden zien sterven, maar God beschermde hem. Ten slotte waren " **de wateren** ", waaruit Mozes gered werd, een beeld van die van de zondvloed die het leven van alle zondaars wegnam. En deze boodschap zal haar bevestiging vinden in de doortocht door de " **Rode Zee** ", die de Heilige Bijbel voorstelt als het beeld

van de doortocht van de dood en die van de " **doop** ", in 1 Kor. 10:1 tot 6: "*Broeders, ik wil niet dat u onwetend bent: onze vaders waren allen onder de wolk, zij gingen allen door de zee, zij werden allen in Mozes gedoopt in de wolk en in de zee* , zij aten allen hetzelfde geestelijke voedsel en zij dronken allen dezelfde geestelijke drank, want zij dronken uit een geestelijke rots die hen volgde, en die rots was Christus. Maar in de meesten van hen was God niet welgevallig, want zij kwamen om in de woestijn. Deze dingen nu zijn gebeurd als voorbeelden voor ons, opdat wij geen kwade begeerten zouden hebben, zoals zij. "

Zo werd Mozes driemaal 'uit het water gered' en in hem geeft God ons het beeld van Jezus Christus, het volmaakte voorbeeld voor zijn ' **geliefden** ', die hij uitkiest om hen tot zijn eeuwige metgezellen te maken.

Deze studie stelt mij in staat te beseffen en te getuigen hoe de studie van de profetieën van de Bijbel voedzaam wordt voor het geloof, omdat het ons verstand intelligente, berekende constructies laat ontdekken, die alleen voort kunnen komen uit een eeuwig levend idee, namelijk dat van de almachtige Schepper God. Want wat is voor velen de Bijbel? Een boek met getuigenissen waarin iedereen vrij is te geloven of niet, want wat zijn deze getuigenissen, anders dan menselijke bevestigingen? Nu, bevestiging is geen bewijs. Juist dan kunnen we de dood van Jezus Christus, die juridisch noodzakelijk werd gemaakt om voor de zonde te betalen, ten eerste zegenen en waarderen, maar veel meer nog zijn opstanding, die ons in staat stelt te profiteren van zijn ware licht dat ons verstand verlicht en ons in staat stelt in zijn profetische montages bewijzen te ontdekken van zijn machtige handelen, hoewel onzichtbaar voor de gewone en normale menselijke blik. De hervatting van hetzelfde proces dat zijn dienaren naar de macht van Egypte leidt voor de installatie en het vertrek van zijn volk, is immers een bewijs van de goddelijke wil die deze dingen organiseert en volbrengt. In de christelijke jaartelling zal God de duur van het vervolgende Romeinse pauselijke regime van 1260 jaar benadrukken, die we plaatsen tussen 538 en 1798. Wat gebeurt er nu in deze twee data? In 538 steunt de monarchie de pauselijke kerk en verleent haar gezag, die zo wordt gevestigd door Vigilius, de eerste regerende paus, door het keizerlijk gezag van Justinianus I. ^{En} precies daartegenover, in 1798, wordt deze pauselijke macht afgezet en vernietigd door de Franse revolutionaire staat, die een einde maakt aan het royalistische regime door eerst koning Lodewijk XVI en koningin Marie-Antoinette en na hen hun monarchistische aanhangers te guillotineren. Het pauselijke regime werd dus officieel beëindigd door de gevangenneming in Valencia, in mijn stad, in 1798. De gearresteerde paus, Pius VI, stierf daar, nog steeds gevangen, het jaar daarop, in 1799. Zoals Daniël had geleerd, was het pauselijke regime dus slechts gebaseerd op " **kunst en list** " of, in werkelijkheid, op de goedgelovigheid die de monarchen het verleenden. En vanaf de dag dat deze monarchistische steun werd ingetrokken – en ik herinner u hieraan, omdat het zeer belangrijk is – stortte het rooms-katholieke pauselijke regime als een kaartenhuis in elkaar **door de kracht van het Franse atheïstische regime** .

Na de rijke lessen die de kolonisatie en de uittocht van de Hebreeën uit Egypte ons hebben geleerd, leveren de andere ervaringen van het aardse,

vleselijke Israël ons alleen maar voortdurend bewijs dat de mensheid, ongeacht de omstandigheden, uiteindelijk altijd vervalt in algemene afvalligheid. Zo bevestigt de ervaring die we meemaakten onder de regering van de Rechters, en vervolgens onder de koningen van Juda en Israël, deze drift naar het kwaad en de vloek van God. Dit gaat zo ver dat we deze neiging moeten beschouwen als de normale vrucht die de wereldbevolking voortbrengt. Daarentegen is waarachtig, gehoorzaam geloof zeldzaam en krijgt het daarom een zeer hoge waarde voor God, wat Hij bevestigt door middel van zijn boodschappen en symbolen zoals "***goud en edelstenen***". Waar worden deze dingen nu gevonden? Niet aan de oppervlakte, maar diep vanbinnen, want ze blijven goed verborgen voor oppervlakkig menselijk zicht. We hebben hier het beeld van een subtiele goddelijke boodschap, die in werkelijkheid van toepassing is op zijn ware dienaren, even zeldzaam en diepgaand als deze verborgen aardse dingen. We begrijpen dan beter de waarde die Hij eraan geeft, wanneer Hij in Zacharia 2:8 zegt: "*Want zo zegt de HEERE van de legermachten: Hierna zal de heerlijkheid komen! Hij heeft Mij gezonden naar de heidenvolken die jullie beroofd hebben; want wie jullie aanraakt, raakt Zijn oogappel aan.*"

Momenteel, voor onze ogen, werkt diezelfde onbegrensde Geest van de Almachtige God aan het scheppen van de voorwaarden die de voltooiing van de strategie van de Derde Wereldoorlog mogelijk maken. Want in het licht van de huidige gebeurtenissen is het bevestigd: de actie beschreven in Daniël 11:40 is nog niet voltooid. Want we zijn getuige van wat de westerse wereld "de Arabische Lentes" noemde, waarmee met deze opzettelijk optimistische uitdrukking de opeenvolgende omverwerpingen van dictators van de Maghreb-landen en Arabische landen werden aangeduid; achtereenvolgens Irak, Tunesië, Egypte, Libië en de mislukte poging in Syrië. We zijn dit keer getuige van "Afrikaanse Lentes" waarin staatshoofden plotseling ten val worden gebracht door militaire "putsches" gesteund door de burgerbevolking. En al deze acties hebben betrekking op Afrika, dat wil zeggen, "***de koning van het zuiden***" uit Daniël 11:40. Door hun presidenten omver te werpen, ontdekken Afrikaanse volkeren de persoonlijke rijkdom die ze bezaten door verborgen corruptie. Maar, nu de corrupten geïdentificeerd zijn, wie zijn dan de corrupten? De voormalige koloniale landen en hun industriële en commerciële agenten. Want de ontdekte fortuinen worden opgebouwd door middel van geschenken, donaties van geld en goederen die aan de nationale leider worden aangeboden om de lokale markt veilig te stellen en de exploitatie van de natuurlijke hulpbronnen van het land: olie, gas, diamanten, goud, zilver, mangaan, hout en uranium in Niger. De zwarte bevolking zal zich dan realiseren, en sommigen doen dat al, dat de nationale onafhankelijkheid die van het koloniserende land werd verkregen, slechts fictief en misleidend was. De lokale macht is in handen gelegd van corrupte zwarte autoriteiten. Maar de hoofdschuldige is de corrupte, de organisator van de misleidende farce. Hier speelt Frankrijk een leidende rol, want we weten uit de openbaring van Openbaring 11:7 dat God de namen "***Sodom en Egypte***" spiritueel of symbolisch toeschrijft aan Parijs, de hoofdstad van Frankrijk, waar zijn woede zich sinds de stichting door Clovis I op richt.^{En} de evolutie van de geesten die zich hebben aangepast aan de norm van homoseksualiteit rechtvaardigt in 2023 deze

vergelijking met " **Sodom** ", meer dan ooit. Aanvankelijk werd homoseksualiteit als ongezond beschouwd en door de hele samenleving veroordeeld. Homoseksuelen moesten zich verstoppen omdat ze vaak het doelwit waren van correctie en collectieve strafmaatregelen. Maar tussen 2001 en 2014 was de socialistische burgemeester van Parijs, de heer Delanoë, een openlijk homoseksueel. En plotseling schokte homoseksualiteit steeds minder, totdat de legitimiteit van het "huwelijk voor iedereen", homoseksuelen, homo's en lesbiennes, in 2013 onder het presidentschap van de heer Hollande werd gelegaliseerd. Vandaag, in 2023, belijden vijf leden van de Franse regering, vijf ministers, openlijk hun homoseksualiteit. Laten we dus luisteren naar de apostel Paulus die zich herinnert wat God hiervan vindt en wat hij in gekozen en bestraffende bewoordingen beschrijft in Romeinen 1:1-14. 1:26-27: " *Daarom heeft God hen overgegeven aan schandelijke hartstochten, want zelfs hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang vervangen door de tegennatuurlijke; en evenzo hebben de mannen de natuurlijke omgang met de vrouw opgegeven en zijn in wellust voor elkaar ontbrand, mannen bedrijven schandelijke dingen met mannen en ontvangen het verdiende loon voor hun dwaling in zichzelf* . Omdat zij God niet wilden kennen, heeft God hen overgegeven aan een verwerpelijk denken, om te doen wat niet betaamt, vervuld van alle onrechtvaardigheid, boosheid, hebzucht en slechtheid; vol afgunst, moord, twistziekheid, bedrog en kwaadaardigheid; oorblazers, lasteraars, onheilig, verwaand, hoogmoedig, pochers, bedenkers van slechte dingen, ongehoorzaam aan hun ouders, zonder verstand, zonder geloof, zonder natuurlijke liefde en zonder barmhartigheid. **En hoewel zij het oordeel van God kennen, dat zij die zulke dingen doen, de dood verdienen , doen zij niet alleen hetzelfde, maar keuren zij ook goed wie ze doen** . Voor dit soort afschuwelijke daden werd het echte " **Sodom** " getroffen door brandende " **zwavelstenen** " die uit de hemel vielen. Welke straf wacht Parijs, het symbolische " **Sodom** " uit Openbaring 11:8, de hoofdstad van Frankrijk dan? Nucleair vuur, gesymboliseerd door " **vuur en zwavel** " in de " **zesde bazuin** " uit Openbaring 9:17-18. Om al deze redenen is de link met de Afrikaanse kolonisatie dan ook gemakkelijk te leggen. Frankrijk heeft lange tijd, onder de term "Françafrique", wat ik vertaal als "France à fric", zijn geld verdiend (zijn geld, in de volksmond) door zijn voormalige koloniën uit te buiten. Want over het algemeen zijn het de westerse mogendheden die de prijs bepalen van de verkochte en gekochte producten. De woede van de jarenlang bedrogen en uitgebuite Afrikaanse volkeren zal zich voornamelijk op Frankrijk richten. En we zullen deze woorden uit Daniël 11:40 vervuld zien: " *In de tijd van het einde zal de koning van het Zuiden tegen hem opstoten* ." De rest van het vers zal alleen het gevolg zijn van een situatie die gunstig is voor **de Russische "koning van het Noorden** ", omdat de wapenleveringen die Europa aan Oekraïne levert, het land een reden geven om wraak te willen nemen: " *En de koning van het Noorden zal er als een storm op afkomen, met wagens en ruiters en met vele schepen; Hij zal het binnenland intrekken, zich verspreiden als een stortvloed en overstromen* ." De Franse economie is in feite zo afhankelijk van haar Afrikaanse hulpbronnen dat ze zich er niet bij neer zal kunnen leggen dat ze haar voordelen verliest, wat haar financiële evenwicht in gevaar brengt. En er is alle reden om aan te nemen

dat oorlogszuchtige confrontaties haar zullen confronteren met degenen die ze is blijven uitbuiten. Maar de profetie presenteert haar niet als de agressor, maar juist als de aangevallene, want de agressor is inderdaad "**de koning van Zuid-Afrika**". Ik wil erop wijzen dat de term "**hem**" inderdaad verwijst naar het rooms-katholieke papisme, maar als "oudste dochter van de kerk" kan Frankrijk worden aangevallen als goddelijke straf voor de religieuze steun aan haar actieve katholieke verleden, en als menselijke wraakzuchtige straf voor haar voortdurende activiteit als uitbuiters van Afrikaanse rijkdommen.

En wat betreft de oorlog in Oekraïne, herinner ik u eraan dat God over zes en een half jaar de mensheid over de hele wereld zal uitroeien. De lijsten met doden die in dit conflict zijn opgetekend, zijn dus nog maar net begonnen. Alle door de mens gebouwde wapens zullen worden vernietigd en de mens zal na hen verdwijnen.

De vraag die elke ware gelovige in 2023 mag stellen, is deze: Wat vraagt God vandaag de dag van mij? Niets uitzonderlijks, want Hij vraagt niets meer van ons dan wat Hij van zijn apostelen vroeg, namelijk de gehoorzaamheid van het ware geloof, waarvan het leven van Jezus Christus het volmaakte voorbeeld was. En als bewijs van deze noodzaak stel ik voor het leven van de apostel Petrus te vergelijken met dat van de huidige zelfverklaarde christen, erfgenaam van de Romeinse normen, die dus katholiek, orthodox of protestant is. Wie van deze erfgenamen van Rome kan de woorden die uit de mond van de apostel Petrus kwamen, in Handelingen 10:13-14, bevatten: "*En een stem zei tegen hem: 'Sta op, Petrus, slacht en eet.'*" Maar Petrus antwoordde: "**Nee, Heer, want ik heb nog nooit iets onheiligs of onreins gegeten.**" Hier is dus, na Jezus Christus, een ander voorbeeld van de uitverkoren christen, ditmaal volledig menselijk. En ik wil erop wijzen dat Petrus uiteindelijk begreep dat het onreine voedsel dat in het visioen van het tafelkleed werd gepresenteerd, slechts het onreine oordeel symboliseerde dat de Joden over de heidenen uitspraken. En hij legt het ons zelf uit in vers 28: "*Jullie weten,*" zei hij tegen hen, "*dat het een Jood verboden is om met een vreemdeling om te gaan of zijn huis binnen te gaan; maar God heeft mij geleerd niemand als gemeen of onrein te beschouwen.*" Dit is natuurlijk een oordeel dat door de Joden werd uitgesproken over niet-Joodse mensen in het algemeen. Want door de erfenis en beoefening van de zonde wordt ieder mens "**gemeen of onrein**" geboren, inclusief de Hebreeuwse Jood. We hebben hier het bewijs dat respect voor goddelijke verordeningen betreffende reine of onreine dingen, dierlijk of anderszins, voortdurend door God wordt vereist van degenen die Hij redt. Het niet aanvaarden van dit bewijs vormt een daad van rebellie, begaan tegen de waarheid en de God die deze in Jezus Christus belichaamde. Naast deze zaken, die door rebellen als secundair worden beschouwd, is de praktijk van de sabbat op de zevende dag, geheiligd en ingesteld door het vierde van de tien geboden van God, nog legitiemer.

De "**wet van Mozes**", die deze dingen leert, is daarom bedoeld om de norm te blijven voor het leven van Gods uitverkorenen. Logischerwijs, vervuld in Jezus Christus, houden de voorschriften van religieuze feesten die achterhaald zijn echter op na zijn eerste komst op aarde van zonde, evenals "*de offers en offergaven*" van het offerritueel, volgens Daniël 9:27. Alleen de heiliging van de

zevendedagssabbat wordt verlengd, aangezien deze het " **zevende millennium** " voorspelt tot het voorjaar van 2030, het jaar dat de wederkomst van Jezus Christus zal inluiden.

De wet van Mozes gaat over de tijd waarin de mens God ontdekt en de tijd waarin God ons de mens en zijn zonden laat ontdekken. Want de hele tijd die de vijf boeken, toegeschreven aan Mozes' geschriften, bestrijken, is een tijd van leren, een uitzonderlijk moment, waarin God onder de mensen kwam wonen, in al zijn goddelijke natuur. Het directe contact tussen de volmaakte heilige God en zondige mensen kon alleen maar de beste en de slechtste gevolgen hebben: groot geluk voor de uitverkorenen en de dood voor de rebellen. En dit is de les die we uit deze ervaring moeten leren. Het verhaal van Mozes eindigt met zijn dood, wanneer hij op 120-jarige leeftijd de derde cyclus van 40 jaar van zijn aardse leven afsluit. Zo verdwijnt hij, aan het einde van de 40 jaar van zijn leven in de woestijn van het Israël Gods. En het is met Jozua dat het vervolg van dit verhaal van het uitverkoren volk zal worden verlengd door Kanaän binnen te trekken, overeenkomstig de belofte aan Abraham om dit land aan zijn nageslacht te geven. Voor de Joden bestaat de Heilige Schrift uit "de wet van Mozes" en "de profeten", zoals in het Hebreeuws wordt aangegeven door de uitdrukking "thora we nabiym". God zal nog steeds onder zijn volk leven tijdens de ervaring van de Rechters, maar Israël is niet langer geïsoleerd, zoals het was tijdens de 40 jaar in de woestijn. Bovendien vervalt het, overwonnen door de schadelijke invloed van naburige volken, systematisch in zonde. God levert het vervolgens over aan de Filistijnen, totdat Hij een "rechter" opricht die hun bevrijding leidt. Deze naam "rechter" herinnert mensen eraan dat God hun "opperste Rechter" is, dat Hij hun werken beoordeelt en hun zonden straft. Maar dezezelfde goddelijke "Rechter" organiseert de bevrijding van het volk dat Hem toebehoort. Deze boodschap zal haar volle betekenis vinden in de verlossing die Jezus Christus heeft gebracht en in de bevrijding van zijn laatst uitverkoren Adventisten, op de dag van zijn wederkomst. Israëls ervaringen nemen toe en "de boeken Koningen en Kronieken" getuigen van de fouten die voortdurend worden herhaald door de vorsten die elkaar opvolgen in de twee kampen van het verdeelde Israël Gods. En gedurende hun regeringen spreekt God alleen tot zijn koningen via zijn profeten, die daarom het enige kanaal blijven waardoor de waarheid en de wil van de Schepper God worden overgedragen. In het christelijke tijdperk werd dit principe vergeten, maar God veranderde zijn manier van handelen niet. En de communicatieband bleef die van zijn profeten. Maar het was nodig te wachten op het ontwaken van de Reformatie, dat met Petrus Waldus in 1170 begon en na hem, in de 16^e eeuw, de officiële actie van de monnik Maarten Luther, om de stem van de God van de waarheid te horen. Pas in 1816 lanceerde God, via de Amerikaanse boer William Miller, zijn adventistische geloofsbeproevingen voor de jaren 1843 en 1844. Het Zevendedagsadventisme, geestelijk en profetisch gezegend in 1873, nam het aspect aan van een woestijn-Israël, verbonden met God via het kanaal dat Hij had ingesteld in mevrouw Ellen G. White, die Hij als tussenpersoon gebruikte om de studieobjecten van de eerste adventisten te begeleiden. Zij gaf alleen goddelijke bevelen en oordelen door en claimde slechts de titel van "boodschapper van God in Jezus Christus". Haar kolossale werk is

gebaseerd op talloze visioenen die God haar gaf, waarin Hij haar de details liet ontdekken van de gebeurtenissen die zich tijdens het aardse leven in het verleden hadden voltrokken. Maar omdat ze niet in de laatste dagen van de aardse tijd leefde, profeteerde ze over de toekomst zonder die te kunnen verklaren. Daarom moedigde ze adventisten aan om de profetieën van Daniël en Openbaring te bestuderen. Maar de tijd voor het antwoord werd door God bepaald en pas in 1980 werd ik door een visioen door God geroepen voor deze bediening en trad ik in zijn dienst om zijn laatste profetische boodschappen te ontvangen en te presenteren.

De Bijbel geeft ons, via zijn profetieën, de belangrijkste goddelijke boodschappen, en die van Daniël en Openbaring stellen ons in staat de data van twee profetische ketens met tegengestelde kenmerken te construeren. De keten van " **eeuwige gerechtigheid** " biedt de data 458, 26, 30, 34, 1843-1844 en 1993-1994. En de keten van " **zonde** " presenteert de data 538, 1798, 1828 en 1873. En de laatste verwachting van de dissidente adventist berust op de data 30 en 2030. De data van al deze drie ketens zijn afgeleid van de details die de Bijbel geeft, en die van de eerste twee ketens zijn numeriek, dat wil zeggen, door God vastgesteld om eenvoudige rekenkundige berekeningen uit te voeren. De derde keten heeft geen vaste datum om het begin aan te geven. Deze berust geheel op geloof en bewijs dat God daadwerkelijk aan zijn selectieve project van zijn uitverkorenen een totale tijd van 6000 jaar heeft gegeven, zoals voorspeld door de eerste zes dagen van zijn aardse schepping.

In **vers 458** keert volgens Daniël 9:25 en Ezra 7:7 de zegen van God terug naar zijn Israël, met de bevrijding van zijn volk, dat hij uit Babylon leidt om hun nationale land terug te krijgen.

In vers 26, volgens Dan. 9:27, begint Jezus aan zijn bediening, in vers 30 vestigt Hij door zijn dood " **eeuwige gerechtigheid** ", in vers 34 eindigt de nationale genade van het Hebreeuwse Israël.

Volgens Daniël 8:14 selecteerde God in 1843 en 1844 de eerste Adventisten.

Volgens Daniël 8:14 en Openbaring 9:5 en 10 selecteerde God in 1993 en 1994 de laatste Zevendedagsadventisten.

In **538**, volgens Dan. 7:25 en Openb. 12:6 en 14, wordt door het rooms-katholieke pausdom de christelijke godsdienstige gruwel opgericht en wordt Jezus Christus zijn exclusieve rol als hemelse " **eeuwige** " voorspraak ontnomen, zoals genoemd in Dan. 8:12; in 1798 komen de " **1260 dagen** " van zijn intolerante heerschappij, gesteund door de aardse monarchie, ten einde.

Volgens Daniël 12:11 begon God in 1828 de Adventistische herleving onder de christenen, die de Romeinse " **zonde** " **hadden verloren. De** genoemde " **1290 dagen** " **liepen ten einde.**

In 1873 lanceerde God, volgens Daniël 12:12, officieel de universele boodschap van het Zevendedagsadventisme, die in 1994 zou worden " **uitgebraakt** ". **De** genoemde " **1335 dagen** " liepen ten einde. Het tragische lot van dit institutionele adventisme rechtvaardigt zijn gehechtheid aan de keten van " **zonde** "; dit werd in 1995 officieel bevestigd door zijn alliantie met de Protestantse Federatie, die sinds 1843 profetisch door God werd veroordeeld.

Interessant genoeg gebruikte God, om de dageenheid in zijn numerieke gegevens te definiëren, de enkelvoudsvorm, die staat voor een dag van 24 uur, bestaande uit " **één nacht en één dag** " zonlicht. Dit is ook het principe dat in Europa wordt gehanteerd voor de euro, waarvan de vorm stevast enkelvoud blijft, ongeacht het genoemde bedrag.

Door te breken met het systeem van de twee voorgaande ketens, heeft de Geest ervoor gekozen de openbaring van de ware tijd die is vastgesteld voor zijn glorieuze wederkomst in Jezus Christus te baseren op een geloofsuiting die gericht is op de gehele tijd van zijn universele aardse demonstratie, die 6000 jaar moet duren en moet eindigen met de wederkomst van Christus. Deze laatste boodschap is de beloning die Hij aanbiedt aan zijn uitverkorenen, die Hij zegent vanwege hun liefde voor zijn volledige Bijbelse waarheid - " **de wet van Mozes en de profeten** ", en " **de evangeliën en de brieven** " van het nieuwe verbond, evenals **de complementaire "profetieën"** van deze twee verbonden. Zonder deze interesse zou ik niet naar zijn heilige sabbat zijn geleid, die de rest van zijn zevende hemelse millennium aankondigt, dat in het voorjaar van 2030 zal beginnen met de wederkomst van Jezus Christus. Voor zijn eerste komst kwam Hij om zijn uitverkorenen te redden van hun zonden, en voor zijn tweede komst zal Hij komen om zijn uitverkorenen te redden uit de hand van zondaars die hen ter dood zouden brengen. Dit is wat deze twee komsten plaatst onder **het "jaar van genade"** en de "**dag van wraak**" waarvan geprofeteerd wordt in Jesaja 61:2.

De valkuilen van het bestaan

We profiteren niet allemaal van gunstige omstandigheden om in God te geloven. Afhankelijk van onze afkomst worden we beïnvloed door de omgeving waarin we geboren worden en het leven ontdekken. Maar dit criterium is niet doorslaggevend, want in werkelijkheid, naarmate we opgroeien en adolescenten en vervolgens volwassenen worden, wordt onze persoonlijke spirituele behoefte voelbaar wanneer die echt nodig is, en dit kan al heel snel na de geboorte beginnen. Ik herinner me dat ik altijd geloofde in het bestaan van de God waar mijn familie over sprak, en ik kan daarom getuigen dat ik met geloof geboren ben. Het leven anders verklaren is voor mij altijd onmogelijk geweest, en de evolutietheorieën van wetenschappers hebben nooit enige invloed op mij gehad.

Ik kan begrijpen dat een mens, geboren in India of China, zijn leven begint met het erven van de religie van zijn familie, maar als deze pasgeboren ziel de standaard van het eeuwige leven in zich draagt, zal hij vroeg of laat worden geroepen en uitgedaagd door de Geest van de ware Schepper, die onze gedachten voedt en inspireert en die zelf toegang heeft tot de gedachten en het verstand van al zijn hemelse en aardse schepselen. Volgens dit prachtige beeld zoekt God de goede paddenstoelen uit en plukt ze voor zijn eigen plezier, maar laat hij de giftige, giftige en dodelijke paddenstoelen in de grond zitten. En geen macht is groot genoeg om hem ervan te weerhouden te verzamelen wat hem rechtmatig en machtig toekomt. Onwetendheid duurt slechts een tijdje in de geest van de

uitverkorene die hij liefheeft en wil redden. Zijn Geest kan een mens uit een ongunstige context rukken. Te midden van de diepste collectieve duisternis laat God zijn licht individueel binnen, in zijn uitverkorenen. Dit principe komt in zijn uitwerking zeer dicht in de buurt van de leer van de predestinatie, die slechts één dwaling bevat, maar die de hele waarheid is: degenen die het naar voren brengen, houden geen rekening met de vrije keuze die God aan al zijn schepselen geeft. Vervolgens, volgens onze individuele keuze die God al vóór onze geboorte kent, gebeurt alles alsof we voorbestemd zijn, sommigen, de uitverkorenen, voor het eeuwige leven, anderen, de gevallenen, voor de dood en definitieve vernietiging, en daarom, als gevolg daarvan, even eeuwig. Elke andere verklaring doet God onrechtvaardig lijken, en dat is onmogelijk, omdat het voor Hem onmogelijk is onrechtvaardig te handelen. Daarom doen mensen er goed aan, voordat ze ideeën lanceren die betrekking hebben op onze Schepper-God, diepgaand na te denken over de gevolgen die hun theorieën en religieuze doctrines ten eerste voor God zullen hebben, en ten tweede voor henzelf en degenen die naar hen luisteren.

Aanvankelijk, zonder andere middelen, berustten de christelijke godsdienstige leer en de verspreiding ervan onder de volkeren uitsluitend op het werk van missionarissen. Jezus gaf het voorbeeld door zijn apostelen en discipelen twee aan twee uit te sturen om, aan de huizen die hun deuren voor hen openden, het goede nieuws van de verlossing te brengen dat door de verwachte Messias werd verkondigd, dat wil zeggen het eeuwige Evangelie, volmaakt in al zijn waarheid. Maar er volgden tijden van duisternis die de leer van dit Evangelie verdraaiden. Het rooms-katholicisme presenteerde de zonde alleen in haar vleselijke, seksuele aspect en rechtvaardigde " **zonde** " die getuigde van de goddelijke waarheid die in de Heilige Bijbel wordt geleerd. Als gevolg hiervan profiteerden de levens van ontrouwe missionarissen niet langer van Gods bescherming. En vaak stierven deze missionarissen, gedood door degenen die ze tot hun religie wilden bekeren, omdat ze hen niet konden bekeren tot de religie die God goedkeurt en zegent. Want u moet beseffen hoe pijnlijk de verdraaiing van zijn waarheid wordt verdragen door de God van de volmaakte en absolute waarheid. Tussen Hem en ons, zijn schepselen, is er een enorm verschil: we struikelen allemaal, min of meer, op verschillende gebieden, maar God struikelt nooit, Hij blijft van nature rechtvaardig en volmaakt in waarheid, goedheid en rechtvaardigheid. En we kunnen dit begrijpen door te zien hoe het simpele feit, voor ons, dat Hij onbewust Zijn reddingsplan, voorspeld door de rots Horeb, verdraaide, Mozes de toegang tot het land Kanaän opleverde. Hij moest, volgens Gods bevel, de eerste keer op de rots " *slaan* " zodat deze water gaf, maar de tweede keer hoefde hij alleen maar tegen de rots te " *spreken* " om het water te verkrijgen. In de woede die zijn opstandige volk in hem had opgewekt, sloeg Hij de rots Horeb een tweede keer, waarmee Hij onbewust Gods reddingsplan verdraaide, waarin Christus de Verlosser slechts één keer geslagen zou worden om zijn geliefde uitverkorenen te redden. Ter vervulling van deze door God bevolen handeling stierf Jezus Christus in het jaar 30, op de vooravond van het Joodse Pesach, woensdag 3 april, om 15.00 uur aan zijn kruis, opgericht aan de voet van de berg Golgotha. Zijn uiterlijke verschijning als een menselijke schedel maakt hem tot een plaats van dood en marteling. En eenmaal dood, kwam er "

bloed en water " uit zijn zijde, doorboord door de speer van de Romeinse soldaat, zoals Johannes 19:34 bevestigt: " *Maar een van de soldaten stak met een speer in zijn zijde, en terstond kwam er bloed en water uit.* " En Johannes voegt hieraan toe: " *Hij die het zag, heeft getuigd, en zijn getuigenis is waar; en hij weet dat hij de waarheid spreekt, opdat ook u gelooft .*" Johannes stond daadwerkelijk aan de voet van het kruis toen deze dingen voor zijn ogen plaatsvonden. En dit detail betreffende " *het bloed en het water* " is van groot belang, omdat het de voltooiing van het goddelijke reddingsplan bevestigt en ons " *het bloed* " toont, vergoten om het "nieuwe verbond" te vestigen, en "het water des eeuwigen levens", aangeboden door de volmaakte "gerechtigheid" van het geofferde slachtoffer. Zo " **eenmaal** " geslagen en gekruisigd, ***gaf de " rots "*** genaamd Jezus Christus " zijn water " dat eeuwig leven geeft aan zijn enige uitverkorenen, die Hijzelf had uitgekozen.

Tussen 1816 en 1844 waren de adventistische processen nog steeds afhankelijk van de mondelinge en schriftelijke verspreiding van boodschappen die de wederkomst van Jezus Christus aankondigden. En zelfs na 1873 werd de boodschap van de Zevendedagsadventisten overal ter wereld verspreid, waar mogelijk, door uitgezonden zendelingen. In onze huidige tijd maakt het collectieve delen van het internetsysteem het mogelijk dat de boodschappen beschikbaar worden voor iedereen met internettoegang, overal ter wereld waar dit netwerk is geïnstalleerd en gebruikt. Ook in de vloedgolf van nuttige, nutteloze, schadelijke of rampzalige informatie zijn mijn profetische boodschappen aanwezig en worden ze beschikbaar gesteld aan de grote Schepper, God, die ze kan gebruiken als " *een bron van water en licht* " die in staat is om de dorst naar begrip van zijn uitverkoren volk, verspreid over de hele aarde, te verlichten en te beantwoorden. Deze methode van het verspreiden van goddelijk licht voldoet perfect aan het Bijbelse criterium dat God in Christus presenteert als " *de goede herder die zijn verloren schapen zoekt* ". En wie weet beter dan Hij waar het is? Het is een geluk voor ons, zijn schepselen, dat hij het was die het initiatief nam in deze zoektocht. Anders zou het aantal uitverkorenen, dat al erg klein was, nog kleiner zijn geweest.

De eerste valkuil van het bestaan berust daarom op de ongunstige omstandigheden van onze geboorte en **de schadelijke invloed van onze menselijke omgeving** . Maar andere valkuilen wachten op ons en liggen op de loer tijdens onze menselijke evolutie. Naarmate we opgroeien, ontdekken en ervaren mensen vele nieuwe dingen die hun persoonlijkheid vormen. De verandering in het menselijk leven die uit de Hof van Eden werd verdreven, was enorm. Laten we deze twee soorten bestaan vergelijken. Oorspronkelijk ontdekte Adam eerst het leven in God, waarna God hem introduceerde in zijn omgeving, gemaakt van wonderbaarlijke en eeuwige dingen. Deze omgeving is voor hem secundair en God geeft hem activiteiten die als enig doel hebben zijn leven te vervullen. Maar na de zonde is alles omgekeerd. God is niet langer zichtbaar, hij verbergt zich, en de mens ontdekt om zich heen een omgeving die vijandig is geworden. Vóór de zonde, geconsumeerd voor genot, moet zijn voedsel, erna, worden verkregen door het uitputtende werk van het bewerken van de aarde. Hij ontdekt dan dat zijn leven gebaseerd is op de uitbuiting van zijn vijf zintuigen, die

allemaal valkuilen zullen worden voor zijn bestaan op een bepaald niveau van verheffing. Maar in het lijden dat hij ervaart, vindt de mens nog steeds een reden om God te zoeken, die verborgen blijft maar nooit ver van zijn schepselen is, wachtend tot zij hem roepen. Zo was het leven van de armen, de landarbeiders en de boeren, in al hun onwetendheid over de Bijbelse waarheden, bijzonder zwaar. Hun voedsel was immers afhankelijk van het klimaat, nuttige en schadelijke insecten en de kwaliteit van het bewerkte land, en ze stelden instinctief hun hoop op God, zoals het schilderij Angelus zo prachtig weergeeft. Het toont een echtpaar dat op de grond knielt op het uur waarop de Angelus-klokken het einde van hun moeilijke dag markeren. Dit tijdperk is volledig voorbij. Tegenwoordig gebruikt de landarbeider dag en nacht zijn mechanische tractor als hij dat nodig acht. Hij luistert niet langer naar de luidende klokken die lawaai maken en hem irriteren, en zijn gedachten richten zich niet langer op God en zijn verkwisting. Hij heeft geleerd alleen nog op zichzelf en zijn scherpzinnigheid te vertrouwen, en volgt de weersvoorspellingen van de wetenschappers van die tijd. God interesseert hem niet langer, omdat de wetenschap en haar kennis hem alle noodzakelijke antwoorden op zijn behoeften bieden. Het eeuwige leven is niet langer het onderwerp van zijn reflectie. Zijn gedachten richten zich uitsluitend op zijn aardse levensomstandigheden, die hij voortdurend wil verbeteren. En ook hier anticiperen de wetenschap en haar uitvindingen op zijn eisen. Ook kunnen we begrijpen dat de situatie van de moderne mens, boer of stadsbewoner, nog nooit zo gescheiden is geweest van de toevlucht die tot de Schepper God werd genomen. En Jezus had geprofeteerd over deze " *eindtijd* ", waarvan hij alle kenmerken kende, en waarschuwde zijn uitverkorenen in de volgende bewoordingen in Matteüs 24:24: " *Want er zullen valse Christussen en valse profeten opstaan, die grote **tekenen en wonderen zullen doen** om, indien mogelijk, ook de uitverkorenen te misleiden.* " Maar zelfs in dit vers spreekt Jezus alleen over geestelijke, religieuze " **tekenen en wonderen** ", omdat de **technische ontwikkeling van de "eindtijd"** niet door God was voorspeld. Geen enkele tekst zinspeelt op dit buitengewone gebruik van materie en menselijke intelligentie. De eerste die verstoeld staat van de resultaten ervan is de mens zelf. Deze ontwikkeling van technologische kennis is progressief en lijkt grenzeloos. God geeft de mensheid echter tekenen die de komst van haar einde en de volledige verdwijning van haar aanwezigheid op aarde aankondigen. Maar uiteindelijk, in zijn leugens, in Gen. 3:5, vertelde de kwaadaardige " *slang* " **Eva een waarheid die in onze laatste tijd bevestigd werd: " Maar God weet dat op de dag dat u ervan eet, uw ogen geopend zullen worden en u als goden zult zijn, kennende goed en kwaad.** " De bereikte technische prestaties hebben er inderdaad toe geleid dat mensen zichzelf voor goden houden die de ware God niet langer nodig hebben. Maar wat de duivel Eva niet had verteld, is de betekenis die God geeft aan het werkwoord "kennen", wat voor hem betekent het kwaad concreet te "ervaren", dat wil zeggen, " **de zonde consumeren waarvan het loon de dood was** "; wat wordt bevestigd door Romeinen 6:23. En in Gen. 2:17 was Gods waarschuwing heel duidelijk en precies: " **Maar u zult niet eten van de boom van de kennis van goed en kwaad, want op de dag dat u ervan eet, zult u zeker sterven.** " Dit was daarom de eerste valkuil waarin de mensheid viel, waardoor

sterfelijke, collectieve mannen, vrouwen en hun menselijke nakomelingen ontstonden. Wat was de oorzaak van deze eerste val? Genesis 3:6 vertelt ons: "De vrouw zag dat de boom goed was om van te eten en aangenaam voor de ogen, en dat hij begeerlijk was om er verstandig door te worden; ze nam van zijn vrucht en at ervan. Ze gaf er ook van aan haar man, die bij haar was, en hij at ervan. " **" Goed om van te eten, aangenaam voor de ogen, en begeerlijk om er verstandig door te worden "**, dat wil zeggen, voldoende om twee menselijke zintuigen, smaak en gezichtsvermogen, te bevredigen en iemands intelligentie te vergroten, dat wil zeggen drie onderwerpen die betrekking hebben op de **" hebzucht "** die God veroordeelt in het tiende van zijn opperste Tien Geboden, volgens Exodus 20:17: **" Gij zult niet begeren het huis van uw naaste; *gij zult niet begeren de vrouw van uw naaste, noch zijn slaaf, noch zijn slavin, noch zijn rund, noch zijn ezel, noch iets dat van uw naaste is.* "**

Maar ik merk al op, in de vorm die Eva vasthoudt aan haar herinnering aan Gods verbod, een soort verzwakking die haar twijfel uitdrukt, want ze zegt tegen de slang: **" Maar wat de vrucht van de boom in het midden van de tuin betreft, God heeft gezegd: Gij zult daarvan niet eten en hem niet aanraken, *opdat **gij niet sterft*** . "** Terwijl God in werkelijkheid zei: **" Maar van de boom der kennis van goed en kwaad, *gij zult daarvan niet eten, want op de dag dat **gij daarvan eet, zult **gij sterven***** . "** De uitdrukking **" opdat *gij niet sterft* "** verzwakt de zekerheid van Gods gebod **" *gij zult sterven* "**. Zelfs vóóordat ze van de verboden vrucht at, trapte Eva in de val van haar eigen aard en de persoonlijke mening die ze zich had gevormd over het door God gegeven gebod. En dit is een fout die alle ongelovige mensen na haar begaan, die de waarde onderschatten van de woorden die door God gesproken of geïnspireerd zijn. De oppervlakkige mens, man of vrouw, past zijn eigen normen, gedragingen en reacties op God toe. Omdat hij zelf onstabiel is in zijn beslissingen, neemt hij zijn natuur als voorbeeld dat hij op zijn naaste kan toepassen, en zolang deze naaste een mens is, vergist hij zich niet of is de kans klein dat hij zich vergist. Maar wanneer deze naaste God is, gebeuren de dingen anders, omdat God niet verandert, niet varieert en geen gedragsinstabiliteit ervaart. De ongelovige mens bedriegt zichzelf dan door zijn eigen persoonlijke overtuigingen. Van kinds af aan, luisterend naar de sprookjes die zijn dwaze ouders hem vertellen, leert het kind de leugen gebaseerd op de zoektocht naar het wonderbaarlijke, het fabelachtige, wat iemand doet dromen. Maar terwijl zijn geest gebouwd is op onrealistische dromen, past zijn leven zich aan aan de praktijk van liegen die het geloof in de door God voorgestelde en gepresenteerde waarheid doodt. Idealiter zou een kind alleen horen wat waar, aangetoond en bewezen is. Maar dit ideaal is onmogelijk te bereiken geworden door de zonde en de overheersing van de duivel, die handelt en met zijn demonen de door God vervloekte menselijke geesten inspireert. Waar geloof onderscheidt zich dus van vals geloof door het vermogen om de woorden die God spreekt letterlijk te nemen, omdat de keuze van zijn woorden en werkwoorden berekend, gewogen en gemeten wordt. Dwalen in dit opzicht leidt de menselijke ziel tot de eeuwige dood. En de **" tweede dood "** zal alle ongelovigen treffen die zichzelf hebben bedrogen en veroordeeld tot deze laatste straf, omdat ze beweerden dat ze God

toebehoren in Jezus Christus, zonder te voldoen aan zijn goddelijke eisen van heiligheid.

Elk van onze vijf zintuigen kan, indien misbruikt, leiden tot verlies van verlossing. Laten we beginnen met het gehoor, dat de menselijke ziel permanent van God kan scheiden en in dit opzicht voorafgaat aan de zintuigen zien, proeven en eten, zoals Eva's concrete ervaring bewijst.

De eerste val die Eva wordt aangedaan, is gebaseerd op haar gehoor. Want het drama dat haar zal treffen, begint met het gesprek waarin de duivel, via de slang, haar aanpakt. Het gevaar schuilt in de suggestie die van de ander komt, van haar incidentele tegenhanger. Tot dat moment heeft Eva zich aan Gods verbod gehouden en is ze er niet door geraakt. Maar de slang spreekt tot haar en wekt logischerwijs haar verbazing op, omdat geen enkel ander door God geschapen dier het vermogen bezit om te spreken zoals een mens. Ze is niet voorbereid op deze auditieve en visuele ervaring en kan niet begrijpen dat de slang, dit dier van Gods aardse schepping, gebruikt en gemanipuleerd kan worden door de duivel, de opstandige engel, de hemelse demon. De geruststellende woorden van de slang stellen Eva gerust. Bovendien eet hij van de verboden vrucht en is hij niet dood, dus zijn verklaringen lijken beredeneerd en redelijk. Zo is het ook in 2023 en altijd, in religieuze of seculiere menselijke gesprekken. Bij onze waardering van een besproken onderwerp worden onze vijf zintuigen geactiveerd en bepalen ze ons oordeel. De tegenstander lijkt oprecht en zijn argumenten overtuigend; dit geldt des te meer als zijn mening dezelfde kant opgaat als de onze. En als dit het geval is, wordt het getuigenis van de zintuigen, dat deze mening tegensprekt, machteloos en niet in staat ons te overtuigen en ons ervan te weerhouden in de val te trappen. Want in zo'n situatie schuilt het gevaar niet alleen buiten onszelf in onze tegenpartij, maar ook in onszelf en in ons verlangen om onze persoonlijke keuze te bevoordelen. En tegen onszelf kunnen we niets doen, omdat we onze eigen tegenstander en vijand worden. Dit is wat de mentale en morele menselijke strijd zo moeilijk maakt; de ander tegenwerken is niets vergeleken met de strijd die we tegen onszelf moeten voeren. Eva had de slang kunnen weerstaan, maar ze kon haar eigen lust, die op het niveau van haar vijf menselijke zintuigen werkte, niet weerstaan. En na haar werd haar ervaring de onze, individueel, van Adam tot de laatste man of vrouw die op aarde geboren werd. Ons oor vangt niet alleen verleidelijke en bedrieglijke woorden op; Het is ook gevoelig voor muzikale klanken. En ook op dit gebied wordt gepassioneerde overdaad afgoderij en de oorzaak van eeuwige ondergang. Mensen luisteren gepassioneerd naar de muziek van de grote klassieke componisten, jazz die later kwam, rock-'n-roll die daarop volgde, en tegenwoordig rap, die ik helemaal niet waardeer vanwege het algemene aspect, omdat de muziek niets meer lijkt te zijn dan een voorwendsel om, op ritmische basis, vloedgolven van woorden uit te braken die de haat jegens de blanke westerse samenleving uitdrukken. Deze rebelse stijl verscheen in de zwarte gemeenschap, in racistisch wit Amerika. Een oud, schijnbaar vergeten gezegde luidde: "muziek kalmeert het wilde beest"; dit is duidelijk niet het geval met rap. Klassieke muziek is net zo goed de oorzaak geweest van de ondergang van haar aanhangers als de hedendaagse rap. Ook hier ^{organiseerde de katholieke gemeenschap} bals en festivals waar muziek en opera een belangrijke rol speelden

tussen enkele massamoorden op opstandige protestanten. Muziek diende als voorwendsel om een beschaafde schijn te wekken bij een barbaarse en moorddadige maatschappij. Ook hier is in 2023 niets veranderd. In aanwezigheid van de president, de koning, de prefect, de burgemeester, de kardinaal of de plaatselijke bisschop worden concerten, bals en festiviteiten georganiseerd waar de mooie mensen samenkomen om te feesten en te genieten van hun rijkdom en privileges.

Laten we nu kijken naar het gezichtsvermogen. Zelfs voordat Eva de vrucht proeft, ziet ze hem al, aanschouwt ze hem, bewondert ze hem en begeert ze hem. Ze noemt hem " *aangenaam om te zien* ". *Hoeveel " aangenaam om te zien "* dingen verleiden in 2023 het menselijk oog, onderwerpen hem en vernietigen hem? Talloze dingen die alle denkbare domeinen aangaan en mensen tot slaaf maken, gewonnen door een passie voor deze onderwerpen. Sommigen verzamelen allerlei soorten objecten en wijden hun bestaan aan het bezitten ervan. Hun leven is daartoe beperkt. Ze waarderen zichzelf in hun eigen ogen alleen door het succes van dit bezit, dat in werkelijkheid werkelijk nutteloos en schadelijk blijft. Ik kan de soorten objecten die leiden tot de afgoderij van hebzucht niet opnoemen, zo talrijk en divers zijn ze. Want in feite kan alles een oorzaak van verderf worden door zijn buitensporige invloed op de menselijke natuur. De passie voor auto's, motoren, vliegtuigen, boten, schilderijen van beroemde en minder beroemde kunstenaars, en elk visueel object wordt een allesoverheersende oorzaak van verderf. En in zijn taal drukt de mens zelf zijn spirituele situatie uit, wanneer hij zegt: "Ik hou van dit, ik hou van dat" of "Ik ben gepassioneerd door dit of dat", want alleen God verdient aanbidding en onze passie, omdat hij de Schepper is van alle dingen en al het leven. Let dus op de uitdrukkingen die mensen gebruiken, want ze onthullen hun ware aard.

Laten we verdergaan met de smaak, eetlust en reukzin die een rol spelen bij de waardering van smaak. De Bijbel geeft hierover een voorbeeld in Filippienzen 3:19, waar Paulus over de vijanden van de christelijke waarheid spreekt: " *Hun einde zal de ondergang zijn; **hun god is hun buik** ; ze roemen in de schandelijke dingen, ze denken alleen aan aardse dingen.* " In 2023 is dit nog steeds zo; niets is veranderd, behalve de objecten van verlangen. In Titus 1:12 zegt Paulus opnieuw tegen Titus over de Kretenzers: " *Een van hen, hun eigen profeet, zei: Kretenzers zijn altijd leugenaars, kwade beesten, **luie buiken** .* " Het genot van de smaak kan de mens inderdaad zo ver brengen dat het hem definitief van God scheidt. De kunst van het tafelen, zo gewaardeerd en gewaardeerd in onze beschaafde samenlevingen, maakt grote koks tot afgoden die alleen leven voor hun professionele activiteit. Ze leven en sterven zonder hoop op eeuwig leven en gaan zo door het leven als het meest verachtelijke, meest alledaagse dier. Wijn en spijs worden met de neus geroken voordat ze hun smaak afgeven door contact met de smaakpapillen van de tong en het gehemelte. Specialisten worden opgeleid wanneer de gevoeligheid van deze drie zintuigen sterk ontwikkeld is. Ze hebben dan het vermogen om de naam en het jaar van de geproefde wijn te identificeren. Op dit niveau van passie en toewijding is er geen plaats meer voor de Heer, de redder van de uitverkorenen. Ze leven alleen om hun buitengewone

gave te exploiteren. Zo worden ze hun eigen afgod en hebben ze God niet meer nodig.

Maar de tot nu toe genoemde gevallen zijn niet uitputtend, omdat afgoderij mannen en vrouwen in alle lagen en lagen van de menselijke samenleving treft. Ieder van ons kan zijn aandacht, gedachten en passie richten op een onderwerp dat aanleiding geeft tot afgoderij, omdat het alle menselijke gedachten absorbeert en mobiliseert, waardoor er geen ruimte overblijft voor het spirituele onderwerp dat de ware prioriteiten en behoeften van de menselijke ziel oproept.

De gewoonte om de dood onder ogen te zien, heeft voor de mens de beschuldigende boodschap van zonde vernietigd. De dood wordt aanvaard als een normaliteit die aan de mensheid wordt doorgegeven, en het goddelijke aanbod van eeuwig leven is alleen interessant voor hen die erin willen geloven. Aanvaarding en berusting vormen daarom twee valkuilen van het bestaan voor de hele mensheid. Want deze dingen moedigen aan tot trouw aan de geest van traditie, die de uitverkorenen in twijfel moeten trekken en moeten verzaken, om Jezus Christus te volgen op zijn weg van verlossing, waar ze zich ook bevinden en worden aangetroffen, overal ter wereld.

Ik richt me nu op de valstrik van religieuze verleiding en gebruik hiervoor dit Bijbelcitaat uit Mattheüs 7:15: "***Pas op voor de valse profeten, die in schaapskleren tot u komen, maar van binnen roofzuchtige wolven zijn*** ." Deze waarschuwing van Jezus belicht de betekenis van de feiten die zich gedurende de gehele christelijke tijd hebben voorgedaan, voornamelijk gekenmerkt door de intolerante rooms-katholieke pauselijke heerschappij tussen 538 en 1798, maar ook daarna, sinds 1843, door de universele ontwikkeling van de verschillende vormen van protestantisme. De "***roofzuchtige wolven*** " zijn niet langer alleen katholiek, want sinds 1843 behoren ze ook tot de protestantse gehoorzaamheid, en verder in de tijd, sinds 1994, behoren ze ook tot de adventistische gehoorzaamheid. Het is dit vers uit Mattheüs 7:15. 7:15, wat God ertoe brengt om in zijn Apocalyps de protestantse godsdienst, die sinds 1843 trouw is gebleven aan de zondagsrust die sinds 321 door het keizerlijke Rome en sinds 538 door het katholieke pauselijke Rome is ingesteld, met de uitdrukking "***valse profeet*** " aan te duiden.

Wat is dan het geheim van de effectiviteit van deze "***valse profeten die leugens leren*** " volgens Jesaja 9:14: "(*De oudste en de magistraat zijn het hoofd, en de profeet die leugens leert, is de staart .*)" Deze plaatsing tussen haakjes van dit vers geeft het de schijn van een zeer belangrijke sleutelenbaring die God in zijn Apocalyps op subtiele wijze zal gebruiken om alleen aan zijn uitverkorenen de beschuldigingen te onthullen die tegen deze "***valse profeten die leugens leren***" worden *ingebracht*. **Echt de leugen religieus** ." De misleiding begint met de valse beweringen van het pauselijke katholieke Rome, maar nadat het decreet van Daniël 8:14 van kracht werd, werd liegen ook een teken van protestantse religieuze activiteit. En deze goddelijke beschuldiging maakt deze "***valse profeten*** " tot ware dienaren van de duivel, die volgens Johannes 8:44 "***de vader van de leugen*** " is: "***Jullie zijn van jullie vader de duivel, en jullie willen de begeerten van jullie vader doen. Hij was een moordenaar van den beginne en blijft niet in de waarheid, omdat er geen waarheid in hem is. Wanneer hij de leugen spreekt,***

spreekt hij uit zijn eigen mond; want hij is een leugenaar en de vader van de leugen . "

Waaruit bestaan deze katholieke en protestantse leugens? Ze bestaan erin hun verleide en bedrogen slachtoffers te laten geloven dat ze het eeuwige leven, aangeboden door Jezus Christus, zullen kunnen binnengaan, terwijl dit niet het geval zal zijn. Dit komt doordat hun voorbereiding op de normen van het hemelse leven niet zal zijn uitgevoerd. Als gevolg hiervan zal de deur van genade sluiten en zal hun de toegang tot de hemel worden ontzegd. De noodzaak van speciale voorbereiding wordt bevestigd in dit vers uit Openbaring 19:7-8: "***Laten we blij zijn en ons verheugen en Hem eer geven, want de bruiloft van het Lam is gekomen en zijn vrouw heeft zich gereedgemaakt*** , en haar werd gegeven gekleed te worden in fijn linnen, rein en wit. ***Want het fijne linnen is de gerechtigheid van de heiligen*** . De gerechtigheid van de heiligen is niet langer alleen die van de persoonlijke gerechtigheid van Christus die hun is toegerekend door goddelijke genade. Deze gerechtigheid wordt beoefend door de ware uitverkorenen wier zondige natuur is veranderd en vervangen door de praktijk van volmaakte gehoorzaamheid aan de goddelijke wil; die voortkomt uit hun authentieke goddelijke heiliging. Concreet hebben zij in hun hele bestaan afstand gedaan van het zondigen tegen God, en hebben zij zich volledig onderworpen aan zijn goddelijke wil, met respect voor zijn verordeningen en geboden. En het is deze eis van God die de valkuilen van het bestaan willen en kunnen frustreren en onbevredigd maken. Geconfronteerd met de vele valkuilen van het bestaan, redden de uitverkorenen hun zielen door zich toe te wijden aan het smalle pad van gehoorzaamheid aan de waarheid van God, geopenbaard en vervuld in Jezus Christus.

Een andere valkuil van het bestaan bedreigde de mensheid collectief. Het is de liefde voor vrijheid. Want de vrijheid die God aan al zijn schepselen heeft geschonken, roept meer problemen op dan ze oplost. In een land als Frankrijk, waar leiders ieder individu zoveel mogelijk vrijheid willen geven, ontstaat er uiteindelijk een probleem. In naam van deze vrijheid bestaan onverenigbare individuele keuzes naast elkaar in hetzelfde land. En in de situatie waarin Frankrijk zich sinds het einde van de kolonisatie bevindt, heeft de vestiging van de islam in het land geleid tot sporadische opstanden van moslimjongeren die zich niet kunnen integreren in het westerse seculiere model met een christelijke basis. Niet bereid om hernieuwde rebellie hardhandig te onderdrukken, knijpen leiders een oogje dicht en verdragen ze de feiten zonder ze te kunnen oplossen, uit angst een veel gevaarlijkere massareactie uit te lokken. De situatie verslechtert zo jaar na jaar. En voor een republikeins volk is het niet gemakkelijk te erkennen dat hun hoop op een vredig leven slechts een utopische fata morgana was. Sterker nog, het is duidelijk dat totale vrijheid voor iedereen een onhaalbare mythe zal blijven. En de prijs die voor deze ontdekking betaald moet worden, zal verschrikkelijk zijn. Daarom heeft God het uur van de straf bepaald in "***de tijd van het einde*** ", een tijd die een einde zal maken aan "***de tijd van de volkeren*** " van de vrije en onafhankelijke westerse wereld.

Frankrijk lijdt de laatste tijd onder de gevolgen van zijn seculiere karakter. Daardoor heeft het land zich nooit gerealiseerd welk gevaar religie met zich

meebrengt. Het geloofde dat zijn republikeinse waarden het probleem hadden opgelost, en voor zijn burgers was die aanpak deels succesvol. Maar sinds 1962 heeft het einde van de kolonisatie van Algerijs grondgebied geleid tot de ontvangst van zijn "harki"-collaborateurs en zo de vestiging van de islam op Franse bodem in gang gezet. Door deze voortdurend toenemende immigratie heeft het aantal moslims uiteindelijk een kritiek niveau bereikt. De openlijke vijandigheid van buitenlandse en lokale islamistische groeperingen vergroot namelijk de haat tussen blanke Fransen van herkomst en de verwelkomde moslims. Het secularisme zal daarom ook voor dit land een valkuil zijn geweest, net als voor alle landen van christelijke herkomst met een hoge moslimimmigratie.

Het is in de religieuze toepassing dat valse schijn haar meest ernstige gevolgen heeft. En hier vinden we de zwakte van het zien in de religieuze toepassing ervan. God hecht in al zijn openbaringen, geformuleerd in heldere taal of in gecodeerde beelden, enorm veel belang aan dit bedrog dat gebaseerd is op de uiterlijke schijn van de dingen. En we moeten beseffen dat hij de enige is die het innerlijk van een ziel of een religieuze organisatie kan zien. Want alle mensen hebben, alleen al door hun zicht, een onoverkomelijke barrière, een muur die hun analyse van de dingen beperkt. Woorden, glimlachen, goede daden en goede liefdadigheid kunnen volledig duistere gedachten maskeren. En alleen in God vinden we dit vermogen om het leven in al zijn verborgen of zichtbare dimensies te zien, voor zijn hemelse schepselen en, nog meer, in de ogen van zijn aardse menselijke schepselen. Dan kunnen we op het hoogste niveau terecht waarderen dat we baat hebben bij zijn profetische openbaring. Want hij ontmaskert alle valse religies die hun leden, hun volgelingen, maar ook de rest van de mensheid die hen respecteert, verleiden en bedriegen, terwijl ze de verantwoordelijkheid die zij dragen voor de goddelijke vloeken die de bewoners van de hele aarde treffen, negeren.

In Lucas 11:39-40 hekelde Jezus de hypocrisie van de Farizeeën van zijn tijd door te zeggen: " *Maar de Heer zei tegen hem: 'Jullie Farizeeën, jullie maken de buitenkant van de beker en de schotel schoon, maar van binnen zijn jullie vol bedrog en onrecht . Dwazen! Heeft Hij die de buitenkant gemaakt heeft, niet ook de binnenkant gemaakt?'* " Geconfronteerd met deze logica kan de mens alleen maar zwijgen, en degenen die God met deze overpeinzing uitdaagt, kunnen zich alleen maar ongemakkelijk voelen en een gevoel van naaktheid en transparantie ervaren, op zijn zachtst gezegd gênant. Door op de grond de namen te schrijven van de zonden die begaan zijn door degenen die voor Hem komen om de overspelige vrouw te beschuldigen om Hem op de proef te stellen, getuigde Jezus opnieuw van zijn goddelijkheid en zijn vermogen om het geheim van hun leven te lezen. En opnieuw, verward en beschaamd, trokken ze zich allemaal in stilte terug. Daarom gebruikt Jezus in zijn profetische openbaringen symbolen die in beeld het robotportret construeren van de entiteit die het doelwit is van het goddelijk oordeel. En dit robotportret onthult het verborgen aspect dat de normale mens negeert of kan negeren. Net zoals de religieuze geestelijkheid zich bij het Joodse volk een weelderige verschijning gaf, met prachtige kleding en prestigieuze maar bedrieglijke sieraden, heeft het pauselijke religieuze systeem

van het rooms-katholicisme in het christelijke tijdperk oppervlakkige of seculiere mensen lang misleid, en misleidt het nog steeds. Televisies laten niet na de grote en pompeuze ceremonies van dit rooms-katholicisme uit te zenden. En net als in de tijd van de Joden hullen de prelaten, de kardinalen en de bisschoppen zich in scharlakenrode en paarse gewaden, die de kijker over het geheel genomen een glorieus beeld geven dat de menigte verleidt en imponeert. De valse heidense religie heeft haar volgelingen altijd verleid door haar kunstmatige verleidelijke aspecten. God gebruikt de term "**sluw**" om het pauselijke regime van Rome te beschrijven in Daniël 1:1-14. 8:23: "*En aan het einde van hun heerschappij, wanneer de zondaars verteerd zijn, zal er **een koning opstaan, schaamteloos en sluw** .*" In dit vers geeft God twee boodschappen aan zijn uitverkorenen. De eerste betreft zijn persoonlijke oordeel over het pauselijke regime, dat hij als "**schaamteloos**" beschouwt. De tweede is in het bijzonder tot ons gericht, omdat God ons waarschuwt voor de uiterlijke schijn ervan, die hij "**sluw**" noemt. Door te ontdekken wat het pauselijke catholicisme heeft gedaan met de tekst van Gods Tien Geboden, identificeren we het "**schaamteloze**" en "**aanmatigende**" karakter ervan, volgens Dan. 7:8. Wat "**sluw**" is, heeft geen vaste consistentie, en God helpt ons te begrijpen hoe het pauselijke regime "**sluw**" is. Dit doet hij door in Dan. 8:24-25 te specificeren: "*Zijn macht zal toenemen, maar niet door zijn eigen kracht; hij zal ongelooflijke verwoestingen aanrichten, **hij zal slagen** in zijn ondernemingen, hij zal de machtigen en het volk van de heiligen te gronde richten.*" **Vanwege zijn voorspoed en het succes van zijn listen zal hij arrogantie in zijn hart hebben** , hij zal velen die vreedzaam leefden vernietigen en hij zal opstaan tegen de Vorst der vorsten; maar hij zal gebroken worden, zonder enige inspanning van welke hand dan ook. "Al zijn "**succes**" was uitsluitend gebaseerd op "**het succes van zijn listen**". Deze term "**listen**" verbindt zijn daden met de verleiding van de duivelse "**slang**" uit Genesis 3, die Daniël 11:39 suggereert te zeggen: "**Hij zal met een vreemde god optreden tegen de versterkte plaatsen** ; en hij zal degenen die hem erkennen met eer vervullen, hij zal hen over velen laten heersen, hij zal hun land toekennen als beloning." Deze "**vreemde god**" kan op diverse en complementaire wijze worden geïdentificeerd met de duivel die aan de Romeinen werd geopenbaard door de religieuze leer van de Joden, maar ook als een toespeling op de naam van Christus die Rome zich toe-eigent door een christelijke religieuze verschijning aan te nemen. Openbaring 13:3 bevestigt deze connectie met de duivel: "*Het beest dat ik zag, leek op een luipaard, en zijn poten waren als die van een beer, en zijn muil was als de muil van een leeuw. **En de draak gaf hem zijn kracht, zijn troon en grote macht** .*" Om de boodschap van dit vers te begrijpen, moeten we rekening houden met de connectie die "**de draak**" identificeert met "de **duivel**" in Openbaring 12:9: "*En **de grote draak** werd neergeworpen , de oude slang, die **Duivel en Satan genoemd wordt** , die de hele wereld verleidt; hij werd neergeworpen op de aarde en zijn engelen werden met hem neergeworpen.*" Op aarde wordt het keizerlijke regime waarover hij heerst in Openbaring 12:3 ook wel "**de grote, vuurrode draak**" genoemd: "*En er verscheen een ander teken aan de hemel, en zie, **een grote, vuurrode draak** met zeven koppen en tien horens, en op zijn koppen zeven kronen .*" Uit deze boodschappen volgt dat God in Openbaring 13:3 de opvolging van het Romeinse

Rijk en het pauselijke regime dat het opvolgt onder hetzelfde gezag van de duivel openbaart en profeteert: "**de draak**" van het Romeinse Rijk "**geeft zijn troon en zijn gezag**" aan het pauselijke regime, waarin Rome zijn voormalige keizerlijke macht hervat.

Om deze "**list**" te laten slagen en Gods plan te volbrengen, overtuigde de duivel de eerste Frankische koning, Clovis genaamd, om zich tot het christendom te bekeren, dat al Romeins was, door zich in 496 te laten dopen door de bisschop van Rome van die tijd, die toen nog niet de titel "paus" droeg. Maar in die tijd was Rome al getroffen door Gods vloek, al sinds het jaar 313. En sinds 7 maart 321 was de rest van de zevendedagsabbat afgeschaft en vervangen door de rest van de eerste dag, die destijds gewijd was aan de aanbidding van de heidense astrale god, de vergoddelijke Zon, die aanbeden en gediend werd onder de titel "Eerwaarde Onoverwonnen Zon". Deze doop van de Frankische koning gaf de Roomse kerk een prestige dat andere bekeerde koningen in de loop der tijd alleen maar zouden versterken. Zo vestigde God in Italië het religieuze regime dat, door zijn christelijke aanspraak, de grootste misleidende valstrik vormt, bedoeld om oppervlakkige gelovigen te boeien en te vangen. Want **de Romeinse "kunstgreep"** kan alleen oppervlakkige gelovigen misleiden. En wat deze oppervlakkige mensen kenmerkt, is de minachting of onverschilligheid die ze tonen ten opzichte van de Heilige Bijbel en zijn goddelijke openbaringen. Ik herinner u eraan dat de Katholieke Kerk haar leden lange tijd verbood de Heilige Bijbel te lezen, en in de 18e^{eeuw}, nog steeds gesteund door de machtige monarchie, mensen die betrapt werden op het bezit van een Heilige Bijbel, ter dood liet brengen of tot de galeien liet veroordelen. Daarom veroordeelt God in Openbaring 11:3 de vervolging van de Heilige Bijbel, zijn geschreven woord: "**Ik zal mijn twee getuigen macht geven**, en zij zullen profeteren, twaalfhonderdzestig dagen lang, gekleed in zakken." 1260 dagen-jaren, dat wil zeggen van 538 tot 1798. Vers 7 voorspelt de vervolging van de Bijbel door de atheïstische revolutionairen van het republikeinse Frankrijk tijdens de "Terreur" van de jaren 1793-1794. Zij staken vuren aan en verbrandden publiekelijk alle religieuze werken, met de Bijbel voorop: "**Wanneer zij hun getuigenis voleindigd hebben**, zal het beest dat uit de afgrond opstijgt, oorlog tegen hen voeren, hen overwinnen en hen doden." Dit detail, vetgedrukt, onthult dat de missie die aan de Heilige Bijbel was gegeven, "**voltooid**" was met de komst van het Franse republikeinse regime. Sinds de 16e^{eeuw} heeft God mensen toegestaan zijn waarheid te volgen door deze te ontdekken in zijn heilige Bijbel, vermenigvuldigd door het drukken van karakters; de boodschap wordt overgebracht en intelligente mannen, zijn uitverkorenen, hoeven zich daarom alleen de les te herinneren. En deze les zal moeten worden toegepast om niet te falen tijdens de adventistische geloofsbeproevingen die achtereenvolgens werden uitgevoerd in 1843, 1844, 1994 en 2030. Want tot de wederkomst van de glorieuze Christus moeten de uitverkorenen door God worden geselecteerd door aan te tonen dat de les die in de 16e^{eeuw} werd gegeven, is behouden en geïmplementeerd. Het is inderdaad nog steeds de Heilige Bijbel die degenen die in Christus geroepen zijn, toetst door hun belangstelling te toetsen voor de openbaringen die geprofeteerd zijn in de boeken van de twee verbonden. Zodat tot

het einde toe het ware geloof uitsluitend gebouwd is op de belangstelling die aan de gehele Bijbelse openbaring wordt gegeven.

Het spreekt voor zich dat wanneer het verleidelijke subject dicht bij de goddelijke waarheid staat, de religieuze valkuil nog formidabeler en moeilijker te herkennen is. Voor veel protestantse gelovigen was het gemakkelijk om de Oud-Katholieke Kerk te veroordelen, maar omdat deze niemand meer kan vervolgen, is ze voor hen aanvaardbaar geworden en, beter nog, waardig om er een verbond mee te sluiten. Deze mensen trapt in de valkuil van hun onwetendheid over de dingen die God haar verweet. Ze herinnerden zich alleen de vervolgingen van mensen, maar onderschatten de zonden die tegen God zelf persoonlijk waren begaan. Daarom, erfgenamen van diezelfde fouten, verlengen ze die door ze te reproduceren.

In Openbaring 9 zijn de thema's van "**de vijfde^{en} zesde bazuin**" in de stijl van vergelijking voorbeelden van het genre. In elk vers vinden we, opnieuw, de vergrotende trap "**gelijkend**", wat de ^{symbolische} waarde van het gepresenteerde beeld bevestigt. En tussen deze talrijke vergelijkingen geeft vers 8 een bijzonder belangrijke boodschap over de bedrieglijke "**uiterlijke**" schijn van de protestantse kerken die sinds 1843 ten onder zijn gegaan: "**Ze hadden haar als vrouwenhaar en hun tanden waren als leeuwentanden**". De sleutel tot de interpretatie van dit vers ligt in de rol die de apostel Paulus aan "**vrouwenhaar**" toekent in 1 Korintiërs 11:15: "... maar dat het een eer is voor een vrouw om haar te hebben, omdat haar haar haar als een bedekking is gegeven "; "**een bedekking**" dus, een bedrieglijk masker. Vervolgens zegt de Geest opnieuw in 1 Petrus 3:3-4: "**Niet de uiterlijke versiering van het haar**, het dragen van goud of het dragen van kleding, maar de innerlijke en verborgen versiering van het hart, in de onvergankelijkheid van een zachtmoedige en stille geest, die van grote waarde is in de ogen van God." De kerken die de Geest ons beschrijft, hebben een "**uiterlijke schijn**" van kerken, maar in de gedachten van hun leden, hun volgelingen, ziet God alleen wrede en woeste gedachten, afgebeeld door hun "**leeuwentanden**". En in de laatste geloofstest zal deze verborgen aard worden onthuld door hun aanvaarding van het doodvonnis dat zal worden afgekondigd tegen de laatste Adventisten die de zaterdagrust, de "**zevende dag**", in acht bleven nemen, "**geheiligd**" door God sinds het begin van zijn schepping van de aarde en de hemelen, volgens Genesis 2:2-3. In dit hoofdstuk 9 van de Apocalyps vermenigvuldigt God zijn picturale vergelijkingen om de paradoxen te onthullen die Hij opmerkt tussen het zichtbare uiterlijke aspect en het werkelijke, onzichtbare, gemaskeerde innerlijke aspect van de protestantse volgelingen. In deze beelden openbaart Hij ons het persoonlijke oordeel dat Hij velst over protestantse kerken die beweren deel uit te maken van zijn verlossing, in volledige onwetendheid over het feit dat Hij hen in de steek heeft gelaten en aan de duivel heeft overgeleverd, sinds het jaar 1843, vastgesteld door de inwerkingtreding van zijn decreet uit Daniël 8:14. Gods oordeel is permanent en begint in 1843, wanneer hij het protestantse geloof veroordeelt vanwege zijn steun aan de Roomse zondag en zijn minachtende getuigenis van de adventistische boodschappen van 1843 en 1844. Zijn oordeel richt zich vervolgens, in 1994, op het officiële adventisme, dat hij "**uitbraakt**" om dezelfde redenen die hem ertoe

brachten het protestantisme te verwerpen, waartoe het adventisme zich in 1995 officieel aansloot. Merk op dat de sabbatpraktijk zijn heiligende waarde verliest door het gebrek aan liefde voor de profetische waarheid die door de Geest van God in deze tijd is geopenbaard. Zo heeft de boodschap van de "^{vijfde} **bazuin** " als onderwerp de beschrijving en hergroepering van de "**valse profeten** " van het protestantisme, die pas in 1994 compleet zijn, wanneer de gevallen adventisten zich bij hen voegen in de vloek van God.

In de wet van de Tien Geboden plaatste God eerst de vier geboden die Hem rechtstreeks aangaan, de laatste zes met betrekking tot de plichten van de mens jegens de mens. Hij wilde zijn wet dus presenteren in overeenstemming met de indeling van zijn twee geboden, zoals Jezus die noemde in Mattheüs 22:36-40: "*Meester, wat is het grootste gebod in de wet?*" Jezus antwoordde hem: "*Heb de Heer, uw God, lief met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het grootste gebod* ." Jezus leert met deze woorden welke prioriteit de mens aan dit gebod moet geven. Hij voegt eraan toe: "**En het tweede is daaraan gelijk: Heb uw naaste lief als uzelf. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet en de Profeten** ." Voor het valse christelijke geloof betekent het plaatsen van het tweede gebod vóór het eerste van deze geboden van Jezus Christus, de deur naar de hemel voor zichzelf sluiten. Want alleen zij die de prioriteiten respecteren die God in Jezus Christus heeft aangegeven, zullen binnengaan.

In dezelfde geest is het institutionele "Zevendedagsadventisme" erkend en bekrachtigd door Jezus Christus sinds 1873, tot 1994, toen Hij het "**uitspuwde** ", dat wil zeggen, ontkende, verwierp en verwierp. Sinds 1844 is de leer van het adventisme gebaseerd op valse profetische interpretaties, maar voor God hadden de dwalingen ervan op dat moment in zijn geschiedenis weinig betekenis. De pioniers van het adventisme werden door God gezegend en geselecteerd, niet vanwege hun begrip van de geprofeteerde waarheid, maar vanwege het getuigenis van vreugde dat de aankondiging van de wederkomst van Jezus Christus in hun hele leven teweegbracht. En het is alleen dit criterium dat hen "**geheiliqd** " maakte door God. Als teken van deze "**heiliqing** ", die Zijn **goedkeuring bekrachtigt** , liet God hen Zijn sabbatrust van de ware zevende dag ontdekken en in praktijk brengen: de zaterdag. En daar was het dan, de "Zevendedagsadventistenkerk" stond op haar lanceerplatform. En in 1873 kreeg haar missie een universeel karakter. Profetische interpretaties bevatten veel fouten, maar pas in 1980 eiste God dat de onwaarheden in de leer van de Zevendedagsadventisten zouden verdwijnen. Hij riep mij toen om deze taak uit te voeren. En bezield door een oprecht geloof sinds mijn geboorte, had ik nooit gedoopt willen worden, omdat ik niet kon geloven dat God lijden in Jezus Christus had kunnen aanvaarden om zo'n armzalig resultaat te verkrijgen. Want ik zag weinig verschil tussen zogenaamd gedoopte christenen en andere ongelovige mensen. De ontdekking van het verdwijnen van de sabbatspraktijk, een onderwerp dat me bezighield, was de sleutel tot alle verklaringen van de vragen die tot dan toe onbeantwoord waren gebleven. De voldoening die mijn vragen me gaven, was dan ook de drijvende kracht achter mijn besluit om me te laten dopen in de Zevendedagsadventistenkerk. De liefde voor de waarheid die me altijd heeft bezield, bracht me er toen toe om de profetieën uit Openbaring en Daniël

gedetailleerd te bestuderen, omdat het merkwaardig genoeg in deze volgorde gebeurde. Door de boodschappen van Openbaring te ontcijferen, geleid door de Geest, kon ik de interpretatie ervan actualiseren en de boodschappen die dateerden uit de tijd van de pioniers, voor wie 1844 het jaar van het einde der tijden vertegenwoordigde, in twijfel trekken. In 1980 moest deze overgeërfde interpretatie worden herzien en gecorrigeerd. Rekening houdend met de cruciale indeling van het Adventistische decreet van Daniël 8:14, begreep ik hoe God de structuur van zijn Apocalyps had gebouwd op de verandering die Hij vanaf die datum 1844 had gebracht en geëist. De noodzaak om de profetische erfenis van het officiële Adventisme in twijfel te trekken, blijkt duidelijk uit de beschrijving die Jezus geeft van dit Adventisme uit de jaren 1980 tot 1994. Hij zegt in Openbaring 3:17-18: "**Omdat u zegt: Ik ben rijk en heb mij verrijkt en heb aan niets gebrek, en u weet niet dat u ellendig, beklagenswaardig, arm, blind en naakt bent, Ik raad u aan van Mij goud te kopen, beproefd in het vuur, opdat u rijk moogt worden; en witte kleren, opdat u bekleed moogt worden, en de schande van uw naaktheid niet zichtbaar moogt worden; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat u moogt zien** . In vers 17 presenteert Jezus zijn oordeel over het Adventisme in 1991, het jaar waarin mijn boodschap, waarin de wederkomst van Jezus werd aangekondigd, in 1994 ertoe leidde dat ik uit het kerkregister werd geschrapt; dit wordt duidelijk weerspiegeld in de uitdrukking: "**Ik heb niets nodig** ", wat een officiële verwerping van zijn profetische licht uitdrukt. In dit vers betwist Jezus de waarde die dit Adventisme aan zijn geestelijk erfgoed geeft; wat de noodzaak rechtvaardigt om het in twijfel te trekken. Maar het woord dat doodt, is vervat in dit zeer korte woordje; Hij zegt het "**naakt**", dat wil zeggen, niet bedekt door zijn "**eeuwige gerechtigheid**", daarom waardig aan "**de tweede dood**" die door de "**derde engel**" uit Openbaring 14:9 werd aangekondigd. We lezen inderdaad in 2 Korintiërs 14:10: 5:2-3: "**Daarom zuchten wij in deze tent, verlangend om onze hemelse woning aan te trekken, indien wij tenminste gekleed en niet naakt bevonden worden** ." De dreiging die zijn katholieke en protestantse vijanden aanging, betreft hem op zijn beurt, vanaf 1991, precies de datum van mijn uitschrijving, zonder te beseffen dat de protestanten sinds 1843 zijn vijanden zijn geworden. En ter bevestiging van deze goddelijke vloek trad hij in 1995 officieel toe tot de protestantse alliantie. In vers 18 somt Jezus alles op wat dit officiële adventisme mist om door hem gezegend te worden: "**goud, door vuur beproefd**" of, het ware "**geloof**" volgens 1 Petrus 1:7: "**opdat de beproeving van uw geloof, kostbaarder dan vergankelijk goud, dat toch door vuur beproefd wordt, u tot lof, heerlijkheid en eer moge brengen, bij de openbaring van Jezus Christus**"; Jezus specificeert verder: "**opdat u rijk moogt worden**": het ware "**geloof**" dat wordt getoond, vormt de ware geestelijke "**rijkdom**". Maar om door Jezus te worden bevestigd en erkend, moet het geloof dat de mens belijdt, door Hem worden getoetst. Alleen de overwinning in de toets maakt het verschil tussen de geroepen uitverkorenen en de geroepen gevallenen. En over dit onderwerp zei Jezus terecht in Mattheüs 22:14: "**Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren**"; het falen in de toets van de meerderheid, te oppervlakkig, rechtvaardigt zijn woorden. Jezus zei ook: "**en witte kleren, opdat u gekleed mag zijn en de schande van uw naaktheid niet zichtbaar wordt**." Deze "**witte kleren**" werden "waardig"

gedragen door de adventistische pioniers in Openbaring 3:4: " *Maar u hebt enkele mannen in Sardis die hun kleren niet bezoedeld hebben; **zij zullen met Mij wandelen in witte kleren, omdat zij het waardig zijn** .*" en deze " *witte klederen* " zijn het symbolische teken van de overwinning van het geloof: " ***Wie overwint, zal bekleed worden met witte klederen** ; Ik zal zijn naam niet uit het boek des levens schrappen, en Ik zal zijn naam belijden voor mijn Vader en voor zijn engelen.* " Het is Jezus die de waarde van het geloof beoordeelt en Hij herinnert ons eraan dat alleen waar geloof recht geeft op het " *witte kleed* " van zijn " *eeuwige gerechtigheid* " dat Hij zijn ware uitverkorenen aanbiedt. Jezus zegt ook tegen hem: " *en ogenzalf om uw ogen te zalven, zodat u kunt zien* . " Het officiële Adventisme staat bekend om zijn profetische missie, die in het begin grotendeels werd ondersteund door de visioenen die de boodschapper van de Heer, mevrouw Ellen G. White, ontving. Nu zegt Jezus over dit Adventisme van het jaar 1991 dat het " *blind* " is en voor zijn zicht moet zorgen. Zo bevindt het officiële Adventisme zich in de treurige situatie die Jezus beschrijft in Mattheüs 19:14: " *Laat hen met rust: **zij zijn blinde leiders van blinden** ; als een blinde een blinde leidt , vallen ze beiden in een kuil .*" Maar wie kan hem *de "oogzalf"* geven die deze zorg biedt? Jezus zelf en niemand anders. En Hij biedt het ons aan in zijn profetische openbaring, zijn Apocalyps. Maar Hij kan Hem Zijn remedie niet opleggen, Hij kan Hem alleen adviseren. Want de oplossing van het probleem van het Adventisme ligt in Zijn eigen beslissing en Jezus weet dat de juiste beslissing niet genomen zal worden. Hij zegt dit in Zijn bevestiging in vers 16: " ***Omdat u lauw bent en noch koud noch heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen** .*" De profetische waarschuwing is daarom niet bedoeld om de tragische bestemming van Zijn laatste officiële instelling te veranderen, maar simpelweg om aan Zijn ware uitverkorenen de redenen te onthullen waarom Hij die verwerpt en " *uitbraakt* ".

Door deze dingen duidelijk en gedetailleerd uit te leggen, bied ik de lezers van mijn boodschappen de mogelijkheid om acht te slaan op de waarschuwingen die God in al zijn profetische openbaringen geeft. En de fouten die aan zijn laatste kerk worden toegeschreven, vormen een waarschuwing voor kandidaten die zich kandidaat stellen om de eeuwigheid van het koninkrijk der hemelen binnen te gaan, door de gerechtigheid van Jezus Christus.

Ten tijde van de lancering was het officiële adventisme zich er niet van bewust dat de tijd die eraan voorafging een valkuil zou worden waarin het zou trappen. Maar moeten we ons daarover verbazen? Heeft historisch bewijs niet herhaaldelijk aangetoond, sinds het verhaal van de " *zonen van God* ", die uiteindelijk verdorven werden door hun huwelijken met " *de dochters van de mensen* " uit de lijn van Kaïn, dat de tijd geloof en trouw doodt? Waarom zou de laatste christelijke kerk aan dit principe ontsnappen? We kennen de oorzaak van deze uiteindelijke afvalligheid. Ze is te wijten aan de religieuze erfenissen waarin onwaardige erfgenamen erven van hun waardige ouders. En wanneer deze erfenis zich over de tijd uitstrekt, vermenigvuldigt de vernedering zich en neemt toe tot de ondraaglijke afval, veroordeeld en gestraft door God.

Zoals deze studie zojuist heeft aangetoond, vallen alleen gevallen ongelovigen en ongelovigen in de valkuilen van het bestaan. De waarlijk

uitverkorenen vermijden ze, verlicht door de profetie die hen openbaart, omdat het voor de duivel en demonen onmogelijk is hen te verleiden, zoals Jezus leerde in Matteüs 24:24: " *Want er zullen valse Christussen en valse profeten opstaan en zij zullen grote tekenen en wonderen doen om te misleiden, als het mogelijk was, zelfs de gekozen functionarissen .*"

we meenemen uit deze ervaring, beleefd in het " **Laodicea** "-tijdperk? Het Zevendedagsadventisme zal twee thema's vertegenwoordigen: de " **heiliging** " van de ware uitverkorenen tot de ware wederkomst van Jezus Christus. In het oorspronkelijke, gezegende erfgoed wordt de gezondheidshervorming bewaard en vernieuwd. Maar alle profetische interpretaties die van de adventistische pioniers zijn geërfd, moeten worden heroverwogen en vervangen door de volledig Bijbelse interpretaties die ik presenteer in mijn werken, voornamelijk onder de titel "Leg Daniël en Openbaring aan Mij uit". De ware en definitieve, bijgewerkte boodschap van de "Zevendedagsadventisten" zal alleen worden uitgedragen door dissidente, onafhankelijke "adventisten", vrij van enige institutionele religieuze organisatie, tot de glorieuze wederkomst van Jezus Christus, in het voorjaar van 2030.

Vanwege de beperkte bestandsgrootte stopt dit werk op deze pagina en wordt het voortaan "Deel 1" genoemd. Mijn vervolgberichten worden gepresenteerd in "Deel 2", onder dezelfde titel en omslag als de huidige presentatie.

Index van behandelde onderwerpen

**Uitbreiding van goddelijke openbaringen ontvangen sinds de
07/03/2020
Nieuwe boodschappen, voortdurend geïnspireerd door God**

Paginanummers

2	Berichten van de auteur
3	2020 – Begin van tegenslagen
4	woensdag 19 mei 2021
5	De geestelijke mens oordeelt alles
9	Weet hoe je moet luisteren om te begrijpen
20	De man en de vrouw
22	God en wetenschap
25	De verenigbaarheid van de Republiek met religies
26	De val van FATIMA
30	Mannengezondheid
32	Geloof, de vrucht van gezond verstand
33	De Franse verkiezingen van 2022 en de goddelijke vloek
35	Week van 28-11 tot 04-12-2021
40	Wanneer Satan Satan uitdrijft
44	Jezus Christus kandidaat voor de verkiezing van de heerser van de universele harten
49	De VS
51	Natuur en Wetenschap
54	Valse vroomheid
55	Homoseksualiteit
57	God en plezier
57	Frankrijk verdeeld en gefragmenteerd
60	Kerstmis
63	Marcheren naar de hemel
65	De fasen van heiliging
73	Paulus en de geprofeteerde rust
74	De hemelse “ <i>Duizend Jaren</i> ” verloren in Milaan
76	De Werken van Hercules
78	HOE HEET JE?
82	<i>De Weg, de Waarheid en het Leven</i>
83	Rechtvaardiging door geloof Vergeten
86	TOT TRANEN BURGERS!
91	Een digitale onthulling met onverwachte implicaties
93	De wet van de Grote Rechter

97	God de Vader Leraar van geestelijke pasgeborenen
102	Covid -19 en zonde
106	De wet van vergelding
108	Enkele nuttige details
110	Maria, het lokaas voor afgodendienaars
119	Nederigheid is onze kracht en onze redding
125	dodelijke mengsels
131	Het leven geeft alle “redenen” om in God te geloven
136	De redding van de mens heeft een prijs
140	De Romeinse Goddelijke Lessen
150	De zeven dodelijke leugens
151	Dodelijke vredes en verraad
155	God geeft goed en kwaad
157	God en de naaste liefhebben: liefde als koppel.
165	Goddelijke wegen en menselijke wegen
174	De Vereniging van Monsters
176	Van de “eindoplossing” naar de “eindoplossing”
186	WETEN HOE TE LUISTEREN
187	De fouten van het Westen
190	De verleiding van de vrijheid
192	Zonde opnieuw gedefinieerd
198	OVERTUIGEN met alle legitieme middelen
201	Theatrale democratie
206	God organiseert de grote vervanging
213	De “ zesde bazuin ” en de “ zesde ” van de “ zeven laatste plagen van God ”: “ Armageddon ”.
217	Het christendom is Joods of het is het niet
226	Het delen van rollen
232	De voorrechten van het ware geloof
238	nazi's! Of nieuwe Romeinen?
240	9 mei 1945, 9 mei 1950 en 9 mei 2022
244	De Eindtijd
251	De gelijkenis van de “verloren zoon”...omgekeerd
255	Liberty Equality Fraternity ... de republikeinse mythe
258	In de handen van de Almachtige God
265	De “klapkop”
269	Ontken het bestaan van God ten koste van alles
271	Deze “tijd”-factor die alles verandert
276	Wat geweest is, zal zijn
283	Liefde, volgens God
290	Waarheid: een strikt goddelijke norm
303	Mijn commentaar op het nieuws van 15 juni 2022
308	Gods verordeningen: waar en onwaar
318	Goddelijke vloek bewezen
324	Oekraïne: het beeld van een bijbelse parabel
332	Van droom naar waarheid

- 339 redenen voor woede
- 343 Een aanbidding die God behaagt
- 352 De “kinderkoning” aan de macht
- 363 Het einde van de wereld: een test van het geloof
- 369 De dag dat de hemel op de hoofden van de Galliërs viel
- 374 RELIGIE: HET BESTE EN HET SLECHTSTE
- 380 De verontwaardiging van de ongelovigen en de ongelovigen
- 389 De onhandigheid van de slecht bekeerden
- 395 Will: het hele probleem
- 399 Nieuws eind juli 2022: van de ene oliecrisis naar de andere
- 407 De orthodoxe religie
- 410 PARIJS, een stad die voor altijd vervloekt is
- 415 Ongeloof en ongeloof zijn niet legitiem
- 423 Leven en dood
- 428 DE OPENBARING VAN HET ZEVENDE UUR en de “Vier Johannes”
- 436 Oekraïne Update per 24-10-2022
- 444 God oordeelt harten en gedachten
- 448 Minachting voor de getuigenissen van de Bijbel
- 451 **GOD: DE GROOTSTE STRATEGIEËN**
- 459 Wat geweest is, zal zijn
- 463 De situatie in Europa
- 465 De door YaHWéH vastgestelde data
- 474 De hemelse blik
- 479 Jezus Christus, de Geneesheer van de uitverkorenen
- 487 DE TIJD VAN HET EINDE
- 497 Het water des levens
- 508 De alliantie van de kooplieden van de aarde
- 515 De wederkomst van Jezus Christus
- 522 Het proces van afgodisch Kerstmis
- 527 Goddelijke Rechtvaardige Toorn
- 534 Drie dagen en drie nachten... zoals Jona
- 539 Ik bestraf en tuchtig iedereen die ik liefheb.
- 551 Ware en valse legitimiteit
- 560 De enige WAARHEID
- 565 De ongelijkheid van de seksen van koppels in de mensheid
- 572 De nieuwe “Attila”
- 578 De Joden en de komst van de Messias
- 583 De Romeinse verwarring
- 592 Op weg naar een wereldwijd bestuur
- 601 De Uitverkorene en de Goddelijke Wet
- 606 zeer profetische historische feiten
- 609 De menselijke omkering van goddelijke waarden
- 615 Concurrentie en complementariteit
- 623 Van het kleine licht naar het grote
- 628 Het nageslacht van Abraham
- 632 Eeuwig Rome

645	De evolutie van het kwaad: van de VS naar Oekraïne
650	Klimaatdroogte voor droge harten
656	Het nieuwe kolonialisme
662	De verschijningen van God
669	Vervloekt Frankrijk en gezegend Frankrijk
674	God openbaart zijn ervaring aan ons
680	De dictatuur van het humanisme
685	Langzame dood
695	Equinoxen en Zonnewendes
703	Democratie en Technocratie
709	Geloof, intelligentie en wijsheid
717	Leven zonder instructies
721	De wereldwijde situatie eind maart 2023
729	De ware meester van de tijd
740	Het ontwaken van haat
752	De Markt van Illusies
764	Ongerechtigheid en zonde
769	Bloedbanden
775	De zonde begaan in 313
786	Dit Westen onthulde onreinheid
795	Waar of onwaar; waarheid of leugen
814	De tijd van de <i>zeven laatste plagen</i>
823	Ware liefde
838	De verborgen onuitgesproken Bijbellessen
842	De Russisch-Oekraïense Oorlog en actuele gebeurtenissen
849	ZONEN VAN GOD
861	De waarheid zal je bevrijden
866	De Heilige Bijbel lezen
875	Brandende Zomernachten
878	Ware en valse heiliging
883	De week van YaHWéH
895	Traditie en Waarheid
904	Collectieve waanzin
912	Goed en kwaad
924	Aarde Tijd: Geprogrammeerde Dood
938	Diepte en oppervlakkigheid
947	Het heiligdom: een heel programma
961	Waarheden die moeilijk te horen zijn, maar goed om naar te luisteren
973	De wet van Mozes
984	De valkuilen van het bestaan
1000	INDEX VAN BEHANDELDE THEMA'S

Advies aan lezers

Dit werk is onderhevig aan permanente wijzigingen (correcties, aanvullingen of verwijderingen). Om te bepalen of er significante

wijzigingen zijn aangebracht in elke voorgestelde update, dient u daarom het paginanummer van de index van de bovengenoemde onderwerpen te controleren en te vergelijken met dat van de vorige versie waarover u beschikt.

Ik, Samuel, geïnspireerde dienaar van Jezus Christus, dank en deel in de ontwikkeling van dit werk mijn medebroeders, broeders en zusters in Christus, die met hun kostbare hulp en hun individuele talenten de correctie van spelfouten, typfouten en fouten in historische details bevorderen, waardoor deze goddelijke leer waardig wordt gemaakt aan de God van de waarheid die haar inspireert. Zij hebben zo hun steentje bijgedragen aan de bouw van dit geestelijke bouwwerk. Mogen zij allen eeuwig gezegend zijn!

Versie: 23-09-2023 / 7-7th-5994.